ACADEMIA
REPUBLICII
SOCIALISTE
ROMÂNIA
SECȚIA DE
ȘTIINȚE
ISTORICE

DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA

B. ȚARA ROMÂNEASCĂ

VOLUMUL XXI

EDITURA
ACADEMIEI
REPUBLICII
SOCIALISTE
ROMÂNIA

DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA

B

ȚARA ROMÂNEASCĂ

VOL. XXI

ACADEMIA REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA
SECȚIA DE ȘTIINȚE ISTORICE

DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA

COMITETUL DE REDACȚIE

ACAD. ANDREI OȚETEA, ACAD. DAVID PRODAN
(Redactori responsabili),
CONSTANTIN CIHODARU, DAMASCHIN MIOC,
FRANCISC PALL și ȘTEFAN ȘTEFĂNESCU

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

ACADEMIA REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA
INSTITUTUL DE ISTORIE AL ACADEMIEI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

B. ȚARA ROMÂNEASCĂ
VOLUMUL XXI

(1626—1627)

VOLUM ÎNTOCMIT
DE
DAMASCHIN MIOC

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA
București, 1965

Coperta de: *Dumitru Negrescu*

CUVÎNT ÎNAINTE

Secţia de Ştiinţe Istorice a Academiei Republicii Socialiste România a hotărît reluarea publicării documentelor medievale interne, operă de seamă a noii noastre istoriografii, a cărei primă etapă (1951—1957) s-a încheiat cu tipărirea celor 30 de volume cunoscute.

Noua colecţie, avînd titlul de DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA, *va cuprinde toate documentele interne ale celor trei ţări române — Ţara Românească, Moldova şi Transilvania, — precum şi documentele privind relaţiile dintre ele. Volumele de documente, formînd serii pe ţări, urmează să aibă o numerotare proprie fiecărei serii.*

Pentru realizarea unui Corpus *ştiinţific al documentelor, la nivelul exigenţelor contemporane, se va publica textul documentelor atît în limba lor originală (latină, slavă, greacă, germană), cît şi în traducere românească.*

Lucrarea începe cu continuarea vechii colecţii (Ţara Românească şi Moldova după 1625, iar Transilvania după 1350), urmînd ca, potrivit hotărîrii Prezidiului Academiei Republicii Socialiste România, să se republice, după noile principii (cu textul în limba originală) şi documentele apărute în vechea colecţie.

Principiile de editare a noii colecţii se publică în volumul I al seriei Ţara Românească, în curs de apariţie.

COMITETUL DE REDACŢIE

INTRODUCERE

Volumul de față, al XXI-lea al seriei Țara Românească din noua colecție DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA, cuprinde un număr de 286 documente interne, din anii 1626—1627. După *limba* în care au fost scrise, 187 sînt documente românești, 93 — în limba slavă și 6 — în limba greacă; din acestea, 231 sînt originale (137 originale românești, 86 originale slave + 2 false slave și 6 originale grecești), 52 copii și traduceri românești mai vechi și 3 rezumate; după materialul pe care au fost scrise, 176 sînt pe hîrtie, 55 pe pergament, iar 55 copii și rezumate pe material neidentificat.

În privința fondurilor din care provin cele 286 de acte, cele mai multe, 182, sînt de la Arhivele Statului din București, 76 de la Biblioteca Academiei R.P.R., 8 de la Muzeul orașului București, 6 din publicații, 5 de la Muzeul regional al Olteniei, 3 de la Muzeul din Tg. Jiu, 2 din Arhivele Statului Budapesta, 2 din fonduri particulare, 1 de la Arhivele Statului din Craiova și 1 din Biblioteca Institutului de istorie din București.

Socotim că este util a arăta și proveniența actelor. Cele mai multe sînt emise de cancelaria domnească, și anume 146, după care urmează actele particulare, în special zapise de vînzare-cumpărare, în număr de 113, 11 provin de la trimiși domnești și jurători, 8 de la pîrcălabi, județi și pîrgari, 4 gramate patriarhicești, 3 acte de la marii dregători și unul de la mitropolitul țării.

★

La baza prezentului volum, cu excepția documentelor slave, care au fost transcrise din nou, au stat textele documentelor transcrise anterior de către vechiul colectiv (vezi în Introducere la colecția *Documente privind istoria Romîniei*, vol, I, p. 3—4). Toate documentele au fost însă revizuite după originale.

Indicele volumului a fost alcătuit de către un colectiv compus din: M. Bălan, S. Caracaș, O. Diaconescu și I. Donat.

PRESCURTĂRI — BIBLIOGRAFIE

Bianu, *Doc. rom.* = Bianu, Ion, *Documente româneşti publicate de...* Bucureşti, 1907.

Buzescu, *Buzeştii.* = Buzescu, Maior Gh. S., *Reconstituiri istorice privind neamul Buzeştilor din veacul XV pînă în veacul XVIII*, Sibiu, 1936.

Constantinescu, *Com. Brăneşti.* = Constantinescu, Iconom Ioan, *Monografia comunei Brăneşti din judeţul Gorjiu*, Tîrgu-Jiu, 1914.

Dinculescu, *Doc. ţărani.* = Dinculescu, N. G., *Documente privitoare la starea ţăranilor*, în « Arhivele Olteniei », I (1922).

D.I.R., B. = *Documente privind istoria Romîniei. B. Ţara Romînească*, veac. XVII, vol. IV, Bucureşti, 1954.

Dumitrescu, *Doc. ist.* = Dumitrescu, Al. T., *Documente istorice. Actele pietrarilor din Vîlcea. Vlădica Climent al Rîmnicului*, în «Revista pentru istorie, arheologie şi filologie», X (1909).

Filitti, *Arhiva Cantacuzino.* = Filitti, Ion C., *Arhiva Gheorghe Grigore Cantacuzino*, Bucureşti, 1919.

Gaster, *Chrestomaţie.* = Gaster, M., *Chrestomaţie română. Texte tipărite şi manuscrise (sec. XVI—XVIII)*, I, Leipzig, Bucureşti, 1891.

Ghibănescu, *Codrescu.* = Ghibănescu, Gh., *Documente*, în « Teodor Codrescu», II (1916).

Grecianu, *Genealogii.* = Grecianu, Ştefan D., *Genealogiile documentate ale familiilor boiereşti*, I—II, Bucureşti, 1913—1916.

Haşdeu, *Arh. ist.* = Haşdeu, B. Petriceicu, *Archiva istorică a României*, I, Bucureşti, 1865.

Ionaşcu, *Bolintin.* = Ionaşcu, I., *Vechimea mănăstirii din pădurea cea mare de la Bolintin*, în «Revista istorică română», VII (1937).

Ionescu, *Cotroceni*. = Ionescu, G. M., *Istoria Cotrocenilor, Lupescilor (Sf. Elefterie) şi Grozăvescilor*. Bucureşti, 1902.

Iorga, *St. şi doc*. = Iorga, N., *Studii şi documente cu privire la istoria romînilor*, V, Bucureşti, 1903.

Miletič — Agura. = Miletič, L. şi Agură, D., Дако-Ромѫнитѣ и тѣхната славянска писменности, în « Sbornik», Sofia, IX (1893).

Muşeţeanu, *Glavacioc*. = Muşeţeanu, Preot Ioan, *Mănăstirea Glavacioc*, Bucureşti, 1933.

Nandriş, *Athos*. = Nandriş, Grigore, *Documente româneşti în limba slavă din mănăstirile muntelui Athos*, Bucureşti, 1937.

Nicolaescu, *Doc. sl. rom*. = Nicolaescu, St., *Documente slavo-române cu privire la relaţiile Ţării Româneşti şi Moldovei cu Ardealul în sec. XV şi XVI*, Bucureşti, 1905.

Nicolăescu-Plopşor, *Mon. j. Dolj*. = Nicolăescu-Plopşor, C. S., *Monografia judeţului Dolj*, în « Oltenia», VIII (1944), nov. 22.

Potra, *Doc. Bucureşti*. = Potra, George, *Documente privitoare la istoria oraşului Bucureşti, (1594—1821)*. Bucureşti, 1961.

Răuţescu, *Dragoslavele*. — Răuţescu, Preot Ioan, *Dragoslavele*, Ed. a II-a, Cîmpulung-Muscel, 1937.

Sacerdoţeanu, *Transcrierea doc. rom*. = Sacerdoţeanu, A., *Transcrierea documentelor româneşti*, în « Revista Arhivelor», VII (1946), 1.

S.M.I.M. *Studii şi materiale de istorie medie*, V, Bucureşti, 1961.

Ştefulescu, *Doc. sl. rom*. = Ştefulescu, Alexandru, *Documente slavo-române relative la Gorj*, 1406—1665, Tîrgul-Jiului, 1908.

Ştefulescu, *Tg. Jiu*. — Ştefulescu, Alexandru, *Istoria Tîrgu Jiului*, Ed. a II-a, Tîrgul-Jiului, 1906.

Ştefulescu, *Strîmba*. — Ştefulescu, Alexandru, *Strîmba*, Tîrgul-Jiului, 1906.

Teulescu, *Doc. ist*. — Teulescu, P., *Documente istorice publicate de...*, seria I, Bucureşti, 1860.

Venelin. = Venelin, Влахо-Болгарскія или Дако-славянскія грамоты, St. Peterburg, 1840.

REZUMATUL DOCUMENTELOR

1. — 1626 (7134) ianuarie 4. — Preda postelnic adevereşte că a primit bani de la Dumitru vistier pentru unii rumâni din Tîmbureşti.

2. — 1626 (7134) ianuarie 4. — Şase boieri sînt numiţi să cerceteze pricina pentru o ocină din Ciumernic.

3. — 1626 (7134) ianuarie 5. — Oprea iuzbaşa vinde lui Aldimir pitar 800 stînjeni de ocină în Bucu. (Cu fotocopie în anexă, pl. I).

4. — 1626 (7134) ianuarie 8. — Alexandru Coconul voievod scuteşte satul Flămînzeşti al m-rii Argeş de toate slujbele şi dăjdiile, afară de bir, dijmă şi gorştină. (Cu transcriere chirilică, p. 565).

5. — 1626 (7134) ianuarie 9, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod împuterniceşte pe călugării m-rii Bistriţa să mute hotarul moşiei lor din satul Stroeşti pe ocina Vîlsăneştilor, aşa cum a fost înainte de a o împresura Tudosie logofăt.

6. — 1626 (7134) ianuarie 10, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod întăreşte m-rii Argeş jumătate din satul Bîrca din judeţul Olt.

7. — 1626 (7134) ianuarie 16. — Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Dragomir şi soţiei lui, Stana, patru bucăţi de vie în dealul Tîrgoviştei.

8. — 1626 (7134) ianuarie 20, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod împuterniceşte pe Miloş logofăt să-şi strîngă rumânii fugiţi din Brăneşti de ori unde îi va afla.

9. — 1626 (7134) ianuarie 25. — Alexandru Coconul voievod împuterniceşte pe Cheajna vorniceasa să-şi strîngă rumânii fugiţi de ori unde-i va găsi. (Cu fotocopie în anexă, pl. II).

10. — 1626 (7134) ianuarie 26, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Matei, fiul lui Radu postelnic din Mihăeşti, un ţigan. (Cu fotocopie în anexă, pl. III).

11. — <1626> februarie, indictionul 9. — Chiril, patriarhul Constantinopolului întăreşte m-rii Bolintin sate lăsate de jupîneasa Neacşa.

12. — 1626 <februarie-aprilie>. — Chiril, patriarhul Constantinopolului, întăreşte m-rii Sfînta Troiţă satul Islaz.

13. — 1626 <februarie-aprilie>. — Chiril, patriarhul Constantinopolului, întăreşte mănăstirii sfînta Ecaterina satele Popeşti, Bănciuleşti, Căcaţi şi Măicăneşti.

14. — 1626 (7134) februarie 2. — Cîrstian logofăt vinde lui Oprea logofăt o pivniţă în Bucureşti.

15. — 1626 (7134) februarie 10. — Şase megiaşi hotărăsc într-o pricină pentru pămînt între Dobrin din Cîrlomăneşti şi Muşat cu Negulici din Cîndeşti.

16. — 1626 (7134) februarie 10, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Hriza mare vistier jumătate din satul Hăreşti din judeţul Ilfov.

17. — 1626 (7134) februarie 15. — Drăgoiu şi femeia lui, Dobraşa, vînd partea lor de ocină din Drăceşti lui Neagu, fratele lui Drăgăecea din Bucureşti.

18. — 1626 (7134) februarie 15, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Radu logofăt moşia Cuciul, «unde este palanga oraşului Gherghiţa».

19. — 1626 (7134) februarie 18, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Radu logofăt vecini în Măneştii-de-Jos, precum şi vaduri de moară pe apa Prahovei.

20. — 1626 (7134) februarie 21. — Jupîneasa Maria vinde lui Bolbosea din Berivoeşti un loc din şesul de sus, Dumbrăvăscu.

21. — 1626 (7134) februarie 23, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod scuteşte satul Boldorogeştii din judeţul Ilfov al m-rii Colentina de toate dările către domnie, numai să fie «de posluşania şi de lucrul mănăstirii». (Cu fotocopie în anexă, pl. IV).

22. — 1626 (7134) februarie 26. — Simion postelnic pune zălog moşia din Ştefăneşti la Vasile vătaful, pentru bani împrumutaţi.

23. — 1626 (7134) martie <1>. — Stana, fata lui Staico postelnic din Suslăneşti, vinde lui Dumitraşco mare pitar ocină în satul Hohîia.

24. — 1626 (7134) martie 2. — Alexandru Coconul voievod închină m-rea Bolintin, cu toate satele ei, m-rii Simopetra de la Athos.

25. — 1626 (7134) martie 3. — Mărturia pîrcălabilor din Tîrgu-Jiu şi a celor 12 pîrgari despre o pîră pentru un cal.

26. — 1626 (7134) martie 8, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod închină m-rii Ivir de la Muntele Athos m-rea Glavaciocul cu toată averea ei.

27. — 1626 (7134) martie 10, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Radu Golescu ocini la Otişani din judeţul Vîlcea.

28. — 1626 (7134) martie 12. — Dumitru şi fratele lui, Socol, fiii lui Barbu, vînd partea lor de moşie din Belcin lui Dima postelnic.

29. — 1626 (7134) martie 15, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Damian căpitan de sîrbi satul Salcia din judeţul Mehedinţi.

30. — 1626 (7134) martie 16. — Cheajna vorniceasa iartă de rumânie pe Oprea din Berevoeşti şi pe fiii săi.

31. — 1626 (7134) martie 16. — Pană logofăt din Rîmnic şi nepotul lui, Tudor din Bujorani, vînd un vad de moară lui Sima logofăt, precum şi mai multe ocini în Genuneni. (Cu transcriere chirilică, p. 566).

32. — 1626 (7134) martie 18, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Trufanda fost mare postelnic vecini în satul Gostavăţu din judeţul Romanaţi.

33. — 1626 (7134) martie 20. — Radul vornicul şi soţia lui, Păuna, vînd lui Radu logofăt parte din satul Borusu, cu trei rumâni, precum şi două sălaşe de ţigani. (Cu fotocopie în anexă, pl. V).

34. — 1626 (7134) martie 20, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod întăreşte mai multor megiaşi ocine la Măghireşti, Sătcel şi Buzeşti.

35. — 1626 (7134) martie 23. — Leanca, fata lui Chircă din Negeşti, vinde lui Dumitraşco mare pitar partea ei de ocină din satul Hohîia cu rumâni.

36. — 1626 (7134) martie 24. — Alexandru Coconul voievod întărește m-rii Malamoc 5 pogoane de vie în dealul Cernăteștilor, lăsate m-rii de Iano Ghiurmescul.

37. — 1626 (7134) martie 26. — Chirca și Calea, copiii lui Chirca din Negești, vînd lui Dumitrașco mare pitar ocinile lor din satul Hohîia.

38. — 1626 (7134) martie 26, București. — Alexandru Coconul voievod întărește m-rii Mihai Vodă, metoh al mănăstirii Simopetra de la Athos, mai multe sate precum și două sălașe de țigani.

39. — 1626 (7134) martie 30. — Mihăilă armaș dăruiește prin înfrățire verilor lui, Gherghe și Pătru, partea lui de ocină din Bădeni în schimbul unui cal și a cinci coți de postav bun.

40. — 1626 (7134) aprilie 6, București. — Alexandru Coconul voievod întărește lui Iorgachi sluger satul Glăvănești, părți din satele Cozleci, Bărcănești și Ogretin, precum și doi țigani.

41. — 1626 (7134) aprilie 10, București. — Alexandru Coconul voievod dăruiește m-rii Argeș ocină la morile de la Pitești, la Geamăna.

42. — 1626 (7134) aprilie 10, București. — Alexandru Coconul voievod întărește m-rii Corbii-de-Piatră un loc la Valea-Orașului.

43. — 1626 (7134) aprilie 10, București. — Alexandru Coconul voievod poruncește lui Oprea logofăt din Rătivoești să meargă cu Teofil, egumenul m-rii Bistrița, să restabilească hotarul satului Stroești, al mănăstirii.

44. — 1626 (7134) aprilie 11. — Dumitru Dudescu vistier adeverește că leasa de la gîrla Botul din ocina Cureștilor este a lui Mitrea comisul din Stănești și nu a lui Trufanda postelnic.

45. — 1626 (7134) aprilie 13, București. — Alexandru Coconul voievod întărește m-rii Malamoc cinci pogoane de vie în dealul Cernăteștilor, zece stupi și un potir, dăruite de Iane Ghiuormescul, precum și o biserică.

46. — 1626 (7134) aprilie 15, București. — Alexandru Coconul voievod scutește satul Costești al m-rii Bistrița de toate dările și slujbele de peste an.

47. — 1626 (7134) aprilie 15, București. — Alexandru Coconul voievod întărește scutirea de dăjdii și slujbe a satului Călimănești din județul Vîlcea, al mănăstirii Cozia.

48. — 1626 (7134) aprilie 15, București — Alexandru Coconul voievod întărește Stanei, fata Neacșăi, ocini în Mușcel, Ursești și în Tătărăi.

49. — 1626 (7134) aprilie 15. — Alexandru Coconul voievod poruncește lui Preda, feciorul lui Lațco, să nu mai stăpînească satul Corzii, deoarece este al m-rii Tismana de multă vreme, dat de bunicul său, Ion din Paia.

50. — 1626 (7134) aprilie 15, București. — Alexandru Coconul voievod întărește pe viață ca egumen la m-rea Tismana pe arhiereul Serghie, fost episcop la Muncaci și în Maramureș.

51. — 1626 (7134) aprilie 20. — Patru boieri mărturisesc că au ales părțile de ocină din Iaroslăvești ale lui Ghioca postelnic și ale lui Iano, fratele banului Panaiot.

52. — 1626 (7134) aprilie 25. — Șerban dă ocina sa din Pupezeni lui Nedelco în schimbul ocinei acestuia din Pisculești.

53. — 1626 (7134) aprilie 25, București. — Alexandru Coconul voievod întărește jupaniței Maria o vie în satul Cîinești.

54. — 1626 (7134) aprilie 28. — Voicilă logofăt și Șteful logofăt și jupanița lui, Stana, vînd lui Hrizea vistier moșia lor din Crătunești.

55. — 1626 aprilie 28. — Chiril, arhiepiscopul Constantinopolului, hotărăşte în sobor să aprobe desfiinţarea sloboziilor din Ţara Românească, în afară de Şegarcea, Vai-de-Ei, Călineşti Căpreni, Stănceşti şi Putineiu.

56. — 1626 (7134) aprilie 29, Bucureşti, — Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Hriza fost mare vistier satul Hohîia din judeţul Ilfov şi vie şi vecini în satul Clanţa.

57. — 1626 (7134) mai 1. — Oprea Blojiu şi fiul său Lupu vînd popii Dumitru din Negovani 5 locuri în Bălteni.

58. — 1626 (7134) mai 1. — Ghinciul şi fiii săi vînd popii Dumitru din Negovani trei locuri de arătură în Bălteni.

59. — 1626 (7134) mai 1. — Turcin vinde popii Dumitru din Negovani un loc de arătură la Bălteni.

60. — 1626 (7134) mai 3, Bucureşti. — Ştefan călugărul, fiul lui Stoica din Seaca, îşi lasă ocinile fiilor săi şi Patriarhiei din Alexandria.

61. — 1626 (7134) mai 8, Bucureşti, — Marcu şi Paraschiva din Căzăneşti, nepoţii vornicului Nedelcu, vînd jupanului Iane vistier un loc de casă în Bucureşti. (Cu fotocopie în anexă, pl. VI).

62. — 1626 (7134) mai 8, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Socol paharnic şi Necula din Cornăţeni gîrla Goia de pe ocina lor de la Clinciu.

63. — 1626 (7134) mai 10. — Ilina, doamna lui Şerban voievod, Necula paharnic şi Socol paharnic din Cornăţeni întăresc o danie anterioară, făcută m-rii Cozia, anume satele Cujmirul şi Pristolul.

64. — 1626 (7134) mai 10, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Nica din Tîrgu-Jiu ocini în Viezuri.

65. — 1626 (7134) mai 12, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod întăreşte jupaniţei Stana ocină în Deduleşti.

66. — 1626 (7134) mai 13, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod întăreşte m-rii Cozia satele Cujmirul şi Pristolul. (Cu fotocopie în anexă, pl. VII).

67. — 1626 (7134) mai 15. — Stan al lui Ion din Largul cumpără o ocină în Negoşina.

68. — 1626 (7134) mai 15, Bucureşti. — Dumitru judeţul şi pîrgarii din Bucureşti întăresc lui Dumitru călăraşul un loc de casă în mahalaua popii Gherghe.

69. — 1626 (7134) mai 15. — Alexandru Coconul voievod împuterniceşte pe Preda postelnic din Brîncoveni să ia trei rumâni din Berivoeşti ce se judeciseră şi să-i ducă la Poenari, de unde erau de moşie.

70. — 1626 (7134) mai 19, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod întăreşte jupaniţei Cheajna vorniceasa satul Mărăcineni, jumătate din satul Brăneşti şi un sălaş de ţigani.

71. — 1626 (7134) mai <19—31>, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Preda spătar satul Tîncăbeşti din judeţul Ilfov, în urma unor judecăţi cu rumânii din sat.

72. — 1626 (7134) mai 22, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod întăreşte satul Glupavi din judeţul Vlaşca megiaşilor de acolo, în urma unor judecăţi cu Costea sluger, care voia să-i rumînească.

73. — 1626 (7134) mai 22, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod întăreşte popii Radu din Stolojani şi altora ocini la Peştişani şi Teleşti.

74. — 1626 (7134) mai 23, Bucureşti. — Trufanda fost mare postelnic recunoaşte că a cumpărat două delniţe fără rumâni, în Ioneşti. (Cu transcriere chirilică, p. 567).

75. — 1626 (7134) mai 26. — Maria, fiica lui Cernat pîrcălab, vinde lui Trufanda postelnic ocina ei din Ioneşti.

76. — 1626 (7134) mai 28, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod întăreşte m-rii Strîmba mai multe sate şi ocini.

77. — 1626 (7134) mai 31, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Crăciun şi Stoican ocină şi vie la Căpăţineşti şi Zoreşti.

78. — 1626 (7134) iunie 2, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod întăreşte m-rii Strîmba ţigani.

79. — 1626 (7134) iunie 3, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Preda spătar satul Tîncăbeşti din judeţul Ilfov, în urma unor judecăţi.

80. — 1626 (7134) iunie 4. — Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Oprea iuzbaşa jumătate din satul Bucu, în urma unei judecăţi.

81. — 1626 (7134) iunie 6, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Apostol mare paharnic satul Voevoda din judeţul Teleorman.

82. — 1626 (7134) iunie 6, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Trufanda mare vistier satul Gostavăţu, în urma unor judecăţi cu rumânii de acolo.

83. — 1626 (7134) iunie 7, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Mitrea comis din Stăneşti gîrla Botu din satul Cureşti, în urma unei judecăţi.

84. — 1626 (7134) iunie 8. — Şase boieri judecă pricina dintre Vlad vistier şi Staico paharnic cu Chisar, pentru o ocină din Copăcel.

85. — 1626 (7134) iunie 8, Bucureşti. —Alexandru Coconul voievod întăreşte m-rii Plumbuita ocini, baia cea mare din Bucureşti, vii, vatra m-rii şi vaduri de moară.

86. — 1626 (7134) iunie 8, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Gherghe şi Pătru, fiii lui Ivaşco vornic din Băleni, ocină în Bădeni.

87. — 1626 (7134) iunie 9. — Alexandru Coconul voievod întăreşte Caterinei vistiereasa un rumân din satul Lungi.

88. — 1626 (7134) iunie 12, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Dumitru şi soţiei sale Neaga ocină în Negeşti, în urma unei judecăţi.

89. — 1626 (7134) iunie 13. — Doisprezece megiaşi din Ţigăneşti mărturisesc într-o pricină dintre Fiera logofăt şi nişte săteni pentru o moară din Ţigăneşti.

90. — 1626 (7134) iunie 15, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod întăreşte scutirea de dări şi slujbe a Satului-Nou, slobozie a m-rii Dealul, numai să dea 100 de ughi anual domniei şi 100 de ughi mănăstirii.

91. — 1626 (7134) iunie 18, Bucureşti. — Vlădaia, fata lui Oprea logofăt din Măneşti, reînoieşte zapisul de vînzare către Enache fost mare postelnic pentru partea ei de ocină din Deşiraţi.

92. — 1626 (7134) iunie 18, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Radu logofăt ocină la Borusu, mai multe sălaşe de ţigani şi un loc de casă în Bucureşti.

93. — 1626 (7134), iunie 22. — Mîinea Bouroşu reînoieşte zapisul de vînzare către Enache fost mare postelnic pentru o ocină la Ghergheşti.

94. — 1626 (7134) iunie 23. — Dragomir şi fratele său Vîlsan reînoiesc zapisul de vînzare către Enache fost mare postelnic pentru o ocină la Cuiburi.

95. — 1626 (7134) iunie 23. — Oprea iuzbaşa din Bucu reînoieşte zapisul de vînzare către Enache fost mare postelnic pentru o ocină.

96. — 1626 (7134) iunie 23. — Stoica din Cuiburi reînoieşte zapisul de vînzare către Enache fost mare postelnic pentru o ocină în Ghergheşti.

97. — 1626 (7134) iunie 24. — Costandin, fiul lui Necula sluger din Cacaleţi, reînoieşte zapisul de vînzare către Enache fost mare postelnic pentru o ocină în Deşiraţi.

98. — 1626 (7134) iunie 25, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod întăreşte eliberarea din rumânie a lui Cernat, Danciul şi Radul din Ezemşa de către Laţco comis din Paia.

99. — 1626 (7134) iunie 26, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Tatul şi soţiei sale, Neaga, ocini în Stăneşti şi în Popeşti, în urma unor judecăţi.

100. — 1626 (7134) iunie 28, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Enache fost mare postelnic ocină la Pîrliţi, în judeţul Ialomiţa.

101. — 1626 (7134) iulie. — Stoica al lui Vîrfari dă fiicei sale, Voica, ocina lui din Căldăruşii de pe Slănic.

102. — 1626 (7134) iulie 5. — Alexandru Coconul voievod întăreşte m-rii Tismana satul Corzii.

103. — 1626 (7134) iulie 5, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod întăreşte m-rii Sfînta Troiţă satul Islazul din judeţul Romanaţi, în urma unor judecăţi.

104. — 1626 (7134) iulie 6. — Slănicenii-de-Jos recunosc că au luat bani cu împrumut de la slugerul Tudoran pentru a se răscumpăra de rumînie.

105. — 1626 (7134) iulie 6. — Dobrin, Iarca şi alţii din Slănicul-de-Jos, judeţul Muscel, recunosc că s-au împrumutat de la slugerul Tudoran pentru a se răscumpăra de rumînie.

106. — 1626 (7134) iulie 6. — Slănicenii-de-Jos, judeţul Muscel, arată care din ei s-au răscumpărat de rumânie de la Gorgan spătar şi care vor rămîne rumîni lui Tudoran sluger de la care s-au împrumutat.

107. — 1626 (7134) iulie 6. — Parte din rumînii din Slănicul-de-Jos se răscumpără de la Gorgan spătar. (Cu transcriere chirilică, p. 567—568).

108. — 1626 (7134) iulie 10. — Gagul din Boleasca vinde lui Voia din Piersica o ocină în Boleasca.

109. — 1626 (7134) iulie 10, Bucureşti. — Nenciul vornic şi Barbul postelnic din Mâneşti reînoiesc zapisul de vînzare către Enache fost mare postelnic pentru o ocină la Deşiraţi.

110. — 1626 (7134) iulie 10, Bucureşti. — Radu, feciorul Slăviceanului, reînoieşte zapisul de vînzare către Enache fost mare postelnic pentru o ocină la Gherghineşti.

111. — 1626 (7134) iulie 10, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Enache fost mare postelnic ocină la Deşiraţi.

112. — 1626 (7134) iulie 10, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod reînoieşte lui Enache fost mare postelnic ocini în Cetăţele, Pîrliţi, Deşiraţi, Gegheşti, Cuiburi şi Siraca din judeţul Ialomiţa.

113. — 1626 (7134) iulie 13. — Tanasie postelnic vinde lui Buzinca vistier ocină în Cepturi.

114. — 1626 (7134) iulie 13. — Dumitraşco comis din Filipeşti se obligă să întoarcă banii lui Buzinca vistier, pentru o ocină vîndută de Tănase, fiind Dumitraşco mai volnic să o cumpere.

115. — 1626 (7134) iulie 13, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod întăreşte m-rii Tismana satul Tîntava din judeţul Ilfov, cu rumânii.

116. — 1626 (7134) iulie 17, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Dumitru Filieşanul postelnic satul Dîrvarul din judeţul Mehedinţi.

117. — 1626 (7134) iulie 20, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Preda spătar ocini în Albeşti şi Edomireşti.

118. — 1626 (7134) iulie 20, București. — Alexandru Coconul voievod intărește lui Sima negustor două locuri de prăvălie in București, in urma unei judecăți.

119. — 1626 (7134) iulie 20, București. — Alexandru Coconul voievod intărește lui Trufanda mare vistier satul Dădulești, in urma unei judecăți.

120. — 1626 (7134) iulie 22. — Alexandru Coconul voievod intărește lui Stepan portarul din Vispești moșie in Văleni.

121. — 1626 (7134) iulie 23. — Staico paharnic vinde lui Hrizea mare logofăt parte din satul Ulea, cu rumâni. (Cu fotocopie in anexă, pl. VIII).

122. — 1626 (7134) iulie 24, București. — Alexandru Coconul voievod poruncește lui Stanciul armaș și lui Oprea logofăt să cerceteze pricina dintre Petre țiganul și Berinca logofăt.

123. — 1626 (7134) iulie 25, București. — Alexandru Coconul voievod intărește jupaniței Oprina ocină la Băicești și Bonțești.

124. — 1626 (7134) iulie 26, București. — Dochia vistiereasa, soția lui Stoica fost mare vistier, dăruiește m-rii Strimba ocini in Stejarul, Șărbești, Groși și in alte sate.

125. — 1626 (7134) iulie 26, București. — Alexandru Coconul voievod intărește lui Bratu mare comis ocini in Despicați și Rumceni.

126. — 1626 (7134) iulie 31. — Gherghe județul și pirgarii din Tirgoviște intăresc lui Fota teslar o vie.

127. — 1626 (7134) august 1, Tirgoviște. — Mitrea comis și Cirstea logofăt ingăduie lui Nica postelnic să cumpere o vie la Tirgoviște.

128. — 1626 (7134) august 8. — Alexandru Coconul voievod numește boieri hotarnici să aleagă ocina din Berceni a jupinesei Grăjdana de cea a lui Alexe.

129. — 1626 (7134) august 12. — Jupanița Rada, fiica lui Ștefan logofăt, vinde lui Știrbu logofăt și altora o livadă de fin in hotarul Bărbuleștilor.

130. — 1626 (7134) august 21. — Ivașco și Pădure vind lui Hrizea mare logofăt ocină in Băleni.

131. — 1626 (7134) august 23. — Vlad fost mare vistier dă lui Hrizea mare logofăt jumătate din satul Ulea cu rumâni, primind in schimb a șasea parte din satul Perișu și a noua parte din Copăcel, județul Vilcea.

132. — 1626 (7134) august 28. — Alexandru Coconul voievod scrie episcopului Serghie, nastavnicul m-rii Tismana, să lase in pace pe Preda postelnic să-și stăpinească satul Corzii.

133. — <1626 septembrie 1 — 1627 august 31> (7135). — Slăvit Cocușel vinde ocina sa din Cringeni lui Stoica din Periați.

134. — 1626 (7135) septembrie 1, București. — Mitrea postelnic vinde lui Enache vătaf ocină, rumâni și vad de moară in Arcești, județul Prahova.

135. — 1626 (7135) septembrie 2, București. — Alexandru Coconul voievod imputernicește pe episcopul Serghie, nastavnic al m-rii Tismana, să stringă oameni străini la Călugăreni, ca să-și facă slobozie. (Cu transcriere chirilică, p. 568—569).

136. — 1626 (7135) septembrie 2, București. — Alexandru Coconul voievod intărește scutirea de dări și slujbe a satului Tismana al m-rii Tismana, pentru ca sătenii să păzească m-rea de «oameni răi».

137. — 1626 (7135) septembrie 5, București. — Alexandru Coconul voievod intărește lui Necola din Glogova și soției lui, Florica, ocini la Glogova, Cincel și Mănăstirea, precum și țigani.

138. — 1626 (7135) septembrie 6, București. — Slavna preoteasa și soțul ei, preotul Isar, vind lui Costanda sluger ocină in Dobroței.

139. — 1626 (7135) septembrie 6. — Alexandru Coconul voievod porunceşte pîrcălabilor din Caracal să silească pe rumânii m-rii Cozia din satele Vădăstriţa şi Frăsinet să lucreze « la ce va fi treaba mănăstirii».

140. — 1626 (7135) septembrie 9, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod porunceşte lui Damaschin călugăr să-şi plătească o datorie pe care o are la Pîrvul logofăt.

141. — 1626 <septembrie — octombrie> 10, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Hriza mare vistier satul Ulea din judeţul Ilfov, cu vecini, ocină la Băleni în judeţul Dîmboviţa, prăvălii în Tîrgovişte şi ţigani.

142. — 1626 (7135) septembrie 11. — Paraschiva şi Leca vînd lui Ene vistierul moşie în Goleşti.

143. — 1626 (7135) septembrie 12, Bucureşti. — Stan şi Cîrstea din Nucet se vînd rumâni lui Trufanda vistier.

144. — 1626 (7135) septembrie 17. — Mihai săbierul şi călugăriţa Maria mărturisesc că popa Dumitru are un loc de prăvălii în Bucureşti.

145. — <1626> septembrie 19. — Şerban vinde lui Buzinca vistier ocină în Măteşti.

146. — <1626> septembrie 24. — Rumâni din Slănicul-de-Jos se împrumută spre a se judeci; cei care nu pot întoarce banii rămîn rumâni ai lui Tudoran sluger, de la care s-au împrumutat.

147. — 1626 (7135) octombrie 5. — Grigore mare comis dăruieşte m-rii Banu partea lui de ocină din Muşcelul Sărăţii.

148. — 1626 (7135) octombrie 13, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod întăreşte Mitropoliei două ţigănci.

149. — <1626 octombrie — 1627 august> 20, (7135), Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Preda postelnic un vecin în Brăgăreşti, în urma unei judecăţi.

150. — 1626 (7135) <octombrie-decembrie> 22, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Ianache vătaf şi jupaniţei lui, Neacşa, vie şi ocină în dealul Verneştilor.

151. — 1626 (7135) octombrie 29, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Dragomir postelnic din Prundeni, ocine la Izvorani, Zlătărei şi Bereni.

152. — <1626> octombrie 29. — Alexandru Coconul voievod porunceşte satelor jupînesei Grăjdana să-i dea ascultare şi să-i care bucatele şi vinul la casa ei.

153. — 1626 (7135) octombrie 31, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod întăreşte jupaniţei Maria băneasa jumătate din satul Stroeşti din judeţul Vlaşca.

154. — 1626 (7135) noiembrie 2, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Stănilă gramatic, tatălui său Stanciul şi lui Voico ocini şi vii în Vai-de-Ei, judeţul Olt.

155. — 1626 (7135) noiembrie 4. — Alexandru Coconul voievod porunceşte unui hotarnic să aleagă partea din Berceni a jupînesei Grăjdana de către Alexe.

156. — <1626 după noiembrie 4>. — Doisprezece boieri hotărnicesc ocina de la Berceni o jupînesei Grăjdana de cea a jupanului Alexe.

157. — 1626 (7135) noiembrie 7, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Buzinca fost mare vistier 4 roţi de moară în apa Buzăului, la gura Văii-lui-Blaj.

158. — 1626 (7135) noiembrie 10, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod dăruieşte lui Fiera fost mare logofăt un loc de casă în Bucureşti, pe malul Dîmboviţei.

159. — 1626 (7135) noiembrie 14, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod împuterniceşte pe Dumitru Dudescu, fost al doilea vistier, să ia 73 stînjeni din ocina Oprinei, unde va avea, deoarece cumpărătura din Tătarul nu-i fusese stătătoare.

160. — 1626 (7135) noiembrie 20. — Para paharnic dăruieşte lui Enache o ocină la Cîrtojani. (Cu fotocopie în anexă, pl. IX).

161. — 1626 (7135) noiembrie 23, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Miinea ocini în Arcani, Floreşti şi Căzăneşti.

162. — 1626 (7135) noiembrie 25, Bucureşti. — Stana şi Dragomira vînd lui Hrizea mare logofăt ocinile lor din Hohîia.

163. — 1626 (7135) noiembrie 30, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod întăreşte m-rii Tîrnova din Bucureşti o moară pe apa Colentinei, locuri şi livezi.

164. — 1626 (7135) decembrie 10. — Vlad Rădichi, fiul lui Bunea din Scurteşti, vinde patru pogoane de vie lui Radu Dudescu postelnic.

165. — 1626 (7135) decembrie 12. — Dumitru vornicul dă fiului său Bunea o vie şi moşia a cinci rumâni în Grădiştea-din-Vale.

166. — 1626 (7135) decembrie 13, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Dobre o vie în dealul Verneştilor.

167. — 1626 (7135) decembrie 26. — Paraschiva şi Ianiu vînd lui Dumitru şătrar un loc de casă în Bucureşti.

168. — 1626 (7135) decembrie 26, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod întăreşte mai multora moşie în satul Bîrsoi.

169. — 1626 (7135) decembrie 29. — Costea fost mare sluger porunceşte unei slugi domneşti să caute bucatele popii Ioan din Dragoslavele şi să le aducă la Tîrgovişte.

170. — 1626 (7135) decembrie 30, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Neag şi lui Stanciu din Drugăneşti ocini în Stoeneşti şi Lacul-Lung.

171. — 1626 (7135) decembrie 30, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod hotărăşte ca Stan şi fratele său Grozea din Cureşti să fie liberi de rumînie.

172. — 1627 (7135) ianuarie 1. — Toma din Danul dăruieşte diaconului Oprea moşia soţiei sale răposate, Negrita, pentru ca acesta să-i facă slujbe şi să o pomenească.

173. — 1627 (7135) ianuarie 8, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Ivaşco fost mare vornic moşie la Tohani.

174. — 1627 (7135) ianuarie 9, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Barbu şi soţiei sale Dobra satul Ciocadea.

175. — 1627 (7135) ianuarie 10, Rîmnicul <-Vîlcea>. — Gherghe judeţul cu 12 pîrgari din Rîmnic întăresc lui Tudor Curnegru o ogradă cu silişte în Voineşti.

176. — 1627 (7135) ianuarie 10. — Alexandru Coconul voievod întăreşte m-rii Coşuna moşie în siliştea Băneştilor, în urma unor judecăţi.

177. — 1627 (7135) ianuarie 10, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod întăreşte Mitropoliei vinăriciul satelor Oreahoviţa şi Bălboşani din judeţul Mehedinţi.

178. — 1627 (7135) ianuarie 10. — Alexandru Coconul voievod scuteşte m-rea Surpatele de dări şi de slujbe.

179. — 1627 (7135) ianuarie 11. — Alexandru Coconul voievod întăreşte m-rii Tismana satul Corzi.

180. — 1627 (7135) ianuarie 11, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Udrea postelnic moşie cu rumâni şi vii în Rădăcineşti, în urma unei judecăţi.

181. — 1627 (7135) ianuarie 15. — Stoica din Lazuri vinde lui Pîrvu logofăt un rumân din Gemenele.

182. — 1627 (7135) ianuarie 20, București. — Alexandru Coconul voievod întărește lui Stanciu postelnic, lui Calotă logofăt și lui Danciu logofăt satul Spineni, pe care ei s-au înfrățit.

183. — 1627 (7135) ianuarie 28, Mărul Rău. — Mai mulți megiași judecă o pricină pentru moșia Bălteni.

184. — 1627 (7135) ianuarie 31. — Gavriil Moldoveanu vinde lui Danciu clucer ocină la Stroești.

185. — 1627 (7135) februarie 3. — Hamza, fiul lui Vlad logofăt din Ragul, vinde lui Fiera logofăt moșie în Stanca-de-Vad.

186. — 1627 (7135) februarie 4. — Popa Ivan din Beleți vinde lui Fiera logofăt ocină la Țigănești.

187. — 1627 (7135) februarie 6, București. — Alexandru Coconul voievod scutește de dări satul Marotinul din județul Ilfov al m-rii Sfînta Troiță.

188. — 1627 (7135) februarie 20. — Stănilă Dăleanu vinde lui Sima logofăt două fălci de curătură în Seciul Banei.

189. — 1627 (7135) februarie 20. — Stoica, fiul lui Vîlcul din Păușești, vinde lui Sima logofăt o falce de curătură la Seciu.

190. — 1627 (7135) februarie 25, București. — Jupîneasa Neaga și fiul ei Gherghe vînd lui Sima al doilea logofăt ocină în Grozăveștii-de-Sus.

191. — 1627 (7135) februarie 26. — Lepa din Studina se vinde rumân lui Ghiuriță căpitan.

192. — 1627 (7135) martie 2. — Dima din Berivoești vinde lui Ene paharnic o delniță și două locuri la Răugeni. (Cu fotocopie în anexă, pl. X).

193. — 1627 (7135) martie 3. — Tatu logofăt și Marco postelnic se înfrățesc cu Hrizan și cu jupîneasa Maria pe satul Rucăr.

194. — 1627 (7135) martie 3, București. — Alexandru Coconul voievod întărește lui Sima al doilea logofăt și jupaniței lui Maria ocină în Grozăveștii-de-Sus.

195. — 1627 (7135) <martie-august> 10, București. — Alexandru Coconul voievod întărește lui Danciu logofăt din Pîrîieni ocini cu vecini în Cîinești, Spineni și Pîrîieni, precum și țigani.

196. — 1627 (7135) martie 15. — Lazăra, soția lui Dan, vinde lui Stan un loc în Glăvoace.

197. — 1627 (7135) martie 18. — Chircă din Tîrșor vinde lui Neagu din Negoești partea lui de ocină din Băbeni și Cîrciumari.

198. — 1627 (7135) martie 20, București. — Necula paharnic din Cornățeni își face diata, hotărînd cum să-i fie împărțită averea după moarte.

199. — 1627 (7135) martie 27. — Alexandru Coconul voievod întărește m-rii Tismana jumătate din balta Bistrețului cu vama și părpărul.

200. — 1627 (7135) martie 29. — Popa Mihalco vinde lui Marco postelnic din Mihăești o siliște în Săteni. (Cu fotocopie în anexă, pl. XI).

201. — 1627 (7135) martie 30. — Alexandru Coconul voievod hotărăște ca Dobroiu din Luciiani să fie lăsat în pace de m-rea Mărgineni, el nemai fiind rumîn al m-rii.

202. — 1627 (7135) aprilie. — Alexandru Coconul voievod întărește lui Stanciu logofăt satele Cepari, Rudeni, Bîrsești și Ticveni, precum și ocini la Robaia, Danul și Surpați.

203. — 1627 (7135) aprilie 2, București. — Alexandru Coconul voievod întărește episcopiei din Rîmnic ocină la Pläviceni.

204. — 1627 (7135) aprilie 4. — Stanciu vinde popii Dumitru două locuri în satul Bälteni.

205. — 1627 (7135) aprilie 5, București. — Alexandru Coconul voievod întărește jupaniței Chiajna vorniceasa un loc de șapte prăvălii în București.

206. — 1627 (7135) aprilie 10, București. — Jupînesele Mariia, Erina și Stanca dăruiesc și vînd m-rii Radu Vodă locuri de prăvălie în București.

207. — 1627 (7135) aprilie 10, București. — Alexandru Coconul voievod întărește înfrățirea dintre Lepădat și Tatul pe un loc de casă în satul Fugești.

208. — 1627 (7135) aprilie 12. — Maria, soția lui Stanciu logofăt, vinde lui Dumitru vistier ocină în Cîrstienești. (Cu fotocopie în anexă, pl. XII).

209. — 1627 (7135) aprilie 12, București. — Alexandru Coconul voievod întărește lui Hrizea mare logofăt ocini și vii în Bältații-de-Jos din județul Prahova.

210. — 1627 (7135) aprilie 13, București. — Alexandru Coconul voievod întărește m-rii Radu Vodă prăvălii în București, în urma unei judecăți. (Cu transcriere chirilică, p. 569—570).

211. — 1627 (7135) aprilie 13, București. — Alexandru Coconul voievod întărește răscumpărarea din rumânie a lui Oancea din Prodileștii-de-Sus, județul Dîmbovița, de către mănăstirea Strîmbul.

212. — 1627 (7135) aprilie 14. — Luca din Păușești vinde lui Sima logofăt un loc la Păltinet.

213. — 1627 (7135) aprilie 14, București. — Alexandru Coconul voievod întărește lui Hrizea mare logofăt mai multe ocini și vii în Bălțații-de-Jos din județul Prahova.

214. — 1627 (7135) aprilie 15. — Popa Iane vinde lui Marco postelnic vii în Săteni cu două livezi cu pomi, o siliște de casă și trei locuri.

215. — 1627 (7135) aprilie 15. — Vlad din Păușești cu frații și nepoții săi vînd lui Sima logofăt locuri în Jariște, Zărnoste și Dălban. (Cu fotocopie în anexă, pl. XIII).

216. — 1627 (7135) aprilie 16. — Jupîneasa Neaga își împarte cu Preda postelnic satul Frecați și rumânii de acolo.

217. — 1627 (7135) aprilie 20. — Popa Tudor din Fundeni vinde lui Aldea o ocină în Gäneștii-de-Sus.

218. — 1627 (7135) aprilie 20, Tîrgoviște. — Gherghe județul și pîrgarii din Tîrgoviște întăresc lui Marco postelnic o vie în dealul satului Săteni.

219. — 1627 (7135) aprilie 20. — Alexandru Coconul voievod întărește m-rii Strîmba rumîni din Murgești.

220. — 1627 (7135) aprilie 21. — Popa Mihalco vinde lui Fota prăvălii și pivnițe în Tîrgoviște. (Cu transcriere chirilică, p. 570).

221. — 1627 (7135) mai 3. — Tudor Grecul vinde lui Sima al doilea logofăt moșie în Păușești.

222. — 1627 (7135) mai 4, București. — Alexandru Coconul voievod întărește lui Duca legănar ocini în Godeni, Căpriorul și Längești.

223. — 1627 (7135) mai 5. — Alexandru Coconul voievod împuternicește oamenii patriarhului Gherasim al Alexandriei să ia vama de la cămara de la Ocnele Mari.

224. — 1627 (7135) mai 5. — Alexandru Coconul voievod scrie sătenilor din Marotin, slobozia mănăstirii Sfînta Troiță, să se întoarcă, de pe unde au fugit, la locurile lor.

225. — 1627 (7135) mai 5, București. — Alexandru Coconul voievod întărește lui Mihai, ginerele lui Vlad, moșie în Bălteni, în urma unei judecăți.

226. — 1627 (7135) mai 7. — Megiașii din satul Valea-lui-Dobre vînd lui Sima al doilea logofăt un loc în Băteșani.

227. — 1627 (7135) mai 10. — Preda sluger și fiul său Mihai vînd lui Trufanda fost mare vistier satul Crușovul din județul Romanați.

228. — 1627 (7135) mai 10, București. — Alexandru Coconul voievod întărește lui Marco postelnic din Curte părți dintr-o moară pe apa Jiului.

229. — 1627 (7135) mai 10, București. — Alexandru Coconul voievod întărește lui Stamati fost mare agă și lui Dumitru Filieșanul postelnic ocină în Crasna și Jupînești.

230. — 1627 (7135) mai 11, București. — Alexandru Coconul voievod întărește lui Mogoș vătaf ocină în Bălotești și țigani.

231. — 1627 (7135) mai 13. — Barbu din Răsnicel și Stamate fost mare agă au o pricină pentru rumâni.

232. — 1627 (7135) mai 14. — Bălaur din Păușești împreună cu fiii săi se vînd rumâni lui Sima logofăt.

233. — 1627 (7135) mai 14. — Radu Berce, Chircă și Stanomir din Păușești vînd lui Sima logofăt fălci de loc la Crînguri.

234. — 1627 (7135) mai 14. — Jupa din Păușești vinde lui Sima logofăt un loc la Gruiu lui Coman.

235. — 1627 (7135) mai 14. — Sătenii din Stănești, din pricina unei neînțelegeri pentru o cheltuială, iau megiași ca să-i întocmească.

236. — 1627 (7135) mai 15. — Jupa vinde lui Sima logofăt o falce de loc la Socet.

237. — 1627 (7135) mai 15, București. — Alexandru Coconul voievod întărește lui Trufanda fost mare vistier satul Crușovul, cu vecini și vii.

238. — 1627 (7135) mai 20, Rîmnicul < — Vîlcii >. — Județul și pîrgarii din Rîmnic mărturisesc că Opriș din Voinigești a cumpărat de la Stoica din Rîmnic trei fălci de ocină.

239. — 1627 (7135) mai 21. — Alexandru Coconul voievod poruncește unor megiași să cerceteze pricina dintre Radu și Oancea din Pîrscoveni.

240. — 1627 (7135) mai 24. — Alexandru Coconul voievod întărește m-rii Aninoasa rumâni din Cislău.

241. — 1627 (7135) mai 25. — Oprișa vinde popii Ivan două cînepiști <la Bogați>.

242. — <1627 iunie — 1628 iulie>, București. — Iane județul cu 12 pîrgari și cu toți bătrînii orașului București întăresc lui Lepădat logofăt un loc de casă în București.

243. — 1627 (7135) iunie 6, București. — Alexandru Coconul voievod întărește lui Mihăilă și altora ocini în Brăgărești și Budurești.

244. — 1627 (7135) iunie 20. — Mihăilă armașul din Bădeni vinde lui Mihalcea vornic ocină și vie în Bădeni. (Cu fotocopie în anexă, pl. XIV).

245. — 1627 (7135) iulie 1, Slatina. — Popa Manea cumpără de la Dragomir, fiul Ticăi, ocină în Cireașov.

246. — 1627 (7135) iulie 5. — Sima vinde lui Mihai Ergopol o parte de moară în Tîrgovişte. (Cu transcriere chirilică, p. 570—571).

247. — 1627 (7135) iulie 10. — Patru boieri judecă pricina dintre Oprea căpitan şi Costandin pentru o ţigancă.

248. — 1627 (7135) iulie 15. — Papa mare vornic porunceşte unor megiaşi, să cerceteze pricini de moşie şi de rumânie în satul Stăneşti.

249. — 1627 (7135) iulie 17. — Muşa, Rada şi Dumitru vînd o ocină în Bujorani.

250. — 1627 iulie 18. — Mihali al banului Grama vinde lui Hrizea logofăt doi rumâni din Voineşti. (Cu fotocopie în anexă, pl. XV).

251. — 1627 (7135) iulie 20, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Oprea căpitan ocină în Bucu-de-Sus, judeţul Ialomiţa şi ţigani.

252. — 1627 (7135) iulie 21, Pietrari. — Pană armaş din Tîrgovişte vinde lui Hrizea mare logofăt partea sa de moşie din Voineşti şi cu un rumîn. (Cu fotocopie în anexă, pl. XVI).

253. — 1627 (7135) iulie 24, Tîrgovişte. — Dobra vinde lui Hrizea logofăt partea ei de ocină din Voineşti. (Cu transcriere chirilică, p. 571, şi fotocopie în anexă, pl. XVII).

254. — 1627 (7135) iulie 28, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod întăreşte m-rii Sfînta Troiţă 14 locuri de prăvălii în Bucureşti şi o pivniţă.

255. — 1627 (7135) august 1. — Dragoslav logofăt vinde lui Hrizea mare logofăt ocină la Bălţaţii-de-Jos.

256. — 1627 (7135) august 7. — Alexandru Coconul voievod porunceşte stolnicilor de la balta Bistreţului să se ferească de jumătatea de baltă a m-rii Tismana. (Cu transcriere chirilică, p. 572).

257. — 1627 (7135) august 15, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod întăreşte jupanului Mihalcea al doilea vornic o ocină şi un ţigan din Bădeni, judeţul Sac. (Cu fotocopie în anexă, pl. XVIII).

258. — 1627 (7135) august 20. — Iorgache vornic din Cozleci îşi lasă averea, la moartea sa, fiicei sale Dumitra, nepotului său Iordache, precum şi m-rilor Malamoc şi Sf. Precistă.

259. — 1627 (7135) august 20, Bucureşti. — Stoica al doilea vornic judecă pricina dintre m-rea Blagoveştenia din Buzău şi fiii lui Anghel logofăt pentru un vad de moară pe apa Buzăului.

260. — 1627 (7135) august 24. — Aslan fost mare vornic, ispravnic al scaunului Craiovei, scrie stolnicilor de la balta Bistreţului să dea jumătate din tot venitul de la acea baltă m-rii Tismana.

261. — 1627 (7135) august <25>. — Alexandru Coconul voievod întăreşte m-rii Blagoveştenia din jos de Buzău un vad de moară pe apa Buzăului, din ocina domnească.

262. — 1627 (7135) august 26. — Mitropolitul Luca scrie lui Fiera logofăt să nu-l mai bîntuiască pe Tudor logofăt pentru averile lăsate acestuia de jupîneasa Maria Boldeasca, la moartea ei.

263. — 1627 (7135) august 29. — Băjan se vinde ţigan popii Iane, pentru că i-a dat de soţie pe fata din casă şi a acoperit cheltuielile de nuntă.

264. — <1627 septembrie 1 — 1628 august 31> (7136). — Ciona şi Gheorghie, fiii lui Nicola armaşul, dau m-rii Tismana o ţigancă în locul unui ţigan ucis.

265. — <1627 septembie 1 — 1628 august 31> (7136). — Stoica vinde lui Dumitru vistier partea sa de ocină din Dudeşti.

266. — 1627 (7136) septembrie 10, Bucureşti. — Manu zugravul vinde lui Ianiu zugravul din Tîrgovişte un loc de casă în Bucureşti.

267. — 1627 (7136) septembrie 14. — Stanciu fusariu se vinde rumân lui Sima al doilea logofăt, cu toată familia lui şi cu ocina pe care o are la Cîineşti.

268. — 1627 (7136) septembie 29. — Vlad din Poeşti vinde lui Dediul postelnic ocină la Poeşti.

269. — 1627 (7136) octombrie 5, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod porunceşte vinăricerilor din judeţul Muscel şi Pădureţi să nu ia vinărici m-rii Tutana. (Cu fotocopie în anexă, pl. XIX).

270. — 1627 (7136) octombrie 6. — Popa Ivan şi preoteasa Stanca vînd lui Marco postelnic o vie şi o selişte în Săteni.

271. — 1627 (7135) octombrie 10, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Dumitru Dudescu al doilea vistier satul Bîrzeştii-de-Jos de pe Dîmboviţa şi ocini la Cîrstieneşti, Săcuiani şi Scurteşti.

272. — 1627 (7136) <octombrie> 10, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Sima al doilea logofăt mai mulţi vecini din Păuşeşti, Zătreni, Cîineni şi Şirineasa.

273. — 1627 (7136) octombrie 10, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod împuterniceşte pe Vlad fost mare vistier să ia de la Necula fost mare spătar banii, pe care acesta din urmă i-a furat din banii haraciului.

274. — 1627 (7136) octombrie 12, Bucureşti. — Vlăduţ postelnic din Bibeşti se împacă cu Barbu, ginerele lui Vlad din Ciocade, în pricina pe care au avut-o pentru moşii din Ciocade.

275. — 1627 (7136) <înainte de octombrie 20>. — Iane vistier vinde lui Hrizea mare logofăt ocină în Dălbăneşti.

276. — 1627 (7136) octombrie 20, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Hriza mare logofăt ocini şi vecini în Dălbăneşti şi Voineşti, precum şi patru roţi de moară pe apa Prahovei.

277. — 1627 (7136) octombrie 20, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Buzinca fost mare vistier ocină la Micşani, judeţul Buzău, vie în dealul Zoreştilor şi un sălaş de ţigani.

278. — 1627 (7136) octombrie 24, <Rîmnicul-Vîlcii>. — Stanciu armaş şi Oprea logofăt hotărăsc că Berinca logofăt n-are nici un drept asupra ţiganului Pătru al Mitropoliei.

279. — 1627 (7136) octombrie 29, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod scrie satului Strehaia să se prezinte la divan la o judecată cu Costandin cupariul.

280. — 1627 (7136) noiembrie 3, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod întăreşte m-rii Sfînta Troiţă un loc unde e Palanga lui Sinan paşa şi scuteşte de dări pe locuitorii de pe acel loc.

281. — 1627 (7136) noiembrie 3, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Marcu aprod, vie, o selişte de casă, locuri, curături şi livezi în Săteni.

282. — 1627 (7136) noiembrie 19. — Cheajna vorniceasa vinde lui Costandin cojocar un loc de casă în Bucureşti.

283. — 1627 (7136) decembrie 3, <Tîrgoviște>. — Dumitru judeţul şi pîrgarii din Tîrgoviște întăresc lui Mihai Ergopol o roată de moară şi grădină în Tîrgovişte. (Cu fotocopie în anexă, pl. XX).

284. — 1627 (7136) decembrie 10. — Stoica paharnic vinde lui Danciu clucer ocină la Stroeşti.

DOCUMENTE FALSE

I. — 1627 (7135) ianuarie 8, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Isar cămăraş ocini în Cepturile, Bădeni, Deduleşti şi în alte sate.

II. — 1627 (7135) ianuarie 8, Bucureşti. — Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Isar cămăraş ocini la Tohani, Boghiani, Speeşti şi în alte sate.

RÉSUMÉ DES DOCUMENTS

1. — 4 janvier 1626 (7134). — Le *postelnic* Preda reconnaît avoir reçu une somme d'argent du *vistier* Dumitru pour une vente de serfs du village de Tîmbureşti.

2. — 4 janvier 1626 (7134). — Six boyards sont désignés pour faire enquête sur un litige de propriété à Ciumernic.

3. — 5 janvier 1626 (7134). — Le *iuzbaşa* Oprea vend au *pitar* Aldimir 800 toises de terre à Bucu. (Avec photocopie en annexe, Pl. I).

4. — 8 janvier 1626 (7134). — Le voïévode Alcxandru Coconul exempte le village de Flămînzeşti, propriété du monastère d'Argeş, de toutes les corvées et contributions, à l'exception de la taille, de la dîme et de la redevance sur les porcs. (Avec transcription en caractères cyrilliques, p....).

5. — 9 janvier 1626 (7134), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul autorise les moines du monastère de Bistriţa à reporter les limites de leur terre de Stroieşti sur le territoire du village de Vîlsăneşti, là où elles étaient avant d'avoir été violées par le logothète Tudor.

6. — 10 janvier 1626 (7134), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme au monastère d'Argeş la moitié du village de Bîrca, du district de l'Olt.

7. — 16 janvier 1626 (7134). — Le voïévode Alexandru Coconul confirme à Dragomir et à son épouse Stana quatre parcelles de vigne sur la colline de Tîrgovişte.

8. — 20 janvier 1626 (7134). — Le voïévode Alexandru Coconul autorise le logothète Miloş à recouvrer ses serfs enfuis de Brăneşti, en quelque lieu qu'ils se trouvent.

9. — 25 janvier 1626 (7134). — Le voïévode Alexandru Coconul autorise la *vorniceasa* Chiajna à recouvrer ses serfs enfuis, en quelque lieu qu'ils se trouvent. (Avec photocopie en annéxe, Pl. II).

10. — 26 janvier 1626 (7134), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme à Matei, fils du *postelnic* Radu, de Mihăeşti, la propriété d'un tzigane. (Avec photocopie en annexe, Pl. III).

11. — Février ‹1626›, 9e indiction. — Cyrille, patriarche de Constantinople, confirme au monastère de Bolintin les villages légués par dame Neacşa.

12. — ‹ Février - avril › 1626. — Cyrille, patriarche de Constantinople, confirme au monastère de la Sainte Trinité le village d'Islaz.

13. — < Février-avril > 1626. — Cyrille, patriarche de Constaninople, confirme au monastère Sainte Catherine les villages de Popeşti, Bănciuleşti, Căcaţi et Măicăneşti.

14. — 2 février 1626 (7134). — Le logothète Cîrstian vend au logothète Oprea une cave à Bucarest.

15. — 10 février 1626 (7134). — Un litige de propriété entre Dobrin, de Cîrlomăneşti, et Muşat d'une part, et Negulici, de Cîndeşti, d'autre part, est jugé par six propriétaires voisins.

16. — 10 février 1626 (7134), Bucarest, — Le voïévode Alexandru Coconul confirme au grand *vistier* Hrizea la moitié du village de Hăreşti, du district d'Ilfov.

17. — 15 février 1626 (7134). — Drăgoi et sa femme Dobraşa vendent leur part de terre de Drăceşti, à Neagu, frère de Drăgăecea, de Bucarest.

18. — 15 février 1626 (7134), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme au logothète Radu la terre de Cuciul, « sur laquelle sont les fortifications de la ville de Gherghiţa ».

19. — 18 février 1626 (7134), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme au logothète Radu ses serfs de Măneştii-de-Jos, ainsi que des emplacements de moulins sur la Prahova.

20. — 21 février 1626 (7134). — Dame Maric vend à Bolbosea, de Berivoeşti, un terrain sis sur le plateau de Dumbrăvăscu.

21. — 23 février 1626 (7134), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul exempte le village de Boldorogeşti, du district d'Ilfov, propriété du monastère de Colentina, de toute contribution envers l'état, à seule fin d'être « en soumission et au service du monastère». (Avec photocopie en annexe, Pl. IV).

22. — 26 février 1626 (7134). — Le *postelnic* Simion remet sa terre de Ştefaneşti en gage au *vătaf* Vasile, pour l'argent qu'il lui a emprunté.

23. — <1er> mars 1626 (7134). — Stana, fille du *postelnic* Staico, de Suslăneşti, vend au grand pitar Dumitraşco, une terre dans le village de Hohîia.

24. — 2 mars 1626 (7134). — Le voïévode Alexandru Coconul fait offrande du monastère de Bolintin, avec tous ses villages, au monastère de Simo-Petra du Mont Athos.

25. — 3 mars 1626 (7134). — Témoignage des *pîrcalabi* et des 12 échevins de Tîrgul-Jiu dans un litige pour un cheval.

26. — 8 mars 1626 (7134), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul dédie le monastère de Glavacioc, avec toutes ses possessions, au monastère Iviron du Mont Athos.

27. — 10 mars 1626 (7134). Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme à Radu Golescu des terres à Otişani, dans le district de Vîlcea.

28. — 12 mars 1626 (7134). — Dumitru et son frère Socol, fils de Barbu, vendent leur part de terre de Belcin au *postelnic* Dima.

29. — 15 mars 1626 (7134), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme à Damian, capitaine de serbes, le village de Salcia, du district de Mehedinţi.

30. — 16 mars 1626 (7134). — La *vorniceasa* Chiajna affranchit Oprea et ses fils, du village de Berivoeşti.

31. — 16 mars 1626 (7134). — Le logothète Pană, de Rîmnic, et son neveu Tudor, de Bujorani, vendent au logothète Sima un emplacement de moulin et plusieurs terres, à Genuneni. (Avec transcription en caracters cyrilliques, p. . . .).

32. — 18 mars 1626 (7134), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme à Trufanda, ancien grand *postelnic*, des serfs du village de Gostavăţu, du district de Romanaţi.

33. — 20 mars 1626 (7134). — Le *vornic* Radu et son épouse Păuna vendent au logothète Radu une part du village de Borusu, y compris trois serfs, ainsi que deux familles de tziganes. (Avec photocopie en annexe, pl. V).

34. — 20 mars 1626 (7134), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme à plusieurs paysans libres des terres à Măghireşti, Sătcel et Buzeşti.

35. — 23 mars 1626 (7134). — Leanca, fille de Chircă, de Negeşti, vend au grand *pitar* Dumitraşco sa part de terre du village de Hohîia, serfs compris.

36. — 24 mars 1626 (7134). — Le voïévode Alexandru Coconul confirme au monastère de Malamoc 5 arpents de vigne sur la colline de Cernăteşti, légués au monastère par Iano Ghiurmescul.

37. — 26 mars 1626 (7134). — Chirca et Calea, les enfants de Chirca, de Negeşti, vendent au grand *pitar* Dumitraşco leurs terres du village de Hohîia.

38. — 26 mars 1626 (7134), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme au monastère Mihai Vodă, qui est sous la dépendance du monastère de Simo-Petra du Mont Athos, plusieurs villages et deux familles de tziganes.

39. — 30 mars 1626 (7134). — *L'armaş* Mihăilă donne à ses cousins Gherghe et Pătru, avec lesquels il s'est affréré, sa part de terre de Bădeni, en échange d'un cheval et de cinq aunes de drap fin.

40. — 6 avril 1626 (7134), Bucarest.— Le voïévode Alexandru Coconul confirme au *sluger* Iorgachi le village de Glăvăneşti, des portions les villages de Cozleci, Bărcăneşti et Ogretin, ainsi que deux tziganes.

41. — 10 avril 1626 (7134), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme au monastère d'Argeş la terre de Geamăna, et les moulins de Piteşti.

42. — 10 avril 1626 (7134), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme au monastère de Corbii-de-Piatră un terrain à Valea-Oraşului.

43. — 10 avril 1626 (7134), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul ordonne au logothète Oprea, de Rătivoeşti, d'aller avec Théophile, l'hegoumène du monastère de Bistriţa, rétablir les limites du village de Stroieşti, propriété du monastère.

44. — 11 avril 1626 (7134). — Le *vistier* Dumitru Dudescu atteste que la claie du chenal Botul, qui se trouve à Cureşti, appartient au *comis* Mitrea, de Stăneşti, et non au *postelnic* Trufanda.

45. — 13 avril 1626 (7134), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme au monastère de Malamoc cinq arpents de vigne sur la colline de Cernăteşti, dix ruches et un calice, offerts par Iane Ghiurmescul, ainsi qu'une église.

46. — 15 avril 1626 (7134), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul exempte le village de Costeşti, propriété du monastère de Bistriţa, de toute contribution et corvée, l'année durant.

47. — 15 avril 1626 (7134), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme l'exemption de contributions et de corvées du village de Călimăneşti, du district de Vîlcea, propriété du monastère de Cozia.

48. — 15 avril 1626 (7134), Bucarest.— Le voïévode Alexandru Coconul confirme à Stana, fille de Neacşa, des terres a Muşcel, Urseşti et Tătărăi.

49. — 15 avril 1626 (7134). — Le voïévode Alexandru Coconul signifie à Preda, fils de Laţco, de renoncer à la possession du village de Corzi, qui est de longue date la propriété du monastère de Tismana, donation de son grand-père Ion de Paia.

50. — 15 avril 1626 (7134), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme l'archiprêtre Serge, auparavant évêque à Muncaci et dans le Maramureş, comme hégoumène à vie du monastère de Tismana.

51. — 20 avril 1626 (7134). — Quatre boyards attestent qu'ils ont délimité les parts de terre de Iaroslăveşti du *postelnic* Ghioca et de Iano, frère du ban Panaiot.

52. — 25 avril 1626 (7134). — Şerban donne sa terre de Pupezeni à Nedelco, en échange de la terre de celui-ci de Pisculeşti.

53. — 25 avril 1626 (7134), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme à dame Marie une vigne dans le village de Cîineşti.

54. — 28 avril 1625 (6134). — Le logothète Voicilă et le logothète Ştefu avec sa dame Stana, vendent au *vistier* Hrizea leur terre de Crătuneşti.

55. — 28 avril 1626. — Par décision synodique, Cyrille, archevêque de Constantinople, approuve la suppression des colonies franches de Valachie, à l'exception de celles de Şegarcea, de Vai-de-Ei, de Călineşti, de Căpreni, de Stănceşti, et de Putineiu.

56. — 29 avril 1626 (7134), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme à l'ancien grand *vistier* Hriza le village de Hohîia, du district d'Ilfov, ainsi qu'une vigne et des serfs dans le village de Clanţa.

57. — 1er mai 1626 (7134). — Oprea Blojiu et son fils Lupu vendent au prêtre Dumitru de Negovani 5 terrains à Bălteni.

58. — 1er mai 1626 (7134). — Ghinciul et ses fils vendent au prêtre Dumitru de Negovani trois parcelles de terre arable à Bălteni.

59. — 1er mai 1626 (7134). — Turcin vend au prêtre Dumitru de Negovani une parcelle de terre arable à Bălteni.

60. — 3 mai 1626 (7134), Bucarest. — Le moine Ştefan, fils de Stoica, de Seaca, lègue ses terres à ses fils et à la Patriarchie d'Alexandrie.

61. — 8 mai 1626 (7134), Bucarest. — Marcu et Paraschiva, de Căzăneşti, petits-fils du *vornic* Nedelcu, vendent à messire le *vistier* Iane un emplacement à Bucarest. (Avec photocopie en annexe, Pl. VI).

62. — 8 mai 1626 (7134), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme au *paharnic* Socol et à Necula de Cornăţeni leurs droits sur le cours d'eau Goia, qui traverse leur terre de Clinciu.

63. — 10 mai 1626 (7134). — La princesse Ilina, veuve du voïévode Şerban, le *paharnic* Necula et le *paharnic* Socol de Cornăţeni confirment une donation anterieure faite au monastère de Cozia, à savoir les villages de Cujmir et de Pristol.

64. — 10 mai 1626 (7134), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme à Nica, de Tîrgu-Jiu, des terres à Viezuri.

65. — 12 mai 1626 (7134), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme à dame Stana une terre à Deduleşti.

66. — 13 mai 1626 (7134). Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme au monastère de Cozia les villages de Cujmir et de Pristol. (Avec photocopie en annexe, Pl. VII).

67. — 15 mai 1626 (7134). — Stan fils de Ion, de Largul, achète une terre dans le village de Negoşina.

68. — 15 mai 1626 (7134), Bucarest. — Le bourgmestre Dumitru et les échevins de Bucarest confirment au *călăraş* Dumitru un emplacement dans le quartier de Popa Gherghe,

69. — 15 mai 1626 (7134). — Le voïévode Alexandru Coconul autorise le *postelnic* Preda de Brîncoveni à prendre trois serfs de Berivoeşti qui s'étaient fait affranchir et de les ramener à Poenari, d'où ils dépendaient par voie d'héritage.

70. — 19 mai 1626 (7134), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme à la *vorniceasa* Chiajna le village de Mărăcineni, une moitié du village de Brăneşti et une famille de tziganes.

71. — <19—31> mai 1626 (7134), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme au *spathaire* Preda le village de Tîncăbeşti, du district d'Ilfov, après gain de ses procès avec les serfs du village.

72. — 22 mai 1626 (7134), Bucaerst. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme la propriété du village de Glupavi, du district de Vlaşca, aux paysans libres de l'endroit, après gain de leurs procès avec le *sluger* Costea, qui voulait les asservir.

73. — 22 mai 1626 (7134), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme au prêtre Radu de Stolojani et à d'autres des terres à Peştişani et à Teleşti.

74. — 23 mai 1626 (7134), Bucarest. — L'ancien grand *postelnic* Trufanda reconnaît avoir acheté deux lots de terre, sans serfs, dans le village de Ioneşti. (Avec transcription en caractères cyrilliques, p....).

75. — 26 mai 1626 (7134). — Marie, fille du *pîrcalab* Cernat, vend au *postelnic* Trufanda sa terre de Ioneşti.

76. — 28 mai 1626 (7134), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme au monastère de Strîmba plusieurs villages et terres.

77. — 31 mai 1626 (7134), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme à Crăciun et à Stoican des terres et des vignes à Căpăţineşti et à Zoreşti.

78. — 2 juin 1626 (7134), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme au monastère de Strîmba la propriété de ses tziganes.

79. — 3 juin 1626 (7134), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme au *spathaire* Preda, après jugement, le village de Tîncăbeşti, du district d'Ilfov.

80. — 4 juin 1626 (7134). — Le voïévode Alexandru Coconul confirme au *iuzbaşa* Oprea, après jugement, une moitié du village de Bucu.

81. — 6 juin 1626 (7134), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme au grand *paharnic* Apostol le village de Voevoda, du district de Teleorman.

82. — 6 juin 1626 (7134), Bucarest, — Le voïévode Alexandru Coconul confirme au grand *vistier* Trufanda le village de Gostavăţu, après gain de ses procès avec les serfs de l'endroit.

83. — 7 juin 1626 (7134) , Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme au *comis* Mitrea de Stăneşti, après jugement, ses droits sur le chenal Botu, du village de Cureşti.

84. — 8 juin 1626 (7134). —Six boyards jugent un litige entre le *vistier* Vlad et le *paharnic* Staico, d'une part, et Chisar d'autre part, pour une terre à Copăcel.

85. — 8 juin 1626 (7134), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme au monastère de Plumbuita des terres, le grand établissement de bains de Bucarest, des vignes, la cour du monastère et des emplacements de moulins.

86. — 8 juin 1626 (7134), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme à Gherghe et à Pătru, fils du *vornic* Ivaşco de Băleni, une terre à Bădeni.

87. — 9 juin. 1626 (7134). — Le voïévode Alexandru Coconul confirme à la *vistiereasa* Caterina un serf du village de Lungi.

88. — 12 juin 1626 (7134), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme à Dumitru et à son épouse Neaga, après jugement, une terre à Negeşti.

89. — 13 juin 1626 (7134). — Dans un litige pour un moulin entre le logothète Fiera et des paysans de Ţigăneşti, douze propriétaires voisins apportent leur témoignage.

90. — 15 juin 1626 (7134), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme l'exemption de contributions et de corvées dont jouit Satul-Nou, colonie franche du monastère de Dealul, à la seule condition qu'elle paie annuellement 100 ducats à l'état et la même somme au monastère.

91. — 18 juin 1626 (7134), Bucarest. — Vlădaia, fille du logothète Oprea de Măneşti, renouvelle l'acte de vente pour sa part de terre de Deşiraţi, achetée par l'ancien grand *postelnic* Enache.

92. — 18 juin 1626 (7134), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme au logothète Radu une terre à Borusu, plusieurs familles de tziganes et un emplacement à Bucarest.

93. — 22 juin 1626 (7134). — Miinea Bouroşu renouvelle l'acte de vente pour sa terre de Ghergheşti, achetée par l'ancien grand *postelnic* Enache.

94. — 23 juin 1626 (7134). — Dragomir et son frère Vîlsan renouvellent l'acte de vente pour une terre à Cuiburi, achetée par l'ancien grand *postelnic* Enache.

95. — 23 juin 1626 (7134). — Le *iuzbaşa* Oprea, de Bucu, renouvelle un acte de vente pour une terre achetée par l'ancien grand *postelnic* Enache.

96. — 23 juin 1626 (7134). — Stoica, de Cuiburi, renouvelle l'acte de vente pour une terre à Ghergheşti, achetée par l'ancien grand *postelnic* Enache.

97. — 24 juin 1626 (7134). — Costandin, fils du *sluger* Necula, de Cacaleţi, renouvelle l'acte de vente pour une terre à Deşiraţi, achetée par l'ancien grand *postelnic* Enache.

98. — 25 juin 1626 (7134), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme l'affranchissement accordé par le *comis* Laţco de Paia, à Cernat, Danciul et Radul, d'Ezemşa.

99. — 26 juin 1626 (7134), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme à Tatul et à son épouse Neaga, après jugement, des terres à Stăneşti et à Popeşti.

100. — 28 juin 1626 (7134), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme à l'ancien grand *postelnic* Enache des terres à Pîrliţi, dans le district de Ialomiţa.

101. — Juillet 1626 (7134). — Stoica, fils de Vîrfari, donne à sa fille Voica sa terre de Căldăruşi, sise sur le Slănic.

102. — 5 juillet 1626 (7134). — Le voïévode Alexandru Coconul confirme au monastère de Tismana le village de Corzi.

103. — 5 juillet 1626 (7134), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme au monastère de la Sainte Trinité, après jugement, le village d'Islaz du district de Romanaţi.

104. — 6 juillet 1626 (7134). — Les habitants de Slănicul-de-Jos reconnaissent avoir emprunté de l'argent avec intérêt au *sluger* Tudoran, pour se racheter du servage.

105. — 6 juillet 1626 (7134). — Dobrin, Iarca et autres, de Slănicul-de-Jos, district de Muscel, reconnaissent avoir emprunté de l'argent au sluger Tudoran, pour se racheter du servage.

106. — 6 juillet 1626 (7134). — Les habitants de Slănicul-de-Jos, du district de Muscel, spécifient lesquels d'entre eux se sont rachetés du servage de chez le *spathaire* Gorgan et lesquels resteront serfs du *sluger* Tudoran en paiement de l'argent emprunté à celui-ci.

107. — 6 juillet 1626 (7134). — Une partie des serfs de Slănicul-de-Jos se rachètent de chez le *spathaire* Gorgan. (Avec transcription en caractères cyrilliques, p. . . .).

108. — 10 juillet 1626 (7134). — Gagul, de Boleasca, vend à Voia, de Piersica, une terre à Boleasca.

109. — 10 juillet 1626 (7134), Bucarest. — Le *vornic* Nenciul et le *postelnic* Barbul de Mănești renouvellent l'acte de vente pour une terre de Deșirați, achetée par l'ancien grand *postelnic* Enache.

110. — 10 juillet 1626 (7134). Bucarest. — Radu, fils de Slăviceanu, renouvelle l'acte de vente pour une terre de Gherghinești, achetée par l'ancien grand *postelnic* Enache.

111. — 10 juillet 1626 (7134), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme à l'ancien grand *postelnic* Enache sa terre de Deșirați.

112. — 10 juillet 1626 (7134), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme de nouveau à l'ancien grand *postelnic* Enache des terres à Cetățele, Pîrliți, Deșirați, Ghergheşti, Cuiburi et Siraca, dans le district de Ialomița.

113. — 13 juillet 1626 (7134). — Le *postelnic* Tanasie vend une terre dans le village de Cepturi au *visiter* Buzinca.

114. — 13 juillet 1626 (7134). — Le *comis* Dumitrașco, de Filipești, prend l'engagement de restituer au *vistier* Buzinca le prix d'une terre vendue par Tănase, ayant priorité pour cet achat.

115. — 13 juillet 1626 (7134), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme au monastère de Tismana le village de Tîntava, du district d'Ilfov, serfs compris.

116. — 17 juillet 1626 (7134), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme au *postelnic* Dumitru Filieșanul le village de Dîrvarul, du district de Mehedinți.

117. — 20 juillet 1625 (7134), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme au *spathaire* Preda des terres à Albești et à Edomirești.

118. — 20 juillet 1626 (7134), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme au marchand Sima, après jugement, deux emplacements de magasins à Bucarest.

119. — 20 juillet 1626 (7134), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme au grand *vistier* Trufanda, après jugement, le village de Dedulești.

120. — 22 juillet 1626 (7134). — Le voïévode Alexandru Coconul confirme au *portar* Stepan, de Vispești, une terre à Văleni.

121. — 23 juillet 1626 (7134). — Le *paharnic* Staico vend au grand logothète Hrizea une partie du village d'Ulea, serfs compris. (Avec photocopie en annexe, Pl. VIII).

122. — 24 juillet 1626 (7134), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul ordonne à l'*armaș* Stanciul et au logothète Oprea de faire enquête sur le litige opposant le tzigane Petre et le logothète Berinca.

123. — 25 juillet 1626 (7134), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme à dame Oprina des terres à Băicești et à Bonțești.

124. — 26 juillet 1626 (7134), Bucarest. — Dochia, veuve de l'ancien grand *vistier* Stoica, fait don au monastère de Strîmba de terres à Stejarul, Șărbești, Groși et autres villages.

125. — 26 juillet 1626 (7134), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme au grand *comis* Bratu des terres à Despicați et à Rumceni.

126. — 31 juillet 1626 (7134). — Le bourgmestre Gherghe et les échevins de Tîrgoviște confirment au charpentier Fota la propriété d'une vigne.

127. — 1er août 1626 (7134), Tîrgoviste. — Le *comis* Mitrea et le logothète Cîrstea autorisent le postelnic Nica à acheter une vigne à Tîrgoviște.

128. — 8 août 1626 (7134). — Le voïévode Alexandru Coconul désigne les boyards arpenteurs appelés à délimiter la terre de Berceni de dame Grăjdana par rapport à celle d'Alexe.

129. — 12 août 1626 (7134). — Dame Rada, fille du logothète Ştefan, vend au logothète Ştirbu et à d'autres un pré situé sur le territoire de Bărbuleşti.

130. — 21 août 1626 (7134). — Ivaşco et Pădure vendent au grand logothète Hrizea une terre à Băleni.

131. — 23 août 1626 (7134). — L'ancien grad *vistier* Vlad donne à l'ancien grand logothète Hrizea la moitié du village d'Ulea, serfs compris, en échange d'un sixième du village de Perişu et d'un neuvième de celui de Copăcel, district de Vîlcea.

132. — 28 août 1626 (7134). — Le voïévode Alexandru Coconul mande à l'évêque Serge, hégoumène du monastère de Tismana, de ne point faire obstacle au *postelnic* Preda pour la possession du village de Corzi.

133. — <1er septembre 1626 — 31 août 1627> (7135). — Slăvit Cocuşel vend sa terre de Crîngeni à Stoica, de Periaţi.

134. — 1er septembre 1626 (7135), Bucarest. — Le *postelnic* Mitrea vend au *vataf* Enache une terre, des serfs et un emplacement de moulin à Arceşti, dans le district de Prahova.

135. — 2 septembre 1626 (7135), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul autorise l'évêque Serge, hégoumène du monastère de Tismana, à faire venir des étrangers à Călugăreni, afin d'y fonder une colonie franche. (Avec transcription en caractères cyrilliques, p....).

136. — 2 septembre 1626 (7135), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme l'exemption de contributions et de corvées du village de Tismana, propriété du monastère de Tismana, afin que ses habitants défendent celui-ci contre les malfaiteurs.

137. — 5 septembre 1626 (7135), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme à Necola de Glogova et à son épouse Florica des terres à Glogova, Ciucel et Mănăstirea, ainsi que des tziganes.

138. — 6 septembre 1626 (7135), Bucarest. — Slavna et son époux, le prêtre Isar, vendent au *sluger* Costanda de la terre à Dobroţei.

139. — 6 septembre 1626 (7135). — Le voïévode Alexandru Coconul ordonne aux *pîrcalabi* de Caracal d'obliger les serfs du monastère de Cozia des villages de Vădăstriţa et Frăsinet à travailler pour le monastère « à quelque besoin que ce soit».

140. — 9 septembre 1626 (7135), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul ordonne au moine Damascène de payer une somme qu'il doit au logothète Pîrvul.

141. — 10 <septembre — octobre> 1626, Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme au grand *vistier* Hriza le village d'Ulea du district d'Ilfov, serfs compris, de la terre à Băleni, dans le district de Dîmboviţa, des magasins à Tîrgovişte et des tziganes.

142. — 11 septembre 1626 (7135). — Paraschiva et Leca vendent au *vistier* Ene une terre à Goleşti.

143. — 12 septembre 1626 (7135), Bucarest. — Stan et Cîrstea, de Nucet, se vendent comme serfs au *vistier* Trufanda.

144. — 17 septembre 1626 (7135). — Le fabricant de sabres Mihai et la religieuse Marie attestent que le prêtre Dumitru possède un emplacement de magasins à Bucarest.

145. — 19 septembre <1626>. — Şerban vend au *vistier* Buzinca une terre à Măteşti.

146. — 24 septembre <1626>. — Des serfs de Slănicul-de-Jos, qui ont emprunté de l'argent au *sluger* Tudoran pour se racheter du servage et n'ont pas pu le lui rendre, sont devenus les serfs de celui-ci.

147. — 5 octobre 1626 (7135). — Le grand *comis* Grigore fait don au monastère de Banu de sa part de terre de Muşcelul Sărăţii.

148. — 13 octobre 1626 (7135), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme à la Métropolie la propriété de deux femmes tziganes.

149. — 20 <octobre 1626 — août 1627> (7135), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme au *postelnic* Preda, après jugement, un serf de Brăgăreşti.

150. — 22 <octobre — décembre > 1626 (7135), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme au *vătaf* Ianache et à sa dame, Neacşa, une vigne et une terre à Dealul Verneştilor.

151. — 29 octobre 1626 (7135), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme au *postelnic* Dragomir de Prundeni, des terres à Izvorani, Zlătărei et Bereni.

152. — 29 octobre <1626>. — Le voïévode Alexandru Coconul enjoint aux villages de dame Grăjdana d'obéir en tout à celle-ci et de lui charrier à domicile ses grains et son vin.

153. — 31 octobre 1626 (7135), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme à la dame Marie *băneasa* la moitié du village de Stroieşti, du district de Vlaşca.

154. — 2 novembre 1626 (7135), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme au scribe Stănilă, à son père Stanciul et à Voico des terres et des vignes à Vai-de-Ei, dans le district de l'Olt.

155. — 4 novembre 1626 (7135). — Le voïévode Alexandru Coconul ordonne la délimitation de la part de Berceni qui revient à dame Grăjdana, par rapport à celle d'Alexe.

156. — <Après le 4 novembre 1626>. — Douze boyards délimitent la terre de Berceni de dame Grăjdana par rapport à celle de messire Alexe.

157. — 7 novembre 1626 (7135), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme à l'ancien grand *vistier* Buzinca quatre roues de moulins sur le Buzău, au débouché de Valea-lui-Blaj.

158. — 10 novembre 1626 (7135), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul donne à l'ancien grand logothète Fiera un emplacement à Bucarest, sur la rive de la Dîmboviţa.

159. — 14 novembre 1626 (7135), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul autorise l'ancien second *vistier* Dumitru Dudescu à prendre de chez Oprina, en quelque lieu que ce soit, 73 toises de terre, étant donné que l'achat de la même surface à Tătarul s'est avéré non valable.

160. — 20 novembre 1626 (7135). — Le *paharnic* Para donne à Enache une terre à Cîrtojani. (Avec photocopie en annexe, Pl. IX).

161. — 23 novembre 1626 (7135), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme à Mîinea des terres à Arcani, Floreşti et Căzănesti.

162. — 25 novembre 1626 (7135), Bucarest. — Stana et Dragomira vendent au grand logothète Hrizea leurs terres de Hohîia.

163. — 30 novembre 1626 (7135), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme au monastère de Tîrnova, de Bucarest, un moulin sur la rivière Colentina, des terrains et des vergers.

164. — 10 décembre 1626 (7135). — Vlad Rădichi, fils de Bunea, de Scurteşti, vend quatre arpents de vigne au *postelnic* Radu Dudescu.

165. — 12 décembre 1626 (7135). — Le *vornnic* Dumitru donne à son fils Bunea une vigne et une terre avec cinq serfs de Grădiştea-din-Vale.

166. — 13 décembre 1626 (7135), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme à Dobre une vigne sur la colline de Verneşti.

167. — 26 décembre 1626 (7135). — Paraschiva et Ianiu vendent au *şătrar* Dumitru un emplacement à Bucarest.

168. — 26 décembre 1626 (7135), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme à pluisieurs personnes des terres dans le village de Bîrsoi.

169. — 29 décembre 1626 (7135). — L'ancien grand *sluger* Costea commet un agent princier à découvrir la récolte de grains du prêtre Ioan, de Dragoslavele, et à l'apporter à Tîrgovişte.

170. — 30 décembre 1626 (7135), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme à Neaga et à Stanciu, de Drugăneşti, des terres à Stoencşti et à Lacul-Lung.

171. — 30 décembre 1626 (7135), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul décide que Stan et son frère Grozea de Cureşti soient affranchis du servage.

172. — 1er janvier 1627 (7135). — Toma du village de Danul, donne au diacre Oprea la terre de feu son épouse, Negrita, pour qu'il fasse à celle-ci les services et requiems d'usage.

173. — 8 janvier 1627 (7135), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme à l'ancien grand vornic *Ivaşco* une terre à Tohani.

174. — 9 janvier 1627 (7135), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconu confirme à Barbu et à son épouse Dobra le village de Ciocadea.

175. — 10 janvier 1627 (7135), Rîmnicul <Vîlcea>. — Le bourgmestre Gherghe et 12 échevins de Rîmnic confirment à Tudor Curnegru un emplacement clôturé à Voineşti.

176. — 10 janvier 1627 (7135). — Le voïévode Alexandru Coconul confirme au monastère de Coşuna, après jugement, de la terre sise sur l'emplacement du village disparu de Băneşti.

177. — 10 janvier 1627 (7135), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme à la Métropolie la dîme sur le vin des villages d'Oreahoviţa et de Bălboşani, du district de Mehedinţi.

178. — 10 janvier 1627 (7135).— Le voïévode Alexandru Coconul exempte le monastère de Surpatele de différentes contributions et corvées.

179. — 11 janvier 1627 (1735). — Le voïévode Alexandru Coconu confirme au monastère de Tismana le village de Corzi.

180. — 11 janvier 1627 (7135), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme au *postelnic* Udrea, après jugement, une terre, avec les serfs respectifs, et des vignes à Rădăcineşti.

181. — 16 janvier 1627 (7135). — Stoica, de Lazuri, vend au logothète Pîrvu un serf de Gemenele.

182. — 20 janvier 1627 (7135), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme au *postelnic* Stanciu, au logothète Calotă et au logothète Danciu le village de Spineni, pour lequel ils se sont affrérés.

183. — 28 janvier 1627 (7135), Măru Rău. — Un litige pour la terre de Bălteni est jugé par plusieurs propriétaires voisins.

184. — 31 janvier 1627 (7135). — Gavriil Moldoveanu vend au *clucer* Danciu une terre à Stroieşti.

185. — 3 février 1627 (7135). — Hamza, fils du logothète Vlad, de Ragul, vend au logothète Fiera une terre à Stanca-de-Vad.

186. — 4 février 1627 (7135). — Le prêtre Ivan, de Beleţi, vend au logothète Fiera une terre à Ţigăneşti.

187. — 6 février 1627 (7135), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul exempte de contributions le village de Marotinu, du district d'Ilfov, propriété du monastère de la Sainte Trinité.

188. — 20 février 1627 (7135). — Stănilă Dăleanu vend au logothète Sima deux *fălci* de terre défrichée à Seciul Banei.

189. — 20 février 1627 (7135). — Stoica, fils de Vîlcul, de Păuşeşti, vend au logothète Sima une *falce* de terre défrichée à Seciu.

190. — 25 février 1627 (7135), Bucarest. — Dame Neaga et son fils Gherghe vendent au second logothète Sima une terre à Grozăveştii-de-Sus.

191. — 26 février 1627 (7135). — Lepa, de Studina, se vend comme serf au capitaine Ghiuriţă.

192. — 2 mars 1627 (7135). Dima, de Berivoeşti, vend au *paharnic* Ene un lot de terre et deux terrains à Răugeni. (Acev photocopie en annexe, Pl. X).

193. — 3 mars 1627 (7135). — Le logothète Tatu et le *postelnic* Marco s'affrèrent avec Hrizan et avec dame Marie pour le village de Rucăr.

194. — 3 mars 1627 (7135), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme au second logothète Sima et à sa dame, Marie, une terre à Grozăveştii-de-Sus.

195. — 10 < mars — août > 1627 (7135), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme au logothète Danciu de Pîrîieni des terres, avec leurs serfs respectifs, à Cîineşti, Spineni et Pîrîieni, ainsi que des tziganes.

196. — 15 mars 1627 (7135). — Lazăra, épouse de Dan, vend à Stan un terrain à Glăvoace.

197. — 18 mars 1627 (7135). — Chircă, de Tîrşor, vend à Neagu de Negoeşti, sa part de terre de Băbeni et de Cîrciumari.

198. — 20 mars 1627 (7135), Bucarest. — Le *paharnic* Necula de Cornăţeni fait son testament, dans lequel il décide du mode de partage de son avoir après sa mort.

199. — 27 mars 1627 (7135). — Le voïévode Alexandru Coconul confirme au monastère de Tismana ses droits sur la moitié de l'étang de Bistreţu, y compris la redevance sur la pêche et celle sur les vignes.

200. — 29 mars 1627 (7135). — Le prêtre Mihalco vend au *postelnic* Marco, de Mihăeşti, un emplacement à Săteni. (Avec photocopie en annexe, Pl. XI).

201. — 30 mars 1627 (7135). — Le voïévode Alexandru Coconul décide que Dobroiu, de Luciiani, soit à l'abri de toute prétention de la part du monastère de Mărgineni, étant donné qu'il n'est plus le serf de celui-ci.

202. — avril 1627 (7135). — Le voïévode Alexandru Coconul confirme au logothète Stanciu les villages de Cepari, Rudeni, Bîrseşti et Ticveni, ainsi que des terres à Robaia, Danul et Surpaţi.

203. — 2 avril 1627 (7135), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme à l'évêché de Rîmnic une terre à Plăviceni.

204. — 4 avril 1627 (7135). — Stanciu vend au prêtre Dumitru deux terrains dans le village de Bălteni.

205. — 5 avril 1627 (7135), Bucarest. — Le voiévode Alexandru Coconul confirme à la *vorniceasa* dame Chiajna un emplacement pour sept magasins à Bucarest.

206. — 10 avril 1627 (7135), Bucarest. — Dames Mariia, Erina et Stanca donnent et vendent au monastère de Radu Vodă des emplacements de magasins à Bucarest.

207. — 10 avril 1627 (7135), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme que Lepădat et Tatul se sont affrérés pour un emplacement dans le village de Fugeşti.

208. — 12 avril 1627 (7135). — Marie, épouse du logothète Stanciu, vend au *vistier* Dumitru une terre à Cîrstieneşti. (Avec photocopie en annexe, Pl. XII).

209. — 12 avril 1627 (7135), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme au grand logothète Hrizea des terres et des vignes à Bălţaţii-de-Jos, dans le district de Prahova.

210. — 13 avril 1627 (7135), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme au monastère de Radu Vodă, après jugement, des magasins à Bucarest. (Avec transcription en caractères crilliques, p...).

211. — 13 avril 1627 (7135), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme que Oancea, de Prodileştii-de-Sus, district de Dîmboviţa, a été affranchi du servage par le moastère de Strîmbul.

212. — 14 avril 1627 (7135). — Luca, de Păuşeşti, vend au logothète Sima un terrain à Păltinet.

213. — 1 avril 1627 (7135), Bucarest. — Le voiévode Alexandru Coconul confirme au grand logothète Hrizea plusieurs terres et vignes à Bălţaţii-de-Jos, dans le district de Prahova.

214. — 15 avril 1627 (7135). — Le prêtre Iane vend au *postelnic* Marco des vignes à Săteni, ainsi que deux vergers, un emplacement et trois terrains.

215. — 15 avril 1627 (7135). — Vlad, de Păuşeşti, avec ses frères et ses neveux, vend au logothète Sima des terrains à Jarişte, Zărnoste et Dălban. (Avec photocopie en annexe, Pl. XIII).

216. — 16 avril 1627 (7135). — Dame Neaga et le *postelnic* Preda se partagent le village et les serfs de Frecaţi.

217. — 20 avril 1627 (7135). — Le prêtre Tudor, de Fundeni, vend à Aldea une terre à Găneştii-de-Sus.

218. — 20 avril 1627 (7135), Tîrgovişte. — Le bourgmestre Gherghe et les échevins de Tîrgovişte confirment au *postelnic* Marco une vigne sur la colline du village de Săteni.

219. — 20 avril 1627 (7135). — Le voïévode Alexandru Coconul confirme au monastère de Strîmba ses serfs de Murgeşti.

220. 21 avril 1627 (7135). — Le prêtre Mihalco vend à Fota des magasins et des caves à Tîrgovişte. (Avec transcription en caractëres cyrilliques, p.

221. 3 mai 1627 (7135). — Tudor Grecu vend au second logothète Sima une terre à Păuşeşti.

222. 4 mai 1627 (7135), Bucurest.— Le voïévode Alexandru Coconul confirme au carrossier Duca des terres à Godeni, Căpriorul et Lăngeşti.

223. 5 mai 1627 (7135. — Le voïévode Alexandru Coconul autorise les agents du patriarche Gherasim d'Alexandric à pereevoir les redevances sur les salines d'Ocnele Mari.

224. — 5 mai 1627 (7135). — Le voïévode Alexandru Coconul mande aux villageois enfuis de Marotin, colonic franche du monastère de la Sainte Trinité, de regagner leurs foyers.

225. — 5 mai 1627 (7135), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme à Mihai, gendre de Vlad, après jugemcnt, une terre à Bălteni.

226. — 7 mai 1627 (7135). — Les paysans libres du village de Valea-lui-Dobre vendent au second logothète Sima un terrain à Băteşani.

227. — 10 mai 1627 (7135). — Le *sluger* Preda et son fils Mihai vendent à l'ancien grand *vistier* Trufanda le village de Cruşovu du district de Romanaţi.

228. — 10 mai 1627 (7135), Bucarest. — Le voïèvode Alexandru Coconul confirme au *postelnic* Marco, de Curte, des quotes-parts dans un moulin sur le Jiu.

229. — 10 mai 1627 (7135), Bucarest. — Le voïèvode Alexandru Coconul confirme à l'ancien grand *agă* Stamati et au *postelnic* Dumitru Filieşanul des terres à Crasna et à Jupîneşti.

230. — 11 mai 1627 (7135), Bucarest. — Le voïèvode Alexandru Coconul confirme au *vătaf* Mogoş une terre à Băloteşti et des tziganes.

231. — 13 mai 1627 (7135). — Litige pour des serfs entre Barbu, de Răsnicel, et l'ancien grand *agă*.Stamate.

232. — 14 mai 1627 (7135). — Bălaur et ses fils, de Păuşeşti, se vendent comme serfs au logothète Sima.

233. — 14 mai 1627 (7135). — Radu Berce, Chircă et Stanomir, de Păuşeşti, vendent au logothète Sima des *fălci* de terre à Crînguri.

234. — 14 mai 1627 (7135). — Iupa, de Păuşeşti, vend au logothète Sima un terrain à Gruiu-lui-Coman.

235. — 14 mai 1627 (7135). — Les habitants du village de Stăneşti, ne pouvant s'entendre au sujet d'une dépense, ont recours à l'arbitrage de plusieurs paysans libres des villages voisins.

236. — 15 mai 1627 (7135). — Jupa vend au logothète Sima une *falce* de terre à Socet.

237. — 15 mai 1627 (7135), Bucarest. — Le voïèvode Alexandru Coconul confirme à l'ancien grand *vistier* Trufanda le village de Cruşovul, y compris des serfs et des vignes.

238. — 20 mai 1627 (7135), Rîmnicul<-Vîlcii>. — Le bourgmestre et les échevins de Rîmnic attestent qu'Opriş, de Voinigeşti, a acheté trois *fălci* de terre à Stoica, de Rîmnic.

239. — 21 mai 1627 (7135). — Le voïèvod Alexandru Coconul ordonne que le litige entre Radu et Oancea, de Pîrscoveni, soit jugé par plusieurs propriétaires voisins.

240. — 24 mai 1627 (7135). — Le voïèvode Alexandru Coconul confirme au monastère d'Aninoasa plusieurs serfs de Cislău.

241. — 25 mai 1627 (7135). — Oprişa vend au prêtre Ivan deux parcelles plantées de chanvre <à Bogaţi>.

242. — <Juin 1627 — juillet 1628>, Bucarest. — Le bourgmestre Iane avec les 12 échevins et tous les anciens de la ville de Bucarest confirment au logothète Lepădat la propriété d'un emplacement à Bucarest.

243. — 6 juin 1627 (7135), Bucarest. — Le voïèvode Alexandru Coconul confirme à Mihăilă et autres des terres à Brăgăreşti et à Budureşti.

244. — 20 juin 1627 (7135).— L'*armaş* Mihăilă, de Bădeni, vend au *vornic* Mihalcea une terre et une vigne à Bădeni. (Avec photocopie en annexe, Pl. XIV).

245. — 1er juillet 1627 (7135), Slatina. — Le prêtre Manea achète à Dragomir, fils de Tică, un lot de terre à Cireaşov.

246. — 5 juillet 1627 (7135). — Sima vend à Mihai Ergopol une part dans un moulin de Tîrgovişte. (Avec transcription en caractères cyrilliques, p...).

247. — 10 juillet 1627 (7135). — Quatre boyards jugent un litige pour une tzigane entre le capitaine Oprea et Costandin.

248. — 15 juillet 1627 (7135). — Le grand *vornic* Papa commet plusieurs propriétaires des alentours du village de Stăneşti à juger les litiges de propriété et de servage existant dans le village susnommé.

249. — 17 juillet 1627 (7135). — Muşa, Rada et Dumitru vendent un lot de terre à Bujorani.

250. — 18 juillet 1627. — Mihali, fils du ban Grama, vend au logothète Hrizea deux serfs de Voineşti. (Avec photocopie en annexe, Pl. XV).

251. — 20 juillet 1626 (7135), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme au capitaine Oprea une terre à Bucu-de-Sus, dans le district de Ialomiţa, ainsi que des tziganes.

252. — 21 juillet 1627 (7135), Pietrari. — L'*armaş* Pană, de Tîrgovişte, vend au grand logothète Hrizea sa part de terre de Voineşti, y compris un serf. (Avec photocopie en annexe, Pl. XVI).

253. — 24 juillet 1627 (7135), Tîrgovişte. — Dobra vend au logothète Hrizea sa part de terre de Voineşti. (Avec photocopie en annexe, Pl. XVII, et transcription en caractères cyrilliques, p...).

254. — 28 juillet 1627 (7135), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme au monastère de la Sainte Trinité 14 emplacements de magasins à Bucarest, ainsi qu'une cave.

255. — 1er août 1627 (7135). — Le logothète Dragoslav vend au grand logothète Hrizea de la terre à Bălţaţii-de-Jos.

256. — 7 août 1627 (7135). — Le voiévode Alexandru Coconul enjoint aux *stolnici* de l'étang de Bistreţu de se garder de toute immixtion dans la moitié de l'étang appartenant au monastère de Tismana. (Avec transcription en caractères cyrilliques, p....).

257. — 15 août 1627 (7135), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme à messire Mihalcea, *second* vornic, une terre et un tzigane à Bădeni, dans le district de Sac. (Avec photocopie en annexe, Pl. XVIII).

258. — 20 août 1627 (7135). — Le *vornic* Iorgache, de Cozleci, lègue son avoir, par testament, à sa fille Dumitra, à son petit-fils Iordache, ainsi qu'aux monastères de Malamucu et de la Sainte Vierge.

259. — 20 aoûtg. 1627 (7135), Bucarest. — Le second *vornic* Stoica juge un litige entre le monastère de l'Annonciation de Buzău et les fils du logothète Anghel, pour un emplacement de moulin sur le Buzău.

260. — 24 août 1627 (7135). — L'ancien grand vornic Aslan, *ispravnic* du siège de Craiova, mande aux *stolnici* de l'étang de Bistreţu de remettre la moitié de tout le revenu du dit étang au monastère de Tismana.

261. — <25> août 1627 (7135). — Le voïévode Alexandru Coconul confirme au monastère de l'Annonciation qui est en aval de la ville Buzău un emplacement de moulin faisant partie du domaine princier.

262. — 26 août 1627 (7135). — Le métropolite Luca mande au logothète Fiera de ne plus harceler le logothète Tudor pour la succession de dame Maria Boldeasca, dont celui-ci est le bénéficiaire.

263. — 29 août 1627 (7135). — Băjan se vend à titre de tzigane au prêtre Iane, parce que celui-ci lui a donné sa fille de ferme pour épouse et a subvenu aux frais de la noce.

264. — <1er septembre 1627—31 août 1628> 7136. — Ciona et Gheorghie, fils de l'*armaş* Nicola, donnent une tzigane au monastère de Tismana à la place d'un tzigane tué.

265. — <1er septembre 1627—31 août 1628> (7136). — Stoica vend au *vistier* Dumitru sa part de terre de Dudeşti.

266. — 10 septembre 1627 (7136), Bucarest. — Le peintre Manu vend au peintre Ianiu de Tîrgovişte un emplacement à Bucarest.

267. — 14 septembre 1627 (7136). — Stanciu, fabricant de fuseaux, se vend comme serf au second logothète Sima, avec toute sa famille et sa part de terre de Cîineşti.

268. — 29 septembre 1627 (7136). — Vlad, de Poeşti, vend au *postelnic* Dediul une terre à Poeşti.

269. — 5 octobre 1627 (7136), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul ordonne aux percepteurs de la dîme du vin du district de Muscel et de Pădureţi de ne pas prendre de dîme au monastère de Tutana. (Avec photocopie en annexe, Pl. XIX).

270. — 6 octobre 1627 (7136). — Le prêtre Ivan et son épouse Stanca vendent au *postelnic* Marco une vigne et un emplacement à Săteni.

271. — 10 octobre 1627 (7136), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme au second vistier Dumitru Dudescu le village de Bîrzeştii-de-Jos qui est sur la Dîmboviţa. ainsi que des terres à Cîrstieneşti, Săcuiani et Scurteşti.

272. — 10 <octobre> 1627 (7136), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme au second logothète Sima plusieurs serfs de Păuşeşti, Zătreni, Cîineni et Şirineasa.

273. — 10 octobre 1627 (7136), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul autorise l'ancien grand vistier Vlad à prendre de chez l'ancien grand spathaire Necula la somme volée par celui-ci sur l'argent du kharadj.

274. — 12 octobre 1627 (7136), Bucarest. — Le *postelnic* Vlăduţ, de Bibeşti, se réconcilie avec Barbu, gendre de Vlad, de Ciocade, mettant fin au litige qui les opposait pour des terres situées dans ce dernier village.

275. — <Avant le 20 octobre> 1627 (7136). — Le *vistier* Iane vend au grand logothète Hrizea une terre à Dălbăneşti.

276. — 20 octobre 1627 (7136), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme au grand logothète Hriza des terres et des serfs à Dălbăneşti et à Voineşti, ainsi que quatre roues de moulins sur la Prahova.

277. — 20 octobre 1627 (7136), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme à l'ancien grand *vistier* Buzinca une terre à Micşani, dans le district de Buzău, une vigne sur la colline de Zoreşti et une famille de tziganes.

278. — 24 octobre 1627 (7136), <Rîmnicul Vîlcii>. — L'*armaş* Stanciu et le logothète Oprea décident que le logothète Berinca n'a aucun droit sur le tzigane Pătru de la Métropolie.

279. — 29 octobre 1627 (7136), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul mande au village de Strehaia de comparaître devant le Divan pour procès avec le *cupar* Costandin.

280. — 3 novembre 1627 (7136), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme au monastère de la Sainte Trinité un terrain occupé par les fortifications de Sinan pacha et exempte de toute contribution ceux qui y habitent.

281. — 3 novembre 1627 (7136), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme à l'*aprod* Marcu une vigne, un emplacement de maison, des prés et différents terrains, défrichés ou autres, dans le village de Săteni.

282. — 19 novembre 1627 (7136). — La *vorniceasa* Chijana vend au pelletier Costandin un emplacement à Bucarest.

283. — 3 décembre 1627 (7136), < Tîrgovişte >. — Le bourgmestre Dumitru et les échevins de Tîrgovişte confirment à Mihai Ergopol une roue de moulin et un potager à Tîrgovişte. (Avec photocopie en annexe, Pl. XX).

284. — 10 décembre 1627 (7136).— Le *paharnic* Stoica vend au *clucer* Danciu une terre à Stroeşti.

DOCUMENTS DOUTEUX

I. — 8 janvier 1627 (7135), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme au *cămăraş* Isar des terres à Cepturile, Bădeni, Deduleşti et autres villages.

II. — 8 janvier 1627 (7135), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Coconul confirme au *cămăraş* Isar des terres à Tohani, Boghiani, Speeşti et autres villages.

DOCUMENTE

1

1626 (7134) ianuarie 4.

Preda postelnic adevereşte că a primit bani de la Dumitru vistier pentru unii rumâni din Tîmbureşti.

† Eu Preda postelnic scris-am acest al mieu zapis, să fie la mîna lu Dumitru vestiar, cum să să ştie că am mînat pre uncheaşul Dragomir, întîiu de au luot ughi 20, iar a do-ora ughi 15, însă mi i-au dat pentru [o] o tocmeală ce voi să-m tocmescu cu dumnealui pentru neşte rumâni den Tîmbureşti, ce avem a'npărţi cu logofătul Oncea, să avem a ne tocmi; iar să nu ne vom putea tocmi, să-i dau bani înnapoi.

Şi mărturie: Borcea logofăt i Tudor stolnic i Stoica logofăt, Vişan postelnic, Voicilă uncheaşul ot Buişti.

Пис гинарїе д҃ дни, лѣт ҂зрлд҃.

Acad. R.P.R., XLII/24.
Orig., hîrtie (30 × 21), pecete aplicată.
EDIŢII. Bianu, *Doc. rom.* 113.

2

1626 (7134) ianuarie 4.

Şase boieri sînt numiţi să cerceteze unele pricini pentru o ocină din Ciumernic.

† Să să ştie boiari Oncii logofăt şi ai lui Turturea păharnic şi ai lui Marco şi ai Paraschivii, anume: de Fierăşti, Radul postelnic, ot Fundéni, Stanciul

dvornicul, ot Uscați, Danciul logofit, ot Rasa, Radul logofăt, ot Drăngişti, Vlad postelnic, ot Bobişti, Dumitru logofăt, să caute şi să adiverézí pintru ocina din Ciumérnic: cumpărat-au Nedilco vornicul partea lui Ilie Séte au partea lui Bogdan din Orişti? Şi această parti di ocină ce s-au vîndut, vîndut-au lui Nidilco vornicul au banului Drăgan?

Şi iar să adeveréze acil hrisov rău: cini au scris pri Ilie şi pi Stanciul, ficiori lui Bogdan, cu cea slovă minciunoasă, cari au scos Sema ci au fost al doilea logofăt? Şi acea slovă rea, rudeniia lui Nedilco vornic o au scris, au rudeniia lui Drăgan banul?

Şi iar să adeverézi, din zilile Mihnei voevod pînă la Sinan paşa, cinut-au [1] socra Oncii logofăt au ținut-au aceşti boiari ci zic mai sus? Însă cum vor afla cu suflitele lor. Şi zioa la harții de carne.

Ispravnic Iani portar ot. . . [2]

Pis în Bucureşti, ghinarie 4 dni, leat 7134 <1626>.

Acad. R.P.R., XLII/23.
Copie.
Documentul poate fi şi anterior. Cf. *D.I.R.*, *B.* XVII, vol. IV, nr. 574.

3

1626 (7134) ianuarie 5.

Oprea iuzbaşa vinde lui Aldimir pitar 800 stînjeni de ocină în Bucu.

† Scris-am eu, Oprea iuzbaşa şi jupînesa me Mariia, nipoata Vladului ot Bucu şi cu fiiu mieu Leca înpreună, aceasta al nostru zapis la mîna lu Aldemir pitar, cum să se ştie că i-am vîndut noi ocină den Bucu, stîjeni 800, dereptu 2 400 de aspri gata; ş-am vîndut de a nostră bunăvoia.

Şi la acesta tocmel-a nostră fost-au şi boiari mărturie: de în Bucu, Nedelco i ot Pisculeşti, Stan i ot Buciumeni, Stanciul peharnic i ot Berileşti, Nigoiță postelnic.

Пис Дрȣме лwгофет wт Тьтьрьи, мѣсеца гїнȣарїе е дни ҂зрлд.

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, IX/7.
Orig., hîrtie (21 × 17), pecete aplicată.
Copie ibidem, ms. 692 f. 197.

---

[1] În loc de: ținut-au.

[2] Loc alb.

4

1626 (7134) ianuarie 8.

Alexandru Coconul voievod scuteşte satul Flămînzeşti al m-rii Argeş de toate slujbele şi dăjdiile, afară de bir, dijmă şi gorştină.

† Милостїю Божїю Їѡ Алеѯандрȣ воевод и господинъ, синъ пѣдобраго, милостиваго Їѡ Радȣл воевод. Дават господство ми сїю повеленїю господства ми satului Flămînzeşti, ci iaste al sfintei mănăstiri de la Argeş, ca să fie de acum nainte în pace şi slobod de găleată şi de fîn şi de oae seacă şi de cal şi de miiare şi de ceară şi de lucru domnescu şi de toate slujbele şi mîncăturile cîte sîntu preste an în ţeara domniei méle, păntru că l-am ertat domnia mea, numai să-şi plătească birul şi dijma şi gorştina, iar de alalte de toate dăjdile să aibă pace, ca să fie de treaba şi de posluşăniia sfintei mănăstiri, să lucréze de ce va trebui, cum au fost ertaţi şi de părintele domniei méle Io Radul voevod. Şi am văzut domnia mea şi cartea părintelui domniei méle la mîna lor de ertăciune de toate, cum scrie mai sus.

Derept acée şi voi, găletarilor i fînari, şi voi, toate slugili domniei méle, ori carei veţi înbla de acéste slujbe şi dăjdi, în vréme ci veţi vedea cartea domniei méle, iar voi să căutaţi foarte să vă feriţi şi în pace să lăsaţi şi mai mult să nu-i bîntuiţi, că i-am ertat domnia mea. Iar cine va vrea să-i tragă, nemica la mîna lor să nu se dea, fără ştirea domniei méle; iar care-i va tréce şî-i va trage preste cartea domniei méle, acela om mare certare avea-va de către domnia mea. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И <исправник> сам реч господства ми.

Пис мѣсеца генарїе и҃ дни, лѣт ҂зрлд҃.

† Їѡ Алеѯандрȣ вѡевѡда, милостїю Божїю господинь.

Ȣчил вел дворник.

Arh. St. Buc., Ep. Argeş, II/14.
Orig., hîrtie (30 × 21), pecete aplicată, căzută.
Copie ibidem, ms. 708 f. 397.

5

1626 (7134) ianuarie 9, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod împuterniceşte pe călugării m-rii Bistriţa să mute hotarul moşiei lor din satul Stroeşti pe ocina Vîlsăneştilor, aşa cum a fost înainte de a o împresura Tudosie logofăt.

† Милостїею Божїею Їѡ Алеѯандрȣ воевода и господинъ, синъ прѣдобраго и милостиваго Їѡ Радꙋл воевода. Дават господства ми сїе повелѣнїе господства ми свѣтомȣ и божественѣи монастир глаголеми Бистрицъ, идѣже

ест храм Ѹспенїе Богородице и ѡтцȣ егȣмен Ѳеѡфил, ca să fie volnici călugării cu aceasta carte a domnii méle şi cu sluga domnii méle, na ime Stanciul vtorii armaş, de să mute hotarul de pre ocina mănăstirii de la satul Stroeştii pre ocina Vîlsăneştilor, prie unde au fost hotarul cel vechiu mai denainte vréme, pentru că au fost înpresurat Tudosie logofătul cu hotarul ocina mănăstirii, pre vréme cîndu se-au fost vîndut satul Vîlsăneştii lu Tudosie logofăt, încă mai denainte vréme. Şi tot au fost înpresurat.

Iară cîndu au fost acum, în zilele domnii méle, după moartea lu Tudosie logofătul, iară egumenul Teofil, el au avut pîră înnaintea domnii méle cu satul Vîlsăneştii şi cu popa Micul pentru acest hotar. Şi au fost toţi de faţă în devan de se-au pîrît. Şi au mărturisit egumenul Teofil cu mulţi boiari, anume: de Rătivoeşti, Oprea logofăt i Albul i Stanciul armaşul i ot Boişoara, Datco peharnic, cum au fost înpresurat cu hotarul satul Vîlsăneştii pre ocina satului Stroeştilor, satul mănăstirii. Şi au rămas satul Vîlsăneştii de lége şi de judecată de înnaintea domnii méle de în devan.

Derept acéia, domnia mea am dat sfintei mănăstiri ca să fie volnici călugării să mute hotarul de pre ocina Stroeştilor pre hotarul Vîlsăneştilor, să fie hotarul unde au fost de veacu. Şi de nimenilea opreală să n-aibă. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник сам реч господства ми̃.
Пис ȣ Бȣкȣрещи, мѣсеца генарїе ѳ̃ дьни, въ лѣт ҂зрлд҃.
† Їѡ Ꙗлеѯандрȣ вѡевѡда, милостїею Божїею господинь.

Arh. St. Buc., M-rea Bistriţa, LVI/5.
Orig., hîrtie (30 × 21,5), pecete aplicată.
Copii ibidem, mss. 192 f. 563, 202 f. 447 şi 713 f. 778.

6

1626 (7134) ianuarie 10, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte m-rii Argeş jumătate din satul Bîrca din judeţul Olt.

† Милостїею Божїею Їѡ Ꙗлеѯандрȣ воевода и господинъ въсои земле Ѹггроовлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго и милостиваго Їѡ Радȣл воевода. Дават господство ми сїе повеленїе господства ми свѣтомȣ и божественѣи монастир нарицаемаго Ꙗргеш, идѣже ест храм прѣсвѣтѣи, чистѣи и прѣблагословена владичицъ наше Богородице и присно дѣвїе Марїꙗ и ѡтцȣ епископ кѵр Ꙗнѳонїе, еже ест наставникȣ въ свѣта монастир и въсѣ иноком, елици живъщих въ свѣтѣмъ ѡбитѣли тое, ꙗкоже да мȣ ест свѣтѣи монастир Ꙗргешȣл ѡт село Бърка ѡт сȣдство Ѡлт половино и ѡт дрȣге села паки

половино и ѡт ацигани пакиже половино и ѡт въсѣх дѣдїневе Пътрȣв пръкълабȣл, покȣде се хощȣт наити въс половино, а дрȣга половин ѡт дѣдїнове Пътрȣв пръкълабȣл да дръжит кто се хощȣт наити внȣци ѡт Пътрȣ пръкълабȣл, понеже сȣт сїе ѡчине и ацигани за дѣдїнȣ Пътров пръкълабȣл, єщеже ѡт прѣжде врѣме, что єст бїѡ далне ѡт покоиннаго Пътрȣ пръкълабȣл, дондеже єст бил ѡн жив, свѣтомȣ монастир Ѧргешȣл више речена, ꙗкоже да ю єст вѣчное въспоминанїе. И написоваше се на свѣтомȣ помѣник. Ѧ свѣтѣи монастир да єст ѡчине за дѣдїно, понеже єст дал и поклонил сам Пътрȣ пръкълабȣл половино ѡт ѡтъчъствїе єго ȣ свѣта монастир више рех.

И видѣхом господство ми и прочитах и книгех прочїем стари покоени господари, єже бив прѣжде нас, дрѣвних: книга покоинномȣ Вентила воєвод и книга покоєнаго Радȣла воєвод, синъ Радȣла воєвод и книга покоиннаго Мирчев воєвод и книга покоєнномȣ дєдом господства ми Михнѣ воєвод, ветхе и раздрахне и порȣшене над сїе више речене ѡчине и ацигани, како єст бил далне ѡт покоиннаго Пътрȣ пръкълабȣл въ свѣта монастир Ѧрџешȣл, радї дȣше єго.

Єго радї господство ми съм поновихом и ȣкрѣпихом тех книги ѡнем више речени господари и над сїю книгȣ господства ми, како єст били и ѡт прѣжде врѣме, и дадох съм господство ми свѣтѣи монастири Ѧргешȣл, ꙗкоже да єст сїе дѣдїне и ацигани ѡт дєл Пътров пръкълабȣл въс половино въ ȣкрѣпленїе и за пищȣ, а божественим иннoком въ ȣстрабȣ, и ѡт никогождо непоколѣбим, поризмо господства ми.

Єщеже и заклинанїе по ѡшествїю господства ми поставихом кого изберет господъ Богъ бите господаръ земли Влашкое или ѡт сръдечнаго плода господства ми или ѡт съродника наше или по грѣсех наши или ѡт иннoплеменик, молюм ви съ именем Божїю да почтет и да поновит и да ȣтвръдитї сїе книг господства ми; того господъ Богъ да га почтет и да съхранит въ господствѣ єго, а въ бȣдещих вѣцех дȣша єго. Ѧ ащелиже не почтет и не пон<овит и не ȣкрѣпит и не ȣт>[1]връдит, анȣ поперет и разорет и за ѡбвенїе ѡ<ставлѣет>[1] сїе книга господства ми, того да єст тръклет и афȣрисан ѡт тн҃ї ѡтьци єже сȣт въ Нек<еи и да>[1] имат частїю със Їȣда и със Ѧрїѧ.

Єже ȣбо и сведители поставих господство ми: жȣпан Папа вел дворник и жȣпан Фїера вел лѡгофет и жȣпан Бȣзинка вел вистиꙗр и жȣпан Михо вел спатар и жȣпан Вартоломи вел столник и Братȣл вел комис и Ѧпостол вел пехарник и жȣпан Костандин вел постелник. И исправник Фїера велики логофет.

И написах, Лепъдат лѡгофет, въ градȣ Бȣкȣрещи, месеца генарїе ї҃ дьни и ѡт Ѧдама даже до нинѣ, въ сего писанїе теченїе лѣтом, въ лѣт ҂зрлд҃, а ѡт рождество Христова ҂ахкѕ҃.

† Їѡ Алеѯандрȣ вѡєвѡда, милостїю Божїю господинь,

---

[1] Loc rupt.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului şi milostivului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei şi dumnezeieştii mănăstiri numită Argeş, unde este hramul preasfintei, curatei şi preabinecuvîntatei stăpîne a noastră, născătoarei de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria şi părintelui episcop chir Antonie, care este nastavnic la sfînta mănăstire şi tuturor călugărilor, cîţi trăiesc în acest sfînt lăcaş, ca să fie sfintei mănăstiri Argeşul, din satul Bîrca din judeţul Olt, jumătate şi din alte sate tot jumătate şi din aţigani tot jumătate şi din toate dedinele lui Pătru pîrcălabul, pe unde se vor găsi, tot jumătate, iar cealaltă jumătate din dedinele lui Pătru pîrcălabul să ţie cine se vor afla nepoţi din Pătru pîrcălabul, pentru că aceste ocine şi aţigani au fost de moştenire ale lui Pătru pîrcălabul încă de mai înainte vreme şi au fost date de răposatul Pătru pîrcălabul, cît a fost el în viaţă, sfintei mănăstiri zisă mai sus, Argeşul, ca să-i fie veşnică pomenire. Şi s-a scris la sfîntul pomelnic. Iar sfintei mănăstiri să-i fie ocine de moştenire, pentru că a dat şi a închinat singur Pătru pîrcălabul jumătate din moştenirea lui părintească sfintei mănăstiri zise mai sus.

Şi am văzut domnia mea şi am citit şi cărţile celorlalţi domni bătrîni răposaţi, care au fost mai înaintea noastră, din vechime: cartea răposatului Vintilă voievod şi cartea răposatului Radul voievod, fiul lui Radul voievod şi cartea răposatului Mircea voievod şi cartea răposatului bunic al domniei mele Mihnea voievod, vechi şi rupte şi stricate, pentru aceste ocine zise mai sus şi aţigani, cum au fost date de răposatul Pătru pîrcălabul la sfînta mănăstire Argeşul, pentru sufletul său.

Pentru aceasta, domnia mea am înnoit şi am întărit acele cărţi ale acelor domni, zişi mai sus, şi cu această carte a domniei mele, cum au fost şi de mai înainte vreme şi am dat domnia mea sfintei mănăstiri Argeşul, ca să-i fie aceste dedine şi aţigani din partea lui Pătru pîrcălabul, tot jumătate, de întărire şi de hrană, iar dumnezeieştilor călugări de folosinţă şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă şi blestem am pus: după moartea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Ţării Româneşti, sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau după păcatele noastre sau din alt neam, îl rog, în numele lui Dumnezeu, să cinstească şi să înnoiască şi să întărească această carte a domniei mele; pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti şi nu va înnoi <şi nu va împuternici şi nici nu>[1] va întări, ci va călca şi strica şi în uitare <va lăsa>[1] această carte a domniei mele, acela să fie de trei ori blestemat şi afurisit de cei 318 părinţi ce sînt la Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie.

---

[1] Loc rupt.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Fiera mare logofăt şi jupan Buzinca mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Vartolomi mare stolnic şi Bratul mare comis şi Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic Fiera mare logofăt.

Şi am scris, Lepădat logofăt, în cetatea Bucureşti, luna ianuarie 10 zile şi de la Adam pînă acum la această scriere cursul anilor, în anul 7134, iar de la naşterea lui Hristos, 1626.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Argeş, XXIII/11.
Orig., hîrtie (47 × 33), pecete timbrată, cu legenda: † Їѡ Алеѯандрꙋ воевод, снꙋ Радꙋла воевод и гндр Влашкоі земле.
Această legendă se păstrează pe toate peceţile mijlocii ale actelor emanate de la Alexandru Coconul şi nu o vom mai repeta.
Copie ibidem, ms. 168 f. 364.

7

1626 (7134) ianuarie 16.

Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Dragomir şi soţiei lui, Stana, patru bucăţi de vie în dealul Tîrgoviştei.

† Милостїею Божїею Їѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ, синъ придобраго и милостиваго Їѡ Радꙋла воевода. Дават господство ми сїею повелинїею господства ми lu Dragomir şi muerie lui, Stana, ca să fie volnec cu cartea domnii méle să ţie 4 bucăţi de vie în dealul Tîrgovişti, carele au fost ale fii-sa Dospenie. Păntru că Dospena fost-au fată popei lu Hrestodor; deci cîndu au fost în zilele lu Şărban vodă, iar popa Hrestodor, el au căzut în lipsă şi în sărăcie, ce au dat fii-sa Dospina lu Dragomer şi muerie lui, Stanie, să o rănească şi să o păzească, să le fie lor fată de suflet. Şe i-au ales popa Hrestodor parte, de i-au dat atunce aceste 4 bucăţi de vii. După-acie, ţenut-au Dragomer şi muiarea lui, Stana, pre Dospena ca pré o fată şe o au crescut şe o au măretat.

Iar cîndu au fostu acuma, în zilele părentelui domni méle Io Radu voivoda, iar Dospinii tîmplatu-i-se-au morte şi au muret în mîna lui Dragomir şi a muerii lui, Stanie; şi ei o au grejet şi o au pomenet cum se cade omulue mortu. Şe la mortea eie, lăsatu-i-a cu limba ee acele 4 bucăţi de vie tătăene-său, lu Dragomir şi muerie lui, Stanie, să fie a lor şe să se rănească cu dînselé, pînă vor fi ei.

Şe au pus mărturie: popae Drăgan şe préoteasa Voeca şi diiaconul Necula şe Dumitru şe călugărul Oana şe Varlam şe Gherghena. Şe am văzut domnie mea şe cartea părentelui domnii méle Io Radul voevoda.

Dereptu aciia, am dat şi domnii mea lu Dragomer şi muerii lui, Stanii, ca să ţie acéstě 4 bucăţi de vii ce scrii mai sus, ale fii-sa Dospinie, cu bonă pace şi de nimenilea bîntuială să n-aebă, naentea cărţii domnii méle. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник сам реч господства ми.

Пис мѣсеца генарїе ѕ҃ї дьни, въ лѣт ҂з҃рлд.

† Їѡ Ѩлеѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю Божїю господинь.

<Pe verso:> « †Cartea lui Alexandru voevod, pre viile ot Tîrgovişte, care le-au cumpărat jupan Costandin mare postelnic de la Badea comis, sinŭ Nicăi iuzbaşa»

Acad. R.P.R., XLII/25.
Orig., hîrtie (30,5 × 21,5), pecete timbrată, căzută.
EDIŢII. Bianu, *Doc. rom.* 113—114.

8

1626 (7134) ianuarie 20, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod împuterniceşte pe Miloş logofăt să-şi strîngă rumânii fugiţi din Brăneşti de ori unde îi va afla.

† Милостїю Божїю Їѡ Ѩлеѯандрꙋ воевода и господарь, синъ прѣдобраго и милостиваго Їѡ Радꙋла воевод. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii méle slugii domnii méle lui Miloşi logofăt, ca să fie volnic cu aciastă carte a domnii méle şi cu sluga domnii méle, anume. . .[1] de să-şi strîngă toţi rumânii din Brăneşti carii au fost ai moşu-său Stan vătafu ori unde îi va afla, măcar în sat domnescŭ, măcar în sat boerescŭ, ori călugărescŭ, ori la slobozie, ori la oraşe, însă anume Stroeştii cu feciorii lor şi feciorii Hărgăi şi cealalţi rumâni toţi, ce nu sînt scrişi, să-i ducă la urmă şi la a lor moşie.

Şi iar să fie volnic sluga domnii méle Miloşi logofătu să ia pre Stănislav cu fraţii lui, unde îi va afla, să-i ducă la moşiia lor în Brăneşti cu cărţi domneşti şi cu zapise. Apoi au şi tăgăduit cum n-au fostu rumâni, ci au mersu de s-au pîrît de faţă la Craiova, înnaintea lui Muşat clucer; şi i-au dat lege 2 oameni buni, anume Barbul Corlatŭ şi Barbul Cuciuc den Brăneşti, ca să jure. Apoi n-au putut jura, ci au rămas de lege.

Drept aceia, domniia mea am dat lui Miloşi, ca să fie volnic să-şi ia rumânii să-i ducă la moşie, să-i fie rumâni de moşie şi de niminilea opreală să n-aibă. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник сам реч господства ти.

S-au scris în Bucureşti, luna lui ghenar 20 zile, leat 7134 <1626>.

Io Alexandru voevoda.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Motru, nr. 252 f. 76 v — 77.
Copie.
EDIŢII. Constantinescu, *Com. Brăneşti* 153—154.

---

[1] Loc alb.

9

1626 (7134) ianuarie 25.

Alexandru Coconul voievod împuternicește pe Cheajna vorniceasa să-și strîngă rumânii fugiți de ori unde-i va găsi.

† Милостїю Божїю Їѡ Алєѯандрȣ воєвод и господинь, синъ прѣдобраго и милостиваго Їѡ Радꙋл воєвод. Дават господства ми сїю повєлєнїю господства ми жȣпанєцєв Cheajnei, jupîneasa ce-au fost a jupîn Cernicăi ce au fost mare dvornic, pîntru ca să fie volnică cu aciasta carte a dumnii méle și cu sluga, anume. . . [1] să aib' a-ș strînge ai ei rumâni uri unde-i va găsi în țeara dumnii méle fugiți, ori în sat domnescu ori în sat boerescu ori călugărescu ori în slobozie sau pre la oraș, tot să fie volnecă jupîneasa Cheajna ce e mai sus-zisă cu cartea dumnie méle să-și strîngă ai ei rumâni de pre unde vor fi fugiți, să-i ducă la sat, unde lă e moșie și de nemenelé bîntuială sau opreală să n-aibă, по рєч господства ми.

И исправник сам <рєч> господства ми.

Пис мѣсєца гєнарїє кє҃ дьни, въ лѣт ҂зрлд҃.

† Їѡ Алєѯандрȣ вѡєвѡда, милостїю Божїю господинь.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, II/20.
Orig., hîrtie (29 × 22), pecete aplicată, căzută.
Copie ibidem, ms. 256 f. 301 v.

10

1626 (7134) ianuarie 26, București.

Alexandru Coconul voievod întărește lui Matei, fiul lui Radu postelnic din Mihăești, un țigan.

† Милостїєю Божїєю Їѡ Алєѯандрȣ воєвода и господинь въсои зємлє Ѹггрровлахїискоє, синъ вєликаго и прѣдобраго и милостиваго Їѡ Радꙋл воєвода. Дават господство ми сїє повєлєнїє господство ми слȣго господство ми Матєюв, синъ Радȣлѡв постєлник ѡт Михъєщи и със синови си, єлицє мȣ Богъ даст, ꙗкожє да мȣ єст а҃ ациган по имє Ръпа, синъ Нанȣлов Мъргъи, занєжє того ациган Ръпа било єст за дѣдинȣ Радꙋлов постєлник, ѡтцȣ Матєюв. А къда єст бил съда въ дьнїє господство ми, а Матєю он єст нмал прȣх прєд господство ми със Гєдєѡн, синъ Воиков вистїꙗр ѡт Чоръщи, радї Ръпа циганȣл. И дошли сȣт тєрє съпрѣшє сє за лицȣ ȣ диван и сицє

---

[1] Loc alb.

прѣшє Гєдєѡн како га єст бил покꙋпил бащ си Воико вистїꙗр ѡт над Радꙋл постєлник въ дьнїє Єимєѡн воєвод.

Тажє, въ том господство ми съм глєдах и сꙋдихом по правдꙋ и по закон със въсихми чьститими правитєлїи господство ми и съм истинствовал господство ми вєлма добро, како нижє га єст бил покꙋпил Воико вистїꙗр, нижє га єст продал Радꙋл постєлник, нижє синъ єго Матєю, нижє єст дал нієдин новцꙋ, анꙋ поклонишє сє Ръпа циганꙋл на Воико вистїꙗр, въ дьнїє Симєѡн воєвод, ꙗкожє єдин аціган. Потом Ръпа циганꙋл пакижє єст пошєл на Матєю. И исвєдєтєлствовали Матєю прєд господство ми ꙋ вєликїи диван със многи болѣри на имє: жꙋпан Ївашко бив вєл дворник и Михалча втори дворник и Воико логофєт ѡт Котєщи и Тꙋдор логофєт ѡт Влъдѣни, како єст бил Ръпа циганꙋл за дѣдїно Радꙋлов постєлник, бащ Матєюв. И єщєжє єст заклєл сїи болѣри и със дꙋшами их, како нѣст имал Воико вистїꙗр със Ръпа циганꙋл ниєдна трѣбꙋ и нижє єст имѣл Гєдєѡн книг над Ръпа циганꙋл за покꙋпєнїє, нижє свєдєтєлїи, анꙋ єст ѡстал Гєдєѡн ѡт закон и ѡт сꙋждєнїє ѡт прєд господства ми.

Єго радї дадох съм господство ми Матєюв, ꙗкожє да мꙋ єст тог аціган Ръпа дѣдїно и въ ѡхаб синовом и вꙋнꙋком и прѣвнꙋчєтом и ѡт никогождо нєпоколѣбим, поризмо господство ми.

Єжє и свєдєтєлїи поставих господство ми: жꙋпан Папа вєл дворник и жꙋпан Фїєра вєл лѡгофєт и жꙋпан Бꙋзинка вєл вистїꙗр и жꙋпан Михо вєл спатар и жꙋпан Вартоломи вєл столник и жꙋпан Братꙋл вєл комис и Ꙗпостол вєл пєхарник и жꙋпан Костандин вєл постєлник. И исправник Фїєра вєл дворник[1].

И написах Лєпъдат въ градꙋ Бꙋкꙋрєщи, мєсєца гєнарїє к҃ѕ дьни и ѡт Ꙗдама въ лѣт ҂зр҃лд.

† Іѡ Ꙗлєѯандрꙋ вѡєвѡда, милостїю Божїю господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului şi milostivului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Matei, fiul lui Radul postelnic din Mihăeşti şi cu fiii săi, cîți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie 1 ațigan, anume Rîpa, fiul lui Nanul Mărăi, pentru că acel ațigan Rîpa a fost de moştenire al lui Radul postelnic, tatăl lui Matei. Iar cînd a fost acum în zilele domniei mele, iar Matei a avut pîră înaintea domniei mele cu Ghedeon, fiul lui Voico vistier din Ciorăşti, pentru Rîpa ţiganul. Şi au venit de s-au pîrît de față în divan şi aşa pîra Ghedeon că l-a cumpărat tatăl său Voico vistier de la Radul postelnic în zilele lui Simeon voievod.

Astfel, întru aceea, domnia mea am cercetat şi am judecat după dreptate şi după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele şi am adeverit domnia mea foarte bine că nici nu l-a cumpărat Voico vistier, nici nu l-a vîndut Radul postelnic, nici fiul lui Matei, nici nu a dat nici un ban, ci s-a închinat Rîpa țiganul lui Voico vistier, în zilele lui Simion voievod, ca un ațigan. După aceea, Rîpa țiganul iarăşi a venit la Matei şi a mărturisit Matei înaintea domniei mele în marele divan cu mulți boieri, anume: jupan Ivaşco fost mare vornic şi Mihalcea al doilea vornic şi Voico logofăt din Coteşti şi Tudor logofăt din Vlădeni cum a fost Rîpa țiganul de moştenire al lui Radul postelnic, tatăl lui Matei. Şi încă au jurat aceşti boieri şi cu sufletele lor că n-a avut Voico vistier cu Rîpa țiganul nici o treabă şi nici n-a avut Ghedeon carte de cumpărare pentru Rîpa țiganul, nici martori, ci a rămas Ghedeon de lege şi de judecată dinaintea domniei mele.

---

[1] În loc de: лѡгофєт.

Pentru aceasta am dat domnia mea lui Matei, ca să-i fie acel ațigan Rîpa dedină şi de ohabă fiilor şi nepoților şi strănepoților şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Fiera mare logofăt şi jupan Buzinca mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Vartolomi mare stolnic şi jupan Bratul mare comis şi Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic Fiera mare vornic [1].

Şi am scris, Lepădat, în cetatea Bucureşti, luna ianuarie 26 zile şi dela Adam în anul 7134 <1626>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Valea, XVIII/10.
Orig., hîrtie (30 × 20), pecete timbrată.
Cu o trad. din 1906.

11

<1626> februarie, indictionul 9.

Chiril, patriarhul Constantinopolului, întăreşte m-rii Bolintin unele sate lăsate de jupîneasa Neacşa.

† Κύριλλος ἐλέῳ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας ‘Ρώμης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης.

† Τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Οὐγκροβλαχίας ὑπερτίμῳ καὶ ἐξάρχῳ πλαγηνῶν ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητῷ ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ καὶ τῷ ἐκλαμπροτάτῳ καὶ εὐσεβεστάτῳ αὐθέντῃ ’Ιωάννῃ ’Αλεξάνδρῳ βοεβόνδᾳ πάσης Οὐγκροβλαχίας καὶ τοῖς ὑπ’ αὐτοῦ ἄρχουσι καὶ ἀρχομένοις, ἱερεῦσι καὶ λαϊκοῖς χάριν, εἰρήνην καὶ ἔλεος παρὰ Θεοῦ.

Τὰ παλαιγενῆ τῶν γραμμάτων σιγιλιώδη τε καὶ χρυσόβουλλα ἐπειδὰν ὁποιασοῦν εὐμοιρῶσιν ἀληθείας τὸ κῦρος ἔχειν κεκρίκαμεν δίκαιον καὶ ἀμετάχτωτον

---

[1] În loc de: logofăt.

καὶ ἀδιαλώβητον μέχρι παντὸς καὶ τὸν ὁπωσδήποτε μηχανῇ τινι χρώμενον ἀθετῆσαι τ' αὐτὶ γράμμασι μεταγενεστέροις δηλονότι μὴ μέντοιγε ὅλον ἰσχῦν κεκτημένοις τὰ πρῶτα καταβαλεῖν τιμωρῆσθαι καὶ παιδεύεσθαι ἐκκλησιαστικῇ καὶ αὐθεντικῇ παιδίᾳ ἐπὶ σωφροσύνῃ πολλῶν.

Λοιπὸν καὶ ἡ ζιπουνέσα Νάξια ὡς φαίνεται ἀπὸ παλαιότατα τῶν αὐθεντικῶν χρυσοβούλλων ἀφιερώσασα χωρία τινά καὶ κατζιβέλους τῷ μοναστηρίῳ λεγομένῳ Μπολεντίνα τῷ μετοχείῳ τοῦ μοναστηρίου τῆς ἁγίας Τριάδος τῶν Ἰβήρων ἤδη πρὸ χρόνων ἀμνημονεύτων ἀπεφήνατο εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα δουλεύειν αὐτῶ καὶ ὑπείκειν, τά τε χωρία καὶ τοὺς κατζιβέλους ὡς καὶ ἐν ἄλλοις εὑρίσκονται μοναστηρίοις παραπλησίοις αὐτῷ.

Νῦν δὲ μετὰ τὴν τῶν τοσούτων χρόνων διάβασιν τοῦ θανάτου αὐτῆς ἐπαναστάντες ἤδη οἱ μοναχοὶ τῆς μονῆς τῆς Σιμοπέ<τρας λε>[1]γομένης οἱ καὶ τὸ μοναστήριον τοῦ πάλαι Μιχαήλου βοεβόνδα διοικοῦντες καὶ μεταγενέστερα γράμματα προστιθέμενοι σιγγιλώδη τε καὶ αὐθεντικὰ χρυσόβουλλα ἀποφαίνουσι τῇ ἰσχύει τῶν γραμμάτων αὐτῶν ἐπερειδόμενοι ἔχειν αὐτοὺς τὸ δίκαιον καὶ σπεύδουσιν ἐγκρατεῖς γενέσθαι τῶν χωρίων αὐτῶν καὶ τῶν κατζιβέλων οὐδὲν ἄλλοθεν ἐρανιζόμενοι τὴν ἰσχὺν καὶ ἀποδεῖξαι αἰτίαν εὔλογον δι' ἣν ἀποσπασθέντα τὰ χωρία τῆς δεσποτείας τῶν προῤῥηθέντων ἀφιερώθη τῷ μοναστηρίῳ αὐτῶν ἢ διὰ τὸ νεογενὲς τῶν αὐτῶν γραμμάτων καὶ ἀδικοῦσιν αὐτούς.

Τοῦτο συνοδικῶς διασκεψαμένη ἀποφαίνεται ἡ μετριότης ἡμῶν ὡς δίκαιον ἵνα μείνωσι τὰ χωρία ταῦτα καὶ οἱ κατζίβελοι ὑπὸ τὴν δεσποτείαν τοῦ μοναστηρίου Βολεντίνας ὡς καὶ τὸ πρότερον ἦσαν αὐτῷ ὑποταττόμενοι μηδένα ἄλλον τῶν μοναστηρίων ἔχοντες ἐπιστάτην καὶ κύριον ἢ τὸν κατὰ καιροὺς ἡγούμενον τῆς μονῆς τῆς εἰς ὄνομα τιμωμένης τῆς ἁγίας Τριάδος τῶν Ἰβήρων παρέχοντες πρὸς αὐτὸν τὴν ἀνήκουσαν εὐπείθειαν καὶ ὑποταγήν· ὁμοίως δὲ καὶ τὰ χωρία ὀφείλουσι παρέχειν τὰ ἐτησίως τῷ μοναστηρίῳ ἐθισμένα δίκαια.

Ἂν δέ τις αὐτῶν τοὐντεῦθεν εἰς τὸ μετέπειτα τὸν ἕτερον ἀδικῆσαι βουληθείη εἴη ὑπ' ἀφορισμὸν ἄλυτον τὸν παρὰ Θεοῦ παντοκράτορος ἕως οὗ ἀποστῇ τῆς τοιαύτης ἀγωγῆς προσέτι δὲ λεγόμεν ὑμῖν ἵνα οἱ γινώσκοντες τὴν περὶ τούτου ἀλήθειαν ὡς τὰ χωρία ταῦτα εἰσὶ τοῦ μοναστηρίου Ἰολεντίνας ἐὰν μὴ ὁμολογήσωσι παρόντος τοῦ κριτηρίου αὐθεντικοῦ τε καὶ ἐκκλησιαστικοῦ ὥστε διὰ τῆς ἀληθοῦς μαρτυρίας αὐτῶν λαβεῖν τὴν ὑπόθεσιν πέρας μηδενὸς τῶν μερῶν ἀδικηθέντος οὐ μόνον ἀφορισμῳ καθυποβληθήσεται παρὰ Θεοῦ ἀλύτω ἀλλὰ καὶ κολάσεως ἄξιος κριθήσεται τὴν ἀλήθειαν ἀδικῶν.

Εἰς γὰρ τὴν περὶ τούτου ἀσφάλειαν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν τῆς ἡμῶν μετριότητος γράμμα καὶ ἐπεδόθη τοῖς μοναχοῖς τοῖς ἐν τῇ μονῇ τῆς ἁγίας Τριάδος.

Ἐν μηνί φευρουαρίου ἰνδικτιῶνος θ.ης.

† ὁ Ἡρακλείας Νεόφυτος

† ὁ Κυζίκου Παρθένιος

† ὁ Παλαιῶν Πατρῶν <Θεωφάνης>[2]

---

[1] **Loc rupt.**

[2] **Omis.**

† ὁ Ἀδριανουπόλεως Παρθένιος
† ὁ Λαρίσσης Γρηγόριος
† ὁ Προικοννήσου Κλήμης
† ὁ Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης Γαβριήλ
† ὁ Φιλιππουπόλεως Ἰωάσαφ
† Ἀγχιάλου Χριστόφορος
† ὁ ἀρχιεπίσκοπος ...[1] Δανιήλ
† ὁ ἀρχιεπίσκοπος Δομενίκου καὶ Ἐλλασῶνος Ἰωάσαφ

† Chiril, din mila lui Dumnezeu, arhiepiscop al Constantinopolei, Noua Romă, şi patriarh a toată lumea.

† Preasfinţitului mitropolit al Ungrovlahiei preacinstit şi exarh al plaiurilor, iubit frate în duhul sfînt şi împreună liturghisitor şi prealuminatului şi preaevlaviosului domn Ioan Alexandru voievod a toată Ungrovlahia şi celor care conduc şi sînt conduşi de el, preoţi şi mireni, har, pace şi milă de la Dumnezeu.

Am judecat că este drept şi de nestrămutat şi de nestricat pentru totdeauna ca vechile cărţi pecetluite şi hrisoave, cînd vădesc adevărul, să aibă tărie, iar cel care în orice chip folosind vreun vicleşug le-a înlocuit cu cărţi mai noi, care fireşte nu au nici o tărie, se cuvine mai întîi să plătească gloabă, să fie pedepsit şi îndreptat cu pedeapsa bisericească şi domnească pentru înţelepţirea celor mulţi.

Deoarece jupîneasa Neacşa, aşa cum se vede din hrisoavele domneşti de demult, a închinat nişte sate şi ţigani la mănăstirea numită Bolintin, metoh al mănăstirii Sfînta Treime a Ivirilor, încă din vremi îndepărate a hotărît ea ca în veci satele şi ţiganii să slujească şi să asculte aşa cum o fac cei ce se află la alte mănăstiri asemenea cu aceasta.

Acum, după trecerea atîtor ani de la moartea acestei jupînese, ridicîndu-se călugării mănăstirii Simopetra, care chivernisesc şi mănăstirea lui Mihai vodă de odinioară, şi arătînd cărţi mai tîrzii, pecetluite şi hrisoave domneşti, pretind, sprijinindu-se pe cărţile lor, că ei au dreptate şi se grăbesc să se facă stăpîni ai satelor acelora şi ai ţiganilor, fără să ceară de undeva împuternicire şi să arate pricina binecuvîntată prin care satele zmulse din stăpînirea celor mai sus numiţi ar fi închinate mănăstirii lor, afară de cărţile lor de curînd <ticluite> nedreptăţesc pe aceia.

Smerenia noastră, cercetînd această pricină în sinod, hotărăşte că este drept ca aceste sate şi ţigani să rămînă sub stăpînirea mănăstirii Bolintin, aşa cum îi erau supuşi şi mai înainte vreme, neavînd alt supraveghetor şi stăpîn decît pe egumenul care se va afla al mănăstirii cu hramul Sfînta Treime a Ivirilor, hărăzindu-i cuvenita ascultare şi supunere. De asemenea, şi satele datorează mănăstirii drepturile anuale după obicei.

---

[1] Indescifrabil.

Iar dacă vreunul dintr-înşii ar voi să nedreptăţească în viitor pe celălalt, să fie sub blestemul cel nedezlegat de la Dumnezeu atotstăpînitorul pînă nu se va lăsa de aceste apucături: încă vă mai spunem că cei care cunosc adevărul că aceste sate sînt ale mănăstirii Bolintin, dacă nu vor mărturisi înaintea judecăţii domneşti şi bisericeşti încît prin mărturia adevărată să ia sfîrşit pricina ca niciuna din părţi să nu fie nedreptăţită, nu numai să fie sub blestem nedezlegat, din partea lui Dumnezeu, dar va fi judecat vrednic de muncile iadului ca unul care tăgăduieşte adevărul.

Pentru încredinţarea acestora s-a făcut această carte a smereniei noastre şi s-a dat monahilor dela mănăstirea Sfînta Treime.

În luna februarie indictionul 9.

† Al Heracleii, Neofit
† Al Cizicului, Partenie
† Al Vechiului Patras, <Teofan>[1]
† Al Adrianopolei, Partenie
† Al Larissei, Grigorie
† Al Priconisului, Clement
† Al Naupactului şi al Artei, Daniil
† Al Filipopolei, Ioasaf
† Al Anhialului, Hristofor
† Arhiepiscopul. . .,[2] Daniil
† Arhiepiscopul Domenicului şi Elasonei, Ioasaf

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XLII/24.
Orig., hîrtie (55 × 41,5).

12

1626 <februarie-aprilie>.

Chiril, patriarhul Constantinopolului, întăreşte m-rii Sfînta Troiţă satul Islaz.

† Κύριλλος ἐλέῳ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης.

† Σύνδεσμος πάσης ἐστὶ πολιτείας τὸ δίκαιον καὶ παντὸς ἀνθρωπίνου βίου σωτήριον γίνεται ἐφ' ᾧ καὶ νόμοι τετάχαται καὶ καθεστήκασιν ἐπιστασίας, ἵνα ὡς κάλιστα διασώζηται ἀπαράτρεπτον κἂν που τύχοι παρατραπὲν μηχανῇ πάσῃ ἀνακαλεῖται οἷά ποῦ καὶ ἐπὶ 'Ιζλάζη κώμης ἐν ἐπαρχία Οὐγκροβλαχίας συμβέβηκε

---

[1] Omis.
[2] Indescifrabil

παρατραπῆναι ταύτης γὰρ τῆς κόμης Μιχνᾶς ὁ ποτὲ ἡγεμονεύσας Οὐγκροβλαχίας τὸ ἥμισυ ἀγοράσας παρὰ τοῦ μπαν Τοπρομύρου ὑπέταξε τῇ σεβασμίᾳ μονῇ τῇ ἐπ᾿ὀνόματι τιμωμένῃ τῆς ἁγίας Τριάδος ἣν ὁ πατὴρ αὐτοῦ Ἀλέξανδρος ἐν Μπουκουρεστίῳ ἀνήγειρε, ἧς Θεοῦ παραχωροῦντος ἐμπρησθείσης καὶ ἐς το παντελὲς ἐρημωθείσης συναπώλετο καὶ τὰ περὶ τῆς εἰρημένης κώμης χρυσόβουλλα.

Χρόνου δὲ παρελθόντος καὶ αὖθις ὑπὸ τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ μνήμῃ ἐκλαμπροτάτου καὶ εὐσεβεστάτου αὐθεντὸς Ῥαδουλα ἀνεγερθείσης ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας ἡγεμονεύοντος ἔμενεν ἀλλοτριωμένη ἡ δηλωθεῖσα κώμη τῆς σεβασμίας ταύτης μέχρις οὗ ὁ πανοσιώτατος ἐν ἱερομοναχοις κὺρ Ἀθανάσιος καὶ προηγούμενος τῆς σεβασμίας καὶ βασιλικῆς μονῆς τῶν Ἰβήρων καθηγούμενος ὢν ἐν τῇ ῥηθείσῃ μονῇ τῇ ἐν Μπουκουρεστίῳ καὶ ἀναζητῶν εὗρε τῶν παλαιῶν χρυσοβούλλων τινά οἷς ἐδείκνυτο προσηλωμένων τε καὶ ὑποτεταγμένων τῇ ἐν Μπουκουρεστίῳ ταύτῃ μονῇ τὸ ἥμισυ τῆς Ἰζλάζη κώμης. Βουληθεὶς δὲ ὁ ἐκλαμπρότατος καὶ εὐσεβέστατος αὐθέντης πάσης Οὐγκροβλαχίας Ἀλέξανδρος ὁ τοῦ μακρρισθέντος Ῥάδουλα υἱὸς ἐρευνῆσαι καὶ περὶ τοῦ λοιποῦ ἡμίσεως τῆς κώμης συνεκαλέσατο τοὺς ἰδίους πανενπμοτάτους ἄρχοντας εἰς ζήτησιν τούτου τόν τε Πάππαν μέγα βόρνικον, Χρῆζον μέγα λογοθέτην, Κωνσταντῖνον μέγα κλοτζάρην, Μῖχον τὸν σπαθάρην, Κωνσταντῖνον μέγα ποστέλνικον, Μπράτουλ κόμισον, Μεσιάτον σλοζάρην, Δημητράσκον πιτάρην καὶ Ἀπόστολον τὸν παχάρνικον ἐφ᾿ ὧν πάντων συνεδριαζόντων μεμαρτύρηται παρ᾿ ἀνδρῶν ἀξιωπίστων ὅτι ἀποθανόντος τοῦ μπαν Τοπρομύρου ὁ υἱὸς αὐτοῦ Μιχαὴλ ποστέλνικος μετ᾿ οὐ πολὺ καταπεσὼν ἀπὸ τοῦ ἵππου καὶ μέλλων ἀποθάνειν ὑπέταξε καὶ προσηλωσε καὶ τὸ λοιπὸν ἥμισυ τῆς κώμης Ἰζλάζη τῇ αὐτῇ μονῇ τῆς μακαρίας Τριάδος, ἐν ᾗ καὶ διέθετο ἐνταφιασθῆναι τοῦτο δὴ ὁ διαληφθεὶς ἐκλαμπρότατος καὶ εὐσεβέστατος αὐθέντης Ἀλέξανδρος χρυσοβούλλοις γράμμασι ἰδίοις βεβαιώσας καὶ προστάξας μένειν τὴν τῆς Ἰζλάζη πᾶσαν κώμην ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς ἐν Μπουκουρεστίῳ μονῆς τῆς ἁγίας Τριάδος ὡς νομίμως καὶ ὁσίως ὑποτεταγμένην καὶ προσηλωμένην αὐτῇ ἐξ᾿ ἀρχῆς, ἠξίωσε καὶ γράμμασιν ἡμετέροις συνοδικοῖς ἐπικυρωθῆναι τὰ αὐτά.

Τούτου χάριν γράφοντες ἐν ἁγίω ἀποφαινόμεθα πνεύματι συνοδικῶς ἵνα ἡ αὐτὴ κώμη Ἰζλάζη μένῃ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα ὑποτεταγμένη καὶ προσηλωμένη τῇ ῥηθείσῃ σεβασμίᾳ μονῇ τῆς ἁγίας Τριάδος καθῶς τὰ χρυσόβουλλα διαλαμβάνει τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου αὐθεντὸς Ἀλεξάνδρου.

Ὁ δὲ τολμήσας διασεῖσαι τὴν προσήλωσιν ταύτην ἢ ὅλως ἀντιπεῖν τοῖς ἡμετέροις τούτοις συνοδικοῖς γράμμασι, ἀφωρισμένος ἔστω ἀπὸ Θεοῦ παντοκράτορος καὶ κατηραμένος καὶ ἀσυγχώρητος καὶ ἄλυτος μετὰ θάνατον αἰωνίως καὶ τυμπανιαῖος καὶ κληρονομησάτω τὴν λέπραν τοῦ Γιεζῆ καὶ τὴν ἀγχόνην τοῦ Ἰούδα καὶ ἐχέτω καὶ τὰς ἀρὰς τῶν ἁγίων πατέρων.

Ἐπὶ γὰρ τούτῳ ἐγράφη καὶ τὸ παρὸν ἡμῶν ἐπικυρωτικὸν γράμμα καὶ ἐπεδόθη τοῖς [ἐν] τῇ διαληφθείσῃ μονῇ τῆς ἁγίας Τριάδος τῆς ἐν Μπουκουρεστίῳ πατρᾶσιν εἰς ἀσφάλειαν ἐν ἔτει ͵αχκς ἰνδικτιῶνος θ̃-ης.

† Κύριλλος ἐλέῳ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης.

† Γεράσιμος ἐλέῳ Θεοῦ πάπας καὶ πατριάρχης τῆς μεγάλης πόλεως Ἀλεξανδρείας.

† ὁ Τορνόβου Μακάριος

† ὁ Πρεσλάβαι[1] Καλλίνικος

† Chiril, din mila lui Dumnezeu, arhiepiscopul Constantinopolului, Noua Romă şi patriarh a toată lumea.

† Dreptatea este legătura a toată politia şi se face mîntuitoare a toată viaţa omenească, drept care şi legi s-au rînduit şi supraveghieri s-au aşezat, mai ales pentru ca dreptatea să rămînă nestrămutată şi dacă s-ar întîmpla cumva să fie înlăturată, să se restabilească prin orice mijloc. Aşa dar, şi în privinţa satului Islaz din eparhia Ungrovlahiei s-a întîmplat strîmbare. Căci din acest sat, Mihnea, domn odinioară al Ungrovlahiei, cumpărînd jumătate de la banul Dobromir, a supus-o cinstitei mănăstiri cinstite cu numele sfintei Troiţe, pe care părintele său Alexandru a ridicat-o la Bucureşti, care, cu voia lui Dumnezeu, arzînd şi cu desăvîrşire pustiindu-se, au pierit laolaltă şi hrisoavele privitoare la zisul sat.

Trecînd dar vremea şi ridicîndu-se din nou mănăstirea de către cel întru fericită aducere aminte, preastrălucit şi preaevlavios domn Radul, domnind asupra aceleeaşi eparhii, rămînea înstrăinat arătatul sat al acestei cinstite mănăstiri, pînă cînd preacuviosul între ieromonahi, chir Atanasie, proegumenul cinstitei şi împărăteştii mănăstiri a Ivirului, fiind categumen la zisa mănăstire de la Bucureşti şi căutînd a găsi unele din vechile hrisoave, prin care se arăta ca fiind închinată şi supusă acestei mănăstiri din Bucureşti jumătatea satului Islaz. Vrînd însă prealuminatul şi preaevlaviosul domn a toată Ungrovlahia Alexandru, fiul fericitului Radul, să cerceteze şi despre cealaltă jumătate din sat, a chemat pe atotcinstiţii săi boieri pentru cercetarea aceasta, pe Papa mare vornic, pe Hrizea mare logofăt, pe Constantin mare clucer, pe Miho spătar, pe Constantin mare postelnic, pe Bratul comis, pe Muşat sluger, pe Dimitraşco pitar şi pe Apostol paharnicul. Drept care, adunîndu-se cu toţii, s-a mărturisit de nişte bărbaţi vrednici de crezare că, murind banul Dobromir, fiul lui, Mihail postelnic, nu mult după aceea, căzînd de pe cal şi fiind gata să moară, a supus şi a închinat şi jumătatea rămasă din satul Islaz aceleeaşi mănăstiri a fericitei Troiţi în care a orînduit să fie îngropat. Deci arătatul prealuminat şi preaevlavios domn Alexandru întărind aceasta cu hrisoave de ale sale şi poruncind să rămînă tot satul Islaz sub stăpînirea mănăstirii din Bucureşti a sfintei Troiţi, ca fiind în chip legiuit şi cuvios supus şi închinat ei dintru început, a mai cerut ca prin scrisoarea sinodicească a noastră să se întărească aceasta.

---

[1] Lectură nesigură.

De aceea, scriind întru sfîntul duh, facem cunoscut în sobor că acest sat Islaz să rămînă de acum şi pînă în veac supus şi închinat zisei cinstite mănăstiri a sfintei Troiţi, după cuprinsul hrisoavelor prea evalaviosului şi preamăritului domn Alexandru. Iar cine ar îndrăzni să smintească închinarea aceasta sau, într-un cuvînt, să se împotrivească acestei sinodiceşti cărţi a noastre, să fie afurisit de Dumnezeu atotputernicul şi blestemat şi neiertat şi nedezlegat după moarte veşnic şi să fie umflat şi să moştenească lepra lui Ghezi şi spînzurătoarea lui Iuda şi să aibă şi blestemele sfinţilor părinţi.

Căci pentru aceasta s-a scris şi cea de faţă a noastră carte de întărire şi s-a dat părinţilor de la amintita mănăstire a sfintei Troiţi din Bucureşti, pentru siguranţă.

În anul 1626, indictionul al nouălea.

† Chiril, din mila lui Dumnezeu, arhiepiscopul Constantinopolului, Noua Romă, şi patriarh a toată lumea.

† Gherasim, din mila lui Dumnezeu, papă şi patriarh al marei cetăţi Alexandria.

† Al Tîrnovei, Macarie.

† Al Preslavei[1], Calinic.

Acad. R.P.R., DLXX/4
Orig. perg. (32 × 50), fără pecete.
Lunile, după călătoria patriarhului Chiril în Ţara Românească şi după alte acte.

13

1626 <februarie-aprilie>.

Chiril, patriarhul Constantinopolului, întăreşte m-rii sfînta Ecaterina satele Popeşti, Bănciuleşti, Căcaţi şi Măicăneşti.

† Κύριλλος ἐλέῳ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας ʽΡώμης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης.

† Τὰ νόμιμα καὶ χρήσιμα καὶ ψυχωφελῆ τῶν ἔργων τὰ δι' αὐθεντικῶν χρυσωβούλλων τὸ κῦρος καὶ βέβαιον ἐσχυκότα, ἐφ' ᾧ μηδεὶς ὅλως τῶν μετέπειτα παρασαλεῦσαι δυνήσοιτο, εἰ καὶ δι' ἡμετέρων πατριαρχικῶν καὶ συνοδικῶν γραμμάτων προσεπικυρωθῆ, μάλλον τὸ βέβαιον ἔχει ἀμετάτρεπτον γίγνεται γὰρ ἄμφω τοῖς μερεσι διαμένοντα τοιγαροῦν.

Καὶ ὁ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει γενόμενος Πάνας βεστηάρις ἰδίοις αὐτοῦ χρήμασι πριάμενος τὸ Ποπέστι χωρίον, Μπαντζουλέσπη καὶ Κακάτζη τὰ πέλας Ντομποβίτζας καὶ Μαϊγγανέστη τὸ εἰς τὴν Κολεντίναν τὸ ἔπειτα ἀνακτίσας τὸ Μπου-

---

[1] Lectură nesigură.

κουρέστη εἰς ὄνομα τιμώμενον τῆς ἁγίας Ἐκατερήνης, ἐν ᾧ καὶ τὸ λείψανον αὐτοῦ τέθαπται, ἀφιερώσατο ταῦτα τῷ μετοχείῳ αὐτῷ εἰς μνημόσυνον αὐτοῦ καὶ τῶν γονέων ἅτε κτήτωρ ἀναφανεὶς νέος ὢν τὴν ἀφιέρωσιν ἐπεκυρώσατο τῷ κατ' ἐκείνου καιροῦ ἐκλαμπροτάτου αὐθέντου χρυσωβούλλῳ ἵνα εἰς τοὺς ἑξῆς ἅπαντας χρόνους μὴ ἔχῃ τὶς τῶν αὐθεντῶν, συγγενῶν καὶ οἰκείων ἀρχόντων διαδόχων καὶ παίδων διασεῖσαι αὐτὰ ἢ παρασαλεῦσαι, ἀλλ' ἐς τὸ παντελὲς εἴη διεξαγόμενα τῶν ἐκεῖσε μοναχῶν εὑρισκομένων τε καὶ πατέρων τῆς ῥηθείσης μονῆς, καθὰ καὶ μέχρι, τοῦδε διακυβερνᾶται καὶ περιέπεται δεηθέντων.

Οὐν τοίνυν τῶν αὐτῷ ἐνασκουμένων πατέρων καὶ τοῦδε τοῦ ἡμετέρου πατριαρχικοῦ συνοδικοῦ καὶ συγγιλιώδους γράμματος, εἰς πλείω ἀσφάλειαν ἡ μετριότης ἡμῶν τὴν αἴτησιν αὐτῶν εὔλογον ἰδοῦσα, ἀποφαίνεται καὶ διορίζεται, γνώμῃ καὶ τοῦ παρευρεθέντος μακαριοτάτου καὶ ἁγιωτάτου πάππα καὶ πατριάρχου τῆς μεγάλης πόλεως' Ἀλεξανδρείας κυρίου Γερασίμου καὶ κριτοῦ τῆς οἰκουμένης καὶ τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων τῶν ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶν ἀδελφῶν αὐτῆς καὶ συλλειτουργῶν, ἵνα ἡ ἀφιέρωσις αὔτη τῶν χωρίων αὐτῶν τοῦ Πανα βεστιάρι, Ποπεστη, Μπαντζουλέστη τὰ πέλας ὄντα εἰς Ντομποβίτζα καὶ τὸ μέρος τοῦ Κακατζρίου μπαχαρνίκου τοῦ Μήτρα καὶ ἀρχοντίσης αὐτοῦ Ναξίας καὶ Μπαϊκανέστη τὸ εἰς τὴν Κολεντίναν ἔχῃ τὸ κῦρος τὸ βέβαιον καὶ ἀμετάπτωτον μέχρι παντὸς καὶ μηδεὶς τῶν κατὰ καιροὺς αὐθεντῶν, συγγενῶν αὐτοῦ παίδων, ἐγγονῶν καὶ λοιπῶν ἀρχόντων ἔχῃ ἐξουσίαν ἀποσπάσαι αὐτὰ τῆς δεσποτείας καὶ διακυβερνήσεως τοῦ μοναστηρίου, ἀλλ' εἴησαν καλῶς δεδομένα καὶ ἀφιερωμένα.

Ἂν δέ τις τῶν πάντων βουληθείη ποιῆσαι παραγράφομεν καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον συνοδικὸν πατριαρχικὸν καὶ συγγιλιῶδες ἀποφαίνεται γράμμα, ἀφωρισμένος εἴη ἀπὸ Θεοῦ παντοκράτορος καὶ κατηραμένος καὶ ἀσυγχώρητος καὶ ἄλυτος μετὰ θάνατον αἰωνίως καὶ τυμπανιαίος ἔχοι δὲ καὶ τὰς ἀρὰς τῶν ἁγίων τριακοσίων, δεκὰ καὶ ὀκτὼ θεοφόρων πατέρων καὶ ἡ μερὶς αὐτοῦ μετὰ τοῦ προδότου Ἰούδα αἱ πέτραι, τὰ ξύλα, ὁ σίδηρος λυθήσονται, αὐτὸς δὲ οὐδαμῶς.

Εἰς γὰρ τὴν περὶ τούτου δήλοσιν καὶ ἀσφάλειαν ἐπεδόθη τοῖς ἐν τῷ μετοχείῳ αὐτῷ πατράσι τὸ παρὸν ἡμέτερον πατριαρχικὸν συνοδικὸν καὶ συγγιλιῶδες γράμμα ἐν ἔτει $_{\times}$αχκς ἰνδικτιῶνος $\widetilde{\theta}$-ης.

† Κύριλλος, ἐλέῳ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης.

† Γεράσιμος ἐλέῳ Θεοῦ πάπας καὶ πατριάρχης τῆς μεγάλης πόλεως Ἀλεξανδρείας.

† Θεοφάνης ἐλέῳ Θεοῦ τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ.

† ὁ Ἐφέσου Ἰγνάτιος
† ὁ Ἀδριανουπόλεως Παρθένιος
† ὁ Φιλιππουπόλεως Ἰωάσαφ
† ὁ Τορνόβου Μακάριος †
† ὁ Ἡρακλείας Νεόφυτος
† ὁ Κυζήκου Παρθένιος
† ὁ ταπεινὸς Οὐγγροβλαχίας Λουκᾶς

† ὁ ταπεινὸς ἀρχιεπίσκοπος Ἰωάσαφ τοῦ ἁγίου ὄρους Σινᾶ
† ὁ Παλαιῶν Πατρῶν Θεοφάνης
† ὁ Προικονήσου Κλήμης
† ὁ Μιτυλήνης Κωνστάντιος
† ὁ Ἀγχιάλου Χριστόφορος
† ὁ Ῥαιδεστοῦ καὶ Πανίον Μελχισεδέκ
† ὁ Μηδείας καὶ Σωζοπόλεως Θεοδόσιος
† ὁ Μυριοφίτου Λαυρέντιος
† ὁ Γαρδίκης καὶ Περιστερᾶς Γρηγόριος
† ὁ Πρεσπῶν Ζαχαρίας
† ὁ Γάνου καὶ Χώρας Ἰωαννίκιος

<La extremitatea inferioară a pergamentului>.

Μακάριος ὁ Σπανὸς καὶ συνδρομητῆς αὐτοῦ.

† Chiril, din mila lui Dumnezeu, arhiepiscop al Constantinopolei, Noua Romă, şi patriarh ecumenic.

† Lucrurile legiuite şi prielnice şi folositoare sufletului, care prin hrisoave domneşti îşi dobîndesc puterea şi tăria, ca nimeni dintre urmaşi să nu le poată clăti, dacă au fost întărite pe deasupra şi prin cărţile noastre patriarhiceşti şi soborniceşti, au mai degrabă tărie nestrămutată, căci ajung să dăinuiască, <sprijinite> din amîndouă părţile.

Astfel deci şi răposatul Pană vistierul, cumpărînd cu banii săi satele Popeşti, Bănciuleşti şi Căcaţi de lîngă Dîmboviţa şi Măicăneşti de pe Colentina în alt rînd mai apoi, din nou metohul împărăteştii şi vestitei mănăstiri de la Sinai, cel din Bucureşti, care se cinsteşte cu numele sfintei Ecáterina, unde rămăşiţele lui au fost înmormîntate, le-a închinat pe acestea acestui metoh, pentru pomenirea lui şi a părinţilor, arătîndu-l ca un nou ctitor. Iar dania acestora s-a întărit prin hrisovul prealuminatului domn din acea vreme ca, pe viitor, în veci, niciunul dintre domni, din rudele şi cei apropiaţi ai lor boieri, urmaşi şi copii, să nu le turbure sau să le clintească, ci să fie întru totul cîrmuite de monahii ce se află acolo şi de părinţii din zisa mănăstire, după cum se şi chiverniseşte şi se urmează şi pînă acum.

Avînd deci nevoie părinţii petrecători acolo şi de cartea noastră patriarhicească, sobornicească şi pecetluită, pentru mai mare siguranţă, smerenia noastră, văzînd cererea lor întemeiată, porunceşte şi hotărăşte, cu voia şi a celui aflător de faţă, preafericitul şi preasfinţitul papă şi patriarh al marei cetăţi Alexandria, chir Gherasim şi judecător a toată lumea şi cu a preasfinţiţilor arhierei, preacinstiţi, iubiţi fraţi ai noştri întru duhul sfînt, şi împreună slujitori, ca dania de faţă a acestor sate ale lui Pană vistierul, Popeşti şi Bănciuleşti, de lîngă Dîmboviţa şi parte din Căcaţi ale paharnicului Mitrea şi ale cucoanei acestuia, Neacşa şi Măicăneşti de pe Colentina, să aibă putere, tărie şi nestrămutată în veci şi niciunul din domnii ce vor fi, din rudele lui, din copii, nepoţi sau din ceilalţi boieri, să nu aibă putere să le smulgă de sub stăpînirea şi cîrmuirea mănăstirii, ci să fie bine dăruite şi închinate.

Iar dacă cineva ar vrea să facă altfel de cum scriem şi de cum porunceşte această a noastră sobornicească patriarhicească şi pecetluită carte, să fie afurisit de Dumnezeu atotţiitorul şi blestemat şi neiertat şi nedezlegat după moarte în veci şi umflat; să poarte şi blestemele celor trei sute optsprezece sfinţi părinţi de Dumnezeu purtători şi partea lui cu trădătorul Iuda; pietrele, lemnele, fierul se vor risipi, iar el nicidecum.

Iar spre arătarea şi siguranţa acestui lucru, s-a dat părinţilor din acest metoh această a noastră patriarhicească, sobornicească şi pecetluită carte, în anul 1626, indictionul al nouălea.

† Chiril, din mila lui Dumnezeu, arhiepiscop al Constantinopolei, Noua Romă şi patriarh ecumenic.

† Gherasim, din mila lui Dumnezeu, papă şi patriarh al marei cetăţi Alexandria.

† Teofan, din mila lui Dumnezeu, patriarh al sfinţei cetăţi Ierusalim.

† Al Efesului, Ignatie.
† Al Adrianopolei, Parthenie.
† Al Filipopolei, Ioasaf.
† Al Tîrnovei, Macarie †
† Al Heracleii, Neofit.
† Al Cizicului, Parthenie.
† Smeritul al Ungrovlahiei, Luca.
† Smeritul arhiepiscop al sfîntului Munte Sinai, Ioasaf.
† Al Vechiului Patras, Teofan.
† Al Priconesului, Climent.
† Al Mitilinei, Constantie.
† Al Anhialului, Hristofor.
† Al Redestului şi Paniului, Melhisedec.
† Al Midiei şi Sozopolei, Teodosie.
† Al Miriofitului, Lavrentie.
† Al Gardichiei şi Peristerei, Grigorie.
† Al Prespei, Zaharia.
† Al Ganului şi Horei, Ioanichie.

<La extremitatea inferioară a pergamentului>: Macarie Spînul şi ajutătorul său.

Acad. R.P.R., CCCXCVII/42.
Orig., perg. (62 × 52), pecete atîrnată, căzută.
Lunile, după călătoria patriarhului Chiril în Ţara Românească şi după alte acte.

14

1626 (7134) februarie 2.

Cîrstian logofăt vinde lui Oprea logofăt o pivniță în București.

Въ имѣ ѡтца и сина и свѣтаго дȣха, амин.

† Eu Cîrstiianov logofet și cu jupîneasa lui, Cirna și cu fata lor Neacșa, muiarea lu Bucurov den orașo den București, scris-am acesta al nostru zapis, cum să să știi că am avut o pimniță în oraș, cumpărată înpreună cu Oprea logofătul, pimnița cu loc cît iasté pre lîngă pimniță.

Deci se-au prinsu moarte lu Bucurov; iar noi, după moartea lu Bucur, am vîndut Opréi logofăt partea noastră den pimniță, cu loc cu tot, za 2 000 aspri gata.

Și am vîndut dă a noastră bunăvoe și cu șterea a mulți oameni orașani, anume: popa Ivan și Sarul cojocar și Martin i Necola Rusul. Am vîndut noi să-i fie Opréi logofăt dă moșie și némenéle den oamenie noștre să nu mai rădeci pîră, ce să ție cu bună pace.

Пис аз, Дръгич лѡгофет, мѣсеца февръарїе в҃ дьни, въ лѣт ҂зрлд҃.

Acad. R.P.R., XLII/26.
Orig. hîrtie (32 × 20).
EDIȚII. Bianu, *Doc. rom.* 114—115.

15

1626 (7134) februarie 10.

Șase megiași hotărăsc într-o pricină pentru pămînt între Dobrin din Cîrlomănești și Mușat cu Negulici din Cîndești.

† Scris-am noi migiiașăi lu Dobrin de în Cîrlomănești și ai lu Mușat și ai lu Neguléci ot Cîndești, pre nume: de în Vernești, Gherghe Robul i Prodea i ot Plășcoi, Staînciul i Negrilă i ot Bărbucești, Cîrstiian i ot Luncéni, Lupul, păntru că ne-au luat pre acești megiiaș Dobrin i Mușat i Neguléciu, pre răvașe domnești, ca să-i tocmim păntru nește ocini și vii de în Cîndești. Deci noi, acești megiiaș ce sîntem mai sus-scriși, am căutat cu toți bătrînii de pre înprejurul locului și așa am adeverit, cum au cumpărat Oprea, fratele lu Dobrin, partea-i Neagole de ocină de în Cîndești toată și cu 2 pogone de vie. Iar Mușat și Neguléciu, ei au cumpărat partea-i Călini, sora-e Neagole. Deci noi, acești megiiaș, ce sîntem mai sus-scriș, așa am tocmit: să ție Dobrin, fratele Oprei, partea-e Neagole, iar Mușat i Neguléci să ție partea-e Căline, că au fost doo surori, ci să ție de în dooă.

Deci noi, aceşti megiiaş aşa [a] am adeverit şi am tocmit cu ale nostre suflete şi de înpreună cu mulţi oameni buni. Iar Muşat i Neguléciu, e n-au vrut să ne dea răvaşul la mîna nostră, cum iaste légea, ci au zis că l-au perdut.

И исписах аз, Радꙋл Грама, мѣсєца фєврꙋарїє ї҃ дьни, лѣт ҂зрлд҃.

Acad. R.P.R., CXCVI/59.
Orig., hîrtie (25 × 21), şase peceţi aplicate.

16

1626 (7134) februarie 10, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Hriza mare vistier jumătate din satul Hăreşti din judeţul Ilfov.

† Милостїєю Божїєю Їѡ Алєѯандрꙋ воєвода и господинъ въсои землє Ꙋггровлахїискоє, синъ великаго и прѣдобраго, покоинаго Їѡ Радꙋл воєвода. Дават господство ми сїє повєлєнїє господство ми почтєннаго правителю господство ми жꙋпан Хриза великїи вистїꙗр и със синови си, єлицєм Богъ даст, ꙗкожє да мꙋ єст ѡчинъ ꙋ Хърєщи въ сꙋдство Єлх<ов>, ѡбачє половино за сєло и със вєчинїи половино и със вьс доходоком и със водиницєх и със блато и ѡт сєдалищє сєлѡв, ѡт посвꙋди и ѡт над вьс хотаром, варє єлика сє хтит избрати. <И> вєчинїи єщєжє да сє знаєт, по имє: Єтоика Брътєскꙋл със синови си и Данчюл със синови си и Нєдєлко със синови си и и Данчюл със синови си и синови Ѡпрєв и Агатон със синови си и Єтоика със синови си и Дръгич, брат Данчюлов колибашꙋлов със синови си и прочїи вєчини вьсих, колици хощꙋт бити над сїю половино за сєло ѡт Хърєщи.

Понєжє сїю половино за сєло ѡт Хърєщи и със вьсих вєчинїи єжє сꙋт по вишє рєчєни било єст покꙋпила за Пєнишоаръ вистїꙗр ѡт над Їсар, зєт Грамєв того мал и ѡт жꙋпаница єго Прєзꙋника, дъщєра Антонїєв Грама, въ при дьнїє покоинаго родїтєлю господство ми Їѡ Радꙋл воєвод, єщєжє ѡт къда єст бил господство єго нєпошєл господаръ ꙋ Молдовах. И когда єст покꙋпил Пєнишоаръ вистїꙗр сїѧ половино за сєло ѡт Хърєщи и със вєчинїи, въспрашал єст испръво по жꙋпан Аслан вив вєл дворник и по синъ єго Пътрꙋ постєлник и по жꙋпаница Асланов дворник, понєжє єст имал и ѡни покꙋпєнїє ꙋ Хърєщи наипрѣждє врѣмє, а ѡни сꙋт рєклъ како нѣст мꙋ трєбꙋєт кꙋпити си сїю половино за сєло.

И видѣхом господство ми и записꙋл Пєнєшоаръв вистїꙗр за покꙋпєнїє и запис ѡт рꙋка Асланов дворник и а синꙋ си Пътров постєлник за въспрашанїє със мнози болѣри свєдєтєлїи, како ю єст въспрашал и рєкли сꙋт ѡни тогда како нѣст мꙋ трєбꙋє. Тажє а потом тогда єст покꙋпил Пєнишоаръ вистїꙗр. И въспрашали сꙋт и по почтєннаго правитєл господство ми жꙋпан

Хриза вєл вистїꙗр, почто радї подобают сѧ кꙋпити си и жꙋпан Хриза вистїꙗр, почто радї єст бил подлѣ със хотаром єго. Въ том жꙋпан Хриза вєл вистїꙗр ѡн єст свободил и ѡставлѣєт със волѣ єго, тєрє єст покꙋпил Пєнишоаръ вистїꙗр сїю половинꙋ за сєло ѡт Хърєщи и със въсих вєчинїи. И сицє ꙋтакмити сє како колико хокєт можєт да дръжит сїє половино за сєло, тъчїю ѡн сам да дръжит; а къда хокєт достижє врѣмѣ по Пєнишоаръ вистїꙗр да продаєт сїє половинꙋ за сєло и със вєчинїи, ѡн да нѣст бити волєн продавати си въ дрꙋга странно, анꙋ дах продаєт жꙋпанꙋ Хризєв вєл вистїꙗр, почто радї єст подлѣ въ хотаром єго. Тажє, ѡт врѣмє что єст мислъ Пєнишоаръ вистїꙗр да продаєт сїю половино за сєло ѡт Хърєщї и със вєчинїи, что єст бил єго за покꙋпєнїє, како єст вишє пис, а Пєнишоаръ вистїꙗр ѡн а потом єст продал сїѧ половино за сєло ѡт Хърєщи и със въсих вєчинїи почтєнномꙋ правитєлю господство ми жꙋпанꙋ Хризєв вєликїи вистїꙗр, за ф҃ жилти готови, ѡн за нєгов добра волю, със ꙋзнанїє въсѣм болѣром и а мєгїашом и ѡт прєд покоинномꙋ родитєлю господства ми Їѡ Радꙋл воєвод, когда бист господство єго господар ꙋ зємлє Молдавскоє въ на второє рєдо.

И видѣхом господство ми и записꙋл Пєнишоаръв вистїꙗр за проданїє, със мноѕи болѣри свєдєтєлїи написани ꙋ запис, на рꙋка жꙋпанꙋ Хризєв вистїꙗр, которїи сꙋт бил тогда, къда єст продал Пєнишоаръ вистїꙗр и къда єст покꙋпил жꙋпан Хриза вєл вистїꙗр ѡт над Пєнишоаръ вистїꙗр сїю половино за сєло ѡт Хърєщи и със въсих вєчинїи за того цѣно вишє рєх, ꙋги ф҃.

Сєго радї дадох съм господство ми почтєнномꙋ правитєл господство ми жꙋпан Хризєв вєл вистїꙗр, ꙗкожє да мꙋ єст сїю половино за сєл ѡт Хърєщи със въсих вєчинїи и със въс ходоком и ѡт прєз въс хотаром, ѡт хотар дажє до пак хотар ѡчинъ, дѣдїно и въ ѡхабъ синовом и внꙋком и прѣвнꙋчєтом и нє ѡт когождо нєпоколѣбимо, поризмо господство ми.

Сєжє ꙋбо и свєдєтєлїи поставлѣєм господство ми: жꙋпан Папа вєликїи дворник и жꙋпан Фїєра вєликїи логофєт и жꙋпан Бꙋзинка вєл вистїꙗр и жꙋпан Михо вєл спатар и жꙋпан Вартоломи вєликїи столник и жꙋпан Братꙋл вєликїи комис и жꙋпан Гєргє вєликїи пєхарник и жꙋпан Костандин вєликїи постєлник. И исправник Фїєра вєл логофєт.

И написах аз, Лєпъдат лѡгофєт, въ настолни градꙋ Бꙋкꙋрєщї, мѣсєца фєврꙋарїє ї҃ дьни и ѡт създанїє мира ѡт Адама дажє до нинѣ въ сєго писанїє тєкꙋщаго лѣтом, въ лѣт ҂зрлд҃, а ѡт рождєство Христово, ҂ахкѕ҃.

† Їѡ Алєѯандрꙋ вѡєвѡда, милостїю Божїю господинь.

Иѡ Алєѯандрꙋ воєвод <m. p.>

< Pe verso: > « αὐτό τό Χαρέστι εἶναί κοντα στο Μπαλτένι καί πηγαίνει ἕως την Γιάλομνιτζαν ».

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă

domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele jupan Hriza mare vistier şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină la Hăreşti în judeţul Ilfov, însă jumătate de sat şi cu vecinii jumătate şi cu tot venitul şi cu morile şi cu balta şi din vatra satului, de pretutindeni şi de peste tot hotarul, oricît se va alege. Şi vecinii, încă să se ştie, anume: Stoica Brătescul cu fiii săi şi Danciul cu fiii săi şi Nedelco cu fiii săi şi iar Danciul cu fiii săi şi fiii lui Oprea şi Agaton, cu fiii săi şi Stoica cu fiii săi şi Drăghici, fratele lui Danciul colibaşul cu fiii săi şi ceilalţi vecini toţi, cîţi vor fi peste această jumătate de sat din Hăreşti.

Pentru că această jumătate de sat din Hăreşti şi cu toţi vecinii ce sînt zişi mai sus au fost cumpăraţi de Penişoară vistier de la Isar, ginerele lui Grama cel mic şi de la jupaniţa lui, Prezuica, fiica lui Antonie Grama, în zilele răposatului părinte al domniei mele Io Radul voievod, încă de cînd domnia sa nu plecase domn în Moldova. Şi cînd a cumpărat Penişoară vistier această jumătate de sat din Hăreşti şi cu vecinii a întrebat mai întîi pe jupan Aslan fost mare vornic şi pe fiul său Pătru postelnic şi pe jupaniţa lui Aslan vornic, deoarece au avut şi ei cumpărătură la Hăreşti mai înainte vreme, iar ei au spus că nu le trebuie să cumpere această jumătate de sat.

Şi am văzut domnia mea şi zapisul de cumpărătură al lui Penişoară vistier şi zapisul de la mîna lui Aslan vornicul şi a fiului său, Pătru postelnic, de întrebare cu mulţi boieri martori, cum i-a întrebat şi au spus ei atunci că nu le trebuie. Astfel, după aceea, atunci a cumpărat Penişoară vistier. Şi a întrebat şi pe cinstitul dregător al domniei mele jupan Hriza mare vistier, pentru că i se cuvine să cumpere şi jupan Hriza vistier, deoarece a fost alături cu hotarul său. Întru aceea, jupan Hriza mare vistier a îngăduit şi a lăsat, cu voia sa, de a cumpărat Penişoară vistier această jumătate de sat din Hăreşti şi cu toţi vecinii. Şi aşa s-au întocmit: cît va putea să ţie această jumătate de sat, numai el singur să ţie; şi cînd va ajunge vremea pe Penişoară vistier să vîndă această jumătate de sat şi cu vecinii, el să nu fie volnic să vîndă în altă parte, ci să vîndă jupanului Hriza mare vistier, pentru că este lîngă hotarul lui. Astfel, din vremea în care s-a gîndit Penişoară vistier să vîndă această jumătate de sat din Hăreşti şi cu vecinii, ce a fost a sa de cumpărătură, cum este scris mai sus, iar Penişoară vistier el a vîndut după aceea această jumătate de sat din Hăreşti şi cu toţi vecinii cinstitului dregător al domniei mele jupan Hriza mare vistier, pentru 500 galbeni gata, el de a lui bunăvoie şi cu ştirea tuturor boierilor şi a megiaşilor şi dinaintea răposatului părinte al domniei mele Io Radul voievod, cînd a fost domnia lui domn în ţara Moldovii, în al doilea rînd.

Şi am văzut domnia mea şi zapisul de vînzare al lui Penişoară vistier, cu mulţi boieri martori scrişi în zapis, la mîna jupanului Hriza vistier, care au fost atunci cînd a vîndut Penişoară vistier şi cînd a cumpărat jupan Hriza mare vistier de la Penişoară vistier această jumătate de sat din Hăreşti şi cu toţi vecinii, pentru acel preţ zis mai sus, ughi 500.

De aceea, am dat domnia mea cinstitului dregător al domniei mele jupan Hriza mare vistier, ca să-i fie această jumătate de sat din Hăreşti cu toţi vecinii şi cu tot venitul şi de peste tot hotarul din hotar pînă în hotar, ocină, dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Fiera mare logofăt şi jupan Buzinca mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Vartolomi mare stolnic şi jupan Bratul mare comis şi jupan Gherghe mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic Fiera mare logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Bucureşti, luna februarie 10 zile şi de la facerea lumii, de la Adam, pînă acum la această scriere cursul anilor în anul 7134, iar de la naşterea lui Hristos, 1626.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alexandru voievod <m. p.>

<Pe verso:> « Acest Hăreşti este aproape de Bălteni şi merge pînă la Ialomiţa».

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, IV/26.
Orig., perg. (37 × 53), pecete timbrată, stricată.
Cu o trad. din 1792; altă trad. în ms. 256 f. 244 v — 245.

17

1626 (7134) februarie 15.

Drăgoi şi femeia lui, Dobraşa, vînd partea lor de ocină din Drăceşti lui Neagu, fratele lui Drăgăecea din Bucureşti.

Scris-am eu Drăgoiu cu a lui muiară, po ime anume Dobraşa, de în satu ot Drăceşti, fata lu Stan, feciorul lu Lepădat, acésta al meu zapis, cum să să ştie că am vîndut partea mea de ocină de în Drăcişti, Neagului, frateli lui Drăgăeceov ot Bucureşti, însă stînjeni 18, derept aspri 830, de preste tot hotarul, de în cin pînă în cin, cum să-i fie Neagului şi femei lui, Stani, moşie şi lor şi feciorilor lui, pentru că au cumpărat Neagul această ocină de la Drăgoi şi de la femeia lui, cu[m] bunăvoia lor, cu ştirea megieaşilor şi de sus şi de jos.

Şi cînd s-au făcut această tocmeală fost-au şi Vişan, fratele lui Drăgoi, în casa lu Bratohan. Şi la tocmeala lor şi la adălmaşa fost-au oameni buni şi bătrîni, po ime: ot Drăcişti, Stan Pungoiu i Vladul i Dridoşi i Bobi i Mircea şi Barbu i Nicolae Urs i Filip ot Cojeşti, Bogdan i Gurgul, Coman i Brătan, ot Dobromirul, Stănimir i Danciul i Toader i Voico, Ion Momcea i Radul ot Drăgoişti oamenie i Marin cîrcimar ot Bilciogatu, cum să fie Neagului moşii.

Pis méseţa fevruarie 15, leat 7134 <1626>.

Acad. R.P.R., CCCCLXXXIII/2.
Copie din 1856; altă copie la Muz. Ist. Buc., ms. 1354 f. 10 v — 11.

18

1626 (7134) februarie 15, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Radu logofăt moşia Cuciul, « unde este palanga oraşului Gherghiţii».

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod şi domn a toată Ţara Rumânească, feciorul marelui şi preabunului, răposatului Io Radu voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii mele boerului domnii mele Radului logofăt şi cu feciorii, cîţi Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie moşiia ce să cheamă Cuciul, unde este palanga oraşului Gherghiţii, din zilile lui Şărban voevod, din cîmpu şi din pădure şi din apă şi cu vaduri de moară şi din silişte şi du pretutindinea, ori cît să va alege du preste tot hotar. Pentru că aciastă mai susu-zisă moşie au fost cumpărată de Şerban voevod, cu banii domnii lui, cînd au fost făcut palanga, la cursul anilor 7113.

Iar după aceia, Radu logofăt el au fost slujit Radului voevod Şărban cum i s-au căzut, cu dreaptă şi credincioasă slujbă. Apoi, întru aceia, Şărban voevod domniia lui au socotit pentru slujba lui şi pentru multa pomana domnii lui, de l-au miluit cu această mai susu-zisă moşie, ca să fie de baştină în veci.

Şi am văzut domniia mea şi cartea lui Şărban voevod de milă şi de cumpărătoare la mîna boerului domnii mele Radului logofăt, dată de răposat Şărban voevod i am văzut domniia mea şi cartea lui Alexandru voevod, feciorul lui Iliiaş voevod şi cartea lui Gavriil voevod şi cartea răposatului părintelui domnii mele Io Radu voevod la cursul anilor 7129, de milă, cum scrie mai susu.

Pentru aceasta şi domniia mea încă însumi am socotit şi nu am vrut domniia mea ca să calc şi ca să stric mila şi pomana lui Şărban voevod şi a altori domni, ci mai vîrtos am întărit şi am înnoit şi am miluit ca să fie şi domnii mele şi părintelui domnii mele pomană, iar boerului domnii mele Radului logofăt să-i fie lui moşie de baştină şi ohabnică feciorilor şi nepoţilor şi strenepoţilor şi de către nimeni să nu să clătească, după zisa domnii mele.

Încă şi jurămînt am pus domniia mea: după petrecerea domnii mele pre cine va alege domnul Dumnezeu a fi stăpînitor şi domn Ţării Rumâneşti, sau din roada inimii domnii mele sau din rudeniia noastră sau, după păcatele noastre, dintr-alt neam, ca să cinstească şi să înnoiască şi să întărească aciastă carte a domnii mele de milă, pre acela domnul Dumnezeu să-l hrănească şi să-l păzească întru domniia lui, iar în veacul viitor sufletul lui; iar ori care nu va cinsti şi nu va înnoi şi nu va înntări aciastă carte a domnii mele, ci o va călca şi o va sparge şi o va strica şi o va lăsa neînnoită, acela să fie de trei ori blestemat şi anathema şi afurisit de 318 sfinţi părinţi ce au fost la Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Ariia şi cu alţi necredincioşi jidovi.

Iată dar şi mărturii am pusu domniia mea: jupîn Papa vel dvornec i jupîn Fiera vel logofăt i jupîn Buzinca vel vistier i jupan Miho vel spatar i jupan Vartolomi vel stolnic i jupan Bratul vel comis i jupan Apostol vel peharnic i jupîn Costandin vel postelnic. Şi ispravnec Fiera vel logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea Bucureştii, luna februarie 15 zile şi de la Adam pînă acum vă leat 7134 <1626>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Radu-Vodă, nr. 256 f. 268 v — 269.
Traducere.

19

1626 (7134) februarie 18, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Radu logofăt vecini în Măneştii-de-Jos, precum şi vaduri de moară pe apa Prahovei.

† Милостїєю Божїєю Їѡ Алєѯандрꙋ воєвода и господинъ въсои зємлє Ꙋггрровлахїискоє, синъ вєликаго и прѣдобраго покоинномꙋ Їѡ Радꙋл воєвода. Дават господство ми сїє повєлѣнїє господство ми болѣринꙋ господство ми Радꙋлов логофєт и със синови си, єлицєм Богъ даст, ꙗкожє да мꙋ єст нѣкоє вєчини ꙋ Дол Мънєщи, по имє: Бєꙗ със братїꙗм си Добротъ и Боико и Коман със синови их. Понєжє сїи вишє рєчєни вєчини, ѡни сꙋт били ꙁа дѣдїно Стоикъв вистїꙗр, вєчини ѡт сєло Стоєнєщїи ѡт Прах<ова>, что єст бил промєнил Стоика вистїꙗр със жꙋпаница Марꙋла, жꙋпаница Михалчєв банꙋл, єщєжє ѡт прѣждє врѣмє, тєрє єст бил дал жꙋпаница Марꙋла Стоикъв вистїꙗр по Радꙋл Колцєв и със синови єго и по Боико Мєџѣтє, а Стоика вистїꙗр, ѡн єщєжє єст дал жꙋпаницєи Марꙋла бънѣса по бащꙋ Бєнєв със синови єго вишє рєчєни и по Коман, да бꙋди вєчини радї вєчини. И ѡт тогда въсдръжал єст того промєнєнїє със добромирно.

А потом, къда єст бил въ дьнїє покоинномꙋ родитєл господство ми Їѡ Радꙋл воєвода, по съмръти Стоикъи вистїꙗр, а Нєкꙋла вистїꙗр, ѡн єст покꙋпил дєл Стоикъв вистїар ѡт сєло ѡт Стоєнєщи и със вєчини ѡт над жꙋпаница Докїꙗ, жꙋпаница Стоикъи вистїꙗр.

Тажє а потом, Нєкꙋла вистїꙗр, ѡн нє въсхотѣл да си дръжит промєнєнїю дрѣвних, како єст бил промєнил Стоика вистїꙗр със жꙋпаница

Марꙋла бънѣса, анꙋ их ест възимал Некола вистїꙗр вечинїи ѡт Стоенещи за дѣдїно, которїи сꙋт бил Стоикъв вистїꙗр по Радул Колцев със синови емꙋ и по Боико Мещѣте ѡт над жꙋпаница Михна ѡт Дол Мънещи, тъста Радулов лѡгофет, тере ю ест ѡднесил въ село Стоенещи, идѣже ест бил за дѣдїно дрѣвних.

А потом, къда ест бил нинѣ, въ дьни господство ми, по съмръти жꙋпаницев Михнеи, а зетом си Радул лѡгофет, ѡн ест покꙋпил дел тъстам си жꙋпаницев Михнеи ѡт Дол Мънещи, ѡт над синови еи на име Пътрашко и Панъ и със вечинїи которїи сꙋт бил възимал Некꙋла вистїꙗр ѡт жꙋпаница Михна по име Радул Колцев със синови си и Боико Мещѣте више речени. А потом, Некꙋла вистїꙗр, ѡн ест дал Радулов лѡгофет по Беꙗ със братїꙗм си и по Коман, еже сꙋт више писани, да ест вечини радї вечини за дѣдїно и въ ѡхабъ, без млъвꙋ.

И пак да ест болѣринꙋ господство ми Радꙋлов лѡгофет един брод за воденицꙋ по ѡчина Брътїещїлом, еже ест ꙋ ꙗз из гор за мост и със <место>[1] ѡколно бродом, колико хокет може извръже чьловѣком със топорꙋл ꙋ въсѣх страннех. Занеже того брод за воденицꙋ ѡн ест бил за дѣдїно жꙋпаницев Єлинев, дъщера Михаюв постелник ѡт Стънчещи. А потом, къда ест бил съда въ дьнїе господство ми, а жꙋпаница Єлина и мꙋж еи Ѡнкꙋл къпитан, ѡни ест продал Радулов лѡгофет ѡчинꙋ ꙋ Брътїещи ѡт дел им третаго дел ѡт по въс хотаром и ѡт бродове за воденицꙋ пак третаго дел за ҂ѕ҃[2] аспри. И минꙋл ест ѡт тогда по много за един годин и ѡстали сꙋт бити сїю ѡчинъ дѣдїно Радꙋлов лѡгофет непровратила, како ѡ ест бил продал. Таже а потом, през врѣме, а Ѡнкꙋл къпитан и жꙋпаница его Єлина, ѡни измолил сѣ сꙋт Радулов лѡгофет със мнози болѣри, како да их даст аспрїи назад, что мꙋ сꙋт бил дал и да сидръжит пак ѡтъчъства ѡт Брътїещи на рꙋк им. Въ том Радул лѡгофет, ѡн радї моленїа их на мнози болѣри сътворила ест добро, тере их ест възел аспрїи въспет. А потом, Ѡнкꙋл къпитан и със жꙋпаница его Єлина, ѡни ест смотрили почто радї сътворих <емꙋ>[3] толика добре, <тере>[3]х мꙋ ест дал ѡтъчъствїех на рꙋка им и възимал их ест Радул лѡгофет аспрїи назад и нѣст ю ест требꙋет нища ѡт них, а Ѡнкꙋл къпитан и жꙋпаница его Єлина, ѡни ест дали със волѣ его Радулов лѡгофет того брод за воденицꙋ више пис, да ю ест за дѣдїно въ вѣки, без ни едно млъвꙋ.

И видѣхом господство ми и запис ѡт рꙋками их въ рꙋкых Радулов лѡгофет, със великое клетво и съ мноѕи болѣри сведетелїи, на име: Стоика логофет Търъчанꙋл и ѡт Мънещи, Нѣнчюл дворник и Мавродин пехарник и Барбꙋл постелник и ѡт Попещи, Калотъ дворник.

---

[1] Loc alb.
[2] Cifra scrisă cu altă cerneală.
[3] Loc rupt.

И пак да ест болѣринȣ господство ми Радул лѡгофет един брод за воденицȣ, ꙗже ест ȣ ꙗз ȣ вода Праховеи, по ѡчина Кокоръщїлор, али ѡт из дол ѡт воденица жȣпаницев Марїеи, глаголемаго воденица ѡт брод, дори у хотарȣл Бртїещїлор, идѣже их хокет любити един брод, занеже того брод за воденицȣ, ѡн ест бил за дѣдїно жȣпаницев Марїеи, дъщера Михалчев банȣл. Таже къда ест бил при дьнїе покоинномȣ родител господство ми Їѡ Радул воевод, а болѣрин господство ми Радул логофет, ѡн ест ȣзаемствовал по жȣпаница Марїꙗ със рп҃ за жилти на неволѣ еи със сїи аспри, тере их ест скȣповал село Кокоръщїи ѡт над жȣпан Хриза вистїꙗр, что ест бил поставил на ѡн залог. Таже въ том, жȣпаница Марїѧ радї добре что ест видѣл ѡт Радȣл лѡгофет на врѣмѣ еи за тегот и на неволю, ѡна ест дал того брод за воденицȣ више пис със волѣ еи Радȣлов лѡгофет, ꙗкоже да ю ест дѣдїно.

И видѣхом господство ми и запис ѡт рȣк жȣпаницев Марїеи, како ю ест дал того брод.

Сего радї дадох съм и господство ми болѣринȣ господство ми Радулов лѡгофет, ꙗкоже да мȣ ест сїи више речени вечини и сїе бродове за воденицȣ ѡчинъ дѣдїно и въ ѡхабь синовом и внȣком и прѣвнȣчетом и не ѡт когождо непоколѣбимо, поризмо господство ми.

Сеже ȣбо и сведетелїи поставих господство ми: жȣпан Папа великїи дворник и жȣпан Фїера вел логофет и жȣпан Бȣзинка вел вистїꙗр и жȣпан Михо вел спатар и жȣпан Бартоломи вел столник и Братȣл вел комис и жȣпан Апостол вел пехарник и жȣпан Костандин великїи постелник. И исправник Фїера великїи логофет.

И написах аз, Лепъдат логофет, въ градȣ Бȣкȣрещи, мѣсеца феврȣарїе ні҃ї дьни и ѡт Адама до нинѣ теченїе лѣтом, въ лѣт ҂з҃рлд.

† Їѡ Алеѯандрȣ вѡевѡда, милостїю Божїю господинь

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Radul logofăt şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va da, ca să-i fie nişte vecini în Măneştii-de-Jos, anume: Beia cu fraţii săi, Dobrotă şi Voico şi Coman cu fiii lor. Pentru că aceşti vecini zişi mai sus, ei au fost de moştenire ai lui Stoica vistier, vecini din satul Stoeneştii din Prahova, ce i-a schimbat Stoica vistier cu jupaniţa Marula, jupaniţa lui Mihalcea banul, încă de mai înainte vreme, de a dat jupaniţa Marula lui Stoica vistier pe Radul al lui Colţea şi cu fiii lui şi pe Voico Megete, iar Stoica vistier încă a dat jupaniţei Marula băneasa pe tatăl lui Beia cu fiii săi zişi mai sus şi pe Coman, să fie vecini pentru vecini. Şi de atunci a tot ţinut acel schimb cu bună pace.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele răposatului părinte al domniei mele Io Radul voievod, după moartea lui Stoica vistier, Necula vistier a cumpărat,

partea lui Stoica vistier din sat din Stoeneşti şi cu vecinii de la jupaniţa Dochia, jupaniţa lui Stoica vistier.

Astfel după aceea, Necula vistier nu a voit să ţie schimbul de mai de mult, cum a schimbat Stoica vistier cu jupaniţa Marula băneasa, ci a luat Necula vistier vecinii din Stoeneşti de moştenire, cîţi au fost ai lui Stoica vistier, pe Radul lui Colţea cu fiii lui şi pe Voico Megete, de la jupaniţa Mihna din Măneştii-de-Jos, soacra lui Radul logofăt, de i-a dus în satul Stoeneşti, unde au fost, de moştenire de demult.

Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, după moartea jupaniţei Mihna, ginerele ei Radul logofăt a cumpărat partea soacrei sale, jupaniţa Mihna din Măneştii-de-Jos de la fiii ei, anume Pătraşco şi Pană şi cu vecinii, pe care i-a luat Necula vistier de la jupaniţa Mihna, anume: Radul al lui Colţea cu fiii săi şi Voico Megete, zişi mai sus. Iar după aceea, Necula vistier a dat lui Radul logofăt pe Beia cu fraţii săi şi pe Coman, ce sînt scrişi mai sus, ca să fie vecini pentru vecini, de moştenire şi de ohabă, fără ceartă.

Şi iar să fie boierului domniei mele Radul logofăt un vad de moară pe ocina Brătieştilor, ce este la iaz, din sus de pod şi cu <loc>[1] în jurul vadului, cît va putea să arunce omul cu toporul în toate părţile. Pentru că acel vad de moară a fost de moştenire al jupaniţei Elina, fiica lui Mihai postelnic din Stănceşti. Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, jupaniţa Elina şi bărbatul ei Iancul căpitan, ei au vîndut lui Radul logofăt ocină la Brătieşti, din partea lor a treia parte de peste tot hotarul şi din vadurile de moară, iarăşi a treia parte pentru 7000[2] aspri. Şi a trecut de atunci mai mult de un an şi a rămas să fie această ocină moştenire lui Radul logofăt neîntoarsă, cum a vîndut-o. Astfel, după aceea, după o vreme, Iancul căpitan şi jupaniţa sa Elina, ei s-au rugat lui Radul logofăt cu mulţi boieri, ca să-i dea înapoi asprii ce i-a dat şi ca să ţie din nou moştenirea din Brătieşti în mîna lor. Întru aceea, Radul logofăt, pentru rugămintea lor cu mulţi boieri, a făcut bine de a luat asprii înapoi. Iar după aceea, Iancul căpitan şi cu jupaniţa lui, Elina, ei au văzut că le-a făcut atîta bine, de le-a dat moşia la mîna lor şi le-a luat Radul logofăt asprii înapoi şi nu-i mai trebuie nimic de la ei, iar Iancul căpitan şi jupaniţa lui, Elina, ei au dat cu voia lor lui Radul logofăt acel vad de moară scris mai sus, ca să-i fie de moştenire în veci, fără nici o ceartă.

Şi am văzut domnia mea şi zapisul de la mîinile lor în mîinile lui Radul logofăt cu mare blestem şi cu mulţi boieri martori, anume: Stoica logofăt Tărăceanul şi din Măneşti, Nenciul vornic şi Mavrodin paharnic şi Barbul postelnic şi din Popeşti, Calotă vornic.

Şi iar să fie boierului domniei mele Radul logofăt un vad de moară care este la iaz la apa Prahovei, pe ocina Cocorăştilor însă din jos de moara jupaniţei

---

[1] Loc alb.

[2] Cifră scrisă cu altă cerneală.

Maria, zisă Moara-de-la-Vad, pînă în hotarul Brătieştilor, unde îi va plăcea, un vad. Pentru că acel vad de moară a fost de moştenire al jupaniţei Maria, fiica lui Mihalcea banul. Astfel, cînd a fost în zilele răposatului părinte al domnici mele Io Radul voievod, boierul domniei mele Radul logofăt a împrumutat pe jupaniţa Maria cu 180 de galbeni la nevoia ei, de şi-a răscumpărat cu aceşti aspri satul Cocoră̆ştii de la jupan Hrizea vistierul, ce-l pusese la el zălog. Astfel, întru aceea, jupaniţa Maria, pentru binele ce a văzut de la Radul logofăt la vremea ei de greutate şi de nevoie, a dat acel vad de moară, scris mai sus, cu voia ei, lui Radul logofăt, ca să-i fie dedină.

Şi am văzut domnia mea şi zapis de la mîna jupaniţei Maria, cum i-a dat acel vad.

Pentru aceasta, am dat şi domnia mea boierului domniei mele, lui Radul logofăt ca să-i fie aceşti vecini zişi mai sus şi aceste vaduri de moară ocină, dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Fiera mare logofăt şi jupan Buzinca mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Vartolomi mare stolnic şi Bratul mare comis şi jupan Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic Fiera mare logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea Bucureşti, luna februarie 18 zile şi de la Adam pînă acum, cursul anilor, în anul 7134 <1626>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., A. N., CXI/17.
Orig., hîrtie (44 × 29,5), pecete timbrată.
Cu o trad. din 1913.

20

1626 (7134) februarie 21.

Jupîneasa Maria vinde lui Bolbosea din Berivoeşti un loc din şesul de sus, Dumbrăvăscu.

† Să să ştie cum au cumpărat Bolbosea di Birivoişti di <la> jupînéasa Mariia, muma Albului ş-a Radului, un loc di în şisul di sus, Dumbrăvăscu, za 450 aspri gata, di a <e>i bunăvoi, cum să fii moşii Bolbosii şi ficiorilor lui şi nipoţilor şi strinipoţilor şi cini să va trage di'nsu.

Iar cini să va scula di în sîngeli mieu, au ficior, au nipot, să-l învăluiască şi să facă alti tocméli, să fii blăstimat di vlădica Hristos şi di 318 oteţi ije vă Nicheii, pintru că am vîndut iu di a mea bunăvoi, că m-au ajunsu vrémi di sărăcii şi di nivoii.

Şi mărturii, anumi: popa Ivan di Birivoişti şi uncheaşul Vlaicul şi di în Drăghici, Ion, sinŭ Vărariul şi din Gădéni, Micul.

Въ лѣт ҂зрлд҃. Пис мѣсеца феврꙋарїе ка҃ дьни.

Acad. R.P.R., XXX/22.
Orig., hîrtie (34× 22), patru peceţi aplicate.
EDIŢII. Bianu, *Doc. rom.* 115.

21

1626 (7134) februarie 23, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod scuteşte satul Boldorogeşti din judeţul Ilfov al m-rii Colentina de toate dările către domnie, numai să fie « de posluşania şi de lucrul mănăstirii ».

† Милостїєю Божїєю <Їѡ> Ѧлеѯандрꙋ воєвода и господинъ, синъ покоиннаго Їѡ Радꙋл воєвода. Дават господство ми сїю повелѣнїє господство ми satului Boldorogeştii ot sudstvo Elh<ov>, ce iaste al svintei mănăstirii de la Colintina, hram sveti Ioan, ca să fie de acum în pace şi slobod de lucrul domnescu şi de mertice şi de podvoade şi de gloabe domneşti să nu poarte, şi de cai de olac şi să nu le se tragă bucatele pentru alţii, nici să între bănişorii în sat, fără de lucru, şi de alte slujbe, pentru că l-am ertat domnia mea să fie numai de posluşania şi de lucrul mănăstirii, ce va tribui.

Derept acéia şi voi, armaşilor şi voi, slugile domnii méle, care veţi fi di acéste slujbe, încă să căutaţi foarte să vă feriţi de satul mănăstirii ce scrie ma sus şi în pace să-l lăsaţi, că l-am lăsat domnia mea să-şi plătească numai berul, că cine-l va învălui preste cartea domnii méle, certare va avea. Инако да нѣст, по реч господство ми.

И исправник сам реч господство ми.

Пис ꙋ Бꙋкꙋрещи, феврꙋарїе кг҃ дьни, въ лѣт ҂зрлд҃.

† Їѡ Ѧлеѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю Божїю господинь.

Иѡ Ѧлеѯандрꙋ воєвода <m. p.>

Ꙋчил вел постелник.

Arh. St. Buc., M-rea Plumbuita, III/1.
Orig., hîrtie (30 × 20), pecete aplicată, căzută.

22

1626 (7134) februarie 26.

Simion postelnicul pune zălog moşia din Ştefăneşti la Vasile vătaful, pentru nişte bani împrumutaţi.

† Eu Simion postelnic scriu acest dzapis al meu, să să ştie cum am luat u sută şă duodzeci de galbeni înprumut de la Vasilie vătaf, pînă la Semedru

să aibu a-i da bani. Şi am pus parte me de moşie de la Ştăfăneşti dzălog, cu tot venitul, şî den vii şî den cîmpu şî rumâni. Iar să nu voi pute da bani la dzi, eu le voi scoate vîndzătoare. Deci, ce preţu vor da alţi, să de şî Vasilie vătaf.

Şî mărturie: Dobrin logofăt ot Ungurei şî Vladul postelnic şî Voicu logofăt ot Coteşti şî Idocsie logofăt şî Voicu logofăt ot Ragul.

Пис мѣсеца феврѹарїе кѕ҃ дьни, въ лѣт ҂зрлд҃.
Voico logofăt.
Dobrin logofăt.
Vladul postelnic.
Idoxie logofăt.
Spiridon <Pe o pecete>.

< *Pe verso:* > Zapisul lui Simion postelnic, délniţ 1, la mîna lui Vasilie vataf. Sud. Muşcel, Ştefăneşti, delniţ 1, drept 120 galbeni. 7134 <1626> avgust 26.

Acad. R.P.R. XXIX/154.
Orig., hîrtie (21 × 15), cinci peceţi aplicate.
Copie ibidem, XXIX/28.
EDIŢII. Bianu, *Doc. rom.* 116.

23

1626 (7134) martie <1>.

Stana, fata lui Staico postelnic din Suslăneşti, vinde lui Dumitraşco mare pitar ocină în satul Hohîia.

† Scris-am eu Stana, fata lui Staico postelnic ot Săsluneşti, acesta al meu zapis, ca să fie la mîna jupînului Dumitraşco, ce iasté marele pitaru, pentru credinţa, cum să se ştie că i-am vîndut a patra parte de ocină de în sat de Hohoia, de preste tot hotarul cît se va alegi, de în cînpu, de în apă, de în şăzutul satului, de pretutindinili. Şi eu o am vîndut eu acestă parte de ocină, de a mea bunăvoe, dereptu 7000 de bani gata. Însă de se vor afla şi nescari rumâni de într-acestă parte de ocină, încă să fie volnic a-şi strîngire.

Şi la tocmeala nostră au fost mulţi boiari buni şi bătrîni, însă anume: Stepan logofetul i Draghiia şi Buta logofet i Mogoş vătahul ot Ţigăneşti[1] i Mardarie logofetul ot Dobroşăşti şi Mihăilă cel bătrîn ot Tîncăbeşti.

Şi i-o am vîndut eu de a mea bunăvoe, cu ştirea acestoru boiari a tutorora, ca să fie lui moşîe, şi lui, feciorilor lui. Şi eu de acum nainte treabă cu dinsa să nu mai aibu cu această ocină.

---

[1] Din alte documente reiese că Mogoş este din Căciulaţi.

Acesta am scris eu Mihalce. Пис мѣсеца марцꙋ, дьни, въ лѣт ҂зрлд҃.

Eu Bandu i Stana.
Fiera vel logofăt[1]
Σίμων λογοθέτης μαρτης[1]
Buta logofăt
Mardarie logofăt
Mogoş vătahul[1]
Stepan logofăt
Spiridon <pe pecete>.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, IV/29.
Orig., hîrtie (30 × 21), şase peceţi aplicate.
Copie ibidem. ms. 256 f. 249, după care s-a completat ziua.

24

1626 (7134) martie 2.

Alexandru Coconul voievod închină m-rea Bolintin cu toate satele ei m-rii Simopetra de la Athos.

7134—1626 martie 2.

Hrisov lui Alexandru voievod, fecioru Radului voievod, ce-l dă la sfînta mănăstire Simopetra de la Sfînta Agura, ca să-i fie mănăstirii ce să numeşte Bolintinul, metoh şi supusă la Simopetra, cu toate satile şi cu moarile şi cu viile şi cu toate bucatile şi cu tot venitul. Care este făcută dîn temelia ei de răposatul Pilea logofătu.

Şi fiindcă au sărăcit această mănăstire Bolintinu, au găsit cu cale măriia sa, cu toţi boieri, de au închinat-o la numita mănăstire Simopetra, unde este dată şi închinată şi sfînta mănăstire ce să numeşte Mihai Vodă, ca să fie amîndoo mănăstiri dajnice la Simopetra. Şi igumenu de la mănăstirea lui Mihai Vodă să le ia veniturile şi să dea seama la Simopetra. Şi ca să fie satile mănăstirii Bolintinu şi ţigani şi rumîni, anume: satul Pileşti din judeţul Ilfovului, ce l-au dat Pilea logofătu, cînd au făcut mănăstirea Bolintinul, satul Buraneşti din sud Ialomiţă şi satul Elhoveani din sud Vlaşca şi satul Bucşeani şi satul Malu-Spart din sud Vlaşca şi satul Bolintinul, ce au fost dat de răposatul Pilea logofăt şi paisprezece sălaşe de ţigani.

Arh. St. Buc., M-rea Mihai Vodă, VIII/70.
Rezumat.
EDIŢII. Ionaşcu, *Bolintin* 334—335.

---

[1] Semnături autografe.

25

1626 (7134) martie 3.

Mărturia pîrcălabilor din Tîrgu-Jiu şi a celor 12 pîrgari despre o pîră pentru un cal.

† Noi, pîrcălabi de în Tîrgul Jiiului, anume: Gherghe i Stoica postelnic i Dima judeţul cu 12 pîrgari, scris-am această a noastră carte se se ştie cum au venit Miloş logofăt nainte noastră de s-au pîrît cu Radul Dăianul pîntru un cal al Oprei al popi, cum au fost luat Miloş logofăt 2 vaci cu viţei alăture de la Radul, pîntru o deatorie çe au fost plătit Miloş birul Radului. Iar Radul au lua[s]t calul Oprei de l-au dat la Dumitru postelnic Corenschi şi Gherghe postelnic, ce au fost birari de roşi. Deci au dat Radul acel cal, pîntru ughi 3, de a lui bunăvoe şi au zis cum au fost să de Opre acei bani şi au luat acele 2 vaci de la Miloş logofăt, iar acum acel cal au perit. Deci Miloş logofăt are nevoe de Opr<e>...[1] u venit de s-au apucat de Radul, iar Radul a spus însuş cu gura lui nainte noastră cum au dat el acel cal al Oprei în mîna lu Corenschi.

Dereptu aceia, noi încă am judecat cu toţi bătrîni oraşului, cum se margă Radul se se pîrască cu Opre păntru cal. Deci au intrat Radul în chizeşie de au pos pe Stanciul Grama chezaş, cum va merge Radul de se va pîrî cu Opre, iar cu Miloş să n-aibă nece o trabă, nece Opre, nici Radul.

Aceasta scriem.

Пис мѣсеца мартїе г҃ дьни, въ лѣт ҂зрлд҃.

Γεωργιος σταροστας

Dima jutiţlu[2]

Acad. R.P.R., XLII/27.
Orig., hîrtie (29 × 21), două peceţi aplicate.
EDIŢII. Gaster, *Chrestomaţie*, I, 73—74; Ştefulescu, *Tg. Jiu*, 121—122; Bianu *Doc. rom.* 116—117.

26

1626 (7134) martie 8, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod închină m-rii Ivir de la muntele Athos m-rea Glavaciocul cu toată averea ei.

† Єлици милостивїи бивает҄ и елици ревност҄ имѫт҄ по разѹм҄ и вьси тъщащеи сѧ съвръшати добродѣтелїе не инако тъчїю дѹхом҄ Божїем҄ наставлѣеми сїа съвръшают и сїи сподоблѣют сѧ верных сыноу положенїе и

---

[1] Loc rupt.

[2] Semnături autografe.

наслѣдїє царствїє иже ȣготованно єст ѡт начѧла твари свѣтомь ꙗко апостолъ Павєлъ въпїєтъ єлици дȣхомъ Божїємъ водит сѧ сїи сът сыновє Божїи. Сего радї въсѣкь хотѣи дȣшє своє спасти длъженъ єст рєвностїи милостивимъ и такождє и сєбє симъ сподобиты ꙗкожє рєчє Маѳеи єvаггєлистъ: „блажени милостивїи ꙗко тїи помилованны боудетъ“.

Прѣд тацѣмъ бо врата царствїа нєбєснаго нєзатварѣют сѧ нь пачє радȣєщи сѧ ѡтврьзают сѧ славо ꙗжє и честїю прѣд Богомъ ꙗко сыни положницы сȣщи и въ ѡбитѣли нєбєсных въ вѣкы вѣка вѣнчавают сѧ сѧ вѣнцимы нетлѣннимн.

Сего радї и аз въ Христа Бога благовѣрнїи и благочьстивїи и Христоулюбивїи и самодръжавных Іѡ Алеѯандрȣ воєвода милостїю Божїєю и Божїємъ произволенїємъ господарȣ вьсоє землє Оугрровлахїискоє сины почившаго Іѡ Радул воєвода. Порєвновах господство ми прѣждє нас бивших боговѣнчаннымъ господарємъ даровавшых и оутвръдившемъ божєствнѣи ѡбитѣли. Сежє даровах и господство ми сьи вьсечьстнниїє и благоѡбразны и прѣпочтаннє сєжє над въсѣми чьстїи даров настоєщи сїи хрисовȣл господство ми свѣтомȣ божєствнѣи монастирȣ глаголєми Івєр ѡт Свѣта Гора идѣжє єст храм оуспенїє Богородицє и вьсѣмъ иннокоми єлици живȣщ въ свѣтѣи обитѣли тоє, ꙗкожє да єст свѣта монастир Гльвьчогȣл храм благовещенїє Богородицє метох и вь подрȣчїє на свѣта монастира Івєр ѡт Свѣта Гора вишє рєчена със вьсѣх села и със вьсѣх ѡчинє и ацiганїи и със водинницєх и със виноградєх и със въсѣх коматєх и със въс доходокомъ, <п>онєжє сїю свѣта монастир Глъвъчогȣл ѡна єст бїѡ монастирȣ господска и велика лаврȣ и много подал єст и покоинннаго дєдом господство ми Михнѣ воєвод когда єст бїѡ господство емȣ въ господствїє здє въ землє Влашкоє тєрє єст работал и направили сȣт и сътворил єст килїиле ѡколно монастирєв и клопотницȣ за каменъ на свѣта монастирȣ Глъвъчовȣл и поновил єст по кȣдє єст трєбȣет.

<Т>ажє въ том господство ми видѣхом сицє сїю свѣта монастира Гльвьчогȣл вишє рєченна како ѡскъдна єст и ѡбсиротил єст за коматє и расипают сѧ села и ацiганїи и ѡчинєх и вьсѣх ѡтьчествїєх свѣтомȣ монастир Глъвъчогȣл вишє рєх а господство ми съм смотрихом коупножє със въсѣхми чьститими правителїи господство ми и нє вьсхотѣхом да ѡставит господство ми сїю свѣта монастир Глъвъчогȣл да ѡтпȣстѣютъ и да погыбнет помѣна кѳитором и почившемъ родителїємь господство ми, анȣ съм дал господство ми и поклонихомъ свѣта монастира Глъвъчогȣл да єст метох на свѣта монастира Івєр ѡт Свѣта Гора вишє рєченна сьс вьсѣх села и ацiганїи и дѣдїнєх и коматєх идѣжє єст дална и поклонила и свѣта монастира господство ми Свѣта Трѡиць ѡт из дол варош Бȣкȣрєщи за покоєнїи родителїи господство ми. <Т>акождє съм дал господство ми да бȣди ѡба манастировєх кинновїю на свѣта монастир Івєрȣ вишє пис и да имат гледати сє ѡтьцȣ єгȣмен Аѳанасїє за свакєх села и ѡчинє и ацигани свѣтомȣ монастирȣ Глъвъчогȣл вишє рѣх и за въс ходоком да єст въс по рȣка єгȣменов Аѳанасїє ѡт свѣта монастир Свѣта Троицъ и за свакєх да имат ѡн дати сє разлога на

свѣта монастира Івєр ѡт Свѣта Гора за сєла и за дѣдїнє и за във ходоком ниꙋа да нє расипают сѫ нѫ єщєжє наипачє да ꙋтврьдившєх єгꙋмєна Ꙗѳанасїє ѡт Свѣта Троицъ что хокєт трѣбꙋєт на свѣта монастир Гльвъчогꙋл, <ꙗ>кожє да єст свѣтѣи монастир въ ꙋкрѣплєнїє и божєствним инноком въ пищꙋ и въ ѡстраб, а господство ми и почившєх родитєлїємъ господство ми вѣчнноє въспоминанїє и нє ѡт когождо нєпоколѣбимо, поризмо господство ми въ вѣки.

<Ѥ>щєжє и заклинанїє поставих господство ми <п>о ѡтшъствїю господство ми кѡго избєрєт господъ Богъ бити господаръ Влашкоє зємлє или ѡт срьдєчнаго плода господство ми или ѡт съродник наших или по грєсєх наших или ѡт инноплѣмєникъ <д>а ащє почтєт и ꙋтвръдит и покрѣпит сїє хрисовꙋл господства ми <то>го господъ Богъ да га почтєтъ и ꙋтвръдит и съхранит въ господствѣ єго а въ бꙋдєщих вѣцєх дꙋша єго. Ꙗ ащєлижє нєпочтєт и нє ꙋтвръдит и нєпоновит сїю хрисовꙋл господство ми <т>ого господъ Богъ да нє почтєтъ и да нє съхранит и нє ꙋтвръдит въ господствѣ єго а въ бꙋдєщих вѣцєх дꙋша єго, <а> коє чловѣкъ хокєт разорит и попєрєт и расипєтъ и исхабит и за ѡбвєнїє ѡставит сїю хрисовꙋл господство ми <т>ого господъ Богъ да га разорєт и попєрєт и расипєт здє тѣломъ єго а въ бꙋдєщих вѣцєх дꙋша єго и да єст проклєт и анатєма и афꙋрєсань ѡт ти҃ї свѣти ѡтци єжє сꙋт въ Нєкєи <и> да имат частїю със Іꙋда и със Ꙗрїѫ на єдно мѣсто <и> съ иннимы нєвѣрнїи Іꙋдєи єжє възьпишє над кръв господа Бога и спаса нашєго Ісꙋса Христа и рєкът: «възми възми и распєни єго» и кръв єго над ных и над чєда их и бꙋдєт въ вѣкы вѣком, амин.

<С>єжє ꙋбо и свєдѣтєлїи поставлѣєм господство ми: жꙋпан Папа вєликїи дворникъ и жꙋпан Фїєра вєликїи логофєт и жꙋпан Бꙋзинка вєликїи вистїꙗр и жꙋпан Михо вєликїи спатар и жꙋпан Вартолемєи вєликїи столник и жꙋпан Братꙋл вєликїи комис и жꙋпан Ꙗпостол вєликїи пєхарник и жꙋпан Костандин вєликїи постєлник. И исправник жꙋпан Фїєра вєликїи лѡгофєт.

И написах азъ, Лєпъдат лѡгофєт, въ настолннїи градꙋ Бꙋкꙋрєщи, мѣсєца мартїє и҃ дьни и ѡт създанїє мира ѡт испрьваго чловѣка Ꙗдама дажє до нынѣ въ сєго писанїє тєчєнїа лѣтомъ, въ лѣт ҂зр҃лд, а ѡт рождєства Христово, ҂ахк҃ѕ.

† Іѡ Ꙗлиѯандрꙋ вѡєвѡда, милостїю Божїю господинь.

Иѡ Ꙗлєѯандрꙋ воєвода <m. p.>

† Cîţi sînt milostivi şi cîţi au rîvnă după înţelepciune şi toţi care se străduiesc să facă fapte bune, săvîrşesc acestea nu altfel, ci numai învăţaţi de duhul sfînt; şi aceştia se învrednicesc de credincioasa înfiere şi moştenire a împărăţiei, care este pregătită de la începutul facerii lumii, precum spune apostolul Pavel: « cîţi se poartă cu duhul lui Dumnezeu, aceştia sînt fiii lui Dumnezeu». Pentru aceasta, oricine voieşte să-şi mîntuiască sufletul, este dator să aibă rîvna

milostivilor şi deasemeni să se învrednicească de acestea, precum a spus Matei evanghelistul: « fericiţi cei milostivi, că aceia se vor milui».

Înaintea acestora porţile împărăţiei cerurilor nu se închid, ci mai ales cu bucurie se deschid, cu slavă şi cinste, înaintea lui Dumnezeu, fiind ca nişte înfiaţi şi în lăcaşurile cereşti în vecii vecilor se încununează cu cununi nepieritoare.

Pentru aceasta şi eu, în Hristos Dumnezeu, binecredinciosul şi binecinstitorul şi de Hristos iubitorul şi singur stăpînitorul Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu şi cu voinţa lui Dumnezeu, domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul răposatului Io Radul voievod. Am rîvnit domnia mea domnilor ce-au fost mai înainte de noi încoronaţi de Dumnezeu care au dăruit şi au întărit dumnezeieştile lăcaşuri. Iată am dăruit şi domnia mea acest atotcinstit şi cu frumoasă faţă şi preacinstit hrisov al domniei mele de faţă, care este deasupra tuturor cinstitelor daruri, sfintei, dumnezeieştii mănăstiri numită Iver de la Sfîntul Munte, unde este hramul Uspenia născătoarei de Dumnezeu şi tuturor călugărilor, cîţi vieţuesc în acel sfînt lăcaş, ca să fie sfînta mănăstire Glăvăciogul, hramul Blagoveştenia născătoarei de Dumnezeu, metoh şi sub stăpînire la sfînta mănăstire Iver de la Sfîntul Munte mai sus-zis, cu toate satele şi cu toate ocinile şi aţiganii şi cu morile şi cu viile şi cu toate averile şi cu tot venitul; pentru că această sfîntă mănăstire Glăvăciogul, ea a fost mănăstire domnească şi lavră mare şi mult a dat şi răposatul bunic al domniei mele Mihnea voievod, cînd a fost domnia lui în domnie aici în Ţara Românească, de a lucrat şi a îndreptat şi a făcut în jurul mănăstirii şi clopotniţă de piatră la sfînta mănăstire Glăvăciovul. Şi a înnoit pe unde a trebuit.

Astfel, întru aceea, domnia mea am văzut aşa această sfîntă mănăstire Glăvăciogul mai sus-zisă că este lipsită şi că a sărăcit de averi şi i s-au risipit satele şi aţiganii şi ocinele şi toate moştenirile sfintei mănăstiri Glăvăciogul mai sus-zise. Iar domnia mea am socotit împreună cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi nu am voit domnia mea să las să se pustiască această sfîntă mănăstire Glăvăciogul şi să piară pomana ctitorilor şi a răposaţilor părinţi ai domniei mele, ci am dat domnia mea şi am închinat sfînta mănăstire Glăvăciogul să fie metoh la sfînta mănăstire Iver de la Sfîntul Munte mai sus-zisă cu toate satele şi aţiganii şi dedinele şi averile, unde este dată şi închinată şi sfînta mănăstire a domniei mele Sfînta Troiţă din jos de oraşul Bucureşti de răposaţii părinţi ai domniei mele. Deasemeni, am dat domnia mea să fie amîndouă mănăstirile chinovii la sfînta mănăstire mai sus scrisă Iver şi să aibă a căuta părintele egumen Atanasie de toate satele şi ocinele şi aţiganii sfintei mănăstiri Glăvăciogul mai sus-zisă şi de tot venitul, să fie tot pe mîna egumenului Atanasie de la sfînta mănăstire Sfînta Troiţă, şi pentru toate să dea el seama la sfînta mănăstire Iver de la Sfîntul Munte, pentru sate şi pentru dedine şi pentru tot venitul, nimic să nu se risipească, ci încă mai vîrtos să întărească egumenul Atanasie de la Sfînta Troiţă ce va trebui la sfînta mănăstire Glăvăciogul, ca să fie sfintei mănăstiri de întărire şi dumnezeieştilor călugări de hrană şi de întreţinere, iar domniei mele şi răposaţilor părinţi ai domniei melc veşnică pomenire, şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele în veci.

Încă şi blestem am pus domnia mea, după trecerea domniei mele pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Ţării Româneşti, sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, din alt neam, dacă va cinsti şi va întări şi va împuternici acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l întărească şi să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui, iar dacă nu va cinsti şi nu va întări şi nu va înnoi acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să nu-l cinstească şi să nu-l păzească şi să nu-l întărească în domnia lui, nici în veacurile viitoare sufletul lui. Iar care om va nimici şi va călca şi va risipi şi va strica şi va lăsa în uitare acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l nimicească şi să-l calce şi să-l risipească aici cu trupul, iar în veacurile viitoare sufletul lui, şi să fie blestemat şi anatema şi afurisit de 318 sfinţi părinţi, care sînt la Nicheia, şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie la un loc şi cu ceilalţi necredincioşi iudei, care au strigat asupra sîngelui domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru, Isus Hristos, şi au spus: « ia-l, ia-l şi răstigneşte-l», şi sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor este[1] şi va fi în vecii vecilor, amin.

Iată dar şi martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Fiera mare logofăt şi jupan Buzinca mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Vartolomei mare stolnic şi jupan Bratul mare comis şi jupan Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic jupan Fiera mare logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Bucureşti, luna martie 8 zile şi de la facerea lumii, de la primul om, Adam, pînă acum la această scriere cursul anilor în anul 7134, iar de la naşterea lui Hristos, 1626.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alexandru voievod <m. p.>

Acad. R.P.R., Fotografii XXVII/32.
Fotocopie după orig. slav, perg., pecete atîrnată.
Altă fotocopie ibidem, A. N. 72/962.
EDIŢII. Slav şi trad. Nandriş, *Athos*, 122—127. Trad. Muşeţeanu, *Glavacioc* 51—54.
Facs. *Ibidem*, 28 şi 85.

27

1626 (7134) martie 10, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Radu Golescu ocini la Otişani din judeţul Vîlcea.

† Милостїею Божїею Їѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земле Ѹггровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго Їѡ Радꙋл воевода. Дакат гос-

---

[1] Omis în orig.

подство ми сїє повєлєнїє господство ми Радȣлѡк Голєскȣл и със синоки си, єлицєм Богъ даст, ꙗкожє да мȣ єст ѡчинъ ȣ Ѡтишани ѡт сȣдство Блъчєи, али ѡт ȣжа Мȣшкъцєилом дєл Боинѣговȣ и дєл братом си Лєпъдаток въсах ѡт полю и ѡт шȣм и ѡт вод и ѡт дѣлȣл със лозїє и ѡт планєнȣ глаголєми Тръновȣл и ѡт сєдалищє сєлок, ѡт посвȣдє, карє єлика сє хтит извратити ѡт по въсом хотаром, <п>онєжє ю єст поклȣпил Радꙋл Голєскȣл сїю ѡчинъ ѡт над Боинѣгȣ и ѡт брат єго Лєпъдат, за ҂а҃х аспри готови. <И> вили єст свєдѣтєлїи ѡт варош Ръмник: Бanча сȣдцȣ и Дȣка и Гєргєл Хотєи и Драгомир.

<И> пак да єст Радȣлѡк Голєскȣл със братїꙗм си Кръстїан и Нан и Стоика и поп Опрѣ ѡчинȣ ȣ Отишани, али ѡт ȣжа Трєпок половино, ѡт полю и ѡт шȣм и ѡт вод и ѡт брод за водиницȣ и ѡт дѣлȣл със <ви>ноградꙋ и ѡт планєнȣ зовємаго Тръновȣл и ѡт сєдалищє сєлѡк, ѡт посвȣдє, карє єлика сє хтит извратї ѡт по във хотаром.

<П>онєжє сєло Ѡтишанїи било сȣт въсих кнєѕи със ѡчинє их, єщєжє ѡт прѣждє врѣмє ѡт при дьнїє прочїєм стари господари. А потом, къда єст биѡ въ дьнїє покоинномȣ Щєрбан воєвод, а сєло Ѡтишанїи ѡни продадошє сѧ вєчини Ѡпрєи лѡгофєт ѡт Ширинѣса със въсах ѡчина и със въс хотаром.

А къда єст бїѡ въ дьни Алєѯандрок воєвода, сынъ Илїꙗш воєвод, по съмръти Ѡпрєк лѡгофєт, а наслѣдницїи сєлѡк ѡт Ѡтишани, ѡни сє сȣт скȣповал за вєчєнїє ѡт над Прєда и ѡт Строє и ѡт Ѹдрищє, сынови Ѡпрєк лѡгофєт. Тажє къда єст бил тогда, на скȣпованїа сєлок, а Станчюл Житєи и Никифор и Стан и Станчюл Татȣлок и Ангєл и Бладȣл ѡт Ѡтишани, ѡни сȣт скȣповал ȣжа Трєпок заплъно със аспри готови ѡт над сынови Ѡпрєи лѡгофєт вишє рєчєни.

А потом, къда єст бил нинѣ въ дьнїє господство ми, а сїє вишє рєчєни мєгїꙗши ѡт Ѡтишани ѡни въстанил сѣ єст, тєрє єст продал сїю половино за ȣжа Трєпок Радȣлѡк Голєскȣл със братїꙗм си и поп Ѡпрєк за ҂з҃ аспри готови. И дал єст Радȣл Голєскȣл със братїꙗм си Кръстїꙗн и Нан и Стоика аспри ҂д҃ и попа Ѡпрѣ сам аспри ҂г҃. И продадошє ѡни за нихном добро волю и със ȣзнанїа въсѣм мєгїашом ѡт ѡколно мєсто и ѡт прєд господство ми.

И били сȣт тогда на ȣстроєнїа их мнози добри людїє свєдєтєлїи и алдъмъшари по имє: ѡт Кичѣни, Чюкȣр и Филип и Бадѣ и ѡт Ръмєщи, Ѡпрѣ и Дȣмитрȣ и Ангєл и Гросȣл и Барвȣл и Ѹдрищтє и мнози людї єжє нѣст <сȣт писани з>дє въ книга сїю.

Сєго радї дадох съм господство ми Радꙋлов Го<лє>скȣл <и със бра>тїи єго Кръстїан и Нан и Стоика, ꙗкожє да сȣт им ѡчинȣ дѣ<динȣ и въ ѡ>хабȣ им и синовом <им и внȣко>м <и пр>ѣвнȣ<чєто>м им и нє ѡт когождо нєпоколѣбимо, поризмо <господства ми>.

<Сєжє> ȣбо и свєдєтєлїи поставих господство ми: жȣпан Папа вєл дворник и <жȣпан> Фїєра вєл лѡгофєт и жȣпан Бȣзинка вєл вистїꙗр и

жȣпан Михо вел спатар <и жȣпан Бар>толоми вел столник и Братȣл вел комис и жȣпан Апостол вел пехарник и жȣпан Костандин вел п<о>стелник. И> исправник Фїера вел логофет.

И написах Лепъдат логофет къ градȣ Бȣкȣрещи, мѣсеца мартїе ї҃ дьни и ѡт Адама до нинѣ текȣщим лѣтом даже въ сего писанїе въ лѣто ҂зрлд҃, а ѡт рождество Христово ҂ахкѕ҃.

† Їѡ Алеѯандрȣ вѡевѡда, милостїю Божїю господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Radul Golescul şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în Otişani din judeţul Vîlcea, însă din funia Muşcăţeilor partea lui Voineagu şi partea fratelui său Lepădat, toată, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din dealul cu vii şi din muntele numit Tîrnovul şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege peste tot hotarul, pentru că a cumpărat-o Radul Golescul această ocină de la Voineagu şi de la fratele lui, Lepădat, pentru 1600 de aspri gata. Şi au fost martori din oraşul Rîmnic: Vancea judeţul şi Duca şi Gherghel Hotei şi Dragomir.

Şi iar să-i fie lui Radul Golescul cu fraţii săi Cîrstian şi Nan şi Stoica şi popa Oprea ocină la Otişani, însă din funia lui Trepa jumătate, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vad de moară şi din dealul cu vie şi din muntele numit Tîrnovul şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul.

Pentru că satul Otişanii au fost toţi cnezi cu ocinile lor, încă de mai înainte vreme din zilele altor domni bătrîni. Iar apoi, cînd a fost în zilele răposatului Şerban voievod, iar satul Otişanii, ei s-au vîndut vecini lui Oprea logofăt din Şirineasa, cu toată ocina şi cu tot hotarul.

Iar cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Iliaş voievod, după moartea lui Oprea logofăt, iar moştenii satului din Otişani, ei s-au răscumpărat de vecinie de la Preda şi de la Stroe şi de la Udrişte, fiii lui Oprea logofăt. Deci cînd a fost atunci, la răscumpărarea satului, iar Stanciul al lui Jipa şi Nichifor şi Stan şi Stanciul al lui Tatul şi Anghel şi Vladul din Otişani, ei au răscumpărat funia lui Trepa deplin, cu aspri gata, de la fiii lui Oprea logofăt mai sus spuşi.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar aceşti mai sus spuşi megiaşi din Otişani, ei s-au ridicat, de au vîndut această jumătate de funie din funia lui Trepa lui Radul Golescul cu fraţii săi şi lui popa Oprea, pentru 7000 de aspri gata. Şi a dat Radul Golescul cu fraţii săi Cîrstian şi Nan şi Stoica 4000 de aspri şi popa Oprea singur aspri 3000. Şi au vîndut ei de bunăvoia lor şi cu ştirea tuturor megiaşilor din jurul locului şi dinaintea domniei mele.

Şi au fost atunci, la întocmirea lor, mulţi oameni buni martori şi aldămăşari anume: din Chiceni, Ciucur şi Filip şi Badea şi din Rămeşti, Oprea şi Dumitru şi Anghel şi Grosul şi Barbul şi Udrişte şi mulţi oameni care n-au fost scrişi aci, în cartea aceasta.

Pentru aceasta, am dat şi domnia mea lui Radul Golescul <şi cu> fraţii lui, Cîrstian şi Nan şi Stoica, ca să le fie ocină dedină <şi de> ohabă lor şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit după porunca <domniei mele>.

Iată deci şi martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Fiera mare logofăt şi jupan Buzinca mare vistier şi jupan Miho mare spătar <şi jupan> Vartolomi mare stolnic şi Bratul mare comis şi jupan Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic Fiera mare logofăt.

Şi am scris, Lepădat logofăt, în cetatea Bucureşti, luna martie 10 zile şi de la Adam pînă acum ani curgători pînă la această scriere, în anul 7134, iar de la naşterea lui Hristos, 1626.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CLIX/11.
Orig., perg. (31 × 53), rupt, pecete timbrată, stricată.

28

1626 (7134) martie 12.

Dumitru şi fratele lui, Socol, fiii lui Barbu, vînd partea lor de moşie din Belcin lui Dima postelnic.

<A>decă eu Dumitru şi frate-mieu Socol, feciorii Barbului din Belcin, scris-am acesta al nostru zapis, ca să fie la mîna postelnicului Dimei, pentru că i-am vîndut noi ocină în Belcin partea noastră, a şaptea parte de preste tot hotarul, în cîmpu, în pădure şi în silişte şi 3 vii, una în vale şi doao în deal şi o pimniţă în vie din vale. Şi am vîndut noi această moşie şi cu viile de a noastră bunăvoe, drept aspri 6000 gata, ca să-i fie lui moşie şi feciorilor lui. Şi am făcut această tocmeală în casa postelnicului Hamza.

Şi mărturie: Hamza postelnic i sin ego, Vlădislav din Belcin i ot Hurez, popa Dobromir i brat ego, Udrea i jupan Ganea ot Miroslovești, Udrea postelnic ot Padé i Nicula vătaf ot Vărăşti i ot Bîzdîna, popa Stoica.

Şi cine va vrea să întoarcă această tocmeală ce o am făcut noi, să fie proclet şi anatima de 318 oteţi, eje vă Nichei.

Şi am scris eu, Dumitru, martie 12 dni, veleat 7134 <1626>.

Dumitru brat Socol i Socol, brat Dumitru, sini Barbul ot Belcin, Hamza postelnic, Vlădislav, sin Hamza postelnic ot Belcin, martor.

Eu popa Dobromir mărturisescu.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Şegarcea, nr. 725 f. 148 v — 149.
Copie; altă copie ibidem, m-rea Zlătari, IX/2 bis.

29

1626 (7134) martie 15, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Damian căpitan de sîrbi satul Salcia din judeţul Mehedinţi.

† Милостїєю Божїєю Іѡ Алеѯандрꙋ коєкода и господинъ късои земле Ꙋггрроклахїиское, синъ келикаго и прѣдобраго покоинномꙋ Їѡ Радꙋл коєкода. Дакат господстко ми сїє повелѣнїє господстко ми слꙋг господстко ми Дъмїꙗнок къпитанꙋл за сръби и със синоки си, єлицє мꙋ Богъ припꙋстит, ꙗкоже да мꙋ єст село Салчѣ ѡт сꙋдстко Мех<единци> и със късих кєчинїи и със къс ходоком ѡт п лю и ѡт шꙋм и ѡт код и ѡт седалищє селок, ѡт поскꙋдє, карє єлика се хтит избрат, ѡт хотар дори ꙋ хотар, по старє хотарє и белѣѕє, али ѡт камен что єст бил постакил хотар покоиннаго Михаил коєкод със мнѡѕи болѣри, ѡт над село Юбенцїи дори на дѣл, и ѡт тꙋꙗ къс ꙋ гор по дѣл ѡт ѡбою странно за дѣл, дажє до ꙋ хотарꙋл селок Хърцетоаꙗ, по кꙋдє єст дръжал Михаил коєкод.

Понєжє сью кишє реченно село ѡн єст бил покоинномꙋ Михаил коєкод, село господскꙋ. Тажє по ѡшєсткїю господстка єго, къс єст бил над разлога господска.

А потом, къда єст бил при дьнїє покоинномꙋ родїтелю господстко ми Ї̈ѡ Радꙋл коєкод, къ пръкоє редо за господсткїє, а господстко ємꙋ сам дал єст и помилокал по кѣрннаго слꙋг господстко ми Дъмїꙗн къпитан със того село Салчѣ, радї прака и кѣрина слꙋжба что єст пoслꙋжил, ꙗкожє да єст ємꙋ за дѣдїнꙋ. И съткорил ю єст покоиннаго родїтелю господстко ми Ї̈ѡ Радꙋл коєкод слꙋг господстко ми Дамїꙗнок къпитан книг господстко єго за помилоканїє над село Салчѣ кишє пис със келикою клеткꙋ.

А потом, къда єст бил къ дьнїє покоинномꙋ родїтел господстко ми Іѡ Радꙋл коєкод, къ на кторoє господсткїа господстка ємꙋ, а слꙋг господстка ми Дамїꙗн къпитанꙋл, ѡн єст имал прꙋх пред господстко ємꙋ със Пътрꙋ ѡт Влъкънещи и̣ със кнꙋцїи єго пред родїтелю господстко ми Ї̈ѡ Радꙋл коєкод радї село Салчѣ и съпрѣшє сє за лицꙋ ꙋ келикїи дикан. И синцє прѣл Пътрꙋ како ю єст бил село Салчѣ променєнїє със дрꙋг сел и изкадил єст тогда ꙋ дикан и нѣкїє книги, єжє бик писано и исмешено и село Салча. Тажє къ том родїтел господстка ми Їѡ Радꙋл коєвод господстко єго гледах и сȣдих по правд и по закон, кȣпножє съ късихми чьститими пракителїи господство ємȣ и истинсткoвал господстко ємȣ със въс диканом и єщєжє сȣт скедетелствовал мноѕи болѣри, како єст бил село Салчѣ въс село господскȣ покоинномȣ Михаюк коєкод, а Пътрȣ със кнȣцїи єго ѡни нѣст имал ни єдна трѣбȣ със село Салчѣ, почто радї єст бил село господскȣ. Анȣ єст ѡстал Пътрȣ ѡт закон и ѡт сȣжденїє ѡт прєд покоинномȣ родїтелю господстко ми Їѡ Радꙋл коєкод. И сȣт изкадил господстко ємȣ ѡт диван село Салчѣ кишє пис ѡт въсѣх книгокєх Пътрок ѡт Влъкънещи како по кекю метѣх да нє имат. И дал сȣт господстко ємȣ село Салча кишє пис да єст пакижє на рȣк Дамїꙗнок къпитан, како єст бил помиловал ѡт господстко єго и ѡт прѣждє врѣмє, ѡт пръвїи рєд. И ȣфатил сѣ сȣт Пътрȣ ѡт прєд родїтелю господство ми ѡт диван със велико кезъшїє и клетко ѡт прєд въсѣм болѣром ѡт дкор господство ємȣ, како по кекє дрȣгє книгє нє имашє по село Салчѣ. А ащєлижє изкадит Пътрȣ нѣкогда нѣкїє книги над того село Салчѣ, въ инно ѡбразȣ тєх книгє да нє сє кѣрȣєшє, анȣ лъжничи да стоит, понєжє єст ѡстал Пътрȣ ѡт закон [ѡт закон] како єст кишє пис. И да єст ȣ мирно Дъмїꙗн къпитан ѡт къ Пътрȣ ѡт Влъкънещи и ѡт къ въсах порȣденїа єго.

И кидѣхом господство ми и книг покоинномȣ родїтелю господстко ми Їѡ Радꙋл коєкод и за милокaнїє и за прȣх, когда бист течєнїє лѣтом ҂з҃рл.

Сєго радї господстко ми єщєжє съм дал и помилокал по слȣг господстка ми Дъмїꙗн къпитан със того село Салчѣ, како єст бил помиловал и ѡт родїтелю господства ми Їѡ Радꙋл воєвод и съм поноких и ȣтвръдихом книг родїтелю господстка ми Їѡ Радꙋл коєкод и над сїє книг господстко ми. И дадох съм господство ми слȣг господство ми Дамїꙗнок къпитан, ꙗкожє да мȣ єст село Салчѣ със въс хотаром и със кечинїи и със въс ходоком, ѡчинъ дѣдинȣ и въ ѡхаб синоком и внȣком и прѣвнȣчетом и нє ѡт когождо непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сєжє ȣбо и скедєтелїи постаких господство ми: жȣпан Папа кел дкорник и жȣпан Фїєра кел логофет и жȣпан Бȣзинка вел кистїꙗр и жȣпан Михо вел спатар и жȣпан Вартоломи кел столник и Братȣл кел комис и жȣпан Апостол кел пехарник и жȣпан Костандин кел постелник. И испракник Фїєра вел лѡгофет.

И написах аз, Лєпъдат лѡгофет, въ градꙋ Бȣкȣрещи, мѣсеца март єі҃ дьни и ѡт Адама до нинѣ течєнїа лѣтом въ лѣт ҂з҃рлд.

† Їѡ Алєѯандрȣ кѡєкѡда, милостїю Божїю господинъ.

Иѡ Алєѯандрȣ воєкод <m. p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, lui Dămian căpitanul de sîrbi şi cu fiii săi, cîţi îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie satul Salcia

din județul Mehedinți cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege din hotar pînă în hotar, pe vechile hotare și semne, însă de la piatra pe care a pus-o hotar răposatul Mihail voievod cu mulți boieri, de la satul Iubenții pînă la deal și de aici tot în sus pe deal, de ambele părți ale dealului, pînă în hotarul satului Hărgetoaia, pe unde a ținut Mihail voievod.

Pentru că acest mai sus-spus sat el a fost al răposatului Mihai voievod, sat domnesc. Astfel, după moartea domniei lui, a fost mereu pe seama domnească.

Iar apoi, cînd a fost în zilele răposatului părintelui domniei mele, Io Radul voievod, în primul rînd de domnie, domnia lui a dat și a miluit pe credincioasa slugă a domniei mele Dămian căpitan cu acel sat Salcia, pentru slujba dreaptă și credincioasă pe care a slujit-o, ca să-i fie lui de moștenire. Și i-a făcut răposatul părintele domniei mele Io Radul voievod, slugii domniei mele, lui Dămian căpitan, cartea domniei lui de miluire pe satul Salcia mai sus-scris, cu mare blestem.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele răposatului părintelui domniei mele, Io Radul voievod, în a doua domnie a domniei lui, iar sluga domniei mele Damian căpitanul a avut pîră înaintea domniei lui cu Pătru din Vîlcănești și cu nepoții lui înaintea părintelui domniei mele, Io Radul voievod, pentru satul Salcia și s-au pîrît de față în divanul cel mare. Și așa a pîrît Pătru că i-a fost satul Salcia schimb cu alte sate și a scos atunci în divan și niște cărți, în care a fost scris și amestecat și satul Salcia. Deci întru acestea, părintele domniei mele Io Radul voievod, domnia lui a cercetat și a judecat după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei lui și a adeverit domnia lui cu tot divanul și încă au mărturisit mulți boieri că a fost satul Salcia tot sat domnesc al răposatului Mihai voievod, iar Pătru cu nepoții lui, ei nu au avut nici o treabă cu satul Salcia, pentru că a fost sat domnesc. Ci a rămas Pătru de lege și de judecată dinaintea răposatului părintelui domniei mele Io Radul voievod și au scos domnia lui din divan satul Salcia mai sus-scris din toate cărțile lui Pătru din Vîlcănești, ca mai mult amestec să nu aibă. Și a dat domnia lui satul Salcia mai sus-scris să fie iarăși la mîna lui Dămian căpitan, cum a fost miluit de domnia lui și de mai dinainte vreme, din primul rînd. Și s-a prins Pătru dinaintea părintelui domniei mele din divan, cu mare chezășie și jurămînt, dinaintea tuturor boierilor de la curtea domniei lui, că alte cărți mai mult nu are pentru satul Salcia. Iar dacă va scoate Pătru vreodată niște cărți pentru acel sat Salcia, în alt chip acele cărți să nu se creadă, ci să stea mincinoase, pentru că a rămas Pătru de lege, cum este scris mai sus. Și să fie în pace Dămian căpitan de către Pătru din Vîlcănești și de către toate rudeniile lui.

Și am văzut domnia mea și cartea răposatului părintelui domniei mele, Io Radul voievod, și de miluire și de pîră, cînd a fost curgerea anilor 7130.

Pentru aceasta, domnia mea încă am dat și am miluit pe sluga domniei mele Dămian căpitan cu acel sat Salcia, cum a fost miluit și de părintele domniei mele Io Radul voievod şi am înnoit şi am întărit cartea părintelui domniei mele Io Radul voievod şi pe această carte a domniei mele şi am dat domnia mea slugii domniei mele, lui Dămian căpitan, ca să-i fie satul Salcia cu tot hotarul şi cu vecinii şi cu tot venitul ocină, dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată deci şi martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Fiera mare logofăt şi jupan Buzinca mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Vartolomi mare stolnic şi Bratul mare comis şi jupan Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic Fiera mare logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea Bucureşti, luna martie 15 zile şi de la Adam pînă acum curgerea anilor, în anul 7134 <1626>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alexandru voievod <m. p.>

Acad. R.P.R., CCI/16.
Orig., perg. (35 × 50), pecete timbrată.

30

1626 (7134) martie 16.

Cheajna vorniceasa iartă de rumânie pe Oprea din Berevoeşti şi pe fiii săi.

Să să ştie cum că am ertatŭ eu, jupîneasa Cheajna dvorniceasa, pre Oprea cu feciorii lui, anume Neagoe i Stănilă, cu moşiile ce-au avut, ca să fie în pace şi slobozi de rumânie, pentru pomana mea şi pentru sufletulŭ mieu. Şi l-am ertat în casa Dimii din Berevoeşti.

Şi mărturii au fost: Dima şi fratele lui, anume Şărban şi frate-său Zahariia. Şi Oprea, au slujit mie, şi Vasilie şi Pătru.

Iar cine să va ispiti a le face vreun val sau vreo asupriciune, să fie blestemat de vlădica Hristos şi să aibă judeţ cu Iuda şi cu Ariia. Ci în pace să fie ei şi feciorii lor şi cine să va trage dintr-înşii, în véci, pentru că mi-au slujit pînă la moarte.

Eu jupîneasa Cheajna dvorniceasa.

Pis méseţa martie 16 dni, leatu 7134 <1626>.

Eu Dima martor.

Eu Şărban martor.

Zahariia, brat ego, martor.

Acad. R.P.R., MCLXXVI/49.
Copie din sec. al XVIII-lea.

31

1626 (7134) martie 16.

Pană logofăt din Rîmnic şi nepotul lui, Tudor din Bujorani, vînd un vad de moară lui Sima logofăt, precum şi mai multe ocini în Genuneni.

† Adecă eu, Pană logofet ot Rîmnic şi nepotu-meu Tudor de în Bujorani, scris-am acist zapis al nostru să fie la mîna Simei logofetul de mare credinţă, cum să se ştie că i-am vîndut un vad de moară, unde au fost metohul mănăstirei Govorei, în marginea rîului, despre oraş, despre Rîmnic, cît va fi locul metohului tot, care au făcut părintele nostru Tudor logofet schiînmb cu Govora de i-au dat moară pentru moară. Şi l-au cumpărat Sima logofet de la noi acil vad de moară, de la noi, derept 4000 de bani gata.

Şi iar să se ştie că am vîndut eu Pană logofet a noastră parte de ocină den Genunéni toată, însă cît au fost cumpărat de părintele nostru Tudor logofet toată, însă partea lu Cîrstiian şi partea lu Lepădat şi partea Stoicăi, feciorul Stanciului, partea lor toată, cu vadul de moară şi de la Frăţilă 2 locure în Séciuri şi de la Binţul şi de la Dănilă 1 loc şi de la Stanciul Scînteescul 1 loc în Ciriş şi de la Manea Glodeanul 1 loc în Seliştea Foltei preste rîu şi de la Frăţilă o selişte în sat şi partea Oancei şi a Vladului lu Ciolan şi a Radului Tomei şi a Oprei, feciorul lu Nan de în Mănăileşti, a lor parte toată, cît <să va al>[1] ége, în sat în Genunéni, de în cînpu, de în pădure, den apă şi despre tot hotarul, den Valea Hotarului pîn în hotarul Mănăileştilor. Şi de la Stoica, feciorul Devei, 1 loc şi de la Barbul 1 loc în Cireşul. Şi alte moşii ce se vor afla cumpărate acolo de tată-meu Tudor logofet, toate le-am vîndut eu Simei logofet, derept 3000 de bani gata, ca să-i fie moşie lui şi feciorilor lui. Iar nepotu-meu Tudor n-are treabă acolo, că ş-au luoat partea în Bujorani.

Şi la tocmeala noastră au fost mulţi boiari, anume: jupan Fiera vel logofet i popa Iane ot Dălgopolia i Tudor comis ot Măldărişti i Matheiu cliucér déscalul i Socol peharnic i Ghiurma pitar i Proca ot Rîmnic i Stan vatah ot Piscuri i Manole ot Bujorani i Diicul logofet ot Mogoşoae i Vladul ot Tămăşişti i Albul comis ot Brézoi.

Şi pentru cridinţa, eu am pus şi pecétea mea şi am scris şi cu mîna mea.

Пис Идоѯїе логофет и Радул лѡгофет ѡт Къмшор и Кирїак постелник ѡт Щефоае, мѣсеца мартїе ѕ҃ї дьни, въ лѣт ҂зрлд.

Fiera vel logofet
Socol peharnic
Eu Pana logofet
Chiriiac postelnic ot Ştefoae
Ματθαιος κλουτζιαρης [2]

Arh. St. Buc., Ep. Rîmnic, XLVI/1
Orig., hîrtie (30 × 21), cinci peceţi aplicate.

---

[1] Loc rupt.

[2] Toate semnăturile sînt autografe.

32

1626 (7134) martie 18, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Trufanda, fost mare postelnic, vecini în satul Gostavăţul din judeţul Romanaţi.

† Милостїю Божїю Їѡ Ꙗлиѯандрȣ коєкода и господинъ късои землє Ѹгрроклахїискои, синъ кєликаго и прѣдобраго покоиннаго Їѡ Радꙋл коєкод. Дакат господстко ми сїє покєлєнїє господстка ми кѣрномȣ почтєнномȣ болѣрин господстка ми жȣпан Трофанда бик кєл постєлник и със синоких єго єлицижє Богъ дароках, ꙗкожє да мȣ єст три кєчини ѡт Гостакъц ѡт сȣд Романаци, ѡбачє по имє Минока със синоких єго Бладꙋл и Боинѣ със късѣх ѡчинє и дѣдинє им ѡт полю и ѡт шȣм и ѡт код и ѡт сєдалищє сєлок и със бродокє за кодєницȣ и със кинограді и със къс хотаром и със ходоком. Понєжє сїє людїи ижє кишє рѣх, Минока и със сынових єго, Бладꙋл и Боинѣ, ѡни сȣт бил князи, със дѣдинє им; тажє къда єст бил съда, ѡни прїидох прєд господстка ми ȣ дикан и прєд късих почтєнєми пракитєли господстка ми, тєрє сє єст поклонил и продал сє єст почтєном болѣрин господстка ми жȣпан Трофанда постєлник, за ѻ҃є жилтї готоки, ѡт нихним доброколє и със ȣзнанїє късєм сєлєним и братїєм и късєм мєгїꙗшом ѡт ѡкръстним мєсто, ѡт гор и ѡт дол, бєз ниєдна силост.

И били сȣт на ѡстроєнїє им мнѻѕи болѣри и мєгїꙗши по имє: жȣпан Михо кєл спатар и жȣпан Нѣгȣл кєл агъ и Їкан ктори кистїꙗр и Ѩнє кистїꙗр и Єтанко ѡт Комани и ѡт Коцофѣни Миха постєлник и ѡт сєл ѡт Гостакъц Радꙋл Мȣнтѣнȣл и поп Радꙋл и Ꙗришн и Радꙋл Тачѣ и єщєжє мнѻѕи болѣри и мєгїꙗши, ꙗжє нє сȣт писани здє. И кидѣхом господстко ми и записȣл Минокъи и синоких єго, Бладꙋл и Боєнєк на рȣк болѣрин господстка ми, ижє кишє рѣх, за проданїє и със скєдєтєлїи ижє рѣх.

Єго радї дадохом и господстко ми вѣрном, почтєнном болѣрин господстка ми жȣпан Трофанда бик вєл постєлник, ꙗкожє да мȣ єст ижє кишє рєчєни кєчини Минока и синоких єго Бладꙋл и Боинѣ ѡт Гостакъц къ ѡхаб єго и синоких єго и кнȣком и прѣкнночитом и нєѡткогожє нєпоколєбимо, поризмо господстка ми.

Єжє скєдєтєлїи постаклѣєм господстко ми: жȣпан Папа кєлики дкорник и жȣпан Фїєра кєлики лѡгофєт и жȣпан Бȣзинка кєлики кистїꙗр и жȣпан Михо кєлики спатар и жȣпан Бєртоломєю кєл столник и жȣпан Братȣл кєл комис и жȣпан Ꙗпостол кєл пєхарник и жȣпан Костандин кєл постєлник. И испракник Фїєра кєлики лѡгофєт.

Пис Идоѯїи лѡгофєт къ на столни граду Бȣкȣрєщи, мѣсєца мартїє и҃ї дьни и ѡт Ꙗдама тєчєнїи до нинѣ къ лѣт ҂зрлд.

† Їѡ Ꙗлиѯандрȣ коєкода, мїлостїю Божїю господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele credinciosului, cinstitului boier al domniei mele jupan Trofanda fost mare postelnic şi cu fiii lui, cîți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie trei vecini din Gostavăț din județul Romanați, însă anume: Minoca cu fiii lui, Vladul şi Voinea, cu toate ocinile şi dedinele lor din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vatra satului şi cu vaduri de moară şi cu vii şi cu tot hotarul şi cu venitul. Pentru că aceşti oameni care s-au zis mai sus, Minoca şi cu fiii lui, Vladul şi Voinea, ei au fost cnezi cu dedinele lor; astfel, cînd a fost acum, ei au venit înaintea domniei mele în divan şi înaintea tuturor cinstiților dregători ai domniei mele, de s-au închinat şi s-au vîndut cinstitului boier al domniei mele jupan Trofanda postelnic pentru 75 galbeni gata, de a lor bună voie şi cu ştirea tuturor sătenilor şi fraților şi a tuturor megiaşilor din jurul locului, din sus şi din jos, fără nici o silă.

Şi au fost la întocmirea lor mulți boieri şi megiaşi, anume: jupan Miho mare spătar şi jupan Neagul mare agă şi Ivan al doilea vistier şi Iane vistier şi Staico din Comani şi din Coțofeni, Miha postelnic şi din sat din Gostavăț, Radul Munteanul şi popa Radul şi Arion şi Radul Tacea şi încă mulți boieri şi megiaşi, care nu sînt scrişi aici. Şi am văzut domnia mea şi zapisul lui Minoca şi al fiilor lui, Vladul şi Voinea, la mîna boierului domniei mele, care s-a zis mai sus, de vînzare şi cu martorii care s-au spus.

De aceea, am dat şi domnia mea credinciosului, cinstitului boier al domniei mele jupan Trofanda fost mare postelnic, ca să-i fie mai sus zişii vecini, Minoca şi fiii lui, Vladul şi Voinea, din Gostavăț, de ohabă lui şi fiilor lui şi nepoților şi strănepoților şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Fiera mare logofăt şi jupan Buzinca mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Bertolomeiu mare stolnic şi jupan Bratul mare comis şi jupan Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic Fiera mare logofăt.

Am scris, Idoxii logofăt, în cetatea de scaun Bucureşti, luna martie 18 zile şi de la Adam cursul pînă acum, în anul 7134 <1626>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul Regional al Olteniei, nr. 41.
Orig., hîrtie (42 × 28), pecete timbrată.

33

1626 (7134) martie 20.

Radu vornicul şi soția lui, Păuna, vînd lui Radu logofăt parte din satul Borusu, cu trei rumâni, precum şi două sălaşe de țigani.

† Eu Radul vornicul şi cu jupîneasa mea Păuna scriem al nostru zapis să si ştie cum amu vîndut Radului lugufătului partea noastră di ocin<ă> din

Burusu, din lîngă Gherghiță, însă a patra parte di satŭ şi cu trei rumâni, anumé: Lipan cu ficiiurii lui şi Negue frati-său, iar co ficiiurii lui şi Muşat, iar cu ficiiurii lui. Şi i-am vîndut di a noastră bun<ă>voe, derept o sută şi doauzeci di galbeni bani gata, ca să fii lui muşie neîntorsă.

Şi iar i-am vîndut on sălaş de țigani, anum<e> Bizea cu femeia lui, cu țiganca lui şi cu doau fete şi un ficiiur. Şi iar i-am ş-altŭ sălaş vîndut, anume: Drăguiu cu țiganca lui, cu dui ficiiuri şi u fată şi alt cupil mai mici, trei. Şi iar i-am vîndut un țigan, anume Cîrste, însă făr țigancă. Şi i-amŭ vîndut aceste suflete di țigani toate, cîte-s mai sus-scrise, dereptu o sută şi doau zeci de galbeni, iar bani gata, ca să fie lui iar muşie neîntoarsă, însă fac înpreună aceşti bani şi pre satu şi pri țigani doau sute şi patruzeci di galbeni şi mi-au dat tuți bani gata.

Derept aceia, am dat zapisul nostru la mîna Radului lugufătului de credință şi buiari mărturii, anume: Danciul vătavol ot Duiceşti şi Para lugufătul şi Elei postelnicul de Corneşti şi dascalul Matei cluceriul şi Sucul păharnic şi Grama clucerul.

Şi am scris eu, Radul vornicul, cu mîna mea, pentru mai mare credință şi mii-am pos şi pecetea mea, ca să se ştii.

Пис мѣсеца мартїе к҃ дьни, в'ь лѣт ҂зрлд҃.

Cerno Grama clucerul [1]

Danciul vataf [1]

Ilie postelnic <ot> Corneşti [1]

Radul dvornic, sinŭ Gheorghe vornic [1]

Para logofăt m<anu> p<rop>ria [1]

Eu jupîneasa Păuna a vornicul Radului

Socol peharnic [1]

Matei clucer m<anu> p<rop>ria [1]

Iane comis [1]

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., IV/5.
Orig. hîrtie (30 × 21), opt peceți aplicate.
Copie ibidem, ms. 128 f. 40 v — 41.

34

1626 (7134) martie 20, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte mai multor megiaşi ocine la Măghireşti, Sătcel şi Buzeşti.

† Милостїею Божїею Їѡ Алеѯандрꙋ воевода и господин'ь в'ьсѡи земле Ꙋггровлахїиское, син'ь великаго и прѣдобраго, покоинномꙋ Їѡ Радꙋл воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господство ми Радꙋлов с'ьс братїам си

---

[1] Semnături autografe; cuvintele latineşti sînt scrise cu caractere latine.

Василїє и Ꙗнгел ѡт Сът<чел и със синових>[1], єлицє мꙋ Богъ припꙋстит, ꙗкожє да сꙋт им ѡчинꙋ ꙋ Мъгирещїи єдин место, понєжє га єст покꙋпїл Радул със братїи єго того мѣсто ѡт над Бꙋдара и ѡт синъ єго Василїє ѡт Мъгирещи за сн҃ <аспри готови>[1] и алдъмаш г҃ ведрє за вин. И паки покꙋпил Радул със братїꙗм си ѡчинꙋꙋ Мъгирещи ѡт над Ровꙋл г҃ мѣсто за цн҃ аспри готови и алдъмашꙋл ведрє в҃. И били сꙋт сведѣтелїи и ѡт Мъгирещи по имє: Лꙋпꙋл <Бънчилъв>[1] и Радꙋл Браєи и Нѣгоє Матоє и ѡт Сєтчел, Ꙗлбꙋл и Пътрꙋ и Щирбѣю и попа Стан.

И пак да єст Воиков, ѡтьцꙋ Радулов и със братїꙗм си Ꙗлбꙋл и поп Радул и Пътрꙋ и Тꙋдор, ꙋником Радулов, ѡчинꙋ ꙋ Сътчел, ѡбачє дел Радꙋлов Грꙋшєи и а братїєим єго Лацко и Стоика, дел им въсах, ѡт полю и ѡт шꙋм и ѡт вод и брод за водиницꙋ и плаю за виноградꙋ и ѡт седалищє селов, ѡт посвꙋдє, варє єлика се хтит избратї ѡт по въс хотаром, понєжє ю єст покꙋпил Воико със братїи єго которїи сꙋт вишє речени сїю ѡчинъ ѡт над Радул Грꙋшєи и ѡт братїи єго Лацко и Стоика ѡт Сътчел за ҂дф҃ аспри готови и алдъмаш ведрє є҃. Ꙗли да се знаєт: да държит Воико със брат си Ꙗлбꙋл ѡт сїю вишє речена ѡчинъ ѡт дел Радꙋлов Грꙋшєи и Лацков и Стоикъв половино, а попа Радул и Пътрꙋ и Тꙋдорꙋ да дръжит дрꙋга половино.

И пак покꙋпил Воико и Ꙗлбꙋл ѡт над Блѣвѣ ѡт Сътчел єдин место ꙋ Пꙋркъреци за р҃ аспри. И бил єст сведѣтелє по имє: Влада Воикꙋчанов и Тꙋдор и Стан Мꙋшатов ѡт Сътчел.

И пакижє покꙋпил Воико със брат си Ꙗлбꙋл ѡт над Блѣвѣ ѡт Сътчел єдна силищє за кꙋкє ꙋ Силищѣ Тꙋрицєи за а҃ талєр. И бил єст сведѣтели по имє: Тꙋдор и Стан Бъланов.

И пак покꙋпил Воико сам ѡчинꙋ ꙋ Бꙋѕєщи, али дел Татомиров въсах, синъ Ѡанєв, ѡт въ єднꙋ тєю третаго место, ѡт полю и ѡт шꙋма и ѡт вод и плаю за виноградꙋ и ѡт брод за водиницꙋ и ѡт седалищє селов, ѡт посвꙋдє, варє єлика се хтит избрати, ѡт над Татомир, синъ Ѡанєв ѡт Бꙋѕєщи за ҂г҃ аспри готови. И дал єст алдъмаш г҃ ведрє за вин. И бил сꙋт сведѣтелїи по имє: ѡт Бꙋзєщи, Лꙋпꙋл Данꙋлов и брат си Фъсѣ и Лꙋпꙋл Дръгꙋцов и Стан Бериндѣюв.

И пак да се знаєт како се сꙋт побратил Мънъилъ ѡт Сътчел със Стан Гъинъ и със Цѣнкѣ, терє єст даровал Стан Гъинъ по Мънъилъ със єдна колардъ за место плаи за виноградꙋ ꙋ Сътчел, а Мънъилъ, ѡн єщєжє сꙋт даровал по Стан Гъинъ със єдна ѡвца със млеко. И пак покꙋпил Мънъилъ д҃ паши за мѣсто подлѣ със виноградꙋ ꙋ Сътчел ѡт над Драголє, жєна Станов Гъинъ, за єдна гꙋбєр. И пак покꙋпил Мънъилъ ѡт над Захарїꙗ ѡбрацїи лозїєв през въс над калє, за а҃ вол. И бил єст сведѣтелїи: ѡт Сътчел, Їванко и Дрънꙋл и Дан. И продадошє ѡни за своим доброволю и със ꙋзнанїа вѣсѣм мєгїашом ѡт гор из дол и ѡт ѡкръст мѣстом и ѡт пред господство ми.

---

[1] Loc rupt.

Сєго радї дадох сьм господство ми Радȣлок със братїам си и Воикок и Мьньильк ꙗкожє да сȣт им ѡчинь дѣдино и кь ѡхаб ним. синоком и внȣком и прѣвнȣчєтом и нє ѿ когождо нєпоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сєжє ȣбо и свєдѣтєлїи поставих господство ми: жȣпан Папа вєл ворник и жȣпан Фїєра вєл логофєт и жȣпан Бȣзинка вєл вистїар и Михо вєл спатар и Вартоломи <вєл столник и Братȣл вєл комис и>[1] Ꙗпостол вєл пехарник и жȣпан Костандин вєл постєлник. И исправник жȣпан Фїєра вєл логофєт.

И написах Лепьдат логофєт вь град Бȣкȣрєщи, мѣсєца мартїє к҃ дьни и ѿ Ꙗдама <дажє до>[1] нинѣ вь сєго писанїє тєкȣщим вь лѣт ҂зрлд.

† Їѡ Ꙗлнѯандрȣ воєвода, милостїю Божїю господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Radul cu fraţii săi Vasilie şi Anghel din Săt<cel şi cu fiii>[1], cîţi Dumnezeu îi va lăsa, ca să le fie ocină în Măghireşti un loc, pentru că a cumpărat Radul cu fraţii lui acel loc de la Budara şi de la fiul lui, Vasilie, din Măghireşti, pentru 250 <aspri gata>[1] şi aldămaş 3 vedre de vin. Şi iar a cumpărat Radul cu fraţii săi ocină în Măghireşti de la Robul 3 locuri, pentru 950 aspri gata şi aldămaşul 2 vedre. Şi au fost martori: din Măghireşti, anume Lupul al lui Băncilă şi Radul Braei ş Neagoe Matoe şi din Setcel, Albul şi Pătru şi Ştirbeiu şi popa Stan.

Şi iar să-i fie lui Voico, tatăl lui Radul şi cu fraţii săi, Albul şi popa Radul şi Pătru şi Tudor, unchii lui Radul, ocină în Sătcel, însă partea lui Radul Cruşei şi a fraţilor lui, Laţco şi Stoica, partea lor toată, din cîmp şi din pădure şi din apă şi vad de moară şi plai de vie şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat-o Voico cu fraţii lui, care sînt mai sus zişi, această ocină de la Radul Gruşei şi de la fraţii lui, Laţco şi Stoica din Sătcel, pentru 4500 aspri gata şi aldămaş 5 vedre. Însă să se ştie: să stăpînească Voico cu fratele său Albul jumătate din această ocină, din partea lui Radul Gruşei şi a lui Laţco şi a lui Stoica, iar popa Radul şi Pătru şi Tudor să stăpînească cealaltă jumătate. Şi iar a cumpărat Voico şi Albul de la Blebea din Sătcel un loc în Purcăreţi, pentru 100 aspri. Şi au fost martori anume: Vlada al lui Voicucean şi Tudor şi Stan al lui Muşat din Sătcel.

Şi iar a cumpărat Voico cu fratele său Albul de la Blebea din Sătcel o silişte de casă în Siliştea Turiţei, pentru 1 taler. Şi au fost martori, anume: Tudor şi Stan al lui Bălan.

Şi iar a cumpărat Voico singur ocină în Buzeşti, însă toată partea lui Tatomir, fiul lui Oană, dintr-un teiu al treilea loc, din cîmp şi din pădure şi din apă şi plaiul de vie şi din vadul de moară şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege, de la Tatomir, fiul lui Oană din Buzeşti, pentru 3000 aspri gata. Şi a dat aldămaş 3 vedre de vin. Şi au fost martori anume: din Buzeşti, Lupul al lui Dan şi fratele său Fîsea şi Lupul al lui Drăguţ şi Stan al lui Berindei.

---

[1] Loc rupt.

Şi iar să se ştie că s-au înfrăţit Mănăilă din Sătcel cu Stan Găină şi cu Ţenchea, de a dăruit Stan Găină pe Mănăilă cu o coardă de loc, plai de vie în Sătcel, iar Mănăilă el încă a dăruit pe Stan Găină cu o oaie cu lapte. Şi iar a cumpărat Mănăilă 4 paşi de loc alături cu via în Sătcel de la Dragolea, soţia lui Stan Găină, pentru o pătură. Şi iar a cumpărat Mănăilă de la Zaharia obraţe de vie peste tot, la vale, pentru 1 bou. Şi au fost martori: din Sătcel, Ivanco şi Dîrmul şi Dan. Şi au vîndut ei de a lor bunăvoie şi cu ştirea tuturor megiaşilor din sus şi din jos şi din jurul locului şi dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat şi domnia mea lui Radul cu fraţii săi şi lui Voico şi lui Mănăilă ca să le fie ocină, dedină şi de ohabă lor, fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Fiera mare logofăt şi jupan Buzinca mare vistier şi Miho mare spătar şi Vartolomi <mare stolnic şi Bratul mare comis şi> [1] Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic jupan Fiera mare logofăt.

Şi am scris, Lepădat logofăt, în cetatea Bucureşti, luna martie 20 zile şi de la Adam <pînă> [1] acum la această scriere curgători, în anul 7134 <1626>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muz. raional Tg. Jiu, nr. 84.
Orig., perg. (33,5 × 47), pecete timbrată.
EDIŢII. Slav şi trad. Ştefulescu, *Doc. sl. rom.* 432—436.

35

1626 (7134) martie 23.

Leanca, fata lui Chircă din Negeşti, vinde lui Dumitraşco mare pitar partea ei de ocină din satul Hohîia cu rumâni.

† Scris-am eu, Leanca, fata Chircăi ot Negéşti, acesta al miu zapis, să fie de mari credinţă la mîna jupînului Dumitraşco vel pitar, cum să se ştie că i-am vîndutu eu Leanca de bunăvoia a mea ocena den sat den Hohîia, parte mea tootă, din jumătate de satu a triia parte, de şezutul satului şi den cînpu şi den apă şi den pădure, de preste toot hotarul ore cîtă se va alegé şi cu rumâni ce se vor afla că au fost den Hohîia despre parte mea, de mi-au datu 4000 de aspri gata. Şi o am vîndut eu de bunăvoia a mé, cu ştere fraţélor tutorore.

---

[1] Loc rupt.

Pus-am mărturie: Stepan logofăt i Draghiia i Buta logofăt ot Ţigăneşti şi Mogoşu vataf ot Cuciulaţi i Mardarie logofăt ot Dobroşeşti.

Pus-am şi blăstem: ceni se va rădica den ruda mea cu vreo pîră, să fie blăstemat de Dumnezeu şi de 318 oteţii, să lăcuiască cu Iuda şi cu Ariia.

Acesta mărturesescu, să fie de credinţă.

Пис мѣсеца мартїе кг҃ дьни, въ лѣт ҂з҃рлд. Пис eu, Spiridon logofăt.

Eu Leanca
Fiera vel logofăt [1]
Buta logofăt
Mardarii logofăt
Mogoş vatahul [1]
Σίμων λογοθέτης μαρτης [1]
Stepan logofăt

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, IV/27.
Orig., hîrtie (31 × 21,5), şase peceţi aplicate.
Copie ibidem, ms. 256 f. 249 v.

36

1626 (7134) martie 24.

Alexandru Coconul voievod întăreşte m-rii Malamoc 5 pogoane de vie în dealul Cernăteştilor, lăsate m-rii de Iano Ghiurmescul.

† Милостїю Божїю Їѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинь, синь покоинаго Їѡ Радꙋл воевода. Дават господство ми сїю повеленїю господства ми свѣтѣи mănăstiri de la Malamoc, unde iaste hramul sveti Nicolae, ca să fie volnic egumenul şi cu alalţi călugări de la mănăstire de să ţie 5 pogoane de vie în dealul Cernăteştilor, pentru că aceaste vii iale au fost ale lu Iano Ghiurmescul, deci le-au lăsat Iano la moartea lui să fie mănăstirei ce iaste mai sus-scrisă de hrană şi lui pomeană.

Şi au fost şi mărturii: Liica den Gherghiţa şi jupîneasa lu Iano Ghiurmescul şi fraţii lu Iano Ghiurmescul, Mura şi Ganea şi oameni buni den Răduleşti, popa Stan, Dragomir şi Lăudat de Răsimnici; aceşti oameni toţi au mărturisit cum au lăsat Iano aceaste vii la sveta mănăstire şi încă s-au îngrupat... [2] şi la mănăstire, iar acum Necula, fratele lu Iano, el să apucă să ia <pogoanele> [2] de la mănăstire.

Derept aceia, domnia mea am dat egumenului de sveta m<ănăsti>[2]re să fie volnic cu carte domnii mele di să ţie viile cum le-au lăsat mortul, iar

---

[1] Semnături autografe.
[2] Loc rupt.

Neculei de-i va părea strîmbu, să vie de faţă nainte domnii mele. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И їсправник сам реч господства ми.

Пис мартїе к҃д дьни, лет ҂зрл҃д.

† Їѡ Алеѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю Божїю господинь.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţării Rom., XXX/4.
Orig., hîrtie (30 × 20), pecete aplicată, căzută.
Copie ibidem, ms. 128 f. 523 v.

37

1626 (7134) martie 26.

Chirca şi Calea, copiii lui Chirca din Negeşti, vînd lui Dumitraşco mare pitar ocinile lor din satul Hohîia.

† Scris-am eu, Chirca, feciorul Chircăi ot Negéşti, acesta al miu zapis să fie de mare credinţă la mîna jupînului Dumitraşco marele pitar cum să se ştie că am vîndut eu ocena me de la sat de la Hohîia den jumătate de ocină de preste toot hotarul a treia parte, toată parte mea şi den cînpu şi den apă şi den pădure, de mi-au dat 4000 de aspri gata şi cu rumâne, de se vor afla den parte mea den Hohîia, să şe-i strîngă.

Şi iară eu Calea, fata Chircăi de Negéşti, sora Chircăi ce-i mai sus-scris, iară mărturisescu cu mare credinţă la mîna jupînului Dumitraşco mare pitar, că i-am vîndut eu ocena mea de la sat de la Hohîia den jumătate de sat şi cu ocena de preste toot hotarul, iară a treia parte şi cu rumâni ce se vor afla că mi-au fost rumâni din parte mea de Hohîia, de mi-au dat 4000 de aspri gata.

Şi am vîndut eu Chirca şi soru-mea Calea de bunăvoia a nostră şi cu ştere fraţilor, să n-a avem nece o trebă noi de acum nainte, să ţie şi den sileşte şi de preste toot hotarul, cum iaste mai sus scris.

Pus-am mărturii: Stepa<n> logofăt şi Drăghiia şi Buta logofăt ot Ţigăneşti şi Mogoş vatah ot Cuciulaţi şi Stăit ot Gorgan.

Pus-am şi blăstem: cene se va scorni cu vreo pîră, să fie blăstemat de Dumnezeu şi 318 oteţi, să lăcuiască cu Iuda şi cu Ariia.

Şi am scris eu, Spiridon logofăt; acesta mărturesem.

Fiera vel logofăt [1]

Chirca

Calea

---

[1] Semnătură autografă.

Σίμων λογοθέτης μαρτής[1]
Stepan logofăt[2] i
Buta logofăt[2]

Arh. St. Buc., M-rea Radu-Vodă, IV/28.
Orig., hîrtie (30 × 21,5), şase peceţi aplicate.
Copie ibidem, ms. 256 f. 249 v — 250.

38

1626 (7134) martie 26, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte m-rii Mihai Vodă, metoh al m-rii Simopetra de la Athos, mai multe sate precum şi două sălaşe de ţigani.

† Въ Христа Бога благокѣрнїи и благочьстикїи и самодръжакнїи и Христоꙋлюбикїи Їѡ Ꙗлеѯандрȣ коекода, синь покоинномȣ Їѡ Радꙋл коекода, Божїею милостїю и Божїемь дарокан їемь ѡбладаещоми и господсткоуещоми късои земле Оуггрроклахїиское, еще же и запланенскїим страннам Ꙗмлаш и Фагараш херцег, благопроизколых господстко ми скоим благы произколенїем, чистым и скѣтлым срьдцем господстко ми, ꙗко прослакитїи се прослакльшаго ме Бога и съ слакое кьзнесешаго мѧ на прѣстолѧ скѣтопочыкшеx родителю господстка ми.

Єже дарокаx и господстко ми сьи късѣчьстнїи и благоѡбразны и прѣпочьтани, еже над късѣми чьстїи дарок настоещых сїе хрисокȣл господстко ми, ꙗкоже да мȣ ест скѣтомȣ монастир глаголемаго Михаюк коекод из гор карош Бȣкоурещи, идеже ест храм скѣтаго ерарха и чюдотворца Николае Мирликенскїи и ѡтьцȣ егȣмена Мелентїе и въсѣмъ инноком, елици живȣщых кь свѣтѣмь ѡбытели ꙗже ест метох и къ подрȣчїе на свѣта монастир ѡт Євѣта Гора глаголеми Єимопетра, храм рождестко Христоко, ꙗкоже да ю ест село по име Дралѣ кьс и сьс кьсом хотаром и сьс кечинїи и сьс кьс доходок.

Понеже ест бил Данчюлок дкорник ѡт Попещи за дѣдїно. Ꙗ потом Данчюл дкорник ѡн ест бил дȣжен едномȣ кȣпцȣ ѡт Бȣкȣрещи, именем Маврики, синъ стар Мантек кȣпцȣ. Ѡн къзел того село Дралѣ радї ҂р҂л аспри, понеже не възмогът платитї теx аспри никакоже, дондеже прилȣчи се емȣ съмрът и ѡстал сȣт сїе дȣжнокенїе неплатена. Таже а ȣ тем Макрикы кȣпьцȣ, ѡн ест кьзел того сел Дралѣ; еще же ест хотѣл да къзимает и дрȣге селоке емȣ, ере не наплънѣют се кише речено цѣно аспрым. Таже покоинного Михаил кодъ не въсхотѣх ѡставити вънити чюждїи въ села болѣрскїи, нȣ дал ест Михаил воевод сїи више речени ҂р҂л аспри въ рȣк Макрикїев вȣицȣ ѡт пред късѣм болѣром и земле господстко ми.

---

[1] Semnături autografe.
[2] Ambele nume scrise de aceeaşi mînă.

И пак да ест скѣтомȣ монастир Михаюк воевод више рѣх ѡчинȣ ȣ Десникаци, дел Шефанок лѡгофет и жȣпанице его Кера, ѡт през вьс село Дъспикацїи четвръътаго дел и със.....[1], али сежени ѡ҃, понеже покȣпил Михаил воевод ѡт Шефан лѡгофет и ѡт жȣпаница его Кера за ҂к҂к҃ аспри готови. И пак да ест скѣтомȣ монастир Михаюк воевод, храм скѣти Николае, ѡчинȣ ȣ Десникаци, али дел Кирїꙗкок и дел братом си Фȣгък и Соколок въсах и със вечини, ѡт през вьс село ѡсмаго дел, сежени ѵ҃, понеже ю ест покȣпил Михаил воевод ѡт Кирїак и ѡт братї его за ҂д҂ї҃ аспри; и продали сȣт ѡни за доброколѣ их.

И пак да ест скѣтомȣ монастир Михаюк воевод ѡчинȣ ȣ Кънпѣни ѡт Черно Гръль дел Станок въсах, сежени ск҃ и дел Мирчек, сежени рк҃ и дел Тоадерок въсах, сежени п҃ и дел Воинеи въсах сежени р҃ и дел Драгославок въсах, сежени ѯ҃ и дел Мирек въсах, сежени м҃, понеже покȣпил Михаил воевод сїе више речене делове им ѡт више речени людїе и ѡт над въсах чет им за ҂к҂їѵ҃ аспри готови, али сежень по к҃ аспри. И продадоше се ѡни за доброколѣ имь и без ни една силостїю.

И пак да ест скѣтомȣ монастир Михаюк воевод више пис ѡчинȣ ȣ Бȣчȣмѣни, али дел Игнаток въсах, сежены рк҃ и дел Данок и Ȣрсок въсах, сежени рк҃ и дел Савек и Фрьцилък въсах, сежени ч҃ и дел Бȣдек въсах, сежени рк҃ и дел Ѡпришок и Дȣмитрок въсах сежены нѕ҃ и дел Станок [Станок] въсах, ѯи҃ и дел Лȣпшанокȣ въсах, сежени кд҃, сежень по к҃ аспри, чин сежени фи҃, ѡт полю и ѡт код и ѡт шȣм и ѡт седалище селок и ѡт по вьс хотаром, понеже ест покȣпил покоиннаго Михаил воевод ѡт над въсих више речены людїе мегїꙗши и ѡт над въсах чет им, за ҂д҂їх҃ аспри готови. И продадоше ѡни за доброволе их и без ниедна силностїю ѡт нихто.

И пак да ест скѣтомȣ и божественѣи монастир Михаюк воевод, храм скѣти Николае, село Гор Єпанцок вьс със вьс хотаром, ѡт полю и ѡт шȣма и ѡт вода и със вьс ходоком. Понеже съи више речено село бил ест въсих кнези; таже сȣт пришли ѡни въсих за доброколѧ им тере се сȣт продал Михайлок воевод, за ҂к҂ї҃ аспри среб<рени> готови, ꙗкоже да сȣт ѡни и синови им вечини.

И пак да ест скѣтомȣ монастир Михаюк воевод, храм скѣти Николае, село Сȣхарна вьс и със въсом хотаром и със вечинїи и със вьс ходоком ѡт полю и ѡт шȣма и ѡт вода и ѡт седалище селов, ѡт поскȣди, каре елика се хтит избрати, понеже ест покȣпил покоиннаго Михаил воевод того село Сȣхарна ѡт над жȣпан Митрѣ дворник и ѡт жȣпаница его Нѣга за ҂л҂ѕ҃ аспри готови.

---

[1] Loc alb.

И пак да ест свѣтомȣ монастир више речена село Костѣнїи вьс и сьс вьс хотаром, ѡт полю и ѡт шȣма и ѡт вода, ѡт посвȣде и сьс вьс доходоком. Понеже тог село Костѣнїи више речено били сȣт вьсих кнеѕи сьс ѡчине их; таже пошели сȣт ѡни вьси тере продадоше сѫ вечини покоинномȣ Михаил воевода, за добро волѣ им, за ҂е҂їѵ аспри среб, ꙗкоже да сȣт ѡни и синови им вечини.

И пакы да ест свѣтомȣ монастир више речена, храм свѣти Николае, село Грьдещїи вьсих и сьс вьс хотаром, ѡт полю и ѡт шȣма и ѡт вода и сьс вьс доходоком. Понеже сьи више речено село били сȣт ѡни вьсих кнеѕи сьс ѡчинȣ; таже пошел ест ѡни вьсих ȣ великїи диван, тере продал се вечини покоинномȣ Михаил воевод, ѡни за доброволе им, за ҂л҂еф҃ аспри, ꙗкоже да сȣт ѡни и синови им вечини.

И пак да ест свѣтомȣ монастир село Попещїи вьсих и Бьнчюлещїи вьсих и сьс вьсѣ хотарове им ѡт полю и ѡт вода и ѡт шȣма и сьс бродници, понеже ест покȣпихом Михаил воевод сїе више речене села ѡт над покоинномȣ Михнѣ воевод за ҂и҃ аспри.

И пак да ест свѣтомȣ монастир више пис село Чокьнещїи вьсих и сьс вьс хотаром, ѡт полю и ѡт вода и ѡт сȣх и ѡт вьсѣх блатове им и сьс вьс доходоком. Понеже сью више речено село били сȣт вьсих кнеѕи; таже вьда ест бил вь дьнїе Михаил воевод, ѡни сȣт пришели ȣ диван и продадоше се вечини покоинномȣ Михаил воевод за добро воле им за ҂м҂е҃ аспри готови, ꙗкоже да сȣт ѡнй вечини и синовй их.

И пак да ест свѣтомȣ монастир ѡчинȣ ȣ Пльтьрещи половино ѡт сел, понеже ест покȣпил Михаил воевод сїе ѡчинь ѡт над нѣкое мегїаши ѡт село, еже сȣт бил кнези над више речена ѡчина им и пошели сȣт ѡни за доброволѣ их и сьс вьсих людїе им, тере продают сѫ Михаюв воевод вечини за ҂ї аспри, сьс вьсѣх делове им за ѡчинь и поклонише се бити ѡни и синови им вечини.

И пак да ест свѣтѣи монастир ѡчинȣ ȣ Кȣнещи, али сежени ѱ҃г, понеже пошел ест вьсих людїе, елици сȣт мегїаши ѡт село Кȣнещи, еже сȣт бил седнл над ѡчинь, еже ест хотарисал ѡт вь село Чокьнещи, тере сȣт продал вьсѣ делове им за ѡчинь Михаюв воевод вечини за ҂д҂їѡ҃ аспри готови.

И пак да се знает како дал ест и приложил ȣ свѣта монастир више пис покоинна госпожда Станка, госпожда Михаюв воевод, вьсах дела еи ѡт село Поꙗна ѡт полю н ѡт шȣма и ѡт вода и сьс вечинїи и сьс вьс и сьс воденици и сьс вьс хотаром, ꙗкоже да ест еи вѣчное вьспомина<нї>е.

И пак да ест свѣтомȣ монастир храм свѣти Николае село Сȣха Вишинѫ вьсах и сьс вьс хотаром, ѡт полю и ѡт шȣма и ѡт вода и ѡт седалище селов. Понеже сьи више речено село били сȣт вьсих кнеѕи сьс ѡчинь; таже сꙋт пошел тере продают сѫ Михаюк воевод вечини със въсах ѡчина им за ҂к҂д аспри.

И пак да ест свѣтомꙋ монастир више пис село Въкацїи въсих със въс хотаром и със вечинїи и със въс ходоком ѿт полю и ѿт шꙋма и ѿт вод и ѿт посвꙋде, елика се хтит избрат, понеже ест покꙋпил тог село покоиннаго Михаил воевод за ҂ї аспри готови.

И пак да ест село Тръсꙋра въс със въс хотаром и със въс ходоком, елика се хтит избрат, понеже га ест покꙋпил Михаил воевод за ҂ї аспри.

И пак да ест свѣтомꙋ монастир храм свѣти Николае две чилѣд за ацигани, по име Манѣ и със аціганкꙋм си и със синови си, понеже ест покꙋпила Михаил воевод тог челѣд за цигани ѿт Ївашко Братов комис за ҂д аспри.

И продали се сꙋт више речени въсих мегїаши въсах више речена ѡчина им ѿт више писане села ѿт своим доброволю, без ниедно силностїю покоинномꙋ Михаил воевод и със оузнанїе въсѣм ѡкрьстнїем мегїашин и ѿт пред въсѣм правителїем господство его ѿт великїи диванъ. И поклониши сѫ ѡни и със въсих синови их бити вечини покоинномꙋ Михаюк воевод над тех више речене ѡчине им, еже ест кꙋпил господство его ѿт них за въсех више речено цѣно аспрым. Таже а потом Михаил воевод сїе въсѣх више речене села и ацигани еже сꙋт покꙋпила господствꙋ емꙋ и сꙋт писане ꙋ сего хрисовꙋл господство ми въсѣх дахом и приложил им ест Михаил воевод на свѣтое монастира господство его еже ест из гор варош Бꙋкꙋрещи, храм свѣти Николае, еже съзидал ест и ꙋкрасил ест покоиннаго Михаил воевод на том свѣто место.

А потом сїе свѣта више речена монастир господство его сам дал ѡ ест и ѡбѣщал бити метох и въ подрꙋчїе свѣтое монастир ѿт Света Гора Симопетра, храм свѣтое рождество Христово бити свѣтѣи монастир више речена въ оукрѣпленїе, а божественым иноком въ пищꙋ, а покоинномꙋ Михаюк воевод и родителїем господство его да ест вечное въспоминанїе. И видѣхом господство ми и хрисовꙋл Михаюк воевод над сїе села и ѡчине и ацигани за покꙋпенїе и за помилованїе свѣтое монастир, како ест више пис, сътворен със великое клетво.

Сего радї и господство ми ещеже дадохом и понових и ꙋтвръдихом хрисовꙋл покоинномꙋ Михаюк воевод и мила господство его и над сїе хрисовꙋл господства ми радї помѣна, како ест бил и ѿт прѣжде врѣме и да ест свѣтомꙋ монастир храм свѣти Николае сїе села и ѡчинꙋ дѣдїно и въ ѡхабꙋ и не ѿт когождо непоколѣбимо, поризмо господство ми.

Ещеже и заклинанїе поставихом господство ми: по ѡшьствїю господствꙋ ми, комꙋ въръчит господь Богь бити господарь Влашкое земле, или ѿт срьдьчнаго плода господство ми или ѿт сърodник нашых или по гресех наших или ѿт братїе наших или ѿт иноплѣменик, да аще почтет и поновит и ꙋтвръдит сїе хрисовꙋл господство ми, тог господъ Богъ да га почтет и да га оутвръдит и съхранит въ господствѣ его а въ бꙋдещых вѣцех дꙋша

его, а ащелиже не почтет и не ѹкрѣпит и не поновит сїе хрисовѹла господство ми, тог господь Богъ да не почтет и не съхранит въ господствѣ его а не въ бѹдещих вѣцех дѹша его; а кое чловекъ каре правител или болѣрин или кое чловекъ хочет бити и хочет разорит и поперет сїе ѹстроенїе и хрисовѹла господство ми и помѣнѹ господствѹ ми еже дахом и съвторихом господство ми, тог чловекъ да ест трьклет и афѹресан ѿт т҃їи ѿтьци еже сѹт въ Некеи и да имат частїе със Їѹда и със Арїѧ и със трьклетом Ар҃ѧ и със инними невѣрнїи Їѹдеи еже възпише над кръв господа Бога и спаса нашего Їсѹса Христа и рекът: „възми, възмих, распени его“, и кръв его над ных и над чедам, ест и бѹдет въ вѣки, амин.

Сеже ѹбо и сведетеліи поставлѣем господство ми: жѹпан Папа великїи дворник и жѹпан Фїера великїи логофет и жѹпан Бѹзинка вел вистїар и жѹпан Михо вел спатар и жѹпан Бартоломи вел столник и жѹпан Братѹла вел комис и жѹпан Апостол великїи пехарник и жѹпан Костандин вел постелник. И исправник жѹпан Фїера великїи логофет.

И аз, Лепъдат логофет, написахом въ настолни градѹ Бѹкѹрещи, мѣсеца Март к҃ѕ дьни и ѿт Адама даже до нынѣ въ сего писанїе теченїе лѣтом въ лѣт ҂зрлд҃, а ѿт рождество Христово а҃хкѕ.

† Їѡ Алеѯандрѹ воевода, милостїю Божїю господинь.

† În Hristos Dumnezeu, binecredinciosul şi binecinstitorul şi singur stăpînitorul şi de Hristos iubitorul, Io Alexandru voievod, fiul răposatului Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu şi cu darul lui Dumnezeu stăpînind şi domnind peste toată ţara Ungrovlahiei, încă şi al părţilor de peste munţi, Amlaşului şi Făgăraşului herţeg, a binevoit domnia mea cu a sa bunăvoinţă, cu inima curată şi luminată a domniei mele, ca să proslăvesc pe Dumnezeu care m-a proslăvit pe mine şi m-a ridicat cu slavă pe scaunul sfîntrăposatului părintelui domniei mele.

Iată am dăruit şi domnia mea acest atotcinstit şi cu frumoasă faţă şi preacinstit şi care este deasupra tuturor cinstitelor daruri, acest de faţă hrisov al domniei mele, ca să fie sfintei mănăstiri, numită a lui Mihai voievod, din sus de oraşul Bucureşti, unde este hramul sfîntului ierarh şi făcător de minuni Nicolae din Mira Lichiei şi părintelui egumen Melentie şi tuturor călugărilor cîţi trăiesc în sfîntul locaş, care este metoh şi sub stăpînirea sfintei mănăstiri de la sfîntul Munte numită Simopetra, hramul Naşterii lui Hristos, ca să-i fie satul anume Dralea, tot şi cu tot hotarul şi cu vecinii şi cu tot venitul.

Pentru că a fost al lui Danciul vornic din Popeşti de moştenire. Iar apoi, Danciul vornic a fost dator unui negustor din Bucureşti, anume Mavrichi, fiul bătrînului Manta negustorul. El a luat acel sat Dralea, pentru 130 000 aspri, pentru că nu a putut să plătească acei aspri nicicum pînă ce i s-a întîmplat moartea şi a rămas această datorie neplătită. Astfel într-aceea, Mavrichi negustorul el a luat acel sat Dralea; încă a voit să ia şi alte sate, căci nu se împlinea mai sus zisul preţ al asprilor. Astfel răposatul Mihail vodă n-a voit să lase ca să intre străinii în satele boiereşti, ci a dat Mihail voievod aceşti mai sus-spuşi 130 000 aspri în mîna lui Mavrichi negustorul dinaintea tuturor boierilor şi a ţării domniei mele.

Şi iar să-i fie sfintei mănăstiri a lui Mihai voievod, mai sus-spusă, ocină în Despicaţi, partea lui Ştefan logofăt şi a jupaniţei lui, Chera, de peste tot satul Despicaţii a patra parte şi cu... [1], însă 800 de stînjeni, pentru că l-a cumpărat Mihail voievod de la Ştefan logofăt şi de la jupaniţa lui, Chera, pentru 22 000 aspri gata. Şi iar să fie sfintei mănăstiri a lui Mihai voievod, hramul sfîntului Nicolae, ocină în Despicaţi, însă partea lui Chiriac şi partea fraţilor săi, Fuga şi Socol, toată şi cu vecini, de peste tot satul a opta parte, 400 stînjeni, pentru că a cumpărat-o Mihail voievod de la Chiriac şi de la fraţii lui, pentru 11 000 aspri şi au vîndut ei de bunăvoia lor.

Şi iarăşi să-i fie sfintei mănăstiri a lui Mihai voievod ocină în Cîmpeni de la Gîrla Neagră, partea lui Stan toată, 220 stînjeni şi partea lui Mircea, 120 stînjeni şi partea lui Toader toată, 80 stînjeni şi partea lui Voinea toată, 100 stînjeni şi partea lui Dragoslav toată, 60 stînjeni şi partea lui Mirea toată, 40 stînjeni, pentru că a cumpărat Mihail voievod aceste mai sus-spuse părţi ale lor de la oamenii mai sus-spuşi şi de la toată ceata lor, pentru 12 400 aspri gata, însă stînjenul cîte 20 aspri. Şi s-au vîndut ei de bunăvoia lor şi fără nici o silă.

Şi iar să fie sfintei mănăstiri a lui Mihai voievod mai sus-scrisă ocină în Buciumeni, însă partea lui Ignat toată, stînjeni 120 şi partea lui Dan şi a lui Ursul toată, stînjeni 120 şi partea lui Sava şi a lui Frăţilă toată, 90 de stînjeni şi partea lui Buda toată, stînjeni 102 şi partea lui Opriş şi a lui Dumitru toată, stînjeni 56 şi partea lui Stan [Stan] toată, 68 şi partea lui Lupşan toată, stînjeni 24, pe 20 aspri stînjenul, fac 580 de stînjeni, din cîmp şi din apă şi din pădure şi din vatra satului şi de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat răposatul Mihail voievod de la toţi mai sus-spuşii oameni megiaşi şi de la toată ceata lor, pentru 11 600 aspri gata. Şi au vîndut ei de bunăvoia lor şi fără nici o silă de la nimeni.

Şi iar să-i fie sfintei şi dumnezeieştii mănăstiri a lui Mihai voievod, hramul sfîntului Nicolae, satul Spanţovul de Sus tot, cu tot hotarul din cîmp şi din pădure şi din apă şi cu tot venitul. Pentru că acest mai sus-spus sat au fost toţi cnezi, apoi au venit ei toţi, de bunăvoia lor, de s-au vîndut lui Mihail voievod, pentru 12 000 aspri de argint gata, ca să fie ei şi fiii lor vecini.

Şi iar să-i fie sfintei mănăstiri a lui Mihai voievod, hramul sfîntului Nicolae, satul Suharna tot şi cu tot hotarul şi cu vecinii şi cu tot venitul, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege, pentru că a cumpărat răposatul Mihail voievod acel sat Suharna de la jupan Mitrea vornic şi de la jupaniţa lui, Neaga, pentru 36 000 aspri gata.

---

[1] Loc alb.

Şi iar să fie sfintei mănăstiri mai sus-spusă satul Costenii tot şi cu tot hotarul, din cîmp şi din pădure şi din apă, de pretutindeni şi cu tot venitul. Pentru că acel sat Costenii mai sus-spus au fost toţi cnezi cu ocinile lor; apoi, au mers ei toţi de s-au vîndut vecini răposatului Mihail voievod de bunăvoia lor, pentru 15 400 aspri de argint, ca să fie ei şi fiii lor vecini.

Şi iar să fie sfintei mănăstiri mai sus-spusă, hramul sfîntului Nicolae, satul Grădeştii toţi şi cu tot hotarul, din cîmp şi din pădure şi din apă şi cu tot venitul. Pentru că acest mai sus-spus sat au fost ei toţi cnezi cu ocină; apoi au mers ei toţi în marele divan, de s-au vîndut vecini răposatului Mihail voievod, ei de bunăvoia lor, pentru 35 500 aspri, ca să fie ei şi fiii lor vecini.

Şi iar să fie sfintei mănăstiri satul Popeştii toţi şi Bănciuleştii toţi şi cu toate hotarele lor, din cîmp şi din apă şi din pădure şi cu vaduri, pentru că a cumpărat Mihail voievod aceste mai sus-spuse sate de la răposatul Mihnea voievod, pentru 80 000 aspri.

Şi iar să fie sfintei mănăstiri mai sus-scrise satul Ciocăneştii toţi şi cu tot hotarul, din cîmp şi din apă şi din uscat şi din toate bălţile lor şi cu tot venitul. Pentru că acest mai sus-spus sat au fost toţi cnezi; apoi, cînd a fost în zilele lui Mihail voievod, ei au mers la divan şi s-au vîndut vecini răposatului Mihail voievod de bunăvoia lor, pentru 45 000 aspri gata, ca să fie ei vecini şi fiii lor.

Şi iar să fie sfintei mănăstiri ocină în Plătăreşti jumătate de sat, pentru că a cumpărat Mihail voievod această ocină de la nişte megiaşi din sat, care au fost cnezi peste mai sus-spusa ocină a lor. Şi au mers ei de bunăvoia lor şi cu toţi oamenii lor de s-au vîndut vecini lui Mihail voievod, pentru 10 000 aspri, cu toate părţile lor de ocină şi s-au închinat să fie ei şi fiii lor vecini.

Şi iar să fie sfintei mănăstiri ocină în Cuneşti, însă 700 stînjeni, pentru că au mers toţi oamenii, cîţi sînt megiaşi din satul Cuneşti, care au fost aşezaţi pe ocina care a fost hotărnicită dinspre satul Ciocăneşti de s-au vîndut vecini şi toate părţile lor de ocină lui Mihai voievod, pentru 14 800 aspri gata.

Şi iar să se ştie că a dat şi a dăruit sfintei mănăstiri mai sus-scrisă răposata doamna Stanca, doamna lui Mihai voievod, toată partea ei din satul Poiana, din cîmp şi din pădure şi din apă şi cu vecinii şi cu tot şi cu mori şi cu tot hotarul, ca să-i fie ei veşnică pomenire.

Şi iar să-i fie sfintei mănăstiri, hramul sfîntului Nicolae, satul Vişina Seacă tot şi cu tot hotarul, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vatra satului. Pentru că acest mai sus-spus sat au fost toţi cnezi cu ocină; apoi au mers de s-au vîndut lui Mihai voievod vecini cu toată ocina lor, pentru 24 000 aspri.

Şi iar să-i fie sfintei mănăstiri mai sus-scrisă satul Căcaţii toţi, cu tot hotarul şi cu vecinii şi cu tot venitul din cîmp şi din pădure şi din apă şi de pretutindeni, cît se va alege, pentru că a cumpărat acel sat răposatul Mihail voievod, pentru 10 000 aspri gata.

Şi iar să-i fie satul Trăsura tot, cu tot hotarul şi cu tot venitul, cît se va alege, pentru că l-a cumpărat Mihail voievod, pentru 10 000 aspri.

Şi iar să fie sfintei mănăstiri hramul sfîntului Nicolae, două sălaşe de aţigani, anume Manea şi cu aţiganca sa şi cu fiii săi, pentru că a cumpărat Mihail voievod acel sălaş de ţigani de la Ivaşco al lui Bratu comis, pentru 4000 aspri.

Şi şi-au vîndut toţi aceşti mai sus-spuşi megiaşi toată ocina lor mai sus-spusă din mai sus-scrisele sate de bunăvoia lor, fără nici o silă, răposatului Mihail voievod şi cu ştirea tuturor megiaşilor din jur şi dinaintea tuturor dregătorilor domniei lui din divanul cel mare. Şi s-au închinat ei cu toţi fiii lor să fie vecini răposatului Mihail voievod pe acele mai sus-spuse ocine ale lor pe care le-a cumpărat domnia lui de la ei, pentru tot acel mai sus-spus preţ de aspri. Deci apoi Mihail voievod, toate aceste mai sus-spuse sate şi aţigani, pe care le-a cumpărat domnia lui şi sînt scrise în acest hrisov al domniei mele, pe toate le-a dat şi le-a dăruit Mihail voievod la sfînta mănăstire a domniei lui care este din sus de oraşul Bucureşti, hramul sfîntului Nicolae, pe care l-a zidit şi l-a înfrumuseţat răposatul Mihail voievod în acel sfînt loc.

Iar apoi, această sfîntă mai sus-spusă mănăstire a domniei lui am dat-o şi am făgăduit-o să fie metoh şi sub stăpînirea sfintei mănăstiri de la sfîntul Munte, Simopetra, hramul sfintei Naşteri a lui Hristos, să fie sfintei mănăstiri mai sus-spuse de întărire, iar dumnezeieştilor călugări de hrană, iar răposatului Mihai voievod şi părinţilor domniei lui să fie veşnică pomenire. Şi am văzut domnia mea şi hrisovul lui Mihai voievod pentru aceste sate şi ocine şi aţigani, de cumpărătură şi de miluire sfintei mănăstiri, cum este mai sus-scris, făcut cu mare blestem.

Pentru aceasta şi domnia mea încă am dat şi am înnoit şi am întărit hrisovul răposatului Mihai voievod şi mila domniei lui şi pe acest hrisov al domniei mele, pentru pomana care a fost şi de mai înainte vreme şi să fie sfintei mănăstiri hramul sfîntului Nicolae aceste sate şi ocină, dedină şi de ohabă şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă şi blestem am pus domnia mea: după plecarea domniei mele, cui va încredinţa domnul Dumnezeu să fie domn al Ţării Româneşti, sau din rodul inimii domniei mele, sau din neamul nostru, sau, după păcatele noastre, din fraţii noştri sau din alt neam, dacă cinsteşte şi înnoeşte şi întăreşte acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l întărească şi să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu cinsteşte şi nu întăreşte şi nu înnoieşte acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să nu-l cinstească şi să nu-l păzească în domnia lui şi nici în veacurile viitoare sufletul lui; iar care om, fie dregător, fie boier, fie oricare om va fi şi va strica şi va călca această întocmire şi hrisov al domniei mele şi pomană a domniei mele pe care am dat-o şi am făcut-o domnia mea, acel om să fie de trei ori blestemat şi afurisit de 318 părinţi care sînt în Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie şi cu cel de trei ori blestemat Arie şi cu alţi necredincioşi iudei care au strigat asupra sîngelui domnului Dumnezeului şi mîntuitorului nostru Iisus Hristos şi au spus: « ia-l, ia-l, răstigneşte-l» şi sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor este şi va fi în veci, amin.

Iată deci şi martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Fiera mare logofăt şi jupan Buzinca mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Vartholomi mare stolnic şi jupan Bratul mare comis şi jupan Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic jupan Fiera mare logofăt.

Şi eu, Lepădat logofăt, am scris în cetatea de scaun Bucureşti, luna martie 26 zile şi de la Adam pînă acum la această scriere curgerea anilor, în anul 7134, iar de la naşterea lui Hristos, 1626.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XLII/29.
Orig., perg. (72 × 34), pecete atîrnată, pierdută.
Cu două trad. la Arh. St. Buc., m-rea Radu-Vodă, XXI/1 şi Mihai Vodă, XIX/1.
O copie slavă ibidem, A. N., 1251, f. 5.
EDIŢII. Trad. fragmentară: Grecianu, *Genealogii*, II, 390—391.

39

1626 (7134) martie 30.

Mihăilă armaş dăruieşte prin înfrăţire verilor lui, Gherghe şi Pătru, partea lui de ocină din Bădeni în schimbul unui cal şi a cinci coţi de postav bun.

† Eu Mihăilă armaşul scris-am acist al mieu zapis, ca să fie la mîna virilor miei, anumi, Ghirghi i Pătru, feciorii unchiu-mieu lui Ivaşco vornicul de Băléni, ca să se ştie că m-am înfrăţit cu ei. Deci la frăţiia noastră eu i-am dăruit cu partea mea di ocină de în Bădéne, însă partea ce-au cumpărat moşu-mieu Pătru logofăt ot Băléni de la Ivaşco vornicul, ce se-au chemat funea lu Gligorie postelnic ot Boldiş, toată, oricît se va alégi, iară unchiu-mieu Ivaşco şi virii miei Ghirghi i Pătru, ei m-au dăruit cu un cal bun şi cu 5 coţi de postav bun. Dici, păntru mai mari cridinţă, eu am fapt acist zapis, ca să fie la mîna lor.

Şi cînd am fapt această tocmeală fost-au boiari mărturie, po ime: Stoica logofăt Tărăceanul i Badea postelnic ot Bucşani i Hareta egumin ot Nucit i

Pătraşco postelnic ot Bucşani şi Badea postelnic ot Băléni şi popa Ratea şi pipa[1] Radul din Băléni.

Aşa să se ştie.

Пис Стоика Търъчанѹл лѡгофет. Пис мартїе л҃ дьни, въ лѣт зрлд҃.

Mihăilă arămaşŭ.

Muzeul de Istorie a oraşului Bucureşti, nr. 27 216.
Orig., hîrtie (30,5 × 21,5), pecete aplicată.
Copie ibidem, ms. 27 654 f. 35.
EDIŢII. Filitti, *Arhiva Cantacuzino* 25.

40

1626 (7134) aprilie 6, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Iorgachi sluger satul Glăvăneşti, părţi din satele Cozleci, Bărcăneşti şi Ogretin, precum şi doi ţigani.

† Милостїею Божїею Іѡ Алеѯандрѹ воевода и господинъ въсои земле Ѹггровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго покоиномѹ Їѡ Радꙋл воевода. Дават господство ми сїе повеленїе господство ми слѹго господства ми Юѡргакев слѹжар и със синови си, елицеже Богъ даст, ꙗкоже да мѹ ест ѡчинѹ ѹ Глъвънещи ѡт сѹдство Сак, али ѡт дел жѹпаницев Марїеи, дъщера жѹпаницев Кѣжнеи, половино за сел ѡт Глъвънещи, ѡт полю и ѡт вод и със вечини еи и ѡт седалище селов ѡт посвѹде, каре елика се хтит избрат ѡт по въс хотаром. И вечинїи да се знает по име: Мѹшат със синови си и Роман със синови си и Воико със синови си и Некѹла със синови си и Влъдишан със синови си и със брат его Татѹл, понеже ест покѹпил Юѡргаки слѹжар сїю половино за село више рех и със е҃ вечини еже сѹт више писани ѡт на жѹпаница Марїꙗ, дъщера жѹпаницев Кѣжнеи ѡт Глъвънещї за ҂ѕ҂ї аспри готови, въ дьнїе покоиномѹ родїтел господство ми Їѡ Радꙋл воевод въ пръвое редѹ.

А потом, къда ест бил съда въ дьнїе господство ми, а жѹпаница Марїꙗ ѡна пакиже ест продал ѡт тае дрѹг половино за село ѡт Глъвънещи ѡт дела еи половино слѹго господство ми Юѡргакев слѹжар и със вечини, елици се хощѹт нантї за дѣдинѹ, за ҂дш аспри готови. И продал ест ѡна за добро волѣ еи, без ниедна силост.

И паки да ест слѹгѹ господство ми Юѡргакев слѹжар ѡчинѹ на Гречи глаголемаго Бъркънещи, али дел Бърканѡв, синъ Дръгичов логофет, внѹк Бърканов столник, дел его въсах и със вечини и ѡт по въс хотаром, елика се хтит избрат, понеже ѡ ест покѹпил Юѡргаки слѹжар сїю ѡчинъ и със

---

[1] În loc de: «popa».

вечини ѡт над Бъркан, синъ Дръгичок логофет, тъчїе негов дел без дрȣзим братии и без дел братичед си Пътрашков, за ҂Д҃Х аспри готови. И продадох Въркан за добро волю. И видѣх господство ми и запис за проданїе със сведетелїи по име: ѡт Негоещи, Настѣ и Герге и ѡт Зъцещи, Вентилъ и ѡт Въкърещи, Їван постелник и ѡт Тръгшор, Їлїе постелник и Радѹл. синъ поп Стоикъв и Пътрȣ логофет, ȣником Бъркановь и Пътрашко, синь Бърканов столник и Идоѯїе лѡгофет и ѡт Дакидещи, Станкȣл лѡгофет.

И паки да ест Юѡргакев слȣжар ѡчинȣ ȣ Козлѣч, али дел Їѡнашков постелник, синъ Мирославов логофет, шестаго дел ѡт посвȣде и ѡт по̇ вьс хотаром, елика се хтит избрат, али ѡчинъ без вечини, понеже се сȣт побратил Їѡнашко постелник със Юѡргаки слȣжар, тере ест даровал Їѡнашко постелник по Юѡргаки със шестаго дел ѡт ѡчина Козлѣчюлок, да ю ест дѣдїно, а Юѡргаки слȣжар ѡн, радї братство, ещеже сȣт даровал по Їѡнашко постелник със един момцȣ за ациган. И побратише се ѡни за своим доброволю. И видѣхом господство ми и записȣл Їѡнашков за братство със сведетелїи, на име: Кръстѣ логофет Бȣчȣмѣнȣл и Сима логофет и Настѣ и ѡт Дъдȣлещи, Їѡнашко комис ѡт Борȣс и Тȣдорȣ Черни, ѡт Трестїѣни, Герге и Стоика и ѡт Зъноага, Пъкалъ и ѡт Скрънаки, Драгȣл. И поставил сȣт и заклинанїе: кого ѡт них метнȣт сѧ за братство, да ест анатема.

И паки да ест слȣгȣ господство ми Юѡргаки слȣжар ѡчинȣ ȣ Ѡгретин, ѡбаче дел Станчюлок Бернат ѡт Чераш въсах что ест избранил его дел, дел Стоика Чоботеи ѡт полю и ѡт шѹма и ѡт вода и ѡт седалищїе селов, ѡт посвȣде, каре елика се хтит избрат, ѡт хотар дори ȣ хотар. Понеже сїю ѡчинъ бил ест Станчюлок Бернат; таже ест бил пъкȣрарю Юѡргакев слȣжар на ѡвцȣ их. А къда ест бил на врѣме за разлог, а Станчюл Бернат ѡт Чераш ѡн нѣст их ест моглъ дават разлога, анȣ ю ест липсал ѯ҃ за ѡвци ѡт стада. Таже га ест достигал закон и сȣжденїа да платит овцех, анȣ нѣст имал със что плати; таже ест дал Станчюл Бернат дел его за ѡчинъ Юѡргакев, радї сїе овци, како ест више пис, със велико моленїе и със добри людїе сведетелїе, на име Добре и Берилъ и Дȣмитрȣ ѡт Чераш. И видѣх господство ми и запис ѡт рȣк Станчюлок със сведетелїи на име: жȣпан Гюга вел армаш и ѡт Кеѡжд, Тȣдор катах и ѡт Бȣкȣрещи, Дȣмитрȣ катах за пȣшкари и Ника логюфет, синъ Ꙗкрамов и ѡт Бȣчȣмѣни, Тȣдор, синъ Чернеи и ѡт Мънишч, Коладъ катах и ѡт Бътръни, Шервȣ и Кръстѣ лѡгофет.

И паки да ест слȣг господства ми Юѡргаки слȣжар един ациган на име Калчюл, понеже ест променил тере ест дал Барбȣл постелник ѡт Питещи шȣрюм си Юѡргакев слȣжар по Калчюл циганȣл, а Юѡргаки ѡн ещеже сȣт дал Барбȣлок постелник един момкȣ за ациган на име Ѥремїа и аспри готови ҂аѵ. И променил ест ѡни за своим доброволю. И видѣхом господство ми и запис ѡт рȣк Барбȣлок със многе сведетели, по име: Парипа постелник и Преда ѡт Лерещи и Ѡанча и ѡт Корбȣшори, Нѣгое и ѡт Прочкъ, Нѣгое и Татомир и Татȣл и ѡт Питещи, Мирослав и ѡт Злотещи, Радѹл логюфет.

И паки да єст Юѡргакєв слȣжар єдин ациган на имє Ѡпрѣ, сынъ Калчюлов, понєжє га єст покȣпил Юѡргаки слȣжар тог ациган ѿ над Барбȣл лѡгофєт ѡт Питєщи за ҂д҃ аспри готови. И видѣх господство ми и запис със свєдєтєлїє по имє: ѡт Блъдѣни Тȣдорȣ логофєт и Драгомир постєлник и ѡт Клъчєщи, Драгомир, сынъ Станчюлов лѡгофєт и и Станчюл и ѡт Бълѣни, Гєргє постєлник, синъ Станчюлов лѡгофєт и и Станчюл и ѡт Бълѣни, Гєргє постєлник, синъ Ивашков дворник.

И продадошє сїи людїє нихнє ѡчинє и аций ани ѡни за нихном добро волю и със ȣзнанїє въсѣм мєгїꙗшом ѡт гор из дол и ѡт прєд господства ми.

Сєго радї дадох съм и господство ми слȣго господства ми Юѡргакєв слȣжєр, ꙗкожє да мȣ єст ѡчинȣ и аций ани дѣдїнȣ и въ ѡхабȣ синовом и внȣком и прѣвнȣчєтом и нє ѡт когождо нєпоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сєжє свєдєтєлїи поставих господство ми: жȣпан Папа вєл дворник и жȣпан Фїєра вєл лѡгофєт и жȣпан Бȣзинка вєл вистїꙗр и Михо вєл спатар и Бартоломи вєл столник и Братȣл вєл комис и Ꙗпостол вєл пєхарник и жȣпан Костандин вєл постєлник. И исправник Фїєра вєл логофєт.

И аз, Лєпъдат логофєт, написах въ градȣ Бȣкȣрєщи, мѣсєца април ѕ҃ дьни и ѡт Ꙗдама въ лѣт ҂з҃рлд.

† Їѡ Алєѯандрȣ вѡєвѡда, милостїю Божїю господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Iorgachi sluger şi cu fiii săi, cîţi îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Glăvăneşti din judeţul Sac, însă din partea jupaniţei Maria, fiica jupaniţei Chiajna, jumătate de sat din Glăvăneşti, din cîmp şi din apă şi cu vecinii ei şi din vatra satului de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul. Şi vecinii să se ştie, anume: Muşat cu fiii săi şi Roman cu fiii săi şi Voico cu fiii săi şi Necula cu fiii săi şi Vlădişan cu fiii săi şi cu fratele lui, Tatul, pentru că a cumpărat Iorgachi sluger această jumătate de sat mai sus-spusă şi cu 5 vecini care sînt mai sus-scrişi, de la jupaniţa Maria, fiica jupaniţei Chiajna din Glăvăneşti, pentru 16 000 de aspri gata, în zilele răposatului părintelui domniei mele, Io Radul voievod, în primul rînd.

Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar jupaniţa Maria iarăşi a vîndut din cealaltă jumătate de sat din Glăvăneşti, din partea ei jumătate, slugii domniei mele, lui Iorgachi sluger şi cu vecinii cîţi se vor afla de moştenire, pentru 4300 de aspri gata. Şi a vîndut ea de bunăvoia ei, fără nici o silă.

Şi iarăşi să fie slugii domniei mele, lui Iorgache sluger, ocină la Greci, numită Bărcăneşti, însă partea lui Bărcan, fiul lui Drăghici logofăt, nepotul lui Bărcan stolnic, partea lui toată şi cu vecini şi de peste tot hotarul, cît se va alege, pentru că a cumpărat Iorgachi sluger această ocină şi cu vecini de la Bărcan, fiul lui Drăghici logofăt, numai partea lui, fără a altor fraţi şi fără partea vărului său Pătraşco, pentru 4 600 aspri gata. Şi a vîndut Bărcan de bunăvoia lui. Şi am văzut domnia mea şi zapisul de vînzare cu martori, anume: din Negoeşti, Nastea şi Gherghe şi din Zvîşteşti, Ventilă şi din Văcăreşti, Ivan postelnic şi din Tîrgşor, Ilie postelnic şi Radul, fiul popii Stoica şi Pătru logofăt, unchiul lui Bărcan şi Pătraşco, fiul lui Bărcan stolnic şi Idoxie logofăt şi din Davideşti, Stancul logofăt.

Şi iarăşi să-i fie lui Iorgachi sluger ocină în Cozleci, însă partea lui Ionaşco postelnic, fiul lui Miroslav logofăt, a şasea parte de pretutindeni şi de peste tot hotarul, cît se va alege, însă ocină fără vecini, pentru că s-au înfrăţit Ionaşco postelnic cu Iorgachi sluger, de a dăruit Ionaşco postelnic pe Iorgachi cu a şasea parte din ocina Cozleciului, să-i fie dedină, iar Iorgachi sluger, pentru frăţie, el încă a dăruit pe Ionaşco postelnic cu un băiat de aţigan. Şi s-au înfrăţit ei de bunăvoia lor. Şi am văzut domnia mea şi zapisul de înfrăţire al lui Ionaşco, cu martori, anume: Cîrstea logofăt Buciumeanul şi Sima logofăt şi Nastea şi din Dăduleşti, Ionaşco comis din Borus şi Tudor Cerni, din Trestiani, Gherghe şi Stoica şi din Zănoaga, Păcală şi din Scîrnaŭi, Dragul. Şi au pus şi blestem: care din ei se va lepăda de frăţie, să fie anatema.

Şi iarăşi să-i fie slugii domniei mele Iorgachi sluger ocină în Ogretin, însă partea lui Stanciul Bernat din Ceraş toată, cît este aleasă partea lui, partea lui Stoica Ciobotă, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege din hotar pînă în hotar. Pentru că această ocină a fost a lui Stanciul Bernat; astfel, el a fost păcurariu lui Iorgachi sluger, la oile lui. Iar cînd a fost la vremea socotelii, Stanciul Bernat din Ceraş, el n-a putut să dea socoteală, ci i-au lipsit 60 de oi din turmă. Astfel, l-a ajuns legea şi judecata să plătească oile, dar nu a avut cu ce să plătească; deci a dat Stanciul Bernat partea lui de ocină lui Iorgachi pentru aceste oi, cum este scris mai sus, cu mare rugăminte şi cu oameni buni martori, anume: Dobre şi Berilă şi Dumitru din Ceraş. Şi am văzut domnia mea şi zapis de la mîna lui Stanciul, cu martori, anume: jupan Goga mare armaş şi din Cheojd, Tudor vătaf şi din Bucureşti, Dumitru vătaf de puşcari şi Nica logofăt, fiul lui Avram şi din Buciumeni, Tudor, fiul lui Cernea şi din Măniaci, Coadă vătaf şi din Bătrîni, Şerbu şi Cîrstea logofăt.

Şi iarăşi să fie slugii domniei mele Iorgachi sluger un aţigan, anume Calciul, pentru că a schimbat, de a dat Barbul postelnic din Piteşti cumnatului său, lui Iorgachi sluger, pe Calciul ţiganul, iar Iorgachi el încă a dat lui Barbul postelnic un băiat de aţigan, anume Eremia şi aspri gata 1400. Şi au schimbat ei de bunăvoia lor. Şi am văzut domnia mea şi zapis de la mîna lui Barbul cu mulţi martori, anume Paripa postelnic şi Preda din Lereşti şi Oancea şi din Corbuşori, Neagoe şi din Procica, Neagoe şi Tatomir şi Tatul şi din Piteşti, Miroslav şi din Zloteşti, Radul logofăt.

Şi iar să-i fie lui Iorgachi sluger un aţigan, anume Oprea, fiul lui Calciul, pentru că l-a cumpărat Iorgachi sluger pe acel aţigan de la Barbul logofăt din Piteşti, pentru 4000 de aspri gata. Şi am văzut domnia mea şi zapis cu martori, anume: din Vlădeni, Tudor logofăt şi Dragomir postelnic şi din Clăceşti, Dragomir, fiul lui Stanciul logofăt şi iar Stanciul şi din Băleni, Gherghe postelnic, fiul lui Ivaşco vornic.

Şi au vîndut aceşti oameni ocinile şi aţiganii lor, ei de bunăvoia lor şi cu ştirea tuturor megiaşilor din sus, din jos, şi dinaintea domnici mele.

Pentru aceasta, am dat şi domnia mea slugii domniei mele, lui Iorgachi sluger, ca să-i fie ocină şi aţigani dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Ficra mare logofăt şi jupan Buzinca mare vistier şi Miho mare spătar şi Vartolomi mare stolnic şi Bratul mare comis şi Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic Fiera mare logofăt.

Şi eu, Lepădat logofăt, am scris în cetatea Bucureşti, luna aprilie 6 zile şi de la Adam, în anul 7134 <1626>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CXLI/50.
Orig., hîrtie (42 × 28), pecete timbrată, căzută.

41

1626 (7134) aprilie 10, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod dăruieşte m-rii Argeş ocină la morile de la Piteşti, la Geamăna.

† Милостїею Божїею Їѡ Ꙗлеѯандрȣ воевода и господинъ, синъ покоинном Їѡ Радꙋла воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господство ми свѣтомȣ и божественѣи монастир глаголеми Ꙗргеш и ѡтцȣ епискȣпȣла Ꙗнтонїе, ꙗже ест наставникȣ къ свѣта монастир, ca să fie volnic cu această carte a domnii méle să ţie ocină la mori de la oraşul Piteştii, la Geamăna, de în salce pînă în mal, pre vîlceluşe şi de acolea pre mal pînă în iazul moriilor şi pînă după iaz, iar pînă în salce, pentru că această ocină fost-au miluită de răposatul Băsărabŭ voevod la svînta mănăstire.

Iar cîndu au fost în zilele răposatului moşul domnii méle Mihnea voevod, au trimis domnia lui pre cinstitul deregătoriul domnii lui, jupan Ivaşco biv vel dvornic, de-au hotărît această ocină cu 24 de boléri, cum să fie sféntei mănăstiri ocină, moşie şi de nimenilea opreală să n-aibă, pentru că am văzut domnia mea şi cartea răposatului moşul domnii méle Mihnea voevoda, de cîndu au fost cursul anilor 7088.

Derept acéia, domnia mea încă am dat sféntei mănăstiri Argeşul, ca să fie volnici călugării să ţie această ocină cum scrie în cartea moşului domnii méle Mihnei voevod, să fie mănăstirii moşie. Iar cui va părea strîmbu şi va zice că are treabă cu această ocină, el să-ş aducă cărţi de va avea, să stea de faţă. Инако да нѣст, по реч господство ми.

И исправник сам реч господства ми.

Пис ꙋ Бꙋкꙋрєщї, мѣсєца априлїє ї҃ дьни, в'ь лѣт ҂зрлд҃.

† Їѡ Алеѯандрꙋ вѡєвѡда, милостїю Божїю господинь.

Arh. St. Buc., Ep. Argeş, XXXVII/3.
Orig., hîrtie (31 × 21), pecete timbrată.

42

1626 (7134) aprilie 10, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte m-rii Corbii-de-Piatră un loc la Valea-Oraşului.

† Милостїєю Божїєю Іѡ Алеѯандрꙋ коєвода и господинь въсои землє Ꙋгровлахїйскоє, синъ великаго и прѣдобраго покоинномꙋ Їѡ Радул коєвода. Дават господстко ми сїє повєлєнїє господство ми свѣтомꙋ божєствєна монастир зовємаго ѡт Корвїи за Камен, идѣже єст храм прѣсвѣтѣи чистѣи и прѣблагословєннѣи кладичицє нашє Богородицє и присно дѣвїє Марїѧ и ѡтцꙋ єпископ Антонїє, ꙗжє єст наставник въ свѣта монастир Арџишꙋл, храм Ꙋспєнїє Богородицє и въсѣм инноком єлици живꙋщих въ ѡбитѣли тоє, ꙗкожє да им єст ꙋ Валєа Варошолов ѡт гдє єст стоꙗл Кръжъꙋ до рѣка и ѡт гдє єст стоꙗл Кръж'ъꙋ до Брадꙋл Ослатꙋнїи, а ѡт тꙋє до Писꙋл Чєрнатов ꙋ горнїи до планинꙋ, а ѡт тꙋє, по Рѣка Чєрнатов ꙋ горнїи до планинꙋ и планинꙋл в'ьс, а ѡт Рѣка Чєрнатов над Плєша и Плєша въсах, понєжє мꙋ єст стара и права дєдина ѡчинꙋ.

А потом, к'ьда єст бил в'ь дьнїє покоинномꙋ Радула коєвод, син'ь Радула коєвода, а монахїѧ Магдалина, ѡна єст имал прꙋх прєд Радула коєвод със Миркан и с'ьс Нан и с'ьс Радул и със Барвꙋл. Тажє господство ємꙋ дадох Мирканов и дрꙋжином єго закон вї҃ болѣри. А к'ьда єст бил на дьнъ, а Миркан и със дрꙋжином єго ѡни нє могошє донєсти вї҃ болѣри, анꙋ ѡсташа ѡт закон; нъ дадошє тєх болѣри вишє рєчєни свѣтомꙋ монастир. И хотарник бил им єст Драгомир, брат Шꙋникєв.

И пакижє да мꙋ єст ꙋ Божоар'ь дєл М'ьнъил'ьв въсах, понєжє паки им єст свѣтомꙋ монастир и Магдалинєн монахїꙗ стара и прака ѡчинꙋ. А потом, паки имашє монахїѧ Магдалина съпрєнїє със Ратѣ, анєпсєꙋ М'ьнъилѡв. Тако

ꙋзех Ратѣ ві҃ болѣри да заклет како таю ѡчинꙋ мꙋ ест било продал ѡт Могош и ѡт Кръжъꙋ. Нꙋ мꙋ ест дал тъкмо да се хранит дори кет бити Мънъилъ жив, а по съмръти Мънъилъв, да ест пакиже Кръжъꙋк и Могошок. А Ратѣ паки ѡста ѡт закон; и сътворил ест една книга без исправꙋ и лъжна. Таже покоиннаго Радул воевод ю раздрах книга и дадох ѡчинꙋ свѣтомꙋ монастирꙋ и Магдалинев монахїен, ꙗкоже да сꙋт дали тенизїи ві҃ болѣри и Драгомир хотарникꙋ. И видѣхом господство ми и книг Радула воевод, синъ Радула воевода, за прꙋх и за ѡстал, над сїю више речена ѡчинъ, ѡт когда бист теченїе лѣтом ҂злд҃, ветха и раздрахна, анꙋ ѡ съм понових господство ми и ꙋтвръдих и над сїе книг господство ми, како ест бил и ѡт прѣжде врѣме. И ѡт тогда вꙿс дръжал ест свѣта монастир више рѣх сїе хотаръ със Добромиром.

А потом, къда ест бил нинѣ, въ дьнїе господство ми, а ѡтцꙋ епископꙋл Антонїе, ꙗже ест наставник въ свѣта монастир ѡт Аргеш, ѡн ест имал прꙋх пред господства ми със Нѣгое ѡт Корбꙋшори и със село Нꙋкшоара, радї сїе више речене хотаре и дошли сꙋт тере съпрѣше съ за лицꙋ. И сице прѣше Нѣгое и село Нꙋкшоара, како не сꙋт сїе хотаръ по ѡчина монастирев, анꙋ сꙋт по ѡчина им, анꙋ притеснꙋл им сꙋт ѡчина със хотарове, без правостїе. Таже къ том господство ми сьм гледах и сꙋдйх по правдꙋ и по закон, кꙋпноже със въсѣхми чьститими правителїи господство ми. И видѣхом господство ми и прочитахом книга п<ок>[1]оинномꙋ Радула воевод, синъ Радула воевод, когда бист теченїе лѣтом ҂злд҃ над сїе више речене хотаре. И понꙋдихом господство ми по Нѣгое и по село Нꙋкшоара, да их донесит книги наистаре ѡт сїю книг, тере хощꙋт имѣли. И ещеже ест сорочил ѡтцꙋ епископꙋл Антонїе по Нѣгое и по село Нꙋкшоара ꙋ три четири редове да прїидет за лицꙋ ꙋ диван, а ѡни никакоже нѣст моглъ прїиде ниже със една книга, анꙋ ест съпрѣл без правостїе ѡт толика врѣме. Анꙋ ест ѡстал ѡт закон.

Сего радї дадох господство ми свѣтомꙋ монастир ѡт Корвїи за Камен, ꙗкоже да дръжит сїю ѡчинъ по старе хотаре и белѣѕе, да ю ест дѣдино и въ ѡхаб, како ест бист ѡт прѣжде врѣме и како бѣше написанне ꙋ книга Радꙋла воевод, синъ Радул воевод. И да ест ꙋ мирно калꙋгерїи ѡт къ Нѣгое и ѡт къ село Нꙋкшоара и не ѡт когождо непоколѣбимо, поризмо господство ми.

Сеже ꙋбо и сведетелїи поставих господство ми: жꙋпан Папа вел дворник и жꙋпан Фїера вел лѡгофет и жꙋпан Бꙋзинка вел вистїꙗр и Михо вел спатар и Вартоломи вел столник и жꙋпан Братꙋл вел комис и Апостол вел пехарник и жꙋпан Костандин вел постелник. И исправник Фїера вел лѡгофет.

И написах аз, Лепъдат логофет, въ градꙋ Бꙋкꙋрещи, мѣсеца априлїꙗ ї҃ дьни и ѡт Адама до нинѣ теченїе лѣтом даже въ сегꙋ писанїе, въ лѣт ҂зрлд҃.

† Їѡ Алеѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю Божїю господинъ.

---

[1] Loc rupt.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieştii mănăstiri numită de la Corbii-de-Piatră, unde este hramul preasfintei, curatei şi preabinecuvîntatei stăpîne a noastră, născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria şi părintelui episcop Antonie, care este nastavnic la sfînta mănăstire Argeş, hramul Adormirii născătoarei de Dumnezeu şi tuturor călugărilor, cîţi trăiesc în acest lăcaş, ca să le fie în Valea-Oraşului de unde a stat Cîrjău pînă la rîu şi de unde a stat Cîrjău pînă la bradul Oslatunii, iar de aici, la Piscul-lui-Cernat în sus, pînă la munte, iar de aici pe Rîul lui Cernat în sus, pînă la munte şi muntele tot, iar de la Rîul lui Cernat peste Pleşa şi Pleşa toată; pentru că îi este veche şi dreaptă dedină, ocină.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele răposatului Radul voievod, fiul lui Radul voievod, monahia Magdalina a avut pîră înaintea lui Radul voievod cu Mircan şi cu Nan şi cu Radul şi cu Barbul. Astfel, domnia lui a dat lui Mircan şi cetaşilor lui lege 12 boieri. Iar cînd a fost la zi, Mircan şi cu cetaşii lui ei n-au putut să aducă 12 boieri, ci au rămas de lege, ci au dat acei boieri zişi mai sus sfintei mănăstiri. Şi hotarnic le-a fost Dragomir, fratele lui Şuica.

Şi iar să-i fie la Bojoară partea lui Mănăilă toată, pentru că este iarăşi a sfintei mănăstiri şi a monahiei Magdalina veche şi dreaptă ocină. Iar după aceea, din nou a avut monahia Magdalina pîră cu Ratea, nepotul lui Mănăilă. Astfel, a luat Ratea 12 boieri să jure cum că această ocină i-a fost vîndută lui de Mogoş şi Cîrjău. Însă i-a fost dată numai să se hrănească cît va fi Mănăilă în viaţă, iar după moartea lui Mănăilă să fie iarăşi a lui Cîrjău şi a lui Mogoş. Şi Ratea iar a rămas de lege; şi a făcut o carte fără dreptate şi mincinoasă. Astfel, răposatul Radul voievod i-a rupt cartea şi a dat ocina sfintei mănăstiri şi Magdalinei monahia, cum au dat acei 12 boieri şi Dragomir hotarnicul. Şi am văzut domnia mea şi cartea lui Radul voievod, fiul lui Radul voievod, de pîră şi de rămas pentru această ocină zisă mai sus, de cînd a fost cursul anilor 7034, veche şi ruptă, ci am înnoit-o domnia mea şi am întărit-o şi cu această carte cum a fost şi de mai nainte vreme. Şi de atunci a tot ţinut sfînta mănăstire zisă mai sus aceste hotare cu bună pace.

Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, părintele episcop Antonie, care este nastavnic la sfînta mănăstire de la Argeş, a avut pîră înaintea domniei mele cu Neagoe din Corbuşori şi cu satul Nucşoara, pentru aceste hotare zise mai sus şi au venit de s-au pîrît de faţă. Şi aşa pîra Neagoe şi satul Nucşoara că nu sînt aceste hotare pe ocina mănăstirii, ci sînt pe ocina lor şi le-au cotropit ocina cu hotarele fără dreptate. Astfel, întru aceea, domnia mea am cercetat şi am judecat după dreptate şi după lege, împreună cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele. Şi am văzut domnia mea şi am citit cartea răposatului Radul voievod, fiul lui Radul voievod, cînd a fost cursul anilor 7034, pentru aceste hotare zise mai sus. Şi am silit domnia mea pe Neagoe şi pe satul Nucşoara, să aducă cărţi mai vechi decît această carte, de vor avea. Şi încă a sorocit părintele episcop Antonie şi pe Neagoe şi pe satul Nucşoara, în trei patru rînduri să vie de faţă în divan, iar ei nicidecum n-au putut să vie cu nici o carte, ci au pîrît fără dreptate de atîta vreme. Şi au rămas de lege.

Pentru aceasta, am dat domnia mea sfintei mănăstiri de la Corbii-de-Piatră, ca să ţie această ocină pe vechile hotare şi semne, să-i fie dedină şi de ohabă cum a fost de mai înainte vreme şi cum erau scrise în cartea lui Radul voievod, fiul lui Radul voievod. Şi iar să fie în pace călugării de către Neagoe şi de către satul Nucşoara şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Fiera mare logofăt şi jupan Buzinca mare vistier şi Miho mare spătar şi Vartolomi mare stolnic şi jupan Bratul mare comis şi Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic Fiera mare logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea Bucureşti, luna aprilie 10 zile şi de la Adam pînă acum cursul anilor, pînă la această scriere, în anul 7134 <1626>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Argeş, XVI/16.
Orig., hîrtie (42 × 28), pecete timbrată.
Copie ibidem, ms. 168 f. 276—277.
Cu o trad. din sec. al XIX-lea.

43

1626 (7134) aprilie 10, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod porunceşte lui Oprea logofăt din Rătivoeşti să meargă cu Teofil, egumenul m-rii Bistriţa, să restabilească hotarul satului Stroeşti, al m-rii.

† Милостїею Божїею Їѡ Ѧлеѯандрꙋ воевода и господинъ, синъ поконином Їѡ Радꙋла воевода. Пишет господство ми слꙋг господство ми Oprea logofet ot Rătivoeşti. După acéia-ţi dau în ştire domnia mea de vréme ce veri vedea cartea domnii méle, iar tu să cauţi să mergi, înpreună cu părintele Theofil, egumenul de în mănăstirea Bistriţa, să muţi hotarul despre ocina satului Stroeştii ce iaste al mănăstirii, să-l pui unde au fost hotarul cel bătrîn, de veac, cum citescu cărţile céle bătrîne, că au fost înpresurat de satul Vîlsăneştii acel hotar mai de nainte vréme, ce să fii volnic să pui hotarul unde au fost de veac pre direptate şi nimenilea să se ispitească a-l opri preste cartea domnii méle. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И испракник сам реч господства ми.

Пис ȣ Бȣкурещи, мѣсеца априлїе ї҃ дьни, къ лѣт ҂зрлд҃.

† Їѡ Алеѯандрȣ кѡевѡда, милостїею Божїею господинь.

Ȣчил вел дворник.

Arh. St. Buc., M-rea Bistriţa, LVI/6.
Orig., hîrtie (31 × 21), pecete aplicată, căzută.
Copii ibidem, în mss. 192 f. 563v, 202 f. 448 şi 713 f. 778v—779.

44

1626 (7134) aprilie 11.

Dumitru Dudescu vistier adevereşte că leasa de la gîrla Botul din ocina Cureştilor este a lui Mitrea comisul din Stăneşti şi nu a lui Trufanda postelnic.

† Adecă eu jupan Dumitru vistierul Dudescul scris-am şi mărturisescu cu acest zapis al mieu să fie de mare credință la mîna Mitrii comisul de Stăneşti, pentru gîrla ce să chiamă Botul, ce iaste pre ocina Cureştilor, că au avut pîră cu Trufanda postelnic pentru leasa de la Botul înnaintea domnului nostru Io Alexandru voevod, feciorul Radului voevod. Că aşa pîrăia Trufanda postelnic cum să spargă leasa Mitrii comisul de la Botul; iar Mitrea comisul el s-au plînsu cum n-are Trufanda postelnic nici o treabă. Deci m-au trimis domnu nostru Io Alexandru voevod, feciorul Radului voevod, să cautu şi să adeverez cui iaste mai cu cale să aibă leasa în Botu.

Deci eu am strînsu toți megiiaşii dinprejurul locului şi din Drîstor încă am întrebat oameni buni, păscari bătrîni. Deci toți au mărturisit cu sufletele lor cum au fost săpătură de oameni moşteni din Cureşti, iar Trudanda postelnic el n-au avut nici o treabă. Aşa am aflatu cu sufletu mieu.

Pis méseţa aprilie 11, 7134 <1626>.

Dumitru vistier.

S-au scris din cuvînt în cuvînt după însuş matca de mine Ναουμ ἱεροδ. γραμματ. Μαρτσινανΐυ, 1802 οκτωμ. 10[1].

Aceste cărţi să află la mănăstirea Toți Sfinţii în Bucureşti.

Arh. St. Buc., M-rea Mărgineni, XII/2 (nr. 2).
Copie.

---

[1] Naum ierodiacon gramatic Mărgineanul, 1802 octombrie 10.

1626 (7134) aprilie 13, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte m-rii Malamoc cinci pogoane de vie în dealul Cernăteştilor, zece stupi şi un potir, dăruite de Iane Ghiuormescul, precum şi o biserică.

† Милостїєю Божїєю Їѡ Ꙗлеѯандрꙋ коєкода и господинъ късою землє Ꙋгговлахїискоє, синъ кєликаго и прѣдобраго покоинномꙋ Їѡ Радѹл коєкода. Дакат господстко <ми сїє покелѣнїє>[1] господстко ми скѣтомꙋ монастир зокємаго Моломок из дол карош Гєргиц, идѣжє єст храм скѣтаго архїєрарха и чюдоткорца Николає Мирликєнскїи и ѡтцꙋ єгꙋмєна Нєѡфит и късѣм єлици жик<ꙋщих кь ѡби>[1]тѣли тоє, ꙗкожє да єст свѣтомꙋ монастир кишє рєчєнно є҃ погоанє за киноград ꙋ дѣлꙋл Чєрнътєщилор и дєсєт пчєли и єдин чаш за срєбро, понєжє сїє късѣх било єст далнє и помилованє <и ѡста>[1]клєнє за Ѩню Гюѡрмєскꙋл ꙋ скѣта монастир, къ дьнїє покоинномꙋ родитєлю господстко ми Їѡ Радѹл коєкод, радї дꙋша єго, єщєжє доклє сꙋт бил Ѩню Гюѡрмєскꙋл жик, идєжє лєжєт костєх єго. И погрибаєт сє ꙋ свѣта монастир и . . . . . .[1] єго и написоваше сє ꙋ свѣтою помѣник ꙗкожє да ю єст ємꙋ кѣчноє късноминанїє, а скѣтѣи монастир храм скѣти Николає, ѡчинъ дѣдїнꙋ.

Ꙗ потом, къда єст бил сьда, кь дьнїє господстко ми, по съмрътии Ѥнюк Гюѡрмєскꙋл, а.. ..[1] три годиии, а ѡтцꙋ Нєѡфит єгꙋмєнꙋл ѡт скѣта монастир кишє рѣх, ѡн єст имал прꙋх прєд господстко ми сьс братїи Ѩнюк Гюѡрмєскꙋл, по имє Нєкꙋла и Ганѣ и сьс Рада, дъщєра Єтоикък ѡт Пїєтрошани, радї сїє є҃ погоанє за киноград, кишє рєчєнє. И сицє прѣшє Нєкꙋла и Ганѣ ꙗкожє да кьзимаєт сїє погоанє ѡт скѣта монастир. Ꙗ Рада, ѡна єщєжє прѣшє ꙋ дикан како ю єст бил притєснꙋл Ѥню Гюѡрмєскꙋл дка погоанє ѡт сїє є҃ погоанє <и къзи>[1]мал их єст бєз новци, къ силост єго.

Тажє кь том господстко ми сьм глєдах и сꙋдих по правдꙋ и по закон кꙋпножє сьс кьсихми чьститими правитєлїи господстко ми и съм истинстковал господстко ми кєлма добро, како єст бил дал Ѩнє Гюѡрмєскꙋл сїє погоанє <за ки>[1]ноград радї помѣна, єщєжє доклє єст бил сьс дꙋшє и како єст бил покꙋпил ѡт над Рада сьс новци.

И скєдєтєлсткокали сꙋт ѡтцꙋ єгꙋмєнꙋл Нєѡфит прєд господстка ми сьс мноѕи болѣри и добри людїє на имє: жꙋпан Ікашко бик кєл дкорник <и ѡт каро>[1]ш Гєргицъ, Лїика и жꙋпаница Ѩнєк Гюѡрмєскꙋл, Єтанка и Дима грък и ѡт Ръдꙋлєщї, поп Єтан и ѡт Кїꙗни поп . .[2] и Єтоика и ѡт Ꙗфꙋмаци, Дан и ѡт Ръсимнич, Лъꙋдат и Драгомир, како мꙋ єст бил дал сам Ѩнє Гюѡрмєскꙋл <сїє є҃>[1] погоанє за киноград ꙋ скѣта монастир, радї помѣна, и како ест покȣпила ѡт над Рада в҃ погоане със нокци. Таже ест ѡстал Некȣла и Ганѣ и Рада ѡт закон и ѡт сȣжденїе ѡт пред господство ми, како по векю работ и мегѣх <да не имат>[1] със сїе е҃ погоане за лоз въ вѣки, нȣ съм дал господство ми да ест свѣтѣи монастир ѡчинȣ дѣдїно, како ест бил дание ѡт тог мрътвȣ.

---

[1] Loc rupt.
[2] Loc alb.

И паки да ест свѣтомȣ монастир Моломокȣл више пис една цръкво за камен . . .[1] Гергицъ, что ест бил сътворила ѡт темелїе за покоиннаго Ѥню портарюл ѡт Сътїѡаре, еще же ѡт при дьнїе прочїем стари господари. Таже къда ест бил едни тръс велїе, при дьнїе Михаюк воевод, ѡна исхабила <и падиȣла>[1] и зидȣл въс долии. А къда ест бил въ дьнїе покоииномъ родителю господство ми Іѡ Радȣла воевода, по съмръти Ѥнюк портарюл, а синъ его Драгȣл постелник, ѡн сам дал ест и поклонил место цръкви ȣ свѣта монастир Моломо<вȣл. Да ест помѣнȣ ради>[1] дѹша его и а родителїем его, да ест метох и въ подрȣчїе свѣтомȣ монастир Моломокȣл и въ ȣкрѣпленїе, понеже паки ест вїѡ сътворил и свѣта монастир Моломокȣл въс ѡт покоиннаго Ѥню портарюл и сътворил. . .[1] запис ѡт рȣка его за помилованїе на свѣта мо<настир Моломокȣл>[1], анȣ ест загинȣл ѡт поганїи татари въ дьнїе господство ми.

Сего <радї>[1] господство ми съи понових и ȣтвръдихом и над сїе книга господство ми и дал съм господство ми свѣтомȣ монастир <Моломок . . .>[1], да ест сїе погоане за лоз и сїю цръквȣ въ ȣкрѣпленїе, а божественїим инокомъ въ пищȣ, а почившем кѳитори да ест вѣчное въспоминанїе, и не ѡт когождо непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже ȣбо и свед<етелїе>[1] поставих господство ми: жȣпан Пана вел дворник и жȣпан Фїера вел лѡгофет и жȣпан Бȣзника вел кистїар и Михо вел спатар и Вартоломи вел столник и Братȣл вел комис и Апостол вел пехарник и жȣпан Костандин вел постелник. И исправник Фїера вел <лѡгофет>[1].

И написах аз, Лепъдат логофет, въ градѹ Бȣкȣрещи, мѣсеца априлїе г҃ї дьни и ѡт Адама даже до нинѣ въ сего писанїе текȣщаго лѣтом, въ лѣт ҂зрлд, а ѡт рождество Христово ҂ахкѕ.

† Іѡ Алеѯандрȣ вѡевѡда, милостїю Божїю господинъ

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă domnia <mea această poruncă>[1] a domniei mele sfintei mănăstiri numită Molomoc, din jos de oraşul Gherghiţa, unde este hramul sfîntului arhierarh şi făcător de minuni Nicolae al Mira Lichiei şi părintelui egumen Neofit şi tuturor care trăiesc în acest lăcaş, ca să fie sfintei mănăstiri mai sus-zisă 5 pogoane de vie în dealul Cernăteştilor şi zece stupi şi un potir de argint, pentru că toate acestea au fost date şi miluite <şi lăsate>[1] de Ianiu Ghiuormescul sfintei mănăstiri, în zilele răposatului părinte al domniei mele Io Radul voievod, pentru sufletul

---

[1] Loc rupt.

lui, încă cît a fost Ianiu Ghiourmescul în viață, unde zac oasele lui. Și s-a îngropat la sfînta mănăstire și ... [1] lui și s-a înscris în sfîntul pomelnic, ca să-i fie veșnică pomenire, iar sfintei mănăstiri, hramul sfîntului Nicolae, ocină dedină.

Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, după moartea lui Eniu Ghiuormescul, iar <... după> [1] trei ani, părintele Neofit egumenul de la sfînta mănăstire mai sus-zisă a avut pîră înaintea domniei mele cu frații lui Ianiu Ghiormescul, anume Necula și Ganea și cu Rada, fiica lui Stoica din Pietroșani, pentru aceste 5 pogoane de vie, mai sus zise. Și așa pîrau Necula și Ganea, ca să ia aceste pogoane de la sfînta mănăstire, iar Rada, ea încă a pîrît la divan că i-a cotropit Eniu Ghiormescul două pogoane din aceste 5 pogoane <și i le-a> [1] luat fără bani, în silnicia lui.

Astfel, întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregătorii domniei mele și am adeverit domnia mea foarte bine că a dat Iane Ghiuormescul aceste pogoane de vie pentru pomană, încă pînă a fost cu suflet și că a cumpărat de la Rada cu bani.

Și a mărturisit părintele egumen Neofit înaintea domniei mele cu mulți boieri și oameni buni, anume: jupan Ivașco fost mare vornic <și din orașul> [1] Gherghița, Liica și jupanița lui Iane Ghiuormescul, Stanca și Dima Grecul și din Rădulești, popa Stan și din Viani, popa... [2] și Stoica și din Afumați, Dan și din Răsimnici, Lăudat și Dragomir, că a dat singur Iane Ghiuormescul <aceste 5> [1] pogoane de vie la sfînta mănăstire pentru pomană și că a cumpărat de la Rada 2 pogoane cu bani. Astfel, au rămas Necula și Ganea și Rada de lege și de judecată dinaintea domniei mele, ca mai mult treabă și amestec <să nu aibă> [1] cu aceste 5 pogoane de vie în veci, ci am dat domnia mea să fie sfintei mănăstiri ocină dedină, cum au fost date de cel mort.

Și iarăși să fie sfintei mănăstiri Molomocul mai sus-scrisă o biserică de piatră... [1] Gherghița, care a fost făcută din temelie de răposatul Eniul portarul din Slătioare, încă din zilele celorlalți domni bătrîni. Astfel, cînd a fost un cutremur mare, în zilele lui Mihai voievod, ea fost dărîmată <și a căzut> [1] zidul tot jos. Iar cînd a fost în zilele răposatului părinte al domniei mele Io Radul voievod, după moartea lui Eniu portarul, iar fiul lui, Dragul postelnic, el singur a dat și a închinat locul bisericii la sfînta mănăstire Molomocul <să fie pomană pentru> [1] sufletul lui și al părinților lui, ca să fie metoh și sub ascultarea sfintei mănăstiri Molomocul și de întărire, pentru că iarăși a fost făcută și sfînta mănăstire Molomocul tot de răposatul Ianiu portarul și a făcut... [1] zapis de mîna lui de miluire la sfînta <mănăstire> [1] Molomocul, dar a pierit de păgînii tătari, în zilele domniei mele.

Pentru <aceea> [1] domnia mea am înnoit și întărit și cu această carte a domniei mele și am dat domnia mea sfintei mănăstiri <Molomoc>... [1] ca să-i fie aceste pogoane de vie şi această biserică de întărire, iar dumnezeieştilor călugări de hrană, iar răposaţilor ctitori să fie veşnică pomenire şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

---

[1] Loc rupt

[2] Loc alb.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Fiera mare logofăt şi jupan Buzinca mare vistier şi Miho mare spătar şi Vartolomi mare stolnic şi Bratul mare comis şi Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic Fiera mare <logofăt> [1].

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea Bucureşti, luna aprilie 13 zile şi de la Adam pînă acum la această scriere cursul anilor, în anul 7134, iar de la naşterea lui Hristos, 1626.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţării Rom., V/14.
Orig., perg. (33 × 47), pecete timbrată, căzută.
Cu o trad. din 1864.

46

1626 (7134) aprilie 15, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod scuteşte satul Costeşti al m-rii Bistriţa de toate dările şi slujbele de peste an.

† Милостїєю Божїєю Їѡ Ꙗлеѯандрꙋ воєвода и господинъ вьсои землє Ѹггрровлахїискоє, синъ великаго и прѣдобраго покоинномꙋ Їѡ Радѵл воєвода. Дават господство ми сїє повелѣнїє господство ми селов Костєщїи ѡт сꙋдство Влъча, ꙗже єст свѣтомꙋ монастир глаголєми Бистрицъ, идѣже єст храм Ѹспенїє Богородицє, ꙗкоже да єст ꙋ мирно и прощено за бир и за къблꙋ и за сєно и за кол и за сꙋха ѡвцꙋ и за кон и за ꙋзаємство и за мєд и за косок и за ѡпъчинаши и за ѡвєци за слꙋж и ѡт нъкратє за сол и ѡт кони за ѡлак и за свакєх слꙋжбовє и ꙗжденїє, колико сꙋт през лѣто вь землє господство ми, за нихто бантованїє да нє имат, понєже того сєл Костєщїи, вишє пис, свѣтомꙋ монастир Бистрица, ѡн єст бил прощен ѡт покоинном Михаил воєвода, да єст ꙋ мирно за свакєх, тъчїю да єст за помощ свѣто<мꙋ> мꙋнастири Бистрица. <И> видѣхом господство ми и книги за прощенїє.

Ꙗ потом, къда єст бил съда, вь дьнїє господство ми, видѣщи толико тєгот и нєколѣ и тєшкот ѡт над царство и ѡт вьсѣх страннє и хора господство ми єщєже соущїи вь поровлєнїє и плѣнєнїє и нѣст съм моглъ господство ми въздвигнꙋти толика келтованїє ѡт вь царство харач през харачю. Тажє вь инно ѡбраз нѣст съм имѣл како чинити, анꙋ смотрихом господство ми коупножє със ѡтцꙋ нашємꙋ архїємитрополит кѵр владїка Лꙋка Влашкоє

---

[1] Loc rupt.

Землє и със въсих архїєрєѡм, кур ѡтцȣ єпископ Ѳєѡфил Рибническїи и ѡтцȣ Єфрєм архїєпископ Бȣзокскїи и ѡтцȣ кладїка Їѡсаф Дѣлскїи и ѡтцȣ єпископ Ꙗнѳонїє ѡт скѣта монастир Ꙗргєш и ѡтцȣ Партєнїє єпископ, настакником къ скѣта монастир Єнѣговȣла и ѡтцȣ єпископ Єєргїє ѡт скѣта монастир Тисмѣна и ѡтцȣ Їѡсаф єпископȣла ѡт скѣта монастир Мислѣ и ѡтцȣ єгȣмєна Їѡаникїє ѡт скѣта монастир Козїѧ и ѡтцȣ єгȣмєна Ѳєѡфил ѡт скѣта монастир Бистрица и със късих єгȣмєнїи ѡт скѣтѣми монастири и със въсихми чьститими пракитєлїи господство ми и със благослокєнїа ѡт скѣта єпатрїєршїє ѡт Царїградȣ, како да єст прощєни за късѣх дажбокєх, єжє сȣт по рєдо кишє рєчєнє, нихто къ них да нє вънити, тъчїю да дакат сєло Костєщїи кир по лѣтю по н҃[1] за жилати. Ꙗли да даст на дьнъ скѣти Гєѡргїє кє҃[1] за жилати и на дьнъ скѣти Димитрїє дрȣги кє҃[1] за жилатї, дрȣго нища да нє дакаєт, понєжє сицє сьм сътковрихом господстко ми ѡстроєнїє и скєзанїє, како єст кишє пис, да єст стоатєлна къ кѣки и нє ѡт никогождо нєпоколѣкимо, поризмо господстко ми.

Єщєжє и заклинанїє постаких господство ми, по ѡшьсткїю господстко ми, кѡго изберєт господь Богъ бити господарь Влашкоє Землє или ѡт срьдичнаго плода господстко ми или ѡт сьродник наши или, по грѣсєх нашє, ѡт иноплѣмєник, да ащє почтєт и поновит и ȣкрѣпит сїю книга господстко ми за прощєнїє, того господь Богъ да га почтєт и да съхранит къ господсткѣ єго, а къ бȣдѣщих кѣцєх дȣша єго. Ꙗ ащєлижє нє почтєт и нє понокит и нє ȣткрьдит сїє книга господства ми за такмєжєнїє и за прощєнїє, нȣ поперєт и разорит и исхакит сїю такмєжїє, того господь Богъ да ȣбїєт здє тєлом єго и да єст трьклєт и анатєма и афорєсан ѡт ти҃ї скѣти ѡтци, єжє сȣт къ Нєкєи и да имат частїю със Їȣда и със Ꙗрїꙗ и със иними нєкѣрнїи Їȣдєи, єжє къзъпих над крък господа Бога и спаса нашєго Ї҆сȣса Христа и рєкът: «къзми, къзми, распєнїи єго» и крък єго над ных и над чєда их, єст и бȣдєт къ кѣки, амин.

Єєжє ȣбо и скєдєтєлїи постаких господстко ми: жȣпан Пана кєл дкорник и жȣпан Фїєра кєл лѡгофєт и жȣпан Бȣзинка кєл кистїар и жȣпан Михо кєл спатар и Бартоломи кєл столник и Братȣл кєл комис и Ꙗпостол кєл пєхарник и жȣпан Костандин кєл постєлник. И испракник Фїєра кєл лѡгофєт.

И азъ, Лєгъдат лѡгофєт, къ градȣ Бȣкȣрєщи написах, мѣсєца априлїа єі҃ дьни и ѡт Ꙗдама дажє до нинѣ къ сєго писанїє тєчєнїє лѣтом, къ лѣт ҂зрлд҃, а ѡт рождєство Христоко, ҂ахкѕ҃.

† Їѡ Ꙗлиѯандрȣ кѡєкѡда, мїлостїю Божїю господинь.

Иѡ Ꙗлєѯандрȣ коєкода <m. p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele satului Costeştii din judeţul Vîlcea,

---

[1] Cifre adăugate ulterior, cu altă cerneală.

care este al sfintei mănăstiri numită Bistrița, unde este hramul Uspenia născătoarei de Dumnezeu, ca să fie în pace şi iertat de bir şi de găleată şi de fîn şi de bou şi de oaie seacă şi de cal şi de împrumut şi de miere şi de ceară şi de opăcinași şi de berbec de sulgiu şi de poveri de sare şi de cai de olac şi de toate slujbele şi mîncăturile cîte sînt peste an în țara domniei mele, de nimeni turburare să nu aibă, pentru că acel sat Costeşti, scris mai sus, al sfintei mănăstiri Bistrița, a fost iertat de răposatul Mihail voievod să fie în pace de toate, numai să fie de ajutor sfintei mănăstiri Bistrița. <Şi> am văzut domnia mea şi cărțile de iertare.

Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, văzînd atîta greutate şi nevoie şi strîmtoare de la împărăție şi din toate părțile şi țara domniei mele încă fiind în robie şi pradă, nu am putut domnia mea să ridic atîta cheltuială de către împărăție şi haraci peste haraci. Astfel, în alt chip n-am avut cum să fac, ci am cercetat domnia mea împreună cu părintele nostru arhimitropolitul chir vlădica Luca al Țării Româneşti şi cu toți arhiereii, părintele chir episcop Teofil al Rîmnicului şi părintele Efrem arhiepiscop al Buzăului şi părintele vlădica Ioasaf al Dealului şi părintele episcop Antonie de la sfînta mănăstire Argeş şi părintele Partenie episcop, nastavnic în sfînta mănăstire Snagov şi părintele episcop Serghie de la sfînta mănăstire Tismana şi părintele Ioasaf episcop de la sfînta mînăstire Mislea şi părintele egumen Ioanichie de la sfînta mănăstire Cozia şi părintele egumen Teofil de la sfînta mănăstire Bistrița şi cu toți egumenii de la sfintele mănăstiri şi cu toți cinstiții dregători ai domniei mele şi cu binecuvîntare de la sfînta patriarhie de la Țarigrad, ca să fie iertați de toate dăjdile, care sînt pe rînd zise mai sus, nimeni la ei să nu intre, numai să dea satul Costeştii bir pe an cîte 50 de galbeni. Însă să dea la ziua sfîntului Gheorghe 25 de galbeni, iar la ziua sfîntului Dimitrie alți 25 de galbeni, altceva nimic să nu dea, pentru că aşa am făcut întocmire domnia mea şi legămînt, cum s-a scris mai sus, să fie stătătoare în veci, şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă şi blestem am pus domnia mea: după moartea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Româneşti, sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre, sau, după păcatele noastre, din alt neam, dacă va cinsti şi va înnoi şi va întări această carte de iertare a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti şi nu va înnoi şi nu va întări această carte a domniei mele, de întocmire şi de iertare, ci va călca şi rupe şi distruge această întocmire, aceluia domnul Dumnezeu să-i ucidă aici trupul şi să fie de trei ori blestemat şi anatema şi afurisit de cei 318 sfinți părinți ce sînt la Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie şi cu alți necredincioşi iudei ce au strigat asupra sîngelui domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru Iisus Hristos şi au spus: « ia-l, ia-l, răstigneşte-l» şi sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, este şi va fi în veci, amin.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Fiera mare logofăt şi jupan Buzinca mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi Vartolomei mare stolnic şi Bratul mare comis şi Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic Fiera mare logofăt.

Şi eu, Lepădat logofăt, am scris în cetatea Bucureşti, luna aprilie 15 zile şi de la Adam pînă acum la această scriere cursul anilor, în anul 7134, iar de la naşterea lui Hristos, 1626.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alexandru voievod <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea Bistriţa, LXI/4.
Orig., hîrtie (42 × 28,5), pecete timbrată.
Cu o trad. din 1849; alte trad. ibidem, msse. 192 f. 144—145 şi 713 f. 581—582.

47

1626 (7134) aprilie 15, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte scutirea de dăjdii şi slujbe a satului Călimăneşti din judeţul Vîlcea, al m-rii Cozia.

<† Милостїею Божїею> Їѡ Ѧлеѯандрꙋ воевода и господинъ въсеи земле Ѹггровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго, покоинномꙋ <Їѡ Радѵла воевода>. Даваот господство ми сїе повелѣнїе господство ми селов Кълимънещїи ѡт сꙋдство Вълчѣ, ѩже ест <свѣтомꙋ монастир глаголе>ми Козїѩ, идѣже ест храм свѣта Троицъ, ѩкоже да ест ꙋ мирно и прощено за бир <и за вълꙋ и за сено и> за вол и за соѹха ѡвцꙋ и за кон и за ꙋзаемство и за мед и за косов и за ѡгъчинаши < и за дижмꙋ ѡт пчели и ѡт ѡвци и ѡт нъвра>те за сол и ѡт кони за ѡлак и за всакех слꙋжбове и ѩжденїе, елице сꙋт през лѣт въ земле <господство ми, за нихто банто>ванїе да не имат, понеже того село Кълимънещїи више пис, свѣтѣи монастири Козїеи, <ѡн ест бил про>щен ѡт покоиннаго родителю господство ми Їѡ Радѵла воевод въ пръвое ред, да ест ꙋ мирно за всакех, <тъчїю да ест за пом>ощи свѣтомꙋ монастир Козїеи. И видѣхом господство ми и книги за прощенїе.

Ѧ къда ест <бил съда, въ дьнїе господство ми, ви>дѣще господство ми толико тегот и неволю и тешкот ѡт въ царствїе и ѡт въсѣх странове < и хора господство ми ещеже соꙋщ>їи паднꙋла въ пороблєнїе и ꙋплѣненїе ѡт злодѣиствїе и нѣст съм могаъ господство ми <въздвигнꙋти толика велто>ванїе ѡт над царствїе и харач през харач. Въ том господство ми въ инно ѡбраз нѣст съм имал како <чинити, анꙋ смотри>хом господство ми вкꙋпно със ѡтцꙋ нашемꙋ архїемитрополит кѵр владїка Лꙋка Влашкое земле <и със всих архїереѡм, кѵр ѡтцꙋ Θеѡ>фил епископ Рибническїи и ѡтцꙋ Єфрем Бꙋзовскїи и ѡтцꙋ владїка Їѡсаф Дѣлскїи <и ѡтцꙋ епископ Ѧнθонїе> ѡт

скѣта монастир Ꙗрџеш и ѡтцꙋ Парѳенїе епискꙋп наставником скѣтѣи монастири Снѣгов<ꙋл и ѡтцꙋ епископ Сергїе ѡт скѣ>та монастир Тисмѣна и ѡтцꙋ Їѡсаф епископ ѡт скѣта монастир Мислѣ и ѡтцꙋ егꙋмен <Їѡаникїе ѡт скѣта монастир> Козїѧ и ѡтцꙋ егꙋменꙋл Ѳеѡфил ѡт свѣта монастир Бистрицъ и със късих егꙋменїи <ѡт скѣтѣми монастири> и със късѣхми почтенними пракителїе г>сподстко ми келици и мали и със благословенїа ѡт скѣтаа <епатрїершїе ѡт Цариградꙋ, како да ест про>щени село Кълимънецїи за късѣх дажвоке, еже сꙋт више речене. при дьнїе и къ живоѣ гѻсподстко ми, нихто къ них <да не кънити, тъчїю да> имат дати сѧ бир по лѣт по н҃[1] жилати. Ꙗли да се знает, да дават на дьнъ свѣти Георгїе <к҃е за жилати и на дьнъ скѣ>ти Димитрїе дрꙋги к҃е[1] за жилати, дрꙋго ницїа да не дават. И да донесит село Кълимъ<нецїи сам сїе разлог> за аспри ꙋ вистїꙗрїꙗ господстко ми, занеже сице съм сътворил господстко ми ѡстроенїе, како ест <више пис, да ест стоателна въ> вѣки и не ѡт когождо непоколѣбимо, поризмо господстко ми.

Ещеже и заклинанїе постаких <господстко ми, по ѡшъствїю господстко ми> кого изберет господъ Богъ бити господаръ зде въ земле Влашкое или ѡт сръдичнаго плода господстко ми или ѡт съ<родник наши или, по грѣсех на>ши или ѡт иноплѣменик, да аще почтет и поновит и ꙋкрѣпит сїе книга господстко ми <за прощенїе, того господъ Богъ да га почтет и да> съхранит въ господствѣ его и а въ бꙋдещих вѣцех дꙋша его. Ꙗ ащелиже не почтет и не поновит <и не ꙋкрадит сїе книга господстко ми за такмеженїе> и за прощенїе, анꙋ поперет и разорет и исхабит сїю ѡстроенїе господства ми, тог да ест тръклет <и анатема и афоресан ѡт> ти҃ї свѣти ѡтци еже сꙋт въ Некеи и да имат частїю със Їоуда и със Ꙗрїꙗ и със инними не<вѣрнїи Їꙋдеи, еже възъпих над> кръв господа Бога и спаса нашего Їсꙋса Христа и рекът: „възми, възми и распени его“ и кръв его над них и над чеда их, <ест и бꙋдет въ вѣки, амин>.

Сеже ꙋбо и сведетелїи постаких господство ми: <жꙋпан Папа вел дворник>[2] и жꙋпан Фїера вел лѡгофет и жꙋпан Бꙋзинка вел вистїꙗр <и жꙋпан Михо вел спатар и жꙋ>пан Бартоломи вел столник и жꙋпан Братꙋл вел комис и жꙋпан Ꙗпостол вел пехарник и жꙋпан Костан<дин вел постелник. И исправник Фїера вел лого>фет.

И написах аз, Лепъдат лѡгофет, въ градꙋ Бꙋкꙋрещи, мѣсеца апрїлїе е҃і дьни и ѡт Ꙗдама <даже до ниннѣ въ сего> писанїе текꙋщим лѣтом въ лѣт ҂зрлд҃, а ѡт рождества Христово, ҂ахкѕ҃.

<† Їѡ Ꙗлиѯандрꙋ> воевода, милостїю Божїю господинь.

< Иѡ Ꙗлеѯандрꙋ воево>да <m. p.>

---

[1] Cifrele adăogate ulterior, cu altă cerneală.
[2] În original lipseşte marele vornic.

<† Din mila lui Dumnezeu>, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului <Io Radul voievod>. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele satului Călimăneşti din judeţul Vîlcea, care este <al sfintei mănăstiri> numită Cozia, unde este hramul sfînta Troiţă, ca să fie în pace şi iertat de bir <şi de găleată şi de fîn> şi de bou şi de oaie seacă şi de cal şi de împrumut şi de miere şi de ceară şi de opăcinaşi <şi de dijmă şi de stupi şi de oi şi de poveri> de sare şi de cai de olac şi de toate slujbele şi mîncăturile, cîte sînt peste an în ţara <domniei mele, de nimeni> turburare să nu aibă, pentrucă acel sat Călimăneştii scris mai sus al sfintei mănăstiri Cozia <a fost> iertat de răposatul părinte al domniei mele Io Radul voievod, în primul rînd <de domnie>, să fie în pace de toate, <numai să fie de> ajutor sfintei mănăstiri Cozia. Şi am văzut domnia mea şi cărţile de iertare.

Iar cînd a fost <acum, în zilele domniei mele>, văzînd domnia mea atîta greutate şi nevoie şi strîmtoare de la împărăţie şi din toate părţile <şi ţara domniei mele încă fiind> căzută în robie şi pradă de răufăcători şi nu am putut domnia mea <să ridic atîta> cheltuială de către împărăţie şi haraci peste haraci. Întru aceea domnia mea în alt chip n-am avut cum <să fac, ci am cercetat> domnia mea împreună cu părintele nostru arhimitropolitul chir vlădica Luca al Ţării Romîneşti <şi cu toţi arhiereii, părintele chir Teo>fil episcop al Rîmnicului şi părintele Efrem al Buzăului şi părintele vlădica Ioasaf al Dealului <şi părintele episcop Antonie> de la sfînta mănăstire Argeş şi părintele Partenie episcop nastavnic al sfintei mănăstiri Snagov <şi părintele episcop Serghie de la> sfînta mănăstire Tismana şi părintele Ioasaf episcop de la sfînta mănăstire Mislea şi părintele egumen <Ioanichie de la sfînta mănăstire> Cozia şi părintele egumen Teofil de la sfînta mănăstire Bistriţa şi cu toţi egumenii <de la sfintele mănăstiri> şi cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele mari şi mici şi cu binecuvîntare de la sfînta patriarhie din Ţarigrad, ca să fie iertaţi, satul Călimăneştii, de toate dăjdiile, care sînt mai sus-zise, nimeni la ei <să nu intre, numai să> aibă a-şi da birul pe an cîte 50[1] galbeni. Însă să se ştie, să dea la ziua sfîntului Gheorghe <25 de galbeni şi la ziua sfîntului> Dimitrie alţi 25 [1] de galbeni, altceva nimic să nu dea. Şi să aducă satul Călimăneştii <singur această sumă> de aspri la vistieria domniei mele, pentru că aşa am făcut domnia mea întocmire, cum este <mai sus scris, să> fie stătătoare în veci şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă şi blestem am pus <domnia mea: după moartea domniei mele> pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn, aici în Ţara Românească sau din rodul inimii domniei mele sau din <rudele noastre sau, după păcatele> noastre, din alt neam, dacă va cinsti şi va înnoi şi va întări această carte a domniei mele <de iertare, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l > păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti şi nu va înnoi <şi nu va întări această carte a domniei mele, de întocmire> şi de iertare, ci va călca şi rupe şi distruge această întocmire a domniei mele, acela să fie de trei ori blestemat <şi anatema şi afurisit de> 318 sfinţi părinţi ce sînt la Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie şi cu alţi <necredincioşi iudei, care au strigat asupra> sîngelui domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru Iisus Hristos şi au spus: « ia-l, ia-l şi răstigneşte-l» şi sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, este şi va fi în veci, amin.

---

[1] Cifrele adăogate ulterior, cu altă cerneală.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: <jupan Papa mare vornic> [1] şi jupan Fiera mare logofăt şi jupan Buzinca mare vistier <şi jupan Miho mare spătar şi> jupan Vartolomi mare stolnic şi Bratul mare comis şi jupan Apostol mare paharnic şi jupan Costan<din mare postelnic. Şi ispravnic Fiera mare logofăt>.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea Bucureşti, luna aprilie 15 zile şi de la Adam<pînă acum, la această> scriere cursul anilor, în anul 7134, iar de la naşterea lui Hristos 1626.

<† Io Alixandru>, voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

<Io Alexandru voievo>d <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea Cozia, XLVIII/6.
Orig. hîrtie, fragment, pecete timbrată.
Trad. ibidem, ms. 209 f. 37—38.
Completările s-au făcut după documentul de scutire a satului Costeşti din aceeaşi zi, precum şi după traducere.

48

1626 (7134) aprilie 15, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte Stanei, fata Neacşăi, ocini în Muşcel, Urseşti şi în Tătărăi.

† Милостїю Божїю Їѡ Алеѯандрꙋ воевод и господинь, синъ покоиннаго Їѡ Радꙋла воевод. Дакат господство ми сїю повелѣнїе господства ми Stanii, nepoata Pascului, de soră, fata Neacşăi, sora Pascului din Văleni, ca să-i fie ocină în Muşcel şi în Urseşti şi în Tătărăi, însă partea moşî-său Malei, toată, şi de în partea moşî-său lui Voico jumătate, de preste tot hotaru, cît să va alege, pentru că această ocină au fost de baştine a Pascului, nepotul Malei şi a lui Voico, unchiul Stanei. Iar cînd au fost în zilile lui Alexandru voevod, ficioru lui Iliiaş voevod, avut-au pîră Pascul, unchiul Stanei, pentru acéste ocine cu unchiu său Marga [2], ficioru Radului, pentru partea unchi-său lui Voico, pentru că au fost 3 fraţi pe aceste moşii ce să scriu mai sus, pre nume[3] : Voico i Balea i Radul. Deci de în ei au rămas numai Pascul i Marga [2],

---

[1] În original lipseşte marele vornic.
[2] Îndreptat mai tîrziu în: Mirghea.
[3] « Pre nume» adaos ulterior, deasupra rîndului.

După aceea, au ținut Pascul partea moșŭ-său Bălăi toată de într-aceste ocine, iar Marga[1] au ținut partea tătîne-său, Radului toată, iar den parte lui Voico n-au vrut Marga[1] să dea nepotu-său Pascului nimica, ci au ținut tot Marga[1]. Deci s-au pîrît de față la Alexandru voevod, Pascul cu unchi-său Marga[1] pentru partea unchiu-său, lui Voico, de în Mușcel și den Urseşti și den Tătărăi și așa au pîrît Marga[1] cum au fost plătit pe unchi-său Voico de bir de roșii, în zilile lui Simeon voevod. Dentr-aceia Alexandru voevod au judecat și au dat domniia lui de în divan cum să ție Pascul partea moșă-său Malei[2] toată, cît să va alege, iar Marga[1] să ție partea tătîne-său Radului toată, iar pre partea unchi-săi lui Voico... [3] cul jumătate, iar Marga[1] altă jumătate den toate ce ar fi, să înpartă în doo, iar pentru viile lui Voico, ce au fost lucrat Marga[1] pînă nu s-au fost pîrît la Alexandru voevod, iar Pascul să aibă voe a lucrare loc țelină, unde-i va plăcea, pentru viile cîte au lucrat Marga[1], vii pentru vii. Și am văzut domniia mea și cartea lui Alexandru voevod, de pîră și de rămas, cum scrie mai sus, de cînd au fost cursul anilor 7126. Și de atuncea tot au ținut Pascul aceste moșii cu pace.

Iar cînd au fost în zilele domnii méle, după moartea Pascului și a Neacșăi, iar Marga și frate-său Rădan, ei s-au rădicat cu pîră asupra nepoată-sa Stanei, pentru parte unchi-său lui Voico și au venit de s-au pîrît de față în divan și așa pîrăia ei, ca să nu dea nepoată-sii Stanii nimica; iar domniia mea am judecat cu tot divanul și am dat domniia mea să ție Stana de în partea lui Voico jumătate, cum i-au fost judecata mai denainte și cum citiia cartea lui Alexandru voevod. Deci au rămas Marga și Rădan de lege de în divan.

Drept aceia, domniia mea am dat Stanei cum au ținut unchi-său Pascul și să fie în pace. Инако да нѣст, по реч господстка ми.

И исправник сам реч господстка ми.

Пис ꙋ Бꙋкꙋрещи, априлїе еї҃, зрлд҃.

Acad. R.P.R., MLXXXVII/112.
Copie de la sfîrșitul sec. al XVIII-lea.

49

1626 (7134) aprilie 15.

Alexandru Coconul voievod poruncește lui Preda, feciorul lui Lațco, să nu mai stăpînească satul Corzii, deoarece este al m-rii Tismana de multă vreme, dat de bunicul său, Ioan din Paia.

† Милостїю Божїю Їѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинь, синꙋ покоиномꙋ Іѡ Радꙋла воевода. Пишът господстко ми ție, Predo, feciorul lui Lațco, nepotul

---

[1] Indreptat mai tîrziu în Mirghea.
[2] Îndreptat mai tîrziu în: Milei.
[3] Loc alb.

comisului Ion ot Paia. Dau-ți în știri dumnea mea păntru rîndul părinteluie ipiscup Sărghie di la svînta mănăstiri di Tismeana, că aicea s-au jăluit, naintea domni méle, cum ții 1 sat al mănăstirei di moșîe, anume Corzie și cărții n-ai pri acila. Dici, di vrémi ci viri videa cartea domnie méle, iar tu să cauție la sviati Troiță să fii aicea, înpriună cu părintile, deaca nu viri să lași cum au lăsat moșu-tău Ion, satul, să fii al mănăstirei, cum au fostu mai dinainte vréme. Și să-ți iai și cărțiili, ci cărți vor fi, păntru acil sat, să stai di față. Și într-altu chip să nu faci. Инако да нѣст, по реч господстка ми.

Испракник сам реч господстка ми.

Пис мѣсеца априлїе еї҃ дьни, к'ь лѣт ҂зрлд҃.

† Їѡ Алеѯандрꙋ кѡекѡда, милостїю Божїю господинь.

Ѹчил кел дкорник.

Acad. R.P.R., I/32.
Orig., hîrtie (30 × 21), pecete timbrată, căzută.
Copie la Arh. St. Buc., ms. 330 f. 263.
EDIȚII. Bianu, *Doc. rom.* 120.

50

1626 (7134) aprilie 15, București.

Alexandru Coconul voievod întărește pe viață ca egumen la m-rea Tismana pe arhiereul Serghie, fost episcop la Muncaci și în Maramureș.

† Милостїею Божїею Іѡ Алеѯандрꙋ коекода и господин'ь к'ьсои земле Ѹггрроклахїнское, син'ь келикаго и прѣдобраго и покоинаго Їѡ Радул коикода. Дакат господстко ми сїо повѣленїе господстко ми скѣтѣи божественѣ монастиромꙋ глаголеми Тисмана, идеже ест скѣти храм Ѹспѣнїе Богородиц'ь, гдеже почиваеше скѣти тѣло скѣти Микодин и к'ьсѣх соборомꙋ и к'ьсѣмꙋ братїемꙋ еже ѡбителю ꙋ скѣт'кю монастиромꙋ да бите емꙋ егꙋмен ѡтцомꙋ архїе Сѣргїе, что сꙋт бил архиреѡмꙋ на Мꙋкач и на Марамꙋреш, постакил ѡт к'ь покоинномꙋ Михаю кода, к'ьда сꙋт бил коикода к'ь земле Ардѣлское. Понеже наипрѣжде крѣме ѡтцо архїе Сѣргїе бил сꙋт бикателю ѡт младци имꙋ ꙋ скѣтѣи монастира архїмандрита к'ь лѣт кї҃[1], с'ьс благословенїе чистнѣишомꙋ и прѣѡсвещенномꙋ арха великаго патриарха Єремїе ѡт Цариградꙋ и с'ьс колю к'ьсѣмꙋ соборомꙋ постакил га ест покоинаго Михнѣ кода бите достоини пастиро к'ь свѣтѣю монастиромꙋ и нѣст га зкадит ни един господарꙋ прѣжде бивше, ниже покоинаго Щефан кода, ни покоинномꙋ Алеѯандрꙋ кода, ниже покоинаго Михаю коикода. Таже покоинаго родїтелю господство ми Їѡ Радул коекод, господарꙋ земле Молдавско, принесил га ест ѡт земле Лѣхиское на господстко

---

[1] Cifrele scrise peste o răzură.

имȣ. Таже га ест послал ȣ господство ми да имах чьстїю и съмотренїи и добра гледанїю ѡт къ господстко ми. Таже господстко ми съмотрил съм със късѣх почтенноми пракителю господство ми плакиже да бȣдї егȣмен ȣ скѣтѣю монастирох пираскинȣл, како сȣт бил напрѣжде и ѡт никто бантоканїе или смѣшенїи да не имах, понеже съм ѡбрѣтал господстко ми ѡт късѣх почтенноми пракителю господстко ми, како ест старо и бикателю монастерскомȣ ѡт младци его.

И тако се ест измолил със многоумоленїи нинѣ прѣд господстко ми и ȣ прѣд късѣх почтенноми пракителю господстко ми, ȣ великомȣ дикан: по съмрькти его, дрȣг ѡт дрȣгаго странлах да нѣст егȣмен или ѡт село монастир илибо ѡт кечини монастиромȣ, али ермона да бȣдет ȣ монастиромȣ, послȣшник, а егȣмен да не бȣдещ анȣ да ест ѡт собор ѡт братїемȣ комȣ хокит битї колю емȣ, како сȣт бил ѡбичнно монастирскомȣ ѡт стар собор и със велико закленанїе како ест ѡстакил скѣти Микодин. Понеже прочитал съм господстко ми със късѣх почтенноми пракителю господства ми книги келицѣ патриарси, испрько книга великаго патриарха Єфтемїе и книга патриархо Юласаф и книга патриарха Єримїе и книга великаго патриарха Софронїи Рȣсалимски. И видѣх и кѣм и прочитал със късѣх почтенноми пракителю господстко ми ȣ дикан господстко ми и книга стараго Житмона крал ѡт Бȣдина и книга стараго Микȣла коикода Сибински ѡт Ꙗрдѣлское земле и книга Щефан диспод, синъ кнеѕ Лазар ѡт Сръбески земле и книга великаго покоинаго Мирча коекод, что сȣт бил къ Тȣрнȣ Сѣкерински и книга покоиннаго Дан коикода и кнега покоинаго Владу коикода, сътворили със великомȣ клетко, како никто да не имах смѣшенїе илибо работь да бȣдеть егȣмен ѡт дрȣга страно, развѣ колю собором бикаимаго монастирскомȣ, анȣ да стакише по съмрькти архїе Сѣргїе ѡт собор ѡт братїемȣ ѡбщѣжителю да постакише егȣмен ѡт къ шнимȣ, понеже съм кидѣл господстко ми ѡтцомȣ архїе Сѣргїи мъндросто и разȣмник и старо монастиромȣ ѡт толицѣ лѣти. И постаклѣимȣ съм господство ми бити егȣмен със кьс колю пракителю господстко ми и със колю късѣмȣ соборомȣ монастирскомȣ бите наставник, докле хокет бите ѡн жик и по строенїе прочїю стари господари и патриархїи.

Єщеже закленанїи постаких господстко ми: п'ѡшъсткїю господстко ми, комȣ нарȣчит господъ Богъ бите господаръ и ѡбладателю ѡт чистетомȣ царȣ ѡт късточни страни съ скиптра дръжате Земли Клашкое ли ѡт сръдїчнаго ми плода господстко ми или ѡт съродники наш или ѡт по грѣсех наш илибо ѡт инноплѣменикомȣ, да аще почтит и помилоит и ȣтврьдить сїю ѡбично <скѣ>[1]тѣю монастиромȣ, по того господъ Богъ да почтит и помилоит къ господсткѣ его. Ꙗ л<щелиже>[1] ни почтит и ни поновит, анȣ разорит и поперит такмежа скѣтѣи монастир, да не бȣдѣща къ кѣцѣ дȣшах его и да имах частїю със Юда и със проклитомȣ Ꙗрїѧ на едно мѣсто и със инеми никерни Юдеи, еже къзьпише на господа Бога, спасах нашего Ісуса Христа:

---

[1] Loc rupt.

„възми, възми и распѣни“, врък имȣ на них и на чѣда их и да бȣдет съперник Ȣспенїи Б<огороди>[1]цѣ на страшнѣ и нелицѣмѣрнѣ сȣд нѣст едеж^{е} лицемерїи въ вѣки, амин.

Сеже и свѣдїтелю поставлѣнимȣ господство ми: жȣпан Папа велики дворник и жȣпан Фїера велики логофет и жȣпан Бȣзинка велики вистїар и жȣпан Михо велики спатар и жȣпан Бертоломею велики столник и Братȣл вел комис и Апостол пехарник и жȣпан Костандин велики постелник. И исправник Фїера вел логофет.

Исписах Дȣмитрȣ логофет, мѣсеца апрїлїе еї҃ дьни, въ градȣ Бȣкȣрещи, ѡт Адама до сѣго теченїе лѣт, въ лѣт ҂зрд҃.

† Їѡ Алеѯандрȣ вѡевѡда, милостїю Божїю господинь.

Иѡ Алеѯандрȣ воевода <m. p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului şi răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieştii mănăstiri numită Tismana, unde este sfîntul hram al Uspeniei născătoarei de Dumnezeu, unde se odihneşte sfîntul trup al sfîntului Nicodim, şi întregului sobor şi tuturor fraţilor din lăcaşul sfintei mănăstiri, să-i fie egumen părintele arhiereu Serghie, care a fost arhiereu la Muncaci şi la Maramureş, aşezat de către răposatul Mihail vodă, cînd a fost voievod în Ţara Ardealului. Pentru că mai înainte vreme părintele arhiereu Serghie a fost vieţuitor din tinereţea lui în sfînta mănăstire, arhimandrit 12 ani, cu binecuvîntarea preacinstitului şi preasfinţitului mare arhipatriarh Eremia din Ţarigrad şi cu voinţa întregului sobor l-a pus răposatul Mihnea vodă să fie vrednic păstor în sfînta mănăstire şi nu l-a scos nici un domn care a fost înainte, nici răposatul Ştefan vodă, nici răposatul Alexandru vodă, nici răposatul Mihai voievod. Astfel, răposatul părinte al domniei mele Io Radul voievod, domn al ţării Moldovei, l-a adus din Ţara Leşască la domnia lui. Apoi l-a trimis la domnia mea, să aibă cinste şi căutare şi bună îngrijire de către domnia mea. Deci domnia mea am căutat cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele, iarăşi să fie egumen la sfînta mănăstire nestrămutat cum a fost mai înainte şi de către nimeni să nu aibă tulburare sau amestec, căci am aflat domnia mea de la toţi cinstiţii dregători ai domniei mele că este vieţuitor bătrîn al mănăstirii din tinereţea lui.

Şi aşa s-a rugat cu multe rugăminţi acum înaintea domniei mele şi înaintea tuturor cinstiţilor dregători ai domniei mele, în marele divan: după moartea lui, altul din alte părţi să nu fie egumen, sau din satele mănăstirii sau dintre vecinii mănăstirii ieromonah, poslușnic, să fie la mănăstire, însă egumen să nu fie, ci să fie din sobor, dintre fraţi, cum va fi voia lor, cum a fost obicei în mănăstire de la vechiul sobor şi cu mare blestem, cum a lăsat sfîntul Nicodim. Pentru că am citit domnia mea cu toţi cinstiţii dregăgori ai domniei mele, cărţile marilor patriarhi, mai întîi cartea marelui patriarh Eftimie şi cartea patriarhului Ioasaf şi cartea patriarhului Eremia şi cartea marelui patriarh Sofronie al Ierusalimului. Şi am văzut şi ştiu şi am citit cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele în divanul domniei mele şi cartea bătrînului Sigismund craiul de la Buda şi cartea bătrînului Iancul voievod al Sibiului din ţara Ardealului şi cartea lui Ştefan despotul, fiul cneazului Lazăr, din Ţara Sîrbească şi cartea marelui, răposatului Mircea voievod, care a fost în Turnul Severin şi cartea răposatului Dan voievod şi cartea răposatului Vlad voievod, făcute cu mare blestem, ca nimeni să nu aibă amestec sau treabă să fie egumen din altă parte fără voia soborului trăitor în mănăstire, ci să lase după moartea arhiereului Serghie din sobor dintre fraţii chinoviţi, să pună egumen dintre ei, pentru că am văzut domnia mea înţelepciunea şi înţelegerea arhiereului Serghie şi bătrîneţea lui de atîţia ani în mănăstire. Şi am pus domnia mea să fie egumen cu toată voia dregătorilor domniei mele şi cu voia întregului sobor al mănăstirii, să fie nastavnic pînă va fi în viaţă şi după aşezarea celorlalţi domni bătrîni şi patriarhi.

---

[1] Loc rupt.

Încă blestem am pus domnia mea: după moartea domniei mele cui va încredinţa domnul Dumnezeu să fie domn şi stăpînitor de la cinstitul împărat al părţilor răsăritului, cu sceptrul să ţie Ţara Românească, sau din rodul inimii domniei mele, sau din rudele noastre, sau după păcatele noastre, din alt neam, dacă va cinsti şi va milui şi va întări acest obiceiu al sfintei mănăstiri pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi miluiască în domnia lui. Iar dacă nu va cinsti şi nu va înnoi, ci va strica şi va călca întocmirea sfintei mănăstiri, să nu fie în veci sufletul lui şi să aibă parte cu Iuda şi cu blestematul de Arie la un loc şi cu alţi iudei necredincioşi, care au strigat asupra domnului Dumnezeului mîntuitorului notru Iisus Hristos: «Ia-l, ia-l, şi răstigneşte-l», sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor şi să-i fie potrivnică la înfricoşata şi nefăţarnica judecată, Uspenia născătoarei de Dumnezeu, unde făţărnicie nu este în veci amin.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Fiera mare logofăt şi jupan Buzinca mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Bertolomeiu mare stolnic şi Bratul comis şi Apostol paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic Fiera mare logofăt.

A scris, Dumitru logofăt, luna aprilie 15 zile, în cetatea Bucureşti, de la Adam la aceasta cursul anilor, în anul 7134 <1626>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alexandru voievod <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XCI/9.
Orig., perg. (50 × 39), pecete timbrată.
Cu o trad. din sec. al XVIII-lea.
O copie la Acad. R.P.R., CMXCIII/59.

51

1626 (7134) aprilie 20.

Patru boieri mărturisesc că au ales părțile de ocină din Iaroslăvești ale lui Ghioca postelnic și ale lui Iano, fratele banului Panaiot.

† Adecă noi 4 boiari ce-am fost luați pre răvașele domnești de Ghioca postelnic și de Iano, fratele banului Panaiut, ca să-i tocmit [1] și le alégem ocina de la Iaroslăvești, de la mori, care ocină au cumpăratŭ mai denainte vréme Anghel comis și Panaiut ban, fratele lu Iano. Iar după moartea lor, cînd au fost acum, în zilele domnu nostru Io Alexandru voevodŭ, sinŭ Radul voevodŭ, avut-au pîră Ghioca postelnic [pîră] cu Iano, fratele banului Panaiut, pentru această ocină, cum scrie mai sus, că au fost ocină amestecată înpreună amîndoi.

Deci noi, 4 boiari ce ne-au luoat pre răvașe domnești, anume: ot Cacova, Builă i ot Stoinești, Pîrvul postelnic i ot Bîrsești, Iano logofăt i ot Bujurani, Stanciul logofăt, noi ne-am strînsu toți înpreună de le-am călcat ocina de la Iaroslăvești și le-o am ales și o am înpietrit cu sémne cum să se știe: d<in m>[2]arginea iazului în sus, pre la fagul cel mare, pre în capul lazului s<ili>[2]ștei, pre Vîlceao Crucei în sus pînă la Lacul Pucios, de-aciia <pr>[2]ė Calea Ocnei, pînă în Valea Globocei suptu rîpă și preste ... [2] către Zboește, să ție Ghioca postelnic den apa Valea Frum<ușiții>... [2] émă să ție Ghioca postelnic în jos pînă în hotarul Vlăd... [2] în sus, pînă în Zboești și în jos la apă, iar pînă în iazul morilor. <Iar> [2] alt codru, ce-au fost cumpărat de Anghel comis de în Valea Frumușiței de în sus de la Drăghici, să-l ție Iano postelnic.

Așa am aflat noi cu ale noastre suflete și i-am tocmit, însă Ghioca postelnic să aibă voia a tăia pădure pre lîngă iaz, să dereagă la mori și să n-aibi opréală de către Ianoi, nici să oprească Ghioca postelnic pre Ianoi postelnic de în pădure de preste rîu să nu tae să dereagă la morili lui, ce să fie ca frații unul cu altul.

Инако да нѣст, по нашє реченїє.

Пис мѣсеца апрїлїє к҃, лѣт ҂зрлд҃.

Arh. St. Buc., Ep. Rîmnic, LIII/bis/9.
Orig., hîrtie (31,5 × 21), patru peceți aplicate.
Copie ibidem, ms. 707 f. 277–278.

52

1626 (7134) aprilie 25.

Șerban dă ocina sa din Pupezeni lui Nedelco în schimbul ocinei acestuia din Pisculești.

† Eu Șerban scris-am acesta al mieu zapis la mîna lu Nedelco, cum să să știe că am schimbat niște ocină de i-am datu de în Pupezeni stînjeni 20, de

---

[1] În loc de: tocmim.
[2] Loc rupt.

în parte lu Nedelco al Herăi, de în cîmpŭ şi de în pădure şi cu vad de moară şi cu parte lui deîntr-o moară ce iaste gata. Şe eu Nedelco am dat lu Şerban ocină den Pisculeşti stînjeni 20, den parte lu Stan, sinŭ Stan vătah şi dîn cîmpu şi dîn pădure şi cu vad de moară şi i-am dat dup ocină şi o vacă. Şi ne-m tocmitŭ de bunăvoia nostră.

Ş-au fost la tocmelă a noastră mărturie: Drăgan de Pisculeşti şi Nedelco al Herăi şi Stroe de Pupizeni şi Stan, sinŭ Stanciul vătaf şi Stanciul, sinŭ Badiul şi dîn Bucu, Pătru şi toţi megiiaşii şi de sus şi de jos.

Пис мѣсеца априлїе ке҃ дьни, въ лет ҂зрлд҃.

+ Stanciu
+ . . . [1]
+ Mile
+ Drăgan
+ Eu Şărban
+ Nedelco
⊢ Stan

+ Stroe
+ Voicilă
+ Dragomir
+ Stanciul
+ Nan
+ Mane
<Semnătura ştearsă cu degetul.>

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, VIII/4, f. 1.
Orig., hîrtie (28 × 21), douăsprezece peceţi aplicate.
Copie ibidem, ms. 692 f. 170.

53

1626 (7134) aprilie 25, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte jupaniţei Maria o vie în satul Cîineşti.

† Милостїю Божїею Їѡ Ꙗлеѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земле Ѹггрровлахїеское, синъ покоинаго Їѡ Радꙋл воевода. Дават господство ми сїю повеленїю господства ми жꙋпаницев Марїев и със синови си ен, елицеже Богъ даст, ꙗкоже да ест ей едно виноград ꙋ село Къинещї, подлѣ със поп Ꙗлбꙋл, понеже сїю више речена виноград ѡна ест покꙋпил ѡт над Ѡпрѣ и ѡт над Станчюл и Дръгичю за аспри ҂кѱ҃ [2] готови и със алдъмъшари, по име поп Ꙗлбꙋл и Радꙋл попев и Ботое и Блъкꙋл и Влаꙗ и Владꙋл и Станчюл и Чюкꙋл и Петко и Иван и Кирка и ѡт Зътрѣни, Лепъдат логофет и Стоика и Преда и ѡт Шеринѣсъ, поп Некꙋла и ѡт Лъпꙋшата, поп Дꙋмитрꙋ и Лепъдат.

И продал Опрѣ и Станчюл и Дръгїч сїе више речена виноград ѡт своем добро волю и без ни едно силост. И тако се ест ꙋтакмил како ащелиже не хокет вит столтел того виноград жꙋпаницек Марїек, како продал ѡни, а жꙋпаница Марїе да вити волница да възимает виноград Ѡпрек и Станчюлок и Дръгичюк виноградї радї виноград, заниже тако се ест ꙋтакмиле сꙋт ѡт нихном доброволю и ѡт пред семꙋ алдъмъшари, еже сꙋт више речено.

---

[1] Indescifrabil.

[2] Cifra к҃ este retuşată.

Сего радї дадох и господство ми жꙋпаницек Марїек, ꙗкоже да ест ей тог више речена виноградї за дѣдїнꙋ ей въ ѡхаб и със синови ей и внꙋком и превночетом си и не ѡт когожди непоколѣвим, поризмо господства ми.

Сеже и сведетели поставлѣем господство ми: жꙋпан Папа великїи дворник и жꙋпан Фїера вел лѡгофет и жꙋпан Бꙋзинка вел вистїар и жꙋпан Михо вел спатар и жꙋпан Бертоломею вел столник и жꙋпан Братꙋл вел комис и жꙋпан Ꙗпостол вел пехарник и жꙋпан Костандин вел постелник. И исправник Фїера великїи лѡгофет.

Написах аз, Станчюл, въ стол градꙋ Бꙋкꙋрещи, мѣсеца априлїе к҃е дьни, ѡт Ꙗдама до нинѣ теченїе лѣтом, въ лѣт ҂з҃рлд.

† Іѡ Ꙗлеѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю Божїю господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniţei Maria şi cu fiii ei, cîţi Dumnezeu îi va da, ca să-i fie o vie în satul Cîineşti, alături cu popa Albul, pentru că această vie zisă mai sus ea a cumpărat-o de la Oprea şi de la Stanciul şi Drăghici, pentru 2700[1] aspri gata şi cu aldămăşari, anume: popa Albul şi Radul Popii şi Botoe şi Vîlcul şi Vlaia şi Vladul şi Stanciul şi Ciucul şi Petco şi Ivan şi Chirca şi din Zătreni, Lepădat logofăt şi Stoica şi Preda şi din Şerineasă, popa Necula şi din Lăpuşata, popa Dumitru şi Lepădat.

Şi au vîndut Oprea şi Stanciul şi Drăghici această vie zisă mai sus de a lor bunăvoie şi fără nici o silă. Şi aşa s-au înţeles că dacă nu va fi stătătoare acea vie jupaniţei Maria cum au vîndut ei, jupaniţa Maria să fie volnică să ia via lui Oprea şi lui Stanciul şi lui Drăghici, vie pentru vie, pentru că aşa s-au înţeles de a lor bună voie şi dinaintea acestor aldămăşari ce s-au zis mai sus.

De aceea, am dat şi domnia mea jupaniţei Maria, ca să-i fie acea vie zisă mai sus de moştenire şi de ohabă şi cu fiii ei şi nepoţilor şi strănepoţilor ei şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Fiera mare logofăt şi jupan Buzinca mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Bertolomei mare stolnic şi jupan Bratul mare comis şi jupan

---

[1] Cifra miilor este retuşată.

Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic Fiera mare logofăt.

Am scris eu, Stanciul, în cetatea de scaun Bucureşti, aprilie 25 zile, de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7134 <1626>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, IV/5.
Orig., hîrtie (30 × 21), pecete timbrată, căzută.
Cu o trad. din 1859.

54

1626 (7134) aprilie 28.

Voicilă logofăt şi Şteful logofăt şi jupaniţa lui, Stana, vînd lui Hrizea vistier moşia lor din Crătuneşti.

† Eu Voicilă logofăt i Şteful logofăt i jupaniţa ego, Stanev, ci-au fost fată lu Voicilă logofătul de Spăténi, scris-am acest zapis al nostru, să fie de mare credinţă la mîna jupan Hrizei vistier, cum i-am vîndut ocina noastră de în sat de la Crătuneşti toată, oare cîtŭ se va alége, de în cîmpu, de în pădure şi de în apă şi de în sălîştea satului şi de preste tot hotarul. Însă eu Voicilă logofăt am vîndut partea mea toată, 100 de stînjăni, za 4000 aspri gata. Şi eu Şteful şi cu jupîneasa mea Stana, iară i-am vîndut partea mea toată, însă 100 de stînjăni, za 4000 aspri gata. Şi ne-au dat jupan Hrizea vistier asprii toţi gata, denaintea jupan Papei marele dvornic şi a jupan Fierăi mare logofet.

Şi mărturie fost-au la această tocmeală mulţi boiari, anume: Radul i Para logofeţii de vistierie i Sava şetrariul i Scorea logofăt i ot Roténi, Spiridon logofăt. Инако да нѣст, по наш реченїе.

Пис аз, Єтанчюл лwгофет, мѣсеца априлїе ки҃ дьни, къ лѣт ҂зрлд҃.

Papa vel dvornec <m. p.>
Fiera logofăt <m. p.>
Voicelă logofătulŭ <m. p.>
Şteful logofătulŭ <m. p.>
Dobri logofăt <m p.>
Para logofăt pis <m. p.>
Scorea logofăt <m. p.> i
Σαβα σετραριος <m. p.>

Acad. R.P.R., CCCCXVIII/19.
Orig., hîrtie (29 × 20), 8 peceţi aplicate.

55

1626 aprilie 28.

Chiril, arhiepiscop al Constantinopolului, hotărăşte în sobor să aprobe desfiinţarea sloboziilor din Ţara Românească, în afară de Şegarcea, Vai-de-ei, Călineşti, Căpreni, Stănceşti şi Putineiu.

Κύριλλος ἐλέῳ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης.

Ἐπιστασίας ἐννόμου καὶ τυραννικῆς βίας διαφορὰν πάντες ὁμολογοῦσιν ὅσοι τῶν πολιτικῶν ἔμπειροι, τὸ τὴν μὲν τυραννίδα πρὸς τὸ οἰκεῖον κέρδος ἀποβλέπειν τοῦ τυραννοῦντος, τὴν δὲ ἔννομον ἐπιστάσιαν πρὸς ὠφέλειαν τῶν ὑποταττομένων καὶ διοικουμένων, ὠφέλεια δὲ ἐν τοῖς διοικουμένοις οὐδεμία τοσαύτη, ὡς ἡ τῆς δικαιωσύνης πρὸς ἀλλήλους τήρησις, ἥτις καὶ πάσης ἐστὶ πολιτείας κρηπίς. Ταύτην καὶ οἱ ἐντιμότατοι καὶ εὐγενεῖς ἀρχόντες ἐπὶ τῆς αὐθεντίας τοῦ ἐκλαμπροτάτου καὶ ἐνδοξοτάτου καὶ εὐσεβεστάτου αὐθέντου κυρίου Ἰώνου Ἀλεξάνδρου βοιβόνδα πάσης Οὐγκροβλαχίας τοῦ ἐν ἁγίῳ πν<εύματ>ι ἀγαπητοῦ υἱοῦ ἡμῶν μετριότητος κοινῇ γνώμῃ πάντες, ἐν τοῖς ὑπ' αὐτοὺς τηρῆσαι βουλόμενοι ὡρόντες δὲ τούτους μὲν ἐν ταῖς σλομποζίαις οἰκούντας, ἐλευθέρους πάντων τῶν νομιζομένων δασμῶν τε καὶ εἰσφορῶν, τοὺς δε λοιποὺς πιεζομένους ταῖς συνεχέσι εἰσπράξεσι καὶ κινδυνεύει μετ' οὐ πολὺ ἢ μηδένα εἶναι τὸν ὑπηρετήσοντα τοῖς βασιλικοῖς δάσμοις καὶ εἰσπράξεσι πάντας ἐπὶ τὰς σχλομποζίας συῤῥέοντας ἢ ἐλαττωθῆναι κατὰ μικρὸν τὴν ἐπαρχίαν αὐτῶν καὶ ἐς τὸ παντελὲς ἐρημωθῆναι τούτους ἐκτὸς τῶν σλομποζιῶν διὰ τὰς βαρεῖς καὶ ἀπαραιτήτους εἰσπράξεις ἐπὶ τὰ περίοικα ἔθνη μετανισταμένων ἑκάστοτε, ἀμηχανοῦντες οὖν τοῖς ὅλοις στασίν τινα καὶ ἄκος εὑρεὶν τῶν δεινῶν καὶ πολλὰ πολλάκις συνδιασκεψάμενοι τοῦ δικαῖου καὶ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος προμηθοῦμενοι, ἔγνωσαν δεῖν ἀφαιρεθῆναι μεν τὰς σλομποζίας ἁπάσας ἀρχόντων, μοναστηρίων καὶ ἐξωτερικῶν ὡς ἐπιζημίους μεν τῆς αὐθεντίας αὐτῶν, ἀφανισμῷ δε τῶν ἐπιλοίπων χριστιανῶν καὶ συνδούλων τελεῖν δὲ πάντας κοινῇ τὰς τῆς βασιλείας εἰσπράξεις ἅτε τὴν αὐτὴν γῆν οἰκοῦντας ἐκ προγόνων καὶ ὑφ' ἕνα ζυγὸν δουλείας ὄντας τὴν δὲ σλομποζίαν τῆς Ἱσγαρτζίας τοῦ ἁγιοτάτου θρόνου Ἀλεξανδρείας τοῦ βαιντεγεῖ τοῦ εὐγένους ἄρχοντος κυρίου Ἰωάννου ποστελνίκου, τοῦ Καλινέστι, τοῦ Καπράνη, τοῦ Σταντζέστι καὶ τοῦ Πουτινεῖου ταυτασὶ καὶ μόνας δι' ἅς οἴδασιν εὐλόγους αἰτίας βούλονται μένειν ἀδιαλωβήτους, ἀμεταπτώτους καὶ ἀπαρασάλευτους μέχρι παντός. Εἰ δὲ καὶ αἱ λοιπαὶ παρὰ τῶν προγενεστέρων αὐθέντων ἔσχον διὰ χρυσοβούλλων καὶ ἀρῶν, τὸ κύρος ὡς ἐπωφελὲς τοῦ τόπως παρ' ἐκεῖνοις κριθὲν, ἀλλ' αἱ ἐπὶ τῶν καθ' ἡμᾶς γενόμεναι χρόνων εἰσπράξεις, διά τε τὴν ἔννομον καὶ δικαίαν αὐτῶν πολιτικὴν διάταξιν ἠκυρόσαντο γράμμασι χρυσοβούλλοις. Ὡς δὲ τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, υἱοὶ ἀγαπητοὶ ἐν πνεύματι ἁγίῳ, τοῦ μὴ λέγεσθαι καὶ εἶναι σλομποζίαν καὶ δι' ἡμετέρου πατριαρχικοῦ καὶ συνοδικοῦ συγγιλεώδους γράμματος, αὐτὸ τοῦτο γενέσθαι ἠτησαντο.

Ἡ μετριότης τοίνυν ἡμῶν, τὴν αἴτησιν αὐτῶν εὔλογον ἰδοῦσα, ἀποφαίνεται συνοδικῶς ἐν πνεύματι ἁγίῳ, γνώμῃ καὶ τοῦ παρευρεθέντος μακαριωτάτου πάπου καὶ πατριαρχου Ἀλεξανδρείας, κυρίου Γερασίμου καὶ τῶν λοιπῶν ἱεροτᾶτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων τῶν ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶι ἀδελφῶν αὐτῆς καὶ συλλειτουργῶν ἵνα, κατὰ τὴν ἐπωφελῆ κρίσιν καὶ βούλησιν αὐτῶν ἀρθείη ἐκ μέσου τὸ εἶναι σλομποζίας τοῦ λοιποῦ ἀφανισμοῶ δὲ παραδόντες οἱ ἄρχοντες τὰ τῶν σλομποζιῶν κατ' ἐκείνου καιροῦ γεγονότα χρυσόβουλλα καὶ ἄλλως πατριαρχικὰ συγγιλιώδη γράμματα εἴσαν ἀνεύθυνοι καὶ λελυμένοι καὶ συγκεχωρημένοι παρὰ πατρὸς, υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος πάσης ἀρᾶς, δεσμοῦ ἀφορισμοῦ καὶ ἀναθέματος τῶν ἐν τοῖς χρυσοβούλλοις ἐκείνοις καὶ συγγιλιώδεσι γράμμασιν ἐγχαραχθέντων. Τὰ δὲ χρυσόβουλλα καὶ πατριαρχικὰ γράμματα τὰ ἀρχηθὲν τὸ εἶναι τὰς σλομποζίας βεβαιοῦντα παρ' ἐξ τῶν ἀνωτέρω ῥηθέντων σλομποζιῶν τῆς Ἰσγαρτζίας, τοῦ Βαιντεγεί, τοῦ Καλλινέστι, τοῦ Καπράνη, τοῦ Σταντζέστι καὶ Πουτινέηου ἅς βούλονται ἔχειν ἀμεταθέτως καὶ ἀπαρασαλεύτως, ὅπου περ' ἄν εὑρεθῶσιν εἰήσαν ἄκυρα, ἄχρηστα καὶ ἀνίσχυρα καὶ εἰς οὐδὲν λογιζόμενα.

Ἄν δέ τις παρὰ ταῦτα ποιῆσαι βουληθείη καὶ ἀκυρῶσαι τὸ παρὸν πατριαρχικὸν συνοδικὸν καὶ συγγιλιῶδες γράμμα τὸ ἐπὶ συστάσεως τῆς αὐθεντίας ταύτης γεγονὸς καὶ τῆς τζάῤῥας ἀφωρισμένος εἴη παρὰ τῆς ὁμοουσίου καὶ ζοποιοῦ καὶ ἀδιαιρέτου τριάδος καὶ κατηραμένος καὶ ἀσυγχώρητος καὶ ᾄλυτος μετὰ θάνατον αἰονίως καὶ τυμπανιαῖος καὶ ἡ μερίς αὐτοῦ μετὰ τοῦ προδότου Ἰούδα καὶ ἐχέτω τὰς ἀρὰς τῶν ἁγίων τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτῶ θεοφόρων πατρῶν τῶν ἐν Νικαία συνόδων καὶ τῶν οἰκουμενικῶν πατριαρχῶν. Ἐπὶ γὰρ τῇ τούτου ἀσφαλεία ἐγκεχάρακται καὶ τὸ παρὸν τῆς ἡμῶν μετριότητος συγγιλιῶδες γράμμα καὶ ἐπεδόθη τοῖς διαληφθεῖσιν ἄρχουσιν.

Ἐν ἔτει ${}_{\chi}\widetilde{\alpha}^{-\omega}$ $\widetilde{\chi}^{-\omega}$ $\widetilde{\kappa}^{-\omega}$ $\widetilde{\varsigma}^{-\omega}$ μηνί ἀπριλλίου $\widetilde{\kappa\eta}^{-\eta}$ ἰνδικτιῶνος $\widetilde{\theta}^{-\eta\varsigma}$.

† Κύριλλος ἐλέῳ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης.

† Γεράσιμος ἐλέῳ Θεοῦ πάππας καὶ πατριάρχης τῆς μεγάλης πόλεως Ἀλεξανδρείας.

† ὁ Ἡρἀκλείας Νεόφυτος
† ὁ Τορνόβου Μακάριος
† ὁ Ἀδριανουπόλεως Παρθένιος
† ὁ Παλαιῶν Πατρῶν Θεωφάνης
† ὁ Κορίνθου Δανιήλ
† ὁ Μηθύμνης Κορνίλιος
† ὁ Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης Γαβριήλ
† ὁ Φιλιππουπόλεως Ἰωάσαφ.
† ὁ Σερρῶν Ἀχίλλειος
† ὁ Λαρίσσης Γρηγόριος
† ὁ Μιδίας καὶ Σοζουπόλεως Θεοδόσιος
† ὁ Ἀγχιάλου Χριστόφορος

† ὁ Μεσημβρίας ’Ακάκιος
† ὁ ἀρχιεπίσκοπος Δομενίκου καὶ Ελασῶνος ’Ιωάσαφ
† ὁ Βάρνης Παρθένιος
† ὁ Βιδήνης Γαβριήλ
† ὁ Προικονήσου Κλήμης
† ὁ Σηλυβρίας Λαύρεντιος
† Μητροπολίτης Θηβῶν Δανιήλ
† ὁ ’Αγαθουπόλεως Μητροφάνης
† ὁ ‘Ραιδέστου καὶ Πανίου ἐπίσκοπος Μελχισεδέκ.

† Chiril, din mila lui Dumnezeu, arhiepiscop al Constantinopolei, Roma cea Nouă şi patriarh a toată lumea.

Cîţi sînt iscusiţi în cele politiceşti mărturisesc osebirea dintre cîrmuirea cea după legi şi sila cea tirană, tirania cătînd către cîştigul însuşi al asupritorului, iar legiuita cîrmuire către folosul supuşilor şi celor cîrmuiţi, iar între cei cîrmuiţi niciun folos nu-i atît de mare ca păzirea dreptăţii unora faţă de alţii, care e şi temelia întregii stăpîniri. Pe aceasta dorind s-o păzească, într-un gînd, faţă de supuşii lor, toţi preacinstiţii şi de bun neam boieri, de sub domnia prealuminatului şi preaslăvitului şi preacucernicului şi de sine stăpînitor domnului domn Io Alexandru voievod a toată Ungrovlahia, cel întru duhul sfînt iubit fiu al smereniei noastre, văzînd dar pe cei ce locuesc în slobozii, slobozi de toate legiuitele dăjdii şi dări, iar pe ceilalţi covîrşiţi de necurmatele biruri şi fiind primejdie ca, după puţin, ori să nu mai slujească nimeni pentru dăjdiile şi birurile împărăteşti şi toţi să alerge spre slobozii, ori să li se împuţineze încetul cu încetul ţara şi să se pustiască cu desăvîrşire, cei din afară de slobozii, pentru dările grele şi neapărat trebuincioase, strămutîndu-se, cînd au prilejul, la neamurile de prinprejur. Neputincioşi, dar, fiind a găsi în vreun chip oprelişte şi leac nenorocirilor şi la multe chibzuind, deseori, avînd în grijă interesul cel îndreptăţit şi obştesc, şi-au dat seama că trebue să se ridice toate sloboziile boierilor, mănăstirilor şi străinilor ca păgubitoare pentru stăpînirea lor şi ducînd la nimicirea celorlalţi creştini şi împreună-slujitori, şi să-şi plătească toţi, îndeobşte, dările împărăţiei, ca unii ce locuiesc acelaşi pămînt din moşi-strămoşi şi stau sub o singură îndatorire de a sluji. Iar slobozia de la Şegarcea a preasfîntului scaun al Alexandriei, cea de la Vai-de-Ei, a celui de bun neam boier, dumnealui Ioan postelnicul, cea de la Călineşti, de la Căpreani, de la Stănceşti şi de la Putineiu, acestea şi numai ele, pentru pricini binecuvîntate pe care dînşii le cunosc, voiesc să rămînă nestricate, statornice şi neclintite, pentru totdeauna. Iar dacă şi celelalte au avut de la domni de mai înainte întărire prin hrisoave şi blesteme, ca un lucru socotit oarecum folositor de către aceia, dările însă, care s-au pus în anii noştri prin legiuită şi dreaptă hotărîre politicească, s-au zădărnicit datorită <acelor> hrisoave. Iar ei ca nişte fii iubiţi, întru duhul sfînt, ai marii noastre catoliceşti şi apostoliceşti a lui Hristos biserici, au cerut ca şi prin al nostru patriarhicesc pecetluit, dat în sobor, să se facă acest lucru: să nu se mai zică şi să nu mai fie slobozii.

Smerenia noastră, întrucît o priveşte, văzînd îndreptăţită cererea lor, hotărăşte în sobor, întru duhul sfînt, avînd încuviinţarea şi a preafericitului papă şi patriarh al Alexandriei, domnul Gherasim, care se află de faţă şi a celorlalţi preasfinţiţi arhierei şi preacinstiţi, întru duhul sfînt fraţi iubiţi ai săi şi împreună liturghisitori, ca potrivit cu socotinţa folositoare şi cu hotărîrea lor, să se oprească dintre dînşii a mai fi slobozii de aci încolo. Iar dacă boierii sparg hrisoavele sloboziilor făcute pe vremuri şi, dealtminteri, şi pecetluitele patriarhiceşti, să rămînă fără răspundere şi deslegaţi şi iertaţi de tatăl şi fiul şi duhul sfînt, de orice blestem, legătură, afurisanie şi anatemă, care sînt scrise în acele hrisoave şi cărţi pecetluite. Iar hrisoavele şi gramatele patriarhiceşti care, din vechime, au întărit să fie slobozii — înafară de cele mai sus-zise slobozii de la Şegarcea, Vai-de-Ei, Călineşti, Căpreani, Stănceşti şi Putineiu, care vor ei să rămînă neschimbate şi neclintite, oriunde s-ar găsi să fie fără tărie, netrebnice şi fără putere şi întru nimic să nu se ţină în seamă.

Dacă, însă, cineva ar vrea să facă împotrivă şi să zădărnicească acest pecetluit patriarhicesc, dat în sobor, făcut pentru tăria domniei acesteia şi a ţării, să fie afurisit de cea într-o fiinţă şi de viaţă făcătoare şi nedespărţită Treime şi blestemat şi neiertat şi nedeslegat după moarte în veac şi umflat şi partea lui cu vînzătorul Iuda şi să aibă blestemele celor trei sute optsprezece de Dumnezeu purtători părinţi de la Niceea, cu ştiinţa şi a patriarhilor a toată lumea. Şi pentru întărirea acestora s-a scris şi cartea pecetluită, de faţă, a smereniei noastre şi s-a dat sus-pomeniţilor boieri.

În anul 1626 luna aprilie 28, indiction 9.

† Chiril, din mila lui Dumnezeu, arhiepiscop al Constantinopolei, Roma cea Nouă, şi patriarh a toată lumea

† Gherasim, din mila lui Dumnezeu, papă şi patriarh al marii cetăţi Alexandria

† Al Heracleei, Neofit
† Al Tîrnovei, Macarie
† Al Adrianopolei, Partenie
† Al vechiului Patras, Teofan
† Al Corintului, Daniil
† Al Methymnei, Cornilie
† Al Naupactului şi Artei, Gavriil
† Al Filipopolei, Ioasaf
† Al Seresului, Ahilie
† Al Larisei, Grigorie
† Al Midiei şi Sozopolei, Teodosie
† Al Anhialului, Hristofor
† Al Mesimvriei, Acachie

† Arhiepiscopul Domenicului şi Elasonei, Ioasaf
† Al Varnei, Partenie
† Al Vidinului, Gavriil
† Al Priconisului, Climent
† Al Silivriei, Lavrentie
† Mitropolitul Tebei, Daniil
† Al Agatopolei, Mitrofan
† Episcopul de Redestos şi Panion, Melhisedek

<*Pe verso, contemp. rom.:*>

Hrisovul patriarhului de Ţarigradu, pentru sloboziile ţerii de ertăciune; ca să se spargă toate sloboziile.

Arh. St. Buc., Diplomatice nr. 1.
Orig., perg. (80 × 57), pecete atîrnată, căzută.
EDIŢII. Trad. Teulescu, *Doc. ist.* 4—7.

56

1626 (7134) aprilie 29, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Hriza fost mare vistier satul Hohîia din judeţul Ilfov şi vie şi vecini în satul Clanţa.

† Милостїєю Божїєю Їѡ Ѧлеѯандрȣ воєвода и господинъ въсои земле Ȣггрровлахїискоє, синъ великаго и прѣдобраго покоинномȣ Їѡ Радȣл воєвода. Дават господство ми сїю повеленїє господство ми почтенномȣ правител господства ми жȣпан Хриза бив вел вистїꙗр и със синови си, елицем Богъ даровах, ꙗкоже да мȣ єст ѡчинȣ ȣ Хохъꙗ ѡт сȣдство Єлх<ов> али дел Станев, дъщера Станков постелник ѡт Сȣслънещи, въсах четкрътаго дел ѡт по вѣс село ѡт полю и ѡт шȣма и ѡт вода и със вечинїи елици хотет [би] бил нєина за дѣдїно и ѡт седалище селѡв, ѡт посвȣдє и ѡт по вѣс хотаром, понєже єст покȣпил жȣпан Хриза вистїꙗр сїю више речена ѡчинъ и със вечинїи ѡт над Стана, дъщера Станкѡв постелник ѡт Сȣслъне щи и ѡт мȣж єи Банчюл за ҂з҃ аспри готови.

И пак да єст жȣпанов Хризєи вистїꙗр ѡчинȣ ȣ Хохъꙗ, али дел Драгомирєи, дъщера Драгомиров, синъ Станков постелник ѡт Сȣслънещи ѡт прєз вѣс село четвр'ътаго дел, дел єи въсах ѡт посвȣдє и ѡт над въсом хотаром и със вечини колици се хощȣт наити за дѣдинȣ, ꙗкоже єст бил над таe ѡчинȣ, понєже ю єст покȣпил жȣпан Хриза вистїꙗр сїю ѡчинъ и със вечини, како єст више пис ѡт над Драгомира, дъщера Драгомиров, за ҂з҃ аспри готови. И видѣхом господство ми и записе ѡт рȣка Станєв и ѡт рȣка Драгомирєв за проданїє със мноѕи болѣри сведетелїи по имє: жȣпан Фїєра вел лѡгофет и

Єнима вторїи логофет и ѡт Цигънещи, Єтепан лѡгофет и Драгїꙗ и Бꙋта логофет и ѡт Добрꙋшещї, Мардарїе лѡгофет и ѡт Тънкъвещи стар Михаил.

И паки да ест почтенномꙋ правител господство ми жꙋпан Хриза кистїꙗр ѡчинꙋ ꙋ Хохъꙗ, ѡбаче дел Лѣнкък късах, ѡт половино за село третаго дел, ѡт по вьс хотаром, ѡт полю и ѡт шꙋма и ѡт вод и със вечинїи, елици се хощет ѡбрѣстих за дѣдинꙋ над тае ѡчинъ, понеже ю ест покꙋпил жꙋпан Хриза кистїꙗр сїю ѡчинъ и със вечини ѡт над Лѣнка, дъщера Киркъи ѡт Нецещи, за ҂д҃ аспри готови. И видѣхом господство ми и запис ѡт рꙋка Лѣнкъи за проданїе, със сведетелїи болѣри, еже сꙋт више речени.

И паки да ест жꙋпан Хризев вистїꙗр ѡчинꙋ ꙋ Хохъꙗ, али дел Киркъв, синꙋ Киркъи ѡт Нецещї въсах, ѡт половино за село третаго дел, ѡт полю и ѡт шꙋма и ѡт вод и със вечини, колице се хощꙋт нантї за дѣдїно, понеже ест покꙋпил жꙋпан Хриза вистїꙗр сїю ѡчинъ и със вечини ѡт над Кирка, за д҃ аспри готови.

И паки покꙋпил жꙋпан Хриза кистїꙗр ѡчинꙋ ꙋ Хохъꙗ ѡт над Калѣ, дъщера Киркъи, сестра Киркъв, синꙋ Киркъи ѡт Нецещї више пис, ѡт половино за село третаго дел, ѡт по въсом хотаром, ѡт полю и ѡт шꙋма и ѡт вод и със вечини, елици се хотет бити за дѣдинꙋ над тае ѡчинꙋ, за ҂д҃ аспри готови. И видѣхом господство ми и записе ѡт рꙋка Киркъв и а сестрам си Калев за проданїе със мноѕи болѣри сведѣтелїи, которїи сꙋт више речени. И продадоше ѡни за нихном добро волю, без ниедна силост и със ꙋзнанїе въсѣм мегїашом ѡт ѡколном мѣсто. И да се знает ере ест покꙋпил село Хохъꙗ заплъно, ѡт хотар даже до хотар, тере нѣст ѡстал нища непродавал.

И паки покꙋпил почтеннаго правителю господство ми жꙋпан Хриза кистїꙗр ѡт над попа Игнат и ѡт над Кръстѣ Згрибча и ѡт Бадюл и ѡт Дꙋмитрꙋ и ѡт Вентилъ и ѡт Манѣ и ѡт Фътꙋл и ѡт Добре и ѡт Оанча и ѡт Владул и ѡт мал Кръстѣ и ѡт над Шербан д҃ погоане за виноградꙋ работане, със местом ꙋ Кътꙋнꙋл Лаютъв къ сꙋдство........[1], подлѣ със виноградїе жꙋпанꙋ Хризев кистїꙗр, что ест имѣл ѡн за ѡдавно, за ҂д҃ аспри готови. И видѣхом господство ми и записꙋл ѡнем людїе више речени за проданїе, със мноѕи болѣри сведетелїи, по име: жꙋпан Папа вел дворник и Фїера вел лѡгофет и Владул вик кистїꙗр и Єремїа логофет и Радул лѡгофет и Пара, лѡгофецїи ѡт кистїꙗрїе и Михалча и Єтанко вторїи ворничи и Єпиридон лѡгофет и ѡт Пъръꙗни, Данчюл лѡгофет и Могош ватах.

И паки да ест почтенномꙋ правител господство ми жꙋпан Хризев кистїꙗр ꙋ варош Бꙋкꙋрещї два розоаре за виноградꙋ, подлѣ със лозїе жꙋпанꙋ Хризев кистїꙗр и със местом, понеже мꙋ ест покꙋпил жꙋпан Хриза кистїꙗр сїе двѣ погоане за виноградꙋ више речене ѡт над Дꙋмитрꙋ сꙋдцꙋ ѡт Бꙋкꙋрещи, синъ Рахнев, за ҂ву҃ аспри готови.

---

[1] Loc alb.

И паки покȣпил жȣпан Хриза вистїꙗр ѡт над Илка, дъщера Дȣмитров сȣдцȣ ѡт Бȣкȣрещї, синȣ Рахнев и ѡт зетом си Калотъ двѣ розоаре за виноградꙋ что ю ест бил дал Дȣмитрȣ сȣдцȣ дъщерам си преве, за ҂в҃ аспри готови, дори ȣ виноград Лазȣк. И видѣхом господство ми и записове ѡт рȣка Дȣмитров сȣдцȣ и ѡт рȣка Илкък, дъщера Дȣмитров, за проданїе, със мнози добри людїе варошани сведѣтелїи, по име: Семан стар викшех сȣдцȣ и ѡтцȣ егȣмена Галакѳїѡн ѡт Свѣти Сава и попа Борча клисꙗр ѡт цръвко господска и попа Иван и Драгȣл дїꙗкон и ѡт Гънещи, Мирослав и Дȣмитрȣ, синови Михаюв лѡгофет.

И паки да ест почтенномȣ правител господство ми жȣпан Хриза вистїꙗр нѣкое вечини ȣ село Кланца, глаголемаго Пъдȣреци ѡт на Ютеле, по име: Сълвилъ, синȣ Новаков и Стан, синъ Радꙋлѡв и Манѣ със синови их и със въсѣх коматевех им, понеже село Кланца више пис било ест покȣпил за покоиннаго Мирослав бив вел лѡгофет, със вьс хотаром и със въсих вечинїи, еще же ѡт прѣжде врѣме. А потом, къда ест бил въ днїе покоинномȣ родїтелю господство ми Їѡ Радꙋл воевод, по съмръти Мирославов логофет, а Їѡнашко постелник, синъ Мирославов лѡгофет, ѡн ест продал село Кланца със вьс хотаром и със вечинїи почтенномȣ правител господство ми жȣпан Хризев вистїꙗр за ҂ї҃ аспри готови.

А къда ест бил съда, въ днїе господство ми, а сїи више речени вечини ѡт Кланца, Сълвилъ и Стан и Манѣ, ѡни въздвигоше прȣх пред господство ми ȣ диван. И дошели сȣт тере съпрѣше се за лицȣ със почтеннаго правител господство ми жȣпан Дȣмитрашко зет Хризев вистїꙗр. И сице прѣше ѡни, како нѣст бил вечини Мирославов лѡгофет ѡт село ѡт Кланца, ниже ȣфатил ю ест свезанїа Михаила воевод, ниже сȣт съдѣт въ днїе Симеѡн воевод ȣ село Кланца. Таже ȣ том господство ми съм гледал и сȣдихом по прав и по закон и дал съм господство ми Сълвилъв и Станов и Манев закон единомȣ по ѕ҃ добри людїе по ръкаше господскїи, на име клетовцїи Сълвилъв, синъ Новаков да се знает: ѡт Теџѣни, Щефан и Въсїю и ѡт Щефънещиї, Бадѣ и ѡт Ротѣни, Стоика и ѡт Бъръцїи, Съмжорзȣ и ѡт Кȣчȣлаци, Стънислав; и пак клетовцїи да се знает Станов, синȣ Радꙋлов, по име: ѡт Фїꙗни, Ѡпрѣ и ѡт Ротѣни, Марин и ѡт Щефънещи, Манѣ и Стоꙗн и ѡт Бълотещи, Балѣ и ѡт Щефънещїи ѡт Вале, Щефан; и пак да се знает клетовцїи Манев, по име: ѡт Теџѣни, Марко и Стоꙗн и Лъцѣ и ѡт Бълач, Кръчюн и ѡт Тътърани, Драгомир и Възан, ꙗкоже да заклет како нѣст бил Сълвилъ и Стан и Манѣ вечини Мирославов лѡгофет ѡт село Кланца, ниже ю ест ȣфатил свезанїа Михаюв воевод ȣ село, како ест више пис. Таже, къда ест бил на денъ и на сорок, а ѡ[ѡ]ни никакоже не възмогът прихватити се ѡт закон да заклет, анȣ ест ѡстал сїи вечини ѡт закон и ѡт сȣжденїе ѡт пред господство ми.

И паки да ест почтенномȣ правител господство ми жȣпан Хриза вистїꙗрюл ѡчинȣ ȣ Крътȣнещи, али дел Бойчилък логофет въсах, сежени р҃ и дел

Щефȣлок логофет и жȣпаницек єго Станєѫ, дъщера Воичилък лѡгофет, дєл им късах, сєжєни р҃, ѡт полю и ѡт шȣма и ѡт вод и ѡт по вьс хотаром, кàрє єлика сє хтит избрати, понєжє єст покȣпил жȣпан Хриза̀ вистїꙗр сїи сєжєни за ѡчинъ ѡт село Крътȣнєщїи, єжє сȣт вишє рєчєни, ѡт над Воичилъ логофет ѡт Спътѣни, сєжєни р҃, за д҃ аспри готови и ѡт над Щефȣл логофет и ѡт жȣпаница єго Стана сєжєни р҃. за ҂д҃ аспри готови. ѡт прєд почтєними правитєлїєм господство ми жȣпан Папа вєл дворник и жȣпан Фїєра вєл лѡгофет.

И продадошє ѡни за нихном добро волю и със ȣзнанїа късѣм мєгїашом ѡт гор из дол и ѡт ѡкръст мѣстом и ѡт прѣд господство ми. И видѣхом господство ми и запис за проданїє на рȣках Хризєв вистїꙗр със мноѕи болѣри сведєтєлїи, по имє: Радꙋл и Пара лѡгофєцїи за вистїꙗрє и Сака шєтрарюл и Скорѣ лѡгофет и Спиридон лѡгофет и Станчю лѡгофет Ѡлънєскȣл.

Сєго радї дадох съм господство ми почтєнномȣ правитєл господство ми жȣпан Хриза вистїꙗр, ꙗкожє да мȣ єст ѡчинȣ дѣдїно и въ ѡхабъ синовом и внȣком и прѣвнȣчєтом и нє ѡт когождо нєпоколѣбимо, поризмо господство ми.

Сєжє ȣбо и сведєтєлїи поставлѣєм господство ми: жȣпан Папа вєл дворник и жȣпан Фїєра вєл лѡгофет и жȣпан Бȣзинка вєл вистїꙗр и жȣпан Михо вєл спатар и Вартоломи столник и Братȣл вєл комис и Ѧпостол вєл пєхарник и жȣпан Костандин вєл постєлник. И испра̀вник Фїєра вєл логофет.

И написах аз, Лєпъдат лѡгофет, въ градȣ Бȣкȣрєщїи, мѣсєца априлїє к҃ѳ дьни и ѡт Ѧдама дажє въ сєго писанїє тєкȣщаго лѣтом, въ лѣт зрлд҃, а ѡт рождєство Христово, ҂ахкѕ҃.

† Їѡ Ѧлиѯандрȣ вѡєвѡда, милостїю Божїю господинъ.

Иѡ Ѧлєѯандрȣ воєвода <m. p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele jupan Hriza fost mare vistier şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină la Hohîia din judeţul Ilfov, însă partea Stanei, fiica lui Staico postelnic din Suslăneşti, toată, a patra parte din tot satul, din cîmp şi din pădure şi din apă şi cu vecinii, cîţi vor fi fost ai ei de moştenire şi din vatra satului, de pretutindeni şi de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat jupan Hriza vistier această ocină mai sus zisă şi cu vecinii de la Stana, fiica lui Staico postelnic din Suslăneşti şi de la soţul ei Banciul, pentru 7000 aspri gata.

Şi iar să-i fie jupanului Hriza vistier ocină la Hohîia, însă partea Dragomirei, fiica lui Dragomir, fiul lui Staico postelnic din Suslăneşti, de peste tot satul a patra parte, partea ei toată de pretutindeni şi de pe tot hotarul şi cu vecinii cîţi se vor găsi de moştenire, care au fost pe acea ocină, pentru că a cumpărat jupan Hriza vistier această ocină şi cu vecini, cum este scris mai sus, de la Dragomira, fiica lui Dragomir, pentru 7000 aspri gata. Şi am văzut domnia mea şi zapisele de vînzare de la mîna Stanei şi de la mîna Dragomirei cu mulţi boieri martori, anume: jupan Fiera mare logofăt şi Sima al doilea logofăt şi din Ţigăneşti, Stepan logofăt şi Draghia şi Buta logofăt şi din Dobruşeşti, Mardarie logofăt şi din Tîncăbeşti, bătrînul Mihail.

Şi iar să fie cinstitului dregător al domniei mele jupan Hriza vistier ocină la Hohîia, însă partea Leancăi toată, din jumătate de sat a treia parte de peste tot hotarul, din cîmp şi din pădure şi din apă şi cu vecinii, cîţi se vor afla de moştenire pe acea ocină, pentru că a cumpărat-o jupan Hriza vistier această ocină şi cu vecinii de la Leanca, fiica lui Chircă din Negeşti, pentru 4000 aspri gata. Şi am văzut domnia mea şi zapisul de vînzare de la mîna Leancăi cu martori boieri, care sînt mai sus scrişi.

Şi iar să fie jupanului Hriza vistier ocină la Hohîia însă partea lui Chircă, fiul lui Chircă din Negeşti, toată, din jumătate de sat a treia parte, din cîmp şi din pădure şi din apă şi cu vecinii, cîţi se vor găsi de moştenire, pentru că a cumpărat jupan Hriza vistier această ocină şi cu vecinii de la Chirca, pentru 4000 aspri gata.

Şi iar a cumpărat jupan Hriza vistier ocină la Hohîia de la Calea, fiica lui Chircă, sora lui Chircă, fiul lui Chircă din Negeşti, mai sus scris, din jumătate de sat a treia parte, de peste tot hotarul, din cîmp şi din pădure şi din apă şi cu vecinii, cîţi vor fi de moştenire pe acea ocină, pentru 4000 aspri gata. Şi am văzut domnia mea şi zapisele de vînzare de la mîna lui Chircă şi a surorii sale Calea cu mulţi boieri martori, care sînt mai sus spuşi. Şi au vîndut ei de a lor bunăvoie fără nici o silă şi cu ştirea tuturor megiaşilor din jurul locului. Şi să se ştie că a cumpărat Hohîia deplin, din hotar pînă în hotar, de nu a rămas nimic nevîndut.

Şi iar a cumpărat cinstitul dregător al domniei mele jupan Hriza vistier de la popa Ignat şi de la Cîrstea Zgribcea şi de la Badiul şi de la Dumitru şi de la Ventilă şi de la Manea şi de la Fătul şi de la Dobre şi de la Oancea şi de la Vladul şi de la Cîrstea cel mic şi de la Şerban 4 pogoane de vie lucrate cu loc la Cătunul lui Laiotă în judeţul... [1] alături de viile lui jupan Hriza vistier ce a avut el de mult, pentru 4 000 aspri gata. Şi am văzut domnia mea şi zapisul de vînzare al acestor oameni mai sus zişi cu mulţi boieri martori, anume: jupan Papa mare vornic şi Fiera mare logofăt şi Vladul fost vistier şi Eremia logofăt şi Radul logofăt şi Para, logofeţii de vistierie şi Mihalcea şi Staico ai doilea vornici şi Spiridon logofăt şi din Pîrîiani, Danciul logofăt şi Mogoş vătah.

Şi iar să fie cinstitului dregător al domniei mele lui jupan Hriza vistier în oraşul Bucureşti două răzoare de vie alături cu via lui jupan Hriza vistier şi cu loc, pentru că a cumpărat jupan Hriza vistier aceste două pogoane de vie mai sus zise de la Dumitru județul din București, fiul lui Rahnea, pentru 2400 aspri gata.

---

[1] Loc alb.

Și iar a cumpărat jupan Hriza vistier de la Ilca, fiica lui Dumitru județul din București, fiul lui Rahnea și de la ginerele său Calotă, două răzoare de vie pînă la via lui Lazu, ce le-a dat Dumitru județul de zestre fiicei sale, pentru 2000 aspri gata. Și am văzut domnia mea și zapisele de vînzare de la mîna lui Dumitru județul și de la mîna Ilcăi, fiica lui Dumitru, cu mulți oameni buni orășeni martori, anume: Seman cel bătrîn fost județ și părintele egumen Galaction de la Sfîntul Sava și popa Borcea clisiarh de la Biserica Domnească și popa Ivan și Dragul diaconul și din Gănești, Miroslav și Dumitru, fiii lui Mihai logofăt.

Și iar să fie cinstitului dregător al domniei mele jupan Hriza vistier niște vecini în satul Clanța, numit Pădureții de la Iutele, anume: Slăvilă, fiul lui Novac și Stan, fiul lui Radul și Manea cu fiii lor și cu toate averile lor. Pentru că satul Clanța mai sus scris a fost cumpărat de răposatul Miroslav fost mare logofăt cu tot hotarul și cu toți vecinii încă dinainte vreme. Iar după aceea, cînd a fost în zilele răposatului părinte al domniei mele Io Radul voievod, după moartea lui Miroslav logofăt, iar Ionașco postelnic, fiul lui Miroslav logofăt, a vîndut satul Clanța cu tot hotarul și cu vecinii cinstitului dregător al domniei mele jupan Hriza vistier, pentru 10 000 aspri gata.

Iar cînd a fost acum, în zilele domniei mele, acești vecini mai sus ziși din Clanța: Slăvilă și Stan și Manea, ei au ridicat pîră înaintea domniei mele în divan. Și au venit de s-au pîrît de față cu cinstitul dregător al domniei mele jupan Dumitrașco, ginerele lui Hriza vistier. Și așa pîrau ei că nu au fost vecinii lui Miroslav logofăt din sat din Clanța, nici nu i-a apucat legătura lui Mihai voievod, nici nu au șezut în zilele lui Simeon voievod în satul Clanța. Astfel, întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege și am dat domnia mea lui Slăvilă și lui Stan și lui Manea lege unuia cîte 6 oameni buni pe răvașe domnești, anume jurătorii lui Slăvilă, fiul lui Novac să se știe: din Tegeani, Ștefan și Văsiu și din Ștefănești, Badea și din Roteni, Stoica și din Vărăști, Sîmjorzu și din Cuciulați, Stănislav; și iar să se știe jurătorii lui Stan, fiul lui Radul, anume: din Fiiani, Oprea și din Roteni, Marin și din Ștefănești, Manea și Stoian și din Bălotești, Balea și din Ștefăneștii din Vale, Ștefan; și iar să se știe jurătorii lui Manea, anume: din Tegeani, Marco și Stoian și Lățea și din Bălaci, Crăciun și din Tătărani, Dragomir și Căzan, ca să jure că n-au fost Slăvilă și Stan și Manea vecini ai lui Miroslav logofăt din satul Clanța, nici nu i-a apucat legătura lui Mihai voievod în sat, cum este mai sus scris. Astfel, cînd a fost la zi și la soroc, ei nicicum nu au putut să se apuce de lege să jure, ci au rămas acești vecini de lege și de judecată dinaintea domniei mele.

Și iar să fie cinstitului dregător al domniei mele jupan Hriza vistierul ocină în Crătunești, însă partea lui Voicilă logofăt toată, stînjeni 100 și partea lui

Şteful logofăt şi a jupaniţei lui, Stana, fiica lui Voicilă logofăt, partea lor toată, stînjeni 100, din cîmp şi din pădure şi din apă şi de peste tot hotarul oricît se va alege, fiindcă a cumpărat jupan Hriza vistier aceşti stînjeni de ocină din satul Crătuneştii, ce sînt mai sus zişi de la Voicilă logofăt din Spăteni stînjeni 100, pentru 4000 aspri gata şi de la Şteful logofăt şi de la jupaniţa lui, Stana, stînjeni 100, pentru 4000 aspri gata, dinaintea cinstiţilor dregători ai domniei mele jupan Papa mare vornic şi jupan Fiera mare logofăt.

Şi au vîndut ei de a lor bunăvoie şi cu ştirea tuturor megiaşilor din sus, din jos şi din jurul locului şi dinaintea domniei mele. Şi am văzut domnia mea şi zapisul de vînzare în mîna lui Hriza vistier cu mulţi boieri martori, anume: Radul şi Para logofeţii de vistierie şi Sava şetrariul şi Scorea logofăt şi Spiridon logofăt şi Stanciul logofăt Olănescul.

Pentru aceasta am dat domnia mea cinstitului dregător al domniei mele jupan Hriza vistier, ca să-i fie ocină dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Fiera mare logofăt şi jupan Buzinca mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi Bartolomi stolnic şi Bratul mare comis şi Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic Fiera mare logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea Bucureşti, luna aprilie 29 zile, şi de la Adam la această scriere, cursul anilor, în anul 7134, iar de la naşterea lui Hristos, 1626.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alexandru voievod <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, IV/30.
Orig., perg. (37 × 55), pecete timbrată.
Cu o trad. din sec. al XVIII-lea; altă trad. ibidem, ms. 256 f. 250—252.

57

1626 (7134) mai 1.

Oprea Blojiu şi fiul său Lupu vînd popii Dumitru din Negovani cinci locuri în Bălteni.

Eu Oprea Blojiu şi cu al mieu fecior Lupul scris-am acesta al nostru zapis cum să să ştie că am vîndut popii lui Dumitru din Negovani din moşiia mea din Bălteni locuri 5, drept 600 bani gata. Şi am vîndut de a noastră bunăvoe şi cu ştirea tuturor megeiaşilor din sus şi din jos şi dinprejurul locului.

Şi au fost oameni buni mărturie din sat din Bălteni, anume: Preda al popei i Lazăr i Bîclea i Hazap i Mihnea i Bălan, feciorul Bîclei şi Neagoe Zgăian i Radul Dudul.

Şi o am vîndut de a noastră bunăvoe, ca să fie lui moşie ohabnică, lui şi feciorilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui cîţi Dumnezeu îi va dărui, amin.

Şi am scris eu, Miloş ot Pîrău, méseţa mai 1, leat 7134 <1626>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Motru, nr. 252 f. 94 (nr. 106).
Copie; alte copii ibidem, ms. 253 f. 38v şi la Acad. R.P.R., CMLXVII/40.

58

1626 (7134) mai 1.

Ghinciul şi fiii săi vînd popii Dumitru din Negovani trei locuri de arătură în Bălteni.

Eu Ghinciul ot Bălteni şi înpreună cu ai mei feciori Radul i Stan scrim şi mărturisim cu acest al nostru zapis, ca să fie de mare credinţă la mîna popi lui Dumitru ot Negovani, cum să se ştie că i-am vîndut 3 locuri arătoare din sat din Bălteni, drept bani gata 380. Şi nu le-am vîndut de vreo nevoe, ci de a noastră bunăvoe şi cu ştirea tutulor megiaşilor din sat şi acea tocmeală o am făcut în casa lui Drăghici al popi.

Şi mărturie: Preda frate-său şi Laza şi Bîclea, Hazap, Mihnea şi Bălan, sin Bîclea i Neagoe Sgăian.

Şi încă locurile să se ştie: unul în Văiogi şi dă cu capul în Ruptură, iar altul drept pomi şi dă cu un cap în Gilort şi altul iar în Văiogi.

Şi pentru credinţa pusu-ne-am şi pecetea.

S-a scris, luna maiu zile 1.

Acad. R.P.R., CMLXVII/38.
Copie din 1852.

59

1626 (7134) mai 1.

Turcin vinde popii Dumitru din Negovani un loc de arătură la Bălteni.

Eu Turcin scris-am zapisul meu la mîna popei Dumitru ot Negovani, cum să se ştie că i-am vîndut un loc arător în sat la Bălteni. Şi nu l-am vîndut de vreo nevoe, ci l-am vîndut de a mea bunăvoe şi cu ştirea tutulor megiaşilor, pre bani gata 120.

Însă locul să se știe: în Copăcioasa.
Şi mărturie megiaşi carii sîntem mai sus scrişi în acel zapis [1].
Şi pentru credință pusu-ne-am şi pecetea.

Leat 7134 <1626>

Acad. R.P.R., CMLXVII/39.
Copie din 1852.
EDIŢII. DIR, B, XVII, vol. IV 560, cu dată lărgită

60

1626 (7134) mai 3, Bucureşti.

Ştefan călugărul, fiul lui Stoica din Seaca îşi lasă ocinele fiilor săi şi Patriarhiei din Alexandria.

Scris-am eu Ştefan călugărul, feciorul Stoicăi din Seaca, aciastă a mea carte să fie la mîna fratelui nostru părintele Nictarie arhidiiacon, de mare credință, ca să să știe cum am închinat eu toată partea mea de ocină din Ciulinița-de-Jos.

Şi iar am mai închinat din partea mea din Seaca jumătate cu rumânii şi din vie jumătate şi de preste tot locul cît să va alége, pentru sufletul mieu, la sfînta Patrierşie de la Alixandrie, unde iaste hramul sfîntului şi de toate lăudatul apostol şi evanghelist Marco şi la cinstitul şi de toate luminat marele patriarh chir Gherasim din cetatea Alixandriei, ca să ne fie noao de pomană şi părinților. Şi m-am scris şi eu şi părinții miei la sfîntul poménic în sfînta Patrierşie.

Şi am închinat eu de a mea bunăvoe, dinnaintea domnului nostru Io Alexandru voevod, feciorul răposatului Io Radul voevoda şi înnaintea tuturor boiarilor din divan, mari şi mici.

Iar jumătate de ocină din Seaca şi jumătate de vie o am lăsat feciorilor miei să să hrănească. Şi am lăsat pă frate-mieu Nictarie arhidiiacon să fie el ispravnic, pre ce am închinat eu la sfînta Patrierşie, pînă ne va ține Dumnezeu cu viiață să lăcuim amîndoi pre acéste moşii, căci el m-au călugărit şi m-au înbrăcat şi m-au căutat la nevoe şi la lipsă. Iar ce vor fi venitul acestor moşii să le dea ajutoriu la sfînta Patrierşie.

Iar cine va veni asupră de la Patrierşie să nu fie volnic alt niminilea a întra într-acea danie a noastră şi a ne scoate au pre mine au pre frate mieu Nictarie diiaconul, zicînd... [2] ci să oblăduim noi amîndoi. Iar după moartea noastră cu feciorilor noştri, să fie toată moşiia mea, mult, puțin, dată danie la sfînta Patrierşie, cum scrie mai sus.

---

[1] Data de 1 mai este în condică, pentru ambele documente referitoare la Bălteni.
[2] Loc alb.

Şi aciastă tocmeală fost-am făcut dennaintea diregătorilor boicrilor ai divanului: Papa vel dvornic, jupan Fierea vel logofăt i jupan... [1] vel vistier i jupan Costandin vel clucer i jupan Miho vel spătar i Vartolomei i Mihart vel comis [2] i Apostol vel pitar [3] i Costandin vel pitar [4] i Sima vtori logofăt, Athanasie ot Sfiata Troiţă ot varoş u Bucureşti i Galatie [i Galatie] din Sfeti Sava i Meletie egumenul ot Sfeti Nicolae i pop... [1] clisérul ot Ţrăcva Gospodsca.

Şi după tocmeală ce-am făcut, pus-am şi blestem ca cine să va ispiti, după moartea noastră au pînă voi fi şi cu zile, a călca şi a sparge această tocmeală şi pomană ce am dat cu voia mea, au din feciori, au din frate, au din nepoţi, au din sîngele noastre, acela om să fie trăclet şi anatima şi afurisit de 318 oteţi ce sînt întru vă Nichei şi să lăcuiască cu Iuda şi cu Ariia la un loc.

Aceasta scriu şi mărturisescu de toate cum scrie mai sus.

Pis Lepădat logofăt u Bucureşti, méseţa mai 3 dni, leat 7134 <1626>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Şegarcea, nr. 725 f. 275v—276v.
Copie.

61

1626 (7134) mai 8, Bucureşti.

Marcu şi Paraschiva din Căzăneşti, nepoţii vornicului Nedelcu, vînd jupanului Iane vistier un loc de casă în Bucureşti.

† Вь имѧ штца и сина и свѣтаго дꙋха, амин.

† Scris-am eu Marco şi eu Paraschiva de Căzăneşti, nepoţii lu Nedelco vornicul, acesta al nostru zapis să fie la mîna jupînului Iane vistiiariul, ca să se ştie cum i-am vîndut 1 locu de casă în oraşu în Bucureşti, care loc iaste între Ianiu portar şi între mănăstirea Stelei, cît se alége locul înprejur, derept 2 400 de aspri gata. Şi l-am vîndut noi de a noastră bunăvoe, ca să-i fie moşie lui şi feciorilor.

Şi au fost la tocmeala noastră mărturie: Iane portar i Dumitru Tîrnăcop i Seman judeţul i popa Borcea clisier i popa Mircea i Cîrstian logofăt i popa Dumitru i Costea gramatic i Stan cizmariul. Aceasta am scris şi mărturisim. Инако да нѣст.

Пис Лепъдат логофет ꙋ Бꙋкꙋрещи, мѣсеца маи и҃ дьни вь лѣт ҂зрлд.

Ει ανοθεν γραφη γραφη πος επουλησεν ο Μαρκος απο Καζανεστη, επουλησε στον Μπουκουρεστη τον τοπον του βορνηκου Νετελκου του βηστηὰρ Γιανη και κηρ Γγιονη Γγινου δια φλορηα δοδεκα κατεμπροστεν τον μελοντον ειπογραψα.

---

[1] Loc alb.
[2] În acest timp mare comis era Bratul.
[3] În loc de: paharnic.
[4] În loc de: postelnic.

Ρουστα Γγινη μαρτηρο τα ανοθεν.
† Σφραντζος Λημϊδάρης μαρτιρω εἰς τα ανοθεν.
† Μαρτηρο καὶ εγο Πάνος Διμου Λουκὴ τα ανοθεν.
† Ζουπος του Παγγα μαρτηρο τα ανοθεν[1].

Eu mărtorescu, popa Dumitru.
Eu popa Borci clisiiar.
Eu popa Mirce.
Eu popa Dumitru.
Eu popa Ivan.
Eu Staînciul diacon.

Arh. St. Buc., M-rea Radu-Vodă, XXIII/5.
Orig., hîrtie (30 × 22), două peceți aplicate.
Copie ibidem, ms. 256 f. 116.

62

1626 (7134) mai 8, București.

Alexandru Coconul voievod întărește lui Socol paharnic și Necula din Cornățeni gîrla Goia de pe ocina lor de la Clinciu.

† Милостїею Божїею Їѡ Алеѯандрȣ воевода и господинъ, синъ покоинномȣ Їѡ Радȣла воевода. Дакат господство ми сїю повеленїю господство ми слȣзим господство ми Socol peharnic i Necula peharnic de Cornățéni, ca să fie volnici cu această carte a domnii méle să-și ție gîrla ce se cheamă Goia de pre ocina lor de la Clici, cu tot venitul ce va fi și să fie în pace de către călugării de la mănăstirea domnii méle Svetaa Troiță, pentru că iaste a lor de moșie. Și au mărturisit cu mulți oameni buni, cum această gîrlă au fost făcută de părinții lor încă mai denainte vréme și n-au călugării nici o treabă.

Derept acéia și voi, călugărilor de la mănăstirea domnii mél<e> Svéta Troiță, în vréme ce veți vedea cartea domnii méle, iară voi încă să căutați să vă feriți de această gîrlă ce scrie mai sus, nimica să nu vă amestecați, ce să-și ție Socol peharnic și Necula peharnic gîrla de la Clici cu bună pace și de nimenilea opreală sau val să n-aibă. Ĭar cui va părea strîmbu, să vie să stea de faţă. Инако да нѣст, по реч господства ми.

---

[1] Scrisoarea de mai sus scrie cum a vîndut Marcu de la Căzănești, a vîndut la București locul vornicului Nedelcu, vistierului Iane și domnului Ghionea a lui Ghinea, cu 12 florini înnaintea celor ce vor semna mai jos.
Rusta Ghinea mărturisesc cele de mai sus.
† Sfranțos Limidaris mărturisesc pentru cele de mai sus.
† Mărturisesc și eu Pană al lui Dima al lui Luca cele de mai sus.
† Zupos al lui Panga mărturisesc cele de mai sus.

И исправник сам реч господства ми.

Пис ꙋ Бꙋкꙋрещи, мѣсеца маи и҃ дьни, вь лѣт ҂зрлд҃.

† Їѡ Алеѯандрꙋ воевода, милостїю Божїю господинь

Ꙋчил вил корнекꙋ.

Acad. R.P.R., CCCLXVIII/126.
Orig., hîrtie (30 × 21), pecete timbrată, căzută.

63

1626 (7134) mai 10.

Ilina, doamna lui Şerban voievod, Necula paharnic şi Socol paharnic din Cornăţeni întăresc o danie anterioară, făcută m-rii Cozia, anume satele Cujmirul şi Pristolul.

Doamna Ilina a răposatului Şerban voevod i Necula păharnicul i Socol păharnic ot Cornăţéni, mărturisim cu acest zapis al nostru, ca să fie la sfînta mănăstire, la Coziia, ce ĭaste hramul sfînta Troiţă, pentru că au fost miluit jupîneasa Mariia, mătuşa noastră, fata vornicului Drăghici, 2 sate sfintei mănăstiri Coziei, anume Cuşmirul i Préstolul, pentru Dumnezeu şi pentru sufletul părinţilor ei şi pentru sufletul ei, să le fie pomană.

Într-acéia, văzînd şi domnul nostru răposatul Şărban voevod, Dumnezeu-l pomenească, zapisul jupînései Mariei, mătuşa noastră, cum au fost miluit sfînta mănăstire cu acéste 2 sate, ce-s mai sus-scrise, pentru Dumnezeu şi pentru sufletele moşilor, să aibă şi domniia lui pomană, domniia lui încă au întărit şi au miluit sfînta mănăstire, cum au fost miluit şi jupîneasa Mariia, mătuşa noastră cu acéle 2 sate, ce-s mai sus-zise, anume Cuşmirul şi Préstolul.

Aşijderea după acéia, pre urma dumnelor şi noi fiind tot un sînge şi să avem şi noi pomană la sfînta mănăstire şi văzînd şi zapisul jupînései Mariei şi cartia domnului nostru Şărban voevod, cum au fost miluit sfînta mănăstire pentru Dumnezeu şi pentru pomana dumnealor, aşijderia am miluit şi noi sfînta mănăstire cu toată voe noastră, pentru Dumnezeu şi pentru sufletele părinţilor noştri şi pentru sufletele noastre, cu acéste 2 sate ce sînt mai sus-scrise, anume Cuşmiriul şi Préstolul, să fie sfintei mănăstiri moşie în vecie şi noao pomană.

Şi după petréceria noastră de nimenia bîntuială sau învăluială să n-aibă, pentru că am dat cu toată voia noastră.

Aceasta am scris, să fie de mărturie la sfînta mănăstire Coziia, mai 10, leat 7134 <1626>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cozia, nr. 209 f. 314.
Copie.

64

1626 (7134) mai 10, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Nica din Tîrgu-Jiu ocini în Viezuri.

† Милостїею Божїею Їѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земле Ѹггровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго, покоиннаго Їѡ Радул воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїю господство ми Никъв, синꙋ Лꙋпꙋлов Бълцатꙋлов ѡт Тръгꙋл Жїюлов и със синови си, елице мꙋ Богъ припꙋстит, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ ꙋ Вїезꙋри, дел Радев, дъщера Калꙋгерꙋлов, з҃ местове със периколи и със брод за воденицꙋ, пѡнеже ест покꙋпил Ника, синꙋ Лꙋпꙋлов Бълцатꙋл ѡт над Рада, дъщера Кълꙋгърꙋлов, сїе з҃ местове със периколю и със брод за воденицꙋ више пис, за ѡ҃ аспри готови, а Калꙋгерꙋл, бащꙋ Радеи, ѡн ест бил покꙋпил сїе местове, како ест више пис, ѡт над Юѡван и ѡт Лꙋчан ѡт Вїезꙋре, пакиже за ѡ҃ аспри, въ дьнїе Шербанов воевод.

И бил ест сведетелїи по име: ѡт Вїезꙋре, Радꙋл Владу и Ромотѣ и Пътрꙋ и Ѡпрѣ и Дан и Хандъꙋл и ѡт Пищеици, Стан и Станчюл Хꙋдев и Герге и Дан и Пътрꙋ и Юѡван мазїлꙋл; и дал ест на алдъмаш ведра г҃ за вин, ведра по ле҃ за вани.

И пак да се знает како ест скꙋповал Лꙋпꙋл Бълцатꙋл г҃ местове ѡт над Стънѣсъ ѡт Вїезꙋре, что ест бил заложите за Добра и за ·Виша, за х҃ аспри. И паки ест покꙋпил Лꙋпꙋл ѡт над Кръчюн ѡт Вїезꙋре една кривинъ ѡт над ѡвоищїю за о҃ аспри. И пак покꙋпил Лꙋпꙋл ѡт над Хъфꙋл една кривинъ на Прꙋни, за н҃ аспри.

И пак покꙋпил Лꙋпꙋл Бълцатꙋл ꙋ Вїезꙋре една винограду ѡт над Добра и ѡт над Виша, дъщерех Вицелев ѡт село ѡт Вїезꙋре, за ҂аф҃ аспри готови и за ві҃ козле със млеко, въ дьнїе покоинномꙋ Михаил воевод. А къда ест бил въ дьнїе Гаврїил воевод, а Ника, синъ Лꙋпꙋлов Бълцатꙋл, ѡн ест имал прꙋх със Стан и със Дан, сини Добрїи, тере ест реклъ ере нѣст ест продал винограду; таже възимали сꙋт ѕ҃ мегїаши на сред ѡт ѡколно местом, которїи сꙋт знает ѡт тае тавмеженїе, по име: ѡт Пищеци, Арсенїе и Мога и ѡт Вїезꙋре, Радꙋл Владу и Герге Гълбенаев, тере сꙋт сведетелствовал како ест ѡднесил Герге Гълбенодев козле, терех мꙋ ест дал въ рꙋкых Добрев и Вишев. А тех ѕ҃ мегїашї, ако ест вїдѣт сїце, ѡни ест дал със дꙋшами их да бꙋди винограду Никъв, како ест више пис. А потом, Стан и Дан нѣст се сꙋт ѡставил ниже тако, нꙋ пак въздвигох прꙋх и сорочил ест по Ника и втораго крат пред Гаврїил воевод, тере ест повъзел пак ѕ҃ мегїаши ѡт ѡкръст местом, радї сїю винограду. А тех мегїаши, ѡни ест сꙋдихом със дꙋшами их да ест

виноградꙋ Никък дѣдїнȣ; и мегїашїи по имє: ѡт Копъчоаса, Дръган и Стоика и ѡт Дръгоꙗни, Дъбȣл и Преда и Дан и ѡт Прѣжвъ. Фȣлгȣл и Пълъла и ѡт Бъдѣни, Шербан и ѡт Брътȣꙗ, Лȣпȣл Негрȣл и ѡт Шаса, Крецȣ и ѡт Вїезȣре, Радꙋл Владов и ѡт Пищещи, Жимотѣ. И продадоше сїи людїє нихнє ѡчинє ѡт своим добраволю и с'ъс ȣзнанїє въсѣм мегїашом из гор из дол.

<Сего>[1] радї, дадох с'ъм господство ми Ник'ък, син'ъ Лȣпȣлов Б'ълцатȣл, ꙗкожє да мȣ єст ѡчинȣ дѣ<динȣ>[1] и въ ѡхаб'ъ синоком и внȣком и прѣвнȣчетом и нє ѡт когождо непоколѣбимо, по оризмо господство ми.

Сежє ȣбо и сведетели <поставлѣет>[1] господство ми: жȣпан Пана вел дворник и жȣпан Фїєра вел логофет и жȣпан Бȣзинка вел вистїꙗр и Михо спатар и Вартоломи столник и Братȣл комис и Ѧпостол пехарник и жȣпан Костандин вел постелник. И исправник Фїєра вел логофет.

И написах аз, Леп'ъдат лѡгофет, в'ъ градꙋ Бȣкȣрещи, мѣсеца маи ї дьни и ѡт Ѧдама до нинѣ теченїє лѣтом в'ъ лѣт ҂зрлд҃.

† Їѡ Ѧлиѯандрȣ вѡевѡда, милостїю Божїю господинь.

†Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Nica, fiul lui Lupul Bălţatul din Tîrgul Jiului şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină în Viezuri, partea Radei, fiica Călugărului, 7 locuri cu grădini şi cu vad de moară, pentru că a cumpărat Nica, fiul lui Lupul Bălţatul de la Rada, fiica Călugărului aceste 7 locuri cu grădină şi cu vad de moară mai sus-scrise, pentru 800 aspri gata, iar Călugărul, tatăl Radei, el a cumpărat aceste locuri, cum este mai sus-scris, de la Iovan şi de la Lucian din Viezure, iarăşi cu 800 aspri, în zilele lui Şerban voievod.

Şi au fost martori, anume: din Viezure, Radul Vlad şi Romotea şi Pătru şi Oprea şi Dan şi Haidăul şi din Piştești, Stan şi Stanciul al lui Hude şi Gherghe şi Dan şi Pătru şi Iovan mazilul; şi a dat la aldămaş 3 vedre de vin, vadra de 35 de bani.

Şi iar să se ştie cum a cumpărat Lupul Bălţatul 3 locuri de la Stăneasa din Viezure, ce au fost zălogite de Dobra şi de Vişa, pentru 600 aspri. Şi iar a cumpărat Lupul de la Crăciun din Viezure o crivină de sub pomet, pentru 70 aspri. Şi iar a cumpărat Lupul de la Hăful o crivină la Pruni, pentru 50 aspri.

Şi iar a cumpărat Lupul Bălţatul în Viezure o vie de la Dobra şi de la Vişa, fiicele lui Viţelea din sat din Viezure, pentru 1500 aspri gata şi pentru 12 capre cu lapte, în zilele răposatului Mihail voievod. Iar cînd a fost în zilele lui Gavriil voievod, iar Nica, fiul lui Lupul Bălţatul, el a avut pîră cu Stan şi cu Dan, fiii Dobrei, de au spus că n-au vîndut via; astfel, au luat între ei 6 megiaşi din jurul locului, care au ştiut de acea tocmeală, anume: din Piştești, Arsenie şi

---

[1] Loc rupt.

Moga şi din Viezure, Radul Vladu şi Gherghe al lui Gălbenoaie, de au mărturisit că a adus Gherghe al lui Gălbenoaie caprele, de le-a dat în mîinile Dobrei şi ale Vişei. Iar acei 6 megiaşi, dacă au văzut aşa, au dat ei cu sufletele lor, să fie via lui Nica, cum este mai sus scris. Iar apoi, Stan şi Dan nu s-au lăsat nici aşa, ci iar au ridicat pîră pentru acea vie şi l-au sorocit pe Nica şi a doua oară înaintea lui Gavriil voievod, de a luat iar 6 megiaşi din jurul locului. Iar acei megiaşi au judecat cu sufletele lor să fie via dedină lui Nica, şi megiaşii, anume: din Copăcioasa, Drăgan şi Stoica şi din Drăgoiani, Dăbul şi Preda şi Dan şi din Preajva, Fulgul şi Pălăla şi din Bădeni, Şerban şi din Brătuia, Lupul Negrul şi din Şasa, Creţu şi din Viezure, Radul al lui Vlad şi din Pişteşti, Jimotea. Şi au vîndut aceşti oameni ocinile lor de a lor bunăvoie şi cu ştirea tuturor megiaşilor din sus, din jos.

De aceea, am dat domnia mea lui Nica, fiul lui Lupul Bălţatul, ca să-i fie ocină, dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclinit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori <pune> [1] domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Fiera mare logofăt şi jupan Buzinca mare vistier şi Miho spătar şi Vartolomi stolnic şi Bratul comis şi Apostol paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic Fiera mare logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea Bucureşti, luna mai 10 zile şi de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7134 <1626>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul Raional Tg. Jiu, nr. 85.
Orig., perg. (33 × 46,5), pecete timbrată.
Cu o trad. din a doua jumătate a sec. al XVIII-lea.
EDIŢII. Slav şi trad. Ştefulescu, *Tg. Jiu* 347—350.

65

1626 (7134) mai 12, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte jupaniţei Stana ocină în Deduleşti.

† Милостїю Божїю Їѡ Алеѯандрꙋ коекода и господинъ късое земле Ꙋгггроклахїескоеи, синъ келикаго и прѣдобраго покиномꙋ Їѡ Радꙋл коекода. Дакат господстко ми сїю пожелѣнїю господстка ми жꙋпаницек Єтанек и със синокїе им, елицеже Богъ прѣпꙋстит, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинъ ꙋ Дедꙋлещи, дел дѣдом се Грозак, ѡт полю и ѡт шꙋм и ѡт код и ѡт съдалище силокѣ, ѡт по къс хотаром, кари елика съ хтит избратї.

---

[1] Loc rupt.

Понѣже сїю кише речено ѡчинъ бил ест за дѣдїно Грозаков и късе бил дръжал със добро мирнїи. А къда ест бил къ дьни Симиѡн код, а ꙗдин чьлокѣк злꙋ, на име Картарїек, ѡн ест ꙋкил [ꙋкил ест] по Грозѣк, ѡюком жꙋпаницек Станек, тере ест ꙋмрѣл и ꙋзѣл ест късѣх книги за дѣдини Грозек и бѣжал ест тꙋ къ Молдакское земле. със късѣх сїю книги ꙗже кише рѣх и поклониле сꙋтї Картарїек Коиков логофет, ꙗже ест кил къ земле Молдакское [и поклониле сꙋтї] по ꙗдин кон добро радї к̃ за жиатї. И късе ест дръжал жꙋпаницек Станкак сїю ѡчине със добромирнїе ѡт тогда до съда.

А потом, къда сꙋг кил къ дьни господстко ми, а синок Воиков логофет на име Гидиѡн ѡн се ест къстанил със прѣнїе по жꙋпаницек Стана и съпрѣле сꙋт за лицꙋ прѣд господстка ми. И сице прѣше Гидиѡн по жꙋпаницек Станек прѣд господстко ми, ꙗкоже да къзимати късѣх дѣдином еи. И изкадил Гидиѡн късѣх книги Грозек, ꙗже ест бил поклонил ѡт Картарїек Воиков лѡгофет бащом Гидиѡн, ради един кон сїю кише рѣх. А потом господстка ми гледахом и сꙋдихом по пракда и по закон Божїꙗ със късѣ почтеноми пракители господстка ми и истенсткокал господстко ми келма добро како нѣст сꙋт бил имал Гидиѡн ни една метѣх със тѣ книги и ѡчинъ, ꙗже кише писанїе, анꙋ сꙋт бил тѣх книги и ѡчинъ за дѣдїно жꙋпаницек Станек. И съм ꙋзел господстко ми късѣх книги ѡт на рꙋк Гидиѡн и дал съм господстко ми късѣх книги ѡчине къ рꙋцѣх жꙋпаницек Станек, ꙗкоже да ест ѡчинъ и дѣдїне, ꙗкоже да ест ѡ прѣжде крѣме. И ѡсташе Гидиѡн ѡт закон ѡт прѣд господстка ми и патит Гидиѡн келика срамотах къ дикан господстко ми, како по много да ни имат работ Гидиѡн със сїю кише реченїе ѡчинъ. Ако ѡкит изкадил Гидиѡн нѣкое книги ѡт съда напрѣд ѡане да нѣст кѣрꙋити некогда.

Тѣм ради дадох и господстко ми жꙋпаницек Станек ꙗкоже да ест сїю кише реченїе ѡчиннъ и със дкѣ роте за кодинец къ ꙗдин крод за дѣдїно и къ ѡхабнек и съ синоки еи си кноком и прѣкночетом и ѡг никогожде непотъкнокенїе, порезмо господстко ми.

Сѣже сведетеле постаклѣем и господстко ми: жꙋпан Папа кел дкорник и жꙋпан Фїера кел лѡгофет и жꙋпан Бꙋзинка кел кистїꙗр и жꙋпан Михо кел спатар и жꙋпан Бертоломею кел столник и Апостол кел пехарник и жꙋпан Костандин кел постелник[1]. И испракник Фїера кел логофет.

И пис аз, Герге граматик, къ настолнїи градꙋ Бꙋкꙋрещи. Пис маю дьни к̃ї и ѡт Адама до нинѣ текꙋщаго лѣто къ лѣт ҂зрлд.

† Їѡ Алеѯандрꙋ кѡекѡда, милостїю Божїю господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniţei Stana şi cu fii ei, cîţi Dumnezeu

---

[1] Lipseşte din divan marele comis.

îi va lăsa, ca să-i fie ocină la Deduleşti, partea bunicului ei Grozav, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vatra satului, de peste tot hotarul, oricît se va alege.

Pentru că această ocină mai sus-zisă a fost de moştenire a lui Grozav şi a tot ţinut cu bună pace. Iar cînd a fost în zilele lui Simion vodă, iar un om rău anume Cartarie, el a ucis pe Grozav, unchiul jupaniţei Stana, care a murit, şi a luat toate cărţile de dedină ale lui Grozav şi a fugit aci în ţara Moldovei, cu toate aceste cărţi ce s-au zis mai sus şi le-a închinat Cartarie lui Voico logofăt, care a fost în ţara Moldovei, [şi a închinat] pe un cal bun, de 20 de galbeni. Şi a tot ţinut jupaniţa Stana această ocină cu bună pace de atunci pînă acum.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele domniei mele, fiul lui Voico logofăt, anume Ghidion, el s-a sculat cu pîră împotriva jupaniţei Stana şi s-au pîrît de faţă înaintea domniei mele. Şi aşa pîra Ghidion pe jupaniţa Stana înaintea domniei mele, ca să ia toate dedinele ei. Şi a scos Ghidion toate cărţile lui Grozav pe care le închinase Cartarie lui Voico logofăt, tatăl lui Ghidion, pentru un cal, cel mai sus-zis. Iar după aceea, domnia mea am cercetat şi am judecat după dreptate şi după legea lui Dumnezeu, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am adeverit domnia mea foarte bine că n-a avut Ghidion nici un amestec cu acele cărţi şi ocini, ce sînt scrise mai sus şi că acele cărţi şi ocină sînt de moştenire ale jupaniţei Stana. Şi am luat domnia mea toate cărţile din mîna lui Ghidion şi am dat domnia mea toate cărţile de ocină în mîinile jupaniţei Stana, ca să fie ocină şi dedine, cum au fost mai înainte vreme. Şi a rămas Ghidion de lege dinaintea domniei mele şi a păţit Ghidion mare ruşine în divanul domniei mele, ca mai mult să nu aibă treabă Ghidion cu această ocină mai sus-zisă. Şi dacă Ghidion va scoate nişte cărţi de acum înainte, ele să nu fie crezute niciodată.

De aceea, am dat şi domnia mea jupaniţei Stana, ca să-i fie această ocină mai sus-zisă şi cu două roate de moară într-un vad, de moştenire şi de ohabă şi cu fiii ei şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată martori punem şi domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Fiera mare logofăt şi jupan Buzinca mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Bertolomeiu mare stolnic şi Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic[1]. Şi ispravnic Fiera mare logofăt.

Şi am scris eu, Gherghe gramatic, în cetatea de scaun Bucureşti. Scris mai 12 zile şi de la Adam pînă acum cursul anilor în anul 7134 <1626>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XV/8.
Orig., hîrtie (40 × 29 cm.), pecete timbrată.
Cu două trad.
Copie rom. ibidem, ms. 173 f. 381.
Altă trad. la Acad. R.P.R., CXXIX /242.

---

[1] În divan lipseşte marele comis.

66

1626 (7134) mai 13, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte m-rii Cozia satele Cujmirul şi Pristolul.

† Милостїєю Божїєю Їѡ Ꙗлеѯандрꙋ коєкода и господинъ късои землє Ꙋгрровлахїнскоє, синъ келикаго и прѣдобраго покоинномꙋ Їѡ Радул коєкода. Дакат господстко ми сїє покелѣнїє господстко ми свѣтомꙋ божественѣи монастир зовемомꙋ Козїѧ, идѣжє єст храм светѣи и живоначелнѣи троицє и ѡтцꙋ єгꙋмєна Їѡаникїє и късѣм иноком єлици живꙋщїїх въ ѡбитѣли тоє, ꙗкожє да мꙋ єст села на имє Кꙋшмирꙋл и Пристолꙋл кьс съ късом хотаром и със вечинїи и със кьс доходоком ѡт поскꙋди и ѡт по кьс хот<ар>ом, ѡт хотар до хотар, по старє хотарє и белѣѕє.

Понежє сїє села вишє реченнє било єст старє и правє ѡчинє и за дѣдїно жꙋпанꙋ Дръгичов бив вел дворник ѡт......[1]. Ꙗ потом, къда єст бил въ дьнїє покоинномꙋ Шербан воєвод, а жꙋпаница Марїѧ, мати покоинномꙋ жꙋпан Радулов ключар Флорєскꙋл, дъщєра Дръгичюв дворникꙋл, ѡна сама єст дал и помиловал по светаа божествена монастир Козїꙗ вишє речена със сїє села радї дꙋшє родителїим єи и радї дꙋшѫ братїим єи из радї дꙋшє сестрем єи и а синовом єи и радї дꙋша єи, ꙗкожє да сꙋт им вѣчноє въспоминанїє и да єст въ светоє помѣник въ вечнїи живот.

Чесо радї сицє дадох и помиловал и ѡставил сама жꙋпаница Марїѧ със своєи ꙗзик, како єст вишє рех, сїє села Кꙋшмирꙋл и Пристолꙋл, да єст на света монастир Козїꙗ, како єст вишє пис и да ѡбладꙋєт света божествена монастир Козїꙗ.

И видѣхом господстко ми и книга жꙋпаницєв Марїєв, мати покоинномꙋ Радулов ключар Флорєскꙋл, дъщєра Дръгичов ворникꙋл, за милованїє и книга покоинномꙋ Шербанов воєвод, сътворена със великою клєтвою, паки жє за помилованїє и книга покоинномꙋ родїтєлю господства ми Їѡ Радул воєвод, такождє сътворена єдина по єдиноє.

Ꙗ потом, къда єст бил нинѣ, въ дьнїє господства ми, а госпожда Єлина, госпожда покоинномꙋ Шербанов воєвод и дъщєра єи, госпожда......[1] и Нєкола пехарник и Ѳокол пехарник ѡт Корнъцѣни, внꙋцїи жꙋпаницєв Марїєи, которїи сє сꙋт теглит ѡт ръв Радулов ключар Флорєскꙋл, ѡни видѣщє книга теткам си жꙋпаницєв Марїєи и книга Шербан воєвод за помилованїє над сїє села и книга покоинномꙋ родїтєл господства ми Їѡ Радул воєвод ѡт испърва рєд за господсткїє, късѣх за миловинїє на рꙋка калꙋгером ѡт света монастир Козїꙗ, ꙋтвръждєнє єдина по єдиноє и със великоє клєтво. Ꙗ госпожда Єлина и Нєкꙋла пехарник и Ѳокол пехарник, ѡни єщєжє єст ѡставил и наипачєжє понових и ꙋкрѣпих сїє помилованїє и със книго ѡт рꙋка их, да єст сїє села ꙋ света монастир Козїꙗ за дѣдїно, въ вѣки, радї помѣна и радї дꙋшє их и родителїим их, със късѣх волѣ им, били сꙋт въсих за лицꙋ.

---

[1] Loc alb.

Сєго радї дадох съм господстко ми скѣтєи монастир Козїꙗ, ꙗкожє да єст сїє сєла кишє писанє ѡчинь дѣдино и къ ѡхабь и нє ѿ когождо нєпоколѣбимо, поризмо господстко ми.

И єщєжє заклинанїє постаких мꙋ по траг им: карє господарь кого кєт бити кладател зємлє или болѣринꙋ карє за порꙋдєнїа им карє иннєплємєнници, кого чьловѣкь хокєт битї и хокєт сє покꙋсих раздрати и попєрєти сїє такмєжїє, єжє єст ѡстакил сама жꙋпаница Марїꙗ със нєина ꙗзик, того чьловєк да ꙋбїєтї кладїка нашєго Ї҃сꙋса Христа и да єст афꙋрєсан ѿ т҃їи свєти ѿтци, єжє сꙋт кь Нєкєи и да имат частїю със Їꙋда и със Ꙗрїꙗ.

Такождє и господстко ми єщєжє съм ꙋткрьдихом и над сїє книгꙋ господстка ми, како єст бил и ѿ прѣждє крѣмє.

Сєжє и скєдєтєлїи постаклѣєм господстко ми: жꙋпан Папа кєл дкорник и жꙋпан Фїєра кєл лѡгофєт и жꙋпан Бꙋзинка кєл кистїꙗр и Михо кєл спатар и Вартоломи кєл столник и Братꙋл кєл комис и жꙋпан Ꙗпостол кєл пєхарник и жꙋпан Костандин кєл постєлник. И исправник Фїєра кєл лѡгофєт.

И написах, Лєпьдат лѡгофєт, със поѹчєнїа Симєк кторїи лѡгофєт, кь градꙋ Бꙋкꙋрєщї, мѣсєца маи г҃ї дьни и ѿ Ꙗдама до сєлѣ кь сєго писанїє тєкꙋщаго лѣтом, кь лѣт ҂з҃рлд, а ѿ рождєстко Христоко, ҂а҃хкѕ.

† Іѡ Ꙗлиѯандрꙋ кѡєкѡда, милостїю Божїю господинь.

Иѡ Ꙗлєѯандрꙋ коєкода <m. p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului, Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieştii mănăstiri numită Cozia, unde este hramul sfintei şi începătoarei de viață troiță şi părintelui egumen Ioanichie şi tuturor călugărilor care viețuiesc în acel lăcaş, ca să-i fie satele, anume Cuşmirul şi Pristolul, tot, cu tot hotarul şi cu vecinii şi cu tot venitul de pretutindeni, de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar, după vechile hotare şi semne.

Pentru că aceste sate mai sus-zise au fost vechi şi drepte ocini şi de moştenire ale jupanului Drăghici fost mare vornic din... [1] Iar după aceea, cînd a fost în zilele răposatului Şerban voievod, jupanița Maria, mama răposatului jupan Radul clucerul Florescul, fiica lui Drăghici vornicul, ea singură a dat şi a miluit pe sfînta, dumnezeiasca mănăstire Cozia, mai sus-zisă, cu aceste sate, pentru sufletul părinților ei şi pentru sufletul fraților ei şi pentru sufletul surorilor ei şi pentru sufletul ei, să le fie veşnică pomenire şi să fie în sfîntul pomelnic în viață veşnică.

De aceea, aşa a dat şi a miluit şi a lăsat singură jupanița Maria cu limba ei, cum s-a zis mai sus, aceste sate Cuşmirul şi Pristolul să fie sfintei mănăstiri Cozia cum s-a scris mai sus şi să stăpînească sfînta dumnezeiasca mănăstire Cozia.

---

[1] Loc alb.

Şi am văzut domnia mea şi cartea de miluire a jupaniţei Maria, mama răposatului Radul clucerul Florescul, fiica lui Drăghici vornicul şi cartea răposatului Şerban voievod, făcută cu mare blestem, iarăşi de miluire şi cartea răposatului părinte al domniei mele Io Radul voievod, tot aşa făcută una după alta.

Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, doamna Elina, doamna răposatului Şerban voievod şi fiica ei, doamna... [1] şi Necola paharnic şi Socol paharnic din Cornăţeni, nepoţii jupaniţei Maria, care s-au tras din sîngele lui Radul clucerul Florescul, ei văzînd cartea mătuşei lor, jupaniţa Maria şi cartea lui Şerban voievod de miluire pe aceste sate şi cartea răposatului părinte al domniei mele Io Radul voievod din primul rînd de domnie, toate de miluire, în mîna călugărilor de la sfînta mănăstire Cozia, întărite una cîte una şi cu mare blestem, iar doamna Elina şi Necula paharniçul şi Socol paharnicul, ei încă au lăsat şi mai vîrtos au înnoit şi au întărit această miluire şi cu carte de la mîna lor, să fie aceste sate la sfînta mănăstire Cozia de moştenire în veci pentru pomană şi pentru sufletul lor şi al părinţilor lor; cu toată voia lor, au fost toţi de faţă.

De aceea, am dat domnia mea sfintei mănăstiri Cozia, ca să-i fie aceste sate scrise mai sus ocină, dedină şi de ohabă şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă şi blestem am pus pe urma lor: orice domn care va fi stăpînitor al ţării sau boier sau dintre rudele lor sau din alt neam, oricare om va fi şi va încerca să strice şi să calce această întocmire pe care a lăsat-o însăşi jupaniţa Maria, cu limba ei, pe acel om să-l ucidă stăpînul nostru Iisus Hristos şi să fie afurisit de cei 318 sfinţi părinţi ce sînt la Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie.

De asemenea şi domnia mea încă am întărit şi prin această carte a domniei mele, cum a fost şi mai dinainte vreme.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Fiera mare logofăt şi jupan Buzinca mare vistier şi Miho mare spătar şi Vartolomi mare stolnic şi Bratul mare comis şi jupan Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic Fiera mare logofăt.

Şi am scris, Lepădat logofăt, cu învăţătura lui Sima al doilea logofăt, în cetatea Bucureşti, luna mai 13 zile şi de la Adam pînă acum la această scriere cursul anilor, în anul 7134, iar de la naşterea lui Hristos, 1626.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alexandru voevod <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea Cozia, XXVI/4.
Orig., hîrtie (42 × 28), pecete timbrată, căzută.
Cu o trad. din 1846.
O copie slavă ibidem, ms. 712 f. 317 v—318 şi o trad. în ms. 216 f. 345v—347.

---

[1] Loc alb.

1626 (7134) mai 15.

Stan al lui Ion din Largul cumpără o ocină în Negoşina.

† Să se ştie cum am cumpărat eu Stan lui Ion ot Largul ocină în Nagoşina şi pă plaiu de la Rădici ot Plopeasa toot[t]ă partia lui, каре елика сꙋт избрат ѡт по късѫх[1] hotarul din moşul Găcescu четири дел[2] în aspri готоки[3] 2580. И пак покꙋпил[4] eu Stan ocină în Niagoşina, iar ѡт по късѫх хотароке[5] şi din plaiu şi din toote хотароке дел Батка ѡт Баркез, късѫх дел его ѡт гор, ѡт дол, ѡт пол и ѡт шꙋм, ѡт код[6] din moşul Găcescu iar четири дѫл[2] înn aspri готоки[3] 2580.

Şi cînd am făcut această tocmială au fostŭ înn zile lui Alixandru vodă şi am fostu în băjinii. Şi au fost aldămăşari: popa Mania şi Niagul jugănarul, Stoica ot Secături, Niagul viorarul, Neguţ şi satul totu.

Пис маїю еі҃ дьни, къ лѣт ҂зрлд҃.

† Eu Rădiciu

† Eu Batca

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, LVII/5.
Orig., hîrtie (22, 5 × 17).
Copie ibidem, ms. 173 f. 57.

68

1626 (7134) mai 15, Bucureşti.

Dumitru judeţul şi pîrgarii din Bucureşti întăresc lui Dumitru călăraşul un loc de casă în mahalaua popii Gherghe.

† Исписах аз Дꙋмитрꙋ сꙋдцꙋ със кі҃ пръгари от карош Бꙋкꙋрещи сїю наш книг[7] lu Dumitru călăraşul de oraş de Bucureşti, ca să-i fie 1 loc de casă lîngă Muşat biglariul, în mahalaoa popei lu Gherghe. Pentru că acest loc fost-au de moşie a lu Crăciun Vînăt măcelarului, tatul lu Bran biglariul de oraş de Bucureşti, ce l-au fost vîndut unui zlătar, în zilele Mihnei voevod.

---

[1] Oricît se va alege de peste tot.

[2] Patru părţi.

[3] Gata.

[4] Şi iar am cumpărat.

[5] De peste toate hotarele.

[6] Hotarele, partea lui Batca de la Barchez, toată partea lui, de sus, de jos, din cîmp, din pădure, din apă.

[7] Am scris eu, Dumitru judeţul, cu 12 pîrgari din oraşul Bucureşti această carte a noastră.

Iar cîndu au fost în zilele lu Gavriil voevod, iar zlătariul l-au dat popei lu Costandin, de l-au slujit şi l-au pomenit. Iar cîndu au fost apoi preste puţină vréme, se-au sculat popa Costandin, de au vîndut acestu loc de casă lu Dumitru călăraşul, iar la Gavriil vodă, derept 1 000 de bani gata. Şi tot l-au ţinut cu bună pace.

Iar cîndu au fost acum, în zilele domnu nostru Alexandru voevod, feciorul Radului voevod, sculatu-se-au Taia Bula, de-au rădicat pîră la divan pentru acest loc şi au venit de se-au pîrît de faţă. Într-acéia, domnu nostru Alexandru voevod au trimis pre Ianiu al doile portar de în divan, înpreună cu Taia Bula şi pre Dumitru călăraşul, de să strîngă preuţi şi bătrînii oraşului, să adeveréze cu sufletele lor pentru acest loc. Deci deac-au strînsu oameni buni, oroşani bătrîni şi tineri, se-au adeverit acest loc că au fost a lu Bran biglariul de moşie de la tată-său Crăciun Vînătul, iar Taia Bula n-au avut nici o treabă, căci au fost loc<ul>[1] despre Crăciun Vînăt, n-au fost despre muiarea lu Crăciun Vînăt; iar Taia Bula au fost rudă muerii lu Crăciun. Deci au rămas Taia Bula de lége şi de judecată, că n-au avut nici o treabă.

Drept acéia, am făcut lu Dumitru călăraşul cartea noastră şi am dat să-şi ţie locul, să-i fie moşie, lui şi feciorilor.

Şi au fost la judecată: popa Borcea clisiar i popa Drăgoiu i popa Anghel i Tîrnăcop i Muşat biglar vataf i Po... [1] b<ig>[1] lar i Boba i Mihăilă i Nedelca Clocotăneasa.

Iar cela ce va întoarce această j<udecată>[1] să fie cu Iuda şi cu Ariia şi blăstemat de 318 oteţi.

Derept acéia, <să>[1] fie în pace Dumitru călăraşul de către Taia Bula. Инако да нѣст.

Пис Лепъдат ȣ Бȣкȣрещи, мѣсеца маи еі҃ дьни, въ лѣт ҂зрлд҃.

Acad. R.P.R., LXXXIV/4.
Orig., hîrtie (30 × 21), pecete timbrată, căzută.
Copie la Arh. St. Buc., ms. 228 f. 84; altă copie la Acad. R.P.R. CMLXVIII/96.
EDIŢII. Bianu, *Doc. rom.* 123—124.

69

1626 (7134) mai 15.

Alexandru Coconul voievod împuterniceşte pe Preda postelnic din Brîncoveni să ia trei rumâni din Berivoeşti ce se judeciseră şi să-i ducă la Poenari, de unde erau de moşie.

† Милостїю Божїю Їѡ Алеѯандрȣ воевода и господинъ, синъ покоиномъ Їѡ Радѵла вѡевода. Дават господство ми сїю повеленїе господства ми слȣг

---

[1] Loc rupt.

господства ми на име Preda postelnicu ot Brîncoveni, ca să fie volnicu cu cartea domnii mele să-şi ia nişte rumâni ce i-au fost judecit un egumen de la sfînta mănăstire ce este hramu Vovedeniia, însă anume Sarapion, pentru că i-au fost judecitu; iar boiarinul domnii mele, el au venit înnaintea domnii mele de au jăluit şi au spus înnaintea domnii mele cum i-au judecitu acel igumenu, anume Sarapionu.

Drept aceia, domniia mea încă am căutatu şi am datu Predei postelnicului să fie volnicu cu cartea domnii mele să-şi strîngă toţi rumânii, pentru că nu este lege să se scumpere rumânie de la egumen; şi să fie volnic cu cartea domnii mele să ia trei rumâni ce sîntu în satu în Berivoeşti, să-i ducă în sat în Poenari, de unde sîntu de moşie şi de nimeni opreală să n-aibă.

Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник сам реч господства ми.

И пис ꙋ мѣсеца маи еі҃ дьни; лѣт ҂зрлд҃.

† Їѡ Алеѯандрꙋ воевода.

Ѹчил вел дворник.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroş, nr. 479 f. 229.
Copie.

70

1626 (7134) mai 19, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte jupaniţei Cheajna vorniceasa satul Mărăcineni, jumătate din satul Brăneşti şi un sălaş de ţigani.

† Милостїею Божїею Їѡ Алеѯандрꙋ воевода и господин'ъ в'ъсои земле Ѹггровлахїиское, син'ъ великаго и прѣдобраго покоинаго Їѡ Радꙋл воевода. Дават господство ми сїе повеленїе господство ми жꙋпаницев Кѣжнеи ворничаса, что ест бил жꙋпаница покоиномꙋ жꙋпан Черник'ъв бившеѯ великїи дворник, и с'ъс синови еи, елице мꙋ Бог'ъ даст, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ ꙋ Бр'ънещїи, половино за село ѡт полю и ѡт шꙋма и ѡт вод и с'ъс брод за водницꙋ и с'ъс вечини и ѡт седалище селов, ѡт посвꙋди, каре елика се хтит избрати ѡт по в'ъсом хотаром.

Понеже село Бр'ънещїи било ест мегїаши с'ъс ѡчине их. А потом, к'ъда ест бил в'ъ дьнїе покоиномꙋ Михаил воевод, а наслѣдницїи селѡв, половино за село, ѡни продадоше се вечини, по име Дан и Радꙋл и Манѣ и брат его [1], за нихном доброволю, без ни една силостїе, за ҂л҂в҃ аспри готови.

И пак да ест жꙋпаницев Кѣжнеи ворничѣса село М'ър'ъчинѣнїи, в'ъс село с'ъс в'ъс хотаром и с'ъс вечинїи на име Дан с'ъс синови си и с'ъс дрꙋги вечини, елици се хощꙋт наити и със блато глаголемаго Ѩзерꙋл, ѡт матка Колинтинев, дори ꙋ хотар и със въсом ходоком ѡт посвꙋди, каре елика се хтит избрати ѡт хотар даже до хотар, по старе хотаре и белѣге, понеже ест покꙋпил жꙋпаница Кѣжна ворничаса того село Мъръчинѣнїи више пис ѡт над Неделко постелник и ѡт брат его Строе, синови Радꙋлѡв постелник Въптарю ѡт Мъричѣни, за р҃н ꙋги готови, въ дьнїе покоинномꙋ родїтел господства ми. И продадоше ѡни за своим доброволю, със ꙋзнанїе въсѣм мегїашом ѡт ѡколно мѣстом. И имѣла ест и книга Михаюв воевод за покꙋпенїе над сїе села више речене, анꙋ ест загинꙋл когда сꙋт прешел Батър Габор краю със ѹггрнїи зде въ земле.

---

[1] Pasajul: « по име.... брат его » scris ulterior pe un loc lăsat alb.

И пак да ест жꙋпаницев Кѣжнеи ворничѣса един чилѣд за циганй по име Строе циганꙋл със ациганкам си на име Рада и със дъщерех им и със синови их, по име Ѩнгелина и Мꙋша и Радꙋл и Драгомир, понеже того чилѣд. за цигани више рѣх било ест притежал за Черника ворникꙋл, заꙋпно със жителница его, Кѣжна ворничаса, въ дьнїе покоинномꙋ Шербан воевод.

Ѩ потом, къда ест бил ниня, въ дьнїе господства ми, по съмрътти Черникък дворникꙋл, а зетом си Їѡнашко комис и жꙋпаница его Нѣкша и сестра еи Калѣ, дъщерех покоинномꙋ Черникък бив вел дворник, ѡне сꙋт продал того челѣд за цигани више пис почтенномꙋ правител господство ми жꙋпанꙋ Фїръв бившех великїи логофет, за ҂е҂ї аспри, радї дꙋжновенїа Черникъи ворникꙋл. Ѩ потом, жꙋпаница Кѣжна ворничаса, ѡна нѣст се сꙋт ѡбинꙋл за того чилѣд за цигани више пис, почто радї ест бил притежал за жꙋпаница Кѣжна ворничаса със мꙋж еи Черника ворникꙋл, анꙋ ест продал жꙋпаница Кѣжна ворничаса дрꙋге дѣдине неине ѡт село от Берикоещи[1] ѡт по Братїа, тере ест кнезиствовал г҃ вечини тере ест скꙋповал того чилѣд за цигани више пис ѡт над жꙋпан Фїера бив вел лѡгофет, за ҂е ї аспри готови, тере га ест повратил пакиже назад, да ю ест дѣдїнꙋ, како ю ест бил и ѡт прѣжде врѣме.

Сего радї дадох съм господство ми жꙋпаницев Кѣжнеи ворничаса, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ и ацигани дѣдинꙋ и въ ѡхаб синовим и внꙋком и пръвнꙋчетом и не ѡт никогождо непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже ѹбо и сведетелїе поставлѣем господство ми: жꙋпан Пана вел дворник и жꙋпан Хриза великїи лѡгофет и жꙋпан Бꙋзинка вел вистїꙗр и жꙋпан Михо вел спатар и жꙋпан Бартоломи вел столник и жꙋпан Братꙋл вел комис и жꙋпан Ѩпостол вел пехарник и жꙋпан Костандин великїи постелник. И исправник Хриза великїи лѡгофет.

И начрътах аз, Лепъдат логофет, въ градꙋ Бꙋкꙋрещї, мѣсеца маи ѳ҃ї дьни, въ дьнъ на светое възнесенїе и ѡт Ѩдама до селѣ теченїа лѣтом, въ лѣт ҂зрлд.

† Їѡ Ѩлиѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю Божїю господинь.

---

[1] Cuvînt scris cu altă cerneală.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniţei Cheajna vorniceasa, care a fost jupaniţa răposatului jupan Cernica fost mare vornic şi cu fiii ei, cîţi Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină la Brăneşti, jumătate de sat, din cîmp şi din pădure şi din apă şi cu vad de moară şi cu vecini şi din vatra satului de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul.

Pentru că satul Brăneştii au fost megiaşi cu ocinele lor. Iar după aceea, cînd a fost în zilele răposatului Mihail voievod, moştenii satului, jumătate de sat, ei s-au vîndut vecini, anume: Dan şi Radul şi Manea fratele său [1] de a lor bunăvoie, fără nici o silă, pentru 32 000 aspri gata.

Şi iar să fie jupaniţei Cheajna vorniceasa satul Mărăcineni, tot satul cu tot hotarul şi cu vecinii, anume: Dan cu fiii săi şi cu alţi vecini, oricîţi se vor găsi şi cu balta numită Iazerul, de la matca Colentinei pînă la hotar şi cu tot venitul de peste tot, oricît se va alege, din hotar pînă în hotar, pe vechile hotare şi semne, pentru că a cumpărat jupaniţa Cheajna vorniceasa acel sat Mărăcinenii, mai sus-scris, de la Nedelco postelnic şi de la fratele său Stroe, fiii lui Radul postelnic Căptariu din Măriceni, pentru 150 ughi gata, în zilele răposatului părinte al domniei mele. Şi au vîndut ei de a lor bunăvoie şi cu ştirea tuturor megiaşilor din jurul locului. Şi au avut şi cartea lui Mihai voievod de cumpărătură pe aceste sate mai sus-zise, dar s-a pierdut cînd a trecut Batăr Gabor, craiul, cu ungurii aici în ţară.

Şi iar să fie jupaniţei Cheajna vorniceasa un sălaş de ţigani, anume Stroie ţiganul cu aţiganca sa, anume Rada şi cu fiicele lor şi cu fiii lor, anume Anghelina şi Muşa şi Radul şi Dragomir, pentru că acel sălaş de ţigani mai sus-zis a fost dobîndit de Cernica vornicul împreună cu soţia sa Cheajna vorniceasa în zilele răposatului Şerban voievod.

Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, după moartea lui Cernica vornicul, ginerele său, Ionaşco comis şi jupaniţa sa Neacşa şi sora ei Calea, fiicele răposatului Cernica fost mare vornic, ele au vîndut acel sălaş de ţigani mai sus-scris cinstitului dregător al domniei mele, jupanului Fiera fost mare logofăt, pentru 15 000 aspri, pentru datoria lui Cernica vornicul. Iar după aceea, jupaniţa Cheajna vorniceasa ea nu s-a îndurat de acel sălaş de ţigani scris mai sus, pentru că a fost dobîndit de jupaniţa Cheajna vornicesa împreună cu bărbatul ei Cernica vornicul, ci a vîndut jupaniţa Cheajna vornicesa alte dedine ale ei din sat din Berivoeşti [2] de pe Bratiia de a cnezit 3 vecini, de şi-a răscumpărat acel sălaş de ţigani mai sus-scris, de la jupan Fiera fost mare logofăt, pentru 15 000 aspri gata, de i-a întors iarăşi înapoi, ca să-i fie dedină cum i-a fost şi dinainte vreme.

---

[1] «anume... fratele său», text scris ulterior pe locul lăsat alb.
[2] «Berivoeşti» scris ulterior cu altă cerneală pe loc lăsat alb.

Pentru aceea, am dat domnia mea jupaniței Cheajna vorniceasa, ca să-i fie ocina și ațiganii dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Hriza mare logofăt și jupan Buzinca mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Vartolomi mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Apostol mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic Hriza mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea București, luna mai 19 zile, în ziua sfintei Înălțări, și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7134 <1626>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, II/21.
Orig., perg. (36 × 53), pecete timbrată.
Cu două traduceri; una din prima jumătate a sec. al XVIII-lea, cealaltă din a doua jumătate a aceluiași secol.
Altă trad. ibidem, în ms. 256 f. 301v — 302.

71

1626 (7134) mai <19—31>, București.

Alexandru Coconul voievod întărește lui Preda spătar satul Tîncăbești din județul Ilfov, în urma unor judecăți cu rumânii din sat.

† Милостїєю Божїєю Їѡ Ꙗлеѯандрꙋ воєвода и господинъ в҆ьсои земле Влахїиское, синъ великаго и прѣдобраго покоинномꙋ Їѡ Радꙋл воєвода. Дават господство ми сїє повеленїє господство ми болѣрин господство ми Предєк спатар, синъ Никък бив вел логофет и сьс синови си, єлицє мꙋ Богъ даст, ꙗкоже да мꙋ єст село Тънкъбешїи ѡт сꙋдство Єлх<ов>, вьс село сьс в҆ьсом хотаром и с҆ьс в҆ьсих вечинїи и с҆ьс в҆ьс доходовом, ѡт полю и ѡт шꙋм и ѡт вод и сьс вечинїи, по имє: Недєлко сьс синови си и Милѣ с҆ьс синови си и Драгомир сьс синови си и Шербан с҆ьс синови си и Їсак[1] и поп Єтан с҆ьс братїєм си и Драгомир с҆ьс синови си и Шербан сьс синови си и Братꙋл сьс синови си и Богдан сьс синови си и сьс братїєм си и Радꙋл сьс синови си и Миркан с҆ьс братїєм си Ѡанча и Ꙗндрєю сьс синови си и Єахат сьс синови си и Бързѣ сьс синови си и Драгомир сьс синови си и Гонцѣ сьс синови си и Крьчюн с҆ьс синови си и Пътрꙋ с҆ьс синови си и Мих҆ьил҆ь сьс синови си и П҆ьтрꙋ сьс синови си и Копитъ сьс синови си и Недєлко с҆ьс синови си и Пьдꙋрє сьс синови си и Балоє сьс синови си и Єтан, син҆ь Кълинєк и Манѣ и брат єго, Др҆ьгою и внꙋцї им Златє и Тоадєр и сьс синових.

---

[1] « и Їсак » adăogat ulterior.

Понеже того село Тънкъвещїи више пис, ѡни сȣт били вьсих людїе кнеѕи със ѡчинех им ѡт дѣдї за прѣдѣди, ещеже ѡт прѣжде врѣме. А потом, къда ест бил въ дьнїе покоиннаго Михаила воевод, а село Тънкъвещїи, ѡни продадоше се вечини покоинном жȣпанȣ Лекък бив вел агъ по новци готови, ѡни за нихном доброволю.

А потом, Лекък ага прилȣчило сѣ емȣ привегїе ȣ Нѣмцскою земле. А къда ест бїѡ въ дьнїе покоинномȣ Шербан воевод, по врѣме что ест бил послал Шербан воевод по покоиннаго жȣпан Ника бив тогда вел вистїiар поклисарю въ земле Нѣмцскою, тогда сȣт ȣзаемствовал ȣ прибѣгство по Лека ага със нѣкое новци, идѣже ест бил тегот и неволю. А по съмрьти Лекък ага, паднȣла ест бити село Тънкъвещїи по рȣка матерам си жȣпаницеи Керацев. Таже въ том ѡна соущїи ѡстала стара и неможна и въ доста неволю и ȣ многе дȣжновенїи и нѣст моглъ със дрȣг да платит тех дȣжновенїе, таже ест продал сама жȣпаница Кераца, мати Лекък ага почтенномȣ и покоиннаго жȣпан Никък бив вел лѡгофет село Тънкъвещїи със вьс хотаром и със вьсих вечинїи, за .ѯ҃ аспри готови, како ест бил ȣцѣнил и ѡт прѣжде врѣме, али без новци что ест бил ȣзаемствовал по Лека ага.

И видѣхом господство ми и запис за проданїе ѡт рȣка жȣпаницев Керацеи със великое клетво и със множество людїе сведетелїи, написане ȣ запис. И ѡт при дьнїе Шербан воевод вьс дръжал болѣрин господство ми Преда спатар село Тънкъвещїи със добромирно.

А потом, къда ест бил въ дьнїе Гаврїила воевод, по съмрьти Никък логофет, а село Тънкъвещїи, ѡни ест ходил въ таинȣ и със ласканїе, тере се сȣт скȣповал за вечинїе ѡт Гаврїила воевод, без знанїю Предев спатар и без знанїа диванном. И нѣст бил съ пȣт и със правостїе да се скȣпȣете и да се кнеѕствоваше села болѣрскїи.

А потом, къда ест бил нинѣ, въ дьнїе господство ми, а болѣрин господство ми Преда спатар, ѡн ест теглил пренїе пред господство ми ȣ великїи диван със село Тънкъвещїи и дошли сȣт тере сьпрѣше се за лицȣ. И сице прѣше село Тънкъвещїи прѣд господство ми, како ест бил вечини господскїи, продавали покоинномȣ Михаюв воевод, нѣст бил вечини болѣрски, ниже покȣпили за жȣпан Лека ага. Таже въ том господство ми съм гледахом и сȣдихом по правдȣ и по закон, кȣпноже със вьсѣми чьститими правителїи господство ми и добре съм истинствовахом господство ми със вьс диваном, како нѣст бил вечини господскїи, что ест бил вечини Лекък ага и продавали ѡт мати его, жȣпаница Кераца, покоинном жȣпанȣ Никъи бившех вел лѡгофет със аспри готови, како ест више пис. Таже ест ѡстал село Тънкъвещїи ѡт закон и ѡт сȣжденїе ѡт пред господства ми ѡт диван. И ȣзѣхом господство ми книг Гаврилов воевод ѡт них, что ест имѣл ѡни за скȣпованїе, сътворила зла и лъжанка, тере ѡ съм дал господство ми въ рȣких Предев спатар, да ю ест вечини, како ю ест бил и ѡт прѣжде врѣме.

И пак да єст болѣрин господство ми Предєк спатар, син' Ник'ъв логофєт, ѡчинȣ ȣ Горган, ѡбачє дєл Лєк'ъв ага, что єст бил покȣпил ѡн сїю ѡчин' ѡт над......[1] и ѡт над......[1] и ѡт над......[1] за......[1] аспри готови, при дьнїє покоинномȣ Михаил воєвод, когда єст бїѡ покȣпил и село Тън'къбєщїи, тогдашнѣл покȣпил Лєка ага и сїѧ вишє рєчєна ѡчин' ѡт Горган. А потом, къда єст бил в' дьнїє покоинномȣ Щєрбан воєвод, по врѣмє къда єст бил продал жȣпаница Кєраца, мати Лєк'ъв ага, сєло Т'ън'к'ъбєщїи покоинномȣ Ник'ъв бив вєл лѡгофєт, тогда єст продал и сїє дѣли за ѡчин' ѡт Горган за того цѣно за аспри, вишє рєчєн, ҂ѯ҃.

И пакижє да єст болѣринȣ господство ми Прєдєк спатар нѣкоє вєчини ȣ село ȣ Тънк'ъбєщї, по имє: Манѣ и с'ъс брат єго Др'ъгои и с'ъс анєѱ҄єн им на имє Златє и Тоадєр, с'ъс синови им. Понєжє сїи вишє рєчєни вєчини, по врѣмє к'ъда єст бил покȣпил жȣпан Лєка ага село Т'ън'к'ъбєщїи, в'ъ дьнїє Михаила воєвод, тогда ѡни єщєжє єст бил тȣꙗ в'ъ село ȣ Т'ън'к'ъбєщї и ȣфатил ю єст и свєзанїа Михаюв воєвод ȣ Тънк'ъбєщї. А потом, к'ъда єст бил в'ъ дьнїє Щєрбан воєвод, а жȣпаница Кєраца, мати жȣпан Лєк'ъв ага, ѡна єст продал в'ьс сєло Т'ън'к'ъбєщїи и със в'ъсих вєчини, єлицї по рєд вишє рєчєни покоинномȣ жȣпан Ник'ъв бив вєл логофєт, за ҂ѯ҃ аспри вишє рєчєни. И ѡт тогда в'ьс др'ъжал єст вєчини с'ъс добро мирно А потом, к'ъда єст бил в'ъ дьнїє Гаврїил воєвод, а сєло Т'ън'къбєщїи, ѡни сє єст скȣповали за вєчинїє ѡт в'ъ Гаврїил воєвод, бєз знанїа Прєдєк спатар и кромѣ знанїю диваном.

А къда єст бил нинѣ, в'ъ дьнїє господство ми, а болѣрин господство ми Прєда спатар, ѡн єст тєгала прȣх с'ъс сєло Т'ън'к'ъбєщїи. И съпрѣшє сє за лицȣ прєд господства ми и ѡстали сȣт сєло Т'ън'к'ъбєщїи ѡт закон и ѡт сȣждєнїє ѡт прєд господства ми, да єст пакижє вєчини, како єст бил ѡт прѣждє врѣмє. А сїи вишє рєчєни людїє, Манѣ и с'ъс брат си Др'ъгою и с'ъс внȣцїи их Златє и Тоадєр и със синови их, ѡни нє ѡставлѣют сѧ да єст вєчини, ꙗкожє прочїи, анȣ єст дошєл и ѡни ȣ прȣх в'ъ вєликїи диван прєд господства ми, тєрє с'ъпрѣшє сє за лицȣ със болѣрин господства ми Прєда спатар. И сицє прѣшє ѡни ȣ диван како нѣст бил вєчини Лєкък аг'ъи, нижє ю єст ȣфатил свєзанїѧ Михаюв воєвод тамо в'ъ сєло ȣ Т'ън'къбєщї. В'ъ том господство ми с'ъм глєдах и сȣдих по правдȣ и по закон, кȣпножє със в'ъсихми чьститими правитєлїи господство ми и с'ъм истинствовал господство ми како єст бил вєчини Лєкък ага и ȣфатили свєзанїа Михаюв воєвод ȣ сєло ȣ Т'ън'к'ъбєщї. И єщєжє сȣт свєдєтєлствовал єст ȣ диван и почтєннаго правитєл господство ми жȣпан Пана вєл дворник како єст бил вєчини Лєк'ъв аг'ъи нап прѣждє врѣмє и ȣфатил ю єст свєзанїа Михаюв воєвод ȣ Т'ън'к'ъбєщї. И ѡстал єст Манѣ със брат єго Др'ъгою и внȣцїи им Златє и Тоадєр ѡт закон и ѡт сȣждєнїа ѡт прєд господства ми, да єст пакижє вєчини, како єст бил и ѡт прѣждє врѣмє.

---

[1] Loc alb.

Сєго радї дадох съм господство ми болѣринꙋ господства ми Прєдєв спатар, ꙗкожє да ю єст сєло Тънкъбєщїи със въсом хотаром и със въсих вєчинїи колици сꙋт написани по рєд въ сїѧ книг и със ѡчина ѡт Горган ѡчинꙋ дѣдїно и въ ѡхаб синоком и внꙋком и прѣвнꙋчєтом и нє ѡт когождо нєпоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сєжє ꙋбо и свєдєтєлїи поставих господство ми: жꙋпан Папа вєл дворник и жꙋпан Хриза вєл лѡгофєт и жꙋпан Бꙋзинка вєл вистїꙗр и Вартоломи столник и Михо вєл спатар и Братꙋл вєл комис и Апостол вєл пєхарник и жꙋпан Костандин вєл постєлник.

И написах аз, Лєпъдат лѡгофєт, въ градꙋ Бꙋкꙋрєщи, мѣсєца маи ї҃[1] дьни и ѡт Адама дажє до нинѣ въ сєго писанїє ѡт испръваго чловєка създанїа мира тєкꙋщим лѣтом, въ лѣт ҂зрлд҃, а ѡт рождєство Христово ҂ахкѕ҃.

† Їѡ Алиѯандрꙋ вѡєвѡда, милостїю Божїю господинь.

Иѡ Алєѯандрꙋ воєвода <m. p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Preda spătar, fiul lui Nica fost mare logofăt, şi cu fiii săi, cîţi îi va da Dumnezeu, ca să-i fie satul Tîncăbeştii din judeţul Ilfov, tot satul cu tot hotarul şi cu toţi vecinii şi cu tot venitul, din cîmp şi din pădure şi din apă şi cu vecinii, pe nume: Nedelco cu fiii săi şi Milea cu fiii săi şi Dragomir cu fiii săi şi Şerban cu fiii săi şi Isac[2] şi popa Stan cu fraţii săi şi Dragomir cu fiii săi şi Şerban cu fiii săi şi Bratul cu fiii săi şi Bogdan cu fiii săi şi cu fraţii săi şi Radul cu fiii săi şi Mircan cu fraţii săi, Oancea şi Andrei, cu fiii săi şi Sahat cu fiii săi şi Bîrzea cu fiii săi şi Dragomir cu fiii săi şi Gonţea cu fiii săi şi Crăciun cu fiii săi şi Pătru cu fiii săi şi Mihăilă cu fiii săi şi Pătru cu fiii săi şi Copită cu fiii săi şi Nedelco cu fiii săi şi Pădure cu fiii săi şi Baloe cu fiii săi şi Stan, fiul Călinei şi Manea şi fratele lui, Drăgoi şi nepoţii lor, Zlate şi Toader şi cu fiii.

Pentru că acest sat Tîncăbeştii mai sus-scris, ei au fost toţi oamenii cnezi cu ocinile lor din moşi, din strămoşi, încă dinainte vreme. Iar după aceea, cînd a fost în zilele răposatului Mihail voievod, iar satul Tîncăbeştii, ei s-au vîndut vecini răposatului jupan Leca fost mare agă, pe bani gata, ei de a lor bunăvoie.

Iar apoi, lui Leca aga i s-a întîmplat pribegie în Ţara Nemţească. Iar cînd a fost în zilele răposatului Şerban voievod, în vremea cînd a trimis Şerban voievod pe răposatul jupan Nica, fost atunci mare vistier, ca sol în Ţara Nemţească, atunci a împrumutat în pribegie pe Leca aga cu nişte bani, unde i-a fost greutate şi nevoie. Iar după moartea lui Leca aga, satul Tîncăbeşti au căzut să fie pe mîinile mamei sale, jupanița Cherața. Astfel întru aceea, rămînînd bătrînă și neputincioasă și în destulă nevoie și în multe datorii și n-a putut să-și plătească acele datorii cu altceva, ci a vîndut singură jupanița Cherața, mama lui Leca aga, cinstitului și răposatului jupan Nica fost mare logofăt satul Tîncăbești cu tot hotarul și cu toți vecinii, pentru 60 000 de aspri gata, cum a fost prețuit și dinainte vreme, însă fără banii cu care îl împrumutase pe Leca aga.

---

[1] S-a *omis cifra unităţilor.*

[2] « şi Isac» adăugat ulterior.

Și am văzut domnia mea și zapisul de vînzare de la mîna jupaniței Cherața cu mare blestem și cu mulți oameni martori, scriși în zapis. Și din zilele lui Șerban voievod a tot ținut boierul domniei mele Preda spătar satul Tîncăbeștii cu bună pace.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Gavriil voievod după moartea lui Nica logofătul, iar satul Tîncăbeștii, ei au umblat în taină și cu minciună, de s-au răscumpărat de vecinie de la Gavriil voievod, fără știrea lui Preda spătar și fără știrea divanului. Și nu a fost cu cale și cu dreptate să se răscumpere și să se cnezească satele boierești.

Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar boierul domniei mele Preda spătar, el a tras pîră înaintea domniei mele în marele divan cu satul Tîncăbeștii și au venit de s-au pîrît de față. Și așa pîra satul Tîncăbeștii înaintea domniei mele, că au fost vecini domnești, vînduți răposatului Mihai voievod, n-au fost vecini boierești, nici cumpărați de jupan Leca aga. Astfel, întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și bine am adeverit domnia mea cu tot divanul, că n-au fost vecini domnești, ci au fost vecinii lui Leca aga și au fost vînduți de mama lui, jupanița Cherața, răposatului jupan Nica fost mare logofăt cu aspri gata, cum este mai sus-scris. Astfel a rămas satul Tîncăbeștii de lege și de judecată dinaintea domniei mele din divan. Și am luat domnia mea și cartea lui Gavriil voievod dela dînșii, pe care au avut-o ei de răscumpărare, făcută rea și mincinoasă, de am dat-o domnia mea în mîinile lui Preda spătar, ca să-i fie vecini, precum i-au fost și dinainte vreme.

Și iar să fie boierului domniei mele, lui Preda spătar, fiul lui Nica logofăt, ocină la Gorgan, însă partea lui Leca aga, pe care el o cumpărase această ocină de la... [1] și dela... [1] și dela... [1] pentru... [1] aspri gata, în zilele răposatului Mihail voievod, cînd a cumpărat și satul Tîncăbeștii, tot atunci a cumpărat Leca aga și această mai sus-zisă ocină din Gorgan. Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Șerban voievod, în vremea cînd a vîndut jupanița Cherața, mama lui Leca aga, satul Tîncăbeștii răposatului Nica fost mare logofăt, atunci a vîndut și aceste părți de ocină din Gorgan, pentru acel preț de aspri, mai sus-zis, 60 000.

Și iar să fie boierului domniei mele, lui Preda spătar, niște vecini din satul Tîncăbești, pe nume: Manea și cu fratele lui, Drăgoi și cu nepoții lor, anume Zlate și Toader, cu fiii lor. Pentru că acești mai sus-ziși vecini pe vremea cînd a cumpărat jupan Leca aga satul Tîncăbeștii, în zilele lui Mihail voievod, atunci ei încă erau acolo în sat în Tîncăbeşti şi i-a apucat şi legătura lui Mihai voievod în Tîncăbeşti. Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Şerban voievod, iar jupaniţa Cheraţa, mama jupanului Leca aga, ea a vîndut tot satul Tîncăbeştii şi cu toţi vecinii, cîţi sînt pe rînd mai sus-zişi, răposatului jupan Nica fost mare logofăt, pentru 60 000 aspri, mai sus-zişi. Şi de atunci i-a tot ţinut vecini cu bună pace. Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Gavriil voievod, iar satul Tîncăbeştii, ei s-au răscumpărat de vecinie de la Gavriil voievod, fără ştirea lui Preda spătar şi fără ştirea divanului. Iar cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar boierul domniei mele Preda spătar, el a tras pîră cu satul Tîncăbeştii. Şi s-au pîrît de faţă înaintea domniei mele şi au rămas satul Tîncăbeştii de lege dinaintea domniei mele să fie iar vecini cum au fost şi dinainte vreme. Iar aceşti mai sus-zişi oameni, Manea şi cu fratele său Drăgoiu şi cu nepoţii lor, Zlate şi Toader şi cu fiii lor, ei nu s-au lăsat să fie vecini, ca ceilalţi, ci au venit şi ei în pîră în marele divan înaintea domniei mele, de s-au pîrît de faţă cu boierul domniei mele Preda spătar. Şi aşa au pîrît ei în divan, cum n-au fost vecini lui Leca aga, nici nu i-a apucat legătura lui Mihai voievod acolo în sat în Tîncăbeşti. Întru aceea, domnia mea am cercetat şi am judecat după dreptate şi după lege şi împreună cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am adeverit domnia mea, că au fost vecini ai lui Leca aga şi i-a apucat legătura lui Mihai voievod în sat în Tîncăbeşti. Şi încă au şi mărturisit în divan şi jupan Papa mare vornic că au fost vecini lui Leca aga mai dinainte vreme şi că i-a apucat şi legătura lui Mihai voievod în Tîncăbeşti. Şi au rămas Manea cu fratele lui, Drăgoi şi cu nepoţii lor Zlate şi Toader de lege şi de judecată dinaintea domniei mele, să fie iar vecini, cum au fost şi dinainte vreme.

---

[1] Loc alb.

De aceea, am dat domnia mea boierului domniei mele, lui Preda spătar, ca să-i fie satul Tîncăbeştii cu tot hotarul şi cu toţi vecinii, cîţi sînt scrişi pe rînd în această carte şi cu ocina de la Gorgan, ocină, dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Hriza mare logofăt şi jupan Buzinca mare vistier şi Vartolomi stolnic şi Miho mare spătar şi Bratul mare comis şi Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea Bucureşti, luna mai 10[1] zile şi de la Adam pînă acum, la această scriere, de la primul om, facerea lumii ani curgători, în anul 7134, iar de la naşterea lui Hristos, 1626.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

† Io Alexandru voievod <m. p.>

Acad. R.P.R., MCDLXX/137.
Orig., perg. (42 × 53), pecete timbrată.
Zilele, după divan.

---

[1] S-a omis cifra unităţilor.

1626 (7134) mai 22, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte satul Glupavi din judeţul Vlaşca megiaşilor de acolo, în urma unor judecăţi cu Costea sluger, care voia să-i rumânească.

† Милостїею Божїею Їѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земле Ѹггровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго покоинномꙋ Їѡ Радѵл воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господство ми ѡвемзи людїе мегїаши ѡт село ѡт Глꙋпаки ѡт сꙋдство Влаш<ка>, по име: Радѵл и Драгїѩ и Бога и Кръстѣ и Стоика и Нѣгꙋл и Радѵл Пꙋрече и Власїе и Балѣ и Бишан и Ѡпрѣ Ръспопꙋл и Новакꙋ и Нѣгꙋц и Нѣгомир и съ них синови, елице мꙋ Богъ даст, ꙗкоже да сꙋт им село Глꙋпакїи въс село със въсом хотаром и със въсом ходоком, ѡт хотар даже до хотар, по старе хотаре и белѣꙅе.

Понеже того село Глаѹпакїи више пис била ест наипрѣжде врѣме кнеꙅи със ѡчине им. А къда ест била въ дьнїе покоинномꙋ Михаил воевода, а наслѣдницїи селок, ѡни сами продадоше се вечини Михаюв воевод за своим добра волѣ им, въси наслѣдницїи селок, със въсах ѡчина им.

А потом, къда ест била въ дьнїе Шербан воевод, падает въсѣ селах господскїи, колице сꙋт била повꙋпене за покоиннаго Михаил воевода по разлога господска. Таже въ том, Шербан воевод, господство его ест дал и помиловал по почтеннаго болѣрин господство ми жꙋпан Костѣ слꙋжар, что ест бїѡ тогда кихаꙗ ꙋ Цариградѵ, със того село Глꙋпакїи више пис, радї права и вѣрна слꙋжбꙋ, ꙗкоже да ю ест дѣдино. И сътворил ю ест и книга господства его за помилованїе над село Глꙋпакїи и със великое клетво.

А потом, къда ест била въ дьнїе покоинномꙋ родїтелю господство ми Їѡ Радѵл воевод, а господство емꙋ ещеже ест дал и помиловал по болѣрин господства ми Костѣ слꙋжар със` село Глꙋпакїи, како ест била миловал и ѡт Шербан воевод.

А къда ест била въ дьнїе Алеѯандръ воевод, синъ Їлїаш воевод, а село Глꙋпакїи ѡни сꙋт припадает на болѣрин господства ми жꙋпан Костѣ слꙋжар със многа моленїе и със т͠л за жилати новци готови, ꙗкоже да их свобождает за вечнїе и да се искꙋпꙋете ѡт въ него. А ѡн не въсхотѣли сꙋт да их ꙋзѣти. А потом, Алеѯандрꙋ воевод, ако ѡбсѣтил сице, како не хокет Костѣ сꙋлџѣрюл да възимает тех новци, а господство его ест ꙋзел въсих новцїи ѡт на село Глꙋпакїи, тере ю ест кнезствовал и сътворил их ест хрисов на рꙋце им за кнезствованїе и призовил Алеѯандрꙋ воевод по болѣрин господство ми Костѣ слꙋжар дах даст книгове что ет имал над них за вечнїе. А Костѣ слꙋжар, ѡн рекалъ ест пред Алеѯандрꙋв воевод, синъ Илїаш воевод, како изгорил ест тех книги за милованїе, когда ю ест съжежет къща его ꙋ село ꙋ Кревъдїе; и книгове нѣст били съжежене.

Таже, къда ест бил въ днїе Гаврїил воевод, а господство его ест дал село Глꙋпавїи пакиже в<ъспет>[1] по рꙋка Костев слꙋжар. Въ том, село Глꙋпавїе, ѡни ако видѣл ест сице, ѡни ест паднꙋл съ моленїе и със болѣри насредни, ꙗкоже да даст Костев слꙋжар ꙋги м҃ и да ест нѣкое людїе прощени ѡт въ него за веченїе и да им даст книгех. Ꙗ болѣрин господство ми Костѣ слꙋжар, ѡн ест възимал вовцїи ѡт на село Глꙋпавїи и книговех нѣст им ест дал. Ꙗ по том, село Глꙋпавїи ѡни видѣще неволѣ, бегал ест въсих ꙋ Џюрџюк на тꙋрци, тере ест раздрал село и бирꙋл, тъчїю радї вечинїю. Потомже, Гаврїил воевод, господства его послал ест книга по вѣрꙋ на село Глꙋпавїи да прїиде пакиже натраг, а ѡт въ Костѣ слꙋжар да имат съмиренїе. И ѡт тогда до нинѣ нѣст имал ниедна неволю.

Ꙗ потом, къда ест бил съда, въ днїе господства ми, а болѣрин господство ми Костѣ слꙋжар, ѡн поставише се въ гръба селов Глꙋпавїи да их вечинꙋет. Таже ест пришел пред господство ми ꙋ диван и съпрѣше се за лицꙋ. И сведетелствовал ест село Глꙋпавїи със мноѕи болѣри на име: жꙋпан Нѣгꙋл вел агъ и Дꙋмитрꙋ Ꙁѣмцъ ворникꙋл и Ꙗлбꙋл комис ѡт Брѣзое пред господства ми ꙋ диван, како се сꙋт ꙋтакмили пред ѡнем болѣри више речени да их даст ꙋги м҃ Костев слꙋжар и да ест ꙋ мирно и ю ест дал тогдашнѣа. Ꙗ болѣрин господства ми Костѣ слꙋжар ѡн плакаше се ꙋ диван како нѣст ю ест дал въ рꙋкꙋ его нища. Таже въ том господство ми съм гледах и сꙋдихом по правдꙋ и по закон и дал им ест господство ми ѡт диван мегїю них болѣри токмѣлници на име: жꙋпан Фїера бив вел логофет и по жꙋпан Нѣгꙋл вел ага и по Грама слꙋжар и Дꙋмитрꙋ ворник, да их ꙋтакмише. И ꙋтакмил ю ест сїи болѣри, тере ест дал Костев слꙋжар ꙋ рꙋк его ꙋги ѯ҃ и простил ю ест със волѣ его за веченїе.

И сътворил ест Костѣ слꙋжар запис ѡт рꙋка его селов Глꙋпавїи да ест нѣкое людїе свободни със дѣдїнове им. И да им дадет и книговех что ест имал за милованїе Костѣ слꙋжар въсѣхми господарем. Таже въ том, Костѣ слꙋжар ѡн мꙋ ест дал тъчїю книга Шърбанов воевод та за милованїе и извадили сꙋт по село Глꙋпавїи със киноварїю ѡт въ една книга Ꙗлеѯандрꙋ воевод, сина Їлїꙗш воевод, что ест бил за милованїе ѡт испръво и една книга ѡтцꙋ патриꙗрхꙋлов ѡт Цариградꙋ, а книгове покоенномꙋ родителю господства ми Їѡ Радꙋл воевод, ѡн ест реклъ како не сꙋт на него, ниже се хощꙋт ѡбрѣстих. Таже ꙋтакмише се Костѣ слꙋжар ѡн за доброволѣ и ю ест простил със ꙋзнанїꙗ въсѣм болѣри велици и мали и ѡт пред господства ми ѡт диван.

И поставили сꙋт и клетво, како ѡт нинѣ напред, ниже ѡн, ниже синови его, ни сърodницех его със село Глꙋпавїи нища трѣбꙋ да не имат даже до въ вѣки. Ꙗ ащелиже хокет извадити нѣкогда нѣкїе книги над село Глꙋпавїи, варе бити книга Шербанов воевода, варе прочїим господари, тех книги да не се вѣрȣет никогдаже, понеже ест бил въсих за лицȣ пред господства ми ȣ великїи диван.

---

[1] Loc rupt.

Ѧ потом, наслѣдницїи селѡв Глȣпавїи, которї сȣт въсих по ред више писани, ѡни видѣщіе толика неволю и келтованїе. ѡни нѣст моглъ побѣдих въсих аспрїи, нȣ ест продал болѣринȣ господство ми Костандак слȣжар ѡчинȣ ȣ сел ȣ Глȣпави ѡт по въс село четврътаго ȣже, али ȣже глаголеми Мъркȣлѣскъ, ѡт по въс хотаром, елика се хтит избрат, за мд҃ ȣги, кое ȣже ест бил без людїе. И продадоше ѡни за нихном доброволѣ и със ȣзнанїе въсѣм мегїашом и ѡт пред господства ми.

Єго радї дадох съм господство ми ѡвемѕи людїе мегїаши: Радꙋл и Драгїꙗ и Бога и Кръстѣ и Єтоика и Нѣгȣл и Радȣл Пȣрече и Власї[лї]е и Балѣ и Вишан и Ръспопȣл и Новакȣ и Негȣц и Нѣгомир, ꙗкоже да сȣт им село Глȣпавїи със въс хотаром ѡчинȣ дѣдїнȣ и въ ѡхаб ним и синовом и внȣком и прѣвнȣчетом и не ѡт когоже непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Єже ȣбо и заклинанїе поставих господство ми: по ѡшествїе господства ми, кого изберет господъ Богъ бити господаръ земле Влашкое или ѡт сръдечнаго плода господство ми или ѡт сърodника наше или, по грѣсех наши, или ѡт иноплѣменик, да аще почтет и поновит и ȣтвръдит сїю книгȣ господства ми, того господъ Богъ да га почтет и да ȣтвръдит въ господствѣ его а въ бȣдещих вѣцѣх господствѣ[1] его. Ѧ ащелиже непочтет и не поновит и не ȣкрѣпит сїе книга господства ми, анȣ поперет и разорет и исхабит, того да бȣдет тръклет и афȣресан ѡт тиї҃ ѡтци еже сȣт въ Некеи и да имат частїю със Їȣда и със Ѧрїѫ.

Єже и сведетелїи поставих господство ми: жȣпан Папа вел дворник и жȣпан Хриза вел логофет и жȣпан Бȣзинка вел вистїꙗр и жȣпан Михо вел спатар и Вартоломи вел столник и Братȣл вел комис и Ѧпостол вел пехарник и жȣпан Костандин великїи постелник. И исправник Хриза вел лѡгофет.

И написах аз, Лепъдат лѡгофет, въ настолни градꙋ Бȣкȣрещи, мѣсеца маи кв҃ дьни и ѡт Ѧдама даже до селѣ теч·нїа лѣтом, въ лѣт ҂зрлд҃, а ѡт рождества Христово ахкѕ҃.

† Їѡ Ѧлеѯандрȣ вѡевѡда, милостїю Божїю господинь.

Иѡ Ѧлеѯандрȣ воевода <m. p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni megiaşi din sat din Glupavi din judeţul Vlaşca, anume: Radul şi Draghia şi Boga şi Cîrstea şi Stoica şi Neagul şi Radul Purece şi Vlasie şi Balea şi Vişan şi Oprea Răspopul şi Novacu şi Neguţ şi Neagomir şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va da,

---

[1] În loc de: дȣша.

ca să le fie satul Glupavii, tot satul cu tot hotarul şi cu tot venitul din hotar pînă în hotar, pe vechile hotare şi semne.

Pentru că acest sat Glupavii, mai sus-scris, au fost mai înainte vreme cnezi cu ocinile lor. Iar cînd a fost în zilele răposatului Mihail voievod, moştenii satului, ei singuri s-au vîndut vecini lui Mihai voievod, de bunăvoia lor, toți moştenii satului, cu toată ocina lor.

Iar după ceea, cînd a fost în zilele lui Şerban voievod, au căzut toate satele domneşti cîte au fost cumpărate de răposatul Mihail voievod pe seama domnească. Iar la aceasta, Şerban voievod domnia lui a dat şi a miluit pe cinstitul boier al domniei mele jupan Costea sluger, care a fost atunci chihaie la Țarigrad, cu acel sat Glupavii mai sus-scris, pentru slujba dreaptă şi credincioasă, ca să-i fie dedină. Şi i-a făcut şi cartea domniei lui de miluire pe satul Glupavii şi cu mare blestem.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele răposatului părinte al domniei mele Io Radul voievod, iar domnia lui încă a dat şi a miluit pe boierul domniei mele Costea sluger, cu satul Glupavii cum a fost miluit şi de Şerban voievod.

Iar cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Iliiaş voievod, satul Glupavii a căzut la boierul domniei mele jupan Costea sluger cu multă rugăminte şi cu 330 de galbeni, bani gata, ca să-i libereze de vecinie şi să se răscumpere de la dînsul. Dar el nu a voit să-i ia. Iar după aceea, Alexandru voievod, cînd a aflat aşa, că n-a vrut Costea sluger să ia acei bani, domnia lui a luat toți banii de la satul Glupavii de i-a cnezit şi le-a făcut hrisov la mîinile lor de cnezire şi a chemat Alexandru voievod pe boierul domniei mele, pe Costea sluger, ca să dea cărțile de vecinie ce le-a avut pe ei. Iar Costea sluger a spus înaintea lui Alexandru voievod, fiul lui Iliiaş voievod, că au ars acele cărți de miluire, cînd i-a ars casa în sat la Crevădie; dar cărțile nu au fost arse.

Astfel, cînd a fost în zilele lui Gavriil voievod, domnia lui a dat satul Glupavii iarăşi înapoi la mîna lui Costea sluger. Întru aceasta, satul Glupavii, ei dacă au văzut aşa, au căzut cu rugăminte şi cu boieri mijlocitori, ca să dea lui Costea sluger ughi 40 şi să fie nişte oameni iertați de el de vecinie şi să le dea cărțile. Iar boierul domniei mele Costea sluger a luat banii de la satul Glupavii, dar cărțile nu le-a dat. Iar după aceea, satul Glupavii, ei văzînd nevoia, au fugit toți la Giurgiu la turci, de au spart satul şi birul, numai din pricina veciniei. Iar după aceea, Gavriil voievod, domnia lui a trimis carte de credință satului Glupavii să vie iarăşi înapoi, iar de la Costea sluger să aibă pace. Şi de atunci pînă acum n-au avut nici o nevoie.

Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, boierul domniei mele Costea sluger el s-a pus în spinarea satului Glupavii, ca să-i vecinească. Astfel a venit înaintea domniei mele în divan şi s-au pîrît de față. Şi a mărturisit satul Glupavii cu mulți boieri, anume: jupan Neagoie mare agă şi Dumitru Zeamță vornicul şi Albul comis din Brezoaia înaintea domniei mele în divan că s-au întocmit înaintea acelor boieri mai sus-zişi, să-i dea 40 ughi lui Costea sluger şi să fie pace şi i-au dat atunci. Iar boierul domniei mele Costea sluger el s-a plîns la divan că nu i-au dat în mîna lui nimic. Astfel, întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat după dreptate şi după lege şi le-am dat domnia mea din divan între ei boieri tocmelnici, anume: jupan Fiera fost mare logofăt şi jupan Neagul mare agă şi pe Grama sluger şi Dumitru vornic, ca să-i tocmească. Şi i-au tocmit aceşti boieri, de au dat lui Costea sluger în mîna lui ughi 60 şi i-a iertat cu voia lui de vecinie.

Şi a făcut Costea sluger zapis de la mîna lui satului Glupavii să fie niştc oameni slobozi cu dedinele lor. Şi să le dea şi cărţile de miluire ce le-a avut Costea sluger de la toţi domnii. Astfel, la aceasta, Costea sluger el le-a dat numai cartea lui Şerban voievod cea de miluire şi au scos satul Glupavii cu chinovar dintr-o carte a lui Alexandru voievod, fiul lui Iliiaş voievod, care era de miluire dintîi şi o carte a părintelui patriarh din Ţarigrad, iar cărţile răposatului părinte al domniei mele, Io Radul voievod, el a spus că nu sînt la el şi nici nu se vor găsi. Astfel s-a tocmit Costea sluger el de bunăvoie şi i-a iertat cu ştirea tuturor boierilor mari şi mici şi dinaintea domniei mele din divan.

Şi au pus şi blestem că de acum înainte nici el, nici fiii săi, nici rudele sale, cu satul Glupavii nici o treabă să nu aibă, pînă în veci. Iar dacă va scoate vreodată nişte cărţi pe satul Glupavii, fie că va fi cartea lui Şerban voievod sau ale altor domni, acele cărţi să nu se creadă niciodată, pentru că au fost toţi de faţă înaintea domniei mele în marele divan.

Iar după aceea, moştenii satului Glupavii, care sînt toţi pe rînd scrişi mai sus, văzînd atîta nevoie şi cheltuială, ei nu au putut să împlinească toţi asprii, ci au vîndut boierului domniei mele Costanda sluger ocină în sat la Glupavii din tot satul a patra funie; însă funiia numită Mărculească, de peste tot hotarul cît se va alegc, pentru 44 ughi, care funie a fost fără oameni. Şi au vîndut ei de a lor bunăvoie şi cu ştirea tuturor megiaşilor şi dinaintea domniei mcle.

Pentru aceea, am dat domnia mea acestor oameni megiaşi, Radul şi Draghia şi Boga şi Cîrstea şi Stoica şi Neagul şi Radul Purece şi Vlasi[li]e şi Balea şi Vişan şi Răspopul şi Novacu şi Neguţ şi Neagomir, ca să le fie satul Glupavii cu tot hotarul ocină, dedină şi de ohabă lor şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi blestem am pus domnia mea: după trecerea domniei mele pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Ţării Româneşti sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, din alt neam, dacă va cinsti şi va înnoi şi va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l întărească în domnia lui, iar în veacurile viitoare, domnia [1] lui. Iar dacă nu va cinsti şi nu va înnoi şi nu va întări această carte a domniei mele, ci va călca şi va strica şi va nimici, acela să fie de trei ori blestemat şi afurisit de cei 318 părinţi ce sînt în Nicbeia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie.

---

[1] În loc de: sufletul.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Hriza mare logofăt şi jupan Buzinca mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi Vartolomi mare stolnic şi Bratul mare comis şi Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic Hriza mare logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Bucureşti, luna mai 22 zile şi de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7134, iar de la naşterea lui Hristos, 1626.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alexandru voievod <m. p.>

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţării Rom., CXXII/5.
Orig., perg. (43 × 49), pecete timbrată, căzută.
Cu o trad. din 1864.
Copii ibidem, mss. 135 f. 346—347v şi 706 f. 43v—45v.

73

1626 (7134) mai 22, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte popii Radu din Stolojani şi altora ocini la Peştişani şi Teleşti.

† Милостїєю Божїєю Їѡ Ꙗлеѯандрꙋ коєкода и господинъ късои землє Ꙋггрроклахїнскоє, синъ келикаго и прѣдобраго покоинном Їѡ Радүл коєкода. Дакат господстко ми сїє покєлєнїє господство ми попєк Радꙋлок ѡт Єтолꙋжани и попєк Данок ѡт Пєщишани и Дꙋмитрок и Танасїєк Грєкꙋл и със синоки си єлицє мꙋ Богъ даст, ꙗкожє да сꙋт им ѡчинꙋ ꙋ Дол Пєщишани [третаго] ѡт сꙋдстко Горжил третаго дєл ѡт полю и ѡт шꙋм и ѡт код и ѡт сєдалищє сєлок ѡт поскꙋди, карє єлика сє хтєт избрат, понєжє єст бил покꙋпил попа Радүл и попа Дан и Дꙋмитрꙋ и Танасїє Грєкꙋл сїю кишє рєчєна ѡчинъ ѡт над жꙋпаница Докїꙗ кистїєрѣса, жꙋпаница Єтоикък бик кєл кистїꙗр, за ҂г҂Їта аспри готоки, єщєжє ѡт при дьнїє покоинном родитєлю господство ми Їѡ Радүл коєкод.

Ꙗ къда єст бил нинѣ, къ дьнїи господство ми, ꙋфатил сѣ сꙋт нєкоє людїє ѡт Бєрєщи, по имє Єтоика и Манѣ и Єтан и Кръстїꙗн и Ѿприш и Ѿанъшꙋ и ѡт Тисмѣна, поп Кръчюн и инни покꙋпитєлїи тєрє єст паднꙋл къ плєща ѡкємзи людїє кишє рєчєни тєрє єст рєкль како имашє и ѡни покꙋпєнїє къ того дол хотар, єщєжє ѡт прѣждє крѣмє, что єст покꙋпил Єтоика кистїꙗр. Тажє къ том, жꙋпаница Докїѧ кистїєрѣса ѡна съпрѣшє сє за лицꙋ със сїи людїє ѡт Бєрєщи кишє рєчєни которїи сꙋт рєкль єрє єст покꙋпил и ѡни ѡчинъ ꙋ долни хотар прєд болѣрин господство ми Мꙋшаток ключар по крѣмє къда єст бил исправник Краюѡкєи. И скєдєтєлсткокали сꙋт сама жꙋпаница Докїѧ

вистїєрѣса със дȣша єи болѣринȣ господства ми више пїс Мȣшат ключар, како єст продал та ѡчинъ попєк Радȣлок и поп Данок и Дȣмитрок и Танасїєк Грєкȣл за нєина доброволю бєз ни єдна силост и със ȣзнанїє късѣм мєгїꙗшом ѡт ѡколно мѣстом. И ѡстали сȣт сїи више рєчєнє имєнити людїє ѡт Берєщи ѡт закон и ѡт сȣждєнїє ѡт прєд болѣрин господство ми Мȣшаток ключар. И видѣхом господство ми и книг Мȣшаточ ключар исправникȣл Краюшкєи за прȣх и за ѡстал над сїю више рєчєна <очинъ>, како нѣст имал нихто ни єдна трѣбъ въ того хотар. Чєсо радї дал съм и господство ми ѡвєм людїє више рєчєни ꙗкожє да сȣт им за дѣдїно како ѡ єст покȣпил и кто како хокєт бити дал новци тако да дръжит и ѡчинъ

И пак да єст попєк Радꙋлок ѡчинȣ ȣ Тєлєщї али єдин мєсто на хотар что га єст бил покȣпил попа Єтоика ѡт Тєлєщи ѡт над Пътрȣ синъ Михъилък, за р҃ѕ аспри готови. И пак да єст попєв Радꙋлок а҃ мєсто на хотар что га єст бил покȣпил попа Єтоика ѡт над Клитѣ ѡт Тєлєщи за р҃ѕ аспри готови. И пак попєк Радꙋлок а҃ мєсто на Лакȣл ѡт Дрȣм что га єст бил покȣпил попа Єтоика ѡт над Єтоика за р҃ѕ аспри. И пак да єст попєк Радȣлок два силищї єдна по въюгъ, дрȣга из дол ѡт ·сєло, что єст бил покȣпєнє за поп Єтоика ѡт над Бранчѣ ѡт Тєлєщї за с҃ аспри готови. И пак да єст попєк Радꙋлок єдна винограду ȣ Плаюл Богдънєщїлор что єст бил покȣпила за поп Єтоика ѡт над Клитѣ ѡт Тєлєщи за с҃ аспри готови въ дьнїє покоинном родитєл господство ми Їѡ Радꙋл воєвод въ прьвоє рєдо. И видѣхом господство ми и книг господствоємȣ за покȣпєнїє над сїє ѡчинє, когда бист тєчєнїє лѣтом з҃ркг. А потом къда єст бил въ дьнїє Ꙗлєѯандрок воєвод, синъ Илїꙗш воєвод, а попа Єтоика тъст попєк Радꙋлок, ѡн єст продал сїє мѣстовє више рєчєнє зєтом си попєк Радꙋлок ѡт Єтолȣжани, за ц҃ аспри готови.

И пак да єст попєк Радȣлок и зєтом си попєк Данов ѡчинȣ ȣ Гор Пєщїшани, глаголєми Бълєщї, али дєл Бȣдєк въсах ѡт полю и ѡт шȣма и ѡт вод и ѡт сєдалищє сєлѡв и ѡт брод за водєниц и ѡт посвȣдє, варє єлика сє хтит избрат ѡт по въс хотаром <ѡс>[1]маго дєл понєжє єст покȣпил попа Радꙋл и зєтом си попа Дан сїю дєл за ѡчинъ ѡт над жȣпаница Докїѧ вистїєрѣса, за ҂г҃х аспри готови, въ дьнїє родїтєл господства ми Їѡ Радꙋл воєвод.

И пак покȣпил поп Радꙋл ȣ Єтолȣжани єдна виноград със ѡбраци ѡт вод дори ȣ Валѣ Пȣркърєцилор ѡт над Пръкȣл ѡт Єтолȣжани за ҂к҃ѵ аспри.

И пак да єст попєк Радȣлок ѡчинȣ ȣ Тєлєщї али дєл тъстом си попєк Єтоикък въсах ѡт полю и ѡт гора и ѡт вод и ѡт <по въс>[2] хотаром. Понєжє єст имал попа Єтоика єдна дъщєра по имє Марга, анȣ єст ȣмрєл. Тажє на съмръти єи, а попа Єтоика ѡн єст дал <сї>[2]ю ѡчинъ зєтом си попєк Радȣлок почто радї ѡ єст въспоминаєт попа Радꙋл на......[2] със что єст трѣбȣєт, тєрє

---

[1] Text răzuit.
[2] Loc rupt.

ест келтовал попа Радѹл ѕ҃ спеи за жит и спѣꙗ по р҃н аспри и з҃ ѡкъ за косок ѡка <по>[1] н҃ <костанде>[1] и е҃ кед<ра> за кино, кед<ро> по д҃ костанде. И послѹжил ест и сътворил <ест......>[1]. Таже къ том попа Стоика, ѡн ест дал сїю ѡчинъ попек Радѹлок......[1] чии келтованїа аспри к҃т. И кили сѹт мнози добри людїе скедетелїе.

И продадоше сїи кише речени людїе нихне ѡчине за нихном......[2] и със ѹзнанїа късѣм мегїашом ѡт гор из дол и ѡт ѡкрѣст местом.

Сего радї дадох съм господстко ми попек Радѹлок ѡт Столѹжани и зетом си поп Данек ꙗкоже да сѹт им ѡчинѹ дѣдїно и къ ѡхаб синоком и кнѹком и прѣкнѹчегом и не ѡт когождо непоколѣкимо поризмо господстка ми.

Сеже ѹбо и скедїтелїи постаклѣет господстко ми: жѹпан Папа кел дкорник и жѹпан Хриза кел лѡгофет и жѹпан Бѹзинка вел кистїар и жѹпан Михо кел спатар и Вартоломи кел столник и Братѹл кел комис и жѹпан Апостол кел пехарник и жѹпан Костандин кел постелник. И испракник Хриза кел лѡгофет.

И написах, Ленъдат лѡгофет, къ градѹ Бѹкѹрещї, мѣсеца маи к҃к дьни а ѡт Адама до нинѣ, къ лѣт ҂зрлд.

† Їѡ Алеѯандрѹ киекѡда, милостїю Божїю господник.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele popii Radul din Stolujani şi popii Dan din Peştişani şi lui Dumitru şi lui Tanasie Grecul şi cu fiii lor, cîţi le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină la Peştişanii de Jos din judeţul Gorj, a treia parte, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vatra satului de pretutindeni, oricît se va alege, pentru că au cumpărat popa Radul şi popa Dan şi Dumitru şi Tanasie Grecul această ocină mai sus-zisă de la jupaniţa Dochia vistiereasa, jupaniţa lui Stoica fost mare vistier, pentru 13 330 aspri gata, încă din zilele răposatului părinte al domniei mele Io Radul voievod. Şi de atunci au tot stăpînit această ocină cu bună pace.

Iar cînd a fost acum, în zilele domniei mele, s-au apucat nişte oameni din Bereşti, anume: Stoica şi Manea şi Stan şi Cîrstian şi Opriş şi Oanăşu şi din Tismana, popa Crăciun şi alţi cumpărători, de au căzut pe umerii acestor oameni mai sus-zişi, de au spus că au avut şi ei cumpărătură în acel hotar de jos încă dinainte vreme de ce a cumpărat Stoica vistier. Astfel, întru aceea, jupaniţa Dochia vistiereasa s-a pîrît de faţă cu aceşti oameni din Bereşti mai sus-zişi, care au spus că au cumpărat şi ei ocină în hotarul de jos, dinaintea boierului domniei mele Muşat clucer, pe vremea cînd a fost ispravnic al Craiovei. Şi a mărturisit însăşi jupaniţa Dochia vistiereasa cu sufletul ei boierului domniei mele mai sus-scris, Muşat clucer, că a vîndut acea ocină popii Radul şi popii Dan şi lui Dumitru şi lui Tanasie Grecul de a ei bunăvoie fără nici o silă şi cu ştirea tuturor megiaşilor din jurul locului. Şi au rămas aceşti mai sus-zişi numiţi oameni din Bereşti de lege şi de judecată dinaintea boierului domniei mele Muşat clucer. Şi am văzut domnia mea şi cartea lui Muşat clucer, ispravnicul Craiovei, de pîră şi de rămas pentru această mai sus-zisă <ocină>, că n-a avut nimeni nici o treabă în acel hotar. De aceea, am dat şi domnia mea acestor oameni mai sus-zişi, ca să le fie lor de moştenire, cum au cumpărat-o şi care cum va fi dat banii, aşa să stăpînească şi ocină.

---

[1] Text ilizibil.
[2] Loc rupt.

Şi iar să fie popii Radul ocină la Teleşti, însă un loc în hotar, pe care îl cumpărase popa Stoica din Teleşti, de la Pătru, fiul lui Mihăilă, pentru 160 aspri gata. Şi iar să fie popii Radul un loc în hotar pe care îl cumpărase popa Stoica de la Clitea din Teleşti, pentru 160 aspri gata. Şi iar popii Radul un loc la lacul din drum, pe care îl cumpărase popa Stoica de la Stoica, pentru 160 aspri. Şi iar să fie popii Radul două silişti, una pe văiugă, alta din jos de sat, care fuseseră cumpărate de popa Stoica de la Brancea din Teleşti, pentru 200 aspri gata. Şi iar să fie popii Radul o vie în plaiul Bogdăneştilor, care fusese cumpărată de popa Stoica de la Clitea din Teleşti, pentru 200 aspri gata, în zilele răposatului părinte al domniei mele, Io Radul voievod, în primul rînd. Şi am văzut domnia mea şi cartea domniei lui de cumpărătură pe aceste ocine, cînd a fost cursul anilor 7123. Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Iliaş voievod, popa Stoica, socrul popii Radul, el a vîndut aceste locuri mai sus-zise ginerelui său popa Radul din Stolujani, pentru 900 aspri gata.

Şi iar să fie popii Radul şi ginerelui său popa Dan ocină la Peştişanii de Sus, numit Băleşti, însă partea lui Bude toată, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vatra satului şi din vad de moară şi de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul a <opta> [1] parte, pentru că au cumpărat popa Radul şi ginerele său popa Dan această parte de ocină de la jupaniţa Dochia vistiereasa, pentru 3600 aspri gata, în zilele părintelui domniei mele Io Radul voievod.

Şi iar a cumpărat popa Radul la Stolujani o vie cu obraţe, din apă pînă în Valea Purcăreţilor, de la Pîrvul din Stolujani, pentru 2400 aspri.

Şi iar să fie popii Radul ocină la Teleşti, însă partea socrului său popa Stoica toată, din cîmp şi din pădure şi din apă şi de <peste tot> [2] hotarul. Pentru că a avut popa Stoica o fiică, anume Marga, însă a murit. Astfel, la moartea ei, popa Stoica a dat această ocină ginerelui său popa Radul, pentru că a pomenit-o popa Radul la <moartea ei> [2] cu ce a trebuit. Însă a cheltuit popa Radul 6 spee de grîu, speia cîte 150 aspri şi 7 ocale de ceară, ocaua cîte 8 costande şi 5 vedre de vin, vadra cîte 4 costande. Şi i-a slujit şi i-a făcut... [2] Astfel, întru aceea, popa Stoica a dat această ocină popii Radul <... face> [1] cheltuiala 2300 aspri. Şi au fost martori mulţi oameni buni.

---

[1] Text răzuit.

[2] Loc rupt.

Şi au vîndut aceşti oameni mai sus-zişi ocinile lor de a lor <bunăvoie>[1] şi cu ştirea tuturor megiaşilor din sus, din jos şi din jurul locului.

Pentru aceea, am dat domnia mea popii Radul din Stolujani şi ginerelui său popa Dan, ca să le fie ocină, dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori pune domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Hriza mare logofăt şi jupan Buzinca mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi Vartolomi mare stolnic şi Bratul mare comis şi jupan Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic Hriza mare logofăt.

Şi am scris, Lepădat logofăt, în cetatea Bucureşti, luna mai 22 zile şi de la Adam pînă acum, în anul 7134 <1626>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., Fotografii, III/24.
Fotocopie după orig. perg, pecete timbrată.

74

1626 (7134) mai 23, Bucureşti.

Trufanda fost mare postelnic recunoaşte că a cumpărat două delniţe fără rumâni, în Ioneşti.

† Жꙋпан Трꙋфанда бившеχ великїи постелник. Scris-am acesta al mieu zapis să fie la mîna Icomane, muiarea lu Cernat pîrcălabul de Ioneşti şi la mîna fie-sa Mariei, ca să se ştie cum am cumpărat de la dinsele doao délniţe în sat în Ioneşti, de preste tot hotarul, derept...[2] de bani gata, însă ocina fără rumâni. Şi acéste délniţe fost-au cumpărate de Cernat pîrcălabul, bărbatul Icomane de Ioneşti de la Gorun şi de la Cocîrţaiu de Vaidieşti, încă de în zilele răposatului Io Radul voevod.

Iar cîndu au fost acum, în zilele domnu nostru Io Alexandru voevod, miu-a vîndut Comană[3] pîrcălăboaia cu fie-sa Mariia acéste 2 délniţe ce scriu mai sus, ocină fără rumâni.

Derept acéia, făcutu-le-am cest zapis al nostru ca să n-aibă vreodinioară de oamenii miei bîntuială, să-i rumânească, că mărturisescu cum am cumpărat numai pămîntul, fără rumâni. Deci, pace să aibă şi într-alt chip să nu fie.

Şi pentru mai mare credinţă pusu-ne-am şi pecétea.

Пис Лепъдат логофет ꙋ Бꙋкꙋрещи мѣсеца маи кг҃ дьни, въ лѣт ҂зрлд҃.
Τρουφανθας

Institutul de istorie al Acad. R.P.R.
Fotocopie după orig., hîrtie la Arh. St. Budapesta.

---

[1] Text ilizibil.
[2] Loc alb.
[3] Aşa în original.

75

1626 (7134) mai 26.

Maria, fiica lui Cernat pîrcălab, vinde lui Trufanda postelnic ocina ei din Ioneşti.

† Scris-am eu Mariia, fata lui Cernat pîrcălabul de în sat de în Ioneşti şi cu bărbatul mieu, anume Stan, scris-am cestu zapis al nostru să fie la mîna postélnicului Trufanda de mare credinţă, să să ştie cum i-am vîndut noi toată ocina şi moşiia tată nostru, a lu Cernat pîrcălabul de în sat de în Ioneşti şi de în cîmpu şi de în pădure şi de în apă şi despre tot hotarul. Pîntru că au fostu ocina şi moşiia tatălui nostru, a lu Cernat pîrcălabul şi a nostră, iar noi o am dat noi şi o am vîndut dereptu 20 de galbeni şi derept... [1] Şi o am dat noi şi o am vîndut de a nostră bunăvoe, fără de nece o sîlă şi cu ştirea a mulţi boiari şi megiiaşi.

Am pus şi au fostu multe mărturii la tocmala nostră: jupî[pî]nul Iane postelnic ot Dălgopole şi Mitrea vătah de în sat de în Boari şi Radul logofătul de Măguréle şi Vladul Gurăalbă i Stoica Medegana i Cîrlig de în sat de Ioneşti şi mulţi megiiaşi ce nu sîntu scrişi aicea.

Acéia am scris.

Пис мѣсеца маи кѕ҃ дьни, лѣт ҂зрлд҃

Eu Stan mărturisescu cu al nostru zapis şi-m înmui şi mîna.

Eu Mariia
Vladul
Mitrea vătah
Iani postelnic mărturii
Radul logofăt
Stoica

Institutul de istorie al Acad. R.P.R.
Fotocopie după orig., hîrtie, două peceţi aplicate, din Arh. St. Budapesta.

76

1626 (7134) mai 28, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte mănăstirii Strîmba mai multe sate şi ocini.

† Милостїею Божїею Їѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земле Ꙋггровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго покоинномꙋ Їѡ Радоул воевода. Дават <господство ми>[2] сїю повеленїе господство ми свѣтомꙋ и божественѣи монастир глаголеми Стръмбꙋл, идѣже ест храм свѣтое живоначелное троицъ и ѡтцꙋ

---

[1] Loc alb.
[2] Loc rupt.

єгȣмена Филоѳєю и въсѣм єлицим живȣщих въ свѣтѣмъ ѡбитѣли тоє, коє монастир <съ>[1]творила и съѕидала ѡт темелїа єи за прѣставлъшаго покоєннаго жȣпан Стонка бившєх вел вистїꙗр, кȣпноже със жȣпаница єго Докїѧ вистїєрѣса, ꙗкожє да єст свѣтомȣ монастири Стръмбȣл въсѣх ѡтъчъствїєх жȣпаницєв Докїєи вистїєрѣса, коє дѣдїнє сȣт нєннє за дѣдїно ѡт на родителїи єи избраннє и хотарисанє ѡт над свакєх порȣденїєх єи, на имє дєл жȣпаницєв Докїєи за ѡчинъ ѡт село ѡт Стежарюл ѡт сȣдство......[2], ѡт полю и ѡт шȣма и ѡт вода и със вечнїи и <със>[1] вънс доходоком ѡт посвȣди, єлика сє хтит избрати.

И паки да єст свѣто монастир Стръмбȣл ѡчинȣ ȣ Шербещи, дєл жȣпаницєв Докїєи въсах ѡт полю и ѡт шȣма и ѡт вод и със вечнїи и ѡт по вънс хотаром ѡт посвȣди, варє єлика сє хтит избрати.

И паки да єст свѣто монастир Стръмбȣл ѡчинȣ ȣ Грошн, дєл жȣпаницєв Докїєи вистїєрѣса въсах със вечини и със вънс ходоком ѡт посвȣди, єлика сє хтит избрати.

И паки да єст свѣтомȣ монастир Стръмбȣл вишє рѣх ѡчинȣ ȣ Изворȣл Калȣгером, ѡбачє дєл жȣпаницєв Докїєи вистїєрѣса въсах ѡт полю и ѡт шȣма и ѡт вод и със вечнїи и със виноградїє, ѡт посвȣди, єлика сє хтит избрати третаго дєл.

И паки да єст свѣтомȣ монастир Стръмбȣл ѡчинȣ ȣ Селинещи, дєл жȣпаницєв Докїєи вистїєрѣса въсах със вънс доходоком ѡт посвȣди, варє єлика сє хтит избрати.

И паки да єст свѣтомȣ монастир вишє речена ѡчинȣ ȣ Копъчѣни, али дєл жȣпаницєв Докїєи вистїєрѣса, дєл єи въсах ѡт полю и ѡт шȣма и ѡт вод и със вечнїи и със виноградї и със водиницєх и ѡт седалищє селов, ѡт посвȣди, варє єлика сє хтит избрати, єжє єст ѡчинъ неизбраннла и нєхотарисала ѡт къ сърѡдницєх жȣпаницєв Докїєи вистїєрѣса, тъчїю сїю ѡчинъ ѡт Копъчѣни.

Понєжє сїє вишє речєнє ѡчинє билє сȣт за дѣдїнȣ жȣпаницєв Докїєи вистїєрѣса ѡт родителїи єи и нє имашє ни єдна смѣшенїє със нихто, нȣ сȣт нєннє старє и правє ѡчинє. А потом, къда єст бил нинѣ, при дьнїє господство ми, по съмрътн покоинномȣ жȣпанȣ Стонкъв вистїꙗр, а жȣпаница Докїꙗ вистїєрѣса, ѡна єст ѡстала без сини, слабо и нєможна, нȣ сама, ѡт сръдца єи, помислила єст да си погрєбстих тѣло єи въ свѣта монастир Стръмбȣл, идѣжє єст сътворил молєнїє и помѣнȣ. Тажє єст пришєл жȣпаница Докїꙗ вистїєрѣса, ѡна сама, за нєнна доброволю, дондєжє єст бил със дȣшȣ, прєд господства ми ȣ великїи диван, и ȣ прєд въсѣхми чиститими правителїим господства ми велицї и мали, тєрє дадє и поклонили сȣт въсѣх дѣдинє єи, єжє сȣт вишє речєнє ȣ свѣта монастир Стръмбȣл радї дȣшє єи и а родителїєм єи.

И пакижє да сє знаєт како єст имал $\widetilde{д}$ села покȣпилє въкȣпѣ със мȣж єи Стонка вистїꙗр ѡт младоствїєх им, на имє: село Хȣбавїи и Бълтенїи и село

---

[1] Loc rupt.
[2] Loc alb.

Бълта ѡт планен и село Фъркъшещїи, кое села била єст дание за покоиннаго Стоика вистїꙗр и за жꙋпаница єго Докїꙗ вистїєрѣса въ свѣта монастир Стръмбꙋл, єщеже ѡт прѣжде врѣме, ѡт когда єст бил сътворил ѡни свѣта монастир више пис. А потом, когда єст бил въ дьнїє покоиннаго родителѣ господство ми Їѡ Радꙋл воєвод въ второє редꙋ за господствїє, по врѣме къда єст бил Стоика вистїꙗр мрътвꙋ; таже по съмръти, а жꙋпаница Докїѧ вистїєрѣса, ѡна єст кнеѕствовал два села свѣтомꙋ монастир Стръмбꙋл, село Хꙋбавїи и Бълтѣнїи, радї многа тегот и неволю что єст имал по глав.

Таже къда єст бил нинѣ, въ дьнїє господства ми, а жꙋпаница Докїа вистїєрѣса ѡна єст ѡставил село Бълта и село Фъркъшещїи да єст свѣтомꙋ монастирев Стръмбꙋл радї тех в҃ села више речене, что єст бил кнезствовал. И сїє ѡчине и села и дѣдїне више писане, дал мꙋ єст жꙋпаница Докїꙗ въсѣх за неина довро воле, ꙗкоже да сꙋт им вѣчноє въспоминанїє, а свѣтеи монастири дѣдїно и божественим инноком въ пищꙋ и въ ѡстрабꙋ ѡт пред господства ми ѡт диван и ѡт прѣд въсихми чьститими правителїєм господства ми.

И сътворил єст жꙋпаница Докїꙗ вистїєрѣса и кнчг ѡт рꙋка єи със мнози болѣри сведетелїє на рꙋка калꙋгером ѡт света монастира Стръмбꙋл над сваке дѣдїнове єи, єлице сꙋт по ред више речене, на име: жꙋпан Папа вел дворник и Фїєра бив вел логофет и Хриза вел логофет и Параскива бив вел логофет и Бꙋзинка вел вистїꙗр и Михо вел спатар и Бартоломи столник и Братꙋл комис и Апостол пехарник и Костандин постелник и Иван втори вистїꙗр и Мꙋшат ключар и Снма втори логофет и Ѡанча логофет и Грама ключар и ѡт Паде, Станчюл и ѡт Смръдещиц, Ладѣ и Сокол пехарник и єщеже мноѕи болѣри.

И за помилованїє что єст дал жꙋпаница Докїѧ вистїєрѣса, сїє ѡчине и села свѣтомꙋ монастир Стръмбꙋл више речене, поставил єст и заклинанїє, како по съмръти єи, кое чьловѣк хокет се покꙋсих ѡт сърѡдник єи варе сестрꙋ любо брат любо внꙋк любо братичед възѣти си ѡтъчъствїєх свѣтѣи монастир и да поперет и да разорет милꙋ, помѣнꙋ, того да єст тръклет и анатема и афоресан ѡт ти҃ї свети ѡтци, єже сꙋт въ Некеи и да имат частїю със Їꙋда и със Арїꙗ.

Сего радї дадох съм господство ми свѣтомꙋ монастир Стръмбꙋл, ꙗкоже да єст сїє села и ѡчине и със вечини дѣдїно и въ ѡхаб и не ѡт когождо непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже ꙋбо и сведетелїи поставих господство ми: жꙋпан Папа вел дворник и жꙋпан Хриза вел лѡгофет и жꙋпан Бꙋзинка вел вистїꙗр и жꙋпан Михо вел спатар и жꙋпан Бартоломи вел столник и Братꙋл вел комис и жꙋпан Апостол вел пехарник и жꙋпан Костандин вел постелник. И исправник Хриза вел логофет.

И написах аз, Лепъдат, въ градо глаголеми Бꙋкꙋрещи, месеца маи ки҃ дьни и ѡт Адама даже до нинѣ въ сего писанїє текꙋщаго лѣтом въ лѣт ҂зрлд҃, а ѡт рождества Христово ҂ахкѕ҃.

† Їѡ Алиѯандрꙋ вѡєвода, милостїю Божїю господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă <domnia mea >[1] această poruncă a domniei mele sfintei şi dumnezeieştii mănăstiri numită Strîmbul, unde este hramul sfintei, începătoarei de viaţă Troiţă şi părintelui egumen Filothei şi tuturor cîţi trăiesc în acel sfînt lăcaş, care mănăstire s-a făcut şi s-a zidit din temelia ei de pristăvitul, răposatul jupan Stoica fost mare vistier, împreună cu jupaniţa sa Dochia vistiereasa, ca să fie sfintei mănăstiri Strîmbul toate moştenirile jupaniţei Dochia vistiereasa, care dedine sînt ale ei de moştenire de la părinţii ei, alese şi hotărnicite despre toate rudele ei, anume partea jupaniţei Dochia de ocină din sat din Stejarul din judeţul...[2] din cîmp şi din pădure şi din apă şi cu vecini şi <cu>[1] tot venitul de pretutindeni, oricît se va alege.

Şi iar să fie sfintei mănăstiri Strîmbul ocină în Şerbeşti partea jupaniţei Dochia toată, din cîmp şi din pădure şi din apă şi cu vecini şi de peste tot hotarul, de pretutindeni, oricît se va alege.

Şi iar să fie sfintei mănăstiri Strîmbul ocină în Groşi, partea jupaniţei Dochia vistiereasa toată, cu vecinii şi cu tot venitul de pretutindeni, oricît se va alege.

Şi iar să fie sfintei mănăstiri Strîmbul mai sus-zisă ocină la Izvorul Călugărilor, însă partea jupaniţei Dochia vistiereasa toată, din cîmp şi din pădure şi din apă şi cu vecinii şi cu viile, de pretutindeni cît se va alege, a treia parte.

Şi iar să fie sfintei mănăstiri Strîmbul ocină la Selineşti, partea jupaniţei Dochia vistiereasa toată, cu tot venitul de pretutindeni, oricît se va alege.

Şi iar să fie sfintei mănăstiri mai sus-zisă ocină la Copăceni, însă partea jupaniţei Dochia vistiereasa, partea ei toată din cîmp şi din pădure şi din apă şi cu vecini şi cu vii şi cu mori şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege, care este ocină nealeasă şi nehotărnicită de către rudele jupaniţei Dochia vistiereasa, numai această ocină din Copăceni.

Pentru că aceste ocine mai sus-zise sînt de moştenire ale jupaniţei Dochia vistiereasa de la părinţii ei şi n-a avut nici un amestec cu nimeni, ci sînt ocinele ei vechi şi drepte. Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, după moartea răposatului jupan Stoica vistier, jupaniţa Dochia vistiereasa a rămas fără fii, slabă şi neputincioasă şi singură din inima ei s-a gîndit să i se îngroape trupul în sfînta mănăstire Strîmbul, unde a făcut rugăciune şi pomană. Astfel, a venit jupaniţa Dochia vistiereasa, ea singură de a ei bunăvoie, cît a fost în viaţă, înaintea domniei mele în marele divan şi înaintea tuturor cinstiţilor dregători ai domniei mele, mari şi mici, de a dat şi a închinat toate dedinele ei, care sînt mai sus scrise, sfintei mănăstiri Strîmbul, pentru sufletul ei şi al părinţilor ei.

---

[1] Loc rupt.
[2] Loc alb.

Şi iar să se ştie că a avut patru sate cumpărate împreună cu bărbatul ei Stoica vistierul, din tinereţea lor, anume: satul Hubavii şi Bîltenii şi satul Bîlta de la munte şi satul Fărcăşeştii, care sate au fost date de răposatul Stoica vistier şi de către jupaniţa sa Dochia vistiereasa sfintei mănăstiri Strîmbul încă dinainte vreme, de cînd au făcut ei sfînta mănăstire mai sus-scrisă. Iar după aceea, cînd a fost în zilele răposatului părinte al domniei mele, Io Radul voievod, în al doilea rînd de domnie, în vremea cînd Stoica vistierul era mort; astfel, după moarte[1], jupaniţa Dochia vistiereasa, ea a cnezit două sate ale sfintei mănăstiri Strîmbul, satul Hubavii şi Băltenii, pentru multa greutate şi nevoie ce a avut pe cap.

Astfel, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, jupaniţa Dochia vistiereasa ea a lăsat satul Bîlta şi satul Fărcăşeştii să fie ale sfintei mănăstiri Strîmbul pentru cele două sate mai sus-zise pe care le cnezise. Şi aceste ocine şi sate şi dedine mai sus-scrise toate le-a dat jupaniţa Dochia de a ei bunăvoie, ca să-i fie veşnică pomenire, iar sfintei mănăstiri dedină şi dumnezeieştilor călugări de hrană şi de odihnă, dinaintea domniei mele din divan şi dinaintea tuturor cinstiţilor dregători ai domniei mele.

Şi a făcut jupaniţa Dochia vistiereasa şi carte cu mîna ei cu mulţi boieri martori la mîna călugărilor de la sfînta mănăstire Strîmbul peste toate dedinele ei, cîte sînt pe rînd mai sus zise, anume: jupan Papa mare vornic şi Fiera fost mare logofăt şi Hriza mare logofăt şi Paraschiva fost mare logofăt şi Buzinca mare vistier şi Miho mare spătar şi Vartolomi stolnic şi Bratul comis şi Apostol paharnic şi Costandin postelnic şi Ivan al doilea vistier şi Muşat clucer şi Sima al doilea logofăt şi Oancea logofăt şi Grama clucer şi din Pade, Stanciul şi din Smîrdeştiţ, Aldea şi Socol paharnic şi încă mulţi boieri.

Iar pentru miluirea pe care a dat-o jupaniţa Dochia vistiereasa, aceste ocine şi sate sfintei mănăstiri Strîmbul, mai sus zise, a pus şi blestem ca după moartea ei, care om va încerca dintre rudele ei, fie soră fie frate sau nepot sau văr să ia averile sfintei mănăstiri şi va călca şi va strica mila, pomana, acela să fie de trei ori blestemat şi anatema şi afurisit de cei 318 sfinţi părinţi care sînt la Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie.

Pentru aceasta, am dat domnia mea sfintei mănăstiri Strîmbul ca să fie aceste sate şi ocine şi cu vecini dedină şi de ohabă şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Hriza mare logofăt şi jupan Buzinca mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Vartolomi mare stolnic şi Bratul mare comis şi jupan Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic Hriza mare logofăt.

---

[1] « după moarte» adăogat ulterior.

Şi am scris eu, Lepădat, în cetatea numită Bucureşti, luna mai 28 zile şi de la Adam pînă acum, la această scriere cursul anilor, în anul 7134, iar de la naşterea lui Hristos, 1626.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Rîmnic, C/20.
Orig., perg. (39 × 50), pecete timbrată.
Cu o trad. din sec. al XIX-lea.
EDIŢII. Slav şi trad. Ştefulescu, *Strîmba* 72—78.

77

1626 (7134) mai 31, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Crăciun şi Stoican ocină şi vie la Căpăţîneşti şi Zoreşti.

† Милостїею Божїею Їѡ Алеѯандрȣ воевода и господинъ въсои земле Ѹггровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго покоинномȣ Їѡ Радѹл воевода. Дават господство ми сїе повеленїе господство ми Кръчюнов и Стоиканов, сини Ѡанчев ѡт Кыгъцънещи и със синови си елицем Богъ даст, ꙗкоже да сȣт им ѡчинȣ ȣ Кыгъцънещи въ сȣдство Бȣз<ъȣлов>, ѡбаче дело Станкъв, дъщера Станов Татȣлов, дело еи въсах, ѡт полю и ѡт вод и ѡт брод за воденицȣ и със двѣ погоане за виноградȣ, ѡт посвȣде и ѡт по вьс хотаром, ѡт глав до глав, понеже ю ест покȣпил Кръчюн и Стоикан сїю ѡчинъ ѡт над Станка, дъщера Татȣлов ѡт Къпъцънещи, за ҂е҃ аспри готови. И пакиже покȣпил Кръчюн и със братом си Стоикан ѡчинъ ȣ Къпъцънещи, али дело Станов въсах, ѡт полю и ѡт вода и ѡт брод за воденицȣ и със два погоане за виноградѹ и ѡт посвȣде, варе елика се хтит избрати ѡт глав до глав, ѡт над Гъчюл, внȣк Станов, синъ Ꙗнкъв ѡт Пъклѣни, за ҂ах҃ аспри готови, при дьнїе покоинномȣ родителю господство ми Їѡ Радѹл воевод, въ пръвое редȣ.

И били сȣт тогда алдъмъшари, по име: ѡт Мътещи, попа Ръзмирицъ и ѡт Къпъцънещи, Воико, синъ поп Манев и Нѣгȣл Бацїак и Гога и ѡт Мъръчинѣни, Барбȣл и Сита и Ѡанча.

И пак да ест тъчїю Кръчюнов сам, синъ Ѡанчев, ȣ дѣлȣл Зорещїлѡр два погоане за виноградȣ и един сеженъ за ѡчинȣ ѡт хотар до хотар, понеже ест покȣпил Кръчюн сїе погоане за лоз и със тог сеженъ за ѡчинъ ѡт над Мȣшат кълърашȣл ѡт Зорещи, за ҂ѕ҃ аспри готови, въ дьнїе господство ми. И продадоше ѡни за нихном доброволю и със ȣзнанїе въсѣм мегїашом ѡт гор из дол и ѡт ѡкръст местом, ѡт пред господство ми.

И бил сȣт мноѕи добри людїе сведетелїи по име: ѡт Мътещи, поп Ръзмирицъ и Воико и Нѣгȣл и Стан и Славомир и ѡт Мъръчинѣни, Станчюл и ѡт Зорещи, Нѣгȣл, кѫда ест продал Мȣшат кълърашȣл сїе погоане за виноградꙋ, како ест више пис, тере да си извадит жена и синови ѡт рȣка тътаром.

Сего радї дадох съм господство ми Крьчюнов и Стоиканов, синови Ѡанчев, ꙗкоже да сȣт им ѡчинъ дѣдинъ и въ ѡхабȣ сановом и внȣком и прѣвнȣчетом и не ѡт когоже непоколѣбимо поризмо господство ми.

Сеже ȣбо и сведетелїе поставлѣем господство ми: жȣпан Пана великїи дворник и жȣпан Фїера бив вел логофет исправникȣл Краюмвен и жȣпан Хриза вел логофет и жȣпан Бȣзинка великїи вистїiар и жȣпан Михо вел спатар и жȣпан Вартоломи вел столник и жȣпан Братȣл вел комис и жȣпан Апостол вел пехарник и жȣпан Костандин великїи постелник. И исправник Хриза великїи логофет.

И написахом аз, Лепъдат логофет, въ настолни градȣ Бȣкȣрещи, месеца маи л҃а дьни и ѡт Адама до нинѣ текȣщим лѣтом въ лѣт ҂з҃рлд.

† Їѡ Алеѯандрȣ вѡевѡда, милостїю Божїю господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Crăciun şi lui Stoican, fiii lui Oancea din Căpăţîneşti şi cu fiii lor, cîţi le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină în Căpăţîneşti, în judeţul Buzău, însă partea Stancăi, fiica lui Stan a lui Tatul, partea ei toată, din cîmp şi din apă şi din vadul de moară şi cu două pogoane de vie, de pretutindeni şi de peste tot hotarul, din cap în cap, pentru că au cumpărat-o Crăciun şi Stoican această ocină de la Stanca, fiica lui Tatul din Căpăţîneşti, pentru 5000 aspri gata. Şi iarăşi a cumpărat Crăciun şi cu fratele său Stoican ocină în Căpăţîneşti, însă partea lui Stan toată, din cîmp şi din apă şi din vadul de moară şi cu două pogoane de vie şi de pretutindeni, oricît se va alege, din cap în cap, de la Găciul, nepotul lui Stan, fiul Ancăi din Pîcleni pentru 1600 aspri gata, în zilele răposatului părintelui domniei mele Io Radul voievod, în primul rînd.

Şi au fost atunci aldămăşari, anume: din Măteşti, popa Răzmiriţă şi din Căpăţîneşti, Voico, fiul popii Manea şi Neagul Baştac şi Goga şi din Mărăcineni, Barbul şi Sima şi Oancea.

Şi iar să-i fie numai lui Crăciun singur, fiul lui Oancea, două pogoane de vie în dealul Zoreştilor şi un stînjen de ocină, din hotar pînă în hotar, pentru că a cumpărat Crăciun aceste pogoane de vie şi cu acest stînjen de ocină de la Muşat călăraşul din Zoreşti, pentru 6000 aspri gata, în zilele domniei mele. Şi au vîndut ei de bunăvoia lor şi cu ştirea tuturor megiaşilor, din sus, din jos şi din jurul locului, dinaintea domniei mele.

Şi au fost mulţi oameni buni martori, anume: din Măteşti, popa Răzmiriţă şi Voico şi Neagul şi Stan şi Slavomir şi din Mărăcineni, Stanciul şi din Zoreşti, Neagul, cînd a vîndut Muşat călăraşul aceste pogoane de vie, cum este mai sus-scris, ca să-şi scoată femeia şi fiii din mîna tătarilor.

10*

Pentru aceasta, am dat domnia mea lui Crăciun şi lui Stoican, fiii lui Oancea, ca să le fie ocină, dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată deci şi martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Fiera fost mare logofăt, ispravnicul Craiovei şi jupan Hriza mare logofăt şi jupan Buzinca mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Vartolomi mare stolnic şi jupan Bratul mare comis şi jupan Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic Hriza mare logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Bucureşti, luna mai 31 zile, iar de la Adam pînă acum ani curgători, în anul 7134 <1626>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., L/13.
Orig., perg. (36 × 54), pecete timbrată.
EDIŢII. Slav *Miletič-Agura* 370—371.

78

1626 (7134) iunie 2, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte m-rii Strîmba ţigani.

† Милостїєю Божїєю Іѡ Алеѯандрȣ воєвода и господинъ въсои землє Ȣггровлахїискоє, синъ покоинномȣ Іѡ Радѵл воєвода. Дават господство ми сїє повєлєнїє господство ми свѣтѣи божественѣи монастир зовемомȣ Єтръмбȣл идѣже єст храм свѣтаа троицъ и ѡтьцȣ єгȣмєна....[1] и въсѣм инноком єлици живȣщих въ ѡбитѣли тоє, ꙗкоже да мȣ єст свѣтѣи монастир вишє рѣх три цигани по имє Пичѣ и Іѡн и Єтан. Понеже сїи ацигани било єст за дѣдино Соколѡв постєлник ѡт Падє. Тажє къда єст бил въ дьнїє покоиннаго Щєфанов воєвода синъ Іѡнов воєвода а покоиннаго жȣпан Єтонка бив вєл вистїꙗр кȣпноже със жȣпаница єго Докїꙗ ѡни єст покȣпил сїи вишє речени ацигани ѡт на Сокол постєлник ѡт Падє за ҂гт҃ аспри сребр<ънних>. И ѡт тогда въс дръжал ю єст със добро мирно.

А къда єст бил съда въ дьнїє господства ми по съмръти Єтонкъи вистїꙗр а Сокол постєлник и братом си Єтанчюл постєлник ѡт Падє ѡни въздвигох прȣх пред господства ми и дошли сȣт терє съпрѣшє се за лицȣ със жȣпаница Докїꙗ вистїєрѣса радї сїи ацигани вишє речени Пичѣ и Іѡн и Єтан. И сицє прѣшє ѡни по жȣпаница Докїꙗ вистїєрѣса како нѣст бил продал Сокол постєлник сїи ацигани анȣ ю єст притеснȣл Єтонка вистїꙗр бєз правостїє въ силост. Тажє въ том господство ми съм глєдах и сȣдихом по правдȣ и по законȣ със

---

[1] Loc alb.

въсихми почтєнними правитєлїи господства ми и дал съм господство ми Соколов постєлник и братом си Станчюлов закон вї҃ болѣри по ръвашє господски, ꙗкожє да заклєт како нѣст продал Сокол постєлник сїи вишє рєчєни ацигани. А къда єст бил на дьнъ и на сорок, ѡни никакожє нѣст моглъ заклѣти, анȣ єст ѡстал Сокол постєлник ѡт закон.

А потом, къда єст бил съда, пакижє дигнȣл Станчюл постєлник, брат Соколов, прȣχ прєд господства ми и сицє прѣшє ȣ диван како нѣст покȣпил Стоика вистїꙗр сїи ацигани Пичѣ и Їѡн и Стан ѡт над братом си Сокол постєлник. Тажє въ том господство ми съм истинствовал како ю єст бчл покȣпил Стоика вистїꙗр ѡт над Сокол, нȣ прѣшє Станчюл бєз праꙁо:стїє. И видѣχом господство ми и книг покоинномȣ Щєфанов воєвод, синъ Їѡноꙁ воєꙁод, за покȣпєнїє над сїи вишє рєчєни ацигани, когда бист тєчєнїа лѣтом ҂зр҃. Тажє єст ѡстал Станчюл постєлник, брат Соколов ѡт Падє ѡт закон и ѡт сȣждєнїє ѡт прєд господство ми, како по вєкє мєтѣχȣ да нє имат нитко със сїи ацигани, бєз тъчїю жȣпаница Докїꙗ вистїєрѣса.

А потом, прїидєт жȣпаница Докїꙗ вистїєрѣса прєд господство ми ȣ диван, тєрє єст дал и поклонил въсаχ дѣдїновє єи, колицє сȣт въ свѣта монастир Стръмбȣл вишє рєчєна, идѣжє χотєт да сє ȣпокои костєχ иχ и дал єст̇ и сїи ацигани Пичѣ и Їѡн и Стан ꙗкожє да єст свѣтомȣ монастир Стръмбȣл вишє рѣχ въ ȣкрѣплєнїє и дѣдїно и въ ѡχабȣ и нє ѡт никогождо нєпоколѣбимо, по ризмо господство ми.

Сєжє ȣбо и свєдєтєлїи поставиχ господство ми: жȣпан Папа вєл дворник и жȣпан Фїєра бив вєл логофєт исправникȣл Краюѡвєи и жȣпан Χриза вєл лѡгофєт и жȣпан Бȣзинка вєл вистїꙗр и жȣпан Миχо вєл спатар и жȣпан Бартоломи вєл столник и жȣпан Братȣл вєл комис и Апостол вєл пєχарник и жȣпан Костандин вєл постєлник. И исправник Χриза вєликїи лѡгофєт.

И написаχ Лєпъдат лѡгофєт въ градȣ Бȣкȣрєщи, мєсєца юнїи в҃ дьни и ѡт Адама въ лѣт ҂зрлд҃.

† Їѡ Алєѯандрȣ вѡєвѡда, милостїю Божїю господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei dumnezeieştii mănăstiri numită Strîmbul, unde este hramul Sfînta Troiţă şi părintelui egumen... [1] şi tuturor călugărilor cîţi trăiesc în acel lăcaş, ca să-i fie sfintei, mănăstiri mai sus-spuse trei aţigani, pe nume Picea şi Ion şi Stan. Pentru că aceşti aţigani au fost de moştenire ai lui Socol postelnic din Pade. Astfel, cînd a fost în zilele răposatului Ştefan voievod, fiul lui Ion voievod, răposatul jupan Stoica fost mare vistier împreună cu jupaniţa

---

[1] Loc alb.

lui, Dochia, ei au cumpărat aceşti mai sus-spuşi aţigani de la Socol postelnic din Pade, pentru 3300 aspri de argint. Şi de atunci i-au tot ţinut cu bună pace.

Iar cînd a fost acum, în zilele domniei mele, după moartea lui Stoica vistier, Socol postelnic şi fratele său Stanciul postelnic din Pade, ei au ridicat pîră înaintea domniei mele şi au venit de s-au pîrît de faţă cu jupaniţa Dochia vistiereasa pentru aceşti aţigani mai sus-spuşi, Picea şi Ion şi Stan. Şi aşa pîrau ei pe jupaniţa Dochiia vistiereasa, că nu a vîndut Socol postelnic aceşti aţigani, ci i-a cotropit Stoica vistier fără dreptate, cu sila. Astfel, întru aceea domnia mea am cercetat şi am judecat după dreptate şi după lege, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am dat domnia mea lui Socol postelnic şi fratelui său Stanciul lege, 12 boieri pe răvaşe domneşti, ca să jure că nu a vîndut Socol postelnic aceşti mai sus-spuşi aţigani. Iar cînd a fost la zi şi la soroc, ei nicidecum n-au putut să jure, ci a rămas Socol postelnic de lege.

Iar apoi, cînd a fost acum, iarăşi a ridicat pîră Stanciul postelnic, fratele lui Socol, înaintea domniei mele şi aşa pîra în divan că nu a cumpărat Stoica vistier aceşti aţigani, Picea şi Ion şi Stan, de la fratele său Socol postelnic. Astfel, întru aceea, domnia mea am adeverit că i-a cumpărat Stoica vistier de la Socol, iar Stanciul pîra fără dreptate. Şi am văzut domnia mea şi cartea răposatului Ştefan voievod, fiul lui Ion voievod, de cumpărătură pe aceşti mai sus-spuşi aţigani, cînd a fost curgerea anilor 7100. Astfel a rămas Stanciul postelnic, fratele lui Socol din Pade, de lege şi de judecată dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă nimeni cu aceşti aţigani, fără numai jupaniţa Dochia vistiereasa.

Iar după aceea, a venit jupaniţa Dochia vistiereasa înaintea domniei mele în divan, de a dat şi a închinat toate dedinile ei, cîte a avut, la sfînta mănăstire Strîmbul mai sus-spusă, unde se vor odihni oasele ei şi a dat şi pe aceşti aţigani, Picea şi Ion şi Stan, ca să fie sfintei mănăstiri Strîmbul mai sus-spusă de întărire şi dedină şi de ohabă şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată deci şi martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Fiera fost mare logofăt, ispravnicul Craiovei şi jupan Hriza mare logofăt şi jupan Buzinca mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Vartolomi mare stolnic şi jupan Bratul mare comis şi Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic Hriza mare logofăt.

Şi am scris, Lepădat logofăt, în cetatea Bucureşti, luna iunie 2 zile şi de la Adam în anul 7134 <1626>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XCV/60.
Orig., perg. (36 × 47), pecete timbrată.
EDIŢII. Slav şi trad. Ştefulescu, *Strîmba* 78—81.

1626 (7134) iunie 3, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Preda spătar satul Tîncăbeşti din judeţul Ilfov, în urma unor judecăţi.

† Милостїєю Божїєю Їѡ Алиѯандрꙋ воєвод и господинъ въсои земле Ѹгровлахїйское, синъ великаго и прѣдобраго, покоиннаго Їѡ Радꙋл воєвода. Дават господство ми сїє повеленїє господства ми болѣринꙋ господство ми жꙋпан Преда спатарꙋ, синъ Никъв бивше великїи логофет и със синови си, єлицем Богъ даровах, ꙗкоже да мꙋ єст село Тънкъбещїи въсих ѡт сꙋдство Єлх<ов> със въс хотаром и със вечинїи и със въс доходоком, ѡт і олю и ѡт шꙋма и ѡт вод и със вечинїи, по име: Неделко със синови си и Милѣ със синови си и Драгомир със синови си и Шербан със синови си и поп Стан със братїєм си и Драгомир със синови си и Шербан със синови си и Братꙋл със синови си и Богдан със братїꙗм си и Радꙋл със синови си и Миркан със братом его Ѡанча и Ꙗндрею със синови си и Сахат със синови си и Бързѣ със синови си и Драгомир със синови си и Гонцѣ със синови си и Кръчꙋн със синови си и Пътрꙋ със синови си и Михъилъ със синови си и Пътрꙋ със синови си и Копитъ със синови си и Неделко със синови си и Исак и Падꙋре със синови си и Балоє със синови си и Стан, синъ Кълинев, със синови си и Манѣ със братом си и Дръгою и със внꙋцїи их, Злате и Тоадер и със синови их.

Занеже того село Тънкъбещїи, више пис, ѡни сꙋт били въсих людїє кнеѕи със ѡчине им, єщеже ѡт прѣжде врѣме. Ꙗ потом, къда єст бил въ дьни Михаюв воєводе, а село Тънкъбещїи, ѡни продадоше се вечини Лекъв бившех вел агъ, по новци готови, ѡни за своим добро волю.

Ꙗ потом, Лекъв агъи прилꙋчило сѣ его прибегїє ꙋ Немцскою земле. Ꙗ къда єст бил въ дьнїє Шербанов воєвод, по врѣме что єст бил послал Шербан воєвод по покоинаго жꙋпан Ника, єже бив тогда въ сана великїи вистїꙗр, і оклисар ꙋ Земле Нѣмцскою, тогда сꙋт ꙋзаемствовал ꙋ прибѣгство по Лека ага със нѣкоє новци идеже ю єст бил тегот и неволю. Ꙗ по съмръти Лекъв ага, пададли сꙋт бити село Тънкъбещїи по рꙋка матерам си, жꙋпаницев Керацеи. Таже въ том, ѡна сꙋщїи ѡстала стара и неможна и доста неволю и ꙋ многе дꙋжновенїє и нѣст моглъ със дрꙋго да платит тех дꙋжновенїи, нꙋ єст продал сама жꙋпаница Кераца, мати Лекъв агъи, село Тънкъбещїи със въсом хотаром и със въсих вечини покоинном жꙋпанꙋ Никъв бив вел логофет, за ҂ѯ҃ аспри готови, како єст бил ꙋцѣнил и ѡт прѣжде врѣме, али без новци что єст бил ꙋзаемствовал по Лека ага.

И видѣхом господство ми и запис за проданїє ѡт рꙋка жꙋпаницев Керацеи със великоє клетво и със множество людїє сведѣтелїи написане ꙋ запис. И ѡт при дьнїє Шербана воєвод въс дръжал єст болѣрин господство ми Преда спатар село Тънкъбещїи със добромирно.

Ꙗ потом, къда єст бил въ дьнїє Гаврїил воєвод, по съмрътни Никъи лѡгофет, а село Тънкъбєщїи, вишє пис, ѡни єст ходил въ таинꙋ и съ лъсканїє, тєрє сє сꙋт скꙋповали за вєчєнїє ѡт над Гаврїил воєвод, бєз знанїа Прєдєв спатар и бєз знанїа диванѡм. И нѣст бил със пꙋт и съ правостїє да сє скꙋпꙋєтє и да сєх кнєѕствꙋєшє сєла болѣрскїи.

Ꙗ потом, къда єст бил нинѣ, въ дьнїє господства ми, а болѣрин господство ми Прєда спатар, ѡн єст тєглил прꙋх прєд господство ми ꙋ вєлики диван със сєло Тънкъбєщїи и дошли сꙋт тєрє съпрѣшє сє за лицꙋ. И сицє прѣшє сєло Тънкъбєщїи прєд господство ми како сꙋт бил вєчинни господскїи, продали Михаюв воєводї, нѣст бил вєчинни болѣрскїи, нижє покꙋпили за жꙋпан Лєка бив вєл агъ. Тажє въ том, господство ми съм глєдах и сꙋдих по правдꙋ и по закон, кꙋпно със въсихми чьститими правитєлїи господства ми и добрє съм истинствовах господство ми със вbelieve диваном, како нѣст бил вєчинни господскїи, что єст бил вєчинни Лєкъв ага и продали ѡт мати єго, жꙋпаница Кєраца, покоинномꙋ Никъв бившєх вєл лѡгофєт със аспри готови, како єст вишє пис. Тажє єст ѡстал сєло Тънкъбєщїи ѡт закон и ѡт сꙋждєнїє и ѡт прєд господства ми ѡт диван. И ꙋзѣхом господство ми и книг Гаврїилов воєвод ѡт них, что єст имѣл ѡни за скꙋпованїє, сътворила за Параскива бив на Гаврїил воєвод вторїи логофет, зла, лъжнива, тєрє ѡ съм дал господство ми въ рꙋкых Прєдєв спатар, да ю єст вєчинни, како ю єст бил и ѡт прѣждє врѣмє.

И пак да єст болѣринꙋ господство ми Прєдєн спатар, синъ Никъв бив вєл лѡгофєт, ѡчинꙋ ꙋ Горган, ѡбачє дєл Лєкъв ага, что єст бил покꙋпил ѡт сїѧ ѡчинъ ѡт над......[1] и ѡт над......[1] и ѡт над......[1], за......[1] аспри, въ дьнїє покоиннаго Михаюв воєвод, когда єст бил покꙋпил и сєло Тънкъбєщїи, тогдащнѣ єст покꙋпил Лєка ага и сїѧ ѡчинъ ѡт Горган. Ꙗ потом, къда єст бил въ дьнїє Шєрбанов воєвод, по врѣмє къда єст бил продал жꙋпаница Кєраца мати Лєкъв ага, сєло Тънкъбєщїи Никъв бив вєл лѡгофєт, тогда єст продал и сїє дєли за ѡчинъ ѡт Горган въс за того цѣно вишє рєчєно, ҂ѯ҃.

И пакижє да єст болѣринꙋ господство ми Прєдєв спатар нѣкоє вєчинни ꙋ сєло ꙋ Тънкъбєщїи, по имє Манѣ и със брат єго Дръгою и със анєпсєн им, на имє Златє и Тоадєр със синови их, которїє сꙋт и по вишє рєчєни, понєжє сїє вишє рєчєни вєчинни, по врѣмє къда єст бил покꙋпил жꙋпан Лєка ага сєло Тънкъбєщїи, въ дьнїє Михаил воєвод, тогда ѡни єщєжє єст бил тамо въ сєло Тънкъбєщїи и ꙋфатил ю єст и свєзанїа Михаюв воєвод ꙋ Тънкъбєщи, их въс бил вєчинни, єдиного ꙗкожє дрꙋго, ѡт при дьнїє Шєрбанов воєвод, дажє до при дьнїє Гаврил воєвод, по врѣмє єжє сє сꙋт скꙋповал сєло Тънкъбєщїи.

Ꙗ потом, къда єст бил съда въ дьнїє господство ми, по прєнїє сєлов Тънкъбєщїи, что сє сꙋт съпрѣл със болѣрин господство ми Прєда спатар и ѡстали сꙋт сєло Тънкъбєщїи ѡт закон ѡт диван, да єст вєчинни Прєдєв спатар, како єст бил и ѡт прѣждє врѣмє. Ꙗ Манѣ със брат єго, Драгою и със внꙋцїи им, Злате и Тоадер, със синови их, ѡни не ѡставлѣют сѧ да ест вечнии ꙗкоже прочїи, анȣ ест дошели и ѡни ȣ. прȣх вторїи диван пред господства ми, тере съпрѣше се за лицȣ със болѣрин господство ми Преда спатар и сице прѣше ѡни ȣ диван, како нѣст бил вечнии Лекъв агъв, ниже ю ест ȣфатил свезанїа Михаюв воевод тамо във село ȣ Тънкъбещї. Таже въ том, господство ми съм гледах и сȣдих по правдȣ и по закон и съм истинствовал господство ми, како ест бил вечнии Лекъв ага и ȣфатили свезанїа Михаюв воевода ȣ село Тънкъбещїи. И ещеже и сведетелствовал ȣ диван и жȣпан Папа вел дворник, како ест бил вечнии Лекъв ага на прѣжде врѣме и како ю ест ȣфатил и свезанїа Михаила воевод ȣ Тънкъбещи. Таже ест ѡстал Манѣ със брат си Дръгою и със внȣци им, Злате и Тоадер, ѡт закон и ѡт сȣжденїе ѡт пред господства ми, да ест пакиже вечнии, како ест бил и ѡт прѣжде врѣме. А потом, съм дал господство ми болѣринȣ господство ми Предев спатар, ꙗкоже да ест село Тънкъбещїи със въс хотаром и със въсих вечнїи за дѣдинȣ.

---

[1] Loc alb.

А къда ест бил послех, през мало врѣме, дигнȣл ест прȣх пред господства ми Гинѣ Ракотъ армашȣл и със братом си Лека спатар, внȣцїи Лекъв ага, радї село Тънкъбещїи и дошли сȣт тере съпрѣше се за лицȣ със болѣрин господство ми Преда спатар ȣ великїи диван. И сице прѣше Гинѣ Ракотъ армаш и Лека спатар, како нѣст бил покȣпил Ника бив вел лѡгофет село Тънкъбещїи ѡт жȣпаница Кераца, мати Лекъв ага, анȣ притеснȣл ю ест въ силост, без ниедин новцȣ. Таже въ том, господство ми съм гледах и сȣдих по правдȣ и по законȣ, кȣпноже със въсѣхми почтенними правителїи господство ми и видѣхом господство ми и прочитах и записȣл жȣпаницев Керацев за проданїе, како ест више пис и съм истинствовал господство ми како ест бил покȣпил Ника лѡгофет село Тънкъбещїи със аспри готови ҂з҃.

И ещеже сȣт сведетелствовал Преда спатар пред господства ми ȣ диван със мноѕи болѣри, на име: госпожда Єлина, госпожда Шербанов воевод и жȣпан Папа вел дворник и Фїера бив вел лѡгофет и Глигорїи бив вел лѡгофет и Нѣгȣл вел агъ и жȣпаница Марїѧ, что ест бил жȣпаница Лекъв бив вел агъ, тетка Гинев Ракотъ и Лекъв спатар, како ест бїѡ покȣпил жȣпан Ника бив вел лѡгофет село Тънкъбещїи ѡт жȣпаница Кераца, мати Лекъв ага, по аспри готови въ дьнїе Шербан воевод и како ест видѣл и ѡни със ѡчїи им, когда ест бил дал Ника лѡгофет новцїи въсих заплъно въ рȣка жȣпаницев Керацен, ҂з҃, како ест више пис. Таже ест ѡстал Гинѣ Ракотъ армаш и братом си Лека спатар ѡт закон и ѡт сȣжденїе ѡт пред господства ми ѡт диван, како по вею метѣх да не имат въ вѣки със село Тънкъбещї.

Єго радї, дадох съм господство ми болѣринȣ господство ми Предев спатар, синъ Никъв бившех вел лѡгофет, ꙗкоже да мȣ ест село Тънкъбещїи със въсом хотаром и със въсих вечїнїи ѡчинȣ дѣдїно и въ ѡхабȣ синовом и внȣком и прѣвнȣчетом и не ѡт никогождо непоколѣбимо, по рѣчи господства ми.

Єже и сведѣтелїи поставлѣем господство ми: жȣпан Папа вел дворник и жȣпан Фїера вел лѡгофет, исправникȣл Краюѡвеи и жȣпан Хриза вел лѡгофет и

жѹпан Трѹфанда вел вистїiар и жѹпан Михо вел спатар и Бартоломи вел столник и Братѹл вел комис и Апостол вел гехарник и жѹпан Костандин вел постелник. И исправникъ Хриза великїи лѡгофет.

Написах аз, Лепъдат лѡгофет, въ градѹ тръг Бѹкѹрещи, мѣсеца юнїе г҃ дьни и ѡт Адама до селѣ теченїе лѣтом, въ лѣт ҂зрл҃д.

† Їѡ Алеѯандрѹ вѡевѡда, милостїю Божїю господинъ.

Иѡ Алеѯандрѹ воевод <m. p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupanului Preda spătar, fiul lui Nica fost mare logofăt şi cu fiii lui, cîţi îi va dărui Dumnezeu, ca să-i fie satul Tîncăbeştii toţi din judeţul Ilfov, cu tot hotarul şi cu vecinii şi cu tot venitul, din cîmp şi din pădure şi din apă şi cu vecinii, pe nume: Nedelco cu fiii săi şi Milea cu fiii săi şi Dragomir cu fiii săi şi Şărban cu fiii săi şi popa Stan cu fraţii săi şi Dragomir cu fiii săi şi Şărban cu fiii săi şi Bratul cu fiii săi şi Bogdan cu fiii săi şi Radul cu fiii săi şi Mircan cu fratele său Oancea şi Andrei cu fiii săi şi Sahat cu fiii săi şi Bîrzea cu fiii săi şi Dragomir cu fiii săi şi Gonţea cu fiii săi şi Crăciun cu fiii săi şi Pătru cu fiii săi şi Mihăilă cu fiii săi şi Pătru cu fiii săi şi Copită cu fiii săi şi Nedelco cu fiii săi şi Isac şi Pădure cu fiii săi şi Baloe cu fiii săi şi Stan, fiul Călinei, cu fiii săi şi Manea cu fratele său şi Drăgoi şi cu nepoţii lor, Zlate şi Toader şi cu fiii lor.

Pentru că acest sat Tîncăbeştii mai sus-scris, ei au fost toţi oameni cnezi cu ocinile lor, încă dinainte vreme. Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Mihai voievod, iar satul Tîncăbeştii, ei s-au vîndut vecini lui Leca fost mare agă, pe bani gata, ei de a lor bunăvoie.

Iar după aceea, lui Leca aga i s-a întîmplat pribegie în Ţara Nemţească. Iar cînd a fost în zilele lui Şerban voievod, în vremea cînd a trimis Şerban voievod pe răposatul jupan Nica, care era atunci în demnitatea de mare vistier, sol în Ţara Nemţească, atunci a împrumutat în pribegie pe Leca aga cu nişte bani, unde i-a fost greutate şi nevoie. Iar după moartea lui Leca aga, satul Tîncăbeştii au căzut pe mîinile mamei sale, jupaniţa Cheraţa. Astfel, întru aceea, ea rămînînd bătrînă şi neputincioasă şi cu destule nevoi şi mari datorii şi n-a putut să-şi plătească acele datorii cu altceva, ci a vîndut singură jupaniţa Cheraţa, mama lui Leca aga, satul Tîncăbeştii cu tot hotarul şi cu toţi vecinii răposatului jupan Nica fost mare logofăt, pentru 60 000 de aspri gata, cum a fost preţuit şi dinainte vreme, însă fără banii ce-i împrumutase lui Leca aga.

Şi am văzut domnia mea şi zapisul de vînzare de la mîna jupaniţei Cheraţa cu mare blestem şi cu mulţi oameni martori scrişi în zapis. Şi din zilele lui Şerban voievod a tot ţinut boierul domniei mele Preda spătarul satul Tîncăbeştii cu bună pace.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Gavriil voievod, după moartea Nicăi logofăt, iar satul Tîncăbeştii mai sus-scris, ei au umblat în taină şi cu minciună de s-au răscumpărat de vecinie de la Gavriil voievod, fără ştirea lui Preda spătar şi fără ştirea divanului. Şi n-a fost cu cale şi cu dreptate să se răscumpere şi să se cnezească satele boiereşti.

Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar boierul domniei mele Preda spătar, el a tras pîră înaintea domniei mele în marele divan cu satul Tîncăbeştii şi au venit de s-au pîrît de faţă. Şi aşa a pîrît satul Tîncăbeştii înaintea domniei mele, că au fost vecini domneşti, vînduţi lui Mihai voievod, n-au fost vecini boiereşti, nici cumpăraţi de jupan Leca fost mare agă. Astfel, întru aceea, domnia mea am cercetat şi am judecat după dreptate şi după lege, împreună cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi bine am adeverit domnia mea cu tot divanul că nu au fost vecini domneşti, ci au fost vecinii lui Leca aga şi vînduţi de mama lui, jupaniţa Cheraţa, răposatului Nica fost mare logofăt cu aspri gata, cum este mai sus-scris. Astfel a rămas satul Tîncăbeştii de lege şi de judecată şi dinaintea domniei mele din divan. Şi am luat domnia mea şi cartea lui Gavriil voievod de la dînşii, pe care au avut-o ei de răscumpărare, făcută de Paraschiva, fost al doilea logofăt la Gavriil voievod, rea şi mincinoasă, de i-am dat-o domnia mea în mîinile lui Preda spătarul, ca să-i fie vecini, precum i-au fost şi dinainte vreme.

Şi iarăşi să fie boierului domniei mele, lui Preda spătarul, fiul lui Nica fost mare logofăt, ocină în Gorgan, însă partea lui Leca agă, pe care a cumpărat-o el, această ocină de la... [1] şi de la... [1] şi de la... [1] pentru... [1] aspri, în zilele răposatului Mihai voievod, cînd a cumpărat şi satul Tîncăbeştii, tot atunci a cumpărat Leca aga şi această ocină din Gorgan. Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Şerban voievod, în vremea cînd a vîndut jupaniţa Cheraţa, mama lui Leca aga, satul Tîncăbeştii lui Nica fost mare logofăt, atunci a vîndut şi aceste părţi de ocină din Gorgan, tot pentru acel preţ mai sus-zis, 60 000.

Şi iarăşi să fie boierului domniei mele, lui Preda spătarul, nişte vecini în sat în Tîncăbeştii, anume: Manea şi cu fratele lui Drăgoiu şi cu nepoţii lor, anume Zlate şi Toader cu fiii lor, care sînt şi mai sus-zişi, pentru că aceşti mai sus-zişi vecini, pe vremea cînd a cumpărat jupan Leca aga satul Tîncăbeştii, în zilele lui Mihail voievod, atunci ei încă au fost acolo în satul Tîncăbeştii şi i-a apucat şi legătura lui Mihai voievod în Tîncăbeşti, şi au tot fost vecini, unul ca şi altul, din zilele lui Şerban voievod, pînă în zilele lui Gavril voievod, pe vremea cînd s-a răscumpărat satul Tîncăbeştii.

Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, după pîra satului Tîncăbeştii, ce s-au pîrît cu boierul domniei mele Preda spătar şi au rămas satul Tîncăbeştii de lege din divan, să fie vecini ai lui Preda spătar, precum au fost şi dinainte vreme. Iar Manea şi cu fratele său Drăgoiu şi cu nepoţii lor,

---

[1] Loc alb.

Zlate şi Toader cu fiii lor, ei nu s-au lăsat ca să fie vecini, ca ceilalţi, ci au venit şi ei în pîră la al doilea divan înaintea domniei mele, de s-au pîrît de faţă cu boierul domniei mele Preda spătar şi aşa au pîrît ei în divan că n-au fost vecini lui Leca aga, nici nu i-a prins legătura lui Mihai voievod acolo în satul Tîncăbeşti. Astfel, întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat după dreptate şi după lege şi am adeverit domnia mea că au fost vecini ai lui Leca aga şi i-a prins şi legătura lui Mihai voicvod în satul Tîncăbeştii. Şi încă a şi mărturisit în divan şi jupan Papa mare vornic că au fost vecinii lui Leca aga dinainte vreme şi că i-a prins şi legătura lui Mihai voievod la Tîncăbeşti. Astfel au rămas Manea cu fratele său Drăgoiu şi cu nepoţii lor, Zlate şi Toader, de lege şi de judecată dinaintea domniei mele, ca să fie iarăşi vecini, cum au fost şi înainte vreme. Iar după aceea, am dat domnia mea boierului domniei mele lui Preda spătarul, ca să-i fie satul Tîncăbeştii cu tot hotarul şi cu toţi vecinii de moştenire.

Iar cînd a fost după aceea, după puţină vreme, au ridicat pîră înaintea domniei mele Ghinea Racotă armaşul şi cu fratele său Leca spătar, nepoţii lui Leca aga, pentru satul Tîncăbeştii şi au venit de s-au pîrît de faţă cu boierul domniei mele Preda spătar, în marele divan. Şi aşa pîrau Ghinea Racotă armaş şi Leca spătar că n-a cumpărat Nica fost mare logofăt satul Tîncăbeştii de la jupaniţa Cheraţa, mama lui Leca aga, ci au cotropit-o cu sila, fără niciun ban. Astfel, întru aceea, domnia mea am cercetat şi am judecat după dreptate şi după lege, împreună cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am văzut domnia mea şi am citit şi zapisul jupaniţei Cheraţa de vînzare, cum este scris mai sus şi am adeverit domnia mea că a cumpărat Nica logofăt satul Tîncăbeştii cu aspri gata, 60 000.

Şi încă au mărturisit Preda spătar înaintea domniei mele în divan cu mulţi boieri, anume: doamna Elina, doamna lui Şerban voievod şi jupan Papa mare vornic şi Fiera fost mare logofăt şi Gligorie fost mare logofăt şi Neagul mare agă şi jupaniţa Maria, care a fost jupaniţa lui Leca fost mare agă, mătuşa lui Ghinea Racotă şi a lui Leca spătarul, că a cumpărat jupan Nica fost mare logofăt satul Tîncăbeştii de la jupaniţa Cheraţa, mama lui Leca aga, pe aspri gata, în zilele lui Şerban voievod şi că au văzut şi ei cu ochii lor cînd a dat Nica logofăt banii toţi deplin în mîinile jupaniţei Cheraţa, 60 000, cum este mai sus-scris. Astfel au rămas Ghinea Racotă armaş şi fratele său Leca spătar de lege şi de judccată dinaintea domniei mele din divan, ca de acum înainte să nu mai aibă amestec în veci cu satul Tîncăbeştii.

De aceea, am dat domnia mea boierului domniei mele, lui Preda spătarul, fiul lui Nica fost mare logofăt, ca să-i fie satul Tîncăbeştii cu tot hotarul şi cu toţi vecinii, ocină, dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Fiera fost mare logofăt, ispravnicul Craiovei şi jupan Hriza mare logofăt şi jupan Trufan<da> mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi Vartolomi mare stolnic şi Bratul mare comis şi Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic Hriza mare logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea tîrgului Bucureşti, luna iunie 3 zile şi de la Adam pînă acum, cursul anilor, în anul 7134 <1626>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alexandru voievod <m. p.>

Acad. R.P.R., MCDLXX/138.
Orig., perg. (44 × 48), pecete timbrată.

80

1626 (7134) iunie 4.

Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Oprea iuzbaşa jumătate din satul Bucu, în urma unei judecăţi.

† Милостїю Божїю Їѡ Алеѯандрꙋ воєвода и господинь, синъ покоиннаго Їѡ Радꙋл воєвод. Дават господство ми сїю повѣленїє господства ми слꙋг господства ми Oprei iuzbaşa, ca să fii volnic cu cartea domnii méle de să ţie jumătate de sat den Bucu cu tot otariul şi toţi rumânii cîţi să vor alegé, pentru că aş' au spus Oprea iuzbaşa nainte domnii méle cum au fost cumpărat acest parté de ocină de la Mitrea comisul şi de la jupîneasa lui, Anghilina, derept 43 de galbeni şi 1 bogasiu, încă de în ziléli răposatului părintélui domnii méle Io Radul voevoda, den rîndul domniei dentîiu.

Şi o au tot ţinut cu bună pace de atuncea pînă acum. Iar cînd uau fost acum în zilele domnii méle, iar Mitrea comisul el au scornit pîră şi au venit cu Oprea de faţă, naintea domniei méle şi aşa pîrîia Mitrea comisul naintea domnii méle cum n-au fost vîndut Oprea iuzbaşa jumătaté de satu, cé i-au vîndut 450 de stînjăni, iar Oprea iuzbaşa, el au scos cartea răposatului părăntélui domnii méle Io Radul voevoda şi zapisul Mitrii comis şi al jupînesei lui, Anghilina, de cumpărătoaré şi au cetit şi cartea şi zapisul de la mîna Mitrei şi a jupînesei lui, Anghelena, în divan cél maré şi aşa céteia şi cartea şi zapisul cum au fost vîndut jumătaté de satu cu tot otariul şi cu toţi rumânii, nu i-au fost vîndut 450 de stînjăni.

Derept aceia, am judécat şi domnii mea cu toţi cinstiţii deregăturii domnii méle şi ... [1] cum Oprea iuzbaşa au dat... [1] ca să-şi ţie această <par>[1]té de ocină cé iasté mai sus-zisă, cu tot otariul şi cu toţi r<umânii>[1], pentru că au rămas Mitrea comis de lége şi de judecată denaintea domnii méle. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник сам реч господства ми.

Пис мѣсеца юнїє д҃ дьни, въ лѣт ҂зрлд҃.

† Їѡ Алеѯандрꙋ вѡєвѡда, милостїю Божїю господинь.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţării Rom., LXV/6.
Orig., hîrtie (30 × 20), pecete timbrată.
Copii ibidem, mss. 130 f. 293 şi 132 f. 141.

---

[1] Loc rupt.

81

1626 (7134) iunie 6, Bucureşti

Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Apostol mare paharnic satul Voevoda din judeţul Teleorman.

† Милостїєю Божїєю Їѡ Алеѯандрꙋ воєвода и господинъ въсои земли Ѹггровлахїйское, синъ великаго и прѣдобраго покоинномꙋ Їѡ Радꙋл воєвода. Дават господство ми сїє повелѣнїє господство ми почтенном правителю господство ми жꙋпан Апостол великїи пехарнчк и със синови их елице мꙋ Богъ даровах, ꙗкоже да мꙋ ест село Воєвода ѡт сꙋдство Телеорман, <въс>[1] село със въсом хотаром и със въсих вечинїи и със въс доходоком ѡт посꙁꙋде и ѡт по въс хотаром, варе елика се хтит изврати ѡт хотар даже до хотар, по старе хотаре и белѣѕе. И вечинїи ещеже да се знает, которїи се сꙋт продал вечинни със делове их за ѡчинъ, по име: Бежа със синови си и със дел его за ѡчинъ за аспри ҂г҃ и Владꙋл, синъ Бежъв, със синови си и със дел его за ѡчинъ, за ҂г҃ аспри готови и Радꙋл, синъ Станов, със синови си и със дел его за ѡчинъ за ҂г҃ аспри и Чобан със синови си и със дел его за ѡчинъ, за ҂г҃ аспри и Стоꙗн със синови си и със дел его за ѡчинъ, за ҂г҃ аспри и Драгомир със синови си и съ<с дел>[1] его за ѡчинъ, за ҂г҃ аспри готови и Бадюл, синъ Драгомиров, със дел его за ѡчинъ, за ҂г҃ аспри и Алъман със синови си и със дел его за ѡчинъ за ҂г҃ аспри и Албꙋл със синови си и със дел его за ѡчинъ за ҂г҃ аспри и Іѡн със синови си и със дел его за ѡчинъ, за ҂г҃ аспри и Ѹдрѣ със синови си и със дел его за ѡчинъ за ҂г҃ аспри и Поꙗтъ, сина Ѹдрѣв, със синови си и със дел его за ѡчинъ за ҂г҃ аспри готови и Манѣ със синови си и със дел его за ѡчинъ, за ҂г҃ аспри и Татꙋл със синови си и със дел его за ѡчинъ за ҂г҃ аспри и Микꙋл със синови си и със дел его за ѡчинъ за ҂г҃ аспри готови и Брива със синови си и със дел его за ѡчинъ за ҂г҃ аспри готови и Кръстѣ със синови си и със дел его за ѡчинъ за ҂г҃ аспри и Герге ѡт Вїеспари със синови си и със дел его за ѡчинъ ѡт село ѡт Воєвода за аспри ҂г҃ и Тꙋдор ѡт Вїеспари и със дел его за ѡчинъ ѡт Воєвода за ҂г҃ аспри и Стоꙗн със синови си и със дел его за ѡчинъ за ҂г҃ аспри и Слъвит ѡт Мꙋшетещї, браточед Гергев ѡт Вїеспари, със синови си и със дел его за ѡчинъ ѡт Воєвода за ҂г҃ аспри и Нѣгое, синъ Нѣгов ѡт Фоещи със синови си продавают сѧ вечинни ꙋ Воєвода за ҂вф҃ аспри готови.

И пак да ест почтенном правител господство ми жꙋпан Апостол вел пехарник ѡчинꙋ ꙋ Воєвода али дел Алиманов сежени л҃ ѡт посвꙋде и ѡт над въс хотаром понеже ю ест покꙋпил жꙋпан Апостол вел пехарник сїи л҃ <сежени>[2] за ѡчинъ ѡт над Василка дъщера Алиманов за х̃ аспри готови. И пак покȣпила почтеннаго правител господство ми жȣпан Апостол вел пехарник дел Аладев въсах л̃ за сежени ѡт над дъщера его Драголе за х̃ аспри готови. И пак покȣпила жȣпан Апостол вел пехарник ѡчинȣ ȣ Воевода али дел Алъманов л̃ за сежени ѡт над дъщера его Калѣ за х̃ аспри готови. И пак покȣпила жȣпан Апостол вел пехарник дел Станов л̃ за сежени за ѡчинъ ѡт над внȣкам си Стана за х̃ аспри готови. И пак покȣпила жȣпан Апостол али дел Порчен сежени л̃ ѡт над братчед си Албȣл за х̃ аспри готови. И пак покȣпила жȣпан Апостол вел пехарник дел Михов л̃ за сежени ѡт над дъщера его Стонкъв за х̃ аспри готови. И пак покȣпила почтеннаго правител господство ми жȣпан Апостол вел пехарник али дел Владов л̃ за сежени ѡт над дъщера его Рада за х̃ аспри готови. И пак покȣпила жȣпан <Апостол вел пехарник>[1] ѡчинȣ ȣ Воевода али дел Алъманов сежени л̃ ѡт над матерам си Нѣга за х̃ аспри готови. И паки покȣпила жȣпан Апостол вел пехарник ѡчинȣ ȣ Воевода али дел Вȣнев сежени л̃ ѡт над братом си Кръстѣ за х̃ аспри готови. И пак покȣпила жȣпан Апостол вел пехарник али дел Станчюлов сежени л̃ ѡт над жена его Шеркана за х̃ аспри. И пак покȣпила почтеннаго правителю господство ми жȣпан Апостол вел пехарник ѡчинȣ ȣ Воевода али дел Гаврилъв л̃ сежени......[2] И пак покȣпила жȣпан Апостол вел пехарник али дел Неделков л̃ за сежени ѡт над синъ его Вежан за х̃ аспри готови чин кȣпно аспри......[3]. И покȣпила сѣ сȣт того село Воевода през въс ѡт хотар до хотар със въсих вечини како ест вчше пис.

---

[1] Text ilizibil.
[2] Omis.

И хотарове селов Воевода еͥже да се знает: ѡ<т над>[2] село Ѡлоцїи дори ȣ Кръна и ѡт над село Къкънъȣл дори ȣ Пискȣ и на връхȣл полю дори ȣ Пȣт Съпъцїи <и ѡт над>[2] село Вътъшанїи дори ȣ Тъмпа, понеже того село Воевода......[2] със ѡчине их а потом къда ест бил въ дьнїе покоинном Михаил воевод, а село Воевода ѡни продадоше се вечинїи господскїи Михаю воевод, тере ест бил вечини по разлога господска.

А потом къда ест бил въ дьнїе Алеѯандрȣ воевода сина Илїашов воевод, а наслѣднїцїи селов, которїи сȣт више речени, ѡт село ѡт Воевода, ѡни се сȣт скȣповал ѡт над Алеѯандрȣ воевод за вечинїе със аспри готови. И сътворили сȣт село Воевода и хрисовȣл господство емȣ за скȣпованїе на рȣка их.

А къда ест бїѡ нинѣ, въ дьнїе господство ми, а село Воевода и въсих наслѣдницїи селов ѡни въстанила сѣ сȣт сами за нихном добро волю кромѣ ни една силостїе ѡт нихто тере ест пришел пред господства ми ȣ великїи диван и прѣд въсѣхми чьститими правителїи господство ми и продадоше се село Воевода вечини почтенном правителю господство ми жȣпан Апостол вел пехарник за ҂ѻ҂д аспри готови без ни едно силостїю със ȣзнанїе въсѣм мегїашом ѡт гор из дол и ѡт ѡкрѫст мѣстом и ѡт пред господство ми. И єст дал село Воєвода и хрисовꙋл за скꙋпованїє что єст имѣл ѡни на рꙋка жꙋпанꙋ Ꙗпостолов вел пеχарник и раздѣлил им єст аспрїи въ рѫкых вечином на имє Пардос ѡт Рѫдꙋлещи сꙋдство Бꙋзѫꙋ слꙋга банꙋлов Катарџїꙋлꙋи кꙋпно със Щефꙋл лѡгофет ѡт Питєщи сꙋдство Єлχов и <със>[1] Нѣгꙋл Башковѣнꙋл сꙋдство Меχединци и възимали сꙋт аспри комождꙋ въ рꙋк єго над глав єго и по синови єго и над дел єго за ѡчинъ ꙗкоже да бꙋдет вечини почтенном правител господство ми жꙋпан Ꙗпостолов вел пеχарник даже до въ вѣки и ѡт пред господство ми ѡт диван.

---

[1] Omis.
[2] Text neciteţ.
[3] Loc alb.

И били сꙋт на ѡстроєнїа им мноѕи добри людїє сведетелїи по имє: ѡт Сꙋраꙗ, попа Дꙋмитрꙋ и ѡт Ѹлмѣни, Драцюл и ѡт Митрещи, Марко и ѡт Брѫнчѣни, Миχѫилъ прѫкѫлаб и ѡт Ѡлоци, Татꙋл и ѡт Комишани, Радꙋл кѫлдѫрарюл и Владꙋл мармазїꙋл и мноѕи людїє єже нє сꙋт писани здє въ сїю книг.

Сєго радї дадоχ съм господство ми почтенном правителю господство ми жꙋпан Ꙗпостол вел пеχарник ꙗкоже да мꙋ єст село Воєвода със въсом χотаром и със въсиχ вечинїи ѡчинꙋ дѣдїно въ ѡχаб синовом и внꙋком и прѣвнꙋчетом и нє ѡт когождо непоколѣбимо, поризмо господство ми.

Сєже ꙋбо и сведетелїи поставиχ господство ми: жꙋпан Папа великїи дворник и жꙋпан Фїєра бив вел логофет исправникꙋл Краюѡвеи и жꙋпан Хриза вел логофет и жꙋпан Трꙋфанда вел вистїꙗр и жꙋпан Миχо вел спатар и жꙋпан Бартоломи вел столник и жꙋпан Братꙋл вел комис и жꙋпан......[2] и жꙋпан Костандин великїи постелник. И исправник Хриза великїи логофет.

И написаχ аз, Лепѫдат лѡгофет, въ градꙋ Бꙋкꙋрещї мѣсеца юнїє ѕ҃ дьни и ѡт Ꙗдама до нинѣ въ лѣт ҂з҃рлд.

† Іѡ Ꙗлїѯандрꙋ вѡєвѡда, милостїю Божїю господинь.

Иѡ Ꙗлєѯандрꙋ воєвода <m. p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele jupan Apostol mare paharnic şi cu fiii lui, cîţi i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie satul Voevoda din judeţul Teleorman, <tot>[1] satul cu tot hotarul şi cu toţi vecinii şi cu tot venitul de pretutindeni şi de peste tot hotarul, oricît se va alege, din hotar pînă în hotar, pe vechile hotare şi semne. Şi vecinii încă să se ştie, care s-au vîndut vecini cu părţile lor de ocină, anume: Beja cu fiii săi şi cu partea lui de ocină, pentru 3000 aspri şi Vladul, fiul lui Beja, cu fiii săi şi cu partea lui de ocină, pentru 3000 aspri gata şi Radul, fiul lui Stan, cu fiii săi şi cu partea lui de ocină, pentru 3000 aspri şi Cioban cu fiii săi şi cu partea lui de ocină, pentru 3000 aspri şi Stoian cu fiii săi şi cu partea lui de ocină, pentru 3000 aspri

---

[1] Text necitet.
[2] Loc alb.

şi Dragomir cu fiii săi şi cu <partea>[1] lui de ocină, pentru 3000 aspri gata şi Badiul, fiul lui Dragomir, cu partea lui de ocină, pentru 3000 aspri şi Alăman cu fii săi şi cu partea lui de ocină, pentru 3000 aspri şi Albul cu fii săi şi cu partea lui de ocină, pentru 3000 aspri şi Ion cu fii săi şi cu partea lui de ocină, pentru 3000 aspri şi Udrea cu fii săi şi cu partea lui de ocină, pentru 3000 aspri şi Poiată, fiul lui Udrea, cu fii săi şi cu partea lui de ocină, pentru 3000 aspri gata şi Manea cu fii săi şi cu partea lui de ocină, pentru 3000 aspri şi Tatul cu fii săi şi cu partea lui de ocină, pentru 3000 aspri gata şi Micul cu fii săi şi cu partea lui de ocină, pentru 3000 aspri gata şi Briba cu fii săi şi cu partea lui de ocină, pentru 3000 aspri gata şi Cîrstea cu fii săi şi cu partea lui de ocină, pentru 3000 aspri şi Gherghe din Viespari cu fii săi şi cu partea lui de ocină din sat din Voevoda, pentru 3000 aspri şi Tudor din Viespari şi cu partea lui de ocină din Voevoda, pentru 3000 aspri şi Stoian cu fii săi şi cu partea lui de ocină, pentru 3000 aspri şi Slăvit din Muşeteşti, vărul lui Gherghe din Viespari, cu fii săi şi cu partea lui de ocină din Voevoda, pentru 3000 aspri şi Neagoe, fiul lui Neagu, din Foeşti cu fii săi s-au vîndut vecini în Voevoda, pentru 2500 aspri gata.

Şi iar să fie cinstitului dregător al domniei mele jupan Apostol mare paharnic ocină la Voevoda, însă partea lui Aliman 30 de stînjeni de pretutindeni şi de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat jupan Apostol mare paharnic aceşti 30 <stînjeni>[2] de ocină de la Vasilca, fiica lui Aliman, pentru 600 aspri gata. Şi iar a cumpărat cinstitul dregător al domniei mele jupan Apostol mare paharnic partea lui Aldea toată 30 de stînjeni, de la fiica lui, Dragole, pentru 600 aspri gata. Şi iar a cumpărat jupan Apostol mare paharnic ocină la Voevoda, însă partea lui Alăman 30 de stînjeni, de la fiica lui, Calea, pentru 600 aspri gata. Şi iar a cumpărat jupan Apostol mare paharnic partea lui Stan 30 de stînjeni de ocină de la nepoata sa Stana, pentru 600 aspri gata. Şi iar a cumpărat jupan Apostol, însă partea lui Porcea 30 stînjeni, de la vărul său Albul, pentru 600 aspri gata. Şi iar a cumpărat jupan Apostol mare paharnic partea lui Miho 30 de stînjeni, de la fiica lui, Stoica, pentru 600 aspri gata. Şi iar a cumpărat cinstitul dregător al domniei mele jupan Apostol mare paharnic însă partea lui Vlad 30 de stînjeni, de la fiica lui, Rada, pentru 600 aspri gata. Şi iar a cumpărat jupan <Apostol mare paharnic>[2] ocină la Voevoda, însă partea lui Alăman 30 de stînjeni de la mama sa Neaga, pentru 600 aspri gata. Şi iarăşi a cumpărat jupan Apostol mare paharnic ocină la Voevoda însă partea lui Bunea 30 de stînjeni de la fratele său Cîrstea, pentru 600 aspri gata. Şi iar a cumpărat jupan Apostol mare paharnic, însă partea lui Stanciul 30 de stînjeni de la femeia lui, Şerbana, pentru 600 aspri. Şi iar a cumpărat cinstitul dregător al domniei mele, jupan Apostol mare paharnic, ocină la Voevoda, însă partea lui Gavrilă 30 de stînjeni... [1] Şi iar a cumpărat jupan Apostol mare paharnic, însă partea lui Nedelco 30 de stînjeni de la fiul lui, Bejan, pentru 600 aspri gata, fac împreună..[2] aspri. Şi s-a cumpărat acest sat Voevoda peste tot din hotar pînă în hotar cu toţi vecinii, cum este mai sus-scris.

---

[1] Text ilizibil.
[2] Omis

Şi hotarele satului Voevoda, încă să se ştie: de la satul Ologii pînă la Cîrna şi de la satul Căcănăul pînă la Piscu şi la vîrful cîmpului pînă la Drumul Săpăţii <şi de la> [3] satul Vătăşanii pînă la Tîmpa, pentru că acest sat Voevoda... [1] cu ocinile lor. Iar apoi cînd a fost în zilele răposatului Mihail voievod, satul Voevoda ei s-au vîndut vecini domneşti lui Mihail voievod de au fost vecini pe seama domnească.

Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Iliaş voievod, iar moştenii satului, care sînt mai sus-zişi, din sat din Voevoda, ei s-au răscumpărat de vecinie de la Alexandru voievod cu aspri gata. Şi a făcut satul Voevoda şi hrisovul domniei lui de răscumpărare la mîna lor.

Iar cînd a fost acum, în zilele domniei mele, satul Voevoda şi toţi moştenii satului, ei s-au sculat singuri de a lor bunăvoie, fără nici o silă de la nimeni, de au venit înaintea domniei mele în marele divan şi înaintea tuturor cinstiţilor dregători ai domniei mele şi s-a vîndut vecini satul Voevoda cinstitului dregător al domniei mele, jupan Apostol mare paharnic, pentru 74 000 aspri gata, fără nici o silă, cu ştirea tuturor megiaşilor din sus, din jos şi din jurul locului şi dinaintea domniei mele. Şi a dat satul Voevoda şi hrisovul de răscumpărare pe care l-au avut ei, la mîna jupanului Apostol mare paharnic. Şi le-a împărţit asprii în mîinile vecinilor, anume: Pardos din Răduleşti, judeţul Buzău, sluga banului Catargiu, împreună cu Şteful logofăt din Piteşti, judeţul Ilfov şi <cu> [1] Neagul Başcoveanul, judeţul Mehedinţi. Şi au luat asprii fiecare în mîna lui pe capul lui şi pe fiii lui şi pe partea lui de ocină ca să fie vecini cinstitului dregător al domniei mele, jupan Apostol mare paharnic, pînă în veci şi dinaintea domniei mele din divan.

Şi au fost la întocmirea lor mulţi oameni buni martori, anume: din Suraia. popa Dumitru şi din Ulmeni, Dragiul şi din Mitreşti, Marco şi din Brînceni, Mihăilă pîrcălab şi din Ologi, Tatul şi din Comişani, Radul căldărarul şi Vladul marmaziul şi mulţi oameni, care nu sînt scrişi aici în această carte.

Pentru aceasta, am dat domnia mea cinstitului dregător al domniei mele, jupan Apostol mare paharnic, ca să-i fie satul Voevoda cu tot hotarul şi cu toţi vecinii ocină, dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Fiera fost mare logofăt, ispravnicul Craiovei şi jupan Hriza mare logofăt şi jupan Trufanda mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Vartolomi mare stolnic şi jupan Bratul mare comis şi jupan...[1] şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic Hriza mare logofăt.

---

[1] Text ilizibil.
[2] Loc alb.
[3] Text ilizibil, completat după trad. de la Acad. R.P. R. XVIII/111.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea Bucureşti, luna iunie 6 zile şi de la Adam pînă acum, în anul 7134 <1626>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alexandru voievod <m. p.>

Institutul de istorie al Acad. R.P.R.
Fotocopie după orig., perg., pecete timbrată.
Două trad. la Acad. R.P.R., XVIII/111 şi DLXII/1.

82

1626 (7134) iunie 6, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Trufanda mare vistier satul Gostavăţu, în urma unor judecăţi cu rumânii de acolo.

† Милостїею Божїею Iѡ Ꙗлеѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земле [земле] Ѹггрровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго покоинnаго Iѡ Радꙋл воевода. Дават господство ми сїе повеленїе господство ми поч<тенномꙋ>[2] правителю господство ми жꙋпан Трꙋфанда великїи вистїꙗр и със синови си, елицем Богъ даровах, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ ꙋ Гостазъцꙋ ѡт сꙋдство Ром<анаци>, али дел Миногъв въсах ѡт посвꙋде колика ѡчинꙋ хокет имат и за дѣдїно и за покꙋпенїе и със синови его на име Владꙋл и Воинѣ <......ѡчи>[2]на его и ѡт ѡвамо ѡт Ѻлт и ѡт през Ѻлт и със бродове за водїницꙋ и със два виноградїе понеже продают сѧ Минога със синови его вечинꙋ почтенном правител господство ми жꙋпан Трꙋфандав вел вистїꙗр и със дела его за ѡчинъ за ҂е҂ї҃ аспри готови. И пак да се знает како прода<ют сѧ Вис>[2]арїѡн вечин със братом си Мꙋшат и със синови их и със сваках дел им за ѡчинъ и ѡт ѡвамо ѡт Ѻлт и ѡт през Ѻлт и със два виноградꙋ за ҂ѕѡ҃ аспри готови. И пак продают сѧ Мирослав със две брати по име Станчюл и Михъилъ и със синъ им Бадѣ и със въсах ѡчина им и със в҃ в<ино>[2]град и със водиница за ҂ї҃ аспри готови и Радꙋл със братом си Iѡн и със синови их на име Дꙋма и със въсах дел их за ѡчинъ и със в҃ виноград за ҂ѕѡ҃ аспри готови и Радꙋл Мꙋнтѣнꙋл със две сини на име Ꙗнтонїе и Владꙋл и със синови их и със сваках ѡтьчества им за ҂ѕ҃ аспри готови и Дрь......[2] синъ Мꙋнтѣнꙋлов със синъ его Раꙗ и със внꙋком си Пръвѣ и със въсах ѡчина им и със лозїе и със водиница за ҂ѕ҃ аспри готови и Стан Робꙋл със синови

---

[1] Loc alb.
[2] Loc rupt.

си и със свака дѣдїна єго и със в҃ виноградї и със водиниц за ҂гѵ҃ аспри готови и Дȣмитрȣ със братом си Дȣка и със синови их и със въ<сах ѡчин>[1]а им и със виноград за ҂ѕ҃ аспри готови и Џюра и Калин братїи Попєв и със синови им и със свакаx ѡчина им и ѡт ѡвамо ѡт Ѡлт и ѡт прєз Ѡлт и със виноград за ҂ѕ҃ аспри готови и Мина със синови єго Стан и Витан със въсах ѡчина им и със лозїє за ҂гх҃ аспри готови и Дȣмитрȣ със ѡчина <....за>[1] ҂вх҃ аспри готови и Стоика със синови єго Захарїѧ и Нѣг и със въсах дѣдїна єго и със виноград за ҂гх҃ аспри готови и Строє със синови єго и със въсах дєл єго за ѡчинъ и със виноградї за ҂вф҃ аспри готови и Стан със синови єго ѡт Нȣчєт за ҂вф҃ а<спри готови>[1] и Кръстѣ със синови єго ѡт Нȣчєт за ҂вф҃ аспри готови......[2].

Понєжє сєло Гоставъцȣл вишє пис биль єст въс кнєѕи със ѡчинє им єщєжє ѡт прѣждє врѣмє, ѡт при дьнїє стари господари дрѣвных; а къда єст бил при дьнїє покоинном Михаил воєвод, а сєло Гоставъцȣл ѡни <пр>[1]одадошє сє вєчини господскїи Михаюв воєвод. А потом господство ємȣ сам дал є:т того сєло Гоставъцȣл єжє вишє пис прѣкю дъщєрам си госпождєвȣ Флорїикъв, жȣпаница Прєдєв слȣжар ѡт Грєчи. И въс дръжал ю єст вєчини по разлога их със добро мирно.

А къда єст бил въ дьнїє Алєѯандрȣ воєвод, синъ Илї<ꙗ>[1]шов воєвод, по съмръти покоинном Михаил воєвод, а зєтом си Прєда слȣжар и със жȣпаница єго Флорїика, дъщєра Михаюв воєвод, ѡни радї многє нєволи и дȣжновєнїи свободил єст по сєло Гоставъцȣл за нихном добро волю тєрє сє сȣт скȣповал за вєчинїє ѡт къ нихни в<със>[1] сєло Гоставъцȣл за ҂п҂д҃ а:при, ꙗкожє да єст кнєѕи със ѡчинє им. И сътворил мȣ єст книги за скȣпованїа на рȣками их.

А потом къда єст бил съда, въ дьнїє господство ми, а наслѣдницїи сєлов ѡт Гоставъцȣ ѡба колици сȣт по рєд вишє рєчєни го имє въ книга сїє ѡни сами за нихном добро волю пришєл прєд господство ми ȣ вєликїи диван и прѣд въсѣхми чьститимї правитєлїи го:подства ми вєлици и мали тєрє продадошє сє вєчини почтєнном правитєл господство ми жȣпан Трȣфандав вєликїи вистїꙗр за....[3] аспри готови със свакєх ѡчиновє их ѡт полю и ѡт шȣм и ѡт вод и със бродовє за водиницȣ и със виноградї и ѡт сєдалищє сєлов ѡт посвȣдє и ѡт над въсом хотаром варє по кȣдє хощєт имат ѡчинє и за дѣдїно и за покȣпєнїє със въс продают сѧ почтєнном правитєл господства ми вишє пис да єст вєчини със ȣзнанїє въсам мєгїꙗшом ѡт гор из долни и ѡт ѡкръст мєстом и ѡт прєд господства ми.

И извадихом господство ми имєнєм ѡвємзи людїє вишє рєчєни със киноварю ѡт книговєх что єст имѣл ѡни и за скȣпованїє и за дѣдїнȣ ꙗкожє да сє знаєт кто єст вєчини и кто єст ѡстал кнєѕ да нє бȣдєт нѣка притєснєнїє или

---

[1] Loc rupt.
[2] Loc alb un rînd întreg.
[3] Loc alb.

лъщєніє. А ащєлиже хокєт извадити сїи вєчинни нѣкогда нѣкїє книги да рєкът єрє сȣт кнєѕи да нє сє вѣрȣєт почто радї сє сȣт продали вєчинни за добро волю със въсах дєл их за ѡчинъ како єст вишє пис да єст вєчинни и ѡни и синови их дажє до въ вѣки.

Сє о радї дадох съм господство ми почтєнном правитєл господства ми жȣпан Трȣфанда вєликїи вистїıар ıакожє да мȣ єст ѡчинȣ ȣ Гоставъцȣ и със вєчинни которїи сȣт в<ъси>[1] по рєдȣ писани по вишє дѣдино и въ ѡхаб синовом и внȣком и прѣвнȣчєтом и нє ѡт когождо нєпоколѣбим поризмо господство ми.

Сєжє ȣбо и свєдєтєлїи поставих господство ми: жȣпан Папа вєл дворник и жȣпан Фїєра бив вєл логофєт исправникȣл Краюѡвєи и жȣпан Хриза вєл лѡгофєт и жȣпан......[2] и жȣпан Михо вєл спатар и жȣпан Вартоломи вєл столник и жȣпан Братȣл вєл комис и жȣпан Апостол вєл пєхарник и жȣпан Костандин вєликїи постєлник. И исправник жȣпан Хриза вєликїи лѡгофєт.

И написах аз, Лєпъдат лѡгофєт, въ градꙋ Бȣкȣрєщи мѣсєца юнїє ѕ҃ дьни и ѡт създанїа мира дажє въ сєго гисанїє ѡт Адама до сєлѣ тєчєнїа лѣтом въ лѣт ҂з҃рлд а ѡт рождєства Христова, ҂а҃хкѕ.

† Іѡ Алиѯандрȣ вѡєвѡда, милостїю Божїю господинь.

Иѡ Алєѯандрȣ воєвода <m. p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele jupan Trufanda mare vistier şi cu fiii săi, cîţi i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Gostavăţu din judeţul Romanaţi, însă partea lui Minoga toată de pretutindeni, cîtă ocină va avea şi de moştenire şi de cumpărătură, şi cu fiii lui, anume Vladul şi Voinea... <ocina>[3] lui şi de dincoace de Olt şi de peste Olt şi cu vaduri de moară şi cu două vii, pentru că s-a vîndut Minoga cu fiii lui vecin cinstitului dregător al domniei mele jupan Trufanda mare vistier, şi cu partea lui de ocină, pentru 15 000 aspri gata. Şi iar să se ştie că s-a vîndut <Vis>[3]arion vecin cu fratele său Muşat şi cu fiii lor şi cu toată partea lor de ocină şi de dincoace de Olt şi de peste Olt şi cu două vii, pentru 6800 aspri gata. Şi iar s-au vîndut: Miroslav cu doi fraţi, anume Stanciul şi Mihăilă şi cu fiul lui, Badea şi cu toată ocina lor şi cu 2 vii şi cu moară, pentru 10 000 aspri gata şi Radul cu fratele său Ion şi cu fiii lui, anume Duma şi cu toată partea lor de ocină şi cu 2 vii, pentru 6800 aspri gata şi Radul Munteanul cu doi fii, anume Antonie şi Vladul şi cu fiii lor şi cu toată moştenirea lor, pentru 6000 aspri gata şi Dăr...[3], fiul Munteanului, cu fiul lui, Raia şi cu nepotul său Pîrvea şi cu toată ocina lor şi cu vii şi cu moară, pentru 6000 aspri gata şi Stan Robul

---

[1] Text şters şi necitet.
[2] Loc alb.
[3] Loc rupt.

cu fiii săi şi cu toată dedina lui şi cu 2 vii şi cu moară, pentru 3400 aspri gata şi Dumitru cu fratele său Duca şi cu fiii lor şi cu vie, pentru 6000 aspri gata şi Giura şi Călin, fraţii popii şi cu fiii lor şi cu toată ocina lor şi de dincoace de Olt şi de peste Olt şi cu vie, pentru 6000 aspri gata şi Mina şi fiii lui, Stan şi Vitan, cu toată ocina lor şi cu vii, pentru 3600 aspri gata şi Dumitru cu ocina.. <pentru> [1] 2600 aspri gata şi Stoica cu fiii lui, Zaharia şi Neaga şi cu toată dedina lor şi cu vie, pentru 3600 aspri gata şi Stroe cu fiii lui şi cu toată partea lui de ocină şi cu vii, pentru 2500 aspri gata şi Stan cu fiii lui din Nucet, pentru 2500 <aspri gata>[1] şi Cîrstea cu fiii lui din Nucet, penru 2500 aspri gata,...[2]

Pentru că satul Gostavăţul mai sus-scris au fost toţi cnezi cu ocinile lor încă de mai înainte vreme, din zilele domnilor bătrîni, de demult. Iar cînd a fost în zilele răposatului Mihail voievod, satul Gostavăţul, ei s-au vîndut vecini domneşti lui Mihai voievod. Iar apoi, domnia lui însuşi a dat zestre acel sat, Gostavăţul, care e mai sus-scris, fiicei sale doamna Florica, jupaniţa lui Preda sluger din Greci. Şi i-au tot stăpînit vecini pe seama lor cu bună pace.

Iar cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Iliaş voievod, după moartea răposatului Mihail voievod, ginerele său Preda sluger şi cu jupaniţa lui, Florica, fiica lui Mihai voievod, ei pentru multe nevoi şi datorii au slobozit satul Gostavăţul de a lor bunăvoie de s-a răscumpărat de vecinie de la ei, tot satul Gostavăţul, pentru 84 000 aspri, ca să fie cnezi cu ocinile lor. Şi le-au făcut cărţi de răscumpărare la mîinile lor.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, moştenii satului din Gostavăţu împreună, cîţi sînt pe rînd mai sus-zişi pe nume în această carte, ei înşişi de a lor bunăvoie au venit înaintea domniei mele în divanul cel mare şi înaintea tuturor cinstiţilor dregători ai domniei mele, mari şi mici, de s-au vîndut vecini cinstitului dregător al domniei mele, jupan Trufanda mare vistier, pentru... [3] aspri gata cu toate ocinile lor, din cîmp şi din pădure şi din apă şi cu vaduri de moară şi cu vii şi din vatra satului, de pretutindeni şi de peste tot hotarul, ori pe unde vor avea ocini şi de moştenire şi de cumpărătură, cu tot s-au vîndut cinstitului dregător al domniei mele mai sus-scris, să fie vecini, cu ştirea tuturor megiaşilor din sus, din jos şi din jurul locului şi dinaintea domniei mele.

Şi am scos domnia mea numele acestor oameni mai sus-zişi cu chinovar din cărţile ce au avut ei şi de răscumpărare şi de moştenire, ca să se ştie cine este vecin şi cine a rămas cnez, să nu fie vreo cotropire sau înşelăciune. Iar dacă vor scoate vreodată aceşti vecini nişte cărţi, să spună că sînt cnezi, să nu se creadă, pentru că s-au vîndut vecini de bunăvoie, cu toate părţile lor de ocină, cum este mai sus-scris, să fie vecini şi ei şi fiii lor, pînă în veci.

Pentru aceasta, am dat domnia mea cinstitului dregător al domniei mele jupan Trufanda vistier, ca să-i fie ocină la Gostavăţu şi cu vecinii, care sînt

---

[1] Loc rupt.
[2] Loc alb un rînd întreg.
[3] Loc alb.

<toți>[1] pe rînd scrişi mai sus, dedină şi de ohabă fiilor şi nepoților şi strănepoților şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Fiera mare logofăt, ispravnicul Craiovei, şi jupan Hriza mare logofăt şi jupan. .[2] şi jupan Miho mare spătar şi jupan Vartolomi mare stolnic şi jupan Bratul mare comis şi jupan Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic jupan Hriza mare logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea Bucureşti, luna iunie 6 zile şi de la zidirea lumii pînă la această scriere, de la Adam pînă acum cursul anilor în anul 7134, iar de la naşterea lui Hristos, 1626.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alexandru voievod <m. p.>

Acad. R.P.R., CCCCXXXV/132.
Orig., perg. (39 × 57), pecete timbrată.

83

1626 (7134) iunie 7, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întărește lui Mitrea comis din Stănești gîrla Botul din satul Curești, în urma unei judecăți.

† Milostieiu Bojieiu, Io Alexandru voevod, fiul răposatului Io Radul voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Mitrea comis de Stăneşti, ca să fie volnic cu această carte a domniei mele de să-şi ție gîrla ce să chiamă Botul, de la satul Cureștii de la baltă, pentru că iaste a lui de moșie.

Iar cîndu au fost acum, în zilele domnii mele, iar Mitrea comisul oni au avut pîră înaintea domnii mele în divan cu cinstitul dregătorul domnii mele jupan Trufanda vel vistier, pentru gîrla Botul şi au venit de s-au pîrîtu de față. Şi așa pîrîia Trufanda vel vistier cum mai sîntu și alte gîrle de să abatu de în Botu ce să cheamă Bîrzăvița, ca să lase Mitrea comis să nu să închiză, ci să aibă şi satul Cuneştii al lui Trufanda vistier să se hrănească. Iar Mitrea comis el s-au plînsu în divan cum nu s-au fostu închis această gîrlă de niminea niciodată, fără numai ce o au închis moşii şi stremoşii Mitrei comis şi părinții lui, că au fostu a loru de moşie şi iaste satul Cureştii al patrulea hotar mai jos de ocina Cureştilor, de unde iaste gîrla Botul.

Într-acéia, domniia mea am căutat şi am judecatu pre dreptu şi pre lege, împreună cu toți cinstiții dregătorii domnii mele şi am alesu domniia mea din divan pre credinciosul boerul domnii mele Dumitru vistier Dudescul, ca să meargă acolo la satul Cureştii. Şi s-au dusu de au strînsu oameni buni şi megiaşii de prin prejurul locului şi au întrebat şi pre păscarii cei bătrîni din Dîrstor; deci toți au mărturisitu cu sufletele lor cum n-are Trufanda vistier nici o treabă cu gîrla şi cu leasa de la Botu, că au fost a Mitrii comis de moşie, ci vrea Trufanda vistier să spargă acea leasă de la Botu fără dreptate. Şi am văzut domniia mea şi cartea lui Dumitru vistier cum au aflatu cu sufletul lui că n-au avut Trufanda vistier treabă cu leasa de la Botu, ci au rămas de lege din divan, cum mai mult de acum nici un val să n-aibă că s-au fost mai pîrît Mitrea comis şi cu Cernica vornicul şi cu Manul[1] Catargiul pentru leasa de la Botu, ci tot au rămas de lege.

---

[1] Loc ilizibil.
[2] Loc alb.

Dreptu aceia, domniia mea am dat Mitrii comis să-ş ție leasa de la Botu cu gîrla în bună pace şi de niminea opreală să n-aibă, ci să fie de moşie a lui şi feciorilor lui cum i-au fost şi mai de nainte vreme, ci să-şi facă leasă cineş pre moşiia lui, unde va avea.

Scris în Bucureşti iunie, 7, 7134 <1626>.

Io Alexandru voevoda, milostiu Bojiu gospodinŭ.

S-au scris din cuvînt în cuvînt după însuşi matca de mine, Ναούμ ʽΙεροδ. γραμματ. 1802^{20} ὀκτωμβ. 10^{ης}.

Arh. St. Buc., M-rea Mărgineni, XII/2 (nr. 1).
Copie.

84

1626 (7134) iunie 8.

Şase boieri judecă pricina dintre Vlad vistier şi Staico paharnic cu Chisar, pentru o ocină din Copăcel.

† Scris-am noi 6 boeri, anume: Tudor comisul ot Măldăreşti i Ghieoca postelnic i Builă vătah i Andronie ot Albeni i Lepădat ot Zătreni i Goran logofăt ot Olăneşti, carii am fost luați pre răvaşul domnu nostru Alexandru vodă, ca să căutăm şi să adeverim păntru pîră ce au avut jupînul Vladul vistier şi Staico peharnic cu Chisar văru-său păntru ocina de în Copăcel, cine cum au cumpărat şi cine cum va ține.

Păntru aceia, noi am adeverit cum au fost den bătrîni 3 funi în sat în Copăcel, anume funea lu Ivanco, al doilea funea lu Stan pîrcălabul, al treilea funea Vladului vistier. Deci dentr-aceste 3 funii, întîi de în funea <lu>[2] Ivanco s-au făcut 9 părți, deci 7 părți s-au aflat cumpărate de Tudosie logofăt, iară 2 părți s-au aflat cumpărate de Chirca comisul. Iar a doo fune, a lu Stan pîrcălabul, fostu-o luat boerii de în Ueşti de la Stan pîrcălabul mai denainte vreme şi o vîndut lu Tudosie logofăt, în zilele lu Mihai voivod. Însă pre această fune au avut multă pîră Vladul vistier i Staico peharnic cu Chisar peharnic, căci c-au avut şi Chisar peharnic cărţi pre acea fune a lu Stan pîrcălab. Scriia c-au cumpărat Ivănel logofăt acea parte a lu Stan pîrcălab de la un Neagoe vătah, ci noi am adeverit că n-au fost acea moşîe a lui Neagoe, ci au fost a lu Stan pîrcălab, ci o fost dat Ueştilor, iar Ueştii o vîndut lu Todosie logofăt, cum am scris mai sus, iar Chisar peharnic să-ş caute acea parte ci au cumpărat de la vînzători, însă a treia den Copăcel. Iar al treilea fune, a Radului vistier, adeverit-am c-au cumpărat Chisar peharnic de într-acea fune 2 părţi, iar al treilea parte au rămas pre sama mănăstirei Arhanghelul.

---

[1] În loc de: banul.
[2] Loc rupt.

Aşa-m adeverit noi aceşti 6 boeri ci-s mai <s>[1]us scrişi, înpreună cu mulţi boieri şi cu mulţi megiiaşi de înprejurul locului şi le-am dat să ţie pre această tocmeală ce am scris mai sus. Într-alt chip să nu fie.

Ispisah iunie 8 dni, leat 7134 <1626>.

† Ισαρι ὁ καμαρασις μαρτιρο τα ανοθεν.

Arh. St. Buc., Ep. Rîmnic, LIX/16.
Orig., hîrtie (31 × 21), şapte peceţi aplicate.
Copie ibidem, ms. 178 f. 22—23.
Rezumat grec la Acad. R.P.R., MCCLXXXVII/99, nr. 17.

85

1626 (7134) iunie 8, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte m-rii Plumbuita ocini, baia cea mare din Bucureşti, vii, vatra mănăstirii şi vaduri de moară.

† Въ Хри:та Бога благовѣрнїи и благочьстивїи и Христоулюбивїи и самодръжавнїи Їѡ Ꙗлєѯандрȣ воєвода, сынȣ покоинном Їѡ Радул воєвода, Божїєю милостїєю и Божїємь дарованїємь обладаєщоми и господствоуєщоми въсои земле Оуггровлахїи:коє, єщеже и запланенскымь странамь Ꙗмлаш и Фагараш херцег, благопроизволых господство ми своимь благымь произволенїємь, чисты и свѣтлым срьдцемь господство ми, ꙗко прославити се прославльшаго мѧ Бога и сь славоє вьзнесєшаго мѧ на прѣстолѣ свѣтопочившех родителю господство ми.

Сєже даровах и господство ми сьи вьсєчьстнїи и благоѡбразных и прѣпочтанє, сєже над вьсѣми чьстїи даров настоєщїи сїє хрисовȣл господство ми свѣтомȣ и божєственѣи монастир зовемомȣ Плȣмбȣита ѡт Колинтина, идѣже єст храм свѣтаго и чьстнаго, славнаго пророка прѣдитеча, крьстителѣ Їѡнна и ѡтьцȣ єгȣмена поп Игнатїє и въсѣм инноком, єлици живȣщых вь ѡбитѣли тоє, ꙗже

---

[1] Loc rupt.

ест съѕидала и ѡсновала ѡт темелїе за покоенна госпожда Катерина, госпожда покоинном предедом господство ми, Ꙗлеѯандрȣ воевод, еже ест метох и въ подрȣчїе на свѣта монастир ѡт Свѣта Гора глаголемаго Ѯеропотам, храм свѣти м҃ мȣченичи, еже въ Сѣвастїе, ꙗкоже да мȣ ест свѣтѣи монастири Плȣмбȣита ѡт Колинтина еже више речена, във местом свѣтомȣ монастири, идѣже стоет монастира, колико ест ѡколно монастирїи, със гора и със бранищѣ и със две бродове за воденицȣ вь вода Колинтинев, един брод ѡт из гор за монастире, дрȣг брод ѡт издол и със воденицех.

И пак да ест свѣтомȣ монастирȣ више пис Плȣмбȣита ѕ҃ местове ȣ полю ѡраленїе код свѣта монастире близ, тьчїе през вода Колинтинен, что ест бил дрѣвных место за ливаде и за храна монастирев, ѡт начела свѣтомȣ монастири више речена.

И пакиже да ест свѣтомȣ монастир ѡт Колинтина, глаголемаго Плȣмбȣита, више пис велика бае ȣ варош Бȣкȣрещи еже ест из гор града господска, код вода, със във ходоком, понеже ѡ ест дал и поклонил свѣтомȣ монастиры покоинном дедом господство ми Михнѣ воевода кȣпно със мати господство емȣ, госпожда Катерина, радї помѣна, да ест свѣтомȣ монастири въ ȣкрѣплѣнїе.

И пакы да ест свѣтомȣ монастир Плȣмбȣита више пис ѕ҃ погоане за виноградꙋ ȣ дѣлȣл варошов Боукȣрещїи, что ест бил покȣпиле за госпожда Катерина ѡт над Іван Данчюл за ҂л҃ аспри тȣрскїи и далне ȣ свѣта монастир радї помѣна да ест свѣтомȣ монастири ȣтвръжденїе и въ пищȣ.

И пак да ест свѣтомȣ монастири ѡт Колинтина, еже више рѣх, ѡчинȣ ȣ Тъмбȣрещи, д҃ пласе, ѡт полю и ѡт вод и ѡт блато и със вечинїи и ѡт седалище селѡв ѡт посвȣди, варе елика се хтит избрати ѡт по въсом хотаром, понеже сїю више речена ѡчинȣ ѡт село ѡт Тъмбȣрещї било ест покȣпила за покоена госпожда Катерина, прѣдеда господство ми и дална въ свѣта монастир ѡт Колинтина радї помѣна, да ест свѣтомȣ монастир въ ȣкрѣпленїе и въ пищȣ.

И пакы да ест свѣтомȣ монастир Плȣмбȣита ѡт Колинтина, <еже више рѣх>[1] ȣ варош Бȣкȣрещи един место, идеже ест бїѡ лȣмънърїѧ наїпрежде, със кȣке и със пимница, близ код монастира свѣти Геѡргїе, что ест бил покȣпил пакиже ѡт покоенна госпожда Катерина ѡт над един чловѣкъ, на име Дȣженїе, за ҂и҃ аспри тȣрскїи.

И пакы да ест свѣтомȣ монастир ѡт Колинтина више пис место за два правалїи, зде ȣ варош Бȣкȣрещи, код пръвълїиле монастирїи Михаюв воевод, понеже ест далне сїе пръвълїи за жȣпаница Каплѣ въ свѣта монастире више пис да ю ест помѣнȣ радї дȣша ей. И написах сѧ ȣ свѣтою помѣникȣ.

И пак да ест свѣтомȣ монастири Плȣмбȣита ѡт Колинтина више пис два правалїи, зде ȣ варош ȣ Бȣкȣрещи что сȣт код пръвълїиле монастирїи Нȣчетȣл ѡт из дол, понєжє єст бил покȣпене за покоенна <гоⷭпожда>[1] Катерина ѡт над Костѣ стегарюл чизмарюл, за ҂в҂ї аспри готови срєб<ръни> и далнє ȣ свѣта монастир радї помѣна.

---

[1] Text ilizibil.

И пакы да єⷭт свѣтомȣ монастири Плȣмбȣнита ѡт Колинтина вишє речена ѡчинȣ ȣ Болѣска, коє ѡчинъ єст избранила и хотарисала ѡт къ Єню бив вел постелник, єщєжє ѡт при дьнїє покоинномȣ дедом господство ми, Михнѣ воєвод, ѡт полю и ѡт шȣма и ѡт вод и със вєчинїи и със воденицех и със виногради и ѡт седалищє селѡв и ѡт посвȣди и ѡт над въсом хотаром, варє єлика сє хтет избрати ѡт хотар дажє до хотар, понєжє єст бїѡ дална и помилована сїѧ ѡчинъ ѡт Болѣска вишє речена за покоиннаго дедом гоⷭподство ми Михнѣ воєвод ȣ свѣта монастир ѡт Колинтина, да ю єст дѣдинȣ, радї помѣна.

И пак да єст свѣтомȣ монастир Плȣмбȣнита ѡт Колинтина єжє вишє пис село Гор Болдороуещїи, ѡт сȣдство Єлх<ов>, ꙗжє єст ȣ междо село Плъсѣнїи и ȣ междȣ Дол Болдороуєщї, въс село със въсом хотаром и със въсих вєчинїи и със въс доходоком, по старє хотарє и белѣѕе, ѡт хотар дажє до хотар, ѡт посвȣди, єлика сє хтит избрати, понєжє того село Гор Болдороуєщїи, вишє пис, ѡн єст бил дал и помиловал свѣтѣи монастир за покоиннаго Михаил воєвод, радї помѣна и радї дȣшє гоⷭподство єго, да ю єст свѣтомȣ монастир вишє пис в҄ь ȣкрѣпленїє.

И пакижє да єⷭт свѣтомȣ монастир Плȣмбȣнита ѡт Колинтина вишє рєх место за читири пръвълїи ȣ варош Бȣкȣрещи, код Трифан Лєȣкъ със кȣкє и със пимница и фоншор по вишє, понєжє га єст покȣпил сами калȣгерїи монастирїи того место за пръвълїи ѡт над Печю дȣлгѣрюл, за ҂а҂ї аспри готови срєб<ръни>, в҄ь дьнїє покоинном дедом господство ми, Михнѣ воєвод.

И продадох сїи вишє речени именитї людїє нихнє ѡчинє и дѣдїнє ѡни за нихном добровом волю и със ȣзнанїє въсѣм мегїашом ѡт гор из дол и ѡт ѡкръст местом.

Имѣла єст калȣгерїи и книги господски над сїє вишє речєнє ѡчинє и дѣдїнє вишє речєнє, анȣ єст загинȣл ѡт злодѣиствїє. И сведѣтелствовали сȣт калȣгерїи пред господство ми със мноѕи болѣри и добри людїє, како сȣт сїє ѡчинє монастирєв старє и правє ѡчинє и за дѣдїно. Єго радї господство ми єщєжє поновихом и ȣтвръдихом и над сїю хрисов господство ми како єст бїѡ и ѡт прѣждє врѣмє и да єст свѣтомȣ монастир ѡт Колинтина вишє рєх сїє ѡчинє и пръвълїє и села и вєчини ѡчинȣ дѣдино и въ ѡхаб и нє ѡт когождо непоколѣбимо, поризмо господство ми.

Єщєжє и заклинанїє поⷭтавих гоⷭподство ми, по ѡтшъствїю гоⷭподство ми, кого изберєт господь Богъ бити гоⷭподаръ Землє Влашкоє или ѡт сръдїчнаго плода господство ми или ѡт сърodник нашѧ или по грѣсех наши или ѡт иноплѣменик, да ащє почтєт и поновит и ȣкрѣпит сїє хрисовȣл господство ми, того господъ Богъ да га почтєт и поновит и да съхранит въ господствѣ єго,

---

[1] Omis.

а въ бꙋдещих вѣцех дꙋша его. Ꙗ ащелиже не почтет и не поновит и не ꙋтвръдит сїе хрисовꙋл господство ми, анꙋ поперет и разорет и исхабит и за ѡбвенїе ѡставит, того господъ Богъ да не га почтет и да не съхранит въ господствѣ его, а не въ бꙋдещых вѣцех дꙋша его и да ест тръклет и <а>натема и афоресал ѡт тн҃ї свѣти ѡтци еже сꙋт въ Некеи и да имат частїю със Іꙋда и със Ꙗрїѧ и със иными невѣрнїи Іоудеи еже възъпише над кръв господа Бога и спаса нашего Ӏсуса Христа, а рекъ: „възми, възми, раⷭпени его“ <и кръв его>[1] над ных и на чеда их ест и бꙋдет вь вѣкы, амин.

Єже сведетелїи поставих господство ми: жꙋпан Папа вел <дворник>[1] и жꙋпан Фїера бив вел лѡгофет, исправникꙋл Краюѡвеи и жꙋпан Хриза вел лѡгофет и жꙋпан Трꙋфанда вел вистїꙗр и жꙋпан Михо вел спатар и жꙋпан Бартоломи вел столник и Братꙋл вел комис и жꙋпан Ꙗпостол вел пехарник и жꙋпан Костандин великїи постелник. И исправник Хриза великїи логофет.

И написах аз, Лепъдат лѡгофет, въ настолни градꙋ Боукꙋрещи, мѣсеца юнїе и҃ дьни и ѡт Ꙗдама даже до нинѣ въ сего писанїе текꙋщаго лѣтом, въ лѣт ҂зрлд҃, а ѡт рождества Христово ҂ахкѕ҃.

† Їѡ Ꙗлеѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю Божїю господинь.

Иѡ Ꙗлеѯандрꙋ воевода <m. p.>

† În Hristos Dumnezeu, binecredinciosul şi binecinstitorul şi de Hristos iubitorul şi singur stăpînitorul Io Alexandru voievod, fiul răposatului Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu şi cu darul lui Dumnezeu, stăpînind şi domnind peste toată ţara Ungrovlahiei, încă şi al părţilor de peste munţi, Amlaşului şi Făgăraşului herţeg. Am binevoit domnia mea cu a mea bunăvoinţă, cu inimă curată şi luminată a domniei mele, ca să proslăvesc pe Dumnezeu, care m-a proslăvit pe mine şi cu slavă m-a ridicat pe scaunul sfîntrăposatului părinte al domniei mele.

Iată am dăruit şi domnia mea acest atotcinstit şi cu frumoasă faţă şi preacinstit, care este deasupra cinstitelor daruri, acest de faţă hrisov al domniei mele sfintei şi dumnezeieştii mănăstiri numită Plumbuita de la Colintina, unde este hramul sfîntului şi cinstitului, slăvitului prooroc, înainte mergătorul, Ion botezătorul şi părintelui egumen popa Ignatie şi tuturor călugărilor, cîţi trăiesc în acel lăcaş, care este zidit şi ridicat din temelie de răposata doamnă Caterina, doamna răposatului străbunic al domniei mele Alexandru voievod, care mănăstire este metoh şi sub stăpînirea sfintei mănăstiri de la Sfîntul Munte, numită Xeropotam, hramul sfinţilor 40 de mucenici, cei din Sevastia, ca să-i fie sfintei mănăstiri Plumbuita de la Colintina, care este mai sus-spusă, tot locul sfintei mănăstiri, unde stă mănăstirea, cît este în jurul mănăstirii, cu pădurea şi cu braniştea şi cu două vaduri de moară la apa Colintinii, un vad din sus de mănăstire, alt vad din jos şi cu morile.

---

[1] Text ilizibil.

Şi iară să fie sfintei mănăstiri mai sus-scrise, Plumbuita, 6 locuri în cîmpul de arătură, lîngă sfînta mănăstire, aproape, numai peste apa Colintinii, care a fost demult loc de livadă şi de hrană a mănăstirii, de la începutul sfintei mănăstiri mai sus-spuse.

Şi iar să fie sfintei mănăstiri de la Colintina, numită Plumbuita, mai sus-scrisă, baia cea mare din oraşul Bucureşti, care este din sus de cetatea domnească, lîngă apă, cu tot venitul, pentru că a dat-o şi a închinat-o sfintei mănăstiri răposatul bunic al domniei mele Mihnea voievod, împreună cu mama domniei lui, doamna Caterina, pentru pomană, să fie sfintei mănăstiri de întărire.

Şi iar să fie sfintei mănăstiri Plumbuita, mai sus-scrisă, 6 pogoane de vie în dealul oraşului Bucureşti, care au fost cumpărate de doamna Caterina de la Ivan Danciul, pentru 30 000 de aspri turceşti şi date sfintei mănăstiri pentru pomană, să fie sfintei mănăstiri întărire şi de hrană.

Şi iar să fie sfintei mănăstiri de la Colintina, care este mai sus-spusă, ocină în Tîmbureşti, 4 plase, din cîmp şi din apă şi din baltă şi cu vecinii şi din vatra satului, de pretutindeni, ori cît se va alege de peste tot hotarul, pentru că această mai sus spusă ocină din sat din Tîmbureşti a fost cumpărată de răposata doamnă Caterina, străbunica domniei mele şi dată sfintei mănăstiri de la Colintina pentru pomană, să fie sfintei mănăstiri de întărire şi de hrană.

Şi iar să fie sfintei mănăstiri Plumbuita de la Colintina, <mai sus-zisă> [1], în oraşul Bucureşti un loc, unde a fost mai înainte lumînăria, cu case şi cu pivniţă, aproape lîngă mănăstirea sfîntului Gheorghe, care a fost cumpărată tot de răposata doamnă Caterina de la un om, anume Dujenie, pentru 8000 aspri turceşti.

Şi iar să fie sfintei mănăstiri de la Colintina, mai sus-scrisă, loc de două prăvălii aici în oraşul Bucureşti, lîngă prăvăliile mănăstirii lui Mihai voievod, pentru că aceste prăvălii sînt date de jupaniţa Caplea sfintei mănăstiri de mai sus, ca să-i fie pomană pentru sufletul ei. Şi s-a scris în sfîntul pomelnic.

Şi iar să fie sfintei mănăstiri Plumbuita de la Colintina, mai sus-scrisă, două prăvălii aici în oraşul Bucureşti, care sînt lîngă prăvăliile mănăstirii Nucetul, din jos, pentru că au fost cumpărate de răposata <doamna> [2] Caterina dela Costea stegarul, cizmarul, pentru 12 000 aspri gata de argint şi date la sfînta mănăstire pentru pomană.

Şi iar să fie sfintei mănăstiri Plumbuita de la Colintina, mai sus-spusă, ocină în Boleasca, care ocină este aleasă şi hotărnicită de către Eniu fost mare postelnic, încă din zilele răposatului bunic al domniei mele Mihnea voievod, din cîmp şi din pădure şi din apă şi cu vecinii şi cu morile şi cu viile şi din vatra satului şi de pretutindeni şi de peste tot hotarul, oricît se va alege din hotar pînă în hotar, pentru că această ocină mai sus-spusă de la Boleasca a fost dată şi miluită de răposatul bunic al domniei mele Mihnea voievod la sfînta mănăstire de la Colintina, ca să-i fie dedină, pentru pomană.

---

[1] Loc ilizibil, completat după traducere.

[2] Omis.

Şi iar să fie sfintei mănăstiri Plumbuita de la Colintina, care este scrisă mai sus, satul Boldorogeştii de Sus din judeţul Ilfov, care este între satul Plăsenii şi între Boldorogeştii de Jos, tot satul cu tot hotarul şi cu toţi vecinii şi cu tot venitul, pe vechile hotare şi semne, din hotar pînă în hotar, de pretutindeni, oricît se va alege, pentru că acest sat Boldorogeştii de Sus, mai sus-scris, el a fost dat şi miluit sfintei mănăstiri de răposatul Mihail voievod, pentru pomană şi pentru sufletul domniei lui, ca să fie sfintei mănăstiri mai sus-scrise de întărire.

Şi iar să fie sfintei mănăstiri Plumbuita de la Colintina, mai sus-spusă, loc de patru prăvălii în oraşul Bucureşti, lîngă Trifan Leucă, cu case şi cu pivniţă şi foişor deasupra, pentru că au cumpărat înşişi călugării mănăstirii acel loc de prăvălii de la Peciu dulgherul, pentru 11 000 aspri gata de argint, în zilele răposatului bunic al domniei mele Mihnea voievod.

Şi au vîndut aceşti mai sus-spuşi, numiţii oameni, ocinile şi dedinile lor, ei de a lor bunăvoie şi cu ştirea tuturor megiaşilor, din sus, din jos şi din jurul locului.

Au avut călugării şi cărţi domneşti pe aceste mai sus-spuse ocini şi dedini mai sus-spuse, dar au pierit de răufăcători. Şi au mărturisit călugării înaintea domniei mele cu mulţi boieri şi oameni buni că aceste ocine sînt vechi şi drepte ocine şi de moştenire ale mănăstirii. Pentru aceasta, domnia mea încă am înnoit şi am întărit şi pe acest hrisov al domniei mele, cum a fost şi dinainte vreme. Şi să fie sfintei mănăstiri de la Colintina, mai sus-spuse, aceste ocini şi prăvălii şi sate şi vecini ocină şi dedină şi de ohabă şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă şi blestem am pus domnia mea: după plecarea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Ţării Româneşti, sau din rodul inimii domniei mele sau din ruda noastră sau, după păcatele noastre, din alt neam, dacă va cinsti şi va înnoi şi va întări acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l înnoiască şi să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti şi nu va înnoi şi nu va întări acest hrisov al domniei mele, ci va călca şi va nimici şi va strica şi va lăsa în uitare pe acela domnul Dumnezeu să nu-l cinstească şi să nu-l păzească în domnia lui şi nici în veacurile viitoare sufletul lui şi să fie de trei ori blestemat şi anatema şi afurisit de 318 sfinţi părinţi care sînt la Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie şi cu ceilalţi iudei, care au strigat asupra sîngelui domnului Dumnezeului şi mîntuitorului nostru Isus Hristos şi au spus: « ia-l, ia-l, răstigneşte-l» <şi sîngele lui>[1] asupra lor şi asupra copiilor lor, este şi va fi în veci, amin.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Papa mare <vornic>[1] şi jupan Fiera fost mare logofăt, ispravnicul Craiovei şi jupan Hriza mare logofăt şi jupan Trufanda mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Vartolomi mare stolnic şi Bratul mare comis şi jupan Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Ispravnic Hriza mare logofăt.

---

[1] Text ilizibil.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Bucureşti, luna iunie 8 zile şi de la Adam pînă acum la această scriere cursul anilor, în anul 7134, iar dela naşterea lui Hristos, 1626.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alexandru voievod <m. p.>

Arhiva Creţulescu.
Fotocopie după orig. perg., pecete atîrnată, aflat la mănăstirea Xeropotam.
Copie rom. la Arh. St. Buc., Condica m-rii Plumbuita, nr. 255 f. 16—17.

86

1626 (7134) iunie 8, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Gherghe şi Pătru, fiii lui Ivaşco vornic din Băleni, ocină în Bădeni.

† Милостїею Божїею Їѡ Алеѯандрȣ воевода и господинъ въсон земле Ѹггровлахїское, синъ великаго и прѣдобраго, покоинном Їѡ Радꙋл воевода. Даваt господство ми сїею позеленїю господства ми слȣзим господство ми, Гергев и Пътров, синови Ївашков бив вел дворник ѡт Бълѣни и със них синови, елице мȣ Богъ даровах, ꙗкоже да сȣт им ѡчинȣ ȣ Бъдѣни, али дел Пътрȣв лѡгофет, дедом Михъилъв армаш ѡт Бълѣни, что ест бил покȣпил ѡт над Ївашко дворник, ȣже глаголемаго Глигорїев постелник ѡт Болдещи въсах, ѡт посвȣде и ѡт над въсом хотаром, елика се хтит избрати, понеже побратише се Михъилъ армашȣл, внȣк Пътров лѡгофет със синови Ївашков дворник, Герге и Пътрȣ, више речени, тере ест дал Михъилъ армашȣл дел его за ѡчинъ ѡт Бъдѣни Гергев и Пътрȣв, да сȣт им за дѣдїно, а жȣпан Ївашко дворник и синови его, Герге и Пътрȣ, братичедї Михъилъв армаш, ѡни ещеже радї братство, даровали сȣт по Михъилъ армашȣл със един кон добръ и със е̃ лакти за постав добръ. И побратише сѧ ѡни за нихном доброволю и със ȣзнанїа въсѣми мегїашом ѡт гор из дол и ѡт ѡкръст местом и ѡт пред гоподства ми.

И видѣхом господство ми и записȣл Михъилъв армаш за братство на рȣк Гергев и Пътров, със мнози болѣри сведетелїи, по име: Єтонка логофет Търъчанȣл и ѡт Бȣкшани, Бадѣ постелник и Пътрашко постелник и ѡт Нȣчет Харета егȣменȣл и ѡт Бълѣни, Бадѣ постелник и поп Ратѣ и поп Радȣл.

Єего радї дадох съм господство ми слȣзим господства ми Гергев и Пътров, сини Ївашков дворник, ꙗкоже да сȣт им ѡчинъ дѣдїно и въ ѡхабȣ синовом и внȣком и прѣвнȣчетом и не ѡт когождо непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Єеже ȣбо и сведетелїи поставлѣем господство ми: жȣпан Папа великїи дворник и жȣпан Фїера бив вел лѡгофет, исправникȣл Краюѡвеи и жȣпан Хриза вел лѡгофет и жȣпан Трȣфанда вел вистїꙗр и жȣпан Михо вел спатар и жȣпан

Вартоломи вел столник и Братȣл вел комис и Апостол вел пехарник и жȣпан Костандин великїи постелник. И исправник Хриза вел логофет.

И написах аз, Лепъдат логофет, въ градȣ Бȣкȣрещи, мѣсеца юнїє и҃ дьни и ѡт Адама до нинѣ текȣщаго лѣтом до сего писанїє, въ лѣто ҂зрлд҃.

† Їѡ Алеѯандрȣ вѡевѡда, милостїю Божїю господинь.

Иѡ Алеѯандрȣ воевода <m. p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, lui Gherghe şi lui Pătru, fiii lui Ivaşco fost mare vornic din Băleni şi cu fiii lor, cîţi le-a dăruit Dumnezeu, ca să le fie ocină în Bădeni, însă partea lui Pătru logofătul, bunicul lui Mihăilă armaşul din Băleni, pe care a cumpărat-o de la Ivaşco vornic, funia numită a lui Gligorie postelnic din Boldeşti toată, de pretutindeni şi de peste tot hotarul, cît se va alege, pentru că s-a înfrăţit Mihăilă armaşul, nepotul lui Pătru logofăt, cu fiii lui Ivaşco vornic, Gherghe şi Pătru, mai sus-spuşi, de a dat Mihăilă armaşul partea lui de ocină din Bădeni lui Gherghe şi lui Pătru să le fie lor de moştenire, iar jupan Ivaşco vornic şi fiii lui, Gherghe şi Pătru, verii lui Mihăilă armaşul, ei încă au dăruit pe Mihăilă armaşul pentru frăţie cu un cal bun şi cu 5 coţi de postav bun. Şi s-au înfrăţit ei de a lor bunăvoie şi cu ştirea tuturor megiaşilor din sus şi din jos şi din jurul locului şi dinaintea domniei mele.

Şi am văzut domnia mea şi zapisul de frăţie al lui Mihăilă armaşul la mîna lui Gherghe şi a lui Pătru cu mulţi boieri martori, anume: Stoica logofătul Tărăceanul şi din Bucşani, Badea postelnic şi Pătraşco postelnic şi din Nucet, Hareta egumen şi din Băleni, Badea postelnic şi popa Ratea şi popa Radul.

De aceea, am dat domnia mea slugilor domniei mele, lui Gherghe şi lui Pătru, fiii lui Ivaşco vornic, ca să le fie ocină dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Fiera fost mare logofăt, ispravnicul Craiovei şi jupan Hriza mare logofăt şi jupan Trufanda mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Vartolomi mare stolnic şi Bratul mare comis şi Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic Hriza mare logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea Bucureşti, luna iunie 8 zile şi de la Adam pînă acum la această scriere cursul anilor, în anul 7134 <1626>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alexandru voievod <m. p.>

Muzeul de istorie a oraşului Bucureşti, nr. 27. 213.
Orig., hîrtie (41,5 × 27,5), pecete timbrată.
Trad. ibidem, ms. 27. 654 f. 36—38.

87

1626 (7134) iunie 9.

Alexandru Coconul voievod întăreşte Caterinei vistiereasa un rumân din satul Lungi.

† Милостїю Божїю Їѡ Ѧлєѯандрꙋ воєвода и господинь, синъ покоинаго Їѡ Радꙋл воєвода. Дават господство ми сїє повєлѣнїє господства ми jupînései Caterinei vistiereasa a răposatului Vasile vistiiariul, ca să fie volnică cu ceastă carte a domniei méle, de să ție pre Radul, să fie rumân şi să-l ducă la sat la Lungi, de unde i-au fost moşiia. Pentru că au avut pîră de faţă naintea domniei méle şi aşa au jeluit Radul înnainte domniei méle, cum n-au fost rumân de moşie den Lungi şi cum au fost rob la turci multă vréme. Iar Albul şi Vladul şi iar Radul, care sînt rumâni de moşie den Lungi, aşa au spus şi au mărturisit cu sufletele lor, înnaintea domniei méle, cum au fost Radul tot rumân de moşie cu dînşii den Lungi şi cum n-au fost rob niciodată, nici au putut scoate Radul nici o carte domnească de robie, cum să fie slobod de rumânie, ce încă au fost dat Radul mită 4 galbeni Albului şi lu Vlad, ca să-i mărturisească cum n-au fost rumân. Şi au scos banii cei de mită de faţă în divanul domniei méle. Şi au rămas de judecată Radul denainte domniei méle şi încă au eşit cu mare ruşine den divanul domniei méle.

Derept acéia, am dat şi domnia mea jupînései Caterinei vistiereasa, ca să-i fie acest rumân de moşie în veci, de nimene apărat. Şi să fie volnică să-l ducă la sat la Lungi, cu toată făméia lui, unde i-au fost moşiia. И нихто да нє смѣєт запрѣти прѣд сїю книг господства ми. Инако да нѣст, по рєч господства ми.

Исправник сам рєч господства ми.

Пис мѣсєца юнїє ѳ҃ дьни въ лѣт ҂зрл҃д.

† Іѡ Ѧлєѯандрꙋ вѡєвѡда, милостїю Божїю господинь.

Иѡ Ѧлєѯандрꙋ воєвода <m. p.>

Ѹчил вєл дворник.

Acad. R.P.R., LVIII/17.
Orig., hîrtie (30 × 20), pecete timbrată, căzută.
EDIŢII. Bianu, *Doc. rom.* 125—126.

88

1626 (7134) iunie 12, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Dumitru şi soţiei sale Neaga ocină în Negeşti în urma unei judecăţi.

† Милостїю Божїю Їѡ Ѧлєѯандрꙋ воєвод и господинъ въсои зємлє Ѹггровлахискоє, сино вєликаго и прѣдобраго покоєнаго Їѡ Радꙋл воєвод. Дават господство ми сїю повєлєнїю господства ми Дꙋмитров и жънєв єго Нѣгъи, дъщєра

Ленкъи и със синови им, єлицеже Богъ даровал, ꙗкоже да е им ѡчинъ ꙋ село ꙋ Неѹещи[1] едно дѣлницꙋ еже ест бил Бънчоаев, ѡт полю и ѡт шом и ѡт вод и ѡт седѣлищи селов и ѡт прѣз въс хотаром, понеже га ест покопил Дꙋмитрꙋ и жъна его Нѣга ѡт на Радꙋл Пꙋпезескꙋл за ҂е҃ бани готови. Понеже сїю више речено дѣлницꙋ за ѡчинъ бил ест за дѣдинꙋ Бланкꙋлов, бащо Мирев, дѣдю Нѣгъв. Таже къда ест бил въ дьни покоенаго Їѡ Михаю воевод, а Мира, дъщира Бланкꙋлов, ѡна ест бил продал сїю више речено дѣлницъ за ѡчинъ Радѹлов ѡт Пꙋркърѣни.

Таже, къда ест бил въ дьни покоенаго родител господства ми Їѡ Радѹл воевод, а един сино Радѹлов Пꙋркърѣнꙋл, на име Ꙗлбꙋлꙋ, ѡн продадох сїю више речено дѣлницꙋ за ѡчинъ Радѹлов Пꙋпезескꙋл ѡт Неѹещи без ꙋзнанїе Дꙋмитров и жънев его Нѣгъи и без ꙋзнанїе ꙋнком си им Стан, Братꙋл и Бълкꙋл. Ꙗ ѡ тѣм, къда ест бил прифатил за вѣстею Дꙋмитрꙋ и жина его Нѣга и ꙋнком си им, еже више пис, како ест бил покопил [покопел] Радѹл Пꙋпезескꙋ сїю више речено дѣлницꙋ за ѡчинъ и без ꙋзнанїе им, а Дꙋмитрꙋ и жъна его Нѣга и ꙋнком си им, ѡни преидох за лицꙋ кꙋпно със Радѹл Пꙋпезескꙋл прѣд господство ми ꙋ велики диван. Ꙗ ѡ тѣм господство ми сем сꙋдил по прав и по закон със въсѣми почтеноми правители господства ми. И тако истенствꙋет господство ми како ест бил покопел Радѹл Пꙋпезескꙋл сїю више речено дѣлницꙋ за ѡчинъ без ꙋзнанїе Дꙋмитров и жънев его Нѣгъи и без ꙋзнанїе ꙋнком си им еже више пис, наслѣдници ѡчинев.

Таже, господство ми дадохом сем, ꙗкоже да ꙋметнил Дꙋмитрꙋ и жъна его Нѣга въс банев Радѹлов Пꙋпезескꙋлов въспет. И дадох и повратил Дꙋмитрꙋ и жъна его Нѣга, ѡни ѡба двѣ въс банеи Радѹлов Пꙋпезескꙋл на рꙋка ем, ꙗкоже да бити сїю више речено дѣлницꙋ за ѡчинъ паки на Дꙋмитрꙋ и на жъна его Нѣга, вноатка Бланкꙋлов и Мирев на кръвꙋ. Ꙗ ѡ тѣм, къда ест бил скоповал Дꙋмитрꙋ и жъна его Нѣга сїю више речено дѣлницꙋ за ѡчинъ ѡт на Радꙋл Пꙋпезескꙋл, а ꙋнком си им Стан и Братꙋл и Бълкꙋл, ѡни не имат новци, ꙗкоже да дават тере да скꙋповати сїю више речено дѣлницꙋ за ѡчинъ, анꙋ дадох въс новцеи Дꙋмитрꙋ и жъна его Нѣга, тере скоповал сїю више речена ѡчинъ, али скоповал сїю више речено дѣлницꙋ за ѡчинъ със ꙋзнанїе ꙋнком си им Стан и Братꙋл и Бълкꙋл, понеже ѡни не можът да давати бани. Єщиже преидох Радꙋл Пꙋпезескꙋл за лицꙋ със Дꙋмитрꙋ и ѡстал Радꙋл Пꙋпезескꙋл ѡт закон и ѡт сꙋжденїе ѡт прѣд господство ми.

Сего радї дадох господство ми Дꙋмитров и жънев его Нѣга сїю више речено дѣлницꙋ за ѡчинъ въ ѡхабъ им и синови им и вноком и прѣвнечетом и ѡт некогоже поколибиемо поризо господство ми [господство ми].

Сеже сведѣтелю поставлѣю господство ми: жꙋпан Папа велики дворник и жꙋпан Хриза велики лѡгофьть и жꙋпан Трꙋфанда велики вистїꙗр и жꙋпан Михо вел спатар и жꙋпан Бартоломею вел столник и жꙋпан Братꙋл вел комис и Ꙗпостол

---

[1] « Неѹещи » scris peste un text răzuit.

вел пехарник и жꙋпан Коⷭтандин вел поⷭтелник. И исправник жꙋпан Хризѣ велики лѡгофет.

И писах аз, Драгомир лѡгофьт, въ настол ꙋ градꙋ Бꙋкꙋ҃реци, мѣсеца юнїе вї҃ дьни и ѡт Ꙗдама до нинѣ теченїю лѣт, въ лѣт ҂зрлд҃.

† Їѡ Ꙗлеѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю Божїю господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Dumitru şi femeii sale Neaga, fiica lui Leica şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le-a dăruit, ca să le fie ocină în sat în Negeşti[1] o delniţă care a fost a Băncioaiei, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vatra satului şi de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat-o Dumitru şi femeia sa Neaga de la Radul Pupezescul, pentru 5000 bani gata. Pentru că această delniţă de ocină mai sus-spusă a fost de moştenire a lui Vlaicul, tatăl Mirei, bunicul Neagăi. Apoi, cînd a fost în zilele răposatului Io Mihai voievod, Mira, fiica lui Vlaicul, a vîndut această delniţă de ocină mai sus-zisă lui Radul din Purcăreni.

Apoi, cînd a fost în zilele răposatului părinte al domniei mele Io Radul voievod, un fiu a lui Radul Purcăreanul, anume Albul, a vîndut această delniţă de ocină mai sus-zisă lui Radul Pupezescul din Negeşti, fără ştirea lui Dumitru şi a femeii lui, Neaga şi fără ştirea unchilor săi, Stan, Bratul şi Vîlcul. Iar după aceea, cînd a prins de veste Dumitru şi femeia sa Neaga şi unchii săi ce sînt mai sus-scrişi că Radul Pupezescul a cumpărat această delniţă de ocină mai sus-zisă şi fără ştirea lor, Dumitru şi femeia lui şi unchii lor, au venit de faţă împreună cu Radul Pupezescul înaintea domniei mele la marele divan. Iar la aceasta domnia mea am judecat după dreptate şi după lege cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele. Şi aşa am adeverit domnia mea, că a cumpărat Radul Pupezescul această mai sus-zisă delniţă de ocină fără ştirea lui Dumitru şi a femeii sale Neaga şi fără ştirea unchilor săi ce sînt mai sus-scrişi, moştenii ocinii.

Astfel, domnia mea am dat ca să lepede Dumitru şi femeia lui, Neaga, lui Radul Pupezescul toţi banii înapoi. Şi au dat şi au înapoiat Dumitru şi femeia sa Neaga, ei amîndoi toţi banii lui Radul Pupezescul, în mîna lui, ca să fie această delniţă de ocină mai sus-zisă iarăşi la Dumitru şi la femeia lui, Neaga, nepoata de sînge a lui Vlaicul şi a Mirei. Iar după aceea, cînd a răscumpărat Dumitru şi femeia lui, Neaga, această delniţă de ocină mai sus-zisă de la Radul Pupezescul, unchii lor Stan şi Bratul şi Vîlcul n-au avut să dea bani, ca să răscumpere această delniţă de ocină mai sus-zisă, ci au dat toţi banii Dumitru şi femeia lui, Neaga, de au răscumpărat această ocină mai sus-zisă, însă a răscumpărat această delniţă de ocină mai sus-zisă cu ştirea unchilor lor Stan şi Bratul şi Vîlcul, pentru că ei nu au putut să dea banii. Încă a venit Radul Pupezescul de față cu Dumitru şi a rămas Radul Pupezescul de lege şi de judecată dinaintea domniei mele.

---

[1] «Negeşti» scris peste un text răzuit.

Pentru aceasta, am dat domnia mea lui Dumitru şi femeii lui, Neaga, această delniță de ocină mai sus-zisă de ohabă lor şi fiilor şi nepoților şi strănepoților şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Hriza mare logofăt şi jupan Trufanda mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Bartolomei mare stolnic şi jupan Bratul mare comis şi Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic jupan Hrizea mare logofăt.

Şi am scris eu, Dragomir logofăt, în cetatea de scaun Bucureşti, luna iunie 12 zile şi de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7134 <1626>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CI/1.
Orig., perg. (37 × 51), pecete timbrată.
Cu o trad. din 1745.

89

1626 (7134) iunie 13.

Doisprezece megiaşi din Țigăneşti mărturisesc într-o pricină dintre Fiera logofăt şi nişte săteni pentru o moară din Țigăneşti.

† Scris-am noi megieşii ot Țigăneşti, anume: Vlaicul i Şerban dărăbanțul i Stan i Şerban i Stan i Baldovin i Radul i Neacşul i Stoica i Dumitru i Neag i Baldovin Hardeiu şi alalți toți megieşii cîți sîntem în sat şi mic şi mare, mărturisim cu ale noastre suflete, cum au mersu Dumitru cinerile[1] lu Mogoşilă şi cu Dona şi cu feciorii lu Mogoş şi cu nepoții lui, de au băgat pre Dona şi pre Dumitru întru vad de moară, care au fost jumătate al jupan Fierăi biv vel logofăt şi altă jumătate de la Mogoş, de au făcut moară. Însă ace jumătate ce au fost al jupan Fierăi logofăt fost-au a lu Ştefan Poştea cumpărată de la Tatulŭ, frate lu Mogoş. Iar apoi, Mogoş fost-au băgat pre Dona şi pre Dumitru, de au făcut moară pre partea Fierăi logofăt. Iar apoi, Fiera logofăt au prinsu de véste, ci ne-au strînsŭ pre noi, de am adevărat şi am mărturisit şi au rămas aceşti oameni de pradă. Deci, dumnealuie l-au ertat şi încă le-au întorsu den cheltueli 800 de bani, pentru pietre şi pentru fierŭ şi pre lucru ce-au lucrat. Aceasta mărturisim cu ale noastre suflete.

Şi la această tocmeală mărturie au fost: Voico logofăt ot Coteşti i Mahai, sinŭ Tomei comis ot Pătroae i Vlaicul, sinŭ Iscrov vornic i popa Streaoa i

---

[1] În loc de: «ginerile»

Voico logofăt ot Jigorani i Pîrvul ot Tîrgovişte i Vasile vataf ot Mîrşe i Ivaşco ot Budeştii.

Исписах аз, Некꙋла лѡгофет копил, мѣсеца Їꙋнїе гї҃ дьни, въ лѣт ҂зрлд҃.

Voico logofăt.

Vasile vataf.

Voico ot Jugarani... [1]

Ivaşco.

Vlaicul sin Iscrul vornic.

Mihai postelnic.

Pîrvul.

Muzeul de istorie a oraşului Bucureşti, nr. 13.777.
Orig., hîrtie (30 × 20,5), nouă peceţi aplicate.

90

1626 (7134) iunie 15, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte scutirea de dări şi slujbe a Satului Nou, slobozie a m-rii Dealul, numai să dea 100 de ughi anual domniei şi 100 de ughi mănăstirii.

† Милостїєю Божїєю Їѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земле Ꙋггровлахїиское, синъ покоинномꙋ Їѡ Радꙋл воевода. Дѣват господство ми сїе повеленїе господство ми селѡв глаголемаго Ново Село ѡт сꙋдство Ѩлом<ницев>, ꙗже ест слобозїе свѣтомꙋ божественѣи монастир ѡт Дѣл, идеже ест храм свѣтаго ѥрарха и чюдотворца Николае, ꙗкоже да ест того село, Ново Село, више пис ꙋ мирно и прощено за бир и за ꙋзаемство и за вол и за сꙋха ѡвцꙋ и за бирꙋл конскомꙋ и за мед и за восок и ѡт кони за ѡлак и за работ господскꙋ и за банїи ѡт сꙋдство и за банїи ѡт крающе и ѡт сътворенно грълем и за подвоаде и за маж ѡт дим и за мертиче и за сваке слꙋжбове и дажбове елице сꙋт през лѣто въ земле господство ми, за нища бантованїе да не имат, тъчю да имат дати се дижма пчелом и горщина за овци и за свини и да имат помагати на господствїе на въсѣко лѣто по р҃ ꙋги. Али да се знает да даст на свѣти Геѡргїе н҃ ꙋги, а дрꙋги н҃ ꙋги да даст на свѣти Димитрїе. Также да помагает и на свѣта монастир Дѣлскїи више рѣх, да дават въ едни годин ꙋги р҃, да бꙋди за помощ и ꙋтвръжденїе свѣтомꙋ монастир и божественим иннoком въ ѡстрабꙋ, милꙋ ѡт господства ми.

Понеже сѫм простихом господство ми Село Ново, слобозїѧ свѣтѣи монастир Дѣлскїи више пис да ест прощено за въсѣх ꙗжденїе колице сꙋт по редꙋ

---

[1] Text acoperit de pecete.

више речене, тъкмо да даст сїе две дажбе и сїю више речена число за аспри, како ест било прощени и въ дьнїе прочїем стари господари дрѣвных и ѡт покоинаго родїтелю господства ми Їѡ Радꙋл воевод, такожде и господство ми ещеже простихом и ѡставихом над ѡстроенїе како ест више пис. И видѣхом господство ми и хрисоаве и книгове прочїим господари за прощенїе, сътворенне едина по единое, със великое клетво.

Тем радї господство ми ещеже съм поновихом и ꙋкрѣпихом и над сїю книг господство ми, како нихто да не вънити въ сїю слобозїе, кромѣ тъчїю да даст дижма пчелом и горщина ѡвцам и свином и сїи више речени новци, како ест више пис, а за дрꙋге, за сваке да се ꙋпокоит въ дьнїе и въ живот господство ми със добромирно.

Єщеже и заклинанїе поставих господство ми: по ѡшъствїю господство ми, кого изберет господъ Богъ бити господар земле Влашкое или ѡт сръдичнаго плода господство ми или ѡт съродник наше или по грѣсех наше или ѡт иноплѣменикꙋ, да аще почтет и поновит и ꙋтвръдит сїю книг господство ми за прощенїе, того господъ Богъ да га почтет и да съхранит въ господствѣ его, а въ бꙋдещых вѣцех дꙋша его, а щелиже не почтет и не поновит и не ꙋкрѣпит сїю книг господства ми, того господъ Богъ да не почтет и да не съхранит въ господствѣ его а не въ бꙋдещих вѣцех дꙋша его. А кое хокет поперет и разорит и исхабит сїю книг господство ми, того да ест тръклет и анатема и афоресан ѡт владїка Христос и ѡт ти҃ї свѣти ѡтьци еже сꙋт въ Некеи и да имат частїю със Їꙋда и съ Арїѧ на един мѣсто и съ инними невѣрнїи Їꙋдеи, еже възъпише над кръв господа Бога и спа҃са нашего Їсꙋса Христа и рекът: „възми, възми, распени его“, и кръв его над ных и над чеда их, ꙗкоже ест и бꙋдет въ вѣки, амин.

Сеже ꙋбо и сведетелїи поставих господство ми: жꙋпан Папа великїи дворник и жꙋпан Фїера бившех вел логофет, исправникꙋл Краюѡвеи и жꙋпан Хриза вел логофет и жꙋпан Трꙋфанда великїи вистїıар и жꙋпан Михо вел спатар и жꙋпан Вартоломи вел столник и жꙋпан Братꙋл велчкїи комис и жꙋпан Апостол вел пехарник и жꙋпан Костандин великїи постелник. И исправник...... [1].

И написахом аз, Лепъдат логофет, въ настол градꙋ Бꙋкꙋрещи, мѣсеца юнїе е҃ї дьни и ѡт Адама до нинѣ въ сего писанїе текꙋщаго лѣтом въ лѣт ҂з҃рлд, а ѡт рождества Христово ҂ах҃кѕ.

† Їѡ Алиѯандрꙋ воевода, милостїю Божїю господинъ.

Иѡ Алеѯандрꙋ воевода <m. p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele satului numit Satul Nou din judeţul Ialomiţa, care este slobozie a sfintei, dumnezeieştii mănăstiri de la Deal, unde este hramul sfîntului ierarh

---

[1] Loc alb.

şi făcător de minuni Nicolae, ca acel sat Satul Nou, scris mai sus, să fie în pace şi iertat de bir şi de împrumut şi de bou şi de oaie seacă şi de birul de cai şi de miere şi de ceară şi de cai de olac şi de muncă domnească şi de banii de judeţ şi de banii de margine şi de închiderea gîrlelor şi de podvoade şi de maja de fum şi de mertice şi de toate slujbele şi dăjdiile cîte sînt peste an în ţara domniei mele, de nimic să nu aibă turburare, numai să aibă a da dijma de albine şi gorştina de oi şi de porci şi să ajute la domnie în fiecare an cîte 100 de ughi. Însă să se ştie: să dea la sfîntul Gheorghe 50 de ughi şi alţi 50 ughi să dea la sfîntul Dimitrie. De asemenea să ajute şi la sfînta mănăstire Dealul mai sus zisă, să dea într-un an 100 de ughi, să fie de ajutor şi întărire sfintei mănăstiri şi dumnezeieştilor călugări de întremare, milă dela domnia mea.

Pentru că am iertat domnia mea Satul Nou, slobozia sfintei mănăstiri Dealul mai sus scrisă, să fie iertat de toate mîncăturile cîte sînt pe rînd mai sus zise, numai să dea aceste două dăjdii şi acest număr de aspri mai sus zişi, cum a fost iertat şi în zilele celorlalţi domni bătrîni de demult şi de răposatul părinte al domniei mele Io Radul voievod, la fel şi domnia mea încă am iertat şi am lăsat după întocmire, cum este mai sus-scris. Şi am văzut domnia mea şi hrisoavele şi cărţile celorlalţi domni de iertare, făcute una după alta, cu mare blestem.

Pentru aceasta, domnia mea încă am înnoit şi am întărit şi pe acestă carte a domniei mele, ca nimeni să nu intre în această slobozie, în afară numai să dea dijma de albine şi gorştina de oi şi porci şi aceşti bani mai sus-zişi, cum este scris mai sus, iar de altele, de toate să fie în pace în zilele şi în viaţa domniei mele cu bună pace.

Încă şi blestem am pus domnia mea: după moartea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Ţării Româneşti sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatcle noastre, din alt neam, dacă va cinsti şi va înnoi şi va întări această carte de iertare a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l păzească în domnia sa, iar în veacurile viitoare sufletul său, iar dacă nu va cinsti şi nu va înnoi şi nu va întări această carte a domniei mele pe acela domnul Dumnezeu să nu-l cinstească şi să nu-l păzească în domnia lui şi nici în veacurile viitoare sufletul lui. Iar cine va călca şi va nimici şi va strica această carte a domniei mele, acela să fie de trei ori blestemat şi anatema şi afurisit de stăpînul Hristos şi de cei 318 sfinţi părinţi ce sînt la Nicheia, şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie la un loc şi cu alţi necredincioşi iudei ce au strigat asupra sîngelui domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru Isus Hristos şi au spus: « ia-l, ia-l, răstigneşte-l» şi sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, cum este şi va fi în veci, amin.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Fiera fost mare logofăt, ispravnicul Craiovei şi jupan Hriza mare logofăt şi jupan Trufanda mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Vartolomi mare stolnic şi jupan Bratul mare comis şi jupan Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic...[1]

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Bucureşti, luna iunie 15 zile şi de la Adam pînă acum la această scriere cursul anilor, în anul 7134, iar de la naşterea lui Hristos, 1626.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alexandru voievod. <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea Dealu, XXII/7.
Orig., perg. (42 × 53), pecete timbrată.
Cu o trad. din 1907; altă trad. ibidem, ms. 462 f. 28—29.

91

1626 (7134) iunie 18, Bucureşti.

Vlădaia, fata lui Oprea logofăt din Măneşti, reînoieşte zapisul de vînzare către Enache fost mare postelnic pentru partea ei de ocină din Deşiraţi.

Eu jupîneasa Vlădae, fata Oprei logofăt de Măneşti, mărturisescu cu acest zapis al mieu să fie la mîna jupînului Enache postelnic, ca să să ştie că i-am vîndut toată partea mea de ocină din Dăşăraţi, alegînd trei sute de stînjăni, stînjănul cîte şase costande, fac preste tot noăozeci de galbeni. Şi i-am dat şi hrisovul ce am avut pre această ocină.

Şi i-am mai fost făcut şi alt zapis fără de acesta, mai denainte vréme, iar cînd au fost răzvala tătarilor, în zilele domnului nostru Io Alexandru voevod, au perit. Deci acum i-am făcut acest zapis a dooară, ca şi celălalt de demult, dinnainte tuturor boerilor, ca să aibă a-şi face şi carte domnească, iar de să va afla acel zapis dintîiu, să fie acesta tot ca unul.

Şi acest zapis făcutu-l-am dinnainte jupan Papei vel dvornic şi Ivaşco biv vel dvornic i Costandin Celebiul vel clucer i Buzinca vistier i Oancea logofăt şi mulţi boeri.

Aceasta mărturisescu ca să se ştie şi să să crează.

Am scris Lepădat logofăt, în Bucureşti, iunie 18, leat 7134 <1626>.

Vlădae

Dragomir.

iscălitură necunoscută[2].

Buzinca vistier.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Slobozia lui Enache, nr. 314 f. 84 v.
Copie.

---

[1] Loc alb.

[2] Aşa în text.

1626 (7134) iunie 18, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Radu logofăt ocină la Borusu, mai multe sălaşe de ţigani şi un loc de casă în Bucureşti.

† Милостїю Божїєю, Їѡ Ꙗлиѯандрȣ вѡєвода и господинъ въсои землє Ȣггрровлахїискоє, синъ великаго и прѣдобраго покоинномȣ Їѡ Радꙋл вѡєвода. Дават господство ми сїє повелѣнїє господства ми болѣринȣ господство ми Радꙋлѡв лѡгофєт и със синови си, єлицєм Богъ припȣстит, ꙗкожє да мȣ єст ѡчинȣ ȣ Борȣс, близ код варош Гєргица, али дєл жȣпаницєв Пъȣнєн, дъщєра Бадєв постєлник ѡт Кокоръщи, жȣпаница Радꙋлѡв дворник, синъ Гєѡргєв ворник, дєл єи въсах, ѡт прєз въс село чєтвръстаго дєл, ѡт полю и ѡт шȣма и ѡт вод и със брод за водиницȣ и със вєчинїи, по имє: Липан със синови си и брат єго Нѣгоє със синови си и Мȣшат със синови си и прочїи вєчинни, єлици сє хощȣт нантї над дєл жȣпаницєв Пъȣнєн, и ѡт сєдалищє сєлов, ѡт посвȣдї, варє єлика сє хтит избрати ѡт по въсом хотаром. Понєжє сїю вишє рєчєна ѡчинȣ и със вєчинїи било єст за дѣдино жȣпаницєв Пъȣнєн за прєкю ѡт над бащȣ си Бадѣ постєлник. Тажє къда єст бил съда, въ дьнїє господство ми, а Радꙋл ворник и със жȣпаница єго Пъȣна, ѡни сȣт продал сїю вишє рєчєна ѡчинȣ и със вєчинни ѡт Борȣс болѣринȣ господство ми Радꙋлѡв лѡгофєт, за р҃к жилти аспри готови, ѡни за нихном доброволю.

И пак да єст болѣринȣ господство ми Радꙋлов лѡгофєт нѣкоє чилѣдї за цигани по имє: Радꙋл Бизѣ със ациганкам си на имє Басилка и със єдна дъщєра за циган на имє Нѣга и със єдин момкȣ, по имє Мирча и пак єдин чилѣд за цигани, по имє Дрьгою и със ациганкам си Станчѣ и със чєтири дъщєрє на имє Ꙗнка и Стана и Кръстина и Дȣмитра и със двє момци, по имє Ꙟнє и Слав и пак єдин ациган сам на имє Кръстѣ, понєжє єст покȣпил болѣрин господства ми Радꙋл логофєт сїє чилѣди за цигани вишє рєчєни ѡт над Радꙋл ворник и ѡт над жȣпаница єго Пъȣна, за р҃к ȣги аспри готови, чин кȣп и ѡчина и циганїи аспри ҂м҃и. И продадошє ѡни за своим доброволю и със ȣзнанїє въсѣм мєгїашом ѡт гор из дол и ѡт ѡкръст мєстом и ѡт прєд господство ми.

И видѣхом господство ми и запис за проданїє ѡт рȣка Радꙋлов ворник и ѡт рȣка жȣпаницєв Пъȣнєн със мноѕи болѣри свєдѣтєлїи, по имє: ѡт Дончєщї, Данчюл вътахȣл и Пара логофєт и ѡт Корнєщї, Їлїє постєлник и Матєю даскал ключар и ѡт Корнъцѣни, Сокол пєхарник и Грама Черн ключар.

И пакижє да єст болѣринȣ господство ми Радꙋлов лѡгофєт єдин мєсто за кȣкє ȣ варош Бȣкȣрєщї, ꙗжє єст из дол за виноградꙋ господска, подлѣ със ȣлица, ȣ длъг, дори ȣ вода Дъмбовицєв и въ широт, ѡт ȣлицъ ȣ долни, дори ȣ валє. Понєжє того мєсто за кȣкє вишє пис била єст за дѣдїно Команов питар ѡт Костѣни. Тажє, къда єст бил съда, въ дьнїє господство ми, а болѣрин го:подство ми Радул лѡгофет, ѡн є:т покȣпил того место за кȣкю више пис ѡт над Дȣмитрȣ, синъ Дȣмитрȣ постелник ѡт Єлътїѡаре, внȣк Команов питар, за ×аѵ҃ а:при готови. И продадоⷯ ѡн за свою доброволю и съ: ȣзнанїа сȣ:єдим ѡт махала ѡт ѡколном местом и ѡт прєд господства ми.

И видѣх го:подство ми и запис за проданїє със свєдѣтелїи на имє: ѡт Корнєщї, Їлїє постелник и ѡт Кръстещи, Пътрашко постелник и поп Апостол и ѡт Шкѣи, Колцѣ и мноѕи болѣри, єжє нє сȣт писани здє въ книга сїѧ.

Єго радї дадоⷯ съм господство ми болѣринȣ господство ми Радулов лѡгофет, ꙗкоже да мȣ єст ѡчинȣ и ацїгани више рєч:ни дѣдїно и въ ѡхабъ синовом и внȣком и прѣвнȣчетом и нє ѡт когожє нєпоколѣбимо, поризмо го:подство ми.

Єжє ȣбо и свєдєтелїи поставиⷯ го:подство ми: жȣпан Папа вєл дворник и жȣпан Фїєра бившєⷯ вєл лѡгофет, и:правникȣл Краюѡвєи и жȣпан Хриза великїи логофєт и жȣпан Трȣфанда вєл ви:тїiар и жȣпан Миⷯо вєл спатар и жȣпан Бартоломи вєл столник и жȣпан Братȣл вєл комис и жȣпан Апо:тол вєл пеⷯарник и жȣпан Костандин великїи по:телник. И и:правник Хриза вєл логофет.

И написаⷯом аз, Лепъдат лѡгофет, въ настолни градȣ Бȣкȣрещї, мѣсеца юнїє н҃ї дьни и ѡт Адама до нинѣ течєнїа лѣтом въ сєго песанїє, въ лѣт ҂зрлд.

† Їѡ Алиѯандрȣ вѡєвѡда, милостїю Божїю го:подинь.

† Иѡ Алєѯандрȣ воєвода <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, lui Radul logofăt şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină la Borus, aproape lîngă oraşul Gherghiţa, însă partea jupaniţei Păuna, fiica lui Badea postelnic din Cocorăşti, jupaniţa lui Radul vornicul, fiul lui Gherghe vornicul, partea ei toată, de peste tot satul a patra parte, din cîmp şi din pădure şi din apă şi cu vad de moară şi cu vecini, anume: Lipan cu fiii săi şi cu fratele lui, Neagoe, cu fiii săi şi Muşat cu fiii săi şi alţi vecini, cîţi se vor afla pe partea jupaniţei Păuna şi din vatra satului de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul. Pentru că această ocină mai sus-zisă şi cu vecini a fost de moştenire a jupaniţei Păuna de zestre de la tatăl său Badea postelnic. Iar cînd a fost acum, în zilele domniei mele, Radul vornic şi cu jupaniţa sa Păuna, ei au vîndut această ocină mai sus-zisă şi cu vecinii din Borus boierului domniei mele Radul logofăt, pentru 120 galbeni aspri gata, ei de a lor bună voie.

Şi iar să fie boierului domniei mele, lui Radul logofăt, nişte sălaşe de ţigani, anume: Radul Bizea cu aţiganca sa, anume Vasilca şi cu o fată de ţigan, anume Neaga şi cu un băiat, anume Mircea şi iar un sălaş de ţigani, anume Drăgoi şi cu aţiganca sa Stancea şi cu patru fiice, anume Anca şi Stana şi Cîrstina şi Dumitra şi cu doi copii, anume Iane şi Slav şi iar un aţigan singur, anume Cîrstea.

pentru că a cumpărat boierul domniei mele Radul logofăt aceste sălaşe de ţigani mai sus-zise de la Radul vornic şi de la jupaniţa lui, Păuna, pentru 120 ughi aspri gata, fac împreună şi ocina şi ţiganii 48 000 aspri. Şi au vîndut ei de a lor bunăvoie şi cu ştirea tuturor megiaşilor din sus şi din jos şi din jurul locului şi dinaintea domniei mele.

Şi am văzut domnia mea şi zapisul de vînzare de la mîna lui Radul vornicul şi de la mîna jupaniţei Păuna, cu mulţi boieri martori, anume: din Doiceşti, Danciul vătaful şi Para logofăt şi din Corneşti, Ilie postelnic şi Matei dascăl clucerul şi din Cornăţeni, Socol paharnic şi Grama Negrul clucerul.

Şi iar să fie boierului domniei mele, lui Radul logofăt, un loc de case în oraşul Bucureşti, care este din jos de via domnească, alături cu uliţa, în lung pînă la apa Dîmboviţei şi în lat de la uliţă în jos, pînă la vale. Pentru că acest loc de case mai sus-zis a fost de moştenire al lui Coman pitarul din Costeni. Astfel, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, boierul domniei mele Radul logofăt a cumpărat acest loc de casă mai sus-scris de la Dumitru, fiul lui Dumitru postelnic din Slătioare, nepotul lui Coman pitar, pentru 1400 aspri gata. Şi a vîndut el de a lui bunăvoie şi cu ştirea vecinilor din mahala din jurul locului şi dinaintea domniei mele.

Şi am văzut domnia mea şi zapisul de vînzare cu martori anume: din Corneşti, Ilie postelnic şi din Cîrsteşti, Pătraşco postelnic şi popa Apostol şi din Şchei, Colţea şi mulţi boieri care nu sînt scrişi aici în această carte.

Pentru aceasta, am dat domnia mea boierului domniei mele, lui Radul logofăt, ca să-i fie ocina şi aţiganii mai sus-zişi dedină şi de ohabă filor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Fiera fost mare logofăt, ispravnicul Craiovei şi jupan Hriza mare logofăt şi jupan Trufanda mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Vartolomi mare stolnic şi jupan Bratul mare comis şi jupan Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic Hriza mare logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Bucureşti, luna iunie 18 zile şi de la Adam pînă acum la această scriere cursul anilor, în anul 7134 <1626>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alexandru voievod <m. p.>

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţării Rom., IV 6.
Orig., perg. (36 × 48), pecete timbrată.
Cu o trad. din 1864.
Copii rom. ibidem, ms. 138, f. 41—42 şi la Acad. R.P.R. MCCXXXIV/19.
EDIŢII. Slav. *Venelin* 290—292.

93

1626 (7134) iunie 22.

Mîinea Bouroşu reînnoieşte zapisul de vînzare către Enache fost mare postelnic pentru o ocină la Gherghești.

Eu Mîinea Bouroşu scris-am acest al mieu zapis la mîna jupanului Enache biv vel postelnic, cum să să ştie că am vîndut 25 de stînjăni de ocină de la Gherghești, drept 2800 de asprii gata.

Drept aceia, să-i fie moşie dumnealui pentru că i-am fost vîndut [vîndut] această ocină încă în zilile Radului vodă, iar postelnicul Ianache aşa au mărturisit cum i-au perit cărțile domneşti şi zapisile ce i-am fost făcut noi întîiu. Deci noi într-aceia, văzînd că i-au perit cărțile domneşti şi zapisile, noi i-am făcut acest zapis în zilele domnului nostru Alexandru vodă, feciorul Radului vodă, ca să ție această ocină ce e mai sus-scrisă, iar de să vor afla acele cărți şi zapise altădinioară, tot să fie unul ca altul,

Aceasta scriu ca să să ştie, iunie 22, leat 7134 <1626>. Eu Udrea am scris şi mărturisesc.

Costea postelnic.

† Matei logofăt şi mărturisescu.

Stoica ot Costeni.

Aldimir vornec.

Barbul ot Popeni mărturisescu.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Slobozia lui Enache, nr. 314 f. 79.
Copie.

94

1626 (7134) iunie 23.

Dragomir şi fratele său Vîlsan reînoiesc zapisul de vînzare către Enache fost mare postelnic pentru o ocină la Cuiburi.

Adecă eu Dragomir şi cu frate-mieu Vîlsan făcut-am acest zapis cum să să ştie că am vîndut postelnicului Enache 25 de stînjăni de ocină, drept 6 galbeni, ocină de la Cuiburi, ca să fie dumisale moşie.

Însă am fost vîndut această ocină mai dinainte vreme, în zilele lui Alexandru voevod, feciorul răposatului Iliiaş voevod şi am fost făcut şi zapis. Iar dumnealui postelnicul aşa au mărturisit că au perit zapisile şi cărțile cele domneşti ce-au avut toate, cînd au venit tătarii în țară de au robit, în zilele domnii sale Alexandru voevod, feciorul răposatului Radului voevod. Deci acum am făcut domnii sale al doilea rîndu acest zapis de această ocină care este mai sus-scrisă, ca să fie domnii sale de moşie. Iar de să vor afla vreodată acele zapise să fie totdeauna cu acestea.

Aceasta scriu ca să să ştie.

Iunie 23, leat 7134 <1626>. Scris-am eu popa Barbul şi mărturisescu.

Eu Udrea, sinŭ Danciului vătaf ot Doiceşti, măturisescu.

Eu Stoica ot Costeni mărturisescu.

Aldimir vornec.

Eu Barbul de Păpeni mărturisescu.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Slobozia lui Enache, nr. 314 f. 79—79 v.
Copie.

95

1626 (7134) iunie 23.

Oprea iuzbaşa din Bucu reînoieşte zapisul de vînzare către Enache fost mare postelnic pentru o ocină.

Adecă eu Oprea iuzbaşa ot Bucu scris-am acest al mieu zapis la mîna jupînului Enache biv vel postelnic pentru că i-am vîndut eu ocina Săracă, însă stînjăni 44, drept 2400 de aspri gata, ca să-i fie de moşie dumnealui, pentru că această ocină ce este mai sus-scrisă eu i-o am vîndut încă din zilele lui Gavriil voevod.

Iar într-aceia, Enache postelnic aşa au mărturisit cum i-au perit cărţile şi zapisele cînd au venit tătarii în ţară, de au robit şi au prădat, în zilele domnului nostru lui Alexandru, feciorul Radului voevod. Deci noi într-aceia i-am făcut acest zapis, ca să fie această ocină ce este mai sus-scrisă. Iar de să vor afla şi acelelalt zapis, tot să fie unul ca alălalt. Şi aceasta am scris.

Şi au fost mărturii atunci: Danciul vornec, Radu postelnic ot Doiceşti, Stan Popescul, Nedelco ot Buc.

Iunie 23, leat 7134 <1626>. Am scris eu Udrea, sinŭ Danciul vătaf din Doiceşti.

Eu Oprea iuzbaşa.

Eu Stoica ot Costeni.

Eu Barbul ot Păpeni mărturisesc.

Aldimir vornic.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Slobozia lui Enache, nr. 314 f. 82.
Copie.

96

1626 (7134) iunie 23.

Stoica din Cuiburi reînnoieşte zapisul de vînzare către Enache fost mare postelnic pentru o ocină în Ghergheşti.

Adecă eu Stoica din Cuiburi am făcut acest zapis cum să să ştie că am vîndut jupînului Ianache postelnic 32 stînjeni de ocină den Ghergheşti, drept 17 galbeni gata. Şi o am vîndut să fie dumisale moşie.

Şi o am fost vîndut această ocină mai nainte vreme, în zilele Radului voevod şi am fost făcut dumisale şi zapis. Iar dumnealui aşa au mărturisit că au perit zapisele şi cărţile cele domneşti, cînd au venit tătarii în ţară, de au robit, în zilile domnii sale Alexandru voevod, feciorul răposatului Radului voevod. Deci acum au făcut acest zapis al doilea rînd, pre tocmeala cea dintîi, ca să-i hie moşie acea ocină ce este mai sus-scris. Iar de să vor afla acele zapise dintîi, să fie tot unul cu acesta.

Aceasta scriu, să să ştie.

Iunie 23 leat 7134 <1626>. Am scris eu popa Barbul.

Eu Udrea, sinŭ Danciului vătaf ot Doiceşti, mărturisescu.

Eu Stoica ot Costeni.

Aldimir vornicul.

Eu Barbul de Păpeni mărturisescu.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Slobozia lui Enache, nr. 314 f. 79 v.
Copie.

97

1626 (7134) iunie 24.

Costandin, fiul lui Necula sluger din Cacaleţi, reînnoieşte zapisul de vînzare către Enache fost mare postelnic pentru o ocină în Deşiraţi.

Eu Costandin, feciorul Neculii slugerul ot Cacaleţi, scris-am al mieu zapis să fie la mîna jupînului Enache postelnic, nepot lui Schililet [1], cum să să ştie că i-am vîndut ocină din Deşiraţi, însă stînjăni 143, drept galbeni 38 bani gata. Şi am vîndut dumnealui ca să fie moşie.

Însă o am fost vîndut această ocină mai dinnainte vreme, din zilile lui Alexandru vodă, feciorul lui Iliiaş vodă şi am fost făcut şi zapis. Iar postelnicul aşa au mărturisit cum au perit zapisile şi cărţile cele domneşti toate cîte au avut, cînd au venit tătarii în ţară, de au robit, în zilile domnului nostru Alexandru vodă, feciorul răposatului Radului vodă. Deci i-am făcut a do-oră acest zapis ca să fie lui acea ocină ce e mai sus-scrisă. Iar de se vor afla vreodinioară acel zapis, el să fie tot de una cu acest zapis.

---

[1] În loc de: « Scărlet».

Aceasta am scris ca să fie de credinţă. Şi am scris eu, cu mîna mea, iunie 24, leat 7134 <1626>.

Aldimir vornec.

Eu Stoica ot Costeni.

Eu Udrea, sinŭ Danciului vătaf ot Doiceşti, mărturisesc.

Eu Barbu ot Păpeni.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Slobozia lui Enache, nr. 314 f. 84 v— 85.
Copie.

98

1626 (7134) iunie 25, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte eliberarea din rumânie a lui Cernat, Danciul şi Radul din Ezemşa de către Laţco comis din Paia.

† Милостїю Божїю Їѡ Алиѯандрȣ воєвода и господинъ въсои зємлє Ѹггровлахїискои, синъ велчкаго и прѣдобраго покоинаго Їѡ Радꙋл воєвод. Дават господство ми сїєю повеленїє господства ми Чєрнатов ѡт Єземшє и със братїєм, Данчюл и Радꙋл и със синових им, єлицеже Богъ даровах, ꙗкоже да єст ȣ мирни и свободни за вечєнїє ѡт Лацко комис ѡт Паꙗ, синъ Їѡннов комис и ѡт къ сини єго и ѡт къ братїи єго и ѡт къ пръвчбратичєдї и ѡт къ въсих порȣденїє им.

Понєже Чєрнат и братї им, Данчюл и Радꙋл, ѡни сȣт бил вечини Лацков комис и бащ єго Їѡнов комис ѡт наихпрѣждє врѣме. Тажє, по съмрътъ Їѡнов комис, а синъ єго, Лацко комис, ѡн єст мислил за Бога радї и радї дȣше родїтелю єго Їѡн комис и радї вѣрна и права слȣжбȣ єжє єст послȣжїл, терє єст простил за вечєнїє и милȣвал єст и със єдне дѣлницъ за ѡчинȣ ѡт полю и ѡт шȣм и ѡт вод и ѡт по вът.

И простил и свобождал Лацко комис по Чєрнат и братїє им, Данчюл и Радꙋл, ѡт своєм доброволю и сътворил мȣ єст Лацко комис и запис със велика клєтвȣ и със мноѕи болѣри сведєтелїи. И видѣхом господство ми и записȣл Лацков комис на рȣк Чєрнатов и братїєнм єго, Данчюл и Радꙋл, за простєнїи за вечє́нїє и със мноѕи болѣри свєдителїи по имє: Стоика лѡгофет ѡт Фаркаш и Михъилъ постелник ѡт Бълѣни и Прєда сȣлжар ѡт Гречи и ага Стѣматє ѡт Барденић и Бржогє ѡт Хърцєтоаꙗ и Дȣмитрȣ постєлник ѡт Филїꙗш и Михаю постєлник ѡт Коцофѣни и Стоика ключар ѡт Карпен и Ника постелник ѡт Єтънгъчѣ. И видѣхом господство ми и записꙋл Лацков комис на рꙋк Чернатов и Данчюлов и Радꙋлов за простенїе със сїею болѣри сведетелїи.

Єго радї дадохом и господство ми Чернатов и Данчюлов и Радꙋлов, ꙗкоже да ест ꙋ мирни и слободни за веченїе ѡт Лацко комис ѡт съда напред и ѡт къ сини его и ѡт къ въсѣх порꙋденїе его и сини Чирнатов и Данчюлѡв и Радꙋлѡв и вноци им и прѣвночитом и не ѡт когоже непоколебимо, поризмо господство ми.

Єже сведетелїи поставлѣем господство ми: жꙋпан Папа велики дворник и жꙋпан Хризе велики лѡгофет и жꙋпан Трꙋфанда вел вистиꙗр и жꙋпан Михо вел спатар и жꙋпан Бартоломею вел столник и жꙋпан Братꙋл комис и Апостол пехарник и жꙋпан Костандин вел постелник. И исправник Хризѣ вел лѡгофет.

Пис Идоѯїе въ градꙋ Бꙋкꙋрещи, мѣсеца юнїе к҃е дьни и ѡт Адама тъченїе, въ лѣт ҂з҃р҃л҃д.

† Їѡ Алиѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю Божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Cernat din Ezemşe şi cu fraţii, Danciul şi Radul şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le-a dăruit, ca să fie în pace şi slobozi de vecinie de către Laţco comis din Paia, fiul lui Ion comis şi de către fiii lui şi de către fraţii lui şi de către verii primari şi de către toate rudele lor.

Pentru că Cernat şi fraţii săi Danciul şi Radul, ei au fost vecini ai lui Laţco comis şi ai tatălui său Ion comis de mai înainte vreme; astfel după moartea lui Ion comisul, fiul său Laţco comis el s-a gîndit pentru Dumnezeu şi pentru sufletul părintelui său Ion comis şi pentru credincioasa şi dreapta slujbă ce i-au slujit, de i-a iertat de vecinie şi i-a miluit şi cu o delniţă de ocină din cîmp şi din pădure şi din apă şi de peste tot.

Şi a iertat şi a slobozit Laţco comis pe Cernat şi fraţii lui, Danciul şi Radul, de a lui bunăvoie şi le-a făcut Laţco comis şi zapis cu mare blestem şi cu mulţi boieri martori. Şi am văzut domnia mea şi zapisul lui Laţco comis în mîna lui Cernat şi a fraţilor lui, Danciul şi Radul, de iertare de vecinie şi cu mulţi boieri martori, anume: Stoica logofăt din Farcaş şi Mihăilă postelnic din Văleni şi Preda sulger din Greci şi aga Stamate din Vardeniţ şi Vărjoghe din Hărgetoaia şi Dumitru postelnic din Filiaşi şi Mihai postelnic din Coţofeni şi Stoica clucer din Carpen şi Nica postelnic din Stăngăcea. Şi am văzut domnia mea şi zapisul de iertare al lui Laţco comis la mîna lui Cernat şi a lui Danciul şi a lui Radul cu aceşti boieri martori.

Pentru aceasta, am dat şi domnia mea lui Cernat şi lui Danciul şi lui Radul, ca să fie în pace şi slobozi de vecinie de cătră Laţco comis de acum înainte şi de către fiii lui şi de către toate rudele lui; şi fiii lui Cernat şi ai lui Danciul şi ai lui Radul şi nepoţii lor şi strănepoţii lor şi de nimeni neclintit după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Hrizea mare logofăt şi jupan Trufanda mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Vartolomei mare stolnic şi jupan Bratul comis şi Apostol paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic Hrizea mare logofăt.

Am scris Idoxie în cetatea Bucureşti, luna iunie 25 zile şi de la Adam cursul, în anul 7134 <1626>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţării Rom., CCXCVI/4.
Orig., perg. (37 × 48), pecete timbrată.
Cu o trad. din 1908.

99

1626 (7134) iunie 26, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Tatul şi soţiei sale Neaga ocini în Stăneşti şi în Popeşti, în urma unor judecăţi.

† Милостїю Божїю Їѡ Алиѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земле Ѹггрровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго покоинаго Їѡ Радѵл воевод. Дават господство ми сїею повеленїе господства ми Нанов и със синових его елицеже Богъ даровах ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинъ ꙋ Стънещи, ѡбаче негове дели за ѡчине въсѣх ѡт полю и ѡт шꙋм и ѡт вод и ѡт по въс хотаром, варе елика се хтит избрат, ѡбачи д҃ ꙋжи и пол. И да се знает белѣѕи ѡчинев и със хотарꙋл: ѡт вода Ꙗломницев със Кончѣкꙋл и един ред за нїве по код Горганꙋл Данчюлов ꙋ Рътъчел, понеже мꙋ ест бил старе и правде ѡчїне за дѣдине.

И пак покꙋпил ест Нан ѡчинъ ꙋ Стънещи една ꙋже ѡт на Драгꙋл и ѡт на Радѵл ѡт Ꙗломница и ꙋ Кончѣк, ѡт полю и ѡт шꙋм и ѡт вод и ѡт седалище селов, със место за кꙋке, за в҃ волови и за една крава със млек и за е҃ пчели и за ҂а҃ аспри тꙋрски. И пак ест покꙋпил Нан ѡчинъ ꙋ Стънещи ѡт дел Белчев четвратаго дел и със един вечин по име Чипоꙗ, понїже ест покꙋпил за ҂аф҃ аспри тꙋрскї. И пак ест покꙋпил Нан ѡчинъ ꙋ Стънещи дел Лалев въсах за ѡ҃ аспри тꙋрски. И пак покꙋпил ест Нан ѡчинъ ꙋ Стънещи дел Мошикъв, дъщїра попев Софїев, дел ен варе елика се хтит избрат, за ѱ҃ аспрї тꙋр.ки.

И пак покꙋпи ест Нан ꙋ Кончѣкꙋ ѳ҃ ниве ѡт на Симникоаръ, внок Михнев ѡт Стънещї, синъ Балотъв, за ѡ҃ аспри тꙋрски, ѡт Бел Горган ѡт Кончак по код хотаром Стончещїлор.

И пак покꙋпї Нан ѡт на Драгꙋл и ѡт на Радѵл една бранище и гриндꙋл Бротопꙋлѡв Ръпеде, за ф҃ аспри тꙋрчи, ѡбачи да се знает ѡт по въсах разделенїе ѡчинев Стънещилор сꙋт Нанов ѕ҃ ꙋже, ꙋжа по ле҃ за сежени.

Ꙗ потом да се знает: сїе ѡчїне и дѣдине еже више речени бил сꙋт Нанов за дѣдине. Таже Нан ѡн ест ѡставил и дадох докле ест жив въсѣх ѡчине и

дѣдинє єго дъщирам си Нѣгъв и зєт єго Татȣлов, понєжє дрȣзи сини нѣст имѣл ѡт тѣло єго. И ѡставил със дȣшє єго: дрȣзи порȣдєнїє єго никтом трѣбȣ и мєтѣх да нє имат със ѡчинє и със дѣдинє єго, бєз тъчїю дъщїрам си Нѣга и зєт єго, Татȣл.

И бил єст имѣл Нан и книги дрȣзєм господари стари ѡт наихпрѣждє врѣмє; тажє єст из<гȣ>бил за злочьствїю доклє єст бил роб. И прїидохȣ сам Нан прєд господства ми ȣ диван тєрє єст свєдєтєлствовал како єст дал въсѣх ѡчинє и дѣдини их вишє рѣх ѡт посвȣдє дъщїрим си Нѣгьв ѡт своим доброволю.

И пак да єст Татȣлѡв ѡчинъ ȣ Попєщи ѡт дєл Ратков четврътаго дєл, понижє єст покȣпил єщєжє ѡт дьни Пєтрȣ воєвод Чєрчил за ҂в҃ аспри, ѡт Ръстоака дори ȣ Тȣдорєл. И пак да єст Татȣлѡв ѡчинȣ ȣ Попєщи ѡт дєл Станєн половин ѡт полю и ѡт шȣма и ѡт вода и ѡт по въс хотарѡм, за ҂в҃ аспри. И пак да єст Татȣлов ѡчинъ ȣ Попєщи ѡт дєл Ратков єдна дѣлница и половчна, понєжє єст бил ѡстал Ратков ѡт покȣпєнїє Татȣлов єжє бил покȣпил Татȣл ѡд наипрѣждє врѣмє, ѡстал єст три дѣлницє. Тажє Ратко ѡн єст бил продал тєх три дѣлницє Пътров спатар. Ѧ потом Татȣл ѡн єст скȣповал єдна дѣлница и половина ѡт на Нєкȣла вноков Пътров спатар, за т҃ аспри. И дадох Микȣлов аспри т҃ и платил єст Татȣл по Ратко за бир нъпастє със ї҃ кобилє, въ дьни Ѧлиѯандрȣ воєвод, прєд Михаю воєвод.

Ѧ потом Татȣл, ѡн єст имѣл прȣх със Въсїю радї сїє ѡчинє ижє рѣх и сицє прѣшє Вьсїєю како да дръжит и ѡн ѡчинє прєз Ръстоакъ. Ѧ въ том господство ми глєдахом и сȣдих по правȣ и по законȣ със въсих почтєнꙑми правитєли господства ми и истєнсовал съм господство ми како нє имат Въсїю ни єдна мєтѣх нижє трѣбȣ и ѡстал єст Въсїю ѡт закона ѡт прєд господства ми.

И сȣт и свєдєтєли на сїє ѡчинє єжє вишє рѣх <по и>[1]мє мнози добри людї: ѡт Ботѣни, Ѧлдѣ и ѡт Попєщи, Стан Драгослав и ѡт Бръзєщи, Ѡтѣ и ѡт Къръмидєщи, Грозав.

Сєго радї дадох и господство ми Татȣлов ꙗкожє да мȣ єст ижє вишє рєчєнє ѡчинє и със жинєв єго Нѣгъв въ ѡхабȣ им и синових и вноком и прѣвночитом и нє ѡт когожє нєпоколѣбимо, поризмо гдсподства ми.

Сєжє свєдєтєлїи поставлѣєм господство ми: жȣпан Папа вєлики дворник и жȣпан Хризѣ вєлики лѡгофєт и жȣпан Трофанда вєлики вистїꙗр и жȣпан Михѡ вєлики спатар и жȣпан Вартоломєю вєлики столник и жȣпан Братȣл вєл комис и жȣпан Ѧпостол вєл пєхарник и жȣпан Костандин вєлики постѣлник. И исправник Хризѣ вєлики лѡгофєт.

И писах Идоѯїє лѡгофєт въ настол градȣ Бȣкȣрєщи, мѣсєца юнїє кѕ҃ дьни и ѡт Ѧдама тєчєнїꙗ въ лѣто ҂зрд҃.

† Їѡ Ѧлиѯандрȣ вѡєвѡда, милостїю Божїю господинь.

---

[1] Loc rupt.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Nan şi cu fiii lui, cîţi Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină în Stăneşti, însă toate părţile lui de ocină, din cîmp şi din pădure şi din apă şi de peste tot hotarul, oricît se va alege, însă 4 funii şi jumătate. Şi să se ştie semnele ocinii şi cu hotarul: din apa Ialomiţei cu Conceacul şi un rînd de ogoare pe lîngă Gorganul lui Danciul la Rătăcel, pentru că i-au fost ocini vechi şi drepte de moştenire.

Şi iar a cumpărat Nan ocină în Stăneşti o funie, de la Dragul şi de la la Radul, din Ialomiţa şi la Conceac, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vatra satului, cu loc de casă, pentru 2 boi şi pentru o vacă cu lapte şi pentru 5 stupi şi pentru 1000 de aspri turceşti. Şi iar a cumpărat Nan ocină în Stăneşti din partea lui Belcea a patra parte şi cu un vecin, anume Cipoia, pentru că a cumpărat, pentru 1500 de aspri turceşti. Şi iar a cumpărat Nan ocină la Stăneşti partea lui Lal toată, pentru 800 de aspri turceşti. Şi iarăşi a cumpărat Nan ocină la Stăneşti partea Moşicăi, fiica popii al Sofiei, partea ei, oricît se va alege, pentru 700 de aspri turceşti. Şi iar a cumpărat Nan la Conceac 9 ogoare, de la Simnicoară, nepotul lui Mihnea din Stăneşti, fiul lui Balotă, pentru 70 de aspri turceşti, de la Gorganul cel Mare din Conceac, pe lîngă hotarul Stoiceştilor. Şi iar a cumpărat Nan de la Dragul şi de la Radul o branişte şi grindul Vîrtopului Repede, pentru 500 de aspri turceşti. Însă să se ştie: de peste toate împărţirile ocinei Stăneştilor sînt ale lui Nan 6 funii, funia cîte 35 de stînjeni.

Iar după aceea, să se ştie: aceste ocini şi dedini care sînt mai sus-spuse au fost ale lui Nan de moştenire. Apoi, Nan le-a lăsat şi le-a dat pînă ce a fost în viaţă, toate ocinile şi dedinile lui, fiicei sale Neagăi şi ginerelui său Tatul, pentru că alţi fii n-a avut din trupul lui. Şi a lăsat cu sufletul lui: alte rudenii ale lui, nimeni să nu aibă treabă şi amestec cu ocinile şi cu dedinile lui, fără numai fiica sa Neaga şi ginerele lui, Tatul.

Şi a avut Nan şi cărţile altor domni bătrîni de mai înainte vreme, apoi le-a pierdut de răutăţi, cît a fost rob. Şi a venit Nan însuşi înaintea domniei mele în divan, de a mărturisit că a dat toate ocinile şi dedinile lui mai sus-spuse, de pretutindeni, fiicei sale, Neagăi, de bunăvoia sa.

Şi iar să-i fie lui Tatul ocină în Popeşti din partea lui Ratco a patra parte, pentru că a cumpărat încă din zilele lui Petru voievod Cercel, pentru 2000 de aspri, din Răstoaca pînă în Tudorel. Şi iar să-i fie lui Tatul ocină în Popeşti din partea Stanei jumătate, din cîmp şi din pădure şi din apă şi de peste tot hotarul, pentru 2000 de aspri. Şi iar să-i fie lui Tatul ocină la Popeşti, din partea lui Ratco o delniţă şi jumătate, pentru că i-a rămas lui Ratco din cumpărătura lui Tatul, cînd a cumpărat Tatul mai înainte vreme, i-a rămas trei delniţe. Astfel Ratco a vîndut acele trei delniţe lui Pătru spătar. Iar apoi Tatul a răscumpărat o delniţă şi jumătate de la Necula, nepotul lui Pătru spătar, pentru 300 de aspri.

Şi a dat lui Micul 300 aspri şi a plătit Tatul pe Ratco de o năpastă de bir cu 10 iepe, în zilele lui Alixandru voievod, înaintea lui Mihai voievod.

Iar după aceea Tatul a avut pîră cu Văsiiu pentru aceste ocini care sînt spuse şi aşa pîra Văsiiu că să ţie şi el ocini peste Răstoacă. Iar întru acestea, domnia mea am cercetat şi am judecat după dreptate şi după lege, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am adeverit domnia mea că nu are Văsiiu nici un amestec, nici treabă şi a rămas Văsiiu de lege dinaintea domniei mele.

Şi sînt şi martori la aceste ocini care sînt mai sus-spuse, anume mulţi oameni buni: din Boteni, Aldea şi din Popeşti, Stan Dragoslav şi din Bîrzeşti, Otea şi din Cărămideşti, Grozav.

Pentru aceasta, am dat şi domnia mea lui Tatul ca să-i fie aceste ocini mai sus-spuse şi cu femeia lui, Neaga, de ohabă lor şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Hrizea mare logofăt şi jupan Trofanda mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Vartolomei mare stolnic şi jupan Bratul mare comis şi jupan Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic Hrizea mare logofăt.

Şi am scris Idoxie logofăt în cetatea de scaun Bucureşti, luna iunie 26 zile şi de la Adam cursul în anul 7134 <1626>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

<*Pe verso rom.*>: Stăneşti ce să zice Tătar, pe apa Ialomiţei.

Acad. R.P.R., XLII/30.
Orig., perg. (42 × 48), pecete timbrată.

100

1626 (7134) iunie 28, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Enache fost mare postelnic ocină la Pîrliţi, în judeţul Ialomiţa.

† Милостїєю Божїєю Їѡ Алеѯандрȣ воєвода и господинъ въсои землє Оуггровлахїнскоє, синъ великаго и прѣдобраго, покоинаго Їѡ Радꙋл воєвода. Дават господство ми сїю повелѣнїю господство ми почтеннѡмȣ правител господство ми жȣпан Єнаки бившех вел постелник, внȣк жȣпанȣ Скрълєтов и със синови си, єлицє мȣ Богъ даровал, ꙗкожє да мȣ єст ѡчинȣ ȣ Прълици ѡт сȣдство Ꙗломницєв>, али ѡт дєл Соколов пехарник с͠н за сєжєни за ѡчинъ и пак дєл жȣпаницєв Влъдає, жȣпаница Вентилъв ключар въсах, сєжєнѧ с͠н ȣ долни хотар, ѡбачє ѡчинъ без вєчини, ꙗжє єст ѡчинъ избранила и хотарисала ѡт над ѡчина селов Славика със мноѕи болѣри, ѡт полю и ѡт вод и ѡт шȣма и ѡт седалищє

селѡв, ѡт посвȣде, варе елика се хтит <избрат> ѡт по въсом хотаром, понеже ест покȣпил почтеннаго правител господство ми жȣпан Єнаки по:телник ѡт над Сокол пехарник ѡт Корнъцѣни сежени с҃н ȣ долни хотар, еже сȣт више речени, ѡчинъ без вечине, за с҃ желти, сежень по р҃ѯ а:спри, чин ȣги с҃. И пак покȣпил жȣпан Єнаки пѡстелник ѡт над жȣпаница Влъдае, шȣра Соколов пехарник, жȣпаница Винтилъв ключар ѡт Корнъцѣни, сежени с҃н, али сеженъ по ч҃ аспри, чин ȣги р҃вї и пол, ȣ долни хотар, въ дьнїе Гаврїилов воевод. И продадох ѡни за своем доброволю и със ȣзнанїа въсѣм болѣром и а мегїашом ѡт гор из дол и ѡт окръст местом.

Избранил ест Сокол пехарник сїи више речени сежени за ѡчинъ ȣ дол хотар ѡт над ѡчина Славикъв и сътворили сȣт белѣге със болѣре по име: Ѡанча логофет и Данчюл вътах и Владимир дворник и Радул постелник Донческȣл и стар Добре със синъ его Стан и Радȣл Попещїнї и Стоика ѡт Кȣибȣре и мал Стънимир и ѡт Чюлиницȣ Драгослав. Сїи болѣри въсих бил ест въсих тере ест теглил ѡчина что ест продал Сокол пехарник и жȣпаница Влъдае жȣпанȣ Єнакев постелник, како ест више пис, а дел Соколев пехарник за ѡчинȣ ѡт сел ѡт Прълици, колико ест ѡстал непокȣпила и непродална и със цръквȣ, а Сокол пехарник, ѡн ест избранил ȣ горни хотар, ѡт над ѡчина селоз Згъещи. И сътворил ест и запис ѡт рȣками их за проданїе на рȣк жȣпанȣв Єнаки пѡстелник със мнози болѣри сведетелїи, ещеже ѡт пре дьнїе Гаврилов воевод над сїи сежени за ѡчинъ како ест више пис.

Ꙗ потом, кьда ест бил съда, въ дьнїе господство ми, жȣпан Єнаки постелник, ѡн ест дошел пред го:подство ми, тере се сȣт сведетелствовал какою ест бил загинȣл записеле тех за ѡдавно и книгове что ест имѣл над сїю ѡчинъ, къда ест пришел тътарїи зде въ земле, при дьнїе господство ми, <тере сȣт>[1] ѡт тогда ѡвамо г҃ годинни. Таже къда ест бил съда, а Сокол пехарник и жȣпаница Влъдае ѡни ю ест ȣчинили дрȣге записе над сїи сежени за ѡчинъ више речени, како ест бил сътворене и тъ дрȣге записе ѡт испръво във над ѡстроенїа ѡт тогда, а <къда>[1] ѡбрѣсти тех записе дрѣвных да бȣдї във един ꙗко и дрȣг.

И видѣхом господство ми и запис за проданїе ѡт нинѣ, ѡт рȣка Соколов пехарник и ѡт рȣка жȣпаницев Влъдае над сїи сежени за ѡчинъ, със мноѕи болѣри сведетелїи, на име: жȣпан <Папа вел дворник>[1] и жȣпан Костандин Чиливїȣл вел ключар и Бȣзинка бив вел вистїꙗр и Дȣмитрашко комис и Нѣгȣл ага и Герге къпитан и синъ си Лека комис.

Сего радї дадох съм господство ми пѡчтенним правител господство ми жȣпанȣ Єнакев пѡстелник, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ дѣдїно и въ ѡхаб синовом и внȣкомже и прѣвнȣчедом и не ѡт когождо непоколебимо, поризмо господство ми.

---

[1] Loc alb în text, completat după traducere.

Сеже ȣбо и сведетелїи поставлѣем господство ми: жȣпан Папа вел дворник и жȣпан Фїера бив вел лѡгофет, исправникȣл Краюѡвен и жȣпан Хриза вел лѡгофет и жȣпан Трȣфанда вел вистїiар и жȣпан Михо вел спатар и жȣпан Вартѡломею вел столник и жȣпан Братȣл вел комис и жȣпан Ꙗпостол вел пехарник и жȣпан Костандин вел постелник. И исправник Хриза великїи логофет.

И написах аз, Лепъдат логофет, въ настолнїи градȣ Бȣкȣрещи, мѣсеца юнїе кн҃ дьни и ѡт <Ꙗдама даже до нинѣ въ сего писанїе> текъщаго въ лѣт ҂зрлд҃, а ѡт рождество Христа ҂ахкѕ҃.

† Їѡ Ꙗлеѯандрȣ вѡевѡда, милостїею Божїею господинь.

Иѡ Ꙗлеѯандрȣ воевода <m. p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele jupan Enachi fost mare postelnic, nepotul jupanului Scărlet, şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină la Pîrliţi din judeţul Ialomiţei, însă din partea lui Socol paharnic 250 de stînjeni de ocină şi iar partea jupaniţei Vlădae, jupaniţa lui Vintilă clucer, toată, stînjeni 250 în hotarul de jos, însă ocină fără vecini, cît este ocină aleasă şi hotărnicită cu mulţi boieri, de către ocina satului Slavica, din cîmp şi din apă şi din pădure şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat cinstitul dregător al domniei mele jupan Enachi postelnic de la Socol paharnic din Cornăţeni, stînjeni 250 în hotarul de jos, care sînt mai sus zişi, ocină fără vecini, pentru 200 de galbeni, stînjenul cîte 160 aspri, fac ughi 200. Şi iar a cumpărat jupan Enache postelnic de la jupaniţa Vlădae, cumnata lui Socol paharnic, jupaniţa lui Vintilă clucer din Cornăţeni, stînjeni 250, însă stînjenul cîte 90 aspri, fac ughi 112 şi jumătate, în hotarul de jos, în zilele lui Gavriil voievod. Şi au vîndut ei de a lor bunăvoe şi cu ştirea tuturor boierilor şi a megiaşilor din sus şi din jos şi din jurul locului.

A ales Socol paharnic aceşti mai sus-spuşi stînjeni de ocină în hotarul de jos dinspre ocina Slavicăi şi au făcut semne cu boieri, anume: Oancea logofăt şi Danciul vătaf şi Vladimir vornic şi Radul postelnic Doicescul şi Dobre cel bătrîn cu fiul lui, Stan şi Radul Popeştii şi Stoica din Cuiburi şi Stănimir cel mic şi din Ciuliniţa, Dragoslav. Toţi aceşti boieri au fost, toţi, de au tras ocina pe care a vîndut-o Socol paharnic şi jupaniţa Vlădae jupanului Enache postelnic, cum este mai sus scris, iar partea de ocină a lui Socol paharnic din sat din Pîrliţi, cît a rămas necumpărată şi nevîndută şi cu biserica, Socol paharnic a ales-o în hotarul de sus dinspre ocina satului Zgăeşti. Şi a făcut şi zapis de vînzare din mîinile lui la mîna jupanului Enachi postelnic, cu mulţi boieri martori, încă din zilele lui Gavril voievod, pe aceşti stînjeni de ocină, cum este mai sus scris.

Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, jupan Enachi postelnic a venit înaintea domniei mele de a mărturisit cum s-au prăpădit acele zapise de demult şi cărţile ce a avut pe acea ocină, cînd au trecut tătarii aici în ţară, în zilele domniei mele, de sînt de atunci încoace 3 ani. Astfel, cînd a fost acum, Socol paharnic şi jupaniţa Vlădae i-au făcut alte zapise pe aceşti stînjeni de ocină mai sus-spuşi, cum au fost făcute şi celelalte zapise dintîi, tot pe tocmeala de atunci, iar <de> se vor găsi acele zapise vechi, să fie unul tot ca şi celalalt.

Şi am văzut domnia mea şi zapisul de vînzare de acum de la mîna lui Socol paharnic şi de la mîna jupaniţei Vlădae pe aceşti stînjeni de ocină, cu mulţi boieri martori, anume: jupan <Papa mare vornic> şi jupan Costandin Cilibiul mare clucer şi Buzinca fost mare vistier şi Dumitraşco comis şi Neagul aga şi Gherghe căpitan şi fiul său Leca comis.

Pentru aceasta, am dat şi domnia mea cinstitului dregător al domniei mele jupan Enache postelnic, ca să-i fie ocină, dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Fiera fost mare logofăt, ispravnicul Craiovei şi jupan Hriza mare logofăt şi jupan Trufanda mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Vartolomei mare stolnic şi jupan Bratul mare comis şi jupan Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic Hriza mare logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Bucureşti, luna iunie 28 zile şi de la < Adam pînă acum, la această scriere> curgători în anul 7134, iar de la naşterea lui Hristos 1626.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alexandru voievod <m. p.>

După G. Nandriş, *Doc. Athos*, p. 127—132.
Orig., perg. (33 × 51), pecete timbrată.
Copie la Arh. St. Buc., Condica m-rii Slobozia lui Enache, nr. 314 f. 90—91, după care s-au făcut unele completări,

---

101

1626 (7134) iulie.

Stoica al lui Vîrfari dă fiicei sale Voica ocina lui din Căldăruşii de pe Slănic.

† Eu Stoica lu Vîrfari de în Căldăruşi, cum să se ştie că mi-amu dat partea mea de ocină fii-mea Voicăi, să fie frate cu Radul şi cu Moşul pré partea Stoicăi lu Vîrfari ot Căldăruşii de pre Slănic, pentru căci au ajunsu pre Stoica vreme

de nevoe; den trei féte şi den doi feciori, nimeni nu l-au căutat, iar fii-sa Voica l-au luat pre tată-său Stoica, l-au luat la vréme de nevoe. Şi au întrebat fetele şi feciorii, iar fii-sa Voica l-au luat de l-au hrănit pînă la morte lui. Şi ş-au dat parte de ocină de în Căldăruşi de în Moara de Vîntu pînă în Valea lu Blaj ot hotarul Căldăroşilor, pînă intră la Aldénilor, partea Stoicăi lu Vărfari, tretae del [1], unde i se va alégi partea Stoicăi lui Varfari [fari] i săs sinovi im i vnocom i preavnocitom [2] dat denaintea Căldăruşilor şi al Aldénilor denaintea a mulţi oameni buni, dat de bunăvoe a lui, na ime <me>[3] giaşi Stoica al Săcuilor şi nepoţii lui, anume Stoica i brat ego, Marco i Ion şi Stan călăraşul şi feciorii lui, Meidin i Datco şi feciorii lui Lupu i Pavel i ot Aldeni, anume megiiaşi: Calur i Furea i Dumitru Sasului, noi ştim cum au da<t> să fie bună moşie, lui şi feciorilor lui.

Iar după moartea mea, care se va ispiti a sparge şi a strica aceasta tocmeală a mea, acela să fie afurisit ѡт ти҃ї, ꙗже сꙋт въ Никеи и да ест на врѣме за сꙋждени [да ест] със Юда и със Ꙗриꙗ на едно мѣсто, въ вѣки, амин.

Мѣсеца юлїе, въ лѣт ҂з҃рлд.

Arh. St Buc., M-rea Sfinţii Apostoli, XV/2.
Orig. hîrtie (30 × 23), cinci peceţi aplicate.
Copie ibidem, ms. 184 f. 171.

102

1626 (7134) iulie 5.

Alexandru Coconul voievod întăreşte mănăstirii Tismana satul Corzii.

† Милостїю Божїю Їѡ Ꙗлеѯандрꙋ воевод и господинь, синъ покоинномꙋ Їѡ Радꙋл воевод. Дават господство ми сїю повелѣнїю господства ми свѣтое божественное мꙋнастир ѡт Тисмана şi părintelui Serghie episcup, еже ест наставник на свѣтае мꙋнастире [4], ca să fie volnic cu aceasta carte a domniei méle să ţie satul Corzei tot, cu tot hotarul şi cu toţ rumânei cîţi vor fi şi cu tot venitul cît se va afla într-acel hotar şi să aibă bună pace de către Preda, feciorul lu Laţco comisul, păntru căci satul Corzei fost-au mai denainte vréme de moşîe al sfintei mănăstiri ot Tismana. Deci l-au fost luoatu Laţco comis de l-au ţinut tot în sila lui. Iar acum, deca au venit părintele Serghie, adeveritu-se-au cum au fost satul Corzei al sfintei mănăstiri ot Tismana. Deci domnia mea l-am dat ca să fie iar sat la mănăstire, cum au fost şi mai denainte vréme.

---

[1] A treia parte.
[2] Şi cu fiii lor şi nepoţii şi strănepoţii.
[3] Loc rupt.
[4] Care este nastavnic la sfînta mănăstire.

Derep<t> acéia şi tu, Predo, în vréme ci veri vedea aceasta carte a domniei méle, iar tu încă să te fereşti de satul Corzei, nici să-i mai dătueşti, nici să-i mai dijmueşti, ci să ia sfînta mănăstire tot venitul ce se va afla într-acel hotar. Iar tu, Predo, să veri avea nescar cărţi făcute pre satul Corzei, toate să le ia<i>, să le aduci la divan, să stai de faţă naintea domniei méle cu călugărei. Инако да нѣст, по реч господства ми.

Исправник сам реч господства ми.

Пис мѣсеца юлїе е̃ дьни, лѣт ҂зрлд̃.

† Їѡ Ꙗлеѯандрȣ кѡевѡда, милостїю Божїю господинь.

Acad. R.P.R., I/33.
Orig., hîrtie (30 × 21), pecete timbrată, stricată.
Copie la Arh. St. Buc., ms. 330 f. 263.
EDIŢII. Bianu, *Doc. rom.* 126—127.

103

1626 (7134) iulie 5, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte m-rii Sfînta Troiţă satul Izlazul din judeţul Romanaţi, în urma unor judecăţi.

† Въ Христа Бога благовѣрнїи и благочьстивїи и Христȣлюбивїи и самодръжавнїи Їѡ Ꙗлеѯандрȣ воевода, синъ великаго и прѣдобраго покоиномȣ Їѡ Радул воевода, Божїею милостїею и Божїемь дарованїемь ѡбладаещо ми и господствоуещо ми въсои земле Ѹггровлахїнское, ещеже и запланенскїим страннамь Амлаш и Фагараш херцег, благопроизволых господство ми своимь благымь произволенїемь, чьстїи и свѣтлїмь сръдцем господство ми, ꙗко прославитїи се прославлышаго мѧ Бога и сь славое вьзнесешаго мѧ на прѣстолѣ свѣтопочившех родителю господство ми.

Сеже даровах и господство ми сьи вьсѣчьстнїе и благоѡбразнїи и прѣпочтанне сеже над вьсѣми чьстїи даров настоещїи сїи хрисовȣл господство ми свѣтомȣ монастир господство ми глаголемаго храм Свѣта Троицъ, еже ест из долни варош Боукȣрещи и ѡтьцȣ егȣмена Афанасїе и вьсѣмь иннокам, елици живȣщих вь ѡбитѣли тое, ꙗкоже да мȣ ест свѣтомȣ монастир више речена село Излазȣл ѡт сȣд Ром<анаци>, вьс село сьс вьсом хотаром и сьс вьсих вечинїи и сьс вьс ходокомь ѡт полю и ѡт шоума и ѡт вода и ѡт [ѡ] блато и сьс вечинїи и сьс виноградїе и ѡт седалище селѡв, ѡт посвоуде, варе елика се хтет избрат ѡт по вьсом хотаром, ѡт хотар даже до хотар, по старе хотаре и белѣге, како ест дрьжал ѡт прѣжде врѣме.

Понеже того˙село Излазȣл више рех бил ест покȣпил половино за село за покоинаго дедом господство ти Михнѣ воевод ѡт над покоинномȣ Добромир банȣл, за ҂о̃ а:при готови среб<рънних>, а тае дрȣга половино за село ѡт Излаз

бїѡ ест поклонил Михаю постелнік, сьнь Добромиров банꙋл на сьмрьти его вь свѣта монастира Свѣтаа Тронце радї помѣна. И погрибают сѧ вь притвора црькви ещеже ѡт прѣжде врѣме дрѣвных когда бист теченїе лѣтом ҂зче. И бил ест дал село Излазꙋл ꙋ свѣта монастирꙋ Свѣта Тронце запльно, како ест више пис и за покоинназо дедом господство ми Михнѣ воевода и за Михаю постелник, радї дꙋшами их.

А ѡт когда начинает сѧ злодѣиствїех, при дьнїе покоинномꙋ Михаил воевод, тогда по тае врѣме ѡстал ест свѣта монастир Свѣтаа Трронце пꙋста и исхабила за вьс и расипают сѧ и калꙋгерїи и коматех и села и вьсїи ѡтьчьствїех свѣтомꙋ монастири. А ѡт при дьнїе покоинномꙋ Шербанов воевод ѡвамо било ест ꙋфатил покоинназо Радѵл ключар Бꙋзескꙋл село Излазꙋл по разлога его, ꙗкоже един болѣрин что ест имал волю и моженїе, анꙋ ест притеснꙋл и ѡвдрьжан того село Излазꙋл вь силост без правостїе.

Таже къда ест бил нинѣ, въ дънїе господство ми, а ѡтьцꙋ егꙋмена Ѳанасїе ѡт свѣта монастир господство ми Свѣта Тронце, ѡн ест ѡбрѣтал хрисовꙋл покоинномꙋ дедом господство ми Михнев воевод ꙋ Ȣггрьска земле, със многа келтованїе, над село Излазꙋл, ѡт къда ест бил пришел Батър Габор кралю зде въ земле, тере ест извадил по Шербан воевод ѡт господствїе, тогда ест бил загинꙋл и хрисовꙋл. Таже ест дошел ѡтьцꙋ егꙋмена Аѳанасїе пред господства ми ꙋ великїи диван тере сьпрѣше се за лицꙋ със Радѵл постелник, синъ Радѵлѡв ключар Бꙋзескꙋл, радї того село Излазꙋл више пис. Таже, въ том, господство ми съм гледахом и сꙋдих по правдꙋ и по законꙋ кꙋпноже със въсихми чьститими правителїи господство ми и ꙗвише егꙋменꙋл Танасїе ꙋ диван и хрисовꙋл покоинномꙋ дедом господства ми Михнѣ воевод над село Излазꙋл за покꙋпенїе и за милованїе свѣтомꙋ монастирꙋ Свѣта Тронце, како ест више пис. А Радѵл постелник, ѡн плакаше се оѵ диван како имѣеши и ѡн книги по село Излазꙋл. И поставил их ест дьнь и сорок ѡт диван да си донести книгове над село Излазꙋл ꙋ диван на дьнь ѡт свѣта тронцъ, да стоит за лицꙋ със калꙋгерїи. Таже къда ест бил на дьнь, нѣст их ест донесил книговех, нꙋ ест рекль како сꙋт ꙋ град Брашовскомꙋ, на сестрам си, жꙋпаница Марїа, что ест била ꙋ прибегїе. Таже пак их ест поставил сорок и дьнъ ѡт пред господство ми ѡт диван втораго крата, на дьнь ѡт свѣти Петрь, да их донесит книгове. Таже пакиже ю ест минꙋет дьнь и нѣст имал ѡт идеже принеси ни една книга. Въ том, господство ми сьм гледах и сꙋдих по правдꙋ и по законꙋ със вьсихми чьститими правителїи господства ми и кꙋпноже със ѡтьцꙋ нашемꙋ архїемитрополїтꙋ кѵр владика Лꙋка и истинствовахом господство ми за редо ѡвом село како ест било един село притеснꙋл. И ещеже сꙋт сведетелствꙋет пред господства ми и старцїи селов ѡт Излаз како ест бил село Излазꙋл със свѣто<мꙋ> монастирꙋ Свѣтѣи Тронце ѡт давно врѣме, дал и помиловал ѡт покоинназо дедом господство ми Михнѣ воевод и за Михаи постелник, синь Добромиров банꙋл, почто радї погребают сѧ вь свѣта монастир Свѣта Тронце, идеже лежает костех его и како ест бил един село ѡбдрьжан и притеснꙋл ѡт Радѵл ключар Бꙋзескꙋл без ни една правости.

Таже ест ѡстал Радꙋл постелник, синь Радꙋлов ключар Бȣзескȣл ѡт закон и ѡт сȣжденїе ѡт пред господства ми, како по много трѣбȣ и метѣхȣ сьс село Излазȣл <да не имат>[1], почто радї ест бил свѣтомȣ монастир за дѣдинȣ.

Сего радї дадох сьм господство ми свѣтомȣ божественѣи монастир Свѣта Троицъ више речена, ꙗкоже да ю ест село Излазȣл вьс сьс вьсом хотаром и сьс вьсих вечинїи и сьс вьс ходоком ѡчинъ дѣдїно и вь ѡхабȣ и не ѡт когождо непоколѣбимо, поризмо господство ми.

Єщеже и заклинанїе поставих господство ми по ѡшествїе господства ми кого изберет господь Богь бити владалцȣ и господарь земле Влашкое или ѡт срьдьчнаго плода господство ми или ѡт сьродник наших или по грѣсех наши или ѡт иноплѣменик, да еще почтет и поновит и ȣтвръдит сїе хрисовȣл господство ми, того господь Богь да га почтет и сьхранит въ господствѣ его а вь боудещїх вѣцех дȣша его, а ащелиже не почтет и не поновит и не ȣтвръдит сїе хрисовȣл господство ми, того господь Богъ да не почтет и да не съхранит въ господствѣ его, а не въ бȣдещых вѣцех дȣша его. А кое чьловекъ хокет поперет и порȣшит и разорет и исхабит сїю хрисовȣл господства ми, того да ест трьклет и анаѳема и афȣресан ѡт ти҃ї свѣти ѡтьци еже сȣт въ Некеи и да имат частїю сьс Іоуда и сьс Арїѧ и сь иными невѣрнїи Іȣдеи еже вьзьпише над крьв господа Бога и спаса нашего Іисуса Христа и рекът: «възмых, възмых распени его» и кръв его над ных и над чеда их ꙗкоже ест и бȣдет въ вѣки, амин.

Сеже ȣбо и сведетелїи поставлѣм господство ми: жȣпан Пaпа великїи дворник и жȣпанȣ Фїера бив великїи лѡгофет, исправник Краюѡвеи и жȣпан Хриза вел лѡгофет и жȣпан Трȣфанда вел вистїꙗр и жȣпан Михо вел спатар и жȣпан Вартоломи вел столник и жȣпан Братȣл великїи комис и жȣпан Апостол великїи пахарник и жȣпан Костандин вел постелник. И исправник . . .[2]

И написах аз, Лепъдат логофет, въ градȣ Бȣкȣрещи мѣсеца юлїе е҃ дьни и ѡт Адама до нинѣ теченїе лѣтом въ лѣто ҂зрлд҃.

† Іѡ Алеѯандрȣ вѡевѡда, милостїю Божїю, господинь.

Иѡ Алеѯандрȣ воевода. <m. p.>

† În Hristos Dumnezeu, binecredinciosul şi binecinstitorul şi de Hristos iubitorul şi singur stăpînitorul, Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu şi cu darul lui Dumnezeu stăpînind şi domnind peste toată ţara Ungrovlahiei, încă şi al părţilor de peste munţi, Amlaşului şi Făgăraşului herţeg, a binevoit domnia mea cu a sa bunăvoinţă, cu inima curată şi luminată a domniei mele, ca să proslăveasc pe Dumnezeu, care m-a proslăvit pe mine şi m-a înălţat cu slavă pe scaunul sfîntrăposatului părinte al domniei mele.

---

[1] Loc rupt.

[2] Loc alb.

Iată am dăruit şi domnia mea acest atotcinstit şi cu frumoasă faţă şi preacinstit, care este deasupra tuturor cinstelor şi darurilor, acest de faţă hrisov al domniei mele sfintei mănăstiri a domniei mele ce se chiamă hramul Sfintei Troiţe, care este din jos de oraşul Bucureşti şi părintelui egumen Atanasie şi tuturor călugărilor, cîţi trăesc în acel locaş, ca să-i fie sfintei mănăstiri mai sus-spuse satul Izlazul din judeţul Romanaţi, tot satul cu tot hotarul şi cu toţi vecinii şi cu tot venitul din cîmp şi din pădure şi din apă şi din baltă şi cu vecini şi cu vii şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de pes te tot hotarul din hotar pînă în hotar, pe vechile hotare şi semne, cum a ţinut de mai înainte vreme.

Pentru că acest sat Izlazul, mai sus-spus, a fost cumpărat, jumătate de sat, de răposatul bunicul domniei mele, Mihnea voievod, de la răposatul Dobromir banul, pentru 70 000 de aspri gata de argint, iar cealată jumătate de sat din Izlaz a închinat-o Mihai postelnic, fiul lui Dobromir banul, la moartea lui, la sfînta mănăstire Sfînta Troiţă, pentru pomană. Şi s-a îngropat în pridvorul bisericii, încă de mai înainte vreme, din vechime, cînd a fost cursul anilor 7095 şi s-a dat satul Izlazul la sfînta mănăstire Sfînta Troiţă deplin, cum este mai sus-scris şi de răposatul bunicul domniei mele Mihnea voievod şi de Mihai postelnic, pentru sufletele lor.

Iar de cînd s-au început răutăţile, în zilele răposatului Mihail voievod, atunci pe acea vreme a rămas sfînta mănăstire Sfînta Troiţa pustie şi părăginită de tot şi s-au risipit şi călugării şi averile şi satele şi toată moştenirea sfintei mănăstiri. Iar din zilele răposatului Şerban voievod, a apucat răposatul Radul clucer Buzescul satul Izlazul pe seama lui, ca un boier care a avut voie şi putere şi l-a cotropit şi a ţinut acel sat Izlazul cu sila, fără dreptate.

Astfel, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar părintele egumen Thanasie de la sfînta mănăstire a domniei mele, Sfînta Troiţă, el a găsit hrisovul răposatului bunic al domniei mele Mihnea voievod în Ţara Ungurească, cu multă cheltuială, pe satul Izlazul de cînd venise Batăr Gabor craiul aici în ţară, de l-a scos pe Şerban voievod din domnie, atunci s-a pierdut şi hrisovul. Deci a venit părintele egumen Athanasie înaintea domniei mele în divanul cel mare, de s-a pîrît de faţă cu Radul postelnic, fiul lui Radul Buzescu clucer, pentru acel sat Izlazul, mai sus-scris. Deci, întru aceea, domnia mea am cercetat şi am judecat după dreptate şi după lege, împreună cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi a arătat egumenul Tanasie în divan şi hrisovul răposatului bunicului domniei mele, Mihnea voievod, pentru satul Izlazul, de cumpărare şi de miluire sfintei mănăstiri Sfînta Troiţă, cum este mai sus-scris. Iar Radul postelnic, el s-a plîns în divan că avea şi el cărţi pentru satul Izlazul. Şi le-a pus zi şi soroc de la divan, să-şi aducă cărţile pentru satul Izlazul în divan, în ziua de sfînta troiţă, să stea de faţă cu călugării. Deci, cînd a fost la zi nu a adus cărţile, ci a spus că sînt în cetatea Braşovului, la sora sa jupaniţa Maria, care era în pribegie. Deci, iarăşi le-a pus soroc şi zi dinaintea domniei mele în divan a doua oară, să-şi aducă cărţile în ziua de sfîntul Petru. Deci iarăşi i-a trecut ziua şi n-a avut de unde să aducă nici o carte. Intru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat după dreptate şi după lege cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi împreună cu părintele nostru arhimitropolitul chir Luca vlădica şi am adeverit domnia mea de rîndul acelui sat că a fost un sat cotropit. Şi încă au mărturisit înaintea domniei mele şi bătrînii satului din Izlaz că a fost satul Izlazul tot al sfintei mănăstiri Sfînta Troiţă, dat şi miluit din vremea veche de răposatul bunicul domniei mele Mihnea voievod şi de Mihail postelnic, fiul lui Dobromir banul, pentru că s-a îngropat în sfînta mănăstire Sfînta Troiţă, unde zac oasele lui şi că a fost un sat ţinut şi cotropit de Radul Buzescul clucer fără nici o dreptate.

Deci a rămas Radul postelnic, fiul lui Radul Buzescu clucer, de lege şi de judecată dinaintea domniei mele, ca mai mult treabă şi amestec să nu aibă cu satul Izlazul, pentru că a fost de moştenire al sfintei mănăstiri.

Pentru aceasta, am dat domnia mea sfintei, dumnezeieştii mănăstiri Sfînta Troiţă mai sus-spusă, ca să-i fie satul Izlazul, tot, cu tot hotarul şi cu toţi vecinii şi cu tot venitul ocină, dedină şi de ohabă şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă şi blestem am pus domnia mea: după moartea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie stăpînitor şi domn al Ţării Româneşti, sau din rodul inimii domniei mele sau din neamul nostru sau, după păcatele noastre, din alt neam, dacă cinsteşte şi înnoieşte şi întăreşte acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu cinsteşte şi nu înnoieşte şi nu întăreşte acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să nu-l cinstească şi să nu-l păzească în domnia lui şi nici în veacurile viitoare sufletul lui. Iar care om va călca şi va schimba şi va strica şi va nimici acest hrisov al domniei mele, acela să fie de trei ori blestemat şi anatema şi afurisit de 318 sfinţi părinţi care sînt la Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie şi cu alţi necredincioşi iudei care au strigat asupra sîngelui domnului Dumnezeului şi mîntuitorului nostru Isus Hristos şi spuneau: «ia-l, ia-l, răstigneşte-l» şi sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, cum este şi va fi în veci, amin.

Iată deci şi martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Fiera fost mare logofăt, ispravnic al Craiovei şi jupan Hriza mare logofăt şi jupan Trufanda mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Vartolomi mare stolnic şi jupan Bratul mare comic şi jupan Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic.... [1].

---

[1] Loc alb.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea Bucureşti, luna iulie 5 zile şi de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7134 <1626>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

† Io Alexandru voievod <m.p.>

Acad. R.P.R., Peceţi 239.
Orig., perg. (57 × 45) pecete atîrnată.

104

1626 (7134) iulie 6.

Slănicenii-de-Jos recunosc că au luat bani cu împrumut de la sulgerul Tudoran pentru a se răscumpăra de rumânie.

† Scris-amu noi săniceni de josu, cari a<m> fostŭ rumani vor<n>icului Ivaşco, s-anume: Stoica şi Vlădislavu, Şărbanu şi Mane Rîia şi Once şi Iarca şi Ionu şi Stanu, înpreună cu alaţi rumâni, acesta-s zapis al nostru să fie de credinţă la mîna sulgerului Tudoran, cumu ne-u făcutu vînzători boiarii noşt, jiupînul Gorgan spătar şi jiupînesa Stana. Ce-mu mersu noi toţi de ne-mu rugatu ca să ne scupărămu noi. Apui n-amu avut putere ca să ne scumpărămu toţi, ne-mu sfătuit cu voia nostru a tuturora şi cu voe a megieşilor de satu şi a me<r>su la Tudoran sulgerul de ne-u datu bani şi ne-mu tocmitu de bunăvoe nostră, cum aceşti omeni ce-sŭ mai sus scrişi, ca să fimu jiudeci şi ne-mu dat noi bucatele nostre.

Iară bani ce-mu luatu de la sugeru, însă să să ştie: bani gata ughi 182 pol. Şi e-mu datu aceşti bani pentru aceşti omeni, anume: Dobrinu i Mane, vărul Oprea i Radul, frate-său Iarca i Oprea cu fiiu-său Albul i Mane păcurarul şi cîţi să vor m<ai> găsi, să fie toţi rumâni. [1]

Şi ne-mu tocmit de bunăvoe nostă şi cu ştire tuturor megieşirlul şi de sus şi de josu. I la tocmela nostă au fostu mulţi omene buni, însă anume: comisu Lăudat de Vlădeni i popa Zîrnă i Vlad i Coste i Vlad Grama de sat i popa Savul ot Anenosa.

И пис аз поп Добротѣ ѡт Влъдеци, мѣсеца юлїе дьнъ ѕ҃, въ лет ҂зрлд҃.

Stoica.
Vădeslav.
Şărban.
Mane.
Erca.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţării Rom., CIX/2.
Orig., hîrtie (35 × 22), şase peceţi aplicate.
Cu o copie; altă copie ibidem, ms. 137 f. 79.

---

[1] Pasajul « şi cîţi... rumâni» adăugat între rînduri.

105

1626 (7134) iulie 6.

Dobrin, Iarca şi alţii din Slănicul-de-Jos, judeţul Muscel, recunosc că s-au împrumutat cu bani de la slugerul Tudoran, pentru a se răscumpăra din rumânie.

† Scris-am noi Dobrin i Iarca cu frate-său Radul i Mane i Oprea, vărul Manii i Oprea cu fiiu-său Albul i Mane păcurarul de Slănicul de Jius acesta zap<is> al nostru, să fie de credinţă la mîna sugerul Tudoran. Păntru că ne-u făcut boerii noşti vî<n>zători, noi am mersu de ne-mu tocmitu cu spatarul Gorgan şi cu jiupînesa Stana ca să ne scupărăm noi, eră să nu vom ave putere, noi să băgăm în sat cine vom vrea noi, ca să aibă dumnelor pomenă, să nu aibă blăstem. Dici noi n-am avut putere ca să ne scupărăm, ce-m mersu noi de bunăvoe nostră dă ne-m tocmitu cu sulgerul Tudoran să de bani pre noi la boeri, cît ne va face parte nostră, eră noi să fim rumâni în vecie, că-lu ştim şi ne ştie şi e în hotar cu noi. Deci au dat sulgerul Tudoran bani pă<n>tru noi ughi 142 pol.

Însă să să ştie anume: Dobrinu cu făme lui şi cu delniţa lu<i> şi Radul cu frate-său Erca, cu delniţa lui şi Mane cu delniţa lui, vărul Manii, Oprea, cu delniţa lui şi Oprea cu delniţa lui, fiiu-său Albul cu delniţa Buicăi şi Mane păcuraru. Aceşti bani s-ău dat pré noi şi pre moşiile noste.

Însă eră să ştie şi să să socotescu cu alţi, carii sî<n>tu jiudetci pré ughi 300, ce-i va-i face bani desupra, preste părţile nostre, să aibă sugeru eră a-şi lu<a>re muşie şi rumâni cei să va mai veni de pré ce 147 pol de galbini, să abă a să socotire préste tot parte al vornicului Ivaşcu.

Şi am făcut noi această tocmele de bunăvoe a noastră. Şi la tocmela nostă au fost mulţi omeni boni şi boeri, anume: postelnicul Dragom<ir> ot Vlădeni i Todoran stolnicul i popa Sava ot Aninoasa i Vlad i Coste i Vladul Grama de Slănicu i Negoe i Vitezu ot Găgueşti.

Пис азъ поп Добротъ ѡт Блъдещї, мѣсеца юлїе дьни ѕ, въ лет ҂зр҃лд.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţării Rom., CIX/3.
Orig., hîrtie (30,5 × 21), trei peceţi aplicate.
Copie ibidem ms. 137 f. 79 v. — 80.

106

1626 (7134) iulie 6.

Slănicenii-de-Jos, judeţul Muscel, arată care din ei s-au răscumpărat de rumînie de la Gorgan spătar, şi care vor rămîne rumâni lui Tudoran sluger, de la care s-au împrumutat.

† Scris-am noi slăniceni de jos, carii au fostu rumâni vornicul<ui> Ivaşco, anume Stoica şi Vădislavu şi Şă<r>ban şi Mane şi Once şi Stanu şi Iarca şi Ionu, înpreună cu alalţi rumâni, acesta zapisu al nostru, să fie de credi<n>ţă la mîna

sugerul Tudoran, cumu ne-au făcut boerii noştri vî<n>zători, Gorgan spătar şi jiupînesa sa Stana şi fie-sa, jiupînesa Vişa. Ce-mu mersu noi de ne-mu tocmit ca să ne scupărăm noi şi ne-m tocmit cu boeri, dere<p>tu ughi 260.

Apoi noi n-am avut putere ca să ne scupărăm, ce-m mersu la sulgeru Tudoran dă ne-m tocmitu de bunăvoe nostră pre acei bani ce scrie ma<i> su<s>, pre tot<ă> parte vornicul<ui> Ivaşco, ca să de sulgerul bani pă<n>tru noi, însă să fimu nomai 3 omeni jiudeci, anume Stoica şi Şă<r>ban şi Vădislavu. Şi să ne dăm noi părţile de bani ce ne va face.

Şi amu luatu noi bani de mîna sugerului Tudoran, ughi 207 pol de e-mu dus în mîna boerilor noştri. Însă de<n>tr-acest ban, ne-u turnat boeri înnapoi ughi 25, că au fost bani turceşti, talere, ce n-au vrut boerii să-i e, cum e-u fost luatu sulgeru de la turci. Şi au rămas bani ai sulgerului daţ în mî<na> boeriloru noştri, ughi 182 i pol.

După acee, spătarul Gorgan dec-au pris de ves<te> că-mu vî<n>dut sulgerul<ui> Tudoran şi au fost bani ai lui, elu ne-u ma<i> mărit preţul, ca să-i înplăm ughi 300. Ce eră amu mersu noi toţi la sulgerul de ne-m tocmit a do-oră pre ughi 300 să-i înplăm de la noi şi să fim aceşti omeni jiudeci ce scrie mai sus, anume: Stoica şi Vădislav cu fi-său Stoica i Şărban i Mane i Once i Stanu i Erca i Ionu.

Şi amu dat noi ai nosşti bani, ughi 117 pol de ne-mu scumpărat. Eră p<en>tru bani sulgerului Tudoran, noi e-mu datu delniţe 8 şi rumâni, anume: Dobrinu i Mane i Oprea i Erca cu frate-său Radul i Albul i Oprea Cenoşe i Mane păcurarul. Aceşti omeni ne-mu tocmitu să fie rumâni sulgerului în vecie.

Şi amu făcut acestă tocmelă cu voe nos<tră> a to<to>rora şi cu ştire a tuturor megiaşiloru de prejiurul locul<ui>. Şi mărturii au fost: Dragomiru postelnic ot Vlăd<eni>, Vladul i Slavul i Coste i Vladul Grama ot Dol Slănic i popa Savul ot Coteşti.

Пи: азъ поп Добротъ, мѣ.еца юлїе дьнъ ѕ҃, въ летъ ҂зрлд҃.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţării Rom., CIX/4.
Orig., hîrtie (30 × 21), cinci peceţi aplicate.
Copie ibidem, ms. 137 f. 81.

107

1626 (7134) iulie 6.

Parte din rumânii din Slănicul-de-Jos se răscumpără de la Gorgan spătar.

† Scris-am noi slăniceni de jos, parte vor<nicului> Ivaşco, însă anume: Stoica i Vădislavu i Şărban înpreună cu alţi rumâni, acesta a nostru zapis, să fie de crediinţă la mîna sluge<ru>lui Tudoran, cumu ne-u făcutu boieri noştri

vî<n>zători. Noi am mersu de ne-mu tocmitu noi cu spătarul Gorgan şi cu jiupînesa Stana şi cu fie-sa, jiupînesa Vişa, să ne scumpărămu noi. Şe ne-m tocmit dereptu ughi 260.

Apoi, noi n-am avut puteră ca să ne scumpărăm, ce-mu socotet cu voe a nostră a tuturora şi cu voe megeiaşilor de în sat, cum să băgăm pră sulgerul Tudoran în sat, că i să şi mai cade, că e în hotaru cu noi, dăcît alţi streini.

Şi amu mersu noi de bonăvoe nostră, de ne-mu tocmet cu sugerul Tudoran, pre ughi 260, însă să femu numai noi aceşti omeni ce scre mai sus jiudeci şi să ne dămu noi părţili de bani ce ne va faci pre moşiile nostră.

Şi amu luat noi bani gata de în mîna sul<gerului> Tudoran ughi 207 pol, de-m dusu în mîna boerilor noşti, Gorganu spatar şi jiupînesii Stane şi în mîna fie-sa, jiupînesei Vişăi. Însă dăîntr-aceşti bani ne-u turnat înnapoi boerii ughi 20, c-au fost bani turceşti, ce n-a vrut boerii să-i ia, cumu i-au luatu sugeru de la turci, că a fostu totu talere ce au avut lepsă. Deci le-m dat eră în mîna sugeru, să ne de alţi bani. Şi au rămas daţi bani ai sugerul în mîna boerilor nostri ughi 187 pol.

Însă să se ştie dăîntr-aceşti bani au lu<a>t Şărban şi Iarca şi Radul ughi 60 de mîna sugerului să de pre capul lor, să să scumperă. Şi au pusu zi cu sluger să de bani la zi şi cu dobîndă cum s-au luat de la turci. Însă dă nu voru da bani la zi, ei să fie rumâni în vecie.

După aceia, spătarul Gorgan, deca au [a]prensu de veste că ne-m vî<n>dutu noi sulgeru<lui> Tudoran şi au fostu bani ai lui, elu ne-u mai mărit preţul, de-u zisu să-i înple sugerul ughi 300. Ce iară amu mersu noi toţi la sugerul de ne-mu rugat cumu să înple banii, acele 300 de galbeni şi ne-mu tocmitu să-i dămu înpreună cene cît i va faci.

Şi amu făcut acestă tocmelă cu voe a nostră a tuturora şi cu ştire a tutoror megeiaşilor. Şi au fostu la acestă tocmelă a nostră mulţi omeni boni anume: j<up>în Lăudat comisul ot Vlăd<eni> i popa Zîrnă i Vladul i Slavul i Coste i Vladul Grama de sat i popa Savul ot Aninoasa i Negoe ot Rîugeni.

И пис азь поп Добротъ ѡт Влъдещи, мѣсеца юлїе дьнъ ѕ҃, въ лет ҂зрлд҃.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţării Rom., CIX/5.
Orig., hîrtie (31 × 20,8), trei peceţi aplicate.

108

1626 (7134) iulie 10.

Gagul din Boleasca vinde lui Voia din Piersica o ocină în Boleasca.

Adică eu Gagul ot Boleasca, înpreună cu fămeia mea Stana şi cu feciorul nostru Coman, scriem şi mărturisim cu acest zapis al nostru ca să hie de mare credinţă la mîna Voii din Piarsica şi a fii-su Gradin, cum să să ştie că le-am vîndut

67 de stînjini de ocină din satul Boleasca, din cîmp, din pădure, din apă, de preste tot hotarul, din cin pînă în cin, derept ughi 10. Şi-am luat toţi bani gata.

Şi această moşie s-au vîndut din zilele lui Alexandru voievod, feciorul Radului voievod. Şi am vîndut cu ştirea tutulor megiiaşilor din sus şi din jos şi dinprejurul locului.

Şi au fost mărturii, anume: ot Stoineşti, Dragomir grec i Radu Desus o tam i Stanciu o tam i ot Săcşori, Dragomir Cioroiul i Laiu.

Şi pentru mai mare credinţă pusu-ne-am şi peceţiile mai jos, ca să să crează.

Pis iulie 10 dni, vă leat 7134 <1626>.

Acad. R.P.R., MCCXXXV/3.
Copie din sec. al XIX-lea.

109

1626 (7134) iulie 10, Bucureşti.

Nenciul vornic şi Barbul postelnic din Măneşti reînoiesc zapisul de vînzare către Enache fost mare postelnic pentru o ocină la Deşiraţi.

Adecă eu Nénciul vornec şi Barbul postelnic den Măneşti scris-am al nostru zapis să fie la mîna jupînului Ianache postelnic, ca să să ştie cum i-am vîndut toată partea Radului Slăviceanului din Dişiraţi, din cîmpu şi din pădure şi din apă şi de preste tot hotarul, cît se va alege, drept 80 galbeni, bani gata.

Însă am vîndut mai dinainte vreme, din zilile lui Gavriil vodă. Şi am fostu făcut şi zapis de la mîna nostră, iar Ianache postelnic aşa au mărturisit, cum au perit acéle zapise şi cărţile céle domneşti, toate cîte au avut, cînd au venit tătarii în ţară de au robit, acum în zilile domnului nostru Alexandru voevod, feciorul răposatului Radu voevod. Deci acum am făcut al doilea zapis pre acea tocmeală de întîi, ca să-i fie această ocină ce scrie mai sus dumnealui de moşie. Iar de să vor afla vreodinioară acele zapise de întîi, tot unul cu-alalt.

Acesta mărturisescu ca să se ştie.

Şi acest zapis s-au făcut dinaintea a mulţi boeri carii ş-au pus mai jos peceţile.

S-au scris în Bucureşti, iulie 10 dni, leat 7134 <1626>.

Nenciul dvornic.
Barbul postelnic.
Stamate aga.
Şeptilici armaş.
Neagoe logofăt.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Slobozia lui Enache, nr. 314 f. 85.
Copie.

110

1626 (7134) iulie 10, Bucureşti.

Radu, feciorul Slăviceanului, reînoieşte zapisul de vînzare către Enache fost mare postelnic pentru o ocină la Gherghineşti.

Adecă eu Radu, feciorul Slăviceanului, scris-am al mieu zapis să fie la mîna jupînului Ianache postelnic, ca să se ştie cum i-am vîndut 280 stînjăni de ocină den Gherghineşti, drept 200 galbeni bani gata. Însă o am fost vîndut această ocină mai dinnainte vreme, în zilile lui Alexandru voevod, feciorul lui Iliiaş voevod.

Şi am fost făcut şi zapis de la mîna noastră, iar dumnealui Ianache postelnicul aşa au mărturisit cum au perit zapisile şi cărţile cele domneşti, toate cîte au avut, cînd au venit tătarii de au robit aicea în ţară, acum în zilile domnului nostru Alexandru voevod, feciorul răposatului Radului voevod. Deci acum i-am făcut al doilea rînd zapis pre tocmeala cea dintîi ca să-i fie această ocină ce scrie mai sus dumnealui de moşie. Iar de să vor afla vreodinioară acele zapise dintîi, să fie tot unul ca alalt.

Aceasta mărturisescŭ ca să se ştie. Şi acest zapis s-au făcut dinnaintea a mulţi boeri carii şi-au pus mai jos peceţile.

Am scris Dumitru gramatic în Bucureşti, iulie 10, leat 7134 <1626>.

Mărturisesc Nenciul dvornic.
Barbul postelnic.
Stamate aga.
Şoptelici armaş.
Neagoe logofăt.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Slobozia lui Enache, nr. 314 f. 79 v—80. Copie.

111

1626 (7134) iulie 10, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Enache fost mare postelnic ocină la Deşiraţi.

† Милостїєю Божїєю Ї҆ѡ Алеѯандрȣ воєвода и господинъ въсои земле Ѹггрровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго покоиннаго Ї҆ѡ Радꙋл воєвода. Дават господство ми сїю повеленїє господство ми почтенномȣ правителю господство ми жȣпанȣ Єнаки бившеχ великїи постелник, внȣк жȣпанȣ Єкрълетов и със синови си єлице мȣ Богъ даровлаχ, ѩкоже да мȣ єст ѡчинȣ ȣ Дешираци въ

сȣдство Ѿлом<ницєв>. али дєл Радүлов Слъвичанȣл въсах, ѡт полю и ѡт шȣма и ѡт вод и ѡт сєдалищє сєлов, ѡт посвȣдє варє єлика сє хтит избрати ѡт по въсом хотаром, понєжє ю єст покȣпил жȣпан Єнаки постєлник сїѧ ѡчинъ ѡт над Нѣнчюл дворник и ѡт жȣпаница єго Нѣкша и ѡт Барбȣл постєлник ѡт Мънєщї, за ҂ѕ҂ї҃ аспри готови и със запис ѡт рȣками их за проданїє ѡт при дьнїє Гаврїил воєвод. И пак да єст почтєннаго правитєлю господство ми жȣпанȣ Єнаки постєлник ѡчинȣ ȣ Дєшираци дєл жȣпаницєи Влъдаєв, дъщєра Ѡпрєв логофєт ѡт Мънєщї въсах, сєжєни т҃ ѡт полю и ѡт шȣма и ѡт вода и ѡт сєдалищє сєлов, ѡт посвȣди, варє єлика сє хтит избратї ѡт по въсом хотаром, понєжє ю єст покȣпил жȣпан Єнаки постєлник сїи сєжєни за ѡчинъ ѡт над жȣпаница Влъдає, дъщєра Ѡпрєв логофєт ѡт Мънєщї, за ҂и҂ї҃ аспри готови, сєжєнъ по ѯ҃ аспри, въ дьнїє Гаврїил воєвод, със запис ѡт рȣка єи за проданїє. <И> пак да єст почтєнномȣ правитєлю господство ми жȣпан Єнакєв постєлник ѡчинȣ ȣ Дъшираци, али дєл Костандинов, синъ Нєкȣлєв слȣжар Ꙗванȣл ѡт Какалєци, сєжєни рмг҃, ѡт полю и ѡт шȣма и ѡт вода и ѡт сєдалищє сєлов, ѡт посвȣдє, варє єлика сє хтит избрати ѡт по въсом хотаром, понєжє ю єст покȣпил жȣпан Єнаки постєлник сїи сєжєни за ѡчинъ ѡт над Костандин, синъ Нєкȣлєв слȣжар Ꙗванȣл ѡт Какалици, за ҂и҃ аспри готови, въ дьнїє Алиѯандроз воєвод, синъ Илїашоз воєвод и със запис ѡт рȣка єго за проданїє, понєжє сїє вишє рєчєнє ѡчинє бил сȣт покȣпилє наи ѡт прѣждє врѣмє, како свєдєтєлствȣє вишє пис. И продадошє сїи болѣри нихнє ѡчинє за нихном доброволю, със ȣзнанїа въсѣм болѣром и а мєгїашом ѡт гор из дол и ѡт ѡкръст мєстом. И сътворил ю єст тогда и записє за проданїє на рȣк Єнакєв постєлник.

А потом, къда єст бил нинѣ, въ дьнїє господство ми, а жȣпан Єнака постєлник, ѡн єст дошєл прєд господства ми ȣ вєликїи диван, тєрє сє сȣт свєдєдєлствовал како ю єст бил загинȣл тєх записє ѡт давно и книговєх господскїи что єст имѣл над сїє ѡчинє, когда єст пришєл тътари здє въ зємлє, тєрє сȣт минȣли три години. Тажє къда єст бил съда, а Нѣнчюл ворникȣл и жȣпаница єго Н<ѣкш>[1]а и Ба<рбȣ>[1]л постєлник и <жȣ>[1]паница Влъдає и Костандин, синъ Нєкȣлєв Ꙗванȣл, ѡни сȣт пришли прєд господство ми ȣ диван, тєрє єст сътворил дрȣгє записє втораго рєдȣ над сїє ѡчинє, како єст бил сътворєнє и тє дрȣгє испръво, въс єдиног по дрȣг над ѡстроєнїа ѡт тогда. И свєдєтєлствовал сȣт сїи болѣри прєд господство ми како єст бил продал ѡни за доброволю. А ащєлижє сє хощєт наити тєх записє дрѣвных да єст въс єдиного ꙗкожє дрȣг.

И видѣхом господство ми записєлє ѡвємзи болѣри за проданїє над сїє ѡчинє със мнози болѣри свєдєтєлїю на имє: Стамати бив агъ и Дȣмитрашко комис ѡт Филипєщи и ѡт Корнъцѣни, Сокол пєхарник и Шоптилич втори армаш и Нѣгоє логофєт ѡт Тръговищє и жȣпан Папа вєл дворник и Ївашко бив вєл

---

[1] Loc rupt.

дворник и жȣпан Костандин Челебїȣ вел ключар и Бȣзинка вел вистїꙗр и Ѡанчѣ логофет и ѡт Мътъсещи, Ꙗлдимир ворник и ѡт Костѣни, Стонка и ѡт Пъпѣни, Барбȣл и ѡт Дончещи Ѹдрѣ, синъ Данчюл ватах и мноѕи болѣри, еже не сȣт писани зде въ книга сїѧ. И сътворише се сїе записе ѡт пред господства ми и ѡт пред въсѣхми чьститими правителїи господство ми ѡт диван.

Сего радї дадох съм господство ми почтеномȣ правител господство ми жȣпан Єнаке постелник, внȣк жȣпанȣ Скрълетов, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ дѣдино и въ ѡхаб синовом и внȣком и прѣвнȣчетом и не ѡт когождо непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже ѹбо сведетелїи поставих господство ми: жȣпан Папа вел дворник и жȣпан Фїера бив вел логофет, исправник Краюѡвен и жȣпан Хриза вел лѡгофет и жȣпан Трȣфанда вел вистїꙗр и жȣпан Михо вел спатар и Бартоломи вел столник и Братȣл вел комис и жȣпан Ꙗпостол вел пехарник и жȣпан Костандин вел постелник. И исправник Хриза вел логофет.

И написах аз, Лепъдат логофет, въ градѹ Бȣкȣрещї, мѣсеца юлїе ї҃ дьни и ѡт Ꙗдама до селѣ теченїе лѣтом въ лѣт ҂з҃рлд.

† Їѡ Ꙗлеѯандрȣ вѡевѡда, милостїю Божїю, господинь.

Иѡ Ꙗлеѯандрȣ коеѕода <m. p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele jupan Enache fost mare postelnic, nepotul jupanului Scărlet şi cu fiii, săi, cîţi Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină la Deşiraţi în judeţul Ialomiţa, însă partea lui Radul Slăviceanul toată, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat jupan Enache postelnicul această ocină de la Nenciul vornic şi de la jupaniţa lui, Neacşa şi de la Barbul postelnic din Măneşti, pentru 16 000 aspri gata şi cu zapis de vînzare de la mîinile lor, din zilele lui Gavriil voievod. Şi iar să fie cinstitului dregător al domniei mele jupan Enache postelnic ocină la Deşiraţi partea jupaniţei Vlădae, fiica lui Oprea logofăt din Măneşti, toată, 300 de stînjeni din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat jupan Enache postelnic aceşti stînjeni de ocină de la jupaniţa Vlădae, fiica lui Oprea logofăt din Măneşti, pentru 18 000 aspri gata, stînjenul cîte 60 aspri, în zilele lui Gavriil voievod, cu zapis de vînzare de la mîna ei. <Şi> iar să fie cinstitului dregător al domniei mele jupan Enache postelnic ocină la Dăşiraţi, însă partea lui Costandin, fiul lui Necula slujer Avanul din Cacaleţi, 143 de stînjeni din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat jupan Enache postelnic aceşti stînjeni de ocină de la Costandin, fiul lui Necula Avanul din Cacaliţi, pentru 8000 aspri gata, în zilele lui Alixandru voievod, fiul lui Iliaş voievod şi cu zapis de

vînzare de la mîna lui, pentru că aceste ocine mai sus-zise le-a cumpărat de mai înainte vreme cum mărturiseşte mai sus-scris. Şi au vîndut aceşti boieri ocinile lor de a lor bunăvoie, cu ştirea tuturor boierilor şi a megiaşilor din sus, din jos şi din jurul locului. Şi a făcut atunci şi zapise de vînzare la mîna lui Enache postelnic.

Iar după aceea, cînd a fost acum în zilele domniei mele, jupan Enache postelnic el a venit înaintea domniei mele în marele divan, de a mărturisit că a pierdut acele zapise de demult şi cărţile domneşti ce le-a avut peste aceste ocine, cînd au venit tătarii aici în ţară, de au trecut trei ani. Astfel, cînd a fost acum, iar Nenciul vornic şi jupaniţa lui, Neacşa şi Barbul postelnic şi jupaniţa Vlădae şi Constandin, fiul lui Necula Avanul, ei au venit înaintea domniei mele în divan de au făcut alte zapise a doua oară peste aceste ocine, cum au fost făcute şi celelalte de la început, tot unul după altul, pe întocmirea de atunci. Şi au mărturisit aceşti boieri înaintea domniei mele că au vîndut ei de bunăvoie. Şi dacă se vor găsi acele zapise de demult să fie tot unul ca şi celălalt.

Şi am văzut domnia mea şi zapisele de vînzare ale acestor boieri pe aceste ocini cu mulţi boieri martori, anume: Stamati fost agă şi Dumitraşco comis din Filipeşti şi din Cornăţeni, Socol paharnic şi Şoptilici al doilea armaş şi Neagoe logofăt din Tîrgovişte şi jupan Papa mare vornic şi Ivaşco fost mare vornic şi jupan Costandin Celebiu mare clucer şi Buzinca mare vistier şi Oancea logofăt şi din Mătăseşti, Aldimir vornic şi din Costeni, Stoica şi din Păpeni, Barbul şi din Doiceşti, Udrea fiul lui Danciul vătaf şi mulţi boieri, care nu sînt scrişi aici în această carte. Şi s-au făcut aceste zapise dinaintea domniei mele şi dinaintea tuturor cinstiţilor dregători ai domniei mele din divan.

De aceea, am dat domnia mea cinstitului dregător al domniei mele jupan Enache postelnic, nepotul jupanului Scărlet, ca să-i fie ocină, dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Fiera fost mare logofăt, ispravnic al Craiovei şi jupan Hriza mare logofăt şi jupan Trufanda mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi Vartolomi mare stolnic şi Bratul mare comis şi jupan Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic Hriza mare logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea Bucureşti, luna iulie 10 zile şi de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7134 <1626>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alexandru voievod <m. p.>

Arh. St. Buc., Slobozia lui Enache, II/7.
Orig., perg. (34 × 48), pecete timbrată.
Cu o trad. din 1901; altă trad. ibidem, ms. 314 f. 78.

1626 (7134) iulie 10, București.

Alexandru Coconul voievod întărește lui Enache fost mare postelnic ocină în Cetățele, Pîrliți, Deșirați, Gherghești, Cuiburi și Siraca din județul Ialomița.

† Въ Христа Бога благовѣрнїи и благочьстивїи и христоѹлюбивїи и самодръжавнїи, Їѡ Ꙗлеѯандрꙋ воевода, синъ великаго и прѣдобраго покоинномꙋ Їѡ Радѹл воевода, Божїю [н] милостїею и Божїемь дарованїемь ѡбладаещю ми и господствꙋещю ми въсои земле Оѵггрровлахїискои, еще же и запланенскїимь страннам, Ꙗмлаш и Фагараш херцег. Благо произволых господство ми своимь благымь произволенїем, чистым и свѣтлїим сръдцемь господство ми, ꙗко прославитїи сѧ прослазлышаго мѧ Бога и съ славое възнесешаго мѧ на прѣстолѣ свѣтопочившиих родителю господство ми.

Сеже даровах и господство ми сьи всѣчьстнїи и благоѡбразнїи и прѣпочтаннї, сеже над въсѣми чьстїи даров настоещи. сие хрисовꙋл господство ми почтенномꙋ правител господство ми жꙋпан Єнакы бив вел постелник, внꙋк жꙋпанꙋ Скрълетов Грама, и със синови си, елицем Богъ даровах, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ ꙋ Четъцѣле въ сꙋдство Ѩлом<ницев>, половинно за село, ѡбаче <дел>[1] Дꙋмитрашков комис и дел теткам си жꙋпаницев Марїев, дъщера Станков постелник ѡт Бꙋков. дел им въсах ѡт полю и ѡт шꙋм и ѡт вод и със вечини и ѡт седалище селов, ѡт посвꙋдї и ѡт по въсом хотаром, понеже ю ест покꙋпил почтенном правител господство ми жꙋпан Єнаки постелнчк сїе половинꙋ за село и със вечинїи ѡт над Дꙋмитрашко комис и ѡт жꙋпаница Марїѧ, за ҂м҃ аспри готови, въ дьнїе Ꙗлеѯандрꙋ воевода, сина Илїꙗшов воевода и със запис ѡт рꙋками их за проданїе и със мноѕи болѣри сведетелїи написани ꙋ запис.

И пак да ест почтенном правителю господство ми жꙋпан Єнаки постелник ѡчинꙋ ꙋ село ꙋ Прълицч въ сꙋдство Ѩлом<ницев>, алч ѡт дел Сокꙋлов пехарник сежени с҃н. И пак дел жꙋпаницев Блъдае, жꙋпаница Бентилъѕ ключар въсах, сежени с҃н, ꙋ долни хотар, ѡбаче ѡчинъ без вечини, ꙗже ест ѡчинъ избранна и хотарисана ѡт над ѡчина селов Славика, със мнози болѣри, ѡт полю и ѡт шꙋм и ѡт вод и ѡт седалище селов, ѡт посвꙋдї и ѡт по въс хотаром, понеже ест покꙋпил жꙋпан Єнаки постелник сїи сежени за ѡчинъ ѡт над Сокол пехарник. с҃н за сежени ꙋ долни хотаром, ѡчинъ без вечини, за с҃ жилти готови, сежен по рѯ҃ аспри.

И пак покꙋпил Єнаки постелник ѡт над жꙋпаница Блъдае, шꙋра Соколов пехарник, жꙋпаница Бентилъв ключар ѡт Корнъцѣни, сежени с҃н ꙋ долни хотар, за рв҃ї ꙋги и пол, сеженъ по ч҃ аспри, въ дьнїе Гаврїил Могила воевода и със запис ѡт ръками их за прѣданїе и със многи болѣри сведетелїи написани ꙋ запис.

---

[1] Omis.

И продадох сїи више речени болѣри, ѡни за своим доброволю, ѡбаче дел Сокол пехарник за ѡчинъ ѡт село Прълици, колико ест ѡстал непокꙋпила и непродала и със цръквꙋ, а Сокол пехарник ѡн ѡ ест избранѣет ꙋ горни хотар, ѡт над ѡчина селов Згъещи, въ дьнїе Гаврїил воевода.

И паки да ест почтенном правителю господство ми жоѹпан Єнаки постелник ѡчинꙋ ꙋ Дъшираци, въ сꙋдство Ѩлом<ницев>, ѡбаче дел Радꙋлѡв Слъвичанꙋл въсах ѡт полю и ѡт шꙋм и ѡт вода и ѡт <седа>[1]лище селѡв, ѡт посвꙋдї елико се хтит избратї ѡт по въс хотаром, п<онеже>[1] ю ест покꙋпил жꙋпан Єнаки <постелник сїю>[2] ѡчинꙋ ѡт над Нѣнчюл дворникꙋ и жꙋпаница его Нѣкша и ѡт Барбꙋл постелник ѡт село ѡт Мънещи ѡт Прах<ова>, за ҂ѕ҂ї҃ аспри готови, при дьнїе Гаврїилов воевод и със запис ѡт ръками их за проданїе.

И пак да ест почтенном правител господство ми жꙋпан Єнакы постелник ѡчинꙋ ꙋ Дъшираци, али дел жꙋпаницев Блъдае, дъщера Ѡпрев лѡгофет ѡт Мънещи, дел еи въсах, сежени т҃, ѡт полю и ѡт шꙋма и ѡт вод и ѡт седалище селов, ѡт посвꙋдї елика се хтит избрат ѡт по въсом хотаром, понеже ю ест покꙋпил жꙋпан Єнакы постелник сїи сежени за ѡчинъ више речени ѡт над жꙋпаница Блъдае, дъщера Ѡпрев лѡгофет ѡт Мънещи, за ҂н҂ї҃ аспри готови, али сеженъ по ѯ҃ аспри, въ дьнїе Гаврїил воевод и със запис ѡт ръка их за проданїе, със многи болѣри сведетелї написани ꙋ запис.

И пак да ест почтенном правителю господство ми жꙋпанꙋ Єнакев постелник ѡчинꙋ ꙋ Джшираци, али ѡт дел Костандинов, синъ Некꙋлев слꙋжар Ꙗванꙋл ѡт Какалеци, сежени рмг҃, ѡт полю и ѡт шꙋма и ѡт вод и ѡт седалище селов, ѡт посвꙋдї, варе елика се хтит избрати ѡт по въс хотаром, понеже ю ест покꙋпил жꙋпан Єнаки постелник сїи сежени за ѡчинъ више речены ѡт над Костандин, синъ Некꙋла Ꙗванꙋл слꙋжар ѡт Какалеци, за ҂н҃ аспри готови, при дьни Алеѯандрꙋ воевод, сынъ Илїашов воевод и със запис ѡт ръка их за проданїе и със многи болѣри сведѣтелїи написани ꙋ запис, комождо със имѧ его.

И пакъ покꙋпил почтеннаго правителю господство ми жꙋпан Єнакы бив вел постелник ѡчинꙋ ꙋ Гергещи въ сꙋдство Ѩл<омницев>, али дел Стонкъв ѡт Кꙋюбꙋре, сежени лв҃, ѡт полю и ѡт шꙋма и ѡт вод и ѡт седалище селѡв, ѡт посвꙋдї, варе елика се хтит избрати ѡт по въс хотаром, понеже ест покꙋпил жꙋпан Єнаки постелник сїи сежени за ѡчинъ ѡт над Стоика ѡт Кꙋнбꙋре, за ҂гѵ҃ аспри готови. при дьнїе покоинном родителю господство ми Їѡ Радꙋл воевод и със запис ѡт ръка его за проданїе.

И пак покꙋпил жꙋпан Єнаки постелник ѡчинꙋ ꙋ Гергещи ѡт Мънинѣ Боꙋрошїꙋ, сежени ке҃ ѡт посвꙋдї, въ дьнїе родител господство ми и със запис ѡт рък его за проданїе, със много сведетелїи.

---

[1] Loc rupt

[2] Text ilizibil.

И пак да ест почтенном правител господство ми жꙋпан Єнакы постелник ѡчинꙋ ꙋ Гергинеци ꙋ сꙋдство Ѩл<омницев>, дел Радꙋлѡв Слъвичанꙋл въсах, сежени с҃н, ѡт поле и ѡт шꙋм и ѡт вода и със брод за воденицꙋ и ѡт седалище селов, ѡт посвꙋдї и ѡт над въс хотаром понеже ю ест покꙋпил жꙋпан Єнаки постелник сїи сежени за ѡчинъ ѡт над Радꙋл, синъ Слъвичанꙋл, за ҂м҃ аспри готови, въ дьни Ꙗлеѯандров воевод, синъ Їлїашов воевод и със запис ѡт него за проданїе, със многе сведетелїи.

И пак покꙋпил жꙋпан Єнаки постелник ѡчинꙋ ꙋ Кꙋнбꙋри ѡт над Драгомир и ѡт Блъсан к҃е сежени за ѡчинъ, за ҂ас҃ аспри готови, пак при дьнїе Ꙗлеѯандров воевод и със запис за проданїе. И пак покꙋпил жꙋпан Єнаке постелник ѡчинꙋ ꙋ Кꙋюбꙋре ѡт над Ѩню, внꙋк Мъинев питар л҃ за сежени ѡт посвꙋдї и ѡт по въс хотаром, за аѡ҃ аспри готови, пак въ дьнїе Ꙗлеѯандрꙋ воевод, със запис ѡт рꙋк его за проданїе.

И пак да ест почтенном правител господство ми жꙋпан Єнаке постелник ѡчинꙋ глаголемаго Сирака ꙋ сꙋдство Ѩлом<ницев>, сежени м҃д ѡт по въс хотаром, понеже ю ест покꙋпил жꙋпан Єнаки постелник сїи сежени за ѡчинꙋ ѡт над Ѡпрѣ юзбаша ѡт Бꙋкꙋ, за <҂вѵ҃>[1] аспри готови, въ дьнїе Гаврїил воевод и със запис ѡт рꙋк его за проданїе, със мнози добри людїе сведетелїи.

И продадоше сїи више речени болѣре нихне ѡчини ѡни за нихном добро волю, без нiедны силост и със ꙋзнанїе въсех болѣром и мегїешом ѡт гор из дол и ѡт ѡкръст местом и ѡт пред господство ми. И сїе ѡчине покꙋпил сѣ сꙋт въсѣх при дьнїе ѡнем господары, иже сꙋт више речени.

А къда ест бїѡ съда въ дьны господство ми, а жꙋпан Єнаки постелник, ѡн ест пришел пред господство ми ꙋ диван и пред въсих чьститими правителїем господство ми, тере се сꙋт сведетелствовал ꙋ великїи диван, како записе и книги еже имал за покꙋпенїе на сїе ѡчине анꙋ ест загинꙋл когда ест пошел поганїи тътари зде въ земле господство ми и въ земле Молдавскою, тере ест поробил хора половїено и сꙋт ѡт тогда г҃ лѣти. Таже ест пошел жꙋпан Єнаки постелник пред господство ми ꙋ диван със въсих продателїи више речени, тере ю ест сътворил дрꙋге за<писе>[1] втораго крат на рꙋк Єнакев постелник, със мнози болѣри сведетелїи. И сведетелствꙋвали ѡни въси пред господство ми како ест бил продал сїе ѡчине.

Сего радї сътворихом сїю хрисов господство ми за покꙋпенїе над сїе ѡчине више речене како ест <бил>[1] ѡт прѣжде врѣме и дал сьм господство ми почтенномꙋ правител господство ми жꙋпан Єнакев бив вел постелник, внꙋк жꙋпанꙋ Скрълет Грама, ꙗко да мꙋ ест ѡчине дѣдине и въ ѡхабъ синовом и внꙋком и прѣвнꙋчетом и ни ѡт когоже непоколѣбимо, поризмо господство ми.

Єщеже и заклинанїе поста<вихом>[1] господство <ми>[1] по ѡшествїе <господство ми, кого изберет господъ Богъ бити господарь и ѡбладатель

---

[1] Text ilizibil.

Блашкоє землн или ѡт сина господство ми>[1] или ѡт сърodник нашиχ или, по грѣсєχ нашиχ, ѡт иннопл ѣмєник, да ѡн почтєт и поновит и ꙋтвръдит сїи χрисовꙋл господство ми, того господ Богъ да га почтєт и съχранит въ господствѣ єго, а въ бꙋдєщиχ вѣцѣ <дꙋша>[1] єго. Ѧ ащєлижє нє почтєт и нє поновит и нє оукрѣпит сїю χрисовꙋл господство ми, а<нꙋ по>[1]пєрєт и разорєт и исχабит, того да бꙋдєт тръклєт и анаѳєма и афꙋрисан ѡт тн҃ї свѧти ѡтци, ижє сꙋт въ Никєи и да имат частїю със Їоудн и със Ѧрїѧ и със ины нєвѣрнꙗ Юдєи.

Сєжє и свѣдитєлїи поставиχ гос<подство ми>[1]: жꙋпан Папа вєл дворник и жꙋпан Фїєра бив лєл лѡгофєт, исправник Краюѡвєи и жꙋпан Хриза вєл лѡгофєт и жꙋпан Трꙋфанда вєл вистїıар и жꙋпан Миχо вєл спатар и Бартоломи вєл столник и Братꙋл вєл комис и жꙋпан Ѧпостол вєл <пєχарник>[1] и жꙋпан Костандин вєл постєлник. И исправник Хриза вєликїи лѡгофєт.

И написаχ аз, Лєпъдат лѡгофєт, въ град Бꙋкꙋрєщи, мѣсєца юлїє і҃ дьни и ѡт Ѧдама до нинѣ тєчєннїє лѣтом, въ лѣт ҂з҃<рл>[1]д а ѡт рождєство Христово, ҂ах҃кѕ.

† Їѡ Ѧлєѯандрꙋ вѡєвѡда, милостїю Божїю господинь.

Иѡ Ѧлєѯандрꙋ воєвод <m. p.>

† În Hristos Dumnezeu, binecredinciosul şi binecinstitorul şi de Hristos iubitorul şi singur stăpînitorul, Io Alexandru voievod, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu şi cu darul lui Dumnezeu, stăpînind şi domnind peste toată ţara Ungrovlahiei, încă şi al părţilor de peste munţi, Amlaş şi Făgăraş, herţeg. Am binevoit domnia mea, cu bunăvoinţa mea, cu inima curată şi luminată a domniei mele ca să fie proslăvit Dumnezeu, care m-a proslăvit pe mine şi cu slavă m-a înălţat pe scaunul sfînt răposatului părinte al domniei mele.

Iată am dăruit şi domnia mea acest atotcinstit şi cu frumoasă faţă şi preacinstit, care este deasupra tuturor cinstitelor daruri, acest de faţă hrisov al domniei mele, cinstitului dregător al domniei mele jupan Enachi fost mare postelnic, nepotul jupanului Scărlet Grama şi cu fiii săi, cîţi i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Cetăţele, în judeţul Ialomiţa, jumătate de sat, însă <partea>[2] lui Dumitraşcu comis şi partea mătuşii sale, jupaniţa Maria, fiica lui Staico postelnic din Bucov, toate părţile lor din cîmp şi din pădure şi din apă şi cu vecinii şi din vatra satului, de pretutindeni şi de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat cinstitul dregător al domniei mele jupan Enachi postelnic această jumătate de sat şi cu vecinii de la Dumitraşco comis şi de la jupaniţa Maria, pentru 40 000 de aspri gata, în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Iliiaş voievod şi cu zapis de vînzare de la mîinile lor şi cu mulţi boieri martori, scrişi în zapis.

---

[1] Text ilizibil.
[2] Omis.

Şi iar să fie cinstitului dregător al domniei mele jupan Enachi postelnic ocină, în sat la Pîrliţi, în judeţul Ialomiţa, însă din partea lui Socol paharnic, stînjeni 250.

Şi iarăşi partea jupaniţei Vlădae, jupaniţa lui Ventilă clucer, toată, stînjeni 250, în hotarul de jos, însă ocină fără vecini, care este ocină aleasă şi hotărnicită cu mulţi boieri, de către ocina satului Slavica, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vatra satului, de pretutindeni şi de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat jupan Enachi postelnic aceşti stînjeni de ocină de la Socol paharnic, 250 de stînjeni în hotarul de jos, ocină fără vecini, pentru 200 de galbeni gata, stînjenul cîte 160 de aspri.

Şi iarăşi a cumpărat Enache postelnic de la jupaniţa Vlădae, cumnata lui Socol paharnic, jupaniţa lui Ventilă clucer din Cornăţeni, stînjeni 250 în hotarul de jos, pentru 112 ughi şi jumătate, stînjenul cîte 90 de aspri, în zilele lui Gavriil Moghila voievod şi cu zapis de vînzare de la mîinile lor şi cu mulţi boieri martori, scrişi în zapis.

Şi au vîndut aceşti boieri mai sus-spuşi, ei de bunăvoia lor, însă partea de ocină a lui Socol paharnic din satul Pîrliţi, cît a rămas necumpărată şi nevîndută şi cu biserica, iar Socol paharnic o alesese în hotarul de sus de către ocina satului Zgăeşti, în zilele lui Gavriil voievod.

Şi iar să fie cinstitului dregător al domniei mele, jupan Enachi postelnic, ocină la Dăşiraţi, în judeţul Ialomiţa, însă partea lui Radul Slăviceanul toată, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat jupan Enachi <postelnic această> [1] ocină de la Nenciul vornic şi de la jupaniţa lui, Neacşa şi de la Barbul postelnic din sat de la Măneşti, din Prahova, pentru 16 000 aspri gata, din zilele lui Gavriil voievod şi cu zapis de vînzare de la mîinile lor.

Şi iar să fie cinstitului dregător al domniei mele, jupan Enachi postelnic, ocină la Dăşiraţi, însă partea jupaniţei Vlădae, fiica lui Oprea logofăt din Măneşti, partea ei toată, stînjeni 300, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vatra satului, de pretutindeni, cît se va alege de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat jupan Enachi postelnic aceşti stînjeni de ocină mai sus-spuşi de la jupaniţa Vlădae, fiica lui Oprea logofăt din Măneşti, pentru 18 000 de aspri gata, însă stînjenul cîte 60 de aspri, în zilele lui Gavriil voievod şi cu zapis de vînzare de la mîinile lor cu mulţi boieri martori, scrişi în zapis.

Şi iarăşi să fie cinstitului dregător al domniei mele, jupan Enache postelnic, ocină la Dăşiraţi, însă din partea lui Costandin, fiul lui Necula slujer Avanul din Cacaleți, stînjeni 143, din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Enachi postelnic acești stînjeni de ocină mai sus-spuși de la Costandin, fiul lui Necula Avanul slujer din Cacaleți, pentru 8000 de aspri gata, din zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Iliaș voievod și cu zapis de vînzare de la mîinile lor și cu mulți boieri martori scriși în zapis, fiecare cu numele lui.

---

[1] Text ilizibil.

Și iarăși a cumpărat cinstitul dregător al domniei mele, jupan Enach fost mare postelnic, ocină la Gherghești, în județul Ialomița, însă partea lui Stoica din Cuibure, stînjeni 32, din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat jupan Enachi postelnic acești stînjeni de ocină de la Stoica din Cuibure, pentru 3400 de aspri gata, din zilele răposatului părinte al domniei mele, Io Radul voievod și cu zapis de vînzare de la mîna lui.

Și iarăși a cumpărat jupan Enachi postelnic ocină la Gherghești de la Mîinea Bouroșu, stînjeni 25, de pretutindeni, de peste tot hotarul, pentru 2800 de aspri gata, în zilele părintelui domniei mele și cu zapis de vînzare de la mîna lui, cu mulți martori.

Și iar să fie cinstitului dregător al domniei mele, jupan Enachi postelnic, ocină la Gherghinești, în județul Ialomița, partea lui Radul Slăviceanul toată, stînjeni 250, din cîmp și din pădure și din apă și cu vad de moară și din vatra satului, de pretutindeni, de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat jupan Enachi postelnic acești stînjeni de ocină de la Radul, fiul lui Slăviceanul, pentru 4 000 de aspri gata, în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Iliaș voievod și cu zapis de vînzare de la dînsul cu mulți martori.

Și iar a cumpărat jupan Enachi postelnic ocină la Cuiburi, de la Dragomir și de la Vîlsan 25 de stînjeni de ocină, pentru 1200 de aspri gata, iarăși din zilele lui Alexandru voievod și cu zapis de vînzare. Și iarăși a cumpărat jupan Enache postelnic ocină la Cuibure de la Ianiu, nepotul lui Mîinea pitar, 30 de stînjeni, de pretutindeni și de peste tot hotarul, pentru 1800 de aspri gata, iar în zilele lui Alexandru voievod cu zapis de vînzare de la mîna lui.

Și iar să fie cinstitului dregător al domniei mele jupan Enachi postelnic ocina numită Siraca, în județul Ialomița, stînjeni 44, de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat jupan Enachi postelnic acești stînjeni de ocină de la Oprea iuzbașa din Bucu, pentru <2400>[1] de aspri gata, în zilele lui Gavriil voievod și cu zapis de vînzare de la mîna lui, cu mulți oameni buni martori.

Și au vîndut acești boieri mai sus-spuși ocinile lor ei de bunăvoia lor, fără nici o silă și cu știrea tuturor boierilor și a megiașilor din sus, din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele. Și aceste ocine au fost cumpărate toate din zilele acelor domni, care sînt mai sus-spuși.

---

[1] Text ilizibil.

Iar cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar jupan Enachi postelnic a venit înaintea domniei mele, în divan, înaintea tuturor cinstiților dregători ai domniei mele, de a mărturisit în marele divan că zapisele şi cărțile de cumpărătură, pe care le-a avut pentru aceste ocini, au pierit cînd au venit păgînii tătari aici în țara domniei mele şi în țara Moldovei, de au robit țara jumătate şi sînt de atunci 3 ani. Apoi a venit jupan Enachi postelnic înaintea domniei mele la divan cu toți vînzătorii mai sus-spuşi, de i-au făcut alte zapise, al doilea rînd, la mîna lui Enache postelnic, cu mulți boieri martori. Şi au mărturisit ei toți înaintea domniei mele că vînduseră aceste ocine. Pentru aceasta am făcut acest hrisov al domniei mele de cumpărătură pentru aceste ocini mai sus-spuse, precum a <fost>[1] dinainte vreme şi am dat domnia mea cinstitului dregător al domniei mele, jupan Enachi fost mare postelnic, nepotul jupanului Scărlet Grama, ca să-i fie ocine, dedine şi de ohabă, fiilor şi nepoților şi strănepoților şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă şi blestem am pus domnia <mea>[1], după trecerea <domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn şi stăpînitor al Țării Româneşti sau dintre fiii domniei mele>[1] sau dintre rudele noastre sau, pentru păcatele noastre, din alt neam, el să cinstească şi să înnoiască şi să întărească acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare <sufletul>[1] lui, iar dacă nu va cinsti şi nu va înnoi şi nu va întări acest hrisov al domniei mele, ci-l va călca şi-l va nimici şi-l va strica, acela să fie de trei ori blestemat şi anatema şi afurisit de 318 sfinți părinți care sînt la Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie şi cu ceilalți necredincioşi iudei.

Iată şi martori am pus domnia <mea>[1]: jupan Papa mare vornic şi jupan Fiera fost mare logofăt, ispravnic al Craiovei şi jupan Hriza mare logofăt şi jupan Trufanda mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi Vartolomi mare stolnic şi Bratul mare comis şi jupan Apostol mare <paharnic>[1] şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic Hriza mare logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea Bucureşti, luna iulie 10 zile şi de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7<13>4[1], iar de la naşterea lui Hristos 1626.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alexandru voievod <m. p.>

Acad. R.P.R., Fotografii, XXVII/33.
Fotocopie după orig. perg.
O trad. la Arh. St. Buc., ms. 314 f. 157—158, după care s-au făcut completările.
EDIȚII. Slav şi trad. Nandriş, *Athos* 133—141.

---

[1] Text ilizibil.

113

1626 (7134) iulie 13.

Tănasie postelnic vinde lui Buzinca vistier ocină în Cepturi.

† Eu Tănasie postelnic cu feciorii mie, anumi Pătru i Ştéfan, nepoţii jupînesii Chéerăi ot Ciocini, scriimu şi mărturisim cu cest zapis al nostru să fie la mîna jupînului Buzincăi vistier, cum să se ştie că i-am vîndut a nnoastră parté de ocină de la Cepture. Însă den în partea moşă nnoastră, Chearei, jumătaté, derept 75 de galbéni. Şi o am vîndut noi de a nnoastră bunăvoe, fără nici o silă.

Şi cîndu am vîndut noi jupînului Buzincăi vistier, fost-au mărturii: jupan Ivaşco biv vel dvornic ot Băléni i jupan Gheorghi armaş ot Blagodeşti i jupan Nénciul vornic ot Măneşti i Grama postelnic ot Cepturé i Sima logofăt ot Tîrgovişte.

Пис Брашов мали дїак, мѣсеца юлїе г҃ї дьни, въ лѣт ҂зрлд҃.

Ivaşco dvornic [1]
Georgis armaş [2]
Nénciul vornic [1]
. . . . [3]
Sima logofăt ot Tîrgovişte [1]
Grama postelnic ot Cipturilă [1]

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, XXXVII/5.
Orig., hîrtie (29,5 × 20,5), patru peceţi aplicate.
Copie ibidem, ms. 206 f. 523.

114

1626 (7134) iulie 13.

Dumitraşco comis din Filipeşti se obligă să întoarcă banii lui Buzinca vistier pentru o ocină vîndută de Tănase, fiind Dumitraşco mai volnic să o cumpere.

† Jupan Dumitraşco comis ot Filipeşti scris-amu acesta al miu zapis cum să se ştii c-au fost vîndut Tanasii cu feciorii lui partea lor de ocină den Cépture, însă den partea jupînesei Chérei jumătate, jupînului Buzincăi vistier,

---

[1] Semnături autografe.
[2] Semnat cu litere latine.
[3] Loc rupt în original.

derept 70 de galbeni. Deci eu mi-am pus zi dénainte divanului cum să aibi a-i lépăda eu banii de acmu duminică céia duminică, că sînt eu mai volnic. Iar să nu-i voiu da banii duminică, la zi, iar jupînul Buzinca vistier să fie volnic să ții ocina şi să-şi facă şi cărți de moşii.

Пис Брашов мали дїꙗк, мѣсеца юлїе г҃ї дьни, въ лѣт ҂з҃рлд.

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, XXXVII/6.
Orig., hîrtie (16 × 20,5), pecete aplicată, căzută.
Copie ibidem, ms. 206 f. 522—523.

115

1626 (7134) iulie 13, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte m-rii Tismana satul Tîntava din județul Ilfov, cu rumânii.

† Милостїею Божїею, Їѡ Алеѯандрꙋ воевѡда и господинъ въсои земле Ѹꙋггрровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго покоинномꙋ Їѡ Радꙋл воевѡда. Дават господство ми сїею повелѣнїю господство ми свѣтомꙋ монастир зовемомꙋ Тисмѣна, идѣже ест храм чьстное Ѹспенїе Богородице и ѡтьцꙋ епископ Сергїе, еже ест наставник въ свѣта монастир и въсѣм иннoком, елици живꙋщых вь ѡбитѣли тое, ꙗкоже да ест свѣтомꙋ монастир Тисмѣна више речена село Тънтава ѡт сꙋдство Єлх<ов>, въс село със въсом хотаром и със въсих вечини и със въс ходоком, ѡт полю и ѡт шꙋм и ѡт вод и със вечинїи и ѡт седалище селов, ѡт посвꙋди, варе елика се хтит изврати ѡт по въс хотаром, ѡт хотар даже до хотар, по старе хотаре и белѣге дрѣвных.

Понеже того село Тънтава више пис бїѡ ест вьс людїе кнеѕи за дѣдино със ѡчине им. А потом, къда ест бил вь дьнїе покоинномꙋ Михаил воевод, а село Тънтава и въсих наслѣдницїи селѡв, ѡни продадоше се вечини Сръбꙋлов бив вел столник, брат поп Станов ѡт Чернецꙋ ѡт сꙋдство Мех<единци> със вьсах ѡтьчества их ѡт хотар до хотар, за ҂е҂ї аспри готови, ѡни за нихном доброволю без ни едно силостїе, ѡт кога бист теченїе лѣтом ҂з҃рд.

А потом, къда ест бил пакиже вь при дьнїе Михаил воевод, по врѣме что ест бил господства его ꙋ варош ꙋ Гергица таже по тае врѣме прилꙋчило сѣ сꙋт Срьбꙋлѡв столник съмрьти; и дал ест того село Тънтава Срьбꙋл столник ѡн сам съ ꙋста его, да бꙋди ꙋ свѣта монастир Тисмѣна радї дꙋша его, понеже ю ест бил дꙋховник ѡтьцꙋ архїемандрит Сергїе, что ест бил наставник свѣтомꙋ монастир Тисмѣна и комкает и ѡднесил ю ест тѣлом и костех его ѡт варош Гергиць сам ѡтцꙋ архїемандрит Сергїе тере га ест погребает вьньтръ ꙋ свѣта монастир Тисмѣна како ест бил ѡставил Срьбꙋл столник със ꙗзика его. И написаше сѧ ѡн въ свѣтою помѣник и въсах порꙋденїа его. И дали сꙋт Сръбꙋл столник и книг покоинном Михаил воевод что ест имал ѡн за покꙋпенїе по село Тънтава въ ръкꙑх ѡтцꙋ архїемандрит Сергїе наставником монастирїи Тисмѣна и ѡставил ест Сръбꙋл столник със великою клетво да ест село Тънтава свѣтомꙋ монастири Тисмѣна за дѣдїнꙋ. И ѡт тогда вълс дръжал ест свѣта монастир Тисмѣна село Тънтава със добромирно.

Ако прилꙋчило сѣ сꙋт тере ест пошел Михаил воевод ѡт ѡвде кралю ꙋ Ардѣлское земле, тогда над тае врѣме възимал ест Михаил воевод по ѡтцꙋ архїемандрит Сергїе ѡт зде ѡт Тисмѣна тере га ест поставил епископ въ свѣта епископїе глаголеми Мꙋкачи, въ Ѹггрьское земле.

По ѡтшествїе покоинном Михаил воевод, ако настоал ест Радꙋл воевод Шербан бити господарь земле Влашкое по траг Михаил воевод, а Радꙋл воевод Шербан възимал ест село Тънтава ѡт свѣта монастир Тисмѣна тере ест помилозал по жꙋпаница Єлина, дьщера поп Костандинов ѡт варош Бꙋкꙋрещи, жителница Нѣгоев логофет ѡт варош Търговище, със село Тънтава, понеже нѣст бил книга Сръбꙋлов столник за покꙋпенїе ꙋ свѣта монастир, анꙋ ест бил на ѡтьцꙋ епископ Сергїе ꙋ Лѣшское земле, ниже знает Шербан воевод како ест село Тънтава свѣтомꙋ монастир Тисмѣна покꙋпил за Сръбꙋл столник и дадех въ свѣта монастир Тисмѣна, анꙋ ю ест мнит господство емꙋ ꙗкоже ест село господскꙋ, покꙋпил за Михаил воевод, почто радї нѣст бил тогда книга Михаюв воевод за покꙋпенїе ꙋ свѣта монастир, что ест имѣл Сръбꙋл столник над село Тънтава. Таже ѡт при дьнїе Шербан воевод вълс дръжал ест жꙋпаница Єлина село Тънтава без ни една правостїе даже до при дьнїе Алеѯандров воевод, сина Илїꙗш воевод. А къда ест бил въ дьнїе господство его, а егꙋменꙋл Їѡсифꙋ и със въсих калꙋгерїи ѡт свѣта монастир Тисмѣна ѡни сꙋт пошел пред Алеѯандров воевод ꙋ великїи диван тере съпрѣше се за лицꙋ със жꙋпаница Єлина и сведетелствовал сꙋт тогда мноѕи болѣри како ест село Тънтава свѣтомꙋ монастир Тисмѣна. И ѡстал ест калꙋгерїи по жꙋпаница Єлина ѡт закон и ѡт сꙋжденїе ѡт пред Алеѯандрꙋ воевод и възимал ест калꙋгерїи по село Тънтава ѡт рꙋка жꙋпаницев Єлинеи със право сꙋжденїе.

А потом, къда ест бил въ дьнїе покоинном родителю господство ми Їѡ Радꙋл воевод, а жꙋпаница Єлина не ѡставлѣют сѧ, нꙋ пакиже ест ходил със ласканїе и възимал ест село Тънтава ѡт свѣта монастир Тисмѣна без правостїе, понеже нѣст бил книга Михаюв воевод зде въ земле, ниже ѡтьцꙋ Сергїе, нꙋ ест бил далече ꙋ земле Лѣшкое.

Таже а потом, къда ест бил съда въ дьнїе господство ми, а ѡтьцꙋ епископꙋл Сергїе ѡн ест дошел ѡт Лѣшкое земле пакиже зде въ земле Влашкое и помислъ на мѣсто игдеже ест бил наиспръво и стоал сꙋт бити, със Божїю хотѣнїе и със волѣ покоинном родител господство ми Їѡ Радꙋл воевод и със волѣ господство ми пакиже наставник въ свѣта монастир више пис, како ест бил и ѡт прѣжде врѣме. А ѡтцꙋ Сергїе, ѡн ест пришел пред господство ми ꙋ великїи диван тере съпрѣше се за лицꙋ съ жꙋпаница Єлина и със мꙋж еи, Нѣгое лѡгофет и със синꙋ си Костандин постелник радї село Тънтава и сице прѣше ѡни пред господства ми ȣ диван како село Тънтава нѣст бил покȣпил за Сръбȣл столник по негови прави аспри, что ест бил село господскȣ, покȣпил по нозцїи господскїи ѡт покоиннаго Михаил воевод, ꙗкоже да дръжит ѡни село монастирїи Тисмѣна въ силостїе и със кривостїю. И извадил ест ȣ диван и една книг покоинном родїтел господство ми Iѡ Радꙋл воевод по село Тънтава и бѣше написан въ книга господство емȣ како ест бил село господскȣ покȣпил за покоиннаго Михаил воевод по аспри господскїи, нѣст бил покȣпил със правостїе за Сръбȣл столник, ниже продадоше се емȣ вечини. А въ том ѡтьцȣ епископ Сергїе, наставником свѣтомȣ <монаст>[1] ир Тисмѣна проꙗвил ест ȣ великїи диван книга Михаил воевод, искалена сам със рȣка своего из дол, что ест имал Сръбȣл столник за покȣпенїе над село Тънтава написани въ<си>[1] наслѣдницїи селов по име и хотаровех селов по кȣде ест бил б . . . .[1] Въ том господство ми съм гледах и сȣдихом по прав и по закон Божїе, кȣпноже със въсихми чьститими правителїи господство ми и добре истинствовахом господство ми за ред ѡвом село.

И еще же сȣт сведетелствовал въсих болѣрїи пред господства ми ȣ диван како ест бил село Тънтава свѣтомȣ монастир Тисмѣна дал за прѣставлъшаго Сръбȣл столник ȣ свѣта монастир више пис, радї помѣна, идеже лежаше костех его, анȣ ест бил един село притеснȣл и ѡбдръжан за жȣпаница Єлина без правостїе. Нȣ съм истинствовал господство ми како нѣст бил село господскȣ никогдаже, ниже ѡбрѣтают сѧ село Тънтава написан ȣ катастихȣл Михаил воевод того за покȣпенїа селам господски нигде, анȣ ест бил за дѣдїнȣ свѣтомȣ монастир Тисмѣна, дал за Сръбȣл столник радї дȣша его. Таже ест ѡстал жȣпаница Єлина и мȣж ей Нѣгое логофет и сынъ ей Костандин постелник ѡт закон и ѡт сȣжденїе ѿт пред господства ми ѡт диван како по векїю метѣх да не имат със село Тънтава въ вѣки. И възѣхом господство ми ѡт нихни и книг родїтел господства ми Iѡ Радꙋл воевод что ест имал жȣпаница Єлина над село Тънтава тере ѡ съм дал господство ми въ рȣкых калȣгером ѡт Тисмѣна да сȣт им дѣдїно. А ащелиже хокет извадити жȣпаница Єлина или сынози ей нѣкїе книги господскїи нѣкогда над село Тънтава тех книги да се <не>[2] вѣрȣет нȣ лъжниче да стоет.

Сего радї дадох сьм господство ми свѣтѣи божественѣи монастир Тисмѣна ꙗкоже да мȣ ест село Тънтава със въс хотаром и със въсих вечнїи и със въс ходоком ѡчинȣ дѣдїно и въ ѡхаб и не ѡт когождо непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже ȣбо и сведетелїи поставих господство ми: жȣпан Папа вел дворник и жȣпан Фїера бив вел логофет, исправник Краюѡзен и жȣпан Хриза вел лѡгофет и жȣпан Трȣфанда вел вистїар и жȣпан Михо вел спатар и жȣпан Бартоломи вел столник и жȣпан Братȣл вел комис и жȣпан Апостол вел пехарник и жȣпан Костандин вел постелник. И исправник . . . .[3]

---

[1] Loc rupt.
[2] Omis.
[3] Loc alb.

И написах аз, Лепъдат логофет, въ настолни градꙋ Бȣкȣрещи, мѣсеца юлїє г҃ї дьни и ѡт Ѧдама даже до селѣ въ сего писанїє теченїа лѣтом, въ лѣт ҂зрлд, а ѡт рождества Христово, ҂ахкѕ.

† Їѡ Ѧлиѯандрȣ вѡевѡда, милостїю Божїю, господинь.

Иѡ Ѧлеѯандрȣ воевода <m. p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numită Tismana, unde este hramul cinstita Uspenie a născătoarei de Dumnezeu şi părintelui episcop Serghie, care este nastavnic la sfînta mănăstire şi tuturor călugărilor cîţi vieţuiesc în acel lăcaş, ca să fie sfintei mănăstiri mai sus-zise, Tismana, satul Tîntava din judeţul Ilfov, tot satul cu tot hotarul şi cu toţi vecinii şi cu tot venitul din cîmp şi din pădure şi din apă şi cu vecinii şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar, pe vechile hotare şi pe semne de demult.

Pentru că acel sat mai sus-scris, Tîntava, au fost tot oameni cnezi de moştenire cu ocinile lor. Iar apoi, cînd a fost în zilele răposatului Mihail voievod, satul Tîntava şi toţi moştenii satului s-au vîndut vecini lui Sîrbul fost mare stolnic, fratele popii Stan din Cerneţi, din judeţul Mehedinţi, cu toată moştenirea lor, din hotar pînă în hotar, pentru 15 000 aspri gata, ei de a lor bunăvoie, fără nici o silă, de cînd a fost cursul anilor 7104.

Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Mihail voievod, pe vremea cînd a fost domnia lui în oraş la Gherghiţa, pe acea vreme s-a întîmplat lui Sîrbul stolnic moarte; şi a dat Sîrbul stolnic acel sat Tîntava el singur cu gura lui să fie la sfînta mănăstire Tismana pentru sufletul lui, pentru că i-a fost duhovnic părintele arhimandrit Serghie care a fost nastavnic al sfintei mănăstiri Tismana, şi l-a strîns şi i-a adus trupul şi oasele lui din oraşul Gherghiţa însuşi părintele arhimandrit Serghie de l-a îngropat înăuntru în sfînta mănăstire Tismana, cum a lăsat Sîrbul stolnic cu limba lui. Şi s-a scris el la sfîntul pomelnic şi toate rudele lui. Şi a dat Sîrbul stolnic şi cartea răposatului Mihail voievod pe care a avut-o el de cumpărătură a satului Tîntava în mîna părintelui arhimandrit Serghie, nastavnicul mănăstirii Tismana şi a lăsat Sîrbul stolnic cu mare blestem să fie satul Tîntava de moştenire al sfintei mănăstiri Tismana. Şi de atunci a tot stăpînit sfînta mănăstire Tismana satul Tîntava cu bună pace.

Iar dacă s-a întîmplat de a plecat Mihail voievod de aici crai în Ţara Ardealului, atunci, pe acea vreme, a luat Mihail voievod pe părintele arhimandrit Serghie de aici de la Tismana de l-a pus episcop la sfînta episcopie numită Mucaci, în Ţara Ungurească.

După trecerea răposatului Mihail voievod, dacă a stat Radul voievod Şerban să fie domn al Ţării Româneşti, în urma lui Mihail voievod, Radul voievod Şerban a luat satul Tîntava de la sfînta mănăstire Tismana de a miluit pe jupaniţa Elina, fiica popii Costandin din oraşul Bucureşti, soţia lui Neagoe logofăt din oraşul Tîrgovişte, cu satul Tîntava, pentru că n-a fost cartea de cumpărătură a lui Sîrbul stolnic la sfînta mănăstire, ci a fost la părintele episcop Serghie în Ţara Leşească, nici nu ştia Şerban voievod că satul Tîntava este al sfintei mănăstiri Tismana, cumpărat de Sîrbul stolnic şi dat la sfînta mănăstire Tismana, ci i s-a părut domniei lui că este sat domnesc, cumpărat de Mihail voievod, pentru că n-a fost atunci la sfînta mănăstire cartea de cumpărătură a lui Mihail voievod pe care a avut-o Sîrbul stolnic pentru satul Tîntava. Astfel, din zilele lui Şerban voievod a tot stăpînit jupaniţa Elina satul Tîntava fără nici o dreptate, pînă în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Iliaş voievod. Iar cînd a fost în zilele domniei lui, egumenul Iosif şi cu toţi călugării de la sfînta mănăstire Tismana, ei au venit înaintea lui Alexandru voievod în marele divan, de s-au pîrît de faţă cu jupaniţa Elina. Şi au mărturisit atunci mulţi boieri că satul Tîntava este al sfintei mănăstiri Tismana. Şi au rămas călugării pe jupaniţa Elina de lege şi de judecată dinaintea lui Alexandru voievod şi au luat călugării satul Tîntava de la mîna jupaniţei Elina cu dreaptă judecată.

Iar apoi, cînd a fost în zilele răposatului părinte al domniei mele Io Radul voievod, jupaniţa Elina nu s-a lăsat, ci iar a umblat cu înşelăciune şi a luat satul Tîntava de la sfînta mănăstire Tismana fără dreptate, pentru că n-a fost cartea lui Mihail voievod aici în ţară, nici părintele Serghie, ci a fost departe în Ţara Leşească.

Astfel, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, părintele episcop Serghie a venit din Ţara Leşească aici în Ţara Românească şi s-a gîndit la locul unde a fost dintîi şi a stat să fie, cu vrerea lui Dumnezeu şi cu voia răposatului părinte al domniei mele Io Radul voievod şi cu voia domniei mele, iar nastavnic la sfînta mănăstire mai sus-scrisă, cum a fost şi de mai înainte vreme. Iar părintele Serghie, el a venit înaintea domniei mele în marele divan de s-a pîrît de faţă cu jupaniţa Elina şi cu bărbatul ei Neagoe logofăt şi cu fiul lor Costandin postelnic pentru satul Tîntava şi aşa pîrau ei înaintea domniei mele în divan că satul Tîntava n-a fost cumpărat de Sîrbul stolnic pe asprii lui drepţi, ci a fost sat domnesc, cumpărat pe bani domneşti de răposatul Mihail voievod, ca să stăpînească ei satul mănăstirii Tismana cu sila şi cu strîmbătatea. Şi au scos în divan şi o carte a răposatului părinte al domniei mele Io Radul voievod pentru satul Tîntava şi era scris în cartea domniei lui că a fost sat domnesc, cumpărat de răposatul Mihail voievod pe aspri domneşti, n-a fost cumpărat cu dreptate de Sîrbul stolnic, nici nu i se vînduseră vecini. Iar întru aceea, părintele episcop Serghie, nastavnicul sfintei mănăstiri Tismana, a arătat în marele divan cartea lui Mihail voievod iscălită de el însuşi, cu mîna sa, din jos, pe care o avea Sîrbul stolnic de cumpărătură pe satul Tîntava, scrişi toţi moştenii satului pe nume şi hotarele satului pe unde au fost... [1] Întru aceea, domnia mea am cercetat şi am judecat după dreptate şi după legea lui Dumnezeu, împreună cu toţi cinstiții dregători ai domniei mele și bine am adeverit domnia mea pentru rîndul acestui sat.

---

[1] Loc rupt.

Și încă au mărturisit toți boierii înaintea domniei mele în divan că a fost satul Tîntava al sfintei mănăstiri Tismana, dat de răposatul Sîrbul stolnic la sfînta mănăstire mai sus scrisă pentru pomană, unde îi zac oasele, că a fost un sat cotropit și ținut de jupanița Elina fără dreptate. Și am adeverit domnia mea că n-a fost sat domnesc niciodată, nici nu s-a aflat satul Tîntava scris în catastihul lui Mihail voievod cel de cumpărătură a satelor domnești, ci a fost de moștenire al sfintei mănăstiri Tismana, dat de Sîrbul stolnic pentru sufletul lui. Astfel a rămas jupanița Elina și bărbatul ei Neagoe logofăt și fiul lor Costandin postelnic de lege și de judecată dinaintea domniei mele din divan, ca mai mult amestec să nu aibă cu satul Tîntava, în veci. Și am luat domnia mea de la ei și cartea părintelui domniei mele Io Radul voievod pe care a avut-o jupanița Elina pentru satul Tîntava, de o am dat domnia mea în mîna călugărilor de la Tismana, să le fie dedină. Iar dacă vor scoate jupanița Elina sau fiii ei vreo carte domnească cîndva pentru satul Tîntava, acea carte să <nu>[1] se creadă, ci să stea mincinoasă.

Pentru aceasta am dat domnia mea sfintei, dumnezeieștii mănăstiri Tismana ca să-i fie satul Tîntava cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul ocină, dedină și de ohabă și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Fiera fost mare logofăt, ispravnic al Craiovei și jupan Hriza mare logofăt și jupan Trufanda mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Vartolomi mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Apostol mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic... [2]

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna iulie 13 zile și de la Adam pînă acum la această scriere cursul anilor, în anul 7134, iar de la nașterea lui Hristos, 1626.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alexandru voievod <m. p.>

Acad. R.P.R., DCCXC/14.
Orig., perg. (42 × 56), pecete timbrată.
Cu o trad. la Arh. St. Buc., ms. 711 f. 119v — 122.

116

1626 (7134) iulie 17, București.

Alexandru Coconul voievod întărește lui Dumitru Filieșanul postelnic satul Dîrvarul din județul Mehedinți.

† Милостїю Божїею Їѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земле Ꙋггрровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго, покоиннаго Їѡ Радꙋл воевода.

---

[1] Omis.
[2] Loc alb.

Дават господство ми сїе повеленїю господство ми слꙋг господство ми Дꙋмитров постелник Фїлїешанꙋл и със синови си, елицем Богъ даровах, ꙗкоже да мꙋ ест село Дръварюл ѡт сꙋдство Мехединци, въс, със въсом хотаром и със въсих вечинїи и със въс доходоком ѡт посвꙋде, варе елика се хтит избрати ѡт по въс хотаром, ѡт хотар даже до хотар.

И хотарове и белѣѕе ѡчинїи ещеже да се знает: ѡт къ село Ѡбръшїѧ хотарꙋл на Четъцꙋе и ѡт Четъцꙋе дори ꙋ Пꙋт Бꙋзъꙗнилор и ѡт тꙋꙗ дори ꙋ Пꙋцꙋл Кладеницев и ѡт Пꙋцꙋл Кладеницев дори ꙋ Пꙋт Бънилещилѡр и ѡт Пꙋт Бънилещїлѡр дори ꙋ Камена Нанов и ѡт Камена Нанов дори ꙋ Пꙋта Ꙟторсꙋрев и ѡт Пꙋт Ꙟторсꙋрен пак ꙋ Камена Нанов и ѡт Камена Нанов дори ꙋ Градꙋ Команов и ѡт тꙋꙗ дори ꙋ Божора и ѡт Божора дори ꙋ Гропанꙋл Шовънилъв и ѡт тꙋꙗ дори ꙋ Пꙋт Bръбицев и дори ꙋ Падина Севериннꙋлѡв и ѡт Пꙋт Северинцев дори ꙋ Пꙋт Бꙋнцетꙋлов и ѡт Пꙋт Бꙋнцетꙋлов дори ꙋ Лакꙋл Пелинилѡр и ѡт тꙋꙗ дори ꙋ Лакꙋл Матеюв Маргъи и ѡт Лакꙋл Матеюв дори ꙋ Копачюл Тꙋрбꙋрен и ѡт тꙋꙗ дори и Лакꙋриле Џѣмене и ѡт Лакꙋриле Џѣменелор дори ꙋ Мъргꙋрѣле и ѡт Мъргꙋрѣле дори ꙋ хотарꙋл Єземшев.

И вечини да се знает въсих по име: Стоꙗн със братїꙗм си Симїѡн и Ѡпрѣ, със синови их и със внꙋцїи их и Дан със брат си Радѹл и със синови их и със внꙋцї их и Преда със синови си и със внꙋцїи и Їлїе със брат его, Мирѣ и със синови си и със внꙋцї их и Юга със синови си и със внꙋци его и Нан със брат си Ꙗлдѣ, със синови си и със внꙋцїи их и Балдовин със брат си Лепъдат, със синови их и със внꙋцї их и Дадꙋл със брат си Стоика, със синови их и със внꙋцї их и Џюрка със синови си и със внꙋцїи его и Стан със синови си и със внꙋцїи его и Гꙋма със синови си и със внꙋцїи его и Ѡпрѣ със синови си и Ръцїе със синови си и със внꙋцїи и Манѣ-л Балае със синови си и със внꙋцїи и Болдѣ със брат си Бадѣ, със синови си и Нистор Стънилъв и Кръщов Ръдꙋкꙋв със синови си и със внꙋцїи его и Пръвꙋл, внꙋк Предев със синови си и със внꙋцїи его и Їван със брат его Стан, със синови их и със внꙋцїи ех и Сꙋсъ Пътрꙋ със синови си и със внꙋцїи его и Драгꙋл със синови си и Датко със брат его, Тꙋдор и Стан със синови си и със внꙋцїи его и Кръчюн със синови си и Барбꙋл със брат си Бълан, със синови их и със внꙋцїи их и Драготь със синови си и Дан Къца със синови си и Шерб със синови си и със внꙋци его и Ѡпрѣ със брат си Кирко и Ѡприш и Богдан със синови си и със внꙋцїи си и Єрꙋгъ със синови си и със внꙋци его и Стънилъ със синъ его Дꙋма, със синови си и Дꙋꙗ със синови си и Дръгою със синови си и Їѡн със синови си и Юѡван със брат си Дънилъ и Станчюл и Дръгою със синови их и със внꙋцїи их и Ѹрсꙋл със синови си и със внꙋцїи его и Стоика Ръпезолев със синови си и Ꙗлдѣ Тричинов със синови си и със внꙋцїи его и Бенчѣ със синови си и Дꙋмитрꙋ със синови си и Ꙗврам със брат си Їѡн и със синови их и Џюрка със синови си и Ꙗврам със синови си и Дꙋмитрꙋ Сръбин със синꙋ си Станчюл и със синови си и Ѡпрѣ Черчелов със синови си и внꙋцїи его и Лꙋпꙋл със синови его и Тꙋдор Ръцїев със синови си и Богдан със синови си и със внꙋцїи его и

Грама със синови си и със внȣци єго и Стєпан със синови си и със внȣцї єго и Доброслав със синови си и със внȣцїи єго и Фȣнинцинє със синови си и със внȣцїи єго и Ївашко със синови си и Драгомир със синови єго и със внȣцїи єго и Стоꙗн Ѡнєскȣл със синови си и със внȣцїи єго и Корбȣл със синови си и със внȣком си и Бладȣл със синови си и със внȣци єго и Мога със синови си и със внȣцї єго и Бадѣ със пастȣрком си Строє, със синови си и със внȣцїи єго и братчєди си Блъдан и със внȣком си Кривъцȣ, със синови єго и със внȣцїи их и Лєпъдат със синови си и Слъвȣлѣ със синови си и със внȣцїи єго и Стоикан със синови си и Лȣпȣл Драгомиров със брат си Станчюл, със синови си и Кънда със брат си Филип, със синови си и със внȣцїи єго и Кръстѣ със синови си и Кръчюн Лȣканов със брат си Радѵл и Стоꙗн, със синови си и със внȣцї их и Пърцоє със синȣ си Гашпар и брат си Радѵл, със синови си и със внȣцїи си и Фръцикан със синови си и със внȣцїи єго и Микȣл със синови си и Бърбȣца със синови си и със внȣци єго и Стоꙗн Блъсанов със синови и Продан със синови си и със внȣцїи єго и Модрѣ със синови си и със внȣци єго и Бадѣ Поꙗтъв със синови си и Никоаръ със братчєди си Пътрȣ, със синови си и със внȣцїи єго и Драгомир със синови си и със внȣцїи си и Гюѡрман Чюхȣлов със синови си и Ѡпрѣ със синови си и Добрє със синȣ си Роман и Къчюлат със синови си и със внȣци єго и Ѡпрѣ Фȣнинцинєв със синови си и със внȣцїи єго и Мирѣ Тȣдосїєв със синови си и със внȣци си и Богдан Михаюв със братї єго и със внȣцїи єго и Драгомир със брат си и Бȣкȣлѣ със синози си и със внȣцїи си и Стънїѧ Нєгрєв със синови си и със внȣцїи си и Сокол със синови си и със внȣцїи єго и Ѡпрѣ със синови си и със внȣцїим си и Станчюл със синови си и Симїѡн със синови си и Къзан със синози си и със внȣцїи их и Їѡн Матєюв със синови си и Ѡпрѣ Попозникȣв със синови си и със внȣцїи си и . . . . [1]

Понєжє того сєло Дръварюл вишє пис, ѡни єст бил въсих кнєѕи със ѡчинє их ѡт дѣдї за прѣдѣдї, єщєжє ѡт прѣждє врѣмє, ѡт при дьнїє прочїим стари господари дрѣвных. Ꙗ потом, къда єст бїѡ съда, въ дьнїє господство ми, а сєло Дръварюл със въсих наслѣдницїи сєлѡв, колици сȣт по рєд вишє рєчени, ѡни продадошє сє въсих вєчини със въсах ѡчина им слȣго господстєва ми Дȣмитров постєлник ѡт Филїꙗш, за х͠к жилти готови. И продадошє сє ѡни за нихном доброволю и със ȣзнанїа <въсѣ>[2]м мєгїашом ѡт гор из дол и ѡт ѡкръст мєстом. И дошли сȣт и ѡни въсих за лицȣ прєд господство ми ȣ вєликїи диван тєрє сȣт сзєдєтєлствовал, ꙗкожє продают сѧ вєчини бєз ни єдно силост със въс хотаром, како єст вишє пис, за того цѣни за новци, х͠к ȣги, єжє сȣт вишє рєчени.

И били сȣт мноѕи болѣри свєдєтєлїи ѡт ѡколно мєстом на ѡстроєнїа их и ѡт къда сє сȣт продал минȣєт єдни годин.

Сєго радї дадох съм и господство ми слȣго господство ми Дȣмитров постєлник Фїлїєшанȣл ꙗкожє да ю єст сєло Дръварюл със въсих вєчинїи и със

---

[1] Loc alb de circa 8 cuvinte.

[3] Loc rupt.

въс хотаром ѡчинъ, дѣдинꙋ и въ ѡхабꙋ синовом и внꙋком и прѣвнꙋчетом и не ѡт когождо непоколѣбимо, поризмо господство ми.

Сеже ꙋбо и сведетеліи поставлѣем господство ми: жꙋпан Папа вел дворник и жꙋпан Фїера бив вел логофет, исправник Краюѡвеи и жꙋпан Хриза вел лѡгофет и жꙋпан Трꙋфанда вел вистїiар и жꙋпан Михо великїи спатар и жꙋпан Вартоломе вел столник и жꙋпан <Братꙋл вел>[1] комис и жꙋпан Ѧпостол вел пехарник и жꙋпан Костандин великїи постелник. И исправник Хриза вел лѡгофет.

И аз, Лепъдат логофет, написах въ градꙋ Бꙋкꙋрещи, мѣсеца юлїе зі҃ дьни, въ дьнъ света мꙋченица Марина и ѡт Ѧдама даже до нинѣ въ сего писанїе текꙋщаго лѣтом, въ лѣт ҂зрлд҃, а ѡт рождества Христово, ҂ахкѕ҃.

† Їѡ Ѧлиѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю Божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Dumitru postelnic Filieşanul şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie tot satul Dîrvariul din judeţul Mehedinţi, cu tot hotarul şi cu toţi vecinii şi cu tot venitul de pretutindeni, ori cît se va alege de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar.

Şi hotarele şi semnele ocinei încă să se ştie: dinspre satul Obîrşia, hotarul la Cetăţue şi de la Cetăţue pînă în Drumul Buzăianilor şi de aci pînă în Puţul Fîntînii şi din Puţul Fîntînii pînă în Drumul Băileştilor şi din Drumul Băileştilor pînă în Piatra lui Nan şi din Piatra lui Nan pînă în Drumul Întorsurei şi din Drumul Întorsurei pînă în Cetatea lui Coman şi de aci pînă în Bojora şi din Bojora pînă în Gropanul lui Şovăilă şi de aci pînă în Drumul Vîrbiţei şi pînă în Padina Severinului şi din Drumul Severinţei pînă în Drumul Bungetului şi din Drumul Bungetului pînă în Lacul Pelinilor şi de aci pînă în Lacul lui Matei al Margăi şi din Lacul lui Matei pînă în Copaciul lui Turbure şi de aci pînă în Lacurile Gemene şi din Lacurile Gemenelor pînă în Măgurele şi din Măgurele pînă în hotarul Ezemşei.

Şi vecinii să se ştie toţi anume: Stoian cu fraţii săi, Simion şi Oprea cu fiii lor şi cu nepoţii lor şi Dan cu fratele său Radul şi cu fiii lor şi cu nepoţii lor şi Preda cu fiii săi şi cu nepoţii şi Ilie cu fratele lui, Mirea şi cu fiii săi şi cu nepoţii lor şi Iuga cu fiii săi şi cu nepoţii lui şi Nan cu fratele său Aldea, cu fiii săi şi cu nepoţii lor şi Baldovin cu fratele său Lepădat cu fiii lor şi cu nepoţii lor şi Dadul cu fratele său Stoica, cu fiii lor şi cu nepoţii lor şi Giurca cu fiii săi şi cu nepoţii lui şi Stan cu fiii săi şi cu nepoţii lui şi Guma cu fiii săi şi cu nepoţii lui şi Oprea cu fiii săi şi Răţie cu fiii săi şi cu nepoţii şi Manea al Vălaei cu fiii săi şi cu nepoţii şi Boldea cu fratele său Badea, cu fiii săi şi Nistor al lui Stănilă şi Cîrştov al lui Răducu cu fiii săi şi cu nepoţii lui şi Pîrvul, nepotul lui Preda, cu fiii săi şi cu nepoţii lui şi Ivan cu fratele lui, Stan, cu fiii lor şi cu nepoții lor şi Susă Pătru cu fiii săi şi cu nepoții lui şi Dragul cu fiii săi şi Datco cu fratele lui, Tudor şi Stan cu fiii săi şi cu nepoții lui şi Crăciun cu fiii săi şi Barbul cu fratele său Bălan, cu fiii lor şi cu nepoții lor şi Dragotă cu fiii săi şi Dan Căța cu fiii săi şi Şerb cu fiii săi şi cu nepoții lui şi Oprea cu fratele său Chirco şi Opriş şi Bogdan cu fiii săi şi cu nepoții săi şi Erugă cu fiii săi şi cu nepoții lui şi Stănilă cu fiul lui, Duma, cu nepoții săi şi Duia cu fiii săi şi Drăgoiu cu fiii săi şi Ion cu fiii săi şi Iuovan cu frații săi Dănilă şi Stanciul şi Drăgoi cu fiii lor şi cu nepoții lor şi Ursul cu fiii săi şi cu nepoții lui şi Stoica al Răpezoaei cu fiii săi şi Aldea al lui Tricină cu fiii săi şi cu nepoții lui şi Beicea cu fiii săi şi Dumitru cu fiii săi şi Avram cu fratele său Ion şi cu fiii lor şi Giurca cu fiii săi şi Avram cu fiii săi şi Dumitru Sîrbul cu fiul său Stanciul şi cu fiii săi şi Oprea al lui Cercel cu fiii săi şi cu nepoții lui şi Lupul cu fiii lui şi Tudor al lui Răție cu fiii săi şi Bogdan cu fiii săi şi cu nepoții lui şi Grama cu fiii săi şi cu nepoții lui şi Stepan cu fiii săi şi cu nepoții lui şi Dobroslav cu fiii săi şi cu nepoții lui şi Funingine cu fiii săi şi cu nepoții lui şi Ivaşco cu fiii săi şi Dragomir cu fiii lui şi cu nepoții lui şi Stoian Onescul cu fiii săi şi cu nepoții lui şi Corbul cu fiii săi şi cu nepoții săi şi Vladul cu fiii săi şi nepoții lui şi Moga cu fiii săi şi cu nepoții lui şi Badea cu fiul său vitreg Stroe, cu fiii săi şi cu nepoții lui şi vărul său Vlădan şi cu nepotul său Crivăț, cu fiii lui şi cu nepoții lor şi Lepădat cu fiii săi şi Slăvulea cu fiii săi şi cu nepoții lui şi Stoican cu fiii săi şi Lupul al lui Dragomir cu fratele său Stanciul, cu fiii săi şi Cînda cu fratele său Filip, cu fiii săi şi cu nepoții lui şi Cîrstea cu fiii săi şi Crăciun al lui Lucan cu frații săi, Radul şi Stoian, cu fiii săi şi cu nepoții lor şi Pîrțoe cu fiul său Gaşpar şi fratele său Radul cu fiii săi şi cu nepoții săi şi Frățican cu fiii săi şi cu nepoții lui şi Micul cu fiii săi şi Bărbuța cu fiii săi şi cu nepoții lui şi Stoian al lui Vîlsan cu fiii săi şi Prodan cu fiii săi şi cu nepoții lui şi Modrea cu fiii săi şi cu nepoții lui şi Badea al lui Poiată cu fiii săi şi Nicoară cu vărul său Pătru, cu fiii săi şi cu nepoții lui şi Dragomir cu fiii săi şi cu nepoții săi şi Ghiuorman al lui Ciuhul cu fiii săi şi Oprea cu fiii săi şi Dobre cu fiul său Roman şi Căciulat cu fiii săi şi cu nepoții lui şi Oprea al lui Funingine cu fiii săi şi cu nepoții lui şi Mirea al lui Tudosie cu fiii săi şi cu nepoții săi şi Bogdan al lui Mihai cu fratele lui şi cu nepoții lui şi Dragomir cu fratele său şi Bucuilea cu fiii săi şi cu nepoții săi şi Stănia al lui Negre cu fiii săi şi cu nepoții săi şi Socol cu fiii săi şi cu nepoții lui şi Oprea cu fiii săi şi cu nepoții săi şi Stanciul cu fiii săi şi Simion cu fiii săi şi Căzan cu fiii săi şi cu nepoții lor şi Ion al lui Mateiu cu fiii săi şi Oprea al lui Popoviciu cu fiii săi şi cu nepoții săi .... [1]

---

[1] Loc rupt.

Pentru că acel sat Dîrvariul mai sus scris, ei au fost toți cnezi cu ocinile lor, din moşi, din strămoşi, încă dinainte vreme, din zilele altor domni bătrîni de demult. Iar apoi, cînd a fost acum în zilele domniei mele, iar satul Dîrvariul cu toţi moştenii satului cîţi sînt pe rînd mai sus-spuşi, ei s-au vîndut toţi vecini cu toată ocina lor slugii domniei mele Dumitru postelnic din Filiaşi pentru 620 galbeni gata. Şi s-au vîndut ei de a lor bunăvoie şi cu ştirea tuturor megiaşilor din sus şi din jos şi din jurul locului. Şi au venit şi ei toţi înaintea domniei mele în marele divan de au mărturisit că s-au vîndut vecini fără nici o silă, cu tot hotarul, cum este mai sus scris, pentru acel preţ de bani, 620 ughi, care sînt mai sus-spuşi.

---

[1] Loc alb.

Şi au fost mulţi boieri martori din jurul locului la întocmirea lor şi de cînd s-au vîndut a trecut un an.

De aceea, am dat şi domnia mea slugii domniei mele lui Dumitru postelnic Filieşanul ca să-i fie satul Dîrvariul cu toţi vecinii şi cu tot hotarul ocină, dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Fiera fost mare logofăt, ispravnicul Craiovei şi jupan Hriza mare logofăt şi jupan Trufanda mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Vartolomei mare stolnic şi jupan <Bratul mare>[1] comis şi jupan Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic Hriza mare logofăt.

Şi eu, Lepădat logofăt, am scris în cetatea Bucureşti, luna iulie 17 zile, în ziua sfintei muceniţe Marina, şi de la Adam pînă acum la această scriere cursul anilor, în anul 7134, iar de la naşterea lui Hristos, 1626.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul Regional al Olteniei, nr. 42.
Orig. perg. (41 × 55), pecete timbrată.
Copie slavă şi trad. din 1883, la Arh. St. Buc., ms. 1251 f. 20.

117

1626 (7134) iulie 20, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Preda spătar ocini în Albeşti şi Edomireşti.

† Милостїєю Божїєю Їѡ Ꙗлєѯандрꙋ воєвода и господинъ въсои зємлє Ȣггрровлахїнскоє, синъ великаго и прѣдобраго покоинпаго Їѡ Радꙋл воєвод. Дават господство ми сїє повєлѣнїє господства ми слꙋго господство ми Прєдєв спатар и със синови си, єлицєм Богъ даст, ꙗкожє да мꙋ єст ѡчинꙋ ꙋ сєло ꙋ Ꙗлбєщї трєтаго дєл, али дєл Радꙋлꙋи постєлник ѡт Чєптороаꙗ въсах, ѡт полю и ѡт шꙋма и ѡт вод и със вєчини и ѡт сєдалищє сєлов, ѡт посвꙋдє и ѡт по въс

---

[1] Loc rupt.

хотаром, варе елика се хтит избрат. И вечнїи да се знает по име: стар Циган със синови си и Вꙋлпѣ със синови си и Ратѣ със синови си и Кътъръꙋ със синови си и Станчюл със синови си и Бадѣ със синови си и Сокол със синови си и брат си със синови си и и Кътъръꙋ със синови си и Ꙗнкꙋл със синови си и дрꙋѕи вечнии, колицн се хощꙋт ѡбрѣсти за дѣдїнꙋ над сїѧ ѡчинꙋ.

И пак да ест слꙋго господство ми Предев спатар ѡчинꙋ ꙋ Єдомирещї, въ сꙋдство Ꙗргеш, третаго дел ѡт сел, али дел Радꙋлꙋи постелник ѡт Чептꙋроаꙗ въсах, ѡт полю и ѡт шꙋма и ѡт вод и ѡт седалище селов и ѡт по въс хотаром и със вечнии по име: стар Шерб със синови си и Гъбрїꙗн със синови си и и Шербꙋ със синови си и Стонка със синови си и Бланкꙋл със синови си и Манѣ Флꙋе<ръ>торюл със синови си и синъ Гашпаров и дрꙋги вечнии колицн се хощꙋт наити за дѣдїно над сїе ѡчинъ. Понеже сїе дели за села била ест за дѣдїно Радꙋлов постелник ѡт Чептꙋроаꙗ. Таже ѡн ест бил продал наипрѣжде врѣме Радꙋлов постелник ѡт Фїеръщї нѣкое села по име село Ꙋлмꙋлецїи въсих и село Земничеле половино и село Земничѣлеле половино за т҃ ꙋги.

Ꙗ потом, сїе села више речене нѣст бил стоателние Радꙋлов постелник Нъстꙋрел ѡт Хїеръщї, анꙋ им ест възимал Ївашко постелник ѡт Бълотещи ѡт рꙋка Радѵлов постелник. Таже потом, Радѵл постелник ѡт Хїеръщї нѣст имал дрꙋге села да възимает ѡт над Радѵл постелник ѡт Чептꙋроаѧ анꙋ ест възимал залог сїе дели за села више речене и҆ ꙋдръжал им ест Радꙋл Нъстꙋрел нѣколика врѣме. Ꙗпои, Радѵл постелник ѡт Хїеръщї рекла ест жꙋпаницев Калев по съмръти мꙋж еи Радѵлѡв постелник ѡт Чептꙋроаꙗ или да их звадит ѡтьчьствїех что ю ест продал или да га свобождаеше да продает сїе дѣдїне что ест бил залѡг идѣже хокет можити, ꙗкоже ест стоал н҃ годинни въс залог. Ꙗ жꙋпаница Калѣ ѡна нѣст мꙋ моглъ извадитї сїе села ѡт рꙋка Івашков постелник, анꙋ га ест свободил да им продати сїе дели за села нꙋ ест бил поставлене залог. Таже, по съмръти жꙋпаницев Калев, пакиже ест въспрашал Радѵл постелник Нъстꙋрел по Преда слꙋжар и по Строе постелник, братїи Радѵлов постелник ѡт Чептꙋроаꙗ и по синови его, ꙗкоже да даст новцї ꙋги т҃ и да си скꙋпꙋети залогꙋл; ѡни сꙋт реклъ ере не могꙋ. Въ том, въспрашает Радѵл постелник ѡт Хїеръщи и по Преда спатар, внꙋком их, тере да скꙋпꙋет тех села. Таже ꙋ тем Преда спатар ѡн не ѡбинꙋл сѣ сꙋт да ѡставитї да се смѣшаети дрꙋѕи тꙋжди людїе въ ѡтьчьствїа им, анꙋ си сꙋт продал Преда спатар негове дѣдїне ѡт през Ѡлт и дал ест новцїи Радѵлов постелник въсих готови ꙋги т҃, почто радї ест бил поволен скꙋповати си сїе дели за села ѡт пред господства ми и със ꙋзнанїа въсам диваном и а въсѣхми болѣром ѡт двора господства ми и със ꙋзнанїа вьсѣми мегїашом ѡт ѡколном местом.

И видѣх господство ми и записꙋл Радѵлов постелник за проданїе на рꙋка Предев спатар със мноѕи болѣри и кꙋпцї которїи сꙋт били на ѡстроенїа им на име: вел Прока кꙋпецѵ и Ꙗнгелет и Конда армаш и ѡт Тръгшор, Настѣ и Радѵл логофет и мноѕи болѣри еже не сꙋт зде писани въ книг сїю.

Сєго радї, дадох съм господство ми слȣго господство ми Прє[н]дєв спатар, ꙗкожє да мȣ єст сїє дєли за ѡчинȣ и със вєчини ѡчинъ дѣдино и въ ѡхаб синовом и внȣком и прѣвнȣчєтом и нє ѡт когождо нєпоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сєжє ȣбо и свєдєтєлїи поставих господство ми: жȣпан Папа вєл дворник и жȣпан Хриза вєл лѡгофєт и жȣпан Трȣфанда вєл вистїꙗр и жȣпан Михо вєл спатар и жȣпан Вартоломи вєл столник и Братȣл комис и Ꙗпостол вєл пєхарник и жȣпан Костандин вєл постєлник. И исправник Хриза вєл логофєт.

И написах Лєпъдат логофєт въ градȣ Бȣкȣрєщи, мѣсєца юлїє к҃ дьни, въ дєнъ свѣти Їлїє пророк и ѡт Ꙗдама въ лѣто ҂зрлд҃.

† Їѡ Ꙗлєѯандрȣ вѡєвѡда, милостїю Божїю, господинь.

Иѡ Ꙗлєѯандрȣ воєвода <m. p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului, Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, lui Preda spătar şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în sat în Albeşti a treia parte, însă partea lui Radul postelnic din Ceptoroaia toată, din cîmp şi din pădure şi din apă şi cu vecini şi din vatra satului, de pretutindeni şi de peste tot hotarul oricît se va alege. Şi vecinii să se ştie pe nume: Ţigan cel bătrîn cu fiii săi şi Vulpe cu fiii săi şi Ratea cu fiii săi şi Cătărău cu fiii săi şi Stanciul cu fiii săi şi Badea cu fiii săi şi Socol cu fiii săi şi fratele său cu fiii săi şi iar Cătărău cu fiii săi şi Ancul cu fiii săi şi alţi vecini, cîţi se vor afla de moştenire pe această ocină.

Şi iarăşi să fie slugii domniei mele, lui Preda spătar, ocină în Edomireşti, în judeţul Argeş, a treia parte din sat, însă partea lui Radul postelnic din Ceptuoaia toată, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vatra satului şi de peste tot hotarul şi cu vecini, anume: Şerb cel bătrîn cu fiii săi şi Găbrian cu fiii săi şi Şerbu cu fiii săi şi Stoica cu fiii săi şi Vlaicul cu fiii săi şi Manea flue<ră>toriul cu fiii săi şi fiul lui Gaşpar şi alţi vecini cîţi se vor afla de moştenire pe această ocină. Pentru că aceste părţi de sate au fost de moştenire lui Radul postelnic din Cepturoia. Deci el a vîndut mai înainte vreme lui Radul postelnic din Fierăşti nişte sate, anume: satul Ulmuleţii tot şi satul Zemnicele jumătate şi satul Zemnicelele jumătate, pentru 300 de ughi.

Iar apoi, aceste sate mai sus-spuse n-au fost statornice lui Radul postelnic Năsturel din Hierăşti, ci i le-a luat Ivaşco postelnic din Băloteşti de la mîna lui Radul postelnic. Astfel după aceea, Radul postelnic din Hierăşti n-a avut alte sate să ia de la Radul postelnic din Cepturoaia, ci a luat zălog aceste părţi de sate mai sus-spuse şi le-a ţinut Radul Năsturel cîtăva vreme. Apoi Radul postelnic din Hierăşti a spus jupaniţei Calea, după moartea bărbatului ei, Radul postelnic din Cepturoaia, sau să-şi scoată moşiile ce i-au vîndut, sau să-i dea voie să vîndă aceste dedine care au fost zălog unde va putea, căci au stat 8 ani tot zălog. Iar jupaniţa Calea n-a putut să scoată aceste sate de la mîna lui Ivaşco postelnic, ci i-a dat voie să vîndă aceste părţi de sate ce au fost puse zălog. Deci după moartea jupaniţei Calea, iarăşi a cerut Radul postelnic Năsturel lui Preda sulger şi lui Stroe postelnic, fraţii lui Radul postelnic din Cepturoaia şi fiilor lui, ca să dea banii, 300 de ughi şi să-şi răscumpere zălogul; ei au spus că nu pot. Întru aceasta, a întrebat Radul postelnic din Hierăşti şi pe Preda spătar, nepotul lor, ca să răscumpere acele sate. Deci, întru aceea, Preda spătar el nu s-a îndurat să lase să se amestece alţi oameni străini în moştenirea lor, ci şi-a vîndut Preda spătar dedinele lui de peste Olt şi a dat banii lui Radul postelnic, 300 de ughi, toţi gata dinaintea domniei mele şi cu ştirea a tot divanul şi a tuturor boierilor de la curtea domniei mele şi cu ştirea tuturor megiaşilor din jurul locului, pentru că a fost mai volnic să-şi răscumpere aceste părţi de sate.

Şi am văzut domnia mea şi zapisul de vînzare al lui Radul postelnic la mîna lui Preda spătar, cu mulţi boieri şi negustori care au fost la întocmirea lor, anume: Proca cel mare, negustor şi Anghelet şi Conda armaş şi din Tîrgşor, Nastea şi Radul logofăt şi mulţi boieri care nu sînt scrişi aici în cartea aceasta.

Pentru aceasta, am dat domnia mea slugii domniei mele, lui Preda spătar, ca să-i fie aceste părţi de ocină şi cu vecinii ocină, dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată deci şi martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Hriza mare logofăt şi jupan Trufanda mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Vartolomi mare stolnic şi Bratul comis şi Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic Hriza mare logofăt.

Şi am scris, Lepădat logofăt, în cetatea Bucureşti, luna iulie 20 zile, în ziua sfîntului Ilie proorocul şi de la Adam în anul 7134 <1626>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alexandru voievod <m. p.>

<Pe verso, contemporan româneşte:> Carte de rămasu cu Năsturelu.

Acad. R.P.R., XXXIII/216.
Orig., hîrtie (42 × 28), pecete timbrată.

118

1626 (7134) iulie 20, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Sima negustor două locuri de prăvălie în Bucureşti, în urma unei judecăţi.

† Милостїєю Божїєю Їѡ Алеѯандрȣ воевода и господинъ въсои земле Ѹггрровлахїнское, синъ великаго и прѣдобраго, покоинномȣ Їѡ Радȣл воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господство ми ѡвомȣ кȣпцȣ, на име Сима,

синъ Ꙗнюв Статив Саро и със синови си, єлицє мꙋ Богъ даровах, ꙗкожє да мꙋ єст єдин мєсто за пръвълїи здє ꙋ варош господство ми ꙋ Бꙋкꙋрєщї, єлико сє хтит избратї ѡколно, ꙗжє єст мєждо Манта иконом и мєждꙋ Гашпар Маца занєжє того мєсто за пръвълїи вишє пис било єст за дѣдинꙋ Симєв кꙋпцꙋ, синъ Ꙗнюв Статєв Саро, єщєжє ѡт прѣждє врѣмє, ѡт при дьнїє прочїєм стари господари дрѣвных ѡт дѣдїнꙋ за прѣдѣдїно.

<И> пак да єст Симєв кꙋпцꙋ ꙋ варош Бꙋкꙋрєщї мѣсто за два пръвълїи подлѣ єжє єст мєждо пръвълїѧ Симєв кꙋпцꙋ тає за дѣдїнꙋ вишє пис и мєждо пръвълїѧ свѣто монастира ѡт Плꙋмбꙋита ѡт Колинтина, със двора и със гражд и със вракницъ на двора, да ꙋлѣзишє със кола; имат врата ѡт къ ꙋлицъ колико вънити тъчїю със съмърашꙋл. <П>онєжє того мѣсто за два пръвълїи вишє рєчєнє бил єст за дѣдїно Гашпарош Маца; тажє, къда єст бил съда, въ при дьнїє господства ми, по съмрътї Гашпаров Маца, а Гєргє Михов ѡн єст продал того мѣсто за два пръвълїи вишє пис Їсаров кꙋпцꙋ и бєз знанїѧ Симєв кꙋпцꙋ. Тажє въ том, Сима кꙋпцꙋ ѡн ако єст прифатил за вѣстїю како хощꙋт дрꙋзи да сє смѣшаєтї код ѡтъчьства єго, ѡн нє извєриши сѧ, анꙋ єст дошєл Сима кꙋпцꙋ прєд господство ми ꙋ вєликїи диван и ꙋ прєд въсѣхми болѣром, тєрє съпрѣшє сѧ за лицꙋ със Їсар кꙋпцꙋ радї того мєсто за пръвълїи вишє пис, єжє єст код нєго. Тажє въ том господство ми съм глєдах и сꙋдихом по правдꙋ и по закон Божїю, кꙋпножє със въсихми чьститими правитєлїи господство ми и съм истинствовал господство ми како єст по волєн и по правостїю кꙋпити сѧ Сима кꙋпцꙋ того мѣсто за пръвълїє, нѣжли дрꙋѕи тꙋжди ѡт въ инна странно да сє смѣшаєт въ ѡтъчъствїа єго.

Тажє съм дал господство ми със диваном Симєв кꙋпцꙋ, тєрє єст мєтнил въсих аспрїи Їсарꙋв кꙋпцꙋ назад тогдашнѣ ꙋ диван. И ꙋзѣхом господство ми въсѣх книговєх Гєргєв Михо за покꙋпєнїє ѡт рꙋка Їсаров кꙋпцꙋ, тєрє им єст дал въсѣх въ рꙋка Симєв кꙋпцꙋ, почто радї єст ѡн по волєн кꙋпити сѧ. И ѡстал єст Їсар кꙋпцꙋ и Гєргє Михов ѡт закон и ѡт сꙋждєнїє ѡт прєд господство ми ѡт диван, како по вєкю мєтѣх нихто да нє имат със того мєсто за пръвълїи, что єст бил Гашпаров Маца, да га дръжит тъчїю Сима кꙋпцꙋ, понєжє га єст достигал със закона и със сꙋждєнїа ѡт прєд господства ми ѡт диван и истинствовал сѣ сꙋт како єст Сима кꙋпцꙋ нан наслѣдник над того мєсто.

Сєго радї дадох съм господство ми Симєв кꙋпцꙋ, ꙗкожє да мꙋ єст сїє мѣстовє за пръвълїи вишє рєчєнє ѡчинꙋ дѣдїно и въ ѡхабъ синовом и внꙋком и прѣвнꙋчєтом и нє ѡт когождо нєпоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сєжє ꙋбо и свєдєтєлїи поставих господство ми: жꙋпан Папа вєл дворник и жꙋпан Хриза вєликїи лѡгофєт и жꙋпан Трꙋфанда вєл вистїꙗр и жꙋпан Михо вєл спатар и Вартоломи вєл столник и Братꙋл вєл комис и Апостол вєл пєхарник и жꙋпан Костандин вєл постєлник. И исправник Хриза вєл лѡгофєт.

И написах, Лєпъдат, въ градꙋ Бꙋкꙋрєщи, мѣсєца юлїє к҃ дьни и ѡт Адама въ лѣт ҂зрлд҃.

† Їѡ Алєѯандрꙋ вѡєвѡда, милостїю Божїю господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestui negustor, anume Sima, fiul lui Iane al lui Stati Saro şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie un loc de prăvălie aici în oraşul domniei mele în Bucureşti, cît se va alege împrejur, care este între Manta Iconom şi între Gaşpar Maţa, pentru că acest loc de prăvălie mai sus-scris a fost de moştenire al lui Sima negustorul, fiul lui Ianiu a lui State Saro încă dinainte vreme, din zilele celorlalţi domni bătrîni de demult, din moşi strămoşi.

<Şi> iar să fie lui Sima negustorul în oraşul Bucureşti un loc pentru două prăvălii alături, ce este între prăvălia lui Sima negustorul, cea de moştenire mai sus scrisă şi între prăvălia sfintei mănăstiri de la Plumbuita de la Colentina, cu curte şi cu grajd şi cu poartă la curte ca să intre cu carul; are uşă dinspre uliţă, cît să intre numai cu sămăraşul. Pentru că acest loc de două prăvălii mai sus-zis a fost de moştenire al lui Gaşpar Maţa. Astfel, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, după moartea lui Gaşpar Maţa, Gherghe al lui Miho a vîndut acel loc de două prăvălii mai sus-scris lui Isar negustorul şi fără ştirea lui Sima negustorul. Astfel, întru aceasta, Sima negustorul dacă a prins de veste că vor alţii să se amestece lîngă moştenirea lui, el nu s-a încrezut şi a venit Sima negustorul înaintea domniei mele la marele divan şi înaintea tuturor boierilor, de s-a pîrît de faţă cu Isar negustorul pentru acel loc de prăvălii scris mai sus, care este lîngă el. Astfel, întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat după dreptatea şi după legea lui Dumnezeu, împreună cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am adeverit domnia mea că este mai volnic şi după dreptate să-şi cumpere Sima negustorul acel loc de prăvălie decît alţi străini, din altă parte, să se amestece în moştenirea sa.

Astfel am dat domnia mea, cu divanul, lui Sima negustorul de a lepădat toţi asprii lui Isar negustorul înapoi atunci în divan. Şi am luat domnia mea toate cărţile lui Gherghe Miho de cumpărătură din mîna lui Isar negustorul de le-am dat toate în mîna lui Sima negustorul, pentru că el este mai volnic să-şi cumpere. Şi a rămas Isar negustorul şi Gherghe al lui Miho de lege şi de judecată dinaintea domniei mele din divan, ca mai mult amestec nimeni să nu aibă cu acest loc de prăvălii, care a fost a lui Gaşpar Maţa, să-l ţie numai Sima negustorul, pentru că l-a ajuns cu legea şi cu judecata dinaintea domniei mele din divan şi s-a adeverit că Sima negustorul este mai moştean pe acel loc.

De aceea, am dat domnia mea lui Sima negustorul ca să-i fie aceste locuri de prăvălie zise mai sus ocină, dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Hriza mare logofăt şi jupan Trufanda mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi Vartolomi mare stolnic şi Bratul mare comis şi Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic Hriza mare logofăt.

Şi am scris, Lepădat, în cetatea Bucureşti, luna iulie 20 zile şi de la Adam în anul 7134 <1626>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Bradu, Hanu Greci şi Codreni, LIV/4.
Orig., perg. (36 × 47), pecete timbrată.
Cu o trad. din 1907.
EDIŢII. Trad. Potra, *Doc. Bucureşti* 83—84.

119

1626 (7134) iulie 20, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Trufanda mare vistier satul Dăduleşti, în urma unei judecăţi.

† Alexandru vodă întăreşte Dăduleştii « lu jupan Trufanda vel vistier şi jupînesii dumnealui, Marii vistereasi, fata răposatului Vasilie vistier, nepoata lu Pană vistier». Din greşeală apoi Vasile e numit « unchiul» lui Trufanda. Aici se pomeneşte şi dania către « Gherghe căpitan de dorobanţi» din partea lui « Şărban» şi Radu vodă, care « au fost făcut lui şi carte de miluire cu inelul, fără de pecete». « Cînd au fost în zilele domnii méle, după moartea părintelui domnii méle», Trufanda are pîră cu « Gherghe capitanul şi cu Sima din Tîrşor»: acesta din urmă spunea că şi-a răscumpărat partea de la Gherghe. Alexandru decide: « ci n-am vrut domnia mea ca să rămîe nici Gherghe căpitan aşa în deşărt, ci singur l-am miluit domnia mea cu 10 000 de aspri gata», luîndu-i însă « cărţile».

Donaţia o face solemn lui Trufanda, « ce-au slujît părintelui domnii méle pînă la moarte şi au adus şi trupul răposatului părintelui domnii méle Io Radul voevod din ţara Moldovii aicea, cu mare cinste, de s-au îngropat».

Boierii: Papa vel vornic, Fera vel logofăt, « ispravnicul Craiovei», Hrizea vel logofăt, Mihul vel spatar, Vartolomei vel stolnic, Bratul vel comis, Apostul vel paharnic, Costandin vel postelnic.

După N. Iorga,, *St. şi doc.*, V, p. 481.
Rezumat după o trad. rom.

120

1626 (7134) iulie 22.

Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Stepan portarul din Vispeşti moşie în Văleni.

† Милостїею Божїею Їω Алеѯандрꙋ воивода и господинъ, синꙋ милостиваго и покоинваго Їω Радул воивода. Дават господство ми сїю повелѣнїю господство ми lu Stepan portarul ot Vispeşte, ca să fie volnic cu aceasta carté a

domnii méle, ca să aibă a ține ocină în Văleni 45 dă stînjini, însă partea lu Lăudat și a fiiu-său, lu Udréște, oaré cîtă se va alégé de în cîmpu și de în pădure și dé apă și dé în șidére satului și cu viilé și cu tot venitul dé preste toaté hotarăle, că o au cumpărat încă de în zileli răposatului Șerban vodă. Și au vîndut ei acéstă parté de ocină atunce, de a lor bunăvoia, radi țeano [1] 2600.

Dup-acéia, cînd au fost acum, în zelili domnii méle, iar Stepan portar au avut pîră naintea domnii méle cu Lăudat și cu noru-sa Boba și cu fii-său Nédélco. Și așa pîrîia naintea domnii méli pre Stepan portarul, ca să-i lepedi acești bani napoi cé sînt mai sus-scriși și să ție ii ocina. Iară într-acéaia, domnii mea amu văzut și amu cetit în divanul domnii méle cum au fost vîndut această <oci>[2]nă atunce de a lor bună voe și <a>şa cetei în cartea lu Șerban vodă cum au cump<ărat> [2] Stepan ocină în Vispești de la Lăudat și de la fiiu său Udréști păntru acești bani cé zic mai sus.

Iar acum au vinit un rob de Vispiști de ș-au luat acea ocină cé au vîndut Lăudat și fiiu-său Udréști lu Stepan că au fost a lui moșie de la părinții lui.

Întru acéia, amu căutat și amu judicat cu toți cinstiții drégătorii domnii méle pré dript și pré lége, ca să ție Stepan ocina lor de în Văleni cu tot cé va fii, ocină păntru ocină. Și au fost de față naintea domnii méle și au rămas eii de lege și de judecată dănainti domnii méle.

Dript acéia, am dat domnii mea lu Stepan, ca să fie volnic a ținea ocina lor dă Vălini. Инако да нѣст, по реч господство ми.

И исправник Папа ве҃л дворник.

Пис мѣсеца юлїє к҃в дьни, лѣт ҂зрл҃д.

† Їѡ Ѧлиѯандрꙋ вѡєвѡда, милостїю Божїю господинь.

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, LXXXVIII/2.
Orig., hîrtie (30 × 21), pecete aplicată.

121

1626 (7134) iulie 23.

Staico paharnic vinde lui Hrizea mare logofăt parte din satul Ulea, cu rumâni.

† Scris-am eu Staico păharnic al meu zapis la mîna Hrizi vel logofăt să să știe că e-m vîndut u<n> sat, anume Ule, însă parte-me cîtă să va alege cu rumâni, anume Cîrstea i Bade cu sini: Marin, sinŭ, Certat sinŭ. Și e-m vîndut, derept doozeci și șase de mie, ca să-i fie dumnelui moșie. Și me-u dat logofătul și moșié și banie sîntu mai sus-scriși, moșie păntru moșie. Și bani me-u dat ce sîntu mai sus-scriși.

---

[1] Pentru prețul.
[2] Loc rupt.

Şi am făcut şi frăţie am<în>doi şi m-au şi dăruit.

Пис мѣсєца юлїє дьни кг҃, въ лѣт ҂зрлд҃.
Şi am scris eu, Staico, cu mîna mea.
Şi am pus mărturie:
Frate-meu Vladul ce au fost marele vistier.
Vladu vistier
Papa vel dvornic
Μίχος σπαταρις
Τρουφαντας βηστηαρης
Nedélco portariul
Preda spătar
Staico dvornic
Σίμων λογοθέτης, μαρτης
Radul logofăt
Ivan vel şifar
Stroe spatar [1]

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, IV/32.
Orig., hîrtie (30 × 21), 12 peceţi aplicate.
Copie ibidem, ms. 256 f. 247 v — 248.

122

1626 (7134) iulie 24, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod porunceşte lui Stanciul armaş şi lui Oprea logofăt să cerceteze pricina dintre Petre ţiganul şi Berinca logofăt.

† Милостїєю Божїєю Їѡ Алєѯандрꙋ воєвода и господинъ, синꙋ покоинномꙋ Їѡ Радѵла воєвода. Пишєт господство ми слꙋзим господство ми Stanciul vtorii armaş ot Sălătruc i Oprea logofet de Rătivoeşti. După acéia, vă dau în ştire domnia mea pentru rîndul cestui ţigan al sfintei Mitropolii, anume Pătru, că au venit înaintea domnii méle de se-au jeluit şi au spus cum are nevoe şi păs de Berinca logofătul de Bojurani, zicîndu Berinca cum n-au fost plătitŭ mumă-sa Muşa ţiganca Vancei de Bojurani; acum, că ce ţine Berinca logofăt pre jupîneasa Vancei, el scornéşte pîră şi va să ia pre fétele Muşei ţiganca, surorile lui Pătru ţiganul al sfintei Mitropolii. Şi se-au plînsu Pătru ţiganul cum se-au fost plătit mumă-sa încă den zilele răposatului stremoşul domnii méle Alexandru voevod. Deci am lăsat domnia mea pre voi să căutaţi de acest lucru, cum va fi cu direptate.

---

[1] Toate semnăturile sînt autografe.

Deci, în vréme ce veți vedea cartea domnii méle, iar voi să căutați să strîngeți oameni buni, megiiaşi de pre înprejur, să adevărați foarte bine: de va fi fost plătit țiganca Vancei, cum scrie mai sus, iar surorile lu Pătru țiganul, anume Neacşa i Sora, iale să fie în pace de cătră Berinca logofăt şi să întoarcă Berinca logofăt şi prada ce va fi fost luoat de la sororile lu Pătru tot pîn la un ban; iar să nu va fi fost plătitŭ Muşa țiganca Vancei, iar Berinca logofăt şi jupîneasa lui să ție fétele Muşei. Însă cum veți adevăra cu sufletele voastre să-i tocmiți şi să dați ştire domnii méle. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник сам реч господства ми.

Пис ꙋ Бꙋкꙋрещи юлїє кд҃ дьни, въ лѣт ҂зрлд҃.

† Їѡ Ꙗлеѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю Божїю господинь.

Ѹчил вел дворник.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CCCLII/1.
Orig., hîrtie (30 × 21), pecete aplicată, căzută.

123

1626 (7134) iulie 25, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte jupaniței Oprina ocină la Băiceşti şi Bonțeşti.

† Милостїю Божїю Їѡ Ꙗлиѯандрꙋ вѡевода и господинъ въсои земле Ѹггрровлахїнскоє, синъ великаго и прѣдобраго, покоинаго Їѡ Радꙋл воєвода. Дават господство ми сїєю повеленїє господства ми жꙋпаницев Ѡпринев и със синових ен, елицеже Богъ даровах, ꙗкоже да мꙋ ест негова ѡчинꙋ и дѣдинꙋ ѡт Бъничещи[1] и ѡт Бонцещи въсах ѡт полю и ѡт шꙋм и ѡт вод и ѡт по във хотаром, варе елика се хтит избрати, понеже сꙋт жꙋпаницев Ѡпринив старе и праве ѡчине за дѣдин и за прѣдѣдин. И във ест дръжал жꙋпаница Ѡприна негове дѣдини и ѡчине със добро мирно.

Ꙗ къда ест бил съда, а жꙋпаница Ѡприна, ѡна ест имѣла прꙋх със Борчѣ лѡгофет, ꙋником Тꙋдор столник, синъ Марков лѡгофет[2]. И сеце прѣше Борчѣ лѡгофет пред господства ми како ест дал един кон радї н҃ сежени за ѡчинꙋ, а жꙋпаница Ѡприна, ѡна сеце плакал се ест како нѣст бил дал сїє н҃ сежени за ѡчинъ радї того кон, ере нѣст бил продална. Таже ест ѡстал Борчѣ ѡт закон и ѡт сꙋжденїє ѡт пред господства ми и ѡт пред въсих почтенеми правители господства ми ѡт велики диван, како дръжати се Борчѣ негов кон, а жꙋпаница Ѡприна дръжати се негова ѡчинꙋ и дѣдинꙋ.

---

[1] ѡт Бънчещи şters cu roşu şi deasupra scris: вел лѡг.

[2] Pasajul: ꙋником .... лѡгофет şters cu roşu.

И дадох господство ми жꙋпанницив Ѡпринев, ꙗкоже да мꙋ ест ен ѡчинꙋ въ ѡхаб и синовим и вноком и прѣвночитом и не ѡт когоже непоколебимо, поризмо господства ми.

Сеже сведетелїи поставлѣем господство ми: жꙋпан Папа велики дворник и жꙋпан Хриза велики лѡгофет и жꙋпан Трꙋфанда велики вистїꙗр и жꙋпан Михо вел спатар и жꙋпан Бартоломею вел столник и жꙋпан Братꙋл вел комис и жꙋпан Ꙗпостол вел пехарник и жꙋпан Костандин велики постѣлник. И исправник Хризѣ вел лѡгофет.

Пис Идоѯїи лѡгофет въ настол градѹ Бꙋкꙋрещи, мѣсеца юлїе к҃е дьни и ѡт Ꙗдама до нинѣ теченїа въ лѣт ҂з҃рлд.

† Iѡ Ꙗлиѯандрꙋ воевода, милостїю Божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniţei Oprina şi cu fiii ei, cîţi i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocina şi dedina ei din Băiceşti [1] şi din Bonţeşti toată, din cîmp şi din pădure şi din apă şi de peste tot hotarul, oricît se va alege, pentru că sînt ocinile de moştenire şi de strămoşie vechi şi drepte ale jupaniţei Oprina. Şi a tot stăpînit jupaniţa Oprina dedinile şi ocinile ei cu bună pace.

Iar cînd a fost acum, jupaniţa Oprina, ea a avut pîră cu Borcea logofăt, unchiul lui Tudor stolnic, fiul lui Marco logofăt [2]. Şi aşa pîra Borcea logofăt înaintea domniei mele că a dat un cal, pentru 50 de stînjeni de ocină. Iar jupaniţa Oprina ea aşa s-a plîns că nu a dat aceşti 50 de stînjeni de ocină pentru acel cal, căci n-au fost de vînzare. Deci a rămas Borcea de lege şi de judecată dinaintea domniei mele şi dinaintea tuturor cinstiţilor dregători ai domniei mele, din divanul cel mare, ca să-şi ţie Borcea calul lui, iar jupaniţa Oprina să-şi ţie ocina şi dedina sa.

Şi am dat domnia mea jupaniţei Oprina ca să-i fie ocină de ohabă şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Hriza mare logofăt şi jupan Trufanda mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Vartolomei mare stolnic şi jupan Bratul mare comis şi jupan Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic Hrizea mare logofăt.

Am scris, Idoxii logofăt, în cetatea de scaun Bucureşti, luna iulie 25 zile şi de la Adam pînă acum cursul, în anul 7134 <1626>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XLII/31.
Orig., hîrtie (42 × 28), pecete timbrată.

---

[1] « din Băiceşti» şters cu roşu şi deasupra scris: « mare logofăt».

[2] Pasajul « unchiul lui Tudor stolnic, fiul lui Marco logofăt» şters cu roşu.

124

1626 (7134) iulie 26, Bucureşti.

Dochia vistiereasa, soţia lui Stoica fost mare vistier, dăruieşte m-rii Strîmba ocini în Stejarul, Şărbeşti, Groşi şi în alte sate.

Въ имѣ ѡтца и сина и свѣтаго дѹха, троицъ нєраздєлима, амин.

Сє ѹбо аз jupaniţa Dochia vistiereasa, jupîneasa Stoicăi biv vel vistier, scris-am aceasta a mea carte, să fie la sfînta mănăstire Strîmbul, care mănăstire o am făcut noi împreună cu Stoica vistier, amîndoi, din temeliia ei, ca să să ştie cum după moartea lui rămas-am fără feciori, slabă şi neputernică, ci însumi dintru inima noastră, nu ne-am îndemnat de nimenilea, cugetat-am să mă îngrop în sfînta mănăstire, unde ne-am făcut rugă şi pomană. Deci cu voia mea, pînă am fost cu suflet, dat-am moşiile méle sfintei mănăstiri Strîmbul, care moşii sînt ale méle, de la părinţii miei, ocine alése şi hotărîte şi osebite despre toate rudele méle, anume partea mea de ocină den Stejariul, cu rumânii şi cu tot ce să va alége.

Şi iar partea mea de ocină de în Şărbeşti, cu rumânii şi cu tot venitul.

Şi iar am dat partea mea de ocină den Groşi toată, cîtă să va alége.

Şi iar am dat partea mea de ocină de in Izvorul Călugărului, cu rumânii şi cu vie, cîtă să va alége partea mea, a treia parte.

Şi iar am dat partea mea de în Silineşti, iar cîtă să va alége, care sînt ale mele de moşie.

Şi iar am dat mănăstirii partea mea de în Copăcéni, cu rumâni şi cu mori şi cu vie şi cu tot venitul, cît să va alége, partea mea, unde lăcuescu; şi această ocină nu iaste aleasă, nici osebită despre rudele méle. Iar alalte moşii sînt toate hotărîte şi împietrite şi date despre hotarul mănăstirii.

Şi iar să să ştie cum am avut 4 sate cumpărate dinpreună cu Stoica vistiiariul, anume satul Hubavii şi Bîlta de la munte şi Fărcăşeştii şi Bălténii, care sate fostu-le-am dat amîndoi mănăstirii mai denainte vréme, de cînd am făcut mănăstirea.

Iar cînd au fost în zilele Radului voevod, eu am ajudecit 2 sate ale mănăstirii, Hubavii şi Bîlténii, de mare nevoe ce am avut pre cap şi am lăsat satul Bîlta şi Fărcăşeştii să fie ale mănăstirii, pentru céle 2 sate ce scriu mai sus, ce am fost judecit.

Şi acéste ocine şi moşii datu-le-am eu toate de bunăvoe a mea, ca să ne fie pomană şi mănăstirii de hrană în vecie, denaintea domnul nostru Io Alexandru voevod, feciorul Radului voevod şi denaintea tuturor boiarilor ai divanului, mari şi mici, anume: jupan Papa vel dvornic i jupan Fiera biv vel logofăt şi jupan Hrizea vel logofăt i Paraschiva biv vel logofăt i Buzinca vel vistier şi Miho vel spătar şi Vartolomi vel stolnic şi Bratul vel comis i Apostol vel paharnic i Costandin vel postelnic i Ivan vtorii vistier i Muşat clucer i Oancea logofăt i

Grama clucer i ot Pade, Stanciul postelnic i ot Smîrdeşteţ, Aldea i Dumitru Filieşanul i Socol peharnic şi mulţi boieri ce nu sîntu scrişi în ceastă carte.

Şi după ce am dat şi am miluit cu acéste sate şi moşii sfînta mănăstire Strîmbul, pus-am şi blestem, cum după moartea mea, care om să va ispiti din ruda noastră, ori soră ori frate ori nepot ori nepoată ori văr, a lua moşiile sfintei mănăstiri şi să spargă mila şi pomana noastră, acela om să fie proclet şi anathema şi afurisit de 318 ce sînt întru vă Nichei şi să lăcuiască cu Iuda şi cu Ariia la un loc.

Aceasta am scris, să să ştie şi să să crează pînă în veac. Инако да нѣст.

Пис Лепъдат логофет ȣ Бȣкȣрещи, юлїє кѕ҃ дьни, въ лѣт ҂зрлд҃.

Papa vel dvornic, Fiera biv vel logofăt, Miho vel spătar, Apostol vel peharnic, Pandeli postelnic, Neagul vel agă, Para logofăt, eu Calotă vornic, Stanciul postelnic, Radul, Ion vel logofăt, Oancea logofăt.

Acad. R.P.R., ms. rom. nr. 610 f. 48v—49v.
Copie.

125

1626 (7134) iulie 26, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Bratu mare comis ocini în Despicaţi şi Rumceni.

† Милостїєю Божїєю Їѡ Ꙗлеѯандрȣ воєвода и господинъ въсои земле Ȣггрровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго, покоиномȣ Їѡ Радул воєвода. Дават господство ми сїє повелѣнїє, господства ми почтенном правителю господство ми жоупан Братȣл великїи комис и със синови си, елицем Богъ даровах, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ ȣ село ȣ Деспикацї въ сȣдство Ѿлом<ницев>, али дел ȣником си Братȣлов постелник ѡт Ромчѣни, дел его въсах, ѡт полю и ѡт шȣм и ѡт вод и ѡт седалище селов, ѡт посвȣди и ѡт по въс хотаром, варе елика се хтит избрати.

И пак да ест почтенном правител господство ми жȣпан Братȣлов великїи комис ȣ село ȣ Ромчѣни ȣ сȣдство Єак, али кȣкевех и виноградїє и със пив<ни>ца и със въс местом ѡколно, елика се хтет избратї. Занеже тех кȣкех и виноградїє ѡт Ромчѣни, ѡне сȣт бил жȣпаницев Єтанев за дѣдїнȣ, братчеда Братȣлов вел комис, дъщера Братȣлов постелник, жȣпаница Їванов постелник ѡт Ромчѣни. Ꙗ потом, кьда ест бил въ при дьнїє Ꙗлеѯандрȣв воєвод, синъ Їлїашов воєвод, прилȣчило сѣ сȣт жȣпаницев Єтанеи съмръти и сини ѡт тѣлом еи нѣст имал. Ꙗ потом, Їван постелник, брат Ѿнаков, ѡн ест възимал дрȣга жȣпаницȣ, по дъщера Параскивеи логофет ѡт Дръгинещї, на име Єтонкъ. Таже ест дръжал

Їван постелник, зет Параскивен лѡгофет, сїе дѣдїне, тъчїе въ силост его, без правостїе.

Я къда ест бил нинѣ, въ дьнїе господства ми, по съмрътї Їванов постелник и по съмрътн Параскивев лѡгофет, тъстом Їванов постелник, а почтеннаго правителю господства ми жꙋпан Братꙋл вел комис, ѡн ест имѣл прꙋх пред господства ми ꙋ великїи диван, радї сїе дѣдїне браточеда си Станев със Ꙗнаки, брат Їванов постелник и със синови Їванов, сътворени със дъщера Параскивев лѡгофет.

Таже въ том, господство ми съм гледахом и сꙋдих по прав и по закон, кꙋпноже със въсихми чиститими правителїи господства ми и съм истинствовал господство ми велма добро, како нѣст имал Ꙗнаки, брат Їванов постелник, ниже синови Їванов ни една трѣбꙋ със кꙋкеве и със виноградїе, почто радї ест бил жꙋпаницев Станев, браточеда жꙋпанꙋ Братꙋлѡв вел комис, за дѣдїнꙋ ѡт над родителїи ен, без ни една смѣшенїе със нихто.

И пак да ест почтенномꙋ правителю господство ми жꙋпан Братꙋлѡв вел комис ѡчинꙋ ꙋ Ромчани, ѡбаче дел жꙋпаницев Нѣкшев ѡт Чочѣни, дел ен въсах, мати жꙋпаницев Керен. И пак ѡт дел жꙋпаницев Марїен, сестра жꙋпаницев Нѣкшен, мати жꙋпаницев Керен половино, ѡт полю и ѡт шꙋма и ѡт вод и ѡт дѣлꙋл със виноградїе и със вечинн и ѡт седалище селов, ѡт посвꙋди, варе елика се хтит избратї ѡт по въсом хотаром. Яли да се знает ꙗкоже се сꙋт ѡбрѣтал ѡт вечини ѡт дел жꙋпаницев Нѣкшен един вечин, на име Братꙋл Гогинецꙋл и със синови его. Понеже сїѧ ѡчинъ и със вечини ѡна ест била за дѣдїно жꙋпаницев Нѣкшен Гроаса и сестрам си, жꙋпаницев Марїен, что ест бил дал прѣкю жꙋпаница Кера, дъщера жꙋпаницев Нѣкшен Гроаса. Я къда ест бил въ дьнїе Гаврїил воевод, а Танасїе постелник ѡт Бърбътещи, зет жꙋпаницев Керен Чочанка, ѡн ест продал сїю више речена ѡчинъ и със вечини, на име Братꙋл Гогинецꙋл и със синови его, Їванов постелник ѡт Ромчѣни за ҂ѕ҃ аспрч готови и един кон седлан и ꙋбꙋздан.

Я потом, къда ест бил съда, по съмрътн Їванов постелник, а почтеннаго правител господства ми жꙋпан Братꙋл велчкїл комис, ѡн ест имал прꙋх пред господства ми ꙋ диван със Ꙗнаки, брат Їванов и със синови Їванов радї дел теткам си жꙋпаницев Керен Чочѣнка, еже ест више пис. Таже, въ том, господство ми съм гледах и сꙋдих по прав и по закон и съм дал господство ми жꙋпанꙋ Братꙋлов вел комис да възвратит аспрїи Ꙗнакев, брат Їванов и синовим Їванов ѡт над ѡчина что ест бил покꙋпил Їван постелник ѡт Танасїе постелник ѡт Бърбътещи, еже ест више рѣх. И ꙋметнил ест въсих аспрїи тогдашнѣа ꙋ диван, почто радї подобает сѧ бити сїе ѡчиче и дѣдїне на рꙋк правителю господства ми више пис, да пондет пакиже на кръв, нѣжели да се смѣшати дрꙋѕи тꙋждис людїе въ дѣдинех емꙋ. Таже ест ѡстал Ꙗнаки, брат Їванов и синови Їванов, зет Параскивев лѡгофет, ѡт закон и ѡт сꙋжденїе ѡт пред господство ми ѡт диван, како по веке метѣх да не имат въ вѣки.

Сего радї ꙋзѣхом господство ми въсѣх книгове ѡт рꙋка Ꙗнакев и а внꙋцим его, колице сꙋт бил имѣл Їван постелник над сїе више рeчене ѡчине,

тере им ест раздрал. И дал съм господство ми почтенномѹ правител господства ми жѹпан Брагѹлов великїи комис, ꙗкоже да мѹ ест ѡчинъ дѣдїно и въ ѡхаб синовом и внѹком и прѣвнѹчетом и не ѡт когождо непоколѣбимо, поризмо господство ми.

Сеже ѹбо и сведетелїи поставих господство ми: жѹпан Папа вел дворник и жѹпан Фїера бившех вел лѡгофет, исправникѹл Краюѡвеи и жѹпан Хриза вел лѡгофет и жѹпан Трѹфанда вел вистїꙗр и жѹпан Михо вел спатар и жѹпан Вартоломи вел столник и жѹпач . . . .[1] и жѹпан Апостол великїи пехарник и жѹпан Косгандин вел постелник. И исправник Хриза вел лѡгофет.

И написах аз, Лепъдат лѡгофет, въ настолни градѹ Боукѹрещї, мѣсеца юлїе к҃ѕ дьни и ѡт Адама даже до селѣ въ сего писанїе текѹщим лѣтом, въ лѣт ҂з҃рлд, а ѡт рождества Христово ҂ах҃кѕ.

† Їѡ Алеѯачдрѹ вѡевѡда, милостїю Божїю господинь.

Їѡ Алеѯандѹ воевод <m. p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, lui jupan Bratul mare comis şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină în sat în Despicaţi în judeţul Ialomiţa, însă partea unchiului său Bratul postelnic din Romceani, partea lui toată, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vatra satului, de pretutindeni şi de peste tot hotarul oricît se va alege.

Şi iar să fie cinstitului dregător al domniei mele jupan Bratul mare comis în sat la Romceani, în judeţul Sac, însă casele şi viile şi cu pivniţa şi cu tot locul din jur, cît se va alege. Pentru că aceste case şi vii din Romceani, ele au fost ale jupaniţei Stana de moştenire, vara lui Bratul mare comis, fiica lui Bratul postelnic, jupaniţa lui Ivan postelnic din Romceani. Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Iliaş voievod, s-a întîmplat jupaniţei Stana moarte, iar fii din trupul ei n-a avut. Iar apoi, Ivan postelnic, fratele lui Ianache, el a luat altă jupaniţă, pe fiica lui Paraschiva logofăt din Drăghineşti, anume Stoica. Astfel a ţinut Ivan postelnic, ginerele lui Paraschiva logofăt, aceste dedine, numai în silnicia lui, fără dreptate.

Iar cînd a fost acum, în zilele domniei mele, după moartea lui Ivan postelnic şi după moartea lui Paraschiva logofăt, socrul lui Ivan postelnic, cinstitul dregător al domniei mele jupan Bratul mare comis a avut pîră înaintea domniei mele la marele divan pentru aceste dedine ale verei sale Stana cu Ianachi, fratele lui Ivan postelnic şi cu fiii lui Ivan, făcuţi cu fiica lui Paraschiva logofăt.

Astfel, la aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat după dreptate şi după lege împreună cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am adeverit domnia mea foarte bine că n-a avut Ianachi, fratele lui Ivan postelnic, nici fiii lui Ivan nici o treabă cu casele şi cu viile, pentru că au fost de moştenire ale jupaniţei Stana, vara jupanului Bratul mare comis, de la părinţii ei, fără nici un amestec cu nimeni.

---

[1] Loc alb.

Şi iar să fie cinstitului dregător al domniei mele jupan Bratul mare comis ocină la Romceani, însă partea jupaniţei Neacşa din Cioceni, mama jupaniţei Chera, partea ei toată. Şi iar din partea jupaniţei Maria, sora jupaniţei Neacşa, mama jupaniţei Chera, jumătate, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din dealul cu vii şi cu vecini şi din vatra satului de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul. Însă să se ştie că s-au aflat din vecini din partea jupaniţei Neacşa un vecin, anume Bratul Goghineţul şi cu fiii lui. Pentru că această ocină şi cu vecini a fost de moştenire a jupaniţei Neacşa Groasa şi a surorii sale, jupaniţa Maria, ce a fost dată de zestre jupaniţei Chera, fiica jupaniţei Neacşa Groasa. Şi cînd a fost în zilele lui Gavriil voievod, iar Tanasie postelnic din Bărbăteşti, ginerele jupaniţei Chera Cioceanca, el a vîndut această ocină mai sus-zisă şi cu vecinii, anume Bratul Goghineţul şi cu fiii săi, lui Ivan postelnic din Romceani, pentru 6000 aspri gata şi un cal înşeuat şi înfrîuat.

Iar după aceea, cînd a fost acum, după moartea lui Ivan postelnic, cinstitul dregător al domniei mele jupan Bratul mare comis a avut pîră înaintea domniei mele la divan cu Ianachi, fratele lui Ivan şi cu fiii lui Ivan pentru partea mătuşii lor, jupaniţa Chera Cioceanca, ce este scrisă mai sus. Astfel, la aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat după dreptate şi după lege şi am dat domnia mea jupanului Bratul mare comis să înapoieze asprii lui Ianache, fratele lui Ivan şi fiilor lui Ivan pe ocina ce a cumărat-o Ivan postelnic de la Tanasie postelnic din Bărbăteşti, ce este mai sus-zis. Şi au lepădat toţi asprii atunci în divan, pentru că se cuvine să fie aceste ocine şi dedine în mîna dregătorului domniei mele mai sus-scris, să vie iarăşi la sînge, decît să se amestece alţi oameni străini în dedinele lui. Astfel au rămas Ianachi, fratele lui Ivan, ginerele lui Paraschiva logofăt şi fiii lui Ivan de lege şi de judecată dinaintea domniei mele din divan, ca mai mult amestec să nu aibă în veci.

Pentru aceea, am luat domnia mea toate cărţile din mîna lui Ianache şi a nepoţilor lui, cîte a avut Ivan postelnic pe aceste ocine mai sus-zise, de le-am rupt. Şi am dat domnia mea cinstitului dregător al domniei mele jupan Bratul mare comis ca să-i fie ocină dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Fiera fost mare logofăt, ispravnicul Craiovei şi jupan Hriza mare logofăt şi jupan Trufanda mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Vartolomi mare stolnic şi jupan... [1] şi jupan Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic Hriza mare logofăt.

---

[1] Loc alb.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Bucureşti, luna iulie 26 zile şi de la Adam pînă acum la această scriere cursul anilor în anul 7134, iar de la naşterea lui Hristos, 1626.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alexandru voievod <m. p.>

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţării Rom., LXXXVI/1.
Orig., perg. (38 × 56), pecete timbrată.
Cu trei traduceri două din sec. al XVIII-lea şi una din 1850.

126

1626 (7134) iulie 31.

Gherghe judeţul şi pîrgarii din Tîrgovişte întăresc lui Fota teslar o vie.

† Въ имє ѡтца и сина и свѣтаго дꙋха, троицъ єдино сꙋщна и ниераздѣлима, амин.

† По том исписах аз Гєргє сꙋдцꙋ и в҃і пꙋргаром ѡт варош ѡт Тръговищє сїга наш книг acestui omu, pre nume Fota teslar, feciorul lu Ivan dă oraş, ca să-i fie lui o vie, înnsă jumătate dă în viia lu Gherghe alŭ Avrămoae, în dealul Tîrgoviştei pre Valea lu Voevod, cu livadea şi cu pomii şi cu locul cîtu se va alége al ceii vii, păntru că acea vie o au fost tocmit să o cumpere alt omu, pre nume Costandin croitorul. Iar dac-au prinsu Fota dă véste, elu n-au vrut să lase să o cumpere acel om, ce au unblat în pîră cu dînsul şi au eşit la oameni buni orăşani dă se-au pîrît. Ce au socotit oameni buni că i se-au căzut Fotei să o cumpere el, căci i iaste pre lîngă viia lui şi iaste vecin, moştean; d-acie au cumpărat Fota acea vie dă la muiarea lui Gherghi alŭ Avrămoae, pre nume Cerna şi dă la fata lu Gherghi şi a Cernei, pre nume... [1], derept 6600 dă bani gata. Şi dăîntr-aceşti bani au dat mumînei lu Gherghi, călugăriţei, bani 1000; şi s-au vîndut viia cu ştirea mîni-sa, călugăriţei şi cu ştirea surori-sa, a lu Gherghi.

Şi au cheltuit Fota la aldămaş bani 500. Şi au vîndut Cerna şi cu fie-sa dă a lor bunăvoe, aşijderea şi Fota au cumpărat [au cumpărat] dă a lui bunăvoe, cu ştirea tuturor rudeniei Cernei şi ale fie-sa şi cu ştirea a tuturor vecinilor dîn sus şi dîn jos, înprejurul aceii vii şi dînaintea a mulţi oameni buni, tineri şi bătrîni şi preoţi oroşani.

Şi au dat Fota ai lui bani drepţi gata, cîţi sînt mai sus-scrişi, ca să-i fie lui acea vie ce zice mai sus şi cu livadea şi cu pomii şi cu cît loc se va alége ocină şi moşie ohabnică lui şi feciorilor lui şi nepoţilor şi strenepoţilor şi dă nimenea nelegănat întru vecie.

---

[1] Loc alb.

Şi mărturii încă am pus carei au fost la această tocmeală, oameni buni şi preoţi, pre nume: popa Thanasie clisiarul domnescu i diecon Iane dă clirosul domnescu i popa Vlaicul i popa Ivan ot Svéta Petca i popa Ignatie i popa Pîrvul i popa Efrem, brat Vlaicului postelnic i popa Petrica i diecon Tatul i Iancul star i Gherghi pitar i Neagoe, sinŭ Dobrei i Rădici i brat ego Mina i Mina, nepotul Spinciului i Iurga cupeţu i Gherghina i Baldovin diecon i Radul, sinŭ Paraschivei i Avram star ce au fost armaş i Marco croitor biglar i Vlaicul Dungă star i Stan croitor i Radul croitorul i Neagoe, socrul lu Costandin i Marco cizmar i Paraschiva, fratele Cautei i Pătru vătah dă croitori i Iştfan săpunar călăraş i Fota cel mare i Badi şelar şi mulţi oameni buni ce nu i-am scris în cartea aceasta.

И аз, стар Єфрем логофет, пис мѣсеца юлїе л҃а дьни, въ лѣт от Ядам до сїе врѣме въ лѣт ҂з҃рлд.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XVI/6.
Orig., perg. (51 × 37), pecete timbrată.

127

1626 (7134) august 1, Tîrgovişte.

Mitrea comis şi Cîrstea logofăt îngăduie lui Nica postelnic să cumpere o vie la Tîrgovişte.

† Scris-am eu Mitrea comisul şi cu jupîneasa mea Neacşa şi eu Cîrstea logofăt şi cu jupîneasa mea Ana acesta al nostru zapis, cum să se ştie, la mîna jupînului Nicăi postelnic, pîntru o vie ce au cumpărat, că se-au căzut să fie a noastră, iară noi am lăsat de bunăvoe a noastră de o a cumpăratŭ, să-i fie lui moşie ohabnică şi feciorilor lui şi nepoţilor lui, de nimenilea bîntuială să n-aibă, că au fost părăsită, că am lăsatŭ de bunăvoia a nostră.

Ş-au fostŭ mărturii: jupan Costea vel sulgéri i jupan Apostol vtorie dvornic i jupan Oprea vtorie dvornic i jupan Ianachi vtorie dvornic i Colceac căpitan i Draghiia iuzbaşa i Şărbŭ ceauş i popa Tanasie clisiiar i popa Tanasie, sinŭ popov Goicea i diiacon Iane i diiacon Ivan i Gherghe postelnic.

Пис аз Крьстѣ грьмътикѹл ѡт град Тръговиште. Пис мѣсеца авгѹст дьни а҃, въ лѣт ҂з҃рлд.

† Şi păntru bună credinţă am pus şi mîna, eu Cîrstea logofăt.

<Pe verso>: Cartea Mitrei pitar i Cîrstei logofăt pre viile ot Tîrgovişte, care le-au cumpărat Costandin vel postelnic ot Badea comis, sinŭ Nicăi iuzbaşa.

† Zapis Mitri pitar i Cîrsti logofăt.

Acad. R.P.R., XLII/32.
Orig., hîrtie (29 × 22).
EDIŢII. Bianu, *Doc. rom.* 127.

128

1626 (7134) august 8.

Alexandru Coconul voievod numeşte boieri hotarnici să aleagă ocina din Berceni a jupînesei Grăjdana de cea a lui Alexe.

† Zde boleari hotarnici jupînései Grajdanei şi ai lu Alexe, po ime: ot Bobişti, Badea i Turturea i ot Săcuiani, Bădica i ot Văcărişti, Nan i ot Stîlpéni, Raico i ot Glina, Vladul i ot Stîlpéni, Badea i ot Văcărişti, Banea i Ispas i ot tam Stan i ot Orişti, Neagul.

Să caute şi să aleagă şi să hotărască partea de ocină a jupînései Grajdanei den Birceni, cumpărătoari ce ari despre Alexe, cum vor adivăra cei boiari cu sufletele lor, cum scrie şi zapisele şi cărțile lu Alexe.

Ispravnic Iane portar.

Пис авгѹст и҃ дьни, лѣт ҂зрлд҃.

† Їѡ Алеѯандрѹ вѡевода, милостїю Божїю господинь.

<Pe verso>: Cărți ot Leurdeni.

Acad. R.P.R., CCCC/222.
Orig., hîrtie (20 × 15), pecete timbrată, căzută.
Copie ibidem, CCCC/223.

129

1626 (7134) august 12.

Jupanița Rada, fiica lui Ştefan logofăt, vinde lui Ştirbu logofăt şi altora o livadă de fîn în hotarul Bărbuleştilor.

† Adecă eu, jupîneasa Rada, fata lui Ştefanŭ logofăt din Bărbuleşti, înpreună cu fii-mieu Ştefan, dat-am zapisul mieu ca să fie de bună credință la mîna Ştirbului logofăt şi a lu Tudosi şi a lu Mihăilă şi la mîna Ivanii, fata Draghii, cum să să ştie că li-am vîndut lor o livade de cosit în otarul Bărbuleştilor, alăturea cu Vadul Toporului, pen cursura de pe supt mal, pînă dă în matca Dumbrovmnicului, loc înfundat. Şi o-m vîndutŭ dreptŭ ughi 10, însă au dat Ivan ughi 5 şi Ştirbul şi Tudosi şi Mihăilă ughi 5.

Şi o-m vîndut de a mea bunăvoe şi cu ştirea tuturor înprejurénilor den sus şi din jos: din Ueşti, Gherghe portariul şi Dobrotă şi Dălban, din Mîrşi, Pahomie, din Bucşani, Dabe, din Tiuleşti, Mogoş.

Şi pentru credința ne-am pos mai jos iscăliturile, ca să să crează.

Şi am scris eu popa Vladul, avgust 12 dni, leat 7134 <1626>.

† Eu jupîneasa Rada cu fii-mieu Ştefan.

Arh. St. Buc., Ep. Argeş, XLIX/3.
Orig., hîrtie (29 × 21).

1626 (7134) august 21.

Ivaşco şi Pădure vînd lui Hrizea mare logofăt ocină în Băleni.

† Scris-am eu Ivaşco i Păduré acesta al nostru zapis, ca să fii dé créndinţă la mîna jupanului Hrizii marilé logofăt, cum să să ştii că i-am fost vîndut jupanuluii Hrizii marilé logofătu o moşii dé la Gréci cu 12 pogoné dé viii şi cu 2 rumâni, iar dirept 110 galbeni.

Iar cîndu au fost apoeii, acea moşii nu e-u fost stătătoaré, cé ne-m tocmit cu jupanul Hriza marilé logofăt, dé i-am dat paartea noastră dé ocină dé Bălenii, însă a opta parté, dé cîmpu şi dé apă şi curăturilé dé păduré cu pometé şi livézii cu tot paartii noastră toată cît să va alégi şi dé hotar pînă hotar, păntru că această moşii o-mu vîndut jupanuluii Hrizii marilé logofăt, a nostră parté dé ocină dé Băléni, diriptu 100 dé galbini şi o cal. Şi cîndu au fost la nevoeia nostră şi la robii, dé am vrut să ne scoatém capételé dé nevoii şi dé la robii, am întrébatu toţi fraţii noştré să cumperé şi nu se-au aflat nici onul. Şi am întrébat şi Ivaşco dvornecul în divan, naintea tuturor boiarilor şi n-au vrut nici il să cumpiré. Diriptu aciii, s-eu aflat la nivoei nostră şi la robiii nostră dé-au cumpărat jupan Hriza marilé logofăt.

Şi o-m vîndutu dé bunăvoia nostră, ca să fii moşii néclătinată şi lui şi féciorilor dumnilui şi nepoţilor şi strenepoţilor.

Şi mărturii: jupan Papa velichi dvornic, jupan Féra vel logofăt, Buzinca vistier, Mihu spătar, Vladul vistier, Ivaşco dvornic, Gligorii comisul, Dumitru vistier, Staico dvornic, Mihalcea dvornic, Stoica logofăt. Acista am scris.

Пис нȣ Ивашко и Пъдȣрѣ, мѣсеца авгȣст к҃а дьни, лѣт ҂зрлд҃.

Μιχος σπατάρις
Buzinca vistiar
Gherghe peharnic
Para logofăt
Σήμα λογοθέτης μαρτὴρας
Negul vil aga
Staico
Gligorie comis

Ιωανης βηστηαρὶς
Preda spătar
Preda postelnic
Ivan vel şifar
Mihalce vornec
Mitrea vătah,
Năcula piharnic[1]

Arh. St., Buc., M-rea Radu Vodă, XLIII/4.
Orig., hîrtie (30 × 21), 16 peceţi aplicate.
Copie ibidem., ms. 256 f. 85.

---

[1] Toate semnăturile par a fi autografe.

131

1626 (7134) august 23.

Vlad fost mare vistier dă lui Hrizea mare logofăt jumătate din satul Ulea cu rumâni, primind în schimb a şasea parte din satul Perişu şi a noua parte din Copăcel, judeţul Vîlcea.

† Adecă eu jupan Vladul biv vel vistiar scris-am acésta al mieu zapis să fie de credinţă la mîna jupan Hrizei velichi logofet, cum să să ştie că am făcut tocmeală şi schimbu de i-amu dat eu partea mea de în satu den Ulea, însă jumătate de satu şi cu rumânii cîţi vor fi. Iar jupan Hrizea velichi logofătu mie-au datu partea lui de în satu de în Perişu, însă a şase parte den sat, ci au fost cumpăratu jupan Hrizea vel logofăt de la Udrişte şi de la frate-său Boldujaru, feciorii lu Pătraşco de în Cocorăşti.

Şi iar mie-au mai <dat> ş-altă parte de ocină de sat de Copăcel ot sud Vîlcea, însă den sat a 9 parte, ci o au fostu cumpărat jupan Hrezea vel logofăt de la Hamza den Pîrîiani şi de la feciorii lui, Stanciul i Danciul i Calotă, ocină păntru ocină.

Şi mărturii încă au fost la tocmeala noastră: jupan Papa vel dvornic i jupan Ivaşco dvornic i Aslan dvornic i Gligorii comis i Muşat vel slujer.

Пис аз Радѵл, мѣсеца авгꙋст кг҃ дьни, въ лѣт ҂зрлд҃.
Vlad vistiar

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, IV/33.
Orig., hîrtie (31 × 21), pecete aplicată.
Copie ibidem, ms. 256 f. 248.

132

1626 (7134) august 28.

Alexandru Coconul voievod scrie episcopului Serghie, nastavnicul mănăstirii Tismana, să lase în pace pe Preda postelnic să-şi stăpînească satul Corzii.

† Милостїю Божїю Їѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинь, синꙋ покоинном Їѡ Радѵл воевод. Пишим господство ми прѣосфещеном архїепискꙋп кѵр Сергїе наставник свѣтое мꙋнастире ѡт Tesmana, sănătate.

După aceasta-ţi dau în ştire sfinţiei tale că aicea venit-au sluga domniei méle Preda postelnic, feciorul lu Laţco comis, nepotul lu Ion comis ot Pae. Şi aşa au spus la divan naintea domniei méle, cum veri să le iai satul Corzei şi i-ai oprit de la sat şi zici că iaste acel satu al mănăstirei. Iar aicea Preda postelnic, el au adus la divan cartea lu Vlad voevod şi cartea lu Pătraşco voevod şi cartea lu Pătru voevod Cercel şi cartea lu Ştefan voevod şi cartea răposatului părintele domniei méle Io Radul voevod şi le-am cetit domnia mea la divan, cu toț cinstiței deregătorei domniei méle şi se adevereează şi cetescu cărțile cum iaste satul Corzei al lu Ion comis, d<e mo>[1]şîe, de la moşi lor.

Deci, în vréme ci veri vedea cartea domniei méle, iar sfențiia ta să laşi satul Corzei să şî-l ție Preda postelnic cum i cetescu şi cărțile. Iar să vor fi alte cărți la sfențiia ta, mai bătrîne, preste acéste cărți, să le aduci la divan, la domnia mea. Тои ви говорим господство ми. Инако да нѣст по реч господства ми.

Исправник сам реч господства ми.

Пис авгѹст к҃и дьни, лѣт ҂з҃рлд.

Їѡ Алеѯандрѹ воевода, милостїю Божїю господинь.

Ѹчил вел дворник.

Acad. R.P.R., I/29.
Orig., hîrtie (32 × 22), pecete timbrată, căzută.
Copie la Arh. St. Buc., ms. 330 f. 363 v.
EDIȚII. Bianu, *Doc. rom.* 128.

133

<1626 septembrie — 1627 august 31> 7135.

Slăvit Cocuşel vinde ocina sa din Crîngeni lui Stoica din Periaţi.

† Adecă eu Slăvit Cocuşel ot Crîngéni, scris-am zapisul meu la mîna Stoicăi ot Periiațe, ca să fii de bună credință cum să să ştii că i-am vîndutŭ partea mea de moşii den Crîngéni, de a mea bună voi, fără de neci o silă, cîtă să va alegi du preste totŭ hotarul şi den satŭ şi den cînpŭ şi de preste tot hotarul, dereptŭ ughi 15.

Şi cîndu amŭ vîndut, au fostŭ cu ştirea tutura moşténelul den satŭ, ca să-i fii ocina în véci, lui şi ficiurelul lui şi nepuțelor lui, cîți Dumnezeu i va dărui.

Şi cîndu am vîndutŭ, au fost mărtiri, care-şi vor puni numele mai jos.

Vă leat 7135 <1626—1627>.

† Eu Slăvit Cocuşălŭ.
† Eu Stănimirŭ m<ă>r<turie>.
† Eu Voinea măr<turie>.
† Eu Dobre măr<turie>.
† Eu Neagul măr<turie>.
† Eu Ivan măr<turie>.

Arh. St. Craiova, LXIX/5.
Orig., hîrtie (31 × 21).

---

[1] Loc rupt.

134

1626 (7135) septembrie, 1, Bucureşti.

Mitrea postelnic vinde lui Enache vătaf ocină, rumâni şi vad de moară în Arceşti, judeţul Prahova.

† Eu Mitrea postelnic, feciorul Stanciului logofătul de Dragomireşti, mărturisescu cu acest zapis al mieu, cum să se ştie că am vîndut eu lu Enachi vătahul şi jupînései lui, Neacşei, ocină den sat de în Arceşti ot sudstvo Prah<ova>, însă den partea mea jumătate, iar despre tot satul a patra parte şi de în cîmpu şi den apă şi de în pădure şi de în şăzutul satului şi despre tot hotarul cît se va alege şi cu 1 vad de moară în apa Prahovei şi cu rumânii, anume: Bădicea şi feciorul Goiei pre nume... [1] şi feciorul lu Radoslav anume [2]... [1] şi Tudor cu feciorii lui şi doi rumâni ce au fost fugiţi în Ţeara Ungurească, anume Toader, feciorul lu Toader Ciomag cu feciorii lui şi Neagul, fratele Bircicăi cu feciorii lui, însă aceşti doi rumâni ce sînt fugiţi în Ţeara Ungurească, cîndu vor veni să fie iar ai lu Enachi vataf, iar să nu vor veni în ţeară, eu Mitrea să n-aibu vreo nevoe sau să-m ceară alţi rumâni pentru dinşii, căce aşa ne iaste tocmeala.

Şi am vîndut eu Mitrea această moşie şi cu rumâni ce scriu mai sus de bunăvoie a mea, fără de nicio silă, lu Enachi vataf, derept doazeci şi una de mie bani gata, ca să-i fie lui moşie şi coconilor în veacu. Şi am vîndut cu ştirea tuturor fraţilor cari-mi sînt fraţi pre moşie în sat cu mine.

Şi mărturie au fost cîndu am luoat banii, la tocmeala noastră, mulţi boiari, anume: jupan Neagul vel agă i Costandin cupariul i Dumitraşco comis i Socol peharnic i Manea cupeţu i Stoica peharnic, nepotul Mitrei postelnic i Mitrea peharnic.

И написах Лепъдат лwгофет ꙋ Бꙋкꙋрещи, мѣсеца септемврїе а҃ дьни въ лѣт ҂зрлє҃.

Eu Mitrea postelnic
Jupan velŭ agă Neagul
Κονσταντίνος ὁ κουπαριος
Dumitraşco comis
Socol peharnic
Eu Mitrea paharnic
Eu Stoica peharnic
Mane neguţător.

După Rev. Arh. VII, 1 (1946).
Facsimil după orig.
Copie la Arh. St. Buc., ms. 1233 f. 206—207.
EDIŢII. Sacerdoţeanu, *Transcrirea doc. rom.* 5—8.

---

[1] Loc alb.

[2] Pasajul: «şi feciorul lu Radoslav, anume» şters cu o linie în original.

1626 (7135) septembrie 2, București.

Alexandru Coconul voievod împuternicește pe episcopul Serghie, nastavnic al m-rii Tismana, să strîngă oameni străini la Călugăreni, ca să-și facă slobozie.

† Милостїею Божїею Їѡ Ꙗлеѯандрꙋ воевода и господинъ, синъ покойнномꙋ Їѡ Радꙋл воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господство ми părintelui Serghie episcupul Mucaceschi, nastavnicul mănăstirii Tismeana, hram Uspenie Bogorodițe, ca să fie volnic cu această carte a domnii méle de să strîngă oameni striini pre siliștea mănăstirii, anume Călugăréni de în județul. . . [1], carii vor pohti să lăcuiască pre această ocină a mănăstirii, măcarŭ sîrb, măcarŭ arbănaș, măcarŭ grec, măcarŭ ungurean, măcarŭ moldovean, măcarŭ armean, să se apuce de locu și de hrană, să fie de poslușanie sfintei mănăstiri. Pentru că această siliște de sat rămas-au pustie, fără de oameni, înncă den zilele răposatului Mihail voevod, iar acum, domnia mea am dat părintelui Serghie episcupul, nastavnicul mănăstirii Tismeana, ca să-și facă sat de milă și slobozie, să-și strîngă oameni striinni fără dajde, să fie pre această siliște, Călugărénii, iar de către domniia mea să fie în pace și ertați de bir și de găleată și de fîn și de oae seacă și de cal și de miare și de ceară și de dijmă de stupi și de gorștină de porci și de oi și de cai de olacu și de podvoadă și de banii de județu și de majă și de toate slujbele și mîncăturile cîte sînt preste an în țeara domnii méle, de nimica val sau bîntuială să n-aibă, pentru că i-am ertat domnia mea de acum pînă în trei ani, să fie în pace, nimenilé înntru ei să nu înntre.

Derept acéia și voi, birarilor și voi, toate slugile domnii méle, oricarii de ce slujbe veți umbla într-acest județ, în vréme ce veți vedea această carte a domnii méle, iar voi încă să căutați foarte să vă feriți de această siliște a mănăstirii, nimenilé să nu-i învăluiască, că i-am ertat domnia mea să fie numai de treaba și de poslușanie sfintei mănăstiri, că acela <o>m mare certare va avea. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник сам реч господства ми.

Пис ꙋ Бꙋкꙋрещи мѣсеца септемврїе в҃ дьни, въ лѣт ҂зрле.

† Їѡ Ꙗлеѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю Божїю господинь.

Иѡ Ꙗлеѯандрꙋ воевода <m. p.>

Ꙋчил вторїи логофет.

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XCIII/21.

Orig., hîrtie (31 × 21), pecete aplicată, căzută.

Copie ibidem, ms. 329 f. 37.

EDIȚII. Dinculescu, *Doc. țărani* 237—238; Nicolaescu-Plopșor, *Mon. j. Dolj* 137—138.

---

[1] Loc alb.

1626 (7135) septembrie 2, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte scutirea de dări şi slujbe a satului Tismana al m-rii Tismana, pentru ca sătenii să păzească m-rea de « oameni răi ».

† Въсеҳвидцомꙋ и прѣблагомꙋ иже въ троицъ славимꙋ Богꙋ слава и поҳвала е.ке ѡт небитїе въ битїѧ приведшомꙋ словомь своемь и прѣсвѣтимь своемь дꙋхомь и оутврьдившомꙋ прѣслазнымь неизреченїемь милосръдїѧ своемь ѡставльшаго погибнꙋти рода человеческаго рькꙋпрострьтїе радї иже вь раи дрѣвле прѣѡтець бывшаго нь прѣклѡн небеса сьшедшесѧ и тлѣ свободы. многими ѡбразь пѫт покаанїе намь даровавшаго и ѡт вьсѣкого рода избравшаго сыны и наслѣдникы царствїѧ своего сьдѣлавшаго, иже по благотворенїе ꙋгодившеҳ ибо еже ѡко не видѣҳ ни оуҳо слышаҳ ни на сръдце чьловекѡмь вьзити иже ꙋготоваҳ Богь любѣщимь его.

Сего радї и аз, благовѣрны и благочестивїи и христоулюбивїи и самодрьжавнїи Їѡ Алеѯандрꙋ воевода, сынꙋ покоинномꙋ Їѡ Радꙋл воевода внꙋк Миҳневꙋ воевод, Божїею милостїею и Божїемь дарованїемь, ѡбладающоми и господствꙋещоми въсои земли Оуггрровлаҳїиское,ещеже западнеьскїм страннамь, Амлаш и Фагараш, ҳерцег, благопроизволыҳ господство ми своем благымь произволенїемь, чистымь, свѣтлымь сръдцамь господство ми, ѩко прославитїи прославлышаго мѧ и сь слазое вьзнесешаго мѧ и на прѣстолѣ свѣтопочывшеҳ родителю господство ми. Сеже дароваҳ и господство ми сьи вьсѣчистные благоѡбразнїи, прѣдпочьтанїе, иже ест наⷣ вьсѣми чистнїе дарѡв настоещїе сїе ҳрисовꙋл господство ми свѣтомꙋ и боместванѣи монастир глаголема Тисмѣна, идеже ест ҳрамь прѣсвѣтѣи, чистѣи и прѣблагословенїе владичице наше Богородице и приснодѣвы Марїѧ и чистно еи ꙋспенїе, иермонаҳꙋ и братїѧм живꙋщымь въ свѣтѣмь ѡбитѣлы и чистнѣишомꙋ ѡтцꙋ нашемꙋ епископꙋл Сергїе Мꙋкачьскїи, наставьник свѣтеи монастири Тисмѣна, ѩкоже да ест село Тисмѣна ѡт сꙋдство Горжил, ѡт код свѣта монастир више речена, ꙋ мирно и свободно ѡт нинѣ напред за бир и за къблю и за сено и за соуҳа ѡвцꙋ и за кон и за вол и за мед и за восок и за винарич и за ꙋзаемство и за дижма пчелом и за горщина ѡвцам и свином и ѡт кони за ѡлак и за банїи ѡт сꙋдство, да не вънидe ниҳто въ ныҳ, и за свакеҳ дажбове и ѩжденїе дробне, коли сꙋт през лѣто вь земле господство ми. за вьсѣҳ да ест прощены, понеже того село Тисмѣна више пис бил сꙋт простил ѡт прѣжде врѣме за въсѣҳ за сїе више реҳ ѡт прочїи стари господары дрѣвныҳ. И разꙋмел сьм господство ми за сїе свѣта монастир Тисмѣна више речена како ест далече, ꙋ краеще ҳорев и ѡт многе крати прїнти тальҳарїи и пандꙋрїи ѡт на Хацаг на сїе света монастир, тере да плѣнит и жаҳовали. Теҳ радї ест бив простил того село Тисмѣна светомꙋ монастири више речена за вьсѣҳ ѩжденїеҳ, како ест више пис, тьчїю да имат пазити сє сїє свѣта монастир Тисмѣна за злых чьловєци и да бȣдє за послȣшанїа свѣтомȣ монастири.

И видѣхом господство ми и книга покоинномȣ Шєрбан воєвод и хрисовȣл покоинномȣ родїтєл господство ми Їѡ Радул воєвод въ прьвоє рєдȣ на рȣка калȣгєром за прощєнїє сємȣ село вишє пис. Єєго радї и господство ми также порєвновахом бити новїє ктитори на сїє свѣта божєствна монастир Тисмѣна вишє рєчена, ꙗкожє инны стари дрєвнымь господары, єжє бив прєждє нас. Тажє простихом и господство ми того село вишє рєчєн за свакꙋ, ница да нє давати, при дьны животѣ господство ми єщєжє и ȣ дьнїє прочїємь господари, дондєжє стоєт свѣта монастир, тъчїю да имат село послȣшати ѡт калȣгєри ѡт свѣта монастир, варє за что хокєт дати им поȣчєнїє, радї трєба и послȣшанїѧ свѣтомȣ монастир Тисмѣна и да пазит вєлма твръдо за злы чьловєци, дьнь и нощ.

Ꙗ єжє по ѡтьшисвїю господство ми єгожє благоволых господь Богь бити господарь Блашкоє зємлє или ѡт сръдъчнаго плода господство ми или ѡт сьродник нашє или по грєсєх наших или ѡт иноплѣмєник или ин нєкто ѡт православнымь господары молым ви сь имєним Божїю и сь прєчистїє єго матєрє, како да почтєти и да поновити и да ȣтвръдити сїю хрисовȣл господства ми и помилȣитє свѣта монастир ѡт Бога данаго вам стєжанїє сє чим Богь настaвить, ꙗкожє самь Христос заповѣда и рєч бдитє и милостивѣхъ, ꙗкожє и азь проч и да дарȣєт их господь Богь благодѣтьствоє милост вь сїємь вѣцєх и ѡт покров своє матєрь. Да ащєлижє нє почтєть и нє поновит и нє ȣтвръдити сїю хрисовȣл господство ми, нȣ попєрꙋт и раздрати и исхабити или ȣзимаєти сїє помилованїє ѡт свєта монастир Тисмѣна, того да єст трьклєт и анаѳєма и афȣрєсан ѡт тї҃и свєти ѡтцы, єжє сȣт вь Нєкєн и да имат частїю сьс Їоуда и сь инными нєвѣрнїи Їȣдєи, єжє възьпишє над крьв господа Бога и спаса нашєго Їсуса Христа и рєкът: „възми, възми и распєни єго“ и крьв єго над ных и над чєда их. И да мȣ єст сьпєрнык свєта Богородицє на страшнѣмь сьдищємь Христовѣ, идєжє лицимѣрїєна нѣст, ємоужє слава и поклaнєнїє сь бєз начальнымь ѡтцємь и сь прѣсвѣтим благымь и животворѣщымь дȣхомь и нинѣ и приснoє вь вѣкы, вѣкомь, амин.

Сєжє оубо и свєдѣтєлїє поставлѣємь господство ми: жȣпан Папа вєликїи дворник и жȣпан Фїєра бив вєликїи лѡгофєт, исправник Краюѡвєн и жȣпан Хриза вєликїи логофєт и жȣпан Трȣфанда вєликїи вистїꙗр и жȣпан Михо вєликїи спатар и жȣпан Вартоломи вєликїи столник и жȣпан Братȣл вєликїи комис и жȣпан Ꙗпостол вєликїи пєхарник и жȣпан Костандин вєл постєлник. И исправник жȣпан Хриза вєликїи лѡгофєт.

И аз, Лєпъдат логофєт, написах въ настолни граду Бȣкȣрєщи, мѣсєца сєптємврїє в҃ дьни и ѡт Ꙗдама, въ лѣт ҂зрлє҃.

† Їѡ Алєѯандрȣ вѡєвѡда, милостїю Божїю, господинь.

Иѡ Алєѯандрȣ воєвода <m.p.>

† Slavă şi laudă atot văzătorului şi preabunului Dumnezeu, cel ce în troiță slăvim, cel ce, cu cuvîntul său şi cu preasfîntul său duh, din neființă în ființă le-a adus şi le-a întărit cu a sa nespusă milă <n-au>[1] lăsat să piară neamul omenesc prin întinderea mîinii acelui de demult străbun al nostru ce a fost în rai, ci plecînd cerurile s-au pogorît şi din stricăciune i-au izbăvit, în multe chipuri dăruindu-ne nouă calea pocăinței şi din toate neamurile au ales fii şi i-au făcut moştenitori ai împărăției lui care prin fapte bune bine au plăcut, căci ceea ce ochiul n-a văzut şi urechea n-a auzit şi nici la inima omului nu s-a înălțat, ce a gătit Dumnezeu celor ce-l iubesc.

Pentru aceea şi eu, binecredinciosul şi binecinstitorul şi de Hristos iubitorul şi singur stăpînitorul, Io Alexandru voievod, fiul răposatului Io Radul voievod, nepotul lui Mihnea voievod, din mila lui Dumnezeu şi cu darul lui Dumnezeu, stăpînind şi domnind toată țara Ungrovlahiei, încă şi herțeg al părților de peste munți, Amlaş şi Făgăraş, am binevoit domnia mea cu a mea bunăvoință, cu inima curată şi luminată a domniei mele, ca să proslăvesc pe Dumnezeu cel ce m-a proslăvit şi cu slavă m-a ridicat pe scaunul sfîntrăposaților părinți ai domniei mele. Iată am dăruit şi domnia mea acest atotcinstit, cu frumoasă față şi preacinstit, care este peste toate darurile şi cinstele, acest de față hrisov al domniei mele, sfintei şi dumnezeieştii mănăstiri numită Tismana, unde este hramul preasfintei, curatei şi preablagoslovitei stăpînei noastre, născătoarei de Dumnezeu şi pururea fecioara Maria şi cinstitei ei uspenii, ieromonahului şi fraților ce viețuiesc în sfîntul lăcaş şi preacinstitului părintelui nostru episcopul Serghie din Muncaci, nastavnic al sfintei mănăstiri Tismana, ca să fie satul Tismana din județul Gorj de lîngă sfînta mănăstire mai sus-zisă în pace şi slobod de acum înainte de bir şi de găleată şi de fîn şi de oaie seacă şi de cal şi de bou şi de miere şi de ceară şi de vinărici şi de împrumut şi de dijma de albine şi de gorştina oilor şi a porcilor şi de caii de olac şi de banii de județ, să nu intre nimeni în el şi de toate dăjdiile şi mîncăturile mărunte cîte sînt peste an în țara domniei mele, de toate să fie iertat, pentru că acest sat Tismana mai sus-scris l-au iertat dinainte vreme de toate de cele mai sus-zise ceilalți domni bătrîni de demult. Şi am înțeles domnia mea pentru această sfîntă mănăstire Tismana mai sus-zisă că este departe la marginea țării şi de multe ori au venit tîlharii şi pandurii de la Hațeg la această sfîntă mănăstire ca să jăfuiască şi să prade. Pentru aceea am iertat acest sat Tismana al sfintei mănăstiri mai sus-zisă de toate mîncăturile cum este mai sus-scris, numai să aibă a păzi această sfîntă mănăstire Tismana de oameni răi şi să fie în ascultarea sfintei mănăstiri.

Şi am văzut domnia mea şi cartea răposatului Şerban voievod şi hrisovul răposatului părinte al domniei mele Io Radul voievod din primul rînd <de domnie>, la mîna călugărilor, de iertarea acestui sat mai sus-scris. Pentru aceasta şi domnia mea la fel am rîvnit să fiu nou ctitor la această sfîntă, dumnezeiască mănăstire Tismana mai sus-zisă, ca şi alţi bătrîni domni de demult, care au fost înaintea noastră. Astfel am iertat şi domnia mea acest sat mai sus-zis de toate, nimic să nu dea în zilele vieţii domniei mele, încă şi în zilele celorlalţi domni, cît va sta sfînta mănăstire, numai să aibă satul a asculta de călugării de la sfînta mănăstire, pentru orice vor da lor învăţătură pentru treaba şi ascultarea sfintei mănăstiri Tismana şi să o păzească foarte tare de oameni răi şi zi şi noapte.

---

[1] Omis.

Iar pe cine după moartea domniei mele va binevoi domnul Dumnezeu să fie domn al Ţării Româneşti sau din rodul inimii domniei mele sau din ruda noastră sau, după păcatele noastre, din alt neam sau altcineva din domnii pravoslavnici, vă rugăm în numele lui Dumnezeu şi a preacinstitei lui mame ca să cinstească şi să înnoiască şi să întărească acest hrisov al domniei mele şi să miluiţi sfînta mănăstire din agonisita dată de Dumnezeu vouă, cu ce vă va învăţa Dumnezeu după cum însuşi Hristos a poruncit şi a spus: vegheaţi şi miluiţi după cum şi eu am vegheat şi am miluit, şi să le dăruiască domnul Dumnezeu harul milei în acest veac şi din pocrovul maicei sale. Iar dacă nu va cinsti şi nu va înnoi şi nu va întări acest hrisov al domniei mele, ci va călca şi va rupe şi va strica sau va lua această miluire de la sfînta mănăstire Tismana, acela să fie de trei ori blestemat şi anatema şi afurisit de cei 318 sfinţi părinţi ce sînt la Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu alţi necredincioşi iudei care au strigat asupra sîngelui domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru Isus Hristos şi au spus: « ia-l, ia-l, răstigneşte-l» şi sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor. Şi să-i fie protivnic sfînta născătoare de Dumnezeu la înfricoşata judecată a lui Hristos, unde nu este făţărnicie, lui însă slavă şi închinăciune cu tatăl cel fără început şi cu preasfîntul, bunul şi de viaţă făcătorul duh şi acum şi pururea în vecii vecilor, amin.

Iată dar şi martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Fiera fost mare logofăt, ispravnic al Craiovei şi jupan Hriza mare logofăt şi jupan Trufanda mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Vartolomi mare stolnic şi jupan Bratul mare comis şi jupan Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic jupan Hriza mare logofăt.

Şi eu, Lepădat logofăt, am scris în cetatea de scaun Bucureşti, luna septembrie 2 zile şi de la Adam în anul 7135 <1626>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alexandru voievod <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XCII/22.
Orig., perg. (43 × 39), pecete atîrnată, căzută.
Cu o trad. din sec. XVIII.
Copie rom. ibidem, ms. 711 f. 24—26.

1626 (7135) septembrie 5, București.

Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Necola din Glogova şi soţiei lui, Florica, ocină la Glogova, Ciucel şi Mănăstirea, precum şi ţigani.

† Милостїю Божїею Їѡ Ꙗлеѯандрꙋ воевода и господинъ въсѡи земле Ꙋггрѡвлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго покоинниѡмꙋ Їѡ Радꙋл воевода. Даваг господство ми сїе повеленїе господства ми слꙋг господство ми Неколев ѡт Глогова, шꙋр Неколев ватах и жꙋпаницев его Флорикъи, дъщера Радꙋлѡв комис Корлътескꙋл, сестра Неколев ватах и със синови их, елице мꙋ Богъ даровах, ꙗкоже да сꙋт им ѡчинꙋ ꙋ Глогова и ꙋ Чючелꙋл и ꙋ Мънъстир, въ сꙋдствѡ Мех<единици>, ѡбаче ѡт дел шꙋром си Неколев ватах ѡт Глогова третаго дело, ѡт полю и ѡт шꙋма и ѡт вод и със вечини и ѡт седалище селѡв, ѡт посвꙋди, варе елика се хтит избрат ѡт по въсом хотаром третаго дело, а ѡт воденици и със бродове за воденицꙋ пакиже ѡт дел Неколев ватах над двоа. Понеже сїе дели за ѡчинъ, еже сꙋт више речене, биле сꙋг за дѣдїнꙋ Неколев ватах ѡт родителїи его. Таже, када ест бил при дьiїе покоиннаго Шербан воевода, въ теченїе лѣтом ҂зраї, а Некола ватах ѡн ест побратил по сестрам си Флорїнка, жꙋпаница Некꙋлев, над сїе ѡчине више речене, радї дрꙋге ѡчине, села със вечини, по име Корлътещїи и Бохлещїи и Попещїи и Бонтѣлїи ѡт сꙋдствѡ Рѡм<анаци>, что ест бил за дѣдїнꙋ жꙋпаницев Флорикъв ѡт над баща си Радꙋл комис Корлътескꙋ. А къда ест бил въ днїе Шербанов воевод, Некꙋла ватах ѡн въстанил сѣ сꙋт тере ест продал сїе дѣдїне сестрам си Флорїнкъв, еже сꙋт више речене радї една неволю что ест имал ѡт къ Преда бив вел бан Кралевскїи. Тем ради Некола ватах ѡн ест побратил по сестрам си Флорїнка над ѡтъчъствїех его, еже сꙋт по више речене да дръжит Флорїнка ѡт дѣдинове Некꙋлев ватах въс третаго дел, а ѡт воденици и ѡт брод за водиницꙋ да дръжит Флорїнка на двоа със Некꙋла. И побратише се ѡни за нихном доброволѣ и със ꙋзнанїе въсѣм мегїашом ѡт ѡколно местом.

И видѣхом господство ми и запис ѡт рꙋка Некꙋлев ватах за братство със клетво и със мноѕи добри людїе сведетелїи по име: Їѡан проегꙋменꙋл ѡт Тисмѣна и ѡт Медвѣжде, Цюрка и ѡт Глогова, Дꙋмитрꙋ и Михаил и Дꙋмитрꙋ Рꙋшованꙋл и поп Пътрꙋ и Лацко и Хамза, синъ Радꙋлов армаш. И донесил ест Некꙋла, мꙋж Флорикъв, многе сведетелїи пред господство ми на име: Ївъниш ватах ѡт Негоещи и ѡт Чернецꙋ, Ївъниш юзбаш и Юѡрга кꙋпцꙋ ѡт Ꙗлбени, тере сꙋт сведетелствовали ꙋ диван със дꙋшами их како побратил сѣ сꙋт Некола ватах със сестрам си Флорика, како ест више пис.

И пак да ест Некꙋлев ѡт Глогова и жителницев его [сам] Флорїнка, дъщера Радꙋлов комис ѡт Корлътещи, нѣкое ациганче на име: Параскива със дъщерех ей Ѡприна и Ѳора и Пътраiа и Марїа, занеже сїе ациганче више речене била ест за дѣдїно жꙋпаницев Флорикъв ѡт над бащом си Радꙋл комис, без ни една прꙋх със нихто. И пак да ест слꙋг господство ми Некꙋлев и жꙋпаницев его

Флорїнкъв, дъщера Радꙋлов комис, един чилѣд за цигани по име Това цїганȣл и със аціганкам си на име Єора и със децам си по име Неделко и Радꙋл и Ѡпрѣ и Дȣмитрȣ и дъщера его на име Янка циганка и със дъщера еи Докїе и Пȣꙗ, пѡнеже сїи више речени аціїгани бил ю ест покȣпил Радꙋл комис, ѡтьцȣ жȣпаницев Флѡрїнкъи ѡт над Некола ватах, пастȣркȣм си, въ дьнїе покоиннаго Шербан воевод, а Некȣла ватах ѡн ещеже ю ест бил покȣпил ѡт над Яврам ѡт Глогова наипрѣжде врѣме въ дьнїе покоинномȣ Єимїѡн воевод.

Я потом, къда ест бил съда, въ днїе господство ми а ѡтьцȣ егȣменȣл Глигорїе ѡт света монастир Житїꙗ:и, храм свети Димитрїе ѡн ест възимал сїи аціїгани ѡт над Флорика, дъщера Радꙋлѡв комис и пошели сȣт тере съпрѣше се за лиц пред болѣрин господства ми Мȣшат ключар ȣ Краюѡва радї сїи аціїгани. И сице прѣше егȣмен Глигорїе како ю ест дал жȣпаница Мърина ѡт Зъгаꙗ въ света монастир радї помѣна, а жȣпаница Флорика ѡна се сȣт плакала како ю ест бил покȣпил бащ си Радꙋл комис сїи аццигани. Таже ест ѡстал егȣменȣл Глигорїе ѡт закон ѡт пред болѣринȣ господство ми Мȣшат ключар ȣ Краюѡва. И видѣхом господство ми и книг за прȣх и за ѡстал със многи болѣри сведетелїи написани ȣ книг которїи сȣт бил на тае сȣжденїе. Я потом егȣменȣл Глигорїе нѣст се сȣт ѡставил ниже сице, анȣ пакиже ест дигнȣл прȣх радї сїи аціїгани. И дошли сȣт тере съпрѣше се за лиц пред господства ми ȣ диван със Некȣла и със жȣпаница его Флорика. И сице прѣше егȣменȣл Глигорїе како ест бил покȣпил сїи аціїгани жȣпаница Мърина, дондеже нѣст бил възимал по Радꙋл комис и како ю ест дал на смрьти еи на света монастир. И донесил ест и по Яврам продателю сведетелїе лъжлива и крива, ꙗкоже да сведетелствоваше како ю ест бил продал жȣпаницев Мъринеи дондеже ест бил без мȣж.

Я въ том, господство ми съм гледах и сȣдї по прав и по закон кȣпноже със въсихми почтеннними правителїи господство ми. И видѣхом господство ми и книга Шербан воевод за покȣпенїе на рȣка Флорикъв како ю ест покȣпил баща си Радꙋл комис сїи аціїгани ѡт когда бист теченїе лѣтом ҂зрвї. Я егȣменȣл Глигорїе ѡн прѣше без правостїе и със ласканїе и със записе лъжливе, ꙗкоже да притеснȣет и да ȣзимает сїи аццигани ѡт над Флорика. Таже ест ѡстал егȣменȣл Глигорїе и Яврам ѡт закон и ѡт сȣжденїе ѡт пред господства ми. И ȣзѣхом господство ми въсѣх книгозе тере им ест раздрал. Я ащелиже хокет извадити калȣгерїи нѣкїе книги над сїи аццигани нѣкогда да не се вѣрȣет, понеже съм истинствовал господство ми како ест бил цигани Флорїнкъв а калȣгерїи нѣст имали ни една трѣбȣ.

Єего радї дадох съм господство ми слȣг господство ми Неколев и жȣпаницев его Флорїнкъв, ꙗкоже да сȣт им сїи аціїгани дѣдїнȣ и въ ѡхаб сыновом и внȣком и прѣвнȣчетом и не ѡт когождо непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Єеже и сведетелїи поставих господство ми: жȣпан Папа вел дворник и жȣпан Фїера бив вел лѡгофет, исправник Краюѡвеи и жȣпан Хриза вел вистїꙗр[1] и жȣпан

---

[1] Greşit, în loc de: логофет.

Трꙋфанда вел вистїар и жꙋпан Михо вел спатар и Вартоломи столник и Братꙋл комис и Ꙗпостол вел пехарник и жꙋпан Костандин вел постелник. И исправник Хриза вел логофет.

И написах аз, Лепъдат, ꙋ градꙋ Бꙋкꙋрещи, мѣсеца септеврїє є҃ дьни и ѡт създанїє мира даже въ сего писанїє, ѡт Ꙗдама, въ лѣт ҂зрлє҃, а ѡт рождества Христово ҂ахкѕ҃.

† Їѡ Ꙗлеѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю Божїю господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Necola din Glogova, cumnatul lui Nicola vătah şi jupaniţei sale Florica, fiica lui Radul comis Corlătescul, sora lui Necola vătah şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le-a dăruit, ca să le fie ocină la Glogova şi la Ciucelul şi la Mănăstirea, în judeţul Mehedinţi, însă din partea cumnatului său Necola vătah din Glogova a treia parte din cîmp şi din pădure şi din apă şi cu vecinii şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, a treia parte, iar din moară şi cu vaduri de moară la fel din partea lui Necola vătah pe din două. Pentru că aceste părţi de ocină ce sînt mai sus-zise au fost de moştenire ale lui Necola vătah de la părinţii lui. Apoi, cînd a fost în zilele răposatului Şerban voievod, în cursul anilor 7111, Necola vătah a înfrăţit pe sora sa Florica, jupaniţa lui Necola, peste ocinele mai sus-zise, pentru alte ocine, sate cu vecini, anume Corlăteştii şi Vohneştii şi Popeştii şi Bontenii din judeţul Romanaţi ce au fost de moştenire ale jupaniţei Florica de la tatăl ei Radul comis Corlătescu. Iar cînd a fost în zilele lui Şerban voievod, Necula vătah s-a sculat de a vîndut aceste dedine ce sînt mai sus zise surorii sale Florica pentru o nevoie ce a avut dinspre Preda fost mare ban al Craiovei. De aceea, Necola vătah a înfrăţit pe sora sa Florica peste averile lui, ce sînt mai sus-zise, să ţie Florica din dedinele lui Necula vătah tot a treia parte, iar din mori şi din vadul de moară să ţie Florica pe din două cu Necula. Şi s-au înfrăţit ei de a lor bunăvoie şi cu ştirea tuturor megiaşilor din jurul locului.

Şi am văzut domnia mea şi zapisul de frăţie de la mîna lui Necula vătah cu blestem şi cu mulţi oameni buni martori, anume: Ioan proegumenul de la Tismana şi din Medvejde, Giurca şi din Glogova, Dumitru şi Mihail şi Dumitru Ruşovanul şi popa Pătru şi Laţco şi Hamza, fiul lui Radul armaş. Şi a adus Necula, soţul Floricăi, mulţi martori înaintea domniei mele, anume: Ivăniş vătah din Negoeşti şi din Cerneţi, Ivăniş iuzbaşa şi Iuorga negustorul din Albeni de au mărturisit la divan cu sufletele lor că s-au înfrăţit Necola vătah cu sora sa Florica cum este scris mai sus.

Şi iar să fie lui Necula din Glogova şi soţiei sale Florica, fiica lui Radul comis din Corlăteşti, nişte aţigănci, anume: Paraschiva cu fiicele ei Oprina şi

Sora şi Pătrana şi Maria, pentru că aceste aţigănci mai sus-zise au fost de moştenire ale jupaniţei Florica de la tatăl ei Radul comis fără nici o pîră cu nimeni. Şi iar să fie slugii domniei mele Necula şi jupaniţei lui, Florica, fiica lui Radul comis, un sălaş de ţigani, anume: Tova ţiganul şi cu aţiganca sa anume Sora şi cu copiii lor, anume Nedelco şi Radul şi Oprea şi Dumitru şi fiicele lui, anume Anca ţiganca şi cu fiicele ei Dochia şi Puia, pentru că aceşti aţigani mai sus-zişi i-a cumpărat Radul comis, tatăl jupaniţei Florica, de la Necola vatah, fiul său vitreg, în zilele răposatului Şerban voievod, iar Necula vătah el încă i-a cumpărat de la Avram din Glogova mai înainte vreme, în zilele răposatului Simion voievod.

Iar după aceea, cînd a fost acum în zilele domniei mele, părintele egumen Gligorie de la sfînta mănăstire Jitian, hramul sfîntului Dimitrie, el a luat aceşti aţigani de la Florica, fiica lui Radul comis şi au mers de s-au pîrît de faţă înaintea boierului domniei mele Muşat clucer la Craiova pentru aceşti aţigani. Şi aşa pîra egumenul Gligorie cum i-a dat jupaniţa Mărina din Zăgaia la sfînta mănăstire pentru pomană, iar jupaniţa Florica ea s-a plîns că i-a cumpărat tatăl ei Radul comis aceşti aţigani. Astfel a rămas egumenul Gligorie de lege dinaintea boierului domniei mele Muşat clucer la Craiova. Şi am văzut domnia mea şi cartea de pîră şi de rămas cu mulţi boieri martori scrişi în carte, care au fost la acea judecată. Iar după aceea, egumenul Gligorie nu s-a lăsat nici aşa, ci din nou a ridicat pîră pentru acei aţigani. Şi au venit de s-au pîrît de faţă înaintea domniei mele la divan cu Necula şi cu jupaniţa lui Florica. Şi aşa a pîrît egumenul Gligorie că a cumpărat aceşti aţigani jupaniţa Marina pînă ce nu luase pe Radul comis şi că i-a dat la moartea ei la sfînta mănăstire. Şi a adus şi pe Avram vînzătorul, mărturie minciunoasă şi strîmbă, ca să mărturisească că i-a vîndut jupaniţei Marina, cît era fără bărbat.

Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat după dreptate şi după lege împreună cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am văzut domnia mea şi cartea lui Şerban voievod, de cumpărătură, la mîna Floricăi, că i-a cumpărat tatăl său Radul comis aceşti aţigani de pe cînd era cursul anilor 7112. Iar egumenul Gligorie el a pîrît fără dreptate şi cu înşelăciune şi cu zapise minciunoase, ca să cotropească şi să ia aceşti aţigani de la Florica. Astfel a rămas egumenul Gligorie şi Avram de lege şi de judecată dinaintea domniei mele. Şi am luat domnia mea toate cărţile de le-am rupt. Iar dacă vor scoate călugării unele cărţi pe aceşti aţigani, niciodată să nu se creadă, pentru că am adeverit domnia mea că ţiganii au fost ai Floricăi, iar călugării n-au avut nici o treabă.

Pentru aceasta, am dat domnia mea slugii domniei mele, lui Necola şi jupaniţei lui, Florica, ca să le fie aceşti aţigani dedină şi de ohabă, fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Fiera fost mare logofăt, ispravnic al Craiovei şi jupan Hriza mare vistier [1] şi jupan Trufanda mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi Vartolomi stolnic şi Bratul comis şi Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic Hriza mare logofăt.

---

[1] Greşit, în loc de: logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat, în cetatea Bucureşti, luna septembrie 5 zile şi de la zidirea lumii pînă la această scriere, de la Adam în anul 7135, iar de la naşterea lui Hristos, 1626.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., ms. 1233 f. 208–211.
Copie.
Cu o trad. din 1908.

138

1626 (7135) septembrie 6, Bucureşti.

Slavna preoteasa şi soţul ei, preotul Isar, vînd lui Costanda sluger ocină în Dobroţei.

Adecă eu Slavnea preuteasa popei lu Isar de Tîrgovişti, nepoata lu Efthimie călugărul şi a frăţine-său, lui Neag de sat de Dobroţei, înpreună cu soţu mieu popa Isaru, scris-am şi mărturisim noi cu cest zapis al noastru să fie de mare credinţă la mîna jupînului Costanda sulgériul, ca să se ştie cum am vîndut noi ocina de în Dobroţei, însă toată partea a unchilor noştri, a lu Eftemie călugărul şi a lu Neag den în cîmpu şi de în pădure şi den apă. Şi sémnele ocinii să se ştie: de în podul Colintinei pînă în Bobotin, cu moara şi cu viia, ce iaste ocină aleasă şi hotărîtă şi iar preste Colintina, den în capul podului Colintinei, den în lungu pînă în Stejeret şi în lat al optulea funé, cît se va alége cu cei 7 moşi. Pentru că am vîndut noi această ocină cum scrie mai sus jupînului Costanda slujer derept unsprăzeci mie bani gata, de a noastră bunăvoe, ca să fie lui moşie, lui şi coconilor.

Iar de va avea Costanda slujer vreo pîră pentru această ocină, să purtăm noi pîra, iar sulgériul să-şi ţie moşiia cum o au cumpărat.

Şi au fost la tocmeala noastră mărturii: jupan Nedelco vel portar i Socol peharnic i Necula peharnic ot Cornăţéni i ot Drăgoeşti, Iachim i Nedélco logofet i Calciul postelnic i Neagul vel aga. Şi se-au făcut tocmeala aceasta în casa lu Calciul postelnic în Bucureşti. Aceasta mărturisim.

Пис Лепъдат логофет ѹ Бѹкѹрещи, мѣсеца септємврїє ѕ҃ дьни. въ лѣт ҂зрлє҃.
† Eu popa Isaru stau bocoros
Aga Neagulu
Nedélco vel portariu
Nicula păharnic
Eu Nedélco logofăt

Calciul postelnic
Socol peharnic
Iachim
Scris-am eu popa Isar [1]

Arh. St. Buc., M-rea Sărindar, III/1.
Orig., hîrtie (31 × 21,5), opt peceți aplicate.

139

1626 (7135) septembrie 6.

Alexandru Coconul voievod poruncește pîrcălabilor din Caracal să silească pe rumânii mănăstirii Cozia din satele Vădăstrița și Frăsinet să lucreze «la ce va fi treaba mănăstirii».

<† Милостїю Божїю Їѡ Ал>еѯандрȣ воевода и господинъ, синъ покоинномȣ Їѡ Радѵл воевода. <Пишет господство ми voao pîr>călabilor de în orașul domniei méle de în Caracal. <După acéia vă dau în știre>, cînd vor veni oamenii sfintii mănăstiri de la <Coziia la satele lor, anu>me Vădăstrița și Frăsinetul, să-i pornească la ce va fi trea<ba mănăstirii>, ori să le ducă pîine, veri de alte lucruri, de ce va trebui <sfintei mănăstiri> și nu vor vrea să asculte de ei, iar voi să fiți volnici cu această <carte a domniei méle> să-i bateți și să-i porniți la ce va fi treaba mănăstirei, <cum au fost légea și> mai denainte vréme, păntru că așa iaste învățătu<ra domniei méle>. Инако да нѣст, по реч господства ми.

Исправник сам реч господства ми.
Пис мѣсеца <септемврїе ѕ҃> дьни, въ лѣт ҂зрле҃.
<† Їѡ Алеѯандрȣ вѡевѡда>, милостїю Божїю господинь.

Arh. St. Buc., M-rea Cozia, XLVIII/7.
Orig., fragment, hîrtie.
Cu o copie ibidem, ms. 209 f. 294, după care s-au făcut completările.

140

1626 (7135) septembrie 9, București.

Alexandru Coconul voievod poruncește lui Damaschin călugăr să-și plătească o datorie pe care o are la Pîrvul logofăt.

† Милостїею Божїею Їѡ Алеѯандрȣ воевода и господинъ, синъ покоиннѡмȣ Їѡ Радѵл воезода. Пишет господство ми ție, Damaschine, călugăre, dupe acéia-ți grăescu domnia mea pentru rîndul boiarinul domnii méle, Pîrvul

---

[1] Toate semnăturile sînt autografe.

logofet ot Ruda, că aş-au spus înaintea domnii méle cum i eşti datoriu 4000 de bani. Şi am văzut domnia mea şi zapisul mîini-ta de datorie şi am trimes domnia mea şi de alt rîndu carte la tine, ca să-i plăteşti banii, iar tu nu-i mai plăteşti. Trimes-am acum domnia mea şi a doao carte ca să-i plăteşti banii. Deci de vréme ce veri vedea ceastă carte a domnii méle, iară tu să cauți să-i dai banii toți pînă la venerea mare, iară de nu-i veri da banii, să fie volnic cu cartea domnii méle să te oprească despre toată partea ta de ocină de la Bircii şi despre rumâni tăi, anume Lupul şi Radul, să-i ție şi să-i fie de moşie, iar tu nici o treabă să n-aibi cu ocina, nici cu rumânii de la zi încolo. Aceasta-ți dau ştire domnie mea. Инако да нѣст, по рєч господства ми.

И исправник сам рєч господства ми.

Пис ꙋ Бꙋкꙋрєщї, мѣсєца сєптимврїє ѳ҃ дьни, въ лѣт ҂зрлє҃.

† Їѡ Ꙗлєѯандрꙋ вѡєвѡда, милостїю Божїю господинь.

Muzeul de istorie a oraşului Bucureşti, nr. 13. 952.
Orig., hîrtie (31,5 × 20,5), pecete aplicată, căzută.

141

1626 <septembrie — octombrie> 10, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Hriza mare vistier satul Ulea din județul Ilfov, cu vecini, ocină la Băleni în județul Dîmbovița, prăvălii în Tîrgovişte şi țigani.

† Милостїєю Божїєю Їѡ Ꙗлєѯандрꙋ воєвода и господинъ въсои земле Ѹгровлахїйское, синъ великаго и прѣдобраго покоинномꙋ Їѡ Радꙋл воєвода. Дават господство ми [господство ми] сїю повелѣнїю господство ми почтенномꙋ правителю господство ми жꙋпан Хриза великїи вистїıар и със синови си, елице мꙋ Богъ даровах, ıакоже да мꙋ ест село глаголемїи Ѹлѣ ѡт сꙋдство Єлх<ов> въс, със въсом хотаром и със въсих вечинїи, ѡт полю и ѡт шꙋма и ѡт вода и със въс ходоком и ѡт седалище селов, ѡт посвꙋди, варе елика се хтит избрати ѡт хотар до хотар. Понеже того село више пис било ест за дѣдїнꙋ Владꙋлов вистїıар и а братом си Станков пехарник, Рꙋдѣнїи. Таже, къда ест бїѡ съда, въ дьнїе господство ми, а Владул вистїıар. ѡн, със дел его половино за село ѡт Ѹлѣ сътворчл ест такмеженїе и промененїе със почтеннаго правител господства ми жꙋпан Хриза вел вистїıар тере ест дал Владул вистїıар негов дел половино за село ѡт Ѹлѣ и със вечинїи и със въс ходоком жꙋпанꙋ Хризев вел вистїıар да ю ест дѣдїно, а почтенномꙋ правител господство ми жꙋпан Хриза вел вистїıар ѡн ест дал Владꙋлов вистїıар негов дел за ѡчинъ ѡт село ѡт Перини шестаго дел, что ест бил покꙋпил жꙋпан Хриза вел вистїıар ѡт над Ѹдрище пехарник и ѡт брат его Болдꙋжарю, синови Пътрашкѡв ѡт Кокоръщї

и дрȣга дел за ѡчинъ ѡт сел ѡт Копъчел ѡт сȣдство Влъчѣ ѳ҃-го дел что ест бил покȣпил почтеннаго правител господство ми жȣпан Хриза вел вистїар ѡт над Хамза ѡт Пъръıани и ѡт синови его Станчюл и Данчюл и Калотъ да ест ѡчинъ радї ѡчинъ. Ꙗ Станко пехарник, брат Владȣлѡв вистїар, ѡн ест сътворил братствїе и продал ест дел его половинȣ за село ѡт Ꙋлѣ и със вечинїи по име: Кръстѣ със синови си и Бадѣ със синови си и Марин със синови си и Чернат със синови си и със въс ходоком ѡт посвȣди и ѡт по въс хотаром, елика се хтит избрати почтенном правител господство ми жȣпан Хриза вел вистїар за ҂к҂ѕ҃ аспри готови. И дал ю ест ѡчинъ радї ѡчинъ....[1]. И даровал ȣ ест със една плашкъ за постав ѡт того добръ и със един атлаз и една зег за ножи ѡкованне.

И видѣхом господство ми и записе за променениѥ ѡт рȣка Владȣл вистїар и запис ѡт рȣка Станков пехарник за братство и за проданїе како ест више пис, със мноѕи болѣри сведетелїи написани ȣ записе, по име: жȣпан Папа вел дворник и Ꙗслан дворник и Михо вел спатар и Трȣфанда вистїар и Глигорїе комис и Мȣшат вел слȣжар и Неделко вел портар и Радул лѡгофет и Нѣнчюл дворник. И сътворили сȣт ѡни сїю такмеженїе за нихном доброволю без ни една силост ѡт нихто.

И пак да ест почтенномȣ правител господство ми жȣпан Хриза вел вистїар ѡчинȣ ȣ Бълѣни въ сȣдство Дъмб<овицев>, ѡбаче дел Ївашков и Пъдȣрев въсах ѡт през въс селов ѡсмаго дел ѡт полю и ѡт шȣма и ѡт вод и ѡт ѡчищенїе ѡт горах и със ѡвощїю и със ливези и ѡт седалищи селов ѡт посвȣди, варе елика се хтит избратї ѡт по въсом хотаром, понеже ест бил покȣпил жȣпан Хриза вел вистїар испръво дрȣга дѣдинȣ ѡт сел ѡт Гречи със вї҃ погоане за виноградї и със две вечини ѡт над Ївашко и ѡт Пъдȣре. Ꙗ послех тае ѡчинȣ нѣст ю ест бил със мирно, анȣ ю ест дал Ївашко и Пъдȣре ѡчинъ радї ѡчинъ дел им ѡт сел ѡт Бълѣни въсах ѡт посвȣди и ѡт по въс хотаром. И покȣпил ѡ ест почтенном правител господства ми жȣпан Хриза вел вистїар сїю ѡчинȣ ѡт них ѡт над Івашко и ѡт брат его Пъдȣре за р҃ жилти готови и за един кѡн. И когда ест продал въспрашает Ївашко и Пъдȣре ȣ великїи диван по жȣпан Ївашко дворник ѡт Бълѣни и по сини его и по въсих братїи их, которїи сȣт имали ѡчинъ със ѡни ȣ сел ȣ Бълѣни и нихто нѣст се ѡбрѣтал на неволѣ им, да даст новци да покȣпит, анȣ ест рекль въсих како нѣст мȣ трѣбȣет да кȣпит. Таже тогда жȣпан Хриза вел вистїар видѣще ѡн како не хокет нихто да покȣпит ѡн ест възимал сїю више речена ѡчинъ ѡт Бълѣни за сїи аспри више речени ȣги р҃ и за а҃ кон да ю ест дѣдїно.

И видѣх господство ми и запис за проданїе над сїю ѡчинъ със мноѕи болѣри сведетелїи, по име: жȣпан Папа вел дворник и жȣпан Фїера бив вел лѡгофет и Бȣзинка вистїар и Михо вел спатар и Ївашко дворник и Владул вистїар и Глигорїе комис и Дȣмитрȣ вистїар и Станко дворник и Михалча дворник.

---

[1] Loc alb.

И пак да ест почтенномȣ правителю господство ми жȣпанȣ Хриза вел вистїꙗр два пръвълїи със местом єлика се хтит избрати ȣ варош ȣ Тръговище код тех дрȣге пръвълїа что ест бил продал Спинчюл напрѣжде почтенномȣ болѣрин господство ми жȣпанȣ Дȣмитрашков пивничер, понеже им ест покȣпил жȣпан Хриза вел вистїар сїе два пръвълїи ѡт над Спинчюл монах и ѡт синъ его, Панъ ѡт Тръговище, за ȣги р҃ готови.

И видѣхом господство ми и запис за продажїе със мноѕи добри людїе сведетели на име: ѡт Тръговище, Ѡпре дворник и Лимбер шеларюл и Михалко шелар и Ѧнтонїе кроитор и Мина зȣграф и мноѕи кȣпци.

И пак да ест почтенного правител господство ми жȣпан Хриза великїи вистїꙗр єдин момкȣ за циган, по име Стоꙗн, понеже га ест покȣпил жȣпан Хриза вел вистїꙗр ѡт над жȣпаница Докїа, сестра Владȣлов постелник и Пътров ѡт Дрънцещи за ҂г҃ȣ аспри готови, радї пороблєнїа дъщерам си Пъȣнев.

И видѣх господство ми и запис за проданїе със мнози добри людїе сведетели по име: Їлие кȣпцȣ и Франца и Гинѣ Мȣстаки и Радȣл постелник и Спиридон лѡгофет и Могош ватах и Ѹдрище логофет и Параскива и Стати и Балика и Василїе логофет ѡт Брътїꙗни.

И пак покȣпил жȣпан Хриза вел вистїꙗр єдна дъщера за цигани на име Мърїа, дъщера Дръгинов циганȣл ѡт над Їѡнашко и ѡт братчед си Стан ѡт Гаꙗ за ҂в҃ȣ аспри готови, със запис ѡт рȣками их със многе сведетелїи по име: ѡт Пъръꙗни, Данчюл лѡгофет и ѡт Мълъещи, Радȣл и ѡт Гоещї, Бистрѣнȣл. И продадоше сїи вишне речени болѣри нихне ѡчине и ацїгани ѡни за своим доброволю и със ȣзнанїе [със ȣзнанїе] всѣм мегїашом ѡт гор из дол и ѡт ѡкрьст местом и ѡт пред господство ми ѡт диван.

Сего радї дадох сам господство ми почтенномȣ правител господство ми жȣпан Хризев вел вистїꙗр, ꙗкоже да мȣ ест село Ѹлѣ със венїи и ѡчине и ацигани дѣдинȣ и въ ѡхаб синовом и внȣком и прѣвнȣчетом, и не ѡт когождо непоколѣбимо, поризмо господство ми.

Сеже ȣбо и сведетелїи поставих господство ми: жȣпан Папа вел дворник и жȣпан Фїера вел логофет[1] и жȣпан . . . . . .[2] вел вистїꙗр и жȣпан Михо вел спатар и жȣпан Вартоломи вел столник и Братȣл вел комис и жȣпан Ѧпостол вел пехарник и жȣпан Костандин вел постелник. И исправник Фїера вел логофет.

И написах аз, Лепъдат лѡгофет, въ настолни градȣ Бȣкȣрещї, мѣсеца . . . . .[2] ї҃ дьни и ѡт Ѧдама даже до нинѣ въ сего писанїе текȣщаго лѣтом въ лѣто ҂з҃рл<є>[3] а ѡт рождество Христово, ҂ах҃кѕ.

† Їѡ Ѧлеѯандрȣ воєвода, милостїю Божїю, господинъ.

---

[1] În loc de: fost mare logofăt.

[2] Loc alb.

[2] Cifra є҃ omisă.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, lui jupan Hriza mare vistier şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie satul numit Ulea din judeţul Ilfov, tot, cu tot hotarul şi cu toţi vecinii, din cîmp şi din pădure şi din apă şi cu tot venitul şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege din hotar pînă în hotar. Pentru că acest sat Ulea scris mai sus a fost de moştenire al lui Vladul vistier şi al fratelui său Staico paharnic, Rudenii. Astfel, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, Vladul vistier, el, cu partea sa, jumătate de sat din Ulea, a făcut întocmire şi schimb cu cinstitul dregător al domniei mele jupan Hriza mare vistier, de a dat Vladul vistier partea lui jumătate din sat din Ulea şi cu vecinii şi cu tot venitul jupanului Hrizea mare vistier să-i fie dedină, iar cinstitul dregător al domniei mele jupan Hriza mare vistier a dat lui Vladul vistier partea lui de ocină din sat din Periş a şasea parte, ce a cumpărat jupan Hriza mare vistier de la Udrişte paharnic şi de la fratele lui, Boldujariu, fiii lui Pătraşco din Cocorăşti şi cealaltă parte de ocină din sat din Copăcel din judeţul Vîlcea, a 9-a parte, ce a cumpărat cinstitul dregător al domniei mele jupan Hriza mare vistier de la Hamza din Părăiani şi de la fiii săi Stanciul şi Danciul şi Calotă, să fie ocină pentru ocină. Iar Staico paharnic, fratele lui Vladul vistier, el a făcut frăţie şi a vîndut partea lui, jumătate de sat din Ulea şi cu veciinii, anume Cîrstea cu fiii săi şi Badea cu fiii săi şi Marin cu fiii săi şi Cernat cu fiii săi şi cu tot venitul de pretutindeni şi de peste tot hotarul cît se va alege, cinstitului dregător al domniei mele jupan Hriza mare vistier, pentru 26 000 aspri gata. Şi a dat ocină pentru ocină... [1] Şi a dăruit cu o haină de postav din cel bun şi cu un atlas şi o pereche de cuţite ferecate.

Şi am văzut domnia mea şi zapise de schimb de la mîna lui Vladul vistier şi zapis de frăţie şi de vînzare de la mîna lui Staico paharnic, cum este scris mai sus, cu mulţi boieri martori scrişi în zapise, anume: jupan Papa mare vornic şi Aslan vornic şi Miho mare spătar şi Trufanda vistier şi Gligorie comis şi Muşat mare sluger şi Nedelco mare portar şi Radul logofăt şi Nenciul vornic. Şi au făcut ei această întocmire de a lor bunăvoie fără nici o silă de la nimeni.

Şi iar să fie cinstitului dregător al domniei mele jupan Hriza mare vistier ocină la Băleni în judeţul Dîmboviţa, însă partea lui Ivaşco şi a lui Pădure toată de peste tot satul a opta parte, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din curătura din pădure şi cu pomi şi cu livezi şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat jupan Hriza mare vistier de la Ivaşcu şi de la Pădure altă dedină din sat din Greci cu 12 pogoane de vie şi cu doi vecini. Iar apoi, acea ocină nu i-a fost cu pace, ci au dat Ivaşco şi Pădure ocină pentru ocină partea lor din sat din Băleni toată, de pretutindeni şi de peste tot hotarul. Şi a cumpărat cinstitul dregător al domniei mele jupan Hriza mare vistier această ocină de la ei, de la Ivaşco şi de la fratele său Pădure, pentru 100 galbeni gata şi pentru un cal. Şi cînd au vîndut au întrebat Ivaşco şi Pădure în marele divan pe jupan Ivaşco vornic din Băleni şi pe fiii lui şi pe toţi fraţii lor, cîţi au avut ocină cu ei în sat la Băleni şi nimeni nu s-a găsit la nevoia lui să dea bani să cumpere şi au spus toţi că nu le trebuie să cumpere. Astfel atunci jupan Hriza mare vistier, văzînd că nimeni nu vrea să cumpere, el a luat această ocină mai sus-zisă din Băleni cu aceşti aspri mai sus-zişi, ughi 100 şi pentru un cal, ca să-i fie dedină.

---

[1] Loc alb.

Şi am văzut domnia mea şi zapisul de vînzare pe această ocină cu mulţi boieri martori, anume: jupan Papa mare vornic şi jupan Fiera fost mare logofăt şi Buzinca vistier şi Miho mare spătar şi Ivaşco vornic şi Vladul vistier şi Gligorie comis şi Dumitru vistier şi Staico vornic şi Mihalcea vornic.

Şi iar să fie cinstitului dregător al domniei mele jupan Hriza mare vistier două prăvălii cu loc, oricît se va alege în oraş la Tîrgovişte, lîngă celelalte prăvălii ce le-a vîndut Spinciul mai înainte cinstitului boier al domniei mele, lui jupan Dumitraşco pivnicer; pentru că a cumpărat jupan Hriza mare vistier aceste două prăvălii de la Spinciul monahul şi de la fiul său Pană din Tîrgovişte, pentru 100 ughi gata.

Şi am văzut domnia mea şi zapisul de vînzare cu mulţi oameni buni martori, anume: din Tîrgovişte, Oprea vornic şi Limber şelariul şi Mihalco şclar şi Antonie croitor şi Mina zugrav şi mulţi negustori.

Şi iar să fie cinstitului dregător al domniei mele jupan Hriza mare vistier un băiat de ţigan, anume Stoian, pentru că l-a cumpărat jupan Hriza mare vistier de la jupaniţa Dochia, sora lui Vladul postelnic şi a lui Pătru din Drăngeşti, pentru 3400 aspri gata, pentru scăparea din robie a fiicei sale Păuna [1].

Şi am văzut domnia mea şi zapis de vînzare cu mulţi oameni buni martori, anume: Ilie negustorul şi Franţa şi Ghinea Mustachi şi Radul postelnic şi Spiridon logofăt şi Mogoş vătah şi Udrişte logofăt şi Paraschiva şi Stati şi Balica şi Vasilie logofăt din Brătiani.

Şi iar a cumpărat jupan Hriza mare vistier o fată de ţigani, anume Măria, fiica lui Drăghici ţiganul, de la Ionaşco şi de la vărul său Stan din Gaia, pentru 2400 aspri gata cu zapis de la mîinile lor cu mulţi martori, anume: din Părăiani, Danciul logofăt şi din Mălăeşti, Radul şi din Goeşti, Bistreanul. Şi au vîndut aceşti boieri mai sus-zişi ocinele lor şi aţiganii, ei de a lor bunăvoie şi cu ştirea tuturor megieşilor din sus şi din jos şi din jurul locului şi dinaintea domniei mele din divan.

Pentru aceasta am dat domnia mea cinstitului dregător al domniei mele, lui jupan Hrizea mare vistier, ca să-i fie satul Ulea cu vecinii şi ocinele şi aţiganii dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

---

[1] Este vorba de fiica Dochiei.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Fiera mare logofăt[1] şi jupan... [2] mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Vartolomi mare stolnic şi Bratul mare comis şi jupan Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic Fiera mare logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Bucureşti, luna... [2] 10 zile şi de la Adam pînă acum la această scriere cursul anilor, în anul 713<5>[3], iar de la naşterea lui Hristos, 1626.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, IV/31.
Orig., perg. (40 × 55) pecete timbrată.
Cu o trad. din 1782. Lunile după divan şi după alte documente, din 23 iulie, 21 august şi 23 august 1626.

142

1626 (7135) septembrie 11.

Paraschiva şi Leca vînd lui Ene vistierul moşie în Goleşti.

† Să să ştie acesta al nostru zapisu, anume alu Lecăii şi al Paraschiveii, la mîna vistiiarniculuii Ene, cum să să ştie că ne-m tocmittŭ de a nostră bunăvoiee cu vistiiarnicul Enee cu acesta moşiei, anumei de în Goleştii delniţa lu Baloe, parte lui tot, şo de în apă şi de în uscatu şi de în tot hotarul, parte lui tot, dereptu bani 2 000 de banii.

Iu Paraschiva, cumu amu vîndut ocenă de Goleşti la Ene vistieru cu fratimeu Leca.

Mărturie eu popa Vladulŭ.

Въ лѣт ҂зрле, мѣсеца сиптѩвриее аі҃.

Arh. St. Buc., M-rea Cîmpulung, 1/8.
Orig., hîrtie (21 × 22).
Copie ibidem, ms. 204 f. 7.

143

1626 (7135) septembrie 12, Bucureşti.

Stan şi Cîrstea din Nucet se vînd rumâni lui Trufanda vistier.

Scris-am noi ceşti doi fraţi, Stan i Cîrstea, feciorii Gramei de Nucet, acesta al nostru zapis să fie cu credinţă în mîna jupînului Trufanda visticr, ca să se ştie cum am fost rumâni de moşie ai Stanciului Lucăi de Nucet. Deci cîndu au fost în zilele răposatului Radul voevod, în domiia dentîiu, iar noi ne-am scumpărat de către el de rumânie, numai capetele, fără moşie şi am fost în pace.

---

[1] În loc de: fost mare logofăt.
[2] Loc alb în original.
[3] Cifra unităţilor omisă.

Iar după acéia, cîndu au fost acum în zilele domnu nostru lu Alixandru voevod, iar noi am gîndit să ne vendem. Deci, l-am întrebat pre jude nostru Stanciul: putea ne va da el bani să ne vendem, să-i fim iar rumâni, cum i-am fost de moşie? El au zis cum n-are putére să ne dea bani, ce ne-au slobozit cu voia lui să ne vindem unde vom puteá. Deci noi ne-am vîndut jupînului Trufanda vistier rumâni, însă numai capetele noastră făr'de ocină, derept 5000 de bani gata, de a noastră bunăvoe făr'de nici o silă, denaintea tuturor diregătorilor domnu nostru de divan, anume: jupan Papa vel dvornic i jupan Hriza vel logofet i jupan Costandin Cilebiul vel cliucer i jupan Miho vel spătar i Aslan dvornic i Buzinca vistier i Vartolomi vel stolnic i Nedelco vel portar i Goga vel armaş i Sima vtori logofet i Para i Radul logofeți ot vistierie i Calotă i Răzvan i Necula vtori dvornici i Ivan şefar i Costanda slujer şi mulți boiari carie sînt scrişi mai jos cu pecețile lor.

Aceasta mărturisim.

Пис Лепъдат логофет ȣ Бȣкȣрещи, мѣсеца септемврїе ві҃ дьни, въ лѣт ҂зрлє҃.

Papa vel dvornic

Hriza vel logofăt

Σημα λογοθέτης

Para logofăt za vistiar[1]

Muzeul regional al Olteniei, nr. 43.
Orig., hîrtie (31,5 × 21).

144

1626 (7135) septembrie 17.

Mihai săbierul şi călugărița Maria mărturisesc că popa Dumitru are un loc de prăvălii în Bucureşti.

† Scris-am eu Mihăilă săbiiarul şi călugărița Mariia schimnica de la bisérica popei Néncilului, la ai noştrii cinstiți şi prea iubiți părinți, părintele popa Borcea cliseriul şi popa Dumitru şi Staico vornicul şi Iane portariul şi la uncheaşul Dumitru județul, multă sănătate vă trimétem domniia-voastră.

Alta, vă dăm ştire domniia-voastră păntru rîndul părintelui popei lu Dumitru şi al priotései lui, Ştefanii, să ştiți domniia-voastră că au venit aicea la părintele vlădica de sé-au jăluit cum i-au înprisurat Stanciul logofătul şi Spiridon logofătul şi Şerban, fecioriul lu Siman, loc de 4 prăvălii, însă anume locul den Ulița Turcilor, den prăvăliele Predei spătariul pînă în pimnița lu Dumitru Hagi.

Şi au spus părintele popa Dumitru părintelui vlădicăi că eu şi această călugăriță ştim rîndul acelui loc. Deci am mersu la părintele de am mărturisit cum amu ştiut cu sufletele noastre şi am spus să iaste locul popei lu Matei den sus den Ulița cea Mare, pre Ulița Turcilor, tocma pînă în mijlocul pimniții lu Dumitru

---

[1] Semnături autografe.

Hagi. Şi aşa mărturisim şi naintea molitfelor voastre ş-a a domnii vostră. Şi sé-au aflat şi aciia în Bucureşti prioteasa Ioana de au mărturisit cum mărturisim şi noi, ce ia nu se-au crezut.

Ce noi i-am făcut părintelui popei lu Dumitru această carte a nostră, să-i fie de credință şi naintea divanului domnu nostru, de vor mérgi să se întrébe.

Aceasta-m scris. Să fiți domnia voastră sănătoşi.

Пис сєптємврїє ѕ҃ї дьни, лѣт ҂зрлє.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, LVIII/5.
Orig., hîrtie (30 × 21), pecete aplicată.
EDIȚII. Potra, *Doc. Bucureşti* 84—85.

145

<1626> septembrie 19.

Şerban vinde lui Buzinca vistier ocină în Măteşti.

† Scris-am eu Şerban şi cu făméia mea anume Rusa şi cu Neacşa sora Rusei şi cu soru-mea Muşa acesta al nostru zapis, cum să se ştie că am vîndut noi toată partea noastră de ocină den sat den Măteşti, jupînului Buzencăi vistiar, derept 1200 de bani. Însă partea noastră, anume a treia parte den partea moşu nostru Dragoe, den cîmpu şi den deal şi den apă şi de pespre tot hotahur[1], cât se va alége den partea lu Dragoe a treia parte.

Şi mărturie amu fost cînd se-au vîndut această moşie, anume: den Verneşti, popa Gherghi i Jipa i Dragomir, ot Deduleşti, Stoicanul, ot Măteşti, Ianachi şi Talpă i Gavrilă.

Пис мѣсєца сєптємврїє ѳ҃ї дьни. Пис Жипа.

Şi eu Şerban, de nu va fi această, la mîna vistiiarului mai sus-zis, moşie, să aibă a lua den moşiia mea u<n>de se va afla.

Acad. R.P.R., CLVIII/15.
Orig., hîrtie (15 × 22), patru peceți aplicate.
Datat după cumpărător şi martori.

146

<1626> septembrie 24.

Rumâni din Slănicul-de-Jos se împrumută spre a se judeci; cei care nu pot întoarce banii, rămân rumâni ai lui Tudoran sluger, de la care s-au împrumutat.

† Adecă iar noi slă<ni>cenii dă jos, parte vor<ni>culu Ivaşco, anume Stoica i Vădislavu i Şărban i Once i Iarca i Dobrin i Mane cu văru-său Oprea i Iarca cu frate-său Radul i Albul i Oprea Cenuşe, Manea Păcurar, acestė zapis al nostru să fii dă crédință la mîna jupînului Tudoran sulger, cum să se ştii că ne-m tocmit cu dumnelui la vreme dă scumpărător nostră, tot parte vo<r>nicului

---

[1] În loc de: hotarul.

Ivaşco pré ughi 260 şi ne-u datu la noi Tudoran sulger ughi 207 i pol cu zapis şi cu zi; şi dobînda la o sută într-o lună ughi 7, că aşa au fostu luaţi dă la turci, dă i-am dus la spătarul Gorgan şi la jupînesa Stana spătăresa şi la fie-sa, jupînesa Vişa. Dă într-aceşti bani turnat-am îndărătu ughi 20, c-au fostu talere, ce nu au vrut să-i ia boiarii, cum i-au datu turcii, c-au fostu lipsă. Dici apoi noi la zi n-am putut să plătim banii, nici dobînda, ce-m rămaş o semă rumâni, cum ne-u fost tocmela.

Iar după aceia, la vréme culesului dă vii, venit-au spătaru Gorgan şi jupînesa Stana şi fii-sa jupîneasa Vişa şi ne-u chemat la Goleşti la vii şi ne-u zis: dă vréme ce-m băgat pré Tudoran sulger în sat, noi să avem a u<m>pleré ughi 300, că aşa i-au dat alţi boiari. Noi iar amu me<r>s la Tudoran sulger dă i-am spus. El ne-u zis că zece tocme nu pot face, ce dă vréme ce e aşa, să mergem să plătim banii la turci şi să-i scotem zapiselé. Noi n-am avutu puteré, ce ne-mu rugat să facă dumnelui bine să fii şi pré-această tocmelă dă apoi. Şi am mersu noi toţi înpréună cu sulger Tudoran a doo oră la spătarul şi la jupîneasa Stana spătăresa şi la fie-sa jupînesa Vişa dă ne-m tocmit pré 'ce au cerut, să umplem ughi 300. Şi am dat noi înpréună [cu] cû sulger Tudoran ughi 300 în mîna spătarului şi jupînesei Stanei şi fie-sii jupînesei Vişii. Şi ne-m tocmit dănainte dumnelor cîţi vom fi dat banii noştri, noi să fim judeci, iar care au dat Tudoran sulger bani păntru ei şi nu-i pot plăti ei la turci banii, ei să fii rumâni în veci la Tudoran sulger.

Acesta scriem şi mărturisem noi cu zapisul nostru. Iar am pus mărturii: Lăudat comis ot Vlădeni, ot Berévoeşti, Dima i Şărban i Bulbosii stolnic i Albul stolnic ot Lăîngeşti i ot Dol Slănic, Vladul i Slavul i Coste i Vladul gramatic, ot Coteşti, popa Sava i popa Dobrotă ot Vlădeşti.

Пис Радꙋл граматик, месеца септемврїе к҃д дьни, въ лѣт ҂з҃рл.

† Eu Albul.

Bolbosea [1].

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţării Rom., CIX/1.
Orig., hîrtie (32,5 × 21) cu 6 peceţi inelare aplicate.
Datat după documentele din 6 iulie 1626, privind aceeaşi chestiune.
Copie ibidem, ms. 137 f. 80.
EDIŢII. *D.I.R.*, *B*, XVII, vol. IV, 57—58.

147

1626 (7135) octombrie 5.

Grigore mare comis dăruieşte m-rii Banu partea lui de ocină din Muscelul Sărăţii.

† Gligorie vel comis scres-am ciastă carte a mia sventei mănăstire de la Buzeu a Banuloi, cum amu datu eu o parte de ocină de la Muscelul Sărăţei, însă partia Dragoloi Robul portarul, că aceasta parte de ocenă o-m cunpăratu

---

[1] Semnături autografe.

de la nepoție Draguloi portarul, de Nanu şi de la Hrizanu, dereptu optzeci de galbeni cu viele şi den cî<m>pu şe-n pădure şi den apă şi despre tot hotarul, să fie lor moşie sventei mănăstiri, că să mă scree la sfîntul pomianecu.

Şi o-m datu de bunăvoe a mia, ca să n-aibă neme triabă, nice fata mia, nice neme de rudele mia.

Iar cine să va ispiti a o looria, să fie procliatu şi blăstematu de <trei> sute şi optsprăziace oteți, că o-m datu eu.

Пис ѡктомврїє є҃ дьни, въ лѣт ҂зрлє҃.

† Şi dup-aiasta scresore, am pus şi mărturie: Ivaşco vornicul şi Vladul vistiarul şi Radul de Potociani şi Radul logofetul.

Arh. St. Buc., M-rea Banu, VIII/2.
Orig., hîrtie (30 × 21), pecete aplicată.
Copii ibidem, mss. 186 f. 80 şi 196 f. 92.

148

1626 (7135) octombrie 13, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte Mitropoliei două țigănci.

† Милостїєю Божїєю Їѡ Ѧлеѯандрꙋ воєвода и господинъ, синъ покоинномꙋ Їѡ Радꙋл воєвода. Дават господство ми сїю повелѣнїє господства ми ѡтцꙋ нашємꙋ архїємитрополит chir vlădica Luca, ca să fie volnic cu această carte a domnii méle şi cu sluga domnii méle po ime... [1] de să ia 2 țigance ale sfintei mitropolii de la Berinca logofet de Bojuréni, anume Neacşa i Sora, fétele Nicului țiganul de în Lotru, pentru că sînt de moşie al mitropolii.

Iar cînd au fost acum, în zilele domnii méle, Berinca logofet el au zis cum n-au fost plătită Muşa țiganca a Nicului țiganul de către Vancia den Bojuréni, căci ține el jupîneasa lui, ce au scornit pîră şi au luoat pre fétele Nicului pentru Muşa țiganca, muma acestor féte. Şi au luoat Berinca logofet de la fétele Nicului 1 bou şi 1500 de bani. Deci, într-acéia, Pătru țiganul, feciorul Nicului, el se-au plînsu înaintea domnii méle cum au fost plătită mumă-sa, Muşa țiganca, de la Vancea încă mai denainte vréme, de în zilele răposatului stremoşul domnii méle Alexandru voevod. Şi pînă au fost jupîneasa Vancei vie, n-au avut val.

Într-acéia, domnia mea n-am crezut, ce am scrís cartea domnie méle cu inelul, la slugile domnii méle Stanciul armaşul de Sălătruc şi la Oprea logofet de Rătivoeşti, să caute să strîngă oameni buni, megiiaşi de pre înprejur, să adeveréze foarte bine cu sufletele lor: fost-au plătită Muşa țiganca de la Vancea mai de nainte vréme, au n-au fost plătită? Deci aceşti boiari ce scriu mai sus, ei au umblat şi aş' au adevărat cu sufletili lor, cum au fost plătită Muşa ţiganca de la Vancea, iar Berinca logofet n-au avut nici o treabă. Şi au rămas Berinca de lege.

---

[1] Loc alb.

Şi am văzut domnia mea şi cartea acestor 2 boiari cu multe mărturii de în Lovişte şi de în Lotru, anume: de în Drăgăneşti, Marco i Pătru al popei i Pătru Urzică i ot Călineşti, Calin i ot Mălaia, Stănăguiu i ot Copăcéni, Dragomir i Ion i ot Clocotici, Rădéiu i popa Stan i ot Brătivoeşti, Neagoe a lu Bută, cum au umblat Berinca fără direptate.

Derept acéia, domnia mea am dat părintelui vlădicăi Luca să-ş ia sfinţiia lui ţigancele mitropoliei, fétele Nicului ţiganul, surorile lu Pătru, de la Berinca şi să fie volnice Neacşa şi Sora să-şi întoarcă toată cheltuiala de la Berinca logofet. Şi mai mult val să n-aibă. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник сам реч господства ми.

Пис ȣ Бȣкȣрєщи, мѣсеца охтомврїє гї дьни, въ лѣт ҂зрлє.

† Їѡ Алеѯандрȣ вѡевѡда, милостїю Божїю господинь.

Иѡ Алеѯандрȣ воєвода <m.p.>

Ȣчил вел дворник и вел логофет.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţării Rom., CCCXLIII/3.
Orig., hîrtie (32× 21,5), pecete aplicată, căzută.

149

<1626 octombrie — 1627 august> 20, (7135), Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Preda postelnic un vecin în Brăgăreşti, în urma unei judecăţi.

<† Милостїєю Божїєю Їѡ Алеѯандрȣ>[1] воєвода и господинъ въсои земле Ȣггрровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго покоинаго Їѡ Радȣл воєвода. Дават господство ми <сїє повелѣнїє господство ми сл>[1]ȣг господство ми Предев постелник и жȣпаницев его Марїнкъи, дъщера покоинаго жȣпанȣ Никъв бив вел логофет <и със синови их, елицем Богъ даст>[1], іакоже да сȣт им един вечин ȣ село ȣ Бръгърещї, по име Владȣл Брȣздоє и синови емȣ и със <свакех комате им, занеже ест бил по>[1]кȣпил покоинаго жȣпанȣ Ника лѡгофет село Бръгърещїи ѡт сȣдство Прах<ова>, вьс село със въсих вечинїи <въ дьнїє Шербан воєвод>[1]. И продадоше се вечиня Никъв лѡгофет, ѡни за доброволѣ их вьс по аспри готови. И ѡт тогда <вьс дръжал ест Ника лѡгофет село>[1] Бръгърещїи и вечинїи със добром мирно.

---

[1] Loc rupt, lipsă în original; completat după documentul asemănător din 1628 martie 29, Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XXV/7.

А потом, къда ест бил въ дьнїе Гаврїил Могила воевода, а Преда спатар <шȣр Предев постелник и>[1] мати его, жȣпаница Пъȣна, ѡни ест дал того село Бръгърещїи прекю Предев постелник и жȣпани<це его Марїнкъи и със сїи вечини, Вл>[1]адȣл Брȣздое и със синови его више пис. И въс дръжал ест със добро миром Преда постелник по село Бръгърещїи.

<А потом, къда ест бил>[1] съда, въ дьнїе господства ми, а Владȣл Брȣздое ѡн въздвигох прȣх пред господства ми ȣ великїи диван и дошли сȣт тере <съпрѣше се за лицȣ със Преда постелник>[1], зетом Никъв лѡгофет. И сице прѣше Владꙋл Брȣздое ȣ диван, како их ест продал тъчїю ѡчина <ѡт село ѡт Бръгърещи, а по ѡн със синови емȣ>[1] нѣст се сȣт бил продал да ест вечин.

Таже въ том господство ми съм гледах и сȣдих по правдȣ и по законȣ <и със въсихми чьститими прав>[1]ителїи господства ми и видѣхом господство ми и прочитах и записȣл въсѣхми вечином ѡт Бръгърещї за прода<нїе ....>[1] и книг покоинномȣ Шербан воевод за покȣпенїе, писани въсих вечинїи по име и съм <истинствовал господство ми како се сȣт б>[1]ил продал и Владȣл Брȣздое със синови его и със ѡчина его вечин жȣпанȣ Никъв лѡгофет, кȣпноже със прочїи <вечинїи ѡт село ѡт Бръгърещи. И сведетелст>[1]вовал сȣт пред господства ми ȣ диван мнози болѣри, како се сȣт продал и Владȣл Брȣздое вечинȣ със дрȣзи <вечини ѡт село ѡт Бръгърещи. И ѡстал ест>[1] Владȣл Брȣздое ѡт закон и ѡт сȣжденїе ѡт пред господства ми ѡт диван.

Сего радї дадох съм господство ми <слȣг господства ми Предев постелник и жȣпаницев его>[1] Марїнкъв, ꙗкоже да сȣт им тог вечин, Владȣл Брȣздое и със синови его дѣдинȣ и въ ѡхабȣ синовом <и внȣком и прѣвнȣчетом им и ѡт никого>[1]ждо непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже ȣбо и сведетелїи постаких господство ми: жȣпан Папе <великїи дворник и жȣпан ....>[1] и жȣпан Дȣмитрашко вел вистїꙗр и жȣпан Михо вел спатар и жȣпан Вартоломи вел столник и жȣпан..............[1] вел пехарник и жȣпан Костандин вел постелник. И исправник Хриза вел логофет.

И написах аз, Лепъдат логофет, въ настолни <град....................>[1] к̃ дьни и ѡт Адама даже въ сего писанїе теченїе лѣтом въ лѣт ҂з҃рле.

<† Іѡ Алеѯандрȣ вѡевѡда>, милостїю Божїю господинь.

<† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru>[1] voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea <această poruncă a domniei mele>[1] slugii domniei mele Preda postelnic şi jupaniţei lui, Mariica, fiica răposatului jupan Nica fost mare logofăt <şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va da>[1], ca să le fie un vecin în sat la Brăgăreşti, anume Vladul Bruzdoe şi cu fiii lui şi cu <toate averile lui, pentru că>[1] a cumpărat răposatul jupan Nica logofăt satul Brăgăreşti din judeţul

---

[1] Loc rupt, lipsă în original; completat după documentul asemănător din 1628 martie 29, Arh. St. Buc., Ep. Buzău XXV/7.

Prahova, tot satul cu toți vecinii <în zilele lui Șerban voievod> [1]. Și s-au vîndut vecini lui Nica logofăt ei de bunăvoia lor, tot pe aspri gata. Și de atunci <a tot stăpînit Nica logofăt satul> [1] Brăgăreștii și vecinii cu bună pace.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Gavriil Moghilă voievod, Preda spătar, <cumnatul lui Preda postelnic și> [1] mama lui, jupanița Păuna, ei au dat acest sat Brăgăreștii zestre lui Preda postelnic și jupaniței <lui Mariica și cu acești vecini, Vl>[1]adul Bruzdoe și cu fiii lui mai sus-scriși. Și a tot ținut Preda postelnic cu bună pace satul Brăgăreștii.

<Iar după aceea, cînd a fost> [1] acum, în zilele domniei mele, Vladul Bruzdoe a ridicat pîră înaintea domniei mele în marele divan și au venit de <s-au pîrît de față cu Preda postelnic> [1], ginerele lui Nica logofăt. Și așa pîra Vladul Bruzdoe în divan că le-a vîndut numai ocina <din sat din Brăgărești, iar pe el și pe fiii lui> [1] nu s-a vîndut să fie vecin.

Astfel, întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege <și cu toți cinstiții> [1] dregători ai domniei mele și am văzut domnia mea și am citit și zapisul tuturor vecinilor din Brăgărești de vînzare... [1] și cartea răposatului Șerban voievod de cumpărare, scriși toți vecinii pe nume și am <adeverit domnia mea că s-a> [1] vîndut și Vladul Bruzdoe cu fiii lui și cu ocina lui vecin jupanului Nica logofăt, împreună cu alți <vecini din sat din Brăgărești. Și au> [1] mărturisit înaintea domniei mele în divan mulți boieri, că s-a vîndut și Vladul Bruzdoe vecin cu alți <vecini din sat din Brăgărești. Și a rămas>[1] Vladul Bruzdoe de lege și de judecată înaintea domniei mele din divan.

De aceea, am dat domnia mea <slugii domniei mele, lui Preda postelnic și jupaniței> [1] lui Mariica, ca să le fie acel vecin Vladul Bruzdoe și cu fiii lui, dedină și de ohabă fiilor, <nepoților și strănepoților lor și de nimeni> [1] neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Papa <mare vornic și jupan...>[1] și jupan Dumitrașco mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Vartolomi mare stolnic și jupan... [1] mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic Hriza mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun... [1] 20 zile și de la Adam pînă la scrierea aceasta, cursul anilor, în anul 7135 <1626—1627>.

<† Io Alexandru voievod>, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XXV/6.
Orig. hîrtie (35 × 30), pecete timbrată.
Cu o trad. din 1852; altă trad. ibidem, ms. 173 f. 516.
Lunile după divan și văleat.

---

[1] Loc rupt, lipsă în original; completat după documentul asemănător din 1628 martie 29, Arh. St. Buc., Ep. Buzău XXV/7.

150

1626 (7135) <octombrie—decembrie> 22, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Ianache vătaf şi jupaniţei lui, Neacşa, vie şi ocină în Dealul Verneştilor.

† Мїлостїєю Божїєю, Ïѡ Ꙗлеѯандрȣ воєвода и господинъ въсои землє Ѹггровлахїйскоє, синъ великаго и прѣдобраго покоинномȣ Ïѡ Радꙋл воєвода. Дават господство ми сїє повеленїє господство ми Ѩнакев вътахȣл и жȣпаницев єго Нѣкшен и със синови си ємȣ, єлицеже Богъ припȣстит, ꙗкоже да сȣт им ѕ҃ погоднє за виноградȣ ȣ Дѣлȣл Вернещилѡр по ѡчина глаголемаго Негрѣскъ, ѡбаче три погоднє въ єдин место, дрȣгє три въ дрȣго[1] место, близ єдинє ѡт дрȣгє и със место за кȣкє и със ѡвощїю ѡколно и шест сежени за ѡчинȣ ȣ полю, єлико сє хтет избрати ѡт посвȣди, понежє єст покȣпил Ѩнакє ватах и жȣпаница єго Нѣкша сїє ѕ҃ погоднє за виноградȣ и със место за кȣкє и със периволи ѡколно и със сїи ѕ҃ сежени за ѡчинъ вишє речени ѡт над Ѩню, синъ Єтънȣкъв ѡт варош ѡт Бȣзъȣ за ҂к҃ аспри готови. И продадошє Ѩню синъ Єтънȣкъи, ѡн за своꙗ доброволю и със ȣзнанїє въсѣми мегїашом ѡт гор из дол и ѡт ѡкръстним местом и ѡт пред господства ми.

И видѣхом господство ми и запис за проданїє ѡт рȣка Ѩнюви със мноѕи болѣри и добри людїє сведителїи, которїи сȣт били когда сє сȣт бронил виноградє, на имє: Глигорїє бив вел комис и Неделко вел портар и Єима вторїи логофет и Єтроє спатар и Нѣнчюл дворник и Єокол пехарник и Ïлїє постелник и Татȣл лѡгофет и ѡт варош Бȣзъȣ, Боико кълъраш и Марко кълъраш и ѡт Вернещї, Ѩню Добош и Мȣргȣ и Бȣлѣ ѡт по Кълнъȣ и ѡт Тътърани, Єтоикирлѣ и ѡт Поточѣни, Вътрѣ и Нѣгоє и ѡт Вернещї, Кръстїꙗн Гȣцев и Гергє Драгїєв и Бȣнѣ лѡгофет ѡт Ѡрбѣска и мноѕи болѣри, єжє нє сȣт писани здє въ книга сїє.

Єєго радї дадох съм господство ми Ѩнакев ватох и жителницев єго Нѣкшен, ꙗкоже да сȣт им сїє ѕ҃ погоднє за лозїє и със место за къща и със ѡвощїю ѡколно и със ѕ҃ сеж<ени за ѡчи>[2]нъ дѣдїнъ и въ ѡхабъ ним, синовом и внȣком и прѣвнȣчетом и нє ѡт когождо непоколѣбим, поризмо господство ми.

Є<єже и свед>[2]етєлїє поставлѣєм господство ми: жȣпан Папа вел дворник и жȣпан Хриза вел логофет и жȣпан Дȣмитрашко вел вистїꙗр <и жȣпан Ми>[2]хо вел спатар и жȣпан Вартоломєю в<ел столник и жȣпан Б>[2]ратȣл вел комис и жȣпан Ꙗпостол вел пехарник <и жȣпан Костан>[2]дин вел постелник. И исправник Хриза великїи лѡгофет.

<И на>[2]пїсах Лепъдат лѡгофет, въ градȣ Бȣкȣрещи,......[2] кв҃ дьни и ѡт Ꙗдама до нинѣ текȣщим лѣтом, въ лѣт ҂зрлє.

† Ïѡ Ꙗлеѯандрȣ вѡєвѡда, милостїю Божїю господинь.

Иѡ Ꙗлеѯандрȣ воєвода <m. p.>

Ѹчил вел ключар.

---

[1] Corectat peste єдин.

[2] Loc rupt.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Ianache vătaful şi jupaniței lui, Neacşa şi cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie lor 6 pogoane de vie în Dealul Verneştilor, pe ocina ce se cheamă Negrească, însă trei pogoane într-un loc, alte trei pogoane în alt loc, aproape unele de altele şi cu loc de case şi cu pometul dimprejur şi şase stînjeni de ocină în cîmp, cît se va alege de pretutindeni, pentru că a cumpărat Ianache vătaf şi jupanița lui, Neacşa, aceste 6 pogoane de vie şi cu locul de case şi cu livezile dimprejur şi cu aceşti 6 stînjeni de ocină mai sus-zişi de la Ianiu, fiul lui Stănucă din oraş din Buzău, pentru 20 000 aspri gata. Şi a vîndut Ianiu, fiul lui Stănucă, el de a lui bună voie şi cu ştirea tuturor megiaşilor, din sus şi din jos şi dimprejurul locului şi dinaintea domniei mele.

Şi am văzut domnia mea şi zapis de vînzare de la mîna lui Ianiu, cu mulți boieri şi oameni buni martori, care au fost cînd s-au numărat viile, anume: Gligorie fost mare comis şi Nedelco mare portar şi Sima al doilea logofăt şi Stroe spătar şi Nenciul vornic şi Socol paharnic şi Ilie postelnic şi Tatul logofăt şi din oraşul Buzău, Voico călăraş şi Marco călăraş şi din Verneşti, Ianiu Doboş şi Murgu şi Bulea de pe Cîlnău şi din Tătărani, Stoichirlea şi din Potoceni, Vătrea şi Neagoe şi din Verneşti, Cîrstian al lui Guță şi Gherghe al lui Drăghie şi Bunea logofăt din Orbeasca şi mulți boieri, care nu sînt scrişi aici, în această carte.

De aceea, am dat domnia mea lui Ianache vătaf şi soției lui, Neacşa, ca să le fie lor aceste 6 pogoane de vie şi cu locul de case şi cu pometul dimprejur şi cu 6 stînjeni de ocină, dedină şi de ohabă lor, fiilor şi nepoților şi strănepoților şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Hriza mare logofăt şi jupan Dumitraşco mare vistier <şi jupan> [1] Miho mare spătar şi jupan Vartolomeiu mare <stolnic şi jupan> [1] Bratul mare comis şi jupan Apostol mare paharnic <şi jupan> [1] Costandin mare postelnic. Şi ispravnic Hriza mare logofăt.

<Şi> am scris, Lepădat logofăt, în cetatea Bucureşti,...[1] 22 zile, şi de la Adam pînă acum ani curgători, în anul 7135 <1626>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alexandru voievod <m. p.>

A învățat marele clucer.

Acad. R.P.R., L/8.
Orig., hîrtie (36 × 29), pecete timbrată.
Lunile după divan.

---

[1] Loc rupt.

151

1626 (7135) octombrie 29, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Dragomir postelnic din Prundeni, ocine la Izvorani, Zlătărei şi Bereni.

† Милостїєю Божїєю Їѡ Алеѯандрꙋ воєвода и господинъ въсои землє Ѹггровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго покоинномꙋ Їѡ Радꙋл воєвода. Дават господство ми сїю повєлѣнїє господство ми слꙋг господство ми Драгомиров постєлник ѡт Прꙋндѣни ѡт сꙋдство Вълча и със синови си, єлицє мꙋ Богъ дăровах, ꙗкожє да мꙋ єст ѡчинꙋ ꙋ Изворани, ѡбачє дєл Дръгоюв и дєл синовом єго Владꙋлов и Пръвꙋлов, дєл им въсах ѡт полю и ѡт шꙋма и ѡт вод и ѡт виноградꙋ и ѡт сєдалищє сєлов, ѡт посвꙋди, варє єлика сє хтит избрати ѡт по въс хотаром. И пак да єст Драгомиров постєлник ѡт дєл Дръгоюв что єст бил имал покꙋпенїи ꙋ Амъръщї половинꙋ ѡт посвꙋди и ѡт по въс хотаром, понєжє ю єст покꙋпил слꙋг господство ми Драгомир постєлник сїє ѡчинє вишє речєнє ѡт над Радослав кꙋпцꙋ ѡт Велика Ѡкнъ, за ҂г҃т аспри готови, а Радослав кꙋпцꙋ, ѡн єст бил покꙋпил сїю ѡчинъ ѡт над Дръгою и ѡт синови єго. И пак покꙋпил Драгомир постєлник ѡчинꙋ ꙋ Изворани, али ѡт дєл Ѡнещїлор третаго дєл, дєл Пъдꙋрєв въсах ѡт полю и ѡт шꙋма и ѡт вод и ѡт дѣлꙋл със виноградї и ѡт сєдалищє сєлѡв, ѡт посвꙋди, варє єлика сє хтит избратї и ѡт по въс хотаром, ѡт над Радослав кꙋпцꙋ, за ҂г҃ аспри готови. И паки єст покꙋпил Драгомир постєлник със Пръвꙋл ѡт Изворани, тєрє єст дал Пръвꙋл Драгомиров постєлник єдна виноград ꙋ Изворани, подлѣ със лозїєв Драгомиров, а Драгомир постєлник ѡн єщєжє єст дал Пръвꙋлов ꙋ сєл ꙋ Глъви, али виноград Станов, да єст лозїє радї лозїє. И промѣнили сꙋт ѡни за нихном доброволю. И пак покꙋпил Драгомир постєлник ѡт над Дръгою, синъ Рашєв єдин место за виноградї, пърѫсищє, ꙋ Изворани, подлѣ със лозїє Драгомиров, єлика сє хтит избратї, за т҃ аспри готови, въ дьнїє Гаврїил воєвод. И били сꙋт сведєтєлїи по имє: ѡт Нимон, попа Фрътат и ѡт Вѣрдѣ, Митрофан монах и ѡт Изворани Брътилъ и Дан и Зърнъ и Прєда и Пътрꙋ и Стоика и Ангєл и Нѣгоє и Стан и Митрѣ и Пръвꙋл и Радꙋл и Нєдѣлє.

И пакижє да єст Драгомиров постєлник ѡчинꙋ ꙋ Златърєи, али ѡт дєл поп Данїєв третаго дєл със виноград ꙋ дѣл и със ливєзилє,подлѣ със виноградї Драгомиров, ѡт полю и ѡт шꙋма и ѡт вод и ѡт сєдалищє сєлов, ѡт посвꙋди, варє єлика сє хтит избрати ѡт по въсом хотаром, понєжє єст покꙋпил Драгомир постєлник сїю ѡчинъ ѡт над Стоика, зєт попєв Данїєи, за ҂г҃ аспри готови. И били сꙋт сведєтєлїи по имє: ѡт Златърєи, Влаикꙋл и Владꙋл и Мърин и Радꙋл и Драготъ и ѡт Гръдєщї, Стан и Радꙋл и ѡт Пїєтлошани, Драготъ и Манѣ и Владꙋл и Нѣгомир.

И пак да єст Драгомиров постєлник ѡчинꙋ ꙋ Берѣни, али ѡт дєл поп Станчюлѡв половино, али дєл Кърстїанов, синъ поп Станчюлѡв, въсах, ѡт полю

и ѡт шꙋма и ѡт вод и ѡт виноград и ѡт седалище селов, ѡт посвꙋди, варє єлика сє хтит избрати ѡт по въс хотаром, понєжє єст покꙋпил Драгомир постелник сїю ѡчинъ ѡт над Кърстїꙗн, за ҂а҃х аспри готови, въ дьнїє покоинного родїтелю господства ми Їѡ Радꙋл воєвод. И бил єст сведетелїи по имє: ѡт Дръгъшани, Бадѣ Чобоатъв и ѡт Берѣни, Владꙋл Грозев и Владꙋл рошїꙋл и Стан и Сокол и Михъилъ и Барбꙋл и ѡт Кълина, Мареш и мноѕи людїє, єжє нє сꙋт писани здє въ книга сїю.

И продадох сїє вишє речени людїє нихнє ѡчинє ѡни за нихном доброволю и със ꙋзнанїю въсѣми мегїашюм ѡт гор из дол и ѡт ѡкрът местом и ѡт пред господство ми.

Сего радї дадох съм господство ми слꙋг господство ми Драгомиров, ꙗкожє да мꙋ єст ѡчинъ дѣдино и въ ѡхабъ синовом и внꙋком и прѣвнꙋчетом и нє ѡт когождо нєпоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сєжє ꙋбо и сведетелїи поставих господство ми: жꙋпан Папа вел дворник и жꙋпан Хриза вел логофет и жꙋпан Дꙋмитрашко вел вистїꙗр и жꙋпан Михо вел спатар и Вартоломи вел столник и жꙋпан Братꙋл вел комис и жꙋпан Ꙗпостол вел пехарник и жꙋпан Костандин вел постелник. И исправник Хриза велики логофет.

И написах аз, Лепъдат лѡгофет, въ настолни градꙋ Бꙋкꙋрещї, мѣсеца ѡхтоврїє к҃ѳ дьни и ѡт Ꙗдама дажє до нинѣ теченїа лѣтом въ лѣт ҂зр҃лє, а ѡт рождество Христово ҂ах҃кѕ.

† Їѡ Алиѯандрꙋ вѡєвѡда, милостїю Божїю господинь.

Иѡ Алеѯандрꙋ воєвода <m. p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului, Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, lui Dragomir postelnic din Prundeni, din judeţul Vîlcea şi cu fiii lui, cîţi Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină la Izvorani, însă partea lui Drăgoiu şi partea fiilor săi Vladul şi Pîrvul, partea lor toată, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vie şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul. Şi iar să fie lui Dragomir postelnic din partea lui Drăgoi, ce a avut cumpărătură la Amărăşti jumătate, de pretutindeni şi de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat sluga domniei mele Dragomir postelnic aceste ocine mai sus zise de la Radoslav negustor din Ocna Mare, pentru 3300 aspri gata, iar Radoslav negustorul a cumpărat această ocină de la Drăgoi şi de la fiii lui. Şi iar a cumpărat Dragomir postelnic ocină la Izvorani, însă din partea Oneştilor a treia parte, partea lui Pădure toată, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din dealul cu vii şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege şi de peste tot hotarul, de la Radoslav negustorul, pentru 3000 aspri gata. Şi iar a schimbat Dragomir postelnic cu Pîrvul din Izvorani, de a dat Pîrvul lui Dragomir postelnic o vie la Izvorani, lîngă via lui Dragomir, iar Dragomir postelnic, el încă a dat

lui Pîrvul în sat la Glăvi, însă via lui Stan, să fie vie pentru vie. Şi au schimbat ei de a lor bunăvoie. Şi iar a cumpărat Dragomir postelnic de la Drăgoiu, fiul lui Raşa, un loc de vie părăsită la Izvorani, alături de via lui Dragomir, cît se va alege, pentru 300 aspri gata, în zilele lui Gavriil voievod. Şi au fost martori, anume: din Nimoi, popa Fîrtat şi din Verdea, Mitrofan călugărul şi din Izvorani, Brătilă şi Dan şi Zîrnă şi Preda şi Pătru şi Stoica şi Anghel şi Neagoe şi Stan şi Mitrea şi Pîrvul şi Radul şi Nedele.

Şi iar să fie lui Dragomir postelnic ocină la Zlătărei, însă din partea popii Danie a treia parte, cu vie la deal şi cu livezile, alăturea cu via lui Dragomir, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vatra satului de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că Dragomir postelnic a cumpărat această ocină de la Stoica, ginerele popii Danie, pentru 3000 aspri gata. Şi au fost martori anume: din Zlătărei, Vlaicul şi Vladul şi Mărin şi Radul şi Dragotă şi din Grădeşti, Stan şi Radul şi din Pietloşani, Dragota şi Manea şi Vladul şi Neagomir.

Şi iar să fie lui Dragomir postelnic ocină la Bereni, însă din partea popii Stanciul jumătate, însă toată partea lui Cîrstian, fiul popii Stanciul, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vie şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, fiindcă a cumpărat Dragomir postelnic această ocină de la Cîrstian, pentru 1600 aspri gata, în zilele răposatului părinte al domniei mele Io Radul voievod. Şi au fost martori, anume: din Drăgăşani, Badea a lui Cioboata, din Bereni, Vladul al Grozei şi Vladul roşiul şi Stan şi Socol şi Mihail şi Barbul şi din Călina, Mareş şi mulţi oameni ce nu sînt scrişi aici, în această carte.

Şi au vîndut aceşti oameni zişi mai sus ocinele lor, ei de a lor bunăvoie şi cu ştirea tuturor megieşilor de sus, de jos şi din jurul locului şi dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat domnia mea slugii domniei mele lui Dragomir ca să-i fie ocină, dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Hriza mare logofăt şi jupan Dumitraşco mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi Vartolomi mare stolnic şi jupan Bratul mare comis şi jupan Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic Hriza mare logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Bucureşti, luna octombrie 29 zile şi de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7135, iar de la naşterea lui Hristos, 1626.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alexandru voievod <m. p.>

Arh. St. Buc., Ep. Rîmnic, C/21.
Orig., perg. (36 × 52), pecete timbrată, căzută.
Cu două trad. din 1897 şi 1903.

<1626> octombrie 29.

Alexandru Coconul voievod porunceşte satelor jupînesei Grăjdana să-i dea ascultare şi să-i care bucatele şi vinul la casa ei.

† Милостїю Божїю Їѡ Алеѯандрꙋ воєвода и госпдинъ. Пишєт господство ми voao satelor carele sînteți ale jupînései Grajdanei şi v-am dat domnia mea să fiți ai ei, în vréme ce veți vedea această carte a domnii méle şi sluga domnii méle, anume................[1], iar voi să căutați să-i încărcați vinul şi bucatele ce va avea, să i le duceți la casa ei şi să ascultați dă ce vă va da învățătură, cumu e légea rumânilor, că de nu veți asculta, mare ruşine veți păți. Инако да нѣст, по рєч господства ми.

Исправник сам рєч господства ми.

Пис ѡхтомврїє к҃ѳ дьни.

Ꙋчил вєл ворник.

† Їѡ Алеѯандрꙋ вѡєвѡда, милостїю Божїю господинь

<*Pe verso:*> Leurdeni.

Acad. R.P.R., CCCC/228.
Orig., hîrtie (30 × 20), pecete aplicată.
Datat după alte documente ale Grăjdanei.

153

1626 (7135) octombrie 31, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte jupaniței Maria băneasa jumătate din satul Streoşti din județul Vlaşca.

† Милостїєю Божїєю, Їѡ Алеѯандрꙋ воєвода и господинъ въсои землє Ꙋггрровлахїнскоє, синъ великаго и прѣдобраго покоинномꙋ Іѡ Радꙋл воєвода. Дазат господство ми сїє повєлєнїє господство ми почтєннѣи жꙋпаницєв Марїєи бънѣса, дъщєра покоинном жꙋпанꙋ Радꙋлов ключар Бꙋзєскꙋл и със синови си єлицєм Богъ припꙋстит, ꙗкожє да мꙋ єст сєло Стрєѡщїи ѡт сꙋдство Влаш<ка>, ѡбачє половинно за сєло ѡт полю и ѡт шꙋма и ѡт вод и със водєница и със вєчнїи єлици сє хощꙋт наити и със кꙋкєх и със въсѣх ѡграждєнїє и със вьс ѡград и ѡт сєдалищє сєлоз ѡт посвꙋди, варє єлика сє хтєт избрат ѡт по вьс хотаром. Понєжє сєло Стрєѡщїи било єст за дѣдїнꙋ Балєв спатар. А потом,

---

[1] Loc alb.

къда ест би въ дьнїе покоинном родїтел господства ми Іѡ Радꙋл воевода, въ пръвое редꙋ, а покоиннаго жꙋпан Ѥнаке бив вел ван Кралевскїи, кꙋпноже със жꙋпаница его Марїꙗ бънѣса ѡни ест покꙋпил ѡба две въкꙋпѣ въс село Стреѡщїи више пис ѡт над Балѣ спатар, за л̃ аспри. И въс ꙋдръжал ест със добромирно.

Ꙗ потом, къда ест бїѡ нинѣ въ дьнїе господства ми, по съмръти жꙋпанꙋ Ѥнакев банꙋл. а жителница его Марїа бънѣса ѡна ест теглил многа неволю и прꙋх пред господства ми радї дꙋжновенїа мꙋж еи Ѥнакев банꙋл. Таже ест дошел жꙋпаница Марїꙗ бънѣса пред господство ми ꙋ великїи диван тере съпрѣше се за лицꙋ със длъжники которїи сꙋт имал дꙋжновенїе на Ѥнаки банꙋл и сице прѣше ѡни како да възимает длъжникїи въс село Стреѡщїи и дел жꙋпаницек Марнен бънѣса със кꙋке със въс. Таже въ том господство ми съм гледах и сꙋдих по прав и по закон кꙋпноже със въсѣхми чьститими правителїи господства ми и съм истинствовал господство ми със въс диваном како ест бил покꙋпил покоиннаго жꙋпан Єнаки банꙋл того село Стреѡщїи више пис кꙋпноже със жꙋпаница его Марїѧ. Таже смотрихом господство ми ере сꙋт бил покꙋпил за две дрꙋжини, анꙋ съм дал господство ми да дръжит ѡт диван жꙋпаница Марїꙗ бънѣса половино за село със вечинїи и със воденица и със кꙋкех, да ю ест дѣдино, а длъжникїи ѡни да дръжит дрꙋга половино за село ѡт Стреѡщїи, дел Ѥнакев банꙋл със вечинїи и със въс ходоком, радї дꙋжновенїа им. Ꙗ със дел жꙋпаницев Марїен бънѣса половино за село със воденица и със кꙋкех, нихто трѣбꙋ да не имат ѡт сьродницех Ѥнакев банꙋл, ниже синъ, ниже брат, ниже внꙋк, ниже внꙋчедом, ниже длъжник, развѣ тьчїю сама жꙋпаница Марїꙗ бънѣса, понеже сице сꙋдихом господство ми със въс диваном.

Ꙗ потом видѣще длъжникїи како съм сътворихом господство ми дел жꙋпаницев Марїен бънѣса половино за село ѡт Среѡща, а ѡни прѣше како да имат и ѡни дел ѡт кꙋке и ѡт воденицъ. Въ том жꙋпаница Марїꙗ бънѣса ѡна плакꙋше се пред господства ми и изведѣтелствовал ест със мнози болѣри и добри людїе ꙋ диван како ест платил многа дꙋжновенїе мꙋж еи Ѥнакев банꙋл ѡт коматеве еи что ест имал ѡт над родителїи еи и како ест сътворил тех кꙋке и пимница и воденица със вечинїи еи и със ациганїе еи и със келтованїа ѡт родїтелїи еи, ꙋгн ҂аѱꙁ҃. Чесо радї смотрихом господство ми тере съм дал жꙋпаницев Марїен кꙋкех и пивница и водїница радї скꙋлищ и спенз что ест бил келтовал <и> ѡстал ест дꙋжникїи ѡт закон и ѡт сꙋжденїе ѡт пред господства ми ѡт диван, како по векю метѣх нихто да не имат ѡт сьродника Ѥнакев банꙋл нꙋ да ест жꙋпаница Марїꙗ бънѣса ꙋ мирно ѡт къ въсих людїе.

Сего радї дадох съм господство ми почтеннѣи жꙋпаницев Марїен бънѣса, ꙗкоже да мꙋ ест половин за село ѡт Стреѡщїї със вечинїи и със воденица и със кꙋкех и със пимница ѡчинъ дѣдино и въ ѡхаб синовом и внꙋком и прѣвнꙋчетом и не ѡт никогождо непоколѣбимо поризмо господства ми.

Сеже и сведетелїи поставих господство ми жꙋпан Папа вел дворник и жꙋпан Хриза вел логофет и жꙋпан Дꙋмитрашко вел вистїꙗр и жꙋпан Михо вел спатар

и жꙋпан Бартоломи вел столник и Братꙋл вел комис и Ꙗпостол вел пехарник и жꙋпан Костѧндин вел постелник. И исправник Хриза великїи логофет.

И написах Лепъдат логофет въ настол градꙋ Бꙋкꙋрещи, мѣсеца ѡхтомврїе л҃а дьни и ѡт Ꙗдама до селѣ въ сего писанїе теченїе лѣтом въ лѣт ҂з҃рл҃е.

† Їѡ Ꙗлеѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю Божїю господинъ.

Иѡ Ꙗлеѯандрꙋ воевода <m. p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitei jupaniţe Maria băneasa, fiica răposatului jupanului Radul clucerul Buzescul şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie satul Streoştii din judeţul Vlaşca, însă jumătate din sat, din cîmp şi din pădure şi din apă şi cu moara şi cu vecinii, cîţi se vor alege şi cu casele şi cu toate împrejmuirile şi cu toată ograda şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul. Pentru că satul Streoştii a fost de moştenire al lui Balea spătar, iar apoi, cînd a fost în zilele răposatului părinte al domniei mele Io Radul voievod, în primul rînd, iar răposatul jupan Ianache fost mare ban al Craiovei, împreună cu jupaniţa lui Maria băneasa, ei au cumpărat amîndoi tot satul Streoştii mai sus scris de la Balea spătar, pentru 30 000 aspri. Şi au ţinut cu bună pace.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, după moartea jupanului Ianache banul, iar soţia lui Maria băneasa a tras multă nevoie şi pîră înaintea domniei mele pentru datoria soţului ei Ianache banul. Astfel, a venit jupaniţa Maria băneasa înaintea domniei mele în marele divan de s-au pîrît de faţă cu datornicii, cîţi aveau datorii la Ianache banul şi aşa pîrau ei ca să ia datornicii tot satul Streoştii şi partea jupaniţei Maria băneasa, cu case cu tot. Astfel, întru aceea, domnia mea am cercetat şi am judecat după dreptate şi după lege, împreună cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am adeverit domnia mea cu tot divanul că a cumpărat răposatul jupan Enachi banul acel sat Streoştii mai sus scris împreună cu jupaniţa lui, Maria. Astfel am văzut domnia mea că au cumpărat ca doi tovarăşi; ci am dat domnia mea din divan să ţie jupaniţa Maria băneasa jumătate de sat, cu vecinii şi cu moara şi cu casele, să-i fie dedină, iar datornicii să ţie cealaltă jumătate de sat din Streoştii, partea lui Ianache banul, cu vecinii şi cu tot venitul, pentru datoria lui. Iar cu partea jupaniţei Maria băneasa, jumătate de sat, cu moara şi cu casele, nici o treabă să nu aibă din rudele lui Ianache banul, nici fiu, nici frate, nici nepot, nici strănepot, nici datornic, în afară numai de însăşi jupaniţa Maria băneasa, pentru că aşa am judecat domnia mea cu tot divanul.

Iar apoi, văzînd datornicii că am făcut domnia mea parte jupaniţei Maria băneasa, jumătate de sat din Streoştii, ei au pîrît ca să aibă şi ei parte din case şi din moară şi din pivniţă. Întru aceea, jupaniţa Maria băneasa s-a plîns înaintea domniei mele şi a mărturisit cu mulţi boieri şi oameni buni în divan, că a plătit multă datorie soțul ei, Ianache banul, din averile ei, ce le-a avut de la părinții ei și că a făcut acele case și pivnița și moara cu vecinii ei și cu ațiganii ei și cu cheltuială de la părinții ei, ughi 1760. De aceea, am căutat domnia mea de am dat jupaniței Maria casele și pivnița și moara pentru sculele și cheltuiala pe care le-a cheltuit, <și> au rămas datornicii de lege și de judecată dinaintea domniei mele din divan, ca mai mult amestec nimeni să nu aibă din rudele lui Ianache banul, ci să fie jupanița Maria băneasa în pace de către toți oamenii.

Pentru aceea, am dat domnia mea cinstitei jupanițe Maria băneasa ca să-i fie jumătate de sat din Streoști, cu vecinii și cu moara și cu casele și cu pivnița ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Hriza mare logofăt și jupan Dumitrașco mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Vartolomi mare stolnic și Bratul mare comis și Apostol mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic Hriza mare logofăt.

Și am scris, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna octombrie 31 zile și de la Adam pînă acum, la această scriere, cursul anilor în anul 7135 <1626>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alexandru voievod <m. p.>

Muzeul Regional al Olteniei, nr. 44.
Orig., hîrtie (41 × 29), pecete timbrată.
Cu o trad. din 1762.
EDIȚII. Slav și trad. Ghibănescu, *Codrescu* 17—21.

154

1626 (7135) noiembrie 2, București.

Alexandru Coconul voievod întărește lui Stănilă gramatic, tatălui său Stanciul și lui Voico ocini și vii în Vai-de-Ei, județul Olt.

† Милостїею Божїею Їѡ Ꙗлеѯандрȣ воевода и господинъ въсои земле Ѹггровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго покоинаго Їѡ Радула воевода. Дават господство ми сїе повеленїе господство ми Стънилъв граматик, синъ Станчюлов, внȣк Ѥфтемїев ѡт Ваи-де-еи ѡт сȣдство Ѡлт и със синови си елицем Богъ даровах, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ ȣ Ваи-де-еи, али ѡт половино за ȣже Мънȣгъв два дели, дело дѣдом си Ѥфтемїев ѡт полю и ѡт шȣма и ѡт вода и ѡт виноградȣ и ѡт по въсом хотаром. И пак да ест Стънилъв граматик ѡчинъ ѡт дела Миногъв что ест имал Мънȣга покȣпенїе ѡт ѡчина Радюлов, половино

за ѹже ѡт Ꙗпсѹри, ѹ дол по дѣл дори ѹ хотар. И пак да єст Стънилъв граматик ѡчинъ ѡт дєла Мънѹгъв что єст имал покѹпенїє ѡт над Бадюл, по валє, ѡт Ѡблат Черно ѹ дол, дори ѹ хотар, четврътаго дєла ѡт посвѹди и ѡт по въс хотаром. Понєже сїю више рєчена ѡчинъ било єст Ѥфтемїєв за покѹпенїє ѡт Мънѹга; таже къда єст бил въ дьнїє Гаврїила воєвод, а Ѥфтемїє ѡн ю єст даровал сїє дєли за ѡчинъ внѹком си Манєв за дьщерє. Ꙗ потом, Манѣ ѡн єст бил человєка злотворецъ и вѹх. Таже, видѣше Ѥфтемїє толика злочьствїє ѡт къ внѹком си Манѣ, ѡн ....[1].

<Ꙗ> въда єст бил нинѣ, въ дьнїє господства ми а Ѥфтемїє ѡн на...... ......[1] <ви>ше рєчєнє дєли ....[1] Стънилъв граматик радї помѣна, ꙗкоже........[1] добри людїє свєдѣтєлїє, по имє: ѡт монастир..............[1] Ѡпрѣ........[1] и ѡт Ѡтєщи, Папа Драгомир и Ма......[1], зєт Ѥфтемїєв и шѹром си Бoнк........[1] трєтаго дєл........[1] что єст бил покѹпил Ѥфтемїє ѡт над Д........[1] за ҂в҃т аспри готови, въ дьнїє покоиннаго Шєрбан во<євод......>[1] том си Ѥфтемїє ѡчинѹ ѹ Бан-дє-єн, али дєл Бълєв половино за ѹжє, дєло Нєгоитов половинѹ....[1] ѡт по въс хотаром ѡт над Бълѣ ѡт Бан-дє-єн, за ҂г҃т аспри готови. И пак покѹпил Станчю със тъстом си Ѥфѳемїє ѡчинѹ ѹ Бан-дє-єн ѡт ѡчина Мънѹгъв четврътаго дєл, али дєло Лацков и Стоикъв и Бъєв въсах, ѡт по въс хотаром, за ҂д҃с аспри готови и бити вєчини, въ дьнїє Шєрбан воєвода.

И пак да єст Станчюлов и Боиков, зєтї Ѥфтемїєв, ѡчинѹ ѹ Бан-дє-єн, али дєл тъстом си Ѥфтемїєв ѡт ѹжа Гогїєв пєтаго дєл, ѡт полю и ѡт шѹма и ѡт вода и ѡт лозїє и ѡт по въс хотаром. Понєже сїю ѡчинъ бил єст Ѥфтемїєв за дѣдїнѹ; таже по съмръти ємѹ, ѡстал да раздѣлит Станчюл със шѹром си Боико дєл Ѥфтемїєв и за дѣдїнѹ и за покѹпенїє, али да дръжит Станчюл два дєли, а Боико ѡн да дръжит трєтаго дєло, понєже сицє сѹт сѹдил мегїаши.

И пак покѹпил сам Станчюл ѡчинъ ѹ Бан-дє-єн, али ѡт въ єдин розор Мънѹгъв четврътаго дєл, ѡт Черно Блато по ва є ѹ дол, дори] ѹ хотар, ѡт над Гачюл ѡт Бан-дє-єн, за ҂в҃ аспри. И пак покѹпил сам Станчюл єдин розор за лозїє ѹ Бан-дє-єн ѡт над Драгомираш, за т҃ аспри въ дьнїє Шєрбан воєвода.

И пак покѹпил Ѥфтемїє тъстом Станчюлѡв ѡчинѹ ѹ Бан-дє-єн али ѡт ѹжє Бадюлов и҃-го нив, половино ѡт по въс хотаром ѡт над Рѣнгъ, синѹ Бадюлов, за ҂а҃ аспри готови. И пак покѹпил Ѥфтемїє, тъстом Станчюлов али ѡт ѹжа Гогїєв шєстаго нив ѡт по въс хотаром, дєло Рънгіѡаєв, за ҂а҃ аспри готови, въ дьнїє покоинномѹ Щєфан воєвод. И продадошє ѡни сїє ѡчинє за нихном добром волю и със ѹзнанїє въсѣм мегїашом ѡт гор из дол и ѡт ѡкръст мєстом и ѡт прєд господства ми.

Сєго радї дадох съм господство ми Стънилъв граматик и бащом си Станчюлѡв и Боиков, ꙗкоже да сѹт им ѡчинѹ дѣдинѹ и въ ѡхабѹ ним, синовом и внѹком и прѣвнѹчєтом и нє ѡт когождо нєпоколєбимо, по ризмо господство ми.

---

[1] Loc rupt

Сєжє ꙋбо и свєдєтєлїи поставих господство ми: жꙋпан Папа вєл дворник и жꙋпан Хриза вєл логофєт и жꙋпан Дꙋмитрашко вєл вистїꙗр и жꙋпан Михо вєл спатар и жꙋпан [Бартоломи вєл столник и жꙋпан Братꙋл вєл комис и жꙋпан Ꙗпостол вєл пєхарник и жꙋпан Костандин вєл постєлник. И исправник Хриза вєл логофєт.

И написах, Лєпъдат логофєт, въ градꙋ Бꙋкꙋрєщї мѣсєца ноємврїє в҃ дьни и ѡт Ꙗдама дажє до нинѣ тєчєнїє лѣтом въ сєго писанїє, въ лѣто ҂зрлє҃, а ѡт рождєство Христово ҂ахкѕ҃.

† Iѡ Ꙗлєѯандрꙋ вѡєвѡда, милостїю Божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stănilă gramatic, fiul lui Stanciul, nepotul lui Eftimie din Vai-de-Ei, din judeţul Olt şi cu fiii, cîţi i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Vai-de-Ei, însă din jumătate din funia lui Mănugă, două părţi, partea bunicului său Eftimie, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vie şi de peste tot hotarul. Şi iarăşi să-i fie lui Stănilă gramatic ocină din partea lui Minogă, pe care a avut-o Mănuga cumpărătură din ocina lui Badiul, jumătate de funie, din Arsuri în jos, pe deal, pînă la hotar. Şi iară şi să-i fie lui Stănilă grămătic ocină din partea lui Mănugă, pe care a avut-o cumpărătură de la Badiul, pe vale, din Balta Neagră în jos, pînă în hotar, a patra parte de pretutindeni şi de peste tot hotarul. Pentru că această ocină mai sus-spusă a fost a lui Eftimie de cumpărătură de la Mănuga; apoi, cînd a fost în zilele lui Gavriil voievod, Eftimie a dăruit aceste părţi de ocină nepotului său de fiică, Manea. Iar apoi, Manea a fost om răufăcător şi hoţ. Astfel, văzînd Eftimie atîta răutate de la nepotul său Manea, el... [1]

Iar cînd a fost acum, în zilele domniei mele, Eftimie el... [1] mai sus-spuse părţi... [1] lui Stănilă grămătic, pentru pomană, ca... [1] oameni buni martori, anume: de la mănăstire... [1], iar Oprea... [1] Şi din Oteşti, Papa Dragomir şi Na... [1] ginerile lui Eftimie şi cumnatul său Voico... [1] a treia parte... [1] pe care a cumpărat-o Eftimie de la D... [1] pentru 2300 aspri gata, în zilele răposatului Şerban voievod... [1] socrul său Eftimie ocină în Vai-de-Ei, însă partea lui Bîlea jumătate de funie, fără partea lui Negoiţă jumătate... [1] de peste tot hotarul de la Bîlea din Vai-de-Ei, pentru 3300 aspri gata. Şi iarăşi a cumpărat Stanciu cu socrul său Eftimie ocină în Vai-de-Ei din ocina lui Mănugă a patra parte, însă partea lui Laţco şi a lui Stoica şi a lui Băie toată, de peste tot hotarul, pentru 4200 aspri gata şi să fie vecini, în zilele lui Şerban voievod.

Şi iarăşi să-i fie lui Stanciul şi lui Voico, ginerii lui Eftimie, ocină în Vai-de-Ei, însă partea socrului lor Eftimie, din funia lui Boghie a cincea parte, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vie şi de peste tot hotarul. Pentru că acestă ocină a fost lui Eftimie de moştenire; astfel, după moartea lui, a rămas să împartă Stanciul cu cumnatul său Voico partea lui Eftimie şi de moştenire şi de cumpărătură, însă să ţie Stanciul două părţi, iar Voico să ţie a treia parte, pentru că aşa au judecat megiaşii.

---

[1] Loc rupt.

Şi iarăşi a cumpărat Stanciul singur ocină în Vai-de-Ei, însă dintr-un răzor al lui Mănugă a patra parte, din Balta Neagră pe vale în jos, pînă în hotar, de la Gaciul din Vai-de-Ei, pentru 2000 aspri. Şi iarăşi a cumpărat Stanciul singur un răzor de vie în Vai-de-Ei de la Dragomiraş, pentru 300 aspri, în zilele lui Şerban voievod.

Şi iarăşi a cumpărat Eftimie, socrul lui Stanciul, ocină în Vai-de-Ei, însă din funia lui Badiul al optulea ogor, jumătate de peste tot hotarul, de la Reangă, fiul lui Badiul, pentru 1000 aspri gata. Şi iarăşi a cumpărat Eftimie, socrul lui Stanciul, însă din funia lui Goghie, al şaselea ogor, de peste tot hotarul, partea Rănghioaiei, pentru 1000 aspri gata, în zilele răposatului Ştefan voievod. Şi au vîndut ei aceste ocine de bunăvoia lor şi cu ştirea tuturor megiaşilor din sus şi din jos şi din jurul locului şi dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat domnia mea lui Stănilă grămătic şi tatălui său Stanciul şi lui Voico, ca să le fie ocină, dedină şi de ohabă lor, fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată deci şi martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Hriza mare logofăt şi jupan Dumitraşco mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Vartolomi mare stolnic şi jupan Bratul mare comis şi jupan Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic Hriza mare logofăt.

Şi am scris, Lepădat logofăt, în cetatea Bucureşti, luna noiembrie 2 zile şi de la Adam pînă acum cursul anilor la această scriere, în anul 7135, iar de la naşterea lui Hristos, 1626.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XXI/113.
Copie.

155

1626 (7135) noiembrie 4.

Alexandru voievod porunceşte unui hotarnic să aleagă partea din Berceni a jupînesei Grăjdana de către Alexe.

† Милостїю Божїю Їѡ Алеѯандрꙋ воевод и господинь, синь покоеном Їѡ Радꙋл воевод. Дават господство ми сїю повеленїю господства ми слꙋг господства ми на име....[1] ca să fie volnic cu cartea domniei méle să fie hotarnic, de să hotărască ocina de la satul Bercianei, să aleagă ocina jupînései Grajdanei de

---

[1] Loc albă.

cătră Alecxe, pre unde vor trage cei 12 boiari ce sînt hotarnici. Iar sluga domniei méle să înpitréze ocina, să pue pietri, să se ştie hotarăle.

Derept acéia şi voi, boiarilor, ce sînteți hotarnici, încă să căutați foarte în dereptate să le alégeți ocinele şi să-i hotărîți. Şi nemica fățărie să nu faceți sau să luoați mită, că apoi certare va fi de cătră domnia mea. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник сам реч господства ми.

Пис нонмврїє д҃ дьни, лѣт ҂з҃рлє.

† Iѡ Алеѯандрȣ воевода, мїлостїю Божїю господинь.

<*Pe verso:*> Leurdeni.

Acad. R.P.R., CCCC/224.
Orig., hîrtie, (32 × 21), pecete timbrată, căzută.
O copie, ibidem, CCCC/225; altă copie la Muz. ist. Buc., nr. 25. 476, doc. 23.

156

<1626 după noiembrie 4>.

Doisprezece boieri hotărnicesc ocina de la Berceni a jupînesei Grăjdana de cea a jupanului Alexe.

† Scris-<a>mŭ noi cei dui<sprezece> 12 boiari, cumŭ am hotărît ocena de[l]la Berce<ni> a jupînesii Grăjdanei cu jupînul Alecse, cumŭ am aflat cu sufletele nostré; ocina jupînesii Grăjdane, stînjeni 120 şi hotarnici, anome care au fustu: Turture păharnic şi Vladulu ot Glina, ot Bobeşti, Bade, ot Săcuiani, Bădeca, ot Oreşti, Negul, ot Stîlpeni, Raico i Bade, ot Văcăreşte, Nan i Bane i Ispas i Stan.

Omul dumniscŭ hotarnecŭ au fustŭ vătaf de aproze, anume Tudurŭ.

<*Pe verso:*> Leurdeni.

Acad. R.P.R., CCCC/226.
Orig., hîrtie (20 × 14), cinci peceți aplicate.

157

1626 (7135) noiembrie 7, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Buzinca fost mare vistier 4 roți de moară în apa Buzăului, la gura Văii-lui-Blaj.

† Милостїею Божїею, Їѡ Алеѯандрȣ воевода и господинъ въсои земле Ȣгровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго покоиннаго Iѡ Радȣла воевода. Дават господство ми сїе повеленїе господство ми почтенномȣ правителю господ-

ство ми жȣпан Бȣзинка бив вел вистїꙗр и със синови си елице мȣ Богъ припȣстит, ꙗкоже да мȣ ест д҃ колеса за воденицȣ ȣ вода Бȣз<ъȣлов>, по стара маткъ ȣ ȣста Вънии Блажов и със место за врътоградꙋ ѡколно воденицев. Понеже сїе д҃ колеси за воденици била ест три колеса стар Боболев и а братїим его Михалча и Михаил и Драгомир ѡт Мътещї а една кола за водиницȣ било ест Гергев Робȣл и братом си Шербанов. Таже къда ест бил нинѣ, въ дьнїе господство ми, а стар Боболѣ и Михалча и Михаил и Драгомирȣ, ѡни ест продал дело им, три колеса за воденицȣ више речене, почтеннаго правителю господства ми, жȣпанȣ Бȣзинкъв бив вел вистїꙗр, за ҂еу҃ аспри готови, а Герге Робȣл със брат его Шербан ѡни ещеже сȣт продал дело их, една кола за водиницȣ, жȣпанȣ Бȣзинкъв вистїꙗр за ҂аѡ҃ аспри готови, еже сȣт въсѣх колеса въ един брод ȣ Кȣрсȣра Бȣзъȣлов ȣ стара матка ȣ ȣста Вънии Блажов. И продадоше ѡни за нихном добро волю без ни една силостїе и със ȣзнанїе въсѣм мегїашом ѡт гор из дол и ѡт ѡкръст местом и ѡт пред господство ми.

И видѣх господство ми и запис за проданїе ѡт рȣка ѡвем людїе више речени, със мнози болѣри сведетелїи по име: Некȣла ворник и Сава Аврамов и Ꙗне логофет и Некола Ботȣшанȣл и Кръчюн ѡт Кръломънещи и Костандин Пръцаки и Лефтер ѡт Ходобѣни и Сава Фътȣлов и Алеѯе кȣпцȣ и Жипа, виȣк влъдикъв.

Сего радї дадох съм господство ми почтенномȣ правителю господство ми жȣпан Бȣзинкъв бив вел вистїꙗр, ꙗкоже да мȣ ест сїе д҃ колеса за водиницȣ више речене дѣдїно и въ ѡхабȣ синовом и виȣком и прѣвиȣчетом и не ѡт когождо непоколѣбимо, поризмо господство ми.

Сеже ȣбо и сведетелїи постазих господство ми: жȣпан Папа вел дворник и жȣпан Хриза вел логофет и жȣпан Дȣмитрашко вел вистїꙗр и жȣпан Михо вел спатар и жȣпан Вартоломею столник и Братȣл вел комис и Апостол вел пехарник и жȣпан Костандин вел постелник. И исправник Хриза вел логофет.

И написах аз, Лепъдат логофет, написах въ градꙋ Бȣкȣрещї, мѣсеца ноемврїе з҃ дьни и ѡт Адама даже до нинѣ въ сего писанїе теченїе лѣтом, въ лѣт ҂зрле҃.

† Іѡ Алеѯандрȣ вѡевѡда, милостїю Божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele lui jupan Buzinca fost mare vistier şi cu fiii săi, cîți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie 4 roți de moară în apa Buzăului pe vechea matcă în gura Văii-Blajului şi cu loc de grădină în jurul morii. Pentru că aceste 4 roți de mori au fost trei roți ale lui Bobolea cel bătrîn şi ale fraților lui, Mihalcea şi Mihail şi Dragomir din Măteşti, iar o roată de moară a fost lui Gherghe Robul şi a fratelui său Şerban. Apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, Bobolea cel bătrîn şi Mihalcea şi Mihail şi Dragomir, ei au vîndut partea lor, trei roți de moară mai sus-spuse, cinstitului dregător al domniei mele, lui jupan Buzinca fost mare

vistier, pentru 5400 aspri gata, iar Gherghe Robul cu fratele său Şerban, ei încă au vîndut partea lor, o roată de moară, lui jupan Buzinca vistier, pentru 1800 aspri gata. Care toate roţile sînt într-un vad în cursura Buzăului, în matca cea veche, la gura Văii-lui-Blaj. Şi au vîndut ei de bunăvoia lor, fără nicio silă şi cu ştirea tuturor megiaşilor din sus în jos şi din jurul locului şi dinaintea domniei mele.

Şi am văzut domnia mea şi zapisul de vînzare de la mîna acestor oameni mai sus-spuşi, cu mulţi boieri martori, anume: Necula vornic şi Sava al lui Avram şi Iane logofăt şi Necola Botuşanul şi Crăciun din Cîrlomăneşti şi Constandin Pîrţache şi Lefter din Hodobeni şi Sava al lui Fătul şi Alexe negustorul şi Jipa, nepotul vlădicăi.

Pentru aceasta, am dat şi domnia mea cinstitului dregător al domniei mele jupan Buzinca fost mare vistier, ca să-i fie aceste 4 roţi de moară mai sus-spuse, dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată deci şi martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Hriza mare logofăt şi jupan Dumitraşco mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi Vartolomei stolnic şi Bratul mare comis şi Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic Hriza mare logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Bucureşti, luna noiembrie 7 zile şi de la Adam pînă acum la această scriere cursul anilor, în anul 7135 <1626>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CLVIII/5.
Orig., hîrtie (32 × 20), pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. de la mijlocul sec. al XVIII-lea.

158

1626 (7135) noiembrie 10, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod dăruieşte lui Fiera fost mare logofăt un loc de casă în Bucureşti, pe malul Dîmboviţei.

† Милостїєю Божїєю, Їѡ Алеѯандрꙋ воєвода и господинъ въсои землє Ѹꙋггрровлахїискоє, синь великаго и прѣдобраго покоиннаго Їѡ Радꙋлѧ воєвода. Дават господство ми сїє повелѣнїє господство ми почтеннаго правителѧ господство ми жꙋпан Фїєра бив велѧ лѡгофет и със синови си, єлицєм Богь даровах, ꙗкоже да мꙋ єст єдин мѣсто за кꙋкю със пивницꙋ и със въсѣх ѡграждєнїєх здє ꙋ варош господства ми ꙋ Бꙋкꙋрещи, ꙗже єст прєз вода Дъмбовицєв код мост, подлѣ със вода по малѧ. Занеже того мѣсто за кꙋкю више речен било єст за дѣдїнꙋ мѣсто господскꙋ, єщеже ѡт прѣждє врѣмє, ѡт седанїа варошов.

А потом, къда ест бил нинѣ, въ дьнїе господства ми, ако съм дошел господство ми ѡт Тръговище зде въ настол господства ми ȣ Бȣкȣрещи, игдеже ест прѣбивал и дрȣзи господари и покоени прѣдедом господства ми, стараго Алеѯандрȣ воевод и покоенаго дедом господство ми Михнѣ воевод и покоеннаго родител господства ми Їѡ Радул воевод, а господство ми съм дал и помиловал по почтеннаго правител господства ми жȣпан Фїера бившех вел логофет със того место за кȣкю что ест по мал, подлѣ със вода Дъмбовицев, елика се хтит избратї дори ȣ дрȣм, ꙗкоже да си сътворит кȣке и пивницȣ и ѡгражденїе, радї права и вѣрна слȣжбȣ что ест послȣжил господства ми и покоинном родител господства ми Їѡ Радул воевод, ꙗкоже да ест емȣ дѣдїнȣ и въ ѡхаб синовом и внȣком и прѣвнȣчетом и не ѡт когождо непоколѣбимо, поризмо господства ми.

<Є>щеже и заклинанїе: по ѡшествїю господство ми кого изберет господь Богь битї господаръ и владалцȣ земле Влашкое или ѡт сръдичнаго плода господстка ми или ѡт сърodник наши или по грѣсех наши или ѡт иноплѣменик да аще почтет и поновит и ȣкрѣпит сїю книга господство ми над того место за милȣ того господь Богь да·га почтет и да съхранит въ господствѣ его и а въ бȣдещих вѣцех дȣша его. А щелиже не почтет и не поновит и не ȣкрѣпит сїю книг господства ми анȣ ѡ поперет и разорет и исхабит и за ѡбвенїе ѡставит того да ест тръклет и анатема и афȣрисан ѡт ти҃ї свѣти ѡтци еже сȣт въ Некеи и да имат частїе със Іȣда и със триклетом Ар<їꙗ>[1] и със инѣми невѣрнїи Іȣдеи.

Сеже и сведетели поставих господство ми: жȣпан Папа вел дворник и жȣпан Хриза вел лѡгофет и ж<ȣпан>[1] Дȣмитрашко вел вистїꙗр и жȣпан Михо вел спатар и жȣпан Вартоломи вел столник и Павлаки вел комис и жȣпан Апост<ол вел>[1] пехарник и жȣпан Костандин вел постелник. И исправник Хриза вел л<ѡго>[1]фет.

И аз, Лепъдат логофет, въ настол писах ȣ град Бȣкȣрещи, мѣсеца ноемврїе ї҃ дьни и ѡт Адама до нинѣ теченїе лѣтом в лѣт ҂з҃р҃л҃е.

† Їѡ Алеѯандрȣ вѡевѡда милостїю Божїю господинь.

Иѡ Алеѯандрȣ воевода <m. p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele jupan Fiera fost mare logofăt şi cu fiii săi, cîţi i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie un loc de casă cu pivniţă şi cu toate îngrăditurile, aici în oraşul domniei mele în Bucureşti, care este peste apa Dîmboviţei, lîngă pod, alăturea cu apa, pe mal. Pentru că acel loc de casă mai sus spus a fost de moştenire loc domnesc, încă dinainte vreme, de la aşezarea oraşului. Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, dacă am venit domnia mea din Tîrgovişte aici în cetatea de scaun a domniei mele în Bucureşti, unde au stat şi alţi domni şi răposatul

---

[1] Loc rupt.

străbunic al domniei mele, Alexandru voievod cel Bătrîn şi răposatul bunic al domniei mele Mihnea voievod şi răposatul părinte al domniei mele Io Radul voievod, domnia mea am dat şi am miluit pe cinstitul dregător al domniei mele jupan Fiera fost mare logofăt cu acel loc de casă care este pe mal, alăturea cu apa Dîmboviței, cît se va alege pînă la drum, ca să-şi facă casă şi pivniță şi îngrădire, pentru dreapta şi credincioasă slujbă ce a slujit domniei mele şi răposatului părinte al domniei mele Io Radul voievod, ca să-i fie dedină şi de ohabă fiilor şi nepoților şi strănepoților şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă şi blestem: după trecerea domniei mele pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn şi stăpîn al Țării Româneşti sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, din alt neam, dacă va cinsti şi va înnoi şi va întări această carte a domniei mele pentru acest loc de milă, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti şi nu va înnoi şi nu va întări această carte a domniei mele, ci o va călca şi o va strica şi o va nimici şi o va lăsa în uitare, acela să fie de trei ori blestemat şi anatema şi afurisit de 318 sfinți părinți, care sînt la Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie cel de trei ori blestemat şi cu ceilalți necredincioşi iudei.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupa Papa mare vornic şi jupan Hriza mare logofăt şi jupan Dumitraşco mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Vartolomi mare stolnic şi Pavlachi [1] mare comis şi jupan Apostol <mare> [2] paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic Hriza mare logofăt.

Şi eu, Lepădat logofăt, am scris în cetatea de scaun Bucureşti, luna noiembrie 10 zile şi de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7135 <1626>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alexandru voievod <m. p.>

Acad. R.P.R. ,CXXV/53.
Orig., hîrtie (44 × 29), pecete timbrată.
Cu o trad. din a doua jumătate a sec. al XVIII-lea.

159

1626 (7135) noiembrie 14, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod împuterniceşte pe Dumitru Dudescu, fost al doilea vistier, să ia 73 stînjeni din ocina Oprinei, unde va avea. deoarece cumpărătura din Tătarul nu-i fusese stătătoare.

† Милостїєю Божїєю Їѡ Алеѯандрꙋ воєвода и господинъ, синъ поконном Їѡ Радꙋла воєвода. Дават господство ми сїю повелѣнїє господствꙋ ми вѣрнаго

---

[1] În divanele din această vreme mare comis este Bratul.
[2] Loc rupt.

болѣрин господства ми жȣпан Дȣмитрȣ Дȣдескȣл бив вторїи вистїар, ca să fie volnic cu această carte a domnii méle să oprească pe jupîneasa Oprina de în moşiile ei, unde va avea, pentru 73 de stînjeni de ocină ce i-au vîndut ocină la satul Tătarul. Apoi, au luoat un dorobanțu aceşti 73 de stînjeni den ocina ce i-au fost vîndut Oprina.

Derept acéia, să fie volnic a luoa, unde va avea Oprina ocină, 73 de stînjeni, ocină pentru ocină, să-i fie ocina deplin, cum i-o au fost vîndut. Pentru că am văzut domnia mea şi cartea a răposatului părintelui domnii méle Io Radul voevod, cîndu au fost cursul anilor 7131, pre această tocmeală ce scrie mai sus. Şi de nimenilea opreală să n-aibă. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И испразник сам реч господства ми.

Пис ȣ Бȣкȣреши, мѣсеца ноемврїе д҃ї дьни,, въ лѣт ҂зрле въ дьнъ свети апостолъ Филип.

† Їѡ Алеѯандрȣ вѡевѡда, милостїю Божїю господинь.

<*Pe verso:*> « Bonțeşti cu Tătarul».

† Bonțeşti, ot ocina im [1]. Şi să fii 12 boleari.

† 148 vişe reh [2] să aibă a opri sel [3].

Acad. R.P.R., XLII/33.
Orig., hîrtie (29,5 × 21), pecete tímbrată.
EDIȚII. Bianu, *Doc. rom.*, 133—134.

160

1626 (7135) noiembrie 20.

Para paharnic dăruieşte lui Enache o ocină la Cîrtojani.

Въ име ѡца и сина и светего дȣха, амин.

† Jupan Para păharnic înpriună cu jupînesa me Malama scris-am acesta al nostru zapes să fie la mîna lu Enachi, cum să să ştie că i-am dăruitu oicenă de la Cîrtojanii, plasa dă jos, parte me cîtă să va alegi, a treia parti, di în cîmpu şi de în pădurii şe den apă şe den şăzutul satului, pentru că l-am meluitu cu voii nostră, să ne fie pomenă.

Iar după petricerea nostră, cene să va ispiti pristi zesa nostră şe pentru milă ci am făcutu, cum scrii mai sus, a strica den rudiniili nostri, să fie triclit şe anatima şe blistimatu di 318 otiți vă Nichii.

Пис ноекрїи к҃ дьни, въ лѣт ҂зрле.

Para paharnic.

Arh. St. Buc., M-rea Stravropoleos, X/5.
Orig., hîrtie (29,5 × 21), pecete aplicată.

---

[1] Din ocinele lor.
[2] Mai sus-spuşi.
[3] Satul.

161

1626 (7135) noiembrie 23, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Mîinea ocini în Arcani, Floreşti şi Căzăneşti.

† Милостїю Божїю Їѡ Ꙗлеѯандрȣ воевод и господинъ въсои земле Ȣгровлахиское, сино великаго и прѣдобраго покоенаго Їѡ Радꙋл воевод. Дават господство ми сїю повеленїю господства ми Мъинев, сино Татомир ѡт Ꙗркани и със синови ем, елицем Богъ даровал, ꙗкоже да ем ѡчинъ ȣ село Ꙗркани и ȣ село Флорещи и ȣ село Къзънещи, дел дедам си Ръдаев въсах, ѡт полю и ѡт шом и ѡт вода и със виноградꙋ и ѡт седалещи селов и ѡт прѣз във хотаром, ѡт хотар до хотар, понеже ест бил покопил ѡт на дедам ем Ръдае, за ҂е҃ бани готови.

Понеже сїю више речено делове за ѡчине бил ест за дѣдинȣ Ръдаев ѡт дѣдю, прѣдѣдю. Таже къда ест бил съда, въ дьни господства ми, а Ръдае, ѡна ест бил продал негова дел за ѡчинъ вноком си, Мъинев. И продадох Ръдае сїю више речено делове за ѡчинъ внȣк ей Мъинев ѡт своей доброволю, без ниедно селости и със ȣзнанїе въсѣм мегиꙗшом, ѡт гор и ѡт дол и ѡт кръсто мѣсто и ѡт прѣд господства ми.

И видѣхом господство ми и прочитахом и записȣл Ръдаев за проданїе на рȣка вноком си Мъинев, ещеже със мноѕи людї добри сведѣтели и алдъмъшари, на име: ѡт Бръдичани, Харват и Дѣтко и Грозѣ и Стоина и Дръгич и ѡт Ꙗркани, Преда и Станчюл, ѡт Сънътещи, Стоика и Стънилъ и ѡт Строещи, Владꙋл и Драгомир и ѡт Столожани, Мъинѣ и Татомир и Михȣл кȣпцю ѡт Тръговище, ещеже мноѕи людї сведѣтели, еже не сȣт пис зде.

Сего радї дадох и господство ми Мъинев ꙗкоже да ест ем ѡчинъ въ ѡхабъ ем и синови ем и вноком и прѣвнечетом и ѡт некогоже непоколибимо, поризмо господство ми.

Сеже сведѣтели поставлѣм господство ми: жȣпан <Папа>[1] велики дворник и жȣпан Хриза велики лѡгофът и жȣпан Дȣмитрашко велики вистїꙗр и жȣпан Михо вел спатар и жȣпан Бартоломею вел столник и жȣпан Братȣл вел комис и жȣпан Апостол вел пехарник и жȣпан Костандин вел постелник. И исправник жȣпан Хриза велики лѡгофът.

И писах аз, Драгомир лѡгофът въ на стол ȣ градꙋ Бȣкȣрещи, мѣсеца ноимврїе к҃г дьни и ѡт Адама до нинѣ теченїю лѣтох въ лѣт ҂зрле.

† Іѡ Ꙗлеѯандрȣ вѡевѡда, милостїю Божїю господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată Ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă

---

[1] Loc rupt.

domnia mea această poruncă a domniei mele lui Mîinea, fiul lui Tatomir din Arcani şi cu fiii lui, cîţi Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie ocină în satul Arcani şi în satul Floreşti şi în satul Căzăneşti, partea bunicii lor Rădaia toată, din cîmp şi din pădure, din apă şi cu via şi din vatra satului şi de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar, fiindcă a cumpărat de la bunica lui Rădaia pentru 5000 de bani gata.

Pentru că aceste mai sus zise părţi de ocină au fost de moşie ale Rădaiei, din moşi strămoşi. Deci cînd a fost acum în zilele domniei mele, Rădaia a vîndut partea ei de ocină nepotului său Mîinea. Şi a vîndut Rădaia aceste mai sus zise părţi de ocină nepotului ei Mîinea, de a ei bună voie, fără nici o silă şi cu ştirea tuturor megiaşilor din sus şi din jos şi din jurul locului şi dinaintea domniei mele.

Şi am văzut domnia mea şi am citit şi zapisul de vînzare al Rădaiei la mîna nepotului ei Mîinea, încă cu mulţi oameni buni martori şi adălmăşari anume: din Brădiceni, Harvat şi Detco şi Grozea şi Stoina şi Drăghici şi din Arcani, Preda şi Stanciul, din Sănăteşti, Stoica şi Stănilă şi din Stroeşti, Vladul şi Dragomir şi din Stolojani, Mîinea şi Tatomir şi Mihul neguţător din Tîrgovişte, încă mulţi oameni martori, care nu sînt scrişi aici.

De aceea am dat şi domnia mea lui Mîinea ca să-i fie ocină de ohabă lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan <Papa>[1] mare vornic şi jupan Hriza mare logofăt şi jupan Dumitraşco mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Bartolomeiu mare stolnic şi jupan Bratul mare comis şi jupan Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic jupan Hriza mare logofăt.

Şi am scris eu, Dragomir logofăt, în cetatea de scaun Bucureşti, luna noiembrie 23 zile şi de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7135 <1626>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., MDXXV/1.
Copie după orig. slav, pergament (49,5 × 29,8), pecete timbrată.

162

1626 (7135) noiembrie, 25, Bucureşti.

Stana şi Dragomira vînd lui Hrizea mare logofăt ocinile lor din Hohîia.

† Scris-am eu Stana, fata lu Staico şi eu Dragomira, fata lu Dragomir de Cătun, acesta al nostru zapis, să fie la mîna jupînului Hrizei vel logofăt, cum să se ştie cum i-am vîndut toată partea noastră de ocină den Hohîia, cît

---

[1] Loc rupt.

se va alége de pretutindinilêa şi de preste tot hotarul, derept 14 000 de bani gata, de a noastră bunăvoe, ca să-i fie moşie lui şi coconilor în veac.

Şi cîndu am vîndut fost-au la tocmeala noastră boierii şi oameni buni mărturie, anume: Ilie postelnic şi fiiu-său Mihalcea postelnic de Corneşti şi unchiu nostru Dragoslav logofăt i Ghiuorghe vatah i Mitrea de Cătun i ot Negeşti, Chirca şi Dumitru, tată maşteh Dragomirei.

Aceasta mărturisim să se ştie şi să se crează.

И написах Лепъдат логофет ȣ Бȣкȣрещи, мѣсеца ноемврїе к҃е дьни въ лѣт ҂зрл҃е.

† Eu Stana.

† Eu Dragomira.

† Ilie postelnic <ot> Corneşti.

† Dragoslav logofet ot Băl<ţa>[1]ţi.

Arh. St. Buc., M-rea Radu-Vodă, IV/34.
Orig., hîrtie (16 × 22), trei peceţi aplicate.
Copie ibidem, în ms. 256 f. 252.

163

1626 (7135) noiembrie 30, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte m-rii Tîrnova din Bucureşti o moară pe apa Colentinei, locuri şi livezi.

† Милостїею Божїею Їѡ Ѧлеѯандрȣ воевода и господинъ въсои земле Ѹггровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго покоинаго Їѡ Радѵла воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господство ми свѣтомȣ божественѣи монастир глаголемаго Тръиов ȣ варош Бȣкȣрещи, идѣже ест храм свѣтаго апостола Петра и Павла и ѡтцȣ егȣмена Ѧрсенїе архїемандрит и въсѣм инноком елици живȣщи въ светое ѡбитѣли, ꙗкоже да мȣ ест свѣтомȣ монастир една водиницȣ със бродов ȣ вода Колинтинев, понеже ѡ ест покȣпил свѣта монастир сїю водиницȣ със бродом и със место, ѡбрацї, ниве ѡколно воденицев, код попа Костандин, ѡт над Иван, синȣ Дарчюлов и ѡт над Тȣдор, синов поп Братȣлов, за ҂д҃ аспри готови. И келтовал ест със алдъмъшарїи аспри............[2].

И пак покȣпил свѣта монастир Тръиов више пис една ливаде ѡт над Їван, синъ Дарчюлов ѡт Бȣкȣрещи, за ѵ҃ аспри готови. И видѣхом господство ми книг Вълканов сȣдцȣ със в҃ї пръгарї, за покȣпенїе, със мноѕї добрї людїе, варошанї ѡт Бȣкȣрещї, сведетелїи, когда бист теченїе лѣтом ҂зч҃д.

---

[1] Loc rupt.
[2] Loc alb.

И пак покȣпил свѣта монастир Трънов ȣ дѣлȣл Бȣкȣрещїлор д҃ розоаре за виноградꙋ ѡт над поп Ѡалъ, за ҂ѕ҃ї аспри готови. И пак покȣпил свѣта монастир Трънов више пис ȣ дѣлȣл Лȣпещїлор е҃ розоаре за лозїе, междо монастиръ Євѣта Троицъ и ȣ междȣ егȣменȣл Галакѳїѡн, ѡт на ....[1] за ....[1] аспри готови. И паки покȣпил свѣта монастир Трънровȣ ȣ дѣлȣл варош Бȣкȣрещї два розоаре за лозїе ѡт над Белѣг, за ....[1] аспри готови, ȣ междо Баломир и ȣ междо Ганѣ.

И продадох сїи вишеречени именити людїе, ѡни за нїхном добро волю и със ȣзнанїе въсѣм сȣседем ѡт ѡкръст местом. И сведетелствовали сȣт ѡтцȣ Арсенїе архїемандрит пред господство ми със мноѕи свещеницї и добри людїе варошани, на име: поп Борча клисїар ѡт Бȣкȣрещї и Драгȣл дїаконȣл и Єтанчюл дїакон и поп Їван ѡт клирос господство, како сȣт дѣдїне старе и праве. И имѣли свѣта монастирȣл више речена и книгове ѡрашȣлов и книги господскїи за покȣпенїе над сїе дѣдїне, анȣ сȣт през Дȣнава ȣ Трънова, радї злодѣинствїе.

Єего радї дадох съм господство ми свѣтеи монастир Трънов и поновихом и ȣкрѣпихом и над сїю книгȣ господство ми, како ест бил и ѡт прѣжде врѣме, ꙗкоже да ест въ ȣкрѣпленїе и ѡчине, дѣдїне и въ ѡхабъ и не ѡт когождо непоколѣбимо, поризмо господство ми.

Єеже ȣбо и сведетелїи поставлѣем господство ми: жȣпан Папа вел дворник и жȣпан Хриза вел логофет и жȣпан Дȣмитрашко вел вистїар и жȣпан Михо вел спатар и жȣпан Вартоломи вел столник и жȣпан Братȣл вел комис и жȣпан Апостол вел пехарник и жȣпан Костандин вел постелник. И исправник Хриза вел логофет.

И написах, Лепъдат логофет, въ градꙋ Бȣкȣрещї, мѣсеца ноемврїе л҃ дьни и ѡт Адама въ лѣт ҂зрм҃е.

† Їѡ Алеѯандрȣ воевода, милостїю Божїю господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieştii mănăstiri numită Tîrnova, în oraşul Bucureşti, unde este hramul sfinţilor apostoli Petru şi Pavel şi părintelui egumen Arsenie arhimandrit şi tuturor călugărilor cîţi trăiesc în sfîntul lăcaş ca să fie sfintei mănăstiri o moară cu vad în apa Colentinei, pentru că a cumpărat sfînta mănăstire această moară cu vad şi cu loc, obraţe, ogoare în jurul morii, lîngă popa Costandin, de la Ivan, fiul lui Darciul şi de la Tudor, fiul popii Bratul, pentru 4000 aspri gata. Şi a cheltuit cu aldămăşarii aspri...[1]

Şi iar a cumpărat sfînta mănăstire Tîrnova scrisă mai sus o livadă de la Ivan, fiul lui Darciul din Bucureşti, pentru 400 aspri gata. Şi am văzut domnia

---

[1] Loc alb.

mea cartea lui Vîlcan sudețul cu 12 pîrgari, de cumpărătură, cu mulți oameni buni, orăşeni din Bucureşi, martori, cînd a fost cursul anilor 7094.

Şi iar a cumpărat sfînta mănăstire Tîrnova în dealul Bucureştilor 4 răzoare de vie de la popa Oală, pentru 16 000 aspri gata. Şi iar a cumpărat sfînta mănăstire Tîrnova mai sus-scrisă în dealul Lupeştilor 5 răzoare de vie, între mănăstirea sfînta Troiță şi între egumenul Galacthion de la... [1] pentru... [1] aspri gata. Şi iar a cumpărat sfînta mănăstire Tîrnova în dealul oraşului Bucureşti două răzoare de vie de la Beleag, pentru... [1] aspri gata, între Balomir şi între Ganea.

Şi au vîndut aceşti oameni mai sus-numiți ei de a lor bunăvoie şi cu ştirea tuturor vecinilor din jurul locului. Şi au mărturisit părintele Arsenie arhimandritul înaintea domniei mele cu mulți preoți şi oameni buni, orăşeni, anume popa Borcea clisiar din Bucureşti şi Dragul diaconul şi Stanciul diaconul şi popa Ivan din clirosul domniei, că sînt dedine vechi şi drepte. Şi a avut sfînta mănăstire mai sus-zisă şi cărțile oraşului şi cărți domneşti de cumpărătură pe aceste dedine, însă sînt peste Dunăre, la Tîrnova, din pricina răutăților.

De aceea, am dat domnia mea sfintei mănăstiri Tîrnova şi am înnoit şi am întărit şi cu această carte a domniei mele, cum a fost şi mai înainte vreme, ca să fie de întărire şi ocine, dedine şi de ohabă şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Hriza mare logofăt şi jupan Dumitraşco mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Vartolomi mare stolnic şi jupan Bratul mare comis şi jupan Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic Hriza mare logofăt.

Şi am scris, Lepădat logofăt, în cetatea Bucureşti, luna noiembrie 30 zile şi de la Adam în anul 7135 <1626>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., ms. 1233 f. 212—215.
Copie.
Cu o trad.

164

1626 (7135) decembrie 10.

Vlad Rădichi, fiul lui Bunea din Scurteşti, vinde patru pogoane de vie lui Radu Dudescu postelnic.

† Eu Vladulu Rădichi, ficiorul Bunii din satŭ din <S>curteşti, scris-am al miu zapis să fii la mîna Radului postelnic, sinŭ Dumitru vistiiar Dudiscul, cum să si ştii că au vîndut 4 pogoné di viia di lîngă popa Drăgan şi di lîngă Silion,

---

[1] Loca alb.

diript 4000 di bani gata, ca să fii lui di moşii ohabnic. Însă să si ştii că o-m vîndut cu loc.

Şi la tocmeala nostră fost-au mulţi mégiiaşi: di sat popa Drăgan i Silion i Turchilă i Şărban Neagăi şi Dobromir ot Homeşti, Radul, ficiorul Paraschivéi postelnic ot Boleasca, Udri, ficiorul Oprii logofăt ot Săcuiani, Micul, ficiorul Nan logofăt ot Văcăréşti i Mogoş, ficiorul vornucului Mogoş ot Păulişti.

Пис мѣсеца дикемвріе ї҃ дьни, лѣт ҂з҃рле.
Mogoş, ficiorul Mogoş vornucului ot Păulişti.
Iu Radul, fiul Paraschivii postelnic ot Bolisca.
Micul, ficiorul lu Nan ot Văcărişti.
Dobromir, sinŭ Tudoran ot Homéşti.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, L/2.
Orig., hîrtie (32,5 × 22,5), două peceţi aplicate.
Copie ibidem, ms. 171 f. 359 v.

165

1626 (7135) decembrie 12.

Dumitru vornicul dă fiului său Bunea o vie şi moşia a cinci rumâni în Grădiştea-din-Vale.

† Jupan Dumitru vornicul scris-am acesta al miu zapis, să fie la mîna fiiu-miu Bunii logofăt, cum să să ştie că l-am miluit cu viia cea mare de la Grădişte-de-Vale şi cu moşîia a cinci rumâni, iar de în Grădişte-de-Vale: întîiu, Canea cu moşîia lui i Strechea cu moşîia lui i Stoian cu moşîia lui i Stoica Orbul cu moşîia lui i Bunea cu moşîia lui. Însă cît se va alége părţile acestor 5 rumâni ci sînt mai sus scrişi de în cîmpu şi de în pădure şi de apă şi de în uscat şi de în livezi şi de în vii şi dispre tot hotariul, pîntru că l-am miluit pre fiiu miu Bunea cu acéste moşîi şi vie ci sînt mai sus scrise, păntru sufletul miu, să-mi fie pomeană şi căce m-au căutatu.

Iar cine se va ispiti au de în fraţii mii au de nepoţii mii au cine de în roda noastră să spargă această pomeană, să fie blăstemat şi afurisit de Hristos şi de 318 oteţi ci sîntu întru vă Nicheii.

Şi să vor scoate fraţii mii sau cine de în ruda mea şi nescare cărţi mencinoase, făcute făr de ştirea mea, să nu se crează nicăierea, ci să fie foarte de ruşîne mare, căce am miluit pre fiiu miu Bunea de a mea bunăvoe, ca să-i fie lui moşîe şi feciorilor lui.

Şi păntru credinţa pusu-mi-am pecétea şi am pus şi mărturii: ot Mogoşăşti, popa Barbul i Stoica cel bătrîn şi feciorul lui, Voico i Şărban pîrcălabul i Stan

Bărgoci i Voico, feciorul Manului şi Stănilă, feciorul lu Tudor, ot Budéni, Oancea i Micul.

Şi am scrisu eu Peia. Пис мѣсеца декемврїе в҃ї дьни лѣт ҂зрл҃е.

Dumitru vornic.

Acad. R.P.R., CCCXCIX/23.
Orig., hîrtie (31 × 21), pecete aplicată.
Cu o copie.

166

1626 (7135) decembrie 13, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Dobre o vie în dealul Verneştilor.

† Милостїею Божїею Їѡ Ꙗлѯандрȣ воевода и господинь въсои земле Ѹггровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго покоинаго Їѡ Радꙋл воевода. Дават господство ми сїю повеленїе господство ми Добрев и жȣпаницев его Єринеи и със синови их, елице мȣ Богъ припȣстит, ꙗкоже да сȣт им е҃ погодне за виноградꙋ и по овино ȣ дѣлȣл Вернещилор по ѡчина Тȣдосїев логофет ȣ дело Ветрѣскъ и със и҃ сежени за ѡчинъ, елика се хтит избрати ѡт по въсом мѣсто, понеже ест покȣпил Добре и жȣпаница его Єрина сїе е҃ погодне за лозїе и половинȣ и със сїл вишеречени сежени за ѡчинъ ѡт над Нѣгȣл чизмарюл, синъ Лалов ѡт село ѡт Дъмїꙗни по Слъник, за ҂е҂ї аспри готови.

И продадох Нѣгȣл чизмарюл ѡн за негов добро волю и със ȣзнанїю въсѣхми мегїашом ѡт горни из долни и ѡт ѡкръстним местом и ѡт пред господство ми. И видѣхом господство ми и запис ѡт рȣка Нѣгȣлов чизмарюл за проданїе със мноѕи добри людїе сведетелїи, по име: Вѣтрѣ и Тоадерȣ ѡт Поточѣни и Лȣпше, синъ Чернатов ѡт Пȣцинеи и Зота ѡт Зорещи и Бадѣ постелник, синъ Стоикъв ѡт Чоръщи и ѡт Бранла, Пътрȣ кȣпцȣ и мноѕи людїе, еже не сȣт писани зде въ книга сїе.

Сего радї, дадох съм господство ми Добрев и жителницев его Єрина, ꙗкоже да сȣт им сїе погодне за виноградꙋ више речене и със сїи и҃ сежени за ѡчинъ, ѡчинъ дѣдино и въ ѡхабȣ синовом и внȣком и прѣвнȣчетом и не ѡт когождо непоколѣбимо, поризмо господство ми.

Сеже ȣбо и сведетелїи поставих господство ми: жȣпан Папа великїи дворник и жȣпан Хриза вел логофет и жȣпан Дȣмитрашко вел вистїꙗр и жȣпан Михо вел спатар и жȣпан Вартоломи вел столник и жȣпан Братȣл великїи комис и жȣпан Ꙗпостол вел пехарник и жȣпан Костандин вел постелник. И исправник Хриза великїи логофет.

И написах аз, Лепъдат логофет, написах въ настол градꙋ Бꙋкꙋрещи, мѣсеца декемврїе г҃ї дьни и ѡт Адама въ лѣто ҂з҃рлє.

† Іѡ Алиѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю Божїю господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Dobre şi jupaniţei lui, Erina şi cu fiii lor, cîţi le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie 5 pogoane şi jumătate de vie în dealul Verneştilor pe ocina lui Tudosie logofăt, în partea Vetrească şi cu 8 stînjeni de ocină, cît se va alege de peste tot locul, pentru că a cumpărat Dobre şi jupaniţa lui, Erina, aceste 5 pogoane şi jumătate de vie şi cu aceşti mai sus-spuşi stînjeni de ocină de la Neagul cizmarul, fiul lui Lal din sat din Dămiiani pe Slănic, pentru 15 000 aspri gata.

Şi a vîndut Neagul cizmarul de bunăvoia lui şi cu ştirea tuturor megiaşilor din sus, din jos şi din jurul locului şi dinaintea domniei mele. Şi am văzut domnia mea şi zapis de vînzare de la mîna lui Neagul cizmarul, cu mulţi oameni buni martori pe nume: Vetrea şi Toader din Potoceni şi Lupşa, fiul lui Cernat din Puţinei şi Zota din Zoreşti şi Badea postelnic, fiul lui Stoica din Ciorăşti şi din Brăila, Pătru negustorul şi mulţi oameni care nu sînt scrişi aici în această carte.

Pentru aceea, am dat domnia mea lui Dobre şi soţiei lui, Erina, ca să le fie aceste pogoane de vie mai sus-spuse şi cu aceşti 8 stînjeni de ocină, ocină, dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată deci şi martori a pus domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Hriza mare logofăt şi jupan Dumitraşco mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Vartolomi mare stolnic şi jupan Bratul mare comis şi jupan Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic Hriza mare logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Bucureşti, luna decembrie 13 zile şi de la Adam, în anul 7135 <1626>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad., R.P.R., CXLI/73.
Orig., hîrtie (43 × 29), pecete aplicată, căzută.

167

1626 (7135) decembrie 26.

Paraschiva şi Ianiu vînd lui Dumitru şătrar un loc de casă în Bucureşti.

† Scris-am noie Paraschiva şi Ianiu, feciorii Firăi croitoriul, acesta al nostru zapis, ca să fie la mîna lu Dumitru şătrariul şi a fiia-său Stoecăi, pentru să se ştei că le-am vîndut noie, Paraschiva şi Ianiu, 1 locu de casă al nostru,

de la tătă nostru Fira, aicea în Bucureşti, lîngă pimniţa popei lui Gherghi, de în jos, dereptu 2 000 de bane gata. Şi ne-au dat Dumitru croitoriul şi cu fiia-său Stoeca banei tote gata în mînele nostre. Însă le-amu vîndut numai partea de locu a tătăne nostru Firăi, cîtu iaste şi în lungu şi în largu. Şi l-amu vîndutu noi de a nostră bunăvoie, cu şterea totoror vecenilor şi de în sus şi de în jos.

Deci, le-amu făcut, lu Dumitru şi fiia-său Stoecăi, acesta al nostru zapis, ca loru să le fie acestu locu de casă ce le-amu vîndut noie, moşîi loru şi feciorelor lor şi nepoţelor lor, în vecei, să-lu ţei cu bună pace, pentru că au dat banei loru de în bucate derépte. Şi să aibă credenţă să-şŭ facă şi cartea oraşului. Şi martorei sîntu: popa Drăgoiu i Paraschi croitor i Dumitru croitor i Siînca portariul [i] i Dobre cojocariul i Antonei şătrariul i Todoru vătaf de şătrare i Stoeca[1] şătrariul celu mare i Neculachi cezmariul.

Şi am scris eu, Dratgoman logofăt, méseţa dechivrie 26 dni, vă leat 7135 <1626>.

Pecet Paraschivei.

Pecet lu Ianiu.

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos, XII/19.
Orig., hîrtie (30 × 20), 2 peceţi aplicate.

168

1626 (7135) decembrie 26, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte mai multora moşie în satul Bîrsoi.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiiul marelui şi preabunului milostiv Io Radu voevod. Dat-am domniia mea această poruncă <a> domniei a mele lui... [2] i Dimşa i Oprea i Radu i Hîrsu i... [2] cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va dărui, ca să le fie lor moşie în satul Bîrsoi, însă partea lui... [2] din cîmpu, din pădure i din apă şi cu toate hotarele. Dară ca să ştie şi semnele moşii: de la Fîntîna Ursoaei pă vîlceaoa Bungetului... [2] Pravilei şi pă matca Robarului pînă la... [2] şi hotarul Robarului şi pînă la Obîrşia Robarului şi pă drum în jos... [2] şi pă drumul Vitomireştilor pă Pietrile pînă la ogrăzi şi de la ogrăzi pîn la ulmul din coastă... [2] pînă iarăşi la Valea Ursului. Fiindcă au fost cumpărat moşie <de la> Lăpădat logofăt de la Zătreni în 6 000 bani gata şi fiindcă această mai sus zisă moşie şi moştenire au fost a lui Udrişte postelnic ot Drăgoeşti. Aşa cînd au fost în zilele răposatului părinte al domniei mele Io Radu voevod, iar Udrişte postelnic au fost dat şi au miluit pă sluga lui, Lăpădat logofăt, cu această mai sus-zisă moşie pentru dreapta slujbă care i-au slujit.

---

[1] Urmează, şters: «vătahul de»...

[2] Loc alb.

Şi aşa acum, în zilele domniei mele, Lăpădat logofăt au vîndut această moşie mai sus zisă la aceşti oameni, care mai sus s-au numit. Şi au vîndut Lăpădat logofăt moşiia lui din Bîrsoi, care mai sus s-au zis, de a lui bunăvoe şi cu ştirea tuturor megiiaşilor din sus şi din jos şi dinprejurul locului. Şi au cumpărat aceşti mai sus numiţi oameni această moşie şi cu ştirea boerului domniei mele Vlad vistier şi cu ştirea jupînesei Simei stolnicesi şi jupînesei Mariicăi bănesi şi cu ştirea lui Stanciu, încă şi multora oameni, care nu sînt scrişi aici, şi buni marturi şi aldămăşari anume: de la Stăneşti, Tanasie paharnic i ot Drăgoi, Pîrvul i Calin i ot Ciorani, Bogdan şi Stoica i ot Băeşti, Stanciu şi încă mulţi oameni, care nu sînt scrişi aici. Şi am văzut domniia mea şi zapisul lui Lăpădat logofăt, scris cu mîna lui, pentru vînzare în mîinile acestora oameni, care mai sus s-au numit.

Şi iarăşi au cumpărat Draghiia singur din această mai sus numită moşie doao fălii de moşie de peste toate hotarăle de la Stanciu Dumă, în 500 bani gata, încă în zilele lui Mihaiu voievod.

Pentru aceia, am dat şi domniia mea la cel mai sus numiţi oameni şi lui Draghie ca să le fie lor moşie şi moştenire în ohabă lor şi fiilor şi nepoţilor şi strenepoţilor şi de nimenea neclătiniţi, după porunca domniei mele.

Iată şi marturi puiu domniia mea: pă jupan Papa vel dvornic şi pă jupan Hriza vel logofăt şi pă jupan Dumitraşco vel vistier şi pă jupan Miho vel spătar şi pă jupan Bartolomei vel stolnic şi jupan Bratu vel comis şi pă jupan Apostol vel paharnic şi pă jupan Costandin vel postelnic şi pă jupîn Hrizea vel logofăt.

Am scris, Dragomir logofăt, în oraşul Bucureşti, în luna lui dechemvrie 26 şi cursul anilor 7135 <1626>.

După *Studii şi materiale de istorie medie*, V (1961), p. 622.
Trad. din 1780.

169

1626 (7135) decembrie 29.

Costea fost mare sluger porunceşte unei slugi domneşti să caute bucatele popii Ioan din Dragoslavele şi să le aducă la Tîrgovişte.

† Jupan Coste biv vel slujer scris-am cartea noastră slugii domnu nostru. . [1] na ime ca să fii volnic cu cartea nostră să caute tote bucatele popei lui Ion ot Dragoslavele, tote cîte să vorŭ afla, să le aducă aicea la noi în Tîrgovişti şi

---

[1] Loc alb.

de niminea oprilă sau bîntuială să n-aibă, naintea cărții nostre. Iar cui va părea strîmbŭ, să vii de față naintea nostră şi naintea părintelui vlădicăi. Инако да нѣст, по наше реченїи.

Пис мѣсєца дїкємврїє кѳ҃ дьни, лѣт ҂зрлє҃.

Sîntu bucatili popei la Stanciul Circel, ci să aibă a le da di[f] Dragoslavele.

Arh. St. Buc., Ep. Argeş, LXIX/5.
Orig. hîrtie (30 × 21), pecete aplicată, căzută.
EDIȚII. Răuţescu, *Dragoslavele* 313.

170

1626 (7135) decembrie 30, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Neag şi lui Stanciu din Drugăneşti ocine în Stoeneşti şi Lacul-Lung.

† Милостїєю Божїєю Їѡ Алеѯандрȣ воєвода и господинъ въсои землє Ѹггрровлахїнскоє, синъ великаго и прѣдобраго покоиномȣ Їѡ Радȣлꙋ воєвода. Дават господство ми сїю повелѣнїю господство ми Нѣгȣв и Станчюлов със братїи емȣ ѡт сел ѡт Дрȣгънещї и със синови их, єлицє мȣ Богъ припȣстит, ꙗкожє да сȣт им ѡчинȣ ȣ Стоєнещи, али ѡт дел Бирȣлѣскъ, дел Неделков, синъ Радꙋлов ѡт Стоєнещїи въсах, ѡт полю и ѡт шȣма и ѡт вод и ѡт седалищє селов и ѡт по въс местом, ѡт посвȣдї, варє єлика сє хтит избрати ѡт по въсом хотаром, ѡт дългот ѡт матка Ръсточев дори ȣ матка Арџишȣлѡв та стара, и въ широт колико сє хтєт истинствовах, понєжє єст покȣпил Нѣг и Станчюл със братїи єго ѡт Дрȣгънещї сїю вишє речена ѡчинъ ѡт над Недѣлко, синъ Радꙋлов ѡт Стоєнещи, за ҂д҃ аспри готови.

И продадох Неделко, ѡи за негов добро волю и със ȣзнанїє въсѣм мегїашом ѡт гор из дол и ѡт ѡкръст местом и ѡт пред господство ми. И видѣхом господство ми и запис за проданїє със мноѕи добри людїє сведетелїи по имє: ѡт Стоєнещи, Стан и Бъдилъ и Станчюл Єпȣрєв и ѡт Шербещї, Роман и Барбȣл и Пътрȣ и Черника и ѡт Трестїꙗни, Стонка и ѡт Кърмидещи, Мънилъ и ѡт Дрȣгънещи, Стан столникȣл и Дръгич и Роман портарюл и Нѣгоє и Драгомир и Ꙗню портарюл и Мирча лѡгофет ѡт Живи Бодї и ѡт Бȣкȣрещи, Михълъ доробанцȣл.

<И> поставили сȣт Неделко и клетво кого ѡт них сє хокєт ȣметини, того да єст тръклет.

И пак да єст Нѣгȣв и Станчюлов със братїꙗм си ѡчинȣ ȣ Лакȣл Дълг єдна ȣжа за ѡчинъ за к҃ сєжєни ѡт посвȣди и ѡт по въсом хотаром, єлика сє хтит избратї ѡт Пȣт Баю..ѡв дори ȣ Лакȣл Ѹрсоаєв, понєжє ю єст покȣпил

Нѣг и Станчюл със братїꙗм си сїю ꙋжъ за ѡчинъ еже више речена ѡчинъ ѡт над Марїꙗ, дъщера Кръстев ѡт Лакꙋл Лꙋнгꙋ за ф̃ аспри готови. И били сꙋт на ѡстроенїа их мнози добри людїе сведетелїи по име: ѡт Дъръкънаци, Балое и Станчюл Таламбъ и Стан, синъ Моканꙋлов и ѡт Мегїꙗши, Юга и ѡт Поенари, Нан Заѱги и Мънинѣ. И продали сꙋт Марїꙗ ѡна за добро волю, със ꙋзнанїе всѣми мегїашом.

Сего радї дадох съм господство ми Нѣгꙋв и Станчюлов със братїꙗ их, ꙗкоже да сꙋт им ѡчинъ дѣдїнꙋ и въ ѡхаб ним синовом и внꙋком и прѣвнꙋчетом и не ѡт когождо непоколѣбимо, поризмо господство ми.

Сеже ꙋбо и сведетелїи поставих господство ми: жꙋпан Папа вел дворник и жꙋпан Хриза вел лѡгофет и жꙋпан Дꙋмитрашко вел вистїꙗр и жꙋпан Михо вел спатар и жꙋпан Бартоломи вел столник и жꙋпан Братꙋл вел комис и жꙋпан Ѧпостол вел пехарник и жꙋпан Костандин вел постелник. И исправник Хриза великїи логофет.

И написахом аз, Лепъдат лѡгофет, въ настолни градꙋ Бꙋкꙋрещи, мѣсеца декемврїе л̃ дьни и ѡт Ѧдама даже до нинѣ въ сего писанїе текꙋщаго лѣтом въ лѣт ҂зрле, а ѡт рождества Христово ҂ахкѕ.

† Їѡ Ѧлеѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю Божїю господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Neag şi lui Stanciul cu fraţii lui din sat din Drugăneşti şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină în Stoeneşti, însă din partea Virulească, toată partea lui Nedelco, fiul lui Radul, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vatra satului şi de peste tot locul, de pretutindeni, ori cît se va alege de peste tot hotarul, în lung din matca Răstoacei pînă în matca cea veche a Argeşului şi în lat, cît se va adeveri, pentru că au cumpărat Neag şi Stanciul cu fraţii lui din Drugăneşti această mai sus zisă ocină de la Nedelco, fiul lui Radul din Stoeneşti, pentru 4000 aspri gata.

Şi a vîndut Nedelco de a lui bunăvoie şi cu ştirea tuturor megiaşilor din sus şi din jos şi din jurul locului şi dinaintea domniei mele. Şi am văzut domnia mea şi zapis de vînzare cu mulţi oameni buni martori anume: din Stoeneşti, Stan şi Bădilă şi Stanciul al lui Epure şi din Şerbeşti, Roman şi Barbul şi Pătru şi Cernica şi din Trestiani, Stoica şi din Cărămideşti, Mănăilă şi din Drugăneşti, Stan stolnicul şi Drăghici şi Roman portariul şi Neagoe şi Dragomir şi Ianiu portar şi Mircea logofăt din Apele Vii şi din Bucureşti, Mihăilă dorobanţul.

<Şi> a pus Nedelco şi blestem: cine din ei va întoarce, acela să fie de trei ori blestemat.

Şi iar să-i fie lui Neag şi lui Stanciul cu fraţii săi ocină în Lacul Lung, o funie de ocină de 20 stînjeni, de pretutindeni şi de peste tot hotarul cît se va alege, din Drumul Baiului pînă în Lacul Ursoaei, pentru că au cumpărat Neag şi Stanciul cu fraţii săi această funie de ocină, care s-a zis mai sus, ocină de la Maria, fiica lui Cîrstea din Lacul Lung, pentru 500 aspri gata. Şi au fost la întocmirea lor mulţi oameni buni martori, anume: din Dărăcănaţi, Baloe şi Stanciul Talambă şi Stan, fiul lui Mocanul şi din Megiaşi, Iuga şi din Poenari, Nan Zapsi şi Mîinea. Şi a vîndut Maria de bunăvoie, cu ştirea tuturor megiaşilor.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Neag şi lui Stanciul cu fraţii lor, ca să le fie ocină, dedină şi de ohabă lor, fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Hriza mare logofăt şi jupan Dumitraşco mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Vartolomi mare stolnic şi jupan Bratul mare comis şi jupan Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic Hriza mare logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Bucureşti, luna decembrie 30 zile şi de la Adam pînă acum, la această scriere ani curgători, în anul 7135, iar de la naşterea lui Hristos, 1626.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul Regional al Olteniei, nr. 45.
Orig., perg. (34 × 51), pecete timbrată.

171

1626 (7135) decembrie 30, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod hotărăşte ca Stan şi fratele său Grozea din Cureşti să fie liberi de rumânie.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată Ţara Rumânească, feciorul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii méle lui Stan şi cu frate său Grozea, feciorii lui Căciulat şi cu feciorii, cîţi Dumnezeu le va dărui, ca să fie în pace şi slobozi de rumâni de către părintele egumen Melintie şi de cătră toţi egumenii şi călugării, cari vor fi la sfînta mănăstire a răposatului Mihaiu voevod din Bucureşti, unde iaste hramul sfîntul Nicolae al Miralichiei. Pentru că aceşti oameni, Stan şi Grozea, ei au fost boeri şi cu moşie de moştenire din sat din Bueşti[1] din judeţ Ialomiţa.

Apoi, cînd au fost în zilele moşului domnii méle Mihnei voevod, iar Mihnea, moşul lui Stan şi al Grozii, ei au fost mers la satul Ciocăneştii şi cu feciorii, anume Stan şi Dragoslav şi Căciulat şi au fost cumpărat şi moşie şi în Ciocăneşti şi în Cureşti. Apoi, cînd au fost pe urmă, iar Stan şi Dragoslav şi Căciulat, ei nu au putut ca să petreacă cu toţii, ci s-au despărţit încă de mai înainte de legătura lui Mihaiu vodă, de cînd au fost nevîndut lui Mihaiu vodă satul Ciocăneştii. Apoi, Stan şi Dragoslav, ei au fost luat atuncea la despărţire amîndoi toată moşiia din Ciocăneşti cîtă au fost cumpărat; iar frate său Căciulat, el au fost luat partea lor de moşie din Cureşti. Şi aşa s-au întocmit ei de a lor bunăvoie.

---

[1] « Bueşti» adaus cu altă cerneală.

Şi s-au mutat Căciulat de atuncea la satul Cureştii şi cu feciorii lui, Stan şi Grozea şi tot au fost Stan şi Grozea, feciorii lui Căciulat în bună pace, de atunci pînă acum în zilele domniei méle.

Iar cînd au fost acum, Stan şi Grozea, ei au avut pîră înaintea domnii méle cu părintele egumen Melintie. Şi aşa pîra egumen Melintie înaintea domnii méle cum că sînt rumâni ai mănăstirii, cum au fost şi unchii lor Stan şi Dragoslav; iar Stan şi Grozea, ei s-au plîns pentru maré strîmbătate, cum că nu s-au fost vîndut tată-său Căciulat lui Mihaiu voievod, nici au luat nici un ban de la Mihaiu vodă, nici i-au fost apucat legătura lui Mihaiu vodă în sat în Ciocăneşti, ci au fost la satul Cureştii, la moşiia lor.

Întru acéia, domniia mea însumi am căutat şi am judecat după dreptate şi după lége, cu toţi cinstiţi dregătorii domnii méle şi însumi am dat lui Stan şi Grozii lége 4 megiiaş scrişi pă răvaşă domneşti, anume din Găunoş, Cracea şi de la Vărăşti, Tatomir şi din Ciocăneşti, Stănislav şi... [1] Apoi cînd au fost la zi şi la soroc, iar Stan şi Grozea, ei au adus lége deplin aceşti 4 megiaşi, de au jurat înaintea domnii méle în divan, cum că nu au fost rumâni din sat din Ciocăneşti, nici au luat ei bani de la Mihaiu vodă, nici i-au apucat legătura lui Mihaiu vodă în sat în Ciocăneşti. Şi încă au mărturisit: şi Oancea logofăt din Cuşteréni şi Mitrea comis de la Stăneşti şi din Dîlga, Boncea şi Badea şi Mihnea şi Bunea şi din Cacămeiu, popa Tichiu, cum că s-au fost ales Stan şi Grozea de către unchiul lor, încă de mai nainte de legătura lui Mihaiu vodă Apoi au rămas Melintie egumen de lége şi de judecată din naintea domnii méle.

Însă să să ştie şi moşiia lui Stan şi a Grozii de la satul Cureştii, aleasă şi hotărîtă de Cernica vornic cu 12 boieri, însă în sus hotarul de către satul Ciocăneştii, înpreună cu Mitrea comis.

Pentru acesta am dat şi domnia mea lui Stan şi frate său Grozii şi feciorilor lor, ca să fie în pace şi slobozi de rumânie de către Melintie egumen şi de către toţi egumenii şi călugării, carii vor pétrece la sfînta mănăstire şi să le fie moşie ohabă feciorilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de către nimeni să nu să clătească, după zisa domnii méle.

Iată şi mărturie am pus domniia mea pe jupan Papa vel dvornic i jupan Hrizea vel logofăt i Dumitraşco vel vistier i Miho vel spatar i Bartolomeiu vel stolnic i Bratul vel comis i Apostol vel peharnic i jupan Costandin vel postelnic. Şi ispravnic Hrizea vel logofăt.

---

[1] Loc alb.

Şi am scris eu, Stanciu logofăt, în minunata cetaté Bucureştii, luna dechemvrie 30 dni, de la Adam pînă acum curgerea anilor, vă leat 7135 <1626>.

(pecéte gospodinŭ).

După hrisovul cel slovene s-au scos pe rumânie, întocmai din cuvînt în cuvînt, 1803 noembrie 2.

Ioniţă dascăl slovenesc şi rumânesc în Şcoala Domnească din sviatîi Gherghie vechiu.

Arh. St. Buc., M-rea Glavacioc, XXXIV/21.
Traducere.

1627

172

1627 (7135) ianuarie 1.

Toma din Danul dăruieşte diaconului Oprea moşia soţiei sale răposate, Negrita, pentru ca acesta să-i facă slujbe şi să o pomenească.

Să să ştie cum au dat Thoma den sat den Danul moşiia muerei lui, anume Negrita, de o au dat diaconului Oprei, feciorului lu Argişan, pentru pomeana, toată partea ei, cît se va afla preste tot hotarul, pentru că au murit Negrita necuminecată. Ce n-au avut Thoma cu ce o griji, ce să-i facă diaconul sărăcustă de cuminecătură şi să o slujească şi să o pomenească. Şi au mai dat şi bani 900 gata.

Şi au vîndut de bunăvoe şi cu ştirea a toţi megiiaşii den înprejurul locului şi cu adălmăşari, anume: den sat den Danul, Şerbu şi Vladul, feciorul călugărului şi Stan Gomoiu şi Thoma şi Viş... [1] tonţoe şi Albul, feciorul lu Stan şi Vladul Palie şi Radul de Verneşti şi Tatul şi... [2] Thoma ot Cacova i Dumitru, cum să-i fie lui moşie şi feciorilor lui.

Iar cine va sparge această tocmeală, să fie proclet, amin.

Пис мѣсеца генарїе а҃ дьни, въ лѣт ҂зрле҃.

Arh. St. Buc., MMDCCLXXXIII/3.
Orig., hîrtie (26 × 22), două peceţi aplicate.
Copie ibidem, ms. 1233 f. 16.

---

[1] Loc rupt.
[2] Cuvînt îndreptat şi neciteţ.

173

1627 (7135) ianuarie 8, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Ivaşco fost mare vornic moşie la Tohàni.

Alexandru vodă, pentru « jupîn Ivaşco ce au fostŭ dvornic mare », dîndu-i moşia «în Tohan, însă partea lui Mihăilă armaş». Ivaşco o cumpărase «derept un cal bun». Marturi la cumpărare fusèse: «jupan Grigorie comis şi de la Băleani, Ivaşco şi Stroe spătar, feciorul Hierăi logofăt şi de la Bucşani, Staico postelnic şi Badea postelnic şi Vasilie postelnic».

Boieri: Papa vel vornic, Hrizea vel logofăt, Dumitraşco vel vistier, Mihul vel spătar, Bertolomei vel stolnic, Pavlachi vel comis, Apostol vel păharnic, Costandin vel postelnic.

Scrie Stancul logofăt.

După N. Iorga, *St. şi Doc.*, V, p. 519.
Rezumat după o trad.

174

1627 (7135) ianuarie 9, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Barbu şi soției sale Dobra satul Ciocadea.

† Милостїю Божїю Їѡ Ꙗлеѯандрꙋ воєвода и господинъ въсои землє Ѹггрровлахїнскоє, синъ великаго и прѣдобраго покоиннаго Їѡ Радꙋл воєвóда. Дават господство ми сїю повеленїє господства ми слꙋг господства ми Барбꙋлов и жꙋпаницев єго, Добрєв и със синови си, єлицеже ємꙋ Богъ даровах, ꙗкоже да мꙋ єст селов Чокадѣ въс, със въс хотаром и със въс ходоком и със въсих вечинїи; ѡбаче да сє знает вечинїи на имє Стан и Юга и Лꙋпꙋл и Лал и Владꙋл и Лека и Стан и Дъбꙋл и Ꙗрка със синови си єго на имє Радꙋл и Иѡн и Нѣгоє и Лꙋмон и Драгомир и Балотъ. Понеже сїю селов Чокадѣ бил єст за дѣдино Владꙋлов, баща Добрєв. Таже къда бил послѣ по съмрътъ бащом си Владꙋлов, аа дъщїрем си на имє Самфира и Марга и Параскива и Добра, ѡни сами сицє сє сꙋт ꙋтакмил за нихни добром волю ѡт прѣд ѡтьцꙋ архїєпискꙋпꙋ Єфрем ѡт на Ръмник и ѡт прѣд мнози болѣри, на имє: Лꙋпꙋл цєхарник и Фаркаш агъ и Стамат агъ и Мирчѣ армаш и Бръжогє ѡт Хръжътоє и Стан ѡт Гаꙗ и Михаю ѡт Коцофѣни и Барбꙋл ѡт Погꙗнъ и Ꙗндрониє ѡт Ꙗлбѣни и Станчюл ѡт Пъръꙗни и Радꙋл ѡт Красна и Бръилъ ѡт Дръгоꙗни и Хамза ѡт Тръг

Цилорт и Драгомир ѡт Фъркъшещи и Корнѣ ѡт Шоломонещи и Драгꙋл ѡт Попєщи и Їѡн ѡт Фроѹмꙋшїє и Ника ѡт Тръг Жїюлов и Чолка ѡт Бибєщи и Стоика ѡт Ѡхабъ, терє ю ест разделила въсѣх дѣдини бащом си Владꙋлов.

Тажє сє сꙋт слꙋчила тогда на разделенїє жꙋпаницєв Самфирєв селов Зорилєщї а Маргъв селов Бълчещїи, а Параскивєи село Ѹгромїи и Добрєв селов Чокадѣ.

Я потом, ѡтцꙋ єпискꙋп Єфрем и със въсих болѣри, коиици сꙋт вишє речєни, ѡни въсих въспрашали по Яндронїє ѡт Ялбѣни и по Блъдꙋцꙋл, внꙋк Владꙋлов разде редꙋ сїю вечини єжє сꙋт вишє речєни: била ест Владꙋлов, баща Доврєв ѡт сел ѡт Чокаде или ни? Я въ том Яндронїє и Блъдꙋцꙋл, ѡни сами сведетелствꙋет със дꙋша им прѣд въсох болѣром єжє сꙋт вишє рѣх како ест би і тех вечинїи колико сꙋт вишє рѣх въсих Владꙋлов за дѣдїнꙋ, без ни єдна мъв.

Сего радї, дадох и господство ми Барбꙋлов и жꙋпаницєв єго Добрєи, ꙗкожє да мꙋ ест селов Чокадѣ въс със въс хотаром и със въсих вечинїи єжє вишє рѣх въ ѡхабъ синовим и внꙋком и прѣвночетом и нє ѡт нєкогожє непоколѣбимо поризми господства ми.

Сежє и сведетелїє поставлѣєм господство ми: жꙋпан Папа великїи дворник и жꙋпан Хризѣ вел логофет и Дꙋмитрашко вел вистїꙗр и Михо бел спатар и Бертоломею вел столник и Павлакє вел комис и Япостол вел пехарник и жꙋпан Костандин велики постелник. И исправник Хризѣ великїи лѡгофет.

И исписах аз, Станкꙋл лѡгофет, въ дивни градѹ Бꙋкꙋрещи, мѣсеца генарї ѳ҃ дьни; ѡт Ядама до нинѣ текꙋщаго лѣтом, въ лѣт ҂зрлє.

† Їѡ ЯлеѮандрꙋ вѡевѡда, милостїю Божїю господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, lui Barbul şi jupaniţei lui, Dobrei şi cu fiii lor, cîţi le-a dăruit Dumnezeu, ca să le fie satul Ciocadea tot, cu tot hotarul şi cu tot venitul şi cu toţi vecinii; însă să se ştie vecinii, anume: Stan şi Iuga şi Lupul şi Lal şi Vladul şi Leca şi Stan şi Dăbul şi Arca cu fiii lui, anume Radul şi Ion şi Neagoe şi Lumon şi Dragomir şi Balotă. Pentru că acest sat Ciocadea a fost de moştenire al lui Vladul, tatăl Dobrei. Apoi, cînd a fost după moartea tatălui lor Vladul, fiicele lui, anume Samfira şi Marga şi Paraschiva şi Dobra, ele singure s-au întocmit astfel, de bunăvoia lor, înaintea părintelui arhiepiscop Efrem de la Rîmnic şi dinaintea multor boieri, anume: Lupul paharnic şi Farcaş aga şi Stamate aga şi Mircea armaş şi Vîrjoghe din Hărjătoaia şi Stan din Gaia şi Mihaiu din Coţofeni şi Barbul din Poiana şi Andronie din Albeni şi Stanciul din Pîrîiani şi Radul din Crasna şi Brăilă din Drăgoiani şi Hamza din Tîrgul Gilort şi Dragomir din Fărcăşeşti şi Cornea din Şolomoneşti şi Dragul din Popeşti şi Ion din Frumuşie şi Nica din Tîrgul Jiului şi Ciolca din Bibeşti şi Stoica din Ohaba, de şi-au împărţit toate dedinele tatălui lor, Vladul.

Astfel, atunci la împărțire, i-a căzut jupaniței Samfira satul Zorileştii, iar Margăi satul Bălceştii, iar Paraschivei satul Ugromii şi Dobrei satul Ciocadea.

Iar după aceea, părintele episcop Efrem şi cu toți boierii, cîți sînt mai sus-spuşi, ei toți au întrebat pe Andronie din Albeni şi pe Vlăduțul, nepotul lui Vladul, pentru rîndul acestor vecini, care sînt mai sus-spuşi: au fost ai lui Vladul, tatăl Dobrei din sat de la Ciocade sau nu? Iar întru aceea, Andronie şi Vlăduțul au mărturisit ei înşişi cu sufletele lor înaintea tuturor boierilor care sunt mai sus-spuşi, că acei vecini cîți s-au spus mai sus au fost toți ai lui Vladul de moştenire, fără de nici o gîlceavă.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Barbul şi jupaniței lui, Dobra, ca să-i fie satul Ciocadea tot, cu tot hotarul şi cu toți vecinii care s-au spus mai sus, de ohabă fiilor şi nepoților şi strănepoților şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Hrizea mare logofăt şi Dumitraşco mare vistier şi Miho mare spătar şi Bertolomei mare stolnic şi Pavlache mare comis şi Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic Hrizea mare logofăt.

Şi am scris eu, Stancul logofăt, în minunata cetate Bucureşti, luna ianuarie 9 zile; de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7135 <1627>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., A. N., XCIII/1.
Orig., perg. (30 × 40), pecete timbrată.
Cu două trad: din 1895 şi 1907; altă trad. la Acad. R.P.R., CCXCI/144.

175

1627 (7135) ianuarie 10, Rîmnicul <Vîlcea>.

Gherghe județul cu 12 pîrgari din Rîmnic întăresc lui Tudor Curnegru o ogradă cu silişte în Voineşti.

Vă imé oța i sina i svetago duha, amin.

Scris-am noi bătrînii oraşului, mari şi mici, însuş Gherghe județul cu 12 pîrgari ot Rîmnic, acest al nostru zapis ca să fie de mare credință la mîna lui Tudor Curnegru ot Rîmnic, cum să să ştie că au cumpărat Tudor o ogradă cu silişté în Voineşti, de la Stan Cociorbrei ot Voineşti, drept aspri 500 gata. Şi i-am dat şi o vacă cu lapte. Deci din vişinii Chircăi a Mufăi pînă în Valea lui Sărăcin, alăturea cu Păcălin.

Deci Ivaşco, nepotu lui Stan, căce el au fost trăcut în Țara Ungurească, deci dac-au venit, s-au sculat să arunce banii lui Tudor Curnegru, că au zis că iaste mai volnic. Iar Tudor au strînsu bătrînii oraşului, anume Stan Stepcea, pre Gorma, pre Dumitru, pre Daniil, i-au dus adinsŭ pre Ghina din Deal, pre Tudor. Deci noi am aşăzat să mai dea Tudor lui Ivaşco bani 300 şi să fie stătătoare lui Tudor.

Deci noi i-am făcut dires ca să-i fie moşie stătătoare lui şi feciorilor lui şi cine să va trage din el.

Şi o au cumpărat cu voia tuturor. Şi la acia tocmeală au fost mulţi oameni buni, cum scriia mai sus. Deci acest zapis s-au făcut în casa Ghinei.

Şi am scris eu, Vancea logofăt, cu învăţătura lui Stan, ghenar 10 dni, leat 7135 <1627>.

Ghin, Stan, Dumitru, Tudor, Gorcea, eu Ghinea.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Fedeleşciori, nr. 721 f. 867.
Copie.

176

1627 (7135) ianuarie 10.

Alexandru Coconul voievod întăreşte m-rii Coşuna moşie în silişte Băneştilor, în urma unor judecăţi.

Cu mila lui Dumnezău, Alexandru voievod şi domnŭ a toată Ţara Rumânească, ficiorul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dat-am domniia mea poruncă a domnii méle sfintei şi dumnezăeştii mănăstiri ce să chiiamă Coşuna de lîngă Craiova, unde iaste hramul sfîntului ierarhŭ făcătoriul de minunii Nicolae al Mirelor de la Nicheïa [1] şi părintelui egumenului Ignatie şi tutulor călugărilor cîţi vor lăcui într-acest sfîntŭ lăcaş, ca să fie sfintei mănăstiri Coşuna, ce s-au zis mai sus, moşie ce să zice Săliştea Băneştilor, însă 40 de funii de moşie; să să ştie: funiia, de cîte zéce stînjăni, carele iaste între satul Perişorul şi între satul Stejariul ot sud Mehedinţi, din cîmpŭ, din pădure şi din şezutul satului, de peste tot, veri cît va alége de peste tot hotarul. Pentru că Săliştea Băneştilor fost-au de moştenire Drăgoeştilor încă mai denainte vréme. Iar după moartea Drăgoeştilor, iar această mai sus-zisă moşie ia iar au căzut în mîna Buzăştilor.

După aceasta, cînd au fost în zilele răposatului moşul domnii méle Mihnea voivod, iar răposatul jupan Radu biv vel armaş i Preda biv vel postelnic, Stroe stolnic, Buzăştii, ei au fost avut méstec şi frăţie cu Pîrvul clucer şi au dăruitŭ Buzăşti pe Pîrvul clucer cu această sălişte de sat, ce s-au scris mai sus, iar Pîrvul clucer, el încă pentru frăţie au cinstit Buzăşti cu trei căftane şi cu trei cai buni. După aceasta, Pîrvul clucer la vrémea morţii lui, el au dat şi au miluit sfînta mănăstire Coşuna cu Săliştea Băneştilor, ce s-au scris mai sus, ce au fost făcută această mănăstire de Pîrvul clucer, ca să aibă pomenire. Şi tot au ţinut-o sfînta mănăstire cu bună pace.

---

[1] În loc de: Lichia.

Iar cînd au fost în zilele răposatului părintelui domnii méle Io Radu voivod, în rîndul dintîi, iar părintele egumenul Gherghie de la sfînta mănăstire Coşuna, avut-au pîră cu Vasilie vistier şi cu rumânii din satul Stejariie. Şi aşa pîrîia ei că au fost al lor Săliştea Băneştilor, iar n-au fost a mănăstirii. Apoi, într-aceia, domniia sa au căutat şi au judecat cu dreptate şi au văzut răposatul părintele domnii méle Io Radul voivod şi cărţile celorlalţi bătrîni domnii şi cartea lui Pătru vodă, ficiorul lui Pătraşco voivod şi au dat satului Stejariul lége 12 boiari să jure cum că iaste a lor moşie din Săliştea Băneştilor, Stejariul, denaintea părintelui domniei méle Io Radu voivod. Şi de atuncea tot au ţinut-o călugării moşie din Săliştea Băneştilor cu bună pace.

După aceia, cînd au fost acum, în zilele domnii mele, după moartea lui Vasilie vistier, iar ginerele său jupan Trufanda biv vel vistier şi cu rumâni din Stejarii, anume Vladul i Pîrvécii i Mihălea i Néicul călugărul. Şi aşa pîrîia ei cum că au fost a lor Săliştea Băneştilor, n-au fost a mănăstirii.

Drept aceia, domniia mea am căutat şi am judecat cu dreptate şi după lége împreună cu toţi cinstiţii dregătorii domnii méle. Şi am dat domniia mea între dînşii 12 boiari pe răvaşul domnescu, anume: jupan Hiera biv vel logofăt i Stamatie aga i Conda armaş şi de la Padea, Stanciul postelnic i Dumitru Filieşan i Mihai Coţăfean şi din Torsura, Stoica i Neagul şi din Torsura de Jos, Pătru al Maţolei şi din Cioroiaş, Danciul ciauşul i ot Sulari, Chiotă i ot Sălcuţa, Stan, ca să caute şi să adevereze cu sufletele lor cîtă moşie să va afla din satul Stejarul în Săliştea Băneştilor. Apoi, aceşti 12 boiari, ce s-au zis mai sus, ei au căutat şi au adăvărat şi au tras moşiia pe trei locuri cu funiia şi au aflat moşie în Săliştea Băneştilor, partea mănăstirii, 40 de funii de moşie, însă funiia de cîte 10 stînjăni, iar satul Stejariul au aflat 24 de funii. Şi au pus hotar şi sémne şi pietri în trei locurii, însă în capul cîmpului despre Sulari o piiatră şi în mijlocul cîmpului altă piiatră şi în capul moşii despre Stejarii, în răspîntiia drumului în tufe, altă piiatră. Şi am văzut domniia mea şi cartea acelor 12 boiari de hotărnicie şi de aşezare pe sémne, cum s-au scris mai sus.

Pentru aceasta şi domnia mea am datŭ sfintei mănăstiri Coşuna ce s-au zis mai sus, ca să fie aceste 40 de funii de moşie ce s-au scris mai sus moşie ohabnică şi de nimine să nu să clătească, după cum am zis domniia mea.

Încă şi mărturii am pus domniia mea: jupan Papa vel vornic, Hriza vel logofăt, Dumitraşco vel vistier, Mihul vel spătar, Vartolomei vel stolnic, Pavălache vel comis, Apostol vel păharnic i jupan Costandin vel postelnic.

Ghenarie 10 dni 7135 <1627>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Bucovăţul, nr. 722 f. 418—419.
Traducere.

1627 (7135) ianuarie 10, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte mitropoliei vinăriciul satelor Oreahoviţa şi Băloşani din judeţul Mehedinţi.

† Милостїею Божїею Їѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земле Ꙋгрровлахїнское, синъ великаго и прѣдобраго покоинномꙋ Їѡ Радꙋл воевода. Дават господство ми сїе повеленїе господство ми свѣтѣи божественѣи митрополїи идеже ест храм възнесенїе господа Бога и спаса нашего Исꙋса Христа и ѡтьцꙋ нашемꙋ архїемитрополит кѵр владїка Лꙋка, ꙗкоже да ест свѣтѣи митрополїи винъричюл, али дел господска, ѡт над села митрополїев, на име Ѡрѣховица и Бълбошанїи ѡт сꙋдство Мех<единци>, понеже съм дал господство ми и помиловахом по свѣтѣи митрополїи със бъс винаричюл дел господска, како ест бил помиловал и ѡт покоинного родителю господства ми Їѡ Радꙋл воеводе и ѡт Алеѯандрꙋ воевода, синъ Илїꙗшов воевода и ѡт Гаврила воевод.

Такожде съм помиловахом и господство ми, ꙗкоже да бꙋде свѣтѣи митрополїи въ ꙋкрѣпленїе достоанїа господска за винарич и въ пищꙋ, а господство ми и почывшех родителїемъ господство ми да ест вечное въспоминанїе.

Темже и ви, винаричѣром, которїи хокет бити въ того сꙋдство Мех<единци>, а виже еще да гледати велма, а ви варꙋети и ꙋ мирно да ѡставити села свѣтомꙋ митрополїев, Ѡрѣховица и Бълбошанїи за винарикю дел господска, ꙗкоже съм ꙋтвръдихом господство ми и поновихом книгех прочїемь господары и над сїю книгꙋ господство ми за помилованїе, како ест бил и ѡт прѣжде врѣме и не ѡт когождо непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Єщеже и заклинанїе поставих господство ми: по ѡтшествїе господства ми, кого изберет господь Богъ бити владалцꙋ и господар земле Влашкое или ѡт сръдечнаго плода господства ми или ѡт съродника наших или по грѣсех нашых или ѡт инноплѣменик да аще почтет и поновит и ꙋкрѣпит сїю книг господство ми за милованїе свѣтѣи митрополїи над такмеженїе, како ест више писан, того господь Богъ да га почтет и да ꙋтвръдит и да съхранит въ господствѣ его, а въ бꙋдещих вецѣх дꙋша его. А ащелиже непочтет и не поновит и не ꙋкрѣпит сїю книг господство ми, а нꙋ поперет и исхабит и разорит сїе милованїе и книг господства ми и за ѡбвенїе ѡставит, того да бꙋде тръклет и анаѳема и афоресан ѡт ти҃ї свѣти ѡтци еже сꙋт въ Некеи и да имат частїю със Їꙋда и със Арїꙗ и съ иннимиии невѣрнїи їꙋдеи еже възъпише над кръв господа Бога и спаса нашего Їсꙋса Христа и рекът: „възми, възми, распени его“, и кръв его над ных и над чедах их, ꙗкоже ест и бꙋдет въ бѣки, амин.

Сеже ꙋбо и сведетелїи поставѓѣем господство ми: жꙋпан Папа великїи дворник и жꙋпан Хриза великїи логофет и жꙋпан Дꙋмитрашко вегикїи вистїꙗр и жꙋпан Михо великїи спатар и жꙋпан Вартоломи вел столник и жꙋпан Павлаки

великїи к<омис>[1] и жȣпан Ꙗпостол великїи пехарник и жȣпан Костандин великїи постелник. И исправник жȣпан Папа великїи дворник.

И написах аз, Лепъдат лѡгофет, въ градȣ Бȣкȣрещи, мѣсеца генарїе ї дьни и ѡт Ꙗдама даже до се<лѣ въ се>[1]го писанїе теченїа лѣтом въ лѣт ҂зрле, а ѡт рождества Христово ҂ахкз.

† Їѡ Ꙗлеѯандрȣ вѡевѡда, милостїю Божїю, господинь.

Иѡ Ꙗлеѯандрȣ воевода <m. p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieştii mitropolii, unde este hramul înălţării domnului Dumnezeului şi mîntuitorului nostru Iisus Hristos şi părintelui nostru arhimitropolit chir vlădica Luca, ca să-i fie sfintei mitropolii vinăriciul, însă partea domnească, de la satele mitropoliei anume Orehoviţa şi Bălboşanii din judeţul Mehedinţi, pentru că am dat domnia mea şi am miluit sfînta mitropolie cu tot vinăriciul, partea domnească, cum a fost miluită şi de răposatul părinte al domniei mele Io Radul voievod şi de Alexandru voievod, fiul lui Iliaş voievod şi de Gavriil voievod.

Tot aşa am miluit şi domnia mea, ca să-i fie sfintei mitropolii de întărire şi de hrană ceea ce se cuvine domniei din vinărici, iar domniei mele şi răposaţilor părinţi ai domniei mele să fie vecinică pomenire.

De aceea şi voi, vinăricerilor, care veţi fi în acest judeţ Mehedinţi şi voi să căutaţi bine să vă feriţi şi să lăsaţi în pace de vinărici partea domnească din satele sfintei mitropolii, Orehoviţa şi Bălboşanii, după cum am întărit domnia mea şi am înnoit cărţile celorlalţi domni şi pe această carte de miluire a domniei mele, cum a fost de mai înainte vreme, şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă şi blestem am pus domnia mea: după moartea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie stăpînitor şi domn al Ţării Româneşti sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, din alt neam, dacă va cinsti şi va înnoi şi va întări această carte a domniei mele de miluire a sfintei mitropolii, după întocmire, cum este mai sus scris, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l întărească şi să-l păzească în domnia lui şi în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti şi nu va înnoi şi nu va întări această carte a domniei mele, ci o va călca şi o va nimici şi va rupe această miluire şi carte a domniei mele şi o va lăsa în uitare, acela să fie de trei ori blestemat şi anatema şi afurisit de cei 318 sfinţi părinţi care sînt la Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie şi cu ceilalţi iudei necredincioşi care au strigat asupra sîngelui domnului Dumnezeului şi mîntuitorului nostru Iisus Hristos şi au zis: « ia-l, ia-l, răstigneşte-l» şi sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, cum este şi va fi în veci, amin.

---

[1] Loc rupt.

Iată dar şi martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Hriza mare logofăt şi jupan Dumitraşco mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Bartolomi mare stolnic şi jupan Pavlachi mare <comis> [1] şi jupan Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic jupan Papa mare vornic.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea Bucureşti, luna ianuarie 10 zile şi de la Adam pînă acum la această scriere cursul anilor, în anul 7135, iar de la naşterea lui Hristos, 1627.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alexandru voievod <m. p.>

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţării Rom., CCXCV/5.
Orig., perg. (35 × 50,5), pecete timbrată.
Cu o trad. din a doua jumătate a sec. al XVIII-lea; altă trad. la Acad. R.P.R., ms, 610 f. 6.
Copie ibidem, ms. 136 f. 310v. — 311.

178

1627 (7135) ianuarie 10.

Alexandru Coconul voievod scuteşte m-rea Surpatele de dări şi de slujbe.

† Милостїю Божїю Їѡ Ѧлеѯандрȣ воєвода и господинъ, синъ покоєннаго Радꙋл воєвод. Дават господство ми сїю повелєнїи господства ми sfintii dumnizăişti mănăstere ci iasti hram svéti troiţă, ci să cheamă Surpati, ot sudstvo Vîlcea, ca să fii în pace şi slobodă di acum nainte di bir şi di găleată şi di oai seacă şi di miiare şi di ceară şi di gorştină di oi şi di porci şi di vinărici şi di toati slujbili şi mîncăturili cîti sîntu pristi an în ţara domnii méle, di nimica val sau bîntuială să n-aibă, păntru că o am ertat domnéa mea, cum au fost ertată şi di alţii domnii bătrîni, ca să fii în pace di toati cum scri mai sus. Şi iasti o mănăstiri bătrînă şi n-au dat di cînd iasti vacul. Aşăjdirea o am ertat şi domnéa mea.

Şi am văzut domnéa mea şi cartea răposatului părintilui domnii méle Io Radul voivod, di ertăciune di toate cu iasti mai sus-zis, la sfînta mănăstire.

Diriptu acea şi voi, birarilor şi voi, toate slugili domnii méle, orcari di ci slujbă viţi fi într-acil judiţ, în vréme ci viţii videa cartea domnii méli, iar voi încă să căutaţi să vă firiţi şi în pace să lăsaţi sfînta mănăstire [în pace], nimic să nu o învăluiți. Iar cini să va ispiti a învălui sfînta mănăstire, mari cirtari va avea di cătră domnéa mea.

---

[1] Loc rupt.

Şi iar să fii volnicŭ părintili di la sfînta mănăstiri cu cartea domni méle ci i-au luoat pînă acum să-şi întoarcă tot, viri vinirici, viri dijmă, tot să-şi întoarcă şi di nimé opreală să n-aibă naintea cărții domnii méli. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И <исправник> сам реч господства ми.

Пис мѣсеца гинарїе ї҃ дьни, лѣт ҂зрле҃.

† Їѡ Ѧлеѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю Божїю господинь.

Иѡ Ѧлеѯандрꙋ воевода <m. p.>

Ꙋчили велици болѣри.

Arh. St. Buc., M-rea Surpatele, X/1.
Orig., hîrtie (33 × 21,5), pecete căzută.

179

1627 (7135) ianuarie 11.

Alexandru Coconul voievod întăreşte m-rii Tismana satul Corzi.

† Миⷧостїю Божїю Їѡ Ѧлеѯандрꙋ воевод и господинъ, синъ предобраго и милостиваго Їѡ Радꙋл воевод. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми sfintei şi dumnezăeştii mănăstiri ce să numeşte Tismana, ca să fie volnic egumenul şi cu tot soborul din sfînta mănăstire să ție satul Corzieştii cu rumânii şi cu venitul şi cu tot hotarul cît să va alége, pentru că acest sat fost-au de moşie al sfintei mănăstiri şi l-au ținut cu bună pace.

Iar cînd au fost în zilele părintelui domnii méle Radu voevod, s-au fost sculat Ion comis din Paia de au luat acel sat în sila lui fără nici o judecată de la sfînta mănăstire, de l-au ținut cîtăva vréme pînă a doao domnie a părintelui domnii méle. Déciia iar au lăsat satul pre seama sfintei mănăstiri şi l-au ținut mănăstirea cîtăva vréme cu pace. Apoi, iar s-au sculat Ion comisul de au luat satul de la sfînta mănăstire de al doilea rînd, de l-au ținut fără lége şi fără judecată. Iar cînd au fost la moartea lui, mărturisit-au Ion comis cu gura lui cum n-au avut cu acest sat nici un améstéc, ci au fost satul al sfintei mănăstiri de moşie şi să-l ție iar mănăstire. Şi la moartea lui, cînd au grăit acéle cuvinte, fost-au mărturii Stamate aga şi Dumitru de la Filiaşii şi Mihai Ţînțăreanul şi Preda...[1] şi alți boeri mulți. Şi aceşti boeri au venit de au mărturisit şi naintea domnii méle în divan, cum că au grăit Ion comisul acéle cuvinte înnaintea lor.

---

[1] Loc alb.

Drept aceia, am dat şi domnia mea ca să fie volnică sfînta mănăstire să-ş ţie satul Corzi cum scrie mai sus, cum le-au fost de moşie. Aşijderéa şi tu, Laţco păharnic, în vréme ce vei vedea cartea domnii méle, tu să laşi satul sfintei mănăstiri în bună pace, mai mult nimic să nu opreşti. Iar de-ţi va părea cu strîmbul, să vii de faţă înnaintea domnii méle. Инако да нѣст, по реч господства ми.

Исправник сам речех посподства ми.

Генар а҃і, лѣт ҂з҃рле.
Іѡ Алеѯандрꙋ воевод.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Tismana, nr. 330 f. 264.
Copie.

180

1627 (7135) ianuarie 11, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Udrea postelnic moşie cu rumâni şi vii în Rădăcineşti, în urma unei judecăţi.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod şi domn a toată Ţara Rumânească, feciorul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domniei méle Udrii postelnic şi cu feciorii lui, cîţi Dumnezeu îi va da, ca să-i fie lui moşie cu rumâni la satul Rădăcineştii, din sat, din cîmp şi din dealul cu viile şi din pădure şi din apă şi din munte şi du preste tot hotarul, oricît să va alége, pentru că iaste bătrînă şi dreaptă moşie, însă de cumpărătoare de tată-său, anume Grama armaşul, încă din zilele răposatului Io Radul voevod Şărban.

Iar cînd au fost acum, în zilele domniei méle, sluga domniei méle Udrea postelnic, el au avut pîră înnaintea domniei méle cu frate-său Leca şi cu mumă-sa Mariia, pentru această moşie cu rumânii şi pentru toate bucatele şi sculele şi hainele şi avérea şi pentru toate céle ce au rămas de la tată-său Grama.

Drept acéia, însumi domniia mea am căutat şi am judecat, înpreună cu toţi cinstiţii boeri domniei méle şi însumi domniia mea am dat între dînşii doi boeri şi cu voia lor, însă anume Tănase peharnic şi Tudor comis, pe răvaşă domneşti, ca să-i judece şi să-i tocmească la toată pîra ce va fi şi să le înparţă moşiile lor cu rumânii şi cu viile şi cu toate, cum vor afla cu sufletele lor. Deci ei au judecat şi au înpărţit fieşcăruia parte şi i-au tocmit preste toate sculele şi avérea şi hainele şi ferecăturile. Şi am văzut însumi domniia mea şi zapisul de la mîinile acestor 2 boiari, ce s-au zis mai sus, Tănasie peharnic şi Tudor comis. Aşijderea am văzut domniia mea şi zapisul de la mîna Lecăi, cum că s-au tocmit ei de a lor bunăvoe, dinaintea acestor boiari; însă au ales partea slugii domnii méle anume Udrei postelnic rumânii, anume: Stoica cu feciorii lui şi Papiţ cu feciorii lui şi Hogea cu feciorii lui şi Dobroslav cu feciorii lui şi Marco cu feciorii lui şi Dumitru şi Toma şi Radul, feciorul Andrei, Dragomir şi Stan... [1] şi Bălaneş şi siliştea făr' de rumâni şi Piperco şi Hulciul şi Dragomir şi Sfinar şi Burţuiu şi Oprişa şi Dumitru al Manii şi Nebunul şi Badea Mănescul şi Vasile şi Siliştea lui Berivoe, fără de altă moşie şi viile Stanciului al lui Bălan.

Acéste moşii cu rumânii şi cu viile sînt numai partea Udrei postelnic, iar alt nimica nu s-au aflat înpresurate de Udrea postelnic din ferecături sau din haine, din partea frăţine-său Lecăi.

Pentru acéia, am dat şi domnia mea ca să fie în pace şi slobod de Leca şi să-i fie lui acéste mai sus-zise moşii cu rumânii şi cu viile, ce s-au zis mai sus, stătătoare şi ohabnice Udrei postelnic şi feciorilor lui, nepoţilor şi strenepoţilor lui şi de nimenea să nu să clătească, dupe zisa domniei méle.

Iată dar şi mărturii am pus domniia mea pe: jupan Papa vel dvornic i jupan Hrizea vel logofăt i jupan Dumitraşco vel vistier i jupan Miho vel spathar i Pavlachi comis i Vartolomeiu stolnic i Apostol peharnic i jupan Costandin vel postelnic. Şi ispravnic Hrizea vel logofăt.

Şi am scris eu, Dumitru logofăt, în minunatul oraşul Bucureştii, în luna lui ghenar 11, 7135 <1627>.

Acest isvod s-au tălmăcit pe limba rumânească asémenea de pe hrisovul cel slovenesc de Lupp dascalul slovenesc, la Şcoala domnească în Bucureşti.

Az Lupp dasc. slov. izpisah.

Acad. R.P.R., Condica schitului Berislăveşti ms. rom. 5728 f. 60.
Copie din 1831.

181

1627 (7135) ianuarie 15.

Stoica din Lazuri vinde lui Pîrvu logofăt un rumân din Gemenele.

† Adecă eu Stoica, feciorul Pîrvului logofăt de Lazuri, scris-am şi mărturisescu cu acesta al mieu zapis, ca să fie de bună-credinţă la mîna unchiu-mieu Pîrvului logofătul ot Jugur cum să se ştie că i-am vîndut un rumân anume Stroe şi cu feciorii lui, cîţi Dumnezău i va da, din sat din Gémenele şi cu délniţa lu Stroe şi cu altă parte de ocină, cîtă va fi nevîndută, fără rumânul ce-au vîndut vornicului Hrizei, anume Stroe şi cu délniţa lui, derept aspri 6300, bani gata.

Pentru că o am vîndut eu Stoica acea ocină şi cu rumânul şi cu délniţa şi de bunăvoie a mea şi cu ştirea a tuturor boiarilor şi a megiiaşilor den prejur, ca să fie Pîrvului logofătul moşiia lui şi feciorilor lui, cîţi Dumnezău i va da.

---

[1] Loc alb.

Şi mărturie, din Cîmpul Lungu, popa Baciul şi den Jugur, Manea stolnec şi den Lazuri, Preda postelnic, fratele Stoicăi postelnic şi den Coteneşti, Vladul şi mulți boiari şi megiiaşi. Şi pentru credința pusu-mi-am şi pecétea, ca să să crează.

Ş-am scris eu Stoica, cu mîna mea. Пис мѣсеца генар еі҃ дьне, лѣт ҂зрле҃.

Eu Stoica.

Eu popa Baciul.

Vladul.

Mane stolnic.

Eu Prada [1] ot Petrari.

Muzeul de istorie a oraşului Bucureşti, nr. 26.922.
Orig., hîrtie (28,5 × 20).
Cu o copie.
Deşi documentul ar putea avea o dată ulterioară (1629), l-am lăsat la data ce apare în original.

182

1627 (7135) ianuarie 20, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Stanciu postelnic, lui Calotă logofăt şi lui Danciu logofăt satul Spineni, pe care ei s-au înfrățit.

† Cu mila lui Dumnezău, Io Alexandru voevod şi domnŭ a toată Țara Rumânească, feciorul marelui şi preabunului Io Radul voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domniei méle slugii domniei méle Stanciului postelnic şi jupânései lui, Vițăi, ca să le fie loru moşie satul Spinéni totu, cu tot hotarul şi cu rumâni din satu şi cu totu venitu. Pentru că această moşie mai sus-numită au fost de baştină a lui Hamza banul, tatul Stanciului postelnic, şi cînd au venit vrémea de lipsă lui Hamza banul, au făcut-o vînzătoare. Deci, ca să nu încape la mînă striină, au datŭ fiiul său Stanciu postelnic 30 mii aspri gata, de au cumpărat această moşie mai sus-numită.

Dup-aceasta, în zilele domniei mele, au venit Stanciul postelnic cu frații lui, Calotă logofăt şi Danciul logofăt, de i-au înfrățit şi pe ei pe acestă moşie mai sus-numită, satul Spinéni. Şi au întorsŭ Calotă logofăt şi Danciul logofăt doozeci mie aspri gata Stanciului postelnic dinaintea domniei méle.

Să să ştie şi sémnele hotarului Spinéni: din Dealul Murei pînă în matca Peşcenie, pe vălceao Poenie şi pe matca Peşcenie la vale pînă în capul Seciului şi de acolo dreptŭ pă dosul Rugii, pe Braşcău în delu, în capu Curăturii Stoicăi, şi de acolo dreptu la vale pînă în apa Oltețului, în Unghiul lui Vlădăşel şi pe apa Oltețului la deal, pînă mai sus de moară şi pe marginea luncii, dreptŭ în gura Văsiei şi pe Văsiia în dealŭ pînă în slămea dealului, dealul în sus pînă în obîrşiia Scurtei, care iaste de la dealŭ şi pe dealŭ în sus pînă în Gîlmée şi pă Călineasa la vale dreptu peste cîmpu, şi iar dă în apa Olte<ţu>lui şi tre<ce> Olteţul chilim pe dup' o Pleşiloru pînă în baltă şi iară în apa Olteţului, apa în sus pînă în Strimture şi de acolo o crivina, dreptŭ la dealŭ pe luncă, dreptŭ în Valea Micleuşei, pe Micleuşa la dealŭ şi trece peste Veaca, drept pînă iară în Deal Moarii.

---

[1] Pentru: Preda.

Pentru aceasta am <dat> domnéia mea slugiloru domniei méle Stanciul postelnic şi Calotă logofăt şi Danciul logofăt, ca să le fie loru satul Spinéni moşie ohabnică, lor şi feciorilorŭ, nepoţ, strenepoţ lor, cîţi Dumnezău le va dărui în veacu şi de nime nezmin[tin]titu, peste zisa domnie mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Papa vel vornic, jupan Hriza vel comis [1] şi Dumitrache vel vistier, Mihul vel spatar, Bartolomei vel stolnic, Pavalachie vel comis, Apostul vel paharnic şi jupan Costandin marele postelnic. Şi ispravnic Hriza vel logofăt.

Şi am scris eu, Stancul logofăt, în oraş în Bucureşti, luna ghenar 20, de la Adam pînă acum, vă leat 7135 <1627>.

Acest hrisov s-au tălmăcit de popa Costandin ot Raova.

Acad. R.P.R., CLXXXVI/145.
Traducere.

183

1627 (7135) ianuarie 28, Mărul Rău.

Mai mulţi megiaşi judecă o pricină pentru moşia Bălteni.

Vă imé otţa i sina i svetago duha, amin.

Să să ştie cum am judecat noi aceşti buni megeiaşi, anume: Berivoe din Brăneşti i Buia din Şuşiţa i Berindei din Şusiţa i Berbece din Amănlat i Vladul ot Cocorova i Stroe din Groşarea i Preda ot Bălteni i Ghiuciul i Bîclea i Oprea i Blojiu [2] i Mihnea i Albul, ot Poiană, Barbul Benga. Noi aceşti buni megeiaşi, toţi dinpreună, am aflat cu ale noastre suflete cum au vîndut Stănislav această moşie din Bălteni Lăngăului. Iar aceşti megeiaşi ce sînt mai sus-scrişi, aşa am judecat, să-şi ia bucatele Lăngăul de la Stănislav din Brăneşti.

După aceasta, am adevărat să imparţă Mihai şi cu popa Dumitru această moşie în doaoă, amîndoi, de preste tot hotarul cîtă să va adevăra. Că noi aşa am judecat şi am adevărat cu sufletele noastre, cum să le fie lor moşie ohabnică, lor şi feciorilor lor. Iară cine va mai purta pîră, să fie afurisit şi anatima de 318 oteţi eje vă Nichei.

---

[1] În loc de: logofăt.
[2] Probabil Oprea Blajiu; cf. doc. nr. 58.

Şi s-au scris la Mărul-Rău această carte. Pis méseța ghenarie 28 zile, leat 7135 <1627>.

După cum să vede, numai chiiar pecețile făr' de iscălituri, asémine şi eu am urmat, Dimitrie dascăl ot Motru.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Motru, nr. 252 f. 111.
Copie; alte copii ibidem, ms. 253 f. 38v—39 şi la Acad. R.P.R. CMLXVII/41.

184

1627 (7135) ianuarie 31.

Gavriil Moldoveanu vinde lui Danciu clucer ocină la Stroeşti.

† Eu Gavril Moldoveanul şi cu făméia mea, Stănae, scriu şi mărturisescu cu al mieu zapis cumu să se ştie c-amu vîndut Danciului cliucériul partea mea de oicină de la Stroeşti, însă 13 stînjeni şi de cîmpu şi di la apă şi casa şi grajdul şi pimnița şi viia şi tot ce-am avut pre cel loc, derept 1000 di baini şi să fie lui[i] moşie şi feciorilor lui.

Şi a fost la această tocmeală: Voia de Perseca şi Lipidat de Alicxéni şi Barbul de Păpéni i Voinea de Pupizéni; aceştea a fost la ceastă tocmeală.

Пис генарїе л͠а дьнн, лѣт ҂ӡ͠рле.
† Iano comisu.
† Şi eu Vrajoghi de în Lomoteşti.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Ioan-Bucureşti, IV/6.
Orig., hîrtie (31 × 20,5).

185

1627 (7135) februarie 3.

Hamza, fiul lui Vlad logofăt din Ragul, vinde lui Fiera logofăt moşie în Stanca-de-Vad.

† Scris-am eu, Hamza, feciorul Vladului logofătului ot Ragul, acista al meu zapis la mîna Ferăi logofetul, cumu să se şti că i-amu vîndut parte me totă de la Stanca de Vad, însă cîtă amu [amu] avut de hotaru în jusu, totă, derepto 6000 de bani.

Şi o-mo vîndot de me bunăvoia, fără nici de o silă şi co ştere totororo frațiloru noştri şi a megeiaşiloru, ca să fiia lui moşiia şi coconiloru lui. Şi o-mu vîndutu în zilele dum<nu> nostro Alixandro voivod, feciorul Radului voivod.

Şi mărturi a fostŭ: Stanciul postelnic ot Dîlga i fecioru lui, Pătraşco i Stanciul postelnic ot Cocorăşti i Barbolu postelnic ot Poiana, Ionaşco logofăt ot Gaia i Drăgan postelnic ot Dreveşti i Voico logofăt ot Ragol i Merce ot Mişi i Fera banulu ot Coţăiani i Matiiu logofăt ot Leurdeni i Toduran postelnic ot Lereşti.

Şi amu scris eu, Hamza, însomi cu mîna me. Пис мѣсеца ф[р]ъȣрар г҃ дьнъ, въ лѣт ҂зрлє.

Însă părţile ci amu fust cumpărat: parte lu Marcu şi a lu Călin, fecioru lui Vişinu şi parte lu Stuilă şi parte lu Tatomiru.

Drăgan.
Eu Ionaşco postelnic.
Stanciul postelnic ot Pade.
Stanciul ot Cocorăşti.

Tudoran.
Fiera.
Pătraşco[1]

<*Pe verso:*> Zapisul lu Hamza radi Stanca dă Vad. Caută şi la Corbi şi la Ţigăneşti.

Acad. R.P.R., CCCCXXIII/58.
Orig., hîrtie (32 × 21), opt peceţi aplicate.

186

1627 (7135) februarie 4.

Popa Ivan din Beleţi vinde lui Fiera logofăt ocină la Ţigăneşti.

† Scris-am eu, popa Ivan den Beleţ, acesta al mieu zapis, să fie la mîna jupînului Fierăi logofet, cum să se ştie că i-am vîndut ocină în Ţigăneştii den délniţa lu Uliţă a patra parte, derept 500 de bani. Şi o-m vîndut de a noastră bunăvoe, cu ştirea tuturor megieşilor denprejurul locului.

Şi cînd i-am vîndut această ocină, mărturie au fost: Stanciul postelnic ot Dîlga i Stanciul postelnic ot Cocorăşti i Barbul postelnic ot Poiana i Ionaşco ot Cornet i Drăgan ot Dreveşti.

Исписах аз Некȣла, мѣсеца февȣаріє д҃ дьни, въ лѣт ҂зрлє.

Scruş popa Ivanŭ
Stanciul ot Dîlga
Stanciul ot Cocorăşti

Barbul ot Poiana
Drăgan
Ionaşco[1]

<*Pe verso din sec. al XVIII-lea:*> « sud. Muşcel».

Muzeul de istorie a oraşului Bucureşti, nr. 13717.
Orig., hîrtie (15,5 × 21), cinci peceţi aplicate.

---

[1] Semnăturile sînt autografe.

187

1627 (7135) februarie 6, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod scuteşte de dări satul Marotinul din judeţul Ilfov al m-rii Sfînta Troiţă.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod şi domnu, feciorul răposatului Io Radu voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii mele satului sfintei, dumnezeeştii mănăstiri a domnii mele din jos oraşului domnii mele Bucureştii, hram Sfînta Troiţă, anume Marotinul din judeţul Ilfovului, ca să fie în pace de bir şi de găleată şi de fîn şi de oae seacă şi de cal şi de miere şi de ceară şi de fum şi de cai de olac şi de banii de judeţu şi de toate slujbele şi mîncăturile cîte sînt preste anu în ţara domnii mele, afară de dijmă de stupi şi de gorştina de oi şi de porci şi de vinărici, acestea să dea, iar de alelalte de toate să fie în pace, pentru că l-am ertat domniia mea pre satul Marotinul cum au fost ertat [domniia mea pre satul Marotinul cum au fost ertat] şi de răpoosat părintele domnii mele Io Radul voevod, mai dennainte vreme, de toate dăjdiile cîte sînt mai sus scrise, să fie numai de ajutorul şi de posluşaniia sfintei mănăstiri.

Şi am văzut domniia mea şi carte de ertăciune a părintelui domnii mele iscălită de cîndu au fost cursul anilor 7129.

Drept aceia şi voi, birarilor şi voi, toate slugile domnii mele, oricare de ce slujbă veţi umbla într-acest judeţ, în vreme ce veţi vedea această carte a domnii mele, iar voi încă să căutaţi foarte să vă feriţi şi în pace să-l lăsaţi, nimene să nu-l învăluiţi, că l-am ertat domniia mea, să fie în pace cum scrie mai sus, că cine-l va învălui, certare va avea. Într-alt chip să nu fie, după zisa domnii mele. Şi însumi am zis domniia mea.

Scris în Bucureşti, luna fevruarie 6 zile, vă leat 7135 <1627>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Radu Vodă, nr. 256 f. 386v.
Copie.

188

1627 (7135) februarie 20.

Stănilă Dăleanu vinde lui Sima logofăt două fălci de curătură în Seciul Banei.

† Scris-<a>m eu Stănilă Dăleanul al mieu zapis cîmu să să şti că am vîndut logofătului Simei doă fălci de loc curat în Seciul Banei, ce au fost cumpărate de la Jupa, derept aspri 200.

Şi mărturie: Gligorie şi Staînciul Răul şi Ghiorma pitariul şi Bălaur şi Nichifor.

Пис мєсица фєврꙋаріє к҃ дьнъ, въ лєт ҂зрлє҃

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, V/10.
Orig., hîrtie (16 × 20), trei peceţi aplicate. (Pe aceeaşi hîrtie cu zapisul următor).
O copie ibidem, ms. 445 f. 129.

189

1627 (7135) februarie 20.

Stoica, fiul lui Vîlcul din Păuşeşti, vinde lui Sima logofăt o falce de curătură la Seciu.

† Iară să să ştie că am vîndut eu Stoica, feciorul Vîlcului ot Păuşeşti, o falce de loc curat la Secir[1] logofătului Simii, derept aspri 100, lîngă logurile dumnii lui.

Şi mărturie: Stănilă, Vladul, Opre i Radul Bidiviul şi Pana.

Пис фєврꙋаріє к҃ дьнъ, въ лєт ҂зрлє҃.

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, V/10.
Orig., hîrtie (16 × 20), trei peceţi aplicate. (Scris pe aceeaşi hîrtie cu zapisul anterior).
O copie ibidem., în ms. 445 f. 129.

190

1627 (7135) februarie 25, Bucureşti.

Jupîneasa Neaga şi fiul ei Gherghe vînd lui Sima al doilea logofăt ocină în Grozăveştii-de-Sus.

† Adecă eu, jupîneasa Neaga, sora a lu Pătraşco, fata a lu Bogdan den Săhăténi, nepoată de fecior jupînései Mariei, soara jupînései Neagăi Mitroae vorniciasa, a doao vară Predei şi Saftei, feciorii Predei stolnic de Romcéni, nepoţi jupînései Stancăi, soara jupînései Neagăi Mitroae vorniciasa, scris-am şi mărturisim eu jupîneasa Neaga, împreună cu fiiu mieu Gherghe, cu acesta al noastru zapis, să fie de mare credinţă la mîna jupînului Simei vtorii logofet

---

[1] În loc de: Seciu.

şi a jupînései lui, Mariei, să se ştie cum le-am vîndut noi toată partea noastră den Grozăveştii-de-Sus, de preste tot hotarul a patra parte, den cîmpu şi den pădure şi de în apă şi de în vadure de moară şi den rumâni, cîţi se vor alége. Pentru că satul Grozăveştii-de-Sus fost-au cumpărat de răposatul Mitrea vornicul înpreună cu jupîneasa lui, Neaga vorniceasa, mătuşa noastră. Deci jumătate de sat, cît au fost şi se-au ales partea de cumpărătoare a mătuşe noastră, a jupînései Neagăi Mitroae vorniceasa, căzut-au pre noi, pre jupîneasa Neaga şi pre fiiu mieu Gherghe şi pre vară-mea jupîneasa Safta, că ne-au fost de în doao.

Deci cîndu au fost acum, în zilele domnu nostru Io Alexandru voevod, feciorul răposatului Radul voevod, iar noi ne-am vîndut toată partea noastră dentr-acia jumătate de sat, ce-au fost partea a mătuşe noastre, jupînései Neagăi Metroae jumătate, face de preste tot satul a patra parte şi cu rumâni, cîţi se vor alége. Deci am vîndut această ocină ce scrie mai sus jupînului Simei logofăt şi jupînései lui Mariei, derept 7000 de aspri gata, ca să le fie lor moşie şi coconilor.

Şi am vîndut noi de bunăvoe a noastră, fără de nici o silă, cu ştirea văru-mieu Predei şi a tuturor rudel[le]or noastre şi a tuturor boiarilor divanului şi a megiaşilor de pre împrejurul locului. Şi am luoat eu Neaga cu fiiu mieu Gherghe aceşti bani deplini de în Sima logofăt.

Şi au fost întîiu mai mare mărturie: jupan Papa vel dvornic i jupan Hriza vel logofăt i Dumitraşco vel vistier i Neagul vel agă i Radul logofăt i Para logofăt i Mateiu cliucer i Calotă dvornic i Socol peharnic i Drăghici spatar i ot Băteşti Iuorgachi slujer i Doxie logofăt i Dragomir logofăt i ot Şchéi, Stoica i Hriza vataf i ot Şirineasa, Udrişte logofăt.

Derept acéia, niminilé de feciorii noştri să n-aibă treabă cu această ocină. Şi pentru credinţa pus-am şi pecétea.

Пис ȣ Бȣсȣрещи, Лепъдат логофет, мѣсеца феврȣарїе ке҃ дьни, въ лѣт ҂зрле҃.
Papa vel dvornic
Hriza vel logofet
Dumitraşco vel vistier
Socol peharnic
Para logofăt manu propria
Drăghici spatar
Ματθαῖος κλουτζιάρης m<anu> p<rop>ria
Calotă vornic
Γεοργακη[1].

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Ioan-Bucureşti, II/16.
Orig., hîrtie (31 × 21,5), zece peceţi aplicate.
Două copii la Acad. R.P.R., MLXXXV/74 şi MCCCC/48.

---

[1] Toate semnăturile sînt autografe.

191

1627 (7135) februarie 26.

Lepa din Studina se vinde rumân lui Ghiuriță căpitan.

† Adecă eu Lepa de Studena scris-am acesta al mieu zapis cum să se ştie că m-am vîndut jupînului Ghiuriţăi capitan de Frăsinet de a mea bunăvoe, şi eu şi feciorul mieu, anume Stan, cu toată moşiia mea, cîtă voi avea, derept 4000 de aspri gata, fără de nici o silă de nimea, ci de a mea bunăvoe m-am vîndut, ca să-i fiu rumân cu cîtă moşie voi avea partea mea şi cu ocina din cîmpŭ şi cu viile şi cu săliştea satului şi cu heleşteu şi cu branişte; însă în cîmpŭ în jos den Studena pînă în hotarul Rusăneştilor stînjini 100 şi în cîmpŭ în sus din Studena pînă în hotarul Polovinelor iar stînjini 100, însă apoi să ia 2 sute de stînjini încontroo i va plăcea tot să aibă 2 sute de stînjini, păntru că m-am vîndut de a mea bunăvoe denaintea a mulţi neguţători şi denaintea oroşanilor de Căracal şi a mulţi omini buni şi batrîni dinprejurul locului. Însă anume neguţători mărturii: jupînul Caranica şi jupînul Iacomi şi Iuvan neguţătoriul şi Dumitru Grecul şi Stan şi Căzan pîrcălabii şi Jitea judeţul cu 12 pîrgari de Căracal şi Măican şi din Studena, Stoichiţă cu fiiu-său Voico şi Ghirghe şi frate-seu Stan, den Cruşov, Gropéi şi Radul şi Ignat şi din Drăghicéni, Braşov şi din Grozăvişti, Miia i Dragomir şi alţii mulţi, carii au fost, cum m-am vîndut. Dinaintea acestora m-am vîndut di a mea bunăvoe, ca să-i fiu rumân şi de nimea nici un val să nu aibă.

Ѩ҆спнсах аз Михаи, пнс мѣсеца феврꙋарїе к҃ѕ дьни, лѣт ₓзрл҃е.

Şi am scris în casa uncheaşului Badei de C<ăr>[1]acal. Şi el esti mărturii.

Arhiva Creţulescu.
Orig. hîrtie (30,5 × 21) nouă peceţi, aplicate.

192

1627 (7135) martie 2.

Dima din Berivoeşti vinde lui Ene paharnic o delniţă şi două locuri la Răugeni.

Eu jupînul Dima ot Berevoeşti scris-am al meu zapis să fie de credinţă la mî<na> lu Ené păharnic cu<m> e-mŭ vîndut o delniţă ce am avut depréună cu dumnelui de în sat de în Rugeni, anume a Cîddăului, dereptu aspri 700, parte

---

[1] Omis.

Cîddăului, şe de în sat şe de în cîmpŭ. Şe er e-mŭ vîndut 2 locori de în sus de sat, de<re>ptŭ 300 de bani; aceaste să trag de delniţa boerească. Şi am vîndut de bunăvoe a me.

Şi mărturie: ot Berivoeşti, Bolbose şi Vlaicu, ot Aninosa, Tudoranu stolnicul şi de Vlădeşti, popa Dobrotă.

Şi am scris eu, popa Savul de Aninosa, méseţa martie 2, vă let 7135 <1627>.

Eu Dima.

Arh. St. Buc., Mitrop, Ţării Rom., XCV/1.
Orig., hîrtie (31 × 21,5), pecete aplicată.
Copie ibidem, ms. 137 f. 62v.

193

1627 (7135) martie 3.

Tatu logofăt şi Marco postelnic se înfrăţesc cu Hrizan şi cu jupîneasa Maria pe satul Rucăr.

† Scris-am eu Tatul logofet i Marco postelnic acesta al nostru zapis cum să se ştie că ne-am tocmit cu nénea Hrizan şi cu mătuşă noastră jupînesa Mariia de a noastră bunăvoe, fără nici o silă, pentru satul Rucărul şi ne-am înnfrăţit ca să fim de acum înnainte doi fraţi şi pre rumâni şi pre tot venitul, pentru căci i-au fost dat şi moaşă noastră, jupîneasa Vladaia vorniceasa, mătuşii noastră Mariei, jumătati dentr-a. . .[1] de rumâni şi cu toate ocinile acelor rumâni zéstre, ca să-i fie dumneaii pentru multe scule, cercei şi inéle şi pentru căruţă cu cai carile nu e-u putut dumneaei să-i facă şi pentru cunună şi brăţări şi pentru multe scule, ci o au înfrăţit dumneaei cu noi, să fim doi fraţi.

Derept acée, noi înncă ne-am tocmit de a noastră bunăvoe ori la ce cheltuială se va prinde a fi pentru acel satu, noi să fim tot fraţi la toate cheltuialile.

Şi cine va mai scorni pîră înntru noi, ori eu, ori Marco, să fie acela om proclet şi afurisit de 318 oteţi şi fie cu Iuda şi cu Arii.

Aceast-am scris, ca să se crează.

Пис мѣсеца мартїє г҃ дьни, лѣт ҂зрлє҃.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, LXXXVIII/3.
Orig., hîrtie (29 × 20), pecete aplicată.

---

[1] Omisiune.

1627 (7135) martie 3, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Sima al doilea logofăt şi jupaniţei lui Maria ocină în Grozăveştii-de-Sus.

† Милостїею Божїею Їѡ Ꙗлеѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земле Ꙋггровлахїиско, синъ великаго и прѣдобраго покоинного Їѡ Радꙋл воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїю господство ми болѣринꙋ господство ми жꙋпан Сима вторїи логофет и жꙋпаницев его Марїеи и със синови их, елице мꙋ Богъ даровах, ꙗкоже да сꙋт им ѡчинꙋ ꙋ Гор Грозъвеѱи ѡт сꙋдство Є х<ов>, ѡбаче дел жꙋпаницев Нѣгъи, сестра Пътрашков, дъщера Богданов ѡт Съхътѣни, анепѱа за синꙋ жꙋпаницев Марїеи, сестра жꙋпаницевꙋ Нѣгъв Митроде ворничаса, втора братчеда Предев и Сафѳев, синови Предев столник ѡт Ромчѣни, вницїи жꙋпаницев Станкъи, сестра жꙋпаницев Нѣгъи Митроде дворничаса дел еи въсах, ѡт през въс село четрътаго дел ѡт полю и ѡт шꙋма и ѡт вод и ѡт бродове за воденице и ѡт вечини елици се хощꙋт ѡбрѣстих и ѡт седалище селов, ѡт посвꙋдї, варе елика се хтит избрати ѡт по въсом хотаром. Понеже того село Гор Грозъвещїи бил ест покꙋпил за покоинно мꙋ Митрѣ дворникꙋл кꙋпноже със жꙋпаница его Нѣга ворничаса, тетка жꙋпаницев Нѣгъи више пис. Таже, половино за село, колико се сꙋт избрал дел за покꙋпенїе теткам си, жꙋпаницев Нѣгъв Митроде ворничаса, паднꙋл ест бити над разлога жꙋпаницев Нѣгъи и а синꙋ си Гергев и по рꙋк братчеда си жꙋпаницев Сафтеи, почто радї ест бил ним на двоа.

Таже, когда ест бил нинѣ, въ при днїе господство ми, а жꙋпаница Нѣга и със синъ еи Герге, ѡни сꙋт продал въсах дел им за ѡчинъ и със вечини ѡт въ тае половин за сел что ест бил дел теткам си жꙋпаницев Нѣгъи Митроде ворничаса половино, чин по въс сел четвртътаго дел и със вечинїл, елици се хощет нантї.

И продал ест жꙋпаница Нѣга и със синꙋ еи Герге сїю вишеречена ѡчинъ ѡт Гор Грозъвещи болѣринꙋ господство ми Симев вторїи логофет и жꙋпаницев его Марїеи, за ҂з҃ аспри готови, ѡни за добраволѣ им без ни една силост и със знанїю братчед си Предев и а въсѣми порꙋденїа емꙋ и а болѣром ѡт диваном господства ми и със ꙋзнанїе въсѣм мегїашом ѡт гор из дол и ѡт ѡкрътним местом и ѡт пред господства ми. И ꙋзел ест жꙋпаница Нѣга кꙋпно със синꙋ си Герге сїи више речени за плъно аспри ѡт рꙋк Симев логофет.

И видѣхом господство ми и запис за проданїе със мноѕи болѣри велици и мали, сведетелїи написани ꙋ запис по име: жꙋпан Папа вел дворник и жꙋпан Хриза вел логофет и Дꙋмитрашко вел вистиꙗр и Нѣгꙋл вел агъ и Радꙋл логофет и Пара логофет ѡт вистїерїе и Матею даскал ключар и Калотъ дворник и Сокол пехарник и Дрътич спатар и Юѡргаки слꙋжер и Идокѯїе логофет и Драгомир логофет и ѡт Шкѣи, Стоика и Хриза ватах и ѡт Ширинѣса, Ꙋдрище граматик и мнози болѣри еже не сꙋт писани зде въ книга сїе.

Сего радї дадох съм господство ми вѣрнномȣ болѣринȣ господства ми жȣпан Симєв вторїи логофет и жȣпаницєв єго Марїєи, ꙗкоже да сȣт им ѡчинъ дѣдїно и въ ѡхаб синовом и внȣком и прѣвнȣчєтом и нє ѡт когождо нєпоко<лѣбимо>[1] пор<изм>[1]о господства ми.

Сєжє ȣбо и свєдєтєлїи поставих господство ми: жȣпан Папа вєл дворник и жȣпан Хриза вєл логофет и жȣпан Дȣмитрашко вєл вистиꙗр и жȣпан Михо вєл спатар и жȣпан Вартоломи вєл столник и жȣпан Павѓаки вєл комис и жȣпан Ꙗпостол вєл пєхарник и жȣпан Костандин вєл постєлник. И исправник Хриза вєл лѡгофєт.

И аз, Лєпъдат логофєт, написах въ градꙋ Бȣкȣрєщи мѣсєца мартїє г҃ дьни и ѡт Ꙗдама до нинѣ въ сєго писанїє тєчєнїа лѣтом, въ лѣт ҂зрлє.

† Їѡ Ꙗлєѯандрȣ вѡєвѡда, милостїєю Божїєю, господинь.

Иѡ Ꙗлєѯандрȣ воєвода <m. p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele jupan Sima al doilea logofăt şi jupaniţei lui, Maria şi cu fiii lor, cîţi le-a dăruit Dumnezeu, ca să le fie ocină la Grozăveştii de Sus din judeţul Ilfov, însă partea jupaniţei Neaga, sora lui Pătraşcu, fiica lui Bogdan din Săhăteni, nepoată de fiu a jupaniţei Maria, sora jupaniţei Neaga Mitroaia vorniceasa, vara de-a doua a lui Preda şi a Saftei, fiii lui Preda stolnicul din Romceani, nepoţi ai jupaniţei Stanca, sora jupaniţei Neaga Mitroaia vorniceasa, partea ei toată de peste tot satul a patra parte, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vadurile de moară şi din vecini, cîţi se vor găsi şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul. Pentru că acest sat, Grozăveştii de Sus, a fost cumpărat de răposatul Mitrea vornicul împreună cu jupaniţa lui, Neaga vorniceasa, mătuşa jupaniţei Neaga mai sus-scrisă. Astfel, o jumătate de sat, cît s-a ales partea de cumpărătură a mătuşei sale, jupaniţa Neaga Mitroaia vorniceasa, a căzut să fie pe seama jupaniţei Neaga şi a fiului său Gherghe şi la mîna verei sale, jupaniţa Safta, pentru că le-a fost pe din două.

Apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, jupaniţa Neaga şi cu fiul ei Gherghe, ei au vîndut toată partea lor de ocină şi cu vecinii din acea jumătate de sat, care a fost partea mătuşei lor, a jupaniţei Neaga Mitroaia vorniceasa o jumătate, <ceea ce> face din tot satul a patra parte şi cu vecinii, cîţi se vor găsi.

Şi a vîndut jupaniţa Neaga şi cu fiul ei Gherghe această ocină mai sus-zisă din Grozăveştii de Sus boierului domniei mele Sima al doilea logofăt şi jupaniţei lui, Maria, pentru 7000 aspri gata, ei de bunăvoia lor, fără nici o silă şi cu ştirea vărului lor Preda şi a tuturor rudelor lor şi a boierilor din divanul domniei mele şi cu ştirea tuturor megiaşilor din sus şi din jos şi dimprejurul locului şi dinaintea domniei mele. Şi au luat jupaniţa Neaga împreună cu fiul ei Gherghe toţi aceşti aspri mai sus-zişi din mîna lui Sima logofăt.

---

[1] Loc rupt.

Şi am văzut domnia mea şi zapisul de vînzare cu mulţi boieri, martori, mari şi mici, scrişi în zapis, anume: jupan Papa mare vornic şi jupan Hriza mare logofăt şi Dumitraşco mare vistier şi Neagul mare agă şi Radul logofăt şi Para logofăt de vistierie şi Mateiu dascălul clucer şi Calotă vornic şi Socol paharnic şi Drăghici spătar şi Iuorgachi slujer şi Idoxie logofăt şi Dragomir logofăt şi din Şchei, Stoica şi Hriza vătaf şi din Şirineasa, Udrişte grămătic şi mulţi boieri, care nu sînt scrişi aici în cartea aceasta.

De aceea, am dat domnia mea credinciosului boier al domniei mele jupan Sima al doilea logofăt şi jupaniţei lui, Maria, ca să le fie ocină, dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Hriza mare logofăt şi jupan Dumitraşco mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Vartolomi mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic Hriza mare logofăt.

Şi eu, Lepădat logofăt, am scris în cetatea Bucureşti, luna martie 3 zile şi de la Adam pînă acum la această scriere cursul anilor, în anul 7135 <1627>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alexandru voievod <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Ioan-Bucureşti, II/18.
Orig., perg. (36 × 34), pecete timbrată.
Cu o trad. din a doua jumătate a sec. al XVIII-lea.
Altă trad. din 1745 la Acad. R.P.R., MLXXXV/24, cu data 23 martie.
EDIŢII. Trad. fragment dezvoltat, Ionescu, *Cotroceni* 536.

195

1627 (7135) <martie — august> 10, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Danciu logofăt din Pîrîeni ocini cu vecini în Cîineşti, Spineni şi Pîrîeni, precum şi ţigani.

† Мїлостїєю Божїєю Їѡ Ѧлеѯандрꙋ воєвода и господинъ въсои землє Ѹггрровлахїискоє, синъ великаго и прѣдобраго покоиннаго Їѡ Радꙋла воєвода. Дават господство ми сїє повеленїє господство ми слꙋгꙋ господство ми Данчюлов лѡгофет ѡт Пъръꙗни и със синови си, єлицеже ємꙋ Богъ дароваχ, ꙗкоже да мꙋ єст ѡчинꙋ ꙋ Къинєщи, ѡт по Ѡлатєцꙋ, въ сꙋдство ....[1] половинꙋ за село, ѡт по

---

[1] Loc alb.

въсом хотаром, ѡт полю и ѡт шȣма и ѡт вод и със вечинїи половино, єлице сє хощєт наитї и ѡт сєдалищє селов, ѡт посвȣдє, варє єлика сє хтит избрати, понєже ю єст покȣпил слȣга господство ми Данчюл лѡгофет сїѧ половинȣ за село и със вечинїи како єст вишє пис ѡт над братам си Єтанчюл за ҂в҂ї҃ аспри готови, а Єтанчюл ѡн єщєжє єст бил покȣпил сїю село Кънинєщїи ѡт над бащa им Хамза банȣл.

Ꙗ потом, къда єст бил въ дьнїє покоиннаго родїтелю господство ми Їѡ Радȣл воєвод, а Данчюл лѡгофет ѡн єст покȣпил сїю половино за село и със вечинїи ѡт над брат си Єтанчюл за того цѣно єжє вишє пис. И бил сȣт тогда сведителїи мноѕи болѣри по имє: ѡт Корнет, Їѡнашко постелник и ѡт Гаꙗ, Єтан и ѡт Зътрѣни, Калотъ и Єтанчюл и Калотъ и Кръчюн ѡт Титои и ѡт Шъшчоаръ, Ꙗнгел.

И пак да єст слȣг господство ми Данчюлѡв лѡгофет єдин ациган на имє Єлав, понєже га єст покȣпил Данчюл лѡгофет того ациган вишє пис ѡт над Влъсан ѡт Гоєщи, за ȣги к҃ готови. И били сȣт болѣри сведителїи на имє: ѡт Мълъєщи, Радȣл и ѡт Гоєщи, Бистрѣнȣл и ѡт Гаꙗ, Їѡн и Єтан.

И пак покȣпил слȣга господство ми Данчюл лѡгофет єдин момкȣ за ациган, на имє Єтоика, синъ Єофронїєв циганȣл, ѡт над Їѡнашко постелник ѡт Гаꙗ, за ȣги ві҃ готови. И бил єст сведителїи по имє: ѡт Мълъєщи, Радȣл и ѡт Гоєщи, Бистрѣнȣл и ѡт Гаꙗ, Єтан ватах и ѡт Пъръꙗни, поп Єтанчюл.

И пак покȣпил Данчюл лѡгофет єдин чилѣд за цигани, на имє Лȣпȣл Бомбȣл и със ациганкам си, по имє Брана и със дъщєра єм Нѣкша и със децам си ѡт над Лȣчѣ пръкълабȣл и ѡт синъ єго Манѣ, за ȣги н҃ готови. И били сȣт сведителїи по имє: Радȣл и Драгомирȣ и Гросȣл и Єтанчюл Трънкȣл ѡт Доба и Калотъ постелник и Єтанчюл ѡт Зътрѣни и Радȣл постелник и Тȣдор постелник ѡт Доба и ѡт Рошїи, поп Костандин и ѡт ....[1].

И пак покȣпил слȣга господство ми Данчюл логофет єдин момкȣ за ациган, на имє Тȣдор, синъ Єтанов и циганȣл, ѡт над жȣпаница Воика ѡт Мелинєщи и ѡт над сини єи Прєда и Ꙗндрєю, за ȣги аі҃ готови. И били сȣт сведителїи на имє: ѡт Къпрѣни, Панъ и Михаил и Єєва и Єтама и Дима постелник и ѡт Єпинѣни, Дȣмитрашко постелник.

И пак покȣпил Данчюл логофет єдин ациган на имє Пътрашко, ѡт над Тофан Єекел ѡт село ѡт Гошмани, ѡт землє Молдавскоє, за ȣги и҃ готови, по врѣмє къда єст бил покоиннаго родителю господства ми Їѡ Радȣл воєвод господаръ землє Молдавскоє. И бил сȣт тогда сведителїи по имє: Єавин Пръжєскȣл слȣжар и Дȣмитрашко Бохош и Дȣмитрашко Шолдан и Лȣпȣл Пръжєскȣл и Басилє Ромошчел.

И пакижє да єст слȣг господство ми Данчюлов логофет єдна дъщєра за ациган, на имє Єтана, дъщєра Калєви циганка, понєже єст променил Данчюл

---

[1] Loc alb.

лѡгофет със брат его Станчюл, тере ю ест дал дрȣга дъщера, на име Ꙗнка, дъщера Златев, въ мѣсто Станеи циганка, да ест циганкъ радї циганкъ.

И пак покȣпил слȣг господство ми Данчюл логофет един ациган на име Тȣдорȣ Хȣзѣ и със синъ его на име ....[1] ѡт над Станко пехарник ѡт Рȣда за ȣги к҃в пол, понеже тог ациган више пис бил ест за дѣдїно Хамзав банȣл ѡт Пъръꙗни, ѡтъцȣ Данчюлов лѡгофет. И бил сȣт сведителїи на име: ѡт Михъещи, Кисар пехарник и Митрѣ пехарник и ѡт Стънещї, Танасїе пехарник и Могош вътах и Параскива къмърашȣл.

И пак покȣпил слȣг господство ми Данчюл лѡгофет един момкȣ за ациган, по име Стънислав, синъ Лȣпȣлѡв циганȣл, ѡт над Строе постелник ѡт Бра́лощицъ, за ȣги д҃ї пол готови. И бил сȣт тогда на ȣстроенїа их болѣри сведителїи на име: ѡт Бездина, Дима постелник и ѡт Деса, Радȣл логофет и ѡт Кръчое, Михаю и ѡт Зътрѣни, Калотъ.

И пак покȣпил слȣг господства ми Данчюл лѡгофет един чилѣд за цигани, на име Цицрига и със ациганкам си по име Бȣника и със децам си Ника и Ꙗнгел и Радȣл и със една ним дъщерȣ Стана, ѡт над Станчюл постелник ѡт Длъга, за ȣги п҃а пол готови. И бил сȣт алдъмъшари тогда мноѕи болѣри сведителїи на име: ѡт Деса, Радȣл логофет и ѡт Бръдещи, Барбȣл пехарник и ѡт Спинѣни, Дȣмитрашко постелник и ѡт Плешои, Ꙟню постелник и ѡт Зътрѣни, Калотъ и ѡт Гаꙗ, Искрȣл и ѡт свѫта монастир Житїꙗнȣл, Глигорїе егȣменȣл.

И пак покȣпил слȣг господства ми Данчюл лѡгофет един ациган на име Радȣл Гърба, синъ Лȣпȣлов циганȣл, ѡт бащом си Хамза ѡт Пъръꙗни, за ȣги к҃ аспри готови. И бил сȣт на ѡстроенїа их мноѕи добри людїе сведителїе: ѡт Кънпрѣни на име Стама и Сева и Гюѡка Тобошарюл и ѡт Зътрѣни, Калотъ и Станчюл.

И пак покȣпил слȣг господство ми Данчюл лѡгофет един чилед за ацигани на име Ꙟнкȣл и със ациганкам си Белика и със два дъщере на име Добра и Станка и със децам си ѡт над Калотъ ѡт Зътрѣни, за ȣги м҃ готови, и за една зеге за нъдраци за постав. Ꙗ Калотъ ѡн ещеже га ест бил покȣпил ѡт над Данчюл ключар ѡт Дончещи ȣ варош ȣ Бȣзъȣ, къда съм бил господство ми пȣтник на Дашова. Таже а потом Калотъ продал ю ест пакиже тогдашнѣа ȣ Бȣзъȣ Данчюлов логофет, како ест по више пис. И сведѣтелїи сȣт бил на име: ѡт Длъга, Станчюл постелник и ѡт Деса, Радȣл лѡгофет и ѡт Бръдещи, Барбȣл пехарник и ѡт Плешои, Ꙟне и ѡт Спинѣни, Дȣмитрашко постелник и ѡт Мїарѣ, Дима постелник и Искрȣл и Бланкȣл ѡт Гаꙗ.

И пак да ест слȣг господство ми Данчюлов лѡгофет една ациганкъ на име Станка, дъщера ....[1], понеже ест променил Данчюл лѡгофет със Гюѡка Ѡкнарюл ѡт Кънпрѣни, тере ю ест дал Данчюл лѡгофет е ....[1] за ациган на име............[1], въ рȣк Гюѡкъни Ѡкнарюл, тере ест платил проме-

---

[1] Loc alb.

нєнїє радї промєнєнїє. И бил єст свєдитєлїи: Тȣдорȣ кȣпцȣ и Сєва и Стама и Жипа ѡт Къпрѣни и ѡт Мїарє, Дима постєлник и ѡт Спинѣни, Дȣмитрашко постєлник и ѡт Сокотѣни, Дона.

И пак да єст слȣг господство ми Данчюлов логофєт ѡчинȣ ȣ сєло ȣ Спинѣни ѡт по Ѡлтєцȣ, ѡбачє трєтаго дєло ѡт сєл, ѡт полю и ѡт шȣма и ѡт водȣ и ѡт хълъщєȣ и ѡт водиницȣ и със вєчини и ѡт сєдалищє сєлов, ѡт посвȣдє, єлика сє хтит избрати ѡт по въс хотаром и със в̃ вєчини, на имє Филип и Пътрȣ, със синови их. Понєжє сїє ѡчинъ и вєчини єжє єст вишє пис, бил єст Станчюлов и жȣпаницєв єго Вица; тажє, ѡни сами єст дал и помиловал по Данчюл лѡгофєт със сїѧ ѡчинъ ѡт Спинѣнꙗ и със сїи в̃ вєчини вишє рєчєни, ꙗкожє да сȣт им вєчноє въспоминанїє. И поставил сȣт и свєдитєлїи къда єст миловал по брат си Данчюл лѡгофєт на имє: ѡт Зътрѣни, Калотъ и Станчюл и ѡт Гаꙗ, Їѡнашко и Стан и Кръчюн ѡт Титон и ѡт Шєшчоаръ, Ꙗнгєл и Калотич банȣл ѡт Къпрѣни и Сава и Стама.

И поставил єст и клєтвȣ: коє ѡт них или ѡт сърѡдника их хокєт попєрєт и разорєт сїю помѣнъ и милованїє, или ѡт синови им, по съмръти их, тогда єст тръклєт и афȣрєсан ѡт т҃нї свѣти ѡтьци, єжє сȣт въ Нєкєи.

И пак покȣпил слȣг господство ми Данчюл лѡгофєт двє вєчини бєз ѡчинъ, на имє Пȣꙗ ѡт Кънєщи, синъ Гȣдєв и ....[1] ѡт Пъръꙗни, ѡт над баща си Хамза, за ȣги л̃ готови єщєжє ѡт прѣждє врѣмє, въ при дьнїє покоиннаго Їѡ Радȣл воєвод, със ȣзнанїа братїєним єго и ѡт прєд мнози мєгїаши.

И пак да єст слȣг господство ми Данчюлов лѡгофєт сєло Пъръꙗнїи трєтаго дєло ѡт по въсом хотаром, ѡт полю и ѡт шȣма и ѡт вода и ѡт виноградї и ѡт бродовє за водиницȣ и със вєчини и ѡт въс ходоком, ѡт посвȣди, єлика сє хтєт избрат. И вєчини да сє знаєт по имє: Барбȣл Бънчилъ със синови си и Паскотъ със синови єго и Ѡпрѣ Тънжалъв със синови си и Бȣчѣ Кȣкȣєскȣл със синови си и Нєкола със синови єго и Владȣл Бъдъи със синови си и Станчюл Пȣюѡлє със синови си и Стоика Кȣкȣл със синови си, и ....[1] синъ Ꙗзапов със синови єго и Бънчилъ Фȣрдȣю със синови си, и ....[1], понєжє сїи вєчини єжє сȣт вишє рєчєни, паднȣл сѣ єст на раздѣлєнїє, єрє синцє сȣт раздѣєт вєчинїа ѡт сєло ѡт Пъръꙗни със братїи єго Станчюл и Калотъ ȣ три дѣли, нȣ въ дєла Данчюлѡв лѡгофєт падаєт сѧ сїи вишє рєчєни вєчини. На раздѣлєнїє била єст болѣрꙗ на имє: Захарїѧ логофєт ѡт Бъбѣни и Захарїꙗ ѡт Рогожина и Їѡнашко и Стан ѡт Гаꙗ и Дȣмитрашко постєлник ѡт Спинѣни и Калотъ и Станчюл ѡт Зътрѣни.

И продадошє сїи вишє рєчєни болѣрꙗ нєговим ѡчинє и ацигани и вєчини, ѡни за нихномȣ доброволю и със ȣзнанїа въсѣм мєгїашом, ѡт гор из дол и ѡт ѡкрът мєстом и ѡт прѣд господства ми и със записє за проданїє ѡт рȣками их, със сїє свєдитєлїи вишє рєчєнє.

---

[1] Loc alb.

Сєго ради дадох съм господство ми слȣгȣ господство ми Данчюлови лѡгофет, ꙗкожє да мȣ єст ѡчинъ и ацигани и вєчини дѣдинȣ и въ ѡхабȣ синовом и внȣком и прѣвнȣчєтом и нє ѿ когождо нєпоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сєжє ȣбо и свєдитєлїє поставлѣєм господство ми: жȣпан Папа вєликїи дворник и жȣпан Хриза вєл логофет и жȣпан Михо вєл спатар и жȣпан Дȣмитрашко вєл вистїꙗр и жȣпан Вартоломи вєл столник и жȣпан Павлаки вєл комис и жȣпан Ꙗпостол вєл пєхарник и жȣпан Костандин вєл постєлник. И исправник Хриза вєликїи лѡгофет.

И аз, Лєпъдат логофет, написах ȣ градȣ Бȣкȣрєщи мѣсєца..........[1] ї̃ дьни и ѿ Ꙗдама до нинѣ тєкȣщаго лѣтом въ лѣт ҂зрлє.

† Їѡ Ꙗлєѯандрȣ вѡєвѡда, милостїю Божїю господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, lui Danciul logofăt din Pîrîiani şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină în Cîineştii de pe Olteţ, în judeţul...[1] jumătate de sat, de peste tot hotarul, din cîmp şi din pădure şi din apă şi cu vecinii jumătate, cîţi se vor afla şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege, pentru că a cumpărat-o sluga domniei mele Danciul logofăt această jumătate de sat şi cu vecinii, cum este mai sus-scris, de la fratele său Stanciul, pentru 12 000 aspri gata, iar Stanciul, el încă a cumpărat acest sat Cîineştii de la tatăl lor, Hamza banul.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele răposatului părinte al domniei mele Io Radul voievod, Danciul logofăt a cumpărat această jumătate de sat şi cu vecinii de la fratele său Stanciul pentru acel preţ care s-a scris mai sus. Şi au fost atunci martori mulţi boieri, anume: din Cornet, Ionaşco postelnic şi din Gaia, Stan şi din Zătreni, Calotă şi Stanciul şi Calotă şi Crăciun din Titoi şi din Şăşcioară, Anghel.

Şi iar să-i fie slugii domniei mele, lui Danciul logofăt, un aţigan anume Slav, pentru că l-a cumpărat Danciul logofăt pe acel aţigan mai sus-scris de la Vîlsan din Goeşti pentru 20 ughi gata. Şi au fost boieri martori, anume: din Mălăeşti, Radul şi din Goeşti, Bistreanul şi din Gaia, Ion şi Stan.

Şi iar a cumpărat sluga domniei mele Danciul logofăt un copil de aţigan anume Stoica, fiul lui Sofronie ţiganul, de la Ionaşco postelnic din Gaia, pentru 12 ughi gata. Şi au fost martori, anume: din Mălăeşti, Radul şi din Goeşti, Bistreanul şi din Gaia, Stan vătaf şi din Pîrîiani, popa Stanciul.

Şi iar a cumpărat Danciul logofăt un sălaş de ţigani anume Lupul Bombul şi cu aţiganca sa anume Brana şi cu fiica lor, anume Neacşa şi cu copiii lor, de la Lucea pîrcălabul şi de la fiul lui, Manea, pentru 50 ughi gata. Şi au fost martori, anume: Radul şi Dragomiru şi Grosul şi Stanciul Trîncul din Doba şi Calotă postelnic şi Stanciul din Zătreni şi Radul postelnic şi Tudor postelnic din Doba şi din Roşii, popa Costandin şi din... [1]

---

[1] Loc alb.

Şi iar a cumpărat sluga domniei mele Danciul logofăt un copil de aţigan, anume Tudor, fiul lui Stan ţiganul, de la jupaniţa Voica din Melineşti şi de la fiii ei, Preda şi Andrei, pentru 11 ughi gata. Şi au fost martori, anume: din Căpreni, Pană şi Mihail şi Seva şi Stama şi Dima postelnic şi din Spineni, Dumitraşco postelnic.

Şi iar a cumpărat Danciul logofăt un aţigan anume Pătraşco de la Tofan Sechel din sat din Goşmani, din ţara Moldovei, pentru 8 ughi gata, pe vremea cînd a fost răposatul părinte al domniei mele Io Radul voievod domn al ţării Moldovei. Şi au fost atunci martori, anume: Savin Prăjescul slujer şi Dumitraşco Bohoş şi Dumitraşco Şoldan şi Lupul Prăjescul şi Vasilie Romoşcel.

Şi iar să fie slugii domniei mele, lui Danciul logofăt, o fiică de aţigan anume Stana, fiica Calei ţiganca, pentru că a schimbat Danciul logofăt cu fratele lui, Stanciul, de i-a dat altă fată, anume Anca, fiica Zlatei, în locul Stanei ţiganca, ca să fie ţigancă pentru ţigancă.

Şi iar a cumpărat sluga domniei mele Danciul logofăt un aţigan anume Tudoru Huzea şi cu fiul lui, anume... [1] de la Staico paharnic din Ruda, pentru 22 ughi şi jumătate, pentru că acel aţigan mai sus-scris a fost de moştenire al lui Hamza banul din Pîrîiani, tatăl lui Danciul logofăt. Şi au fost martori, anume: din Mihăeşti, Chisar paharnic şi Mitrea paharnic şi din Stăneşti, Tanasie paharnic şi Mogoş vătaf şi Paraschiva cămăraşul.

Şi iar a cumpărat sluga domniei mele Danciul logofăt un copil de aţigan anume Stănislav, fiul lui Lupuş ţiganul, de la Stroe postelnic din Braloştiţa pentru 14 ughi şi jumătate gata. Şi au fost atunci la întocmirea lor boieri martori, anume: din Bezdina, Dima postelnic şi din Desa, Radul logofăt şi din Cîrcioe Mihaiu şi din Zătreni, Calotă.

Şi iar a cumpărat sluga domniei mele Danciul logofăt un sălaş de ţigani anume Ţiţiriga şi cu aţiganca sa, anume Buica şi cu copiii săi, Nica şi Anghel şi Radul şi cu o fiică a lor Stana, de la Stanciul postelnic din Dîlga, pentru 81 şi jumătate ughi gata. Şi au fost aldămăşari atunci mulţi boieri martori, anume: din Desa, Radul logofăt şi din Brădeşti, Barbul paharnic şi din Spineni, Dumitraşco postelnic şi din Pleşoi, Ianiu postelnic şi din Zătreni, Calotă şi din Gaia, Iscrul şi de la sfînta mănăstire Jitianul, Gligorie egumenul.

Şi iar a cumpărat sluga domniei mele Danciul logofăt un aţigan anume Radul Gîrba, fiul lui Lupul ţiganul, de la tatăl său Hamza din Pîrîiani, pentru 20 ughi aspri gata. Şi au fost la întocmirea lor mulţi oameni buni martori: din Căpreni, anume Stama şi Seva şi Ghiuoca Toboşarul şi din Zătreni, Calotă şi Stanciul.

---

[1] Loc alb.

Şi iar a cumpărat sluga domniei mele Danciul logofăt un sălaş de aţigani anume Iancul şi cu aţiganca sa, Velica şi cu două fiice, anume Dobra şi Stanca şi cu copiii lor, de la Calotă din Zătreni, pentru 40 ughi gata şi pentru o pereche de nădragi de postav. Iar Calotă, el încă a cumpărat-o de la Danciul clucer din Doiceşti, în oraş în Buzău, cînd a fost domnia mea călător la Daşov. Astfel după aceea, Calotă a vîndut-o iar, atunci în Buzău, lui Danciul logofăt, cum este mai sus-scris. Şi martori au fost, anume: din Dîlga, Stanciul postelnic şi din Desa, Radul logofăt şi din Brădeşti, Barbul paharnic şi din Pleşoi, Iane şi din Spineni, Dumitraşco postelnic şi din Miarea, Dima postelnic şi Iscrul şi Vlaicul din Gaia.

Şi iar să fie slugii domniei mele, lui Danciul logofăt, o aţigancă anume Stanca, fiica... [1] pentru că a schimbat Danciul logofăt cu Ghiuoca Ocnarul din Căpreni, de i-a dat Danciul logofăt... [1] de aţigan anume... [1] la mîna lui Ghiuoca Ocnarul, de a plătit schimb pentru schimb. Şi au fost martori: Tudor cupeţ şi Seva şi Stama şi Jipa din Căpreni şi din Miare, Dima postelnic şi din Spineni, Dumitraşco postenic şi din Socoteni, Dona.

Şi iar să fie slugii domniei mele, lui Danciul logofăt, ocină în sat la Spineni de pe Olteţ, însă a treia parte din sat, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din heleşteu şi din moară şi cu vecini şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul şi cu 2 vecini, anume Filip şi Pătru cu fiii lor, pentru că această ocină şi vecini, care sînt mai sus-scrişi au fost ai lui Stanciul şi ai jupaniţei lui Viţa. Astfel, ei înşişi au dat şi au miluit pe Danciul logofăt cu această ocină din Spineni şi cu aceşti 2 vecini mai sus-zişi, ca să le fie lor veşnică pomenire. Şi au pus şi martori, cînd a miluit pe fratele său Danciul logofăt, anume: din Zătreni, Calotă şi Stanciul şi din Gaia, Ionaşco şi Stan şi Crăciun din Titoi şi din Şeşcioară, Anghel şi Calotici banul din Căpreni şi Sava şi Stama.

Şi au pus şi blestem: cine dintre ei sau dintre rudele lor va călca şi va nimici această pomană şi miluire sau din fiii lor, după moartea lor, acela să fie de trei ori blestemat şi afurisit de 318 sfinţi părinţi care au fost la Nicheia.

Şi iar a cumpărat sluga domniei mele Danciul logofăt doi vecini fără ocină, anume Puia din Căneşti, fiul lui Gude şi........ [1] din Pîrîiani, de la tatăl său Hamza, pentru 30 ughi gata, încă dinainte vreme, din zilele răposatului Io Radul voievod, cu ştirea fraţilor lui şi dinaintea multor megiaşi.

Şi iar să fie slugii domniei mele lui Danciul logofăt satul Pîrîiani a treia parte de peste tot hotarul, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vie şi din vadurile de moară şi cu vecini şi cu tot venitul, de pretutindeni, cît se va alege. Şi vecinii să se ştie, anume: Barbul Băncilă cu fiii săi şi Pascotă cu fiii lui şi Oprea al lui Tînjală cu fiii săi şi Vucea Cucuescul cu fiii săi şi Necola cu fiii lui şi Vladul Bădăi cu fiii săi şi Stanciul Puiuoae cu fiii săi şi cu Stoica Cucul cu fiii săi şi... [1] fiul lui Azap, cu fiii lui şi Băncilă Furduiu cu fiii săi şi... [1] pentru că aceşti vecini, care sînt mai sus-zişi, au căzut la împărţire, că aşa au împărţit vecinii din sat din Pîrîiani cu fraţii lui, Stanciul şi Calotă, în trei părţi, ci în partea lui Danciul logofăt au căzut aceşti mai sus-zişi vecini. La împărţire au fost boieri, anume: Zaharia logofăt din Băbeni şi Zaharia din Rogojina şi Ionaşco şi Stan din Gaia şi Dumitraşco postelnic din Spineni şi Calotă şi Stanciul din Zătreni.

---

[1] Loc alb.

Şi au vîndut aceşti mai sus-zişi boieri ocinele lor şi aţiganii şi vecinii, ei de a lor bunăvoie şi cu ştirea tuturor megiaşilor din sus şi din jos şi dimprejurul locului şi dinaintea domniei mele şi cu zapise de vînzare de la mîna lor, cu aceşti martori mai sus-zişi.

De aceea, am dat şi domnia mea slugii domniei mele, lui Danciul logofăt, ca să-i fie ocină şi aţigani şi vecini dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Hriza mare logofăt şi jupan Miho mare spătar şi jupan Dumitraşco mare vistier şi jupan Vartolomi mare stolnic şi jupan Pavlachi mare comis şi jupan Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic Hriza mare logofăt.

Şi eu, Lepădat logofăt, am scris în cetatea Bucureşti, luna... [1] 10 zile şi de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7135 <1626—1627>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XLII/36.
Orig., perg. (57 × 61), pecete timbrată.
Lunile, după divan.

196

1627 (7135) martie 15.

Lazăra, soţia lui Dan, vinde lui Stan un loc în Glăvoace.

† Adecă eu Lazăra, fămeia lui Dan, să să ştie că am vîndut lui Stan locul dentre Glăvoace, fălci 1 şi mai bine. Şi l-am vîndut pre ughi 1. Şi mi i-au dat şi trei obroace dă mei.

Şi cînd am vîndut acest loc lu Stan fost-au mărturie: Marco al Roşcăi şi Stanciul lui Ignat i Radul lui Baluitŭ. Şi am vîndut eu Lazăra acest loc lui Stan ca să-i fie lui ohabnicŭ şi lui şi feciorilor lui.

Şi am scris eu, popa Alexandru ot tam. Pis méseţa martie 15 dni, leat 7135 <1627>.

Arh. St. Buc., M-rea Bistriţa, LXI/19.
Copie; altă copie ibidem, ms. 192 f. 145.

---

[1] Loc alb.

197

1627 (7135) martie 18.

Chircă din Tîrşor vinde lui Neagu din Negoeşti partea lui de ocină din Băbeni şi Cîrciumari.

† Adică eu Cherca, ficiorul lu Lupşan ot Tîrşor şi cu vară-mea Neaga, scriem şi mărturisem cu acesta al nostru zapis, ca să fie di mari cridenţă la mîna jupînului Neagului den Nigoeşti şi a fraţilor dumnii lui, Gherghi i Antonie, cum să se ştie c-am vîndut dumnie-lor partea noastră de ocină toată, den Bibéni şi den Cîrciumari, cum scrii în cărţele di moşăi céli bătrîne, toată di peste tot, cît se va alégi di către fraţii noştri, derept 6000 di bani gata. Şi o am vîndut di a noastră bunăvoi, fără di neci o selă, cu ştirea a tuturor megiişilor den sus şi den jos, ca să li fii dumnii-lor moşăi, lor şi coconilor lor.

Şi mărturii: Dragul Lupcheş ot Tîrşor, Cîrstea ot tam i Dumitran ot tam i Bustea i Dumitru Bătlăgilă, ot Nigoişti, Dumitru logofăt.

Şi pentru cridenţa ne-am pus şi piciţile.

Пис мѣсєца мартїє н҃ї дьни, въ лѣт ҂ꙁ҃рлє.

<Jos, la margine, scris contemporan:> un moş deplin.

Acad. R.P.R., CXCVII/213.
Orig., hîrtie (29 × 19), cinci peceţi aplicate.

198

1627 (7135) martie 20, Bucureşti.

Necula paharnic din Cornăţeni îşi face diata, hotărînd cum să-i fie împărţită averea după moarte.

† Сє ꙋбо аз Нєкꙋла пєхарник ѡт Кор<нъ>цѣни, синъ Бєнтилъ бан, исписах сїє моа вѣрна книга, ꙗкожє да єст на рꙋк ꙋюк мою Сокол пєхарник ѡт Корнъцѣни, како да сє знаєт: видѣн сѫм занєжє сини ѡт тѣло моє нє избрал сє єст нища, нижє дрꙋзи породїни ѡт над бащ мою Бєнтилъ бан да сꙋт по близ нє съм имал, развє мою ꙋюкꙋ Сокол пєхарник, съмотрихом сє ѡт над въсах ꙋмнѣ и сръдца моєго, єщєжє дондєжє бил сѫм жив, ꙗкожє да сътворихмо такмєжїи ѡт над въсєх моє дѣдїнє, ѡчинє и ацигани, ꙗкожє да ѡстанит сє мисл҄ъними въ въсѣм моим людїє, колици хокєт тєглит надєждꙋ и ꙗкожє да сє нє възможит никтожє да подїгаєт прєлїє или кıранїє въ слѣд моа, по прѣставлєнїє моє.

И Тако ꙋстроихмо и ѡставихмо със въсах моа волѣ и със волѣ породїнꙋ моє, како по съмрът моа да єст въсѣх дѣдїнє моа и въсєх комати моє и

въсих циганїє ȣ рȣк жȣпаницє моє, на имє Марїꙗ, али развє сєло Бъръщїи, єлико єст бил дєл моа и със въси вєчинїи, ал҆и ѡставил их съм и даєх съм дондєжє гдє хощєт сѣдїти ȣ къщи даєх носит чьстїю въ слѣд мєнє. Ꙗ потом, ащє хощєт хтєт посагати сє изабивати ѡна живот наших єжє ѡживѣхом ѡбє на сїє свѣт, єщєжє нє ѡбинȣх сє ѡставити сє излѣзити сє ѡт къщȣ бєз нища, анȣ избра̰хом и дєл єи. И и дал сѫм ѡт сєло ѡт Бȣдȣрєщи половин и със вєчинїи и със а чєлѣд за ацигани на имє Сȣлѣ и със аци̇ганкȣ си на имє Добра и със синови си, ꙗкожє да сє прихранит моє жȣпаница със моа милȣ єжє съм помиловал аз бити въ живот єи; а по съмр҆ът єи да єст сїє милованїє єжє съм дал єи, на том мєсто и на коє монастирȣ гдє хощєт лєматї кости моє.

И єщєжє пак ѡставихмо на монастир гдє хокєт сє прилȣчит лємати плът моа да єст въсах дєл моа єлика съм имал ѡт на Димєщи ꙗкожє да єст свѣтѣи монастир за хранȣ и моє вѣчноє помѣнȣ.

И пах ѡставихмо ȣюкȣ моємȣ Соколов пєхарник и синови ємȣ сєло Корнъцѣнїи кȣп със ѡчина ѡт над Бърбȣлєщи въсах и със въс хотаром, колика єст моа дєл, али развє вєчини и сєло Концєщїи въсих и със въсом хотаром єлика єст моа дєл, али развє вєчини и сєло Миклєȣшани въсих и със въсом хотаром колико єст бил моа дєл и със въсих вєчинїи и сєло Кличюл въс и със въсом хотаром али колико єст въсах дєл моа и със въси вєчинїи и сєло връжщїи єлико єст моа дєл и със въси вєчинїи и със въсах ациганїє. Сїє дѣдїнє въсєх ѡставихмо и дал их съм със въсах моа волѣ ȣюк моємȣ Соколов пєхарник и синовим ємȣ, ꙗкожє да мȣ єст въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ нєпоколѣбимо, въ вѣки и моє вѣчноѫ въспоминанїє- И да поидєт да єст ѡчина и ѡтьчьствїє на кръв, гдє подобатї сє бити, занєжє сїє дѣдїнє стєжанє сȣт билє ѡт дєдȣ нашємȣ Винтилъв дворникȣл ѡт Корнъцѣни, нє сȣт билє стєжанє ѡт моє бащ или ѡт мєнє.

<И>[1] пак ѡставихмо пръвобратчєд мою, на имє Дръгичов постєлник, синъ Вєнтилъв ключар, сєло Кълȣгърѣнїи али въсах дєл моа за ѡчинȣ али развє вєчини, ꙗкожє да мȣ єст ѡчинȣ и ѡхабȣ, а моє вѣчноѫ помѣнъ.

<И>[1] пак помиловахмо по Костѣ синъ Димєв постєлник, със половин ѡт сєло Бȣдȣрєщи радї моє дȣшє, понєжє възєхом єго ѡт мал ѡтрок, тажє про растихмо єго ȣ мою къщ, Бога радї.

Ꙗ потом вєчинїи ѡт Корнъцѣни и ѡт Кълȣгърѣни и ѡт Концєщи а аз сѫм простил их да сȣт ѡни свободнїи и мирнїи радї моє дȣшє и радї дȣшє моєми родїтєлїє ꙗкожє да бȣдєт им помѣнѫ въ вѣки, а вєчинїи ѡт никого бантованїє или дрȣг вал да нє имат по съмрът моа. Тако съм ȣтакмил и ѡставихмо със въсах моа волѣ.

Сїє такмєжїє ижє сътворихмо аз ѡстави свєдєтєлствовахмо ȣ варош Бȣкȣрєщи на врѣмє когда ȣдарит нє болєстїю, къда сѫм пошєл на сєло Клич; тогда събирахмо ȣ моа дома ȣ Бȣкȣрєщи добри болѣри за чьстїю по имє: Маѳєю ключар даскал и Танасїє пєхарник ѡт Бърбътєщи и Пъдȣрє пєхарник ѡт Лазȣрє

---

[1] Omis.

и Стоика пехарник ѡт Ръзвад и Неделко ѡт Лазꙋрє и Драгомир Крецꙋл логофет ѡт Фꙋндєни и Вишан стар ѡт Бора али сїє болѣри въси аз призвахмо ꙗкоже да слишет въсах словеси мою что хокю глаголати ѡт ꙋстъ моих. И призвахмо по ꙋюкꙋ мою Сокол пехарник и ѡтроки емꙋ и глаголахмо и сведетелствовахмо пред емꙋ и пред тем болѣри сїє такмежїє въісах колика ест писана ꙋ моѧ книг. Ѧли въ тоє крат книг нє сътворихмо, за великоє злъ что съм имал. И вечера съм глаголалъ и ꙋстроил съм, а ютра съм пошел на моє кѫщꙋ със Драгомир лѡгофет ѡт Фꙋндѣни. Ѧ ѡт врѣме еже ꙋмилостивил се ест господъ Богъ тере съм въстанил ѡт Болестїю нѣст бил много късненїє анꙋ въстанил сѫм ѡт мою кѫщ и пошел сѫм на Бꙋкꙋрещи и послахом тере съм ѡднесил по стар Стан лѡгофет ѡт Съвещи и пошел съм на къщ ꙋюк мою Сокол пехарник тере съм сѣдил по въ дом его и сътворих сїю книг моѧ вѣрна ꙋ рꙋк Соколов пехарник стоѧтел на а Сокол пехарник въстанил се ест тере подаровал ме ест със е҃ лакти за свит албастрꙋ добро ѕѣло.

Ѧ аще въстаних се нѣкто по съмрътии моє ѡт людїє моє, варе жꙋпаниц моѧ Марїє или дрꙋз людїє тꙋжди да речет въ ино ѡбраз да сътворит породенїє мою тꙋжди или хокет извадїти нѣкоє книги или мою запис или книг господска да ест писана инако ѡбраз тех книги да не вѣрꙋет сѧ ниже да се ꙋложит ꙋ разлога, анꙋ да нѣст въ нищаже тех книги; а кого покꙋсити се или мислити се исхабити сїє моѧ такмежїє или хокет възиматї книг моѧ ѡт рꙋка моѧ породенїє что съм дал аз и исхабит моѧ книг еже сътворихмо аз със въсах моѧ волѣ того чловѣкъ да ест проклет и анаѳема ѡт ти҃ї ѡтци иже сꙋт въ Никеи и да имат частїю със Іꙋда и съ Ѧрїє и със ини невѣрнїи Їꙋдеи иже възъпише над кръв господа и спаса нашего Іѵса Христа ест и бъдет въ вѣки вѣком амин.

Инако да нѣст по моє рѣч.

Пис аз, стар Стан логофет ѡт Съвещи, мѣсеца мартїє к҃ дьни, текꙋщаго лѣтом ѡт Ѧдама в лѣт ҂зрлє.

† Eu Necola peharnic amu pos pecete me co mîna me.

† Iată dar eu Necula peharnic din Cor<nă>ţeni, fiul lui Vintilă ban, am scris această credincioasă carte a mea, ca să fie la mîna unchiului meu Socol paharnic din Cornăţeni, ca să se ştie: văzînd că fii din trupul meu nu s-au ales nimeni, nici alte rude de la tatăl meu Vintilă banul <care> să fie mai aproape nu am avut, în afară de unchiul meu Socol paharnic, am socotit din tot cugetul şi inima mea, încă pînă am fost în viaţă, ca să fie întocmire pentru toate dedinele mele, ocinile şi aţiganii, ca să rămînă aceste cugetări la toţi oamenii mei, cîţi vor trage nădejde şi ca să nu poată nimeni să ridice pîră sau gîlceavă în urma mea, după moartea mea.

Şi aşa am întocmit şi am lăsat cu toată voia mea şi cu voia rudelor mele, ca după moartea mea să fie toate dedinele mele şi toate averile mele şi toţi ţiganii la mîna jupaniţei mele anume Maria, însă fără satul Vărăştii, care a fost partea mea şi cu toţi vecinii, însă i-am lăsat şi i-am dat pînă va sta în casă să-i poarte cinstire în urma mea. Iar după aceea, dacă va voi să se mărite şi să uite ea viaţa noastră pe care am trăit-o amîndoi în această lume, încă nu m-am îndurat să o las să iasă din casă fără nimic, ci i-am ales şi ei parte. Şi i-am dat din sat din Budureşti jumătate şi cu vecinii şi cu un sălaş de aţigani, anume Sulea şi cu aţiganca sa anume Dobra şi cu fiii ei, ca să se hrănească jupaniţa mea cu mila mea cu care am miluit-o eu, să fie în viaţa ei; iar după moartea ei, să fie această milă pe care i-am dat-o, la acel loc şi la acea mănăstire, unde vor zace oascle mele.

Şi încă iar am lăsat la mănăstirea unde se va întîmpla să zacă trupul meu, să fie toată partea mea cîtă am avut de la Dimeşti, ca să fie sfintei mănăstiri de hrană şi mie veşnică pomană.

Şi iar am lăsat unchiului meu Socol paharnic şi fiilor lui satul Cornăţenii împreună cu ocina de la Bărbuleşti toată şi cu tot hotarul, cît este partea mea, însă fără vecini şi satul Conţeştii toţi şi cu tot hotarul, cît este partea mea, însă fără vecini şi satul Micleuşani tot şi cu tot hotarul, cît a fost partea mea şi cu toţi vecinii şi satul Cliciul tot şi cu tot hotarul, însă cît este toată partea mea şi cu toţi vecinii şi satul Vărăştii cît este partea mea şi cu toţi vecinii şi cu toţi aţiganii. Toate aceste dedine le-am lăsat şi le-am dat cu toată voia mea unchiului meu Socol paharnic şi fiilor lui, ca să le fie de ocină şi de ohabă neclintit în veci şi mie veşnică pomenire. Şi să meargă şi să fie ocina şi moştenirea la sînge, unde se cuvine să fie, pentru că aceste dedine au fost dobîndite de bunicul nostru Vintilă vornicul din Cornăţeni, nu au fost dobîndite de tatăl meu sau de mine.

<Şi> iar am lăsat vărului meu primar, anume Drăghici postelnic, fiul lui Vintilă clucer, satul Călugărenii, însă toată partea mea de ocină, fără vecini, ca să-i fie ocină şi ohabă, iar mie veşnică pomană.

<Şi> iar am miluit pe Cîrstea, fiul lui Dima postelnic, cu jumătate din satul Budureşti, pentru sufletul meu, pentru că l-am luat de mic copil, apoi l-am crescut în casa mea, pentru Dumnezeu.

Iar apoi pe vecinii din Cornăţeni şi din Călugăreni şi din Conţeşti, eu i-am iertat să fie slobozi şi în pace pentru sufletul meu şi pentru sufletul părinţilor mei, ca să fie pomană în veci, iar vecinii de la nimeni să nu aibă turburare sau alt val după moartea mea. Aşa am întocmit şi am lăsat cu toată voia mea.

Această întocmire pe care am făcut-o, am lăsat-o şi am mărturisit-o în oraşul Bucureşti, la vremea cînd m-a lovit boala, cînd am venit în satul Cliciu; atunci am strîns în casa mea în Bucureşti boieri buni de cinste, anume: Matei clucer dascălul şi Tanasie paharnic din Bărbăteşti şi Pădure paharnic din Lazure şi Stoica paharnic din Răzvad şi Nedelco din Lazure şi Dragomir Creţul logofăt din Fundeni şi Vişan bătrînul din Bora. Însă pe toţi aceşti boieri i-am chemat ca să asculte toate cuvintele mele pe care le voiu spune din gura mea. Şi am chemat pe unchiul meu Socol paharnic şi pe copiii lui şi am spus şi am mărturisit înaintea lui şi înaintea acelor boieri toată această întocmire cîtă este scrisă în cartea mea. Însă la acea dată nu făcusem carte, pentru răul mare pe care l-am avut. Şi seara am vorbit şi am întocmit, iar dimineaţa am venit la casa mea cu Dragomir logofăt din Fundeni. Iar de vreme ce s-a milostivit domnul Dumnezeu de m-am sculat din boală, nu a fost multă caznă, ci m-am sculat din casa mea şi am venit la Bucureşti şi am trimis de am adus pe bătrînul Stan logofăt din Săveşti şi am venit la casa unchiului meu Socol paharnic de am stat cîte trei în casa lui şi am făcut această credincioasă carte a mea la mîna lui Socol paharnic stătătoare; iar Socol paharnic s-a sculat de m-a dăruit cu 5 coţi de svit albastru foarte bun.

Iar dacă se va scula cineva după moartea mea dintre oamenii mei, fie jupaniţa mea Maria, fie alţi oameni străini să spună în alt chip, să facă pe rudele mele străini sau va scoate nişte cărţi sau zapis al meu sau carte domnească, să fie scrise în alt chip, să nu se creadă acele cărţi, nici să se pună în seamă, ci să fie întru nimic acele cărţi; iar cine se va ispiti sau va gîndi să strice această întocmire a mea sau va lua cartea mea din mîna rudelor mele pe care am dat-o eu şi va strica cartea mea pe care am făcut-o eu cu toată voia mea, acel om să fie blestemat şi anatema de 318 părinţi, care sînt la Nicheia, şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie şi cu alţi necredincioşi iudei care au strigat asupra sîngelui domnului şi mîntuitorului nostru Iisus Hristos, este şi va fi în vecii vecilor, amin.

Altfel să nu fie, după spusa mea.

Am scris eu, bătrînul Stan logofăt din Săveşti, luna martie 20 zile, cursul anilor de la Adam, în anul 7135 <1627>.

<Rom.> † Eu Necola peharnic amu pos pecete me co mîna me.

Acad. R.P.R., XCIV/104.
Orig., hîrtie (45 × 30), pecete timbrată.

199

1627 (7135) martie 27.

Alexandru Coconul voievod întăreşte m-rii Tismana jumătate din balta Bistreţului cu vama şi părpărul.

† Милостїю Божїю Їѡ Ѧлеѯандрꙋ воевода и господинъ, синъ покоиннаго Їѡ Радꙋл воевода. Дават господство ми сїю повеленїю господства ми свѣтѣи и божественѣи монастир глаголеми Тисмѣна, идѣже ест храм чистнои Ꙋспенїи Богородице и ѡтцꙋ егꙋменов Теофил ca să fie volneci călugărie cu aceasta carte a

domnie méle să ție dîn toată balta Bistrețului jumătate şi den baltă şi de în cîrmă şi den părpăre dă la cară şi dîn tot ce le va cădea, cum au ținut şi mai dînaente vrémé pre sémne bătrîne, însă dîn Bîrzogîrlă derept Covăcița pîn' în Măceş, cît ține toată balta Bistrețului jumătate, păntru că această baltă iaste bătrînă şi dereaptă de moşie a sfintei mănăstiri, miluită dă alți domni bătrîni ci-au fost mai dănaente vréme.

Ş-am văzut domnie mea şi cărțili altor domni bătrîni, făcute de milă şi cu mare blăstem, cartea răposatului Dan voevod, feciorul Radului voevod, cînd au fost cursul anelor 6894 şi cartea răposatului Mircei voevod, feciorul Radului voevod şi cartea răposatului strămoşului domnii mélé Alexandru voevod, cînd au fost cursul anelor 7080, cum să fie moşie sfintei mănăstiri şi am văzut domnie mea şi cartea cinstitului răposatului părintelui domnii méle făcută sventei monastiri, cum au avut călugării pîră cu vamăşii dă la Diiu pentru acea baltă ş-au rămas vamăşii dă lege şi dă judecată.

Derept acéia şi domnie mea încă am întărit şi am făcut cartea domnii méle ş-am dat sfintei mănăstiri ca să ție den toată balta Bistrețului jumătate şi de nimené val sau oprеală să n-aibă, naentea cărții domnie méle, cum scrie şi în cartea răposatului părentelui domni méle, Io Radul voevod.

Derept acea şi voi, vamăşilor, care veți fi la cea baltă, iar voi încă să căutați nemica să nu le opriți dăn ce va fi venitul mănăstirei, ci să aveți a înpărți tot în douau dîntr-această baltă cu sfînta mănăstire, mai mult val să nu fi, că de se vor plînge că le opriți ceva mare certare viți avea dă cătră domnie mea. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник сам реч господства ми.

Пис мартїе к҃з дьни лѣт ҂зр҃ле.

† Їѡ Ꙗлеѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю Божїю господинь.

Иѡ Ꙗлеѯандрꙋ воевода <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XCVII/13.
Orig., hîrtie (30,5 × 21), pecete aplicată, căzută.
Copii ibidem, mss. 329 f 605v, 337 f. 331v—332 şi 1218 f. 55.
EDIȚII. Nicolăescu-Plopşor, *Mon. j. Dolj* 138—140.

200

1627 (7135) martie 29.

Popa Mihalco vinde lui Marco postelnic din Mihăeşti o silişte în Săteni.

† Adică eu popa Mihalco ot Săténi scriu şi mărturisescu cu acesta al mieu zapis, să fie la mîna lui Marco postelnic ot Mihăeşti, cum să se ştie că i-am vîndut

o silişte în sat în Săténi, caré o am fost cumpărat eu de la Dumitru Fachiolea şi i-o am vîndut derept aspri gata 1000, di a mea bunăvoe, făr' di nici o silă, cu ştirea tuturor megiiaşilor din sat din Săténi.

Şi mărturie: Oprea i brat ego Cîrstea ot Săténi i Vlaicul scaunul ot tam i Şărban ot tam i Radul Rămbaciul ot tam.

И написаχ аз, Гиргє постєлник ѡт Бълѣни, мѣсєца мартїє кѳ҃ дьни, лѣт ҂зрлє҃.

Eu popa Mihalco am scris, eu cu mîna me şi amŭ vîndut de bunăvoia meea.

Arh. St. Buc., Mitrop, Ţării Rom., XXXV/5.
Orig., hîrtie (30 × 20).
Copii ibidem, mss. 127 f. 777 şi 134 f. 34v—35.

201

1627 (7135) martie 30.

Alexandru Coconul voievod hotărăşte ca Dobroiu din Luciiani să fie lăsat în pace de m-rea Mărgineni, el nemaifiind rumân al mănăstirii.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod şi domn, feciorul răposatului Io Radul voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domniei méle acestui om anume Dobroiu de la Luciiani, ca să fie în pace şi slobod de către toți egumenii şi de toți călugării cîți vor fi şi vor lăcui la mănăstirea de la Mărginéni, pentru căci Dobroiu fost-au rumân din Podbeleşti al mănăstirii de la Mărginéni.

Deci, cînd au fost în zilele răposatului părintelui domniei méle Io Radul voevod, iar părintele mitropolit Luca vlădica fost-au făcut tocmeală cu egumenul de la Mărgineni, de au dat pre Pîrlea cu fii-său Voico de la Spinet pentru Dobroiu, de au schimbat şi sînt şi acum Pîrlea şi cu fii-său Voico în sat în Podbeleşti şi Dobroiu în sat în Luciiani.

Şi au venit singur părintele mitropolitul Luca vlădica de au mărturisit înaintea domniei méle cum au fost schimbat cu egumenul de la Mărginéni, de au fost dat pre Pîrlea cu fii-său pentru Dobrovoe, iar acum tot nu să poate răposa Dobrovoe de către egumenul de la Mărginéni. Iar domniia mea am judecat şi am dat lui Dobrovoe să fie în pace de către toți egumenii şi de toți călugării cîți vor lăcui la mănăstirea de la Mărginéni. Într-alt chip să nu fie după zisa domniei méle.

Şi însumi am zis domniia mea.

S-au scris în luna lui martie 30 zile, leat 7135 <1627>.

Arh. St. Buc., Condica Mitrop. Ţării Rom., nr. 127 f. 7v—8.
Copie.

202

1627 (7135) aprilie.

Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Stanciu logofăt satele Cepari, Rudeni, Bîrseşti şi Ticveni, precum şi ocini la Robaia, Danul şi Surpaţi.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod şi domn a toată Ţara Rumânească, feciorul marelui şi preabunului răposatului Ioan Radu voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele boerului domnii mele jupan Stanciul logofăt ot Cepari şi feciorilor lui, cîţi Dumnezeu îi va dărui, ca să le fie lor moşii satu Cepari din judeţul Argeşului şi cu toţi rumâni şi cu tot venitul du pretutindinea, din apă şi din pădure şi din sileştea satului şi cu vad de moară şi din hotar pînă în hotar, cît să va alege.

Însă semnile hotarului să se ştie: din hotarul Cepari pînă în hotarul Buneştilor şi merge pă lîngă hotarul Urlueştilor, pînă la pîrîul Oli şi pînă în Curmătură şi pre pisc pînă în Vîrful Gudului şi prin muche pînă în Bolovan şi de acolea pă pîrîu în jos, pîrîul Corneţelului pînă în lac şi pînă în lacul Pîrîului Fîntîni şi pre pisc în jos, pînă în pîrîul Glodului şi pă pîrîu în jos, pînă în pîrîul Urlueştilor şi pe drum în jos şi trece drumul şi apa Topologului şi merge pînă în capul silişti Bîrseştilor din sus şi trece Topliţa drept şi merge în moviliţă şi de acolea trece cîmpul şi merge pînă în muchea Văii Trăstii şi pă muchie, pînă în Calea Oi şi pă Calea Oi în sus pă la Pîrîul Sîngerilor în jos, la valea Verneştilor şi de acolea pă vale în sus, pînă la Tudoria şi merge în muchea Poeni, la Bolovan şi să împreună în cap cu hotarul Niculeştilor şi de acolea pă Calea Oi în sus, pînă la Muchea Tihăi şi pre Vale Stani în jos pînă în Malul Giurchi şi pînă în Valea Stani, trece Topologul pă lîngă hotarul Rudenilor şi ţine pîrîul Orezului în sus, pînă la Groapa Smeului şi să înpreună în cap cu hotarul Cîrpenişului şi pă muche în jos pă Valea Corbului şi trece Valea Cîrpenişului, pînă la capul malului Corbului de sus şi merge pînă la Roata Frîntă şi să înpreună în cap cu hotarul Urlueştilor şi iar cu hotarul Buneştilor.

Şi iar să fie boerului domnii mele Stanciului logofătul, ce s-au zis mai sus, sate Rudeni cu rumâni şi cu toate moşiile lor, din hotarul Ceparilor pînă la hotarul Şuicilor şi să înpreună în cap cu hotarul Bărăştilor din sus cu hotarul Cărpenişului, iar în cap.

Şi iar să fie boerului domnii mele ce s-au zis mai sus sate Bîrseşti cu toţi rumâni, din hotarul Ceparilor pînă în hotarul Vlădeştilor în lat, iar în lung să înpreună în cap cu hotarul Goleştilor, iar în celălalt cap cu hotarul Verneştilor.

Şi iară să ţie boerul domnii mele ce s-au zis mai sus, satu Ticveni cu rumâni, cu moşiile cît să vor alege du preste tot hotarul.

Şi iar să ţie boerul domnii mele ce s-aŭ scris mai sus moşie la Robaia, cu rumâni cu muntele ce să cheamă Poenile şi moşia cît să va alege du preste tot hotarul.

Şi iar să fie boerului domnii mele moşiie la Danul, 4 delniţe mari şi cu rumâni din Danul.

Şi iar să fie boerului domnii mele moşiie la Surpaţi, cît să vor alege delniţele lor.

Pentru aceia, am dat singur domnia mea boerului domnii mele Stanciului logofătul, ca să-i fie lui satele şi rumâni şi moşiile şi dălniţele stătătoare şi ohamnice şi feciorilor lui, nepoţilor şi strănepoţilor şi dă niminea să nu să clătească; după zisa domniei mele.

Iată şi mărturie am pus domnia mea pă: jupan Papa vel vornic i jupan Hrizea vel logofăt i jupan Dumitraşco vel vistier i jupan Mihul vel spătar i jupan Vartolomei vel stolnic i jupan Pavelache vel comis i jupan Apostol vel paharnic i jupan Costandin vel postelnic. Şi ispravnic Hrizea vel logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofătul, în luna lui aprilie 7135 <1627>.

Acest izvod s-au scris pă limba rumânească după hrisovul cel |slovenesc, de Lupul dascălul slovenesc la Şcoala Domnească în Bucureşti la leat 7251 <1742—1743>.

Az Lupul dascălul slovenesc izpisah.

Pentru copie întocmai după copiia înfăţişată de D. postelnicul Panait Balotă.

G. Pleşoianu, 842 iulie 5.

Acad. R.P.R., CCCLXXX/33.

Copie.

Destinatarul actului, Stanciu logofăt din Cepari, este pomenit ca răposat într-un document anterior, din 23 nov. 1623 (DIR; B, v. XVII, vol. IV, p. 354—355). Cu toate acestea, am lăsat actul la data pe care o poartă (aprilie 1627), deoarece din critica internă nu au reieşit argumente pentru a-l socoti fals.

203

1627 (7135) aprilie 2, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte episcopiei din Rîmnic ocină la Plăviceni.

† Милостїєю Божїєю Їѡ Ѧлеѯандрȣ воєвода и господинъ въсои земле Ѹггровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго покоинмаго Їѡ Радȣл воєвода. Дават господство ми сїю повелѣнїє господство ми свѣтѣи божественѣи єпискȣпїє ѡт варош Рибник, идѣже єст храм свѣтаго єрарха и чюдотворца Николає Мирликенскїи и ѡтцȣ Ѳеѡфил єпископȣл и въсѣми иннοком, єлици живȣщїх въ ѡбитѣли тоє, ꙗкоже да мȣ єст свѣтѣи єпискȣпїє више пис ѡчинȣ ȣ Плъвичани, ѡбаче дел госпождевȣ Станкъв въсах, ѡт полю и ѡт шȣма и ѡт вод и ѡт вечини и ѡт виноградȣ и ѡт седалище селов, ѡт посвȣдї, варе єлика се хтет избрати. Понеже сїѧ више речена ѡчинъ ѡт Плъвичѣни било єст за дѣдїно госпождевȣ Станкъв, госпожда

..................[1]. Таже, къда ест бил на врѣмѣ ей за съмръти, ѡна ест дал и помиловал по свѣта божествена пискꙋпіе със въсах дел ей за ѡчинъ ѡт село ѡт Плъвичани, раді помѣна и ради дꙋша ей, ꙗкоже да ест свѣтомꙋ епискꙋпіи за дѣдіно, въ вѣки.

А потом, къда ест бил въ дьніе покоиннаго родителю господства ми Іѡ Радꙋл воевод, въ пръво редꙋ, а Костин постелник, что ест бил ꙋ къща родителю господства ми вторіи постелник, ѡн видѣщь сію ѡчинъ пꙋста <и б>[2]ез людіе, ѡн ест въспросил сію силище, тере ест сътворил слобозіе над ѡчина епискꙋпіей и събрал тꙋжди людіе.

А потом, къда ест бил през мало врѣме, а Костин постелник, ѡн нѣст может дръжати сіе слобозіе, почто раді ест бил ѡчинъ калꙋгерска, свѣтомꙋ пискꙋпіе, нѣст бил ѡчинъ господска, анꙋ се сꙋт расипал человѣціи и ѡсташа пакиже ѡчина пꙋста, без людіе, како ест бил испръво.

Таже, къда ест бил съда, въ дьніе господства ми, а ѡтцꙋ Ѳеѡфил епискꙋпꙋл ѡт свѣта епискꙋпіе донесил ест и ꙗвише книг покойннѣи госпождевꙋ Станкъв за помилованіе над сію ѡчинъ ѡт Плъвичѣни пред господства ми <ꙋ ве>[2]ликіи диван и пред въсѣхми чиститими правителіим господства ми, ѡт когда ест бил те<чені>[2]а лѣтом $\widetilde{_{\times}\text{зрві}}$. И сведетелствовал ест и Костин постелник пред г<осподства ми>[2] како нѣст моглъ дръжати тае слобозіе, ꙗкоже ест бил ѡчина свѣтей е<пискꙋп>[2]іи, дала и помиловала за покоенна госпожда Станка, како ест више пис, със великое клетво. И съм истинствовал и господство ми како ест бил ѡчина е<пискꙋпіей>[2].

Сего раді дадох съм господство ми и помиловахом, ꙗкоже да бꙋде с<вѣтей е>[2]пискꙋпіе сіе више речена ѡчинъ дѣдінꙋ и въ ꙋкрѣпленіе и божественим инно<ком въ>[2] пищꙋ. Да их събирает и вечиніи, которіи хощет бити ....[2] ѡт Плъвичани, над дел госпождеви Станкъв, покꙋде хощꙋт бити бѣгали ....[2] господства ми и не ѡт когождо непоколѣбимо, по ѡризмо господства ми.

Єщеже и закли<наніе поставлѣем>[2] господство ми: по ѡшествіе господства ми <кого изберет господь Богъ>[2] вити господарь земле Влашкое или ѡт сръдичнаго плод<а господства ми или ѡт>[2] сърodники н<аших или по грѣсех наших>[2] или ѡт иннoплѣменик..............[2] Божію да почтет и да поновит и да съхра<нит въ>[2] господствѣ его сіе книг господства ми, того господь Богъ да га почтет и да съхранит въ господствѣ его; а ащелиже не почтет и не поновит и не ꙋтвръдит <сіе>[2] книг господства ми, анꙋ поперет и разорит и исхабит, того человѣкъ да ест тръклѣт и афꙋрисан ѡт $\widetilde{\text{тиї}}$ свѣтіи ѡтци еже сꙋт въ Некѣ<иско>[2]м градѣ и да имат частію със Юда и със Аріа.

Сеже ꙋбо и сведетеліи поставлѣем господство ми: жꙋпан Папа вел дворник и жꙋпан Хриза вел лѡгофет и жꙋпан Дꙋмитрашко вел вистіар и жꙋпан Михо вел спатар и Вартоломи столник и Павлак і вел комис и Апостол вел пехарник и жꙋпан Костандин вел постелник. И исправник жꙋпан Хриза вел логофет.

---

[1] Loc alb.
[2] Loc rupt.

И написах, Лепъдат логофет, въ настолни граду Бȣкȣрещи, мѣсеца априлїе в҃ дьни и ѡт Ꙗдама до нинѣ теченїа лѣтом въ лѣт ҂зрле.

† Їѡ Ꙗлеѯандрȣ вѡевѡда, милостїю Божїю господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieştii episcopii din oraşul Rîmnic, unde este hramul sfîntului ierarh şi făcător de minuni Nicolae din Mira Lichiei şi părintelui Teofil episcop şi tuturor călugărilor cîţi trăiesc în locaşul acesta, ca să-i fie sfintei episcopii mai sus-scrise ocină la Plăviceani, însă partea doamnei Stanca toată, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vecini şi din vie şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege. Pentru că această ocină mai sus-zisă din Plăviceani a fost de moştenire a doamnei Stanca doamna... [1] Astfel, cînd a fost la vremea morţii ei, ea a dat şi a miluit sfînta, dumnezeiasca episcopie cu toată partea ei de ocină din sat din Plăviceni, pentru pomana şi pentru sufletul ei, ca să-i fie sfintei episcopii de moştenire în veci.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele răposatului părinte al domniei mele, Io Radul voievod în primul rînd, Costin postelnic, care era în casa părintelui domniei mele al doilea postelnic, el dacă a văzut această ocină pustie şi fără oameni, a cerut această silişte de a făcut slobozie pe ocina episcopiei şi a strîns oameni străini.

Iar după aceea, cînd a fost peste puţină vreme, Costin postelnic nu a putut să ţină această slobozie, pentru că era ocină călugărească, a sfintei episcopii, nu era ocină domnească, ci s-au risipit oamenii şi iarăşi a rămas ocina pustie, fără oameni, cum fusese dintîi.

Astfel, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, părintele Teofil episcopul de la sfînta episcopie a adus şi a arătat cartea răposatei doamne Stanca de miluire pentru această ocină din Plăviceni înaintea domniei mele în marele divan şi înaintea tuturor cinstiţilor dregători ai domniei mele, de cînd a fost cursul anilor 7112. Şi a mărturisit şi Costin postelnic înaintea domniei mele că nu a putut să ţină această slobozie, că a fost ocina sfintei episcopii, dată şi miluită de răposata doamna Stanca, cum s-a scris mai sus cu mare blestem. Şi am adeverit şi domnia mea că a fost ocină a episcopiei.

De aceea, am dat domnia mea şi am miluit ca să fie sfintei episcopii această mai sus-zisă ocină dedină şi de întărire şi dumnezeieştilor călugări de hrană. Să adune şi pe vecinii care vor... [1] de la Plăviceni peste partea doamnei Stanca pe unde vor fi fugit... [2] domniei mele şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

---

[1] Loc alb.

[2] Loc rupt.

Încă şi blestem <punem>[1] domnia mea: după trecerea domniei mele <pe cine va alege domnul Dumnezeu>[1] să fie domn al Ţării Româneşti sau din rodul inimii <domniei mele sau din>[1] rudele noastre <sau, după păcatele noastre>[1], din alt neam...[1] să cinstească şi să înnoiască şi să păzească în domnia lui această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l păzească în domnia lui; iar dacă nu va cinsti şi nu va înnoi şi nu va întări <această>[1] carte a domniei mele, ci o va călca şi o va rupe şi o va nimici, acel om să fie de trei ori blestemat şi afurisit de 318 sfinți părinți, care sînt în cetatea Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie.

Iată dar şi martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Hriza mare logofăt şi jupan Dumitraşco mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi Vartolomi stolnic şi Pavlachi mare comis şi Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic jupan Hriza mare logofăt.

Şi am scris, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Bucureşti, luna aprilie 2 zile şi de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7135 <1627>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Rîmnic, LXXXVII/2.
Orig., hîrtie (35×29), pecete timbrată.
Cu o trad. de la sfîrşitul sec. al XVIII-lea; alte traduceri ibidem, mss. 707 f. 179, 2083 f. 168 v şi la Acad. R.R.P., CMLXXV/144.

204

1627 (7135) aprilie 4.

Stanciu vinde popii Dumitru două locuri în satul Bălteni.

Eu Stanciul ot Bălteni scris-am al mieu zapis ca să fii la mîna popei lui Dumitru, pentru că i-am vîndut 2 locuri din satul ot Bălteni, unul în Copăcioasa, pre lîngă Balta Corbului pre deasupra, altul din Văiuți şi dă cu capul în Ruptură, ca să fie lui moşie ohabnică, lui şi feciorului lui şi nepoților lui şi strenepoților lui, care de milostivul Dumnezeu lă va dărui.

Şi o am vîndut de a mea bunăvoe, drept bani gata 230, cu ştirea tuturor megeiaşilor din sat din Bălteni.

Şi mărturii: Lazăr ot Bălteni şi Mihnea ot Bălteni i Hazapu iar din Bălteni i Lupul lui Blojin ot Bălteni i Radul Ghinciului şi Dragomir al lu Sin ot Bălteni. Şi pentru credință mi-am pus şi pecetea.

Pis méseța aprilie 4, leat 7135 <1627>.

Stanciulŭ.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Motru, nr. 252 f. 94.
Copie; alte copii ibidem, ms. 253 f. 39 şi la Acad. R.P.R., CMLXVII/42.

---

[1] Loc rupt.

1627 (7135) aprilie 5, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte jupaniţei Chiajna vorniceasa un loc de şapte prăvălii în Bucureşti.

† Милостїею Божїею Їѡ Ꙗлеѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земле Ѹггровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго покоинаго Їѡ Радꙋл воевода. Дават господство ми сїе повеленїе господство ми почтеннѣи жꙋпаницев Кѣжнеи, жꙋпаница покоинаго Черникъв бив вел дворник и със синови еи, елицем Богъ даровах, ꙗкоже да мꙋ ест ꙋ варош ꙋ Бꙋкꙋрещи место за з҃ правалїи, что ест бил за дѣдїно Нѣнчюл'ов, синъ Бъчоаев ѡт Бꙋкꙋрещи; и покꙋпил за жꙋпаница Кѣжна ворничаса ѡт над Тꙋдор, фечорꙋл лꙋ Антонїе шеларюл ѡт Бꙋкꙋрещи, за ҂и аспри готови, въ дьнїе Щербан воевод, того место за з҃ пръвълїи и със въс местом кꙋкем ѡколно.

И видѣхом господство ми и запис за проданїе ѡт рꙋка Тꙋдоров и книг Щербанов воевод за покꙋпенїе със многе сведетелїи написане ꙋ книг, когда бист теченїе лѣтом ҂зргї. И ѡт тогда въс дръжали сꙋт жꙋпаница Кѣжна того мест за пръвъл'їи със добро мирно.

А потом, къда ест бил въ дьнїе покоинаго родител господства ми Їѡ Радꙋл воевод, по съмръти Тꙋдоров, а жꙋпаница Кѣжна дворничѣса, ѡна ест имала прꙋх пред господство его ꙋ диван със Радꙋл шеларюл ѡт Бꙋкꙋрещи, радї того место за пръвълїи. И съпрѣше се за лицꙋ. И сице прѣше Радꙋл шеларюл пред родителю господства ми Їѡ Радꙋл воевод како имѣли и ѡн дел въ того место за пръвълїи и како ест дал Радꙋл новци тере ест извадил пре Тꙋдор ѡт робїе. Въ том родїтел господство ми гледал ест и сꙋдих по правдꙋ и по законꙋ и истинствовал господства емꙋ със правостїе како нѣст имал Радꙋл шеларюл ни една трѣбꙋ със того место за правалїи и ѡсташа Радꙋл шеларюл ѡт закон и ѡт сꙋжденїе. И видѣхом господство ми и книг родїтелю господства ми Їѡ Радꙋл воевод за ѡстал на рꙋк Кѣжнев дворничаса когда бист теченїе лѣтом ҂зрлд.

А потом, къда ест бил съда, въ дьнїе господства ми, а жꙋпаница Кѣжна ворничаса, ѡна пакиже ест имал прꙋх пред господства ми радї того место за з҃ пръвълїи више пис със жꙋпаница Вишана, дъщера Їѡнов постелник, жена Тꙋдорок. И дошли сꙋт тере съпрѣше се за лицꙋ. И сице прѣше жꙋпаница Вишана ꙋ диван како ю ест бил ѡставил мꙋж еи Тꙋдор того место за пръвълїи радї прѣкю еи что ест имал ѡт бащом си Їѡн постелник. Таже, въ том, господство ми съм гледах и сꙋдих по прав и по законꙋ кꙋпноже със въсѣхми чьститими правителїи господства ми и съм истинствовал господство ми како нѣст имала жꙋпаница Вишана ни една трѣбꙋ, ꙗкоже ест бил продал за Тꙋдор и покꙋпил за жꙋпаница Кѣжна ворничаса, како ест више пис. И ѡстали сꙋт Вишана, жꙋпаница Тꙋдоров, дъщера Їѡнов постелник, ѡт закон и ѡт сꙋжденїе ѡт пред господства ми.

Сєго радї дадох съм господство ми жȣпаницєв Кєжнєи дворничаса, ꙗкожє да єст того мєсто за правалїи вишє пис ѡчинъ дѣдїно и въ ѡхаб синовом и внȣком и прѣвнȣчєтом и нє ѡт когождо нєпоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сєжє ѹбо и свєдєтєлїи поставих господство ми: жȣпан Папа вєл дворник и жȣпан Хриза вєл логофєт и жȣпан Дȣмитрашко вєл вистїꙗр и жȣпан Михо вєл спатар и Вартоломи вєл столник и Павлаки вєл комис и Ѧпостол вєл пєхарник и жȣпан Костандин великїи постєлник. И исправник Хризѣ вєл лѡгофєт.

И аз, Лєпъдат логофєт, въ настол написах градȣ Бȣкȣрєщи мѣсєца априлїє є҃ дьни и ѡт Ѧдама въ лѣт ҂зрлє҃.

† Їѡ Ѧлєѯандрȣ вѡєвѡда, милостїю Божїю, господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitei jupaniţe Cheajna jupaniţa răposatului Cernica fost mare vornic şi cu fiii ei, cîţi Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie în oraş în Bucureşti loc de 7 prăvălii, care a fost de moştenire al lui Nenciul, fiul Băcioaiei din Bucureşti; şi a fost cumpărat acel loc de 7 prăvălii şi cu tot locul dinprejurul caselor de jupaniţa Cheajna vorniceasa de la Tudor, feciorul lui Antonie şelariul din Bucureşti, pentru 8000 de aspri gata, în zilele lui Şerban voievod.

Şi am văzut domnia mea şi zapisul de vînzare de la mîna lui Tudor şi cartea lui Şerban voevod de cumpărare, cu mulţi martori scrişi în carte, cînd a fost cursul anilor 7113. Şi de atunci tot a stăpînit jupaniţa Cheajna acest loc de prăvălii cu bună pace.

Iar apoi, cînd a fost în zilele răposatului părinte al domniei mele, Io Radul voievod, după moartea lui Tudor, jupaniţa Cheajna vorniceasa, ea a avut pîră înaintea domniei lui la divan cu Radul şelariul din Bucureşti pentru acest loc de prăvălii. Şi s-au pîrît de faţă. Şi astfel pîra Radul şelariul înaintea părintelui domniei mele Io Radul voievod, că a avut şi el parte în acel loc de prăvălii şi că Radul a dat bani de a scos pe Tudor din robie. Întru aceea, părintele domniei mele a cercetat şi a judecat după dreptate şi după lege şi a adeverit domnia lui cu dreptate că n-a avut Radul şelariul nici o treabă cu acel loc de prăvălii şi a rămas Radul şelariul de lege şi de judecată. Şi am văzut domnia mea şi cartea părintelui domniei mele Io Radul voievod de rămas la mîna Cheajnei vorniceasa, cînd a fost cursul anilor 7134.

Iar apoi, cînd a fost acum în zilele domniei mele, jupaniţa Cheajna vorniceasa, ea a avut iarăşi pîră înaintea domniei mele pentru acel loc de 7 prăvălii, mai sus-scris, cu jupaniţa Vişana, fiica lui Ion postelnic, soţia lui Tudor. Şi au venit de s-au pîrît de faţă. Şi aşa pîra jupaniţa Vişana la divan că îi lăsase bărbatul ei Tudor acel loc de prăvălii pentru zestrea ei, pe care a avut-o de la tatăl ei, Ion postelnic. Astfel, întru aceea, domnia mea am cercetat şi am judecat după dreptate şi după lege împreună cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am adeverit domnia mea, că n-a avut jupaniţa Vişana nici o treabă, că a fost vîndut de Tudor şi cumpărat de jupaniţa Cheajna vorniceasa, cum este scris mai sus. Şi a rămas Vişan, jupaniţa lui Tudor, fiica lui Ion postelnic, de lege şi de judecată dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat domnia mea jupaniţei Cheajna vorniceasa, ca să-i fie acest loc de prăvălii mai sus scris ocină, dedină şi de ohabă, fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclinit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Hriza mare logofăt şi jupan Dumitraşco mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi Vartolomi mare stolnic şi Pavlachi mare comis şi Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic Hrizea mare logofăt.

Şi eu, Lepădat logofăt, am scris în cetatea de scaun Buucreşti, luna aprilie 5 zile şi de la Adam în anul 7135 <1627>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XXXIV/16.
Orig., hîrtie (44 × 29), pecete timbrată.
Cu o trad. din 1900; copie ibidem, ms. 256 f. 140.

206

1627 (7135) aprilie 10, Bucureşti.

Jupînesele Mariia, Erina şi Stanca dăruiesc şi vînd mănăstirii Radu Vodă locuri de prăvălie în Bucureşti.

† Adecă eu jupîneasa Mariia a Stanciului logofăt de Cîrstieneşti şi eu jupîneasa Erina a lu Spiridon logofet şi eu Stanca jupîneasa a lui Şerban, feciorul lui Sima judeţul, scris-am şi mărturisim cu acesta al nostru zapis să fie la sfînta mănăstire ce să chiamă hram Svéta Troiţă de la Bucureşti, ca să se ştie cum am dat 2 locure de prăvălii de la unchiu nostru Macaveiu, ca să fie în pomédnic în sfînta mănăstire, anume Macarie i Sin i Tudoran diiacon i Drăgan i Pătraşco i Andreiu i Mihăilă i Neacşa i Drăgana i Stana i popa Grozav i Eftemi [1], iar sventei mănăstiri ce scrie mai sus să-i fie de moşie şi de hrană.

Şi iar să se ştie că am vîndut noi toţi carii sîntem mai sus scrişi sfintei mănăstiri Svéta Troiţă pimniţa a unchiu-nostru Macaveiu, înnsă den gîrliciul pimniţii în criveţu, pînă în locul preotései Stefanii a popei lui Dumitru, fata popei lu Matheiu de Bucureşti, ce l-au fost vîndut ia mănăstirii lui Mihaiu voevod, hram Svéti Necolae, partea ei dentr-acel loc.

Şi iar să se ştie den locul preotései pînă în prăvăliile Predei spatar, feciorul Nicăi logofăt, fără céle 2 prăvălii.

---

[1] Toate cele 12 nume sînt scrise ulterior, pe un loc lăsat iniţial alb.

Vîndut-am noi toți acest locŭ care iaste mai sus-scris pre sémne cu 12 prăvălii de ne-au dat egumenul Gligorie, care iaste nastavnic în sfînta mănăstire Sveta Troiță pre această pimniță cu locul și pre acéste 12 prăvălii ce sînt mai sus-scrise, ughi 75 bani gata, ca să fie sfintei mănăstiri ce scrie mai sus moșie, pînă în vecii și să aibă și ei a pomeni acéste suflete ce sînt mai sus-scrise la svîntul pomédnic la leturghie.

Și am pus și mărturii care au fost la această tocmeală, anume: popa Borcea clisiariul și popa Ivan i Stanciul diiacon și Dragul diiacon ce sînt la Besérica Domnească și Ghinea Mustachi i Ilie neguțătoriul i Stanciul Pustiiul și Dima croitoriul i popa Drăgoiu de la besérica Ghiormei ban și popa Anghel de București și mulți oameni buni, carii nu sînt scriși.

Și am pus și blăstem: care se va ispiti a sparge această poménă și tocmeală ce am făcut noi, acela om să fie blăstemat de Dumnezeu și de 318 oteți ce sînt întru vă Nichie.

Aceasta am scris și mărturisim cu aceasta al nostru zapis.

Пис Дѹмитрѹ логофет ѹ Бѹкѹрещи мѣсеца априлїе ї҃ дьни в лѣт ҂зрле.
Eu popa Ivan.
Eu Mariia, jupînesa Stanciul logofăt.
Eu Irina, jupînesa Spiridon logofăt.
Eu Stanca, jupînesa lu Șerban.
† Γγηνος Γγηόργη μαρτηρο
† Ηλγα Ρουτζερις μαρτηρας
† Δραγωειου μαρτηρω
† Ευσταθείος Ρουτζαρης μαρτηρας
† Ησαρις Γγιονμα μαρτηρας
† Χρηστος μαρτηρο τα ανοθεν.
† Γιοργος Κοτζη μαρτίρας
† Γιόργις χριτζυμάρις μαρτιρας

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XXXIV/17.
Orig., hîrtie (30 × 22), cinci peceți aplicate.

207

1627 (7135) aprilie 10, București.

Alexandru Coconul voievod întărește înfrățirea dintre Lepădat și Tatul pe un loc de casă în satul Fugești.

† Милостїю Божїею Їѡ Ѧлеѯандрѹ воевода и господинъ въсои земле Ѹггровлахїискои, синъ великаго и прѣдобраго покоинаго Їѡ Радѹл воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми Лепъдатов и със синови си, елицеже

ємȣ Богъ даст, ꙗкожє да єст ємȣ єдин мѣсто за кȣкє ȣ село Фȣџєщи, колико может ѡградити сѧ ѡколно със плотовє, ѡт дєл Татȣлов ѡт Фȣџєщи, занєжє побратили сѧ сȣт Татȣл със Лєпъдат за нихном доброволю, да бȣдєт брати за кръстȣ и нєѡтрєчєни дрȣг ѡт дрȣг, въ въсѣх живот им. И на братством им даровал єст Татȣл по братȣ єм Лєпъдат със сїю вишє писано мѣсто за кȣкє, а Лєпъдат даровал єст по братȣ своємȣ Татȣл със т҃ аспри готови.

И бил єсть на братьством им мноѕи мєгїꙗши людї добри ѡт окръстъ мѣстом, на имє: Влад, брат Татȣлов и Нѣгоє и ѡт Пътрълаџє, Михаю и ѡт Поєни, Балѣ и инїи мноѕи.

И єщєжє и заклинанїє поставил: кого ѡт них или ѡт сърodником им покȣсити сѧ раздѣлити и попирати братство их, да єст проклѣт и анаѳєма ѡт т҃иї ѡтєцъ єжє въ Нєкєи.

Єго радї дадох и господство ми, ꙗкожє да єст ємȣ за д<ѣдинȣ и въ ѡ>[1]хаб сиином и внȣком и прѣ<внȣче>[1]том и ни ѡт когожє нєпоколѣбимо, поризмȣ господства ми.

Єжє и свєдєтєлїє поставлю господство ми: жȣпан Папа вєл дворник и жȣпан Хриза вєл лѡгофєт и жȣпан Дȣмитрашко вєл вистїꙗр и Михо вєл спатар и Вартоломєю кєл столник и Ꙗпостол вєл пєхарник и Павлаки вєл комис и Костандин вєл постєлник. И исправник жȣпан Хриза вєл лѡгофєт.

И аз, Ꙗно лѡгофєт, написах ȣ Бȣкȣрєщи, мѣсєца априлїє ї҃ дьни, тєчєнїє лѣтом ѡт Ꙗдама до нинѣ ҂з҃рлє.

† Їѡ Алєѯандрȣ вѡєвѡда, милостїю Божїю господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Lepădat şi cu fiii lui, cîţi îi va da Dumnezeu, ca să-i fie un loc de casă în satul Fugeşti, cît se va putea îngrădi împrejur cu garduri, din partea lui Tatul din Fugeşti, pentru că s-au înfrăţit Tatul cu Lepădat de bunăvoia lor, ca să fie fraţi de cruce şi nedespărţiţi unul de altul, în toată viaţa lor. Şi la înfrăţirea lor a dăruit Tatul pe fratele său Lepădat cu acest loc de casă mai sus-scris, iar Lepădat a dăruit pe fratele său Tatul cu 300 aspri gata.

Şi la înfrăţirea lor au fost mulţi megiaşi oameni buni din jurul locului, anume: Vlad, fratele lui Tatul şi Neagoe şi din Pătîrlage, Mihai şi din Poeni, Balea şi mulţi alţii.

Şi încă şi blestem a pus: cel care dintre ei sau din rudele lor se va încerca să desfacă şi să calce frăţia lor, să fie blestemat şi anatema de 318 părinţi, care au fost la Nicheia.

De aceea, am dat şi domnia mea ca să-i fie lui de moştenire şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

---

[1] Loc rupt.

Iată şi martori pun domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Hriza mare logofăt şi jupan Dumitraşco mare vistier şi Miho mare spătar şi Vartolomeiu mare stolnic şi Apostol mare paharnic şi Pavlachi mare comis şi Costandin mare postelnic. Şi ispravnic jupan Hriza mare logofăt.

Şi eu, Iano logofăt, am scris în Bucureşti, luna aprilie 10 zile, cursul anilor de la Adam pînă acum 7135 <1627>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., A. N., XXV/54.
Orig., hîrtie (30 × 21), pecete timbrată.

208

1627 (7135) aprilie 12.

Maria, soţia lui Stanciu logofăt, vinde lui Dumitru vistier ocină în Cîrstieneşti.

† Adecă eu jupîneasa Maria a Stanciului logofăt de Cîrstieneşti scriu şi mărturisescŭ cu acest zapis al mieu cum să se ştie că am vîndut jupînului Dumitru vistier de în partea noastră de ocină ce avem în Cîrstieneşti stînjeni 80 şi cu trei rumâni, anume: Florea, feciorul Radului Pătei şi Badea, fratele Florii şi Bran, de a noastră bunăvoe, fără de nici o silă, derept ughi 65, ca să le fie lor moşie şi coconilor dumnealor.

Şi la această tocmeala a noastră fost-au şi boiari mărturie: jupan Vladul vistiar i jupan Buzinca vistiar i Borcea i Tudor stolnic ot Topolovéni i Stoica logofăt i Marco peharnic ot Brătiiani.

И исписах аз Шербан логофет ѿт Билчирещи, мѣсеца априлїе в҃ї дьни, лѣт ҂зрл҃е.

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, XC/8.
Orig., hîrtie (30,5 × 20,5), pecete aplicată.
Copie ibidem, ms. 692 f. 43.

209

1627 (7135) aprilie 12, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Hrizea mare logofăt ocini şi vii în Bălţaţii-de-Jos din judeţul Prahova.

† Милостїею Божїею Їѡ Ѧлеѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земле Оуггрровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго, покоиннаго Їѡ Радꙋл воевода. Дават господство ми сїю повеленїе господство ми почтенном правител господство

ми жȣпан Хриза вєликїи лѡгофєт и със синови си, єлицєм Богъ дарокаχ, ꙗкожє да мȣ єст ѡчинȣ ȣ Дол Бълаци ѡт сȣдство Праχ<ова>, ѡбачє дєл Калфєн Радꙋлов въсаχ, колико єст имал ѡн покȣпєнїє ѡт при днїє покоиннаго Шєрбан воєвод, трєтаго дєл ѡт ѡчина Драгомиров, синȣ Нѣгȣлов ѡт Бълаци, ѡт полю и ѡт шȣма и ѡт вод и ѡт ѡвощїю половино и ѡт дѣлȣл със виноградї ѕ҃ розоарє и ѡт сєдалищє сєлѡв, ѡт посвȣди, варє єлика сє χтит избрати ѡт по въсом χотаром.

И пакижє да єст почтєннаго правитєлю господство ми жȣпан Хриза вєл лѡгофєт ѡчинȣ ȣ Бълаци, али дєл Калфєн Радȣлѡв въсаχ, что єст имал ѡн покȣпєнїє ѡт над Танасїє пєχарник Рȣдѣнȣл ѡт дєл Котєшилъв половино, ѡт полю и ѡт шȣма и ѡт вод и със брод за водєницȣ, ѡт посвȣди и ѡт по въсом χотаром єлика сє χтит избрати.

И пак да єст почтєнном правитєлю господство ми жȣпан Хриза вєликїи логофєт ѡчинъ ȣ Дол Бълаци, ѡбачє дєл Калфєв Радꙋлѡв въсаχ, колико сȣт имѣл покȣпєнїє ѡт над Василїє вистиꙗр ѡт Кълинєщи, ѡт дєл Котєшилъв пакижє половино ѡт посвȣдє и ѡт над въсом χотаром и т шєстаго ȣжа трєтаго дєло, дєл Котєшилъв заплъно през във.

И пак да єст почтєннаго правитєлю господство ми жȣпан Хриза вєликїи логофєт ȣ дѣлȣл Бълацилор два розоарє за виноградꙋ что сȣт код тєχ дрȣгє ѕ҃ розоарє вишє рєчєнє, тєрє єст бил Калфєв Радꙋлов покȣпєнїє ѡт над Єтоика Юѡвєн ѡт Бълаци и ѡт жȣпанчца єго Марїѧ.

И пак да єст почтєнном правитєлю господство м і жȣпанȣ Хриза вєл логофєт ȣ дѣлȣл Бълацилор два розоарє за лозїє, ꙗжє сȣт код тєχ и҃ розоарє вишє рєчєнє что єст бил Калфєн Радꙋлов промєнєнїє ѡт над Радꙋл Бȣрдȣча ѡт Бълаци.

Понєжє сїє вишє рєчєнє ѡчинє и виноградї ѡт Дол Бълаци било єст покȣпєнє за Калфа Радꙋл ѡт при днїє покоиннаго Шєрбан воєвод ѡт над сїи продатєлїи єжє сȣт по рєдȣ вишє рєчєни. И видѣχ господство ми и книги господскїи над сїє ѡчинє и лозїє: книга Шєрбанов воєвод, когда бист тєчєнїє лѣтом ҂зргї҃ и книга Гаврїил воєвод въ тєчєнїє лѣтом ҂зркз҃.

И потом, къда єст бил нинѣ, въ при днїє господство ми, а Калфа Радꙋл ѡн сам пришєл прєд господство ми ȣ вєликїи диван и прєд въсѣχми болѣром господства ми тєрє єст продал сїє ѡчинє въсѣχ и виноградꙋ почтєннаго правитєлю господство ми жȣпан Хризєв вєл логофєт за ҂к҂ат҃ аспри готови. И дал иχ єст Калфа Радꙋл въсѣχ книговєχ єго и записє колицє сȣт имѣл ѡн за покȣпєнїє на рȣк жȣпан Хризєв вєл лѡгофєт.

И видѣχом господства ми и запис за продан̈їє, със мноѕи болѣри свєдєтєлїи написани ȣ запис, на имє: ѡт Кълпина, Палалога лѡгофєт и синъ єго Калотъ и ѡт Кълинєщи, Дѣдюл вътаχ и ага Гика и стар Єима и Гинѣ армаш и Парипа постєлник и ѡт варош Флочи, Єтанчюл столник и ѡт Чєптȣрилє, Пътрȣ постєлник и ѡт Доброєщї, Драгȣл постєлник и ѡт Бротїꙗни, Василїє, синъ Марков пєχарник

и ѡт Бꙋтещи, Параскива лѡгофет и мнози болѣри єже нє сꙋт писани здє въ книга сїѧ.

Сего радї, дадох съм господство ми почтенном правителю господство ми жꙋпан Хризев вел лѡгофет, ꙗкоже да мꙋ єст ѡчинъ дѣдїно и въ ѡхабъ синовом и внꙋком и прѣвнꙋчетом и нє ѡт когождо непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже ꙋбо и сведетелїи постави господство ми: жꙋпан Папа великїи дворник и жꙋпан ....[1] и жꙋпан Дꙋмитрашко вел вистїꙗр и жꙋпан Михо великїи спатар и жꙋпан Вартоломи великїи столник и жꙋпан Павлаки вел комис и жꙋпан Ѩпостол вел пехарник и жꙋпан Костандин великїи постелник. И исправник Папа великїи дворник.

И аз, Лепъдат логофет, написахом въ на столни градꙋ Бꙋкꙋрещи, мѣсеца апрілїє ві҃ дьни и ѡт създанїє мира даже до нинѣ, ѡт Ѩдама до въ сего писанїє теченїа лѣтом, въ лѣт ҂зрл҃є, а ѡт рождества Христова, ҂ах҃кз.

† Їѡ Ѩлиѯандрꙋ вѡєвѡда, милѡстїю Божїю господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele jupan Hriza mare logofăt şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie ocină în Bălţaţii de Jos din judeţul Prahova, însă partea lui Calfa Radul toată, cît a avut el cumpărătură din zilele răposatului Şerban voievod a treia parte din ocina lui Dragomir, fiul lui Neagul din Bălţaţi, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din pomet jumătate şi dealul cu vii 6 răzoare şi din vatra satului, de pretutindeni, ori cît se va alege de peste tot hotarul.

Şi iar să fie cinstitului dregător al domniei mele jupan Hriza mare logofăt ocină în Bălţaţi, însă partea lui Calfa Radul toată, pe care a avut-o el cumpărătură de la Tanasie paharnic Rudeanul, din partea lui Coteşilă jumătate, din cîmp şi din pădure şi din apă şi cu vad de moară, de pretutindeni şi de peste tot hotarul cît se va alege.

Şi iar să-i fie cinstitului dregător al domniei mele jupan Hriza mare logofăt ocină în Bălţaţii de Jos, însă partea lui Calfa Radul toată, cît a avut cumpărătură de la Vasilie vistier din Călineşti, din partea lui Coteşilă iar jumătate de pretutindeni şi de peste tot hotarul, din a şasea funie a treia parte, partea lui Coteşilă deplină, peste tot.

Şi iar să fie cinstitului dregător al domniei mele jupan Hriza mare logofăt două răzoare de vie în dealul Bălţaţilor care sînt lîngă celelalte 6 răzoare mai sus zise, de i-au fost lui Calfa Radul cumpărătură de la Stoica al lui Iuova din Bălţaţi şi de la jupaniţa lui, Maria.

Şi iar să fie cinstitului dregător al domniei mele jupan Hriza mare logofăt două răzoare de vie în dealul Bălţaţilor, care sînt lîngă acele 8 răzoare mai sus zise, ce i-au fost lui Calfa Radul schimb de la Radul Burducea din Bălțați.

---

[1] Loc alb.

Pentru că aceste mai sus zise ocine şi vii din Bălțații de Jos au fost cumpărate de Calfa Radul din zilele răposatului Şerban voievod de la aceşti vînzători care sînt pe rînd mai sus spuşi. Şi am văzut domnia mea şi cărți domneşti pe aceste ocine şi vii: cartea lui Şerban voievod, cînd a fost cursul anilor 7113 şi cartea lui Gavriil voievod, în cursul anilor 7127.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar Calfa Radul el singur a venit înaintea domniei mele în divanul cel mare şi înaintea tuturor boierilor domniei mele de a vîndut toate aceste ocine şi vie cinstitului dregător al domniei mele jupan Hriza mare logofăt, pentru 21 300 aspri gata. Şi i-a dat Calfa Radul toate cărțile lui şi zapisele, cîte a avut el de cumpărătură, la mîna jupanului Hriza mare logofăt.

Şi am văzut domnia mea şi zapis de vînzare, cu mulți boieri martori scrişi în zapis, anume: din Cîmpina, Palaloga logofăt şi fiul lui, Calotă şi din Călineşti, Deadiul vătah şi aga Ghica şi Sima cel bătrîn şi Ghinea armaş şi Paripa postelnic şi din oraşul Floci, Stanciul stolnic şi din Cepturile, Pătru postelnic şi din Dobroeşti, Dragul postelnic şi din Brătiiani, Vasilie, fiul lui Marco paharnic şi din Buteşti, Paraschiva logofăt şi mulți boieri, care nu sît scrişi aici în cartea aceasta.

Pentru aceasta, am dat domnia mea cinstitului dergător al domniei mele jupan Hriza mare logofăt, ca să-i fie ocină, dedină şi de ohabă fiilor şi nepoților şi strănepoților şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan.. [1] şi jupan Dumitraşco mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Vartolomi mare stolnic şi jupan Pavlachi mare comis şi jupan Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic Papa mare vornic.

Şi eu, Lepădat logofăt, am scris în cetatea de scaun Bucureşti, luna aprilie 12 zile şi de la facerea lumii pînă acum, de la Adam pînă la această scriere cursul anilor, în anul 7135, iar de la naşterea lui Hristos, 1627.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., A.N., LX/15.
Orig., perg. (37 × 55), pecete timbrată.

210

1627 (7135) aprilie 13, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte m-rii Radu Vodă prăvălii în Bucureşti, în urma unei judecăți.

† Милостїєю Божїєю Їѡ Ѧлєѯандрꙋ воєвода и господинъ, синъ покоиннаго Їѡ Радꙋл воєвода. Дават господство ми сїю повелѣнїє господства ми sfintei

---

[1] Loc alb.

mănăstiri a domnii méle de în Bucureşti, hram Svéta Troiță şi părintelui egumenul Gligorie, ca să fie svintei mănăstiri neşte prăvălii aicea în oraş în Bucureşti ce sînt lîngă prăvăliile mănăstirii Sveti Gheorghie, care prăvălii fostu-le-au cumpărat Stelea spătariul de la Norocea vornicul înncă de în zilele răposatului moşului domnii méle Mihnea voevod. Şi tot le-au ținut mănăstirea Stelei de în Bucureşti, caré iaste metoh la Svéta Troiță, aceaste prăvălii cum bună pace.

Iar cîndu iaste acum, o fată a lu Gherghe Critico, anume Mihelita şi cu 1 fecior al ei, anume Petru, ei au scornit pîră şi au venit înnaintea domnii méle în divan de se-au pîrît de față cu egumenul Gligorie şi aşa pîrîia Mihelita cu fie-său Petru cum au fost cumpărat şi tată-său Gherghe Critico 2 prăvălie de la Norocea vornicul, den prăvăliele ce au fost cumpărat Stelea spatar. Într-acéia, domnia mea am căutat şi am judecat pre dirept şi pre lége şi am ales domnia mea de în divan pre sluga domnii méle Ianiu vtori portar de să întrébe negutătorii şi bătrînii oraşului: fost-au cumpărat Gherghe Critico 2 prăvălii de la Norocea vornicul au n-au cumpărat? Deci bătrînii oraşului ei au mărturisit cu sufletele lor cum n-au cumpărat nimica Gherghe, ce au şezut numai în chirie într-acele prăvălii. Şi au rămas Mihelita fata lu Gherghe Critico şi fiiu-său Pătru de lége şi de judecată.

Iar apoi, părintele Gligorie egumenul nu se-au îndurat, ce au miluit pre Miheleta şi pre Pătru cu 20 de galbeni, ca să nu mai aibă lucru nici ei, nici feciorii lor, nici rudele lor, ce să-ş ție mănăstirea prăvăliile cu bună pace, să-i fie de moşie şi de niminilé opreală să n-aibă. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник Хриза вел лwгофет.

Пис Лепъдат ѹ Бѹкѹрещи, мѣсеца априлїе г҃ї дьни, въ лѣт ҂зрле.

† Їw Ѧлеѯандрѹ вwевwда, милостїю Божїю господинь.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XXIII/6.
Orig., hîrtie (30 × 21,5), pecete timbrată.
Copie ibidem, ms. 256 f. 110 v—111.

211

1627 (7135) aprilie 13, Bucureşti,

Alexandru Coconul voievod întăreşte răscumpărarea din rumînie a lui Oancea din Prodileştii de Sus, județul Dîmbovița, de către m-rea Strîmbul.

† Милостїею Божїею Їw Ѧлеѯандрѹ воевода и господинъ въсои земле Ѹггрровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго покоинааго Їw Радѵл воевода. Дават господство ми сїе повеленїе господство ми Ѡанчев wт Гор Продилещи, wт сѹдство

Дъм<бовница> и със синови єго єлицєм Богъ даст, ꙗкожє да єст ѡт съда напрєд ȣ мирно и свободно за вєчинїє ѡт къ свѣта монастир Єтръмбȣл и ѡт къ єгȣмєнȣл Мардарїє и ѡт къ въсих калȣгєрїи, за ˙нихто бантованїє да нє имат въ вѣки. Понєжє того чьловѣкъ, Ѡанча, ѡн єст бил вєчин монастирєв Єтръмбȣл ѡт Гор Продилєщї. Тажє къда єст бил нинѣ, въ дьнїє господство ми, а Ѡанча ѡн скȣповал сѣ сȣт за вєчинїє ѡт къ свѣта монастир Єтръмбȣл и ѡт къ Мардарїє, что єст бил єгȣмєн, за ҂ї̃ аспри готови и за три кобилє със жрѣбци. И сїи вишє рєчєни аспри дал ю єст Мардарїє єгȣмєнȣл по ѡчина ѡт над Прєда ѡт Баломирєщї тєрє єст покȣпил пакижє дѣдїнȣ въ свѣта монастир. И простил ȣ єст калȣгєрїи ѡни за ихном доброволю и със ȣзнанїа въсѣм мєгїашом ѡт гор из дол и ѡт ѡкръст мєстом и ѡт прєд господства ми.

И били сȣт на ѡстроєнїа им мнози болѣри и добри людїє свєдѣтєлїи на имє: ѡт Копъчѣни, Ꙗнакє дворник и ѡт Баломирєщи, Прєда постєлник и ѡт Продилєщи, Радꙋл монах и Пъдȣрє и брат си Нѣгоє и ѡт Ꙗрши, Лазар рошїȣл и Єимїон, синъ Радꙋлов Продилєскȣл и попа Радꙋл и Нѣгȣл пръкълабȣл мънъстирїи.

Єєго радї дадох съм господство ми Ѡанчєв, ꙗкожє да єст ȣ мирно и свободно за вєчинїє ѡт къ свѣта монастир Єтръмбȣл ѡн и синови єго и нє ѡт когождо нєпоколѣбимо, поризмо господства ми.

Єєжє ȣбо и свєдєтєлїє поставлѣєм господство ми: жȣпан Папа вєл дворник и жȣпан Хриза вєл лѡгофєт и жȣпан Дȣмитрашко вєл вистїꙗр и жȣпан Михо вєл спатар и жȣпан Бартоломи вєл столник и жȣпан Павлаки вєл комис и жȣпан Ꙗпостол вєл пєхарник и жȣпан Костандин вєл постєлник. И исправник Хриза вєликїи логофєт.

И написах, Лєпъдат логофєт, къ настол градꙋ Бȣкȣрєщи, мѣсєца апрїлїє гї̃ дьни и ѡт Ꙗдама въ лѣт ҂зрлє̃.

† Їѡ Ꙗлєѯандрȣ вѡєвѡда, милостїю Божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Oancea din Prodileştii-de-Sus din județul Dîmbovița şi cu fiii lui, cîți Dumnezeu îi va da, ca să fie de acum înainte în pace şi slobod de vecinie de către sfînta mănăstire Strîmbul şi de către egumenul Mardarie şi de către toți călugării, de nimeni să nu aibă tulburare în veci. Pentru că acel om, Oancea, el a fost vecin al mănăstirii Strîmbul din Prodileştii-de-Sus. Apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, Oancea s-a răscumpărat de vecinie de la sfînta mănăstire Strîmbul şi de la Mardarie, care a fost egumen, pentru 10 000 aspri gata şi pentru trei iepe cu mînji. Şi aceşti aspri mai sus-zişi i-a dat Mardarie egumenul pe ocina de la Preda din Balomireşti, de a cumpărat iarăşi dedină la sfînta mănăstire. Şi l-au iertat călugării de a lor bunăvoie şi cu ştirea tuturor megiaşilor din sus, din jos şi din jurul locului şi dinaintea domniei mele.

Şi au fost la întocmirea lor mulţi boieri şi oameni buni martori, anume, din Copăceni, Ianache vornic şi din Balomireşti, Preda postelnic şi din Prodileşti, Radul monah şi Pădure şi fratele său Neagoe şi din Arşi, Lazăr roşul şi Simion, fiul lui Radul Prodilescul şi popa Radul şi Neagul, pîrcălabul mănăstirii.

Pentru aceasta am dat domnia mea lui Oancea ca să fie în pace şi slobod de vecinie de către sfînta mănăstire Strîmbul, el şi fiii lui şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Hriza mare logofăt şi jupan Dumitraşco mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Vartolomi mare stolnic şi jupan Pavlachi mare comis şi jupan Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic Hriza mare logofăt.

Şi am scris, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Bucureşti, luna aprilie 13 zile şi de la Adam în anul 7135 <1627>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CCCLXVI/121.
Orig., hîrtie (43 × 29), pecete timbrată.

212

1627 (7135) aprilie 14.

Luca din Păuşeşti vinde lui Sima logofăt un loc la Păltinet.

† Scris-<a>m eu Luca de în Păuşeşti, ficiorul Răducului, al mieu zapis cum să să ştie că am vîndut logofătului Simei u<n> codru de loc cît să va alege parta mea la Păltinet, de în matca Otăsăului pînă hotarul Genunenilor şi de u<n>de au vîndut Gligorie şi Pîrva Grecului pînă hotarul Şărbăneştilor, derept 1100 de bani gata. Şi o am vîindut de a mea bună voe, cu ştire tuturor fraţilor.

Şi la ceastă tocmala nostră fost-au mulţi boeri şi megiiaşi de prejur, anume: Cîrstiian postelnic ot Boteni i Mana logofătu ot Şirinasa i Preda logofătul ot Şirinasa i Dragomir ot Pruîndeni i Pana logofătul ot Rîmnic i Dan ot Bîrzeşti, ot Păuşeşti, Gligorie i Lăpădat i Opre, sinŭ Batov i pop Zahariia i Stanciu Oprei i Nicula i Dumitru Greculov i Ilie i Radul Bidiviiul.

Пис аз Гиωрма питарюл, месеца априлїе д͠ї дьни, въ лет ҂з͠рле.
Eu Mani logofet.
Eu Prida am scris.

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, V/11.
Orig., hîrtie (30,5 × 22), cinci peceţi aplicate.
Copie ibidem, ms. 445 f. 130.

1627 (7135) aprilie 14, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Hrizea mare logofăt mai multe ocini şi vii în Bălţaţii-de-Jos din judeţul Prahova.

† Милостїєю Божїєю Їѡ Ꙗлеѯандрꙋ воєвода и господинъ въсои земле Ѹггровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго, покоиннаго Їѡ Радѵл воєвода. Дават господство ми сїю повеленїє господство ми почтеннаго правител господство ми жꙋпан Хриза великїи логофет и със синови си елицем Богъ даровах, ꙗкоже да мꙋ єст ѡчинъ ꙋ Дол Бълцаци ѡт сꙋдство Прах<ова>, ѡбаче дел Калфен Радѵлов въсах, колико єст имал ѡн покꙋпенїє, ѡт дел Нѣгꙋлѡв третаго дел, ѡт над Драгомир Бꙋтою, синъ Нѣгꙋлов и ѡт синови Драгомиров, Мирослав и Мирча ѡт Кꙋклешꙋ, ѡт полю и ѡт шꙋма и ѡт вод и ѡт ѡвощїю половино и ѡт дѣлꙋл със виноградї ѕ҃ розоаре и ѡт седалище селѡв, ѡт посвꙋди, ѡт по въсом хотаром, варе єлика се хтит изврати.

И паки да єст почтенном правителю господства ми жꙋпан Хриза вел лѡгофет ѡчинꙋ ꙋ Бълцаци дел Калфен Радѵлѡв вьсах что єст имал ѡн покꙋпенїє ѡт над Танасїє пехарник Рꙋдѣнꙋл, ѡт дел Котєшилъв половино, ѡт при дьнїє покоинном Шербанов воєвод, ѡт полю и ѡт шꙋма и ѡт вод и със брод за водиницꙋ, ѡт посвꙋди и ѡт по въс хотаром єлико се хтет изврати. Ꙗ Танасїє пехарник, ѡн єщеже ѡ єст бил покꙋпали сїє ѡчинъ ѡт над Никоаръ комис, въ дьнїє Михаил воєвод, а Никоаръ комис єст бил покꙋпил сїю ѡчинъ ѡт над Котєшилъ, синъ Ѡанчев ѡт Бълцаци.

И пак да єст почтенном правител господство ми жꙋпан Хриза вел логофет ѡчинꙋ ꙋ дол Бълцаци, ѡбаче дел Калфен Радѵлов въсах, колико сꙋт имѣли ѡн покꙋпенїє ѡт над Василїє вистїꙗр ѡт Кълинещи, ѡт при дьнїє Ꙗлеѯандрꙋ воєвод, синъ Илїꙗшов воєвод, ѡт дел Котєшилъв, синъ Ѡанчев, пакиже половино ѡт посвꙋди и ѡт над въсом хотаром, ѡт шєстаго ꙋжа третаго дел, дел Котєшильв заплъно прєз въс.

И пак да єст почтеннаго правител господство ми жꙋпан Хриза вел логофет ꙋ дѣлꙋл Бълцацїилор два розоаре за виноградѵ что сꙋт код тех дрꙋге ѕ҃ розоаре за виноградѵ више речене, что сꙋт бїѡ Калфен Радꙋлѡв покꙋпенїє ѡт над Єтонка Юѡвен ѡт Бълцаци и ѡт жꙋпаница єго Марїѧ.

И пак да єст почтеннаго правител господство ми жꙋпан Хриза вел логофет ꙋ дѣлꙋл Бълцацїилор два розоаре за виноградѵ єже сꙋт код тех и҃ розоаре више речене что єст бил Калфен Радѵлѡв променїє ѡт над Радѵл Бꙋрдꙋча ѡт Бълцаци.

<П>онеже сїє више речене ѡчине и виноградѵ ѡт дол Бълцаци била єст покꙋпене въсѣх за Калфа Радѵл ѡт над сїи продателїи єже сꙋт по редо више речени.

И видѣхом господство ми и книги господскїи над сїє ѡчинє и лозїє: книга покоинном Шєрбан воєвод когда бист тєчєнїє лѣтом ҂зргї и книга Ѧлєѯандрȣ воєвода, синъ Илїѩшов воєвод, въ тєчєнїє лѣтом ҂зркє и книга Гаврїил воєвод тєчєнїа лѣтом ҂зркз.

Тажє, а потом, къда єст бил съда въ дьнїє господства ми, а Калфа Радѹл ѡн сам пришєл прєд господства ми ȣ великїи диван и прєд въсѣми чьститими болѣрини господство ми тєрє єст продал сїє ѡчинє и виноградї въсѣх почтєнном правител господство ми жȣпанȣ Хризєв вєл логофєт за ҂к҂ат аспри готови. И дал их єст Калфа Радȣл въсѣх книѓовє єго и записє колицє сȣт имал ѡн за покȣпєнїє на рȣка жȣпанȣ Хризєв вєл лѡгофєт.

И видѣхом господство ми и запис ѡт рȣк Калфєи Радѹлѡв за проданїє със многи болѣри свєдєтєлїи написани ȣ запис, по имє: ѡт Кълпина, Палалога логофєт и синъ єго, Калотъ и ѡт Кълинєщи, Дѣдюл въта׀хȣл и ага Гика и стар Сима и Гинѣ армаш и Парипа постєлник и ѡт варош Флоч, Станчюл столник и ѡт Чєптȣрилє, Пътрȣ постєлник и ѡт Доброєщи, Драгȣл постєлник и ѡт Бръ̆тїѩни, Василїє, синъ Марков пєхарник и ѡт Бȣтєщи, Параскива логофєт и мнози добри людїє, єжє нє сȣт писани здє въ книга сїє.

Сєго ради дадох съм господство ми почтєннаго правител господство ми жȣпан Хриза вєл логофєт, ѩкожє да мȣ єст ѡчинъ дѣдино и въ ѡхаб синѡвом и внȣком и прѣвнȣчєтом и нє ѡт когождо нєпоколѣбимо, поризмо господство ми.

Сєжє ȣбо и свєдєтєлїи поставлѣєм господство ми жȣпан Папа вєл дворник и жȣпан ....[1] и жȣпан Дȣмитрашко вєл вистїѩр и жȣпан Михо вєл спатар и жȣпан Вартоломи вєл столник и жȣпан Павлаки вєл комис и жȣпан Ѧпостол вєл пєхарник и жȣпан Костандин вєл постєлник. И исправник Папа вєликїи дворник.

И аз, Лєпъдат лѡгофєт, написах въ настолнїи градѹ Бȣкȣрєщи, мѣсєца априлїє дї дьни и ѡт Ѧдама до нинѣ тєчєнїа лѣтом, въ лѣт ҂зрлє.

† Їѡ Ѧлиѯандрȣ воєвода, милостїю Божїю господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele jupan Hriza mare logofăt şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie ocină în Bălţaţii de Jos din judeţul Prahova, însă partea lui Calfa Radul toată, cît a avut el cumpărătură, din partea lui Neagul a treia parte, de la Dragomir Butoiu, fiul lui Neagul şi de la fiii lui Dragomir, Miroslav şi Mircea din Cucleşu, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din pomet jumătate şi din dealul cu vii 6 răzoare şi din vatra satului, de pretutindeni, de peste tot hotarul, ori cît se va alege.

---

[1] Loc alb.

Şi iar să fie cinstitului dregător al domniei mele jupan Hriza mare logofăt ocină în Bălţaţi partea lui Calfa Radul toată, pe care a avut-o el cumpărătură de la Tanasie paharnic Rudeanul, din partea lui Coteşilă jumătate, din zilele răposatului Şerban voievod, din cîmp şi din pădure şi din apă şi cu vad de moară, de pretutindeni şi de peste tot hotarul cît se va alege. Iar Tanasie paharnic, el încă a cumpărat această ocină de la Nicoară comis în zilele lui Mihail voievod, iar Nicoară comis a cumpărat această ocină de la Coteşilă, fiul lui Oancea din Bălţaţi.

Şi iar să fie cinstitului dregător al domniei mele jupan Hriza mare logofăt ocină în Bălţaţii de Jos, însă partea lui Calfa Radul toată, cît a avut el cumpărătură de la Vasilie vistier din Călineşti, din zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Iliaş voievod, iar jumătate de pretutindeni şi de peste tot hotarul, din a şasea funie a treia parte, partea lui Coteşilă deplin, peste tot.

Şi iar să fie cinstitului dregător al domniei mele jupan Hriza mare logofăt două răzoare de vie în dealul Bălţaţilor, ce sînt lîngă celelalte 6 răzoare de vie mai sus-zise, ce i-au fost cumpărătură lui Calfa Radul dela Stoica al lui Iuova din Bălţaţi şi de la jupaniţa lui, Maria.

Şi iar să fie cinstitului dregător al domniei mele jupan Hriza mare logofăt două răzoare de vie în dealul Bălţaţilor care sînt lîngă cele 8 răzoare mai sus-zise, ce i-au fost lui Calfa Radul schimb de la Radul Burducea din Bălţaţi.

Pentru că aceste mai sus-spuse ocine şi vie din Bălţaţii de Jos au fost cumpărate toate de Calfa Radul de la aceşti vînzători, care sînt pe rînd mai sus-spuşi. Şi am văzut domnia mea şi cărţi domneşti pe aceste ocine şi vii: cartea răposatului Şerban voievod, cînd a fost cursul anilor 7113 şi cartea lui Alexandru voievod, fiul lui Iliaş voievod, în cursul anilor 7125 şi cartea lui Gavriil voievod, cursul anilor 7127.

Astfel, după aceea, cînd a fost acum în zilele domniei mele, iar Calfa Radul, el singur a venit înaintea domniei mele în divanul cel mare şi înaintea tuturor cinstiţilor boieri ai domniei mele de a vîndut aceste ocine şi vii toate cinstitului dregător al domniei mele, jupanului Hriza mare logofăt, pentru 21 300 aspri gata. Şi a dat Calfa Radul toate cărţile lui şi zapisele, cîte a avut el de cumpărătură, la mîna jupanului Hriza mare logofăt.

Şi am văzut domnia mea şi zapis de vînzare de mîna lui Calfa Radul, cu mulţi boieri martori scrişi în zapis, anume: din Cîmpina, Palaloga logofăt şi fiul lui, Calotă şi din Călineşti, Deadiul vătahul şi aga Ghica şi Sima cel bătrîn şi Ghinea armaş şi Paripa postelnic şi din oraşul Floci, Stanciul stolnic şi din Cepturile, Pătru postelnic şi din Dobroeşti, Dragul postelnic şi din Brătiiani, Vasilie, fiul lui Marco paharnic şi din Buteşti, Paraschiva logofăt şi mulţi oameni buni, care nu sînt scrişi aici în cartea aceasta.

Pentru aceasta, am dat domnia mea cinstitului dregător al domniei mele jupan Hriza mare logofăt, ca să-i fie de ocină, dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan...[1] şi jupan Dumitraşco mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Vartolomi mare stolnic şi jupan Pavlachi mare comis şi jupan Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic Papa mare vornic.

Şi eu, Lepădat logofăt, am scris în cetatea de scaun Bucureşti, luna aprilie 14 zile şi de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7135 <1627>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., A. N., LX/16.
Orig., perg. (37 × 49), pecete timbrată.

214

1627 (7135) aprilie 15.

Popa Iane vinde lui Marco postelnic vii în Săteni cu două livezi cu pomi, o silişte de casă şi trei locuri.

† Scris-am eu popa Iane acesta al mieu zapis la mî<na> postélnecului Marco, cum să să ştie că i-am vîndut viiale de la Săténe cu 2 leveze cu pomi şe cu o silişte de casă, cu loc de grădină şi cu trei locure la cîmpŭ. Şe o-m vîndut dereptŭ 60 de galbini, de bunăvoe mea şe a préotisei melé şe cu voe coconilor miei şe a toată casa mea. Şe o-m dat postélnicului Marco de a noastră bunăvoia, să fie lui moşie şe feciorilor lui şe nepoţi, strenepoţilor lui şe de nemé legănat în vecŭ, ce să fie lui moşii dereptă, că o-m dat şe o-m vîndut de a noastră bunăvoe, nu cu vreo silă sau de nevoe, ce cu voe nostră şe fie volnecŭ cu acist zapis să-ş facă şe carte domnescă de moşie.

Şe mărturie: popa Thanasie clisiari şe popa Dima, sinŭ pop Nencevŭ şe popa Necula gospodinu şe Dragomir postelnic şe Necula postelnic, şe alţi mulţi omene buni şe bătrîni.

Şe l-am scris eu popa Vasilie Drăncescul de bunăvoe lor, şe mărturisescŭ.

Пис мѣсеца априлїе еі҃ дьни в лѣт ҂зрл҃е.

† Scris-am eu popa Eno păîntru credeţa şi păîntru pecete, ca n-am avut.

Tatul logofăt den vistierie.

Şerban ot vistierie, mărturie.

Παρηπος μαρτηρο τα ανοθεν.

Ιοαννης καμαρασι τα ανοθε γεγραμενα μαρτηρώ.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţării Rom., XXXV/6.
Orig., hîrtie (31 × 21), trei peceţi aplicatc.
Copii ibidem, mss. 127 f. 177v. şi 134 f. 35.

---

[1] Loc alb.

215

1627 (7135) aprilie 15.

Vlad din Păuşeşti cu fraţii şi nepoţii săi vînd lui Sima logofăt locuri în Jarişte, Zărnoste şi Dălban.

† Scris-am eu unchiaşul Vladul de în Păuşeşti şi eu Radul frate-său şi eu Stănilă iară frate-său şi Stanomir şi eu Stanciul, nepotul Vladului şi Diicul al nostru zapis să fie la mîna logofătului Simei, cum să să ştie că i-am vîndut 10 i pol fălci de loc, 1 la Fîntîna Urdei, la Jaroşte 3, la Zărnoste iară 3, la Dălban iară 3 pol, însă le-m dat nemăsurate i arate, iară cînd le vom măsura, să avem a-i da zece fă<l>ci şi jumătate.

Şi o am văîndut de a noastră bunăvoe bani 1000, cu ştire tuturor f<r>aţilor, de înnainte mulţi megiiaşi, anume: Tudor Grecul postelnicul, Cîrstiian ot Botini, ot Păuşeşti, Ghigorie, Stănilă, Radul Bidiviul i Jupa, popa Stoica, popa Zahariia i Stroe cu frate-său Prede ot Şirinasa şi mulţi meciiaşi de în prejur.

Пнс апрнлїє єї҃ дьнн, въ лѣт ₓзрлє҃.

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, V/12.
Orig., hîrtie (16 × 22), cinci peceţi aplicate.
Copie ibidem, ms. 445 f. 129 v—130.

216

1627 (7135) aprilie 16.

Jupîneasa Neaga îşi împarte cu Preda postelnic satul Frecaţi şi rumânii de acolo.

† Adecă eu jupînéasa Néaga şi cu ficiorul meu, anume Ghirghie, scris-am acesta al meu zapis să fie la mîna Pridei postelnic ot Tătărani, cum să să ştie că am avut un satŭ amîndoi dinpriună, anume Frecaţii. Dici nu i-am mai fost înpărţitŭ, iar noi acum am mirsŭ de ne-am voitŭ şi i-am potrivit di i-am înpărţitŭ. Însă rumânii Pridei postelnic să să ştii, anume: Stanciul Edral cu 4 ficiori, Badiul cu 2 ficiorii, Tatin cu 3 ficiori, Nan cu 1 ficior, Oancea cu 2 ficiori.

Şi i-am împărţit di a noastră bunăvoe cum de acum nainte să [să] nu mai aibă tréabă cu rumânii Pridei postelnic nici eu, nici fiiu miu Ghirghii, nici Prida postelnic cu ai mie rumâni. Şi ne-am tocmit de a noastră bunăvoe, fără nici o sîlă.

Aceasta mărturisăscŭ cu cesta al miu zapis.

Ѿписа аз, Ꙋдрище, мѣсеца априлїе ѕ҃ї дьни, в лѣт ҂зрле҃.
Papa vel dvornic
Βαρθολομαῖος στολνίκος
. . .[1]
Hriza vel logofet
Ασλαν προγην βορνικος
Gherghe peharnic[2]

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, LXXXVIII/4.
Orig., hîrtie (31 × 21), şase peceţi aplicate.
Copie ibidem, ms. 172 f. 534.

217

1627 (7135) aprilie 20.

Popa Tudor din Fundeni vinde lui Aldea o ocină în Găneştii de Sus.

† Adică eu popa Tudor ot Fundeni, de înpreună cu preoteasa mea Anca şi cu fiul meu Necula scris-am şi mărturisim cu acesta al nostru zapis, ca să fie de mare credinţă la mîna Aldii, pentru să să ştie că i-am vîndut ocină în Găneştii de Sus stînjini 130 şi în apă şi de în pădure şi de în cîmp, preste tot hotarul, derept ughi 20. Şi le-am vîndut de a noastră bunăvoe, fără nici o silă, cu ştirea tuturor megiiaşilor şi de în sus şi de jos, ca să fie lui moşie şi lui şi coconilor lui şi nepoţilor lui şi strenepoţilor lui ohabnică.

Şi cînd i-am vîndut această ocină fost-am mulţi megiaşi mărturi, pre anume: ot Fundeni, Iuftimie, de Stoineşti, Radu Desul cu fiii-su Drăgan, ot Bucureşti, Florea călăraş cu fiii-su Stan, ot Piteşti, Şteful logofătul, ot Găneşti de Jos, Dumitru logofătul.

Şi am scris eu, Ştefгl logofătul ot Bucureşti. Şi pentru mare credinţă, ne-am pus şi degetul.

Şi le-am vîndut în zilele lui Alexandru vodă, sin Radu vodă.

Pis aprilie 20, vă leat 7135 <1627>.

Acad. R.P.R., MCCXXXV/4.
Copie din sec. al XIX-lea.

---

[1] Loc rupt.
[2] Semnături autografe.

1627 (7135) aprilie 20, Tîrgovişte.

Gherghe judeţul şi pîrgarii din Tîrgovişte întăresc lui Marco postelnic o vie în dealul satului Săteni.

† Въ имє ѡтьца и сина и свѣтаго дꙋха троицъ єдїно сꙋщна нєраздѣлима, амин.

† Потом, исписах аз Герги сꙋдьцꙋ и в҃ї на десетим пꙋргаром ѡт варош ѡт Тръговищє сїѡм нашє книгꙋ ѡвом болѣрин по имє Марко пѡстѣлник, ꙗкожє да им єст єдна виноград ꙋ дѣлꙋл селови Сътѣнїи със в҃ ливези и със ѡкощїи и със єдна силищє за кꙋкю и със место за грѫдїнъ и със г҃ нивє на полю и със въс место и със въс ходок, колико хокет хтит сє избрат ѡт ѡкрѫстъ того лѡзїєви и ꙋ полю и ꙋ село, понєжє га єст покꙋпих жꙋпан Марко постєлник тех вишє речени местовє и лѡзїє ѡт над попа Іѡнє ѡт варош ѡт Тръговищє и ѡт над пападїєємꙋ по имє Ꙗнка и ѡт над синови си по имє Дꙋмитрꙋ и ....[1] за ѯ҃ желтици готови. И продадошє поп Іѡнє и <па>пaдїє ємꙋ и сынови си ємꙋ ѡт нихним доброволю и бєз нихщожє силостїє. Такождє и жꙋпан Марко пѡстєлник покꙋпил сꙋт ѡт нихнꙋ доброволѣ, със знанїє въсєм мєгїꙗшим ѡт ѡкрѫстъ тех местовє ѡт гор и ѡт дол и ѡт прѣд мноѕи добри чьловєци стари и младї и свѣщєници варашани и болѣри.

И дадошє нєгови прави жилтици готови, колици сꙋт вишє писани, ꙗкожє да га им єст тех вишє речени местовє ѡчини и дѣдини въ ѡхабꙋ ємꙋ и синови ємꙋ, колици им господь Богъ даст и внꙋком и прѣꙋнꙋчедом ємꙋ, и ѡт нихкохгожє, нєпоколѣблєни въ вѣки.

Сєжє и сведєтєлїє поставлѣємꙋ коє сꙋт бил на сїю такмєжїю добри чьловєци по имє: поп Ꙗѳанасїє клисїарх господски и поп Нєкꙋла господски и поп Кирфотъ господски и поп Иван ѡт Свѣта Пєтка и поп Дима, синъ попєв Нѣнчꙋлꙋи и Басилїє Дрєнчєскꙋл поп и Парипа постєлник и Татꙋл логофєт ѡт вистєрїє и Шєрбан лѡгофєт ѡт вистєрїє и Іѡнє кънърашꙋл и Драгомир пѡстєлник и Нєкꙋла пѡстєлник и Стоика пѡстєлник и Сима ал лꙋ Панъ и Герги постєлник, синъ Кръчꙋнов и Михаил събїєрꙋл и ѡт село Сътѣни, Бинтилъ и синови си по имє Ѡпрѣ и Данчꙋл и Кръстѣ и многи добри людїє ижє их нє сꙋт писани въ книга сїꙗ.

И аз, стари Єфрєм лѡгофєт ѡт Тръговищє, пис мѣсєца априлїє к҃ дьни, въ лѣто ҂з҃рлє.

† În numele tatălui şi al fiului şi al Sfîntului Duh, troiţă de o fiinţă, nedespărţită, amin.

† După aceea, am scris eu Gherghi judeţul şi 12 pîrgari din oraş din Tîrgovişte această carte a noastră acestui boier anume Marco postelnic, ca să-i fie lui

---

[1] Loc alb.

o vie în dealul satului Sătenii, cu 2 livezi şi cu pometul şi cu o silişte de casă şi cu loc de grădină şi cu 3 ogoare la cîmp şi cu tot locul şi cu tot venitul, oricît se va alege dimprejurul acelei vii şi în cîmp şi în sat, pentru că le-a cumpărat jupan Marco postelnic aceste mai sus-zise locuri şi vie de la popa Iane din oraş din Tîrgovişte şi de la preoteasa lui, anume Anca şi de la fiii săi, anume Dumitru şi... [1] pentru 60 galbeni gata. Şi au vîndut popa Iane şi preoteasa lui şi fiii săi de a lor bunăvoie şi fără de nici o silă. De asemenea şi jupan Marco postelnic a cumpărat de bunăvoia lui, cu ştirea tuturor megiaşilor dimprejurul acelor locuri, din sus şi din jos şi dinaintea multor oameni buni, bătrîni şi tineri şi preoţi, orăşeni şi boieri.

Şi a dat ai săi drepţi galbeni gata, cîţi sînt mai sus-scrişi, ca să-i fie lui aceste mai sus-zise locuri, ocine şi dedine de ohabă lui şi fiilor lui, cîţi domnul Dumnezeu îi va da şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de nimeni neclintit în veci.

Iată şi martori punem, care au fost la această întocmire, oameni buni, anume: popa Athanasie clisiarh domnesc şi popa Necula domnesc şi popa Chirfotă domnesc şi popa Ivan de la Sfînta Vineri şi popa Dima, fiul popei Nenciul şi Vasilie Drencescul popă şi Paripa postelnic şi Tatul logofăt de vistierie şi Şerban logofăt de vistierie şi Iane cămăraşul şi Dragomir postelnic şi Necula postelnic şi Stoica postelnic şi Sima al lu Pană şi Gherghi postelnic, fiul lui Crăciun şi Mihail săbierul şi din satul Săteni, Vintilă şi fiii săi, anume Oprea şi Danciul şi Cîrstea şi mulţi oameni buni, care nu sînt scrişi în această carte.

Şi eu, bătrînul Efrem logofăt din Tîrgovişte, am scris, luna aprilie 20 zile, în anul 7135 <1627>.

Acad. R.P.R., CLVI/15.
Orig., hîrtie (42 × 28), pecete timbrată.
Cu o trad. de la mijlocul sec. al XVIII-lea.

219

1627 (7135) aprilie 20.

Alexandru Coconul voievod întăreşte m-rii Strîmba rumâni din Murgeşti.

† Милостїю Божїю Iѡ Ѧлеѯандрȣ воевод и господинъ, синъ покоинномȣ Їѡ Радꙋл воевод. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми lu Visirion egumenul, ci iaste nastavnic на светое мȣнастир ѡт Strînbul, unde iaste hramul sviatoe troiţe, să fie volnic cu această carte a domniei méle, să ţie neşte rumâni ai mănăstirei, anume Stan cu fraţei lui, Radul i Dumitru ot Murgeşti să fie tot rumâni la acea sfîntă mănăstire, cum au fost şi mai denainte

---

[1] Loc alb.

vreme şi să aibă aceşti rumâni bună pace de cătră Dumitru de la Baia. Pentru că au venit Visirion egumenul, de aşa au spus la domnia mea cum aceşti rumâni, ei lăcuescu la satul Murgeşti încă de multu, de în zilele moşului domniei méle, răposatul Mihnea voevod şi tot au fost rumâni la acea mănăstire.

Iar cînd au fost acum, Dumitru ot Baia, el se-au apucat de aceşti rumâni, de zice cum au fost ai lui de moşîe. Şi se-au dus cu armaş la ei, de le-au luoatu şi treapăd, fără lége, fără judecată. Iar domnia mea am judecat şi am dat acestor rumâni să fie în pace de cătră Dumitru, ci să fie tot rumâni la acea mănăstire de la Strînbul şi să şază tot în sat în Murgeşti şi să fie volnici cu cartea domniei méle să-şi întoarne 600 de bani de la Stoica armaş ot Sătcel, căci i-au luoatu fără cale şi fără judecată. Инако да нѣст, по реч господства ми.

Исправник сам реч господства ми.

Пис мѣсеца априлїе к̃ дьни, лѣт ҂зрле҃.
† Їѡ Алеѯандрꙋ воевода, милостїю Божїю господинь.
Ꙋчил вел дворник.
Dragomir logofăt.

Acad. R.P.R., XC/28.
Orig., hîrtie (30 × 21), pecete timbrată, căzută.
EDIŢII. Bianu, *Doc. rom.* 136—137; Ştefulescu, *Strîmba* 113—114.

220

1627 (7135) aprilie 21.

Popa Mihalco vinde lui Fota prăvălii şi pivniţe în Tîrgovişte.

† Scris-am eu popa Mihalco acest zapis al mieu să se ştie cum am vîndut eu dă bunăvoe a mea Fotei, mai dînainte vréme, 1 prăvălie dă lîngă ulicioră cu locul cît se va alége pînă în fundul curţii, derept 7000 dă bani. Apoi iar i-am vîndut partea mea dîn pimniţă jumătate dîn groapă, înnsă rîndul dîn sus dă spre ferestri şi disupra loc dă o prăvălie, şi dăîntr-altă prăvălie, jos alaturea cu céia prăvălie ce i-am fost vîndut mai nainte, jumătate dă prăvălie cu locul cît se va alége pînă în fundul curţie, derept 20 000 dă bani gata.

Şi să fie acéste păvălii şi pimniţi cu locul Fotei ocină şi moşie ohabnică lui şi feciorilor lui şi nepoţilor şi strenepoţilor şi di nimené nelegănat în vecii. Şi să-ş facă şi carte domnească ori a oraşului, cum i va fi voia lui.

Şi mărturii pre nume: popa Thanasie clisiiar i popa Vasilie i diecon Iane gospodschi i Mina zugraf i Badea şelar i Dragul scaun i Fote teslar i Cîrstea, sinŭ popei Stanciul i Rădici teslar cu fraţii lui i Mihai şoimar i Neagoe al Dobrei, neguțători, Pătru banul i Manea i Orga i Nica i Proca şi mulți oameni buni ce nu i-am scris în cartea aceasta.

И аз Єфрем лwгофет пис мѣсеца априлїе ка҃ въ лѣт ҂зрле҃.
† Scris-amu eu popa Mihalco, pentru cridința, cu mîna miea.

<Pe verso:> zapisul pintru pimnița ot Tîrgovişte.

Arh. St. Buc., M-rea Hurezu, XXIX/2.
Orig., hîrtie (32 × 22).
Copie la Acad. R.P.R., CMLXXX/22.

221

1627 (7135) mai 3.

Tudor Grecul vinde lui Sima al doilea logofăt moşie în Păuşeşti.

† Scris-am eu Tudor Grecul ot Păuşeşti de Otăsău acesta al mieu zapis, cum să să ştie că am vîindut Simei al doilea logofăt parta de moşie ce am avut cumpărată mai denainte vreme de la Gligorie şi de la nepotă-sa Pîrva, de în hotarul Şărbăneştilor pînă în Vale Păltinetului şi de în matca Otăsăului pînă hotarul Genunenilor, or cîtă să va alege parta lor, derept 3000 de aspri gata.

Şi o am vîindut de a me bunăvoe, cu ştire tuturor fraților ş-a megiiaşilor miei.

Şi cînd am făcut aceasta tocmală, fost-au mulți boeri şi megiiaşi de înprejur, anumé: postelnicul Cîrstiian ot Boteni i logofăt Mane ot Şirinasa i logofăt Pana ot Rîmnic i Gherghe Dracul ot Ocna, ot Păuşeşti, popa Stoica i popa Zahariia i Gligorié i Stănilă i Radul Bidiviul i Opre, frate lui Stănilă i Antonie i Opre i Bădese i Nicula i Ilie i Vladul star.

Пис аз Гиwрма питарюл пис месеца маи г҃ дьни, в лет ҂зрле҃.
Pana logofăt
Γγεργγν Δρακος μαρτηρας
Egumin Rafail
Manea logofet[1]

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, V/13.
Orig., hîrtie (30,5 × 21), şase peceți aplicate.
Copie ibidem, ms. 445 f. 130.

---

[1] Semnături autografe.

1627 (7135) mai 4, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Duca legănar ocini în Godeni, Căpriorul şi Lăngeşti.

† Милостїю Божїєю Їѡ Алєѯандрȣ воєвода и господинъ въсои землє Оꙋггровлахїискоє, синъ велика<го> и прѣдобраго, покоинаго Їѡ Радꙋл воєвод. Дават господство ми сїю повѣлєнїє господства ми слȣг господства ми Дȣкък легънарюл и със синови си єлицєже єм Богъ даровах, ꙗкожє да мȣ єст ѡчинȣ ȣ сел Годѣни, ѡбачє дєл Татȣлов въсах, ѡт полю и ѡт вод и ѡт шȣм и от седалищє селов и сь брод за водинниц и сьс плaнин и сьс єдин вечинȣ на имє Стънилъ, понєжє сїю ѡчинȣ и сьс сїю вєчинȣ бил єст покȣпил за Михаю легьнарюл, баща Дȣкъв, єщєжє въ дьни Сїмїѡн воєвод. ѡт на Татȣл, за ҂єф҃ аспри готови. И пак єст покȣпил Михаю легънарюл дѣлница Тавалов въсах ѡт на Цєстȣ, за ҂в҃ аспри готови. И пак єст покȣпил Михаю легънарюл єдна ливадє ѡт на Брътилъ, за сн҃ аспри готови. И пак покȣпи Михаю легьнар пак єдна ливадє ѡт на Микȣл, за с҃ аспри готови.

И пак єст покȣпил Михаю легьнарюл, баща Дȣкъв ѡчинȣ ȣ сел Кьприѡрȣл, ѡбачє є҃ дѣлницє, на имє дѣлница Данов и Стъниславъ и Фȣлтикан и Ельковȣл и Михоткъ ѡт на Стан Кабарцȣн, за ҂в҂ї҃ аспри готови. И пак єст покȣпил Михаю легьнар єдна дѣлницъ сьс вї҃ нивє ѡт на Цакал ѡт Кьприѡрȣл, за ҂вꙋ҃ аспри готоки. И пак єст покȣпил Михаю легенар єдна дѣлници пак ȣ Кьприѡр ѡт на Татȣл, сьс вї҃ нивє, за ҂вꙋ҃ аспри готови, єщєжє вь дьни Сїмїон воєвод.

И пак єст покȣпил Михаю легьнарюл ѡчинȣ ȣ сел ȣ Льнџєщи, ѡбачє дєл Нѣгоєв, синь Шєрбанов, вьсах, ѡт по въс хотаром и сьс вєчинїи колици єст дрьжал ѡн и сьс вьсах дєл єго за ѡчинȣ, за ҂є҃ аспри готови. И пак єст покȣпил Михаю легьнарюл ѡчинȣ пак ȣ Льнџєщи ѡт на братїєв Нѣгоєв, сини Ельсан, на имє Син и Драгомир и Радꙋл, синь Братȣлок и ѡт на Нѣгоє, синь Синов, неговє деловє за ѡчинє, да бити вечини за ҂г҃ аспрїи готови. И продали сє сȣт ѡни за негов доброволю, пак ѡт при дьни Сїмїѡн воєвод.

Пак єст покȣпил Михаю легьнарюл ѡчинȣ ȣ сел ȣ Льнџєщи[1], ѡбачє дєл попєв Нѣнчюлов вьсах, варє єлика сє хтит избрат ѡт по въс хотаром, ѡт на поп Нѣнчюл, за ҂г҃ аспри и да бити и ѡн вєчинȣ, пак вь дьни Сїмїѡн воєвод.

И пак єст покȣпил слȣг господства ми Дȣка ѡчинȣ ȣ Годѣни, ѡбачє єдин седалищи за кȣкю и сьс грьдин за воѡщȣ, за ф҃ аспри готови. И пак єст покȣпил Дȣка єдин седит за кȣкю и сьс двє ливєзи ȣ полю ѡт на Михаю и ѡт на.....[2] си Лъȣдат, за х҃ аспри готови.

---

[1] Îndreptat în: Нкнџєщи.
[2] Loc rupt.

И пак ест покꙋпил Дꙋка една ливаде ꙋ полю ѡт на Козїꙗни за р҃н аспри.

И пак ест покꙋпил Михаю една ливаде ꙋ ѡчина Котещїлор ѡт на Бланкꙋл и от на Татꙋл ѡт Котещи, за ҂аф҃ аспри готови.

Пак ест покꙋпил слꙋг господства ми Дꙋка легьнарюл една виноградꙋ и сьс......[1] ѡт Дѣлꙋл Брьнещилор ѡт на Герге дїꙗкон, синь попев Боико ѡт Дльгопол, за ҂д҃ аспри готови[2], ещеже вь дьни покоинаго родителю господства ми Їѡ Радꙋл воевѡд.

И продадох сїю именїтїе людїе сїю ѡчине и виноградї еже више речени ѡт своем добромволю и сьс ꙋзнанїе вьсох мегїашим от ѡкрьсть мѣстов, ѡт гор из дол. И видехом господство ми и записове семꙋ продал се вьсѣх на рꙋк слꙋл господство ми Дꙋкьв легьнар над сїю ѡчине еже више речени, сьс мнози добри людїе сведетелїе.

Сего радї дадох и господство ми Дꙋньв легьнар, ꙗкоже да мꙋ ест сїю ѡчине и виноградї еже више рѣх вь ѡхаб синови и внꙋком и превночетом и не от некогоже непоколѣбимꙋ, поризмꙋ господства ми.

Сеже и сведетелїе поставих господство ми: жꙋпан Папа вел дворник и жꙋпан Хризѣ вел лѡгѡфет и Дꙋмитраке вел вистиер и Михо вел спатар и Бертоломею вел столник и Павлаве вел комис и Ꙗпостол вел пехарник и жꙋпан Костандин вел постелник. И исправник Хризѣ вел логофет.

И исписах, Станкꙋл лѡгофет, вь дивни градꙋ Бꙋкꙋрещи, мѣсеца маю д҃ дьни, ѡт Ꙗдама теченїе лѣтом въ лѣт ҂зрле҃.

† Їѡ Ꙗлеѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю Божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Duca legănariul şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină în satul Godeni, însă partea lui Tatul toată, din cîmp şi din apă şi din pădure şi din vatra satului şi cu vad de moară şi cu munte şi cu un vecin anume Stănilă, pentru că această ocină şi cu acest vecin i-a cumpărat Mihaiu legănariul, tatăl lui Duca, încă în zilele lui Simion voievod de la Tatul, pentru 5500 aspri gata. Şi iarăşi a cumpărat Mihaiu legănariul delniţa lui Taval toată de la Ţestu, pentru 2000 aspri gata. Şi iar a cumpărat Mihaiu legănariul o livadă de la Brătilă, pentru 250 aspri gata. Şi iar a cumpărat Mihaiu legănar iarăşi o livadă de la Micul, pentru 200 aspri gata.

Şi iar a cumpărat Mihaiu legănariul, tatăl lui Duca, ocină în satul Căpriorul, însă 5 delniţe, anume delniţa lui Dan şi Stănislav şi Fultican şi Vîlcul şi Mihotcă de la Stan Cabarţun, pentru 12 000 aspri gata. Şi iar a cumpărat Mihaiu legănar o delniţă cu 12 ogoare de la Ţacală din Căpriorul, pentru 2400 aspri gata. Şi iar a cumpărat Mihaiu legănar o delniță iar în Căprior, de la Tatul, cu 12 ogoare, pentru 2400 aspri gata, încă în zilele lui Simion voievod.

---

[1] Loc rupt.

[2] Pasajul: „Пак ест покꙋпил..... за ҂д҃ аспри готови" şters cu chinovar.

Şi iar a cumpărat Mihaiu legănariul ocină în sat în Lăngeşti, însă partea lui Neagoe, fiul lui Şerban, toată, de peste tot hotarul şi cu vecinii cîți a ținut el şi cu toată partea lui de ocină, pentru 5000 aspri gata. Şi iar a cumpărat Mihaiu legănariul ocină iar în Lăngeşti de la frații lui Negoe, fiii lui Vîlsan, anume Sin şi Dragomir şi Radul, fiul lui Bratul şi de la Neagoe, fiul lui Sin, părțile lor de ocină <şi> să fie vecini, pentru 3000 aspri gata. Şi s-au vîndut ei de a lor bunăvoie, iar în zilele lui Simion voievod.

Iar a cumpărat Mihaiu legănariul ocină în sat în Lăngeşti[1], însă partea popii Nenciul toată, oricît se va alege de peste tot hotarul, de la popa Nenciul, pentru 3000 aspri şi să fie şi el vecin, iar în zilele lui Simion voevod.

Şi iar a cumpărat sluga domniei mele Duca ocină în Godeni, însă un loc de casă şi cu grădină de pomi, pentru 500 aspri gata. Şi iar a cumpărat Duca un loc de casă şi cu două livezi în cîmp de la Mihaiu şi de la...[2] său Lăudat, pentru 600 aspri gata.

Şi iar a cumpărat Duca o livadă în cîmp de la Coziiani, pentru 150 aspri.

Şi iar a cumpărat Mihaiu o livadă în ocina Coteştilor, de la Vlaicul şi de la Tatul din Coteşti, pentru 1500 aspri gata.

Iar a cumpărat sluga domniei mele Duca legănariul o vie şi cu...[2] din dealul Vrăneştilor, de la Gherghe diacon, fiul popii Voico din Cîmpulung, pentru 4000 aspri gata[3] încă în zilele răposatului părinte al domniei mele Io Radul voievod.

Şi au vîndut aceşti numiți oameni aceste ocine şi vii mai sus-zise de a lor bunăvoie şi cu ştirea tuturor megiaşilor din jurul locului, din sus şi din jos. Şi am văzut domnia mea şi zapisele acestor vînzători toate la mîna slugii domniei mele Duca legănar pentru aceste ocine mai sus-zise, cu mulți oameni buni martori.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Duca legănar ca să-i fie aceste ocine şi vii mai sus-zise de ohabă fiilor şi nepoților şi strănepoților şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Hrizea mare logofăt şi Dumitrache mare vistier şi Miho mare spătar şi Bertolomeiu mare stolnic şi Pavlache mare comis şi Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic Hrizea mare logofăt.

Şi am scris, Stancul logofăt, în cetatea de scaun Bucureşti, luna mai 4 zile de la Adam cursul anilor în anul 7135 <1627>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Cîmpulung, XXX/1.
Orig., hîrtie (42 × 28), pecete aplicată, căzută.
Cu o trad.
Copie ibidem, mss. 204 f. 127—128, 709 f. 464—465.

---

[1] Corectat de aceeaşi *mînă* în Nîngeşti.

[2] Loc rupt.

[3] Pasajul de la «iar a cumpărat... 4000 aspri gata» şters cu chinovar.

223

1627 (7135) mai 5.

Alexandru Coconul voievod împuterniceşte oamenii patriarhului Gherasim al Alexandriei să ia vama de la cămara de la Ocnele Mari.

† Милостїю Божїю Їѡ Ꙗлеѯандрꙋ воевод и господинъ, синъ покоиннаго Їѡ Радꙋл воевод. Дават господство ми сїю повеленїе господства ми cinstitului părintelui patriarhul Erasim de la Alexandriia, ca să fie volnici oameni sfinții lui, anume:...[1] cu această carte a domnii méle, să ia vama de la cămara de la Ocna ce Mare, de un car cîte 4 bani, de la toți nămesnicii carii poartă sare, măcar fie nămesnic, să dea toți nămesnicii de car cîte 4 bani, cum au fost légea şi mai dennainte vreme. Pentru că am miluit şi domniia mea pre scaunul de la Alexandrie cu această vamă de cară, cum au fost dată şi miluită şi de răposat părintele domnii mele Io Radul voevod.

Drept acéia şi voi, cămăraşilor de la Ocna ce Mare, în vréme ce veți vedea cartea domnii méle, iar voi încă să căutați cîte cară să vor încărca cu sare, măcar fie a voastră sarea, măcar fie a brudnicilor, măcar a cui va fi, tot nămesnicii să-şi dea vama cum au fost dă veac. Şi nimica să nu li să oprească, că nu dați de la voi vama, ci dau nămesnicii dă în nămesmul lor, că apoi dă vor veni oamenii patriiarhului să să plîngă la domniia mea că li să opréşte vama dă la nămesnici, tot de în pungile voastre să va înplini. Şi réle cuvinte veți avea de cătră domniia mea. Că aşa iaste învățătura domnii mele. Инако да нѣст, по рѣч господства ми.

Маи є҃ дьни, лѣт ҂зрлє҃.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Segarcea, nr. 725 f. 20.
Copie.

224

1627 (7135) mai 5.

Alexandru Coconul voievod scrie sătenilor din Marotin, slobozia m-rii Sfînta Troiță, să se întoarcă, de pe unde au fugit, la locurile lor.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod şi domn, feciorul răposatului Io Radu voevod. Scris-am domniia mea voăo satul Marotinul, sloboziia mănăstirii domnii mele Sfînta Troiță. După aceia, vă dau în ştire domniia mea că aicea au venit părintele Grigorie egumen de au spusu înnaintea domnii méle cum ați fugit şi v-ați răsipit de v-ați năpustit casele şi bucatele voastre...[1] pentru cară şi pentru bani şi alte grele şi păsuri ce aţi avut pentru trebile oştii înpărăţiei.

---

[1] Loc alb.

Adevăr domniia mea văz şi crez că aţi avut păs şi greu nu numai voi, ci şi toată ţara. Şi domniia mea încă am avut destule grele şi cheltuele pentru trebile despre înpărăţie, ci am fost băgat domniia mea şi pre voi ca şi pre alelalte slobozii, ca să putem rădica acest păs şi greu.

Deci, de vreme ce veţi vedea această carte a domnii mele, iar voi să căutaţi să vă înturnaţi pre la casele voastre, să vă apucaţi de plug şi de hrană, iar de către domniia mea veţi avea pace şi răpaos, numai ce veţi da pre tocmeală, cum ştiţi că aţi avut cu sfînta mănăstire şi mai denainte vreme. Iar alt val sau bîntuială de către domniia mea nimica nu veţi mai avea de acuma înnainte, numai să vă înturnaţi pre la casele voastre, să nu mai umblaţi răsipindu-vă.

Această vă dau în ştire domniia mea. Într-alt chip să nu fie, după zisa domniiai mele. Şi însumi am zis domniia mea.

Scris maiu 5 zile, vă leat 7135 <1627>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Radu Vodă, nr. 256 f. 387.
Copie; altă copie la Acad. R.P.R., ms. rom. 4985 f. 17.

225

1627 (7135) mai 5, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Mihai, ginerele lui Vlad, moşie în Bălteni, în urma unei judecăţi.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod şi domn a toată Ţara Rumânească, feciorul marelui şi preabunului, pomenitul Io Radul voevod. Dat-am domniia mea porunca domnii méle lui Mihai, ginerile Vladului şi cu feciorii lui, care Dumnezeu îi va da, ca să aibă moşie în Bălteni în judeţul Mehedinţilor, însă din partea socru-său Vladul jumătate, din cîmp, din pădure, din apă şi din siliştea satului de peste tot cîtă să va găsi şi să va alege de peste tot hotarul. Pentru că această moşie au fost de moştenire a Vladului, socrul lui Mihai. Iară după moartea Vladului, s-au fost sculat Fitea din Bălteni şi Stănislav din Brăneşti de au fost vîndut din moşiia Vladului jumătate Lăngăului din Bălteni, în zilele pomenitului părintelui domnii méle Io Radul voevod şi zicînd cum au fost ţinut ei jumătate dintr-acea moşie şi au fost miluiţi de Vladu.

Deci, cînd au fost acuma, în zilele domnii méle, după moartea Vladului, iară gineri-său Mihai, el avu pîră înnaintea domnii méle în divan şi înnaintea cinstitului boiarinului domnii méle jupan Muşat vel sluger, care au fost ispravnic la scaunul Craiovii, cu Fétea şi cu Stănislav, ginerile Fetei şi cu Lăngăul pentru moşiia Vladului. Şi să pîrîră de faţă. Deci domniia mea am căutat şi am judecat pre lege şi pre dreptate. Şi au fost luat ei denaintea lui Muşat vel sluger şasă oameni buni megeiaşi pre anume: din Brăneşti, Berivoe şi din Şuşiţa, Buiiă şi Berindei şi din Măinlatŭ, Berbéce şi din Cocorova, Vlad şi din Groşérea, Stroe, ca să adevereze cu oameni buni dinprejur şi cu sufletele lor: avut-au Fitea şi Stănislav treabă şi mestecătură cu această moşie a Vladului, avut-au, n-au avut nimic?

Deci aceşti megeiaşi ce sînt mai sus-zişi aşa au fost aflat cu sufletele lor, cum n-au fost avut nici o treabă, ci au rămas Fitea şi Stănislav de lege şi de judecată, iară Lăngăul să aibă a-ş lua banii de la Stănislav din Brăneşti. Că am văzut domniia mea şi cartea acelor 6 megeiaşi la mîna lui Mihai şi cu mulţi oameni buni megeiaşi lîngă dînşii, toţi scrişi pă anume: din Groşarea, Preda şi din Bălteni, Ghinciul şi Bîclea şi Oprea Blojin şi Mihnea şi Albul şi din Poiana, Barbul Benga. Şi mărturisi înnaintea domnii méle şi Dumitru postelnicul Filişanul cum iaste a lui Mihai moşie dreaptă de la socru-său Vlad, iar Fitea şi Stănislav ei n-au avut nici o amestecătură.

Drept aceia, am dat domniia mea lui Mihai ca să fie a lui moşie de moştenire şi ohabnică feciorilor, nepoţilor şi strenepoţilor şi de nimini neclătită, peste zisa domnii méle.

Iată dar şi mărturii am pus domniia mea pe: jupan Papa vel dvornic i Hriza vel logofăt i Dumitraşco vel vistier i Miho vel spatar i Vartholomei vel stolnic i Pavlache comisul i Apostol vel paharnic i Costandin vel postelnic. Ispravnic Hriza vel logofăt.

Şi am scris eu, Lăpădat logofăt, în cetate în Bucureşti, în luna lui mai în 5 zile şi de la Adam pînă acum, vă leat 7135 <1627>.

Io Alexandru voevod.

Tălmăcitu-s-au acestu doao hrisoave după sîrbie de chir Ştefan igumen Motreanul, după cum să vede.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Motru, nr. 252 f. 109v.
Trad.; altă trad. ibidem, ms. 253 f. 39—40 şi la Acad. R.P.R. CMLXVII/43.

226

1627 (7135) mai 7.

Megiaşii din satul Valea lui Dobre vînd lui Sima al doilea logofăt un loc în Băteşani.

† Scris-am noi, satul Vale lui Dobré, anume: Opriş cu vară-me Dumitra şi cu vară-me Stana şi Mîne cu vară-me Voica şi Velica şi eu Iani cu frate-mieu Vladul şi cu nepotu-mieu Stroe şi iară cu frate-mieu Stanciu şi eu Marin cu frate-mieu Ion, acesta al nostru zapis să fie la mîna Simei al doilea logofăt

cum să să ştie că i-am vîndut u<n> codru de loc în Băteşani, den hotarul Păuşeştilor pînă în capul locului Grecului şi de în matca Otăsăului pre Pîrîul Fîntînei în sus, pre mijlocul crîngului, la capul Dălbanului de în jos iară pîn <în> ho[ta]tarul Păuşeştilor, derept 2100 aspri gata.

Şi o am vîndut de a noastră bunăvoe şi cu ştire tuturor fraţilor. Şi cînd am făcut această tocma<lă> fost-au mulţi boeri şi megiea<şi> deprejur locului... Cîrstiian postelnicul ot Boteni i Iani ot Dos i Pana ot R<îmnic>... Gl<igo>rie ot Cismăneşti... popa Stoica i popa Zahariia i Gligorie i Stănilă i Tudor Grecul i sin ego Iani i Manta i Dumitru i Franza i Ilie i Radul Bidiviul, ot Pietrari, Ioan i Coman, ot Gor Foleşti, David, ot Cliceni, Filip i Ion.

Pis az Gheorma pitariul. Pis méseța mai 7 dnă, vă let 7135 <1627>.

După Al. T. Dumitrescu, *Doc. ist.* în « Rev. ist. arh. şi fil»., vol. X (1909) p. 327. Orig. hîrtie, patru peceţi aplicate.

227

1627 (7135) mai 10.

Preda sluger şi fiul său Mihai vînd lui Trufanda fost mare vistier satul Cruşovul din judeţul Romanaţi.

† Adecă eu Preda sulgériul de Greci înpreună cu fiiu-mieu Mihaiu şi cu ştirea cocoanelor méle şi a ginere-mieu Pătru slujar şi frăţine-mieu lu Stroe postelnic, scris-am şi mărturisim cu cest zapis al nostru să fie de mare credinţă la mîna jupînului Trufanda biv vel vistier, ca să se ştie cum i-am vîndut noi satul Cruşovul den Romanaţi jupînului Trufanda vistier, derept 250 de galbeni gata, şi den cîmpu şi de în pădure şi de în apă şi cu toţi rumânii şi cu viile şi cu tot venitul şi cu tot hotarul. Şi l-am vîndut noi de a noastră bunăvoe şi cu ştirea a tuturor rudelor noastre şi cu ştirea cocoanelor noastre, ca să-i fie domnii lui moşie şi coconilor.

Şi au fost la tocmeala noastră mulţi boiari mărturii de pre înprejurul locului, anume: de Criva, Gorgan dvornic i ot Cepturoaia, Teodosie spatar i ot Strezeşti, Radul postelnic Buzescu i ot Brîncovéni, Matei peharnic i Preda postelnic i Vladul vtorii armaş i ot Comani, Staico postelnic i ot Mihăeşti, Stan i ot Vîrîţi, Stroe şi frate-mieu Stroe postelnic şi ginere-mieu Petru slujar.

Şi am vîndut acest sat Cruşovul denaintea domnu nostru Io Alexandru voevod, sinŭ Radul voevod şi denaintea boiarilor ai divanului şi ai ţerăi, anume: jupan Papa vel dvornic i jupan Aslan biv vel dvornic i jupan Hriza vel logofăt i Fiera biv vel logofăt i Vladul biv vel vistiiar Rudeanul i Miho vel spatar i Muşat vel slujar şi mulţi boiari carii nu sînt scrişi.

Şi am luoat noi toţi banii, 250 de galbeni, ce scriu mai sus pre vréme cîndu au fost domnu nostru cu tabăra den jos de Bucureşti, mergîndu la oaste depreună cu Miron voevoda, domnul ţerăi Moldovei şi cu Capitan paşa de la înpărăţie, să facă cetatea la Dogangheci.

Aceasta scriem şi mărturisim cu zapisul nostru, să se ştie şi să se crează.

Пис Лепъдат логофет мѣсеца маи ї҃ дьни въ лѣт ҂зрле҃.

Eu Preda slugerul
Papa vel dvornic
Μιχος σπαταρις
Mihaiu postelnic
Dumitraşco vel vistier
Ασλαν βορνιχος
Muşat vel slujar
Theodosie spatar
.... [1] biv spatar
Eu Radul Buzescul
Vlad vistier
Hriza vel logofet
Eu Matiiu peharnic
Eu Pătre slugér marturisăscu
Eu Preda Brăncovenulŭ
Radul postelnic
Stroe postelnic ot Greci
Eu Stroe ot Gredeşte[2]

Acad. R.P.R., MCCCCXXVII/158.
Orig., hîrtie (32 × 21), 16 peceţi aplicate.
Copie la Arh. St. Buc., ms. 1233 f. 217.
EDIŢII. Nicolaescu, *Doc. sl. rom.* 364—365.

228

1627 (7135) mai 10, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Marco postelnic din Curte părţi dintr-o moară pe apa Jiului.

† Милостїю Божїю Їѡ Ѧлеѯандрꙋ воевод и господинъ въсое земле Ѹггровлахиское, сино великаго и прѣдобраго покоенаго Їѡ Радꙋл воевод. Дават господство ми сїю повеленїю господства ми слꙋг господства ми Марко постелник ѡт село Кꙋртѣ и сьс синови ем, лицет Богъ даровал, ꙗкоже да им ест ѡт едно водиниц ѡт вода Жьюлов, али ѡт дел Станчюлов, братом ем Ѧлекѯе и Кирꙗк, синови Кьрстев, ѡт дел им половино и ѡт камени и ѡт жилѣзне въс половино. Понеже сїю више речено водиниц, ѡна ест бил сьтворил ѡт Кьрстѣ и за брат емꙋ Бꙋзѣ, ꙋнком Марко постелник. Таже, кьда ест бил сьда, вь дьни господства ми, а Станчюл и Ѧлеѯе и Кирꙗк, синови Кьрстен, ѡне продадоҳ ѡт негова дел за водиниц половино слꙋг господства ми Марков постелник, за ҂аф҃ бани готови. И продадоҳ ест Станчюл и Ѧлеѯе и Кирꙗк ѡт негова дел за водиниц половино Марков постелник ѡт своим доброволю, без ньедно селости и

---

[1] Semnătură indescifrabilă.
[2] Semnăturile sînt autografe.

сьс ȣзнанїе въсѣм братїе им и със ȣзнанїꙗ вьсѣм мегїꙗшом и ѡт гор и ѡт дол и ѡт крьсто мѣсто и ѡт прѣд господства ми.

Єщеже ест бил тогда на негова ѡстроенїю мнози сведѣтели и алдьмьшари на име: ѡт Корби, Радȣл Бȣзиль и ѡт Шофрънчѣни, Филип и Папол и ѡт Ѡбрежъл и ѡт Кȣрте, Стьнгъ и Владȣл и Вендель и Моха и Леȣл и Бȣда и Денꙗкон и Ѡпрѣ а ло Пощелъ. И писах и сїю запис Мънинѣ лѡгофът ещеже мноѕи людї сведѣтели, еже не сȣт пис зде.

Сего радї дадох и господство ми Марков постелник ꙗкоже да ест ем тех дел за водинниц вь ѡхабъ ем и синови ем и внуком и прѣвнечетом н ѡт некогоже поколибием поризо господства ми.

Сеже сведѣтелїи поставлѣю господство ми: жȣпан Папа велики дворник и жȣпан Хриза вел лѡгофът и жȣпан Дȣмитрашко вел вистїꙗр и жȣпан Михо вел спатар и жȣпан Бартоломею вел столник и жȣпан Павлаки <вел комис>[1] и жȣпан Ꙗпостол вел пехарник и жȣпан Костандин велики постелник. И исправник жȣпан Хриза вел лѡгофьт.

И писах аз, Драгомир логофът, въ настол ȣ градȣ Бȣкȣрещи, мѣсеца мāн ї҃ дьни и ѡт Ꙗдама <даже до нинѣ тече>[1]нїꙗ лѣто вь лѣт ҂зрле.

И писал аз, Драгомир логофът, в настол ȣ градȣ Бȣкȣрещи, мѣсеца ман ї дьни и ѡт Ꙗдама <даже до нинѣ тече> нїꙗ лѣто ъь лѣт ҂зрле.

† Їѡ Ꙗлеѯандрȣ вѡевѡда, милостїю Божїю господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Marco postelnic din satul Curtea şi cu fiii lui, cîți Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie dintr-o moară din apa Jiului, însă din părțile lui Stanciul, a fraților lui, Alexe şi Chiriac, fiii lui Cîrstea, din părțile lor jumătate şi din pietre şi din fiare tot jumătate. Pentru că această moară mai sus-zisă a fost făcută de Cîrstea şi de fratele lui, Buzea unchii lui Marco postelnic. Astfel, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar Stanciul şi Alexe şi Chiriac, fiii lui Cîrstea, ei au vîndut jumătate din părțile lor de moară, slugii domniei mele, lui Marco postelnic, pentru 1500 bani gata. Şi au vîndut Stanciul şi Alexe şi Chiriac jumătate din părțile lor de moară lui Marco postelnic, de a lor bunăvoie, fără nici o silă şi cu ştirea tuturor fraților lor şi cu ştirea megiaşilor şi din sus şi din jos şi din jurul locului şi dinaintea domniei mele.

Încă au fost atunci la întocmirea lor mulți martori şi aldămăşari, anume: din Corbi, Radul Buzilă şi din Şofrînceni, Filip şi Papol şi din Obrejăl şi din Curte, Stîngă şi Vladul şi Ventilă şi Moha şi Leul şi Buda şi Deniacon şi Oprea a lu Poştelă. Şi a scris şi acest zapis Mîinea logofăt, încă mulți oameni martori, care nu sînt scrişi aici.

---

[1] Loc rupt.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Marco postelnic, ca să-i fie acele părţi de moară de ohabă lui' şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Hriza mare logofăt şi jupan Dumitraşco mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Bartolomeiu mare stolnic şi jupan Pavlachi <mare comis>[1] şi jupan Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic jupan Hriza mare logofăt.

Şi am scris eu, Dragomir logofăt, în cetatea de scaun Bucureşti, luna mai 10 zile şi de la Adam <pînă acum>[1] cursul anilor în anul 7135 <1627>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul raional Tg. Jiu, nr. 86.
Orig., perg. (32 × 40,5), pecete timbrată.
EDIŢII. **Slav şi trad.** Ştefulescu, *Doc. sl. rom.* 437—439.

229

1627 (7135) mai 10, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Stamati fost mare agă şi lui Dumitru Filieşanul postelnic ocină în Crasna şi Jupîneşti.

† Милостїєю Божїєю Їѡ Ꙗлєѯандрȣ воєвода и господинь въсои зємлє Ѹггровлахїйскоє, синъ вєликаго и прѣдобраго покоиннаго Їѡ Радꙋл воєвод. Дават господство ми сїю повєлєнїє господства ми болѣрин҄ȣ господство ми жȣпан Єтамати бив вєл агъ и Дȣмитров постєлник ѡт Филиꙗши и със братїє им за ѡчинъ и със синови их єлицєм Богъ припȣстит, ꙗкожє да сȣт им ѡчин҃ъ ȣ Красна въ сȣдство Гор Жил, ѡбачє нєгова дєл от прєз ксом хотаром ѕ-го нив ѡт полю и ѡт шȣма и ѡт вод и със вєчинїи, єлици сє хощȣт ѡбрѣстих и ѡт сєдалищє сєлов, ѡт посвȣдї, варє єлика сє хтит избрати ѡт по въсом мєстом.

<И> пакижє да єст болѣринов господство ми Єтамати бив вєл агъ и Дȣмитров постєлник ѡт Филиꙗши и със братїи ємȣ за ѡчинъ, ѡчинъ ȣ Жȣп҃ънєщи, ѡт по вода Цилортȣлов, али нихном дєл ѡт по прєз въс хотаром ѕ-го нив, ѡт полю и ѡт шȣма и ѡт вод и със вєчинїи, єлици сє хтєт наит и ѡт сєдалищє сєлов, ѡт посвȣди, варє єлика сє хтит избрати ѡт по въсом мєстом, занєжє єст нєгова стара и права ѡчинь и за дѣдино ѡт дѣдї за прѣдѣдї, єщєжє ѡт при дьнїє прочїєм стари господари дрѣвных. Да сє знаєт книговєх тєх старє єрє сȣт ȣ рȣк Радꙋлѡв и Ꙗркодє ѡт Красна, братїєм их за ѡчинъ. И бил сȣт и синови Радꙋлѡв и Ꙗркодєв,

---

[1] Loc rupt.

Станчюл, Иѡн и Ꙗрка и Лȣпȣл за лицȣ, тєрє сȣт свєдєтєльствовал како сȣт книговєх тєх старє ȣ рȣк Радулов и Ꙗркоає.

<С>єго радї господство ми сьм поновихом и ȣтврьдих тєх книги и над сїю книг господства ми, како єст бил и ѡт прѣждє врѣмє <и> дадох сьм господство ми болѣринȣ господство ми Стаматєв бившєх вєл агь и Дȣмитров постєлник Филїєшанȣл и братїє их за ѡчинь, ꙗкожє да сȣт им ѡчинȣ ȣ Красна и ȣ Жȣпьнєщї дѣдино и вь ѡхаб синовом и внȣком и прѣвнȣчєтом и нє ѡт когождо нєпоколѣбимо; поризмо господства ми.

<С>єжє ȣбо и свєдєтєлїи поставлѣєм господство ми: жȣпан Папа вєл дворник и жȣпан Хриза вєл лѡгофєт и жȣпан Дȣмитрашко вєл вистїꙗр и жȣпан Михо вєл спатар и жȣпан Вартоломч вєл столник и жȣпан Павлаки комис и жȣпан Ꙗпостол вєликїи пєхарник и жȣпан Костандин вєликїи постєлник. И исправник Хриза вєликїи логофєт.

И написах, Лєпьдат лѡгофєт, вь градȣ Бȣкȣрєщї, мѣсєца маї ї҃ дьни и ѡт Ꙗдама до нинѣ тєчєнїє лѣтом в лѣт ҂зрлє.

† Їѡ Алєѯандрȣ вѡєвѡда, милостїю Божїю господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele jupan Stamati fost mare agă şi lui Dumitru postelnic din Filiaşi şi cu fraţii lor de ocină şi cu fiii lor, cîţi le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie ocină la Crasna în judeţul Gorj, însă partea lor de peste tot hotarul al şaselea ogor din cîmp şi din pădure şi din apă şi cu vecinii, cîţi se vor găsi şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot locul.

Şi iarăşi să-i fie boierului domniei mele Stamati fost mare agă şi lui Dumitru postelnic din Filiaşi şi cu fraţii lor de ocină, ocină în Jupîneşti de pe apa Gilortului, însă partea lor de peste tot hotarul al şaselea ogor, din cîmp şi din pădure şi din apă şi cu vecinii, cîţi se vor găsi şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot locul, pentru că este ocina lor dreaptă şi veche şi de moştenire din moşi, din strămoşi, încă din zilele altor domni bătrîni, de demult. Să se ştie cărţile cele vechi că sînt la mîna lui Radul şi a lui Arcoae din Crasna, fraţii lor de ocină. Şi au fost de faţă şi fiii lui Radul şi ai lui Arcoae: Stanciul, Ion şi Arca şi Lupul, de au mărturisit că acele cărţi vechi sînt la mîna lui Radul şi a lui Arcoae.

De aceea, domnia mea am înnoit şi am întărit acele cărţi şi cu această carte a domniei mele cum a fost şi de mai înainte vreme şi am dat domnia mea boierului domniei mele Stamate fost mare agă şi lui Dumitru postelnic Filieşanul şi fraţilor lor de ocină ca să le fie ocină la Crasna şi la Jupîneşti dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori punem domnia mea jupan Papa mare vornic şi jupan Hriza mare logofăt şi jupan Dumitraşco mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Vartolomi mare stolnic şi jupan Pavlachi comis şi jupan Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic Hriza mare logofăt.

Şi am scris, Lepădat logofăt, în cetatea Bucureşti, luna mai 10 zile şi de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7135 <1627>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Rîmnic, CII/6.
Orig., perg. (34,5 × 50), pecete timbrată.
Cu o trad. din a doua jumătate a sec. al XVIII-lea; altă trad. la Acad. R.P.R., CMLXXVII/304.

230

1627 (7135) mai 11, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Mogoş vătaf ocină în Băloteşti şi ţigani.

† Милостїею Божїею Їѡ Ѧлеѯандрꙋ воевода и господинь въсѡи земли Ѹггрѡвлахїиское, синь великаго и прѣдобраго покоиннаго Їѡ Радꙋл воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми слꙋг господства ми Могошов ватах и със синови си, елице мꙋ Богъ припꙋстит, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ ꙋ Бълотещи, али ѡт ꙋжа Драголев, тетка Балев......[1] и Стоꙗнов и Томев и Ѡдоров два делїи ѡт полю и ѡт шꙋма и ѡт вод и ѡт брод за воденицꙋ и ѡт седалище селѡв, ѡт посвꙋди,варе елика се хтет избрати ѡт по въсѡм хотаром, понеже ю ест покꙋпил слꙋг господства ми Могош вътах сїю више речена ѡчинъ ѡт над Микшан и ѡт над Ѡдор и ѡт над Стоꙗн и ѡт Тома, внꙋцїи Драголев ѡт Бълотещи, за ҂а҃х аспри готови и със запис ѡт рꙋками их за проданїе, със мнози добри люде <сведетелїи>[1], по име: ѡт Кꙋчюлацин, Дращюл и Стънислав и Нистор и Строе и ѡт Змꙋлта, Станчюл; ѡт Бълотещи, Нан, Калотъ и Стоꙗн. И продадоше ѡни за нихнѡм доброволю, със ꙋзнанїа въсѣхми братїами и а мегїашом.

И пак <да ест>[1] слꙋг господства ми Могош ватах ѡт Кꙋчюлаци една ациганкъ на име Мара и дъщера ен Стана, понеже мꙋ ест покꙋпил Могош ватах сїе ациганче више речень ѡт над стар Ѡанча и ѡт синъ его попа Бадѣ ѡт Пꙋтꙋроаса, за ҂г҃ѡ аспри готови и със запис ѡт рꙋка их, <със> мнози болѣри сведетелїи написани ꙋ запис, по име: ѡт Пꙋтꙋроаса, Станко и Леѡнтїе армаш и ѡт Брътїꙗни, Василїе лѡгофет и Ѡанча и Строе, внꙋцїи стар Ѡанчев ѡт Пꙋтꙋроаса и ѡт Пьрълни, Данчюл лѡгофет и ѡт Бꙋтещи, Параскива логофет.

И пак покꙋпил Могош ватах] една ациганкъ на име Стоꙗна и синь ен Стонка от над Ѡанча ѡт Пꙋтꙋроаса за ҂ѕ҃с аспри готови и със запис ѡт рꙋка

---

[1] Loc alb.

єго за проданїє сьс мнози болѣри и добри людїє сведєтелїи пѡ имє: ѡт......[1]. Лєка армаш и жꙋпаница єго Статїє и Стан постєлник синъ......[1] постєлник ѡт Гречи и ѡт Пьрълани, Станчюл лѡгофет и Данчюл логофет, сини Хамзав ѡт Пьрлани и ѡт Мꙋтещи[2], Параскива логофет. И продал єст Ѡанча сїꙗ ациганчє ѡн за своꙗ добраволю и със знанїа братом си Строєв и а тъстом си Пътров и а жꙋпаницєв єго Марїєв и а въсѣм порꙋдєнїєх им.

И пакижє да єст слꙋг господство ми Могошов ватах єдин момкꙋ за аципан по имє Лꙋпꙋл, понєжє га єст покꙋпил Могош вътахꙋл ѡт над Гаврїилча ѡт Болилєщи ѡт землє Молдавскоє, за ҂в аспри готови, при дьнїє покоинниѡмꙋ родителю господства ми Іѡ Радꙋл воєвод, къда єст бил господство єго господарь ꙋ Молдовах и със запис ѡт рꙋка єго за проданїє, със мноѕи боѣри сведїтелїи, по имє: Дꙋмитрашко Шꙋлдан ѡт землє Молдавскоє и Иѡнашко Пръжєскꙋл и Лꙋпꙋл кꙋпарюл и Басилїє Ромошчєл и Бладꙋл комис и мноѕи волѣри молдовѣни єжє нє сꙋт писани здє, въ книга сїѧ.

И продадох сїи болѣри сїи ацигани вишє рєчени ѡни за нихном доброволю и със ꙋзнанїа въсѣм мегїашом ѡт ѡколном мєстом и ѡт прєд господства ми.

Сєго ради дадох съм господство ми слꙋг господства ми Могош ватах ꙗкожє да мꙋ єст ѡнинъ и ацигани дѣдїно и в ѡхаб съновом и внꙋчєтом и прѣвнꙋком и нє ѡт когождо нєпоколѣбим поризмо господства ми.

Сєжє ꙋбо и сведєтелїи поставих господство ми: жꙋпап Папа вєл дворник и жꙋпан Хриза вєл логофет и жꙋпан Дꙋмитрашко вєл вистиꙗр и жꙋпан......[1] и жꙋпан Бартоломи вєл столник и жꙋпан Павлаки вєл комис и жꙋпан Ꙗпостол вєл пєхарник и жꙋпан Костандин бєл постєлник. И исправник Хриза вєл логофет.

И написах, Лепъдат лѡгофет, въ настолни градꙋ Бꙋкꙋрещи, мєсєца май а҃ї дьни и ѡт Ꙗдама до нинѣ дажє въ сєго писанїє тєкꙋщаго лѣтом въ лѣт ҂зрлє.

† Іѡ Алєѯандрꙋ вѡєвѡда, мчлостїю Божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Mogoş vătah şi cu fiii săi, cîţi îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Băloteşti, însă din funia Dragolei, mătuşa lui Balea... [1] şi a lui Stoian şi a lui Toma şi a lui Odor, două părţi, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vadul de moară şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat sluga domniei mele Mogoş vătaf această ocină mai sus-spusă de la Micşan şi de la Odor şi de la Stoian şi de la Toma, nepoţii Dragolei din Băloteşti, pentru 1600 de aspri gata şi cu zapis de vînzare de la mîinile lor, cu mulţi oameni buni <martori> [1] anume: din Cuciulaţi, Dragiul şi Stănislav şi Nistor şi Stroe şi din Zmulta, Stanciul, din Băloteşti, Nan, Calotă şi Stoian. Şi au vîndut ei de bunăvoia lor cu ştirea tuturor fraţilor şi a megiaşilor.

---

[1] Loc alb.

[2] Aşa în copie.

Şi iar <să-i fie> [1] slugii domniei mele Mogoş vătaf din Cuciulaţi o aţigancă, anume Mara şi fiica ei Stana, pentru că a cumpărat Mogoş vătaf aceste aţigance mai sus-spuse de la Oancea cel bătrîn şi de la fiul lui, popa Badea din Puturoasa, pentru 3800 de aspri gata şi cu zapis de la mîna lor <cu> mulţi boieri martori scrişi în zapis, anume: din Puturoasa, Staico şi Leontie armaş şi din Brătiani, Vasilie logofăt şi Oancea şi Stroe, nepoţii lui Oancea cel bătrîn din Puturoasa şi din Pîrîiani, Danciul logofăt şi din Buteşti, Paraschiva logofăt.

Şi iarăşi a cumpărat Mogoş vătah o aţigancă, anume Stoiana şi pe fiul ei Stoica, de la Oancea din Puturoasa, pentru 6200 aspri gata şi cu zapis de vînzare de la mîna lui, cu mulţi boieri şi oameni buni martori, anume: din... [1] Leca armaş şi jupaniţa lui, Statia şi Stan postelnic, fiul lui... [1] postelnic din Greci şi din Pîrîiani, Stanciul logofăt şi Danciul logofăt, fiii lui Hamza din Pîrîiani şi din Muteşti [2], Paraschiva logofăt. Şi a vîndut Oancea această aţigancă, el de bunăvoia lui şi cu ştirea fratelui său Stroe şi a socrului său Pătru şi a jupaniţei lui, Maria şi a tuturor rudelor lui.

Şi iar să-i fie slugii domniei mele Mogoş vătah un băiat de aţigan, anume Lupul, pentru că l-a cumpărat Mogoş vătahul de la Gavriilcea din Bolileşti, din ţara Moldovei, pentru 2000 aspri gata, în zilele răposatului părinte al domniei mele Io Radul voievod, cînd a fost domnia lui domn în Moldova şi cu zapis de vînzare de la mîna lui, cu mulţi boeri martori, anume: Dumitraşco Şuldan din ţara Moldovei şi Ionaşco Prăjescul şi Lupul cupariul şi Vasilie Romoşcel şi Vladul comis şi mulţi boieri moldoveni, care nu sînt scrişi aici, în această carte.

Şi au vîndut aceşti boieri pe aceşti aţigani mai sus-spuşi, ei de bunăvoia lor şi cu ştirea tuturor megiaşilor din jurul locului şi dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat domnia mea slugii domniei mele Mogoş vătah ca să-i fie ocină şi aţigani, dedină şi de ohabă, fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domnei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Hriza mare logofăt şi jupan Dumitraşco mare vistier şi jupan... [1] şi jupan Vartolomi mare stolnic şi jupan Pavlachi mare comis şi jupan Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic Hriza mare logofăt.

Şi am scris, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Bucureşti, luna mai 11 zile şi de la Adam pînă acum, pînă la această scriere, cursul anilor, în anul 7135 <1627>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., ms. 1233 f. 218—220.
Copie.
Cu o trad. din 1904.
EDIŢII. Buzescu, *Buzeştii*, 33—35.

---

[1] Loc alb.
[2] Aşa în copie, în loc de: Buteşti.

231

1627 (7135) mai 13.

Barbu din Răsnicel şi Stamate fost mare agă au o pricină pentru rumâni.

† Eu Barbul ot Răsnicel scris-am acesta al meu zapis la mîna jupînului lu Stamate biv vel aga, cum să să ştie că am avut pîră am<în>doi pre neşte rumâni din Răsnicel, anume: Pătru i Stoica i Stan văcariul i Răduţ i frate-său Lupul.

Dici am luat boiari la mijloc de ne-au tocmit pre aceşti rumâni ce siînt mai sus-scrişi, dici au dat să ţie jupînul Stamate biv vel aga pre Stoica şi pre Răduţ şi pre frate-său Lupul, iar eu Barbul să ţii pre Pătru şi pre Stan văcariul şi încă să aibă jupînul Stamate biv vel aga a-mi mai da o iapă.

Şi boiarii ce ne-au tocmit, anume: jupan Coonda biv vel armaş i jupan Dumitru postelnic ot Filiiaşi i jupan Mihai postelnic ot Coţofeni i Preda ot Ceple i Barbul ot Poiana i Staico ot Ohaba i Dumitraşco postelnic ot Spineni i Mihai postelnic ot Hăr<ge>toe, aceşti toţi au fost la tocmala noastră, cînd ne-au tocmit în oraş în Bucureşti. Şi încă au fost ş-aalţi boiari mulţi, ce nu e-am scris toţi, la tocmela nostră, în tabără lu Alexandru vodă cînd merge la Vozie.

Şi o am scris acestă carte în zua de sviata troiţă. Пис мѣсеца маи гї дьни, въ лѣт ҂зрлє.

Eu Barbul, sinŭ Vlăduculov.

Arh. St. Buc., M-rea Brîncoveni, XVIII/12.
Orig., hîrtie (30,5 × 21), pecete aplicată.
Copie, ibidem, mss. 718 f. 38v.

232

1627 (7135) mai 14.

Bălaur din Păuşeşti împreună cu fiii săi se vînd rumâni lui Sima logofăt.

† Scris-am eu Bălăur d<e în sat Pău>[1]şeşti de Otăsău, ficiorul Bunei, al mie<u> zapis, să fie la mîna logofătului <Si>[1]mei cum să să ştie că m-am vîndut dumnilui şi eu şi feciorii miei anume: Nicula şi Dumitru şi Manta şi nepoţi miei, cîţi să vor alege...[1] ficiorii miei, derept aspri 3100 şi 2 boi şi 1 vacă.

Şi m-am viîndut de a mea voe, cu toţi ficiorii miei, ca să-i fiu rumân şi dumnilui şi coconilor d<umnilui>[1] în vă vechie.

---

[1] Loc rupt.

Şi cînd m-am vîindut fost-au mulţi boeri şi megiiaşi de împrejur, anume: Builă ot Cacova i Gligorie ot Bărbăteşti i Bălaur ot Bodeşti i ot Costeşti, Anghel i Opre i Stoica i ot Argeş, Opre Păcală i ot Păuseşti, popa Stoica i popa Zahariia i Gligorie i Stănilă i Tudor Grec şi ficiorii lui, Iani i Manta i Dumitru i Sfranţa i Radul Berce i Chirca.

Пис аз Гиωрма питарюл пис месеца маи д͠ї дьни, в лет ҂͠зрлє.

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, XLIV/1.
Orig., hîrtie, (16,5× 23), şapte peceţi aplicate.
EDIŢII. Dinculescu, *Doc. ţărani* 236.

233

1627 (7135) mai 14.

Radu Berce, Chircă şi Stanomir din Păuşeşti vînd lui Sima logofăt fălci de loc la Crînguri.

† Scris-am noi anume Radul Berce de în Păuşeşti şi Chirca şi Stanomir al nostru zapis cum să să ştie că i-am văindut logofătului Simei 2 fălci de loc la Crăinguri, ce am avut cumpărate mai denainte de la Drăghici, tatăl lui Antonie şi alte doă ce am avut cumpărate de la Gligorie şi o falce ce am avut cumpărată de la Luca, derept aspri 450 gata. Şi o am văindut de a nostră bunăvoe şi cu ştire tuturor fraţilor.

Şi cînd am făcut această tocmală fost-au mulţi megiia<şi> de în sat şi deînprejur, anume: Tudor Grecul şi Gligorie şi Luca şi Antonie şi popa Stoica şi popa Zahariia şi Stănilă şi Ilie şi de la Foleşti, Datco şi Cernica şi Stănilă şi Dumitru. Însă tote într-un loc, la Crăinguri.

Пис аз Гиωрма питарюл месеца маи д͠ї дьни в лет ҂͠зрлє.

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, V/14.
Orig., hîrtie (15,5 × 21), trei peceţi aplicate.
Copie, ibidem ms. 445 f. 131 v.

234

1627 (7135) mai 14.

Jupa din Păuşeşti vinde lui Sima logofăt un loc la Gruiu-lui-Coman.

† Scris-am eu Jupa, fratele popei Stoicăi de în Păuşeşti, al mieu zapis cum să să ştie că am văindut logofătului Simei 1 falce de loc la Grui lu Coman, ce dă cu capul la drum şi cu un cap la Vale lu Rotilă, de aspri 100.

Şi mărturie: Stănilă, popa Stoica i popa Zahariia, Ghigorìe, Antonie, Radul Bidiviiul i Opre.

Пис месеца ма<и> дї҃, въ лет ҂з҃рлє.

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, V/15.
Orig., hîrtie (15 × 21), patru peceţi aplicate.
Copie, ibidem ms. 445 f. 131.

235

1627 (7135) mai 14.

Sătenii din Stăneşti, din pricina unei neînţelegeri pentru o cheltuială, iau megiaşi ca să-i întocmească.

† Adecă noi satal [1] Stăneşti avut-am ceartă pentru că amu avut o cheltuială, însă cheltuiala ughi 9. Deci noi am <a>vat [2] gălceavă unul cu alalt şi nu ne-am putut tocmi. Deci apoi ne-am învoit toţi dă înpreună, anume Nan i Finat i Stoica i Neagul i Smîrceanul i Vălescul i Costeştii i Dobri sinŭ Manea i Muşat i Necula sinŭ Ivan, de am luat migiiaş di înprejurul nostro, anume: dă în Stroiaşti, Dîrjălă i Grozea i Radul scaun i Dobri, ot Topolovenii, Stan Scurtélescul i Oncea i Drăgan, ot Tătarul, Văsii pîrcălabul i Fătul şi mulţi megiiaş de în sus şi de în jos. Şi i-am tocmit să înpartă toată ocina satului, însă pre stînjăni cine cum va ţinea, însă dă în Ialomiţa pînă în Conceac şi pristi Conceacŭ, cît vor avea loc. Şi i-am tocmit noi acişti megiiaş ce sînt mai sus-scriş şi di bunăvoia a lor se-au tocmit şi se-au înfrăţit, să fii fraţ cum le scrii şi răvaşul nostrŭ.

Într-acéia şi blistem am pus: care va <m>[3]ai scorni ceartă sau gîlceavă să fie anatima şi blestimat.

Aceasta am scris noi acişti migiiaş, ca să fii la mîna lor di bună pace. Acila să fie di pradă.

Пис мѣсеце маю дї҃ дьни, въ лѣт ҂з҃рлє.

† Şi au fost şi Tudor de Topolovéni la această tocmeală ci-i mai sus-scrisă.

Acad. R.P.R., XLII/34.
Orig., hîrtie (30 × 21), şase peceţi aplicate.
EDIŢII. Bianu, *Doc. rom.* 138—139.

---

[1] În loc de: satul.
[2] În loc de: <a>vut.
[3] Loc rupt.

236

1627 (7135) mai 15.

Jupa vinde lui Sima logofăt o falce de loc la Socet.

† Scris-am eu Jupa, fratele popei Stoicăi, al mieu zapis cum să să ştie că am văindut logofătului Simei 1 falce de loc la Socet, derept aspri 90 gata. Şi o am văindut de a me bunăvoe.

Şi mărturie: Stănilă, popa Stoica i popa Zahariia i Radul Budiviiul.

Пис аз Гиѡрма питарюл месеца маї єї дьнї въ лет ҂зрлє.

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, XXIII/7.
Orig., hîrtie (16 × 23), trei peceţi aplicate.

237

1627 (7135) mai 15, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Trufanda fost mare vistier satul Cruşovul, cu vecini şi vii.

† Милостїєю Божїєю Іѡ Ѧлеѯандрȣ воєвода, въсѡи земле Ѹггрѡвлахїискоє синъ великаго и прѣдобраго покоинаго Іѡ Радѹл воєвода. Дават господство ми сїю повеленї господство ми пѡчтеннаго правител господство ми жȣпан Трȣфанда бившеꙗ вел вистиꙗр и със синови си, елице мȣ Богъ даровах, ꙗкоже да мȣ ест селѡ Крȣшовȣл ѡт сȣдствѡ Рѡм<анаци>, въс село със въсѡм хотарѡм и със въсих вечинїи и със въс ходоком ѡт полю и от шȣма и ѡт вод и със вечинїи и със виноградї и от седалище селов, ѡт посвȣде, варе елика се хтит избрати от по въс хотарѡм, ѡт хотар даже до хотар, по старе хотаре и белѣѕе, понеже ю ест покȣпил почтеннаго правител господства ми жȣпан Трȣфанда бив вел вистиꙗр тѡго село Крȣшовȣл више пис със вечинии и със въс ходоком ѡт над жȣпан Преда бив вел слȣжар и ѡт синъ его Михаю ѡт Гречи, за си жилти готови. И продадоше ѡни за нихнѡм добромволю със ȣзнанїѧ дъщерем его и а зетом си Пътров слȣжер и а братом си Єтроєв пѡстелник без ни една силостїю и със ȣзнанїа въсѣм порȣденїем его и а мегїашом ѡт гор из дол и ѡт ѡкрът местѡм и ѡт пред господства ми.

И видѣхом господство ми и запис ѡт рȣка Предев слȣжар със синȣ си Михаюв за проданїе със мноѕи болѣри сведетелїи написани ȣ запис на име от Крива, Горган бив вел дворник и ѡт Чептȣроаꙗ, Тѡдосїе спатар и ѡт Єтрезещи Радȣл пѡстелник Бѹзескȣл и ѡт Бръковѣни, Матею пехарник и Преда постелник и Владȣл вторїи армаш и ѡт Комани, Єтанко пѡстелник и ѡт Михъещи, Єтан и ѡт Въръци, Єтрое и ѡт Греч, Єтрое постелник, брат Предев слȣжар и зетом си Пътрȣ слȣжар.

И продал сꙋт Преда слꙋжар и синꙋ си Михаю село Крꙋшовꙋл със въсих вечинїи и със ходоком ѡт пред господства ми и ѡт пред въсѣхми чиститими правителїи господства ми, на имє: жꙋпан Папа вел дворник и жꙋпан Ꙗслан бив вел дворник и жꙋпан Фїєра бив вел лѡгофет и жꙋпан Хриза вел лѡгофет и Владꙋл Рꙋдѣнꙋл бив вел вистїар и жꙋпан Михо вел спатар и Мꙋшат вел слꙋжар и мноѕи болѣри єжє нє сꙋт писани здє въ книга сїѧ. И ꙋзѣли сꙋт Преда слꙋжар и синъ єго Михаю вьсих новцїи, с҃н за ꙋги, колици сꙋт вишє речени, когда съм бил господства ми сьс табъра из дол варош Бꙋкꙋрещи, по врѣмє къда сьм бил господство ми идошє на воискѵ сьс Капитан паша, да сьтворит град на место глаголємии Догангеч.

Сєго радї дадох сьм господство ми пѡчтеннаго правителю господства ми жѵпан Трѵфанда бив вел вистїар, ꙗкожє да мꙋ єст село Крꙋшовꙋл със въс хотаром и сьс въс ходоком ѡчинъ дѣдино и въ ѡхаб синовом и виꙋком и прѣвиꙋчетом и нє ѡт когождо непоколѣбимо, поризмо господтва ми.

Сєжє ꙋбѡ и сведєтєлїи поставих господство ми: жꙋпан Папа вел дворник и жꙋпан Хриза вел лѡгофет и жꙋпан Дꙋмитрашко вел вистїар и жꙋпан Михо вел спатар и жꙋпан Вартоломи вел столник и жꙋпан Павлаки вел комис и жꙋпан Ꙗпостол вел пехарник и жꙋпан Костандин вел постелник. И исправник Хриза вел лѡгофет.

И написах аз, Лепъдат лѡгѡфет, въ градꙋ Бꙋкꙋрещи мѣсеца маи є҃ї дьни и ѡт Ꙗдама до нинѣ теченїа летом дажє въ сего писанїє въ лѣт ҂з҃рлє, а ѡт рождества Христово ҂а҃хкз.

† Iѡ Алеѯандрꙋ вѡєвѡда, милостїю Божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele jupan Trufanda fost mare vistier şi cu fiii săi, cîți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie satul Cruşovul din județul Romanați, tot satul cu tot hotarul şi cu toți vecinii şi cu tot venitul, din cîmp şi din pădure şi din apă şi cu vecinii şi cu vii şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar, pe vechile hotare şi semne, pentru că a cumpărat cinstitul dregător al domniei mele jupan Trufanda fost mare vistier acest sat Cruşovul, mai sus-scris, cu vecinii şi cu tot venitul de la jupan Preda fost mare sluger şi de la fiul lui, Mihai din Greci, pentru 250 galbeni gata. Şi au vîndut ei de bunăvoia lor, cu ştirea fiicei lui şi a ginerelui său Pătru sluger şi a fratelui său Stroe postelnic, fără nici o silă şi cu ştirea tuturor rudelor lui şi a megiaşilor din sus, din jos şi din jurul locului şi dinaintea domniei mele.

Şi am văzut domnia mea şi zapis de vînzare de la mîna lui Preda sluger cu fiul său Mihai, cu mulți boieri martori scrişi în zapis, anume: din Criva, Gorgan fost mare vornic şi din Cepturoaia, Teodosie spătar şi din Strezeşti, Radul

postelnic Buzescul şi din Brîncoveni, Matei paharnic şi Preda postelnic şi Vladul al doilea armaş şi din Comani, Staico postelnic şi din Mihăeşti, Stan şi din Vîrîţi, Stroe şi din Greci, Stroe postelnic, fratele lui Preda sluger şi ginerele său, Pătru sluger.

Şi au vîndut Preda sluger şi fiul său Mihai satul Cruşovul cu toţi vecinii şi cu tot venitul dinaintea domniei mele şi dinaintea tuturor cinstiţilor dregători ai domniei mele, anume: jupan Papa mare vornic şi jupan Aslan fost mare vornic şi jupan Fiera fost mare logofăt şi jupan Hriza mare logofăt şi Vladul Rudeanul fost mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi Muşat mare sluger şi mulţi boieri care nu sînt scrişi aci, în această carte. Şi au luat Preda sluger şi fiul lui, Mihai, toţi banii, 250 de ughi, cîţi sînt mai sus-spuşi, cînd am fost domnia mea cu tabăra din jos de oraşul Bucureşti, pe vremea cînd a fost domnia mea să meargă la oaste cu Căpitan paşa să facă cetate la locul numit Dogangheci.

Pentru aceasta, am dat domnia mea cinstitului dregător al domniei mele, jupan Trufanda fost mare vistier, ca să-i fie satul Cruşovul cu tot hotarul şi cu toţi vecinii şi cu tot venitul ocină, dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Hrizea mare logofăt şi jupan Dumitraşco mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Vartolomi mare stolnic şi jupan Pavlachi mare comis şi jupan Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic Hriza mare logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea Bucureşti, luna mai 15 zile şi de la Adam pînă acum cursul anilor pînă la această scriere, în anul 7135, iar de la naşterea lui Hristos, 1627.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., MCCCCXXVII/159.
Orig., perg. (40 × 49), pecete timbrată.
Copie slavă şi trad. rom. la Arh. St. Buc. ms. 1235 f. 224—225.

238

1627 (7135) mai 20, Rîmnicul —<Vîlcei>.

Judeţul şi pîrgarii din Rîmnic mărturisesc că Opriş din Voinigeşti a cumpărat de la Stoica din Rîmnic trei fălci de ocină.

† Въ имѣ ѡтца и сина и свѣтаго дȣха, амин, троицъ єдиносȣщнои и нєраздєлєнѡ.

Scris-am noi bătrînii oraşului mari şi mici i sud<eţu> Saacea cu 12 pîrgari această a noastră carte acestui om anume Opriş, sinŭ Şărhoiul din sat din Voinigeşti, cum că au cumpărat de la Stoica, fiul Coandei ot Rîmnic, 3 fălci de loc, însă din partea Gaiciască, derept aspri 510 gata, din hotar, din gardul vii Bănoiului în jos, pînă în pîrău.

Şi iar au mai cumpărat Opriş de la Paraschiva, fata lui Neagomir ot Rîmnic, o falce de loc în poalele vii Bănoiului, dirept aspri 170 gata.

Şi am văzut şi zapis de la mîna Stoicăi, de vînzare, la mîna lui Opriş, cum că au cumpărat Opriş această ocină ce iaste mai sus-scrisă; şi am văzut şi zapis de la Paraschiva la mîna lui Opriş, cum i-au vîndut această ocină ce este mai sus-scrisă.

Drept acéia, am făcut şi noi cartea noastră, ca să-i fie lui Opriş moşie direaptă.

Şi la aldămaş încă au fost mulţi oameni şi bătrîni din Voinigeşti: Cozma i Coţobea i Alăman i Vlăduţ i Tudor i Stoica i Săbiştean i Chirca i Nan i Ivaşco.

И писах Опрѣ логофет от Рълиник. Пис мaи к҃ дьни, лѣт ҂з҃рлє.
Am cheltuit la aldămaş aspri 140.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Fedeleşciori, nr. 721 f. 873.
Copie rom.

239

1627 (7135) mai 21.

Alexandru Coconul voievod porunceşte unor megiaşi să cerceteze pricina dintre Radu şi Oancea din Pîrscoveni.

† Зде мигїашн Радулов şi ai Oancei na ime ot Prăţcov, Crăciun i Bălan, ca să caute şi să adeveréze pentru 1 cal ce-au fost dat Radul unchiu-său Barbului, deript 9 galbeni, iar unchiu-său Barbulu i-au dat partea lui de ocină den Părţcovéni, încă în zilele răposatului Mihail voivod, iar Oancea, nepotul lor, el zice că n-au dat ocina pre acel cal, ce i l-au plătit cu 13 galbeni şi cu un cojoc,

Deci cum vor adevăra şi cum vor afla cu ale lor suflete, aşa să fie.

Ispravnic Iano portar.

Пис мaи к҃а дьни, лѣт ҂з҃рлє.
† Їѡ Алиѯандрꙋ вѡевѡда; милостїю Божїю господинь.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău. LXXII/7.
Orig., hîrtie (20,5 × 14), pecete aplicată, căzută.
Copie ibidem, ms. 173 f. 150v—151.

1627 (7135) mai 24.

Alexandru Coconul voievod întăreşte m-rii Aninoasa rumâni din Cislău.

† Милостїю Божїю Їѡ Ѧлеѯандрꙋ воевод и господинь, синъ покоенном Їѡ Радул воевод. Дават господство ми сїю повеленїю господства ми свѣтѣи божественѣи монастир от Ѧниноаса, идѣже ест храм Ꙋспеннїе прѣсвѣтое мати наши Богородице ca să fie mănăstirei neşte rumâni, anume Radul chiliar şi cu feciorul lui, Dragomir şi Şărbu cu feciorei lui, Radul i Medrea, carei lăcuescu în sat în Cislău, să fie de moşiie ai mănăstirei, cum au tot fost de cînd au fost ei copii. Păntru că aceşti rumâni tot au fost de moşîe ot Cislău.

Iar cînd au fost acum, ei se-au sculat cu pîră, ca să fugă de la satul Cislău, ca să se judecească. Deci acum au venit de faţă de se-au pîrît cu părintele Damaschin egumenul, la divan, naintea domniei méle, iar domnia mea am judecat cu toţi cinstiţi deregătorii domniei méle şi forte bine se-au adevărat cum au fost aceşti rumâni tot ai mănăstirei.

Deci domnia mea am dat egumenului Damaschin să fie volnic să ţie aceşti rumâni ce sîntu mai sus-scrişi, să fie de moşîe ai mănăstirei, cum tot au fost şi mai denainte vréme, că se-au pîrît de faţă şi au rămas Radul cu feciorei lui şi Şărbu cu feciorei lui de în lége şi de la divan, denaintea domniei méle. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И <исправник> сам реч господства ми.

Пис мѣсеца маи к҃д дьни, лѣт ҂з҃рле.
† Їѡ Ѧлеѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю Божїю господинь.

Acad. R.P.R., CXXVI/148.
Orig., hîrtie (25 × 20), pecete timbrată, căzută.

241

1627 (7135) mai 25.

Oprişa vinde popii Ivan două cînepişti la Bogaţi.

Scris-am eu Oprişa acest zapis al mieu ca să fie de credinţă la mîna popii lui Ivan, cum să să ştie că i-am vîndut o cînipişte de lîngă Izvorul lui Bavo într-o sută şi 12 bani. Şi iar am mai vîndut eu Oprişa şi altă cînipişte din jos de marginea satului, partea mea ce mi să va veni a treia. Şi o am dat în preţul banilor 250 bani gata.

Şi mărturie iaste: Tatul Hanlu şi Petru Bonceiu şi Stoica şi Lăudat şi Ivaşco, feciorul Neacşului.

Pis méseţa mai 25 dni, 7135 <1627>.

Şi am pus şi degetul ca să fie de credinţă.

Arh. St. Buc., Condica Mitrop. Ţării Rom., nr. 127 f. 368.
Copie.

242

<1627 iunie—1628 iulie>, Bucureşti.

Iane judeţul cu 12 pîrgari şi cu toţi bătrînii oraşului Bucureşti întăresc lui Lepădat logofăt un loc de casă în Bucureşti.

† Въ имѧ wтца и сина и свѣтаго дȣха, единосȣщна Троицȣ нераздѣлн<на, амин>[1].

† Исписах аз Ꙗнїю сȣдцȣ със ві̃ пръгари şi cu toţi bătrînii oraşului Bucureşti aceasta a noastră carte lu Lepădat logofăt şi jupînései lui... [2] cu feciorii lor ce le va dărui Dumnezeu, ca să le fie un loc de casă <în Bu>[1]cureşti aproape de apă, de în sus de morili domneşti, între ră...[1] jos de Besereca ce au fost de Jurămînt, pentru că l-au cumpărat de la <Stan, fecioru>[1] lu Gherghe logofet şi de la muma a lu Stan, Mariia de Bucure<şti, derept>...[2] de aspri gata şi cheltuiala aspri... [2]

Şi l-au vîndut ei d<e-a lor bunăvoe>[1], ca să fie lu Lepădat logofăt de moşie, lui şi feciorilor. Şi <au vîndut cu ştirea>[1] tuturor vecenilor, de în sus şi den jos.

Şi au fost la tocmeala lor m<ărturie, mulţi oameni>[1] buni oroşani, pre nume, de oraş de Bucureşti: popa B...[1] şi popa Anghel şi popa Drăgoiu şi popa Mircia şi Dumitru al...[1] Costanda slujer şi butarii domneşti, Stanciul logofăt şi St...[1] şi Tudosie şi Dumitru Cozléci croitor şi fiiu-său Stoica...[1] croitor şi Dobre cojocar şi Dumitru cojocar şi Ianiu stegariul...[1] şe Pădure logofăt şi Giurca călăraşul şi Dragomir logofăt şi Frăt...[1] şi Seman judeţul şi Mihnea şi Stoica brăgar şi mulţi...[1] Şi am văzut şi zapisul vînzătorilor cu acéste mărturii...[1].

Făcut-am şi cartea noastră pre acest loc, cum scrie ma<i sus, ca să le fie lor>[1] de moşie şi neclintit de nimenilea.

Şi cine va...[1] să fie trăclet şi blăstemat de vl<ă>dica Hristos şi de 318 <oteţi ije>[1] vă Nicheii. Инако да нѣст.

Пис ȣ Бȣкȣрещи, мѣсеца......[1].

Arh. St. Buc., M-rea Cozia, XLVII/16.
Orig., hîrtie, rupt, pecete timbrată, căzută.
Datat după Iane judeţul.

---

[1] Loc rupt.

[2] Loc alb.

1627 (7135) iunie 6, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Mihăilă şi altora ocini în Brăgăreşti şi Budureşti.

† Милостїею Божїею Iѡ Ѧлеѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земле Ѹггровлахїнское, синъ великаго и прѣдобраго покоинаго Їѡ Радꙋл воевода. Дават господство ми сїе повеленїе господства ми Михъилъв, синꙋ Пръчюлов ѡт Брънещи и със синови си елицем Богъ даровах, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ ꙋ Бръгърещи въ сꙋдство Сак, ѡбаче ѡт дел Станчюлов Чепарюл сежени н҃ ѡт по въсом местом и ѡт над въс хотаром, елика се хтит избрати, понеже ест покꙋпил Михъилъ, синъ Пръчюлѡв ѡт Брънещи, сїи више ре<чени сеж>[1]ени за ѡчинъ ѡт над Єфѳїмїе постелник и ѡт братїи его Дꙋмитрашко и Ївашко, синови Чепарюлѡв <за>[1] ҂аф҃ аспри готови. И пак покꙋпил Дꙋмитрꙋ Мълаꙗ ѡт Брънещи ѡчинъ ꙋ Бръгърещи ѡт дел Станчюлов Чепарюл с<ежени>[1] лѕ҃ ѡт посвꙋди и ѡт по въс местом, елика се хтит избрат, ѡт над синови Чепарюлов, <Єфѳїмїе постелник и Дꙋмит>[1]рашк> и Ївашко, за ҂ар҃ аспри готови. И паки покꙋпил поп Къзан ѡт Брънещи ѡчинъ ꙋ Бръгърещи, али ѡт дел <Че>[1]парюлов сежени дї҃ ѡт по въс хотаром ѡт над синови его, Єфтемїе и Дꙋмитрашко и Ивашко за ѵ҃ аспри готови. И пак покꙋпил поп Кьзан ѡчинъ ꙋ Бръгьрещи ѡт над Негонцъ постелник ѡт Сьрата ѡт дел его сежени еї҃ ѡт по въс хотаром, за ѵн҃ аспри готови.

И пак покꙋпил Владꙋл Хасан Брънескꙋл ѡчинꙋ ꙋ Брьгьрещи кꙋпноже сьс синъ <его>[1] Гюѡрге ѡт над Негонцъ постелник ѡт Сьрата ѡт дел его сежени л҃ ѡт по вьс хотаром елика се хтет избрат за ц҃ аспри готови. И пак покꙋпил Радꙋл Воинев Брънескꙋл ѡчинь ꙋ Брьгьрещї ѡт над Негонцъ постелник ѡт дел его сежени ......[1] ѡт по въс хотаром, за рк҃ аспри готови. И пак покꙋпи Бьдика Брънескꙋл ѡчинъ ꙋ Бръгърещи ѡт над Негонцъ постелник ѡт Сьрата ѡт дел его сежени ѕ҃ ѡт посвꙋди и ѡт по въс Хотаром, за рк҃ <аспри готови......>[1]

<... Владꙋл синъ>[1] Хасанов ѡчинꙋ ꙋ Бꙋдꙋрещї ѡт над Станчюл и ѡт Стан, синови Рꙋсен, едни сежень за ѡчинъ ѡт по въс хотаром за фм҃ аспри готови. И пак покꙋпил Гюѡрге ꙋ Бꙋдꙋрещи едни сежен<ъ за ѡчинъ ......>[2] за фм҃ аспри готови. И пак покꙋпи Мълаꙗ ѡчинъ ꙋ Бꙋдꙋрещи едни сежень за ѡчинъ ѡт над Илїе и ѡт Доспина, за ф҃ аспри готови. И пак покꙋпил Гюѡрге ѡт Поꙗна Романов али ѡт ......[2] за кꙋкю......[2] шестаго дел ꙋ село ꙋ Бꙋдꙋрещи

---

[1] Text ilizibil.
[2] Loc rupt.

......[1] <и> пак покȣпил Фътȣюкȣл ȣ ......[1] єдин сєжєнь за ѡчинъ ѡт над Станчюл и ѡт над Стан, синни Рȣсєв за ф҃м аспри готови.

И пак покȣпил Стоика Робȣл ѡчинъ ȣ Бръгърєщи в҃ сєжєни за ѡчинъ от над Нєгоицъ постєлник ѡт Сърата ѡт дєл єго за ѯ҃ѕ аспри готови. И пак покȣпил Кръстїꙗн ѡчинъ ȣ Бръгърєщи г҃ сєжєни за ѡчинъ ѡт над Нєгоицъ постєлник от дєл єго за р҃ аспри готови. И пак покȣпил Микȣл ѡчинъ ȣ Бръгърєщи д҃ сєжєни за ѡчинь ѡт над Нєгоицъ постєлник ѡт Сърата ѡт дєл єго, за р҃к аспри готови.

И пак покȣпил Калоть постєлник ѡт Бозїꙗни ѡчьинъ ȣ <Бръгъ>[2]рєщи али ѡт дєл Чєпарюлов сєжєни н҃ ѡт полю и ѡт по въсом хотаром ѡт посвȣди, єлика сє хтит избрати, ѡт над Єфѳємїє и ѡт Дȣмитрашко и ѡт Івашко, синови Чєпарюлов за ҂аф аспри готови, въ дьнїє покоїннаго родитєл господства ми Іѡ Радȣл воєвод. И хотаровє ѡнєм ѡчинє вишє рєчєнє ѡт Бръгърєщи да сє знаєт ѡт Кладєнєца Лїєщилом дори ȣ вода Мочєщїлѡр а хотаром ѡчин....[2] Бȣдȣрєщї єщєжє да сє знаєт ѡт Глъбока Валє дори ȣ Валѣ......[2].

И продадошє сїи болѣри нихнє ѡчинє ѡт Бръ<гърєши>[1] и ѡт Бȣдȣрєщи ѡни за нихном доброволю и сьс ȣзнанїє вьсѣми мєгїꙗ<шом ѡт гор из>[2] дол и ѡт ѡкръст мєстом и ѡт прєд господства ми.

Сєго радї дадох сьм господство ми Михьилъв и Мълаєв и поп Къзанов и Владȣлов Хасан и Калотъ постєлник и сьс..........[3], ꙗкожє да сȣт им ѡчинъ дѣдїно и въ ѡхаб синовом и внȣком и прѣвнȣчєтом и нє ѡт когождо нєпоколѣбимо, поризмо господство ми.

<С>єжє ȣбо и свєдєтєлїи поставих господство ми жȣпан................[3] жȣпан Дȣмитрашко вєл вистїꙗр и жȣпан Михо вєл спатар и Вартоломи вєл столник и Павлаки вєл комис и Ꙗпостол вєл пєхарник и жȣпан Костандин вєл постєлник. И исправник Хриза вєл логофєт.

<............ Бȣк>[3]ȣрєщи мѣсєца юнїє ѕ҃ дьни и ѡт Ꙗдама до нинѣ вь лѣт ҂з҃рлє.

† Їѡ Ꙗлєѯандрȣ вѡєвѡда, милостїю Божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Mihăilă, fiul lui Pîrciul din Brăneşti şi cu fiii săi, cîţi i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Brăgăreşti, în judeţul Sac, însă din partea lui Stanciul Cepariul 50 stînjeni de peste tot locul şi de peste tot hotarul cît se va alege, pentru că a cumpărat Mihăilă, fiul lui Pîrciul din Brăneşti, aceşti stînjeni de ocină mai sus-zişi de la Eftimie postelnic şi de la fraţii lui, Dumitraşco şi Ivaşco, fiii lui Cepariul, <pentru>[2] 1500 aspri gata. Şi iar a cumpărat Dumitru Mălaia din Brăneşti ocină în Brăgăreşti,

---

[1] Loc alb.
[2] Text ilizibil.
[3] Text acoperit de timbrul peceţii.

din patea lui Stanciul Cepariul 36 stînjeni, de pretutindeni şi de peste tot locul cît se va alege, de la fiii lui Cepariul, <Eftimie postelnic şi> [1] Dumitraşco şi Ivaşco, pentru 1100 aspri gata. Şi iar a cumpărat popa Căzan din Brăneşi ocină la Brăgăreşti, însă din patea lui Cepariul 14 stînjeni de peste tot hotarul, de la fiii lui, Eftimie şi Dumitraşco şi Ivaşco, pentru 400 aspri gata. Şi iar a cumpărat popa Căzan ocină la Brăgăreşti, de la Negoiță postelnic din Sărata, din partea lui 15 stînjeni de peste tot hotarul, pentru 450 aspri gata.

Şi iar a cumpărat Vladul Hasan Brănescul ocină la Brăgăreşti, împreună cu fiul <lui> [1], Ghiuorghe, de la Negoiță postelnic din Sărata, din partea lui 30 stînjeni, de peste tot hotarul, cît se va alege, pentru 900 aspri gata. Şi iar a cumpărat Radul al lui Voinea Brănescul ocină la Brăgăreşti de la Negoiță postelnic, din partea lui <6> stînjeni, de peste tot hotarul, pentru 120 aspri gata. Şi iar a cumpărat Bădica Brănescul ocină la Brăgăreşti de la Negoiță postelnic din Sărata, din partea lui 6 stînjeni, de petutindeni şi de peste tot hotarul, pentru 120 <aspri gata> [1].

<...Vladul fiul> [1] lui Hasan ocină la Budureşti, de la Stanciul şi de la Stan, fiii Rusei, un stînjen de ocină, de peste tot hotarul, pentru 540 aspri gata. Şi iar a cumpărat Gheorghe la Budureşti un stînjen de ocină... [2] pentru 540 aspri gata. Şi iar a cumpărat Mălaia ocină la Budureşti un stînjen de ocină, de la Ilie şi de la Dospina, pentru 500 aspri gata. Şi iar a cumpărat Gheorghe din Poiana lui Roman, însă din... [2] de casă ... [2] a şasea parte în sat la Budureşti... [3] <Şi> iar a cumpărat Fătuiucul la... [3] un stînjen de ocină de la Stanciul şi de la Stan, fiii Rusei, pentru 540 aspri gata.

Şi iar a cumpărat Stoica Robul ocină la Brăgăreşti 2 stînjeni de ocină, de la Negoiță postelnic din Sărata, din partea lui, pentru 66 aspri gata. Şi iar a cumpărat Cîrstian ocină la Brăgăreşti 3 stînjeni de ocină, de la Negoiță postelnic, din partea lui, pentru 100 aspri gata. Şi iar a cumpărat Micul ocină la Brăgăreşti 4 stînjeni de ocină, de la Negoiță postelnic din Sărata, din partea lui, pentru 120 aspri gata.

Şi iar a cumpărat Calotă postelnic din Boziani ocină la <Brăgă> [1]reşti, însă din partea lui Cepariul 50 stînjeni, din cîmp şi de peste tot hotarul, de pretutindeni, oricît se va alege de la Eftimie şi dela Dumitraşco şi de la Ivaşco, fiii lui Cepariul, pentru 1500 aspri gata, în zilele răposatului părinte al domniei mele, Io Radul voievod. Şi hotarul acestor ocine mai sus-zise din Brăgăreşti să se ştie de la Fîntîna Lieştilor pînă la apa Moceşilor. Iar hotarul ocinei Budureşti încă să se ştie: din Valea Adîncă pînă la Valea... [1]

Şi au vîndut aceşti boieri ocinele lor din Brăgăreşti şi din Budureşti, ei de a lor bunăvoie şi cu ştirea tuturor megiaşilor <din sus, din> [1] jos şi din jurul locului şi înaintea domnici mele.

---

[1] Text ilizibil.
[2] Loc rupt.
[3] Loc alb.

Pentru aceasta am dat domnia mea lui Mihăilă şi lui Mălaia şi popii Căzan şi lui Vladul Hasan şi lui Calotă postelnic şi cu ... [1] ca să le fie ocină, dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea jupan...[1] jupan Dumitraşco mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi Vartolomi mare stolnic şi Pavlachi mare comis şi Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic Hriza mare logofăt.

... [1] Bucureşti, luna iunie 6 zile şi de la Adam pînă acum, în anul 7135 <1627>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., Fotografii, XXVII/34.
Fotografie după orig., perg., pecete timbrată.

244

1627 (7135) iunie 20.

Mihăilă armaşul din Bădeni vinde lui Mihalcea vornic ocină şi vie în Bădeni.

† Eu Mihăilă armaşul den Bădeni scriu şi mărturisescŭ cu acest zapis al mieu, cum să se ştie că am vîndut jupînului Mihalcei dvornicul partea mea de ocină şi cu rumânii şi cu viile, toată partea mea, vare cît se va alége. Şi rumânii, anume: Neagul Durdecĭine i Radul şi feciorii Oancei lu Mănăilă, unde se vor afla şi cu toate părţile méle de ocină den toate funile, cîte se vor afla den Bădéni, însă fără ce am vîndut Radului Doicescul ocină den partea mea den Bădéni, vie şi ocină ce va fi scris în zapisul mieu, care i-am dat la mîna lui, cu peciatea mea, iar alaltă ocină ce scrie mai sus toată o am vîndut jupînului Mihalcei vornicul derept 3600 de bani gata. Şi am vîndut de a mea bunăvoe, fără de nici o silă, cu ştirea fraţilor miei.

Şi au fost la tocmeala noastră mulţi boiari mărturie cu ştirea jupînului Papa vel dvornic şi alţi boiari, anume: jupînul Costea sulgérul i jupan <Costandin> [2] cupar i Danciul cluciar şi jupînul Antonie cămmăraşul i Stoica logofăt ot Brătiiani i Radul vătah ot Stănceşti.

И аз Іани логофет ѡт Бѹзъѹ написах, мѣсеца юніе к҃ дьни, въ лѣт ҂зрлє.

Mihăilă arămaş <m. p.>

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XVI/15.
Orig., hîrtie (31,5 × 22), pecete, aplicată.

---

[1] Text acoperit de timbrul peceţii.
[2] Loc alb.

1627 (7135) iulie 1, Slatina.

Popa Manea cumpără de la Dragomir, fiul Ticăi, ocină în Cireaşov.

† Здє да сє знаєт сє запис кѹпилник ѡт ѡчинѹ и дѣдинѹ ѡт сєло Чирѣшов єдин дєл ѡт Драгомир, синъ Тикъи[1].

Să să ştie cum au cumpărat popa Manea 4 funi de ocină de la Dragomir, ficiorul Ticăi, de în sat de în Ciréşov şi se-au tocmit de bunăvoe şi denaintea a omeni buni şi a megiiaşi de în sat şi de înprejurul satului şi de în oraş de în Slatină. Şi se-au tocmit de-au dat popa Manea pre acele 4 funi de ocină un cal bun şi aspri 200. Şi i-au dat Dragomir, ficiorul Ticăi, acéle 4 funi, unde i se va tîmpla, ori în loc slobod, ori în loc cu mărăcini, ori în pădure, ori apă, ori unde i se va tîmpla, acolea să ţie popa Manea şi ficiorii lui şi feciorii ficiorilor lui şi cine se va trage de în popa Manea şi de în ficiorii lui, că-i i-o am vîndut de a mea bunăvoe şi fără nici o nevoe de nici o parte.

Şi dup-aceae, să n-aibă nimé cine se va trage de în mine, nimé să a<i>bă treabă a întorce preste zisa mea şi a bîntui pre cine se va trage de în popa Manea şi den ficiorii lui.

Şi se-au făcut această tocmeală în casa Cornei de în oraş de în Slatina. Şi au fost la aldămaş mărturie: Stan Ţăcălaţ i Stan Foame de în Turie şi Stanciul ot tam i Dragomir de în Ciréşov ot Deal şi Dragomir, ficiorul Zbonţă ot tam şi Marin ot tam i Pătru ot tam i Stoia ot tam i Tatin ot tam i Badea ot tam şi de în oraş de în Slatină, Cornea i. . .[2] i Voico ot tam i Stanciul, nepotul Corni ot tam i Marie, cumnata Cornei, de în sat de în Boră. . .[2] li. Şi cîndu se-au scris aceasta carte şi acesté mărturii au fost mărturie Gorun şi Muşat de în Ciréşov; de în Slatină au fost Nécşul Băurei şi pristavul anume Stan.

Пис аз поп Дръгѹш ѡт варош ѡт Слатинъ прѣд чьловєци добри, како да бѹдї свєдєтєли. Томѹ слава и дръжава въ вєки, вѣком, амин[3].

Пис мѣсєца юлїє а҃ дьни, тєчєнїє лѣтом ҂з҃рлє.[4]

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţării Rom., CXLIX/11.
Copie; altă copie, ibidem, ms. 136 f. 88.

---

[1] Aci să să ştie acest zapis de cumpărare de ocină şi dedină din satul Cireaşov o parte de la Dragomir, fiul Ticăi.

[2] Loc rupt.

[3] Am scris eu, popa Drăguş din oraş din Slatina, înaintea a oameni buni, ca să fie martori. Aceluia slavă şi stăpînirea în vecii vecilor, amin.

[4] Anul e rescris.

246

1627 (7135) iulie 5.

Sima vinde lui Mihai Ergopol o parte de moară în Tîrgovişte.

† Scris-am eu Sima, nepoata Barbului călugărul cel bătrîn, dă oraş dă Tîrgovişte, acest zapis al mieu, ca să se ştie cum am vîndut eu jupînului lu Mihai Ergopul partea mea dîn moară,innsă într-acea moară am fost doi părtaşi pre doao roate şi pre loc dă grădină şi preste tot locul cît se va alége, eu şi Duca dieconul. Şi iaste moara în capul oraşului dîn sus, ce se zice Moară dă Suptu Malu.

Ce am vîndut partea mea, jumătate dăintr-acea moară, innsă o roată, şi jumătati dă grădină şi dîn tot locul cît se va alége preste tot, jumătate. Şi o am vîndut jupînului lu Mihai deript 15 200 dă bani gata. Şi au cheltuit la aldămaşi bani... [1]

Şi o am vîndut eu dă bunăvoia mea, ca să-i fii lui şi feciorilor lui ocină şi moşie ohabnică. Şi jupînul Mihai aşijdere au cumpărat cu ştirea a totoror vecinilor dîn sus şi dîn jos, innprejurulu aceii moare şi dînaintea a mulţi oameni buni, tineri şi bătrîni şi preoţi varaşani. Şi au dat ai lui bani gata, cîţi sînt mai sus-scrişi, ca să-i fie moşie feciorilor şi nepoţilor şi strenipoţilor şi dă nimené nelegănat întru vecie.

Şi mărturii, anume: Fota star i Radul vatah dă croitorii domneşti i Pera teslar, bărbatul Simei i Neagoe sinŭ Dobrei i popa Vlaicul i diiaconul Tatul i diiacon Iane i Caloeana teslar i Drăghici al Chirfoteascăi i Mihai şoimar i popa Dumitru, sinŭ popii Nénciului şi mulţi oameni buni, ce nu i-am scris într-acest zapis.

И аз стар Єфрем лwгофет пис мѣсеца юлїе $\tilde{\text{є}}$ дьни, въ лѣт $\widetilde{{}_{\times}\text{зрле}}$.

Arh. St. Buc., M-rea Horezu, XXVII/2.
Orig., hîrtie (31 × 21), pecete aplicată.
Copie ibidem, ms. 449 f. 530 şi la Acad. R.P.R., CMLXXX/23.

247

1627 (7135) iulie 10.

Patru boieri judecă pricina dintre Oprea căpitan şi Costandin pentru o ţigancă.

† Adecă noi ceşti 4 boiari, anume: Mihalcea i Staico i Şoptelici ai doilea dvornici i Danciul cliuciar Doicescul scris-am aceasta a noastră carte, ca să se ştii cum ne-au luoat Oprea căpitanul înpreună cu Costandin, feciorul Avanului

---

[1] Loc alb.

de Pojorăşti, dennaintea domnu nostru Alexandru voevod, feciorul Radul voevod, ca să-i judecăm şi să-i tocmim pentru o ţigancă, anume Muşa, fata Radei ţiganca a Oprei ţiganul, ce o au fost cumpărat Oprea căpitan de la Costandin, feciorul Avanului, încă de cîndu au fost domnu nostru la nuntă, de i-au dat şi bani gata.

Şi au făcut Oprea căpitan multă cheltuială pentru Costandin, pentru nişte ţigani ce au avut la călugării de la Sneagov. Deci Costandin n-au avut cheltuială, ce se-au rugat la Oprea căpitan ca să cheltuiască şi să-i dea această ţigancă ce scrii mai sus, într-un preţu. Şi i-au făcut şi zapis de la mîna lui cu blăstem şi cu multe mărturie.

Iar cîndu au fost apoi, Costandin, el au eşit den cuvînt şi de în<t>[1]ocmeală şi au zis cum n-au cheltuit Oprea căpitan pentru dinsul nici un ban. Deci ne-au luoat p<e noi ce>[1]şti 4 boiari den divan ca să-i judecăm şi să adevărăm cum va fi mai pre dreptŭ <şi cu adevărat chel>[1]tuiala... [1] galbeni. Şi după acéia, i-am şi împăcat de a d<at Oprea> [1] căpitan în mîna lu Costandin bani gata 11 galbeni şi jumătate, fără alaltă che<lt>[1]tuială ce au cheltuit. Şi i-au dat Costandin această ţigancă, Muşa, ca să-i fii de moşie.

Drept acéia, am făcut şi noi cartea noastră la mîna Oprei căpitan, să fii de mărturie, cum scrii mai sus. Aceasta mărturisim cu sufletele noastre şi să aibi a-ş face şi carte domnească de moşie pre Muşa ţiganca. Инако да нѣст.

Пис Дȣмитрȣ граматик ȣ Бȣкȣрещи юліє ї҃ дьни, в лѣт ҂зрлє҃.

Staico dvornic [2]

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţării Rom., CCCXLVII/3.
Orig., hîrtie (29,5 × 21), cinci peceţi aplicate.

248

1627 (7135) iulie 15.

Papa mare vornic porunceşte unor megiaşi să cerceteze pricini de moşie şi de rumânie în satul Stăneşti.

† Jupan Papa vel dvornic. Ca să să ştie megeiaşii satului Stăneştilor, anume: ot Stroeşti, Dărjilă i Danciul i ot Topolovéni, Stan Scurtelescul i ot Băiceştii, Şerban i ot Topolovéni, Borcea i ot Micşăneşti, Vîlsan, ca să caute şi să adevereze pentru 9 galbeni ce-au cheltuit pentru ocinele lor şi de la sat şi de la Colceac şi de preste tot hotarul şi să caute şi de rîndul Stoicăi şi al lu Nan şi al lu Ivan

---

[1] Loc rupt.
[2] Semnătură autografă.

şi al Dobre: vîndut-au Dragul şi cu Radul ocina lor toată au n-au vîndut? Şi să caute şi de rîndul Costescului şi Vălescului: scumpăratu-se-au de rumînie au nu se-au scumpărat? Să caute şi să-i tocmească, cum vor afla cu dereptul, cu sufletele lor.

Пис мѣсеца юлїе єї҃ дьни, лѣт ҂зрлє҃.

Acad. R.P.R., XLII/35.
Orig., hîrtie (16 × 21), pecete timbrată, căzută.
EDIŢII. Bianu, *Doc. rom.* 139—140.

249

1627 (7135) iulie 17.

Muşa, Rada şi Dumitru vînd o ocină în Bujorani.

† Scris-am noi, eu Muşa şi eu Rada i Dumitru, al nostru zapis cumŭ să să ştie că amŭ vîndutŭ ocină în Bujorani, însă partea lu Costandin pînîtru parte lu Bujorŭ, că au fostŭ vîndutŭ Costandin parte de ocină a lu Bujorŭ. Deci noi aceşti omeni ce sîntem mai sus-scriş, amu vîndutŭ partea lu Costandinŭ totŭ de prespă totŭ hotarul de în cîmpŭ şi de în pădure şi de în vii cu vinericele, de sat, cu seliştile, de prespă totŭ hotarul, vare cîtŭ să va alege, dreptŭ bani gata 5000 şi vin vedre 20 şi 2 oca de ceară.

Şi amŭ vîndutŭ de a nostră bunăvoe de înnainte tuturorŭ megiiaşilor.

Şi mărturii î<n>că a fostŭ la această tocmală, anume: Stan Mastea de în Tocsobéni, de în Cacaleți, Tudorŭ i Cîrstea i Ghin, de în Ruda, Loghin, de în Bujorani, Vladul Sarîchiz i Berica logofăt.

Şi amŭ scris eu popa Ghin. Пис мѣсеца иѹлїе дьни ѕї҃ въ лет ҂зрлє҃.

Eu diiaconu Lughin.

Arh. St. Buc., Ep. Rîmnic, XXXIV/39.
Orig., hîrtie (31,5 × 22), patru peceți aplicate.

250

1627 iulie 18.

Mihali al banului Grama vinde lui Hrizea logofăt doi rumâni din Voineşti.

† Ὁμολογὼ ἐγὼ ὁ Μιχάλης τοῦ μπανι Γράμου τὸ πῶς ἐπούλησα τοῦ ἄρχου τοῦ λογοθέτι τοῦ Ῥήζου δύο βλαχους εἰς τὸ Βοηνέστη, τούς ἠούς τοῦ Θεοδώρου, τὸν Μπάρμπουλο κα<ὶ> τὸν Μοῦζα, με την ὅτζινά τους, ὅσι ἔχουν τὸ μερτικόν τους, ὡς καθῶς γράφη ἡ ὁμολογία τους κα<ὶ> ἡ γραφὴ ἡ αὐτθεντικὴ.

Κα<ὶ> τοὺς ἐπούλησα με ηδιόν μου θέλημα, γιὰ φλουρία πενηντα ἔξη κα<ὶ> πλέον νὰ μὴν ἔχει νὰ κάμη κανής, μῆτε ἀπὸ την γενεάν μου, μῆτε [μῆτε] ἄλλος κανής ἄν<θρωπ>ος.

Κα<ὶ> διὰ βέβαιον ἀληθειας ἐγινεν ἡ παρcῦσα ὁμολογια κατ’ ενπροσθεν τῶν ἀξιωπίστων μαρτιρών τῶν ὑπογεγραμμένων, εἰς ἀσφάλιαν; κα<ὶ> βάνω κα<ὶ> τὴν βούλα μου.

Χριστοῦ ἔ<τει> ͵αχκζ, ἐν μηνι ·Ιουλλιcυ ϊ̃η

† ῾Ο Ταπεινὸς Οὐγκροβλαχίας Λουκᾶς
Тȣдȣран слȣжар
·Ιοανις ἱερεὺς μάρτηρας
Хризан постелник
† Станчюл армаш
Манѣ скинѣр
Ηληας Ρουτζερη μαρτηρας
Ηωανη Μασκαλα μαρτηρας
Панъ пъркълаб[1].

† Eu Mihali al banului Grama mărturisesc că am vîndut dumnealui logofătului Rizea doi rumâni la Voineşti, feciorii lui Teodor, pe Barbu şi pe Muja, cu ocina lor cîtă au partea lor, după cum scrie zapisul lor şi cartea domnească.

Şi i-am vîndut de voia mea, cu cincizeci şi şase de galbeni; şi mai mult să nu aibă a face cineva, nici din neamul meu, nici oricare alt om.

Şi pentru adevărată credinţă s-a făcut zapisul de faţă, în faţa subscrişilor martori, de încredere, spre adeverire; şi pun şi pecetea mea.

În anul de la Hristos 1627, luna iulie 18.

† Smerit Luca al Ungrovlahiei
Tuduran sluger
Ioan preotul martor
Hrizan postelnic
† Stanciul armaş
Manea schiler
Ilie Ruceri martor
Ioan Mascala martor
Pană pîrcălab[1]

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XVI/7.
Orig., hîrtie (30,5 × 22), opt peceţi aplicate.
Copie ibidem, ms. 256 f. 564.

---

[1] Toate semnăturile sînt autografe.

1627 (7135) iulie 20, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Oprea căpitan ocină în Bucu-de-Sus, judeţul Ialomiţa şi ţigani.

† Милостїєю Божїєю Їѡ Ꙗлеѯандрȣ воєвода и господинъ въсои землє Ѹггровлахїискоє, синъ великаго и прѣдобраго, покоиннаго Їѡ Радꙋл воєвода. Дават господство ми сїю повелѣнїю господства ми слȣг господство ми Ѡпрев къпитан и със синови си, єлицєм Богъ даровах, ꙗкожє да мȣ єст ѡчинȣ ȣ Гор Бȣк ѡт сȣдство Ꙗлом<ницев>, али дел Боболанов сежени $\widetilde{лг}$, ѡт полю и ѡт шȣм и ѡт вод и ѡт седалищє селов, ѡт посвȣдї, варє єлика сє хтит избратї ѡт по въсом хотаром. Понежє сїє вишє речени сежени за ѡчинȣ било єст за дѣдїно Пътров и братїєм єго Сокол и Сȣкалъ, внȣцїи Боболанов ѡт Стар Бȣк. Тажє, къда єст бил на врѣмє за брак господство ми, а слȣг господства ми Ѡпрѣ къпитанъ, ѡн єст дал и побратил по Пътрȣ и по братїи єго, Сокол и Сȣкалъ, ѡт въ єдна кола за водїницȣ, а четвртътаго дел, Пътрȣ и със братїи єго, Сокол и Сȣкалъ, ѡни єщижє єст дал Ѡпрев къпитан сїю вишє речени сежени за ѡчинȣ радї братства, ꙗкожє да єст єго за дѣдїно. Ꙗ Пътрȣ и братїи єго, Сокол и Сȣкалъ, ѡни да дръжит ѡт сїѧ колесє за воденицȣ дори сє хощȣт дръжать дръвех сїє воденицє, да възимает ѡт въс ходоком воденицев четвръттаго дел, али без бродом воденицев, тъчїю да си дръжит дръвех, понежє ѡ єст сътворил Ѡпрѣ къпитан воденица втораго крат въс със келтованїє єго, терє єст келтовал ȣги $\widetilde{и}$.

И бил сȣт сведетелїи на ѡстроєнїє им, на имє: Стан, синъ Ꙗладимиров дворник ѡт Мътъсєщї и Станчюл и Син и ѡт Берилєщи Станчюл пехарник, синъ Менѡтъв и Лека, синъ Нѣгоєв армаш и ѡт Пискȣлєщи, Дръган и ѡт варош Флоч Їѡрга и брат єго Ꙗндонїи.

И пак да єст слȣг господство ми Ѡпрев къпитан єдна ациганкȣ, на имє Богдана, дъщєра Станєв циганка, понежє єст покȣпил слȣг господство ми Ѡпрѣ къпитан сїи ациганкȣ ѡт над госпожда Єлина, госпожда покоинномȣ Шербан воєвод за $_{\times}\widetilde{д}$ аспри, али єст дал тъчїю аспри $_{\times}\widetilde{в}$ готови, а дрȣги $_{\times}\widetilde{в}$ за аспри простил их єст госпожда Єлина, ѡна за доброволю єи, радї права и вѣрна слȣжбȣ что єст послȣжил по чюждє землє. И видѣхом господство ми и запис ѡт рȣк єи, със печатѣ єи <и със сведетелїи>[1], како єст вишє пис.

И пак да єст слȣг господство ми Ѡпрев къпитан єдна ациганкȣ на имє Моуша, дъщє<ра........ци>[1]ганȣл, понежє єст покȣпил Ѡпрѣ къпитан сїю ациганкȣ вишє пис ѡт над Кост<андин>[1], синъ Ꙗванȣлов......[1] али да сє знаєт како єст дал новци готови $_{\times}\widetilde{аѡ}$ и келтовал єст Ѡпрѣ къпитан за........[1] єго, что єст имал аспри $_{\times}\widetilde{вс}$. И продадох......[1] ѡт рȣка єго за проданїє и съ сведе-

---

[1] Loc rupt.

тилїи на и<мє........>[1], синъ Ꙗнд........[1] юзбаша и Басилїи юзбаш и Манѣ ватаχ ѡт Бꙋкшани и Іѡн ва<таχ...... ѡт>[1] Бꙋк, Пътрꙋ......[1] и Мъинѣ и Ꙗлбꙋл, синъ Тръкилъв.

И поставил єст Костандин и <клєтво>[1], коє сє χокєт......[1] того да єст тръклєт и афꙋрисан ѡт ти҃ї ѡтьци, ꙗжє сꙋт въ Никєи.

Ꙗ потом, кꙋда єст бил послѣ, а К<остандин ѡн>[1] єст χотѣл да повратит и възвигоχ прꙋχ прєд господства ми радї сїю ацигакнъ и съпрѣшє сє за -лицꙋ със Ѡпрѣ къ<питан и сицє>[1] прѣшє Костандинов како єст възимал Ѡпрѣ къпитан сїи ацигакнъ бєз нимєдин новцꙋ и бєз правостїю.

Тажє въ <том>[1] господство ми съм глєда и сꙋди по правдꙋ и по законꙋ и съм дал господство ми д҃ болѣри ѡт диван на имє Миχалчѣ и Єтанко и Шоптєлич втории дворник и Данчюл ключар, ꙗкожє да иχ сꙋдит и да ꙋтакмитє сє како χокєт бити правостїю. Тажє въ том сїи болѣри вишє рєчєни ѡни сꙋт глєдаχ и смотрил сꙋт и видѣл єст и записꙋл Костандинов със вєликоє клєтво и ѡбрѣтал єст како єст бил кєлтовал Ѡпрѣ къпитан аспри ҂д҃ѵн радї прєнїи что єст имѣл Костандин със калꙋгєрїи ѡт Єнѣгов и със Нєкꙋла постєлник ѡт Кокоръщи радї нѣкоє ацигани и многощ єст χодил и трꙋдил Ѡпрѣ къпитан радї Костандин със кони єго и със въсаχ кєлтованїи єго тєрє єст кєлтовал ꙋги к҃в и аспри н҃, въс радї трѣбꙋвє Костандинов. Тажє єст ѡстал Костандин ѡт закон и ѡт сꙋждєнїи ѡт прєд господства ми ꙗкожє єдин человѣк что єст χотѣл да повратит.

Єго радї дадоχ съм господство ми слꙋгꙋ господства ми Ѡпрєв къпитан, ꙗкожє да єст сїи вишє рєчєни сєжєни за ѡчинъ и сїи ацигаичє дѣдїно и съ ѡχаб синовом и внꙋком и прѣвнꙋчитом и нє от когождо нєпоколѣбимо, поризмо господства ми.

Єжє и свєдєтєлїи поставиχом господство ми: жꙋпан Папа вєл дворник и жꙋпан Хриза вєл логофєт и жꙋпан Дꙋмитрашко вєл вистиꙗр и Миχо вєл спатар и Бартоломи вєл столник и Павлаки комис и Ꙗпостол пєχарник и жꙋпан Костандин вєл постєлник. И исправник Папа вєл дворник.

И написаχ, Дꙋмитрꙋ граматик, ꙋ Бꙋкꙋрєщи, юлїє к҃ дьни и ѡт Ꙗдама въ лѣт ҂з҃рлє.

† Їѡ Алєѯандрꙋ воєвода, милостїю Божїю, господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Oprea căpitan şi cu fiii lui, cîţi Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină în Bucul-de-Sus din judeţul Ialomiţa, însă partea lui Bobolan 33 de stînjeni, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul. Pentru că aceşti stînjeni de ocină mai sus-zişi au fost de moştenire ai lui Pătru

---

[1] Loc rupt.

şi ai fraţilor lui, Socol şi Sucală, nepoţii lui Bobolan din Bucul-Vechi. Apoi, cînd a fost în vremea nunţii domniei mele, sluga domniei mele Oprea căpitan a dat şi a înfrăţit pe Petru şi pe fraţii lui, Socol şi Sucală, pe o roată de moară, a patra parte. Iar Pătru şi cu fraţii lui, Socol şi Sucală, ei încă au dat lui Oprea căpitan aceşti stînjeni de ocină mai sus-zişi, pentru frăţie, ca să-i fie lui de moştenire. Iar Pătru şi fraţii lui, Socol şi Sucală, să ţină din această roată de moară cît timp va dura lemnăria acelei mori, să ia din tot venitul morii a patra parte, dar fără vadul de moară, numai cît îl va ţine lemnăria, deoarece a făcut Oprea căpitan toată moara a doua oară, cu cheltuiala lui, de a cheltuit ughi 8.

Şi la întocmirea lor au fost martori, anume: Stan, fiul lui Aldimir vornic din Mătăseşti şi Stanciul şi Sin şi din Berileşti, Stanciul paharnic, fiul lui Meiotă şi Leca, fiul lui Neagoe armaş şi din Pisculeşti, Drăgan şi din oraşul Floci, Iorga şi fratele lui, Andonii.

Şi iarăşi să-i fie slugii domniei mele Oprea căpitan o aţigancă anume Bogdana, fiica Stanei ţiganca, pentru că a cumpărat sluga domniei mele Oprea căpitan această aţigancă de la doamna Elina, doamna răposatului Şerban voievod, pentru 4000 de aspri, dar a dat numai 2000 de aspri gata, iar ceilalţi 2000 de aspri i-a iertat doamna Elina, ea de bunăvoia ei pentru slujba lui dreaptă şi credincioasă, cu care a slujit-o prin ţări străine. Şi am văzut domnia mea şi zapis de la mîna ei cu pecetea ei <şi cu martori>[1], cum este scris mai sus.

Şi iar să-i fie slugii domniei mele Oprea căpitan o aţigancă anume Muşa, fiica...[1] ţiganul, pentru că a cumpărat Oprea căpitan această aţigancă mai sus scrisă de la Cos<tandin>[1] fiul lui Avanul...[1], dar să se ştie că a dat bani gata 1800 şi a cheltuit Oprea căpitan pentru...[1] lui, pe care i-a avut, 2200 de aspri. Şi a vîndut...[1] de la mîna lui de vînzare şi cu martori anume...[1] fiul lui And...[1] iuzbaşa şi Vasili iuzbaşa şi Manea vătaf din Bucşani şi Ion vă<taf... din>[1] Buc, Pătru...[1] şi Mîinea şi Albul, fiul lui Tărchilă.

Şi a pus Costandin şi <blestem>[1] care va vroi...[1] acela să fie de trei ori blestemat şi afurisit de cei 318 părinţi, care sînt la Nicheia.

Apoi, cînd a fost după aceea, iar Costandin a vrut să întoarcă şi a ridicat pîră înaintea domniei mele, pentru această aţigancă, şi s-a pîrît de faţă cu Oprea căpitan <şi aşa>[1] a pîrît Costandin că Oprea căpitan a luat această aţigancă fără nici un ban şi fără dreptate.

Apoi, întru acestea, domnia mea am cercetat şi am judecat după dreptate şi după lege şi am dat domnia mea 4 boieri din divan, anume Mihalcea şi Staico şi Şoptelici al doilea vornic şi Danciul clucer ca să-i judece şi să-i întocmească cum va fi după dreptate. Astfel, întru-aceea, aceşti boieri mai sus-zişi au cercetat şi au socotit şi au văzut şi zapisul lui Costandin cu mare blestem şi au aflat că Oprea căpitan a cheltuit pentru pîra pe care a avut-o Costandin cu călugării de la Snagov şi cu Necula postelnic din Cocorăşti pentru nişte aţigani

---

[1] Loc rupt.

4450 de aspri şi a umblat mult şi s-a trudit Oprea căpitan pentru Costandin cu caii lui şi cu toată cheltuiala lui, de a cheltuit 22 de ughi şi 50 de aspri, tot pentru treburile lui Costandin. Astfel a rămas Costandin de lege şi de judecată dinaintea domniei mele, ca un om care a vrut să întoarcă.

De aceea, am dat domnia mea slugii domniei mele Oprea căpitan ca să-i fie aceşti stînjeni mai sus-zişi de ocină şi aceste aţigănci dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Hriza mare logofăt şi jupan Dumitraşco mare vistier şi Miho mare spătar şi Vartolomi mare stolnic şi Pavlachi comis şi Apostol paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic Papa mare vornic.

Şi am scris, Dumitru grămătic, în Bucureşti, iulie 20 zile şi de la Adam în anul 7135 <1627>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, IX/8.
Orig., hîrtie (42 × 27,5), pecete timbrată.
Cu o trad. din 1806.
Copie ibidem, ms. 692 f. 197v.

252

1627 (7135) iulie 21, Pietrari.

Pană armaş din Tîrgovişte vinde lui Hrizea mare logofăt partea sa de moşie din Voineşti şi cu un rumân.

† Adecă eu, Pană armaşul de în Tîrgovişte şi cu toată făméia mea, scriu şi mărturisescu cu acesta al mieu zapis cum am vîndut toată partea mea de în sat de în Voineşti cîtă am avut cumpărătoare, de în hotar pînă în hotar, cu vadul de moară cu tot venitul şi cu un rumân, anume Oana cu feciorii lui, jupînului Hrizei marele logofăt, derept 4 000 de bani gata. Şi i-am vîndut de a mea bunăvoe şi cu ştirea tuturor megiiaşilor şi de în sus şi de în jos.

Şi acest rumân Oana fost-au fugit în Ţeara Ungurească, iar jupînul Hrizea logofătul l-au scos de în Ţeara Ungurească şi l-au adus în ţeară şi încă i-au dat jupînul Hrizea logofătul şi întru mîna rumânului bani 1 000.

Derept acéia, i-am făcut zapisul mieu, cum să-i fie moşie neclintită şi de nimé de întru oamenii miei nevoe să nu aibă, că i-am vîndut eu de a mea bunăvoe. Şi cu zapisul mieu să aibă a-ş faceré şi carte domnească de moşie.

Şi mărturie încă au fost oameni buni, anume: de în Pietrariu, popa Pătru şi iar popa Pătru şi popa Radul şi popa Necula şi unchiaşul Stroe şi Radul

Căuté şi Dobrotă Vulpe şi Necula peharnic, feciorul popei Balei de Braşov şi Sima logofătul de Tîrgovişte şi Cîrstea, feciorul lui Vintilă de Săténi şi Negoiţă peharnic, Meiotă de Berileşti şi Nistor logofătul de Tîrgovişte.

Şi am scris eu, Udrişte Năsturel de Fierăşti, în sat în Pietrari, în luna lu iulie în 21 de zile, vă leato 7135 <1627>.

Popa Pătru.
Popa Radul.
Popa Pătru.
Popa Necula.
Pană armaş.

Stroe.
Sima logofăt.
Necula peharnic.
Nistor logofăt.
Cîrstea.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XVI/8.
Orig., hîrtie (31 × 21,5), şapte peceţi aplicate.
Copie ibidem, ms. 256 f. 563.
EDIŢII. Haşdeu, *Arh. ist.*, I, 1, 14—15.

253

1627 (7135) iulie 24, Tîrgovişte.

Dobra vinde lui Hrizea logofăt partea ei de ocină din Voineşti.

† Adecă eu, Dobra, fata Barbului de Voineşti, scriu şi mărturisescu cu acesta al mieu zapis cum să se ştie că am vîndut jupînului Hrizei marele logofăt toată partea mea de ocină de în Voineşti, de în hotar pînă în hotar, derept 6000 de bani gata. Şi o am vîndut de a mea bunăvoe, fără de nici o silă, cu ştirea tuturor megiiaşilor de în sus şi de în jos şi de înprejurul locului, ca să-i fie domniei lui moşie ohabnică.

Şi au fost la această tocmeală mulţi oameni buni mărturie, anume: de în Săténi, unchiaşul Vintilă şi de în Tîrgovişte, Pană armaşul şi feciorul lui, Dumitru şi de în Pietrari, popa Pătru şi popa Necula şi popa Radul şi Stroe şi de în Cîndeşti, Ionul Sîrbului şi de în Gémenele, Ivan şi de în Tîrgovişte, Zlate cizmariul şi Ducul şi de în Voineşti, Tatul.

Şi am scris eu, Udrişte Năsturel de Fierăşti, în oraş în Tîrgovişte, în luna lu iulie în 24 de zile, vă leato 7135 <1627>.

Vintilă ot Ssăteni.
Nedélco portariul.
Eu Dobra, fata Barbului.

Pană armaşul.
Eu Mina zugraf încă ştieu.
Eu popa Vasilie Drîncescul mărturie.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XVI/9.
Orig., hîrtie (31 × 21,5), şase peceţi aplicate.
Copie ibidem, ms. 256 f. 563 v.
EDIŢII. Haşdeu, *Arh. ist.*, I, 1. 8.

1627 (7135) iulie 28, București.

Alexandru Coconul voievod întărește m-rii Sfînta Troiță 14 locuri de prăvălii în București și o pivniță.

† Милостїєю Божїєю Їѡ Ꙗлеѯандрꙋ воєвода и господинъ въсои земле Ꙋггровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго покоиннаго Їѡ Радꙋл воєвода. Дават господство ми сїю повеленїє господство ми свѣтѣи божествена монастир господство ми, ꙗже єст из дол варош Бꙋкꙋрещи, храм свѣта троицъ и ѡтцꙋ єгꙋмена Глигорїє и въсѣми инноком єлици живꙋщыx въ ѡбитѣли тоє, ꙗкоже да єст свѣтѣи монастир Свѣта Троицъ више речена два мѣстове за пръвълїи ꙋ варош ꙋ Бꙋкꙋрещи. Понеже сїє два мѣстове за пръвълїи била єст за дѣдїно Макавеюв, ꙋником жꙋпаницев Марїєи, жителница Станчюлѡв лѡгофет ѡт Кръстїенещи и жꙋпаницев Єринев, жꙋпаница Спиридонов лѡгофет и жꙋпаницев Станкъи, жꙋпаница Шербанов, синъ Семанов сꙋдцꙋ ѡт Бꙋкꙋрещи.

Таже а потом, къда єст бил съда, въ дьнїє господство ми, по съмръти Макавеюв, а виꙋцеx єго, Марїꙗ и Єрина и Станка, ѡнє сꙋт дал и поклонил сїє в҃ местове за пръвълїє свѣтомꙋ монастир Свѣта Троицъ дѣдїнꙋ, радї дꙋшꙋ ꙋником си Макавеюв, ꙗакоже да єст на свѣтою помѣник. И написаше се порꙋденїєx ємꙋ въ свѣтою жрътвъник в҃ї дꙋшє на имє: Макарїє и синъ єго[1], Тꙋдоран дїꙗкон и Дръган и Михъилъ и Нѣкша и Дръгана и Стана и поп Грозав и Єфтемїє и Пътрашко и Ꙗндрею.

И пак да єст свѣтѣи монастир Свѣтаа Троицъ више речена пимница Макавеюв ѡт Бꙋкꙋрещи и със мѣсто за в҃ї пръвълїи. Ꙗли да се знаєт: ѡт гръличюл пивницев ꙋ Кривъцꙋ, дори ꙋ мѣстом пападїев Щефанїи попев Дꙋмитров, дъщера поп Матеюв ѡт Бꙋкꙋрещи, что га єст бил продал прѣзвитерица Щефана дел єи что єст имал ѡна ѡт ꙋником си Макавею, монастирев Михаил воєвод, храм свѣти Николає, ѡт того мѣсто, єже се сꙋт продал, дел єи. И пак да се знаєт: ѡт мѣстом пападїев Щефанеи дори ꙋ пръвълїиле Предев спатар, синъ Никъв лѡгофет, без теx два мѣстове за пръвълїи више речене, далнє за помѣнъ. Понеже єст покꙋпил ѡтьцꙋ єгꙋмена Глигорїє ѡт монастир Свѣта Троицъ сїю пивницъ и със мѣсто за в҃ї[2] пръвълїи єлика се xтит избрати ꙋ длъг и въ широт ѡт над жꙋпаница Марїꙗ и ѡт жꙋпаница Єри а и ѡт жꙋпаница Станка, анеѱеx Макавеюв, за . . . . .[3] ѡт варош Бꙋкꙋрещи, за ҂є҂ї҃ аспри готови.

<И> продадоше ѡнє самє, за добраволю иx, без ниєдна силост и със ꙋзнанїє въсѣм варошаном ѡт маxала, от гор из дол и ѡт през господства ми и

---

[1] În loc de: Сии nume propriu; cf. doc. nr. 206.

[2] Retușat în: д҃ї

[3] Loc alb.

ѡт прєд въсѣми почтєнними правитєлїим господства ми вєлици и мали. И видѣхом господство ми и запис испръво за милованїє радї помѣна послєх и за проданїє ѡт рꙋками их ѡнєм житєлницє вишє рєчєнє, със вєликою клєтво и афорєсанїє и със многи свѧщєнници и кꙋпци и добри людїє свєдєтєлїє, написани въсих ꙋ запис, которїи сꙋт бил на ꙋстроєнїа им, на имє: ѡт варош Бꙋкꙋрєщи, поп Борча клисар и поп Їван и Станчюл дїꙗкон и Драгꙋл дїꙗкон ѡт клиросꙋл господства ми и Гинѣ Мꙋстаки кꙋпцꙋ и Їлїє кꙋпцꙋ и Станчюл Пꙋстїюл кꙋпцꙋ и Дима хром кронтор и поп Дръгою ѡт цръква Гюѡрмєв бан и поп Ѧнгєл и многи людїє, єжє нє сꙋт писани здє въ книга сїє.

<И> поставили сꙋт жꙋпаница Марїꙗ и жꙋпаница Єрина и жꙋпаница Станка и клєтво: кого от съродника им хокєт сє покꙋсих попєрєти и разорит и исхабит сїꙗ им помѣна и такмєжєнїє, того да єст тръклєт и анаѳєма и афꙋрєсан.

Сєго радї дадох съм господство ми свѣтомꙋ монастир Свѣта Троицъ, ꙗкожє да єст сїє мѣстовє за пръвълїи и със пимница дѣдїнꙋ и въ ꙋкрѣплєнїє, инноком въ пищꙋ и въ ѡстраб и нє ѡт когождо нєпоколѣбимо, поризмо господство ми.

Сєжє ꙋбо и свєдєтєлїи поставих господство ми: жꙋпан Папа вєл дворник и жꙋпан Хриза вєл лѡгофєт и жꙋпан Михо вєл спатар и жꙋпан Дꙋмитрашко вєл вистїꙗр и жꙋпан Бартоломи вєл столник и Павлаки вєл комис и Ѧпостол вєл пєхарник и жꙋпан Костандин вєл постєлник. И исправник Хриза вєл логофєт.

И написах, Лєпъдат логофєт, ꙋ градꙋ Бꙋкꙋрєщи, мѣсєца юлїє к҃и дьни и ѡт Ѧдама до нинѣ тєкъщим лєтом въ лѣт ҂з҃рлє.

† Їѡ Ѧлєѯандрꙋ вѡєвѡда, милостїю Божїю, господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieştii mănăstiri a domniei mele, care este din jos de oraşul Bucureşti, hramul sfînta troiţă şi părintelui egumen Gligorie şi tuturor călugărilor cîţi traiesç în lăcaşul acesta, ca să-i fie sfintei mănăstiri Sfînta Troiţă mai sus-zisă două locuri de prăvălii în oraş în Bucureşti. Pentru că aceste două locuri de prăvălie au fost de moştenire ale lui Macavei, unchiul jupaniţei Maria, soţia lui Stanciul logofăt din Cîrstieneşti şi ale jupaniţei Erina, jupaniţa lui Spiridon logofăt şi ale jupaniţei Stancăi, jupaniţa lui Şerban, fiul lui Seman judeţ din Bucureşti.

Astfel după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, după moartea lui Macavei nepoatele lui, Maria şi Erina şi Stanca, [ele au dat şi au închinat aceste 2 locuri de prăvălie sfintei mănăstiri Sfînta Troiţă dedină pentru sufletul unchiului lor Macavei, ca să fie la sfîntul pomelnic. Şi s-au scris la sfîntul jertfelnic rudele lui, 12 suflete, anume: Macarie şi fiul lui[1], Tudoran diaconul şi Drăgan şi Mihăilă şi Neacşa şi Drăgana şi Stana şi popa Grozav şi Eftemie şi Pătraşco şi Andrei.

---

[1] În loc de: « şi Sin »; cf. doc. nr. 206.

Şi iarăşi să-i fie sfintei mănăstiri Sfînta Troiţă mai sus-zisă pivniţa lui Macavei din Bucureşti şi cu loc pentru 12 prăvălii. Însă să se ştie: din gîrliciul pivniţei în Crivăţ pînă la locul preotesei Ştefana a popii Dumitru, fiica popii Matei din Bucureşti; care preoteasa Ştefana l-a vîndut, partea ei pe care a avut-o de la unchiul ei Macavei, mănăstirii Mihai voievod, hramul sfîntul Nicolae, din acel loc care s-a vîndut, partea ei. Şi iarăşi să se ştie: de la locul preotesei Ştefana pînă la prăvăliile lui Preda spătar, fiul lui Nica logofăt, fără cele două locuri de prăvălii mai sus-zise, date pentru pomană. Pentru că a cumpărat părintele egumen Gligorie de la mănăstirea Sfînta Troiţă această pivniţă şi cu locul de 12 [1] prăvălii cît se va alege în lung şi în lat, de la jupaniţa Maria şi de la jupaniţa Erina şi de la jupaniţa Stanca, nepoatele lui Macavei de... [2] din oraşul Bucureşti, pentru 15.000 aspri gata.

<Şi> au vîndut ele singure de bunăvoia lor fără nici o silă şi cu ştirea tuturor orăşenilor din mahala, din sus, din jos şi dinaintea domniei mele şi dinaintea tuturor cinstiţilor dregători ai domniei mele, mari şi mici. Şi am văzut domnia mea şi zapisul dintîi de miluire pentru pomană, apoi şi pe cel de vînzare de la mîinile acelor jitelniţe mai sus-zise cu mare blestem şi afurisenie şi cu mulţi preoţi şi negustori şi oameni buni martori scrişi toţi în zapis, care au fost la întocmirea lor, anume: din oraşul Bucureşti popa Borcea clisiarh şi popa Ivan şi Stanciul diacon şi Dragul diacon din clirosul domniei mele şi Ghinea Mustachi negustor şi Ilie negustor şi Stanciul Pustiul negustor şi Dima şchiopul croitor şi popa Drăgoi de la biserica lui Ghiorma banul şi popa Anghel şi mulţi oameni care nu sînt scrişi aici în cartea aceasta.

<Şi> au pus jupaniţa Maria şi jupaniţa Erina şi jupaniţa Stanca şi blestem: care din rudele lor se va încerca să calce, să rupă şi să nimicească această pomenire şi întocmire a lor, acela să fie de trei ori blestemat şi anatema şi afurisit.

De aceea, am dat domnia mea sfintei mănăstiri Sfînta Troiţă ca să-i fie aceste locuri de prăvălii şi cu pivniţa dedină şi de întărire, călugărilor de hrană şi întremare şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Hriza mare logofăt şi jupan Miho mare spătar şi jupan Dumitraşco mare vistier şi jupan Vartolomi mare stolnic şi Pavlachi mare comis şi Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic Hriza mare logofăt.

Şi am scris, Lepădat logofăt, în cetatea Bucureşti, luna iulie 28 zile şi de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7135 <1627>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XXXIV/18.
Orig., hîrtie (41 × 28), pecete timbrată.
Cu o trad., din 1903.

---

[1] Retuşat în 14.
[2] Loc alb.

255

1627 (7135) august 1.

Dragoslav logofăt vinde lui Hrizea mare logofăt ocină la Bălțații-de-Jos.

† Adecă eu, Dragoslav logofet ot Bălțați, scris-am acesta al mieu zapis, să fie de mare credință la mîna jupanului Hrizei velichii logofet, cum să se știe că i-am vîndut eu cu știrea tuturor feciorilor miei și a tuturor frațiilor miei de ocină și a toată ruda mea, ocină în Bălțații-de-Jos, însă stînjăni 18 de preste tot hotarul de în apa Prahovei pînă în matca Roșioarei, însă de în partea Vladului jumătate, ce am fost cumpărat eu mai denainte vréme și de în cîmpu și de în livezi și den pométe și cu vad de moară ce se va alége lîngă hotarul Călineștilor, însă ce se va alége den partea lu Drăghici, fratele Vladului. Și mi-au dat jupînul Hrizea vel logofet bani gata 4500. Și am vîndut eu de a mea bunăvoe cu știrea tuturor fraților miei, însă fără vie.

Și mărturie încă au fost la tocmeala noastră, anume: ot Bălțați, Oprea logofet, ot Cucleș, Miroslav i Voico i Drăghici i ot Călinești, aga Ghica i Sima cel bătrîn i Deadiul vătah i Stăncioiu i Coman i Zbora i Deadiul bucureșteanul i Balotă i Granța.

Derept acéia am vîndut eu de bunăvoe, ca să-i fie de moșie și să aibă a-și face cărți pre acest zapis. Aceast-am scris, să fie de credință.

Și am scris eu, Mihalcea logofet, sinŭ Nan logofet ot Măguréni, ginerele lui Dragoslav logofet, méseța august 1 dni, vă leat 7135 <1627>.

Papa vel dvornic
Eu Dragoslav logofet
pus-am pecete pentru credință.
Oprea logofet mărturisescu.
Ivașco dvornic
Fiera logofet
Vlad vistier
Gligorie comis

Κωνστατῖνος Κατακουζηνος
Deadiul vatah de Călinești
Conda vel armaș
Dumitrașco comis
Buzinca vistier
Drosul
Eu Pétre sulgér mărturisăscu.
Radul logofet [1]

Arh. St. Buc., A. N., LX/17.
Orig., hîrtie (31 × 22), 17 peceți aplicate.

256

1627 (7135) august 7.

Alexandru Coconul voievod poruncește stolnicilor de la balta Bistrețului să se ferească de jumătatea de baltă a mănăstirii Tismana.

† Милостїєю Божїєю Їѡ Алеѯандрꙋ воєвода и господинъ, синъ покоинаго Їѡ Радꙋл воєвода. Пишет господство ми voao stolnicilor ce să chiamă de la balta Bistrețului. După acéia vă dau în știre domnia mea pentru rîndul svintei

---

[1] Toate semnăturile sînt autografe.

mănăstiri Tisména, hram Uspenie Bogorodițe şi părintele egumenul Teofil, că le-am fost făcut domnia mea carte, ca să-şi ție den balta Bistrețului jumătate şi den baltă şi de în cîrmă şi den părpăru de la cară şi de în tot venitul ce se va cădea, cum au fost şi mai denainte vréme, pre sémne bătrîne, den Bîrzogîrlă dirept Covăcița, pînă în Măceş, cît ține toată balta Bistrețului jumătate; iar voi să vă țineți partea domnească, cum au țenut şi alți stolnici, pentru că iaste bătrînă şi direaptă ocină şi de moşie a svintei mănăstiri.

Şi cum am văzut domnia mea şi cărți bătrîne ale altor domni, iar acum de cartea domnii méle n-ascultați, nici le dați ce iaste de în baltă partea mănăstirii, ce faceți clăci la vînătoare şi lor nu le dați nemica, ce faceți alte legi, care acest obicéiu n-au fost în țeară, nici veți să vă țineți partea domnească, ce vă iaste cu dreptate, cum au fost de veacu.

Derept acéia, în vréme ce veți vedea cartea domnii méle, iar voi să căutați foarte să vă feriți de partea mănăstirii jumătate, cum le citescu cărțile bătrîne şi mai mult să nu mai vii să se mai jăluiască aicea, naintea domnii méle, că le opriți partea mănăstirii den baltă, că apoi bine să ştiți că voiu triméte domnia mea de o vor face foarte o certare mare, că ce vă amestecați în moşia mănăstirii, unde n-aveți treabă. Инако да нѣст, по рєч господство ми.

И исправник сам рєч господства ми.

Пис мѣсєца авгѹст з̆ дьни, в лѣт ҂зрлє.
† Їw Алєѯандрѹ вwєвwда, милостїю Божїю господинь.

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XCI/10.
Orig., hîrtie (31,5 × 22), pecete aplicată, căzută.
Copie ibidem, ms. 329 f. 606.

257

1627 (7135) august 15, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte jupanului Mihalcea al doilea vornic o ocină şi un țigan din Bădeni, județul Sac.

† Милостїєю Божїєю Їw Алєѯандрѹ воєвода и господинъ въсои зємлє Ѹггровлахїискоє, синъ вєлчкаго и прѣдобраго покоиннаго Iw Радѹл воєвода. Дават господство ми сїє повєлєнїє господство ми болѣринѹ господство ми жѹпан Михалчєв вторїи дворник wт сєло wт Пътрълацє и със синови си, єлицєжє Богъ даровах, ꙗкожє да мѹ єст wчинѹ ѹ Бъдѣни въ сѹдство Єак али дєл Михъалъв армаш wт Бъдѣни въсах, wт полю и wт шѹма и wт вод и със виноградї ѹ дѣл и със вєчинїи и wт сєдалищє сєлwв, wт посвѹдї, варє єлика сє хтєт избрат wт по въсом хотаром. И вєчинїи по имє: Нѣгѹл Дѹрдъкъинє и Радѹл Єтанєи Єиндїнлє и синови Ѡанчєн Мънъилъв, идєжє сє хощѹт наити и със въсѣх дєловє за wчинъ Михъилъв армаш wт въсѣх ѹжє колицє сє хокєт обрѣстих wт

Бъдѣни. Ѡбаче да сє знаєт без что єст бил продал Михънлъ армаш ѡт дєл єго ѡт Бъдѣни виноградї и ѡчинъ Радѵлов Дончєскȣл, что кєт бити написан ȣ записȣл Михънлъв армаш, кого ю єст дал на рȣк єго, със печатѣ ємȣ. Ѧ дрȣга ѡчинъ всах да єст по рȣка Михалчєв дворник със вєчинїи и със вс ходоком, понєжє єст покȣпил болѣрин господство ми Михалча ворникȣл сїю вишє рєчєна ѡчинъ и със виноградї ȣ дѣл и със вєчинїи ѡт над Михънлъ армаш ѡт Бадѣни, за ҂г҃х аспри готови.

И продадох Михънлъ армаш ѡн за нєгов доброволю, без нїєдна силост ѡт нихто, със ȣзнанїє всѣм мєгїашом и ѡт прєд господства ми. И видѣхом господство ми и запис ѡт рȣк Михънлъв армаш за продан̈їє, със мноѕи болѣри свєдєтєлїи, на имє: Костѣ слȣжар и Костандин кȣпарюл и Данчюл ключар и Ѧнтонїє къмъраш и ѡт Брътїꙗни, Єтоика лѡгофєт и ѡт Єтънчєщи, Радȣл ватах и ѡт варош Бȣзъȣ, Ѡню лѡгѡфєт.

<И> имѣли сȣт Михънлъ армашȣл на рȣк єго и книги за дѣдинȣ над ѡчина ѡт Бъдѣни. Тажє когда єст продал сїѧ ѡчинъ ѡт Бъдѣни, ѡн єст свєдѣтєлствовал сам ȣ диван како єст загинȣл тєх книги за злочєствїє.

И пак да єст болѣринȣ господство ми Михалчєв дворник єдин момкȣ за циган по имє Гєргє, синъ Кръстєв, понєжє га єст покȣпил Михалча дворник тог момкȣ за ациган ѡт над Братȣл, внȣк Братȣлов лѡгофєт ѡт Крѣца, за ҂г҃ѵ аспри готови[1].

И продадох Братȣл ѡн за свою добраволю и със запис за продан̈їє, със болѣри свєдєтєлїи написани ȣ запис, которїи сȣт бил на такмєжєнїа им, на имє: Єтоика ватах и Нѣнчюл вътах ѡт Флорїєщи и ѡт Воинєщи, Панъ армаш и Пьтрȣ армаш и мнози добри людїє.

Єго радї дадох съм господство ми болѣринȣ <господство ми>[2] Михалчєв вторїи дворник, ꙗкожє да мȣ єст сїю ѡчинъ ѡт Бъдѣни и със вєчини и тог момкȣ за циган, Гєргє, дѣдїнȣ и въ ѡхабȣ синовом и внȣком и прѣвнȣчєтом и нє ѡт когожє нєпоколѣбимо, поризмо господства ми.

Єжє ȣбо и свєдєтєлїи поставлѣєм господство ми: жȣпан Папа вєл дворник и жȣпан Хриза вєл логофєт и жȣпан Михо вєл спатар и Дȣмитрашко вєл вистїꙗр и Вартоломи вєл столник и Павлаки вєл комис и Ѧпостол вєл пєхарник и жȣпан Костандин вєл постєлник. И исправник Хриза вєл лѡгофєт.

И написах аз, Лєпъдат логофєт, ȣ градѵ Бȣкȣрєщи, мѣсєца авгȣст є҃ї дьни и ѡт Ѧдама дажє до нинѣ въ сєго писанїє тєчєнїє лѣтом в лѣт ҂з҃рлє, а ѡт рождєства Христово ҂а҃хкз.

† Iѡ Ѧлєѯандрȣ вѡєвѡда, милостїєю Божїєю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele jupan Mihalcea

---

[1] Pasajul: «И пак.... ҂г҃ѵ аспри готови» şters cu chinovar.

[2] Loc rupt.

al doilea vornic din sat de la Pătîrlage și cu fiii lui, cîți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Bădeni în județul Sac, însă partea lui Mihăilă armaş din Bădeni toată, din cîmp şi din pădure şi din apă şi cu vii în deal şi cu vecini şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul. Şi vecinii anume: Neagul Durdăcîine şi Radul Stanei Sindiile şi fiii lui Oancea Mănăilă, unde se vor găsi şi cu toate părțile de ocină ale lui Mihăilă armaş din toate funiile cîte se vor găsi în Bădeni. Dar să se ştie fără ceea ce a vîndut Mihăilă armaş din partea lui din Bădeni, vie şi ocină, lui Radul Doicescul care va fi scrisă în zapisul lui Mihăilă armaş, pe care i l-a dat în mîna lui, cu pecetea lui. Iar cealaltă ocină, toată să fie la mîna lui Mihalcea vornic cu vecinii şi cu tot venitul, pentru că a cumpărat boierul domniei mele Mihalcea vornicul această ocină mai sus-zisă şi cu via în deal şi cu vecinii de la Mihăilă armaş din Bădeni, pentru 3600 aspri gata.

Şi a vîndut Mihăilă armaş, el de bunăvoia lui fără nici o silă de la nimeni, cu ştirea tuturor megiaşilor şi dinaintea domniei mele. Şi am văzut domnia mea şi zapisul de la mîna lui Mihăilă armaş de vînzare cu mulți boieri martori, anume: Costea sluger şi Costandin cupariul şi Danciul clucer şi Antonie cămăraş şi din Brătiani, Stoica logofăt şi din Stănceşti, Radul vătaf şi din oraşul Buzău, Ianiu logofăt.

<Şi> a avut Mihăilă armaşul la mîna lui şi cărțile de moştenire asupra ocinei din Bădeni. Astfel, cînd a vîndut această ocină din Bădeni, el a mărturisit singur în divan cum au pierit acele cărți din pricina răutăților.

Şi iarăşi să-i fie boierului domniei mele Mihalcea vornic un copil de țigan anume Gherghe, fiul lui Cîrstea, pentru că l-a cumpărat Mihalcea vornic pe acest copil de ațigan de la Bratul, nepotul lui Bratul logofăt din Creața, pentru 3400 aspri gata[1].

Şi a vîndut Bratul de bunăvoia sa şi cu zapis de vînzare, cu boieri martori scrişi în zapis, care au fost la întocmirea lor, anume: Stoica vătaf şi Nenciul vătaf din Florieşti şi din Voineşti, Pană armaş şi Pătru armaş şi mulți oameni buni.

De aceea, am dat domnia mea boierului <domniei mele>[2] Mihalcea al doilea vornic ca să-i fie această ocină din Bădeni şi cu vecinii şi cu acel copil de țigan, Gherghe, dedină şi de ohabă fiilor şi nepoților şi strănepoților şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Hriza mare logofăt şi jupan Miho mare spătar şi Dumitraşco mare vistier şi Vartolomi mare stolnic şi Pavlachi mare comis şi Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic Hriza mare logofăt.

---

[1] Pasajul « Şi iarăşi să-i fie... 3400 aspri gata» şters cu chinovar.
[2] Loc rupt.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea Bucureşti, luna august 15 zile şi de la Adam pînă acum la această scriere cursul anilor în anul 7135, iar de la naşterea lui Hristos 1627.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XVI/16.
Orig., hîrtie (45 × 29), pecete timbrată.
Cu o trad. din 1862.
Copie rom., la Acad. R.P.R.; CMXLIII/14 şi MCCXXXIV/20.

258

1627 (7135) august 20.

Iorgache vornic din Cozleci îşi lasă averea, la moartea sa, fiicei sale Dumitra, nepotului său Iordache, precum şi m-rilor Malamuc şi Sf. Precistă.

† Adecă eu, Iorgache vornicul ot Cozleci, scris-am şi mărturi<sesc>[1]u la morté-mi cu acesta al meu zapis la mîna fii-me Dumitrii şi a neputu-meu lui Iurdache, sinŭ Negoiță clocerŭl, să să ştie că am lăsat să aibă a ținere tot din dooo, frățeşte, în toate moşiile mele şi din țigani şi din rumâni ce şi-ar afla după <moa>[1]rte mea. Am lăsat fii-me Dumitrii să-şi ție viile ot Cepturi cu moşiia den cîmpu, den hotar pînă în hotar şi 3 case de rumâni, anumi Neagoe Cotirlă [2] i Dragotă [3] i Precup i moşiia den Vîrleț, pentru că li-am fost dat mai denainte de zestre şi am lăsat să-şi ia nepotŭ Iurdache viile din Cherba cu moşiia din cîmpu, din hotar pînă în hotar şi cu 3 case de rumâni, anume: popa Sinca şi frate-său... [1] Cîrneci, pentru că au fost dați fii-me Ilinii de zestre. Iară am lăsat să-şi ia fii-me Dumitrii moşie ot Săhăteni şi cu viile. Şi <am lăs>[1]at să-şi ia nepotu meu Iordache viile dîn Vispeşti cu moşie ot Băteşti şi ce şi-ar mai afla din toate moşiile mele să-şi ție tot frăț<eşte> [1].

<Ac>[1] uma am lăsat svîntii mănăstiri ce să cheamă Malamocul pogone de vie, însă pogoane 16 în dealul Cherbii şi moşie în Mihăileşti, însă stînjeni 80 şi din vită, boi 12, vaci 12, epe 8 şi cai 4 şi oi 100. Şi am lăsat la svînta mănăstire a noastră, ci să chiamă hramul maicăi precistăi, însă pogone 16 în dealul Cherbii şi în delul Jugărenilor pogoane 14 şi moşie din Grozeveşti, din hotar pînă în hotar [am scos] [4] şi moşia de la Țițirligul, însă stînjini... [1] Şi am lăsat moşiia din Glodenul, cît s-ar alege din hotar pă în hotar... [1] sălaş de țigani, anume Vintilă şi pă Costandin, nepotul lui Vintilă cu sălaşăle lor şi din dobitoace 300 de oi, stupi 100 de m<atci> [1], oi 30, vaci 20, rîmători 100 şi am lăsat un left

---

[1] Loc rupt.
[2] În ms. 130: Cortilă.
[3] În ms. 130: Dragomir.
[4] Notă a copistului; probabil că în original fusese şters cu chinovar.

de aru[1] ca să-l vînză să facă 2 roate de mo<ară>[2] în apa Cricovului, ca să fie de treabă <sfintei>[2] mănăstiri. Şi am lăsat rumâni den Mihăileşti şi de Băteşti să facă slomnii la svînta mănăstire... [2] unblători de piatră şi să... [2] te cu bolovani.

Şi să fie ertaţi de mine şi Dumnezeu. Iară cine să va scula... [2] meu Iordache să nu lase, aceşti să fie afurisiţi de... [2] şi să fie într-un loc cu Iuda... [2]

Şi cîndu s-au făcut, boeri mărturie, anume:... [2] Negre din Gherghiţa, jupan B<aic>[2]o ot tam i Preda vel sluger. Şi pentru mai adevarata <credinţă is>[2] călitu-se-au aceşti boeri mai jos ca să <să crează>[2].

Avgust 20 dni, leat 7135 <1627>.
Eu Iurgache vornic.
Eu jupan Negre ot Gherghiţa martor.
Eu jupan Baico ot tam martor.
Eu Preda sluger martor.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţării Rom., LXV/8.
Copie; alte copii ibidem, mss. 130 f. 288 şi 132 f. 134.

259

1627 (7135) august 20, Bucureşti.

Stoica al doilea vornic judecă pricina dintre mănăstirea Blagoveştenia din Buzău şi fiii lui Anghel logofăt pentru un vad de moară pe apa Buzăului.

O carte a jupînului Staico vtori vornicu.

Scris-aam această a noastră carte să fie la mîna egumenului popa Samoil, de la sfînta monastire din oraş den Buzău, hram Blagovişteniia Bogorodiţă, ca să să ştie că au <a>vut pîră înainte domnului nostru Io Alexandru voivod pentru un vad de moară în apa Buzăului, din josul oraşului, cu feciorii lui Anghelu logofăt. Că aşa pîră ei pe egumenul popa Samoilă cum n-au avut mănăstirea vadŭ de moară într-acea gîrlă ce să chiiamă Domnească, ca să spargă morile sfinti mănăstiri.

Într-acéia, domnul nostru m-au ales şi m-au trimis dîn divan, înpreună cu feciori lui Anghelŭ logofăt şi cu egumenul popa Samoil, acolo la acele mori ce au avut ei pîră, ca să căutăm şi să adăvărăm, cum va fii pe dreptate, cu preoţi şi cu bătrîni oraşului. Deci am umblat şi amŭ căutat şi am socotit locul cu oameni buni şi amŭ adăvărat cum n-au avut Anghel logofăt locu de moară nimica, fără numai ci-au avutu loc de grădină şi acel loc iar au fostu domnéscu; şi au înnécatu feciori lui Anghel logofăt pre ocina lui Avram logofătul, fără dreptate, dă i-au spartu morire [1], ne-avîndu nici o treabă. Într-aceia noi am căutat şi am văzut cărţile mănăstirii de milă, de la alţi domni: cartea lui Mihai voivod şi a domnului nostru şi am adevărat cu oameni buni cum au fost acestu vad de moară al sfintei mănăstiri de milă, datu de alţi domni şi cum a cheltuitu popa Samoilă 60 de galbeni, cu bani din sfînta mănăstire, pînă au dăstupatu acea gîrlă domnească de au făcut morile şi au plătit sfînta mănăstire şi o deşugubină domnească, pentru un om ce să ucisese unde a fostu morile lui Anghel. Deci, am spartu acele mori ale lui Anghel logofăt, pentru căci n-au fostu avutu loc de moară. Aşa am aflat cu sufletele noastre, ca să-ş ţie călugări morile cum lé-au fostu de moşie, iar de către feciori lui Anghel logofăt să aibă pace. Aceasta mărturisesc eu Staico. Inaco da nest, po naşŭ réce.

---

[1] În ms. 130 « aur».
[2] Loc rupt.

Pis Dumitru gramaticul ot Bucureşti, méseţa avgust 20 dni, leat 7135 <1627>.

Staico vtore vornecu.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Banu, nr. 186 f. 99.
Copie; altă copie ibidem, ms 196 f. 5

260

1627 (7135) august 24.

Aslan fost mare vornic, ispravnic al scaunului Craiovei, scrie stolnicilor de la balta Bistreţului să dea jumătate din tot venitul de la acea baltă m-rii Tismana.

† Jupan Aslan biv vel dvornic, ispravnicu scaunului Craiovei, scris-am voao stolnicilor de la balta ce se chiamă Bistreţul. După aceae, vă dau în ştire păntru rîndul sfintei mănăstiri Tismana, hramul Uspeniei Bogorodiţe şi părintele egumenul Teofil, c-au venit naintea noastră de aşa s-au plînsu cum nu-i daţi vama jumătate din baltă şi di în cîrmă şi di în părpăre de la cară şi di în tot venitul, cum au fost obiceaiul şi légea mai denainte vréme şi cum le scriu cărţili domnu nostru şi cărţile altor domni bătrîni, pre sémnele cele bătrîne di în Bîrzogîrlă dereptŭ Covăciţă, pînă în Măceş, cît ţine toată balta Bistreţului, jumătate; iar voi să vă ţineţi partea domnească cum au ţinut şi alţi stolnici, pentru că le este bătrînă şi direaptă ocină şi de moşie sfintei mănăstiri.

Şi cum am văzut şi cărţile domnu nostru şi ale altor domni mai bătrîni, ce au fost mai denainte vréme, iar acum de cărţi nu ascultaţi, nici le daţi partea ce este a sfintei mănăstiri, ce faceţi ceartă şi gîlceavă la vînătoare şi lor nu le daţi nemic, ce faceți alte legi, care obicéiu n-au fost în țeară, nici vă țineți partea domnească, ce vă este cu direptul, cum au fost de veacu.

---

[1] În loc de: morile.

Dereptŭ aceae, în vréme ce veți vedea cartea noastră, iar voi să căutați foarte să vă feriți, de acmu nainte, de partea mănăstiriei jumătate, cum le cetescu cărțile bătrîne şi cărțile domnu nostru, mai mult să nu mai vie să să mai plîngă că le opriți partea mănăstiriei di în baltă, că bine să ştiți că mare nevoe veți avea, ce mai mult să nu v-amestecați în moşiia mănăstiriei, unde n-aveți treabă. Инако да нѣст по наш реч.

Пис мѣсеца авгȣст к҃д дьни, в лѣт ҂зрле҃.

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XCVII/30.
Orig. hîrtie (30 × 21), pecete aplicată, căzută.
Copie ibidem, ms. 329 f. 606.

261

1627 (7135) august <25>.

Alexandru Coconul voievod întăreşte m-rii Blagoveştenia, din jos de Buzău, un vad de moară pe apa Buzăului, din ocina domnească.

† Милостїею Божїею Їѡ Ꙗлеѯандрȣ воевода и господинъ въсои земле Ȣгровлахїское, синъ великаго и прѣдобраго покойнномȣ Їѡ Радꙋл воевода. Дават господство ми сїе повеленїю господства ми свѣтѣи божественѣи монастир, ꙗже ест из долном варош Бȣзъȣ, идѣже ест храм чистное Благовещенїе Богородице и ѡтьцȣ егȣмен попа Самоил и въсѣм иннoком, елици живȣщих въ ѡбитѣли тое, ꙗкоже да ест свѣтомȣ монастир више рѣх един брод за водиницȣ по ѡчина господска ȣ вода Бȣзъȣлов из долном варȣшȣлов, что ест бил дал и помиловал ȣ свѣта монастир ѡт инни стари господари дрѣвных, еже бивших прѣжде нас.

Ꙗ потом, къда ест бил нинѣ при дьнїе господства ми, а егȣменȣл попа Самоил, ѡн ест имал прȣх пред господства ми ȣ великїи диван радї тог брод за водиницȣ със Ѡприш и със Стоика и със Тамаш, синови Ꙗнгелов логофет ѡт Чоръщи и съпрѣше се за лицȣ. И сице прѣше ѡни прѣд господства ми по попа Самоил егȣменȣл како нѣст имал свѣта монастир брод ȣ тае гръль что се зовет господска, ꙗкоже да разорет синови Ꙗнгелов логофет воденицех свѣтѣи монастир више речена. <И> ꙗвише попа Самоил егȣмена ȣ диван и книги за милованїе свѣтомȣ монастир, книга покойннаго Михаил воевод и книга господства ми что ест имал ѡт прѣжде врѣме, сътворена по книг Михаюв воевод, една по едное.

Таже въ том, господство ми съм гледах и сȣдих по прав и по закон кȣпноже със въсѣми почтеннимы правителїи господства ми и съм избранил господства ми Станко вторїи дворник тере послахом господства ми тамо на тех воденице да видет и да истинствȣет със добри людїе како хокет бити по правостїю без лицȣмѣрїе, нища. Въ том, болѣрин господства ми више пис ѡн ест

ходил тєрє сȣт глєдал и смотрил єст мѣстом със свѣщєници и със мнози добри людїє ѡт горни из долни и със мастори и със старїи варȣшолов, вєлици и мали. <И> сицє сȣт истинствовал със дȣшами их како нѣст имал синови Ꙗнгєлов лѡгофєт мѣсто за водєницȣ нища, бєз тъчїю колико єст имѣл мєсто за врътоградȣ и єщєжє того мєсто пакижє єст бил господскȣ. И ȣдавлєн сини Ꙗнгєлов лѡгофєт ѡчина Ꙗврамов лѡгофєт, тєрє ю єст раздрал водєницєх бєз пȣт и бєз правостїє и нѣст имал ни єдна трѣбȣ. Потом, болѣрин господства ми вишє пис ѡн єст глєдал със добри людїє и раздал єст водєницє Ꙗнгєлов лѡгофєт почто радї нѣст имал брод за водєницȣ ȣ гръла господска.

И сътворил сȣт попа Самоил єгȣмєнȣл многа кєлтованїє дондєжє єст......[1] та гръль господска идѣжє єст сътворил водїницєх тєрє єст кєлтовал ȣги ѯ҃ ѡт свѣта монастир. И єщєжє єст платил свѣта монастир вишє рѣх и єгȣмєнȣл попа Самоил въ дьнїє господства ми и єдна дєшȣгȣбинъ господска радї єдин чєловєкъ что сє сȣт ȣбїєн игдєжє єст бил водинницєх Ꙗнгєлѡв логофєт.

<И> свєдєтєлствовал и болѣрин господства ми Станко дворник ȣ диван како нѣст имал сини Ꙗнгєлов логофєт ни єдна мєтѣхȣ и како єст видѣл и книговєх свѣтѣи монастир за помилованїє прочїєм господари над тог брод за водєницȣ. Тажє єст ѡстал Ѡприш и Стоика и Тамаш, синови Ꙗнгєлѡв, ѡт закон и ѡт сȣждєнїє ѡт прєд господства ми, како по вєкю мєтѣхȣ да нє имат, анȣ да бȣдї ȣ мирно свѣта монастир ѡт съда напрєд ѡт къ синови Ꙗнгєлов лѡгофєт.

Сєго радї дадох съм господство ми свѣтомȣ божєствєнѣи монастир вишє писана тог брод за водєницȣ дѣдїно и въ ѡхаб и нє ѡт когождо нєпотъкновєно, поризмо господства ми.

Сєжє ȣбо и свєдєтєлїи поставих господство ми: жȣпан Папа вєликїи дворник и жȣпан Хриза вєл логофєт и жȣпан Михо вєл спатар и Дȣмитрашко вєл вистиꙗр и Бартоломи вєл столник и Ꙗпостол вєл пєхарник и Павлаки вєл комис и жȣпан Костандин вєл постєлник. И исправник Хриза вєл логофєт.

И написах, Лєпъдат логофєт, въ граду Бȣкȣрєщї мѣсєца авгȣст <к҃є> дьни и ѡт Ꙗдама до нынѣ тєчєнїє лѣтом въ лѣт, ҂з҃рлє.

† Іѡ Ꙗлєѯандрȣ вѡєвѡда, милостїєю Божїєю, господинъ.

Иѡ Ꙗлєѯандрȣ воєвода <m. p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei dumnezeieştii mănăstiri care este în jos de oraşul Buzău, unde este hramul cinstitei Blagoveştenii a născătoarei de Dumnezeu şi părintelui egumen, popa Samoil şi tuturor călugărilor cîţi trăiesc în lăcaşul acela, ca să fie sfintei mănăstiri mai sus-zise un vad de moară pe ocina domnească în apa Buzăului, din jos de oraş, care a fost dat şi miluit la sfînta mănăstire de alţi domni bătrîni, din vechime, care au fost mai înainte de noi.

---

[1] Loc rupt.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, egumenul popa Samoil a avut pîră înaintea domniei mele la marele divan pentru acest vad de moară cu Opriş şi cu Stoica şi cu Tamaş, fiii lui Anghel logofăt din Ciorăşti şi s-au pîrît de faţă. Şi aşa au pîrît ei înaintea domniei mele pe popa Samoil egumenul, că n-a avut sfînta mănăstire vad în acea gîrlă, care se numeşte domnească, ca să strice fiii lui Anghel logofăt morile sfintei mănăstiri mai sus-zise. A arătat popa Samoil egumenul în divan şi cărţile de miluire ale sfintei mănăstiri, cartea răposatului Mihail voievod şi cartea domniei mele, pe care o avea de mai înainte vreme, făcută după cartea lui Mihai voievod, una după alta.

Astfel întru aceea, domnia mea am cercetat şi am judecat după dreptate şi după lege, împreună cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am ales domnia mea din divan pe credinciosul boier al domniei mele Staico al doilea vornic, de l-am trimis domnia mea acolo la acele mori să vadă şi să adeverească cu oameni buni cum va fi după dreptate, fără nici o făţărnicie. Întru aceea, boierul domniei mele mai sus-scris s-a dus de a cercetat şi a căutat locul cu preoţi şi cu mulţi oameni buni din sus şi din jos şi cu meşteri şi cu bătrînii oraşului, mari şi mici <şi> aşa au adeverit cu sufletele lor că n-au avut fiii lui Anghel logofăt nici un loc de moară decît numai cît a avut un loc de grădină şi încă şi acel loc a fost tot domnesc. Şi au înecat fiii lui Anghel logofăt ocina lui Avram logofăt de i-au stricat morile fără cale şi fără dreptate şi n-au avut nici o treabă. Apoi, boierul domniei mele mai sus-scris a cercetat cu oameni buni şi a stricat morile lui Anghel logofăt, fiindcă nu a avut vad de moară pe Gîrla Domnească.

Şi a făcut popa Samoil egumenul multă cheltuială pînă ce a... [1] acea Gîrlă Domnească, unde a făcut morile, de a cheltuit 60 ughi de la sfînta mănăstire. Şi încă a plătit sfînta mănăstire mai sus-zisă şi egumenul popa Samoil în zilele domniei mele şi o duşegubină domnească pentru un om care a fost ucis unde au fost morile lui Anghel logofăt.

<Şi> a mărturisit şi boierul domniei mele Staico vornic în divan că n-au avut fiii lui Anghel logofăt nici un amestec şi că a văzut şi cărţile sfintei mănăstiri de miluire cu acest vad de moară de la alţi domni. Astfel au rămas Opriş şi Stoica şi Tamaş, fiii lui Anghel, de lege şi de judecată dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu mai aibă, ci de acum înainte sfînta mănăstire să fie în pace dinspre fiii lui Anghel logofăt.

De aceea, am dat domnia mea sfintei, dumnezeieştii mănăstiri mai sus-scrise acel vad de moară dedină şi de ohabă şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Hriza mare logofăt şi jupan Miho mare spătar şi Dumitraşco mare vistier şi Vartolomi mare stolnic şi Apostol mare paharnic şi Pavlachi mare comis şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic Hriza mare logofăt.

---

[1] Loc rupt.

Şi am scris, Lepădat logofăt, în cetatea Bucureşti, luna august <25>[1] zile şi de la Adam pînă acum cursul anilor în anul 7135 <1627>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alexandru voievod <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea Banu, XXXVII/7.
Orig., perg. (34 × 52), pecete timbrată.
Cu o trad. din a doua jumătate a sec. al XVIII-lea, după care s-a completat data zilei.
Copie slavă ibidem, ms. 186 f. 29—30.

262

1627 (7135) august 26.

Mitropolitul Luca scrie lui Fiera logofăt să nu-l mai bîntuiască pe Tudor logofăt pentru averile lăsate acestuia de jupîneasa Maria Boldeasca, la moartea ei.

† Милостїю Божїю прѣѡсвещене митрѡполит кȣр Лоука въсои земли Влашкои.

† Scrie vlădiciia mea această carte a vlădicii mele dumitale logofete Hera, pace şi blagoslavenie. Dup'aceia dau în ştire dumnitale cum au venit înnaintea vlădicii mele Tudorŭ logofătul de au jăluit păntru jupîneasa Mariia Boldesca, cum au murit în mîinile lui şi o au căutat el la nevoia ei. Alte rude nu se-au aflat pre lîngă dînsa să o caute la nevoia ei, ce numai el singur.

Deci şi ia di cene au văzut că au <a>vut milă şi căutare la moarte ş-au lăsat şi ocina şi bucate ci au avut, că i-au fost şi rudenii. Şi au lăsat să i se facă 40 di sărăcusti şi să o pominească. Şi o au pominit şi i-au fapt şi sărăcusti şi alti greli şi păcati tut au lăsat pri mîna lui.

Iară cînd iasti acmu, dumneata bîntueşti să-i iai acele moşii di la mîna lui.

Diript aceia-ţi grăescu vlădiciia mea ca unui boiarin bun şi înţilept şi bătrîn, să socoteşti dumneata că nu-ţi iasti cu cale a bîntui măcarŭ ci ţe-au fost cumnată, sor cu jupîneasa dumitali. Că tot omulu-ş iasti volnic să-şi imparţă bucatele undi va vrea el.

Încă pri Tudor logofăt doară n-al fi crizut, iar vlădiciia mea am văzut şi zapisul ci au fapt jupîneasa Mariia la moartea ei diînnaintea a prioţi şi a oaminii buni. Şi au vinit şi prioţi carii au fost duhovnici la moartea ei de au mărturisit adivirit înnaintea vlădicii méli, anume popa Vlaicul şi popa Stoica.

Dici dumneata socoteşti, ce vă tribuiaşte pîră înnaintea domnu nostru? Ci vă tocmiţi ca neşte boiari buni, că dumneata eşti om bun şi bătrîn, de arŭ fi să dai domneata învăţătură altora, să nu iai blăstemili mortului şi păcatili că toţi vrom să murim, iară pămîntul va rămînea, că nimé n-au putut moştini ceastă lumi. Socoteşti dumneata bine !

---

[1] Loc rupt.

Aceasta-ţi grăiscu dumnitale, să fii dumneata sănătos, amin.

Пис авгѹст кѕ҃ дьни, въ лѣт ҂зрл҃є.

† Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Οὐγκροβλαχίας Λουκᾶς.

<Pe verso:> Сынѹ цръковномѹ и владїчєства ми по дѹхѹ свѣтомѹ жѹпан Хєра логофєт, мчр и благословєнїє.[1]

< Apoi: > Радї ѡчина ѡт Болдєщи.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţării Rom., CCCIV/3.
Orig. hîrtie (31 × 22).
EDIŢII. D.I.R., B, XVII, vol. IV, 186—187, cu data greşită.

263

1627 (7135) august 29.

Băjan se vinde ţigan popii Iane, pentru că i-a dat de soţie pe fata din casă şi a acoperit cheltuielile de nuntă.

† Въ имѣ ѡтца и сына и свѣтаго дѹха троицъ єдиносъщна и нєраздєлєна, амїн.

† Scris-am eu Băjan aceasta al meu zapis cum să să ştie că m-am vîndut eu Băjan părintélui popei lu Iané clisiiariul, dereptu ughi 17, să-i fiu ţigan lui şi fecioriulor, cîţi Dumnezeu i va lăsa. Şi m-am vîndut eu dă bunăvoe a mea şi cu ştirea tătă-meu, lu Drăgan şi cu ştirea mîne-mea, anumé Stana.

Şi alta: m-am vîndut că me-u dat fata den casa şi au chiltuit cu nunta me aspri 1000, dă me-u făcut nunta.

Alta: eu popa Iano clisiiarul am făcut blăstém cum să nu-l vînzu neci eu, nece nepoţii mei, nece feciorii mei, ci să fie ţîgan dă moşie.

Şi mărturie am pus: popa Dumitru de la Sfînta Troiţă şi diiacon Baciul şi călugăriul Mardarie den ţara Oltului şi postelnic Iané i Pană pîrcălabul i popa Iané i Staico judeţiul şi den ţîgănie: Ghicul vătah i Bad i Voineg i Stan i Barbul ţîgani.

Пис мѣсєца авгѹст, дьни кѳ҃ въ лєт ҂зрл҃є.

† Пис аз попа Михъилъ.

† Şi am chiltuit, pîn-am făcut cartea, la aldămaş aspri 270.

Arh. St. Buc., M-rea Cîmpulung, LXII/5.
Orig., hîrtie (31 × 21,5), trei peceţi aplicate.

---

[1] Fiului bisericesc şi al vlădiciei mele întru duhul sfînt jupan Hera logofăt, pace şi blagoslovenie.

264

<1627 septembrie 1 — 1628 august 31> 7136.

Ciona și Gheorghie, fiii lui Nicola armașul, dau mănăstirii Tismana o țigancă în locul unui țigan ucis.

† Scris-am noi feciorii armaşului Nicolei, Ciona şi Gheorghie, acestŭ zapis al nostru în mîna mănestirei, cum au fostŭ ocis o ţigan al acestorŭ boerii, pré nume: Ciona şi Gheorghie. Şi am venit la svénta mănestire de am tocmit şi am dat o ţiganca pri nome Poba. Şi amŭ făcutŭ şi mănestirei zapis nostru în svînta mănestire. Şi au fostŭ a tot iegumenŭ părintele Theofil. Şi s-au scris în svénta mănestire, în Thismana. Şi mărturi toţi călogherii.

Vă leatu 7135 <1627—1628>.
Ciona.
Gheoréghe.

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, LXXXVIII/5.
Orig., hîrtie (9 × 21), două peceți aplicate.
Copie ibidem, ms. 329 f. 647.

265

<1627 septembrie 1 — 1628 august 31> 7136.

Stoica vinde lui Dumitru vistier partea sa de ocină din Dudeşti.

† Scris-am eu Stoica, feciorul jupînului Stan, acesta zapisu, cumu să se ştie că amu vîndutu parte me de ocină totă de Dudeşti lu Dumitru vistierul, de cîmpu, de pădure, de apă, preste tutu otarul, dereptu ughi 25, ca să-i fie moşie lui şi feciori lui.

Şi la tocmela nostră fost-au mulţi boeri, anume: Borce di Topoloveni, Todur stolnicul, Gorma vătaful de Frasin, Dumitru cupilu, Şărban de la vistierie, Vlădimir de Pogorîşu şi Nanu de Văcăreşti.

Vă letŭ 7135 <1627—1628>.

Acad. R.P.R., XLII/44.
Orig., hîrtie (31 × 21), pecete aplicată.

266

1627 (7136) septembrie 10, Bucureşti.

Manu zugravul vinde lui Ianiu zugravul din Tîrgovişte un loc de casă în Bucureşti.

† Scris-am eu Manul zugraful acesta al mieu zapis să fie la mîna lu Ianiu zugraful de în Tîrgovişte, ca să se ştie cum i-am vîndut 1 loc de casă, aicé în oraş în Bucureşti, ce iaste lîngă pivniţa a lu Pazarli ce o ţin călugării de la Svéti Nicolae, care loc l-am fost cumpărat eu de la Rujmana şi de la fiiu-său Dumitru. Pentru că l-am vîndut eu acest locu lu Ianiu zugraful, derept 3000 de bani, de a mea bunăvoe, ca să-i fie moşie lui şi coconilor.

Şi au fost la tocmeala noastră mulţi oameni buni mărturii, anume: popa Ivan de Tîrgovişte şi Stanciul cupţu şi Ţogoe călăraşul şi Radul cupţu şi Mihalcia cupţu de Bucureşti şi Mihalco şelariul şi Manes croitor şi Ivan şelar.

Aceasta mărturisescu să fie de mare credinţă.

Пис Лепъдат логофет ȣ Бȣкȣрещї мѣсеца септеврїе і҃ дьни въ лѣт ҂зрлѕ҃.

Scris-am eu Manul zugravul cu mîna mea.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XXXIV/14.
Orig., hîrtie (15 × 22), pecete aplicată.

267

1627 (7136) septembrie 14.

Stanciu fusariu se vinde rumân lui Sima al doilea logofăt, cu toată familia lui şi cu ocina pe care o are la Cîineşti.

† Adecă eu, Stanciul fusariul ot Cîineştii şi cu ficiorii mii şi cu toată făméia mea, scris-am şi mărturisăscŭ cu cista al miu zapis să fii de mari cridinţă la mîna jupan Simii vtori logofăt şi a jupînésii Marii, cum să să ştii că m-am vîndut eu ca să le fiu rumân, cu toată ocina a mea, cîtă am în Cîiniştii şi cu vii, cu pimniţă, cu livizi, diript 4300 de bani gata. Şi m-am vîndut de a mea bunăvoi, cu ştirea a mulţii migiiaşi şi oamini bunii. Şi am luoatŭ toţii banii în mîna mea şi să le fiu rumân în vo vechii dumnealor şi coconilor domnéalor, carii va dărui Dumnizeu.

Şi mărturii încă am avut: părintele popa Stoica ot Păuşăştii şi popa Zahariia şi Gligorii i Stănilă Orza i Ghiorma pitar i Tudor gricul i Luca i Antonii i Vlad Răspopul, ot Păuşăştii, Ion ban i ot Cîinişti, Radu Cotorogea i Pîrvul Cosoroavă

Botoi i popa Bran i popa Albul i popa Nicula şi alţii oamini buni, carii nu scriu pri nume într-acist zapis.

Şi păntru cridinţa, am scris eu, Udrişti, ficiorul Oprii logofăt ot Şărineasa, ca să să créază şi aimitrilé să nu fii.

Пис мѣсеца сиптемврїе д̃ї дьнъ, в лѣт ҂зрлѕ̃.

Popa Stoica.
Popa Zahariia.
Γγιωνμας μαρτιρο τανοθεν
Γερο Θόδορος
Gligori.
Stănilă.

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, IV/6.
Orig., hîrtie (15,5 × 20), şase peceţi aplicate.
Copie ibidem, ms. 445 f. 107 v.

268

1627 (7136) septembrie 29.

Vlad din Poeşti vinde lui Dediul postelnic ocină la Poeşti.

† Scris-am eu Vlad ot Poeşti, ficiorul lui David, com să să ştie c-am vîndut ocena me parte me cîtă am ‹a›vot la Poeşti partea Vladdei, mătoşe-me; iar mătoşe-me Vlada au fosto compărat de la jiudele Danciol ot Voeteni. Deci mătoşe-me Vlada, la prestăveneia ei, mi-o-au dat mie, iar eu Vlad o am vîndut Dediului postelnecolui, nepot Miholul vel spătar, de a me bonăvoe, nenevoit de neme, denaite megeeşelor şi dennaite tîrgolui.

Şi la tocmala nostră au fosto jopînol Panaiut i jopînol Coste ot Oraş de Floci i postelnicol Radul, ficiorul vistierului Dumitru Dudescol i Grecol ot Obideţe i David ot tam i Nichifor căpitanol i Ipatii iuzbaş i Stoian şefarol i popa Danciol ot Gîrbovi i Mostaţă ot Băbeni, de am vîndut eu, Vlad, o jumătate de fone de ocenă preste tot locol den hotar [în] în hotar şi den apă şi den uscat i den săleşte satoloi, derept opt sote de aspre gata, să-şi facă Dediul postelnicol ce va vre co moşiia ce i-am vîndut eu, or ce-i va treboi pre ace moşie şi să fi Dediul postelnic să-şi facă şi cărţi domneşte pre moşeia ce i-am vîndut eu şi de néme val să n-aibă pre moşiei ce i-am vîndut eu.

Acesta am scris, în veci să fie vîndută.

Въ дьне Алеѯандро воивод, сине Радꙋл воивод, мѣсеца септевріе кѳ҃, въ лет ҂зрлѕ҃.

Radul Dudescul[1]
Drume ot Tătărăi de Ialomiță.
† 'Ησαρις Γγίονμα μαρτοιρας[1]
† Κοστε Τζαλαπη μαρτοιρας[1]
† Dămian vătaf[1]

Muzeul de istorie a orașului București, nr. 12.468.
Orig., hîrtie (32 × 21,5), șase peceți aplicate.

269

1627 (7136) octombrie 5, București.

Alexandru Coconul voievod poruncește vinăricerilor din județul Muscel și Pădureți să nu ia vinărici mănăstirii Tutana.

† Милостїею Божїю Їѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ, синъ покоинаго Їѡ Радꙋл воевода. Пишем господство ми voao vinăricérilor de pre dealul Piteștilor den județul Muș<cel> i Padu<reți>. După acéia, vă dau în știre domnia mea, de vréme ce veți vedea cartea domnii méle, iar voi să căutați să lăsați vinăriciul al sféntei mănăstiri Tutana, cît vin va fi făcut pre ocina mănăstirii de la Văléni, foarte în pace, nimica să nu învăluiți, pentru că l-am lăsat domnia mea și l-am ertat, cum au fost ertat și de răposat părintele domnii méle Io Radul voevod și cum am văzut domnia mea și hrisov de ertăciune și cu blăstem. Așijderea l-am lăsat și domnia mea să fie în pace și dẹ nimenilé bănuială să n-aibă, că cine va învălui naintea ceștii cărți a domnii méle, acela om mare certare va avea de cătră domnia mea. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник сам реч господства ми.

Пис ꙋ Бꙋкꙋреци, мѣсеца ѡхтомвріе е҃ дьни, въ лѣт ҂зрлѕ҃.
† Їѡ Алеѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю Божїю господинь.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XVIII/5.
Orig., hîrtie (22 × 22), pecete aplicată, căzută.
Copie ibidem, ms. 256 f. 587.

---

[1] Semnături autografe.

270

1627 (7136) octombrie 6.

Popa Ivan şi preoteasa Stanca vînd lui Marco postelnic o vie şi o selişte în Săteni.

† Scrîmŭ eiu popa Ivan şi preotasa Stanca al mă zapisu în mîna postel<ni>coe Marco, como ei avondo o vie şi o şileşte în satŭ şi cî<m>po 3 locori în chepo şi pol şi la vie o levade co pomi şi pădore o corătoră de fîno şi alalte ce o ţîno parte moşulu Iacovo ce avoto în Seteme a ţenot-o co frate-seu Dragomirŭ şi o vîndoto der<ep>to 25 de galbine.

Şi mărtorei: popa Iano şi popa Necola domneascol şi Sema logofătul şi Radul stolnicol şi Necola paharnécol.

Şi amŭ scrise în lona lo octovre 6 zile şi văleto 7136 <1627> de ai.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţării Rom., XXXV/7.
Orig., hîrtie (38 × 21), trei peceţi aplicate.
Copii ibidem, mss. 127 f. 178 şi 134 f. 35.

271

1627 (7135) octombrie 10, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Dumitru Dudescu al doilea vistier satul Bîrzeştii-de-Jos de pe Dîmboviţa şi ocine la Cîrstieneşti, Săcuiani şi Scurteşti.

† Милостїєю Божїєю Їѡ Ꙗлеѯандрȣ воєвода и господинъ въсои земле Ѹггровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго покоинномȣ Їѡ Радѵл воєвода. Дават господство ми сїю повеленїє господство ми почтенномȣ болѣринȣ господство ми жȣпан Дȣмитрȣ вторїи вистїꙗр и със синови си єлицем Богъ даровах, ꙗкоже да мȣ єст село Дол Бръзещи, ѡт по вода Дъмбовицеи, със въсом хотаром и със виноградїє и със водиницех, ѡт полю и ѡт шȣма и ѡт вода и ѡт седалище селов, ѡт посвȣдї, варе єлика се хтит избратї ѡт по въсом хотаром, ѡт хотар даже до хотар, понеже єст покȣпил болѣрин господство ми Дȣмитрȣ вистїꙗр Дȣдескȣл того село, Дол Бръзещїи, ѡт над жȣпаница Кѣжна, жȣпаница Черникъв дворник и ѡт над дъщерех єго, Калѣ и Нѣкша и ѡт над Їонашко комис, зет Черникъи дворник, мȣж жȣпаницев Нѣкшеи, дъщера Черникъи дворник за, ҂л҂ѕ аспри готови, когда бист теченїа лѣтом ҂зрлг.

И пак да єст болѣринȣ господство ми Дȣмитрȣ Дȣдескȣл втори вистїꙗр ѡчинȣ ȣ Кръстїєнещї ѡт по Колинтина, ѡбаче дел Черникъв дворник въсах, колико єст дръжал ѡн ѡт полю и ѡт шȣма и ѡт вода Колинтинев и съ брод

за водиницє и със вєчинїи, на имє Кръчюн със синови си и Владȣл със синови єго и Драгомир със синови си и Їнаки със синови си и и Кръчюн със синови си и Бъра със синови си и Єтроє със синови єго и ѡт по въс хотаром єлика сє хтєт избрати, понєжє єст покȣпил болѣрин господство ми Дȣмитрȣ вистїꙗр сїю ѡчинъ и със вєчини ѡт над жȣпаница Кѣжна дворничаса, житєлница Чєрникъв дворник и ѡт дъщєрєх єго, Калѣ и Нѣкша, за ҂л҂ѕ҃ аспри готови. И продал сȣт ѡнє за добраволѣ их, бєз ни єдна силост, тєрє сȣт платил дъжновєнїа Чєрникъв дворник, ѡт когда бист тєчєнїа лѣтом ҂зрлв҃.

И пак покȣпил болѣринȣ господство ми Дȣмитрȣ вторїи вистїꙗр ѡчинȣ ȣ Кръстїєнєщи ѡт над жȣпаница Мар'ꙗ, жȣпаница Єтанчюлов лѡгофєт, ѡт дєл єи сєжєни п҃, ѡт полю и ѡт шȣмȣ и ѡт вода и със брод за водиници, ѡт посвȣди и ѡт по въсом хотаром и със три вєчини, по имє: Флорѣ, синъ Радꙋлѡв Пътєн и Бадѣ, брат Флорєв, със синови им и Бран със синови єго и ѡт по въсом мѣстом, єлика сє хтит избрати, ѡт над жȣпаница Марїа и ѡт мȣж єи Єтанчюл лѡгофєт ѡт Кръстїєнєщи за ҂г҂ї҃ аспри готови и за єдна нємтѣ зєлєна със лисици, цѣно єи аспри......[1] И продал сȣт ѡни за доброволю и със ȣзнанїє въсѣм братїєм єи[2].

И пак да єст болѣринȣ господство ми Дȣмитрȣ вторїи вистїꙗр ѡчинȣ ȣ Єъкȣꙗни, али ȣ хотарȣл ѡт над Бȣтїꙗнȣл, дєл Ѡпришоров лѡгофєт ѡт Мънєщи въсах, ѡт посвȣдє и ѡт по въсом хотаром варє єлика сє хтєт избратї сєжєни рп҃, понєжє єст покȣпил болѣрин господства ми Дȣмитрȣ вистїꙗр сїи сєжєни за ѡчинъ ѡт над Чєрника дворник за ҂єꙋ҃ аспри готови по врѣмє когда бист тєчєнїє лѣтом ҂зрла҃. Ꙗ Чєрника дворник ѡн єщєжє сȣт бил покȣпил наипрѣждє врѣмєна сїи сєжєни за ѡчинъ ѡт Дръгич спатар и ѡт над Нан постєлник и ѡт брат єго, Хризан постєлник, синови Ѡпришор лѡгофєт ѡт Мънєщи. И бил єст на ѡстроєнїа им болѣри свєдєтєлїи на имє: ѡт Цигънєщи, Бȣта лѡгофєт и ѡт Брътїꙗни, Марко пєхарник и от Тополовѣни, Тȣдор столник и ѡт Єъкȣꙗни, Василїє, слȣг Чєрникъв дворник и ѡт Ѡрєщи, Фръцилъ.

И пак да єст болѣринȣ господство ми Дȣмитрȣ вторїи вистїꙗр ѡчинȣ ȣ Єъкȣꙗни, пакижє ȣ хотар от над Бȣтиꙗнȣл, али дєл Ѡпрєв лѡгофєт въсах, сєжєни с҃, ѡт полю и ѡт шȣмȣ и ѡт вода и ѡт......[1] ѡт посвȣдї, варє єлика сє хтит избратї ѡт по въс хотаром, понєжє єст покȣпил болѣрин господство ми Дȣмитрȣ вистиꙗр сїи сєжєни за ѡчинъ ѡт над Ѡпрѣ логофєт от Єъкȣꙗни за ҂ѕ҃ аспри готови.

И пак да єст болѣринȣ господство ми Дȣмитров вторїи вистїꙗр єдин брод водєницȣ ȣ вода Бȣз<ъȣлов>, ȣ сєло Єкȣртєщїи, ȣ срєдни хотар глаголєми Грабиченескȣ и със мѣсто ѡколо воденицєв, колико хокєт изврържȣ человєка със сикира, понєжє покȣпил Дȣмитрȣ вистїiар того брод за воденицȣ ѡт над въсих наслѣдници селов, али по имє: ѡт над Ѡанча и ѡт Нѣгȣл и ѡт въсих братїи их за ѡчинъ ѡт Скȣртещи, ѡт хотарȣл Парангъв и ѡт над Гȣрбан и ѡт Ѹрс и ѡт Марин и ѡт Ѡпрѣ Кълȣгърȣлов и ѡт въсих братїє им за ѡчинъ ѡт хотарȣл Грабичинєскȣ ѡт над Нѣнчюл и ѡт Владȣл и ѡт Нѣгоє Тръкилъ и ѡт Стоика и ѡт въсих братїє их за ѡчинъ ѡт хотарȣл <С>[1]тоєв, за ҂є҃ аспри готови. И платил ю єст и за бир ȣ шести мѣсєци, чин аспри ҂ѕ҃. Ѡбачє сицє сє сȣт такмил сїи наслѣдници селов въсих которїи сȣт вишє речени да дръжит ѡни въсих два бродовє за воденіц ȣ гор хотар и ȣ дол хотар. И видѣх господство ми и запис ѡт рȣками их за проданїє със мноѕи болѣри сведєтелїи написани ȣ запис, по имє: жȣпан Фїєра бив вел вистїiар и Глигорїє вел комис и Юнаки вел портар и Ꙗнгел лѡгофєт ѡт Бȣз<ъȣ>. И продали сȣт они без нїєдна силостїє.

---

[1] Loc alb.

[2] Textul de la «И пак да єст болѣринȣ..... Кръстїєнєщи» pînă la: «въсѣм братїєм єи» tăiat cu chinovar şi scris pe margine: «Văleat 7184 <1675—1676> se-au vîndut satul Cîrstieneşti după Colintina, toate părţile dupreste tot hotarul şi cu toţi rumânii şi se-au scos cu chinovar, dupre obicéiu».

И пак покȣпил болѣрин господство ми Дȣмитрȣ вистиiар ѡчинȣ ȣ Скȣртещи є҃ сєжени за ѡчинъ ѡт дол хотар, али ѡт ȣжа Стоикъв, ѡт посвȣдї и ѡт по въс хотаром и ѡт брод за воденіц, ѡт над Драга, жєна Бъдинєв ѡт Прълици, за ті҃ аспри готови.

И паки покȣпил Дȣмитрȣ вистїiар ѡчинȣ ȣ Скȣртещи ȣ дол хотар сєжени ві҃ и със два погонє за виногради ѡт ȣжа Владȣлов Ръдикє ѡт над поп Дръган, синъ Бȣдракȣлов ѡт Скȣртещи, за ҂в҃ аспри готови.

И пакижє покȣпил Дȣмитрȣ втори вистїiар ѡчинȣ ȣ Скȣртещи ї҃ сєжени за ѡчинъ ȣ гор хотар, ѡт ȣжа Нѣгоєв Тръкилъ, по мѣстом Пилєв. И пакижє ѕ҃ сєжени ȣ сред хотар, ѡт ȣжа Нѣнчюлов, понєжє єст покȣпил Дȣмитрȣ вистїiар сїи сєжени за ѡчинъ ѡт над Коман ѡт Костїiани, синъ Стъниславєв и Радȣлѡв Кълȣгърȣлȣ, за хп҃ аспри.

И пак да єст болѣринȣ господство ми Дȣмитрȣ втори вистїiар ѡчинȣ ȣ Скȣртещи ї҃ сєжени за ѡчинъ ȣ дол хотарȣ али ѡт дєл Владȣлов Ръдикє ѡт ȣжа Мъмȣраскъ, понєжє єст побратил Владȣл Ръдикє по Радȣл постєлник, синъ Дȣмитров вистиiар, тєрє єст дал сїи ї҃ сєжени за ѡчинъ да бȣдєємȣ дѣдїнȣ, а Радȣл постєлник ѡн єщєжє єст даровал радї братство по Владȣл Ръдикє със єдин кон добръ, цѣно єго аспри ҂в҃ и със єдна комат за аба, цѣн аспри ѵ҃.

И паки покȣпил болѣрин господства ми Дȣмитрȣ вистїiар д҃ погонє за виноградї ȣ дол хотар ѡт над Радȣл Ръдикє за ҂г҃ аспри готови.

И пак покȣпил Дȣмитрȣ вистїiар ѡчинъ ȣ Скȣртещи ȣ долни хотарȣ ѡт ȣжа Пърънцѣскъ ѕ҃ сєжени за ѡчинъ и със вротоградȣ и със кȣкєх, ѡт полю и ѡт вода и със брод за воденицȣ и ѡт по въсом хотаром ѡт над . . . . . .[2] за фн҃ аспри готови. И продадошє сїи вишє речени имєнити людїє нихнє ѡчинє за

---

[1] Loc rupt.
[2] Loc alb.

нихном доброволю и҆ със ꙋзнанїє въсѣм мегїашом ѡт гор из дол и ѡт пред господства ми и ѡт ѡкрѫст местом.

Єго радї дадох съм господство ми почтеннаго болѣрин господства ми Дꙋмитрꙋ вторїи вистїꙗр ꙗкожє да мꙋ єст ѡчинъ дѣдїнꙋ и въ ѡхаб синовом и внꙋком и прѣвнꙋчетом и нє ѡт когождо непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Єжє сведетелїи поставлѣем господство ми: жꙋпан Папа вел дворник и жꙋпан Хриза вел лѡгофет и жꙋпан Михо вел спатар и жꙋпан Дꙋмчтрашко вел вистїꙗр и жꙋпан Бертоломи вел столник и Глигорїє вел комис и Ꙗпостол вел пехарник и жꙋпан Костандин вел постелник. И исправник Хриза вел логофет.

И аз, Лепъдат логофет, написах, мѣсеца ѡхтомврїе ї҃ дьни и ѡт създанїє мира пръваго человека, Ꙗдама, даже до нинѣ въ сего писанїє текꙋщїїм летом въ лѣт ҂з҃рлє, а ѡт рождества Христово, ах҃кз.

† Іѡ Ꙗлеѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю Божїю господинь

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului boier al domniei mele jupan Dumitru al doilea vistier şi cu fiii lui, cîţi i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie satul Bîrzeştii de Jos de pe apa Dîmboviţei cu tot hotarul şi cu viile şi cu morile, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vatra satului, de pretutindeni, ori cît se va alege de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar, pentru că a cumpărat boierul domniei mele Dumitru vistier Dudescul acest sat Bîrzeştii de Jos de la jupaniţa Cheajna, jupaniţa lui Cernica vornic şi de la fiicele lui, Calea şi Neacşa şi de la Ionaşco comis, ginerele lui Cernica vornic, bărbatul jupaniţei Neacşa, fiica lui Cernica vornic, pentru 36 000 aspri gata, cînd a fost cursul anilor 7133.

Şi iar să-i fie boierului domniei mele Dumitru Dudescul al doilea vistier ocină la Cîrstieneştii de pe Colentina, însă partea lui Cernica vornic toată, cît a stăpînit el din cîmp şi din pădure şi din apa Colintinei şi cu vad de moară şi cu vecinii, anume: Crăciun cu fiii lui şi Vladul cu fiii lui şi Dragomir cu fiii lui şi Ianachi cu fiii lui şi alt Crăciun cu fiii lui şi Bîra cu fiii lui şi Stroe cu fiii lui şi de peste tot hotarul cît se va alege, pentru că a cumpărat boierul domniei mele Dumitru vistier această ocină şi cu vecini de la jupaniţa Cheajna vorniceasa, soţia lui Cernica vornic şi de la fiicele lui, Calea şi Neacşa, pentru 36 000 de aspri gata. Şi au vîndut ele de bunăvoia lor, fără nici o silă de au plătit datoriile lui Cernica vornic, de cînd a fost cursul anilor 7132.

Şi iar a cumpărat boierul domniei mele Dumitru al doilea vistier ocină la Cîrstieneşti de la jupaniţa Maria, jupaniţa lui Stanciul logofăt, din partea ei 80 de stîneni, din cîmp şi din pădure şi din apă şi cu vad de moară, de pretutindeni şi de peste tot hotarul şi cu trei vecini, anume: Florea, fiul lui Radul Pătei şi Badea, fratele lui Florea, cu fiii lor şi Bran cu fiii lui şi de peste tot locul oricît se va alege, de la jupanița Maria și de la soțul ei, Stanciul logofăt din Cîrstienești, pentru 13 000 aspri gata și pentru o mantie verde cu vulpi prețul ei... [1] aspri. Și au vîndut ei de bună voia lor și cu știrea tuturor fraților ei [2].

Și iar să-i fie boierului domniei mele Dumitru al doilea vistier ocină la Săcuiani, însă în hotarul de la Butianul, toată partea lui Oprișor logofăt din Mănești, de pretutindeni și de peste tot hotarul oricît se va alege, 180 stînjeni, pentru că a cumpărat boierul domniei mele Dumitru vistier acești stînjeni de ocină de la Cernica vornic, pentru 5400 aspri gata, pe vremea cînd a fost cursul anilor 7131. Iar Cernica vornic, el încă a cumpărat mai înainte vreme acești stînjeni de ocină de la Drăghici spătar și de la Nan postelnic și de la fratele lui, Hrizan postelnic, fiii lui Oprișor logofăt din Mănești. Și au fost la întocmirea lor boieri martori, anume: din Țigănești, Buta logofăt și din Brătiani, Marco paharnic și din Topoloveni, Tudor stolnic și din Săcuiani, Vasilie, sluga lui Cernica vornic și din Orești, Frățilă.

Și iar să-i fie boierului domniei mele Dumitru al doilea vistier ocină la Săcuiani, iar în hotarul de la Butianul, însă partea lui Oprea logofăt toată, stînjeni 200, din cîmp și din pădure și din apă și din... [1] de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat boierul domniei mele Dumitru vistier acești stînjeni de ocină de la Oprea logofăt din Săcuiani, pentru 6000 aspri gata.

Și iar să-i fie boierului domniei mele Dumitru al doilea vistier un vad de moară pe apa Buzăului, la satul Scurtești, în hotarul de mijloc numit Grabicenescu și cu locul dinprejurul morii cît va arunca un om cu securea, pentru că a cumpărat Dumitru vistier acest vad de moară de la toți moștenii satului, însă anume: de la Oancea și de la Neagul și de la toți frații lor de ocină din Scurtești, din hotarul Parangăi și de la Gurban și de la Urs și de la Marin și de la Oprea al călugărului și de la toți frații lor de ocină din hotarul Grăbicinescu, de la Nenciul și de la Vladul și de la Neagoe Tărchilă și de la Stoica și de la toți frații lor de ocină din hotarul lui <S>[3]toia pentru 5000 de aspri gata. Și i-au plătit și de bir pe șase luni, fac aspri 6000. Însă așa s-au tocmit acești moșteni ai satului, toți care sînt mai sus spuși, să stăpînească ei toți două vaduri de moară în hotarul de sus și în hotarul de jos. Și am văzut domnia mea și zapisul de vînzare din mîinile lor cu mulți boieri martori, scriși în zapis, anume: jupan Fiera fost mare vistier și Gligorie mare comis și Ianachi mare portar și Anghel logofăt din Buzău. Și au vîndut ei fără nici o silă.

---

[1] Loc alb.

[2] Textul de la «Și iar să-i fie boierului... Cîrstienești» pînă la «tuturor fraților ei» este tăiat cu chinovar și scris pe margine: «văleat 7184 <1675—1676> se-au vîndut satul Cîrstieneștii după Colintina toate părțile dupreste tot hotarul și cu toți rumânii și se-au scos cu chinovar, dupre obicéiu».

[3] Loc rupt.

Şi iar a cumpărat boierul domniei mele Dumitru vistier ocină la Scurteşti, 5 stînjeni de ocină din hotarul de jos, însă din funia lui Stoica, de pretutindeni şi de peste tot hotarul şi din vadul de moară, de la Draga, soția lui Bădină din Pîrliți, pentru 310 aspri gata.

Şi iar a cumpărat Dumitru vistier ocină la Scurteşti în hotarul de jos 12 stînjeni şi cu două pogoane de vie din funia lui Vladul Rădiche de la popa Drăgan, fiul lui Buduracul din Scurteşti, pentru 2000 aspri gata.

Şi iar a cumpărat Dumitru al doilea vistier ocină la Scurteşti 10 stînjeni de ocină în hotarul de sus, din funia lui Neagoe Tărchilă, pe locul lui Pilea. Şi iarăşi 6 stînjeni în hotarul de mijloc, din funia lui Nenciul, pentru că a cumpărat Dumitru vistier aceşti stînjeni de ocină de la Coman din Costiani, fiul Stănislavei şi al lui Radul călugărul, pentru 680 aspri.

Şi iar să-i fie boierului domniei mele Dumitru al doilea vistier ocină la Scurteşti 10 stînjeni de ocină în hotarul de jos, însă din partea lui Vladul Rădiche din funia Mămurască, pentru că a înfrățit Vladul Rădiche pe Radul postelnic, fiul lui Dumitru vistier, de a dat aceşti 10 stînjeni de ocină ca să-i fie lui dedină, iar Radul postelnic el încă a dăruit pentru frăție pe Vladul Rădiche cu un cal bun, prețul lui 2000 de aspri şi o bucată de aba, prețul 400 de aspri.

Şi iar a cumpărat boierul domniei mele Dumitru vistier 4 pogoane de vie în hotarul de jos de la Radul Rădiche, pentru 3000 de aspri gata.

Şi iar a cumpărat Dumitru vistier ocină la Scurteşti în hotarul de jos din funia Părăngească 6 stînjeni de ocină şi cu grădină şi cu case, din cîmp şi din apă şi cu vadul de moară şi de peste tot hotarul, de la... [1], pentru 550 aspri gata. Şi au vîndut aceşti numiți oameni mai sus-zişi ocinile lor de bunăvoia lor şi cu ştirea tuturor megiaşilor din sus şi din jos şi dimprejurul locului şi dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat domnia mea cinstitului boier al domniei mele Dumitru al doilea vistier, ca să-i fie ocină, dedină şi de ohabă fiilor şi nepoților şi strănepoților şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Hriza mare logofăt şi jupan Miho mare spătar şi jupan Dumitraşco mare vistier şi jupan Vartolomi mare stolnic şi Gligorie mare comis şi Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic Hriza mare logofăt.

Şi eu, Lepădat logofăt, am scris, luna octombrie 10 zile şi de la facerea lumii, a primului om, Adam, pînă acum la această scriere cursul anilor în anul 7135, iar de la naşterea lui Hristos 1627.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., DXCIV/8.

Orig., perg. (34 × 55), pecete timbrată.

Divanul corespunde anului 1627: văleatul fie că este greşit, fie că s-a calculat anul de la ianuare.

---

[1] Loc alb.

1627 (7136) <octombrie> 10, București.

Alexandru Coconul voievod întărește lui Sima al doilea logofăt mai mulți vecini din Păușești, Zătreni, Cîineni și Șirineasa.

† Милостїєю Божїєю Іѡ <Ꙗл>[1]иѯандрȣ воєвода и господинъ въсои земле Ѹггровлахїискоє, синъ великаго и прѣдобраго, покоинномȣ Іѡ Радꙋл воєвод. Да<ват господство ми>[1] сїю повелѣнїю господство ми болѣренȣ господство ми Сима вторїи лѡгофет и със синови их, єлицем Богъ даровах, ꙗкоже да мȣ єст єд<ин ве>[1]чин ȣ село ȣ Пъȣшъщи, на имє Бълаȣр със сино их на имє Некȣла и Дȣмитрȣ и Манта и със синови их и със дел єго за ѡчинȣ, понєже се сȣт <про>[1]дал вечинни за ҂г҃ аспри готови и за в҃ волови и за єдна крава със телцȣ.

И пак да єст болѣрен господство ми Сима втори лѡгѡфет єдин веч<ин>[1] пак ȣ село ȣ Пъȣшещи, по имє Михъилъ, синъ Радꙋлов Лȣнгȣл, понєже єст бил Радꙋл Лȣнгȣл вечинȣ болѣренȣ господство ми Симев вторїи логофет покȣпен ѡт на синови Ѡпрев лѡгофет ѡт Ширинѣсъ; а Михъилъ ѡн єст бил сътворил за Радꙋл Лȣнгȣл. Ꙗко єст бил сътворил, прѣбивает Радȣл със жъна єго, мати Михъилъв двѣ лѣти. Ꙗ послех, ѡн єст прифатил по жънѫ єго със зла повинєнїє, аиȣ ѡн єст ѡставил. Ꙗ потом <с>їє[1] жъно, ѡна єст възимал по синъ єи Михъилъ и ѡтидє със ѡн дондєжє сътворил сѣ сȣт велик и ȣжинил сѣ сȣт ȣ село ȣ Ка.....[1] Ꙗ потом, бащом си Радꙋл ѡтидє терє єст възимал <по>[1] Михъилъ и ѡднесих єст на болѣрин господство ми вишє пис и дал ȣ єст вечинȣ, ꙗкожє по <єди>н[1] синъ. И къда их єст дал и свєдєтєлствꙋвал сѣ сȣт със матирам си за лицȣ, како єст синъ Радꙋлов Лȣнгȣл. И бил сȣт тамо мн<ози>[1] болѣри свєдєтєлїи, на имє: ѡт Ботѣни, Кръстиꙗн постєлник и ѡт Мълдърєщи, Тȣдор комис и ѡт Какова, Бȣилъ и ѡт Бърбъ<тєщи>[1], Давид и ѡт Слъвитєщи, Пръвȣл и Радꙋл и ѡт Ширинѣсъ, Манѣ логофет и ѡт Ръмник, Панъ лѡгофет и ѡт Пъȣшєщи Глигорїи и Ст<оꙗ>[1]н и поп Стоика и поп Захарїꙗ.

И пак да єст болѣрен господство ми Сима вторїи логофет єдин вечинȣ на имє Іван Хром маистор ѡт Зът<рѣни>[1], със синови єго, понєжє єст покȣпил болѣрен господство ми вишє пис ѡт на Стоика, син Пръвȣлов ѡт Зътрѣни, за ҂д҃ аспри готови.

И пак покȣпил болѣрен господство ми Сима логофет єдин вечинȣ по имє Антонїи със синови єго ѡт на [ѡ] Манѣ логофет ѡт Ширинѣсъ, за ҂вф҃ аспри готови.

И пак да єст болѣрин господства ми Сима вторїи лѡгѡфет єдин вечин ѡт Къинєщи на имє Станчюл Фȣсар със синови єго, с<ъс>[1] въсах дел єго за ѡчинȣ, варє єлика сє хтит избратї от по въс хотаром, понєжє сȣт продал вечинȣ болѣренȣ господства ми вишє рѣх па<к за ас>[1]при готови ҂дт҃, ѡн за своим добро<во>лю, бєз ни єдна силост, със ȣзнанїи въсѣм братом си им.

---

[1] Loc rupt.

И видѣхом господство ми и записє ѡт <рȣ>[1]ками их како сє сȣт продал вєчини със синови єго и със дєловѣ єго за ѡчинȣ ѡни за своим доброволю да бити вєчини.....[1] със мнозѕи болѣри свєдєтєлїи, на имє: Манѣ логофєт ѡт Ширинѣсъ и Пано лѡгофєт ѡт Рълмник и от Сълвитєщи, ...[1] Радꙋл и ѡт Кънєщи, Пръвȣл и Бълаȣр и от Бърбътєщи, <Гл>[1]игорїи и Хризѣ и Гїѡрма питар и ѡт Пъȣшєщи, поп Стоика........[1] мнозѕи болѣри.

Сєго радї дадох съм и господство ми болѣрєнȣ господства ми Сима вторїи логофєт, ꙗкожє да мȣ єст............<ох>[1]абȣ синовом и внȣком и прѣвнȣ<чєтом и ни ѡт когождо>[1] нєпоколѣбимо, поризмо <господства ми>......[1]

<Сєжє ȣбо и свєдѣтєлє поста>[1]ви<х>[1] господство ми: жȣпан Папа вєл дворник и жȣпан Хр<изѣ вєл л>[1]ѡгофєт и жȣпан Дȣмитрашко вєл вистїꙗр........ Барто>[1]ломи вєл столник и Глигорїи вєл комис и Ꙗпостол вєл пєхарник и жȣпан Костандин вєликїи постєлник......[1].

<Пис аз, Д>[1]ȣмитрȣ граматик, въ градꙋ Бȣкȣрєщи, мѣсєца......[2] ї҃ дьни и ѡт Ꙗдама въ лѣт ҂зрлѕ҃.

<† Іѡ Ꙗлєѯандрȣ вѡє>[1]вѡда, милостїю Божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io <Al>ixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă <domnia mea>[1] această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Sima al doilea logofăt şi cu fiii lui, cîţi i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie un vecin în sat la Păuşeşti, anume Bălaur cu fiii lui, anume Necula şi Dumitru şi Manta şi cu fiii lor şi cu partea lui de ocină, pentru că s-au vîndut vecini pentru 3000 aspri gata şi pentru 2 boi şi pentru o vacă cu viţel.

Şi iar să fie boierului domniei mele Sima al doilea logofăt un vecin, iarăşi în sat la Păuşeşti, anume Mihăilă, fiul lui Radul Lungul, pentru că Radul Lungul a fost vecin al boierului domniei mele Sima al doilea logofăt, cumpărat de la fiii lui Oprea logofăt din Şirineasa; iar Mihăilă, el a fost făcut de Radul Lungul. După ce l-a făcut, a trăit Radul cu femeia lui, mama lui Mihăilă, doi ani. Iar după aceia, el a prins pe femeia lui cu vină rea şi a lăsat-o. Iar după aceea, această femeie a luat pe fiul ei Mihăilă şi a plecat cu el, pînă ce s-a făcut mare şi s-a însurat în sat la Ca...[1] Iar apoi, tatăl său Radul s-a dus de l-a luat pe Mihăilă şi l-a adus la boierul domniei mele mai sus scris şi l-a dat vecin, ca pe <un> fiu. Şi cînd l-a dat, a şi mărturisit cu mama sa de faţă că este fiul lui Radul Lungul. Şi au fost acolo mulţi boieri martori, anume: din Boteni, Cîrstian postelnic şi din Măldăreşti, Tudor comis şi din Cacova, Builă şi din Bărbăteşti, David şi din Slăviteşti, Pîrvul şi Radul şi din Şirineasa, Manea logofăt şi din Rîmnic, Pană logofăt şi din Păuşeşti, Gligorii şi Stoian şi popa Stoica şi popa Zaharia.

---

[1] Loc rupt.
[2] Loc alb.

Şi iar să fie boierului domniei mele Sima al doilea logofăt, un vecin anume Ivan Şchiopul maistor din Zăt<reni>[1] cu fiii lui, pentru că l-a cumpărat boierul domniei mele mai sus-scris de la Stoica, fiul lui Pîrvul din Zătreni, pentru 4000 aspri gata.

Şi iar a cumpărat boierul domniei mele Sima logofăt un vecin anume Antonie cu fiii lui de la Manea logofăt din Şirineasa, pentru 2500 aspri gata.

Şi iarăşi să-i fie boierului domniei mele Sima al doilea logofăt un vecin din Cîineşti, anume Stanciul fusar cu fiii lui, cu toată partea lui de ocină, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că s-a vîndut vecin boierului domniei mele mai sus-zis tot pentru 4300 aspri gata, el de a lui bunăvoie, fără nici o silă, cu ştirea tuturor fraţilor săi.

Şi am văzut domnia mea şi zapise de la mîinile lor, cum s-au vîndut vecini cu fiii lor şi cu părţile lor de ocină, ei de a lor bunăvoie, să fie vecini . . . [1] cu mulţi boieri martori, anume: Manea logofăt din Şirineasa şi Pano logofăt din Rîmnic şi din Slăviteşti, ...[1] Radul şi din Cîineşti, Pîrvul şi Bălaur şi din Bărbăteşti <Gli>[1]gorie şi Hrizea şi Ghiorma pitar şi din Păuşeşti, popa Stoica. . . [1] mulţi boieri.

De aceea, am dat şi domnia mea boierului domniei mele Sima al doilea logofăt, ca să-i fie. . .[1] <de> ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor <şi de nimeni>[1] neclintit, după porunca <domniei mele>.[1]

<Iată dar şi martori am pus> [1] domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Hrizea <mare>[1] logofăt şi jupan Dumitraşco mare vistier <. . . Varto->[1] lomi mare stolnic şi Gligorie mare comis şi Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. . . [1]

<Am scris eu,> Dumitru grămătic, în cetatea Bucureşti, luna. . . [2] 10 zile şi de la Adam în anul 7136 <1627>.

<† Io Alexandru voie>[1]vod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, XLIII/1.
Orig., hîrtie (45 × 30), pecete timbrată, căzută.
Luna după divan.

273

1627 (7136) octombrie 10, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod împuterniceşte pe Vlad fost mare vistier să ia de la Necula fost mare spătar banii, pe care acesta din urmă i-a furat din banii haraciului.

† Милостїею Божїю Їѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земле Ꙋгровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго покоинаго Їо Радꙋл воевода. Дават

---

[1] Loc rupt.
[2] Loc alb.

господство ми сїю повелѣнїе господства ми почтеннаго правител господство ми жѹпан Владѹл бившех великїи вистїіар и със синови си елицем Богъ даровах, ca să fie volnic cu această carte a domnii méle să ia de la Necula fost mare spătar ughi 946. Pentru că au spus boiarinul domnii méle Vladul vistier în divanul domnii méle, cum l-au fost trimis domnia lui, Gavriil voevodŭ la Ţarigrad, cu zéce povără de aspri, haraciul; iar cîndu au fost acolo, au mai lipsit den haraci, fără banii ce au dat, trei povără. Deci l-au apucat acolo veziriul şi teftedariul de acea lipsă de haraci, de l-au închis. Într-acéia, au luoat bani cu camătă de la balgii şi de la ovréi, de-au împlut seama haraciului. Atunce au eşit den nevoe şi de în legătură şi au scris Vladul vistier la domnu său, Gavriil voevod, să trimiţă acei bani, lipsa haraciului şi cu camăta, să plătească acelor datornici şi banii şi camăta. Într-acéia, Gavriil voevodŭ au trimis banii, toţi deplin şi camăta. Deci mergîndu banii la Ţarigradu, iar Vladul vistier au fost purces den Ţarigradu, viitor aicea în ţeară; ce nu l-au apucat cu banii pre loc, iar banii au mersu în mîna Necolei spatar. Deci el nu i-au dat să plătească aceale datorii şi camăta, ce au dat o seamă de bani, însă 120 000 turceşti, iar ceilalţi bani, însă 180 000 turceşti, i-au cheltuit pre trébele lui; nu i-au dat în treaba domniei.

Într-acéia, tîmplatu-se-au schimbare domniei lu Gavriil voevod şi au dat Dumnezeu domnia răposatului părintelui domnii méle Io Radul voevod în Ţeara Rumânească. Deci, deaca l-au adus Dumnezeu în scaun, venit-au datornicii, balgii, ce-au fost luoat banii de la dînşii Vladul vistier, de l-au apucat să le plătească acei bani. El au spus cum acei bani i-au trimis Gavriil voevod şi au căzut în mîinilé Neculei spatar. Deci el n-au vrut să-i dea să plătească aceale datorii deplin, ce au dat numai o seamă de bani, cîţi scriu mai sus, iar alalţi bani i-au cheltuit pre trébele lui. Şi au stătut de faţă înnaintea a părintelui domnii méle Vladul vistier cu Necula spatar de se-au pîrît. Într-acéia, părintele domnii méle Io Radul voevod le-au dat boiari mari de în divan, ca să-i judece şi să le afle direptatea. Dat-au întîiu pre răposatul Enachi Catargiul banul Craiuovei, fratele Necolei spatar şi pre cinstit diregătoriul domnii méle jupan Papa vel dvornic ce au fost atunce vel logofăt şi pre Ivaşco eje biv vel dvornic i Mîrzea spatar i <P>[1] araschiva logofet i Gligorie vel comis. Deci într-acéia, aceşti boiari ce scriu mai sus, ei au căutat direptatea lor şi i-au judecat şi au aflat cu sufletele lor cum iaste Necula spatar vinovat să plătească banii, ughi 946, pentru căci Gavriil voevod n-au fost tr<i>[1] mis acei bani la Necula spatar, să-i cheltuiască în treaba domniei sau în treab<ele lui>[1], ce să plătească acea datorie ce au făcut Vladul vistier pentru haraciul. Şi au dat aceşti boiari cu cartea lor vinovat pre <Necula spatar>[1] cu sufletele lor şi au fost să. . . >[1] şă s. . . [1] an. . . [1] iară într-acéia au îmblat Necola spatar la Necula vistier unchiu-său ca. . . [1] să-i fie platnic. Deci unchiu-său Necula vistier, ca un siln<ic>[1] ce era el, fără judecată şi fără cale, preste judecata acelor bo<eri>... [1] ce au fost daţi de răposat părintele domnii méle Io Radul voevod să-i judece, au făcut judecată să plătească Necula spatar jumătate, ughi 473, iar Vladul vistier să plătească iară jumătate, ughi 473. Şi Vladului vistier, lui nu i se-au căzut să dea nimica.

---

[1] Loc rupt.

Deci, cîndu au fost acum, în domnia domnii méle, iar au rădicat Vladul vistier pîră asupra Neculei spatar, cum l-au asuprit cu acei bani prespre lége şi prespre judecată. Şi au mărturisit înnaintea domnii méle, în tot divanul, şi cinstit deregătoriul domnii méle jupan Papa vel dvornic şi Ivaşco dvornic, ce au fost daţi judecători de răposat părintele domnii méle Io Radul voevod. Văzut-am domnia mea şi cartea lui Gavriil voevod, la mîna cinstitului boiarinul domnii méle jupan Vladul biv vel vistier, cum au fost trimis acei bani ca să plătească Vladul vistier lipsa haraciului şi cu camăta, ce au fost lipsit dentr-acel haraci, nu i-au fost trimis Necolei spatar să-i cheltuiască pre trébele lui. Ce aşa au rămas Necula spatar de lége şi de judecată, ca să plătească numai Necula spatar acei bani toţi, iară Vladul vistier, el să fie în pace.

Derept acéia am dat şi domnia mea cinstitului diregătoriul domnii méle jupan Vladului biv vel vistier ca să fie volnic să oprească den satele şi de în moşiile Neculei spatar preţul acelor bani, pînă-i va umplea, să-i plătească toţi banii, cum se-au judecat şi de nimenilea opreală să n-aibă, preste zisa domnii méle.
Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник сам реч господства ми.

Пис Лепъдат логофет ȣ градȣ Бȣкȣрещи, мѣсеца ѡктомврїе ї̃ дьни и ѡт Адама даже ȣ сего писанїе текȣщаго лѣтом, въ лѣт ҂зрлѕ.

† Їѡ Алеѯандрȣ вѡевѡда, милостїю Божїю господинь.

Иѡ Алеѯандрȣ воевода <m.p.>.

Acad. R.P.R., XLII/37.
Orig., hîrtie (44 × 29,5), pecete timbrată.
Cu o copie din sec. al XIX-lea; altă copie la Bibl. V. A. Urechia— Galaţi.
EDIŢII. Bianu, *Doc. rom.* 140—142.

274

1627 (7136) octombrie 12, Bucureşti.

Vlăduţ postelnic din Bibeşti se împacă cu Barbu, ginerele lui Vlad din Ciocade, în pricina pe care au avut-o pentru ocini din Ciocade.

Adecă eu Vlăduţul postelnic de în Bibeşti şi eu Barbul, ginirele Vladului de în Ciocade şi eu Dobra, fata Vladului de Ciocade, scriem şi mărturisim cu scriesoarea noastră, ca să se ştii cum am avut noi pîră înntru noi şi ciartă pentru nişti ocină de în Ciocade, înnsă partea Stanei, mătuşa Vlăduțului, sora lui Şapteochi şi a lu Drăghiciu şi partea Stanei şi a fiiu-său, lu Bolovan şi Radul şi Vladul, toată partea lor, ce au avut în Ciocade, fostu-o-am cumpărat eu Vlăduțul şi am avut şi cărți domneşti de cumpărătoare pre această ocină. Deci am avut pîră depreună, naintea domnu nostru Io Alexandru voevod, feciorul răposatului Radul voevod şi ne-am pîrît în divan. Şi amu fost luoat noi lége, Barbul şi cu jupîneasa mea Dobra, ca să jurăm cu 12 boiari să spargem cartea Vladului de în Bibeşti şi cum nu ne-am pîrît în divan la Radul voevod.

---

[1] Loc rupt.

Deci, după această pîră ce ne-am pîrît noi, de a noastră bunăvoe, ne-am socotit şi am lăsat cum nici să purtăm lége, nici să ne mai pîrîm, ce ne-am înpăcat dennaintea a mulți boiari şi ne-am tocmit de am ales eu Barbul şi cu jupîneasa mea Dobra de o parte de hotarul Ciocăzăi, de i-am dat de la viia Sumei de Holubae, pre sléme, pînă în vîrhul Mogului şi de în vîrhul Moguşului la vale, pînă în crivina Lecăi şi de aciia dirept preste rîu la dealu, pînă în obîrşiia Ulmetului.

Deci am dat această bucată de loc pentru céle părți de ocină ce au fost cumpărat Vlăduțul ce scrii mai sus. Şi ne-am tocmit noi: de astăzi nainte cine va mai rădica sau va mai scorni pîră de înntru noi să ne pîrîm şi va sparge aceasta a noastră tocmeală ce am tocmit noi, acela să fie proclet şi anatima de 318 oteți ce sînt înntru vă Nichii şi să aibă pate cu Iiuuda şi cu Ariia la un locu.

Şi am pus şi pradă: care nu se va ține de această tocmeală, să dea la domnii 300 de galbeni.

Şi au fost la această tocmeală a noastră boiari mărturii şi tocmelnici na ime: Andronii, unchiu nostru de Greci i ot Dîlga, Stanciul postelnic i Ventilă ot Săténi şi fiiu-său Cîrstea i Hamza ot Pîrîiani i ot Trăg-Jil, Hamza postelnic i ot Dragoiani, Dragomir armaş i ot Rogojina, Zaharia i ot Bibeşti, Cioloca i Danciul, feciorul lu Hamza ot Pîr<îiani şi al>[1]ți mulți boiari.

Aceasta scriem şi mărtu<ri>[1] sim ca să se crează.

Пис Дꙋмитрꙋ граматик ꙋ Бꙋкꙋрещи, мѣсеца ѡхтоврїи в҃ї дьни, въ лѣт ҂зрлѕ.

Arh. St. Buc., A. N., XCIII/2.
Orig., hîrtie (42 × 28), cinci peceți aplicate.
Copie la Acad. R.P.R., CCXCI/145.

275

1627 (7136) <înainte de octombrie 20>.

Iane vistier vinde lui Hrizea mare logofăt ocină în Dălbăneşti.

† ʽΟμολογὸ εγω ὅ Γηάνης βὴστηάρὴς πως ἐπουλὴσα τὴν ὀτζηνὰ απὼ το Τηλμπανέστη με το κάπω καὶ με το νερὸ καὶ μὲ τὴν τοπραβα κάτα τὴν τάξην τὴς τζαρὰς και με διὸ βατουρα με τεσαιρΐς ρωτες μιλοὺς ἐτὴμοὺς ἐξεδιαλὲκτὰ το

---

[1] Loc rupt.

χώταρϊ το ἀπανοὺ ωριες εξητὰ εξὴ με τὸν καπω με τὸ νὲρὸ με τὴν τωπρὰβὰ γηνὲ Χωταρὶσμενὸ εξόχως τὸ κατοὺ χωτὰρι πρὸς το Ὀπρεβοὺτεστὴ κὼντα ωριες σαρὰντὰ με τὸν καπω με το νὲρὸ με τη τοπρὰβα κατα τὴν ταξη του τοποὺ καὶ διὸ βλάχοὺς κατα ωνὸμα Κὼμανὸς καὶ ὼ αδελφὸς τὸν Στὸγηκὼς, πεδία τοὺ Μάνηα, με ωλη τὴν τὲλνητζα τους ὥσω τοὺς πεσΐ το μερτηκὸν τους ἀπὼ τοὺς χωριανοὺς.

Καὶ τὸ επουλησα εγὼ δια μεγαλὴ εμπϊστωσΐνὴ και με το γηδιὼν μου θελὴμα τον αρχὼν Ριζὼν και μεγὰ λὼγὸθετὴν και ελάβα απω τὸν αρχὼν μεγαν λωγωθετὴν διὰ τα ανὸθεν γεγρὰμενὰ της ὼτζηνάς και τους μιλοὺς και δια τοὺς βλάχοὺς φλορϊα διὰκωσΐα εξὴντα και επουλησατο με ωλη μου τὴν καρδιὰν και με το γηδΐον μου θελὴμὰ νὰ γηνὲ της ευγενὴας τοὺ μὼσια καὶ τὸν πεδιὸν του και εκωνὸν του και κανὴς να μιν ἐχη ὼπρος στην ὀμωλὸγηὰν μου να καμι μιτε κανενοὺ τροποὺ.

Και ελὰβὰ τα ανοθεν διακωσία εξὴντα φλὸρια κατεπρωστεν τοὺς τημιωτατοὺς αρχὼντες του πωλὴχρωνὴμενου αυθεντὸς Αλὲξὰνδροὺ βωγηβὼνδὰ και τημιγι γερὼντες της τζαρὰς τὸν μελωντον γηπὼ κὰτὸν μάρτηρὼν· αρχων Παπας και μεγὰς βωρνὴκὼς, Γηωβὰσικὼς βωρνὴκὼς, Βλὰτὸς βηστὴαρὴς Ρούτανὸς, Μπωζὴνκὰς βηστὶαρὴς, Γκικὰς αγας απὼ τὸ Καλινεστη, γερὸ Σϊμα ἀπω τὸ Κὰλὴνεστὴ, Ρατολ βὰτὰχὼς απὼ το Σταντζεστὴ, Ὀπρᾴς λωγὸθετὴς απὼ το Μπαλτζατζὴ, Μιχὰγηλὰ λὸγωθετὴς ἀπω τὸ Μπὰλτζατζὴ και τε Νὴτζὰς Ντεντουλ βὰτὰχως απω το Καλὴνὲστη.

Εν ετη ҂зрлѕ.
Папа вел дворник
Ασλαν προγι βορνικος
Ивашко дворник
Εγω Γηανης πρωην βηστὴαρης στεργω τὰ ᾁνοθεν
Фїра логофет
Мꙋшат сꙋлжер
Глигорїє комис
Влад вистїꙗр
Бꙋзинка вистїꙗр[1]

† Mărturisesc eu, Iane vistierul, că am vîndut ocina de la Dălbăneşti, din cîmp şi din apă şi din pădure, după rînduiala ţării şi cu două vaduri, cu patru roţi de moară, gata alese: hotarul de sus de şaizeci şi şase de stînjeni, din cîmp, din apă şi din pădure este prea bine hotărnicit, iar hotarul din jos, <este>, înspre Preoteşti, aproape de patruzeci de stînjeni, din cîmp, din apă şi din pădure, după rînduiala locului şi doi rumâni, anume Coman şi fratele lui Stoica, feciorii lui Manea, cu toată delniţa lor, cît le revine partea lor de la săteni.

Şi am vîndut-o cu mare credinţă şi de a mea bunăvoe dumnealui Rizea mare logofăt şi am luat de la dumnealui marele logofăt pentru cele mai sus scrise ocini şi mori şi pentru rumâni galbeni două sute şaizeci. Şi am vîndut din toată inima mea şi de a mea bunăvoe ca să-i fie dumnealui moşie şi copiilor lui şi nepoţilor şi nimeni să nu aibă a face ceva, în niciun fel, faţă de zapisul meu.

---

[1] Toate semnăturile sînt autografe.

Şi am luat cei două sute şaizeci de galbeni de mai sus în faţa a preacinstiţi boieri ai îndelungatului în zile domn Alexandru voievod şi cinstiţi bătrîni ai ţării, care vor mărturisi mai jos: boier Papa şi mare vornic, Ivaşcu vornic, Vlad vistier Rudeanu, Buzinca vistier, Ghica aga din Călineşti, Sima bătrînul din Călineşti, Radu vătaful din Stănceşti, Oprea logofătul din Bălţaţi, Mihăilă logofătul din Bălţaţi şi Niţă Dedul vătaful din Călineşti.

În anul 7136 <1627—1628>.

Papa mare vornic
Aslan fost vornic
Ivaşco vornic
Eu, Iane fost vistier, încuviinţez cele de mai sus.
Fira logofăt
Muşat sluger
Gligorie comis
Vlad vistier
Buzinca vistier[1]

Muzeul de Istorie a oraşului Bucureşti, nr. 13.779.
Orig., hîrtie (31 × 21), zece peceţi aplicate.
Copie ibidem, ms. 1354 f. 50.

276

1627 (7136) octombrie 20, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Hriza mare logofăt ocini şi vecini în Dălbăneşti şi Voineşti, precum şi patru roţi de moară pe apa Prahovei.

† Милостїею Божїею Їѡ Алеѯандрȣ воевода и господинь въсои земле Ѹггровлахїнское, синъ великаго и прѣдобраго, покоиннаго Їѡ Радȣл воевода. Дават господство ми сїе повеленїе господства ми почтеномȣ правителю господства ми жȣпан Хриза великїи логофет и със синови си, елицем Богъ даровах, ꙗкоже да мȣ ест д҃ колеси за водиниц ȣ вода Прах<овен> ѡт село ѡт Дълбънещи и със ѯ҃ѕ сежени за ѡчинъ что сȣт избранили и хотарисали. И пак м҃ сежени за ѡчинъ ꙗже сȣт неизбранили и нехотарисали ѡт къ мегїашїи ѡт Дълбънещи и със в҃ вечини по име синови Манев, Коман и Стоика, ѡт сел ѡт Дълбъньщи и със

---

[1] Toate semnăturile sînt autografe.

въсах дел их за ѡчинъ от полю и ѡт шꙋма и ѡт вод и със ѡвощїю и ѡт седалище селов, ѡт посвꙋдї, варе елика се хтит избрат ѡт по въсом хотаром, понеже ест покꙋпил почтеннаго правител господство ми жꙋпан Хриза вел лѡгофет сїе д҃ колесе за водиницꙋ и със сїи сежени за ѡчинъ и със сїи в҃ вечини ѡт над Ѡню вистїꙗр Ѱира, за сѯ҃ жилти готови.

И видѣхом господство ми и запис ѡт рꙋка его за проданїе и със мноѕи болѣри сведителїи написани ꙋ запис. Понеже сїе д҃ колесе за водиницꙋ и сїи сежени за ѡчинъ със вечини еже сꙋт више речени били сꙋт покꙋпени за Ѡню вистїꙗр Ѱира ѡт жꙋпаница Тꙋдора и ѡт синови ей Лена и Юѡрга ѡт Єтънчещи и ѡт над Радꙋл ватах, синъ Нанов ѡт Дæлъбънещи. И видѣхом господство ми и книга покоинномꙋ родител господство ми Їѡ Радꙋл воевод за покꙋпенїе на рꙋка Ѡнюв вистїꙗр. Ꙗ потом, давал ест Ѡню вистїꙗр тех книги със ѡчинъ със въс на рꙋка жꙋпанꙋ Хризев вел лѡгофет. И видѣх господство ми и записовех тем продателїи въ рꙋких Ѡнюв вистїꙗр. И продадох ѡи за доброволѣ его[1].

И пак да ест почтеннаго правител господство ми жꙋпан Хриза вел лѡгофет ѡчинꙋ ꙋ село ꙋ Воинещїи ѡт по вода Дъмбовицев, ѡбаче дел Барбꙋлов и Мꙋжев, синови Тꙋдоров ѡт Воинещи, въсах дел им, елика се хтит избрат ѡт полю и ѡт шꙋма и ѡт вод и със брод за водиницꙋ и ѡт седалище селѡв, ѡт посвꙋди и ѡт по въс хотаром. Понеже сїꙗ више речена ѡчинꙋ бїѡ ест покꙋпила за Михаю ватах ѡт над Тꙋдор и ѡт сини его, за м҃ жилти, еще же въ дьнїе Шербан воевод. Ꙗ къда ест бил при̓ дьнїе господство ми, а жꙋпан Хриза вел лѡгофет ѡи ест покꙋпил сїю ѡчинъ и със сїи две вечини, на име Барбꙋл и Мꙋжа, сини Тꙋдоров, еже сꙋт више писани, ѡт над Михаю ватах, за иѕ҃ ꙋгн за злат готови, ꙗкоже да ю ест ѡчинъ дѣдїно. И покꙋпил ю ест със ꙋзнанїа въсѣм мегїашом ѡт ѡколно местом. И видѣхом господство ми и книга Шербан воевод за покꙋпенїе на рꙋк Михаюв ватах и дал ѡ ест въ ръких жꙋпанꙋ Хризев вел лѡгофет. Ꙗ потом, по покꙋпенїе что ест бил покꙋпил жꙋпан Хриза вел лѡгофет, по Барбꙋл и по Мꙋжа, сини Тꙋдоров, видѣще како сꙋщїи нѣкое людїе слаби и сиромаси а жꙋпан Хриза бел лѡгофет ѡи помиловал и дал им ест ꙋ рꙋк им ꙋгн л҃е тере их ест покꙋпил скот да се прихранише, ꙗкоже да ю ест вечини дѣдїнꙋ и ѡхабнич.

И пак да ест <по>[2]чтенномꙋ правителю господство ми жꙋпан Хриза вел лѡгофет ꙋ село <В>[2]оинещи а҃ вечин по име Ѡпрѣ със синови си и със въсѣх дѣлницех его колико хокет имати ѡт по въс хотаром, занеже продадоше се ѡи сам за добраволю почтенномꙋ правителю господства ми више пис, да ю ест вечинꙋ, за иї҃ ꙋгн.

И пак да ест жꙋпанꙋ Хризев вел лѡгофет ѡчинꙋ ꙋ Воинещи, али дел Панъв армаш ѡт Търговище колико ест имал покꙋпенїе ꙋ Воинещи ѡт посвꙋдї и ѡт по въс хотаром и със брод за водениц и със а҃ вечин на име Ѡана и със синови си, понеже ест покꙋпил жꙋпан Хриза вел лѡгофет сїю ѡчинъ и със того вечин ѡт над Панъ армаш и ѡт синови его, за к҃ ꙋги за злато. И ещеже тог вечин ѡн ест бежал за сиростїе ꙋ Ꙋггроска земле, анꙋ га ест донесил жꙋпан Хриза вел логофет пак зде въ земле по врѣме когда бист поклисар на Бетлен Габор краю. И помиловал ꙋ ест жꙋпан Хриза вел лѡгофет по того вечинꙋ по име Ѡана више пис със ї҃ жилтї.

---

[1] Textul: «ꙗкож еда мꙋ ест д҃ колеси.... доброволѣ его» şters cu chinovar şi scris deasupra «и исправник Радꙋл вел лѡгофет».

[2] Loc rupt.

Пак да ест жꙋпанꙋ Хриза вел лѡгофет ѡчинꙋ ꙋ село ꙋ Воинещи, али дел Добрїи, дъщера Барбꙋлов, въсах, елика се хтет изврати и със брод за воденицꙋ и ѡт по въс хотаром, али ѡт ꙋжа дедом, ѡт над дрꙋм, понеже ест покꙋпил жꙋпан Хриза вел лѡгофет сїю ѡчинъ ѡт над Добра, дъщера Барбꙋлѡв, за ҂ѕ҃ аспри готови.

И пак да ест жꙋпан Хризев вел лѡгофет ꙋ село ꙋ Воинещи едини вечин по име мал Ѡпрѣ и със въсах ѡчина его колико хокет имѣли ꙋ Воинещи, понеже продадоше се вечинꙋ Ѡпрѣ със синови си и със въсах ѡчина его ѡт по въс хотаром, за ҂зф҃ аспри готови, ѡни за добраволю.

И пак да ест жꙋпанꙋ Хризев вел лѡгофет едини вечин на име Радꙋл, брат Ѡпрев, ꙋ село ꙋ Воинещи със синови си и със въсах ѡчина его ѡт по въс хотаром, понеже продали сѣ сꙋт вечини ѡни за добраволю, за ҂гф҃ аспри готови.

И пак да ест жꙋпанꙋ Хризев вел лѡгофет а҃ вечин ꙋ село ꙋ Воинещи по име Ѡпрѣ кръчюмарюл със синови си и със сваках ѡчина емꙋ ѡт по въс хотаром, понеже се сꙋт продал вечин за своѭ волѣ, за л҃ ꙋги злато готови.

И пак да ест жꙋпанꙋ Хризев вел лѡгофет а҃ вечин ꙋ село ꙋ Воинещи, по име Ѡанча морарюл със синови си и със въс что хокет имѣли ꙋ Воинещи, ере се ест продал за добраволе, за ҂вт҃ аспри.

И пак де ест жꙋпанꙋ Хризев вел лѡгофет две вечини ꙋ село ꙋ Воинещи, по име Данчюл и Татꙋл, със синови их, понеже сїи вечини бил ест заложили на кнеѕїи ѡт сел, на Воико и на брат его, Дꙋмитрꙋ, за ҂в҃ аспри, анꙋ ю ест скꙋповал жꙋпан Хриза вел лѡгофет за тех ҂в҃ аспри. Таже а потом дал ест и въ рꙋкꙑх вечинилом единомꙋ по ҂а҃ аспри[1]. И продадоше се ѡни сами за нихном добpоволѣ и със ꙋзнанїе въсѣм мегїашом ѡт гор из дол и ѡт ѡколно мѣсто и ѡт пред господства ми.

Сего радї дадох съм господство ми почтеннаго правител господство ми жꙋпан Хриза вел логофет, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ и вечини дѣдїнꙋ и въ ѡхав синовом и внꙋком и прѣвнꙋчедом и не ѡт когождо непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже ꙋбо и сведетелїи поставих господство ми: жꙋпан Папа вел дворник и жꙋпан......[2] и жꙋпан Михо вел спатар и жꙋпан Дꙋмитрашко вел вистїꙗр и

---

[1] Textul «И пак... две вечини... Данчюл и Татꙋл... по ҂а҃ аспри» şters cu chinovar şi scris: «И исправник Радꙋл вел лѡгофет».

[2] Loc alb.

Бартоломи вел столник и Гдигорїє вел комис и Ꙗпостол вел пехарник и жꙋпан Костандин вел постелник. И исправник Папа вел дворник.

И написах, Лепъдат логофет, въ градꙋ Бꙋкꙋрещи, мѣсеца ѡхтомврїє к҃ дени и ѡт Ꙗдама въ лѣт ҂зрлѕ.

† Їѡ Ꙗлеѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю Божїю господинъ.

Иѡ Ꙗлеѯандрꙋ воевода <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele jupan Hriza mare logofăt şi cu fiii lui, cîţi Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie 4 roţi de moară pe apa Prahovei din sat din Dălbăneşti şi cu 66 de stînjeni de ocină pe care i-au ales şi i-au hotărnicit. Şi iarăşi 40 stînjeni de ocină pe care nu i-a ales şi nu i-a hotărnicit dinspre megiaşii din Dălbăneşti şi cu 2 vecini, anume fiii lui Manea, Coman şi Stoica, din sat din Dălbăneşti şi cu toate părţile lor de ocină din cîmp şi din pădure şi din apă şi cu pomet şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat cinstitul dregător al domniei mele jupan Hriza mare logofăt aceste 4 roţi de moară şi cu aceşti stînjeni de ocină şi cu aceşti 2 vecini de la Ianiu vistier Psira, pentru 260 de galbeni gata.

Şi am văzut domnia mea şi zapis de la mîna lui de vînzare şi cu mulţi boieri martori, scrişi în zapis. Pentru că aceste 4 roţi de moară şi aceşti stînjeni de ocină cu vecinii care sînt mai sus-spuşi au fost cumpăraţi de Ianiu vistier Psira de la jupaniţa Tudora şi de la fiii ei, Leca şi Iorga din Stănceşti şi de la Radul vătaf, fiul lui Nan din Dălbăneşti. Şi am văzut domnia mea şi cartea de cumpărătură a răposatului părinte al domniei mele Io Radul voievod, la mîna lui Ianiu vistier. Iar după aceea, a dat Ianiu vistier această carte cu ocină cu tot la mîna jupanului Hriza mare logofăt. Şi am văzut domnia mea şi zapisele acelor vînzători în mîinile lui Ianiu vistier. Şi a vîndut el, de bunăvoia lui[1].

Şi iar să-i fie cinstitului dregător al domniei mele jupan Hriza mare logofăt ocină în sat la Voineşti de pe apa Dîmboviţei, însă partea lui Barbul şi a lui Muja, fiii lui Tudor din Voineşti, toată partea lor cît se va alege, din cîmp şi din pădure şi din apă şi cu vadul de moară şi din vatra satului, de pretutindeni şi de peste tot hotarul. Pentru că această ocină mai sus-zisă a fost cumpărată de Mihai vătaf de la Tudor şi de la fiii lui, pentru 40 de galbeni, încă din zilele lui Şerban voievod. Iar cînd a fost în zilele domniei mele, jupan Hriza mare logofăt a cumpărat această ocină şi cu aceşti doi vecini, anume Barbul şi Muja, fiii lui Tudor, care sînt scrişi mai sus, de la Mihai vătaf pentru 56 ughi de aur gata, ca să-i fie ocină, dedină. Şi a cumpărat-o cu ştirea tuturor megiaşilor din prejurul locului. Şi am văzut domnia mea şi cartea lui Şerban voievod de cumpărare la mîna lui Mihai vătaf şi a dat-o în mîinile jupanului Hriza mare logofăt. Iar apoi, după cumpărătura ce au cumpărat jupan Hriza mare logofăt, pe Barbul şi pe Muja, fiii lui Tudor, văzînd că sînt nişte oameni slabi şi săraci, jupan Hriza mare logofăt i-a miluit şi le-a dat în mîna lor 35 ughi de şi-au cumpărat vite să se hrănească, ca să-i fie vecini dedină şi ohabnici.

---

[1] Textul « ca să-i fie 4 roţi... bunăvoia lui» (de la r. 10 pînă la r. 28) şters cu chinovar şi scris deasupra: « Şi ispravnic Radul mare logofăt».

Şi iar să-i fie cinstitului dregător al domniei mele, jupan Hriza mare logofăt în satul Voineşti un vecin, anume Oprea, cu fiii lui şi cu toate delniţele lui, cîte va avea de peste tot hotarul, pentru că s-a vîndut el singur de bunăvoia lui cinstitului dregător al domniei mele mai sus-scris, ca să-i fie vecin, pentru 18 ughi.

Şi iar să-i fie jupanului Hriza mare logofăt ocină la Voineşti, însă partea lui Pană armaş din Tîrgovişte cît a avut cumpărătură în Voineşti, de pretutindeni şi de peste tot hotarul şi cu vadul de moară şi cu un vecin, anume Oană şi cu fiii săi, pentru că a cumpărat jupan Hriza mare logofăt această ocină şi cu acest vecin de la Pană armaş şi de la fiii lui cu 20 ughi de aur. Şi încă acest vecin a fugit în ţara Ungurească de sărăcie, dar jupan Hriza mare logofăt l-a adus iarăşi aici în ţară, în vremea cînd a fost sol la craiul Betlen Gabor. Şi a miluit jupan Hriza mare logofăt pe acest vecin anume Oană mai sus-scris cu 10 galbeni.

Iar să-i fie jupanului Hriza mare logofăt ocină în sat la Voineşti, însă partea Dobrii, fiica lui Barbul, toată, oricît se va alege şi cu vadul de moară şi de peste tot hotarul, însă din funia moşului, de la drum, pentru că a cumpărat jupan Hriza mare logofăt această ocină de la Dobra, fiica lui Barbul, pentru 6000 de aspri gata.

Şi iar să-i fie lui jupan Hriza mare logofăt în sat la Voineşti un vecin anume Oprea cel mic şi cu toată ocina lui cîtă va avea în Voineşti, pentru că s-a vîndut vecin Oprea cu fiii săi şi cu toată ocina lui de peste tot hotarul, el de bunăvoia lui, pentru 7500 aspri gata.

Şi iar să-i fie jupanului Hriza mare logofăt un vecin anume Radul, fratele lui Oprea, în sat la Voineşti cu fiii lui şi cu toată ocina lui de peste tot hotarul, pentru că s-a vîndut vecin de bunăvoie, pentru 3500 aspri gata.

Şi iar să-i fie jupanului Hriza mare logofăt un vecin în sat la Voineşti anume Oprea cîrciumarul cu fiii săi şi cu toată ocina lui de peste tot hotarul, pentru că s-a vîndut vecin de bunăvoia lui, pentru 30 ughi de aur gata.

Şi iar să-i fie jupanului Hriza mare logofăt un vecin în sat la Voineşti, anume Oancea morarul cu fiii săi şi cu tot ce va avea în sat la Voineşti, fiindcă s-a vîndut de bunăvoie, pentru 2300 aspri.

Şi iar să-i fie lui jupan Hriza mare logofăt doi vecini în sat la Voineşti, anume Danciul şi Tatul cu fiii lor, pentru că aceşti vecini au fost zălogiţi la cnejii din sat, la Voico şi la fratele lui, Dumitru, pentru 2000 de aspri, însă i-a răscumpărat jupan Hriza mare logofăt pentru acei 2000 de aspri. Astfel, după aceea, a dat şi în mîinile vecinilor fiecăruia cîte 1000 de aspri[1]. Şi s-au vîndut ei singuri vecini de bunăvoia lor şi cu ştirea tuturor megiaşilor din sus, din jos şi din jurul locului şi dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat domnia mea cinstitului dregător al domniei mele jupan Hriza mare logofăt, ca să-i fie ocinile şi vecinii dedină şi ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan...[2] şi jupan Miho mare spătar şi jupan Dumitraşco mare vistier şi Vartolomi mare stolnic şi Gligorie mare comis şi Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic Papa mare vornic.

Şi am scris Lepădat logofăt în cetatea Bucureşti, luna octomvrie 20 zile şi de la Adam în anul 7136 <1627>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alexandru voievod <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XVI/10.
Orig., hîrtie (42 × 38,5), pecete timbrată.
Cu o trad. odin 1900.

277

1627 (7136) octombrie 20, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Buzinca fost mare vistier ocină la Micşani, judeţul Buzău, vie în dealul Zoreştilor şi un sălaş de ţigani.

† Милостїєю Божїєю Iѡ Алеѯандрꙋ воєвода и господинъ въсеи землє Ѹггровлахїискоє, синъ великаго и прѣдобраго, покоиннаго Iѡ Радꙋл воєвода. Дават господство ми сїю повеленїє господство ми почтенномꙋ правител господство ми жꙋпан Бꙋзинька бив вел вистїар и със синови си, єлицем Богъ дароваҳ, ꙗкоже да мꙋ єст ѡчинꙋ ꙋ Микшани въ сꙋдство Бꙋзъꙋ, али от дел Лѣѡтъв ꙋ Валє Звїєръи дел Єтроєв и дел Нѣгоєв и дел Владꙋв въсаҳ, али ѡт ꙋлмини горє дори до врѣҳ ѡт посвꙋди и ѡт по въс мѣстом, єлика сє ҳтет избрати, что єст имѣли ѡни покꙋпенїє от над Лѣѡтъ ѡт Микшани, ѡт при дьнїє покоиннаго Радꙋла воєвод, синъ пакижє Радꙋл воєвода, когда бист теченїє лѣтом ҂змє, понежє єст покꙋпил почтенном правител господство ми жꙋпан Бꙋзинка бив вел вистїар сїю ѡчинъ вишє пис ѡт над Єтроє и ,ѡт над Нѣгоє и ѡт над Владꙋ ѡт Микшани, за ҂д҃ аспри готови. И продадошє ѡни за добраволю. И бил єст

---

[1] Textul « Şi iar să-i fie... doi vecini... Danciul şi Tatul... cîte 1000 aspri», şters cu chinovar şi scris: «Şi ispravnic, Radul mare logofăt».

[2] Loc alb.

сведетелїє по имє: ѡт варош Бȣзъȣ, Жипа и ѡт Пȣцинєн, Чєрнат лѡгофет и ѡт Бънчєщи, Ѡприш, синъ Чєрнат лѡгофет и ѡт Мъръчинѣни.....[1]

И пак да єст почтенномȣ правител господство ми жȣпан Бȣзинка вистиꙗр єдин ацигaн по имє Єтанчюл със децам си Єтоꙗ и Дȣмитрȣ и Добрє, понєжє єст покȣпил жȣпан Бȣзинка вистїꙗр сїи ацигани ѡт над Барбȣл постелник, синъ Дȣлчелов ѡт Лȣмаш, за ҂д҃ї аспри готови по врѣмє когда съм бил господство ми ȣ воиска на Дашова. И продали сȣт ѡн за свою доброволє, без ни єдна силостїє за многа неволю и липсȣ что єст имал по тамо. И видѣх господство ми и запис за прѣданїє със многє болѣри сведетелїи написани ȣ запис, по имє: жȣпан Глигорїє вел комис и ѡт Берилєщи, Щєфȣл постелник и ѡт Бȣчȣмѣни, Кръстѣ лѡгофет и Мъчюкъ ключѣр.

И пак да єст почтенномȣ правител господство ми жȣпан Бȣзинка вел вистїꙗр ѡчинȣ ȣ Дѣлȣл Зорєщилѡр два погонє за виноград и със в҃ сєжени за ѡчинъ ȣ полю, єлико се хтет избрат понєжє єст покȣпил жȣпан Бȣзинка бив вел вистїꙗр сїє погоанє за лозїє и със сї сєжени за ѡчинъ ѡт над Ꙗлба, дъщєра Фєтев ѡт Зарєщи за ҂д҃ аспри готови. И паки покȣпил жȣпан Бȣзинка вистїꙗр ȣ Дѣлȣл Зорєщилор єдна половино за погон за виноградȣ, али тъчїю бȣчȣмїи, без мѣсто, ѡт над Владȣл синъ Коавъров, за х҃ аспри готови. И пак покȣпил жȣпан Бȣзинка бив вел вистїꙗр єдин погон за виноград ȣ дѣлȣл глаголеми Зорєщїи Пъртїи али тъчїю бȣчюмїи, ѡт над Нѣнка н ѡт на брат єго Пъртѣ ѡт Зорєщї, за ҂аѵ҃, аспри готови. И пак покȣпил жȣпан Бȣзинка бив вел вистїꙗр ȣ дѣлȣл Зорєщїи Пъртїи, али єдна половино за погон за лозїє, тъчїю бȣчюмїи, вез место, ѡт над Ѡанча, синъ Мирчев Згъєн, за ѡ҃ аспри готови. И продадошє ѡни за нихном доброволю и със ȣзнанїє въсѣм мегїашом ѡт гор из дол и ѡт ѡкръст местом и ѡт пред господство ми. И били сȣт на ѡстроєнїа их многи добри людїє сведетелїи, по имє: Жипа и попа Гергє ѡт Вєрнєщи и Чєрнат логофет и ѡт Мирчєщи, Влъкȣл и ѡт Зорєщи, Ȣрсȣл и Ѡприш, синъ Ꙗнгел лѡгофет и ѡт Поточани, Радѵл постелник.

Єго радї дадох съм господство ми почтенномȣ правител господство ми жȣпан Бȣзинкъв бив вел вистїꙗр, ꙗкожє да мȣ єст ѡчинъ дѣдїно и въ ѡхаб синовом и внȣком и прѣвнȣчетом и нє ѡт когождо непоколѣбимо, поризмо господство ми.

Єжє ȣбо и сведетелїи поставих господство ми жȣпан Папа вел дворник и жȣпан Хризѣ вел лѡгофет и жȣпан Михо вел спатар и Дȣмитрашко вел вистїꙗр и Барталоми вел столник и Глигорїє вел комис и Ꙗпостол вел пехарник и жȣпанї Костандин великїи постелник. И исправник Хриза вел логофет.

И написах аз, Лепъдат логофет, въ градѵ Бȣкȣрєщи мѣсеца ѡхтомврїє к҃ дьни и ѡт Ꙗдама въ лѣт ҂зрлѕ.

† Іѡ Алиѯандрȣ воєвода, милостїю Божїю господинк.

Иѡ Алеѯандрȣ воєвода <m. p.>

---

[1] Loc alb.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele jupan Buzinca fost mare vistier şi cu fiii săi, cîţi i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Micşani în judeţul Buzău, însă din partea lui Leaotă în Valea Zbierăi partea lui Stroe şi partea lui Neagoe şi partea lui Vladul, toate, însă de la ulmi în sus pînă la vîrf, de pretutindeni şi de peste tot locul cît se va alege, ce au avut ei cumpărătură de la Leaotă din Micşani, din zilele răposatului Radul voievod, fiu tot al lui Radul voievod, cînd a fost cursul anilor 7045, pentru că a cumpărat cinstitul dregător al domniei mele jupan Buzinca fost mare vistier această ocină mai sus-scrisă de la Stroe şi de la Neagoe şi de la Vladul din Micşani, pentru 4000 aspri gata. Şi au vîndut ei de a lor bunăvoie. Şi au fost martori anume: din oraşul Buzău, Jipa şi din Puţinei, Cernat logofăt şi din Bănceşti, Opriş, fiul lui Cernat logofăt şi din Mărăcineni,... [1]

Şi iar să fie cinstitului dregător al domniei mele jupan Buzinca vistier un aţigan, anume Stanciul cu copii săi, Stoica şi Dumitru şi Dobre, pentru că a cumpărat jupan Buzinca vistier pe aceşti aţigani de la Barbul postelnic, fiul lui Dulce din Lumaş, pentru 14000 aspri gata, pe vremea cînd am fost domnia mea la oaste la Daşov. Şi a vîndut el de a lui bunăvoie, fără nici o silă, de multă nevoie şi lipsă ce a avut pe acolo. Şi am văzut domnia mea şi zapis de vînzare cu mulţi boieri martori scrişi în zapis, anume: jupan Gligorie mare comis şi din Berileşti, Şteful postelnic şi din Buciumeni, Cîrstea logofăt şi Măciucă clucer.

Şi iarăşi să fie cinstitului dregător al domniei mele jupan Buzinca mare vistier ocină în dealul Zoreştilor 2 pogoane de vie şi cu 2 stînjeni de ocină la cîmp, cît se va alege, pentru că a cumpărat jupan Buzinca fost mare vistier aceste pogoane de vie şi cu aceşti stînjeni de ocină de la Alba, fiica lui Fete din Zoreşti, pentru 4000 aspri gata. Şi iarăşi a cumpărat jupan Buzinca vistier în dealul Zoreştilor o jumătate de pogon de vie, însă numai buciumii fără loc, de la Vladul fiul lui Coavăr, pentru 600 aspri gata. Şi iarăşi a cumpărat jupan Buzinca fost mare vistier un pogon de vie în dealul numit Zoreştii Pîrtii, însă numai buciumii, de la Neica şi de la fratele lui, Pîrtea, din Zoreşti, pentru 1.400 aspri gata. Şi iarăşi a cumpărat jupan Buzinca fost mare vistier în dealul Zoreştii Pîrtii, însă o jumătate de pogon de vie, numai buciumii fără loc, de la Oancea, fiul lui Mircea Zgîei, pentru 800 aspri gata. Şi au vîndut ei de a lor bunăvoie şi cu ştirea tuturor megiaşilor din sus şi din jos şi din jurul locului şi dinaintea domniei mele. Şi au fost la întocmirea lor mulţi oameni buni martori anume: Jipa şi popa Gherghe din Verneşti şi Cernat logofăt şi din Mirceşti, Vîlcul şi din Zoreşti, Ursul şi Opriş, fiul lui Anghel logofăt, şi din Potoceni, Radul postelnic.

De aceea, am dat domnia mea cinstitului dregător al domniei mele jupan Buzinca fost mare vistier, ca să-i fie ocina, dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

---

[1] Loc alb.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Hrizea mare logofăt şi jupan Miho mare spătar şi Dumitraşco mare vistier şi Vartolomi mare stolnic şi Gligorie mare comis şi Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic, Hriza mare logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea Bucureşti, luna octombrie 20 zile şi de la Adam, în anul 7136 <1627>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezęu, domn.

Io Alexandru voievod <m. p.>

Acad. R.P.R., CXLI/65.
Orig., hîrtie (45 × 29), pecete timbrată.

278

1627 (7136) octombrie 24, <Rîmnicul Vîlcii>.

Stanciu armaş şi Oprea logofăt hotărăsc că Berinca logofăt n-are nici un drept asupra ţiganului Pătru.

† Eu Stanciul armaş i Oprea logofăt scris-am cartea noastră acistui ţigan na ime Pătru al sventii Mitropolie, ca să aibă bună pace de către Berinca ot Bojorane, pintru că am fost luoaţi denaentea domnu nostru ca să căutăm şi să adivărăm pentru mumă-sa Muşa, fost-o-au plătit tată-său Nicul pre ţeganca lui di către Vancea ot Bojorane. Deci noe am mersu şi se-au strînsu toţi bătrînie din Loveşti şi din Lotru di au mărturiset naintea noastră cum au fost plătit Necul ţigan pre ţiganca lui, pre Muşa, de către Vancea di au fost datu o ţigancă, po ime Neaga, tocma în zilele lu Alexandru vodă, tatul Mihnii vodă şe n-are Berinca nice o trebă cu aceşti ţigane ai sfintii Mitropolii, ce umblă Berenca învăluindu-i, că ce ţine jupîneasa Vancee. Dereptu acée, noi am socotit şi am adevărat cum să aibă Pătru ţegan pace de către Berenca logofăt.

Iară cîndu au fost acum, Berenca, el nu se-au lăsatu pre acista, ce iar au scornet pîră cu Pătru ţiganul. Deci Pătru, el iară ne-au strînsu pre noi în casa popii lu Ghin den Rîmnicu şe pri alţi boeri mulţi, anume: Dima pitar i Şteful postelnic i Ghiorma pitar şi judeţul din o<raş>[1] i Iane Grecul i Apostol i Iurga. Deci au adus Pătru ţiganul naintea acistor boiari mulţi oamini buni di e-au mărturisit cum n-are Berinca nici o treabă cu Pătru, că au fost plătit tată-său, pri muma di la Vanci, iară Berenca n-au putut aduci pri nemené să-i mărturisiscă, cum zici il.

Dici noi am datu cu suflitili nostri, să aibă Pătru paci di către Berinca.

Пис Стан логофет ѡт Бꙋкꙋрещи. Пис мѣсеца ѡхтоврїє кд҃ дьни, лит ҂зрлѕ҃.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţării Rom., CCCLVI/1.
Orig., hîrtie (32 × 22), trei peceţi aplicate.

---

[1] Loc rupt.

279

1627 (7136) octombrie 29, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod scrie satului Strehaia să se prezinte la divan la o judecată cu Costandin cupariul.

† Милостїєю Божїю Їѡ Ꙗлеѯандрȣ воєвода и господинъ, синъ покоинного Їѡ Радꙋл воєвода. Пишет господство ми voao, satului Străhaia. După acéia vă dau ştire domnia mea pentru rîndul boiarinului domnii méle Costandin cupariul că au venit înaintea domnii méle de au jeluit şi au spus la divan cum aţi fost rumâni de moşie ai Craiuoveştilor şi au adus în divan şi cărţi de moşie pre satul Străhaia. Iar voi ziceţi acum că v-aţi scumpărat de rumânie şi v-aţi megieşit. Cu a cue ştire şi cu a cui învăţătură v-aţi megieşit şi cine v-au slobozit? Deci, de vréme ce veţi vedea cartea domnii méle, iar voi să căutaţi, că v-au sorocit cu această carte, să veniţi cu cărţi ce veţi avea şi cu toate dirésele, să staţi de faţă cu boiarinul domnii méle Costandin cupariul, să vă direptaţi. Şi să vă aduceţi cărţile şi să fiţi la zioa de sveti Nicolae, aicea. Că de nu veţi veni la zi, cum vă sorocéşte, iar domnia mea vă dau să-i fiţi rumâni, cum aţi fost, de moşie şi să fie volnic a vă ţinea, să vă ia datul den toate bucatele şi găleata şi să-i lucraţi ce-i va tribui şi de nimenilea opreală să n-aibă.

Aceasta vă grăescu domnia mea. Инако да нѣст, по реч господства ми.
И исправник сам реч господства ми.

Пис ȣ Бȣкȣрещи, мѣсеца ѻхтомврїє к҃ѳ дьни, въ лѣт ҂з҃рлѕ.
† Iѡ Ꙗлеѯандрȣ вѡєвѡда, милостїю Божїю господинь.

Acad. R.P.R., XLII/38.
Orig., hîrtie (30 × 20), pecete timbrată, căzută.
EDIŢII. Bianu, *Doc. rom.* 142—143.

280

1627 (7136) noiembrie, 3 Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte m-rii Sfînta Troiţă un loc unde e Palanga lui Sinan paşa şi scuteşte de dări pe locuitorii de pe acel loc.

† Милостїєю Божїю Iѡ Ꙗлеѯандрȣ воєвода и господинь въсои земле Ѹггровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго покоинного Iѡ Радꙋл воєвода. Дават господство ми сїє повеленїє господство ми свѣтомȣ божественѣи монастир господство ми ꙗже єст из дол варошов Бȣкȣрещи зовемомȣ храм свѣта троицъ и ѡтцȣ єгȣмена Глигорїє и въсѣм иннокам єлици живȣщих въ ѡбитѣли тоє,

ꙗкоже да мȣ єст свѣтѣи монастир вишє речєна єдин место из дол ѡт Бȣкȣрещїї что єст код свѣта монастир, игдєжє єст паланга коє сȣт бил сътворил Синан паша, въ при дьнїє Михаюв воєвод, ѡбачє да сє знаєт ѡт Кръста Ищфанов от гор ѡт кȣдє дръжати паланга ȣ дол по пȣт Бъкърещилом дори ȣ хотарȣл Гречилор и ѡт пȣт Бъкърещилор ȣ дол дори ȣ Дъмбовицъ и ѡт палангъ ȣ дол дори пак ȣ Дъмбовицъ.

Занєжє того мѣсто вишє пис ѡн`єст бил за дѣдїно свѣтѣи монастир дал и даровал ѡт покоиннаго прѣдєдом господство ми Ꙗлеѯандрȣ воєвод на свѣта монастир что єст бил сътворила и съѕидала господство ємȣ свѣта монастир храм свѣтаа троицъ ѡт темелїє, ꙗкожє да єст свѣтомȣ монастир за дѣдїно и въ ѡхабъ и ȣкрѣпленїє. И видѣхом господство ми и книга покоиннаго прѣдѣдом господство ми Ꙗлеѯандрȣ воєвод и книга покоиннаго дєдом господства ми Михнѣ воєвод и хрисовȣл покоиннаго родѝтел господства ми Іѡ Радꙋл воєвод, сътворєнє за милованїє єдина по єдиноє и ȣтвръждєнїє със велико клетво над того место и дѣдїнȣ кого єст бил помиловал свѣта монастир храм свѣтаа троицъ.

Тєм радї господство ми єщєжє съм помиловахом и ȣкрѣпихом и над сїю книгȣ господство ми како єст бїѡ и ѡт прѣждє врѣмє и 'дал съм господство ми того место, ꙗкожє да єст свѣтѣи монастири храм свѣтаа троицъ дѣдинȣ въ вѣки, како єст вишє пис.

И варє коє чьловекъ хокет прѣбивати над того место вишє пис любо бити вечини, любо грък, любо сръбин, любо арбънаш, любо молдовѣн, варє что человѣкъ хокет бити, тȣжд ѡт въ инна странно, въсих да єст ȣ мирни и прощени за бир и за ȣзаємство и за къблю и за сєно и за вол и за сȣха ѡвцȣ и за кон господскȣ и за мєд и за восок и за жилт и за ѡпъчинаши и за работ господскȣ и болѣрскȣ и за винаричїє и за пехърничїє и за дижма пчелом и за горщина свином и ѡвцам и ѡт кони за ѡлак, и за свакєх дажбовє и ꙗждєнїє, колицє сȣт прєз лѣто въ землє господства ми и ȣ варош господства ми ȣ Бȣкȣрещи, за нихто бантованїє да нє имат прєд сїю книгȣ господства ми, понєжє съм простихом господство ми за въсѣх да имат съмирєнїє и покоєнїє, тъчїю да єст на полѕȣ и за послȣшанїа и за трѣбȣ свѣтѣи монастири храм свѣта троицъ, которїи сє сȣт прѧхрани над того место свѣтѣи монастири, како єст вишє пис.

Єщєжє и заклинанїє поставих господство ми: по ѡтшєствїю господства ми, кого изберет господ Богъ бити господаръ · землє Влашкоє или ѡт сръдєчнаго плода господства ми или ѡт сърodник наших или по грѣсєх нашѧ или ѡт иноплѣменик, да ащє почтет и поновит ȣ ȣкрѣпит сїю хрисовȣл господство ми, того господъ Богъ да га почтет и да съхранит въ господствѣ єго а въ бȣдєщих вѣцєх дȣша єго, а ащєлижє нєпочтет и нєпоновит и нєȣтвръдит сїю книг господства ми, анȣ ѡ поперет и разорет и исхабит, того да єст тръклет и анаѳема и афорєсан ѡт т҃ні свѣти ѡтци єжє въ Никєи и да имат частїю със Іȣда и със Ꙗрїа на єдин место и съ иннѧми нєвѣрни Іȣдєи єжє възъпишє над кръв господа Бога и спаса нашєго Ісȣса Христа и рекът: «възми, възмих, распени єго», и кръв єго над них и над чєда их, ꙗкожє єст и бȣдєт въ вѣки, амїн.

Сеже и сведетелїи поставлѣем господство ми: жȣпан Папа вел дворник и жȣпан Хриза вел лѡгофет и жȣпан Михо вел спатар и жȣпан Дȣмитрашко вел вистїiар и жȣпан Бартоломи вел столник и Глигорїе вел комис и жȣпан Апостол вел пехарник и жȣпан Костандин великїи постелник. И исправник Хриза вел логофет.

И написах аз, Лепъдат логофет, въ настолни градꙋ Бȣкȣрещї, мѣсеца ноембрїе г҃ дьни и ѿ Адама до нинѣ теченїа лѣтом въ лѣт ҂зрлѕ.

† Їѡ Алеѯандрȣ вѡевѡда, милостїею Божїею, господинь.

Иѡ Алеѯандрȣ воевода <m. p.>.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieştii mănăstiri a domniei mele, care este din jos de oraşul Bucureşti, numită hramul sfînta troiţă şi părintelui egumen Gligorie şi tuturor călugărilor, cîţi trăiesc în acel lăcaş, ca să-i fie sfintei mănăstiri mai sus-zise un loc din jos de Bucureşti, care este lîngă sfînta mănăstire, unde este palanga pe care a făcut-o Sinan paşa, în zilele lui Mihaiu voievod, însă să se ştie: de la Crucea lui Iştfan din sus, de unde ţine palanga, în jos pe drumul Văcăreştilor, pînă la hotarul Grecilor şi din drumul Văcăreştilor în jos, pînă la Dîmboviţa şi de la palangă în jos, iarăşi pînă la Dîmboviţa.

Pentru că acest loc mai sus-scris a fost de moştenire al sfintei mănăstiri, dat şi dăruit de răposatul străbunic al domniei mele Alexandru voievod sfintei mănăstiri, pe care a făcut-o şi zidit-o din temelie domnia lui, sfînta mănăstire cu hramul sfînta troiţă, ca să-i fie sfintei mănăstiri de moştenire şi de ohabă şi întărire. Şi am văzut domnia mea şi cartea răposatului străbunic al domniei mele Alexandru voievod şi cartea răposatului bunic al domniei mele Mihnea voievod şi hrisovul răposatului părinte al domniei mele Io Radul voievod, făcute de miluire una după alta şi întărite cu mare blestem pe acel loc şi dedină cu care a miluit sfînta mănăstire cu hramul sfînta troiţă.

De aceea, domnia mea încă am miluit şi am întărit şi pe această carte a domniei mele cum a mai fost şi dinainte vreme, şi am dat domnia mea acest loc ca să fie sfintei mănăstiri cu hramul sfînta troiţă dedină în veci, cum este mai sus scris.

Şi orice om, va sălăşlui pe acest loc mai sus-scris, fie că ar fi vecin, fie grec, fie sîrb, fie arbănaş, fie moldovean, orice om ar fi, străin din altă ţară, toţi să fie în pace şi iertaţi de bir şi de împrumut şi de găleată şi de fîn şi de bou şi de oaie seacă şi de cal domnesc şi de miere şi de ceară şi de galbeni şi de opăcinaşi şi de lucru domnesc şi boieresc şi de vinărici şi de păhărnicie şi de dijma de stupi şi de gorştina porcilor şi a oilor şi de cai de olac şi de toate dăjdiile şi mîncăturile cîte sînt peste an în ţara domniei mele şi în oraşul domniei mele în Bucureşti, de la nimeni să nu aibă turburare, înaintea acestei cărţi a domniei mele, pentru că i-am iertat domnia mea de toate, ca să aibă pace şi linişte, numai să fie spre folosul şi ascultarea şi de treaba sfintei mănăstiri cu hramul sfînta troiţă, cei care se hrănesc pe acest loc al sfintei mănăstiri, după cum e scris mai sus.

Încă şi blestem am pus domnia mea: după trecerea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Ţării Româneşti sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, din alt neam, dacă va cinsti şi va înnoi şi va întări acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui, iar dacă nu va cinsti şi nu va înnoi şi nu va întări această carte a domniei mele, ci o va călca, şi o va rupe şi o va nimici, acela să fie de trei ori blestemat şi anatema şi afurisit de 318 sfinţi părinţi cei de la Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie la un loc şi cu alţi iudei necredincioşi, care au strigat asupra sîngelui domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru Iisus Hristos, şi au zis: « ia-l, ia-l, răstigneşte-l »; şi sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, cum este şi va fi în veci, amin.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Hriza mare logofăt şi jupan Miho mare spătar şi jupan Dumitraşco mare vistier şi jupan Vartolomi mare stolnic şi Gligorie mare comis şi jupan Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic Hriza mare logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Bucureşti, luna noiembrie 3 zile şi de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7136 <1627>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alexandru voievod <m. p.>.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XXXI/6.
Orig., hîrtie (44 × 29), pecete timbrată.
Cu o trad. din a doua jumătate a sec. al XVIII-lea.
Alte trad. ibidem, ms. 256 f. 63v—64 şi la Acad. R.P.R., ms. 4985 f. 37—38.

281

1627 (7136) noiembrie 3, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Marcu aprod, vie, o selişte de casă, locuri, curături şi livezi în Săteni.

. .

† Милостїєю Божїєю Їѡ Ѧлеѯандрꙋ воєвода и господинъ въсои земле Ꙋггровлахїнское, сина великаго и прѣдобраго Їѡ Радꙋл воєвода. Даватъ господство ми сїю повеленїє господства ми <с>лꙋг господство ми Марков апродꙋл из къща господство ми и със синови си єлицє мꙋ Богъ даровах, ꙗкоже да мꙋ єст єдна винограду ꙋ Дѣлꙋл Єътѣнилор и със селищє за кꙋкю ꙋ село и със три мѣстовє и половино ꙋ полю и ꙋ горни полю и ꙋ долни полю и със єдна ливадє на лозїє и

със ѡвоцїю и єдна ѡчищєна за сѐно ꙋ шꙋма, ѡбачє дєл попєв Їванов и а прѣзвитєрицє єго, Станкъв и дрꙋгє ѡчищєнїи и мєстовє что єст имал ꙋ сєло ꙋ Сътѣни дѣдом си Ꙗковꙋ и братом си Драгомирꙋ. Понєжє ю єст покꙋпил слꙋга господство ми Мар:о апродꙋл сїꙗ виноградꙋ със ливадє и със силищє за къщи ꙋ сєло и със сїє вишє рєчєнє мѣстсвє ѡт над попа Їван и ѡт над пападїꙗ єго Станчa ѡт ......[1], за ҂е҃ аспри готови.

<И> продадошє ѡни за нихном доброволю, бєз ни єдна силост и със ꙋзнанїа въсѣм порꙋдєнїєм их и а мєгїашом ѡт гор из дол и ѡт ѡкръст мѣстом и ѡт прєд господства ми. И давал ю єст и книга им за дѣдїно, что єст имѣли ѡни наипрѣждє, на рꙋк Марков постєлник. <И> видѣхом господство ми и запис ѡт рꙋками их за проданїє, със многи добри людїє свєдєтєлїи написани ꙋ запис, по имє: ѡт варош Тръговищє по Ꙗню брати за ѡчинъ и поп Нєкꙋла господскꙋ и Сима Панъв и Радꙋл столник и Нєкꙋла пєхарник и дрꙋѕи мнози людїє, ꙗжє нє сꙋт писани здє въ сїю книг.

<С>єго радї дадох съм господство ми слꙋг господства ми Маркѡв апродꙋл ꙗкожє да мꙋ єст сїю виноградꙋ и сєлищѣ за кꙋкю и сїє мєстовє и ливадє вишє рєчєнє ѡчинꙋ дѣдїнꙋ и въ ѡхав сыновом и внꙋком и прѣвнꙋчєтом и нє ѡт когождо нєпоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сєжє ꙋбо и свєдєтєлїи поставлѣєм господство ми: жꙋпан Папа вєликїи дворник и жꙋпан Хриза вєл логофєт и жꙋпан Михо вєл спатар и жꙋпан Дꙋмитрашко вєл вистїꙗр и жꙋпан Вартоломи вєл столник и жꙋпан Глигорїє вєл комис и жꙋпан Ѧпостол вєл пєхарник и жꙋпан Костандин вєл постєлник. И исправник Хриза вєл логофєт.

И аз, Лєпъдат логофєт, написах, въ градꙋ Бꙋкꙋрєщи, мѣсєца новємбрїє г҃ дьни и ѡт Ѧдама дажє до нинѣ въ сєго писанїє тєкꙋщаго лѣтом въ лѣт ҂зрлѕ҃, а ѡт рождєство Христова ҂ахкз҃.

† Їѡ Ѧлиѯандрꙋ вѡєвѡда, милостїєю Божїєю, господинъ.

Иѡ Ѧлєѯандрꙋ воєвода <m. p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Marcu aprodul din casa domniei mele şi cu fiii lui, cîţi i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie o vie în dealul Sătenilor şi cu o selişte de casă în sat şi cu trei locuri şi jumătate din cîmp, şi la cîmpul de sus, şi la cîmpul de jos, şi cu o livade la vie şi cu pomet şi cu o curătură de fîn în pădure, însă partea popii Ivan şi a preotesei lui, Stanca, şi alte curături şi locuri pe care le-au avut în sat în Săteni moşul său Iacov şi fratele său Dragomir. Pentru că a cumpărat sluga domniei mele Marcu aprodul această vie cu livade şi cu siliştea de casă în sat şi cu aceste mai sus-zise

---

[1] Loc alb.

locuri de la popa Ivan şi de la preoteasa lui Stanca din... [1], pentru 5000 de aspri gata.

<Şi> au vîndut ei de bunăvoia lor, fără nici o silă şi cu ştirea tuturor rudelor lor şi a megiaşilor din sus şi din jos şi din jurul locului şi dinaintea domniei mele. Şi au dat şi cartea lor cea de moştenire, pe care o aveau ei de mai nainte, la mîna lui Marcu postelnic. Şi am văzut domnia mea şi zapisul de vînzare de la mîna lor cu mulţi oameni buni, martori, scrişi în zapis, anume: din oraşul Tîrgovişte, popa Ianiu, frate de ocină şi popa Necula <preot> domnesc şi Sima al lui Pană şi Radul stolnic şi Necula paharnic şi mulţi alţi oameni, care nu sînt scrişi aci, în cartea aceasta.

De aceea, am dat domnia mea slugii domniei mele Marcu aprodul, ca să-i fie această vie şi seliştea de casă şi aceste locuri şi livezi mai sus-zise ocină, dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Hriza mare logofăt şi jupan Miho mare spătar şi jupan Dumitraşco mare vistier şi jupan Vartolomi mare stolnic şi jupan Gligorie mare comis şi jupan Apostol mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic Hriza mare logofăt.

Şi eu, Lepădat logofăt, am scris în cetatea Bucureşti, luna noiembrie 3 zile şi de la Adam pînă acum la această scriere cursul anilor în anul 7136, iar de la naşterea lui Hristos 1627.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alexandru voievod <m. p.>

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţării Rom., XXXV/8.
Orig., perg· (36 × 48), pecete timbrată.
Cu o trad. din a doua jumătate a sec. al XVIII-lea.
Copii ibidem, ms. 127 f. 178v—179 şi 134 f. 35v.

282

1627 (7136) noiembrie 19.

Cneajna vorniceasa vinde lui Costandin cojocar un loc de casă în Bucureşti.

† Scris-amu eu, jupînesa Cnejna vornecesa, acestu zapis al meu, cum să se ştie că amu vîndut lucul casei de în Bucureştie, ce iaste parte me, jupînului Costandin cojocarul, feciorul Frî<n>cului, cumnatul dof[u]turului celui bătrîn, dereptu aspri 6000 bani gata. Şi amu vîndut de a me bunăvoe. Dece să n-aibă

---

[1] Loc alb.

nice om trebă cu acestu luc ce amu vîndut eu, nice neput, nice neputa, nice nice om, păntru că amu vîndut de a me bunăvoe şi cu ştirea tuturur vecenilur.

Şi mărturie: uncheşul Dubré cojocarul şi Antunie cruiturul şi Dumitru cojocarul şi Paraschiva cruiturul şi Echimu şi uncheşul Voecelă de Bueştie şi jupînul Esaru Scotara.

Şi amu scrisu eu, Stepan, feciurul popei Ruste ot Tîrguvişte. Iис мѣсеца ноевре ѳ҃ї дьни вь лет ҂з҃рлѕ.

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos, XII/1.
Orig., hîrtie (31,5 × 22), pecete aplicată.

283

1627 (7136) decembrie 3, ‹Tîrgovişte›.

Dumitru judeţul şi pîrgarii din Tîrgovişte întăresc lui Mihai Ergopol o roată de moară şi grădină în Tîrgovişte.

† Вь име ѡтца и сина и свѣтаго дѹха, троицъ едїносѹщна, нераздѣлима, амин.

† Потом иписах аз Дѹмитрѹ сѹдцѹ и в҃ї пѹргаром ѡт варош ѡт Тръговище сїѡм наш книг acestui omu pre nume Mihaiu Ergopul dă oraşi, ca să-i fie lui o roată dă moară cu jumătate dă moară şi dîn locu dă grădini iar jumătate, cît se va alége preste tot locul, însă partea Simei, nepoata Barbului călugărul cel bătrînu dă oraş dă Tîrgovişte. Şi iaste acea moară în capul oraşului dîn sus, ce să zice Moara dă Supt Malu. Păntru că o au cumpăratu jupînul Mihai dă la Sima, derept 15.200 dă bani gata. Şi au cheltuit la aldămaş bani... [1] Însă într-acea moară au fost doi părtaşi pre doao roate şi pre locul dă grădină şi preste tot locul cîtu se va alége: au fost Sima şi cu Duca dieconul; au ţinut Sima o roată şi Duca dieconul altă roată şi cu locul tot dîn doao cum zice mai sus.

D-acia au vîndut Sima partea ei jupînului lu Mihai dă a ei bunăvoe, făr-dă neci o silă; aşejderé şi Mihai au cumpărat dă bunăvoe a lui, cu ştirea a tuturor rudeniei Simei şi cu ştirea a tuturor vecinilor dîn sus şi dîn înn jos înnprejurul aceii moară şi locure, dînaintea a mulţi preoţi şi oameni buni, tineri şi bătrîni oroşani. Şi au datu ai lui bani derepţi gata, cîţi sînt mai sus-scrişi, 15 200, ca să-i fie lui ocină şi moşie ohabnică, lui şi ficiorilor lui şi nipoţilor şi strenipoţilor şi dă nimené nelegănat întru vecie.

Aşijderea şi mărturii încă am pus pre nume: popa Dima, sinŭ popei Nénciului i diacon Iane gospodschi i popa Vlaicul star i diiacon Tatul i Fota star i

---

[1] Loc alb.

Radul vatah dă croitorii domneşti i Pera teslarul, bărbatul Simei i Neagoe, feciorul Dobrei şi frate-său Radul i Caloeana teslarul i Drăghici al Chirfotescăi i Mihai şoimarul i... [1] şi mulţi oameni buni ce nu i-am scrisu în cartea aceasta.

Аз Єфрем стар от Тръговище пис мѣсеца декеврїе г҃ дьни, въ лѣт ҂зрлѕ҃.

Arh. St. Buc., M-rea Horezu, XXVII/2 bis.
Orig., hîrtie (42 × 27), pecete aplicată, căzută.
Copii ibidem, ms., 449 f. 529 720 f. 516—517 şi la Acad. R.P.R., CMLXXX/21.

284

1627 (7136) decembrie 10.

Stoica paharnic vinde lui Danciu clucer ocină la Stroeşti.

† Scris-amu eu Stoica piharnic, ficiorul Vîlcului clucer acista al miu zapis, cum să să ştii că m-am tocmit cu jupîneasa mea Neaga di i-am vîndu<t> partea ii di în Stroişti Danciului clucer şi jupînésii lui, Mirei [2], 200 di stînjeni, diriptu 40 di galbini. Şi am datu eu, Stoica piharnic, jupînésii méli Neagăi pintru ocina di la Stroişti, i-am dat de în Buciuméni 100 di stînjeni di în cînpu şi di apă şi iar i-am dat di în Gorgănéli 100 di stînjeni di în cînpu şi di apă, di ne-am tocmit noi di a nostră bunăvoi, să fii moşii pintru moşii.

Mărturii: Calotă vornicul i Vărjoghi ot Lomotişti.

Пис мѣсеца дикеври і҃ дьни, въ лѣт ҂зрлѕ҃.
Пис аз Стоика пихарник.

Vărjoghi.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Ioan din Bucureşti, IV/7.
Orig., hîrtie (30,5 × 21,5), două peceţi aplicate.

---

[1] Loc alb.
[2] « Jupînésii lui, Mirei» şters cu o linie în orig.

DOCUMENTE FALSE

I.

1627 (7135) ianuarie 8, București.

Alexandru Coconul voievod întărește lui Isar cămăraș ocini în Cepturile, Bădeni, Dedulești și în alte sate.

† Милостїю Божїю Їѡн Ꙗлиѯандрꙋ воивод вьсои земле Ѹггрровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго покоинаго Іѡ Радꙋла воевод. Дакат господство ми сїю повеленїю господства ми почтеном болѣром господства ми жꙋпан Исар къмърашꙋ и синови, елицеже емꙋ Богъ даровах, іакоже да мꙋ ест ѡчинъ ѡт на Чептꙋриле и ѡт на Стоика спътар и ѡт на Герге и Ꙗндреи и брат его Драгомир и ѡт на жꙋпьнѣса Мара ѡт дол хотаром вьсѣх ѡт [ѡт] полю и ѡт вод и ѡт шꙋм и ѡт по вьс хотаром сежение ау҃ заедин ꙋги со҃, ѡт на Пискꙋл Корбꙋлꙋи дори ꙋ дрꙋм Лолоіаска, занеже ест негова стара и права ѡчинъ и ѡт дѣл Меризии виноград погони и҃.

И пак да ест ѡчинъ ѡт на жꙋпьнѣса Мара [ѡт] али ѡт дел ѡт гор хотаром, каре се хтѧт ѡт по вьсѣх хотаром заедин ꙋги л҃, понеже покꙋпел жꙋпан Исар къмъраш <две вечини>[1] на име Станчюл и Шербан заедин аспри готови ҂г҃, съ един вечинꙋ, понеже покобел болѣрин господства ми жꙋпан Исар къмъраш ѡчинꙋ и два съедин вечинꙋ иже више реченꙋ и ѡт на Стоика спътар и ѡт на Герге и Ꙗндреи и брат его Драгомир, внꙋци жꙋпаница Воика. И продадом сїю ѡчинъ еже више реченꙋ за негов доброволю и кꙋ знанїе въсох мегїашим ѡт ѡкръстни мѣстов, ѡт више и ѡт ниже, ѡт прѣд господства ми.

И ещеже сꙋт бил тогда на ꙋстроенїе им мноѕи болѣри сведетелїе, по име: жꙋпан Иѡрдаки дворникꙋ и жꙋпан Грама питар и Преда постелник и ѡт Бълѣни, Ивашко и Строе спатар ѡт Числов и Драгои юзбаша ѡт там и ѡт Бозиіание, Калотъ и ѡт Бꙋкшани, Станко постелник. И видѣхом господство ми и запис,

---

[1] Omis.

Стоикъв спатар и Гергє и Ѩндрєи, брат Драгомир на рȣкȣ жȣпан Исар къмъраш и съ синов и ѡт над сїю ѡчинъ єже вишє рѣх.

И пак покȣпи Исар къмъраш ѡт на жȣпан<ица>[1] Илинка ал Иѡрдакї дворник на сат Богїѧн сєжени ҂а҃ заєдин ȣги р҃ съ єдин вєчинȣ, Иан Ȣдицов заєдин ȣги аспри готови ҂з҃, съ вари им се хтит <избрати>[1], ѡт Нѣгомир ѡт Бъшчѣн Горо, съ сынови Стан Скорцаров, ѡт шȣм, ѡт полю, ѡт води, ѡт седалище сатȣлов, ѡт по <въ>[1]сєх хотаром.

И пак покȣпила болѣрин господства ми Исар къмъраш и съ синови им ѡчинъ ѡт на Бъдѣни ѡт на Ивашко дворник и ѡт на Михъчлъ армаш Ѩтрєк, ѡт Бъдилъ, ѡт по въсѣх хотаром, ѡт полю, ѡт водȣ и ѡт шȣмȣ, съ вари єлика се хтит <избрати>[1].

И пак ꙗкоже да мȣ єст ѡчина сатєлор ѡт Тохан, ѡт Бъдилъ, Икашко дворник и ѡт на Михъилъ армаш, понєже покопила болѣрин господства ми стара Барбȣл дворник. За єст бил нинѣ, въ дьни Гаврил Могила воєвод, ѡни сȣт имали прȣх прѣд господства ми ѡт Ивашко дворник и ѡт Барбȣлов дворник, ꙗкожє да мȣ єст ѡт ѡчинъ, заклєт како нижє єст дѣл. И видѣхом господство ми запис Ивашко дворник на рȣкȣ Барбȣлок дворник над сїю ѡчинъ єже кишє рѣх. И ѡстал Ивашко дворник ѡт закон како по веки да си дръжит Исар къмъраш ѡчинъ по веки, занєжє <єст>[1] негова стара и права ѡчлнъ.

И пак покȣпи болѣрин им господства ми ѡчинъ Бъдєни ѡт на Микȣл Карагаца и ѡт на Стоика Бострѣ и съ брат єго Стоѧн, ѡт на Барбȣл Цȣрлѣ и ѡт на Драгомир братȣ им и съ синоки Икашко ключар и ѡт Бадилъ, ѡт полю и ѡт водȣ и ѡт шȣм, ѡт дѣл виноград, ѡт по въсѣх хотаром, ѡт глака до глава.

И пак покопил болѣриним господства ми Исар комъраш ѡт на Барбȣл юзбаша, сини Борчилєв ѡчинъ Сїнєщи и Цигънєщи, сȣд Слам Ръмник сєжени а҃ заєдин ȣги ро҃.

И пак покопил болѣрин господстка мл Исар къмъраш <ѡт>[1] Бадилъ, Костакє Рош и Бадилъ, Їѡ Главан и ѡт Наврап и ѡт на Бълан, вари єлика те стит <избрати>[1] заєдин аспри готови ҂и҃, въ дьниє Їѡ Мирчѣ воєкод, ѡчинъ ѡт на Михнєщи, ко єст Сȣличѣ комис.

И пак покопил болѣрин господства ми Исар къмъраш ѡт на Бачȣл дворник и ѡт на Никоаръ юзбаша и ѡт дѣл Кѫндєщи съ виноград погонє з҃ и ѡт полю и от вод и ѡт шȣм и ѡт седалище сатȣлов и ѡт по въсѣх хотаром два дил за водиницȣ.

И пак покȣпєл болѣриним господства ми Исар къмъраш ѡчинъ Дидȣлєщи <ѡт, Бадилъ Нѣгоє и брат єго Бълош, се вари єлика се хтит <избрати>[1] и ѡт по въсѣх хотарȣм ѡт дєл за водиницȣ.

---

[1] Omis.

И пак покꙋпил болѣрним господства ми Исар къмъраш ѡчинъ Грошанка <ѡт>[1] Бадилъ, <дєл>[1] дєдꙋм си Нѣгꙋлов и синови єго Бакꙋв, сєжєни ѡ҃ заєдин ꙋги р҃ и ѡт полю и ѡт вод и ѡт шꙋм и ѡт сєдалищє сатꙋлов.

И пак покꙋпил болѣрним господства ми Исар къмъраш ѡчинъ ѡт Богїꙗни ѡт на Барбꙋл Бъдѣнꙋл, сє вари єлика сє хтит <избрати>[1] ѡт по сєх хотаром, ѡт дѣл Мꙋшчєл съ виноград погони д҃ї заєдин ꙋги п҃.

И пак покꙋпил болѣрним господства ми Исар къмъраш ѡчинъ Стръѡщи ѡт на Станчюлов юзбаша и внꙋк Мꙋшат и ѡт Бончилъ Брьнкар и ѡт на поп Дꙋмитрꙋ и ѡт на Иким, брат єго Бъдилъ сє варих єлика сє хтит и ѡт дѣл виноград погони и҃ заєдин ꙋги р҃з и ѡт полю и ѡт вод и ѡт шꙋм и ѡт по въсєх хотаром и ѡт сєдалищє сатꙋлов сїю ѡчини ижє вишє рєчєнꙋ на нєгов доброволю и кꙋ знанїє вєсох мєгїꙗши и ѡкръстни мєсток, и ѡт вишє и ѡт нижшє, <и ѡт прєд>[1] господства ми.

И єщє сꙋт били тогда ꙋ строєнїє им мнози болѣри свєдєтєлїи по имє ѡт Бъдѣни, Стоика дворник Микꙋлов ѡт там и Кръчꙋн ѡт там и ѡт Бъдѣни, Радꙋл къпитан и Прєда дворник ѡт Числов и Стоика Мърџинѣн ѡт на Бъшичѣни и Ꙗлбꙋл ѡт Липїи, Гравъц Кънтирицик, Мєкꙋла, син Бꙋзинка Чаꙋшов.

Сєго ради дадох и господство ми болѣрим господства ми жꙋпан Исар къмъраш, ꙗкожє да мꙋ єст ѡчинꙋ въ ѡхаб синови и внуком и прєвнучитом и нї ѡт никогожє нєпоколєбимꙋ, поризмꙋ господства ми.

Жꙋпан Гєрги вєлики бан Країѡвски, жꙋпан Папа вєлики дворник и жꙋпан Хризѣ вєл лѡгофєт и Дꙋмитрашко вєл вистиꙗр и Михо вєл спатар и Бортоломєю вєл столник и Павлаки вєл комис и Ꙗпостол вєл пєхарник и Костандин вєлики постєлник и Радꙋл вєл ключар и Трꙋфанда вєл портар и Нєкꙋлан вєл сърдар. И исправник Хризѣ вєл логофєт

И исписах аз, Станкꙋл лѡгофєт въ дивни град Бꙋкꙋрєщи, мѣсєца гєнарїє и҃ дьни, въ лѣт зрлє҃.

† Їѡ Ꙗлєѯандрꙋ воєвод, милостїю Божїю господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Ion Alixandru, voievod a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului boier al domniei mele jupan Isar cămăraşu şi fiilor, cîţi i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocină de la Cepturile şi de la Stoica spătar şi de la Gherghe şi Andrei şi de la fratele lui, Dragomir şi de la jupîneasa Mara, din hotarul de jos toată, din cîmp şi din apă şi din pădure şi de peste tot hotarul 1400 stînjeni, pentru 270 ughi, de la Piscul Corbului pînă la drumul Loloiasca, pentrucă este ocina lui veche şi dreaptă, şi din Dealul Meriziei 8 pogoane de vie.

Şi iar să fie ocină de la jupîneasa Mara, însă din partea din hotarul de sus, oricît se va <alege>[1] de peste tot hotarul, pentru ughi 30, pentru că a cumpărat jupan Isar cămăraş <doi vecini> [1] anume Stanciul şi Şerban pentru nişte aspri gata, 3000, cu un vecin; pentru că a cumpărat boierul domniei mele, jupan Isar cămăraş ocină şi doi cu un vecin care s-a spus mai sus, şi de la Stoica spătar şi de la Gherghe şi Andrei şi de la fratele lui, Dragomir, nepoţii jupaniţei Voica. Şi au vîndut această ocină, care s-a spus mai sus, de bunăvoie şi cu ştirea tuturor megiaşilor din jurul locului, de mai sus şi de mai jos, dinaintea domniei mele.

---

[1] Omis.

Şi încă au fost atunci la întocmirea lor mulţi boieri martori, anume: jupan Iordachi vornic şi jupan Grama pitar şi Preda postelnic şi din Băleni, Ivaşco şi Stroe spătar din Cislău şi Dragoi iuzbaşa de acolo şi din Boziiani, Calotă şi din Bucşani, Staico postelnic. Şi am văzut domnia mea şi zapisele lui Stoica spătar şi ale lui Gherghe şi Andrei, fratele lui Dragomir, la mîna jupanului Isar cămăraş şi cu fiii şi pe această ocină, care este mai sus zisă.

Şi iar a cumpărat Isar cămăraş de la jupan<iţa> Ilinca al lui Iordachi vornic la satul Boghiani 1000 de stînjeni pentru ughi 100, cu un vecin, Nan al lui Udiţă, pentru ughi aspri gata 7000, cu oricît li se va <alege> [1], de la Neagomir din Băşceanii-de-Sus cu fiii lui Stan Scorţarul, din pădure, din cîmp, din apă, din vatra satului de peste tot hotarul.

Şi iar a cumpărat boierul domniei mele Isar cămăraş şi cu fiii lui ocina de la Bădeni de la Ivaşco vornic şi de la Mihăilă armaş al lui Atrea, de la Bădilă, de peste tot hotarul din cîmp şi din apă, oricît se va <alege> [1].

Şi iar ca să-i fie ocina satelor de la Tohani, de la Bădilă, Ivaşco vornic şi de la Mihăilă armaş, pentru că a cumpărat boierul domniei mele Barbul cel bătrîn vornic. Cînd a fost acum, în zilele lui Gavril Moghila voievod, ei au avut pîră înaintea domniei mele de la Ivaşco vornic şi de la Barbul vornic, ca să-i fie din ocină, să jure că nici nu-i este parte. Şi am văzut domnia mea zapisul lui Ivaşco vornic la mîna lui Barbul vornic pe această ocină, care s-a spus mai sus. Şi a rămas Ivaşco vornic de lege, ca mai mult să stăpînească Isar cămăraş ocina, mai mult, pentru că este ocina lui veche şi dreaptă.

Şi iar a cumpărat boierul domniei mele ocina Bădeni de la Micul Caragaţă şi de la Stoica Bostrea şi cu fratele lui, Stoian, de la Barbul Ţurlea şi de la Dragomir fratele lor şi cu fiii lui Ivaşco clucer şi de la Bădilă, din cîmp şi din apă şi din pădure, din dealul cu vie de peste tot hotarul, din cap pînă în cap.

Şi iar a cumpărat boierul domniei mele Isar cămăraş de la Barbul iuzbaşa, fiul lui Borcilă ocina Spieşti şi Ţigăneşti, judeţul Rîmnicul Sărat, 1000 de stînjeni, pentru ughi 170.

Şi iarăşi a cumpărat boierul domniei mele Isar cămăraş <dela> Badilă Costache Roş şi Badilă, Io Glăvan şi de la Navrap şi de la Bălan, oricît se va <alege> [1] pentru 8000 aspri gata, în zilele lui Io Mircea voievod, ocina de la Mihneşti care este a lui Sulicea comis.

---

[1] Omis.

Şi iar a cumpărat boierul domniei mele Isar cămăraş de la Baciul vornic şi de la Nicoară iuzbaşa şi din dealul cu vii de la Cîndeşti 7 pogoane şi din cîmp şi din apă şi din pădure şi din vatra satului şi de peste tot hotarul, două părţi de moară.

Şi iar a cumpărat boierul domniei mele Isar cămăraş ocina Diduleşti <de la>[1] Bădilă Neagoe şi fratele său Băloş, oricît se va <alege>[1] de peste tot hotarul, din partea de moară.

Şi iar a cumpărat boierul domniei mele Isar cămăraş ocina Groşanca <de la>[1] Bădilă, <partea>[1] bunicului său Neagul şi a fiului lui Bacu, 800 stînjeni pentru ughi 100 şi din cîmp şi din apă şi din pădure şi din vatra satului.

Şi iar a cumpărat boierul domniei mele Isar cămăraş ocina de la Boghiani de la Barbul Bădeanul, oricît se va alege de peste tot hotarul, din dealul Muşcel cu vii 14 pogoane pentru ughi 80.

Şi iar a cumpărat boierul domniei mele Isar cămăraş ocina Străoşti de la Stanciul iuzbaşa şi de la nepotul Muşat şi de la Voicilă Brîncar şi de la popa Dumitru şi de la Ichim, fratele lui Badiul, oricît va fi din dealul cu vii 8 pogoane şi pentru ughi 160 şi din cîmp şi din apă şi din pădure şi de peste tot hotarul şi din vatra satului. Această ocină care e spusă mai sus de bunăvoie lui şi cu ştirea tuturor megiaşilor dinprejurul locului şi de mai sus şi de mai jos, <şi dinaintea>[1] domniei mele.

Şi încă au fost atunci la întocmirea lor mulţi boieri martori, anume: din Bădeni, Stoica vornic al lui Micul de acolo şi Crăciun de acolo, şi din Bădeni, Radul căpitan şi Preda vornic din Cislău şi Stoica Mărgineanu din Băşceni şi Albul din Lipii, Pravăţ al cîntăreţei, Mecula, fiul lui Buzinea al Ceauşului.

De aceea, am dat şi domnia mea boierului domniei mele jupan Isar cămăraş ca să-i fie ocină de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Jupan Gherghi mare ban al Craiovei, jupan Papa mare vornic şi jupan Hrizea mare logofăt şi Dumitraşco mare vistier şi Miho mare spătar şi Bartolomeiu mare stolnic şi Pavlachi mare comis şi Apostol mare paharnic şi Costandin mare postelnic şi Radul mare clucer şi Trufanda mare portar şi Neculai mare sărdar. Şi ispravnic Hrizea mare logofăt.

Şi am scris eu, Stancul logofăt, în minunata cetate Bucureşti, luna ianuarie 8 zile în anul 7135 <1627>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, XXXVII/7.

Fals, hîrtie (43 × 30), pecete timbrată de la Alexandru Mircea.

Cu o trad. a lui Lupp dascăl din a doua jumătate a sec. al XVIII-lea. Este un fals grosolan. Nici limba, nici scrisul, nici formularul diplomatic nu se potrivesc cu acelea ale documentelor muntene din prima jumătate a sec. al XVII-lea.

---

[1] Omis.

II.

1627 (7135) ianuarie 8, Bucureşti.

Alexandru Coconul voievod întăreşte lui Isar cămăraş ocini la Tohani, Boghiani, Speeşti şi în alte sate.

† Милостїю Божїю Їѡ Ѧлеѯандрꙋ воєвода въсои земли Ѹꙋггровлахїнское, сынь великаго и прѣдобраго покоинаго Їѡ Радꙋл воєвод. Дават господство ми сїю повеленїє господства ми почтеном болѣрем господства ми жꙋпан Исар къмъраш Бърбꙋлескꙋл, синь Барбꙋл ворник и със синови, єлицеже им Богь даровах, ꙗкоже да мꙋ єст ѡчинꙋ ꙋ село Тохани стежени т҃о, ѡба<че>[1] дел жꙋпан Ивашко бив вел ворник и ѡт на Михънилъ армаш въсѣ, ѡт пол и ѡт вод и ѡт шꙋм и ѡт дѣл със вилоград и ѡт <по въс хотаром>[2], варе єлика се хтит избрат, ѡбаче <т҃о сте>[2]жени, єже више реч и със єдин вечинꙋ Дꙋн Бꙋшан ѡт Михъещи, понеже єст покопил болѣром господства ми жꙋпан Исар къмъраш ѡчинъ съ єдин вечинꙋ єже више реченꙋ ѡт над болѣрем господства ми жꙋпан Ивашко бив вел ворник <и>[1] ѡт на Михънилъ армаш заєдин ꙋги р҃н. Ѡбаче тех ѡчинъ идъш до Валѣ Злъ. И продадом болѣром господство ми жꙋпан Ивашко бив вел ворник и Михънилъ армаш сїю ѡчинꙋ єже више реченꙋ за негов добромволю и съ знанїю вьсѣх мегиꙗшим ѡт ѡкръстни местов, ѡт више и ѡт нижше и ѡт пред господства ми.

И пак покопел болѣром господство ми Исар къмъраш ѡт на Ивашко бив вел ворник и ѡт на Михънилъ армаш ѡчинꙋ ѡт Бъдѣни......[3] ѡт по въс хотаром стежени ѹ҃ ѡт заєдин ꙋги р҃о и за єдин кон добро и ѡт полю и ѡт шꙋм и ѡт вод и ѡт по вьсех хотар.

И пак покꙋпил болѣром господства ми Исар къмъраш ѡт на жꙋпаница Илчнка и ѡт на Черника ѡчинꙋ ꙋ сел Богїꙗни, сежени а҃ заєдин ꙋги с҃, въсѣх ѡт полю и ѡт вод и ѡт по вьсѣх хотарюм. И пак покꙋпил болѣром господства ми Исар къмъраш ѡт на Барбꙋл юзбаша, синь Берчен Бъдѣнꙋл ѡт ѡчинꙋ ѡт Богїꙗни сежени х҃ заєдин ꙋги р҃.

И пак покꙋпил болѣром господства ми Исар къмъраш ѡт на Барбꙋл юзбаша и ѡт на Єтан, зет Борчен и ѡт на Єтан Каракаш и ѡт на Герге Робꙋл и ѡт на Барбꙋл Цꙋрлѣ и ѡт на Єтан Ръпъчюсꙋв, ѡчинꙋ Ѹрсѣска сежени ѹ҃ заєдин ꙋги н҃ѕ и ѡт дѣл виноград Мꙋшчел погони д҃ї.

И пак покꙋпил болѣром господства ми Исар къмъраш ѡт на Барбꙋл постелник Бъдѣлꙋл ѡчинꙋ ꙋ Єпѥещи и Цигънещи, сꙋд Єлам Ръмник сежени ҂а҃ заєдин ꙋги р҃о.

---

[1] Omis.

[2] Loc rupt.

[3] Text ilizibil.

И пак покȣпил болѣром господства ми Исар кълмъраш ѡт на Никоаръ юзбаша и ѡт Бачȣл ворник и ѡт на Мȣшат, внȣк єго, ѡчинȣ Бȣзєщи и Михнєщи сєжєни ҂а҃то заєдин ȣги р҃н въсѣх ѡт полю и ѡт вод и шȣм и ѡт по въсѣх хотаро, варє єлика сє тит избрат, за нєгов добромволю и със знаніє вьсох мєгїнашим ѡт ѡкръстним <мєс>[1]ток ѡт вишє и ѡт нижши.

И єщєжє сȣт бил тъгда ȣ строєніє им многи болѣри свєдєтєлїє по имє: жȣпан Параскива вєл ворник и жȣпан Митрѣ вєл спатар ѡт......[1] и Дȣмитрȣ постєлник ѡт Бъдѣни и жȣпан......[1] комис и дин Бълѣни Ивашко ключар и Єтроє спътар, синь Фєръвь логофєть и ѡт Бȣкшани, Єтанко постєлник.

И въдѣхом господство ми и записєлов жȣпан Ивашко ворникȣл и Михаил армаш и Барбȣл постєлник Бъдѣнȣл и жȣпаница єго Илинка Бȣгїаска на рȣкȣ болѣром господства ми Исар къмъраш над сїю ѡчинȣ єжє вишє рѣх.

Єєго ради дадох и господстко ми болѣром господства ми жȣпан Исар къмъраш, ꙗкожє да м єст ѡчинȣ въ ѡхаб, сынови и внȣком и прєвномчєто и нє ѡт никогожє нєпоколѣбникмȣ, пъризмȣ господства ми.

Жȣпан Папа вєлики дворник и жȣпан Хризѣ вєл логофєг и Дȣмитрашко вєл кистнꙗр и Михо вєл спатар и Бєртоломєю вєл столник и Павлакїн вєл комис и Ꙗпостол вєл пєхарник и жȣпан Костандин вєлики постєлник. И испракник Хризѣ вєл логофєт.

И исписах аз, Єтанкȣл логофєт, вь дикни град Бȣкȣрєщи, мѣсєца гєнарїє и҃ дьни, ѡт Ꙗдама до нинѣ тєкȣщаго лѣтом въ лѣт ҂зрлє.

† Їѡ Ꙗлєѯандрȣ воєвода, милостїю Божїєю господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului boier al domniei mele jupan Isar cămăraş Bărbulescul, fiul lui Barbu vornic şi cu fiii, cîți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocină în satul Tohani 370 de stînjeni, însă partea jupanului Ivaşco fost mare vornic şi de la Mihăilă armaş, toate din cîmp şi din apă şi din pădure şi din dealul cu vii şi de <peste tot>[1] hotarul, oricît se va alege; însă <360 de> stînjeni care s-au scris mai sus şi cu un vecin, Dun Vişan, din Mihăeşti, pentru că a cumpărat boierul domniei mele, jupan Isar cămăraş ocină cu un vecin, care este mai sus spus, de la boierul domniei mele jupan Ivaşco fost mare vornic <şi> de la Mihăilă armaş, pentru 150 ughi. Însă acea ocină merge pînă în Valea Rea. Şi au vîndut boierii domniei mele jupan Ivaşco fost mare vornic şi Mihăilă armaş această ocină, care e mai sus-spusă, de bunăvoia lor şi cu ştirea tuturor megiaşilor din jurul locului din sus şi din jos şi dinaintea domniei mele.

Şi iar a cumpărat boierul domniei mele Isar cămăraş de la Ivaşco fost mare vornic şi de la Mihăilă armaş ocină de la Bădeni...[2] de peste tot hotarul

---

[1] Loc rupt.
[2] Text ilizibil.

700 de stînjeni pentru 170 ughi şi pentru un cal bun şi din cîmp şi din pădure şi din apă şi de peste tot hotarul.

Şi iar a cumpărat boierul domniei mele Isar cămăraş de la jupaniţa Ilinca şi de la Cernica ocină în satul Boghiani, 1000 de stînjeni, pentru ughi 200, tot din cîmp şi din apă şi de peste tot hotarul. Şi iar a cumpărat boierul domniei mele Isar cămăraş de la Barbu iuzbaşa, fiul lui Bercea Bădeanul, din ocina de la Boghiiani, 600 de stînjeni, pentru 100 ughi.

Şi iar a cumpărat boierul domniei mele Isar cămăraş de la Barbul iuzbaşa şi de la Stan, ginerele lui Borcea şi de la Stan Caracaş şi de la Gherghe Robul şi de la Barbul Ţurlea şi de la Stan al lui Răpăciosu, ocina Ursească 400 de stînjeni pentru 56 ughi şi din dealul Muşcel 14 pogoane vie.

Şi iar a cumpărat boierul domniei mele Isar cămăraş de la Barbul postelnic Bădeanul ocină la Speeşti şi Ţigăneşti, judeţul Rîmnicul Sărat, 1000 de stînjeni pentru 170 ughi.

Şi iar a cumpărat boierul domniei mele Isar cămăraş de la Nicoară iuzbaşa şi de la Baciul vornic şi de la Muşat, nepotul lui, ocina <la> Buzeşti şi Mihneşti 1370 de stînjeni, pentru 150 ughi, tot din cîmp şi din apă şi <din> pădure şi de peste tot hotarul, oricît se va alege, de bunăvoia lui şi cu ştirea tuturor megiaşilor din jurul locului, din sus şi din jos.

Şi încă au fost atunci <la> întocmirea lor mulţi boieri martori, anume: jupan Paraschiva mare vornic şi jupan Mitrea mare spătar din... [1] şi Dumitru postelnic din Bădeni şi jupan... [1] comis şi din Băleni, Ivaşco clucer şi Stroe spătar, fiul lui Feră logofăt şi din Bucşani, Staico postelnic.

Şi am văzut domnia mea şi zapisele jupanului Ivaşco vornicul şi Mihăilă armaş şi Barbul postelnic Bădeanul şi jupaniţa lui, Ilinca Bughiasca, la mîna boierului domniei mele Isar cămăraş, pe această ocină care s-a spus mai sus.

De aceea, am dat şi domnia mea boierului domniei mele, jupan Isar cămăraş, ca să-i fie ocină de ohabă, fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Jupan Papa mare vornic şi jupan Hrizea mare logofăt şi Dumitraşco mare vistier şi Miho mare spătar şi Bertolomeiu mare stolnic şi Pavlachi mare comis şi Apostol mare păharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic Hrizea mare logofăt.

Şi am scris eu, Stancul logofăt, în minunata cetate Bucureşti, luna ianuarie 8 zile de la Adam pînă acum, cursul anilor în anul 7135 <1627>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Banul, XXXVII/6.
Fals, hîrtie, pecete timbrată.
Cu două trad. Actul este scris de aceeaşi mînă ca şi cel precedent.

---

[1] Loc rupt.

INDICE ONOMASTIC

PRESCURTĂRI, SEMNE SIMBOLICE, LĂMURIRI

c. = comună
j. şi jud. = judeţ
m-re = mănăstire
menţ. = menţiune
or. = oraş
r. = raion
ş.a. = şi alţi
top. = toponimic
v. = vezi

* asteriscul indică numiri dispărute de aşezări omeneşti.

(?) exprimă atît îndoeli asupra fondului cît şi asupra traducerilor şi transcrierilor din vechile copii.

( ) între paranteze rotunde sînt date variantele numelui.

< > între paranteze ascuţite sînt cuprinse intervenţiile şi identificările; la topice s-a adăugat şi judeţul, istoric.

In cazurile de omonimie, ordinea alfabetică a ţinut seama de al doilea cuvînt; iar pentru sate, de raionul prin care au fost identificate.

Trimiterile sînt făcute la n-rul documentului.

Trimiterile la cifre romane indică documentele false.

A

Acachie, mitropolit al Mesemvriei 55.
Achim v. **Echimu, Iachim, Ichim.**
Adrianopol (Adrianopole), mitropolie <Turcia> 11, 13, 55.
Afumaţi, sat <or. Bucureşti> 45.
Agaton, rumân din Hărceşti 16.
Agatopole, mitropolie <R. P. Bulgaria> 55.
Ahilie, arhiepiscop al Sevresului 55.
Alăman din Voinigeşti, martor 238.
Alăman (Aliman), moşneni rumâniţi din Voevoda 81.
Alba, fiica lui Fete, vinde vie in Zoreşti 277.
Albeni, sat <j. Gorj; r. Gilort> 84, 174; negustor din ~ 137.
Albeşti, sat <j. Argeş; r. C. de Argeş>, parte stăpinită de Preda spătar 117.
Albul, aldămăşar pentru vinzare la Danul 172.
Albul comis din Brezoi, martor, tocmelnic 31, 72.
Albul din Bălteni, jurător 183, 225.
Albul din Lipia, martor I.
Albul din Rătivoeşti, martor 5.
Albul din Sătcel, martor 34; probabil acelaşi: fratele popii Radul, cumpără părţi in Sătcel, Purcăreşti şi Turiţa 34.
Albul, fiul jupaniţei Maria din Berivoeşti 20.
Albul, fiul lui Radul Purcăreanul, vinde parte in Negeşti 88.
Albul, fiul lui Tărchilă, martor 251.
Albul, fratele popii Radul v. **Albul** din Sătcel.
Albul, moşnean rumânit din Voevoda 81.
Albul, popă din Ciineşti, martor 53, 267.
Albul, rumân din Lungi 87.
Albul, rumân din Slănicul-de-Jos incearcă să se judecească 104 106, 146.
Albul stolnic din Lăngeşti, martor 146.
Albul, vinde parte in Voevoda 81.
Aldea, cumpără parte in Găneştii-de-Sus 217.
Aldea din Boteni, martor 99.
Aldea din Smirdeşteţ, martor 76, 124.
Aldea, moşnean rumânit din Dirvariul 116.
Aldea, tatăl Dragolei, partea lui in Voevoda 81.
Aldea al lui Tricină, moşnean rumânit din Dirvariul 116.
Aldeni, sat <r. Buzău>, in hotar cu Căldăruşi 101.
Aldimir (Aldemir), pitar. vornic, din Mătăseşti, tatăl lui Stan 251; cumpără parte in Bucu 3; martor 93 97, 111.
Alexandria, patriarhie <R.A.U.>, sate şi danii din Ţara Româneasca 55, 60, 223: patriarh de ~ 12, 13, 55, 60.
Alexandru, popă din Glăvoace, scrie zapis 196.
Alexandru <cel Rău>, domn al Ţării Româneşti 50; năpastă de bir in zilele lui 99.
Alexandru <Coconul> (Alixandru), domn al Ţării Româneşti, fiul lui Radul <Mihnea> voievod: passim; desfiinţează slobozii, pune dări pe sate scutite 46, 47, 55; dăruieşte loc unui boier 158; ctitor nou la m-rea Tismana, reintăreşte orinduiala lui Nicodim 50, 136; oraşul său de scaun 158; merge la Daşov, Dogangheci şi Vozie 195, 227, 231, 237 277; tătarii pradă in vremea sa 45, 91, 94, 96, 97, 100, 109, 112; act menţionat de la ~ 261.
Alexandru <Iliaş>, domn al Ţării Româneşti 73, 94, 97, 110 112, 115, 125; acordă scutiri 177; eliberează vecini domneşti 72, 81; cnezire in vremea sa 27; acte menţionate de la ~ 18, 48, 72, 81, 82, 213.
Alexandru <Mircea>, domn al Ţării Româneşti 122, 148; familie 85, 158, 199, 278, 280; zideşte şi inzestrează mănăstire 280; oraşul său de scaun 158; acte de la ~ 199, 280.
Alexe, jupan, stăpin in Berceni 128, 155, 156.
Alexe, negustor, martor la Valea Blajului 157.
Alexe, vinde moară pe Jiu 228.

Alicxeni, sat <j. Ialomiţa; Alexcni r. Urziceni> 184.
Aliman v. **Alăman.**
Amănlat v. **Măinlatu,** sat.
Amărăşti, sat <j. Vîlcea; r. Drăgăşani>, Radoslav negustor vinde parte lui Dragomir postelnic 151.
Amlaşul şi Făgăraşul, în titulatura domnului 38, 85, 103, 112, 136.
Ana, soţia lui Cîrstea logofăt, vinde vie în Tîrgovişte 127.
Anca din Pîcleni, mama lui Găciul 77.
Anca, preoteasă, soţia popii Iane din Tîrgovişte, vinde parte din dealul Sătenilor 218.
Anca, preoteasă, soţia popii Tudor din Fundeni, vinde parte 217.
Anca, ţigănci boiereşti 92, 137, 195.
Ancul, rumân din Albeşti 117.
And..., iuzbaşă 251.
Andonii din oraşul Floci, martor 251.
Andrei, fiul jupaniţci Voica din Melineşti, vinde ţigan 195.
Andrei, fratele lui Dragomir, vinde parte cu vecini în Cepturile I.
Andrei, în pomelnicul m-rii Radu Vodă 206, 254.
Andrei, moşnean rumânit din Tîncăbeşti 71, 79.
Andrei, tatăl (?) lui Radul, rumân din Rădăcineşti 180.
Andronie (Andronii) din Albeni şi Greci, unchiul lui Vlăduţul postelnic din Bibeşti, jurător, martor 84, 174, 274.
Anghel comis, stăpîn în Iaroslăveşti 51.
Anghel din Costeşti, martor 232.
Anghel din Izvorani, martor 151.
Anghel din Rîmeşti, aldămăşar 27.
Anghel din Sătcel, cu parte în Măghireşti 34.
Anghel din Şăşcioară, martor 195.
Anghel logofăt din Buzău şi Ciorăşti, tatăl lui Opriş ş.a. 259, 261, 277; martor 271.
Anghel, moşnean din Oteşani, vinde parte 27.
Anghel, popă din Bucureşti, martor, jurător 68, 206, 242, 254.
Anghel, ţigan boieresc 195.
Anghelet, negustor (?), martor pentru Albeşti 117.
Anghelina, ţigancă boierească 70.
Anghilina, soţia lui Mitrea comis, vinde parte în Bucu 80.
Anhial, mitropolie <Anchialos R. P. Bulgaria> 11, 13, 56.
***Aninoasa,** m-re <j Săcuiani; r. Cislău>, rumânii săi din Cislău: egumen 240.
Aninoasa, sat <r. Muscel>, popă 104, 105, 107, 192.
Antonie v. şi **Antunie.**
Antonie cămăraş, martor 244, 257.
Antonie, croitor, martor în Tîrgovişte 141.
Antonie (Antonii) din Păuşeşti, fiul lui Drăghici, martor 221, 233, 234, 267.
Antonie, episcop, nastavnicul m-rii Argeş 6, 41, 42; hotăreşte împreună cu domnul 46, 47.
Antonie, fratele lui Neagul din Negoeşti <viitorul Antonie voievod din Popeşti>, cumpără părţi în Băbeni şi Cîrciumari 197.
Antonie, moşnean rumânit din Gostavăţu 82.
Antonie, rumân 272.
Antonei, şătrar din Bucureşti, martor 167.
Antonie, şelar din Bucureşti 205.
Antonie Grama (Grama cel Mic), socrul lui Isar din Hăreşti 16.
Antunie, croitor din Bucureşti, martor 282.
Apele Vii, sat <j. Romanaţi; r. Caracal> 170.
Apostol, martor în Rîmnicul Vîlcea 278.
Apostol paharnic mare, <fratele lui Enache Catargiul>, rumâneşte sat 81; în sfatul domnesc 6, 10, 18 19, 26, 27, 29, 32, 34, 38, 40, 42, 45—47, 50, 53, 56, 64 66, 70—73, 76—79, 82, 85, 86, 88, 90, 92, 98—100, 103, 111, 112, 115 119, 123, 125, 136, 137, 142, 150, 151, 153, 154, 157, 158, 161, 163, 166, 168, 170, 171, 173, 174, 176, 177, 180, 182, 195, 202, 203, 205, 207, 209, 211, 213, 222, 225, 228—230, 237, 243, 251, 254, 257, 261, 271, 272, 276, 277, 280, 281, I, II; martor 12, 60, 76, 124; eroare: pitar 60.
Apostol, popă din Cîrsteşti, martor 92.
Apostol, vornic al doilea, martor în Tîrgovişte 127.
Arca, martor pentru Jupîneşti 229.
Arca, rumân din Ciocadea 174.
Arcani, sat <r. Gorj>, parte cumpărată de Mîinea de la bunica sa Rădaia 161.
Arceşti jud. Prahova, sat <Ariceşti r. Ploieşti>, parte vîndută de Mitrea postelnic jupînesei Neacşa 134.
Arcoe din Crasna, ţine cărţile satului Jupîneşti 229.
Ardeal (Ţara Ardealului, Ţara Ungurească) 103; Mihai Viteazul crai 50, 115; sol muntean la Bethlen Gabor 276; boier pribeag 175; rumâni fugiţi 134, 252, 276; episcopia Muncaci 115.
Argeş, judeţ, sate din ~ 117, 202.
Argeş, m-re <or. Curtea de Argeş>, metoh: Corbii de Piatră 42; stăpînă de sate, mori şi ţigani 4, 6, 41; episcop 6, 41, 42, 46, 47.
Argeş, oraş 232.
Argeş, rîu, matcă veche 170.
Argetoaia v. **Hărgetoaia,** sat.
Argişan, tatăl lui Thoma diacon 172.
Arhanghel, m-re <or. Rîmnicul Vîlcea>, partea ei în Copăcel 84.
Arion din Gostavăţ, martor 32.
Arsenie, arhimandrit, egumen al m-rii Tîrnova 163.
Arsenie din Piştеşti, jurător 64.
Arsuri, top. la Vai-de-Ei <j. Olt; Livezile r. Drăgăşani> 154.
Arşi, sat <j. Dîmboviţa; Arsurile or. Găeşti>, roşu din ~ 211.

Arta, oraş <Grecia>, mitropolit de ~ 11, 55.
Aslan, fost mare vornic, ispravnic al scaunului Craiovei 131, 141, 143, 260, 275; tatăl lui Pătru postelnic 16; semnează greceşte 216, 227, 237.
Atanasie (Athanasie, Tanasie, Thanasie), proegumen al m-rii Ivir, egumen al m-rii Radu Vodă 12, 26, 60, 103.
Athanasie popă domnesc v. **Tănase.**
Athos v. **Sfîntul Munte.**
Atrea (?) I.
Avanul v. **Necula Avanul.**
Avram v. **Sava al lui Avram.**
Avram bătrînul, fost armaş, martor 126.
Avram din Glogova, stăpîn de ţigani 137.
Avram logofăt, morile lui pe Buzău 259, 261.
Avram, moşneni rumâniţi din Dîrvariul 116.
Avram, tatăl lui Nica logofăt 40.
Avrămoae v. **Gherghe a lu Avrămoae.**
Azap, tatăl unui rumân din Pîrîiani 195.

B

B..., popă din Bucureşti, martor 242.
Babul, partea sa în Voineşti 276.
Baciul, popă din Cîmpulung, martor 181; probabil acelaşi: **Baciul**, diacon, martor 263.
Baciul vornic, vinde părţi în Cîndeşti, Buzeşti ş.a. I, II.
Bacu (?), vinde parte în Groşanca I.
Bad, ţigan, martor la vînzare de ţigan 263.
Badea comis, fiul lui Nica iuzbaşa, vinde vii în Tîrgovişte 7, 127.
Badea (Bade) din Bobeşti, boier hotarnic 127, 156.
Badea din Chiceni, aldămăşar 27.
Badea din Cireaşovul din Deal, aldămăşar 245.
Badea din Dîlga, martor 171.
Badea (Bade) din Stîlpeni, boier hotarnic 128, 156.
Badea din Ştefăneşti, jurător 56.
Badea, moşneni rumâniţi din Dîrvariul 116.
Badea, moşnean rumânit din Gostavăţu 82.
Badea, popă din Puturoasa, vinde ţigani 230.
Badea postelnic din Băleni, martor 39, 86.
Badea postelnic din Bucşani, martor 39, 86, 173.
Badea postelnic din Cocorăşti, stăpîn în Borusul 92.
Badea postelnic, fiul lui Stoica din Ciorăşti, martor 166.
Badea, rumân din Albeşti 117.
Badea, rumân din Cîrstieneşti 208, 271.
Badea (Bade), rumân din Ulea 121, 141.
Badea (Badi) şelar, martor în Tîrgovişte 126, 220.
Badea uncheaşul din Caracal, martor 191.
Badea a lui Cioboată din Drăgăşani, martor 151.
Badea al lui Poiată, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.
Badea Mănescu, rumân din Rădăcineşti 180.
Badilă v. **Bădilă Neagoe.**
Badiul, moşnean rumânit din Voevoda 81.
Badiul, partea lui în Vai-de-Ei 154.
Badiul, rumân din Frecaţi 216.
Badiul, tatăl lui Stanciu 52.
Badiul, vinde parte în Cătunul-lui-Laiotă 56.
Badiul, vinde parte în Străoşti I.
Baia, sat <j. Gorj; Baia-de-Fier r. Gilort> 219.
Baico, jupan din Gherghiţa, martor 258.
Baiul v. **Drumul Baiului.**
Baldovin, diacon martor în Tîrgovişte 126.
Baldovin din Ţigăneşti 89.
Baldovin, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.
Baldovin Hardeiu din Ţigăneşti 89.
Balea din Băloteşti, jurător 56.
Balea din Poeni, martor 207.
Balea, moşnean rumânit din Glupavi, se rejudeceşte 72.
Balea (Bălea, Malea), moşul lui Pascul şi al Stanei, părţile lui în Muscel, Urseşti şi Tătărăi 48.
Balea, nepotul Dragolei, vinde părţi în Băloteşti 230.
Balea, popă din Braşov, tatăl lui Necula paharnic 252.
Balea spătar, stăpîn în Străoşti 153.
Balica, martor 141.
Baloe, delniţa lui din Goleşti 142.
Baloe din Dărăcănaţi, martor 170.
Baloe, moşnean rumânit din Tîncăbeşti, încearcă să se rejudece ască 71, 79.
Balomir, partea lui în dealul Bucureştilor 163.
*Balomireşti, sat <j. Dîmboviţa; probabil lîngă Găiseni r. Titu>, parte vîndută de Preda m-rii Strîmbul 211.
Balotă v. **Panait Balotă.**
Balotă, martor pentru Bălţaţii-de-Jos 255.
Balotă, rumân din Ciocadia 174.
Balotă, tatăl (?) lui Simnicoară 99.
Baloteşti v. **Băloteşti,** sat.
Balta Corbului, top. la *Bălteni <j. Mehedinţi; lîngă Copăcioasa r. Filiaşi> 204.
Balta Neagră, top. la Vai-de-Ei <j. Olt; Livezile r. Drăgăşani> 154.
Baluitu v. **Radu lui Baluitu.**
Banciul, ginerele lui Staico postelnic din Suslăneşti, stăpîn în Hohîia 56.
Bandu, martor pentru Hohîia 23.
Banea (Bane) din Văcăreşti, boier hotarnic 128, 156.
Banu m-re v. **Buzău,** oraş.
Barbul călugărul cel bătrîn din Tîrgovişte 246, 283.
Barbul cel bătrîn v. **Barbul** vornic.
Barbul din Belcin, tatăl lui Dumitru şi Socol 28.
Barbul din Bereni, martor 151.

Barbul din Drăceşti, martor 17.
Barbul din Măneşti v. **Barbu** postelnic din Măneşti.
Barbul din Mărăcineni, aldămăşar 77.
Barbul din Păpeni, martor 93—97, 111, 184.
Barbul din Poiana v. **Barbul** postelnic.
Barbul din Răsnicel, fiul lui Vlăducul, stăpîn 231.
Barbul din Rîmeşti, aldămăşar 27.
Barbul din Şerbeşti, martor 170.
Barbul, ginerele lui Vladul, stăpîn în Ciocade 174, 274.
Barbul iuzbaşă, vinde părţi în Bugheni, Urseşti ş.a. I, II.
Barbul, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.
Barbul paharnic din Brădeşti, aldămăşar 195.
Barbul, partea lui în Pîrţcoveni 239.
Barbul popă din Mogoşeşti, martor 165.
Barbul popă, martor pentru Cuiburi, scrie zapis 94, 96.
Barbul postelnic din Măneşti, stăpîn în Deşiraţi 109. 111, 112; martor 19, 110.
Barbul postelnic din Piteşti 40.
Barbul postelnic din Poiana, martor 185, 186; probabil acelaşi: **Barbul** din Poiana, boier tocmelnic 174, 231.
Barbul postelnic, fiul lui Dulce din Lumaş, stăpîn de ţigani 277.
Barbul, în pricină cu Magdalina monahia pentru Valea Oraşului 42.
Barbul, rumân din Voineşti 250, 253, 276.
Barbul, ţigan, martor la vînzare de ţigan 263.
Barbul, vinde parte în Cireşul 31.
Barbul vornic cel bătrîn, tatăl lui Isar cămăraş, stăpîn în Tohani ş.a. I, II.
Barbul Bădeanul postelnic, stăpîn în Boghiani, Speeşti ş.a. I, II.
Barbul Băncilă, rumân din Pîrîiani 195.
Barbul Benga din Poiana (?), megiaş tocmelnic 183, 225.
Barbul Corlatu din Brăneşti, jurător 8.
Barbul Cuciuc din Brăneşti, jurător 8.
Barbul Ţurlea, părţile lui din Bădeni, Urseşti şi Muşcel I, II.
Bartolomei mare stolnic v. **Vartolomi.**
Başcoveanul v. **Neagul Başcoveanul.**
Baştac v. **Neagul Baştac.**
Batăr Gabor <Báthori Gabriel>, craiul Ardealului, pătrunde în Ţara Românească 70, 103.
Batca, partea lui în Negoşina 67.
Batov, tatăl lui Opre din Păuşeşti 212.
Bavo v. **Izvorul lui Bavo.**
Băbeni v. **Bibeni,** sat r. Ploieşti.
Băbeni, sat <j. Vîlcea; r. Olteţu> 195.
Băbeni, sat <j. R. Sărat; probabil r. R. Sărat> 268.
Băcioaia din Bucureşti, mama lui Nenciul 205.
Bădăi v. **Vladul Bădăi.**
Bădeanul v. **Barbul Bădeanul** postelnic.
Bădeni, sat <Budieni r. Gorj> 64.
Bădeni, sat <j. Buzău; r. Mizil>, Mihăilă armaş înfrăţeşte pe verii săi 39, 86; părţi vîndute de Mihăilă armaş ş.a. lui Mihalcea vornic, Radul Doicescul şi Isar cămăraş 244, 257, I, II.
Bădese v. **Oprea Bădese.**
Bădica (Bădeca) din Săcuiani, boier hotarnic 128, 156.
Bădica Brănescu, cumpără parte în Brăgăreşti 243.
Bădicea, rumân din Arceşti 134.
Bădilă din Stoeneşti, martor 170.
Bădilă Neagoe (Bădilă), vinde părţi din Deduleşti şi Groşanca lui Isar cămăraş I; probabil acelaşi: **Bădilă** (Badilă), vinde parte din Bădeni I.
Bădină din Pîrliţi 271.
*Băeşti, sat <j. Argeş; probabil lîngă Valea Rîului r. R. Vîlcea> 168.
*Băiceşti, sat <j. Ilfov; lîngă Stroeşti r. Urziceni> 248; parte întărită jupaniţei Oprina 123.
Băie (?), moşnean rumânit din Vai-de-Ei 154.
Băileşti, sat <oraş; j. Dolj> 116.
Băjan, ţigan, se vinde popii Iane clisear 263.
*Bălaci, sat <or. Bucureşti> 56.
Bălan v. **Stan al lui Bălan** şi **Stanciul al lui Bălan.**
Bălan din Bălteni, fiul lui Bîclea, martor 57, 58.
Bălan din Pîrscov, jurător 239.
Bălan, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.
Bălan, vinde parte în Mihneşti I.
Bălaneş, rumân din Rădăcineşti 180.
Bălaur din Bodeşti, martor 232.
Bălaur din Cîineşti, martor 272.
Bălaur, moşnean rumânit din Păuşeştii-de-Otăsău 232, 272; probabil acelaşi: martor 188.
*Bălboşani din jud. Mehedinţi, sat <lîngă Oreviţa r. Vînju Mare>, al Mitropoliei, scutit de vinărici 177.
Bălceşti, sat <j. Gorj; r. Gilort>, al jupaniţei Marga, fiica lui Vladul din Ciocadea 174.
Băldeşti v. **Boldeşti** sat.
Bălea v. **Balea,** moşul lui Pascu.
Băleni jud. Dîmboviţa (Băleani), sat <r. Tîrgovişte> 40, 86, 113, 173, I, II; parte vîndută de Ivaşco şi Pădure lui Hriza mare vistier 130, 141; popi 39.
Băleşti v. **Peştişani,** sat.
Bălineşti v. **Bolileşti,** sat.
Băloş, fratele lui Bădilă Neagoe, vinde parte în Deduleşti I.
Băloteşti, sat <j. Dîmboviţa; Baloteasca r. Găeşti> 117.
Băloteşti, sat <j. Ilfov; Baloteşti, r. Răcari> 56; părţi cu pădure şi vad de moară cumpărate de Mogoş vătaf de la nepoţii Dragolii 230.
*Bălteni, jud. Mehedinţi, sat <lîngă Copăcioasa r. Filiaşi >, părţi vîndute de Oprea Blojiu ş.a. popii Dumitru din Negovani 57—59, 183, 204; părţi întărite lui Mihai 225.

Bălteni, sat <j. Ilfov; r. Răcari>, în hotar cu Hăreşti 16.
Bălţatul v. **Lupul Bălţatul.**
***Bălţaţi** jud. Prahova, sat <lîngă Călineşti r. Cîmpina> 162, 255, 275; parte cu pădure şi vad de moară vîndută de Calfa Radul lui Nicoară comis 209, 213; ~ **de Jos,** părţi cu pădure, mori, vii şi livezi vîndute de Calfa Radul ş.a. lui Hriza mare logofăt 209, 213, 255.
Bănceşti, sat <Bănceasca or. Buzău> 277.
Băncilă v. **Barbul Băncilă** şi **Lupu al lui Băncilă.**
Băncilă Furduiu, rumân din Pîrîeni 195.
Băncioaia, delniţa ei în Negeşti 88.
***Bănciuleşti,** sat <lîngă Ciorogîrla or. Bucureşti>, vîndut de Mihnea Turcitul lui Mihai Viteazul, dăruit de acesta m-rii Mihai Vodă 38; dăruit de Pană vistier m-rii Sf. Ecaterina 13.
Băneşti v. **Siliştea Băneştilor.**
Bănoiu, via lui din Voinigeşti 238.
Bărăşti, sat <j. Argeş; r. C. de Argeş>, în hotar cu Rudenii 202.
Bărbăteşti, sat <j. Vîlcea; r. Horezu> 232, 272.
***Bărbăteşti,** sat <j. Dîmboviţa; lîngă Şotînga r. Tîrgovişte> 125, 198.
Bărbuceşti, sat <Bărbunceşti r. Buzău> 15.
Bărbulescul v. **Isar Bărbulescul.**
***Bărbuleşti,** sat <j. Vlaşca; lîngă Ueşti r. Videle>, livadă vîndută de jupaniţa Rada lui Stirbul logofăt ş.a. 129.
Bărbuleşti, sat (?), parte lăsată de Necula paharnic din Cornăţeni unchiului său Socol 198.
Bărbuţa, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.
Bărcan, fiul lui Drăghici logofăt, stăpîn în Greci 40.
Bărcan stolnic, tatăl lui Drăghici logofăt 40.
Bărcăneşti, sat (?), parte vîndută de Bărcan, nepotul lui Bărcan stolnic, lui Iorgachi sluger 40.
Bărgoci v. **Stan Bărgoci.**
Băsărabu <Neagoe Basarab>, domnul Ţării Româneşti dăruieşte mori m-rii Argeş 41.
Băşceni, Băşcenii-de-Sus, sat <j. Săcuiani; Bîsceni r. Cislău> 1.
***Băteşani** pe Otăsău, sat <j. Vîlcea; lîngă Păuşeştii-Otăsău r. Horezu>, hotare; părţi vîndute de Opriş ş.a. lui Sima al doilea logofăt 226.
Băteşti, sat <or. Ploieşti> 190; parte dăruită de Iorgache vornic nepotului său Iordache 258.
Băltăgilă v. **Dumitru Băltăgilă.**
Bătrîni, sat <j. Săcuiani; r. Teleajen> 40.
Băura v. **Neacşul Băurei.**
Beia, rumân din Măneştii-de-Jos, mutat în Stoeneşti 19.
Beicea, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.
Beja, moşnean rumânit din Voevoda 81.
Bejan, fiul lui Nedelco, vinde parte din Voevoda lui Apostol mare paharnic 81.
Belcea, stăpîn în Stăneşti 99.
Belcin, sat <j. Dolj; r. Craiova>, părţi cu vii vîndute de Dumitru şi Socol, fiii lui Barbul <Benga>, lui Dima postelnic 28.
Belciugatele v. **Bilciogatu,** sat.
Beleag, vinde vie în dealul Bucureştilor m-rii Tîrnova 163.
Beleţ, sat <j. Muşcel şi Pădureţ; Beleţi r. Găeşti>, popă 186.
Benga v. **Barbul Benga** şi **Hamza** postelnic.
Berbece din Măinlat, jurător 183, 225.
Berce v. **Radul Berce.**
Bercea v. **Borcea Bădeanul.**
Berceni (Berciani, Birceni), sat <or. Bucureşti>, partea jupaniţei Grăjdana 128, 155, 156.
Berchez, vinde parte în Negoşina 67.
Berenca v. **Berinca** logofăt.
***Bereni,** sat <j. Vîlcea; lîngă Călina r. Drăgăşani>, parte vîndută de Cîrstian lui Dragomir postelnic 151; roşu 151.
***Bereşti,** sat <lîngă Seuca r. Gorj> 73.
Berevoeşti pe Bratia (Birivoeşti), sat <r. Muscel> 146, 192; parte vîndută de jupaniţa Maria 20; rumâni iertaţi de Cheajna vorniceasa 30, 70; rumâni din Poenari judeciţi în ~ 69.
Berilă din Ceraş, martor 40.
***Berileşti,** sat <j. Ialomiţa; lîngă Bucu r. Slobozia> 3, 251.
***Berileşti,** sat <j. Ilfov; lîngă Netezeşti r. Urziceni> 252, 277.
Berinca (Berenca, Berica) logofăt din Bujorani, în pricină cu Mitropolia pentru ţigani 122, 148, 278; martor 249.
Berindei v. **Stan al lui Berindei.**
Berindei din Şuşiţa, jurător 183, 225.
Berivoe din Brăneşti, jurător 183, 225.
Berivoe, siliştea lui la Rădăcineşti 180.
Bernat v. **Stanciul Bernat.**
Bertolomei mare stolnic v. **Vartolomi.**
Betlen Gabor, crai al Ardealului, sol muntean la ~ 276.
Bezdina v. **Bîzdîna.**
***Bibeni,** sat <j. Prahova; Băbeni lîngă Radila r. Ploieşti>, parte vîndută de Cherca din Tîrşor lui Neagoe din Negoeşti, lui Gherghe şi lui Antonie <voievod> 197.
Biheşti, sat <j. Gorj; r. Gilort> 174, 274.
Bidiviul v. **Radul Bidiviul.**
Bilcireşti, sat <j. Dîmboviţa; probabil Bilciureşti r. Ploieşti> 208.
Bilciogatu, sat <j. Ilfov; Belciugatele r. Lehliu> 17.
Binţul, vinde parte din Cireş lui Tudor logofăt 31.
Birceni v. **Berceni,** sat.

Bircică (?) 134.
Bircii, sat <probabil j. Olt; r. Slatina>, parte cu rumâni a călugărului Damaschin 140.
Birivoeşti v. **Berevoeşti,** sat.
Biroslăveni v. **Miroslăveşti,** sat.
Biserica Domnească v. **Bucureşti.**
Bistreanul din Goeşti, martor 141, 195.
Bistreţul, baltă <j. Dolj; r. Băileşti>, hotare; domnească şi a m-rii Tismana; stolnici, vameşi 199, 256, 260.
Bistriţa, m-re <j. Vîlcea; r. Horezu>, scutiri şi pricini pentru sate 5, 43, 46; egumen 5, 43, 46, 47.
Bizea v. **Radul Bizea.**
Bîclea din Bălteni, martor 57, 58, 183, 225.
Bîlea din Vai-de-Ei, vinde parte 154.
Bîlta de la munte, sat <r. Gorj>, dăruit de Stoica vistier m-rii Strîmba 76, 124.
Bîlteni, sat <probabil r. Gorj>, dăruit de Stoica vistier m-rii Strîmba, rumâni judeciţi 76, 124.
Bîra, rumân din Cîrstieneşti 271.
Bîrca j. Olt, sat <r. Slatina>, parte dăruită de Petru pîrcălab m-rii Argeş 6.
Bîrseşti, sat <j. Argeş; r. C. de Argeş>, în hotar cu Cepari; al lui Stanciul logofăt 202.
Bîrseşti, sat <probabil j. Vîlcea; r. R. Vîlcea> 51.
Bîrsoi, sat <j. Argeş r. Drăgăşani>, hotare; parte cu pădure dăruită de Udrişte postelnic lui Lepădat logofăt; vîndută unor oameni 168.
Bîrzăviţa, gîrlă la *Cureşti <j. Ialomiţa; lîngă Cuneşti r. Călăraşi> 83.
Bîrzea, moşnean rumânit din Tîncăbeşti, încearcă să se rejudecească 71, 79.
Bîrzeşti, sat <j. Vîlcea; probabil r. Horezu> 212.
***Bîrzeşti,** sat <j. Ilfov; probabil lîngă Creaţa r. Urziceni> 99.
Bîrzeştii-de-Jos de pe Dîmboviţa, sat <or. Bucureşti> cu pădure, vii şi mori, vîndut de Chiajna vorniceasa ş.a. lui Dumitru Dudescu 271.
Bîrzogîrla, gîrlă la Bistreţ <j. Dolj; r. Băileşti> 199, 256, 260.
Bîsceni v. **Băşceni.**
Bîzdîna (Bezdina), sat <j. Dolj; r. Craiova> 195; popă 28.
***Blagodeşti,** sat <j. Ialomiţa; Lunca r. Feteşti> 113.
Blaj v. **Valea lui Blaj.**
Blebea din Sătcel, vinde parte din Purcăreşti şi Siliştea Turiţei 34.
Blojin, Blojiu v. **Oprea Blojiu şi Lupul din Bălteni.**
Boanta v. **Bonteni,** sat.
Boba din Bucureşti 68.
Boba, nora lui Lăudat, în pricină pentru Văleni 120.
Bobeşti (Bobişti), sat <or. Bucureşti> 2, 128, 156.
Bobi, martor 17.
Bobolan din Bucul Vechi, partea lui 251.
Bobolea cel bătrîn, fratele lui Dragomir din Măteşti, vinde moară 157.
Bobotin, top. la *Dobroţei <j. Dîmboviţa; probabil lîngă Cornăţelu r. Titu> 138.
Bodeşti, sat <j. Vîlcea; r. Horezu> 232.
Boga, moşnean rumânit din Glupavi 72.
Bogaţi, sat <j. Dîmboviţa; r. Găeşti>, cînepişte vîndută de Oprişa popii Ivan 241.
Bogdan din Ciorani, martor 168.
Bogdan din Cojeşti, martor 17.
Bogdan din Oreşti, partea lui în Ciumernic 2.
Bogdan din Săhăteni, tatăl jupînesei Neaga şi al lui Pătraşcu 190, 194.
Bogdan, moşneni rumâniţi din Dîrvariul 116.
Bogdan, moşnean rumânit din Tîncăbeşti, încearcă să se rejudecească 71, 79.
Bogdan al lui Mihai, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.
Bogdana, ţigancă a doamnei Elina 251.
Bogdăneşti, plai al satului Telcşti <r. Gorj> 73.
Boghiani, sat <j. Buzău; Bugheni r. Mizil>, parte vîndută de jupaniţa Ilina lui Isar cămăraş Bărbulescul I, II.
Boghie (Goghie?), funia lui la Vai-de-Ei 154.
Bohoş v. **Dumitraşco Bohoş.**
Boişoara, sat <j. Argeş; r. R. Vîlcea> 5.
Bojoară <Bujoară>, moşie la Nucşoara <j. Muscel; r. C. de Argeş>, parte dăruită de monahia Magdalina m-rii Corbii de Piatră 42.
Bojora, top. la Dîrvariul <j. Mehedinţi; r. Calafat> 116.
Bojorane, Bojurani, Bojureni v. **Bujorani.**
Bolbosea (Bolboşe, Bulbosii) stolnic din Berevoeşti, cumpără loc de la jupîneasa Maria 20; martor 146, 192.
Boldea, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.
Boldeasca v. **Maria Boldeasca.**
Boldeşti (Băldeşti, Boldiş), sat <j. Săcuiani; r. Mizil> 39, 86; parte dată de jupîneasa Maria Boldeasca lui Tudor logofăt 262.
***Boldorogeşti** jud. Ilfov (**~de Sus),** sat <lîngă Tămădău r. Lehliu>, dăruit de Mihai Viteazul m-rii Plumbuita, scutit de dări 21, 85; **~de Jos,** hotare 85.
Boldujariu, fratele lui Udrişte paharnic, vinde parte în Periş 130, 141.
***Boleasca** (Bolisca), sat <lîngă Pasărea or. Bucureşti> 164; parte cu vii şi mori dăruită de Mihnea Turcitul m-rii Plumbuita 85; parte cu pădure vîndută de Gagul lui Voia din Piersica 108.
Bolileşti din Ţara Moldovei, sat <Bălineşti r. Rădăuţi> 239.
Bolintin, m-re <j. Ilfov; r. Titu>, ctitor, domeniu, metoh al m-rii Ivir şi Simopetra 11, 24.
Bolintin, sat <j. Ilfov; r. Titu>, al m-rii Bolintin 24.

Bolovan, partea lui în Ciocade 274.
Bolovan, top, la Cepari <j. Argeş; r. C. de Argeş> 202.
Bombul v. **Lupul Bombul.**
Bonceiu v. **Petra Bonceiu.**
Bonteni jud. Romanaţi, sat <lîngă Boanta r. Caracal>, al lui Radu comis Corlătescu şi al jupaniţei sale Florica 137.
***Bonţeşti,** sat <j. Ilfov; Mirceşti r. Urziceni> 159; parte cu pădure întărită jupaniţei Oprina 123.
Bora, sat <j. Ialomiţa; probabil or. Slobozia> 198.
***Boră. . . ,** sat <j. Olt; *Borîlă lîngă Ipoteşti r. Slatina> 245.
Borăneşti v. **Buraneşti,** sat.
Borcea logofăt din Topoloveni, unchiul lui Tudor stolnic, în pricină pentru Bonţeşti 124; jurător 248; martor 1,265; probabil acelaşi: **Borcea,** martor pentru Cîrstieneşti 208.
Borcea (Borci), popă, clisear la Biserica Domnească din Bucureşti 68; martor 56, 61, 144, 163, 206, 254.
Borcea Bădeanul (Borcilă, Bercea ~), tatăl lui Barbu iuzbaşa din Spieşti şi Ţigăneşti I, II.
***Borusu** (Borus, Burusi) de lîngă Gherghiţa, sat <j. Ilfov; Independenţa r. Ploieşti> 40; parte vîndută de Radu vornic lui Radu logofăt 33, 92.
Bostrea v. **Stoica Bostrea.**
Boteni, sat <j. Ilfov; r. Lehliu> 99.
Boteni (Botini), sat 212, 215, 221, 226, 272.
Botoi (Botoe) din Cîineşti, martor, 53, 267.
Botul, gîrlă la *Cureşti <j. Ialomiţa; lîngă Cuneşti r. Călăraşi> , a lui Mitrea comis, săpată de sat 44, 83.
Botuşanul v. **Necola Botuşanul.**
Bouroşu v. **Mîinea Bouroşu.**
Boziani (Boziiani), sat <j. Săcuiani; Bozieni r. Mizil> 243, I.
Braea v. **Radul Braei.**
Braloştiţa, sat <j. Mehedinţi; r. Filiaşi> 195.
Bran biglariul, fiul lui Crăciun Vînăt măcelar, locul său de casă în Bucureşti 68.
Bran, popă din Cîineşti, martor 267.
Bran, rumân din Cîrstieneşti 207, 271.
Brana, ţigancă boierească 195.
Brancea din Teleşti, partea lui 73.
Braşcău, top. la *Spineni <j. Gorj; lîngă Pîrîieni r. Olteţu> 182.
Braşov, diac mic, scrie zapis 113, 114.
Braşov din Drăghiceni, martor 191.
Braşov, oraş, cetate, jupaniţă pribeagă la ~ 103; popă 252.
Bratiia, rîu, sat pe ~ 70.
Bratohan, casa lui 17.
Bratovoeşti v. **Brătivoeşti,** sat,
Bratul (Bratu) comis mare, nepotul lui Bratul postelnic, stăpîn în Despicaţi şi Rumceni 38, 125;
în sfatul domnesc 6, 10, 16, 18, 19, 26, 27, 29, 32, 34, 38, 40, 42, 45—47, 50, 53, 56, 64, 66, 70 73, 76 79, 81, 82, 85, 86, 88, 90, 92, 98 100, 103, 111, 112, 115 119, 123, 136, 137, 141, 150, 151, 153, 154, 157, 158, 161, 163, 166, 168, 170, 171; martor 12, 60, 76, 124; eroare: Mihart mare comis 60.
Bratul logofat din Creaţa 257.
Bratul, moşnean rumânit din Tîncăbeşti, încearcă să se rejudecească 71, 79.
Bratul, nepotul lui Bratul logofăt din Creaţa 257.
Bratul, partea lui în Lăngeşti 222.
Bratul, partea lui în Negeşti 88.
Bratul, popă din Bucureşti 163.
Bratul postelnic din Romceani, unchiul lui Bratul mare comis, stăpîn în Despicaţi 125.
Bratul Goghineţul, rumân din Romceani 125.
Brădeşti, sat <j. Dolj; r. Filiaşi> 195.
Brădiceni, sat <r. Gorj> 161.
***Brăgăreşti** jud. Sac, sat <lîngă Fîntînelele r. Mizil>, părţi vîndute de Negoiţă postelnic din Sărata lui Mihăilă ş.a. 243.
***Brăgăreşti** jud. Prahova, sat <probabil Pucheni r. Ploieşti>, stăpînit de Nica mare logofăt şi Preda postelnic, pricină de rumânire 149.
Brăila, oraş, negustor 166.
Brăilă din Drăgoiani, martor 174.
Brăncar v. **Voicilă Brăncar.**
Brănescul v. **Bădica Brănescu, Radul al lui Voinea Brănescul,** şi **Vladul Hasan Brănescul.**
Brăneşti, sat <j. Mehedinţi; r. Filiaşi> 183, 225; partea lui Stan vătaf stăpînită de Miloş logofăt; rumâni fugiţi 8.
Brăneşti, sat <j. Jlfov; r. Lehliu>, moşneni rumâniţi de Cheajna vorniceasa 70.
***Brăneşti,** sat <j. Săcuiani; lîngă Jugureni r. Mizil>, popă 243.
Brătan, martor 17.
Brătescul v. **Stoica Brătescul.**
Brătiani (Brătiiani), sat <j. Argeş; Brăduleţul r. C. de Argeş> 141, 208, 209, 213, 230, 244, 257, 271.
Brătieşti, sat <j. Prahova; r. Ploieşti >, în hotar cu Cocorăşti; parte cu vad de moară vîndută de jupaniţa Elina a lui Iancul căpitan, lui Radul logofăt 19.
Brătilă din Izvorani, martor 151; probabil acelaşi: vinde livadă în Glodeni lui Mihaiu legănarul 222.
Brătivoeşti, sat <j. Argeş; Bratovoeşti r. R. Vîlcea> 148.
Brătuia, sat <r. Gorj> 64.
Brezoaia (Brezoi), sat <j. Dîmboviţa; r. Răcari> 31, 72.
Briba, moşnean rumânit din Voevoda 81.
Brînceni, sat <j. Teleorman r. Alexandria> 81.
Brîncoveni, sat <j. Romanaţi; r. Slatina> 69, 221, 237.
Buciumeanul v. **Cîrstea Buciumeanul.**

Buciumeni, sat <j. Dîmboviţa; r. Răcari> 277; partea lui Stoica paharnic 284; probabil acelaşi: 40.
Buciumeni, sat <j. Ialomiţa; c. Săveni r. Feteşti> 3.
Buciumeni, sat, rumânit de Mihai Viteazul, dăruit m-rii Mihai Vodă 38.
Bucov, sat <j. Săcuiani; or. Ploieşti> 112.
Bucşani (Bucşeani), sat <j. Vlaşca; r. Videle> 130; al m-rii Bolintin 24.
***Bucşani,** sat <probabil j. Ilfov; Netezeşti r. Urziceni> 39, 86, 173, 251, I, II.
Bucu (Buc) jud. Ialomiţa, sat <r. Slobozia> 52, 95, 112; parte cu rumâni vîndută de Mitrea comis lui Oprea iuzbaşa 80; parte vîndută de Oprea iuzbaşa lui Aldimir pitar 3; **Bucul de Sus,** parte întărită lui Oprea căpitan 251; **Bucul Vechi** 251.
Bucuilea, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.
Bucur (Bucurov) din Bucureşti, soţul Neacşei 14.
Bucureşteanul v. **Deadiul Bucureşteanul.**
Bucureşti, oraş, cetate de scaun:
17, 278; tabără lîngă oraş 227, 231, 237; palanga lui Sinan paşa 280; dealul Bucureştilor, via domnească 56, 85, 92, 163; mori domneşti 242;
uliţe 92, 118; Uliţa Mare, Uliţa Turcilor 144; pod 158; crucea lui Iştfan 280; mahala 254; mahalaua popii lui Gherghe 6; foişor 85; baia mare 85; case, locuri de casă 61, 85, 92, 138, 158, 167, 198, 205, 206, 242, 254, 266, 282; loc domnesc 159;
prăvălii, locuri de prăvălie 85, 118, 144, 205, 206, 210, 254; lumînărie 85; pivniţi 14, 85, 144, 159, 167, 206, 254, 266; biglari 68; brăgar 242; butari domneşti 242; cizmari 61, 85, 167; cojocari 14, 167, 242; croitori 167, 206, 242, 254; dulgher 85; măcelar 68; negustori (cupeţi) 38, 118, 206, 210, 254, 266; şelari 205; zlătar 68; zugrav 266;
judeţul, pîrgarii, bătrînii oraşului 56, 61, 68, 163, 210, 242, 254; cărţi ale judeţului 68, 163, 242; călăraşi 68, 217, 242; dorobanţ 170; stegari 85, 242; vătaf de puşcari 40;
scaunul ţării aşezat la ~ 158;
biserici şi mănăstiri:
Biserica de Jurămînt <Sf. Dumitru> 242;
Biserica Domnească, clisear 56, 60, 206;
Biserica Gheormei banul 206, 254;
Mihai Vodă (Sf. Nicolae) din sus de Bucureşti, din Bucureşti 38, 85, 206, 266; metoh al m-rii Simopetra 11, 24, 38; sate, vecini şi ţigani 38; prăvălii, pivniţă, loc 85, 206, 254, 266; strînge dăjdiile m-rii Bolintin 24; în pricină cu rumânii săi 171; egumeni 24, 38, 60, 171;
Radu Vodă (Sf. Troiţă) din jos de Bucureşti, din Bucureşti 12, 26, 60, 103, 187, 206, 210, 254, 280; ctitori, morminte 12, 103, 280; metoh al m-rii Ivir 12; metohul său, mănăstire sub ascultarea sa 26, 210; sate, slobozie, vecini, baltă, vie 12, 62, 103, 163, 187, 224, 280; pivniţă, locuri de prăvălii 206, 254; egumeni, popă 12, 26, 60, 103, 206, 210, 254, 280; arsă şi pustiită 12, 103;
Sf. Ecaterina, ctitor, morminte, metoh al m-rii Sinai, sate 13;
Sf. Gheorghe <Nou> 85; prăvălii 210;
Sf. Gheorghe Vechi, şcoala domnească 171;
Sf. Sava, egumen 56, 60;
Stelea 61; metoh al m-rii Radu Vodă 210;
Tîrnova <Sf. Apostoli>, stăpînă de moară, livadă, vii; egumen 163;
Toţi Sfinţii, acte aflate la ~ 44;
şcoală domnească 171, 180, 202; grămătic 259; popi, diaconi 14, 61, 68, 115, 163, 167, 206, 242, 254;
acte domneşti scrise în ~, cetate de scaun 2, 5, 6, 8, 10, 16, 18, 19, 21, 26, 27, 29, 32, 34, 38, 40—43, 45—48, 50, 53, 56, 60, 62, 64 66, 70—73, 76—79, 81, 82, 85, 86, 88, 90, 92, 98—100, 103, 111, 112, 115—118, 123—125, 135—137, 140, 141, 148, 150, 151, 153, 154, 157—159, 161, 163, 166, 168, 170, 171, 174, 177, 180, 182, 187, 194, 195, 203, 205, 207, 209—211, 213, 222, 225, 228—230, 237, 243, 251, 254, 257, 261, 269, 272, 273, 276, 277, 279—281; I, II; acte particulare scrise în ~ 14, 61, 74, 83, 91, 109, 110, 134, 138, 143, 162, 190, 206, 247, 266, 274.
Buda din Curte, aldămăşar 228.
Buda, moşnean rumânit din Buciumeni 38.
Buda, oraş <Buda-Pesta> 50.
Budara din Măghireşti, vinde parte 34.
Bude, partea lui în Peştişanii-de-Sus 73.
Budeni, sat <j. Vlaşca; r. Giurgiu> 165.
Budeşti (?), sat <probabil j. Muscel; Budişteni r. Găeşti> 89.
Budieni v. **Bădeni,** sat.
Buduracul din Scurteşti, tatăl popii Drăgan 271.
***Budureşti,** sat <j Săcuiani; lîngă Fîntînelele r. Mizil>, părţi vîndute de Stanciu ş.a. lui Mălaia ş.a. 243; probabil acelaşi: **Budureşti,** sat lăsat de Necula paharnic din Cornăţeni soţiei sale Maria ş.a. 198.
Bueşti jud. Ialomiţa, sat <r. Slobozia>, părţi ale lui Stan şi Grozea 171; probabil acelaşi: **Bueştie** (Buişti) 1, 282.
Bugheni v. **Boghiani,** sat.
Buhuş v. **Dumitraşco Bohoş.**
Buia (Buiia) din Şuşiţa, jurător 183, 225.
Buica, cu delniţă în Slănicul-de-Jos 105.
Buica, ţigancă boierească 195.
Builă vătaf din Cacova, boier tocmelnic, martor 51, 84, 232, 272.
Bujorŭ, partea lui în Bujorani 249.
Bujorani (Bojorane, Bojurani, Bojureni), sat <j. Vîlcea; Bujoreni r. R. Vîlcea> 51, 122, 148, 278; părţi ale lui Tudor şi Costandin 31, 249.
Bula v. **Taia Bula.**
Bulea din Cîlnău, martor 150.

Bunea din Curteşti <Scurteşti> 164.
Bunea din Dîlga, martor 171.
Bunea logofăt din Orbeasca, stăpîn în Grădiştea-din-Vale 165; martor 150.
Bunea, partea lui în Voevoda 81.
Bunea, rumân din Grădiştea-din-Vale 165.
Bunea, tatăl lui Bălaur din Păuşeştii-de-Otăsău 232.
***Buneşti,** sat <j. Argeş; lîngă Urlueşti r. C. de Argeş>, în hotar cu Cepari 202.
Bunget v. **Drumul Bungetului.**
Bungetul, vîlcea la Bîrsoiu <j. Argeş; r. Drăgăşani> 168.
Buraneşti jud. Ialomiţa, sat <Borăneşti r. Urziceni>, al m-rii Bolintin 24.
Burducea v. **Radul Burducea.**
Burţuiu, rumân din Rădăcineşti 180.
Burus v. **Borusu,** sat.
Bustea, martor pentru Băbeni şi Cîrcimari 197.
Buta logofăt din Ţigăneşti, martor 23, 35, 37, 56, 271.
Bută v. **Neagoe al lui Bută.**
Buteşti (Muteşti?), sat <j. Vlaşca; r. Videle> 209, 213, 230.
Butianul, top. la *Săcuiani <Tînganu or. Bucureşti> 271.
Butoiu v. **Dragomir Butoiu.**
Buzăiani v. **Drumul Buzăianilor.**
Buzăşti, boieri, cotropesc silişte 176.
Buzău, episcopie 46, 47.
Buzău, judeţ, sate din ~ 77, 81, 277.
Buzău, oraş 195, 244, 257, 271, 277; gîrlă domnească şi mori în jos de oraş 259; loc de grădină 259, 261; meşteri 261; călăraşi 150; bătrînii oraşului 259, 261; popi 259, 261; m-rea Banul (Blagoveştenia): mori, vie, egumen 147, 259, 261.
Buzău, rîu, matcă veche 157; mori pe ~ 157, 259, 261, 271.
Buzea, unchiul lui Marco postelnic din Curte, stăpîn 228.
Buzescul v. **Radul Buzescul** şi **Stroe Buzescu.**
***Buzeşti,** sat <probabil j. R. Sărat; lîngă Voineşti r. Brăila>, parte cu pădure vîndută de Baciul vornic ş.a. lui Isar cămăraş II.
Buzeşti, sat <j. Gorj; r. Gilort>, parte vîndută de Tatomir lui Voico 34.
Buzilă v. **Radul Buzilă.**
Buzinca (Buzenca) mare vistier, stăpîn în Cepturi, Zoreşti ş.a. 113, 114, 145, 157; 277; în sfatul domnesc 6, 10, 16, 18, 19, 26, 27, 29, 32, 34, 38, 40, 42, 45—47, 50, 53, 56, 64—66, 70—73, 76—78; martor 76, 91, 100, 111, 124, 130, 141, 143, 208, 255, 275.
Buzinca al Ceauşului I.

C

Ca... v. **Cacova,** sat.
Cabarţun v. **Stan Cabarţun.**
***Cacaleţi,** sat <j. Vîlcea; lîngă Căzăneşti c. Rîureni r. R. Vîlcea> 249.
***Cacaleţi** (Cacaliţi), sat <j. Ialomiţa; probabil Malul Roşu r. Urziceni> 97, 111, 112.
Cacămeiu, sat <j. Ialomiţa; Cacomeanca, Grădiştea r. Călăraşi>, popă 171.
Cacova, sat <j. Vîlcea; Piscu Mare r. R. Vîlcea> 51, 232, 272; probabil acelaşi: **Ca...** 272.
Cacova, sat 172.
Calafat v. **Diiu.**
Calciul, postelnic, casa lui din Bucureşti 138.
Calciul, ţigan boieresc 40.
Calea, fiica lui Alăman, vinde parte în Voevoda 81.
Calea, fiica lui Cernica mare vornic, stăpînă de sat şi ţigani 70, 271.
Calea, fiica lui Chircă din Negeşti, stăpînă în Hohîia 37, 56.
Calea, soţia lui Radu postelnic din Cepturoaia, stăpînă în Albeşti şi Idomireşti 117.
Calea, ţigancă boierească 195.
Calea... v. şi **Drumul...**
Calea Ocnei, sate pe ~ 51.
Calea Oii, sat pe ~ 202.
Calfa Radul (Calfa), părţile lui în Bălţaţi şi Bălţaţii-de-Jos 209, 213.
Calin v. şi **Călin.**
Calin din Călineşti, martor 148.
Calin din Drăgoi, martor 168.
Calinic, episcop al Preslavei 12.
Caloeana, teslar din Tîrgovişte, martor 246, 283.
Calotă din Baloteşti, martor 230.
Calotă din Cîmpina, fiul lui Palaloga logofăt, martor 209, 213.
Calotă, ginerele lui Dumitru judeţ din Bucureşti, vinde vie 56.
Calotă logofăt, fiul lui Hamza banul din Pîrîiani, stăpîn în Copăcel şi Spineni 131, 141, 182, 195.
Calotă postelnic din Boziani, stăpîn în Brăgăreşti 243; martor I.
Calotă postelnic din Zătreni, stăpîn de ţigani, aldămăşar 195.
Calotă vornic al doilea, martor în marele divan 19, 124, 143, 189, 194, 284.
Calotici ban din Căpreni, martor 195.
Calur, megiaş din Aldeni, martor 101.
Canea, rumân din Grădiştea-de-Vale 165.
Cantacuzino v. **Costandin Catacuzino.**
Caplea, jupaniţă, dăruieşte prăvălii în Bucureşti m-rii Plumbuita 85.
Caracal, oraş domnesc, pîrcălabii oraşului poruncesc în sate 139; pîrcălabi, judeţ şi pîrgari, negustori 191.
Caracaş v. **Stan Caracaş.**
Caragaţă v. **Milcu Caragaţă.**
Caragea v. **Enache Caragea.**

Caranica, negustor din Caracal, martor 191.
Carpen, sat <j. Mehedinţi; r. Vînju Mare> 98.
Cartarie, ucigaş, fugit în Moldova 65.
Catacuzino v. **Costandin Catacuzino.**
Catargiu, Catargiul v. **Enachi Catargiul.**
Caterina, doamnă, soţia lui Alexandru Mircea voievod, ctitoră a m-rii Plumbuita, donatoare 85.
Caterina, vistiereasa, soţia lui Vasilie vistier, stăpînă în Lungi 87.
Cautca v. **Radul Căute.**
Cazan v. şi **Căzan.**
Cazan, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.
***Căcaţi** de lîngă Dîmboviţa, sat <probabil Popeştii-Manuc or. Bucureşti>, dăruit de Pană vistier m-rii Sf. Ecaterina 13; dăruit de Mihai Viteazul m-rii Mihai Vodă 38.
***Căcănăul,** sat <j. Teleorman; Vînători r. Zimnicea>, în hotar cu Voevoda 81.
Căciulat, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.
Căciulat, partea lui în Cureşti 171.
Căciulaţi v. **Cuciulaţi,** sat.
Căldăruşi (Căldăruş, Căldăruşii) pe Slănic, sat <Căldăruşa r. Buzău>, parte dată de Stoica al lui Vîrfari 101.
Călimăneşti, sat <or. Rîmnicul Vîlcea>, al m-rii Cozia, scutit de dări 47.
Călin v. şi **Calin.**
Călin, moşnean rumânit din Gostavăţu 82.
Călin, partea lui în Stanca-de-Vad 185.
Călin, tatăl lui Stan rumân din Tîncăbeşti 71, 79.
Călina, partea ei în Cîndeşti 15.
Călina, sat <j. Vîlcea; r. Drăgăşani> 151.
Călineasa, pîrîu la *Spineni <j. Gorj; lîngă Pîrîieni r. Olteţu> 182.
Călineşti, sat <j. Prahova; r. Cîmpina> 209, 213, 275; în hotar cu Bălţaţii-de-Jos 255; slobozie 55.
Călineşti, sat <din Lovişte; r. R. Vîlcea> 148.
***Călugăreni,** sat <probabil Valea Voevozilor or. Tîrgovişte>, dăruit de Necula paharnic din Cornăţeni lui Drăghici postelnic; rumâni sloboziţi 198.
***Călugăreni,** silişte <j. Dolj; lîngă Bistreţu r. Băileşti>, slobozie a m-rii Tismana 135.
Căneşti v. **Cîineşti,** sat r. Olteţu.
Căpăţineşti din jud. Buzău, sat <or. Buzău>, părţi cumpărate de Crăciun şi Stoican 77.
Căpitan-paşa, face cetate la Dogangheci 227, 237.
Căpreni, sat <j. Dolj; r. Gilort> 195; probabil acelaşi: **Căpreani,** slobozie 55.
Căpriorul (Căprior), sat <j. Dîmboviţa; r. Tîrgovişte>, delniţe vîndute de Dan ş.a. lui Mihaiu legănariul 222.
Căptariu v. **Radul Căptariu.**
***Cărămideşti,** sat <j. Ilfov; lîngă Brezoaia r. Răcari> 99, 170.
Cărpeniş (Cîrpenişu), sat <j. Argeş; r. C. de Argeş>, în hotar cu Cepari şi Rudeni 202.
Cătărău, rumâni din Albeşti 117.
Cătruneşti v. **Crătuneşti,** sat.
Cătun, sat <j. Prahova; probabil r. Ploieşti> 162; **Cătunul-lui-Laiotă,** vie vîndută de popa Ignat ş.a. lui Hriza fost mare vistier 56.
Căţa v. **Dan Căţa.**
Căute v. **Radul Căute.**
Căzan v. şi **Cazan.**
Căzan din Tătărani, jurător 56.
Căzan pîrcălab din Caracal, martor 191.
Căzan, popă din Brăneşti, cumpără parte în Brăgăreşti 243.
Căzăneşti, sat <j. Ialomiţa; probabil r. Slobozia> 61.
***Căzăneşti,** sat <probabil r. Gorj>, parte întărită lui Mîinea din Arcani 161.
Ceauşul v. **Buzinca al Ceauşului.**
Celebiul v. **Costandin Cilibiul.**
Cenoşe v. **Oprea Cenoşe.**
Cepari jud. Argeş, sat <r. C. de Argeş>, hotare; cu pădure, vad de moară şi rumâni, al lui Stanciul logofăt 202.
Cepariul v. **Stanciul Cepariul.**
Ceple, sat <j. Gorj; Ceplea r. Filiaşi> 231.
Cepturile (Cepture, Cepturele, Cepturi), sat <j. Săcuiani; Ceptura r. Mizil> 209, 213; parte vîndută de Tanasie postelnic lui Buzinca vistier 113, 114; parte cu vii dată de Iorgache vornic fiicei sale Dumitra 258; părţi cumpărate de Isar cămăraş I.
***Cepturoaia,** sat <j. Romanaţi; Călui r. Balş> 117, 227, 237.
Ceraş, sat <j. Săcuiani; r. Teleajen> 40.
Cercel v. **Oprea al lui Cercel.**
Cerna, vinde vie în dealul Tîrgoviştei 126.
Cernat v. **Piscul lui Cernat** şi **Rîul lui Cernat.**
Cernat logofăt din Puţinei 166; martor 277.
Cernat pîrcălab din Ioneşti 75; cumpără parte 74.
Cernat, rumân din Ezemşe, iertat 98.
Cernat (Certat), rumân din Ulea 121, 141.
Cernăteşti, deal <j. Săcuiani; c. Valea Călugărească r. Ploieşti>, vie dăruită m-rii Malamuc de Iane Ghiormescul 36, 45.
Cernea, tatăl lui Tudor din Buciumeni 40.
Cerneţi (Cerneţu), sat <j. Mehedinţi; r. T. Severin> 137; popă 115.
Cernica din Foleşti, martor 233.
Cernica din Şerbeşti, martor 170.
Cernica, vinde parte în Bugheni II.
Cernica (Cerneca) vornic, fost mare vornic, soţul Cheajnei 9, 205; stăpîn în Mărăcineni, Brăneşti ş.a. 70; hotarnic 83 (?), 171; sluga sa 271.
Cerno Grama v. **Grama Negrul.**
Certat v. **Cernat rumân.**

Cetatea lui Coman, top. <j. Mehedinți; probabil la Cetate r. Calafat>, în hotar cu Dîrvariul 116.
*****Cetățele** jud. Ialomița, sat <lîngă Grivița r. Slobozia>, parte vîndută de Dumitrașco comis lui Enachi fost mare postelnic 112.
Cetățuie, sat <j. Mehedinți probabil Cetate r. Calafat>, în hotar cu Dîrvariul 116.
Cheajna v. și **Chiajna**.
Cheajna (Cnejna) vorniceasa, soția lui Cernica mare vornic, stăpînă în Mărăcineni, Brănești ș.a. 70, 205, 271, 282; volnicită să-și strîngă rumâni fugiți 9; iartă rumâni 30.
Cheojd, sat <j. Săcuiani; Starchiojd r. Teleajen> 40.
Chera, soția lui Ștefan logofăt, vinde parte în Despicați 38.
Chera Cioceanca (Căra, Cheera din Cioceni) jupaniță, fiica Neacșei Groasa din Cioceni, părțile ei în Cepturi și Romceani 113. 114, 125.
Cherața, jupaniță, mama lui Leca aga, stăpînă în Tîncăbești 71, 79.
*****Cherba**, sat <j. Săcuiani; or. Urlați r. Ploiești>, părți cu vii în dealul Cherbei și rumâni lăsate de Iorgache vornic din Cozleci nepotului său Iordache și m-rii Malamoc 258.
Cherca v. **Chirca**.
Chiajna v. și **Cheajna**.
Chiajna din Glăvănești, mama jupaniței Maria 40.
*****Chiceani** (Cliceni), sat <j. Vîlcea; probabil r. Horezu> 27, 226.
Chiotă din Sulari, boier hotarnic 176.
Chirca comis, cumpără părți din Copăcel 84.
Chirca din Cîinești, aldămășar 53.
Chirca (Chircă) din Negești, tatăl Calei ș.a. din Hohîia 35, 37, 56; martor 162.
Chirca din Păușeștii-de-Otăsău, vinde locuri la Crînguri 233; martor 232.
Chirca din Voinigești v. **Chircă a Mufăi**.
Chirca (Chircă), fiul lui Chircă din Negești, stăpîn în Hohîia 37, 56.
Chirca (Cherca), fiul lui Lupșan din Tîrșor, vinde părți din Băbeni și Cîrciumari 197.
Chircă a Mufăi, vișinii lui în Voinești 175; probabil același: **Chirca din Voinigești**, martor 238.
Chirco, moșnean rumânit din Dîrvariul 116.
Chirfotă, popă domnesc din Tîrgoviște, martor 218.
Chirfoteasca v. **Drăghici al Chirfoteascăi**.
Chiriac, fiul lui Cîrstea, vinde moară pe Jiu 228.
Chiriac, fratele lui Fuga și al lui Socol, stăpîn în Despicați 38.
Chiriiac postelnic din Ștefoae, martor 31.
Chiril, patriarh al Constantinopolului, dă cărți 11—13, 55.
Chisar paharnic din Mihăești, stăpîn în Copăcel 84; martor 195.
Cilibiul v. **Costandin Cilibiul**.
Cioban, moșnean rumânit din Voevoda 81.
Cioboata v. **Badea a lui Cioboata**.
Ciobotă v. **Stoica Ciobotă**.
Ciocadea (Ciocade), sat <j. Gorj; r. Gilort>, părți ale lui Vlăduțul postelnic din Bibești, ale lui Barbul și ale Dobrei 174, 274.
Ciocănești, sat <j. Ialomița; r. Călărași>, în hotar cu Cunești și Curești; rumânit de Mihai Viteazul, dăruit m-rii Mihai Vodă 38, 171.
Cioceanca v. **Chera Cioceanca**.
Cioceni (Ciocini), sat <j. Săcuiani; r. Ploiești> 113, 125.
Ciolan v. **Vladul lu Ciolan**.
Ciolca (Cioloca) din Bibești, boier tocmelnic, martor 174, 274.
Ciomag v. **Toader Ciomag**.
Ciona, fiul lui Nicola armașul, stăpîn de țigan 264.
*****Ciorani**, sat <probabil j. Argeș; lîngă Niculești r. Drăgășani> 168.
*****Ciorăști**, sat <Cilibia r. Buzău> 10, 166, 261.
Cioroiaș, sat <j. Dolj; r. Băilești> 176.
Cioroiul v. **Dragomir Cioroiul**.
Circel v. **Stanciul Circel**.
Cireașov (Cireșov), sat <j. Olt; r. Slatina>, funii vîndute de Dragomir popii Manea 245; **~din-Deal** 245.
Cireșul (Ciriș), top. la Genuneni <j. Vîlcea; r. Horezu> 31.
Cislău, sat <j. Săcuiani; r. Cislău> I; rumâni fugiți ai m-rii Aninoasa 240.
Cismănești v. **Păușești**, sat.
*****Ciucelul** jud. Mehedinți, sat <lîngă Glogova r. Strehaia>, parte a lui Necola din Glogova 137.
Ciucul din Cîinești, aldămășar 53.
Ciucur din Clinceni, aldămășar 27.
Ciuhul v. **Ghiuorman al lui Ciuhul**.
Ciulinița, sat <j. Ialomița; Ciulnița r. Slobozia> 100.
*****Ciulnița de Jos**, sat <j. Dolj; lîngă Malu Mare r. Craiova>, parte închinată de Ștefan călugărul Patriarhiei din Alexandria 60.
*****Ciumernic**, sat <or. București> 2.
Cizic, mitropolie <Turcia> 11, 13.
Cîddău, delnița lui în Rîugeni 192.
*****Cîinești pe Olteț** (Cănești), sat <j. Gorj; lîngă Pîrîieni r. Oltețu>, parte a lui Danciul logofăt 195.
*****Cîinești** (Cîiniști), sat <j. Vîlcea; lîngă Surpatele r. R. Vîlcea>, vie vîndută de Oprea ș.a. jupaniței Maria 54; Stanciul fusar rumânit de Sima al doilea logofăt 267, 272.
Cîlceasca v. **Clăcești**, sat.
Cîlnău, sat <or. Buzău> 150.
Cîmpenii de la Gîrla Neagră, sat rumânit de Mihai Viteazul și dăruit m-rii Mihai Vodă 38.

Cîmpina, sat <j. Prahova; or. Cîmpina> 209, 213.
Cîmpulung (Cîmpul Lungu, Dălgopolia, Dolgopole), oraş 75; popi 31, 181, 222; localizare probabilă: <**Cîmpulung**>, biserica Sf. Troiţă, popă 263.
***Cîmşor,** sat <j. Dîmboviţa; Găiseni r. Titu> 31.
Cînda, moşnean rumânit din Dîvariul 116.
Cîndeşti, sat <r. Buzău> 253; părţi cu vie ale lui Dobrin din Cîrlomăneşti, Negulii ş.a. 15; vie şi părţi de moară vîndute de Baciul vornic şi Nicoară iuzbaşa lui Isar cămăraş I.
Cîpoaia, rumân din Stăneşti 99.
Cîrcioe, sat <j. Dolj; Cîrcea r. Craiova> 195.
***Cîrciumari,** sat <j. Săcuiani; lîngă Vadu Părului r. Ploieşti>, parte vîndută de Cherca lui Neagul din Negoeşti şi fraţilor săi Gherghe şi Antonie <Vodă> 197.
Cîrjău (unde a stat ~), stăpîn în Bojoară şi Valea Oraşului 42.
Cîrlig din Ioneşti, martor 75.
Cîrlomăneşti, sat <r. Buzău> 15, 157.
Cîrna, soţia lui Cîrstianov logofăt, vinde loc cu pivniţă în Bucureşti 14.
Cîrna, top. la Voevoda <j. Teleorman; r. Alexandria> 81.
Cîrneci, rumân din Cherba 258.
Cîrpenişu v. **Cărpeniş,** sat.
Cîrstea cel mic, vinde vie în Cătunul lui Laiotă 56.
Cîrstea din Cacaleţi, martor 249.
Cîrstea din Lacul Lung, tatăl Marici 170.
Cîrstea din Săteni, fiul lui Vintilă din Săteni, boier tocmelnic, martor 200, 218, 252, 274.
Cîrstea din Tîrşor, martor 197.
Cîrstea, fiul lui Dima postelnic, dăruit în Budureşti 198.
Cîrstea, fiul popii Stanciul din Tîrgovişte, martor 220.
Cîrstea, fratele lui Bunea, vinde parte în Voevoda 81.
Cîrstea, fratele lui Buzea, moara sa pe Jiu 228.
Cîrstea, grămătic din Tîrgovişte, scrie zapis 127.
Cîrstea logofăt din Bătrîni, martor 40.
Cîrstea logofăt din Buciumeni v. **Cîrstea Buciumeanul.**
Cîrstea logofăt, soţul Anei, vinde vie în Tîrgovişte 127.
Cîrstea, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.
Cîrstea, moşnean rumânit din Glupavi, se răscumpără 72.
Cîrstea, moşnean rumânit din Nucet 82, 143; se răscumpără fără ocină 143.
Cîrstea, moşnean rumânit din Voevoda 81.
Cîrstea, rumân din Ulea 121, 143.
Cîrstea (Cîrste), ţigani boiereşti 33, 92, 257.
Cîrstea Buciumeanul (Cîrstea) logofăt din Buciumeni, martor 40, 277.
Cîrstea Zgribcea, vinde vie în Cătunul lui Laiotă 56.
Cîrsteşti, sat <j. Dîmboviţa; Cristeasca r. Ploieşti>, popă 92.
Cîrstian v. şi **Crăstian.**
Cîrstian, cumpără parte în Brăgăreşti 243.
Cîrstian, cumpără parte în Oteşani 27.
Cîrstian din Bărbunceşti, megiaş tocmelnic 15.
Cîrstian din Bereşti, în pricină cu Dochia vistiereasa pentru parte din Peştişanii-de-Jos 73.
Cîrstian, fiul popii Stanciul, vinde parte în Bereni 151.
Cîrstian (Cîrstüan) postelnic din Boteni, martor 212, 215, 221, 226, 272.
Cîrstiian, vinde parte în Genuneni 31.
Cîrstian al lui Guţă din Verneşti, martor 150.
Cîrstianov v. **Crăstian** logofăt.
Cîrstina, ţigancă boierească 92.
***Cîrstieneştii** de pe Colentina, sat <Herăstrău or. Bucureşti> 206, 254; părţi ale lui Cernica vornic ş.a. cumpărate de Dumitru Dudescul vistier 208, 271.
Cîrştov al lui Răducu, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.
Cîrtojani, sat <j. Vlaşca; Cîrtojanca r. Videle>, parte din plasa de jos dăruită de Para paharnic lui Enachi 160.
Clanţa numit Pădureţii de la Iutele, sat <Herăstrău or. Bucureşti>, vîndut de Miroslav mare logofăt lui Hriza mare vistier; încercare de judecire 56.
Clăceşti, sat <Cîlceasca r. Muscel> 40.
Cliceni v. **Chiceani,** sat.
Cliciul (Clici), sat <j. Ilfov; Clinciu r. Olteniţa>, parte cu gîrlă şi rumâni a lui Necula paharnic din Cornăţeni ş.a. 62, 198.
Climent (Clement), mitropolit al Priconisului 11, 13, 55.
Clitea din Teleşti, vinde loc şi vie în Bogdăneşti 73.
Clocotăneasa v. **Nedelca Clocotăneasa.**
Clocotici, sat <j. Argeş; Bradu Clocotici r. R. Vîlcea>, popă 148.
Cnejna v. **Cheajna** vorniceasa.
Coadă vătaf din Măniaci, martor 40.
Coandă din Rîmnic, tatăl lui Stoica 238.
Coavăr, via lui în dealul Zoreştilor 277.
Coborîşu v. **Pogorîşu,** sat.
Cociorbrei v. **Stan Cociorbrei.**
Cocîrtaiu din Vaidieşti, delniţa lui în Ioneşti 74.
Cocorăşti, sat <j. Prahova; r. Ploieşti> 92; în hotar cu Brătieşti 19; vad de moară dăruit de Maria, fiica lui Mihalcea ban lui Radul logofăt 19; probabil acelaşi: 131, 141, 185, 186, 251.
Cocorova, sat <j. Dolj; r. Filiaşi> 183, 225.
Cocuşel v. **Slăvit Cocuşel.**
Cojeşti, sat <j. Ilfov; r. Lehliu> 17.
Colceac căpitan, martor în Tîrgovişte 127.

Colceac (Conceac), top. la *Stănești <j. Ilfov; lîngă Valea Colceagului r. Urziceni> 99, 235, 248.
Colentina (Colintina), gîrlă, sate și mănăstire pe ~ 13, 21, 70, 85, 118, 271; mori pe ~85, 163; pod peste ~ 138.
Colțea v. **Radul al lui Colțea.**
Colțea din Șchei, martor 92.
Coman v. **Cetatea lui Coman și Grui lu Coman.**
Coman din Călinești (?), martor 255.
Coman din Cojești (?), martor 17.
Coman din Costiani, vinde parte în Scurtești 271.
Coman din Pietrari, martor 226.
Coman, pitar din Costeni, locul lui de casă în București 92.
Coman, rumân din Dălbănești 275, 276.
Coman, rumân din Măneștii-de-Jos, mutat la Stoenești 19.
Coman, vinde parte în Boleasca 108.
Comana (Icomane) pîrcălăboaia, soția lui Cernat pîrcălab din Ionești 74.
Comani, sat <j. Olt; r. Drăgănești-Olt> 32, 227, 237.
***Comișani,** sat <j. Teleorman; lîngă Seaca r. T. Măgurele>, căldărar 81.
Conceac v. **Colceac**, top.
Conda (Coonda) mare armaș, jurător, martor 117, 176, 231, 255.
Constantie, mitropolit al Mitilenei 13.
Constandin v. **Costandin.**
Constantinopol (Țarigrad), oraș 227, 237; haraciul Țării Românești plătit la ~273; chihaie 72; patriarhia de Constantinopol (Noua Romă, Țarigrad) 11—13, 46, 47, 50, 55, 72.
Contești, sat <j. Dîmbovița; r. Titu>, parte lăsată de Necula paharnic din Cornățeni unchiului său Socol paharnic; rumâni sloboziți 198.
Copaciul lui Turbure, top. la Dîrvariul <j. Mehedinți; r. Calafat> 116.
Copăcel jud. Vîlcea, sat <or. Ocnele Mari>, funiile lui Ivanco, Stan pîrcălab și Radul vistier 84; parte cumpărată de Hriza mare logofăt de la Hamza din Pîrîiani și dată în schimb lui Vladul fost mare vistier 131, 141.
Copăceni, sat <j. Vlașca; probabil r. Giurgiu> 211.
Copăceni, sat <j. Vîlcea; r. R. Vîlcea> 148.
Copăceni, sat <probabil r. Gorj>, parte cu vecini, mori și vie dăruită m-rii Strîmba de Dochia vistiereasa; casa ei 76, 124.
Copăcioasa, sat <r. Gorj> 64.
Copăcioasa, top. la *Bălteni <j. Mehedinți; Copăcioasa r. Filiași> 59, 204.
Copită, moșnean rumânit din Tîncăbești 71, 79.
Corbi, sat <j. Vlașca; Corbii Mari r. Titu> 185.
***Corbi,** sat <lîngă Șofrăceni r. Gorj> 228.
Corbii de Piatră, m-re <j. Muscel; r. C. de Argeș>, stăpînă în Valea Orașului și Bujoară; în pricină cu Neagoe din Corbușori și cu satul Nucșoara 42.
Corbul v. **Piscul Corbului.**
Corbul, moșnean rumânit din Dîrvariul 116.
Corbul, top. la Cepari <j. Argeș; r. C. de Argeș> 202.
Corbușori, sat <j. Muscel; Corbșori r. C. de Argeș> 40, 42.
Corenschi v. **Dumitru Corenschi.**
Corint, mitropolie <Grecia> 55.
Corlată v. **Barbul Corlată.**
Corlătescul v. **Radul Corlătescul.**
Corlătești jud. Romanați, sat <r. Caracal>, dat zestre de Radul comis Corlătescul fiicei sale Florica 137.
Cornățelul, pîrîu la Cepari <j. Argeș; r. C. de Argeș> 202.
Cornățeni, sat <j. Dîmbovița; Cornățelu r. Titu> 62, 63, 66, 92, 100, 111, 112, 138; parte lăsată de Necula paharnic unchiului său Socol paharnic, rumâni sloboziți 198.
Cornea din Slatina, casa lui 245.
Cornea din Șolomonești, martor 174.
Cornești, sat <j. Dîmbovița; r. Ploiești> 33, 92.
Cornet, sat <probabil j. Dolj; r. Craiova> 186, 195.
Cornilie, mitropolit al Methymnei 55.
Corzi (Corzei, Corzie, Corziești), sat <j. Mehedinți; Corzu r. Strehaia> al m-rii Tismana, ținut în silă de Ion comis din Paia; pricină cu Lațco paharnic și fiul lui Preda postelnic 49, 102, 132, 179.
Cosoroavă v. **Pîrvul Cosoroavă.**
Costache Roș, vinde în Mihnești I.
Costanda sluger v. **Costea.**
Costandin mare clucer v. **Costandin Cilibiul.**
Costandin, cojocar, locul lui de casă în București 282.
Costandin, croitor, în pricină cu Fota teslar pentru vie în dealul Tîrgoviștei 126.
Costandin, cupar, martor, semnează grecește 134, 244, <257>; probabil același: în pricină de rumânire cu satul Strehaia 279.
Costandin, fiul lui Necula Avanul sluger, vinde în Deșirați 97, 111, 112; stăpîn de țigani 247, 251.
Costandin, ginerele lui Neagoe din Tîrgoviște 126.
Costandin, popă din București, tatăl Elinei jupanița lui Neagoe logofăt din Tîrgoviște 115.
Costandin, popă de la Raova, traduce act domnesc 182.
Costandin, popă din Roșii, martor 195.
Costandin, popă, locul lui de casă din București 68.
Costandin, popă, locul lui pe Colentina 163.
Costandin postelnic <viitorul Constantin Șerban voievod>, fiul Elinei, în pricină pentru satul Tîntava 115.
Costandin, țigan boieresc, apoi mănăstiresc 258.
Costandin, vinde parte în Bujorani 249.

Costandin Catacuzino (Constandin) mare postelnic, viile lui în Tîrgovişte 7, 127; în sfatul domnesc 6, 10, 16, 18, 19, 26, 27, 29, 32, 34, 38, 40, 42, 45—47, 50, 53, 56, 64 66, 70—73, 76—79, 81, 82, 85, 86, 88, 90, 92, 98—100, 103, 111, 112, 115 119, 123, 125, 136, 137, 141, 149—151, 153, 154, 157, 158, 161, 163, 166, 168, 170, 171, 173, 174, 176, 177, 180, 182, 194, 195, 202, 203, 205, 207, 209, 211, 213, 222, 225, 228, 230, 237, 243, 251, 254, 257, 261, 271, 272, 276, 277, 280, 281; I, II; martor 12, 60, 76, 124, 255; semnează greceşte 255.

Costandin Cilibiul (Constantin, ~ Celebiul) mare clucer, martor în marele divan 12, 60, 91, 100, 111, 143.

Costandin Pîrţache, martor 157.

Coste din Slănicul-de-Jos, martor 104—107, 146.

Costea grămătic, martor în Bucureşti 61.

Costea postelnic, martor 93.

Costea (Costanda, Coste) mare sluger, chihaie la Ţarigrad; dăruit de Radu Şerban cu satul Glupavi, casa lui la Crevedia 73; dă dispoziţii administrative 169; martor 127, 143, 244, 257; probabil acelaşi: **Costanda** sluger din Bucureşti, cumpără parte în Dobroţei 138; martor 242.

Costea stegarul, cismar, prăvăliile lui în Bucureşti 85.

Coste Ţalapi (Coste), jupîn din oraşul Floci, martor, semnează greceşte 268.

***Costeni,** sat <j. Ilfov; probabil lîngă Spanţov r. Olteniţa>, rumânit de Mihai Viteazul şi dăruit m-rii Mihai Vodă 38.

***Costeni,** sat <j. Ialomiţa; lîngă Bora oraşul Slobozia> 93—97, 111.

Costescul (Costeştii) rumâni din Stăneşti, încearcă să se rejudecească 235, 248.

Costeşti, sat <j. Vîlcea; r. Horezu> 232; al m-rii Bistriţa, scutit 46.

Costiiani, sat <r. R. Sărat> 271; probabil acelaşi: **Costeni** 92.

Costin postelnic al doilea, din casa domnească, dăruit de Radu Mihnea cu satul Plăviceni 203.

Coşuna de lîngă Craiova, m-re <or. Craiova>, ctitor, sat, egumen 176.

Coteneşti, sat <r. Muscel> 181.

Coteşilă, vinde parte în Bălţaţi 209, 213.

Coteşti, sat <r. Muscel> 10, 22, 89; livadă vîndută de Vlaicul şi Tatul lui Mihai legănarul 222; popă 107, 146.

Cotirlă v. **Neagoe Cotirlă.**

Cotorogea v. **Radu Cotorogea.**

Coţăfean v. **Mihai Coţăfean.**

***Coţăiani,** sat <j. Dîmboviţa; lîngă Vulcana r. Tîrgovişte> 185.

Coţi v. **Gheorghe Coţi.**

Cotobea din Voinigeşti, martor 238.

Cotofeni, sat <j. Dolj; r. Craiova> 32, 98, 174, 231.

Covăciţa (Covăciţă), top. la balta Bistreţ <j. Dolj.; r. Băileşti> 199, 256, 260.

Cozia, m-re <j. Vîlcea; r. R. Vîlcea>, sate, săteni nesupuşi 47, 63, 66, 139; egumen 46, 47, 66.

***Coziiani,** sat <probabil lîngă Coteşti r. Muscel>, livadă cumpărată de Duca legănarul 222.

Cozleci v. **Dumitru Cozleci.**

Cozleci, sat <j. Prahova; r. Ploieşti> 258; parte fără rumâni dată la înfrăţire de Iorgache sluger lui Ionaşco postelnic 40.

Cozma din Voinigeşti, martor 238.

Cracea din Găunoş, jurător 171.

Craiova (Craiuova), oraş, mănăstire lîngă ~ 176; bani de ~ 137, 153, 273, I; ispravnici de ~ 73, 77-79, 81, 82, 85, 86, 90, 92, 100, 103, 111, 112, 115, 116, 119, 125, 136, 137, 225, 260; pricină judecată la ~ 8.

Craiuoveşti, familie, stăpînă a satului Strehaia 279.

Crasna jud. Gorj, sat <r. Gilort> 174; întărit lui Stamati fost mare agă şi lui Dumitru postelnic Filieşanul 229.

Crăciun, cumpără parte în Căpăţîneşti şi vie în Zoreşti 77.

Crăciun din Bădeni, martor I.

Crăciun din Bălaci, jurător 56.

Crăciun din Cîrlomăneşti, martor 157.

Crăciun din Pîrscov, jurător 239.

Crăciun din Titoi, martor 195.

Crăciun din Viezuri, vinde crivină 64.

Crăciun, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.

Crăciun, moşnean rumânit din Tîncăbeşti, încearcă să se judecească 71, 79.

Crăciun, popă din Tismana, în pricină pentru Peştişanii-de-Jos 73.

Crăciun, rumâni din Cîrstieneşti 271.

Crăciun, tatal lui Gherghi postelnic martor în Tîrgovişte 218.

Crăciun al lui Lucan, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.

Crăciun Vînăt (~ Vînătul), măcelar, tatăl lui Bran biglarul, locul lui de casă în Bucureşti 68.

Crăstian logofăt, martor 61; probabil acelaşi: **Cîrstianov** logofăt, vinde loc cu pivniţă în Bucureşti 14.

Crătuneşti, sat <j. Ilfov; Cătruneşti r. Urziceni>, părţi vîndute de Voicilă logofăt şi Şteful logofăt lui Hriza fost mare vistier 54, 56.

Creaţa, sat <j. Dîmboviţa; probabil Creţuleşti r. Găeşti> 257.

Creţu din Şasa, jurător 64.

Creţul v. **Dragomir Creţul.**

Crevădie, sat <j. Vlaşca: probabil Crevedia r. Titu>, casa lui Costea sluger arsă 72.

Cricov, rîu <Cricovul Sărat>, mori pe ~ 258.

Cristeasca v. **Cîrsteşti,** sat.

Critico v. **Gheorghe Critico.**

Criva, sat <j. Romanaţi; r. Slatina> 227, 237.
Crivăţ, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.
Crivina Lecăi, top. la Ciocade <j. Gorj; r. Gilort> 274.
Crîngeni, sat, parte vîndută de Slăvit Cocuşăl lui Stoica din Periaţi 133.
Crînguri, top. la <Păuşeşti-Otăsău j. Vîlcea; r. Horezu>, locuri vîndute de Radul Berce ş.a. lui Sima logofăt 233.
Crucea lui Iştfan din Bucureşti 280.
Cruşovul jud. Romanaţi (Cruşov), sat <r. Corabia> 191; vîndut cu pădure, vii şi rumâni de Preda sluger lui Trufanda mare vistier 227, 237.
Cuciuc v. **Barbul Cuciuc.**
***Cuciul,** lîngă Gherghiţa, sat <j. Ilfov; Palanca r. Ploieşti>, făcut palancă de Radu Şerban, dăruit lui Radu logofăt 18.
Cuciulaţi, sat <j. Ilfov; Căciulaţi r. Urziceni> 35, 37, 56, 230.
***Cucleş,** sat <j. Prahova; lîngă Mărginenii-de-Jos r. Cîmpina> 213, 255.
Cucuescul v. **Vucea Cucuescul.**
Cucul v. **Stoica Cucul.**
***Cuiburi** (Cuibure), sat <j. Ialomiţa; or. Slobozia> 96, 100; părţi vîndute de Dragomir ş.a. lui Enache mare postelnic 94, 112.
Cujmir v. **Cuşmir,** sat.
Cuneşti, sat <j. Ialomiţa; r. Călăraşi>, în hotar cu Ciocăneşti şi Cureşti; parte rumânită de Mihai Viteazul şi dăruită m-rii Mihai Vodă; parte a lui Trufanda vistier 38, 83.
Curătura Stoicăi, top. la *Spineni <j. Gorj; lîngă Pîrîieni r. Olteţu> 182.
***Cureştii** de la baltă, sat <j. Ialomiţa; lîngă Cuneşti r. Călăraşi>, în hotar cu Ciocăneştii; parte cumpărată de Stan Dragoslav şi Căciulat 171; parte cu gîrlă a lui Mitrea comis din Stăneşti 44, 83.
Curmătură, top. la Cepari <j. Argeş; r. C. de Argeş>, 202.
Curnegru v. **Tudor Curnegru.**
Curtea, sat <Curtişoara r. Gorj> 228.
Curteşti v. **Scurteşti.**
Cuşmir (Cuşmirul), sat <j. Mehedinţi; Cujmir r. Calafat>, dăruit cu rumâni m-rii Cozia, de jupîneasa Maria 63, 66.
Cuştereni, sat <j. Ilfov; Frumuşani r. Olteniţa> 171.

D

D... vinde parte în Vai-de-Ei 154.
Dabe din Bucşani, martor 129.
Dabul v. **Dăbul.**
Dadul, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.
Damaschin, calugăr, stăpîn în Birci 140.
Damaschin, egumen al m-rii Aninoasa 240.
Dan v. **Lupul al lui Dan.**
Dan, delniţa lui în Căpriorul 222.
Dan din Afumaţi, martor 45.
Dan din Bîrzeşti, martor 212.
Dan din Drăgoiani, jurător 64.
Dan din Izvorani, martor 151.
Dan din Pişteşti, martor 64.
Dan din Sătcel, martor 34.
Dan din Viezuri, martor 64.
Dan, fiul Dobrei, în pricină pentru vie în Viezuri 64.
Dan, moşnean rumânit din Brăneşti 70.
Dan, moşnean rumânit din Buciumeni 38.
Dan, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.
Dan, popă din Peştişani, ginerele popii Radul din Stolojani, părţile lui în Peştişanii-de-Jos şi Băleşti 73.
Dan, rumân din Mărăcineni 70.
Dan, soţul Lazărei 196.
Dan <I>, voievod, fiul lui Radu, act de la ~199.
Dan <al II lea> voievod, act de la ~ 50.
Dan Căţa, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.
Danciul v. **Gorganul lui Danciul.**
Danciul v. **Ivan Danciul.**
Danciul ceauş din Cioroiaş, boier hotarnic 176.
Danciul clucer v. **Danciul Doicescul.**
Danciul, colibaş din Ilăreşti 16.
Danciul din Dobromirul (?), martor 17.
Danciul din Doiceşti v. **Danciul Doicescul.**
Danciul din Pîrîiani v. **Danciul** logofăt.
Danciul din Stroeşti, jurător 248.
Danciul, fiul lui Vintilă din Săteni, martor 218.
Danciol, jude din Voetinu, vinde parte în Pueşti 268.
Danciul logofăt din Pîrîiani, fiul lui Hamza banul, stăpîn în Cîineşti pe Olteţ, Spineni ş.a. 131, 141, 182, 195; martor, boier tocmelnic 56, 141, 230, 274.
Danciul logofăt din Uscaţi, jurător 2.
Danciol, popă din Gîrbovi, martor 268.
Danciul, rumân din Ezemşe, iertat de rumânie 98.
Danciul, rumân din Hăreşti 16.
Danciul, rumân din Voineşti 276.
Danciul vornic (?), martor 95.
Danciul vornic din Popeşti, pierde satul Dralea pentru o datorie 38.
Danciul Doicescu (Danciul), clucer din Doiceşti, stăpîn în Stroeşti, stăpîn de ţigani 184, 195, 284; jurător, martor 244, 247, 251, 257; probabil acelaşi: **Danciul,** vătaf din Doiceşti, tatăl lui Udrea 94 97, 111; martor, boier hotarnic 33, 94, 100.
Danie, popă, partea lui în Zlătărei 151.
Daniil, batrîn din Rîmnic, întocmeşte 175.
Daniil, mitropolit al Corintului 11, 55.
Daniil, mitropolit al Tebei 55.
Danul, sat <j. Argeş; Valea Danului r. C. de Argeş>, parte daruită de Thoma lui Oprea diacon 172; delniţe cu rumâni întărite lui Stanciul logofăt din Cepari 202.

Darciul din Bucureşti, tatăl lui Ivan 163.
Daşov, oraş <R.S.S.Ucraineană>, Alexandru Coconul la ~ 195, 277.
Datco v. şi **Detco.**
Datco din Foleşti, martor 233.
Datco, megiaş, din Căldăruşi, martor 101.
Datco, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.
Datco paharnic din Boişoara, martor 5.
David din Bărbăteşti, martor 272.
David din Foleştii-de-Sus, martor 226.
David din Obidiţi, martor 268.
David, tatăl lui Vlad din Poeşti 268.
Davideşti, sat <probabil j. Muşcel şi Pădureţ; r. Piteşti> 40.
Dăbul din Drăgoiani, jurător 64.
Dăbul, rumân din Ciocadea 174.
***Dăduleşti,** sat <j. Prahova; lîngă Tîrgşor r. Ploieşti> 40; parte dăruită de Radu Şerban lui Gherghe căpitan de dorobanţi; întărită lui Trufanda mare vistier 119.
Dăianul v. **Radu Dăianul.**
Dălban din Ueşti, martor 129.
Dălban, top. la Păuşeşti şi Băteşani <j. Vîlcea; r. Horezu> 226; locuri vîndute de Vladul ş.a. din Păuşeşti lui Sima logofăt 215.
***Dălbăneşti** pe Prahova, sat <j. Prahova; lîngă Dărmăneşti r. Ploieşti>, parte cu moară şi rumâni vîndută de Ianiu vistier lui Hrizea mare logofăt 275, 276.
Dăleanul v. **Stanciul Dăleanul.**
Dălgopole v. **Cîmpulung,** oraş.
Dămian căpitan de sîrbi, dăruit de Radu Mihnea cu satul Salcia 29.
Dămian vătaf, martor 268.
Dămiiani pe Slănic, sat <Gura Dimienii r. Buzău> 166.
Dănilă, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.
Dănilă, vinde parte din Cireş 31.
Dăr... moşnean rumânit din Gostavăţu 82.
***Dărăcănaţi,** sat <j. Dîmboviţa; probabil lîngă Poenari r. Titu> 170.
Dărjilă (Dîrjală) din Stroeşti, jurător 235, 248.
Dăsăraţi, Dăşiraţi v. **Deşiraţi,** sat.
Deadiul vătaf din Călineşti, martor 207, 213, 255.
Deadiul Bucureşteanul, martor 255.
***Deal,** sat <j. Vîlcea; lîngă Olteni r. R. Vîlcea> 175.
Dealul (Deal), m-re <or. Tîrgovişte>, drept de slobozie 90; vlădică 46, 47.
Dealul Mariţiei, top. la Cepturile <j. Săcuiani; Ceptura r. Mizil>, vie cumpărată de Isar cămăraş de la Stoica spătar ş.a. I.
Dealul Murei (~ Moarci), top. la *Spineni <j. Gorj; lîngă Pîrîieni r. Olteţu> 182.
Dediul v. şi **Deadiul** şi **Niţă Dediul.**
Dediul postelnic, nepotul lui Mihul spătar, cumpără parte din Poeşti 268.
Deduleşti v. şi **Dăduleşti** sat.
***Deduleşti** (Dediuleşti), sat <Potoceni or. Buzău> 145; partea lui Grozav, cotropită de Voico logofăt, întoarsă jupaniţei Stana 65; probabil acelaşi: **Diduleşti,** parte cu moară vîndută de Bădilă Neagoe lui Isar cămăraş I.
Deniacon din Curte, aldămăşar 228.
Desa, sat <j. Dolj; r. Calafat> 195.
***Despicaţi** jud. Ialomiţa, sat <probabil r. Urziceni>, parte cumpărată de Mihai Viteazul de la Ştefan logofăt ş.a., dăruită m-rii Mihai Vodă 38; parte întărită lui Bratu mare comis 125.
Despina v. **Dospina.**
Desul, Desus v. **Radul Desul.**
***Deşiraţi** (Dăsărăţi, Dăşiraţi, Dişiraţi) jud. Ialomiţa, sat <probabil or. Slobozia>, părţi vîndute de jupîneasa Vlădae, Costandin ş.a. lui Enache mare postelnic 91, 97, 109, 111, 112.
Detco din Brădiceni, aldămăşar 161.
Deva, mama lui Stoica 31.
Diduleşti v. **Deduleşti,** sat.
Diicul logofăt din Mogoşoaia, martor 31.
Diicul, vinde locuri la Fîntîna Urdei lui Sima logofăt 215.
Diiu, <oraşul Calafat>, vameşii de la ~ 199.
Dima v. **Pană al lui Dima al lui Luca.**
Dima croitorul v. **Dima Şchiopul.**
Dima din Berevoeşti, jupîn, vinde delniţă şi locuri în Răugeni 192; casa lui, martor 30, 146.
Dima judeţul din Tîrgul Jiu, dă carte 25.
Dima pitar, martor 278.
Dima, popă din Tîrgovişte, fiul popii Nenciul, martor 214, 218, 283.
Dima postelnic din Bezdina, martor 195; probabil acelaşi: cumpără părţi cu vii din Belcin 28.
Dima postelnic din Miarea, martor 195.
Dima postelnic, tatăl lui Cîrstea 198.
Dima a lui Luca v. **Pană al lui Dima al lui Luca.**
Dima Grecul din Gherghiţa, martor 45.
Dima Şchiopul, croitor din Bucureşti, martor 254; probabil acelaşi: **Dima,** croitor, martor 206.
Dimeşti, sat, parte lăsată de Necula paharnic unei mănăstiri 198.
Dimitraşco pitar v. **Dumitraşco** vistier.
Dimitrie dascăl la m-rea Motru, scrie carte 183.
Dimşa, cumpără parte în Bîrsoi 168.
Dîlga, sat <j. Dolj; r. Craiova> 185, 186, 195, 274.
Dîlga, sat <j. Ialomiţa; r. Lehliu> 171.
Dîmboviţa, judeţ, sate din ~ 141, 211.
Dîmboviţa, rîu 92, 280; pod peste ~ 158; sate pe ~ 13, 271, 276.
Dîmbovnic v. **Dumbrovnic,** rîu.
Dîrjală v. **Dărjilă.**
Dîrnul din Sătcel, martor 34.
Dîrstor (Drîstor), oraş <Silistra, R. P. Bulgaria>, pescari din ~ 44, 83.

Dîrvariul jud. Mehedinţi, sat <Dîrvari r. Calafat>, hotare; rumânit de Dumitru postelnic Filieşanul 116.
Dîrveşti v. **Dreveşti,** sat.
Doba, sat <j. Vîlcea; r. Slatina> 195.
Doboş v. **Ianiu Doboş.**
Dobra, fiica lui Viţelea din Viezuri, zălogeşte şi vinde parte cu vie 64.
Dobra, jupaniţă, fiica lui Vladul din Ciocadea, stăpînă 174, 274.
Dobra, ţigănci boiereşti 195, 198.
Dobra, vinde parte cu vad de moară în Voineşti lui Hriza mare logofăt 253, 276.
Dobraşa, soţia lui Drăgoiu din Drăceşti, vinde parte 17.
Dobre v. **Valea-lui-Dobre,** sat.
Dobre cel bătrîn, boier hotarnic la Pîrliţi 100.
Dobre, cojocar din Bucureşti, martor 167, 242; probabil acelaşi: **Dubre,** uncheaş, cojocar, martor la vînzare în Bucureşti 282.
Dobre din Ceraş, martor 40.
Dobre (Dobri) din Stăneşti, în pricină 235, 248.
Dobri din Stroeşti, megiaş tocmelnic 235.
Dobri logofăt, iscăleşte zapis pentru Crătuneşti 54.
Dobre, martor pentru vînzare în Crîngeni 133.
Dobre, moşneni rumâniţi din Dîrvariul 116.
Dobre, soţul jupaniţei Erina, cumpără parte cu vie în Verneşti 166.
Dobre, tatăl (?) lui Neagoe din Tîrgovişte 126, 220, 246, 283.
Dobre, ţigan boieresc 277.
Dobre, vinde vie şi loc în Cătunul-lui-Laiotă 56.
Dobriceni v. **Valea-lui-Dobre,** sat.
Dobrin din Cîrlomăneşti, cumpără parte cu vii în Cîndeşti 15.
Dobrin, logofăt din Ungurei, martor 21.
Dobrin (Dobrinu), rumân din Slănicul-de-Jos, încearcă să se judecească 104—106, 146.
Dobroeşti, sat <j. Ilfov; probabil or. Bucureşti> 209, 213.
Dobroiu (Dobrovoe), rumân din Podbeleşti mutat în Luciiani de mitropolitul Luca 201.
Dobromir ban, tatăl lui Mihail postelnic, vinde parte din Izlazul lui Mihnea Turcitul 12, 103.
Dobromir din Homeşti, martor 164.
Dobromir, popă din Hurez, martor 28.
***Dobromirul,** sat <j. Ilfov; probabil lîngă Cojeşti r. Lehliu> 17.
Dobroslav, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.
Dobroslav, rumân din Rădăcineşti 180.
Dobroşeşti (Dobroşăşti, Dobruşeşti), sat <j. Ilfov; c. Snagov r. Răcari> 23, 35, 56.
Dobrotă din Ueşti, martor 129.
Dobrotă, popă din Vlădeşti, scrie zapis 104—107; martor 146, 192.
Dobrotă, rumân din Măneştii-de-Jos, mutat în Stoeneşti 19.
Dobrotă Vulpe, martor 252.
***Dobroţei,** sat <j. Dîmboviţa; probabil lîngă Cornăţelu r. Titu>, pod peste Colentina; parte cu moară şi vie vîndută de popa Isar lui Costanda sluger 138.
Dochia, jupaniţă, sora lui Vlad postelnic şi a lui Pătru din Drăngeşti, vinde ţigan, scapă din robie pe fiica sa Păuna 141.
Dochia, ţigancă boierească 137.
Dochia vistiereasa, soţia lui Stoica mare vistier, ctitoră şi donatoare la m-rea Strîmba; judeceşte satele Hubavi şi Bălteni, dăruite de ea m-rii 76, 78, 124; stăpînă în Stoeneşti şi Peştişanii-de-Jos 19, 73.
Dogangheci, cetate <R.S.S.Ucraniană>, Miron Barnovschi şi Alexandru Coconul cu oastea la ~ 228, 238.
Doicescul v. **Danciul** ~ şi **Radul Doicescul** postelnic.
Doiceşti (Duiceşti), sat <j. Ialomiţa; probabil Cioara-Doiceşti, Bărăganul r. Brăila> 33, 92, 94—97, 111, 195.
Dol Slănic v. **Slănic.**
Domenic, mitropolie <Grecia> 11, 55.
Dona din Socoteni, martor 195.
Dona, moara lui în Ţigăneşti 89.
Dos, sat <j. Vîlcea; probabil Dosu c. Foleşti r. Horezu> 226.
Dospina (Dospenie, Dospinie), fiica popii Hrestodor, viile ei în dealul Tîrgoviştei 7.
Dospina, vinde parte în Budureşti 243.
Dosul Rugii, top. la *Spineni <j. Gorj; lîngă Pîrîieni r. Olteţu> 182.
Doxie v. **Idoxie.**
Dracul v. **Gherghe Dracul.**
Draga, soţia lui Bădină din Pîrliţi, vinde parte din Scurteşti 271.
Draghie v. **Gherghe al lui Drăghie.**
Draghie (Drăghiia), cumpără parte în Bîrsoi 168.
Draghiia iuzbaşă, martor în Tîrgovişte 127.
Draghia (Draghiia, Drăghiia), martor pentru Hohiia 23, 35, 37, 56.
Draghia, moşnean rumânit din Glupavi, se judeceşte 72.
Draghia, tatăl Ivanei din Bărbuleşti 129.
Dragiul din Căciulaţi, martor 230.
Dragiul din Ulmeni, martor 81.
Dragoe, partea lui în Măteşti 145.
Dragoiani v. **Drăgoiani.**
Dragol Robul portar, partea lui în Muscelul Sărăţii 147.
Dragolea din Băloteşti 230.
Dragole, fiica lui Aldea, vinde în Voevoda 81.
Dragolea, soţia lui Stan Găină, vinde loc în Sătcel 34.
Dragomir v. **Lupul al lui Dragomir.**
Dragomir armaş din Dragoiani, tocmelnic 274.
Dragomir din Cătun, fiul lui Staico postelnic din Suslăneşti, tatăl Dragomirei 56, 162.
Dragomir din Cireaşovul-din-Deal, aldămăşari 245.

Dragomir din Clăceşti, fiul lui Stanciul logofăt, martor 40.
Dragomir din Copăceni, martor 148.
Dragomiru din Doba, martor 195.
Dragomir din Drugăneşti, martor 170.
Dragomir din Fărcăşeşti, martor 174.
Dragomir din Grozăveşti, martor 191.
Dragomir din Măteşti, fratele lui Bobolea cel bătrîn, vinde roată de moară în gura Văii lu Blaj 157.
Dragomir din Prundeni v. **Dragomir** postelnic.
Dragomir din Răsimnici, martor 36, 45.
Dragomir din Rîmnic <Vîlcea>, martor 27.
Dragomir din Stroeşti, aldămăşar 161.
Dragomir din Şuici v. **Dragomir,** fratele lui Şuica.
Dragomir din Tătărani, jurător 56.
Dragomir din Verneşti, martor 145.
Dragomir din Vlădeni v. **Dragomir** postelnic.
Dragomir fiul lui Neagul v. **Dragomir Butoi.**
Dragomir fiul lui Staico postelnic din Suslăneşti v. **Dragomir** din Cătun.
Dragomir, fiul lui Vîlsan din Lăngeşti, se rumâneşte 222.
Dragomir, fiul Ticăi, vinde funie în Cireaşov 245.
Dragomir, fratele lui Andrei, nepotul jupaniţei Voica, vinde parte cu vecini în Cepturile 1.
Dragomir, fratele lui Iacov, partea lui în Săteni 270, 281.
Dragomir, fratele lui Şuica <din Şuici>, botarnic 42.
Dragomir, grec din Stoeneşti, martor 108.
Dragomir (Dragomer), înfiază pe fiica popii Hristodor, care-i lasă vii în Tîrgovişte 7.
Dragomir logofăt din Bucureşti, martor 242, v. şi **Dragomir Creţul.**
Dragomir logofăt, scrie acte domneşti 88, 161, 168, 219, 228; probabil acelaşi: martor 190, 194.
Dragomir, martor 52, 91.
Dragomir, moşneni rumâniţi din Dîrvariul 116.
Dragomir, moşneni rumâniţi din Tîncăbeşti, încearcă să se rejudecească 71, 79.
Dragomir, moşnean rumânit din Voevoda 81.
Dragomir, partea lui în Amărăşti 151.
Dragomir (Papa? Dragomir) <popă> din Oteşti, martor 154.
Dragomir postelnic din Prundeni, cumpără părţi în Izvorani, Amărăşti ş.a. 151; probabil acelaşi: **Dragomir** din Prundeni, martor pentru Păltinet 212.
Dragomir postelnic din Vlădeni, martor 40, 105, 106.
Dragomir postelnic, martor pentru Săteni 214, 218.
Dragomir, rumân din Ciocadea, 174.
Dragomir, rumân din Cislău fugit, fiul lui Radul chiliar 240.
Dragomir, rumân din Cîrstieneşti 271.
Dragomir, rumân din Rădăcineşti 180.
Dragomir, ţigan boieresc 70.
Dragomir uncbeaş, trimisul lui Preda postelnic 1.
Dragomir, vinde parte în Bădeni 1.
Dragomir, vinde parte în Cuiburi 94, 112.
Dragomir al lu Sin din Bălteni, martor 204.
Dragomir Butoiu, fiul lui Neagul, vinde parte în Bălţaţii-de-Jos 209, 213.
Dragomir Cioroiul din Săcşori, martor 108.
Dragomir Creţul logofăt din Fundeni, martor 198; v. şi **Dragomir** logofăt.
Dragomira, fiica lui Dragomir din Cătun şi nepoata lui Staico postelnic din Suslăneşti, vinde parte în Hohiia 56, 162.
Dragomiraş, vinde răzor de vie în Vai-de-Ei 154.
Dragomireşti, sat <or. Bucureşti> 134.
Dragoslav v. **Stan Dragoslav.**
Dragoslav din Ciuliniţa, boier botarnic 100.
Dragoslav logofăt din Bălţaţi, socrul lui Mibalcea logofăt din Măgureni, vinde parte în Bălţaţii-de-Jos 255; martor 162.
Dragoslav, moşnean rumânit în Ciocăneşti 171.
Dragoslav, moşnean rumânit din Cîmpeni la Gîrla Neagră 38.
Dragoslavele (Dragoslavili), sat <r. Muscel>, popă 169.
Dragota din Pietloşani, martor 151.
Dragotă din Zlătărei, martor 151.
Dragotă, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.
Dragotă, rumân din Cepturi 258.
Dragul v. şi **Dragol.**
Dragul, diacon din Bucureşti, din clirosul domnesc, martor 56, 163, 206, 254.
Dragul din Popeşti, martor 174.
Dragul din Scîrnavi, martor 40.
Dragul, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.
Dragul postelnic din Dobroeşti, martor 209, 213.
Dragul postelnic, fiul lui Eniul portar din Slătioare, închină m-rii Malamuc loc de biserică în Gbergbiţa 45.
Dragul scaun din Tîrgovişte, martor 220.
Dragul, vinde parte în Stăneşti 99, 248.
Dragul Lupcheş din Tîrşor, martor 197.
***Dralea,** sat <j. Ilfov; lîngă Vărăşti r. Călăraşi>, vîndut de Danciul vornic din Popeşti lui Mavrichi negustor, răscumpărat de Mihai Viteazul şi dăruit m-rii Mihai Vodă 38.
Dratgoman (?) logofăt, scrie zapis 167.
***Drăceşti** (Drăcişti), sat <j. Ilfov; lîngă Cojeşti r. Lehliu>, parte vîndută de Drăgoiu lui Neagul din Bucureşti 17.
Drăgan ban, în pricină pentru Ciumernic 2.
Drăgan din Copăcioasa, jurător 64.
Drăgan din Pisculeşti, martor 52, 251.
Drăgan din Stoeneşti, fiul lui Radu Desul, martor 217; probabil acelaşi: megiaş tocmelnic 235.
Drăgan, în pomelnicul m-rii Radu Vodă 206, 254.

Drăgan, popă din Scurtești, fiul lui Buduracul, vinde parte cu vie 271; martor 164.
Drăgan postelnic din Drevești, martor 185, 186.
Drăgan, țigan 263.
Drăgana, în pomelnicul m-rii Radu Vodă 206, 254.
Drăgăecea (Drăgăeceov) din București, fratele lui Neagul 17.
Drăgănești, sat <j. Vîlcea; r. R. Vîlcea> 148.
Drăgășani, sat <j. Vîlcea; or. Drăgășani> 151.
Drăghiceni, sat <j. Romanați; r. Caracal> 191.
Drăghici din Brădiceni, aldămășar 161.
Drăghici din Cucleș, martor 255.
Drăghici din Drugănești, martor 170.
Drăghici logofăt, fiul lui Bărcan stolnic 40.
Drăghici logofăt, scrie zapis în București 14.
Drăghici, partea lui în Bălțații-de-Jos 255.
Drăghiciu, partea lui în Ciocade 274.
Drăghici postelnic, fiul lui Vintilă clucer din Cornățeni 198.
Drăghici, rumân din Hărești 16.
Drăghici, sat <r. Muscel> 20.
Drăghici spătar, martor pentru Grozăveștii-de-Sus 190, 194.
Drăghici spătar, vinde parte în Săcuiani 271.
Drăghici țigan 141.
Drăghici, vinde vie la Ciinești și locuri la Crînguri 53, 233.
Drăghici, vinde parte în Iaroslăvești 51.
Drăghici vornic mare, tatăl jupaniței Maria și bunicul lui Radul clucer Florescul, stăpîn în Cujmir și Pristolul 63, 66.
Drăghici al Chirfoteascăi din Tîrgoviște, martor 246, 283.
Drăghici al Popii, casa lui în Bălteni 58.
Drăghie v. **Draghie.**
Drăghinești, sat <j. Vlașca; r. Videle> 125.
Drăgoești, familie dispărută; stăpînă a Siliștii Băneștilor 176.
Drăgoești, sat <j. Argeș; r. Drăgășani> 168.
***Drăgoești,** sat <j. Dîmbovița; probabil lîngă Boteni r. Titu> 138.
Drăgoiești, sat <j. Ilfov; Drăgoești r. Urziceni> 17.
Drăgoi (Drăgoiu) din Drăcești, soțul Dobrașei, vinde parte 17.
Drăgoi iuzbașă din Cislău, martor I.
Drăgoi, moșneni rumâniți din Dîrvariul 116.
Drăgoi, moșnean rumânit din Tîncăbești, încearcă să se rejudecească 71, 79.
Drăgoi (Drăgoiu), popi din București, jurători, martori 68, 167, 206, 242, 254; semnează grecește 206.
Drăgoi, sat <j. Argeș; Drăgoiu r. Drăgășani> 168.
Drăgoi (Drăguiu), țigan boieresc 33, 92.
Drăgoi (Drăgoiu), vinde parte cu vie în Izvorani 151.
Drăgoiani (Dragoiani), sat <Drăgoeni r. Gorj> 64, 174, 274.
Drăguș, popă din Slatina, scrie zapis 245.
Drăguț v. **Lupul al lui Drăguț.**
Drăncescul, Drencescul v. **Vasilie Drăncescul.**
***Drăngești** (Drăngiști), sat <j. Dîmbovița; probabil lîngă Bolintin r. Titu> 2, 141.
***Drevești,** sat <j. Dolj; *Dîrvești lîngă Cerătu r. Băilești> 185, 186.
Dridoși din Drăciști, martor 17.
Dristor v. **Dîrstor, oraș.**
Drîncescul v. **Vasilie Drăncescul.**
Drosul, martor pentru Bălțații-de-Jos 255.
Drugănești, sat <j. Dîmbovița; r. Titu> 170.
Drume logofăt din Tătărăi, scrie zapis, martor 3, 268.
Drumul Baiului, drum la *Lacul Lung <j. Dîmbovița; lîngă Drugănești r. Titu> 170.
Drumul Băileștilor, drum 116.
Drumul Bungetului, drum la Dîrvariul <j. Mehedinți; r. Calafat> 116.
Drumul Buzăianilor, drum la Dîrvariul <j. Mehedinți; r. Calafat> 116.
Drumul Intorsurei <~ Baboei>, drum la Dîrvariul <j. Mehedinți; r. Calafat> 116.
Drumul Săpății, drum la Voevoda <j. Teleorman; r. Alexandria> 81.
Drumul Severinței, drum la Dîrvariul <j. Mehedinți; r. Calafat> 116.
Drumul Vîrbiței, drum <j. Mehedinți; r. Calafat> 116.
Dubre v. **Dobre** cojocar.
Duca, diacon, moara lui în Tîrgoviște 246, 283.
Duca din Rîmnicul <Vîlcea>, martor 27.
Duca legănariul, părțile lui cu vecini, mori, pădure, livezi și vie în Godeni, Căpriorul, Lăngești ș.a. 222.
Duca, moșnean rumânit din Gostavățu 82.
Ducul din Tîrgoviște, martor 253.
Dudescul v. **Dumitru ~** și **Radul Dudescul.**
Dudești, sat <or. București>, parte vîndută de Stoica lui Dumitru vistier Dudescul 265.
Dudul v. **Radul Dudul.**
Duia, moșnean rumânit din Dîrvariul 116.
Dujenie, vinde luminărie cu case și pivniță în București, doamnei Caterina 85.
Dulce din Lumaș, tatăl lui Barbul postelnic 277.
Duma, moșnean rumânit din Dîrvariul 116.
Duma, moșnean rumânit din Gostavățu 82.
Dumă v. **Stanciu Dumă.**
Dumbrăvăscu, loc la Berivoești <r. Muscel> 20.
Dumbrovnic, rîu <Dîmbovnic, afluent al Neajlovului>, sat și livadă pe ~ 129.
Dumitra din Valea-lui-Dobre, vinde loc în Băteșani 226.
Dumitra, fiica lui Iorgache vornic din Cozleci, părțile ei din Cepturi, Vîrleț și Săhăteni 258.
Dumitra, țigancă boierească 92.
Dumitrache mare vistier v. **Dumitrașco.**
Dumitran din Tîrșor, martor 197.
Dumitrașco comis din Filipești, în pricină pentru Ceptura 114; vinde parte din Cetățele 112; martor 100, 111, 134, 255.

Dumitraşco, fiul lui Stanciul Cepariul şi fratele lui Eftimie postelnic, vinde parte în Brăgăreşti 243.
Dumitraşco pitar v. **Dumitraşco** vistier.
Dumitraşco pivnicer, cumpără prăvălii în Tîrgovişte 141.
Dumitraşco postelnic din Spineni, tocmelnic, martor 195, 231.
Dumitraşco (Dimitraşco, Dumitrache) mare vistier;
  mare pitar: ginerele lui Hrizea mare vistier, în pricină cu rumâni din Clanţa 56; cumpără părţi din Hohîia 23, 35, 37; martor 12;
  în sfatul domnesc mare vistier 149, 151, 153, 154, 157, 158, 161, 163, 166, 168, 170, 171, 173, 174, 176, 177, 180, 182, 194, 195, 202, 203, 205, 207, 209, 211, 213, 222, 225, 227—230, 237, 243, 251, 254, 257, 261, 271, 272, 276, 277, 280, 281, I, II; martor 190, 194, 227, 237.
Dumitraşco Bohoş, <~Buhuş>, boier din Moldova, martor 195.
Dumitraşco Şoldan (~ Şuldan), boier din Moldova 195, 230.
Dumitru v. şi **Dimitrie.**
Dumitru, bătrîn al oraşului Rîmnic, întocmeşte 175.
Dumitru, cneaz din Voineşti, dă bani cu împrumut unor rumâni şi îi ţine zălog 276.
Dumitru, cojocar din Bucureşti, martor 242, 282.
Dumitru copilu, martor 265.
Dumitru, croitor din Bucureşti, martor 168; v. şi **Dumitru Cozleci.**
Dumitru, cumpără parte în Negeşti 88.
Dumitru de la Baia, în pricină cu m-rea Strîmba 219.
Dumitru din Bucureşti, martor 242.
Dumitru din Ceraş, martor 40.
Dumitru din Filiaşi v. **Dumitru Filieşanul.**
Dumitru din Foleşti, martor 233.
Dumitru din Găneşti, fiul lui Mihai logofăt, martor 56.
Dumitru din Glogova, martor 137.
Dumitru din Negeşti, martor 162.
Dumitru din Păuşeştii-de-Otăsău v. **Dumitru Greculov.**
Dumitru din Rămeşti, aldămăşar 27.
Dumitru din Tîrgovişte, fiul lui Pană armaşul, martor 253.
Dumitru din Ţigăneşti, jurător 89.
Dumitru, fiul lui Barbul, vinde parte în Belcin 28.
Dumitru, fiul lui Dumitru postelnic din Slătioare, vinde loc de casă în Bucureşti 92.
Dumitru, fiul lui Rujmana, vinde loc de casă în Bucureşti 266.
Dumitru, fiul popii Iane din Tîrgovişte, vinde parte în dealul Sătenilor 218.
Dumitru, ginerele lui Mogoş, face moară în Ţigăneşti 89.
Dumitru grămătic v. **Dumitru** logofeţi.
Dumitru judeţ din Bucureşti 144; vinde loc şi vie în Bucureşti 56; dă carte 68.
Dumitru judeţ din Tîrgovişte, dă carte 283.
Dumitru logofăt din Bobeşti, jurător 2.
Dumitru logofăt din Găneştii-de-Jos, martor 217.
Dumitru logofăt din Negoeşti, martor 197.
Dumitru, logofeţi şi grămătici din Bucureşti, scriu acte domneşti 50, 180, 251, 272; scrie cartea vornicului al doilea 259; scriu zapise 110, 206, 247, 274.
Dumitru, martori 7, 172, 226.
Dumitru, moşnean rumânit din Buciumeni 38.
Dumitru, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.
Dumitru, moşneni rumâniţi din Gostavăţu 82.
Dumitru, moşnean rumânit din Păuşeştii-de-Otăsău 232, 272.
Dumitru, partea lui în Peştişanii-de-Jos 73.
Dumitru, popi din Bucureşti, martor 61, 144; de la m-rea Radu Vodă, martor 263.
Dumitru, popă din Bucureşti, soţul preotesei Ştefania 206, 254; în pricină cu Stanciul logofăt pentru loc de prăvălii 144.
Dumitru, popă din Lăpuşata, aldămăşar 53.
Dumitru, popă din Negovani, cumpără părţi în Bălteni 57 59, 204; în pricină 183.
Dumitru, popă din Suraia, martor 81.
Dumitru, popă din Tîrgovişte, fiul popii Nenciul, martor 246.
Dumitru, popă, vinde parte din Străoşti I.
Dumitru postelnic v. **Dumitru Corenschi.**
Dumitru postelnic din Bădeni, martor II.
Dumitru postelnic din Filiaşi v. **Dumitru Filieşanul.**
Dumitru postelnic din Slătioare, tatăl lui Dumitru 92.
Dumitru, rumân din Murgeşti 219.
Dumitru, rumân din Rădăcineşti 180.
Dumitru, scrie zapis în Belcin 28.
Dumitru şătrar, cumpără loc de casă în Bucureşti 167.
Dumitru, ţigani boiereşti 137, 277.
Dumitru, vătaf de puşcaşi din Bucureşti, martor 40.
Dumitru, vinde parte din Bujorani 249.
Dumitru, vinde vie în Cătunul-lui-Laiotă 56.
Dumitru vistier v. **Dumitru Dudescul.**
Dumitru vornic, lasă fiului său <vitreg> Bunea logofăt vie şi vecini în Grădiştea-din-Vale 165; v. şi **Dumitru Zeamţă.**
Dumitru al Manii, rumân din Rădăcineşti 180.
Dumitru Bătlăgilă din Tîrşor (?), martor 197.
Dumitru Corenschi postelnic, birar de roşii 25.
Dumitru Cozleci, croitor din Bucureşti, martor 242; v. şi **Dumitru** croitor.
Dumitru Dudescul (Dumitru, ~ Dudescol, ~ Dudiscul), vistier al doilea, tatăl lui Radul postelnic 164, 268; cumpără în Tătarul, Cîrstieneşti ş.a. 159, 208, 265, 271; creditor 1; trimis domnesc, martor 44, 83, 130, 141.
Dumitru Fachiolea, vinde selişte în Săteni 200.

Dumitru Filieşanul (Dumitru, ~ Filieşan, ~ Filişanul), postelnic din Filiaşi, dobîndeşte Crasna şi Jupîneşti, rumâneşte satul Dîrvariul 116, 229; jurător, hotarnic, martor 98, 124, 176, 179, 225, 231.
Dumitru Grecul, negustor din Caracal (?), martor la rumânire 191.
Dumitru Greculov (Dumitru) din Păuşeştii-de-Otăsău, fiul lui Tudor Grecul, martor 212, 232.
Dumitru Hagi, pivniţa lui în Bucureşti 144.
Dumitru Mălaia din Brăneşti, cumpără părţi în Brăgăreşti şi Budureşti 243.
Dumitru Ruşovanul din Glogova, martor 137.
Dumitru Sasului, megiaş din Aldeni, martor 101.
Dumitru Sîrbul, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.
Dumitru Tîrnăcop, martor în Bucureşti 61; v. şi **Tîrnăcop.**
Dumitru Zeamţă (Dumitru) vornic, tocmelnic 72; v. şi **Dumitru** vornic.
Dunăre, fluviu 163.
Dun Vişan, vecin din Mihăeşti II.
Dungă v. **Vlaicul Dungă.**
Durdăcîine v. **Neagul Durdăcîine.**

E

Echimu din Bucureşti, martor 282.
***Edomireşti** jud. Argeş, sat <*Idomireşti, probabil lîngă Valea-Danului r. C. de Argeş>, parte cu rumâni a lui Preda spătar 117.
Edral v. **Stanciul Edral.**
Efrem bătrînul, logofăt din Tîrgovişte, scrie cărţi ale judeţului 126, 218, 283; scrie zapise 220, 246.
Efrem, arhiepiscop de Buzău, în marele divan 46, 47.
Efrem, arhiepiscop de Rîmnic 174.
Efrem, popă, fratele lui Vlaicu postelnic, martor 126.
Eftemie v. şi **Iuftimie.**
Eftemie (Efthimie), călugăr, partea lui în Dobroţei 138.
Eftemie (Eftemi), în pomelnicul m-rii Radu Vodă 206, 254.
Eftimie din Vai-de-Ei, bunicul lui Stănilă grămătic, stăpîn de părţi 154.
Eftimie patriarh, dă carte 50.
Eftimie postelnic, fiul lui Stanciul Cepariul, vinde părţi în Brăgăreşti 243.
Elasona, mitropolie <Grecia> 11, 55.
Elei din Corneşti v. **Ilie postelnic.**
Elhov v. **Ilfov,** judeţ.
***Elhoveani** jud. Vlaşca, sat <*Elhovăţ, Coteni r. Drăgăneşti-Vlaşca>, al m-rii Bolintin 24.
Elina v. şi **Ilina.**
Elina (Ilina), doamna lui Radu Şerban, reîntăreşte danie către mănăstire 63, 66; vinde ţigancă 251; martoră 79.
Elina, fiica lui Mihai postelnic din Stănceşti, vinde în Brătieşti 19.
Elina, jupaniţă, fiica popii Costandin din Bucureşti, <mama lui Constantin Şerban voievod>, primeşte sat de la Radu Şerban 115.
Elisafta v. **Safta.**
Enachi v. şi **Ianache.**
Enachi. dăruit de Para paharnic cu parte în Cîrtojani 160.
Enache <Caragea> (Ianache, Ioan) fost mare postelnic, nepotul lui Scărlat Grama 97, 100, 111, 112; stăpîn în Cuiburi, Deşiraţi ş. a. 91, 93—97, 100, 109—112.
Enachi Catargiul (Ianache) mare ban, fratele lui Necula spătar 273; stăpîn în Străoşti ş. a. 83, 153; jurător 273; sluga sa 81; eroare: Manul Catargiul 83.
Ene v. şi **Iane, Iani.**
Ene paharnic, cumpără parte în Răugeni 192.
Ene (Enee) vistier, cumpără parte în Goleşti 142; v. şi **Ianiu Psira.**
Eniul (Ianiu) portar din Slătioare, ctitor al m-rii Malamuc 45.
Eniu postelnic mare <din Boleasca>, hotarnic 85.
Eno v. **Iane** popă.
Epure v. **Stanciul al lui Epure.**
Erasim v. **Gherasim,** patriarh.
Erca v. **Iarca.**
Eremia logofăt, martor 56.
Eremia, patriarh de Ţarigrad, confirmă egumen 50.
Eremia, ţigan boieresc 40.
Ergopul v. **Mihai Ergopul.**
Erina, jupaniţa lui Dobre, cumpără vie în Verneşti 166.
Erina (Irina), jupaniţa lui Spiridon logofăt, dăruieşte şi vinde prăvălii din Bucureşti m-rii Radu Vodă 206, 254.
Erugă, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.
Esaru Scotara <Isar> din Bucureşti, martor 282.
Eustatiu Ruceri din Bucureşti, martor, semnează greceşte 206.
Ezemşa (Ezemşe), sat <j. Mehedinţi; Izimşea r. Calafat>, în hotar cu Dîrvariul 116; Laţco comis din Paia iartă rumân 98.
Ezer v. **Iazerul de la matca Colentinei.**

F

Fachiolea v. **Dumitru Fachiolea.**
Farcaş agă, martor 174.
Farcaş, sat <j. Romanaţi; Fărcaşu r. Caracal> 98.
Făgăraşul în titulatura domnului v. **Amlaşul şi Făgăraşul.**
Fărcăşeşti, sat <r. Gorj> 174; dăruit m-rii Strîmba de Stoica vistier 76, 124.

Fărtat, popă din Nimoi, martor 151.
Fătuiucul, cumpără parte în Budurești (?) 243.
Fătul v. **Sava al lui Fătul.**
Fătul din Tătarul, megiaș tocmelnic 235.
Fătul, vinde vie în Cătunul-lui-Laiotă 56.
Fera v. **Fiera.**
Fete din Zorești 277.
Fetea (Fitea) din Bălteni, partea lui 225.
Fiani v. **Fiiani, sat.**
Fiera v. și **Fira.**
Fiera (Fera) ban din Coțăiani, martor 185.
Fiera (Hera) logofăt <din Bărbulești>, cumnatul Mariei Boldcasca, în pricină cu Tudor logofăt 262.
Fiera (Fera, Feră, Fierea, Fira, Hiera) mare logofăt, tatăl lui Stroe spătar 173, II; stăpîn în Țigănești și Stanca-de-Vad 70, 89, 185, 186; dăruit de domn cu loc de casă și pivniță în București 158;
mare logofăt în sfatul domnesc, ispravnic în acte domnești 6, 10, 16, 18, 19, 26—29, 32. 34, 38, 40, 42, 45—47, 50, 53, 56, 64—66, 141; ispravnicul Craiovei, în sfatul domnesc 77—79, 81, 82, 85, 86, 90, 92, 100, 103, 111, 112, 115, 116, 119, 125, 136, 137; martor în sfat lărgit 23, 31, 35, 37, 54, 56, 60, 72, 76, 79, 124, 130, 141, 176, 227, 237. 255, 271, 275; fost mare vistier 271; eroare: mare vornic 10.
Fierăști v. **Hierăști, sat.**
***Fiiani,** sat <j. Ilfov; lîngă Căciulați r. Urziceni> 56.
Filiași, sat <j. Dolj; r. Filiași> 98, 179, 229, 231.
Filieșan, Filieșanul v. **Dumitru Filieșanul.**
Filip din Clinceni, martor 27, 226.
Filip v. **Penișoară vistier.**
Filip din Drăcești, martor 17.
Filip din Șofrînceni, aldămășar 228.
Filip, moșnean rumânit din Dîrvariul 116.
Filip, rumân din Spineni 195.
Filipești, sat <j. Prahova; r. Cîmpina> 111, 114.
Filipopol, mitropolie <R. P. Bulgaria> 11, 13, 55.
Filișanul v. **Dumitru Filieșanul.**
Filothei, egumen al m-rii Strîmba 76.
Finat din Stănești 235.
Fira croitor, cu loc de casă în București 167.
Fîntîna Banului v. **Puțul Fîntînii.**
Fîntîna Lieștilor, top. la *Brăgărești <j. Săcuiani; lîngă Fîntînele r. Mizil> 243.
Fîntîna Urdei, top. <la Păușești j. Vîlcea; r. Horezu>, loc vîndut de Vladul ș. a. din Păușești lui Sima logofăt 215.
Fîntîna Ursoaei, top. la Bîrsoi <j. Argeș; r. Drăgășani> 168.
Fîsea din Buzești, martor 34.
Flămînzești, sat <or. Curtea-deArgeș> al m-rii Argeș, scutit de dări 4.
***Floci** (orașul de Floci), oraș <j. Ialomița; Piua Pietrii r. Fetești> 251, 268; stolnici 209, 213.
Florea, călăraș din București, martor 217.
Florea, rumân din Cîrstienești 208, 271.
Florescul v. **Radul Florescul** clucer.
Florești, sat, parte întărită lui Mîinea din Arcani 161.
Florica, fiica lui Mihai Viteazul, înzestrată cu satul Gostavățu 82.
Florica, jupaniță, soția lui Necula din Glogova, stăpînă în Ciucelul, Mănăstirea ș. a. 137.
Floriești, sat 257.
Foame v. **Stan Foame.**
***Foești,** sat <j. Teleorman; lîngă Cernetul r. Alexandria> 81.
Folești, sat <j. Vîlcea; r. Horezu> 233; ~ de Sus 226.
Foltea v. **Siliștea Foltei.**
Fota cel mare (~ bătrînul), martor 126, 246, 283; probabil același: **Fota,** cumpără prăvălii și pivniță în Tîrgoviște 220.
Fota (Fote), teslar, cumpără vie cu livadă și pomi în dealul Tîrgoviștei 126; martor 220.
Franța, Franza v. **Sfranța.**
Frasin, sat 265.
Frăsinet (Frăsinetul), sat <j. Romanați; Frăsinet-Gară r. Caracal> 191; al m-rii Cozia, refuză să care <grînele> și să dea ascultare 139.
Frăt... din București, martor 242.
Frățican, moșnean rumânit din Dîrvariul 116.
Frățilă din Orești, martor 271.
Frățilă, moșnean rumânit din Buciumeni 38.
Frățilă, vinde parte în Genuneni 31.
***Frecați,** sat <probabil lîngă Costieni r. R. Sărat>, stăpînit de Preda din Tătărani 216.
Frîncul, tatăl lui Costandin cojocar 282.
Frumușie, sat <j. Gorj; Frumușei r. Gilort> 174.
Frumușița v. **Valea Frumușiții.**
Fuga, stăpîn în Despicați 38.
***Fugești,** sat <j. Săcuiani; lîngă Tega r. Cislău>, loc de casă dăruit de Tatul lui Lepădat, la înfrățire 207.
Fulgul din Preajba, jurător 64.
Fultican, delnița lui în Căpriorul 222.
Fundeni, sat <j. Ilfov; probabil or. București> 2, 198; popă 217.
Funingine v. **Oprea al lui Funingine.**
Funingine, moșnean rumânit din Dîrvariul 116.
Furduiu v. **Băncilă Furduiu.**
Furea, megiaș din Aldeni, martor 101.

G

Gabor v. **Batăr Gabor.**
Gaciul din Vai-de-Ei, vinde parte 154.
Gagul din Boleasca, vinde parte 108.
Gaia, sat <j. Dolj; r. Olteţu> 141, 174, 185, 195.
Gaiciasca, moșie la *Voinigești <j. Argeș; Fețeni r. R. Vîlcea> 238.
Galaction (Galacthion, Galatie), egumen al m-rii sf. Sava 56, 60, 163.

Ganea din Miroslăveşti <Biroslăveni>, martor 28.
Ganea, fratele lui Iane Ghiormescul, în pricină cu m-rea Malamoc pentru vie în dealul Cernăteştilor 45; martor 36.
Ganea, via sa în dealul Bucureştilor 163.
Ganul <Ganos>, mitropolie <Turcia> 13.
Gardichia, oraş <Grecia>, episcop 13.
Gaşpar, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.
Gaşpar, rumân din Edomireşti 117.
Gaşpar Maţa cu locuri de prăvălie în Bucureşti 118.
Gavrilă din Măteşti, martor 145.
Gavriil, mitropolit al Naupactului şi al Artei 11, 55.
Gavriil, mitropolit al Vidinului 55.
Gavrilă, partea lui în Voevoda 81.
Gavril Moldoveanul, vinde parte cu casă, pivniţă şi vie în Stroeşti 184.
Gavril Movilă (Gavriil, ~ Moghilă), domn al Ţării Româneşti 68, 95, 100, 109, 111, 112, 125, 149, 151, 154; judeceşte sate 71, 72, 79; acordă scutire Mitropoliei 177; judecă 64, I; trimite haraciul la Ţarigrad 273; acte de la ~ 18, 71, 79, 209, 213, 273.
Gavrilcea <Tăutul> din Bălileşti, din Ţara Moldovei, vinde ţigan 230.
Găbrian, rumân din Edomireşi 117.
Găcescu, „moş" la Negoşina 67.
Găciul, fiul Ancăi din Pîcleni, vinde parte din Căpăţîneni 77.
Gădeni v. **Godeni.**
***Găgueşti,** sat <lîngă Vlădeşti r. Muscel> 105.
Găină v. **Stan Găină.**
Gălbenoaie v. **Gherghe al lui Gălbenoaie.**
Găneşti, sat <Găneasa or. Bucureşti> 57; ~ **de-Jos** 217; ~ **de-Sus,** parte cu pădure vîndută de popa Tudor din Fundeni lui Aldea 217.
Gărdeşti, sat <j. Vîlcea; Grădeşti or. Drăgăşani> 151.
Găunoş, sat <j. Ialomiţa; Gălăţuiul r. Călăraşi> 171.
Geamăna, sat <j. Argeş; r. Piteşti>, mori ale m-rii Argeş 41.
Gemenele, sat <j. Dîmboviţa; Gemenea r. Tîrgovişte> 253; delniţă cu rumân vîndută de Stroe lui Pîrvul logofăt din Jugur; partea lui Hrizea vornic 181.
Genuneni, sat <j. Vîlcea; r. Horezu>, în hotar cu Păltinet 212, 221; părţi cumpărate de Sima logofăt şi de Tudor logofăt 31.
Georgis v. **Gherghi.**
Ghedeon (Ghidion), fiul lui Voico logofăt din Ciorăşti, în pricină pentru Dediuleşti ş. a. 10, 65.
Gheorgachi v. **Iorgache sluger.**
Gheorghe v. şi **Ghiorghi, Ghiuorghe.**
Gheorghe, cumpără parte din Budureşti 243; probabil acelaşi: **Ghiuorghe** fiul lui Vladul Hasan Brănescul, cumpără parte în Budureşti 243.
Gheorghie (Gheoreghe), fiul lui Nicola armaşul, în pricină cu m-rea Tismana 264.
Gheorghe Coţi, martor în Bucureşti, semnează greceşte 206.
Gheorghe Critico (Gherghe ~), prăvăliile lui în Bucureşti 210.
Gherasim (Erasim), patriarh al Alexandriei 12, 13, 55, 60, 223.
Gherghe v. şi **Ghirghe.**
Gherghi (Georgis), armaş din Blagodeşti, martor, semnează cu litere latine 113.
Gherghi (?), mare ban în sfatul domnesc I.
Gherghe căpitan de dorobanţi, dăruit de Radu Şerban cu parte în Deduleşti 119; probabil acelaşi: tatăl lui Leca comis, martor 100.
Gherghe, diacon, fiul popii Voico din Cîmpulung, vinde vie în dealul Vrăneştilor 222.
Gherghe (Gherghi) din Negoeşti, fratele lui Antonie <Vodă>, cumpără părţi în Băbeni şi Cîrciumari 197; martor 40.
Gherghe din Piştеşti, martor 64.
Gherghe din Trestiani, martor 40.
Gherghe din Viespari, moşnean rumânit cu partea lui din Voevoda 81.
Gherghie, egumen al m-rii Coşuna 176.
Gherghe (Ghirghie, Ghirghii), fiul jupaniţei Neaga şi nepotul lui Bogdan din Săhăteni, stăpîn în Grozăveştii-de-Sus şi Frecaţi 190, 194, 216.
Gherghi, fratele lui Neagul v. **Gherghe din Negoeşti.**
Gherghe, grămătic, scrie act domnesc 65.
Gherghe, judeţ din Rîmnic <278>; dă carte 175.
Gherghe (Gherghi), judeţ din Tîrgovişte, dă cărţi 126, 218.
Gherghe logofăt, tatăl lui Stan, cu loc de casă în Bucureşti 242.
Gherghe, nepotul jupaniţei Voica, stăpîn în Cepturile I.
Gherghe <fost> mare paharnic, <fiul lui Enache Catargiul> în sfatul domnesc 16; martor 130, 216.
Gherghi pitar din Tîrgovişte, martor 126.
Gherghe pîrcălab de Tîrgu-Jiu, staroste, dă carte, semnează greceşte 25.
Gherghe, popă, mahalaua lui în Bucureşti 68; probabil acelaşi: **Gherghi,** popă, pivniţa lui în Bucureşti 167.
Gherghe (Gherghi), popă din Verneşti, martor 145, 277.
Gherghe, portar din Ueşti, martor 129.
Gherghe postelnic, birar de roşii 25.
Gherghe (Ghirghi) postelnic din Băleni, fiul lui Ivaşco, vornic, stăpîn în Bădeni 39, 86; martor scrie zapis 40, 200; probabil acelaşi: martor 127.
Gherghi postelnic, fiul lui Crăciun, martor în Tîrgovişte 218.
Gherghe, ţigan boieresc 257.

Gherghe (Gheorghe) vornic <mare>, tatăl lui Radul vornic stăpîn în Borusu 33, 92.
Gherghe a lu Avrămoae, via lui în dealul Tîrgoviștei 126.
Gherghe al lui Drăghie din Vernești, martor 150.
Gherghe al lui Gălbenoaie din Viezuri, jurător 64.
Gherghe a lui Miho (Gherghe Miho), vinde loc de prăvălie în București 118.
Gherghe Dracul din Ocna, martor, semnează grecește 221.
Gherghe Robul din Vernești, vinde părți cu vie în Ursești și Mușcel II; moara lui în gura Văii-lu-Blaj 157; jurător 15.
Gherghel Hotei din Rîmnic, martor 27.
Gherghești (?) jud. Ialomița, sat, părți vîndute de Stoica din Cuiburi ș. a. lui Enache mare postelnic 93, 96, 112; probabil același: **Gherghinești,** parte vîndută de Radul lui Enache mare postelnic 110, 112.
Gherghina (Gherghena), martor la vînzare în dealul Tîrgoviștei 7, 126.
Gherghița, oraș <j. Ilfov; r. Ploiești> 36, 258; sate și mănăstire lîngă ∼ 33, 45, 92; palancă lîngă ∼ 18; biserică făcută de Eniu portar din Slătioare 45; Mihai Viteazul la ∼ 115; v. și **Mănăstirea Maica Precistă.**
Ghica agă din Călinești, martor 209, 213, 255, 275.
Ghicul vătaf de țigani, martor la vînzare de țigan 263.
Ghidion v. **Ghedeon.**
Ghieoca postelnic v. **Ghioca.**
Ghigorie v. **Gligorie** din Păușești.
Ghin din Cacaleț, martor 249.
Ghin (Ghina) din Deal, martor 175.
Ghin, popă din Rîmnic, casa lui, scrie zapis 249, 278; probabil același: **Ghinea** din Rîmnic, casa lui, martor 175.
Ghinciul (Ghiuciul) din Bălteni, vinde părți 58; jurător, martor 183, 225 v. și **Radul Ghinciului.**
Ghinea v. **Ghionea al lui** ∼ și **Rusta Ghinea.**
Ghinea armaș v. **Ghinea Racotă.**
Ghinea Ghiorghi din București, martor, semnează grecește 206.
Ghinea Mustachi, negustor din București, martor 141, 206, 254.
Ghinea Racotă (Ghinea) armaș, nepotul lui Leca mare agă, în pricină pentru Tîncăbești 79; martor 209, 213.
Ghioca v. și **Ghiuoca.**
Ghioca (Ghieoca) postelnic, în pricină pentru Iaroslăvești 51; tocmelnic 84.
Ghionea al lui Ghinea, cumpără loc de casă in București 61.
Ghionma v. **Isar Ghionma.**
Ghiorghe v. și **Gheorghe, Ghinea Ghiorghi, Ghiuorghe.**
Ghiorghi, cîrciumar, martor în București, semnează grecește 206.
Ghiorma v. și **Gorma.**
Ghiorma banul, biserica lui în București 206, 254.
Ghiorma (Gheroma, Ghiurma) pitar din Păușești, martor 31, 188, 267, 278; semnează grecește, scrie zapise 212, 221, 226, 232, 233, 236, 267; probabil același: **Ghiorma** pitar din Bărbătești, martor 272.
Ghirghe, Ghirghie, Ghirghii v. și **Gherghe.**
Ghirghe din Studina, martor 191.
Ghiuciul v. **Ghinciul** și **Radul Ghinciului.**
Ghiuoca v. și **Ghioca.**
Ghiuoca Ocnarul din Căpreni, stăpîn 195.
Ghiuoca Toboșarul din Căpreni, martor 195.
Ghiuorghe v. și **Gheorghe.**
Ghiuorghe vătaf, martor pentru Hohîia 162.
Ghiuorman al lui Ciuhul, moșnean rumânit din Dîrvariul 116.
Ghiuormescul v. **Ianiu Ghiuormescul.**
Ghiuriță căpitan din Frăsinet, rumânește moșnean din Studina 191.
Ghiurma pitar v. **Ghiorma.**
Ghiurmescul v. **Ianiu Ghiuormescul.**
Giacomi v. **Iacomi.**
Gilort, rîu, loc și sat pe ∼ 58, 229.
Giura, moșnean rumânit din Gostavățu 82.
Giurca, călăraș din București, martor 242.
Giurca din Medvejde, martor 137.
Giurca, moșneni rumâniți din Dîrvariul 116.
Giurcă v. **Malul Giurchii.**
Giurgiu, <raia>, rumâni din Glupavi fugiți la turci 72.
Gîlmee, top. la *Spineni <j. Gorj; lîngă Pîrîieni r. Oltețu> 182.
Gîrba v. **Radul Gîrba.**
***Gîrbovi,** sat <lîngă Coroteni r. R. Sărat>, popă 268.
***Gîrgîneli,** sat <j. Ilfov; lîngă Buftea r. Răcari>, parte dată de Stoica paharnic soției sale Neaga 284.
Gîrla Domnească în jos de orașul Buzău, gîrlă 259, 261.
Gîrla Neagră la Cîmpeni 38.
Glavaciog (Glăvăciogul), mănăstire domnească <j. Vlașca; r. Găești>, metoh al m-rii Ivir 26.
Glăvan v. **Io Glăvan.**
***Glăvănești** jud. Sac, sat <lîngă Albeștii-Muru r. Ploiești> cu rumâni, vîndut de jupanița Maria lui Iorgachi sluger 40.
Glăvi, sat <j. Vîlcea; Glăvile r. Drăgășani>, vie schimbată de Pîrvul cu Dragomir postelnic 151.
Glăvoace, top. <la Costești j. Vîlcea; r. Horezu>, parte vîndută de Lazăra lui Stan 196.
Gligorie v. și **Grigore.**
Gligorie (Gligorii, Grigorie) comis mare, dăruiește parte din Mușcelul Sărății m-rii Banul 147;
în sfatul domnesc 271, 272, 276, 277, 280, 281, martor, jurător 79, 130, 131, 141, 150, 173, 255, 271, 273, 275, 277; eroare: Gligorie fost mare logofăt 79.
Gligorie din Bărbătești, martor 232, 272.

Gligorie (Ghigorie, Gligorii) din Păuşeştii-de-Otăsău, vinde părţi 212, 221, 233; martor 188, 212, 215, 221, 226, 232—234, 267, 272; probabil acelaşi: **Gligorie din Cismăneşti** (?). martor 226.
Gligorie (Grigorie), egumen al m-rii Jitianu 137, 195.
Gligorie (Grigorie), egumen al m-rii Radu Vodă 206, 212, 224, 254, 280.
Gligorie fost mare logofăt v. **Gligorie mare comis.**
Gligorie postelnic din Boldeşti, funia lui în Bădeni 39, 86.
Glina, sat <or. Bucureşti> 128, 156.
Globoce v. **Valea Globocei.**
Glodeanul v. **Manea Glodeanul.**
Glodenul, sat <j. Săcuiani; Glodeanu r. Mizil>, parte dăruită de Jorgache vornic m-rii Maica Precista 258.
Glodul, top. la Cepari <j. Argeş; r. C. de Argeş> 202.
Glogova jud. Mehedinţi, sat <r. Strehaia>, parte a lui Necola şi a jupaniţei sale Florica; popă 137.
***Glupavi** jud. Vlaşca, sat <lîngă Mirău r. Giurgiu>, rumânit de Mihai Viteazul, se judecește 72.
Godeni (Gădeni), sat <r. Muscel> 20; parte cu livezi şi vecin vîndută de Tatul ş. a. lui Mihai legănarul 222.
Goeşti, sat <j. Dolj; r. Craiova> 141, 195.
Goga armaş mare, martor 40, 143.
Goga din Căpăţineşti, aldămăşar 77.
Goghie v. **Boghie.**
Goghineţul v. **Bratul Goghineţul.**
Goia, gîrlă la Cliciu <j. Ilfov; Clinciu r. Olteniţa>, făcută de boierii din Cornăţeni 62.
Goia, tatăl unui rumân din Arceşti 134.
Goicea, popă, tatăl popii Tănasie din Tîrgovişte 127.
Golescu v. **Radu Golescu.**
Goleşti, sat <Schitu Goleşti r. Muscel>, delniţă vîndută de Leca şi Paraschiva lui Ene vistier 142.
Goleşti, sat <j. Muscel; r. Piteşti>, vii ale lui Gorgan spătar 146.
Goleşti, sat <j. Argeş; r. R. Vîlcea> în hotar cu Bîrseştii 202.
Gomoiu v. **Stan Gomoiu.**
Gontea, moşnean rumânit din Tîncăbeşti, încearcă să se rejudecească 71, 79.
Goran logofăt din Olăneşti, tocmelnic 84.
Gorcea, bătrîn din Rîmnic 175.
***Gorgan,** sat <j. Ilfov; probabil lîngă Tîncăbeşti r. Răcari> 37; parte vîndută de jupaniţa Cheraţa lui Nica fost mare logofăt 71, 79.
Gorgan vornic mare din Criva; mare spătar <în Moldova>, stăpîn în Slănicul-de-Jos şi Goleşti 104—107, 146; martor 227, 237.
Gorganul cel Mare din Conceac, top. <j. Ilfov; Valea Colceagului r. Urziceni> 99.
Gorganul lui Danciul, top. la *Stăneşti <j. Ilfov; Valea Colceagului r. Urziceni> 99.
Gorj, judeţ, sate din ~ 73, 136, 229.
Gorma v. şi **Ghiorma.**
Gorma, bătrîn din Rîmnic, întocmeşte 175.
Gorma vătaf din Frasin, martor 265.
Gorun din Cireaşov, martor 245.
Gorun din Vaideeşti, vinde delniţă în Ioneşti 74.
Gostavăţu (Gostavăţ) jud. Romanaţi, sat <r. Caracal>, rumânit de Mihai Viteazul, dat zestre domniţei Florica, se răscumpără 82; parte rerumânită de Trufanda mare vistier 32, 82.
Goşmani, sat din Moldova <ţ. Neamţ; Bîrcu-Goşmani r. Roman> 195.
Govora, m-re <j. Vîlcea; r. R. Vîlcea>, schimbă vad de moară cu Tudor logofăt; metoh 31.
Grabicenescu (Grăbicinescu), hotar la Scurteşti <or. Buzău> 271.
Gradin, fiul lui Voia din Piersica, cumpără parte în Boleasca 108.
Grajdana v. **Grăjdana.**
Grama v. **Antonie ~, Radul ~, Scărlet ~, Stanciul ~** şi **Vladul Grama.**
Grama armaş, tatăl lui Udrea postelnic şi al lui Leca, stăpîn în Rădăcineşti 180.
Grama ban, tatăl lui Mihali 250.
Grama clucer v. **Grama Negrul.**
Grama din Nucet, tatăl lui Stan şi Cîrstea moşneni rumâniţi 143.
Grama, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.
Grama postelnic din Cepturi, pitar (?), martor 113, I.
Grama sulger, tocmelnic 72.
Grama Negrul (Cerno Grama, Grama) clucer, martor 33, 76, 92, 124.
Granţa, martor pentru Bălţaţi 255.
Grădan, popă, martor pentru dealul Tîrgoviştei 7.
Grădeşti v. **Gărdeşti,** sat.
***Grădeşte,** sat <j. Olt; lîngă Gîlmeele r. Drăgăneşti-Olt> 267.
Grădeşti, sat <j. Ilfov; Grădiştea r. Olteniţa>, rumânit de Mihai Viteazul, dăruit m-rii Mihai Vodă 38.
Grădişte-de-Vale, sat <j. Vlaşca; r. Giurgiu>, parte cu rumâni, vie şi livezi dăruită de Dumitru vornic fiului său <vitreg> Bunea logofăt 165.
Grăjdana (Grajdana), jupîneasă, stăpînă în Berceni şi Leurdeni 127, 152, 155, 156.
***Greci,** sat <probabil or. Bucureşti> 280; parte cu vie şi rumâni vîndută de Ivaşco şi Pădure lui Hriza mare logofăt 130, 141.
Greci, sat <j. Vîlcea; r. Horezu> 274.
Greci, sat <j. Olt; r. Slatina> 82, 98, 227, 237.
Greci, sat <probabil j. Ilfov; r. Urziceni>, parte numită Barcăneşti cumpărată de Iorgachi sluger 40.
Greci sat 230.
Grecol din Obidiţi, martor 268.
Grecul v. **Dima ~, Dumitru ~, Pîrva Grecului, Tanasie ~** şi **Tudor Grecul.**

Greculov v. **Dumitru Greculov.**
Grigorie v. şi **Gligorie.**
Grigorie, episcop al Gardichiei şi al Peristerei 13.
Grigorie, mitropolit al Larisei 11, 55.
Groapa Smeului, top. la Cepari <j. Argeş; r. C. de Argeş> 202.
Groasa v. **Neacşa Groasa.**
Gropanul lui Şovăilă, top. la Dîrvariul <j. Mehedinţi; r. Calafat> 116.
Gropei din Cruşov, martor 191.
Grosul din Doba, martor 195.
Grosul din Rămeşti, aldămăşar 27.
***Groşanca,** sat <probabil lîngă Brădeanu r. Buzău>, parte vîndută de Bădilă lui Isar cămăraş I.
Groşerea (Groşarea), sat <j. Gorj; r. Filiaşi> 183, 225.
***Groşi,** sat <probabil j. Gorj; lîngă Gîrbovu r. Filiaşi>, parte cu rumâni dăruită de Dochia vistiereasa m-rii Strîmba 76, 124.
Grozav din Cărămideşti, martor 99.
Grozav, popă, în pomelnicul m-rii Radu Vodă 206, 254.
Grozav, unchiul jupaniţei Stana, partea lui în Dediuleşti 65.
Grozăveşti jud. Ilfov (Grozeveşti), sat <or. Bucureşti>, parte dăruită de Iorgache vornic m-rii Maica Precista 258; ~ de Sus, parte cu rumâni şi moară vîndută de jupîneasa Neaga lui Sima al doilea logofăt 190, 194.
Grozăvişti, sat <j. Romanaţi; Grozăveşti r. Caracal> 191.
Grozea v. **Vladul al Grozei.**
Grozea din Brădiceni, aldămăşar 161.
Grozea din Stroeşti, megiaş tocmelnic 235.
Grozea, fiul lui Căciulat din Cureşti, în pricină de rumânire cu m-rea Mihai Vodă 171.
Grui lu **Coman,** loc <j. Vîlcea; la Păuşeştii-Otăsău r. Horezu>, vîndut de Jupa lui Sima logofăt 234.
Gruşa v. **Radul Gruşei.**
Gude, tatăl lui Pană rumân din Căneşti 195.
Gudul v. **Vîrful Gudului.**
Guma, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.
Gurban, moşnean din Scurteşti, vinde vad de moară 271.
Gurgul, martor pentru Drăceşti 17.
Guţă v. **Cîrstian al lui Guţă.**
Gvardeniţa v. **Vardeniţ,** sat.

H

Hagi v. **Dumitru Hagi.**
Haidăul din Viezuri, martor 64.
Hamza banul din Pîrîiani, tatăl lui Stanciul, Danciul şi Calotă 230; stăpîn în Copăcel, Spineni şi Cîineşti 131, 141, 182, 195; tocmelnic 274.
Hamza din Glogova, fiul lui Radul armaş, martor 137.
Hamza, fiul lui Vlad logofăt din Ragul, vinde parte în Stanca-de-Vad 185.
Hamza postelnic < fiul lui Vladislav Benga>, casa lui din Belcin, martor 28.
Hamza postelnic din Tîrgul Gilort, <fiul lui Barbul Benga> martor, tocmelnic 174, 274.
Hanlu v. **Tatul Hanlu.**
Hardeiu v. **Baldovin Hardeiu.**
Hareta, egumenul m-rii Nucet 39, 86.
Harvat din Brădiceni, aldămăşar 161.
Hasan, tatăl lui Vladul Hasan Brănescul 243.
Haţeg, ţinut, panduri din ~ jefuiesc m-rea Tismana 136.
Hazap (Hazapu) din Bălteni, martor 57, 58, 204.
Hăful, vinde crivină în Pruni 64.
Hăreşti jud. Ilfov, sat <Herasca r. Ploieşti>, în hotar cu Bălteni; parte vîndută de Penişoară vistier lui Hriza mare vistier 16.
Hărga, fiii lui rumâni în Brăneşti 8.
Hărgetoaia (Hărjătoaia, Hărgetoe), sat <j. Mehedinţi; Argetoaia r. Filiaşi> 98, 174, 231; în hotar cu Salcia 29.
Hera v. **Nedelco al Herăi.**
Hera v. **Fiera** logofăt din Bărbuleşti.
Heracleia, mitropolie <Turcia> 11, 13, 55.
Herasca v. **Hăreşti,** sat.
Hiera mare logofăt v. **Fiera.**
Hierăşti (Fierăşti), sat <j. Ilfov; Heraşti r. Olteniţa> 2, 117, 252, 253.
Hîrsu, cumpără parte în Bîrsoi 168.
Hodobeni, sat <Odoba-Gară r. Buzău> 157.
Hogea, rumân din Rădăcineşti 180.
***Hohîia** (Hohoia) jud. Ilfov, sat <lîngă Bălteni r. Răcari>, parte cu rumâni vîndută de Stana ş.a. lui Dumitraşco mare pitar 23, 35, 37; parte cu rumâni vîndută de Chircă ş.a. lui Hriza mare vistier 56, 162.
Holubae, sat <j. Gorj; **Huluba** r. Gilort> 274.
Homeşti, sat <r. R. Sărat> 164.
Hora, mitropolie <Turcia> 13.
Horezu v. **Hurez,** sat.
Hotei v. **Gherghel Hotei.**
Hrestodor, popă, lasă fiicei sale Dospina vii în dealul Tîrgoviştei 7.
Hristofor, mitropolit al Anhialului 11, 13, 55.
Hristu din Bucureşti, martor, semnează greceşte 206.
Hrizea din Bărbăteşti, martor 272.
Hriza (Hrezea, Hrizea, Rizea) mare logofăt, fost mare vistier, stăpîn în Hăreşti, Bălţaţi ş.a. 16, 54, 56, 121, 130, 131, 141, 162, 181, 209, 213, 250, 252, 253, 255, 275, 276; creditor 19; fost vornic 181; în sfatul domnesc: mare logofăt, ispravnic 70, 73, 76—79, 81, 82, 85, 86, 88,90

92, 98 100, 103, 111, 112, 115—119, 123, 125, 136, 137, 149—151, 153, 154, 157, 158, 161, 163, 166, 168, 170, 171, 173, 174, 176, 177, 180, 182, 194, 195, 202, 203, 205, 207, 210, 211, 222, 225, 227—230, 237, 243, 251, 254, 257, 261, 271, 272, 277, 280, 281, I, II;
sol la craiul Betlen Gabor 276;
martor 12, 76, 124, 143, 190, 194, 216, 227;
erori: mare comis 182; mare vistier 137.
Hriza vătaf din Şchei, martor 190, 194.
Hrizan postelnic, fiul lui Oprişor logofăt din Măneşti, stăpîn în Muscelul Sărăţii, Rucăr şi Săcuiani 147, 193, 271; martor 250.
Hubavi, sat <j. Gorj; c. Musculeşti r. Gilort>, dăruit m-rii Strîmba de Stoica vistier şi Dochia vistiereasa, judecit apoi de la ctitori 76, 124.
Hude v. **Stanciul al lui Hude.**
Hulciul, rumân din Rădăcineşti 180.
Huluba v. **Holubae,** sat.
Hurez, sat <j. Dolj; Horezu-Pocnari r. Băileşti>, popă 28.
Huzea v. **Tudoru Huzea.**

I

Iachim din Drăgoeşti, martor 138.
Iacomi, negustor din Caracal, martor 191.
Iacov (Iacovo), partea lui în Săteni 270, 281.
Ialomiţa, judeţ, sate din ~ 24, 90, 100, 111, 112, 125, 171, 251, 268.
Ialomiţa, rîu, sate pe ~ 16, 99, 235.
Ianache mare ban v. **Enachi Catargiul.**
Ianachi din Măteşti, martor 145.
Ianache <din Văcăreşti>, fratele lui Ivan postelnic din Romceani, în pricină 125.
Ianachi mare portar, martor 271.
Ianache postelnic v. **Enache Caragea.**
Ianachi, rumân din Cîrstieneşti 271.
Ianache (Enachi) vătaf, soţul Neacşei, cumpără părţi în Arceşti şi Verneşti 134, 150.
Ianache (Ianachi), vornic al doilea din Copăceni, martor 127, 211.
Iancul bătrînul din Tîrgovişte, martor 126.
Iancul căpitan, ginerele lui Mihai postelnic din Stănceşti 19.
Iancu, ţigan boieresc 195.
Iancu <de Hunedoara>, voievod al Sibiului 50.
Iane v. şi **Iani.**
Iane cămăraş, martor pentru Săteni 214, 218; semnează greceşte 214.
Iane (Iano) comis, martor pentru Borusul ş.a. 33, 184.
Iane, diacon domnesc din Tîrgovişte, martor 126, 127, 220, 246, 283.
Iane (Iani, Ianiu) logofăt din Buzău, scrie zapis 244; martor 157, 257; probabil acelaşi: **Iano,** scrie act domnesc 207.
Iane, popă clisiar, cunună şi cumpără ţigan 263.
Iane, popă din Dălgopol, martor 31; probabil acelaşi: **Iane** popă, martor 263.
Iane (Eno, Ianiu, Iano), popă din Tîrgovişte, vinde vie şi locuri în Săteni 214, 218; martor 270, 281.
Iane portar v. şi **Eniu** portar din Slătioare.
Iane (Iani, Ianiu) portar al doilea, locul său în Bucureşti 61; ispravnic, trimis domnesc, martor 2, 68, 128, 144, 170, 210, 239.
Iane (Iani) postelnic din Dălgopole, martor 75; probabil acelaşi: **Iane** postelnic, martor 263.
Iane (Ianiu) postelnic din Pleşoi, martor 195.
Iane, ţigan boieresc 92.
Iane vistier v. **Ianiu Psira.**
Iane a lui State Saro (Ianiu), tatăl lui Sima negustor 118.
Iane Grecul din Rîmnic, martor 278.
Iani v. şi **Ene, Iane.**
Iani din Dos, martor 226.
Iani din Păuşeştii-de-Otăsău, fiul lui Tudor Grecul, martor 226, 232.
Iani din Valea-lui-Dobre, vinde loc în Băteşani lui Sima logofăt 226.
Ianiu, fiul lui Fira croitor, vinde loc de casă în Bucureşti 167.
Ianiu, fiul lui Stănucă din Buzău, vinde vie în Verneşti 150.
Ianiu judeţ din Bucureşti, dă carte 212.
Ianiu, nepotul lui Mîinea pitar, vinde parte în Cuiburi 112.
Ianiu, stegar din Bucureşti 242.
Ianiu, zugrav din Tîrgovişte, cumpără loc de casă în Bucureşti 266.
Ianiu Doboş din Verneşti, martor 150.
Ianiu Ghiuormescul (Eniu ~, Iane ~, Iano ~) familie, danii, mormînt 36, 45.
Ianiu Psira (Iane) vistier, stăpîn în Dălbăneşti 275, 276; locul său de casă în Bucureşti 61; martor 32; semnează greceşte 130, 275; v. şi **Ene** vistier.
Iano (Ianoi), fratele banului Panaiot, în pricină pentru Iaroslăveşti 51.
Iano logofăt din Bîrseşti, tocmelnic 51.
Iarca (Erca, Iarce), rumân din Slănicul-de-Jos, se judeceşte 104, 106, 146.
Iarca (Erca), rumân din Slănicul-de-Jos, încearcă să se judecească 104—107, 146.
Iaroslăveşti, sat <j. Vîlcea; Priporul r. R. Vîlcea>, Ghioca postelnic şi Iano în pricină pentru ~ 51.
Iazerul de la matca Colentinei, baltă la Mărăcineni <lîngă Căldăraru or. Bucureşti>, vîndută de Nedelco postelnic Cheajnei vorniceasa 70.
Ichim, fratele lui Badiul, vinde parte în Străoşti lui Isar cămăraş I.
Icomane v. **Comană** pîrcălăboaie.

Iconom v. **Manta Iconom.**
Idomireşti v. **Edomireşti,** sat.
Idoxie (Doxie, Idocsie) logofăt, scrie acte domneşti 32, 98, 99, 123; scrie zapis 31; martor 22, 40, 190, 194.
Ierusalim, patriarhie 13, 50.
Ignat v. **Stanciul lui Ignat.**
Ignat din Cruşov, martor 191.
Ignat, moşnean rumânit din Buciumeni 38.
Ignat, popă, vinde vie în Cătunul-lui-Laiotă 56.
Ignatie, egumen al m-rii Coşuna 176.
Ignatie, egumen al m-rii Plumbuita 85.
Ignatie, popă martor la vînzare în Tîrgovişte 126.
Ilca, fiica lui Dumitru judeţ din Bucureşti, vinde vie 56.
Ilfov (Elhov), judeţ, sate din ~ 16, 21, 24, 56, 71, 79, 81, 85, 115, 141, 187, 194.
Iliaş (Iliiaş) voievod, tatăl lui Alexandru voievod 18, 27, 48, 72, 73, 81, 82, 94, 97, 110–112, 115, 125, 177, 213, 279.
Ilie din Păuşeşti, martor 212, 221, 226, 233.
Ilie, fiul lui Bogdan din Oreşti 2.
Ilie, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.
Ilie negustor v. **Ilie Ruceari.**
Ilie (Elei) postelnic din Corneşti, tatăl lui Mihalcea postelnic, martor 33, 92, 162; probabil acelaşi: martor pentru Verneşti 150.
Ilie postelnic din Tîrşor, martor 40.
Ilie, vinde parte în Budureşti 243.
Ilie Ruceari (Ilie, Ilia Ruţeris), negustor, martor 141, 206, 250, 254; semnează greceşte 206.
Ilie Sete, partea lui în Ciumernic 2.
Ilina v. şi **Elina.**
Ilina, fiica lui Iorgache vornic din Coslegi, stăpînă în Cherba, Vispeşti ş.a. 258; probabil aceeaşi: **Ilinca Bughiasca** (Ilinca), soţia (?) lui Barbul postelnic Bădeanul, stăpînă în Bugheni I, II.
Io Glăvan (?) I.
Ioan v. şi **Ion.**
Ioan din Pictrari, martor 226.
Ioan popă, martor pentru Voineşti 250.
Ioan postelnic v. **Enache Caragea.**
Ioan, proegumen al m-rii Tismana 137.
Ioan Mascala, martor în Voineşti 250.
Ioana, preoteasă, martoră 144.
Ioanichie, egumen al m-rii Cozia 66; hotărăşte împreună cu domnul 46, 47.
Ioanichie, mitropolit al Ganului şi Horei 13.
Ioanis v. **Ianiu Psira.**
Ioasaf, arhiepiscop al Muntelui Sinai 13.
Ioasaf, episcop la m-rea Mislea, hotărăşte împreună cu domnul 46, 47.
Ioasaf, mitropolit al Domenicului şi Elasonei 11, 55.
Ioasaf, mitropolit al Filipopolei 11, 13, 55.
Ioasaf patriarh, cartea sa 50.
Ioasaf, vlădică al Dealului, hotărăşte împreună cu domnul 46, 47.
Ion v. şi **Ioan.**
Ion v. **Stan al lui Ion.**
Ion ban din Păuşeşti, martor 267.
Ion comis din Paia, tatăl lui Laţco comis 98; ţine cu sila satul Corzi, apoi îl lasă m-rii Tismana 49, 132, 179.
Ion din Cliceni, martor 226.
Ion din Copăceni, martor 148.
Ion din Drăghici 20.
Ion din Frumuşei 174.
Ion din Gaia v. **Ionaşco** postelnic.
Ion din Valea-lui-Dobre, vinde loc în Băteşani 226.
Ion, fiul lui Radul (?) din Crasna 229.
Ion (?) mare (?) logofăt, martor 124.
Ion, megiaş din Căldăruşi, martor 101.
Ion, moşneni rumâniţi din Dîrvariul 116.
Ion, moşnean rumânit din Gostavăţ 82.
Ion, moşnean rumânit din Voevoda 81.
Ion, popă din Dragoslavele 169.
Ion postelnic din Bucureşti, tatăl jupaniţei Vişana 205.
Ion, rumân din Ciocadea 174.
Ionu, rumân din Slănicul-de-Jos se judeceşte 104, 106.
Ion, ţigan mănăstiresc 78.
Ion vătaf, martor 251.
Ion voievod, tatăl lui Ştefan Surdul 78.
Ion al lui Mateiu, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.
Ion Momcea, martor pentru Drăceşti 17.
Ionaşco comis din Borusu, ginerele lui Cernica vornic, vinde satul Bîrzeşti şi ţigani 70, 271; martor 40.
Ionaşco (Ion) postelnic din Gaia, stăpîn de ţigani 141, 195; martor 185, 195; probabil acelaşi: postelnic (logofăt?) din Cornet, martor 186, 195.
Ionaşco postelnic <din Cătun>, fiul lui Miroslav logofăt, stăpîn în Cozlegi şi Clanţa 40, 56.
Ionaşco Prăjescul, boier din Moldova 230.
Ioneşti, sat <probabil j. Vlaşca; r. Găeşti>, partea lui Cernat pîrcălab vîndută lui Trufanda postelnic; delniţe fără rumâni 74, 75.
Ioniţă, dascăl slovenesc la şcoala domnească de la Sf Gheorghe 171.
Ionul Sîrbului din Cîndeşti, martor 253.
Iordache v. **Iorgachi.**
Iorga v. şi **Iuorga, Iurga.**
Iorga din oraşul Floci, martor 252.
Iorga din Stănceşti, stăpîn în Dălbăneşti 276.
Iorgachi (Iordache, Iurdache), fiul lui Negoiţă clucer şi nepotul lui Iorgachi vornic 258.
Iorgachi (Iordachi, Iorgache Iuorgache), sluger din Bătcşti şi apoi vornic din Cozlegi, stăpîn în Cepturi, Cherba ş.a. 40, 258; martor 190, 194, I.
Iosif, egumen al m-rii Tismana 115.
Iovan v. şi **Iuovan.**
Iovan din Viezuri, vinde parte 64.
Iovan, mazil din Piştești, martor 64.
Ipatii iuzbaş, martor 268.
Irina v. **Erina.**

Isac, moşnean rumânit din Tîncăbeşti încearcă să se rejudecească 71, 79.
Isar v. şi **Esaru Scotara.**
Isar cămăraş v. **Isar Bărbulescul.**
Isar <al lui Dona> cămăraş, semnează greceşte 84.
Isar, ginerele lui Antonie Grama, stăpîn în Hăreşti 16.
Isar, negustor, cumpără loc de prăvălie în Bucureşti 118.
Isar (Isaru), popă din Tîrgovişte, vinde parte în Dobroţei 138.
Isar Bărbulescul cămăraş, fiul lui Barbul vornic, stăpîn în Tohani, Mihăeşti ş.a. I, II.
Isar Ghionma, martor în Bucureşti, semnează greceşte 206, 268.
Iscrul (Iscrov) vornic din Gaia, tatăl lui Vlaicul 89; martor 195.
Islaz din jud. Romanaţi (Izlazul), sat <r. T. Măgurele>, parte dăruită de Mihnea Turcitul şi de Mihail postelnic m-rii Radu Vodă 12, 103.
Ispas din Văcăreşti, jurător, martor 128, 156.
Iştfan v. **Bucureşti**: Crucea lui Iştfan.
Iştfan săpunar, călăraş din Tîrgovişte 126.
***Iubenţi,** sat <j. Mehedinţi lîngă Scăeşti r. Filiaşi>, în hotar cu Salcia 29.
Iuftimie din Fundeni, martor 218.
Iuga din Megiaşi, martor 170.
Iuga, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.
Iuga, rumân din Ciocade 174.
Iuorga negustor din Albeni, martor 137.
Iuova din Bălţaţi v. **Stoica al lui Iuova.**
Iuovan, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.
Iurdache v. **Iorgachi.**
Iurga cupeţ din Tîrgovişte, martor 126.
Iurga din Rîmnic, martor 278.
Iutele v. **Clanţa,** sat.
Iuvan, negustor din Caracal, martor 191.
Ivan diacon, martor în Tîrgovişte 127.
Ivan din Ciineşti, aldămăşar 53.
Ivan din Gemenele, martor 253.
Ivan din Tîrgovişte, tatăl lui Fota teslar 126.
Ivan, fiul lui Darciul din Bucureşti, vinde moară şi livadă 163.
Ivan, martor pentru vînzare în Crîngeni 133.
Ivan, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.
Ivan popă, cumpără cînepişte la Izvorul lui Bavo <Bogaţi> 241.
Ivan popă din Beleţi, vinde parte în Ţigăneşti 186.
Ivan popă din Berivoeşti, martor 20.
Ivan popă din Bucureşti, din clirosul domnesc 163, 206, 254; probabil acelaşi: 14, 56, 61.
Ivan popă din Tîrgovişte, de la biserica Sf. Vineri, martor 126, 218, 266.
Ivan popă, soţul Stanei, vinde parte din Săteni 270, 281.
Ivan postelnic din Văcăreşti şi din Rumceani, ginerele lui Paraschiva mare logofăt, stăpîn 125; martor 40.
Ivan şefar mare, martor în marele divan 121, 130, 143.
Ivan şelar, martor în Bucureşti 266.
Ivan, tatăl lui Necula din Stăneşti 235; probabil acelaşi: în pricină pentru Stăneşti 248.
Ivan vistier al doilea, martor 32, 76, 124.
Ivan Danciul, vinde vie în dealul Bucureştilor 85.
Ivan Norocea v. **Norocea.**
Ivan Şchiopul, maistor din Zătreni, vecin 272.
Ivana, fiica Draghii, cumpără livadă în Bărbuleşti 129.
Ivanco din Sătcel, martor 34.
Ivanco, funia lui în Copăcel 84.
Ivaşco clucer (?) I, II.
Ivaşco din Budeşti <Budişteni>, martor 89.
Ivaşco din Voinigeşti, martor 238.
Ivaşco, fratele lui Eftimie postelnic, <fiul lui Stanciul Cepariul>, vinde parte în Brăgăreşti 243.
Ivaşco, fratele lui Pădure <şi fiul lui Fiera logofăt din Oreşti>, stăpîn în Greci şi Băleni 130, 141.
Ivaşco, martor pentru Izvorul lui Bavo <Bogaţi> 241.
Ivaşco, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.
Ivaşco, nepotul lui Stan Cociorbrei, trecut în Ţara Ungurească 175; v. şi **Ivaşco** din Voinigeşti.
Ivaşco postelnic din Băloteşti 117.
Ivaşco vornic mare din Băleni, familie 39, 40, 86, I; stăpîn în Bădeni, Tohani ş.a. 39, 86, 130, 141, 173, I, II; jurător, martor 10, 45, 91, 111, 113, 130, 131, 141, 147, 173, 255, 273, 275, I, II.
Ivaşco vornic mare <din Goleşti>, stăpîn în Slănicul-de-Jos 104—107, 146; hotarnic 41.
Ivaşco al lui Bratu comis, stăpîn de ţigan 38.
Ivănel logofăt, cumpără parte în Copăcel 84.
Ivăniş iuzbaşa din Cerneţi, martor 137.
Ivăniş vătaf din Negoeşti, martor 137.
Ivir m-re v. **Sf. Munte.**
Izimşea v. **Ezemşa,** sat.
Izlazul v. **Islaz,** sat.
Izvorani, sat, parte cu vii şi pădure vîndută de Radoslav negustor lui Dragomir postelnic din Prundeni 151.
Izvorul Călugărilor (Izvorul Călugărului), sat <probabil j. Gorj; Izvoarele r. Filiaşi> parte dăruită de Dochia vistiereasa m-rii Strîmba 76, 124.
Izvorul lui Bavo, top. <la Bogaţi, j. Dîmboviţa; r. Găeşti> 241.

Î

Întorsura v. **Drumul Întorsurii** şi **Torsura,** sat.

J

Jaroşte, top. <la Păuşeşti, j. Vîlcea; r. Horezu>, locuri vîndute de Vladul ş.a. din Păuşeşti lui Sima logofăt 215.
Jigorani v. **Jugarani**, sat.
Jimotea din Pişteşti, jurător 64.
Jipa v. **Stanciul al lui Jipa.**
Jipa din Căpreni, martor 195.
Jipa din Verneşti, nepotul vlădichii Luca, martor 145, 157, 277; probabil acelaşi: Jipa din Buzău, martor 277.
Jitea, judeţ din Caracal, martor 191.
Jitianu (Jitian), m-re <or. Craiova>, în pricină pentru ţigani 137; egumen 137, 195.
Jiu, rîu, moară pe ~ 228.
Jugarani (Jigorani), sat <j. Vlaşca; Jugureni r. Găeşti> 89.
Jugăreni (dealul Jugărenilor), sat <j. Săcuiani; Jugureni r. Mizil>, vie dăruită de Iorgache vornic m-rii Maica Precistă 258.
Jugur, sat <r. Muscel> 181.
Jupa din Păuşeşti, vinde părţi 188, 234, 236; martor 215.
Jupîneşti pe Gilort, sat <j. Gorj; r. Gilort>, întărit lui Stamati mare agă şi lui Dumitru Filieşanul postelnic 229.

L

Lacul lui Matci al Margăi, lac la Dîrvariul <j. Mehedinţi; r. Calafat> 116.
***Lacul Lung**, sat (?) <j. Dîmboviţa; lîngă Drugăneşti r. Titu>, parte vîndută de Maria lui Neag şi Stanciul din Drugăneşti 170.
Lacul Pelinilor, lac la Dîrvariul <j. Mehedinţi r. Calafat> 116.
Lacul Pucios, lac la *Iaroslăveşti <j. Vîlcea; Priporul r. R. Vîlcea> 51.
Lacul Ursoaiei, lac la Drugăneşti (?) <j. Dîmboviţa; r. Titu> 170.
Lacurile Gemene (~ Gemenelor), lacuri la Dîrvariul <j. Mehedinţi; r. Calafat> 116.
Laiotă v. **Cătunul lui Laiotă**, sat.
Laiu din Săcşori, martor 108.
Lal din Dămiiani, tatăl lui Neagul cizmarul 166.
Lal, partea lui în Stăneşti 99.
Lal, rumân din Ciocadea 174.
Largul, sat <j. Buzău; r. Făurei> 67.
Larisa (Larissa), mitropolie <Grecia> 11, 55.
Laţco comis din Paia, paharnic, fiul lui Ion comis, în pricină pentru Corzi 49, 102, 132, 179; iartă rumâni din Ezemşe 98.
Laţco din Glogova, martor 137.
Laţco din Sătcel, vinde parte 34.
Laţco, moşnean rumânit din Vai-de-Ei 154.
Lavrentie, episcop al Miriofitului 13.
Lavrentie, mitropolit al Silivriei 55.
Lazăr, cneaz sîrb, tatăl despotului Ştefan 50.
Lazăr (Laza, Lazar) din Bălteni, martor 57, 58, 204.
Lazăr, roşu din Arşi, martor 211.
Lazăra, vinde parte în Costeşti 196.
Lazu, via lui în Bucureşti 56.
Lazuri (Lazure), sat <j. Dîmboviţa; r. Tîrgovişte> 181, 198.
Lămoteşti v. **Lomoteşti**, sat.
Lăngăul din Bălteni, cumpără parte 183, 225.
***Lăngeşti** (Lăingeşti, Nîngeşti), sat <lîngă Furnicoşi r. Muscel> 146; parte cu rumâni cumpărată de Mihai legănariul, popă 222.
Lăpădat v. **şi Lepădat.**
Lăpădat din Păuşeşti, martor 212.
Lăpuşata, sat <j. Vîlcea; r. Horezu>, popă 53.
Lăţea din Tegeani, jurător 56.
Lăudat comis din Vlădeni, martor 104, 107, 146.
Lăudat din Răsimnici, martor 36, 45.
Lăudat, martor pentru Izvorul-lui-Bavo 241.
Lăudat, în pricină cu Stepan portar pentru parte din Văleni 120.
Lăudat, vinde livezi în Godeni 222.
Leanca, fiica lui Chircă din Negeşti, vinde parte cu rumâni în Hohiia 35, 56.
Leaotă din Micşani, vinde părţi 277.
Leca v. **Crivina Lecăi.**
Leca agă mare <Leca Racotă>, rumâneşte satul Tîncăbeşti; pribeag în Ţara Nemţească 71, 79.
Leca armaş, martor 230.
Leca comis, fiul lui Gherghe căpitan, martor 100.
Leca din Stănceşti, fiul Tudorei, stăpîn în Dălbăneşti 276.
Leca, fiul lui Grama armaş, în pricină pentru parte cu rumâni din Rădăcineşti 180.
Leca, fiul lui Neagoe armaş, martor 251.
Leca, fiul lui Oprea iuzbaşa, vinde parte în Bucu 3.
Leca, fratele lui Paraschiva, vinde delniţă în Goleşti 142.
Leca, rumân din Ciocadea 174.
Leca spătar, nepotul lui Leca agă, în pricină pentru Tîncăbeşti 79.
Lefter din Hodobeni, martor 157.
Leica, tatăl Neagăi din Negeşti 88.
Leontie armaş din Puturoasa, martor 230.
Leordeni v. **Leurdeni**, sat.
Lepa, moşnean rumânit din Studina 190.
Lepădat v. **şi Lăpădat, Lipidat.**
Lepădat din Lăpuşata, aldămăşar 53.
Lepădat, fratele lui Voineagu, vinde parte în Otişani 27.
Lepădat, înfrăţit de Tatul din Fugeşti 207.
Lepădat (Lăpădat) logofăt din Zătreni, sluga lui Udrişte postelnic din Drăgoeşti, dăruit cu parte în Bîrsoi 168; aldămăşar, tocmelnic 53, 84.

Lepădat (Lăpadat) logofăt, scrie acte domneşti 6, 10, 16, 18, 19, 26, 27, 29, 34, 38, 40, 42, 45—47, 56, 60, 64, 66, 70—73, 76—79, 81, 82, 85, 86, 90, 92, 100, 103, 111, 112, 115—118, 124, 125, 136, 137, 141, 149—151, 153, 154, 157, 158, 163, 166, 170, 177, 194, 195, 202, 203, 205, 209—211, 213, 225, 229, 230, 237, 254, 257, 261, 271, 273, 276, 277, 280, 281; probabil acelaşi: cumpără loc de casă în Bucureşti 242; scrie cartea judeţului 68; scrie zapise 61, 74, 91, 134, 138, 143, 162, 190, 227, 266.

Lepădat, moşneni rumâniţi din Dîrvariul 116.

Lepădat, tatăl lui Stan şi bunicul Dobraşci din Drăceşti 17.

Lepădat, vinde parte cu moară în Genuneni 31.

Lereşti, sat <r. Muscel> 40, 185.

Leucă v. **Trifan Leucă.**

Leul din Curte, martor 228.

Leurdeni, sat <or. Bucureşti>, al jupînesei Grăjdana 127, 152, 155, 156.

Leurdeni, sat <probabil j. Muscel; Leordeni r. Găeşti> 185.

Lieşti v. **Fîntîna Lieştilor.**

Liica din Gherghiţa, martor 36, 45.

Limber, şelar din Tîrgovişte, martor 141.

Limidari v. **Sfranţos Limidaris.**

Lipan, rumân din Borusu 33, 92.

Lipidat din Alicxeni, martor 184.

Lipii, sat <Lipia r. Buzău> I.

Loghin (Lughin) diacon din Ruda, martor 249.

Loloiasca, sat <j. Săcuiani; r. Mizil> I.

Lomoteşti (Lomotişti), sat <j. Ilfov; Lămoteşti r. Olteniţa> 184, 284.

Lotru, ţinut, sate din ~ 148, 278.

Lovişte (Loveşti), ţinut, sate din ~ 148, 278.

Luca v. **Pană al lui Dima al lui Luca** şi **Stanciul Lucăi.**

Luca din Păuşeşti, vinde părţi 212, 233; martor 267.

Luca, mitropolit al Ţării Româneşti 148, <157>, 177, 201; judecă 46, 47, 103, 262; martor, în cartea patriarhului de Constantinopol 13, 250; semnează greceşte 262.

Lucan v. **Crăciun al lui Lucan.**

Lucea pîrcălab, vinde ţigani 195.

Lucian din Viezuri, vinde parte 64.

Luciiani, sat <j. Dîmboviţa; Lucieni r. Tîrgovişte>, rumân al Mitropoliei adus din Podbeleşti 201.

***Lumaş,** sat <j. Romanaţi; lîngă Coşoveni r. Craiova> 277.

Lumonea, rumân din Ciocadea 174.

Lunceni, sat <r. Buzău> 15.

***Lungi,** sat <j. Dîmboviţa; lîngă Lunguleţu r. Răcari>, rumân al Catrinei vistiereasa încearcă să se judecească 87.

Lungul v. **Radul Lungul.**

Lupcheş v. **Dragul Lupcheş.**

Lupeşti, deal <or. Bucureşti>, via m-rii Tîrnova 163.

Lupp (Lupul), dascăl slovonesc de la Şcoala Domnească, traduce hrisoave 180, 202.

Lupşa, fiul lui Cernat din Puţinei, martor 166.

Lupşan din Tîrşor, tatăl lui Cherca 197.

Lupşan, moşnean rumânit din Buciumeni 38.

Lupul cupar din Moldova, martor 230.

Lupul dascăl slovonesc v. **Lupp.**

Lupul (Lupul lui Blojin) din Bălteni, fiul lui Oprea Blojiu, vinde părţi 57; martor 204.

Lupu din Căldăruşi (?) 101.

Lupul din Lunceni, jurător 15.

Lupul, fiul lui Arcoe (?) din Crasna, martor 229.

Lupul, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.

Lupul paharnic <Mehedinţeanu>, martor 174.

Lupul, rumân din Birci 140.

Lupul, rumân din Ciocadea 174.

Lupul, rumân din Răsnicel 231.

Lupul, ţigan 195.

Lupul, ţigan boieresc cumpărat din Moldova 230.

Lupul al lui Băncilă din Măghireşti, martor 34.

Lupul al lui Dan din Buzeşti, martor 34.

Lupul al lui Dragomir, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.

Lupul al lui Drăguţ din Buzeşti, martor 34.

Lupul Băltatul din Tîrgu Jiu, cumpără locuri şi vie în Viezuri 64.

Lupul Bombul, ţigan boieresc 195.

Lupul lui Blojin v. **Lupul** din Bălteni.

Lupul Negru din Brătuia, jurător 64.

Lupul Prăjescul, boier din Moldova, martor 195.

Lupuş, ţigan boieresc 195.

M

Macarie, mitropolit al Tîrnovei 12, 13, 55.

Macarie, tatăl lui Tudoran diacon, în pomelnicul m-rii Radu Vodă 206, 254.

Macarie Spînul, în carte patriarhicească 13.

Macavei, unchiul jupaniţei Maria, prăvăliile lui în Bucureşti 206, 254.

Maga, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.

Magdalina monahia <Muşa din Corbi>, în pricină pentru Valea-Oraşului şi Bojoară 42.

Malama, soţia lui Para paharnic, dăruieşte parte din Cîrtojani lui Enachi 160.

Malamoc din jos de oraşul Gherghiţa (Molomoc), m-re <j. Ilfov; Malamuc r. Ploieşti>, ctitor, morminte 36, 45; metoh 45; înzestrată de Eniul portar, Ianiu Ghiuormescul şi Iorgache vornic 36, 45, 258; egumen 45.

Malea v. **Balea,** moşul lui Pascul.

Malu-Giurchii, top. la Cepari <j. Argeş; r. C. de Argeş> 202.

Malu-Spart, sat <jud. Vlaşca; r. Titu> al m-rii Bolintinu 24.

Mana v. Manea logofăt.
Manea v. Dumitru al Manii.
Manea, Mane:
Manea cupeţ, martor pentru Arceşti 134.
Manea din Bereşti, în pricină pentru Peştişanii-de-Jos 73.
Manea din Pietloşani, martor 151.
Manea din Ştefăneşti, jurător 56.
Manea, fiul lui Lucea pîrcălab, stăpîn de ţigani 195.
Manea fluerătoriul, rumân din Idomireşti 117.
Manea (Mana, Mane, Mani) logofăt din Şirineasa, vinde rumân, martor 212, 221, 272.
Manea, martor în Tîrgovişte 220.
Mane, martor pentru Pupezeni 52.
Manea, moşnean rumânit din Brăneşti 70.
Manea, moşnean rumânit din Tîncăbeşti, încearcă să se rejudecească 71, 79.
Manea, moşnean rumânit din Voevoda 81.
Manea, nepot lui Eftimie din Vai-de-Ei, hoţ 154.
Manea (Mane), păcurar, rumân din Slănicul-de-Jos, încearcă să se judecească 104—106, 146.
Mania, popă, aldămăşar pentru Negoşina 67.
Manea, popă, cumpără parte în Cireaşov 245.
Manea, popă, tatăl lui Voica din Căpăţîneşti 77.
Manea, rumân din Clanţa, încearcă să se judecească 56.
Mane, rumân din Slănicul-de-Jos, încearcă să se judecească 104—106, 146.
Manea, schiler, martor pentru Voineşti 250.
Manea (Mane) stolnic din Jugur, martor 181.
Manea, tatăl lui Coman, rumân din Dălbăneşti 275, 276.
Manea, tatăl lui Dobri din Stăneşti 235.
Manea, ţigan mănăstiresc 38.
Manea, vătaf din Bucşani, martor 251.
Manea, vinde parte în Cătunul-lui-Laiotă 56.
Manea al Vălaei, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.
Manea Glodeanul, vinde parte în Genuneni 31.
Mane Rîia, rumân din Slănicul-de-Jos, se judeceşte 104.
Manes croitor, martor în Bucureşti 266.
Manole din Bujorani, martor 31.
Manta bătrînul, negustor, tatăl lui Mavrichi din Bucureşti 38.
Manta din Păuşeştii-de-Otăsău, fiul lui Tudor Grecul, martor 232.
Manta, martor pentru Băteşani 226.
Manta, moşnean rumânit din Păuşeştii-de-Otăsău 232, 272.
Manta Iconom, locul lui în Bucureşti 118.
Manul, tatăl lui Voica din Mogoşeşti 165.
Manul, zugrav, vinde loc de casă în Bucureşti 266.
Manul Catargiul v. Enachi Catargiul.
Mara, jupîneasă, stăpînă în Cepturile I.
Mara, ţigancă boierească 230; v. şi Nanul Mărei.
Maramureş, arhiereu din Ţara Românească în ~ 50.
Marcea v. Merce.
Marco, călăraş din Buzău, martor 150.
Marco, cizmar din Tîrgovişte, martor 126.
Marco, croitor biglar din Tîrgovişte, martor 126.
Marco (Marcu) din Căzăneşti, nepotul lui Nedelco vornic <şi al lui Mircea Ciobanul>, vinde loc de casă în Bucureşti 61; în pricină pentru Ciumernic 2.
Marco din Drăgăneşti, martor 148.
Marco din Mitreşti, martor 81.
Marco din Tegeani, jurător 56.
Marco logofăt <din Topoloveni>, tatăl lui Tudor stolnic 123.
Marco, megiaş din Căldăruşi, martor 101.
Marco paharnic din Brătiani, tatăl lui Vasilie 209, 213; martor 208, 271.
Marco postelnic din Curtea, moara lui pe Jiu 228.
Marco (Marcu) postelnic din Mihăeşti, aprod din casa domnească, cumpără parte în Săteni 200, 214, 218, 270, 281.
Marco postelnic, nepotul Vlădaiei vorniceasa, stăpîn în Rucăr 193.
Marco, rumân din Rădăcineşti 180.
Marco al Roşcăi, martor pentru Glăvoace 196.
Marcu aprod v. Marco postelnic.
Marcu, partea lui în Stanca-de-Vad 185.
Mardarie, călugăr din ţara Oltului, martor 263.
Mardarie, egumen al m-rii Strîmbul 211.
Mardarie logofăt din Dobruşeşti, martor 23, 35, 56.
Mareş din Călina, martor 151.
Marga <cea bătrînă, din Caracal>, mama lui Matei 116.
Marga, fiica popii Stoica din Teleşti 73.
Marga, fiica lui Vlad din Ciocade, stăpînă în Bălceşti 174.
Maria (Marica) băneasa, fiica lui Radul Buzescul clucer, soţia lui Ianache ban 168; stăpînă în Străoşti 153; pribeagă la Braşov 103.
Mariia, călugăriţă de la biserica popei Nenciului 144.
Marie din Borîle, martoră 245.
Mariia din Bucureşti, soţia lui Gherghe logofăt, vinde loc de casă 242.
Mariia, fiica lui Cernat pîrcălab, stăpînă în Ioneşti 74, 75.
Maria, fiica lui Cîrstea, vinde parte din Lacul-Lung 170.
Maria, fiica lui Drăghici vornic din Floreşti, dăruieşte sate m-rii Cozia 63, 66.
Maria, fiica lui Mihalcea ban, stăpînă în Cocorăşti 19.
Maria, fiica lui Staico postelnic din Bucov, stăpînă în Cetăţele 112.
Maria, jupaniţă, cumpără vie în Cîineşti 53.
Maria, jupaniţă, fiica Chiajnei, stăpînă în Glăvăneşti 40.
Maria, jupaniţa lui Oancea din Puturoasa 230.
Maria, jupaniţa lui Stoica al lu Iuova, vinde vie în dealul Bălţaţilor 209, 213.
Maria, jupîneasă, mama lui Albul ş.a. vinde parte în Berivoeşti 20.

Maria, mama lui Radul Florescul v. **Maria** fiica lui Drăghici.
Maria, sora jupaniţei Neacşa Groasa, stăpînă în Romceani 125.
Maria, sora Neagăi Mitroaia vorniceasa, bunica Neagăi şi a lui Pătraşco 190, 194.
Mariia, soţia lui Grama armaş, în pricină pentru Rădăcineşti 180.
Maria, soţia lui Hrizan postelnic, <fiica Vlădaiei vorniceasa>, stăpînă în Rucăr 193.
Maria, soţia lui Leca <Racotă> mare agă, martoră 79.
Maria, soţia lui Necula paharnic din Cornăţeni 198.
Mariia, soţia lui Oprea iuzbaşa, vinde parte în Bucu 3.
Maria, soţia lui Sima al doilea logofăt, stăpînă în Grozăveştii-de-Sus 190, 194; rumâneşte moşnean 267.
Mariia, soţia lui Stanciul logofăt, stăpînă în Cîrstieneşti 208, 271; dăruieşte şi vinde prăvălii din Bucureşti m-rii Radu Vodă 206, 254.
Maria (Măria), ţigănci boiereşti 137, 141.
Maria vistiereasa, fiica lui Vasilie vistier, soţia lui Trufanda vistier, stăpînă în Deduleşti 119.
Mariia Boldeasca, jupîneasă, stăpînă în Boldeşti 262.
Marica băneasa v. **Maria** băneasa.
Marica, fiica lui Nica mare logofat, soţia lui Preda postelnic, stăpînă în Brăgăreşti 149.
Mariia, Mariie v. **Maria.**
Marin, cîrciumar din Bilciogatu, martor 17.
Marin din Cireaşovu-din-Deal, aldămăşar 245.
Marin din Roteni, jurător 56.
Marin din Valea-lu-Dobre, vinde parte în Băteşani 226.
Marin, moşnean din Scurteşti, vinde vad de moară 271.
Marin, rumân din Ulea 121, 141.
Marina (Mărina) din Zăgaia, soţia lui Radul Corlătescul comis, dăruieşte ţigani m-rii Jitianu 137.
Mariţa v. **Dealul Mariţiei.**
Marmaziul v. **Vladul Marmaziul.**
***Marotinul** jud. Ilfov, sat <lîngă Chiseleţu r. Olteniţa>, slobozie a m-rii Radu Vodă, risipită 224; scutită 187, 224.
Martin, martor în Bucureşti 14.
Marula băneasa, soţia lui Mihalcea ban, stăpînă în Măneştii-de-Jos 19.
Mascala v. **Ioan Mascala.**
Mastea v. **Stan Mastea.**
Matei v. **Ion al lui Mateiu.**
Matei (Matheiu), dascăl şi clucer <Mezahrinos> din Corneşti, martor 31, 33, 92, 190, 194, 198; semnează greceşte 190.
Matei logofăt, martor pentru Ghergheşti 93.
Matei (Matiiu), paharnic din Brîncoveni <Matei Basarab>, martor 227, 237.
Matei (Matheiu), popă din Bucureşti 206, 254; locul lui de prăvălii 144.
Matei, slugă domnească, fiul lui Radul postelnic din Mihăieşti, stăpîn de ţigan 10.
Matei al Margăi <din Caracal> 116.
Matei Basarab v. **Matei paharnic.**
Matiiu logofăt din Leurdeni, martor 185.
Matoe v. **Neagoe Matoe.**
Maţa v. **Gaşpar Maţa.**
Maţolea v. **Pătru al Maţolei.**
Mavrichi, negustor din Bucureşti, fiul lui Manta bătrînul, ia satul Dralea pentru datorie 38.
Mavrodin paharnic din Măneşti, martor 19.
Măceş, baltă (?) <j. Dolj; r. Băileşti>, în hotar cu balta Bistreţ 199, 256, 260.
Măciucă clucer din Buciumeni, martor 277.
Măghireşti, sat <j. Gorj; r. Gilort>, părţi vîndute de Budara ş.a. lui Radul ş.a. 34.
Măgurele, top. la Dîrvariul <j. Mehedinţi; r. Calafat> 116.
Măgureni, sat <j. Prahova; r. Cîmpina> 255.
Măican din Caracal, martor 191.
Măicăneştii de pe Colentina, sat <or. Bucureşti>, dăruit de Pană vistier m-rii Sf. Ecaterina 13.
***Măinlatu** (Amăulat), sat <j. Gorj; *Măilat lîngă Poiana r. Filiaşi> 183, 225.
Mălaia v. **Dumitru Mălaia.**
Mălaia, sat <din Loviştea; r. R. Vîlcea> 148.
Mălăeşti, sat <j. Dolj; r. Filiaşi> 141, 195.
Măldăreşti (Măldărişti), sat <j. Vîlcea; r. Horezu> 31, 84, 272.
Mămurasca, funie la Scurteşti <or. Buzău> 271.
Mănăilă v. **Oancea Mănăilă.**
Mănăilă din Cărămideşti, martor 170.
Mănăilă din Sătcel, se înfrăţeşte cu Stan Găină ş.a. pentru un plai de vie 34.
Mănăilă, partea lui în Bojoară 42.
Mănăileşti, sat <j. Vîlcea; r. Horezu>; în hotar cu Genuneni 31.
Mănăstirea de la Colentina v. **Plumbuita,** m-re.
Mănăstirea jud. Mehedinţi, sat <Valea-Mănăstirii r. Strehaia>, parte cu pădure, moară şi vecini întărită lui Necola din Glogova 137.
Mănăstirea Maica Precista <probabil la Ghergbiţa j. Ilfov; r. Ploieşti>, înzestrată de Iorgache vornic 258.
Mănăstirea Vovidenia <m-rea Vieroş, j. Muscel; Făgetul or. Piteşti>, judeceşte rumâni; egumen 69.
Măneci v. **Măniaci.**
Mănescul v. **Badea Mănescul.**
Măneştii din Prahova, sat <r. Ploieşti> 19, 91, 109, 111-113, 217; ~ **-de-Jos,** parte cu vecini întărită lui Radul logofăt; vecini aduşi din alt sat 19.
Măniaci, sat <j. Săcuiani; Măneciu r. Teleajen> 40.
Mănugă (Minogă), partea lui în Vai-de-Ei 154.

Mărăcineni, sat <or. Buzău> 77, 277.
***Mărăcineni** (Măriceni), sat <lîngă Căldăraru or. Bucureşti>, vîndut de Nedelco postelnic Chiajnei vorniceasa 70.
Mărăi v. **Nanul Mărăi.**
Mărculeasca, funie la *Glupavi <j. Vlaşca; lîngă Mirau r. Giurgiu> 72.
Mărgineanul v. **Naum Mărgineanul şi Stoica Mărgineanu.**
Mărgineni, m-re <j. Prahova; c. Caragiale r. Tîrgovişte>, rumânii săi din Podbeleşti; egumen 201.
Măria v. **Maria.**
Măriceni v. **Mărăcineni**, sat.
Mărin v. şi **Marin.**
Mărin din Zlătărăi, martor 151.
Mătăseşti, sat <j. Ialomiţa; Bucu-Mătaşeşti r. Slobozia> 111, 251.
Măteşti, sat <r. Buzău> 157; parte vîndută de Şerban ş.a. lui Buzinca vistier 145; popă 77.
Mărul Rău, sat 183.
Mecula (?), fiul lui Buzinca al Ceauşului, martor I.
Medegana v. **Stoica Medegana.**
***Medvejde**, sat <j. Mehedinţi; lîngă Malovăţu r. T. Severin> 137.
Megete v. **Voico Megete.**
Megiaşi, sat <probabil j. Vlaşca; Moşteni r. Titu> 170.
Mehedinţi, judeţ 82; sate din ~ 29, 115, 116, 137, 176, 177, 225.
Meidin, megiaş din Căldăruşi, martor 101.
Meiotă din Berileşti, tatăl lui Stanciul paharnic şi al lui Negoiţă paharnic 251, 252.
Meletie (Melentie, Melintie), egumen al m-rii Mihai Vodă 38, 171; martor 60.
Melhisedec, episcop de Redestos şi Panion 13, 55.
Melineşti, sat <j. Dolj; r. Filiaşi> 195.
Merce din Mişi, martor 185.
Mesimvria, mitropolie <Nesebăr R. P. Bulgaria> 55.
Methymna, mitropolie <Grecia> 55.
Metroae v. **Neaga Mitroae.**
Mezahrinos v. **Matei dascăl.**
Miarea (Miare), sat <j. Dolj; Mierea r. Filiaşi> 195.
Miia (?) din Grozăveşti, martor 191.
Micleuşa, pîrîu la *Spineni <j. Gorj; lîngă Pîrîieni r. Olteţu> 182.
Micleuşani, sat <Micloşani r. Muscel>, parte cu rumâni lăsată de Necula paharnic lui Socol paharnic din Cornăţeni 198.
Micşan, vinde parte în Băloteşti 230.
***Micşani** jud. Buzău, sat <lîngă Negoşina r. Buzău>, părţi vîndute de Stroe ş.a. lui Buzinca mare vistier 277.
Micşăneşti, sat <j. Ilfov; r. Urziceni> 248.
Micul v. **Stoica al lui Micul.**
Micul, cumpără parte în Brăgăreşti 243.
Micul din Budeni, martor 165.
Micul din Godeni, martor 20.
Micul, fiul lui Nan logofăt din Văcăreşti, martor 164.
Micul, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.
Micul, moşnean rumânit din Voevoda 81.
Micul, partea lui în Popeşti 99.
Micul, popă din Vîlsăneşti, în pricină cu m-rea Bistriţa pentru hotare 5.
Micul, vinde livadă în Godeni 222.
Micul Caragaţă, vinde parte din Bădeni lui Isar cămăraş I.
Midia, oraş <Turcia> episcop de ~ 13, 55.
Mierea v. **Miarea**, sat.
Miha postelnic v. **Mihai Coţăfean.**
Mihai v. **Bogdan al lui Mihai.**
Mihail bătrînul din Tîncăbeşti, martor 56.
Mihail din Bereni, martor 151.
Mihail din Bucureşti 68.
Mihail din Căpreni, martor 195.
Mihaiu din Cîrcioe, martor 195.
Mihai din Coţofeni v. **Mihai Coţăfean.**
Mihail din Glogova, martor 137.
Mihai din Greci, fiul lui Preda sluger, vinde satul Cruşov 227, 237; probabil acelaşi: **Mihai** postelnic 227.
Mihai din Pătîrlage, martor 207.
Mihai, fiul lui Toma comis v. **Mihai** postelnic.
Mihail, fratele lui Bobolea cel bătrîn din Măteşti, vinde moară pe Buzău 157.
Mihaiu legănariul, stăpîn în Godeni, Căpriorul ş. a. 222.
Mihai logofăt, tatăl lui Miroslav din Găneşti 56.
Mihai, partea lui în Bălteni 183, 225.
Mihaiu postelnic v. şi **Mihai** din Greci.
Mihai postelnic din Coţofeni v. **Mihai Coţăfean.**
Mihai postelnic din Hărgetoaia, jurător 231.
Mihai postelnic din Stănceşti, tatăl Elinei 19.
Mihai postelnic, fiul lui Dobromir ban, dăruieşte parte din Islaz m-rii Radu Vodă; mormîntul lui 12, 103.
Mihai (Mahai) postelnic, fiul lui Toma comis din Pătroaia, martor 89.
Mihail săbierul, martor în Tîrgovişte 218; probabil acelaşi: **Mihăilă**, săbier, martor în Bucureşti 144.
Mihai, scrie zapis în Caracal 191.
Mihai şoimar, martor în Tîrgovişte 220, 246, 283.
Mihai vătaf, stăpîn în Voineşti 276.
Mihaiu, vinde livezi în Godeni 222.
Mihai Coţăfean (Miha, Mihaiu), postelnic din Coţofeni, jurător 176, 231; martor 32, 98, 174.
Mihai Ergopul (Mihai), jupîn din Tîrgovişte, moara şi grădina lui 246, 283.
Mihai Ţînţăreanul <postelnic>, martor 179.
Mihai <Viteazul>, domn al Ţării Româneşti 64, 84, 88, 99, 168, 213, 239; crai al Ardealului 50, 115; soţul doamnei Stanca 38; cumpără şi rumâneşte sate 29, 38, 72, 81, 82, 115, 171; acordă scutiri 46; legătura lui 56, 71, 79, 171; rumâniri în vremea lui 70, 71, 79, 115; ctitor, danii 38, 85,

171, 206, 254, 259, 261; așează pe Serghie arhiereu la Muncaci 50; răutăți, sat pustiit, cutremur, palancă făcută de Sinan pașa în vremea sa 45, 103, 135, 280; acte de la ~ 38, 70, 115, 261.
Mihai Vodă m-re v. **București.**
Mihalcea ban, soțul Marulei 19.
Mihalcia, cupeț din București, martor 266.
Mihalcea, fratele lui Bobolea cel bătrîn din Mătești, vinde moară pe Buzău 157.
Mihalcea logofăt, fiul lui Nan logofăt din Măgureni, scrie zapis 255.
Mihalcea postelnic din Cornești, martor 162.
Mihalce, scrie zapis 23.
Mihalcea (Mihalce) vornic al doilea din Pătîrlage, stăpîn în Bădeni 244, 257; jurător 10, 247, 251; martor 56, 130, 141.
Mihalco, popă din Săteni, vinde siliște 200; vinde prăvălii și pivnițe în Tîrgoviște 220.
Mihalco șelar, martor în Tîrgoviște 141; probabil același: martor în București 266.
Mihali, fiul lui Grama banul, stăpîn în Voinești 250.
Mihart v. **Bratul,** mare comis.
Mihăești, sat <j. Olt; probabil r. Drăgănești-Olt> 227, 237.
***Mihăești (Mihăilești),** sat <j. Săcuiani; lîngă Călugăreni r. Mizil>, parte dăruită de Iorgache vornic m-rii Malamuc 258; parte cumpărată de Isar Bărbulescul cămăraș de la Ivașco mare vornic ș.a. II; probabil același: 10.
Mihăești, sat <j. Vîlcea; r. R. Vîlcea> 195.
Mihăești, sat 200.
Mihăilă armaș din Băleni, stăpîn în Bădeni și Tohani 39, 86, 173, 244, 257, I, II.
Mihăilă cel bătrîn din Tîncăbești, martor 23.
Mihăilă, cumpără livadă în Bărbulești 129.
Mihăilă dorobanțul din București, martor 170.
Mihăilă, fiul lui Pîrciul din Brănești, cumpără părți în Brăgărești și Budurești 243.
Mihăilă logofăt din Bălțați, martor 275.
Mihăilă, moșnean rumânit din Gostavățu 82.
Mihăilă, moșnean rumânit din Tîncăbești, încearcă să se rejudecească 71, 79.
Mihăilă pîrcălab din Brînceni, martor 81.
Mihăilă, în pomelnicul m-rii Radu Vodă 206, 254.
Mihăilă popă, scrie zapis 263.
Mihăilă postelnic din Văleni, martor 98.
Mihăilă, rumân din Păușești 272.
Mihăilă săbier v. **Mihail.**
Mihăilă, tatăl lui Pătru din Telești 73.
Mihăilești v. **Mihăești,** sat r. Mizil.
Mihălea, rumân din Stejarul, în pricină cu m-rea Coșuna 176.
Mihelita, fiica lui Gherghe Critico, în pricină pentru prăvălii în București 210.
Mihna din Măneștii-de-Jos <spătăreasa>, soacra lui Radul logofăt 19.
Mihnea din Bălteni, jurător 183, 225; martor 57, 58, 204.
Mihnea din București, martor 242.
Mihnea din Dîlga, martor 171.
Mihnea din Stănești, unchiul (?) lui Sînnicoară 99.
Mihnea, tatăl lui Stan ș.a., cumpără părți în Ciocănești și Curești 171.
Mihnea <Turcitul>, domn al Țării Românești 2; familie 6, 41, 136, 171, 176, 210, 219, 278, 280; vinde sate lui Mihai Viteazul 38; ctitorii și danii 12, 26, 85, 103; așează pe Serghie egumen la Tismana 50; orașul său de scaun 158; acte de la ~ 6, 41, 103, 280.
***Mihnești,** sat <lîngă Bogza r. R. Sărat>, părți cu pădure cumpărate de Isar cămăraș de la Barbul vornic ș.a. I, II.
Miho v. Gherghe a lui **Miho.**
Miho, partea lui în Voevoda 81.
Miho (Mihu, Mihul) mare spătar, unchiul lui Dediul postelnic 268;
în sfatul domnesc 6, 10, 16, 18, 19, 26, 27, 29, 32, 34, 38, 40, 42, 45—47, 50, 53, 56, 64—66, 70—73, 76 79, 81, 82, 85, 86, 88, 90, 92, 98—100, 103, 111, 112, 115—119, 123, 125, 136, 137, 141, 149—151, 153, 154, 157, 158, 161, 163, 166, 168, 170, 171, 173, 174, 176, 177, 180, 182, 194, 195, 202, 203, 205, 207, 209, 211, 213, 222, 225, 227, 229, 237, 243, 251, 254, 257, 261, 271, 276, 277, 280, 281, I, II; martor 12, 32, 60, 76, 121, 124, 130, 141, 143, 227; semnează grecește 121, 130, 227.
Mihotcă, delnița lui din Căpriorul 222.
Mihul, negustor din Tîrgoviște, martor 161.
Mile, martor pentru Pisculești 52.
Milea, moșnean rumânit din Tîncăbești, încearcă să se rejudecească 71, 79.
Miloș (Miloși) logofăt din Pîrîu, volnicit să-și adune vecinii fugiți din Brănești 8; plătește birul unui om 25; scrie zapis 57.
Mina, fratele lui Rădici, martor în Tîrgoviște 126.
Mina, moșnean rumânit din Gostavățu 82.
Mina, nepotul lui Spinciul, martor în Tîrgoviște 126.
Mina, zugrav din Tîrgoviște, martor 141, 220, 253.
Minoga (Minoca), moșnean rumânit din Gostavățu 32, 82.
Mira, fiica lui Vlaicul, vinde parte în Negești 88.
Mira, soția lui Danciul Doicescul clucer, stăpînă în Stroești 284.
Mircan, moșnean rumânit din Tîncăbești, încearcă să se rejudecească 71, 79.
Mircan, în pricină cu Magdalina monahia pentru Valea-Orașului 42.
Mircea v. și **Merce.**
Mircea armaș <din Fratoștița>, martor 174.
Mircea din Cucleș, fiul lui Dragomir Butoiu, vinde parte în Bălțații-de-Jos 213.
Mircea din Drăciști, martor 17.
Mircea logofăt din Apele Vii, martor 170.

Mircea, moşnean rumânit din Cîmpenii de la Gîrla-Neagră 38.
Mirce (Mircia), popă din Bucureşti, martor 61, 242.
Mircea, ţigan boieresc 92.
Mircea <cel **Bătrîn**>, domn al Ţării Româneşti, acte de la ~ 50, 199.
Mircea <**Ciobanul**>, domn al Ţarii Româneşti I; act de la ~ 6.
Mircea Zgăei, via lui în Zoreşti 277.
***Mirceşti**, sat <lîngă Sinileasca or. Buzău> 277.
Mirea, moşnean rumânit din Cîmpenii de la Gîrla-Neagră 38.
Mirea, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.
Mirea al lui Tudosie, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.
Mirghea (Marga), părţile lui din Muşcel, Urseşti şi Tătărai 48.
Miriofiton, episcopie <Turcia> 13.
Miron <**Barnovschi**>, domn al Moldovei, cu oastea la Dogangheci 227.
Miroslav din Cucleş fiul lui Dragomir Butoiu, vinde parte din Bălţaţii-de-Jos 213; martor 255.
Miroslav din Găneşti, fiul lui Mihai logofăt, martor 56; probabil acelaşi: **Miroslav** din Piteşti, martor 40.
Miroslav mare logofăt, tatăl lui Ionaşco comis, stapîn în Clanţa 56.
Miroslav, moşnean rumânit din Gostavăţu 82.
***Miroslăveşti** (?), sat <probabil j. Dolj; *Biroslăveni lîngă Malu Mare r. Craiova> 28.
Mislea, m-re <j. Prahova; r. Cîmpina>, episcop 46, 47.
Mişi (?), sat 185.
Mitilina, mitropolie <Grecia> 13.
Mitrea comis din Stăneşti (ulterior pitar), soţul Neacşei, stăpîn în Cureşti şi al gîrlei Botul 44, 83; vinde vie în Tîrgovişte 127; hotarnic 171; v. şi **Mitrea** paharnic.
Mitrea (Mitre) comis, soţul Anghelinei, vinde parte cu rumâni în Bucu 80.
Mitrea din Cătun, martor 162.
Mitrea din Izvorani, martor 151.
Mitrea paharnic din Mihăeşti, <fiul lui Iştvan din Ruda>, martor 195.
Mitrea paharnic, martor pentru Arceşti 134.
Mitrea paharnic, soţul Neacşei, partea lui din Căcaţi 13; v. şi **Mitrea** comis.
Mitrea pitar v. **Mitrea** comis din Stăneşti.
Mitrea postelnic, fiul lui Stanciul logofăt din Dragomireşti, vinde partea sa din Arceşti 134.
Mitrea spătar mare v. **Mitrea** vornic.
Mitrea vătaf din Boari, martor 75, 130.
Mitrea vornic <mare>, soţul Neagăi vorniceasa, stăpîn în Grozăveştii-de-Sus şi în Suharna 38, 190, 194; probabil acelaşi: **Mitrea** mare spătar (?) II.
***Mitreşti**, sat <j. Teleorman; lîngă Ţigăneşti r. Alexandria> 81.
Mitroae, Mitroaie v. **Neaga Mitroaia**.
Mitrofan, călugăr din Verdea, martor 151.
Mitrofan, mitropolit al Agatopolei 55.
Mitropolia Ţării Româneşti v. **Ungrovlahia**.
Miinea din Poenari, martor 170.
Miinea din Stolojani, aldămăşar 161.
Miinea, fiul lui Tatomir din Arcani, întărit în Arcani, Floreşti şi Căzăneşti 161.
Miinea logofăt, scrie zapis 228.
Miinea, martor 251.
Miinea pitar 112.
Miinea Bouroşu, vinde parte în Ghergheşti 93, 112.
Mîne din Valea-lu-Dobre, vinde loc din Băteşani 226.
Mîrşa (Mîrşi), sat <Vlaşca; r. Videle> 89, 129.
Mîrzea spătar, jurător 273.
Moara-dă-Supt-Malu, top. la Tîrgovişte 246, 283.
Moara-de-la-Vad, top. la Cocorăşti <j Prahova; r. Ploieşti> 19.
Moara-de-Vîntu, top. la Căldăruşa <r. Buzău> 101.
Mocanul, tatăl lui Stan din Dărăcănaţi 170.
Moceşti, sat <j. Săcuiani; r. Mizil>, în hotar cu Brăgăreşti 243.
Modrea, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.
Moga v. şi **Maga**.
Moga din Pişteşti, jurător 64.
Mogoş din Tiuleşti, martor 129.
Mogoş, fiul lui Mogoş vornic din Păuleşti, martor 164.
Mogoş (Mogoşilă), fratele lui Ştefan Poştă, vadul lui de moară în Ţigăneşti 89.
Mogoş (Mogoşu) vătaf din Căciulaţi, din Ţigăneşti (?), stăpîn în Baloteşti 230; martor 23, 35, 37; probabil acelaşi: **Mogoş** vătaf, martor 56, 141, 195.
Mogoş, vinde parte în Bojoară <stăpîn în Corbi> 42.
Mogoş, vornic din Păuleşti, tatăl lui Mogoş 164.
Mogoşăşti, sat <j. Ilfov; r. Giurgiu>, popă 165.
Mogoşilă v. **Mogoş**.
Mogoşoaia, sat <probabil or. Bucureşti> 31.
Mogul, Moguşul v. **Vîrful Moguşului**.
Moha din Curte, aldămăşar 228.
Moldova (Ţara Moldovei) 227; boieri şi fugari din Ţara Românească în ~ 65, 195, 230; Radu Mihnea în ~ 16, 50, 119, 195; tătarii în ~ 112.
Moldoveanul v. **Gavril Moldoveanul**.
Molomoc m-re v. **Malamoc, m-re**.
Momcea v. **Ion Momcea**.
Mostaţă din Băbeni, martor 268.
Moşat v. **Muşat** sluger.
Moşica, partea ei în Stăneşti 99.
Moşul, partea lui în Căldăruşi 101.
Motreanul v. **Ştefan Motreanul**.
Motru, m-re <j. Mehedinţi; Gura Motrului r. Filiaşi>, dascăl 183; egumen <225>.
Muchea Tibăi, top. la Cepari <j. Argeş; r. C. de Argeş> 202.
Mufa, Mufă v. **Chircă a Mufăi**.
Muja, rumân din Voineşti 250, 276.
Muncaci (Mucaci), episcopie în Ţara Ungurească <R.S.S. Ucraineană>; episcop aşezat de Mihai Viteazul 50, 115, 135, 136.

Munteanul v. **Radul Munteanul.**
Mura, sora (?) lui Ianiu Ghiuormescul 36.
Murgeşti, sat <j. Gorj; r. Filiaşi>, părţi cu rumâni ale m-rii Strîmba 219.
Murgu din Verneşti, martor 150.
Muscel, judeţ v. **Muşcel şi Pădureţi.**
Muscelul Sărăţei v. **Muşcel,** sat.
Mustachi v. **Ghinea Mustachi.**
Mustaţă v. **Mostaţă.**
Muşa din Corbi v. **Magdalina monahia.**
Muşa, ţigancă boierească 70, 247, 251.
Muşa, ţigancă răscumpărată de soţul ei 122, 148, 278.
Muşa, vinde parte din Bujorani 249.
Muşa, vinde parte din Măteşti 145.
Muşat v. **Stan al lui Muşat.**
Muşat, biglar, vătaf, din Bucureşti 68.
Muşat, călăraş, vinde vie în Zoreşti 77.
Muşat clucer v. **Muşat,** mare sluger.
Muşat, cumpără parte cu vie în Cîndeşti 15.
Muşat din Cireşov, martor 245.
Muşat din Stăneşti 235.
Muşat, nepotul lui Baciul vornic II; probabil acelaşi: nepotul lui Stanciul iuzbaşa, vinde parte din Străoşti I.
Muşat, moşnean rumânit din Gostavăţu 82.
Muşat, rumân din Borusu 33, 92.
Muşat, rumân din Glăvăneşti 40.
Muşat (Moşat) sluger mare, fost ispravnic al Craiovei, clucer 8, 73, 137, 225; martor 12, 76, 124, 131, 141, 227, 237, 275.
Muşcăţei, funia lor la Otişani 27.
*Muşcel (Muscelul Sărăţei), sat <lîngă Sărata r. Buzău>, partea Stanei ş. a. 48; parte dăruită de Gligorie comis m-rii Banul 147; părţi cumpărate de Isar cămăraş I, II.
Muşcel şi Padureţi (Muscel, Muşcel), judeţ, deal şi sate din ~ 22, 186, 269.
*Muşeteşti, sat <j. Telcorman; lîngă Albeşti r. Roşiorii de Vede> 81.
Muteşti v. **Buteşti,** sat.

N

Na..., ginerele lui Eftimie din Vai-de-Ei, martor 154.
Nagoşina v. **Niagoşina.**
Nan v. **Piatra-lui-Nan.**
Nan, căzut rob; lasă părţi din Stăneşti şi Conceac fiicei sale Neaga 99.
Nan, cumpără parte în Otişani 27.
Nan din Baloteşti, martor 230.
Nan din Dălbăneşti, tatăl lui Radul vătaf 276.
Nan din Mănăileşti, tatăl lui Oprea 31.
Nan din Stăneşti 235, 248.
Nan din Voinigeşti, martor 238.
Nan logofăt din Văcăreşti, tatăl lui Micul 164; boier hotarnic, martor 128, 156, 265.
Nan, martor pentru Pupezeni 52.
Nan, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.
Nan postelnic, fiul lui Oprişor din Măneşti, stăpîn în Săcuiani şi Muscelul Sărăţei 147, 271.
Nan, în pricină cu Magdalina monahia pentru Valea-Oraşului 42.
Nan, rumân din Frecaţi 216.
Nan al lui Udiţă, rumân din Boghiani I.
Nanul Mărăi, ţigan boieresc 10.
Nan Zapsi din Poenari, martor 170.
Nasta (Nastea) din Negoeşti, martor pentru Greci şi Cozleci 40; probabil acelaşi: Nasta din Tîrgşor, martor 117.
Naum Mărgineanul (Naum) grămătic, traduce act domnesc 15, 83.
Naupactul mitropolie <Grecia>. 11, 55.
Navrap, vinde parte din Mihneşti I.
Năcula v. **Necula,** paharnic.
Năsturel v. **Radul Năsturel şi Udrişte Năsturel.**
Neacşa, fiica lui Cernica vornic, soţia lui Ionaşco comis, stăpînă în Bîrzeştii-de-Jos ş.a. 70, 271.
Neacşa, fiica lui Cîrstianov logofăt, soţia lui Bucur din Bucureşti 14.
Neacşa, jupîneasă, dăruieşte sate şi ţigani m-rii Bolintin 11.
Neacşa, în pomelnicul m-rii Radu Vodă 206, 254.
Neacşa, sora lui Pascul din Văleni 48.
Neacşa, soţia lui Enachi vătaf, stăpînă în Arceşti şi Verneşti 134, 150.
Neacşa, soţia lui Mitrea comis, vinde vie în Tîrgovişte 127; probabil aceeaşi: soţia lui Mitrea paharnic, stăpînă în Căcaţi 13.
Neacşa, soţia lui Nenciul vornic, vinde parte în Deşiraţi 111, 112.
Neacşa, ţigănci 122, 148, 195.
Neacşa, vinde parte din Măteşti 145.
Neacşa Groasa (Neacşa) din Cioceni, jupaniţă, stăpînă în Romceni 125.
Neacşul v. şi **Necşul.**
Neacşul din Ţigăneşti, megiaş tocmelnic 89.
Neacşul, tatăl lui Ivaşco 241.
Neag din Dobroţei, partea lui 138.
Neag din Drugăneşti, cumpără parte în Stoeneşti 170.
Neag din Ţigăneşti, megiaş tocmelnic 89.
Neag, moşnean rumânit din Gostavăţu 82.
Neaga v. **Şărban Neagăi.**
Neaga, cumpără pate din Negeşti 88.
Neaga, fiica lui Nan, moşteneşte părţi în Stăneşti şi Conceac 99.
Neaga, mama lui Ghirghe, stăpînă în Frecaţi 216.
Neaga, nepoata Neagăi Mitroaia vorniceasa, stăpînă în Grozăveştii-de-Sus 190, 194.
Neaga, soţia lui Stoica paharnic, stăpînă în Stroeşti, Buciumeni ş.a. 284.
Neaga, ţigănci boiereşti 92, 278.

Neaga, vara lui Cherca, vinde părţi din Băbeni şi Cîrciumari 197.
Neaga, vinde parte din Voevoda 81.
Neaga **Mitroaia** (Neaga,~Metroae) vorniceasa, soţia lui Mitrea vornic, stăpînă în Grozăveştii-de-Sus şi Suharna 38, 190, 194.
Neagoe v. şi **Bădilă Neagoe şi Negoe.**
Neagoe agă v. **Neagul.**
Neagoe armaş, tatăl lui Leca 251.
Neagoe din Corbuşorii, în pricină cu m-rea Corbii-de-Piatră pentru Valea-Oraşului 42; martor 40.
Neagoe din Drugăneşti, martor 170.
Neagoe din Izvorani, martor 151.
Neagoe din Potoceni, martor 150.
Neagoe din Procica, martor 40.
Neagoe din Prodileşti, martor 211.
Neagoe fiul Dobrei v. **Neagoe,** negustor.
Neagoe (Negoe), fiul lui Şerban, partea lui cu rumâni din Lăngeşti 222.
Neagoe logofăt din Tîrgovişte, soţul Elinei, ginerele popii Costandin din Bucureşti, în pricină pentru satul Tîntava 115; martor 109-111.
Neagoe, martor pentru Fugeşti 207.
Neagoe, moşnean din Foeşti rumânit cu partea lui din Voevoda 81.
Neagoe, moşnean rumânit din Lăngeşti 222.
Neagoe, neguţător din Tîrgovişte, martor 126, 220, 246, 283.
Neagoe, rumân din Berivoeşti, iertat 30.
Neagoe (Negue), rumân din Borusu 33, 92.
Neagoe, rumân din Ciocadea 174.
Neagoe, socrul lui Costandin, martor în Tîrgovişte 126.
Neagoe vătaf, vinde parte din Copăcel 84.
Neagoe, vinde parte din Micşani 277.
Neagoe a lu Bută din Brătivoeşti, martor 148.
Neagoe Basarab v. **Băsărabu** domn.
Neagoe **Cotîrlă,** rumân din Cepturi 258.
Neagoe **Matoe** din Măghireşti, martor 34.
Neagoe **Tărchilă,** moşnean din Scurteşti 271; v. şi **Turchilă.**
Neagoe **Zgăian** (~ Sgăian) din Bălteni, martor 57, 58.
Neagole, partea ei din Cîndeşti 15.
Neagomir din Băşcenii-de-Sus, vinde parte cu vecin din Bughiani I.
Neagomir din Pietloşani, martor 151.
Neagomir din Rîmnic, tatăl Paraschivei 238.
Neagomir, moşnean rumânit din Glupavi, se judecește din nou 72.
Neagra v. **Gîrla Neagră.**
Neagul v. şi **Niagul.**
Neagul (Neagoe, Neagulu, Negul) agă, mare tocmelnic 72; martor 32, 79, 100, 124, 130, 134, 138, 190, 194.
Neagul, cizmar, vinde parte în Verneşti 166.
Neagul, cumpără parte în Drăceşti 17.
Neagul din Bălţaţi, tatăl lui Dragomir Butoi, partea lui 209, 213.
Neagu din **Foeşti,** tatăl lui Neagoe 81.
Neagul din Măteşti, martor 77.
Neagul din Negoeşti, fratele lui Antonie <voievod>, cumpără părţi din Băbeni şi Cîrciumari 197.
Neagul din Oreşti, boier hotarnic 128, 156.
Neagul din Stăneşti 235.
Neagul din Torsura, boier hotarnic 176.
Neagul din Zoreşti, martor 77.
Neagul, martor pentru Crîngeni 133.
Neagul, moşnean din Scurteşti 271.
Neagul, moşnean rumânit din Glupavi, se rejudecește 72.
Neagul, partea lui din Groşanca I.
Neagul, pîrcălab al m-rii Strîmbul, martor 211.
Neagul, rumân din Arceşti, fugit 134.
Neagul **Başcoveanul** din jud. Mehedinţi 81.
Neagul **Baştac** din Căpăţineşti, aldămăşar 77.
Neagul **Durdăcîine,** rumân din Bădeni 244, 257.
Nebunul, rumân din Rădăcineşti 180.
Necşul Băurei din Slatina, martor 245.
Nectarie v. **Nictarie.**
Necul v. **Nicul,** ţigan.
Necula v. şi **Nicola, Nicula.**
Necula, **Necola:**
Necula, diacon din Tîrgovişte, martor 7.
Necula (Necola) din Glogova, ginerele lui Radul Corlătescul comis, stăpîn în Glogova, Ciucelul şi Mănăstirea 137.
Necula din Stăneşti 235.
Necula, fiul popii Tudor, vinde parte din Găneştii-de-Sus 217.
Necula, fratele lui Ianiu Ghiuormescul, în pricină pentru vie în dealul Cernăteştilor 36, 45.
Necula logofăt, copil, scrie carte 89.
Necula (Nicula), moşnean rumânit din Păuşeştii-de-Otăsău 232, 272.
Necula, nepotul lui Petru spătar, vinde delniţe în Popeşti 99.
Necula (Năcula, Necola, Nicola) paharnic din Cornăţeni 63, 66; fiul lui Vintilă ban, stăpîn în Cornăţeni, Budureşti ş. a., face diată 198; martor 130, 138, 270, 281.
Necula paharnic, fiul popii Balea din Braşov, martor 252.
Necula, popă din Pietrari, martor 252, 253.
Necula, popă din Şirineasa, aldămăşar 53.
Necula (Necola), popă domnesc din Tîrgovişte, martor 214, 218, 270, 281.
Necula postelnic din Cocorăşti, în pricină pentru ţigani 251; probabil acelaşi: Necula postelnic, martor pentru Săteni 214, 218.
Necula, rumân din Glăvăneşti 40.
Necola, rumân din Pîrîiani 195.
Necula, scrie zapis 186.
Necula sluger v. **Necula Avanul.**
Necula (Necola) spătar mare, <fratele lui Enache Catargiul>, nepotul lui Necula vistier, trimis cu haraciul la Ţarigrad 273.
Necula (Necola, Nicola) vătaf, fiu vitreg al lui Radul Corlătescul comis, stăpîn în Glogova, Ciucelul ş. a. 137; probabil acelaşi: Nicula vătaf din Vărăşti, martor 28.

Necula, vistier mare, stăpîn în Stoeneşti 19; abuz 273.
Necula, vornic al doilea, martor 143, 157.
Necula Avanul (Avanul, Necula) sluger din Cacaleţi şi din Pojorăşti, tatăl lui Costandin 96, 111, 112, 247, 251.
Necola Botuşanul, martor 157.
Necola Rusul din Bucureşti, martor 14.
Neculachi, cizmar din Bucureşti, martor 167.
Neculai mare serdar, în sfatul domnesc I.
Neculeşti v. **Niculeşti**, sat.
Nedelca Clocotăneasa din Bucureşti 68.
Nedelco din Bucu, martor 3, 95.
Nedelco din Lazure, martor 198.
Nedelco logofăt, martor 138.
Nedelco, moşneni rumâniţi din Tîncăbeşti, încearcă să se rejudecească 71, 79.
Nedelco, partea lui în Voevoda 81.
Nedelco portar mare, martor 121, 138, 141, 143, 150, 253.
Nedelco postelnic, fiul lui Radul Căptariul, stăpîn în Mărăcineni ş. a . 70.
Nedelco, în pricină pentru Văleni 120.
Nedelco, rumân din Hăreşti 16.
Nedelco, schimbă parte din Pisculeşti pentru parte din Pupezeni 52.
Nedelco, ţigan boieresc 137.
Nedelco, vinde parte în Stoeneşti 170.
Nedelco (Nedelcu, Nedilco, Nidilco) vornic, stăpîn în Ciumernic şi Bucureşti 2, 61.
Nedelco al Herăi, partea lui în Pupezeni 52.
Nedele v. **Radul Nedele.**
Nedrea, rumân din Cislău fugit 240.
Negeşti, sat <c. Vlădeşti, r. Muscel>, părţi vîndute de Radul Pupezescul lui Dumitru 88.
***Negeşti**, sat <j. Ilfov; lîngă Bălteni r. Răcari> 35, 37, 56, 162.
Negoe din Răugeni, martor 105, 107.
Negoeşti (Nigoeşti, Nigoişti), sat <or. Ploieşti> 40, 197.
Negoeşti, sat <j. Mehedinţi; r. T. Severin> 137.
Negoiţă, clucer, tatăl lui Iordache 258.
Negoiţă (Nigoiţă) paharnic, <fiul lui> Meiotă din Berileşti, martor 3, 252; postelnic 3.
Negoiţă, partea lui din Vai-de-Ei 154.
Negoiţă postelnic din Sărata, stăpîn în Brăgăreşti 243.
Negoşina v. **Niagoşina**, sat.
***Negovani**, sat <j. Gorj; lîngă Brăneşti r. Filiaşi>, popă 57—59.
Negre v. **Stănia al lui Negre.**
Negre, jupîn din Gherghiţa, martor 258.
Negreasca, moşie la Verneşti <or. Buzău> 150.
Negrilă din Pleşcoi, megiaş tocmelnic 15.
Negrita, soţia lui Thoma, partea ei din Danul 172.
Negrul v. **Grama ~, Lupul ~ şi Tudor Negrul.**
Negue v. **Neagoe.**
Neguleci din Cîndeşti, cumpără parte cu vie 15.
Neguţ, aldămăşar la Negoşina 67.
Neguţ, moşnean rumânit din Glupavi, se rejudeceşte 72.
Neica, vinde vie în dealul Zoreştilor 277.
Neicul, călugăr, rumân din Stejarul 176.
Nemoiu v. **Nimoi**, sat.
Nenciul, locul său de prăvălie în Bucureşti 205.
Nenciul, moşnean din Scurteşti 271.
Nenciul, popă, biserica lui<din Bucureşti> 144.
Nenciul, popă din Lăngeşti, rumânit 222.
Nenciul (Nencevŭ), popă, tatăl popii Dima din Tîrgovişte 214, 218, 246, 283.
Nenciul, vătaf din Floricşti, martor 257.
Nenciul, vornic din Măneşti, stăpîn în Deşiraţi 109, 111, 112; martor 19, 110, 113, 141, 150.
Neofit, egumen al m-rii Malamuc 45.
Neofit, mitropolit al Heracleei 11, 13, 55.
Niagoşina (Nagoşina), sat <Negoşina r. Buzău>, parte vîndută de Rădici lui Stan a lui Ion din Largul; loc de băjenie 67.
Niagul jugănarul, aldămăşar la Negoşina 67.
Niagul viorarul, aldămăşar la Negoşina 67.
Nica din Tîrgul-Jiu, fiul lui Lupul Bălţatul, partea lui în Viezuri 64; martor 174.
Nica logofăt din Bucureşti, martor 40.
Nica (Nică) mare logofăt, vistier, tatăl lui Preda spătar 206, 254; cumpără şi rumâneşte satele Tîncăbeşti şi Bragăreşti 71, 79, 149; sol în Ţara Nemţească 71, 79.
Nica, martor în Tîrgovişte 220.
Nica postelnic, cumpără vii în Tîrgovişte 127; probabil acelaşi: Nica iuzbaşa, tatăl lui Badea comis 7, 127.
Nica postelnic din Stăngăcea, martor 98.
Nica, ţigan boieresc 195.
Nicoară comis, stăpîn în Bălţaţi 213.
Nicoară iuzbaşa, stăpîn în Buzeşti, Mihneşti şi Cîndeşti I, II.
Nicoară, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.
Nicodim, egumen al m-rii Tismana; aşezămîntul şi mormîntul lui 50.
Nichifor căpitan, martor pentru Poeşti 268.
Nichifor, martor pentru Seciul-Banei 188.
Nichifor, megiaş din Oteşani 27.
Nicola armaş <din Smîrdeşteţ>, tatăl lui Ciona 264.
Nicolae Urs din Drăcişti, martor 17.
Nictarie arhidiacon, stăpîn în Ciulniţa şi Seaca 60.
Nicul (Necul), ţigan din Lotru, îşi răscumpără soţia 148, 278.
Nicula v. şi **Necula.**
Nicula, popa din Cîineşti, martor 267.
Niculae din Păuşeştii-de-Otăsău, martor 212, 221.
***Niculeşti**, sat <j. Argeş; *Neculeşti lîngă Bărăşti r. C. de Argeş, în hotar cu Cepari 202.
Nidilco v. **Nedelco.**
Nigoeşti, Nigoişti v. **Negoeşti.**

Nigoiţă postelnic v. Negoiţă pabarnic.
Nimoi, sat <j. Vîlcea; Nemoiu r. Drăgăşani>, popă 151.
Nistor din Căciulaţi, martor 230.
Nistor logofăt din Tîrgovişte, martor 252.
Nistor al lui Stănilă, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.
Niţă Dediul, vătaf din Călineşti, martor 275.
Nîngeşti v. **Lăngeşti,** sat.
Norocea <Ivan Norocea>, vornic, stăpîn de prăvălii în Bucureşti 210.
Noua Romă v. **Constantinopol.**
Novacu, moşnean rumânit din Glupavi; se rejudecește 72.
Novac, tatăl lui Stănilă, rumân din Clanţa 56.
Nucet (Nucit), m-re <j. Dîmboviţa; r. Tîrgovişte>, prăvăliile ei în Bucureşti 85; egumen 39, 86.
Nucet, sat <j. Olt; lîngă Dăneasa r. Drăgăneşti-Olt>, rumâni se răscumpără fără moşie de la Stanciul Lucăi şi se rumânesc din nou 82, 143.
Nucşoara, sat <j. Muscel; r. C. de Argeş>, în pricină cu m-rea Corbii-de-Piatră 42.

O

Oală, popă, vinde vie în dealul Bucureştilor 163.
Oana, călugăr, martor în Tîrgovişte 7.
Oană din Buzeşti, tatăl lui Tatomir 34.
Oană (Oana) rumân din Voineşti, fugit în Ţara Ungurească 252, 276.
Oanăşu din Bereşti, în pricină pentru Peştişanii-de-Jos 73.
Oancea v. şi **Once.**
Oancea cel bătrîn din Puturoasa, vinde ţigani 230.
Oancea din Bălţaţi, tatăl lui Coteşilă 213.
Oancea din Budeni, martor 165.
Oancea din Căpăţîneşti, tatăl lui Crăciun 77.
Oancea din Lereşti (?), martor 40.
Oancea din Mărăcineni, aldămăşar 77.
Oancea din Puturoasa, nepotul lui Oancea cel bătrîn, stăpîn de ţigani 230.
Oancea, fiul lui Mircea Zgăei, vinde vie în dealul Zoreştilor 277.
Oancea logofăt din Cuştereni, stăpîn în Tîmbureşti şi Ciumernic 1, 2; boier botarnic 100; martor 76, 91, 111, 124, 171.
Oancea, morar, rumân din Voineşti 276.
Oancea, moşnean din Scurteşti, vinde vad de moară 271.
Oancea, moşnean rumânit din Tîncăbeşti, încearcă să se rejudecească 71, 79.
Oancea, în pricină pentru Pîrţcoveni 239.
Oancea, rumân din Frecaţi 216.
Oancea, rumân din Prodileştii-de-Sus, se rejudeceşte 211.
Oancea, vinde parte în Genuneni 31.
Oancea, vinde vie în Cătunul-lui-Laiotă 56.
Oancea Mănăilă (Oancea, ~ lu Mănăilă), fiii lui rumâni din Bădeni 133, 244, 257.
Obideţe, sat < Obidiţi, Rîmnicelul r. R. Sărat> 268.
Obîrşia, sat <j. Mebedinţi; Obîrşia-Cîmp r. Calafat>, în botar cu Dîrvariul 116.
Obîrşia Robarului, top. la Bîrsoi <j. Argeş; r. Drăgăşani> 168.
Obîrşia Ulmetului, top. la Ciocadea <j. Gorj; r. Gilort> 274.
Obrejăl, sat <Obrejeni r. Gorj> 228.
Ocna Mare (Ocna, ~ ce Mare), ocnă, oraş <j. Vîlcea, Ocnele Mari> 51, 221; negustor 151; vamă dăruită patriarhiei din Alexandria; cămara 223.
Ocnarul v. **Ghinoca Ocnarul.**
Odoba v. **Hodobeni,** sat.
Odor, vinde parte în Băloteşti 230.
Ogretin, sat <j. Săcuiani; r. Teleajen>, parte luată de Iorgachi sluger de la Stanciu Bernat păcurar 40.
Obaba, sat <probabil j. Mebedinţi; Ohaba-Jiu r. Strebaia> 174, 231.
Olănescul v. **Stanciul Olănescul.**
Olăneşti, sat <j. Vîlcea; or. Olăneşti> 84.
Olea, pîrîu la Cepari <j. Argeş; r. C. de Argeş> 202.
Ologi, sat <j. Teleorman; Crîngu r. T. Măgurele>, în botar cu Voevoda 81.
Olt, judeţ, sate din ~ 6, 154.
Olt, rîu 118; sat pe ~ 82; ţara Oltului 263.
Olteţ, pîrîu, sate pe ~ 182, 195.
Once din Topoloveni, megiaş tocmelnic 235.
Once, rumân din Slănicul-de-Jos, se judeceşte 104, 106, 146.
Onescul v. **Stoian Onescul.**
Oneştii, partea lor în Izvorani 151.
Oprea, Opre:
Oprea v. **Stanciu Oprei.**
Oprea căpitan v. **Oprea** iuzbaşa.
Oprea, cîrciumar, rumân din Voineşti 276.
Oprea, cumpără parte în Bîrsoi 168.
Oprea, cumpără parte cu vie în Cîndeşti 15.
Oprea, diacon, partea lui în Danu 172.
Opre din Costeşti, martor 232.
Oprea din Fiiani, jurător 56.
Opre din Păuşeştii-de-Otăsău, martor 212, 221, 234; probabil acelaşi: **Opre,** martor pentru Păuşeşti 189.
Oprea din Rîmeşti, aldămăşar 27.
Oprea din Săteni, fiul lui Vintilă <postelnic>, martor 200, 218.
Oprea din Viezuri, martor 64.
Oprea, fiii lui rumâni în Hăreşti 16.
Oprea iuzbaşa, căpitan din Bucu, sluga doamnei Elina, stăpîn 3, 80, 95, 112, 247, 251.
Oprea logofăt, cumpără pivniţă în Bucureşti 14.
Oprea logofăt din Bălţaţi, martor 255, 275.

Oprea logofăt din Măneşti, tatăl jupaniţei Vlădae 91, 111, 112.
Oprea logofăt din Rătivoeşti, trimis domnesc, jurător 43, 122, 148, 278; martor 5.
Oprea logofăt din Rîmnic, scrie zapis 238.
Oprea logofăt din Săcuiani, tatăl lui Udrea 164; partea lui 271.
Oprea logofăt din Şirineasa 267, 272; rumâneşte satul Oteşani 27.
Oprea, martor pentru Vai-de-Ei 154.
Oprea, moşneni rumâniţi din Dîrvariul 116.
Oprea, popă, cumpără parte în Otişani 27.
Oprea, rumân din Berivoeşti, iertat 30.
Oprea, rumân din Slănicul-de-Jos, încearcă să se judecească 104—106, 146; v. şi **Oprea Cenuşe.**
Oprea, rumân din Voineşti 276.
Oprea, ţigani boiereşti 40, 137, 247.
Oprea, vinde parte în Genuneni 31.
Oprea, vinde vie în Cîineşti 53.
Oprea, vornic al doilea din Tîrgovişte, martor 127, 141.
Oprea al călugărului, moşnean din Scurteşti, vinde vad de moară 271.
Oprea al lui Cercel, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.
Oprea al lui Funingine, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.
Opre al popii 25.
Oprea al lui Popoviciu, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.
Oprea a lu Poştelă din Curte, aldămăşar 228.
Oprea al lui Tînjală, rumân din Pîrîiani 195.
Oprea Bădese din Păuşeşti, martor 221.
Oprea Blojiu (Oprea, ~ Blojin), vinde parte din Bălteni 57; jurător 183, 225.
Oprea cel mic, rumân din Voineşti 276.
Oprea Cenuşe (Oprea, ~ Cenoşe), rumân din Slănicul-de-Jos, încearcă să se judecească 104, 106, 146.
Opre Păcală din Argeş, martor 232.
Oprea Răspopul, moşnean rumânit din Glupavi, se rejudeceşte 72.
Oprina, jupaniţă, stăpînă în Băiceşti, Bonţeşti şi Tătarul 123, 159.
Oprina, ţigancă boierească 137.
Opriş, cumpără parte în Voinigeşti 238.
Opriş din Bănceşti, fiul lui Cernat logofăt, martor 277.
Opriş din Bereşti, în pricină pentru Peştişanii-de-Jos 73.
Opriş din Vale lu Dobre, vinde parte în Băteşani 226.
Opriş, fiul lui Anghel logofăt din Ciorăşti, în pricină pentru mori pe Buzău 261; martor 277.
Opriş, moşnean rumânit din Buciumeni 38.
Opriş, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.
Oprişa, rumân din Rădăcineşti 180.
Oprişa, vinde parte la Izvorul lui Bavo <Bogaţi> 241.
Oprişor, logofăt din Măneşti, tatăl lui Nan postelnic şi Hrizan, stăpîn în Săcuiani 271.
Oraşul de Floci v. **Floci.**
Orăşti v. **Oreşti,** sat.
Orbeasca, sat <probabil j. Teleorman; r. Alexandria> 150.
Orbul v. **Stoica Orbul.**
Orehoviţa jud. Mehedinţi, sat <Oreviţa r. Vînju Mare>, al Mitropoliei scutit de vinărici domnesc 177.
Oreşti (Orişti), sat <j. Ilfov; probabil Orăşti r. Olteniţa> 2, 128, 156, 271.
Orezul, top. la Cepari <j. Argeş; r. C. de Argeş> 202.
Orga, martor în Tîrgovişte 220; v. şi **Iurga,** cupeţ.
Orza v. **Stănilă Orza.**
Oslatuni (?) 42.
Otăsău, pîrîu <afluent al Bistriţei>, sate pe ~ 212, 221, 226, 232.
Otea din Bîrzeşti, martor 99.
Oteşti, sat <j. Olt; r. Drăgăşani> 154.
Otişani jud. Vîlcea, sat <Oteşani r. Horezu>, rumânit de Oprea logofăt, se răscumpără; părţile lui Radul Golescul 27.

P

Padea (Pade), sat <j. Mehedinţi; r. Craiova> 28, 76, 78, 124, 176, 185.
Padina Severinului, top, la Dîrvariul <j. Mehedinţi; r. Calafat> 116.
Padureţi v. **Muşcel** şi **Pădureţi.**
Pahonie din Mîrşa, martor 129.
Paia (Pae), sat <j. Mehedinţi; Botoşeşti-Paia r. Vînju Mare> 49, 98, 132, 179.
Palaloga logofăt din Cîmpina, martor 209, 213.
Palanga v. **Cuciul.**
Palie v. **Vladul Palie.**
Pana v. **Pană.**
Panait Balotă, postelnicel 202.
Panaiut ban, cumpără parte din Iaroslăveşti 51.
Panaiut, jupan, martor pentru Poeşti 268.
Pană v. **Sima al lui Pană.**
Pană armaş din Tîrgovişte şi din Voineşti stăpîn 252, 276; martor 253, 257; probabil acelaşi: **Pană** din Tîrgovişte, fiul lui Spinciul, vinde prăvălii 141.
Pană din Căpreni, martor 195.
Pană, fiul jupaniţei Mihna, stăpîn în Mâneştii-de-Jos 19.
Pană (Pana, Pano) logofăt din Rîmnic, fiul lui Tudor <din Slăviteşti> logofăt, stăpîn în Genuneni şi Cireşul 31; martor 212, 221, 226, 272.
Pana, martor pentru Păuşeşti 189.
Pană (Pana) pîrcălab, martor 250, 263.
Pană vistier mare, ctitor al m-rii Sf. Ecaterina; mormîntul lui 13, 119.

Pană al lui Dima al lui Luca, martor în Bucureşti 61.
Pană Filip v. **Penişoară,** visticr.
Pandeli postelnic, martor 124.
Panga v. **Zupos al lui Panga.**
Panion (Paniul), episcopie <Turcia> 13, 55.
Papa, mare vornic, fost mare logofăt 244; în sfatul domnesc mare vornic 6, 10, 16, 18, 19, 26, 27, 29, 32, 34, 38, 40, 42, 45 47, 50, 53, 56, 64 66, 70—73, 76 79, 81, 82, 85, 86, 88, 90, 92, 98 100, 103, 111, 112, 115 119, 123, 125, 136, 137, 141, 149—151, 153, 154, 157, 158, 161, 163, 166, 168, 170, 171, 173, 174, 176, 177, 180, 182, 194, 195, 202, 203, 205, 207, 209, 211, 213, 222, 225, 227 230, 237, 251, 254, 257, 261, 271, 272, 276, 277, 280, 281, I, II; ispravnic în acte domneşti 120, 177, 209, 213, 251, 276; numeşte jurători 248;
  jurător, martor 12, 54, 56, 60, 71, 76, 79, 91, 100, 111, 121, 124, 130, 131, 141, 143, 190, 194, 216, 227, 255, 273, 275.
Papa Dragomir v. **Dragomir,** popă.
Papit, rumân din Rădăcineşti 180.
Papul din Obrejăl, aldămăşar 228.
Para logofăt de vistierie, martor 33, 54, 56, 92, 124, 130, 143, 190, 194.
Para paharnic, stăpîn în Cîrtojani 160.
Paranga, moşie (?) la Scurteşti <or. Buzău> 271.
Paraschi, croitor din Bucureşti, martor 167, 282.
Paraschiva cămăraş din Stăneşti, martor 195.
Paraschiva din Căzăneşti, nepot lui Nedelco vornic, vinde loc de casă în Bucureşti 61; în pricină pentru Ciumernic 2.
Paraschiva din Tîrgoviştc, fratele Cautei, martor 126.
Paraschiva, fiica lui Neagomir din Rîmnic, vinde loc în Voinigeşti 238.
Paraschiva, fiica lui Vladul, stăpînă în Ugromi 174.
Paraschiva, fiul lui Fira croitor, vinde loc de casă în Bucureşti 167.
Paraschiva, fratele lui Leca, vinde delniţă în Goleşti 142.
Paraschiva (fost) mare logofăt din Drăghineşti, socrul lui Ivan postelnic 125; jurător, martor 76, 124, 273; al doilea logofăt, scrie act domnesc 79; eroare: mare vornic II; probabil acelaşi: **Paraschiva** logofăt din Buteşti, martor 209, 213, 230.
Paraschiva, martor 141.
Paraschiva postelnic din Boleasca, tatăl lui Radul 164.
Paraschiva, tatăl (?) lui Radul din Tîrgovişte (?) 126.
Paraschiva, ţigancă boierească 137.
Paraschiva mare vornic v. **Paraschiva** mare logofăt.
Pardos din Răduleşti, sluga banului Catargiu 81.
Paripa postelnic, martor 40, 209, 213, 214, 218; semnează greceşte 214.
Partenie, episcop, nastavnic al m-rii Snagov, hotărăşte împrcună cu domnul 46, 47.
Partenie (Parthenie), mitropolit de Adrianopol 11, 13, 55.
Partenic (Parthenie), mitropolit de Cizic 11, 13.
Partenie, mitropolit al Varnei 55.
Pascotă, rumân din Pîrîiani 195.
Pascul din Văleni, părţile lui din Muşcel, Urseşti şi Tătărăi 48.
Patras, mitropolie <Grecia> 11, 13, 55.
Pavel, megiaş din Căldăruşi, martor 100.
Pavlachi (Pavalachie, Pavelache, Pavlache, Pavălache), mare comis în sfatul domnesc 158, 173, 174, 176, 177, 180, 182, 195, 202, 203, 205, 207, 209, 211, 213, 222, 225, 228, 229, 230, 237, 243, 251, 254, 257, 261, I, II.
Pazarli, pivniţa lui în Bucureşi 266.
Păcală v. **Opre Păcală.**
Păcală din Zănoaga (?), martor 40.
Păcălin, partea lui în Voineşti 175.
Pădure din Prodileşti, martor 211.
Pădure, fratele lui Ivaşco <fiul lui Fiera logofăt din Oreşti>, stăpîn în Greci şi Băleni 130, 141.
Pădure logofăt din Bucureşti, martor 242.
Pădure, moşnean rumânit din Tîncăbeşti, încearcă să se rejudecească 71, 79.
Pădure paharnic din Lazure, martor 198.
Pădure, partea lui din Izvorani 151.
Pădureţii de la Iutele v. **Clanţa,** sat.
Pălăla din Preajba, jurător 64.
Păltinet v. **Valea Păltinetului.**
Păltinet, ocină <j. Vîlcea; lîngă Păuşeşti-Otăsău r. Horezu>, locuri cumpărate de Sima al doilea logofăt 212, <221>.
***Păpeni** (Popeni), sat <j. Ialomiţa; Hagieni r. Feteşti> 93—97, 111, 184.
Părăngeasca, funie la Scurteşti <or. Buzău> 271.
Pătei v. **Radul Pătei.**
Pătrana, ţigancă boierească 137.
Pătraşco din Cocorăşti, tatăl lui Udrişte paharnic şi al lui Boldujar 130, 141.
Pătraşco, fiul lui Bărcan stolnic v. **Pătraşco** postelnic din Bucşani.
Pătraşco, fiul jupaniţei Mihna v. **Pătraşco** postelnic din Cîrsteşti.
Pătraşco, fiul lui Bogdan din Săhăteni şi fratele jupînesei Neaga 190, 194.
Pătraşco, fiul lui Stanciul logofăt din Dîlga, martor 185.
Pătraşco, în pomelnicul m-rii Radu Vodă 206, 254.
Pătraşco postelnic din Bucşani, fiul lui Bărcan, martor 39, 40, 86.

Pătraşco postelnic din Cîrsteşti, martor 92; probabil acelaşi: **Pătraşco**, fiul jupaniţei Mihna, stăpîn în Măneştii-de-Jos 19.
Pătraşco, ţigan boieresc 195.
Pătraşco, vărul lui Bărcan şi nepotul lui Bărcan stolnic, stăpîn în Greci 40.
Pătraşco <cel Bun>, domn al Ţării Româneşti, tatăl lui Petru Cercel vv. 176; acte de la ~ 132, 176,
Pătîrlage, sat <j. Săcuiani; Pătîrlagele r. Cislău> 133, 207, 257.
Pătroae, sat <j. Dîmboviţa; Pătroaia r. Găeşti> 89.
Pătru v. **Susă Pătru.**
Pătru v. şi **Petru.**
Pătru armaş din Voineşti (?), martor 257.
Pătru ban, martor în Tîrgovişte 220.
Pătru din Bucu, martor 52, 251.
Pătru din Cireaşovu-din-Deal, aldămăşar 245.
Pătru din Drăngeşti, fratele lui Vlad postelnic 141.
Pătru din Izvorani, martor 151.
Pătru din Pişteşti, martor 64.
Pătru din Sătcel, martor 34; probabil acelaşi: fratele popii Radul, cumpără în Sătcel 34.
Pătru din Şerbeşti, martor 170.
Pătru din Viezuri, martor 64.
Pătru din Vîlcăneşti, în pricină pentru Salcia 29.
Pătru, fiul lui Ivaşco fost mare vornic din Băleni, stăpîn în Bădeni 39, 86.
Pătru fiul lui Tanasie postelnic v. **Pătru** postelnic din Cepturile.
Pătru (Petru), fiul Mihelitei, în pricină pentru prăvălii din Bucureşti 210.
Pătru logofăt din Băleni, stăpîn în Bădeni 39, 86.
Pătru logofăt din Tîrgşor, martor 40.
Pătru, martor în Berevoeşti 30.
Pătru, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.
Pătru, moşneni rumâniţi din Tîncăbeşti înceracă să se rejudecească 71, 79.
Pătru (Petru), nepot lui Boholan, înfrăţeşte pe Oprea căpitan în Bucul-de-Sus 251.
Pătru pîrcălab, dăruieşte parte din Bîrca şi ţigani m-rii Argeş 6.
Pătru, popă din Glogova, martor 137.
Pătru, popi din Pietrari, martori 252, 253.
Pătru postelnic din Cepturile, martor 209, 213; probabil acelaşi: **Pătru**, fiul lui Tanasie postelnic, stăpîn în Cepturi 113.
Pătru postelnic, fiul, lui Aslan v. **Pătru** sluger.
Pătru, rumân din Răsnicel 231.
Pătru, rumân din Spineni 195.
Pătru (Pătre, Petre) sluger fiul lui Aslan mare vornic şi ginerele lui Preda <Floricoiul> 16; martor 227, 237, 255; postelnic 16.
Pătru, socrul lui Oancea din Puturoasa 230.
Pătru spătar, cumpără delniţe în Popeşti 99.
Pătru, ţigan mănăstiresc 122, 148, 278.
Pătru, vătaf de croitori din Tîrgovişte, martor 126.
Pătru, vinde loc în Teleşti 73.
Pătru al Maţolei din Torsura-de-Jos, boier hotarnic 176.
Pătru al Popii din Drăgăneşti, martor 148.
Pătru Cercel (Pătru, Petru ~), domn al Ţării Româneşti, fiul lui Pătraşco vv. 99, 176; acte de la ~ 132, 176.
Pătru Urzică din Drăgăneşti, martor 148.
Păulişti, sat <Păuleşti or. Ploieşti> 164.
Păuna, fiica jupaniţei Dochia, răscumpărată din robie 141.
Păuna, fiica lui Badea postelnic din Cocorăşti, soţia lui Radul vornic, stăpînă în Borusu 33, 92.
Păuna, soţia lui Nica fost mare logofăt, stăpînă în Brăgăreşti 149.
Păuşeştii-de-Otăsău (Păuşăşti), sat <j. Vîlcea; r. Horezu> 189, 233; în hotar cu Băteşani 226; moşneni rumâniţi de Sima al doilea logofăt 232, 272; popi 212, 215, 221, 232, 234, 267, 272; probabil acelaşi: **Cismăneşti** (?) sat 226.
Păvălache v. **Pavlachi,** mare comis.
Peciu, dulgher, vinde prăvălii şi foişor în Bucureşti 85.
Peia, scrie zapis 165.
Penişoară <Pană Filip din Moldova> vistier, stăpîn în Hăreşti 16.
Pera, teslar din Tîrgovişte, martor 246, 283.
Periiaţe, sat 132.
Peristera, episcopie <Turcia> 13.
Periş (Perişu), sat <j. Ilfov; r. Răcari>, parte schimbată de Hriza mare logofăt cu Vladul fost mare vistier 131, 141.
Perişorul jud. Mehedinţi <r. Băileşti>, în hotar cu Băneşti 176.
Perseca v. **Piarsica,** sat.
Peşcenie, pîrîu la *Spineni <j. Gorj; lîngă Pîrîieni r. Olteţu> 182.
Peştişani jud. Gorj, ~ **-de-Jos** <r. Gorj> 73; ~ **-de-Sus,** numit Băleşti; părţi cumpărate de popa Radul ş. a. de la Dochia vistiereasa 73.
Petco din Cîineşti, aldămăşar 53.
Petrari v. **Pietrari,** sat.
Petre, Petru v. şi **Pătru.**
Petru Bonceiu, martor pentru Izvorul lui Bavo <Bogaţi> 241.
Petrica, popă, martor în Tîrgovişte 126.
Piarsica (Perseca), sat <j. Ialomiţa; Piersica r. Slobozia> 108, 184.
***Piatra lui Nan**, sat <j. Mehedinţi; lîngă Pleniţa r. Calafat>, în hotar cu Dîrvariul 116.
Picea, ţigan mănăstiresc 78.
Pietloşani (?), sat 151.
Pietrari, sat <j. Vîlcea; r. Horezu> 226.
Pietrari (Petrari, Pitrariu), sat <j. Dîmboviţa; r. Tîrgovişte> 182; popă 252, 253.

Pietrele, top. la Bîrsoi <j. Vîlcea; r. Drăgăşani> 168.
Pietroşani, sat <j. Prahova; r. Ploieşti> 45.
Pilea, locul lui la Scurteşti 271.
Pilea logofăt, ctitor al m-rii Bolintinul 24.
Pileşti jud. Ilfov, sat, dăruit de Pilea logofăt m-rii Bolintinu 24.
Piperco, rumân din Rădăcineşti 180.
Piscu, top. la Voevoda <j. Teleorman; r. Alexandria> 81.
Piscul Corbului, top. la Cepturile <j. Săcuiani; Ceptura r. Mizil> I.
Piscul lui Cernat, top. la Valea Oraşului <j. Muscel; lîngă Corbi r. C. de Argeş> 42.
***Pisculeşti,** sat <j. Ialomiţa; lîngă Cosîmbeşti r. Slobozia> 3, 251; parte cu vad de moară şi pădure dată schimb de Nedelco lui Şerban 52.
Piscuri, sat 31.
Pişteşti, sat <r. Gorj> 64.
Piteşti jud. Muscel şi Pădureţi, oraş, mori 41; dealul Piteştilor 269.
Piteşti jud. Ilfov, sat <Piteasca or. Bucureşti> 40, 81, 217.
Pîcleni, sat <probabil Pîclele r. Buzău> 77.
Pîrciul din Brăneşti, tatăl lui Mihăilă 243.
Pîrîiani (Pîrăiani), sat <j. Gorj; Pîrîieni r. Olteţu> 56, 131, 141, 174, 230, 274; popă 195.
Pîrîu, sat <probabil j. Gorj; r. Filiaşi> 57.
Pîrîul Fîntînii, top. la Cepari <j. Argeş; r. C. de Argeş> 202, 226.
Pîrîul Sîngerilor, pîrîu la Cepari <j. Argeş; r. C. de Argeş> 202.
Pîrlea, rumân din Spinet, mutat la Podbeleşti 201.
***Pîrliţi,** sat <j. Buzău; Cochirleanca r. R. Sărat> 271.
***Pîrliţi** jud. Ialomiţa, sat <lîngă or. Slobozia>, părţi vîndute de Socol paharnic ş. a. lui Enachi mare postelnic 100, 112.
Pîrtea din Zoreşti, vinde vie 277.
Pîrţache v. **Costandin Pîrţache**.
***Pîrţcoveni** (Pîrţcov), sat <lîngă Balta Plopului or. Buzău>, parte vîndută de Barbul lui Radul 239.
Pîrţoe, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.
Pîrva Grecului (Pîrva), nepoata lui Gligorie, vinde locuri la Păltinet 212, 221.
Pîrvea, moşnean rumânit din Gostavăţu 82.
Pîrvecii, rumân din Stejarul 176.
Pîrvul clucer, ctitor la m-rea Coşuna 176.
Pîrvul din Cîineşti v. **Pîrvul Cosoroavă**.
Pîrvul din Drăgoi, martor 168.
Pîrvul din Izvorani, fiul lui Drăgoi, vinde parte şi vie 151.
Pîrvul din Ruda v. **Pîrvul** logofăt.
Pîrvul din Slăviteşti, martor 272.
Pîrvul din Stolojani, vinde vie 73.
Pîrvul din Tîrgovişte, martor 89.
Pîrvul din Zătreni, tatăl lui Stoica 272.
Pîrvul logofăt din Jugur, stăpîn în Gemenele 181.
Pîrvul logofăt din Lazuri, tatăl lui Stoica 181.
Pîrvul logofăt din Ruda, creditor 140.
Pîrvul, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.
Pîrvul, popă din Tîrgovişte, martor 126.
Pîrvul postelnic din Stoineşti, jurător 51.
Pîrvul Cosoroavă (Pîrvul) din Cîineşti, martor 267, 272.
***Plăseni,** sat <j. Ilfov; lîngă Tămădău r. Lehliu>, în hotar cu Boldorogeştii-de-Sus 85.
Plăşcoi, sat <r. Buzău> 15.
Plătăreşti, sat <j. Ilfov; r. Olteniţa>, rumânit de Mihai Viteazul şi dăruit m-rii Mihai Vodă 38.
Plăviceni, sat <j. Romanaţi; Plăviceanca r. Caracal>, dăruit de doamna Stanca episcopiei Rîmnicului, risipit, slobozie 203.
Pleşa, top. la Valea Oraşului <j. Muscel; lîngă Corbi r. C. de Argeş> 42.
Pleşoi (Pleşi), sat <j. Vîlcea; r. Olteţu> 195; în hotar cu Spineni 182.
Pleşoianu G., certifică copie 202.
Plopeasa, sat <r. Buzău> 67.
Plumbuita (Mănăstirea de la Colentina), m-re <or. Bucureşti>, zidită de doamna Caterina; metoh al m-rii Xeropotam 85; sate, vecini, mori, vii, prăvălii şi baie în Bucureşti 21, 85, 118; jefuită 85; egumen 85.
Poba, ţigancă 264.
Podbeleşti, sat <j. Dîmboviţa; Cazaci r. Tîrgovişte> 201.
Poeana, top. la Cepari <j. Argeş; r. C. de Argeş> 202.
Poenari, sat <probabil r. Muscel> al lui Preda postelnic din Brîncoveni; rumâni judeciţi 69.
Poenari, sat <j. Vlaşca; r. Titu> 170.
Poeni, sat <j. Săcuiani; r. Cislău> 207.
Poenie, top. la *Spineni <j. Gorj; lîngă Pîrîieni r. Olteţu> 182.
Poenile, munte al satului Robaia <j. Argeş; r. C. de Argeş>, întărit lui Stanciul logofăt din Cepari 202.
Poeşti, sat <Pueşti r. R. Sărat>, parte vîndută de Vlad lui Dediul postelnic 268.
Pogorîşu, sat <probabil j. Dîmboviţa; Coborîşu r. Tîrgovişte> 265.
Poiana, sat <j. Dolj; r. Filiaşi> 174, 183, 185, 186, 225, 231.
Poiana, sat <j. Dîmboviţa; Poiana Veche r. Ploieşti>, parte cu rumâni dăruită de doamna Stanca m-rii Mihai Vodă 38.
Poiana lui Roman, top. la *Budureşti <j. Săcuiani; lîngă Fîntînele r. Mizil> 243.
Poiată v. **Badea al lui Poiată.**
Poiată, moşnean rumânit din Voevoda 81.
***Pojorăşti,** sat <j. Ialomiţa; probabil Ţăndărei r. Feteşti> 247.

*__Polovine,__ sat <j. Romanaţi; lîngă Rotunda r. Caracal>, în hotar cu Studina 191.
Popeni v. **Păpeni,** sat.
Popescul v. **Stan Popescul.**
Popeşti, familie 95, 100.
Popeşti, sat <c. Dragomireşti or. Bucureşti>, vîndut de Mihnea Turcitul lui Mihai Viteazul 38; dăruit de Pană vistier m-rii Sf. Ecaterina din Bucureşti 13.
*__Popeşti__ jud. Romanaţi, sat <probabil lîngă Pîrşcoveni r. Balş>, al jupaniţei Florica, fiica lui Radul comis Corlătescul 137.
Popeşti, sat <j. Gorj; r. Gilort> 174.
Popeşti, sat <j. Ilfov; probabil r. Olteniţa> 38; delniţă cu pădure răscumpărată de Tatul 99.
Popeşti, sat <probabil or. Ploieşti> 19.
Popoviciu v. **Oprea al lui Popoviciu.**
Porcea, partea lui din Voevoda 81.
Poştea v. **Ştefan Poştea.**
Poştelă v. **Oprea a lu Poştelă.**
Potoceni (Potociani), sat <or. Buzău> 147, 150, 166, 277.
Prahova judeţ, sate din ~ 19, 112, 134, 149, 209, 213.
Prahova, rîu, sat pe ~ 255; mori pe ~ 19, 134, 276.
Pravăţ al cîntăreţului, martor pentru Străoşti I.
. . . **Pravila,** top. la Bîrsoi <j. Argeş; r. Drăgăşani> 168.
Prăjescul v. **Ionaşco ~ , Lupul ~** şi **Savin Prăjescul.**
Preajva, sat <Preajba r. Gorj> 64.
Precup, rumân din Cepturi 258.
Preda mare ban v. **Preda Buzescu.**
Preda din Arcani, aldămăşar 161.
Preda din Bălteni, jurător, martor 58, 183; v. şi **Preda al popei.**
Preda din Ceple, boier tocmelnic 231.
Preda din Drăgoiani, jurător 64.
Preda din Groşarea, martor 225.
Preda din Izvorani, martor 151.
Preda din Lereşti, martor 40.
Preda din Petrari, martor 181.
Predi din Şirineasa v. **Preda** logofăt.
Preda din Zătreni <postelnic>, aldămăşar 53.
Preda fiul lui Laţco comis v. **Preda** postelnic.
Preda fiul lui Oprea logofăt v. **Preda** logofăt.
Preda, fiul lui Preda stolnic din Romceni, fratele Saftei 190, 194.
Preda, fiul jupaniţei Voica din Melineşti 195.
Preda (Predi, Prida) logofăt din Şirineasa, stăpîn în Oteşani 27; martor 212, 215.
Preda, martor pentru Corzi 179.
Preda, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.
Preda mare postelnic v. Preda **Buzescu.**
Preda postelnic din Balomireşti, vinde parte, martor 211.
Preda postelnic din Brîncoveni v. Preda **Brîncoveanul.**
Preda postelnic din Lazuri, fratele lui Stoica, martor 181.
Preda (Prida) postelnic din Tătăreni, stăpîn în Frecaţi 216.
Preda postelnic, fiul lui Laţco comis, stăpîn în Corzi 49, 102, 132.
Preda postelnic, ginerele lui Nica mare logofăt, stăpîn în Bragăreşti 149; probabil acelaşi: martor 130, I.
Preda postelnic, stăpîn în Tîmbureşti 1.
Preda sluger din Greci, ginerele lui Mihai Viteazul 82, 117, 237; stăpîn în Gostavăţu şi Cruşov 82, 227; martor 98, 258.
Preda spătar, fiul lui Nica fost mare logofăt, stăpîn în Tîncăbeşti, Brăgăreşti; ş. a. cu prăvălii în Bucureşti 71, 79, 117, 144, 149, 206, 254; martor 121, 130.
Preda stolnic din Romceni, tatăl lui Preda şi al Saftei 190, 194.
Preda, vornic din Cislău, martor I.
Preda al popei din Bălteni, martor 57; v. şi **Preda** din Bălteni.
Preda Brâncoveanul (Preda), postelnic din Brîncoveni, stăpîn în Poenari 69; martor 227, 237.
Preda Buzescu (Preda), fost mare ban al Craiovei 137; fost mare postelnic, înfrăţit cu Pîrvu clucer peste seliştea Băneştilor 176.
*__Preoteşti,__ sat <j. Prahova; lîngă Dărmăneşti r. Ploieşti>, în hotar cu Dălbăneşti 275.
Preslava, mitropolie <Grecia> 12.
Prespa, mitropolie <Grecia> 13.
Prezuica, <Brezu> jupaniţă, fiica lui Antonie Grama, stăpînă în Hăreşti 16.
Priconis, mitropolie <Grecia> 11, 13, 55.
Pristolul (Prestolul), sat <j. Mehedinţi; r. Vînju Mare>, dăruit cu rumâni de jupîneasa Maria m-rii Cozia 63, 66.
Proca din Rîmnic, martor 31.
Proca, martor în Tîrgovişte 220.
Proca cel **mare,** negustor, martor pentru Albeşti 117.
Procica, sat <j. Săcuiani; Proşca r. Mizil> 40.
Prodan, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.
Prodea din Verneşti, megiaş tocmelnic 15.
Prodilescul v. **Radul Prodilescul.**
Prodileştii-de-Sus jud. Dîmboviţa, sat (Produleşti r. Titu>, rumîn al m-rii Strîmbul se judecеşte 211.
Proşca v. **Procica.**
*__Prundeni__ (Pruîndeni) jud. Vîlcea, sat <probabil lîngă Şirineasa r. R. Vîlcea> 151, 212.
Pruni, top. la Viezuri <r. Gorj> 64.
Psira v. **Ianiu Psira.**
Pucios v. **Lacul Pucios.**
Pueşti v. **Poeşti,** sat.
Puia, rumân din Căneşti fără ocina 195.
Puia, ţigancă boierească 137.
Puiuoae v. **Stanciul Puiuoae.**
Pungoiu v. **Stan Pungoiu.**
*__Pupezeni__ (Pupizeni), sat <j. Ialomiţa; lîngă Bucu r. Slobozia> 184; parte cu moară şi pădure dată schimb de Şerban lui Nedelco 52.
Pupezescul v. **Radul Pupezescul.**

Purcăreanul v. **Radul Purcăreanul.**
Purcăreni, sat <j. Muscel; r. Piteşti> 88.
Purcăreţi v. **Valea Purcăreţilor.**
Purcăreţi, top. la Sătcel <j. Gorj; r. Gilort> 34.
Purece v. **Radul Purece.**
Pustiul v. **Stanciul Pustiul.**
Putineiu, sat, cu drept de slobozie 55.
Puturoasa, sat <probabil j. Olt; r. Slatina>, popă 230.
***Puţinei,** sat <lîngă Potoceni or. Buzău> 166, 277.
Puţul Fîntînii, top. la Dîrvariul <j. Mehedinţi; r. Calafat> 116.

R

Racotă v. **Ghinea Racotă** şi **Leca** agă.
Rada, fiica lui Şteful logofăt, vinde livadă în Bărbuleşti 129.
Rada, în pricină pentru vie în dealul Cernăteştilor 45.
Rada, ţigănci 70, 247.
Rada, vinde parte în Bujorani 249.
Rada, vinde parte în Viezuri 64.
Rada, vinde parte în Voevoda 81.
Radoslav, negustor din Ocna Mare, vinde părţi în Izvorani şi Amărăşti 151.
Radoslav, tatăl unui rumân din Arceşti 134.
Radul v. şi **Calfa Radul.**
Radu armaş v. **Radul Buzescul** clucer.
Radul armaş, tatăl lui Hamza din Glogova 137.
Radul, boier hotarnic la Pîrliţi 100.
Radul, căldărar din Comişani, martor 81.
Radul, călugăr din Prodileşti, martor 211.
Radul, călugăr, tatăl lui Coman din Costiani 271.
Radul căpitan din Bădeni, martor I.
Radul, chiliar, rumân din Cislau, fugit 240.
Radul clucer mare, în sfatul domnesc (?) I.
Radul, croitor din Tîrgovişte, martor 126.
Radu, cumpără parte în Bîrsoi 168.
Radul, cupeţ din Bucureşti, martor 266.
Radul din Cepturoaia v. **Radul** postelnic.
Radul din Crasna, partea lui în Jupîneşti 229; martor 174.
Radul din Cruşov, martor 191.
Radul din Doba, martor 195.
Radul din Drăgoişti, martor 17.
Radul din Gărdeşti, martor 151.
Radul din Mălăeşti, martor 141, 195.
Radul din Potoceni v. **Radul** postelnic.
Radul din Sătcel, partea lui în Măghireşti 34.
Radul din Slăviteşti, martor 272.
Radul din Stoeneşti, tatăl lui Nedelco 170.
Radul din Tîrgşor, fiul popii Stoica, martor 40.
Radul din Ţigăneşti, megiaş tocmelnic 89.
Radul din Verneşti, aldămăşar 172.
Radul din Zlătărei, martor 151.
Radul, fiul Dobrei, martor în Tîrgovişte 283.
Radul, fiul jupaniţei Maria din Berivoeşti 20.
Radul, fiul lui Ghinciul, vinde parte în Bălteni 58.
Radul, fiul Paraschivei, martor în Tîrgovişte 126.
Radul, fiul lui Paraschiva postelnic din Boleasca, martor 164.
Radul, fiul lui Radul Slăviceanul, vinde parte în Gherghineşti 110, 112.
Radul, fratele lui Vladul din Păuşeşti, vinde locuri la Fîntîna Urdei ş. a. 215.
Radul grămătic, scrie zapis pentru Slănicul-de-Jos 146.
Radul, înfrăţit cu Moşul ş. a. peste parte din Căldăruşi 101.
Radul logofăt, dăruit de Radu Şerban cu satul Cuciul 18.
Radul logofăt de vistierie <Cocorăscu>, ginerele jupînesei Mihna, stăpîn în Borusu, Măneşti, Brătieşti şi Cocorăşti 19, 33, 92; martor 54, 56, 121, 124, 141, 143, 190, 194.
Radul logofăt din Cîmşor, martor 31.
Radul logofăt din Desa, aldămăşar 195.
Radul logofăt din Măgurele, martor 75.
Radul logofăt din Rasa, jurător 2.
Radul logofăt din Zloteşti, martor 40.
Radul mare logofăt, ispravnic 276; v. şi **Radul Năsturel.**
Radul, logofeţi, martori 117, 147, 255.
Radul, moşnean rumânit din Brăneşti 70.
Radul, moşneni rumâniţi din Dîrvariul 116.
Radul, moşnean rumânit din Glupavi, se rejudeceşte 72.
Radul, moşnean rumânit din Gostavăţu 82.
Radul, moşnean rumânit din Lăngeşti 222.
Radu, moşnean rumânit din Tîncăbeşti, încearcă să se rejudecească 71, 79.
Radul, moşnean rumânit din Voevoda 81.
Radul, partea lui în Ciocade 274.
Radul, părţile lui în Muşcel, Urseşti şi Tătărăi 48.
Radul, în pricină pentru Valea Oraşului 42.
Radul, în pricină pentru Pîrscoveni 239.
Radul, popă din Băleni, martor 39, 86.
Radul, popă din Gostavăţu, martor 32.
Radul, popă din Stolojani, părţile lui în Peştişanii-de-Jos şi Teleşti 73.
Radul, popă, martor pentru Prodileşti 211.
Radul, popă, martor pentru Voineşti 252, 253.
Radul, popă, partea lui în Sătcel 34.
Radul postelnic din Cepturoaia, fratele lui Preda sluger din Greci, stăpîn în Ulmuleţi, Zemnicele ş. a. 117.
Radul postelnic din Doba (?), martor 195.
Radul postelnic din Doiceşti v. **Radul Doicescul.**
Radul postelnic din Fierăşti v. **Radul Năsturel.**
Radul postelnic din Mihăeşti, tatăl lui Matei, stăpîn de ţigan 10.
Radul postelnic din Potoceni, martor 147, 277.

Radul postelnic <Dudescul>, fiul lui Dumitru vistier, stăpîn în Scurteşti 164, 271; martor 268.
Radul postelnic, fiul lui Radul clucer v. **Radul Buzescul**.
Radul postelnic, martor 141.
Radul, rumân din Birci 140.
Radul, rumân din Ciocadea 174.
Radul, rumân din Cislău, fugit 240.
Radul, rumân din Ezemşe, iertat 98.
Radul, rumân din Lungi, fugit 87.
Radul, rumân din Lungi, martor 87.
Radul, rumân din Murgeşti 219.
Radul, rumân din Rădăcineşti 180.
Radul, rumân din Slănicul-de-Jos, încearcă să se judecească 104—107, 146.
Radul, rumân din Voineşti 276.
Radul scaun din Stroeşti, megiaş tocmelnic 235.
Radul, scrie zapis 131.
Radul stolnic, martor 270, 281.
Radul, şelar din Bucureşti, în pricină pentru loc de prăvălii 205.
Radul, tatăl lui Stan rumân din Clanţa 56.
Radul, ţigani boiereşti 70, 137, 195.
Radul, vătaf de croitori domneşti din Tîrgovişte, martor 246, 283.
Radul, vătaf din Stănceşti, stăpîn în Dălbăneşti 276; martor 244, 257, 275.
Radul, vinde funie în Stăneşti 99, 248.
Radul vistier, funia lui în Copăcel 84.
Radul vornic, fiul lui Gherghe <mare> vornic, stăpîn în Borusu 33, 92.
Radul al lui Colţea, rumân din Stoeneşti 19.
Radul al lui Vlad (~ Vlad, ~ Vladu) din Viezuri, jurător 64.
Radul al lui Voinea Brănescul, cumpără parte în Brăgăreşti 243.
Radul Berce din Păuşeştii de Otăsău, vinde locuri în Crînguri 233; martor 232.
Radul Bidiviul (~ Bidiviiul) din Păuşeşti, martor 189, 212, 215, 221, 226, 234, 236.
Radu Bizea, ţigan boieresc 33, 92.
Radu Braei din Măghireşti, martor 34.
Radu Burducea din Bălţaţi, schimbă vie 209, 213.
Radul Buzescul, (Radu) clucer, tatăl lui Radul postelnic şi al Mariei băneasa, stăpîn în Islaz 103, 153; mare armaş, înfrăţeşte pe Pîrvul clucer peste Siliştea Băneştilor 176.
Radul Buzescul (Radul), postelnic din Strejeşti, fiul lui Radul Buzescul clucer, în pricină pentru Islaz 104; martor 227, 237.
Radul Buzilă din Corbi, aldămăşar 228.
Radul Căptariu, postelnic din Mărăcineni, tatăl lui Nedelco postelnic 70.
Radul Căute (Cautea), fratele lui Paraschiva din Tîrgovişte 126; martor 257.
Radul <cel Mare>, domn al Ţării Româneşti, tatăl lui Radu Paisie vv. şi al lui Radul de la Afumaţi vv. 6, 42, 277.
Radul Corlătescul, comis, stăpîn în Corlăteşti, Vohneşti, Popeşti ş. a. 137.
Radu Cotorogea din Cîineşti, martor 267.
Radul Dăianul, în pricină pentru bir cu Miloş logofăt 25.
Radul <de la Afumaţi>, domn al Ţării Româneşti, fiul lui Radul <cel Mare> vv., act de la ~ 42.
Radul Desul (~ Desus) din Stoeneşti, martor 108, 217.
Radul Doicescul (Radul), postelnic din Doiceşti, stăpîn în Bădeni 133, 244, 257; martor, hotarnic 95, 100.
Radul Dudul din Bălteni, martor 57.
Radul Florescul, clucer, nepotul lui Drăghici vornic 66.
Radul Ghinciului din Bălteni, martor 204.
Radul Gîrba, ţigan boieresc 195.
Radul Golescul, cumpără părţi în Otişani 27.
Radul Grama, scrie zapis 15.
Radul Gruşei din Sătcel, partea lui 34.
Radul lui Baluitu, martor pentru Glăvoace 196.
Radul Lungul, rumân din Păuşeşti 272.
Radul <Mihnea>, domn al Ţării Româneşti, tatăl lui Alexandru Coconul vv: passim; face danii şi acordă scutiri 4. 29, 47, 90, 177, 187, 203, 223, 269; oraşul său de scaun 158; acte de la ~ 7, 18, 29, 66, 72, 73, 80, 115, 119, 132, 136, 159, 178, 187, 199, 205, 276, 280; domn al Moldovei 16, 50, 195, 230; aducerea trupului, său 119.
Radul Munteanul, moşnean rumânit din Gostavăţu 82; martor 32.
Radul Năsturel (Radul, Năsturelu), postelnic din Fierăşti, stăpîn în Ulmuleţi, Zemnicele ş. a. 117; tocmelnic 2; v. şi **Radul** mare logofăt.
Radul Nedele din Izvorani, martor 151.
Radul <Paisie>, domn al Ţării Româneşti, fiul lui Radul cel Mare vv. 277; act de la ~ 6.
Radul Pătei, tatăl lui Florea rumân din Cîrsticneşti 208, 271.
Radul Popii din Cîineşti, aldămăşar 53.
Radul Prodilescul, tatăl lui Simeon 211.
Radul Pupezescul din Negeşti, vinde parte 88.
Radul Purcăreanul (Radul) din Purcăreni, cumpără parte din Negeşti 88.
Radul Purece, moşnean rumânit din Glupavi, se rejudecește 72.
Radul Rămbacinl din Săteni, martor 200.
Radul Slăviceanul (Slăviceanul), tatăl lui Radul, părţile lui în Deşiraţi şi Gherghineşti 109 112.
Radul Stanei Sindiile (Radul), rumân din Bădeni 244, 257.
Radul Şerban (Şărban, Şerban), domn al Ţării Româneşti 7, 27, 64, 70, 103, 154, 180; soţul doamnei Elina 63, 66, 79, 251; dăruieşte sate 18, 72, 115; face palangă 18; trimite sol 71, 79; scos din domnie 103; acte de la ~ 18, 63, 66, 72, 119, 120, 136, 137, 149, 205, 209, 213, 276.

Radul Tacca din Gostavăţu, martor 32.

Radul Tomei, vinde parte în Genuneni 31.

Radu Vodă, m-re v. **Bucureşti.**

Radul <I>, domn al Ţării Româneşti, tatăl lui Dan vv. şi Mircea vv. 199.

Rafail, egumen, martor pentru Păuşeşti 221.

Ragul, sat <j. Vlaşca: r. Găeşti> 22, 185.

Rahnea, tatăl lui Dumitru judeţ din Bucureşti 56.

Raia, moşnean rumânit din Gostavăţu 82.

Raico din Stilpeni, boier hotarnic. martor 128, 156.

Raova (?), popa de la ~ 182.

***Rasa,** sat <j. Ilfov; Vasilaţi r. Olteniţa> 2.

Raşa, tatăl lui Drăgoiu din Izvorani 151.

Ratco, partea lui în Popeşti 99.

Ratea, popă din Băleni, martor 39. 86.

Ratea, în pricină pentru Bojoară cu Magdalina monahia 42.

Ratea, rumân din Albeşti 117.

Rădaia, bunica lui Mîinea, părţile ei în Arcani, Floreşti şi Căzăneşti 161.

Rădan, în pricină pentru Muşcel, Tătărăi şi Urseşti 48.

Rădăcineşti, sat <j. Argeş; R. Vîlcea>, parte cu vii şi rumâni a lui Udrişte postelnic 180.

Rădciu din Clocotici, martor 148.

Rădiche v. **Vladul Rădiche.**

Rădici (Radiciu) din Plopeasa, vinde parte în Negoşina 67.

Rădici, teslar din Tîrgovişte, martor 220; probabil acelaşi: **Rădici,** fratele lui Mina, martor 126.

Rădu v. **Radul.**

Răducu v. **Cîrştov al lui Răducu.**

Răducul, tatăl lui Luca din Păuşeşti 212.

***Răduleşti** jud. Buzău, sat <lîngă Petrişoru r. R. Sărat> 81.

Răduleşrti, sat <j. Ilfov; Brazii r. Urziceni> 36, 45.

Răduţ, rumân din Răsnicel 231.

Rămbaciul v. **Radul Rămbaciul.**

Rămeşti, sat <j. Vîlcea; Rîmeşti r. Horezu> 27.

Rănghioaia, partea ei în Vai-de-Ei 154.

Răpăciosu v. **Stan al lui Răpăciosu.**

Răpezoaia v. **Stoian al Răpezoaei.**

Răsimnici, sat <j. Ilfov; Răsimnicea r. Urziceni> 36, 45.

***Răsnicel,** sat <j. Dolj; lîngă Rasnic r. Filiaşi>; părţi cu rumîni împărţite între Barbul şi Stamate fost mare agă 231.

Răspopul v. **Oprea Răspopul şi Vladu Răspopul.**

Răstoaca, top. la Popeşti <j. Ilfov; probabil r. Olteniţa> 99.

Răstoacă. rîu <afluent al Argeşului> 170.

Rătăcel, top. la *Stăneşti <j. Ilfov; lînga Valea Colceagului r. Urziceni> 99.

Rătivoieşti, sat <j. Argeş; Retevoeşti r. C. de Argeş> 5, 43, 122, 148.

Răţie v. **Tudor al lui Răţie.**

Răţie, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.

Răul v. **Stanciul Răul.**

Răzmiriţă, popă din Măteşti, aldămaşar 77.

Răzvad, sat <or. Tîrgovişte> 198.

Răzvan vornic al doilea, martor 143.

Reangă, vinde ogor în Vai-de-Ei 154.

Redestos, oraş <Rodosto Turcia>, episcop 13, 55.

Retevoeşti v. **Rătivoeşti,** sat.

Rizea v. **Hrizea,** mare logofăt.

Rîia v. **Mane Rîia.**

Rîmeşti v. **Rămeşti.**

Rîmnic, episcopie, stăpîniri 203: episcopi 46, 47, 174.

Rîmnic (Rîmnicu). oraş <Rîmnicu Vîlcea>, 203, 212, 221. 226, 272; metoh lîngă ~ 31; casă 175, 278; popă 278; judeţul, pîrgarii şi bătrînii oraşului 27, 175, 238. 278.

Rîmnicu Sărat, judeţ, sate din ~ I, II.

Rîpa, ţigan boieresc 10.

***Rîugeni** (Rugeni), sat <lîngă Aninoasa r. Muscel> 107; delniţă vîndută de Dima lui Ene paharnic 192.

Rîul lui Cernat, top. la Valea Oraşului <j. Muscel; lîngă Corbi r. C. de Argeş> 42.

Roata Frîntă, top, la Cepari <j. Argeş; r. C. de Argeş> 202.

Robaia, sat <j. Argeş; r. C. de Argeş>, cu munte şi rumâni al lui Stanciul logofăt 202.

Robarul, rîu la Bîrsoi <j. Argeş; r. Drăgăşani>, 168.

Robul v. **Dragol ~**, **Gheorghe ~**, **Stan ~** şi **Stoica Robul.**

Robul, vinde parte în Măghireşti 34.

Rodosto v. **Redestos.**

Rogojina, sat <j. Gorj; r. Gilort> 195, 274.

Roma cea Nouă v. **Constantinopol.**

Roman v. **Poiana lui Roman.**

Roman din Şerbeşti, martor 170.

Roman, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.

Roman portar din Drugăneşti, martor 170.

Roman, rumân din Glăvăneşti 40.

Romanaţi (Romonaţi), judeţ, sate din ~ 32, 82, 103, 137, 227, 237.

***Romceni** (Romceani) jud. Sac, sat <Marginea Pădurii r. Mizil> 190, 194; părţi cu vii întărite lui Bratul mare comis 125.

Romoşcel v. **Vasilie Romoşcel.**

Romotea din Viezuri, martor 64.

Roş v. **Costache Roş.**

Roşca v. **Marco al Roşcăi.**

Roşii, sat, popă din ~ 195.

Roşioară, pîrîu la Bălţaţii-de-Jos <j. Prahova; lîngă Călineşti r. Cîmpina> 255.

***Roteni,** sat <j. Ilfov; lîngă Văraşti r. Urziceni> 54, 56.

Rotilă v. **Vale lu Rotilă.**

Rucărul, sat <r. Muscel>, cu rumâni al lui Marcu postelnic şi al lui Tatu logofăt ş. a. 193.

Ruceari, Ruceri v. **Eustaţiu Ruceri şi Ilie Ruceari.**

Ruda, sat <j. Argeş; r. R. Vîlcea> 140, 195, 249.

Rudeanul, Rudeni v. **Staico ~, Tanasie ~** şi **Vlad Rudeanul.**

Rudeni, sat <j. Argeş; r. C. de Argeş>, hotare; cu rumâni, al lui Stanciul logofăt din Cepari 202.
Rugeni v. **Rîugeni,** sat.
Rujmana, vinde loc de casă în Bucureşti 266.
Ruptură. top. la *Bălteni <j. Mehedinţi; lîngă Brăneşti r. Filiaşi> 58, 204.
Rusa, mama lui Stanciul ş. a. din Budureşti 243.
Rusa, vinde parte din Măteşti 145.
Rusăneşti, sat <j. Romanaţi; Rusăneştii de-Jos r. Corabia>, în hotar cu Studina 191.
Rusta Ghinea. martor în Bucureşti 61.
Ruste, popă din Tîrgovişte, tatăl lui Ştefan 282.
Rusul v. **Necola Rusul.**
Ruşovanul v. **Dumitru Ruşovanul.**

S

Saacea, judeţ din Rîmnic, dă carte 238.
Sac, judeţ <Săcuiani>, sate în ~ 40, 125, 243, 257.
Safta <Elisafta logofeteasa>, fiica lui Preda stolnic din Romceni, stăpînă în Grozăveştii-de-Sus 190, 194.
Sahat, moşnean rumânit din Tîncăbeşti, încearcă să se rejudecească 71, 79.
Salcia, jud. Mehedinţi, sat <r. Filiaşi>, al lui Mihai Viteazul, rămas domnesc, dăruit de Radu Mihnea lui Dămian căpitan; pricină 29.
Samfira, fiica lui Vladul din Ciocade, stăpînă în Zorileşti 174.
Samoil (Samoilă), egumen al m-rii Banul 259, 261.
Sarapion (Sarapionu), egumen al m-rii Vieroş 69.
Sarîchiz v. **Vladul Sarîchiz.**
Saro v. **Iane a lui State Saro.**
Sarul, cojocar din Bucureşti, martor 14.
Sasul v. **Dumitru Sasului.**
***Satul Nou,** jud. Ialomiţa, sat <lîngă Jegălia r. Feteşti>, slobozie a m-rii Dealul 90.
Sava (Seva) din Căpreni, martor 195.
Sava, moşnean rumânit din Buciumeni 38.
Sava (Savul), popă din Aninoasa, martor 104, 105, 107; scrie zapis 192; probabil acelaşi: Sava (Savul), popă din Coteşti, martor 106, 146.
Sava şetrar, martor, semnează greceşte 54, 56.
Sava al lui Avram, martor 157.
Sava al lui Fătul, martor 157.
Savin Prăjescul, sluger din Moldova, martor 195.
Săbiştean din Voinigeşti, martor 238.
Săcelu v. **Sătcel,** sat.
***Săcşori,** sat <lîngă Afumaţi or. Bucureşti> 108.
Săcui v. **Stoica al Săcuilor.**
Săcuiani v. **Sac, judeţ.**
***Săcuiani,** sat <lîngă Tînganul or. Bucureşti> 128, 156, 164; partea lui Oprişor logofăt cumpărată de Cernica vornic, vîndută lui Dumitru Dudescul 271.
Săhăteni, sat <j. Săcuiani; r. Mizil> 190, 194; parte cu vii lăsată de Iorgache vornic fiicei sale Dumitra 258.
Sălătruc, sat <j. Argeş; Sălătrucu r. C. de Argeş> 122, 148.
Sălcuţa, sat <j. Dolj; r. Craiova> 176.
Săliştea v. **Siliştea...**
Sănăteşti, sat <r. Gorj> 161.
Săpata v. **Drumul Săpeţii.**
***Săraca** (Siraca) jud. Ialomiţa, sat <probabil lîngă Bucu r. Slobozia>, parte vîndută de Oprea iuzbaşa din Bucu lui Enache mare postelnic 95, 112.
Sărata, sat <r. Buzău> 243.
Sărăcin v. **Valea lui Sărăcin.**
Sărghie v. **Serghie.**
Săscioara v. **Seşcioară,** sat.
Săsluneşti v. **Suslăneşti,** sat.
Sătcel (Setcel), sat <j. Gorj; Săcelu r. Gilort> 219; părţi ale lui Voico, popa Radul ş. a. 34.
Săteni (Sătene), sat <or. Tîrgovişte> 252, 253, 274; silişte, livezi cu pomi şi vie în dealul Sătenilor vîndute de popa Mihalco ş. a. lui Marco postelnic 200, 214, 218, 270, 281.
Săveşti, sat <j. Dîmboviţa; r. Titu> 198.
Scărlet Grama (Scărlet, Schililet), <socrul lui Alexandru Coconul>, unchiul lui Enache mare postelnic 97, 100, 111, 112
Schitu Goleşti v. **Goleşti,** sat r. Muscel.
Scînteescul v. **Stanciul Scînteescul.**
***Scîrnavi,** sat <j. Prahova; lîngă Scăieni r. Ploieşti> 40.
Scorea logofăt, martor 54, 56.
Scorţarul v. **Stan Scorţarul.**
Scotara v. **Esaru Scotara.**
Scurta, top. la *Spineni <j. Gorj; lîngă Pirîieni r. Olteţu> 182.
Scurtelescul v. **Stan Scurtelescul.**
Scurteşti (Curteşti) sat <or. Buzău>, părţi cu vie şi vad de moară vîndute de moşneni lui Dumitru vistier Dudescul şi Radul postelnic 164, 271.
***Seaca,** sat <j. Dolj; lîngă Secuiu r. Craiova>, parte cu rumâni şi vii închinată de Ştefan călugărul patriarhiei de Alexandria 60.
Secături, sat 67.
Sechel v. **Tofan Sechel.**
Seciu, (Secir, Seciuri, Seciul Banei), top. la Genuneni <j. Vîlcea; r. Horezu> 31. 188, 189.
Seciu, top. la *Spineni <j. Gorj; lîngă Pirîieni r. Olteţu> 182.
Segarcea v. **Şegarcea,** sat.

Selineşti (Silineşti), sat, parte dăruită de Dochia vistiereasa m-rii Strîmba 76, 124.
Seliştea v. **Siliştea...**
Senıa v. **Sima** logofăt al doilea.
Seman cel bătrîn (Siman), judeţ din Bucureşti 144, 206, 254; martor 56, 61, 242.
Seres, mitropolie <Grecia> 55.
Serghie (Sărghie), arhiereu, egumen al m-rii Tismana, numit episcop de Muncaci de Mihai Viteazul 49, 50, 102, 115, 132, 135, 136; hotărăşte împreună cu domnul 46, 47; pribeag în Ţara Leşească 50, 115.
Seşcioară (Şăşcioară), sat <j. Vîlcea; Săscioara r. Olteţu> 195.
Sete v. **Ilie Sete.**
Seva v. **Sava din Căpreni.**
Severin v. **Padina Severinului.**
Severinţa v. **Drumul Severinţei.**
Sfinar (?), rumân din Rădăcineşti 180.
Sfînta Ecaterina, m-ri v. **Bucureşti** şi **Sinai.**
Sfînta Troiţă, m-re 263 v. **Cîmpulung.**
Sfînta Troiţă (Radu Vodă), m-re v. **Bucureşti.**
Sfînta Vineri (Sveta Petca), biserică v. **Tîrgovişte.**
Sfîntul Gheorghe Nou, ~ Vechi, bis. şi m-re v. **Bucureşti.**
Sfîntul Munte (Sfînta Agura), munte <Athos, Grecia> mănăstiri: **Ivir** (Iver), metoaşe: m-rile Bolintin, Glavacioc şi Radu Vodă 11, 12, 26; **Simopetra,** metoaşe: m-rile Bolintin şi Mihai Vodă 11, 24, 38; în pricină cu m-rea Bolintin pentru sate şi ţigani 11; **Xeropotam,** metoh: m-rea Plumbuita 85.
Sfîntul Nicolae, m-re v. **Bucureşti.**
Sfîntul Sava, m-re v. **Bucureşti.**
Sfranţa (Franţa, Franza), martor în Păuşeştii-de-Otăsău, 141, 226, 232.
Sfranţos Limidari, martor în Bucureşti 61.
Sgăian v. **Neagoe Zgăian.**
Sibiu, în titulatura lui Iancu de Hunedoara 50.
Sigismund <de Luxemburg>, craiul Ungariei, act de la ~ 50.
Silineşti v. **Selineşti,** sat.
Silion din Scurteşti, martor 164.
***Săliştea Băneştilor** jud. Mehedinţi, silişte <lîngă Perişorul r. Băileşti>, în hotar cu Perişorul, Stejarul şi Sulari, părţi ale m-rii Coşuna şi Trufanda mare vistier 176.
Seliştea Foltei, top. la Genuneni <j. Vîlcea; r. Horezu> 31.
Siliştea Turiţei, top. la Sătcel <j. Gorj; r. Gilort> 34.
Silivria, mitropolie <Turcia> 55.
Sima cel bătrîn din Călineşti, martor 209, 213, 255, 275.
Sima din Mărăcineni, aldămăşar 77.
Sima din Tîrgovişte v. **Sima logofăt.**
Sima de Tîrgovişte, soţia lui Pera teslar, vinde parte de moară şi grădină 246, 283.
Sima din Tîrşor, în pricină pentru Dăduleşti 119; probabil acelaşi; Sima logofăt, martor 40.
Sima (Senıa) logofat al doilea 2; cumpără şi rumâneşte în Grozăveşti, Păuşeşti ş.a. 31, 188—190, 194, 212, 215, 221, 226, 232—234, 236, 267, 272; învaţă 66; martor 23, 35, 37, 56, 60, 76, 121, 130, 143, 150; semnează greceşte 23, 35, 37, 121, 130, 143.
Sima logofăt din Tîrgovişte, martor 113, 252, 270; probabil acelaşi: **Sima al lui Pană,** martor pentru Săteni 219, 281.
Sima, negustor, fiul lui Iane a lui State Saro, locurile lui de prăvălie în Bucureşti 118.
Sima stolniceasa <soţia lui Stroe Buzescul>, sora lui Udrişte postelnic din Drăgoeşti 168.
Siman v. **Seman** cel bătrîn.
Simion, fiul lui Radul Prodilescul, martor 211.
Simion, moşneni rumâniţi din Dîrvariul 116.
Simion postelnic, zălogeşte parte în Ştefăneşti 22.
Simion (**Movilă**) <Simeon>, domn al Ţării Romîneşti 10, 48, 56, 65, 137, 222.
Simnicoară, vinde în Colceac 99.
Simopetra, m-re v. **Sfîntul Munte.**
Sin v. **Dragomir al lui Sin.**
Sin în pomelnicul m-rii Radu Vodă 206, <254>.
Sin, martor pentru Bucu 251.
Sin, moşnean rumânit din Lăngeşti 222.
Sinai, munte <R.A.U.>, m-rea Sf. Ecaterina, metohul său în Bucureşti 13.
Sinan paşa 2; face palancă în Bucureşti 280.
Sinca, popă rumânit din Cherba 258.
Sinca portar, martor în Bucureşti 167.
Sindiile v. **Radul Stanei Sindiile.**
Siraca v. **Săraca,** sat.
Sîmjorzu din Vărăşti, jurător 56.
Sîrbul v. **Dumitru Sîrbul** şi **Ionul Sîrbului.**
Sîrbul mare stolnic, fratele popii Stan din Cerneţi, rumâneşte satul Tîntava şi-l daruieşte m-rii Tismana; mormîntul lui 115.
Slatina (Slatină), oraş, casă, popă 245.
Slav, ţigani boiereşti 92, 195.
***Slavica,** sat <j. Ialomiţa; lîngă or. Slobozia>, în hotar cu Pîrliţi 100, 112.
Slavnea preoteasa, soţia popii Isar din Tîrgovişte, vinde parte în Dobroţei 138.
Slavomir din Măteşti, martor 77.
Slavul din Slănicul-de-Jos, martor 106, 107, 146.
Slănic, rîu, <afluent al Buzăului>, sate pe ~ 101, 166.
Slănicul-de-Jos (Slănicu, Dol Slănic), sat <r. Muscel>, stăpînit de Gorgan spătar şi Tudoran sluger; judecire, pricină de rumânire 104—107, 146; popă 104, 107.
Slătioare, sat <j. Ialomiţa; r. Urziceni> 45, 92.
Slăviceanul v. **Radul Slăviceanul.**
Slăvilă, rumân din Clanţa, încearcă să se judecească 56.
Slăvit, moşnean din Muşeteşti, rumânit cu partea sa din Voevoda 81.

Slăvit **Cocuşel** (~ Cocuşălu) din Cringeni, vinde parte 133.
Slăviteşti, sat <j. Vîlcea; r. Drăgăşani> 272.
Slăvulea, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.
Smeul v. **Groapa Smeului.**
Smîrceanul din Stăneşti 235.
***Smîrdeştet** (Smărdeşti, Smărdeştiţa), sat <j. Mehedinţi; lîngă Viaşu r. Vînju Mare> 76, 124.
Snagov (Sneagov), m-re <j. Ilfov; r. Răcari>, ţigani ai m-rii 247, 251; episcop şi nastavnic 46, 47.
Socet, top. la <Păuşeşti-Otăsău j. Vîcea; r. Horezu> 236.
Socol din Bereni, martor 151.
Socol din Cornăţeni v. **Socol paharnic.**
Socol, fiul lui Barbul din Belcin, vinde părţi cu vii 28.
Socol, fratele lui Chiriac şi Fuga, stăpîn în Despicaţi 38.
Socol, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.
Socol, nepotul lui Bobolan, înfrăţeşte pe Oprea căpitan în Bucu-de-Sus 251.
Socol (Socălu, Sucul) paharnic din Cornăţeni, unchiul lui Necula paharnic, stăpîn în Cliciu ş.a. 62, 63, 66, 100, 112, 198; în pricină cu m-rea Radu Vodă 62; martor 33, 92, 111, 138, 190, 194; probabil acelaşi: martor 31, 76, 124, 134, 150.
Socol postelnic din Pade, fratele lui Stanciul postelnic, stăpîn de ţigani 78.
Socol, ruman din Albeşti 117.
Socoteni, sat <j. Dolj; r. Filiaşi> 195.
Sofia (. . . al Sofiei) 99.
Sofriceni v. **Şofrînceni,** sat.
Sofronie patriarh al Ierusalimului, carte de la ~ 50.
Sofronie, ţigan boieresc 195.
Solomoneşti v. **Şolomoneşti.**
Sora ţiganca, fiica Muşei 122, 148.
Sora, ţigănci boiereşti 137.
Sozopole, mitropolie <Bulgaria> 13, 55.
Spanţovul-de-Sus, sat <j. Ilfov; Spanţov r. Olteniţa>, rumânit de Mihai Viteazul şi dăruit m-rii Mihai Vodă 38.
Spăteni, sat <j. Ialomiţa; Speteni r. Urziceni> 54, 56.
***Speeşti** (Spieşti) jud. Rîmnicul Sărat <lîngă Obileşti r. Focşani>, parte vîndută de Barbul iuzbaşa lui Isar cămăraş I, II.
Spinciul monah, vinde prăvălii în Tîrgovişte 142; probabil acelaşi: 126.
Spineni, sat <j. Dolj; r. Filiaşi> 195, 231.
***Spineni pe Olteţ,** sat <j. Gorj; lîngă Pîrîieni r. Olteţu>, hotare 182; lăsat de Hamza banul fiilor săi Stanciul, Calotă şi Danciul 182, 195.
***Spinet,** sat, <probabil j. Dîmboviţa; lîngă Nucet r. Tîrgovişte>, rumâni ai mitropoliei mutaţi la Podbeleşti 202.
Spiridon logofăt din Roteni, soţul jupaniţei Erina 206, 254; loc de prăvălie în Bucureşti 144; martor 22, 23, 54, 56, 141; scrie zapis 35, 37.
Spînul v. **Macarie Spînul.**
St. . . . . , butar domnesc din Bucureşti, martor 242.
Staico, boier tocmelnic v. **Staico** vornic al doilea.
Staico din Comani v. **Staico** postelnic.
Staico din Ohaba, boier tocmelnic 231.
Staico din Puturoasa, martor 230.
Staico judeţ, martor 263.
Staico paharnic v. **Staico Rudeanul.**
Staico postelnic din Bucov, tatăl jupaniţei Maria 112.
Staico postelnic din Bucşani, martor 173, I, II.
Staico postelnic din Comani, martor 32, 227, 237.
Staico postelnic din Suslăneşti, tatăl Stanci şi al lui Dragomir 23, 56, 162.
Staico vornic, vornic al doilea <din Şinteşti>, trimis domnesc, judecă şi întocmeşte, jurător 144, 247, 251, 259, 261; martor 56, 121, 130, 141.
Staico Rudeanul paharnic din Ruda, vărul lui Chisar paharnic, stăpîn în Copăcel şi Ulea 84, 121, 141, 195.
Staînciul din Pleşcoi, megiaş tocmelnic 15.
Stînciul, nepotul lui Vladul din Păuşeşti, vinde locuri în Fîntîna Urdei ş.a. 215.
Staînciul Răul, martor 188.
Stama din Căpreni, martor 195.
Stamate (Stamati, Stamatie) mare agă din Vardeniţ, stăpîn în Crasna şi Jupîneşti, în pricină pentru Răsnicel 229, 231; jurător, martor 98, 109 111, 174, 176, 179.
Stan călăraş, martor pentru Căldăruşi 101.
Stan cizmar, martor în Bucureşti 61.
Stan croitor, martor în Tîrgovişte 126.
Stan, cumpără loc în Glăvoace 196.
Stan din Bereni, martor 151.
Stan din Bereşti, în pricină cu Dochia vistiereasa pentru parte din Peştişanii-de-Jos 73.
Stan din Bucureşti, fiul lui Florea călăraş, martor 217.
Stan din Cerneţi v. **Stan** popă.
Stan din Dărăcănaţi, fiul lui Mocanul, martor 170.
Stan din Gaia, vărul lui Ionaşco, vinde ţigancă 141; martor 174, 195; probabil acelaşi: **Stan** vătaf din Gaia, martor 195.
Stan din Gărdeşti, martor 151.
Stan din Izvorani, martor 151.
Stan din Măteşti, martor 77.
Stan din Mihăeşti, martor 227, 237.
Stan din Pisculeşti, fiul lui Stan vătaf, martor 3, 52.
Stan din Piscuri v. **Stan** vătaf.
Stan din Pişteşti, martor 64.
Stan din Sălcuţa, boier hotarnic 176.
Stan din Stoeneşti, martor 170.
Stan din Ţigăneşti, megiaşi tocmelnici 89.
Stan din Văcăreşti, martor, boier hotarnic 128, 156.

Stan, fiul Dobrei, în pricină pentru vie în Viezuri 64.
Stan, fiul lui Aldimir vornic din Mătăseşti, martor 251.
Stan, fiul lui Căciulat din Cureşti, în pricină de rumânire cu m-rea Mihai Vodă 171.
Stan, fiul lui Dobre cel bătrîn, boier hotarnic la Pîrliţi 100.
Stan, fiul lui Gherghe logofăt, vinde loc de casă în Bucureşti 242.
Stan, fiul lui Ghinciul, vinde parte din Bălteni 58.
Stan, fiul lui Lepădat, partea lui în Drăceşti 17.
Stan, fiul Rusei, vinde parte din Budureşti 243.
Stan, fratele lui Gherghe, martor în Studina 191.
Stan, ginerele lui Borcea Badeanul, vinde părţi cu vii în Urseşti şi Muşcel II.
Stan, ginerele lui Cernat pîrcălab din Ioneşti 75.
Stan, jupîn, tatăl lui Stoica, cu parte în Dudeşti 265.
Stan, logofăt din Bucureşti, scrie carte 278.
Stan, logofăt cel batrîn din Săveşti, scrie diata 198.
Stan, moşnean din Nucet, rumânit în Gostavaţu 82.
Stan, moşnean din Oteşani 27.
Stan, moşnean rumânit din Buciumeni 38.
Stan, moşnean rumânit din Ciocăneşti 171.
Stan, moşnean rumânit din Cîmpenii de la Gîrla Neagră 38.
Stan, moşneni rumâniţi din Dîrvariul 116.
Stan, moşnean rumânit din Gostavăţu 82.
Stan, moşnean rumânit din Studena 191.
Stan, moşnean rumânit din Tîncăbeşti, încearca să se rejudecească 71, 79.
Stan, partea lui în Căpăţineni 77.
Stan, partea lui în Voevoda 81.
Stan pîrcălab din Caracal, martor 191.
Stan pîrcălab, funea lui în Copăcel 84.
Stan, popă din Cerneţi, fratele lui Sîrbul mare stolnic 115.
Stan, popă din Clocotici, martor 148.
Stan, popa din Răduleşti, martor 36, 45.
Stan, popă din Sătcel, martor 34.
Stan, popă rumânit din Tîncăbeşti, încearcă să se judecească din nou 71, 79.
Stan postelnic, martor 230.
Stan, pristav din Slatina, martor 245.
Stan, rumâni din Ciocadea 174.
Stan, rumân din Clanţa, în pricină de rumânire 56.
Stan, rumân din Murgeşti 219.
Stan, rumân din Nucet, se răscumpără fără ocină 143.
Stan, rumân din Rădăcineşti 180.
Stan, rumân din Răsnicel, vacar 231.
Stanu, rumân din Slănicul-de-Jos, se judeceşte 104, 106.
Stan stolnic din Drugăneşti, martor 170.
Stan, tatăl lui Albul aldămăşar pentru Danul 172.
Stan, tatăl lui Radul rumân din Voevoda 81.
Stan, ţigan, martor la vînzare de ţigan 263.
Stan, ţigani boiereşti 78, 195.
Stan, unchiul Neagăi cu parte în Negeşti 88.
Stan vătaf v. **Stan** din Gaia.
Stan vătaf din Piscuri, martor 31.
Stan vătaf, moşul lui Miloş logofăt, stăpîn în Brăneşti 8.
Stan vătaf, tatăl lui Stan din Pisculeşti 52.
Stan, via lui în Glăvi 151.
Stan al lui **Bălan**, martor pentru Sătcel 34.
Stan al lui **Berindei** din Buzeşti, martor 34.
Stan al lui **Ion** din Largul, cumpără părţi în Negoşina 67.
Stan al lui **Muşat** din Sătcel, martor 34.
Stan al lui **Răpăciosu**, vinde părţi cu vie în Urseşti şi Muşcel II.
Stan al lui **Tatul** din Căpăţineşti, tatăl Stancăi 77.
Stan **Bărgoci** din Mogoşeşti, martor 165.
Stan **Cabarţun**, vinde delniţe în Căpriorul 222.
Stan **Caracaş**, vinde părţi cu vii în Urseşti şi Muşcel II.
Stan **Cociorbrei** (Stan) din Voineşti, vinde ogradă 175.
Stan **Dragoslav** din Popeşti, martor 99.
Stan **Foame** din Turia, aldămăşar 245.
Stan **Găină**, înfrăţit peste vie în Sătcel 34.
Stan **Gomoiu** din Danul, aldămăşar 172.
Stan **Mastea** din Tocsobeni, martor 249.
Stan **Popescul**, martor pentru Săraca 95.
Stan **Pungoiu** din Drăceşti, martor 17.
Stan **Robul**, moşnean rumânit din Gostavăţu 82.
Stan **Scorţanul**, fiii lui vînd în Boghiani I.
Stan **Scurtelescu** din Topoloveni, megiaş tocmelnic, jurător 235, 248.
Stan **Stepcea** (Stan), bătrîn din Rîmnic, întocmeşte 175.
Stan **Ţăcălaţ**, aldamăşar pentru Cireaşov 245.
Stana v. **Valea Stanei**.
Stana din Vale-lui-Dobre, vinde loc în Băteşani 226.
Stana, fiica lui Bratul postelnic, soţia lui Ivan postelnic, stăpînă în Romceani 125.
Stana, fiica lui Staico postelnic din Suslăneşti, vinde părţi din Hohiia 23, 56, 162.
Stana, fiica lui Voicilă logofăt, soţia lui Ştefu1 logofăt, stăpînă în Crătuneşti 54, 56.
Stana, fiica Neacşăi, întărită în Muşcel, Urseşti şi Tătărăi 48.
Stana, în pomelnicul m-rii Radu Vodă 206.
Stana, jupaniţă, nepoata lui Grozav, stăpînă în Dediuleşti 65.
Stana, mama lui Bolovan, partea ei în Ciocade 274.
Stana, partea ei în Popeşti 99.
Stana, sora lui Şapteochi, mătuşa lui Vlăduţul postelnic din Bibeşti, partea ei în Ciocade 274.
Stana, soţia lui Dragomir, via ei în dealul Tîrgoviştei 7.
Stana, soţia lui Gogul, vinde parte din Boleasca 108.

Stana, soția lui Neagul, cumpără parte în Drăcești 17.
Stana (Stane) spătăreasa <din Brîncoveni>, soția lui Gorgan spătar, stăpînă în Slănicul-de-Jos 104—107, 146.
Stana, țigancă a doamnei Elina 251.
Stana, țigănci boierești 92, 195, 230, 263.
Stana, vinde parte în Voevoda 81.
Stana Sindiile v. **Radul Stanei Sindiile.**
Stanca, doamna lui Mihai Viteazul, dăruiește sate 38, 203.
Stanca, fiica lui Stan al lui Tatul (fiica lui Tatul), vinde parte în Căpățînești 77.
Stanca, jupîneasă, sora Neagăi Mitroaia vorniceasa 190, 194.
Stanca, jupîneasa lui Iane Ghiormescul, martoră <36>, 45.
Stanca, jupîneasa lui Șerban, nora lui Seman județul din București 206, 254.
Stanca preoteasa, soția popii Ivan, vinde siliște, vie și pomet în Săteni 270, 281.
Stanca, țigănci boierești 195.
Stanca-de-Vad, sat <j. Vlașca; Vadu-Stanchii r. Titu>, parte vîndută de Hamza, fiul lui Vlad logofăt din Ragul, lui Fiera mare logofăt 185.
Stancea, țigancă boierească 92.
Stanciul v. **Staînciul.**
Stanciul armaș al doilea din Sălătruc, trimis domnesc, jurător 5, 122, 148, 278; probabil același: martor 5, 250.
Stanciul butar v. **Stanciul** logofăt din București.
Stanciul, cupeț, martor în București 266.
Stanciul (Staînciul), diacon de la Biserica Domnească din București, martor 61, 163, 206, 254.
Stanciul din Arcani, aldămășar 161.
Stanciu din Băești, martor 168.
Stanciul (Stanciulu) din Bălteni, vinde părți 204.
Stanciul din Ciinești, aldămășar 53.
Stanciul din Cîlcești, martor 40.
Stanciul din Dîlga v. **Stanciul** postelnic din Pade.
Stanciul din Drugănești, cumpără parte în Stoenești 170.
Stanciul din Mărăcineni, martor 77.
Stanciul din Pade v. **Stanciul** postelnic.
Stanciul din Pîrăiani v. **Stanciul** postelnic.
Stanciu din Stoenești, martor 107.
Stanciul din Turie, aldămășar 245.
Stanciu din Valea-lui-Dobre, vinde loc în Bătešani 226.
Stanciul din Zătreni, martor 195.
Stanciul din Zmulta, martor 230.
Stanciul fiul lui Badiul, martor pentru Pupezeni și Pisculești 52.
Stanciul, fiul lui Bogdan din Oriști 2.
Stanciul, fiul lui Cîrstea, vinde parte de moară pe Jiu 228.
Stanciul fiul lui Hamza banul din Pîrăiani v. **Stanciul** postelnic din Pîrăiani.
Stanciul, fiul lui Hamza Benga v. **Stanciul** postelnic din Padea.
Stanciul, fiul lui Radul (?) din Crasna, martor 229.
Stanciul, fiul Rusci, vinde parte în Budurești 243.
Stanciul fusar, moșnean rumânit din Ciincești, 267, 272.
Stanciul iuzbașă, vinde parte în Străoști I.
Stanciul logofăt din Bujorani, tocmelnic 51.
Stanciul logofăt din Cepari v. **Stanciul Cepariul.**
Stanciul logofăt din Cîlcești, tatăl lui Dragomir 40.
Stanciul logofăt din Cîrstienești, soțul Marici 206, 208, 254; vinde parte cu rumîni 271; locul lui de prăvălie 144; scrie acte 53, 54, 171; probabil același: **Stanciul** logofăt din București, butar domnesc 242.
Stanciul logofăt din Dragomirești, tatăl lui Mitrca postelnic 134.
Stanciul logofăt din Pîrîiani v. **Stanciul** postelnic.
Stanciul, martor pentru Bucu și Pupezeni 52, 251.
Stanciul, moșneni rumâniți din Dîrvariul 116.
Stanciul, moșnean rumânit din Gostavățu 82.
Stanciul, nepotul lui Cornea din Slatina, aldămășar 245.
Stanciul paharnic din Berilești, fiul lui Mciotă 251; probabil același: **Stanciul** paharnic din Buciumeni, martor 3.
Stanciul, popă din Pîrîiani, martor 195.
Stanciul, popă din Tîrgoviște 220.
Stanciul, popă, partea lui în Bercni 151.
Stanciul postelnic din Cocorăști, martor 186.
Stanciul postelnic din Padea (~ din Dîlga), tatăl lui Pătrașco și fratele lui Socol postelnic, stăpîn de țigani 78, 195; hotarnic, martor 76, 124, 176, 185, 186, 274.
Stanciul postelnic din Pîrîiani, logofăt (?) 230; fiul lui Hamza ban, stăpîn în Copăcel, Ciineni, Spineni ș.a. 131, 141, 182, 195; martor 174, 230.
Stanciul, ruda lui Udriște din Drăgoești 168.
Stanciul, rumân din Albești 117.
Stanciul, rumân din Cepturile I.
Stanciul, soțul Șerbanei, partea lui în Voevoda 81.
Stanciul stolnic din orașul Floci, martor 209, 213.
Stanciul, tatăl lui Stănilă grămătic, cumpără și rumânește părți din Vai-de-Ei 154.
Stanciul, tatăl lui Stoica din Genuneni 31.
Stanciul, țigan boieresc 277.
Stanciul vătaf, tatăl lui Stan 52.
Stanciul, vinde parte de vie în Ciincști 53.
Stanciul vornic din Fundeni, tocmelnic 2.
Stanciul al lui Bălan, viile lui în Rădăcinești 180.
Stanciul al lui Epure din Stoenești, martor 170.
Stanciul al lui Hude, din Piștești, martor 64.

Stanciul al lui Jipa, megiaş din Oteşani, vinde parte 27.
Stanciul al lui Tatul, megiaş din Oteşani, vinde parte 27.
Stanciul Bernat din Ceraş, păcurar, dă partea sa din Ogretin pentru oi pierdute 40.
Stanciul Cepariul, logofăt, <ginerele lui Tudosie mare logofăt>, stăpîn în Brăgăreşti Rudeni, Tigveni ş.a. 202, 243.
Stanciul Circel popă, bucatele lui din Dragoslavele 169.
Stanciul Dumă, vinde parte în Bîrsoi 168.
Stanciul Edral, rumân din Frecaţi 216.
Stanciul Grama, chezaş 25.
Stanciul Lucăi din Nucet, jude, eliberează rumâni 143.
Stanciul lui Ignat, martor 196.
Stanciul Olănescul logofăt, martor 56.
Stanciu Oprei din Păuşeşti, martor 212.
Stanciul Puioae, rumân din Pîrîiani 195.
Stanciul Pustiul (~ Pustiiul), negustor din Bucureşti, martor 206, 254.
Stanciul Scînteescul, vinde loc în Cireş 31.
Stanciul Talambă din Dărăcănaţi, martor 170.
Stanciul Trîncul din Doba, martor 195.
Stancul logofăt din Davideşti, martor 40; probabil acelaşi: scrie acte domneşti 173; 174, 182, 222, I, II.
Stanomir, vinde locuri în Fîntîna Urdei, Crînguri ş.a. 215, 233.
State, Stati Saro v. **Iane al lui State Saro.**
Stati, martor 141.
Statia, soţia lui Leca armaş 230.
Stăit din Gorgan, martor 37.
Stănae v. şi **Stănia.**
Stănae, soţia lui Gavril Moldoveanul, vinde parte cu casă şi vie în Stroeşti 184.
Stănăguiu din Mălaia, martor 148.
Stănceşti, sat <j. Prahova; r. Ploieşti> 19, 244, 257, 275, 276.
Stănceşti, sat, slobozie 55.
Stăncioiu din Călineşti, martor 255.
Stăneasa din Viezuri, vinde parte 64.
Stăneşti, sat <j. Ilfov; probabil c. Vasilaţi r. Olteniţa> 44, 83, 171.
Stăneşti, sat <j. Argeş; r. R. Vîlcea> 168, 195.
***Stăneşti ce se zice Tătar pe apa Ialomiţei**, sat <j. Ilfov; lîngă valea Colceagului r. Urziceni>; părţi cu pădure şi rumâni cumpărate de Nan de la Dragul ş.a.; lăsate ginerelui său Tatul 99; pricini, judeciri 235, 248.
Stăngăcea, sat <j. Mehedinţi; Stîngăceaua r. Strehaia> 98.
Stănia v. şi **Stănae.**
Stănia al lui Negre, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.
Stănilă v. **Nistor al lui Stănilă.**
Stănilă din Foleşti, martor 233.
Stănilă din Mogoşeşti, martor 165.
Stănilă din Păuşeştii-de-Otăsău, martor 189, 215, 221, 226, 232—234, 236; v. şi **Stănilă Dăleanul** şi **Stănilă Orzea.**
Stănilă din Sănăteşti, aldămăşar 161.
Stănilă, fratele lui Vladul din Păuşeşti, vinde locuri la Fîntîna Urdei ş.a. 215.
Stănilă grămătic, cu părţi în Vai-de-Ei 154.
Stănilă, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.
Stănilă, rumân din Berivoeşti, iertat 30.
Stănilă, rumân din Godeni 222.
Stănilă Dăleanul, vinde curătură în Păuşeşti 188.
Stănilă Orza din Păuşeşti, martor 267.
Stănimir cel mic, boier hotarnic la Pîrliţi 100.
Stănimir din Dobromirul, martor 17.
Stănimirŭ, martor pentru Crîngeni 133.
Stănislav, delniţa lui în Căpriorul 222.
Stănislav din Brăneşti, vinde parte în Bălteni 183, 225.
Stănislav din Căciulaţi, jurător, martor 56, 230.
Stănislav din Ciocăneşti, martor 171.
Stănislav, rumân din Brăneşti, încearcă să se judecească 8.
Stănislav, ţigan boieresc 195.
Stănislava, mama lui Coman din Costiani 271.
Stănucă din oraşul Buzău, tatăl lui Ianiu 150,
***Stejariul** (Stejarii, Stejariie) jud. Mehedinţi sat <lîngă Perişorul r. Băileşti>, în hotar cu Băneşti; al lui Vasilie vistier şi Trufanda mare vistier 176.
Stejarul (Stejariul), sat <j. Mehedinţi; r. Filiaşi>, parte cu rumâni dăruită de Dochia vistiereasa m-rii Strîmba 76, 124.
Stejeret, top. la *Dobroţei <j. Dîmboviţa; probabil lîngă Cornăţelu r. Titu> 138.
Stelea spătar, ctitor 61, 210.
Stepan, fiul popii Ruste din Tîrgovişte, scrie zapis 282.
Stepan logofăt din Ţigăneşti, martor 23, 35, 37, 56.
Stepan, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.
Stepan portar din Vispeşti, stăpîn în Văleni 120.
Stepcea v. **Stan Stepcea.**
***Stîlpeni**, sat <lîngă Berceni or. Bucureşti> 128, 156.
Stîngă din Curte, martor şi aldămăşar 228.
Stîngăceaua v. **Stăngăcea**, sat.
Stoeca, fiul lui Dumitru şătrariul, cumpără loc de casă în Bucureşti 167.
Stoeca, şetrariul cel mare din Bucureşti, martor 167.
Stoeneşti v. şi **Stoineşti**, sate.
Stoeneştii din Prahova, sat <Satu-de-Sus r. Ploieşti>, partea lui Stoica vistier cumpărată de Necula vistier; rumâni mutaţi în Măneştii-de-Jos 19.
Stoeneşti, sat <j. Dîmboviţa; r. Titu>, parte cu pădure vîndută de Nedelco lui Neag şi Stanciul din Drugăneşti 170.
Stoia din Cireaşovul-din-Deal, aldămăşar 245.
Stoie, hotarul lui la Scurteşti 271.
Stoia, ţigan boieresc 277.
Stoian din Baloteşti, martor 230.
Stoian din Păuşeşti, martor 272.

Stoian din Ştefăneşti, jurător 56.
Stoian din Tegeani, jurător 56.
Stoian, fratele lui Stoica Bostrea, vinde parte în Bădeni I.
Stoian, moşneni rumâniţi din Dîrvariul 116.
Stoian, moşneni rumâniţi din Voevoda 81.
Stoian, nepotul Dragolei, vinde parte în Baloteşti 230.
Stoian, rumân din Grădiştea-de-Vale 165.
Stoian şefar, martor 268.
Stoian, ţigan boieresc 141.
Stoian al lui Vîlsan, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.
Stoian al Răpezoaei, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.
Stoian Onescul, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.
Stoiana, ţigancă boierească 230.
Stoica v. **Curătura Stoicăi.**
Stoica armaş din Sătcel, întoarce treapăd 219.
Stoica brăgar din Bucureşti, martor 242.
Stoica cel bătrîn din Mogoşeşti, tatăl lui Voico, martor 165.
Stoica clucer din Carpen, martor 98.
Stoica, cumpără în Otişani 27.
Stoica din Bereşti, în pricină cu Dochia vistiereasa pentru Peştişanii-de-Jos 73.
Stoica din Bucureşti, fiul lui Dumitru Cozleci croitor, martor 242.
Stoica din Cioranà, martor 168.
Stoica din Cioră̆şti, tatăl lui Badea postelnic 166.
Stoica din Copăcioasa, jurător 64.
Stoica din Costeni, martor 93—97, 111.
Stoica din Costeşti, martor 232.
Stoica din Cuiburi, vinde parte în Ghergheşti 96, 112; boier hotarnic 100.
Stoica din Izvorani, martor 151.
Stoica din Ohaba, martor 174.
Stoica din Periaţi, cumpără parte în Crîngeni 133.
Stoica din Pietroşani, tatăl Radei 45.
Stoica din Răzvad v. **Stoica paharnic.**
Stoica din Roteni, jurător 56.
Stoica din Sănăteşti, aldămăşar 161.
Stoica din Sătcel, fratele lui Radul Gruşei, vinde parte 34.
Stoica din Săteni 235, 248.
Stoica din Seaca, tatăl lui Ştefan călugărul 60.
Stoica din Secături, aldămăşar 67.
Stoica din Stăneşti, în pricină 235, 248.
Stoica din Şchei, martor 190, 194.
Stoica din Torsura, boier hotarnic 176.
Stoica din Trestiani, martor 40, 170.
Stoica din Ţigăneşti, jurător 89.
Stoica din Voinigeşti, martor 238.
Stoica din Zătreni, aldămăşar 53.
Stoica, fiica lui Miho, vinde în Voevoda 81.
Stoica, fiica lui Paraschiva mare logofăt din Drăghineşti, soţia lui Ivan postelnic 125.
Stoica, fiul Devei, vinde loc în Cireşul 31.
Stoica, fiul jupînului Stan, vinde parte în Dudeşti 265.
Stoica, fiul lui Anghel logofăt din Cioră̆şti, în pricină pentru mori pe Buzău 261.
Stoica, fiul lui Coandă din Rîmnic, vinde loc în Voinigeşti 238.
Stoica, fiul lui Pîrvul din Zătreni, vinde rumân 272.
Stoica, fiul lui Pîrvul logofat din Lazuri, stăpîn în Gemenele 181; v. şi **Stoica postelnic.**
Stoica, fiul lui Stanciul, vinde parte în Genuneni 31.
Stoica, fiul lui Vîlcul din Păuşeşti, vinde curătură în Seciul Banei 189.
Stoica, funia lui la Scurteşti 271.
Stoica, ginerele popii Danie, vinde parte în Zlătărei 151.
Stoica logofăt din Brătiani, martor 244, 257.
Stoica logofăt <fost mare logofăt> din Farcaş, martor 98.
Stoica logofeţi, martori 1, 130, 208; v. şi **Stoica Tărăceanul.**
Stoica, martor pentru danie în Cernăteşti 45.
Stoica, martor pentru Izvorul lui Bavo <Bogaţi> 241.
Stoica, megiaş din Căldăruşi, nepotul lui Stoica al Săcuilor, martor 101.
Stoica, moşnean din Scurteşti 271.
Stoica, moşneni rumâniţi din Dîrvariul 116.
Stoica, moşnean rumânit din Glupavi, se rejudeceşte 72.
Stoica, moşnean rumânit din Gostavăţu 82.
Stoica, moşnean rumânit din Vai-de-Ei 154.
Stoica paharnic din Răzvad, martor 198.
Stoica paharnic, fiul lui Vîlcul clucer, nepotul lui Mitrea postelnic, stăpîn în Stroeşti, Buciumeni şi Gîrgîneli 284; martor 134.
Stoica, popă din Bîzdîna, martor 28.
Stoica, popă din Păuşeştii-de-Otăsău, martor 215, 221, 226, 232—234, 236, 267, 272.
Stoica, popă din Teleşti, cumpără părţi 73.
Stoica, popă, martor în diata jupînesei Maria Boldeasca 262.
Stoica, popă, tatăl lui Radul din Tîrşor 40.
Stoica postelnic, fratele lui Preda postelnic din Lazuri 181; probabil acelaşi: **Stoica** postelnic, martor în cartea judeţului din Tîrgovişte 218; v. şi **Stoica,** fiul lui Pîrvul logofăt.
Stoica postelnic, pîrcălab de Tîrgu-Jiu, judecă, dă carte 25.
Stoica, rumân din Dălbăneşti 275, 276.
Stoica, rumân din Edomireşti 117.
Stoica, rumân din Hăreşti 16.
Stoica, rumân din Rădăcineşti 180.
Stoica, rumân din Răsnicel 231.
Stoica, rumâni din Slănicul-de-Jos, se judecesc 104, 106, 107, 146.
Stoica spătar, nepotul jupaniţei Voica, stăpîn în Cepturi I.
Stoica şetrar v. **Stoeca.**
Stoica, ţigani boiereşti 195, 230.
Stoica vătaf, martor 257.
Stoica, vinde loc în Teleşti 73.

Stoica mare vistier <Rioşeanul>, soţul Dochiei, ctitor şi donator la m-rea Strîmba 76, 124; stăpîn în Stoeneşti şi Peştişanii-de-Jos 19, 73, 78.
Stoica al lui Iuova din Bălţaţi, soţul jupaniţei Maria, vinde vie 209, 213.
Stoica al lui Micul, vornic din Bădeni, martor I.
Stoica al Săcuilor, megiaş din Căldăruşi, martor 101.
Stoica Bostrea, vinde parte în Bădeni I.
Stoica Brătescul, rumân din Hăreşti 16.
Stoica Ciobotă, partea lui în Ogretîn 40.
Stoica Cucul, rumân din Pîrîiani 195.
Stoica lu Vîrfari din Căldăruşi, lasă parte fiicei sale Voica 101.
Stoica Mărgineanu din Băşceni, martor I.
Stoica Medegana, martor 75.
Stoica Orbul, rumân din Grădiştea-de-Vale 165.
Stoica Robul, cumpără parte în Brăgăreşti 243.
Stoica Tărăceanul logofăt, martor 19, 39, 86; scrie zapis 39.
Stoican (Stoicanul) din Deduleşti, fiul lui Oancea, cumpără părţi în Căpăţîneşti şi în Zoreşti 77; martor 145.
*Stoiceşti, sat (?) <j. Ifov; lîngă Chiroiu r. Urziceni>, în hotar cu Colceacul 99.
Stoichirlca din Tătărani, martor 150.
Stoichiţă din Studena, martor 191.
Stoie v. Stoia.
Stoilă v. Stuilă.
Stoina (?) din Brădiceni, aldămăşar 161.
Stoineşti, sat <probabil j. Ialomiţa; Pelinul r. Urziceni> 107, 217.
Stoinişti, sat <j. Vîlcea; Stoeneşti r. Horezu> 51.
Stolojani (Stolujani), sat <r. Gorj> 161; vie cumpărată de popa Radul de la Pîrvul 73.
Străhaia, sat <j. Mehedinţi; or. Strehaia>, al Craioveştilor; în pricină de rumânire cu Costantin cupar 279.
Străoşti v. şi Streoşti, sat.
Străoşti (?) sat, parte cu vie vîndută de Stanciul iuzbaşa ş.a. lui Isar cămăraş I.
Streaca popă, martor pentru Ţigăneşti 89,
Strechea, rumân din Grădiştea-de-Vale 165.
Streoşti jud. Vlaşca, sat <Străoşti r. Găeşti>, cumpărat de Ianache ban cu pădure, moară, rumâni de la Balea spătar; partea Mariei băneasa 153.
Strezeşti, sat <j. Vîlcea; Strejeşti r. Drăgăşani> 227, 237.
Strimture, top. la *Spineni <j. Gorj; lîngă Pîrîieni r. Olteţu> 182.
Strîmba (Strănbul, Strîmbul, Strînbul) m-re <j. Gorj; Sărdăneştii-de-Sus r. Filiaşi> zidire, ctitori 76, 124; sate, rumâni şi ţigani 76, 78, 124, 219; egumen 76, 219.
Strîmbul, m-re <j. Dîmboviţa; Găiseni r. Titu>, sate; slobozeşte rumân; egumen 211.
Stroe din Căciulaţi, martor 230.
Stroe din Grădeşte, ~ din Vîrîţi <fiul lui Badea paharnic>, martor 227, 237.
Stroe din Groşerea, jurător 183, 225.
Stroe din Pupezeni, martor 52.
Stroe din Şirineasa, fiul lui Oprea logofăt, stăpîn în Oteşani 27; martor 215.
Stroe din Valea lui Dobre, nepotul lui Iani, vinde loc în Băteşani 226.
Stroe din Vîrîţi v. Stroe din Grădeşte.
Stroe, fiul lui Radul Căptariu postelnic, stăpîn în Mărăcineni 70.
Stroe, martor pentru Voineşti 253; probabil acelaşi: Stroe uncheaş, martor 251.
Stroe, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.
Stroe, moşnean rumânit din Gostavăţu 82.
Stroe, nepotul lui Oancea cel bătrîn din Puturoasa, martor 230.
Stroe postelnic din Braloştiţa, vinde ţigan 195.
Stroe postelnic din Greci, fratele lui Preda sluger şi al lui Radu postelnic din Cepturoaia 117; martor 227, 237.
Stroe, rumân din Cîrstieneşti 271.
Stroe, rumân din Gemenele 181.
Stroe spătar din Cislău, martor I; probabil acelaşi: Stroe spătar, martor 150.
Stroe spătar, fiul lui Fiera mare logofăt, martor 121, 173, II.
Stroie, ţigan boieresc 70.
Stroe, vinde parte în Micşani 277.
Stroe Buzescu mare stolnic, înfrăţit de Pîrvul clucer pentru Băneşti 176.
Stroeştii, rumâni fugiţi din Brăneşti 8.
Stroeşti, sat <j. Argeş; r. C. de Argeş>, în hotar cu Vîlsăneştii; al m-rii Bistriţa 5, 43.
Stroeşti, sat <r. Gorj> 161.
Stroeşti (Stroiaşti, Stroişti), sat <j. Ialomiţa; r. Urziceni> 235, 248; părţi vîndute de Stoica paharnic ş.a. lui Danciul clucer 184, 284.
Studena, sat <j. Romanaţi; Studina r. Caracal>, moşnean rumânit de Ghiuriţă căpitan din Frăsinet; vii, heleşteu 191.
Stuilă, partea lui în Stanca-de-Vad 185.
Sucală, nepotul lui Bobolan, înfrăţeşte pe Oprea căpitan în Bucu-de-Sus 251.
*Suharna, sat <j. Ilfov; lîngă Clăteşti r. Olteniţa>, vîndut de Mitrea vornic lui Mihai Viteazul, dăruit m-rii Mihai Vodă 38.
*Sulari, sat <j. Dolj; Giubega r. Băileşti>, în hotar cu Seliştea Băneştilor 176.
Sulea, ţigan boieresc 198.
Sulicea comis, partea lui în Mihneşti I.
Suma din Holubae, via lui 274.
*Suraia, sat <j. Teleorman; lîngă Năvodari r. T. Măgurele>, popă 81.
Surpaţi, m-re jud. Vîlcea <Surpatele r. R. Vîlcea>, mănăstire bătrînă, scutită 178.
Surpaţi, sat <j. Argeş; r. C. de Argeş>, delniţe întărite lui Stanciul logofăt din Cepari 202.
Susă Pătru, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.
Suslăneşti (Săsluneşti), sat <r. Muscel> 23, 56.
Sveta Petca (Sf. Vineri) v. Tîrgovişte, biserici.

Ș

Șapteochi, unchiul lui Vlăduțul postelnic din Bibești 274.
Șasa, sat <r. Gorj> 64.
Șărban v. și **Șerban.**
Șărban v. **Radu Șerban.**
Șărban din Berevoești, fratele Dincei, martor 30, 146.
Șărban din Săteni, martor 200.
Șărban pîrcălab din Mogoșești, martor 165.
Șărban (Șărbanu), rumân din Slănicul-de-Jos, se judecește 104, 106, 107, 146.
Șărban Neagăi din Scurtești, martor 164.
Șărbănești, sat <j. Vîlcea; Șerbănești r. Horezu>, în hotar cu Păușești 212, 221.
Șărbești v. **Șerbești,** sat r. Filiași.
Șărboiul din Voinigești, tatăl lui Opriș 238.
Șărbu v. și **Șerbu.**
Șărbu, ceauș, martor 127.
Șărbu, rumân din Cislău, fugit 240.
Șărineasa v. **Șirineasa,** sat.
*Șchei, sat <probabil j. Ialomița; lîngă Alexeni r. Urziceni> 92, 190, 194.
Șchiopul v. **Dima Șchiopul** și **Ivan Șchiopul.**
Șegarcea, sat <j. Dolj; r. Craiova>, slobozie a patriarhiei din Alexandria 55.
Șeptilici (Șoptelici, Șoptilici) armaș al doilea, martor 109—111; probabil același: **Șoptelici,** vornic al doilea, tocmelnic 247, 251.
Șerb cel bătrîn, rumân din Idomirești 117.
Șerb, moșnean rumânit din Dîrvariul 116.
Șerban v. și **Șărban.**
Șerban, dărăbanț din Țigănești, martor 89.
Șerban din Bădeni, jurător 64.
Șerban din Băicești, jurător 248.
Șerban din Țigănești, megiaș tocmelnic 89.
Șerban, fratele lui Gherghe Robul, vinde moară în gura Văii Blajului 157.
Șerban (Șărban) logofăt de vistierie din Bilcirești, martor 214, 218, 265; scrie zapis 208.
Șerban <logofăt tatăl lui Stoica Ludescu>, fiul lui Siman județul 206, 254; în pricină pentru loc de prăvălie în București 144.
Șerban, moșneni rumâniți din Tîncăbești, încearcă să se rejudecească 71, 79.
Șerban, rumân din Cepturile I.
Șerban, schimbă parte din Pupezeni pentru parte din Pisculești 52.
Șerban, tatăl lui Neagoe din Lăngești 222.
Șerban, vinde parte în Mătești 145.
Șerban, vinde vie în Cătunul-lui-Laiotă 56.
Șerban voievod v. **Radu Șerban.**
Șerbana, vinde parte în Voevoda 81.
Șerbănești v. **Șărbănești,** sat.
*Șerbești (Șărbești), sat <j. Mehedinți; lîngă Gîrbovu r. Filiași>, parte cu rumâni dăruită de Dochia vistiereasa m-rii Strîmba 76. 124.
*Șerbești, sat < probabil j. Dîmbovița; lîngă Stoenești r. Titu> 170.
Șerbu v. și **Șărbu, Șerb.**
Șerbu din Bătrîni, martor 40.
Șerbu din Danul, aldămășar 172.
Șerbu, rumân din Idomirești 117.
Șirineasa (Șărineasa, Șerineasă, Șirinasa), sat <j. Vîlcea; r. R. Vîlcea> 27, 190, 194, 212, 215, 221, 267, 272; popă 53.
Șofrînceni, sat <Sofriceni r. Gorj> 228.
Șoldan v. **Dumitrașco Șoldan.**
Șolomonești, sat <j. Dolj; c. Pleșoiu r. Craiova> 174.
Șoptelici v. **Șeptilici.**
Șovăilă v. **Gropanul lui Șovăilă.**
Ștăfănești, sat <j. Muscel; Ștefănești or. Pitești>, parte zălogită de Simion postelnic lui Vasilie vătaf 22.
Ștefan, călugăr, dăruiește părți cu rumâni din Ciulnița-de-Jos și Seaca patriarhiei din Alexandria 60.
Ștefan, despot al Țării Sîrbești, act de la ~ 50.
Ștefan din Ștefăneștii-din-Vale, jurător 56.
Ștefan din Țegeani, jurător 56.
Ștefan, fiul lui Tanasie postelnic, stăpîn în Cepture 113.
Ștefan logofăt din Bărbulești, tatăl jupînesei Rada 129.
Ștefan logofăt soțul Cherei, vinde parte din Despicați 38.
Ștefan, nepotul lui Ștefan logofăt, vinde livadă în Bărbulești 129.
Ștefan Motreanul, egumen al <m-rii Motru>, tălmăcește acte domnești 225.
Ștefan Poștea, cumpără vad de moară în Țigănești 89.
Ștefan <**Surdul**>, domn al Țării Românești 50, 154; acte de la ~ 78, 132.
Ștefana (Ștefania), preoteasă, soția popii Dumitru, locul ei de prăvălie în București 144, 206, 254.
Ștefănești v. și **Ștăfănești,** sat.
Ștefănești, ~ din-Vale, sat <or. București> 56.
*Ștefoae, sat <j. Vlașca; lîngă Podul Ilfovățului r. Videle> 31.
Șteful logofăt din București, scrie zapis 217.
Șteful logofăt din Pitești 81; martor 217; probabil același: **Șteful** logofăt, ginerele lui Voicilă logofăt, vinde parte în Crătunești 54, 56.
Șteful postelnic din Berilești, martor 277, 278.
Știrbeiu din Sătcel, martor 34.
Știrbul logofăt, cumpără parte din Bărbulești 129.
Șuica <vornic din Șuici>, fratele lui Dragomir 42.
Șuici, sat <j. Argeș; r. C. de Argeș>, în hotar cu Rudeni 202.
Șuldan v. **Dumitrașco Șoldan.**
Șușița, sat <j. Mehedinți; r. Filiași> 183, 225.

T

Tacea v. **Radul Tacea**.
Taia Bula, în pricină pentru loc în București 68.
Talambă v. **Stanciul Talambă**.
Talpă din Mătești, martor 145.
Tamaș, fiul lui Anghel logofăt, în pricină pentru mori din Buzău 261.
Tanasie v. și **Tănasie**.
Tanasie paharnic v. **Tanasie** postelnic și **Tanasie Rudeanul**.
Tanasie (Athanasie, Thanasie), popă, clisiar domnesc din Tîrgoviște, martor 126, 127, 214, 218, 220.
Tanasie postelnic din Bărbătești, ginerele Cherei din Cioceni, vinde în Cepturi și Rumceni 113, 114, 125; paharnic, martor 198.
Tanasie Grecul, stăpîn în Peștișanii-de-Jos 73.
Tanasie **Rudeanul** paharnic, vinde parte din Bălțați 209. 213.
Tatin din Cireașovul-din-Deal, aldămășar 245.
Tatin, rumân din Frecați 216.
Tatomir din Arcani, tatăl lui Mîinea 161.
Tatomir din Procica, martor 40.
Tatomir din Stolojani, aldămășar 161.
Tatomir din Vărăști, jurător 171.
Tatomiru, partea lui în Stanca-de-Vad 185.
Tatomir, vinde parte în Buzești 34.
Tatul v. **Stan al lui Tatul** și **Stanciul al lui Tatul**.
Tatul, aldămășar în Danul 172.
Tatul, diacon din Tîrgoviște, martor 126, 246, 283.
Tatul din Cotești, vinde livadă 222.
Tatul din Fugești, se înfrățește 207.
Tatul din Ologi, martor 81.
Tatul din Procica, martor 40.
Tatul din Voinești, martor 253.
Tatul, ginerele lui Nan. stăpîn în Stănești, Colceac și Popești 99.
Tatul logofăt de vistierie, nepotul Vlădaiei vorniceasa, stăpîn în Rucăr 193, martor 150, 214, 218.
Tatul, moșnean rumânit din Voevoda 81.
Tatul, rumân din Glăvănești 40.
Tatul, rumân din Voinești 276.
Tatul, vinde parte cu vecin în Căpriorul 222; probabil același: vinde parte în Godeni 222.
Tatul, vinde vad de moară în Țigănești 89.
Tatul Hanlu, martor 241.
Taval, delnița lui în Godeni 222.
Tămășiști sat <Tămășești r. Gorj> 31.
Tănasie (Tanasie) paharnic din Stănești, martor, jurător 168, 180, 195.
Tărăceanul v. **Stoica Tărăceanul**.
Tărchilă v. **Neagoe Tărchilă** și **Turchilă**.
Tărchilă, tatăl lui Albul 251.
***Tătarul** pe Ialomița, sat <j. Ilfov; lîngă Stroești r. Urziceni> 99, 235; parte cumpărată de Dumitru Dudescul vistier de la jupanița Oprina 159.
Tătărăni, sat <or. București> 56.
***Tătarani,** sat <probabil lîngă Costeni r. R. Sărat> 150, 216.
***Tătărăii de Ialomiță,** sat <lîngă Andrășești r. Slobozia> 3, 268; probabil același: **Tătărăi,** partea lui Voica împărțită între Stana și Mirghea 48.
Teba, mitropolie <Grecia> 55.
Tegeani <?>, sat 56.
Teleorman, județ 81.
Telești, sat <r. Gorj>, părți cumpărate de popa Radul din Stolojani 73.
Teodor, tatăl lui Barbul rumân din Voinești 250.
Teodosie, Theodosie v. și **Tudosie**.
Teodosie, mitropolit al Midiei și Sozopolei 13, 55.
Teodosie (Theodosie) spătar din Cepturoaia, <ginerele lui Preda Buzescu>, martor 227, 237.
Teofan, mitropolit al vechiului Patras 11, 13, 55.
Teofan, patriarh al Ierusalimului 13.
Teofil (Theofil), egumen al m-rii Bistrița 5, 43, 46, 47.
Teofil (Theofil), egumen al m-rii Tismana 199, 256, 260, 264.
Teofil, episcop al Rîmnicului 46, 47, 203.
Tetoiu v. **Titoi,** sat.
Thanasie v. Tanasie.
Theodosie v. **Teodosie** și **Tudosie**.
Thoma din Cacova, martor 172.
Thoma din Danul, aldămășar 172.
Thoma din Danul, dă partea soției sale Negrita 172.
Tică (Tica?), tatăl (?) lui Dragomir 245.
Tichiu, popă din Cacămeiu, martor 171.
Ticveni, sat <j. Argeș; Tigveni r. C. de Argeș>, întărit cu rumâni lui Stanciul logofăt din Cepari 202.
Tiha v. **Muchea Tihăi**.
Tismana (Tismeana) m-re <r. Gorj>, ctitori și morminte 50, 115, 136; sate, vecini, bălți, țigani, pricini 49, 102, 115, 132, 179, 199, 256, 260, 264; scutiri și slobozie 135, 136; egumeni, nastavnic, episcop 46, 47, 49, 50, 102, 115, 132, 135—137, 199, 256, 260, 264; alegerea egumenului 50; prădată de panduri și tîlbari 136.
Tismana, sat <r. Gorj> 73; al m-rii Tismana, scutit de dări 136.
Titoi, sat <j. Vîlcea; Tetoiu c. Bugiulești r. Oltețu> 195.
***Tiulești,** sat <j. Vlașca; probabil lîngă Uești r. Videle> 129.
***Tîmburești,** sat <j. Ialomița; lîngă Pietroiu r. Fetești>, părți cu rumâni ale lui Preda postelnic și Oancea logofăt 1; dăruite m-rii Plumbuita de doamna Caterina 85.
Tîmpa, top. la Voevoda <j. Teleorman; r. Alexandria> 81.

Tîncăbeşti jud. Ilfov, sat <r. Răcari> 23, 56; cnezi rumâniţi de aga Leca se răscumpără de la Gavriil Movilă, dar rămîn rumâni ai lui Preda spătar 71, 79.
Tînjală v. **Oprea al lui Tînjală**.
Tîntava jud. Ilfov, sat <r. Videle> al m-rii Tismana; rumânire, luat de Radu Şerban, pricini 115.
Tîrgovişte (Tîrgovişti) 89, 111, 113, 115, 158, 169, 252, 276; ulicioară 220; Moara dă Supt Malu 246, 283; deal cu vii, vii 7, 126, 127;
mori şi grădini 246, 283; prăvălii şi pivniţe 141, 220; călăraş 126; cizmari 126, 253; croitori 126, 141, 246, 283; cupeţi 126, 141, 161, 220; săbier 218; săpunar 126; şelar 126, 141; şoimar 220 283; teslari 126, 220, 283; zugrav 141, 220, 266;
judeţ şi pîrgari, bătrînii oraşului 126, 218, 283;
biserici: Sf. Vineri (Sf. Petca) 126, 218; diaconi şi popi 126, 138, 266, 281-283; grămătic 127; zapis scris în ~ 253.
Tîrgşor (Tîrşor), oraş <j. Prahova; sat r. Ploieşti> 40, 117, 119, 197.
***Tîrgul Gilort** (Trăg-Jil), tîrg <j. Gorj; Bengeşti r. Gilort> 174, 274.
Tîrgul Jiului (~ Jiiul), oraş 64, 174; judeţul şi pîrgarii 25.
Tîrnăcop, jurător, tocmelnic la Bucureşti 68; v. şi **Dumitru Tîrnăcop**.
Tîrnova, m-re v. **Bucureşti**.
Tîrnova, oraş <R. P. Bulgaria>. mitropolit de ~ în Ţara Românească 12, 13, 55; acte de stăpînire trimise la ~ 163.
Tîrnovul, munte <j. Vîlcea; r. Horezu>, al satului Oteşani, parte vîndută de megiaşi lui Radul Golescul 27.
Toader v. şi **Teodor, Todoru, Tudor**.
Toader din Dobromirul (?), martor 17.
Toader din Potoceni, martor 166.
Toader, moşnean rumânit din Cîmpeni 38.
Toader, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.
Toader, moşnean rumânit din Tîncăbeşti, încearcă să se rejudecească 71, 79.
Toader, rumân din Arceşti fugit în Transilvania 134.
Toader Ciomag, tatăl lui Toader rumân din Arceşti 134.
Toboşarul v. **Ghiuoca Toboşarul**.
***Tocsobeni,** sat <j. Argeş; lîngă Goranu r. R. Vîlcea> 249.
Todor v. **Tudor** stolnic.
Todoru, vătaf de şătrari din Bucureşti, martor 167.
Tofan Sechel din Goşmanii din Moldova, vinde un ţigan 195.
Tohani (Tohan), sat <j. Săcuiani; r. Mizil>, părţi cu vii vîndute de Ivaşco mare vornic şi Mihăilă armaş lui Isar cămăraş 173, I, II.
Toma v. şi **Radul Tomei şi Thoma**.
Toma comis din Pătroaia, tatăl lui Mihai 89.
Toma, nepotul Dragolei, vinde parte în Baloteşti 230.
Toma, rumân din Rădăcineşti 180.
. . . **tonţoe,** aldămăşar la Danul 172.
Topliţa, top. la Cepari <j. Argeş; r. C. de Argeş> 202.
Topologul, rîu <afluent al Oltului> sat pe ~ 202.
***Topoloveni,** sat <j. Ilfov; lîngă Strocşti r. Urziceni> 208, 235, 248, 265, 271.
Torsura, ~ **de Jos,** sate <j. Dolj; Intorsura r. Băileşti> 176.
Tova, ţigan boieresc 137.
Trăg-Jil v. **Tîrgul Gilort**.
Trăstia v. **Valea Trăstii**.
Trăsura, sat, dăruit de Mihai Viteazul m-rii Mihai Vodă 38.
Trepa (Trepo), funia lui la Otişani 27.
Trestiani, sat <j. Prahova; Trestieni r. Ploieşti> 40.
Trestiani, sat <j. Dîmboviţa; Trestieni r. Răcari> 170.
Tricină v. **Aldea al lui Tricină**.
Trifan Leucă, locul său în Bucureşti 85.
Trîncul v. **Stanciul Trîncul**.
Trufanda (Trofanda) mare vistier, fost mare postelnic, ginerele lui Vasile vistier 176; rumâneşte şi cumpără în Cruşov, Gostavăţ, Nucet ş.a. 32, 74, 75, 82, 143, 176, 227, 237; dăruit de domn cu Deduleştii 119; în pricină pentru gîrla Botul 44, 83;
în sfatul domnesc mare vistier 79, 81, 85, 86, 88, 90, 92, 98 100, 103, 111, 112, 115—118, 123, 125, 136, 137, I;
aduce trupul lui Radu Mihnea în ţară 119; martor 121, 141,; semnează greceşte 74, 121; eroare: mare portar I.
Tudor v. şi **Teodor, Toader, Todoru.**
Tudor, comis din Măldăreşti, martor, tocmelnic 31, 84, 180, 272.
Tudor, cupeţ din Căpreni, martor 195.
Tudor din Buciumeni, fiul lui Cernca 40; probabil acelaşi: **Tudor Cernii,** martor 40.
Tudor din Bujorani, nepotul lui Tudor logofăt < din Slăviteşti>, vinde vad de moară 31.
Tudorŭ din Cacaleţ, martor 249.
Tudor din Cheojd v. **Tudor** vătaf.
Tudor din Topoloveni v. **Tudor** stolnic.
Tudor din Viespari, moşnean rumânit în Voevoda 81.
Tudor din Voineşti, vinde parte 276.
Tudor din Voinigeşti, martor 238.
Tudor, fiul lui Antonie şelar, căzut rob, vinde prăvălij în Bucureşti 205.
Tudor, fiul popii Bratul, vinde loc cu moară la Colentina 163.
Tudor, fratele popii Radul, cumpără parte în Sătcel 34.
Tudor logofăt din Vlădeni, moşteneşte parte din Boldeşti 262; martor, jurător 10, 40.
Tudor logofăt <din Slăviteşti>, tatăl lui Pană logofăt din Rîmnic, stăpîn în Genuneni ş.a. 31.
Tudor, martor pentru Sătcel 34.

Tudor, martor în Rîmnic 175.
Tudor, popă din Fundeni, vinde parte în Găneştii-de-Sus 217.
Tudor postelnic din Doba, martor 195.
Tudor, rumân din Arceşti 134.
Tudor (Todor), stolnic din Topoloveni, nepotul lui Borcea logofăt 123; martor, 1, 208, 235, 265, 271.
Tudor, tatăl lui Stănilă din Mogoşeşti 165.
Tudor, ţigan boieresc 195.
Tudor, vătaf din Chiojd, martor 40.
Tuduru, vătaf de aprozi, botarnic 156.
Tudor al lui Răţie, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.
Tudor Cernii v. **Tudor** din Buciumeni.
Tudor Curnegru (Tudor) din Rîmnic, cumpără ogradă în Voineşti 175.
Tudor Grecul (Grecul, ~ Grec, ~ Gricul) din Păuşeştii-de-Otăsău, postelnic 215; tatăl lui Iani ş.a. 226, 232; vinde în Păltinet ş.a. 221, 226; martor 215, 226, 232, 233, 267; semnează greceşte 267.
Tudoru Huzea, ţigan boieresc 195.
Tudora, jupaniţă, mama lui Leca şi Iorga din Stănceşti, stăpînă în Dălbăneşti 276.
Tudoran diacon, în pomelnicul m-rii Radu Vodă 206, 254.
Tudoran din Homeşti 164.
Tudoran (Toduran) postelnic din Lereşti, martor 185.
Tudoran stolnic din Aninoasa, <nepotul lui Tudoran sluger>, martor 105, 192.
Tudoran sulger <din Aninoasa>, împrumută bani unor rumâni; stăpîn în Slănicu-de-Jos 104—107, 146; martor 250.
Tudorel, top. la *Popeşti <j. Ilfov; lîngă Stroeşti r. Urziceni> 99.
Tudoria, în botarnica Ceparilor <j. Argeş; r. C. de Argeş> 202.
Tudosie v. **Mirea al lui Tudosie.**
Tudosi, cumpără livadă în Bărbuleşti 129.
Tudosie v. şi **Teodosie, Theodosie.**
Tudosie logofăt <din Ruda>, stăpîn în Copăcel, Vîlsăneşti ş. a. 5, 84; probabil acelaşi: **Tudosie** logofăt, partea lui în Verneşti 166.
Tudosie, orăşean din Bucureşti, martor 242.
Turbure v. **Copaciul lui Turbure.**
Turchilă din Scurteşti, martor 164; v. şi **Neagoe Tărchilă, Tărchilă.**
Turcin, vinde loc în Bălteni 59.
Turie, sat <j. Olt; r. Slatina> 245.
Turnu Severin, oraş, Mircea cel Bătrîn la ~ 50.
Turturea pabarnic din Bobeşti, în pricină pentru Ciumernic 2; boier hotarnic 128, 156.
Tutana, m-re <j. Argeş; r. C. de Argeş>, scutire de vinărici 269.

Ţ

Ţacală din Căpriorul, vinde delniţă 222.
Ţalapi v. **Coste Ţalapi.**
Ţara Ardealului v. **Ardeal.**
Ţara Leşească, arbiereu pribeag în ~ 50, 115.
Ţara Moldovei v. **Moldova.**
Ţara Nemţească, sol şi pribegi în ~ 71, 79.
Ţara Românească: passim.
Ţara Sîrbească 50.
Ţara Ungurească v. **Ardeal.**
Ţarigrad v. **Constantinopol.**
Ţăcălaţ v. **Stan Ţăcălaţ.**
Ţenchea, înfrăţit peste vie în Sătcel 34.
Ţestu, vinde delniţă în Godeni 222.
Ţigan cel bătrîn, rumân din Albeşti 117.
Ţigăneşti, sat <j. Muscel; r. Găeşti>, părţi cumpărate de Fiera logofăt 89, 186.
***Ţigăneşti,** sat <j. Vlaşca; lîngă Glavacioc r. Găeşti> 185.
Ţigăneşti, sat <probabil j. Ilfov; r. Răcari> 23, 35, 37, 56, 271.
***Ţigăneşti** jud. R. Sărat, sat, parte cumpărată de Isar cămăraş de la Barbul postelnic Bădeanul I, II.
Ţitiriga, ţigan boieresc 195.
***Ţitirligul,** sat <j. Săcuiani; lîngă or. Mizil>, parte dăruită de Iorgache vornic m-rii Maica Precistă 258.
Ţînţăreanul v. **Mihai Ţînţăreanul.**
Ţogoe, călăraş, martor în Bucureşti 266.
Ţurlea v. **Barbul Ţurlea.**

U

Udiţă v. **Nan al lui Udiţă.**
Udrea din Doiceşti, fiul lui Danciul vătaf, scrie zapis 95; martor 93, 94, 96, 97, 111.
Udre, fiul lui Oprea logofăt din Săcuiani, martor 164.
Udrea, fratele popii Dobromir din Hurez, martor 28.
Udrea, moşnean rumânit din Voevoda 81.
Udrea postelnic din Padea, martor 28.
Udrea postelnic, fiul lui Grama armaş, stăpîn în Rădăcineşti 180.
Udreşte (**Udreşti**), fiul lui Lăudat, vinde parte în Văleni 120.
Udrişte din Rîmeşti, aldămăşar 27.
Udrişte fiul lui Pătraşco v. **Udrişte** pabarnic.
Udrişte (Udrişti), logofăt, grămătic din Şirineasa, fiul lui Oprea logofăt; stăpîn în Oteşani 27; scrie zapis 267; martor 190,

194; probabil acelaşi: **Udrişte** logofăt, martor 141.
Udrişte paharnic <din Cîmpina>, fiul lui Pătraşco din Cocorăşti, vinde parte din Perişu 131, 141.
Udrişte postelnic din Drăgoeşti, stăpîn în Bîrsoi 168.
Udrişte, scrie zapis 216.
Udrişte Năsturel din Fierăşti, scrie zapis 252, 253.
Ueşti, sat <j. Argeş; Oeşti r. C. de Argeş>, boieri din ~ 84.
Ueşti, sat <probabil j. Vlaşca; r. Videle> 129.
***Ugromi,** sat <lîngă Racoţi r. Gorj>, lăsat de Vladul din Ciocade fiicei sale Paraschiva 174.
*Ulea (Ule) jud. Ilfov, sat <lîngă Bălteni r. Răcari>, părţi cu rumâni cumpărate de Hrizea mare vistier de la Staico paharnic ş.a. 121, 131, 141.
Uliţa cea Mare, Uliţa Turcilor v. **Bucureşti.**
Uliţă, delniţa lui din Ţigăneşti 186.
Ulmeni, sat <j. Teleorman r. Alexandria> 81.
Ulmet v. **Obîrşia Ulmetului.**
Ulmuleţi, sat <j. Teleorman; c. Fîntînele r. Zimnicea>, cumpărat de Radu postelnic din Hierăşti de la Radu postelnic din Cepturoaia 117.
Unghiul lui Vlădăşel, top. la *Spineni <j. Gorj; lîngă Pîrîieni r. Olteţu> 182.
Ungrovlahia (Mitropolia Ţării Româneşti) 12; sate şi ţigani 122, 148, 177, 278; scutiri 177; mitropolit 11, 13, 46, 47, 250, 262.
Ungurei sat <probabil j. Olt; r. Costeşti> 22.
Urda v. **Fîntîna Urdei.**
Urlueşti, sat <j. Argeş; r. C. de Argeş>, în hotar cu Cepari 202.
Urs v. **Nicolae Urs** şi **Ursul.**
Urs, moşnean din Scurteşti 271.
***Urseşti** (Urseasca), sat <j. Săcuiani; lîngă Clondiru r. Mizil>, partea Stanci şi a lui Mirghea 48; părţi cumpărate de Isar cămăraş de la Gherghe Robul ş.a. II.
Ursoaia v. **Fîntîna** Ursoaei şi **Lacul Ursoaiei.**
Ursul v. **Valea Ursului.**
Ursul din Zoreşti, martor 277.
Ursul, moşnean rumânit din Buciumeni 38.
Ursul, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.
Urzică v. **Pătru Urzică.**
***Uscaţi,** sat <j. Ilfov; lîngă Vasilaţi r. Olteniţa> 2.

V

Vadul Stanchii v. **Stanca-de-Vad,** sat.
Vadul Toporului, top. la *Bărbuleşti <j. Vlaşca; lîngă Ueşti r. Videle> 129.
Vai-de-Ei jud. Olt <Livezile r. Drăgăşani>, părţi cu vii cumpărate de Stănilă grămătic ş. a. 154.
Vai-de-Ei, sat <j. Ialomiţa; or. Slobozia>, slobozie a lui Ioan <Enache Caragea> postelnic 55.
***Vaidieşti,** sat <j. Vlaşca; probabil lîngă Glavacioc r. Găeşti> 74.
Valea Adîncă, top. la *Budureşti <j. Săcuiani; lîngă Fîntînele r. Mizil> 243.
Valea Danului v. **Danul,** sat.
Valea Frumuşiţii, top. la *Iaroslăveşti <j. Vîlcea; Priporul r. R. Vîlcea> 51.
Valea Globocei, top. la *Iaroslăveşti <j. Vîlcea; Priporul r. R. Vîlcea> 51.
Valea Hotarului, top. la Genuneni <j. Vîlcea; r. Horezu> 31.
Valea-lu-Blaj (~Blăjencei), vale la Căldăruşa <r. Buzău> 101, 157.
Valea lui Dobre, sat <j. Vîlcea; Dobriceni r. Horezu>, tot satul vinde parte în Băteşani 226.
Valea lui Rotilă, top. <la Păuşeştii-Otăsău r. Horezu; j. Vîlcea> 234.
Valea lui Sărăcin, top. la Voineşti <j. Argeş; probabil *Voinigeşti lîngă Feţeni r. R. Vîlcea> 175.
Valea lu Voevod, top. <Valea Voievozilor or. Tîrgoviştei> 126.
Valea Oraşului, moşie <j. Muscel; lîngă Corbi r. C. de Argeş>, a m-rii Corbii de Piatră 42.
Valea Păltinetului, top. la Şerbăneşti şi Genuneni <j. Vîlcea; r. Horezu> 221.
Valea Purcăreţilor, top. la Stolojani <r. Gorj> 73.
Valea Rea, top. la Tohani <j. Săcuiani; r. Mizil> II.
Valea Stanii, top. la Cepari <j. Argeş; r. C. de Argeş> 202.
Valea Trăstii, top. la Cepari <j. Argeş; r. C. de Argeş> 202.
Valea Ursului, top. la Bîrsoi <j. Argeş; r. Drăgăşani> 168.
Valea Voievozilor v. **Valea lu Voevod.**
Valea Zbierăi, top. la *Micşani <j. Buzău; lîngă Negoşina r. Buzău> 277.
Vancea din Bujorani, stăpîn de ţigani 122, 149, 278.
Vancea, judeţ din Rîmnic, martor 27.
Vancea logofăt, scrie zapis 175.
Vardeniţ, sat <j. Mehedinţi; Gvardeniţa r. Vînju Mare> 98.
Varjoghi v. **Vărjoghi.**
Varlam, martor în Tîrgovişte 7.
Varna, mitropolie <R. P. Bulgaria> 55.
Vartolomi (Bartolomei, Bartolomeiu, Bartolomi, Bertolomeiu, Varolomi, Vartholomi, Vartolomei), mare stolnic în sfatul domnesc 6, 10, 16, 18, 19, 26, 27, 29, 32, 34, 38, 40, 42, 45—47, 50, 53, 56, 64—66, 70—73, 76—79, 81, 82, 85, 86, 88, 90, 92, 98—100, 103, 111, 112, 115—119, 123, 125, 136, 137, 141, 149—151, 153, 154, 157, 158, 161, 163, 166, 168, 170, 171, 173, 174,

176, 177, 180, 182, 194, 195, 202, 203, 205, 207, 209, 211, 213, 222, 225, 228–230, 237, 243, 251, 254, 257, 261, 271, 272, 276, 277, 280, 281, I, II; martor 60, 76, 124, 143, 216.
Vasilica, ţigancă boierească 92.
Vasilica, vinde parte în Voevoda 81.
Vasilie din Brătiani v. Vasilie logofăt.
Vasilie din Măghireşti, vinde parte 34.
Vasilie din Săcuiani, sluga lui Cernica vornic, martor 271.
Vasilie din Sătcel, vinde parte în Măghireşti 34.
Vasili, iuzbaşă, martor 251.
Vasilie logofăt din Brătiani, fiul lui Marco paharnic, martor 141, 209, 213, 230.
Vasilie, martor în Berevoeşti 30.
Vasilie, popă, martor în Tîrgovişte 220.
Vasilie postelnic din Bucşani, martor 173.
Vasile, rumân din Rădăcineşti 180.
Vasilie vătaf din Mîrşa, martor 89; probabil acelaşi: Vasilie vătaf, creditor în Ştefăneşti 22.
Vasilie vistier din Călineşti, stăpîn în Bălţaţii-de-Jos 209, 213.
Vasilie vistier mare, socrul lui Trufanda vistier 87, 119: stăpîn în Stejarul 176.
Vasilie Drăncescul (~ Drencescul, ~ Drîncescul), popă, scrie zapis 214; martor 218. 253.
Vasilie Romoşcel, boier din Moldova 195, 230.
Văcăreşti, sat <or. Bucureşti> 128, 156, 164, 265, 280.
Văcăreşti, sat <probabil j. Dîmboviţa; r. Tîrgovişte> 40.
Vădăstriţa, sat <j. Romanaţi; r. Corabia> al m-rii Cozia, refuză să asculte 140.
Vădeslav, Vădislavu v. Vlădislavu, rumân.
Văiogi (Văiuţi), top. la *Bălteni <j. Mehedinţi; Copăcioasa r. Filiaşi> 58, 204.
Vălae v. Manea al Vălaei.
Văleni, sat <j. Romanaţi; r. Slatina> 98.
*Văleni, sat <j. Săcuiani; Vispeşti r. Mizil> 48; partea lui Lăudat întărită lui Stepan portar 120.
Văleni, sat <j. Muscel; r. Piteşti> al m-rii Tutana, scutit de vinăriciul domnesc 269.
Vălescul din Stăneşti. în pricină de rumânire 235, 248.
Vărariul, tatăl lui Ion din Drăghici 20.
Vărăşti (?) sat <j. Dolj; Vîrîţi, Jiul r. Craiova> 28.
Vărăşti, sat <j. Ilfov; r. Olteniţa> 171; probabil acelaşi: lăsat de Necula paharnic din Cornăţeni lui Socol paharnic 198.
Vărăşti, sat <j. Ilfov; r. Urziceni> 56.
Vărjoghi v. Vîrjoghe.
Vărjoghi (Varjoghi) din Lămoteşti, martor 184, 284.
Văsii pîrcălabul din Tătarul, megiaş tocmelnic 235; probabil acelaşi: Văsiiu, în pricină pentru Popeşti 99.
Văsiia, top. la *Spineni <j. Gorj; lîngă Pîrîieni r. Olteţu> 182.
Văsiu din Tegeani, jurător 56.
*Vătăşani, sat <j. Teleorman; lîngă Voevoda r. Alexandria> 81.
Vătrea v. Vetrea.
Veaca, sat <j. Vîlcea; r. Olteţu>, în hotar cu Spineni 182.
Velica din Valea lui Dobre, vinde loc în Băteşani 226.
Velica, ţigancă boierească 195.
Ventilă v. şi Vintilă.
Ventilă din Curte, aldămăşar 228.
Ventilă din Zvîşteşti, martor 40.
Ventilă, vinde vie în Cătunul lui Laiotă 56.
Verbita v. Vîrbiţa, sat.
Verdea, sat <j. Vîlcea; r. Drăgăşani>, călugăr din ~ 151.
Verneşti, sat <or. Buzău> 15; parte cu vie cumpărată de Ianache vătaf 150; parte cumpărată de jupaniţa Erina de la Neagul cizmarul 166; popi 145, 277.
Verneşti, sat <j. Argeş; r. C. de Argeş>, în hotar cu Bîrseşti şi Cepari 172, 202.
Vetrea (Vătrea) din Potoceni, martor 150, 166.
Vetreasca, moşie la Verneşti <or. Buzău> 166.
Viani (?) sat, popă 45.
Vidin, mitropolie <R. P. Bulgaria> 55.
Vieroş v. Mănăstirea Vovidenie.
*Viespari, sat <j. Teleorman; probabil lîngă Voevoda r. Alexandria>, săteni se vînd rumâni în Voevoda 81.
Viezuri (Viezure), sat <r. Gorj>, părţi cu vad de moară şi vie vîndute de Rada ş.a. lui Lupul Bălţatul 64.
Vintilă v. şi Ventilă.
Vintilă ban, tatăl lui Necula paharnic din Cornăţeni 198.
Vintilă (Ventilă) clucer din Cornăţeni, tatăl lui Drăghici postelnic 100, 112, 198.
Vintilă (Ventilă) din Săteni <postelnic>, tatăl lui Cîrstea 252; martor, boier tocmelnic 218, 253, 274.
Vintilă, ţigani 258.
Vintilă vornic din Cornăţeni, moşul lui Necula paharnic 198.
Viruleasca, moşie la Stoeneşti <j. Dîmboviţa; r. Titu> 170.
Visarion, moşnean rumânit din Gostavăţu 82.
Visirion, egumen al m-rii Strîmba 219.
Vispeşti (Vispişti), sat <j. Săcuiani; r. Mizil> 121; vii lăsate de Iorgache vornic nepotului său Iordache 258 .
Viş . . . din Danul, aldămăşar 172.
Vişa, fiica Stanei spătăreasa <din Brîncoveni>, stăpînă în Slănicul-de-Jos 106, 107, 146.
Vişa, fiica lui Viţelea din Viezuri, vinde vie 64.
Vişan v. Dun Vişan.
Vişan bătrînul din Bora, martor 198.
Vişan, fratele lui Drăgoi din Drăceşti, martor 17.
Vişan, moşnean rumânit din Glupavi, se rejudecеşte 72.
Vişan postelnic, martor 1.
Vişana, fiica lui Ion postelnic, cu loc în Bucureşti 205.
Vişina Seacă, sat rumânit de Mihai Viteazul şi dăruit m-rii Mihai Vodă 38.
Vişinu, tatăl lui Călin din Stanca-de-Vad 185.

Vitan, moşnean rumânit din Gostavăţu 82.
Vitezu din Găgueşti, martor 105.
Vitomireşti, sat <j. Argeş; r. Drăgăşani>, în hotar cu Bîrsoi 168.
Viţa, soţia lui Stanciul postelnic din Pîrîiani, stăpînă în Spineni 182, 195.
Viţelea din Viezuri, tatăl Vişei 64.
Vîlcan, judeţul din Bucureşti, dă carte 163.
Vîlcăneşti, sat <or. Craiova> 29.
Vîlcea (Vlăcea), judeţ, m-re şi sate din ~ 27, 46, 47, 131, 141, 151, 178.
Vîlceao Crucei, top. la *Iaroslăveşti <j. Vîlcea; Priporul r. R. Vîlcea> 51.
Vîlcul, aldămăşar din Ciineşti 53.
Vîlcul clucer <din Loloeşti>, tatăl lui Stoica paharnic 284.
Vîlcul, delniţa lui în Căpriorul 222.
Vîlcul din Mirceşti, martor 277.
Vîlcul din Păuşeşti, tatăl lui Stoica 189.
Vîlcul, cu drepturi în Negeşti 88.
Vîlsan v. **Stoian al lui Vîlsan.**
Vîlsan din Goeşti, vinde un ţigan 195.
Vîlsan din Micşăneşti, jurător 248.
Vîlsan, tatăl lui Sin ş.a. din Lăngeşti 222.
Vîlsan, vinde parte în Cuiburi 84, 112.
Vîlsăneşti, sat <j. Argeş; r. C. de Argeş>, rumânit de Tudosie mare logofăt, încalcă hotarul Stroeştilor 5, 43.
Vînăt, Vînătul v. **Crăciun Vînăt.**
Vîrbiţa, sat <j. Mehedinţi; Verbiţa r. Calafat>, în hotar cu Dîrvariul 116.
Vîrfari v. **Stoica lu Vîrfari.**
Vîrful Gudului (?), top. la Cepari <j. Argeş; r. C. de Argeş> 202.
Vîrful Moguşului (~ Mogului), top. la Ciocade <j. Gorj; r. Gilort> 274.
Vîrîţi v. Vărăşti, sat r. Craiova.
***Vîrîţi,** sat <j. Olt; lîngă Gîlmeele r. Drăgăneşti-Olt> 227, 237.
Vîrjoghe v. şi **Vărjoghi.**
Vîrjoghe din Hărgetoaia, martor 98, 174.
***Vîrleţ,** sat <j. Ialomiţa; probabil lîngă Uleşti r. Urziceni>, parte dată de Iorgache vornic fiicei sale Dumitra 258.
Vîrtopul Repede, grind la *Stăneşti <j. Ilfov; lîngă Valea Colceagului r. Urziceni> 99.
Vlad v. **Vladul.**
Vlad, Vladu v. **Radul al lui Vlad.**
Vlada, partea ei în Poeşti 268.
Vlada al lui Voicucean din Sătcel, martoră (?) 34.
Vladaia vorniceasa <soţia lui Dan mare vornic>, stăpînă în Rucăr 193.
Vladimir v. şi **Vlădimir.**
Vladimir vornic, hotarnic la Pîrliţi 99.
Vladislav v. **Vlădislavu.**
Vladul, Vlad:
Vladul, aldămăşar pentru Ciineşti 53.
Vladul armaş al doilea din Brîncoveni, martor 227, 237.
Vladul comis din Moldova, martor 230.
Vladul din Bibeşti, fiul Stanei, vinde în Ciocade 174, 274.
Vladul din Bucu, unchiul (?) jupaniţei Maria 3.
Vladul din Ciocade, tatăl jupaniţelor Dobra şi Zamfira, stăpîn 174, 274.
Vladul (Vlad) din Cocorova, jurător 183, 225.
Vladul din Cotencşti, martor 181.
Vladul din Curte, aldămăşar 228.
Vladul din Danul, fiul călugărului, aldămaşar 172.
Vladul din Drăceşti, martor 17.
Vladul din Gliua, martor 128, 157.
Vladul din Micşani, vinde parte 277.
Vladul din Păuşeşti, bătrînul, vinde parte 221; martor 215; v. şi **Vladul,** martor.
Vladul din Pictloşani, martor 151.
Vladul din Poeşti, vinde parte 268.
Vladul (Vlad) din Slănicul-de-Jos, martor 104—107, 146.
Vladul din Stroeşti, aldămăşar 161.
Vladul din Tămăşeşti, martor 31.
Vladul din Valea-lui-Dobre, vinde în Batcşani 226.
Vladul din Zlătărei, martor 151.
Vladul fiul lui Hasan v. **Vladul Hasan Brănescul.**
Vlad, fratele lui Tatul din Fugcşti, martor 207.
Vladul, gramatic, martor pentru Slănicul-de-Jos 146.
Vlad logofăt din Ragul, tatal lui Hamza 185.
Vladul, martor la Seciu <Păuşcştii-de-Otăsău> 189; v. şi **Vladul** din Păuşcşti.
Vladul, megiaş din Otcşani, vinde parte 27.
Vladul, moşnean din Scurteşti, vinde vad de moară 271.
Vladul, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.
Vladul, moşnean rumânit din Gostavăţul, fiul lui Minoga 32, 82.
Vladul, moşnean rumânit din Gostavăţul, fiul lui Radul Munteanu 82.
Vladul, moşnean rumânit din Voevoda 81.
Vladul (Vlad), partea lui în Bălteni 225.
Vladul, partea lui în Bălţaţii-de-Jos 255.
Vladul, popă, martor pentru Goleşti 142.
Vladul, popă, scrie zapis 129.
Vladul postelnic din Drăugeşti, fratele jupaniţei Dochia 141; martor, tocmelnic 2, 22.
Vladul, roşu din Bereni, martor 151.
Vladul, rumân din Ciocadea 174.
Vladul, rumân din Cîrstieneşti 271.
Vladul, rumân din Lungi, jurător 87.
Vladul, rumân din Stejarul, în pricina cu m-rea Coşuna 176.
Vladul tatăl Dobrei v. **Vladul** din Ciocade.
Vlad, tatăl Radei, partea lui în Voevoda 81.
Vladul, vinde buciumi fără loc în dealul Zoreştilor 277.
Vladul, vinde parte din Izvorani 151.
Vladul, vinde vie în Cătunul-lui-Laiotă 56.
Vladul vistier, mare vistier v. **Vladul Rudeanul.**
Vlad voievod v. **Vlad Dracul** şi **Vlad Vintilă.**
Vladul al Grozei din Bereni, martor 151.
Vladul Bădăi, rumân din Pîrîiani 195.
Vladul Bruzdoe, rumân din Brăgăreşti, în pricină de rumânire 149.

Vlad <Dracul>, domn al Ţarii Româneşti, carte de la ~ 50.
Vladul Grama din Slănicul-de-Jos, martor 104—107.
Vladul Gurăalbă, martor pentru Ioneşti 75.
Vladul Hasan Brănescul, cumpără în Brăgăreşti şi Budureşti 243.
Vladul lu **Ciolan,** vinde parte în Genuneni 31.
Vladul Marmaziul, martor pentru Voevoda 81.
Vladul Palie, aldămăşar la Danul 172.
Vladulu Rădiche (~ Rădichi), vinde în Scurteşti 164, 217.
Vladul Răspopul din Păuşeşti, martor 267.
Vladul Rudeanul (Vlad, Vladul), mare vistier, fratele lui Stoica paharnic 121; stăpîn în Copăcel, Ulea, Periş ş. a. 84, 131, 141, 168; duce baraciul şi este închis la Ţarigrad 273; martor 56, 121, 130, 141, 147, 208, 227, 237, 255, 275.
Vladul Sarîchiz din Bujorani, martor 249.
Vlad Vintilă, domn al Ţării Româneşti, acte de la ~ 6, 132.
Vlaia din Ciineşti (?), aldămăşar 53.
Vlaicul din Berivoeşti, uncheaş, martor 20, 192.
Vlaicul din Gaia, martor 195.
Vlaicul din Ţigăneşti, jurător 89.
Vlaicul din Zlătarei, martor 151.
Vlaicul, fiul lui Iscrul vornic <din Gaia>, martor 89.
Vlaicul, popă din Tîrgovişte martor 126, 246, 283.
Vlaicul, popă, martor la diata Mariei din Boldeşti 262.
Vlaicul postelnic, fratele popii Ivan din Tîrgovişte 126.
Vlaicul, rumân din Edomireşti 117.
Vlaicul scaun din Săteni, martor 200.
Vlaicul, tatăl Mirei, partea lui în Negoeşti 88.
Vlaicul, vinde livadă în Coteşti 222.
Vlaicul Dungă, bătrînul, martor pentru dealul Tîrgoviştei 126.
Vlasie, moşnean rumânit din Glupavi, se rejudecеşte 72.
Vlaşca, judeţ, sate din ~ 24, 72, 153.
Vlăcea v. Vîlcea, judeţ.
Vlăd . . ., în hotarnica Iaroslăveştilor 51.
Vlădae, fiica lui Oprea logofăt din Măneşti, vinde parte în Deşiraţi 91, 111, 112.
Vlădae (Vlădaia) jupaniţa lui Vintilă clucer din Cornăţeni, stăpînă în Pîrliţi 100, 112.
Vlădaia vorniceasa v. **Vladaia.**
Vlădan, moşnean rumânit din Dîrvariul 116.
Vlădăşel v. **Unghiul lui Vlădăşel.**
Vlădeni sat <j. Muscel; c. Mihăieşti r. Muscel> 10, 40, 104—107, 146.
Vlădeşti, sat <j. Argeş; r. C. de Argeş>, în hotar cu Bîrseşti 202.
Vlădeşti, sat <r. Muscel>, popă 104, 105, 107, 146, 192.
Vlădimir din Pogorîşu, martor 265.
Vlădislav din Belcin, fiul lui Hamza postelnic, martor 28.
Vlădislavu (Vădeslav, Vădislavu), rumân din Slănicul-de-Jos, se judecеşte 104, 106, 107, 146.
Vlădişan, rumân din Glăvăneşti 40.
Vlăducul (Vlăduculov), tatăl lui Barbul din Răsnicel 231.
Vlăduţ din Voinigeşti, martor 238.
Vlăduţul postelnic din Bibeşti, nepotul lui Vladul, stăpîn în Ciocade 174, 274.
Voeca, preoteasă, martoră 7.
Voeteni, sat <Voetinu r. R. Sărat> 268.
Voevoda jud. Teleorman, sat <r. Alexandria>, rumânit de Mihai Viteazul, se răscumpără şi se revinde lui Apostol mare paharnic; hotare 81.
Voineşti jud. Romanaţi, sat <Voineasa r. Balş> al Floricăi, fiica lui Radul comis Corlătescul 137.
Voia din Piersica, cumpără parte în Boleasca 108; martor 184.
Voica v. şi **Voeca.**
Voica din Valea-lui-Dobre, vinde loc în Băteşani 226.
Voica, jupaniţă din Melineşti, vinde ţigan 195.
Voica, jupaniţă, partea ei în Cepturile I.
Voica, moşteneşte de la tatăl ei Stoica lui Vîrfari parte în Căldăruşi 101.
Voicilă (Voecilă) din Bueşti uncheaşul, martor 1, 282; probabil acelaşi: 52.
Voicilă (Voicelă) logofăt din Spăteni, vinde parte în Crătuneşti 54, 56.
Voicilă Brăncar, vinde parte în Straoşti I.
Voico, aldămăşar pentru Cireaşov 245.
Voico, călăraş din Buzău, martor 150.
Voico, cneaz din Voineşti, ţine rumâni zălog 276.
Voico din Căpăţîneşti, aldămăşar 77.
Voico din Coteşti v. **Voico** logofăt.
Voico din Cucleş, martor 255.
Voico din Dobromirul, martor pentru Drăceşti 17.
Voico din Măteşti, martor 77.
Voico din Mogoşeşti, fiul Manului, martor 165.
Voico din Mogoşeşti, fiul lui Stoica cel bătrîn, martor 165.
Voico din Studina, martor 191.
Voico, ginerele lui Eftimie din Vai-de-Ei, moşteneşte parte 154.
Voico logofăt (vistier) din Ciorăşti, dobîndeşte în Moldova cărţi pentru Deduleşti 10, 65.
Voico logofăt din Coteşti, martor, jurător 10, 22, 89.
Voico logofăt din Jigorani, martor 89.
Voico (Voicu) logofăt din Ragul, martor 22, 185.
Voico, popă din Cîmpulung 222.

Voico roşu, părţile lui în Muşcel, Urseşti şi Tătărăi 48.
Voico, rumân din Glăvăneşti 40.
Voico, rumân din Spinet, mutat prin schimb în Podbeleşti 201.
Voico, rumân din Măneştii-de-Jos, dat de boierul său în Stoeneşti 19.
Voico, tatăl lui Radul din Sătcel, cu părţi în Buzeşti, Purcăreţi ş. a. 34.
Voico vistier v. **Voico** logofăt.
Voico Megete, rumân din Stoeneşti, dat de boierul său în Măneştii-de-Jos 19.
Voicucean v. **Vlada al lui Voicucean.**
Voinea din Pupezeni, martor 184.
Voinea, martor pentru Crîngeni 133.
Voinea, moşnean rumânit din Cîmpeni 38.
Voinea, moşnean rumânit din Gostavăţu 32, 82.
Voinea, ţigan, martor 263.
Voinea Brănescul v. **Radul al lui Voinea Brănescul.**
Voineagu, vinde partea lui din Otişani şi din muntele Tîrnovul 27.
Voineasa v. **Vohneşti,** sat.
Voineşti v. **Voinigeşti,** sat.
Voineşti pe Dîmboviţa, sat <j. Dîmboviţa; r. Tîrgovişte> 257; părţi cu rumâni vîndute de Pană armaş ş. a. lui Hrizea mare logofăt 250, 252, 253, 276.
***Voinigeşti,** sat <j. Argeş; lîngă Feţeni r. R. Vîlcea>, loc vîndut de Stoica, fiul Coandei din Rîmnic, lui Opriş 238; probabil acelaşi: **Voineşti,** ogradă cumpărată de Tudor Curnegru de la Stan Cociorbrei 175.
Vozie, oraş <Oceacov R.S.S. Ucrainiană>, Alexanru Coconul cu oastea la ~ 231.
Vrăneşti, sat <j. Muscel; r. Piteşti>, vie vîndută de Gheorghe diacon lui Duca legănariul 222.
Vucea Cucuescul, rumân din Pîrîiani 195.
Vulpe v. **Dobrotă Vulpe.**
Vulpe, rumân din Albeşti 117.

X

Xeropotam v. **Sfîntul Munte.**

Z

Zaharia, (Zahariia) din Rogojina, boier tocmelnic, martor 195, 274.
Zaharia, mitropolit al Prespei 13.
Zahariia, fratele lui Dima din Bercvoeşti, martor 30.
Zaharia logofăt din Băbeni, martor 195.
Zaharia, moşnean rumânit din Gostavăţu 82.
Zaharia (Zahariia), popă din Păuşeştii-de-Otăsău, martor 212, 215, 221, 226, 232—234, 236, 267, 272.
Zaharia, vinde vie în Satcel 34.
Zamfira v. **Samfira.**
Zapsi v. **Nan Zapsi.**
Zăgaia, sat <j. Mehedinţi Zegaia r. T. Severin> 137.
Zănoaga, sat <j Prahova; r. Ploieşti> 40.
Zărnoste, top. la Păuşeşti <j. Vîlcea; r. Horezu> 215.
Zătreni, sat <j. Vîlcea; r. Olteţu> 195.
***Zătreni,** sat <j. Vîlcea; lîngă Frînceşti r. R. Vîlcea> 53, 84, 168; maistor 272.
Zbiera v. **Valea Zbierăi.**
Zboeşti (Zboeşte), sat (?) <j. Vîlcea; lînga Priporul r. R. Vîlcea>, în hotar cu Iaroslăveşti 51.
Zbonţă, tatăl lui Dragomir din Circaşovul-din-Deal 245.
Zbora din Călineşti (?), martor 255.
Zemnicelele, sat <j. Teleorman; Zimnicele r. Zimnicea>, parte vîndută de Radu postelnic din Cepturoaia lui Radu postelnic din Fierăşti 117.
Zeamţă v. **Dumitru Zeamţă.**
Zegaia v. **Zăgaia,,** sat.
Zgăe v. **Mircea Zgăei.**
***Zgăeşti,** sat <j. Ialomiţa; lîngă or. Slobozia>, în hotar cu Pîrliţi 100, 112.
Zgăian v. **Neagoe Zgăian.**
Zgribcea v. **Cîrstea Zgribcea.**
Zimnicelele v. **Zemnicelele.**
Zîrnă din Izvorani, martor 151.
Zîrnă, popă din Slănicul-de-Jos, martor 104, 107.
Zlata, ţigancă boierească 195.
Zlate, cizmar din Tîrgovişte, martor 253.
Zlate, moşnean rumânit din Tîncăbeşti 71, 79.
Zlătărei, sat <j. Vîlcea; r. Drăgăşani>, parte cu vie, livezi şi pădure vîndută de Stan lui Dragomir postelnic din Izvorani 151.
Zloteşti, sat <j. Teleorman; r. Videle> 40.
***Zmulta,** sat <j. Ilfov; lîngă Buftea r. Răcari> 230.
Zoreşti (dealul Zoreştilor), sat <or. Buzău> 166; vii cumpărate de Crăciun din Căpăţîneşti de la Muşat calăraşul 77; parte cu vie cumpărată de Buzinca vistier de la Alba ş.a. 277; robit de tătari 77; ~ **Pîrtiei,** buciumi fără loc cumpăraţi de Buzinca vistier de la Neica ş.a. 277.
Zorileşti sat <j. Gorj; Zorleşti r. Gilort>, al jupaniţei Samfira, fiica lui Vladul din Ciocade 174.
Zota din Zoreşti, martor 166.
Zupos al lui Panga, martor în Bucureşti 61.
Zvişteşti, sat 40.

INDICE DE MATERII

A

aba, dată în preț 271.

acte:

porunci și cărți domnești: passim, hrisoave 13, 26, 38, 72, 85, 103, 112, 136, 171, 280; răvașe de jurători 2, 15, 128, 239; acte domnești menționtae 4, 8, 11, 12, 18, 29, 38, 41—43, 46—48, 50, 55, 56, 63, 66, 70—73, 78—82, 85, 90, 91, 93—97, 99, 100 103, 109 112, 115, 119, 120, 132, 136, 137, 149, 159, 163, 176—178, 180, 187, 198, 199, 205, 220, 229, 250, 256, 260, 261, 269, 273, 274, 276, 279, 280;

carte a mitropolitului 262; a ispravnicului Craiovii 74, 138; a marelui vornic 248; a marelui sluger 169; a vornicului al doilea 259; cărțile orașului, ale județului și pîrgarilor 25, 68, 126, 163, 167, 175, 218, 220, 238, 242, 283; ale boierilor jurători 15, 51, 84, 89, 156, 176, 180, 183, 225, 235, 247, 273, 278; cărți ale unui trimis domnesc 44, 83;

zapise (cărți) ale unor partiuclari: passim;

cărți ale unor suverani străini 50;

cărți (gramate) patriarhicești 11—13, 50, 55, 72;

acte mincinoase, rele, rupte în divan, 2, 11,42, 71, 84 (?), 85, 125, 137; arse, prădate, pierdute, 12, 45, 70, 93—97, 99, 100, 109—112, 257; duse la Brașov și Tîrnova din pricina răutăților 103, 163; aflate în Țara Leșească 115; carte furată și închinată altuia 65.

agă 98, 100, 109—111, 174, 176, 179, 209 213, 255, 275; mare agă 32, 71, 72, 79 124, 130, 134, 138, 190, 194, 229, 231; hotarnici, tocmelnici 72, 176.

ajutor v. **rentă** feudală.

albine v. **dări.**

aldămaș, aldămășari 17, 27, 34, 53, 64, 67, 77, 126, 161, 163, 168, 172, 195, 228, 238, 245, 246, 263, 283.

aprod din casa domnească 281; vătaf de aprozi 156.

arătură 215; loc de livadă transformat în~85; locuri arătoare 58, 59.

arbănași, în slobozie 135, 280.

argint, bani și potir de ~ 38,45, 78, 85, 103.

arhiepiscopi v. episcopi.

arhimandriți 50, 115, 163.

armași 5, 39, 79, 86, 109, 110, 113, 117, 126, 137, 173, 174, 180, 209, 213, 227, 230, 237, 244, 250—253, 257, 264, 274, 276, I, II; mari armași 40, 143, 176, 231, 235; al doilea armaș (vtori armaș) 5, 111, 122, 227, 237;

jurători, trimiși domnești 5, 122, 148, 176, 278;

fac abuzuri, opriți să intre în sate scutite 21, 219.

armeni, în slobozie 135.

aspri v. **bani.**

atlaz, dăruit la înfrățire 141.

aur, podoabă de~258; v. și **bani**: galbeni și ughi.

B

baie domnească dăruită unei m-ri 85.

balgii, dau bani cu camătă 273.

bani <dregători> 2, 12, 19, 51, 81, 103, 182, 185, 195, 198, 206, 220, 250, 254, 267; mari bani ai Craiovei 137, 157, 273, I; bani de județ, de margine, bănișori, opriți să intre în sate scutite 21, 90, 135, 136, 137.

bani <monedă> 88, 148, 161, 224, 241; aspri: passim; aspri turcești 85, 99; bani turcești 106, 107, 273; costande 73, 91; galbeni 16, 19, 22, 32, 33, 46, 47, 65, 72, 75, 80, 87, 91, 92, 94, 96, 97, 100, 105, 107, 109, 110, 112—114, 116, 130, 141, 147, 210, 214, 218, 227, 237, 239, 247, 248, 250, 259, 270, 274—276, 284; florini 61; taleri 34, 106, 107, 146; ughi, ~ de aur 16, 70, 72, 90, 92, 100, 104—107, 112, 116, 129, 133, 141, 146, 153, 195, 196, 206, 208, 217, 235, 237, 251, 261, 263, 265, 273, 276, I, II; echivalenţe 16, 61, 91, 92, 100, 112, 116, 237; bani măsuraţi în poveri 273; cu lipsă, neprimiţi în preţ 106, 107, 146.

băjenie, în vremea lui Alexandru Coconul 67.

bălţi, domneşti şi mănăstireşti 38, 103, 199, 256, 260; balta unei doamne dăruită unei mănăstiri 85; a unor boieri 70, 103.

bătaie, pîrcălabi volniciţi să bată rumâni 139.

bătrînii oraşului v. **oraşe.**

berbec de sulgiu v. **dări.**

biglari 68, 126.

bir v. **dări.**

birari, ~ de roşii 25; ~ opriţi să intre în mănăstiri şi sate scutite 135, 178, 187.

biserici 100, 126, 206, 218, 254; biserică de piatră 45; ~ domnească 56, 60; biserica de jurămînt 242.

bogasiu, dat în preţ 80.

boi, daţi în preţ 34, 99, 232, 272; dăruiţi unei m-ri 258; daţi în pradă 148; v. şi **dări.**

boieri, stăpîni: passim; boieri volniciţi să-şi strîngă rumânii fugiţi 8, 9, 69, 87; împrumută pe rumâni 104—107; se împrumută de la turci şi evrei 38, 273; falsifică hrisov 2; boieri pribegi, 71, 79, 103; v. şi **ctitori, rumâniri, judeciri.**

brad 42.

branişti 85, 99, 191.

brăgar 242.

brăţări, în zestre 193.

brudnici, dau vamă din sare 223.

buciumi v. **vii.**

bucate 152, 169, 183.

butari domneşti 242.

C

caftan 176.

cai (iepe) 12, 251; în danii şi înfrăţiri 39, 86, 176, 193, 258, 271; în preţ 65, 123, 125, 130, 141, 173, 211, 231, 245; II; în plata birului 25, 99; preţuri 65, 239, 271; v. şi **dări şi slujbe.**

camătă (dobîndă), luată de turci şi evrei 107, 146, 273; procent lunar 146.

capre 64.

care, căruţe 118, 193, 223; părpăr de cară v. **dări şi slujbe, rentă feudală.**

case şi locuri de casă: în oraşe 61, 85, 92, 158, 167, 191, 198, 205, 242, 245, 266, 278, 282; în sate 29, 31, 35, 59, 73, 100, 126, 151, 153, 154, 184, 207, 214, 218, 222, 271; case părăsite din cauza dărilor 224; case (familii) de rumâni 258; casa domnească v. **domnul.**

categumeni v. **egumeni.**

catastif de sate domneşti 115.

călăraşi 68, 77, 101, 150, 217, 242, 266; săpunar 125.

căldărar 81.

călugări şi călugăriţe (monahi, monahii) 7, 42, 60, 138, 140, 141, 151, 211, 246, 263, 271, 283; schimnică 145; rumân 176.

cămară de la ocnă 223.

cămăraş 195, 214, 218, 244, 257, I, II; la ocnă 223.

căpitani 19, 29, 100, 120, 127, 191, 247, 268, I; de dorobanţi 119; de sîrbi 30; sluga unei doamne 251.

cărături v. **dări şi slujbe, rentă feudală.**

cărţi v. **acte.**

ceară 79, 249; v. şi **dări.**

ceauşi 23, 128; jurător 176.

cercei 193.

cetate, lucru la cetate turcească 227, 237; ~ de scaun v. **Bucureşti.**

chezaş 25.

chihaie la Ţarigrad, sluger 72.

chilier, rumân mănăstiresc 240.

chinovar 72, 82.

chinovii 26.

chirie pentru prăvălii 210.

cizmari 61, 85, 126, 166, 167, 253; stegar 85.

cînepişte 241.

cîrciumari 17, 206; rumân ~ 276.

cîrmă v. **dări, rentă feudală.**

clacă v. **dări şi slujbe, rentă feudală.**

clisiari v. **popi.**

clirosul domnesc 126, 163, 206, 220, 254, 283.

clopotniţă de piatră 26.

cluceri 33, 66, 76, 98, 100, 103, 112, 124, 153 176, 184, 190, 195, 198, 244, 257, 258, 277, 284, I, II; mari cluceri 12, 60, 91, 100, 111, 143, 150, I; în sfatul domnesc I; învaţă 150; ispravnic al Craiovei 8, 73, 137; jurător, tocmelnic 247, 251; dascăl 31, 33, 92, 194, 198.

cnejii (judele) satului 143, 276; v. şi **moşneni.**

coardă de loc la plai de vie 34.

cojoc 239.

cojocari 14, 167, 242, 282.

colibaş 16.

copil <de casă> 265; logofăt, scrie carte 89.

comis 7, 12, 31, 33, 38, 40, 44, 49, 51, 70, 76, 80, 83, 89, 98, 100, 102, 104, 107, 111, 112, 114, 127, 130, 131, 132, 137, 141, 146, 171, 173, 179, 184, 213, 230, 255, 271, 272, 275, I, II; mari comişi 60, 124, 125, 147, 150, 271, 273, 277; jurători, tocmelnici 72, 84, 180, 273; hotarnic 171.

costande v. **bani.**

coţi v. **măsuri.**

crai al Ungariei, 104, 276.

croitori 126, 141, 167, 206, 242, 254, 266, 282; vătaf de croitori domneşti 245, 283; biglari 126.

ctitori (~ noi), domni 12, 38, 85, 136; boieri 13, 24, 45, 76, 124, 176, 210; cnezesc sate dăruite de ei m-rii 76, 124.
cunună dată de zestre 193.
cupari 135, 244, 257, 279; din Moldova 230.
curături 130, 141, 188, 189; cu fîn 270, 281.
cutremur 45.
cuţite, ferecate 141.

D

danie
domni şi doamne dăruiesc: unor boieri 18, 29, 115, 158; unui căpitan 119; unor mănăstiri 12, 38, 41, 85, 103, 136, 203. 259, 261.
boieri dăruiesc: altor boieri 19, 99, 121, 160, 165, 198, 258; unor mănăstiri 6, 11—13, 24, 36, 45, 49, 63, 66, 76, 78, 85, 103, 115, 124, 137, 147, 176, 179, 198, 206, 210, 254, 258; unei slugi boiereşti 168;
călugăr dăruieşte unei patriarhii 60;
alţi donatori 7, 68, 154, 207, 225, 268.
dascăl, scrie act 183; dascăl slovenesc 171, 180, 202; dascăl şi clucer 31, 33, 92, 194, 198.
daturi v. **rentă feudală.**
dărăbanţi 89, 159, 170; căpitan de ~ 119.
dări şi slujbe
bir de roşii 48; bir de cai 90; biruri împărăteşti 55; năpastă de bir 99; bir plătit de sate scutite de alte dări 4, 21; bir plătit după învoială (ruptoare) 46, 47, 90; bir plătit în preţ 271;
cîrmă şi părpăr de cară 199, 256, 260; clacă la vînătoare de peşte 256; dijmă 178;
dijmă de stupi şi gorştină de oi şi porci plătită de sate scutite de alte dări 4, 90, 187; vinărici plătit de sat scutit de alte dări 187;
scutiri de: banii de judeţ, bănişori 21, 90, 135, 136, 187; berbec de sulgiu 46; bir 90, 135, 136, 178, 187, 280; bir de cai 90; bou 46, 47, 90, 136, 280; cai de olac 21, 46, 47, 90, 135, 136, 187, 280; cal 4, 46, 47, 135, 136, 187; cal domnesc 280; dijmă de stupi (de albine) 4, 47, 135, 136, 280; fîn 4, 46, 47, 135, 136, 187, 280; fum, galbeni de fum 187, 280; găleată 4, 46, 47, 135, 136, 178, 187, 280; gorştina de oi şi porci 47 (?), 135, 136, 178, 280; împrumut 46, 47, 90, 136, 280; lucru domnesc (muncă domnească) 4, 21, 90, 279; majă, majă de fum 90, 135; mertice 20, 90; opăcinaşi 46, 47, 280; păhărnicie 280; podvoade 21, 90, 135; sare, povară de sare 46, 47; slujbe 4, 21, 46, 47, 90, 135, 178, 187; vinărici, vinărici domnesc 136, 177, 178, 269, 280; ceară, miere, mîncături, oaie seacă 4, 46, 47, 90, 135, 136, 178, 187, 280;
slobozii mănăstireşti cu tocmeală 90, 224; sat scutit să nu tragă pentru alţii 21; străini fără dajdie aşezaţi în slobozii 135; oameni din ţară fug în slobozii 55; v. şi **haraci.**
delniţe 88, 99, 142, 186, 192, 222; cu rumâni, rumâni cu delniţe 22, 105, 106, 181, 202, 275, 276; fără rumâni 74; delniţă boierească 192; delniţă cu ogoare 221.
diaconi (arhidiaconi, ierodiaconi) 7, 56, 60, 61, 127, 163, 222, 246, 254, 263, 283; grămătici 44, 83; domneşti, din clirosul domnesc 126, 206, 220, 254, 283; diacon plătit cu moşie pentru sărăcustă 172; în pomelnic 206, 254.
dijmă v. **dări şi slujbe, rentă feudală.**
divan, în acte domneşti 6, 10, 16, 18, 19, 26, 27, 29, 32, 34, 38, 40, 42, 45—47, 50, 53, 56, 60, 64—66, 70—73, 76—79, 81, 82, 85, 86, 88, 90, 92, 98—100, 103, 111, 112, 115—119, 123, 125, 136, 137, 141, 149—151, 153, 154, 157, 158, 161, 163, 166, 168, 170, 171, 173, 174, 176, 177, 180, 182, 194, 195, 202, 203, 205, 207, 209, 211, 213, 222, 225, 228—230, 243, 251, 254, 257, 271—273, 276, 277, 280, 281, I, II; marele divan 10, 29, 38, 46, 47, 50, 71, 72, 76, 79—82, 88, 103, 111, 112, 115, 116, 118, 125, 141, 149, 153, 203, 209, 213, 227, 237, 261.
doamne ale Ţării Româneşti 63, 66, 79; domeniu 38, 82, 85, 203, 251; ctitoră 86; pribeagă 251; v. şi **danie.**
dobîndă v. **camătă.**
doftor 282.
domnul, voievod şi domn al Ţării Româneşti: passim; herţeg al Amlaşului şi Făgăraşului 38, 85, 103, 112, 136;
domeniu 12, 38, 72, 85, 92, 103, 115, 119, 158, 171, 203, 242, 256, 259—261, 280; catastif de cumpărături 115; casa domnească 203, 281; ctitorii 26, 38, 206, 280;
domn mutat în Moldova 195; merge să facă cetate turcească 227, 237; trimite haraciul 273; scos din domnie 103; v. şi **danie, ispravnic, învăţătură.**
dorobanţi v. **dărăbanţi.**
dulgher 85.
duşegubină (deşugubină) domnească, 259, 261.

E

egumeni (categumeni, proegumeni, nastavnici) 5, 6, 12, 24, 26, 36, 38, 39, 41—43, 45—47, 49, 50, 56, 60, 66, 69, 76, 85, 86, 102, 103, 115, 132, 135—137, 163, 171, 176, 179, 195, 199, 201, 206, 210, 211, 219, 221, 224, 225, 240, 254, 256, 259—261, 264, 280.
episcopi (arhiepiscopi) 6, 11—13, 41, 42, 46 47, 49, 55, 102, 115, 132, 135, 136, 174, 203.
evrei, dau bani cu camătă 273.

F

fag 51.
fălci v. **măsuri.**
femei, martore, 34 (?) 79, 145, 230, 245.
ferecături (podoabe) 180; cuțit ferecat 141.
ferestre 220.
fier, fiare de moară 89, 228.
fîn, curătură de ~ 270, 281; v. și **dări.**
fînari, opriți să intre în sat scutit 4.
fîntînă 226.
florini v. **bani.**
fluerătoriu 117.
foișor în oraș 85.
frați de cruce 207; de ocină <102>, 229, 235, 255, 271, 281; v. și **înfrățiri.**
fugă v. **luptă de clasă.**
fum v. **dări.**
funii de moșie 27, 39, 72, 84, 86, 138, 154, 168, 209, 213, 230, 244, 245, 257, 268, 271, 276; arătate în stînjeni 99, 170, 176; moșie trasă cu funia 176.
fusar 267, 272.

G

galbeni v. **bani, dări.**
garduri (îngrădituri, împrejmuiri) 153, 158, 207.
găleată v. **dări** și **slujbe, rentă feudală.**
găletari, opriți să intre în sat scutit 4.
gîrle săpate 44, 62; închise cu leasă 44, 83, 90;
gloabe domnești, m-re scutită de ~ 21
gorștină v. **dări.**
grajduri 118, 184.
gramate v. acte.
grădini și locuri de grădină 64, 157, 214, 218, 222, 246, 259, 261, 271, 283.
grămătici 44, 61, 83, 154, 194; dieci mici 113, 114; scriu acte domnești 65, 251, 272; scrie cartea vornicului 259; scriu zapise 110, 113, 114, 127, 146, 247, 274; v. și **logofeți.**
grîu dat la pomană 73.
greci 108; în slobozii 135, 280; semnături grecești 23, 25, 35, 37, 44, 54, 61, 74, 121, 130, 134, 143, 190, 206, 214, 221, 227, 255, 262, 267, 268, 275; în onomastică 40, 45, 73, 82, 88, 130, 141, 191, 212, 215, 221, 226, 227, 230, 232, 233, 237, 267, 268, 274; documente cu text grecesc 11 13, 55, 61, 275.

H

haine 180; de postav 141.
haraci 46, 47, 273.
heleștee 191, 195.
herțeg v. **domnul.**
hotare, descrieri amănunțite 41, 42, 51, 81, 116, 138, 168, 182, 202, 226, 280; hotare mutate 5, 43.
hotarnici și **hotărnicii** 85, 276; hotărnicii făcute cu 12 boieri 42 155, 156, 176; cu 24 de boieri 41; făcută de Mihai Viteazul 30; v. și **jurători**: **boieri hotarnici.**
hoți v. **răufăcători.**
hramuri: Adormirea Maicii Domnului (Uspenia, Sf. Maria), 5, 6, 26, 42, 46, 50, 115, 135, 136, 199, 240, 256, 260; Blagoveștenia <Buna Vestire> 26, 259, 261; Înălțarea 177; Maica Precistă 258; Nașterea lui Hristos 39; Patruzeci de mucenici 85; Sf. Apostoli 163; Sf. Dumitru 138; Sf. Ecaterina 13; Sf. Ioan 21, 85; Sf. Marco 60; Sf. Nicolae 36, 38, 45, 90, 171, 176, 203, 206, 254; Sf. Troiță 11, 12, 47, 63, 66, 76, 78, 103, 178, 187, 206, 210, 219, 254, 280; Vovidenia <Intrarea în Biserică> 69.
hrisoave v. **acte.**

I

iazuri 19, 41, 51.
inele, date zestre 193; pecete inelară a domnului 119, 148.
ispravnici 60, 276; în acte domnești: spusa domnului 4, 5, 7 9, 21, 36, 41, 43, 48, 49, 62, 69, 80, 87, 102, 122, 132, 135, 139, 140, 148, 152, 155, 159, 178, 179, 199, 219, 240, 256, 269, 273, 279; marele logofăt 6, 10, 16, 18, 19, 26, 27, 29, 32, 34, 38, 40, 42, 45 47, 50, 53, 56, 64 66, 70, 72, 73, 76 79, 81, 82, 85, 86, 88, 92, 98—100, 111, 112, 116—118, 123, 125, 136, 137, 141, 149 151, 153, 154, 157, 158, 161, 163, 166, 168, 170, 171, 174, 180, 182, 194, 195, 202, 203, 205, 207, 210, 211, 222, 225, 228, 229, 230, 237, 243, 254, 257, 261, 277, 280, 281, I, II; marele vornic 120, 177, 209, 213, 251, 276; portar (în răvașe de jurători) 2, 128, 239.

ispravnici ai Craiovei în sfatul domnesc 77—79, 81, 82, 85, 86, 90, 92, 100, 103, 111, 112, 115, 116, 119, 125, 136, 137; judecă și administrează 73, 137, 225, 260.
iuzbași 3, 7, 80, 95, 112, 127, 137, 251, 268, I, II.

Î

împrumuturi, între boieri 19, 22, 71, 79; negustori, turci, balgii 38, 273; rumâni se împrumută spre a se judeci 104—107, 146, v. și **dări și slujbe, zălog.**
închinare, țigan boieresc se închină altui boier 10; v. și **danii, mănăstiri, rumâniri**
înfiere (fată de suflet) 7.
înfrățire (frăție) 34, 39, 40, 86, 121, 137, 141, 176, 182, 193, 207, 251, 271; v. și **frați.**
îngrădituri v. **garduri.**
învățătură 175; în acte domnești, învață: domnul 139, 223; marii boieri 178; marele vornic 4, 49, 62, 69, 87, 132, 152, 219; al doilea logofăt 67; marele clucer 150.

J

jafuri (pradă, răutăți), în țară 46, 47, 95, 99, 103, 163; mănăstire jefuită de tîlhari și panduri 136.
jude, judec v. **cnezi, moșneni.**
judeciri (cnezire, iertare, slobozire, megieșire răscumpărare) 27, 30, 70, 76, 82, 98, 104—107, 124, 146, 211; rumâni sloboziți fără ocină 143, 198; rumâni căzuți robi scapă de rumânie 87; încercări de judecire, pricini 8, 56, 69, 71, 72, 104—107, 146, 149, 240, 284, 279; rumân care încearcă să se judecească e scos cu rușine din divan 87; anulate 69, 71, 72, 79; domnul nu poate cnezi sat boieresc 71, 79; v. și **rumâniri.**
județe v. **Argeș, Buzău, Dîmbovița, Gorj, Ialomița, Ilfov, Mehedinți, Mușcel și Pădureți, Olt, Prahova, Rîmnicu Sărat, Romanați, Sac, Teleorman, Vîlcea, Vlașca**; v. și **bani de județ.**
județi (sudeți) 27, 56, 61, 144, 206, 242, 254, 263, 278; dau cărți, judecă împreună cu pîrgarii 25, 68, 126, 163, 175, 191, 218, 238, 242, 283.
jugănar 67.
jurători numiți: boieri, megiași, tocmelnici: passim; numiți boieri hotarnici 41, 100, 128, 155, 156, 176; judecători 273; jurători 56; oameni buni 8, 56;
jurători dați de domn în număr: de doi 8, 122 (?), 148 (?), 179, 239, 278; de patru 10, 51, 72, 171; de șase 2, 15, 56, 64, 84, 225, 248, 273; de opt (?) 231; de zece 100; de unsprezece (?) 128; de doisprezece 42, 54, 78, 89, 155, 156, 159, 176, 183, 274; de paisprezece 183; de douăzeci și patru 41;
jurători opriți să ia mită 155;
jurători dați de marele vornic 248;
răvașe domnești date jurătorilor 2, 15, 56, 78, 128, 171, 176, 180, 239; cărți date de jurători 15, 51, 84, 89, 156, 176, 180, 183, 225, 235, 247, 278.

L

leasă pentru pește 44, 83.
left de aur, dăruit de un boier unei m-ri 258.
legănar, slugă domnească 222.
legătura lui Mihai voievod 56, 71, 79, 171.
legea rumânilor 152.
livezi 126, 130, 141, 151, 163, 165, 218, 222, 255, 267, 281; cu pomi (cu pomet) 214, 270, 281; de cosit 129; livadă transformată în cîmp de arătură 85.
loc înfundat 129.
logofeți 1, 2, 5, 8, 14, 18, 19, 22 25, 27, 31, 33, 35, 37—40, 53, 54, 56, 61, 65, 71, 75, 76, 79, 84, 86, 89, 91—93, 98, 109—111, 113, 115, 117, 121 125, 127, 129, 130, 134, 138, 141, 144, 147, 148, 150, 157, 162, 164—166, 168, 170, 171, 173, 181, 182, 185, 186, 188 190, 193 195, 197, 198, 202, 206, 208, 209, 212 215, 217, 219 221, 230, 232—234, 236, 242, 244, 249, 250, 252, 254, 255, 257, 259, 261, 262, 267, 270 272, 275, 277, 278, II;
mari logofeți 12, 23, 31, 35, 37, 54, 56, 60, 70, 72, 76, 77, 79, 89, 92, 121, 124, 125, 130, 131, 141, 143, 149, 158, 162, 176, 190, 194, 209, 213, 216, 227, 237, 252, 253, 255, 273, 275, 276; mari logofeți în sfatul domnesc v. **divan**; al doilea logofăt 2, 56, 60, 66, 76, 79, 143, 150, 190, 194, 221, 226, 267, 272; logofeți de vistierie 54, 56, 143, 194, <214>, 218, <265>;
ispravnic al scaunului Craiovei 77, 92; sol 276; ispravnic în acte domnești v. **ispravnici**; trimiși domnești, jurători, hotarnici 2, 10, 43, 51, 81, 84, 100, 122, 148, 273, 278; scriu acte domnești: passim; scriu cărți ale județului 126, 218; scriu cărți ale jurătorilor 89, 278; scriu zapise 3, 14, 31, 35, 37, 39, 54, 61, 74, 91, 134, 138, 143, 162, 167, 175, 190, 194, 198,

206, 208, 217, 227, 228, 238, 244, 246, 255, 266, 283;
logofeţi copii <de casă> 89; slugă boierească 168; creditor 140;
v. şi **grămătici**.
lucru v. **dări şi slujbe, munci, rentă feudală**.
luminărie 85.
luptă de clasă:
refuz de muncă 139, 152; fugă 8, 9, 23, 55, 69, 87, 134, 203, 224, 240, 244, 252, 257, 276; fugă în slobozii 55; în oraşe 8, 9; fugă peste hotare 55, 72, 134, 252, 276; sate sparte, risipite 72, 135, 203; v. şi **judeciri, rumâniri**.

M

mahalale din oraş 68, 92, 254.
maistor v. **meşteri**.
majă v. **dări**.
mantie 271.
mazil 64.
măcelar 68.
mănăstiri:
zidire, ctitori, morminte 12, 13, 16, 26, 36, 45, 50, 76, 103, 115, 124; lavră mare 26; metoace ale unor m-ri din ţară 31, 42, 210; metoace ale unor m-ri străine 11—13, 24, 26, 38, 85;
alegerea egumenului 50; m-ri conduse de episcopi şi arhimandriţi 6, 41, 42, 46, 47, 49, 102, 115, 132, 135, 136; pîrcălab m-resc 211;
arse, sărăcite, pustiite 12, 24, 26, 85, 103, 136;
mănăstiri străine 11—13, 24, 26, 28,85;
pentru stăpîniri şi egumeni v. Argeş, Arhanghel, Aninoasa, Bistriţa, Bolintin, Corbii-de-Piatră, Coşuna, Cozia, Dealu, Glavacioc, Govora, Jitianu, Malamuc, Mărgineni, Mislea, Motru, Nucet, Snagov, Strîmba, Strîmbul, Surpatele, Tismana, Tutana şi Vovidenia, m-ri şi Bucureşti, Buzău, Gherghiţa, oraşe.
măsuri:
fălci 188, 189, 196, 215, 233, 234, 236. 238; funie 99, 170, 176; paşi 34; pogoane 15, 36, 45, 56, 77, 85, 130, 141, 150, 164, 166, 258, 271, 277, I, II; răzoare 56, 154, 163, 209, 213; stînjeni 3, 17, 38, 52, 54, 56, 77, 80, 81, 91, 93-100, 108, 110—112 120, 123, 150, 156, 159, 166, 170, 176, 184, 191, 208, 217, 235, 243, 251, 255, 258, 271, 275—277, 284, I, II; loc cît va îngrădi, cît va arunca cu toporul 19, 207, 271;
coţi 39, 86, 198; obroc 196; ocale 73, 249; poveri 46, 273; vedre 34, 64, 73, 249.
megiaşi v. **jurători** şi **moşneni**; megiaşi din jurul locului: passim.
mei 196.
mertice v. **dări**.
meşteri <de mori> 261; maistor, rumân 272.
metoace, ale unor m-ri din ţară 31, 45; ale unor m-ri străine 11—13, 24, 26, 38, 55, 85.
miere v. **dări**.
mită 87, 155.
mitropolii, mitropolia Ţării Româneşti 12; stăpîniri 122, 148, 177, 278; mitropolii străine 11, 13, 55.
mitropoliţi (arhimitropoliţi, vlădici) 11, 13, 55, 103, 148, 157, 177, 201, 250; judecă, în sfatul domnesc 46, 47, 103, 144, 169; dă carte 262; v. şi **episcopi**.
mîncături v. **dări şi slujbe**.
moldoveni, în slobozii 135, 280.
morar 276.
mori, roţi şi vaduri de ~ 16, 19, 24, 26, 27, 31, 32, 34, 38, 41, 52, 64, 65, 70, 73, 76, 77, 82, 85, 89, 92, 112, 124, 134, 137, 138, 157, 163, 190, 194, 195, 202, 209, 213, 222, 230, 246, 252, 255, 258, 271, 275, 276, 283, I; mori domneşti 18, 38, 41, 242, 259, 261; moară de vînt 101; două roate într-un vad 65, 258; stăpînirea vadului 89, 251; lemnărie, întreţinere, cheltueli 51, 89, 153, 228, 251, 259, 261; moară gata 52; mori sparte, înnecate 259, 261;
în descrieri de hotare 19, 51, 101, 182, 246, 283.
morminte v. **mănăstiri**.
„moşi“ 67, 197, 270, 276; sat cu 7 moşi 138.
moşneni, numiţi: cnezi 27, 32, 38, 71, 79, 82, 115, 116; jude, judeci 104—107, 146, 268; megiaşi 27, 44 (?), 70, 83 (?), 276; moşteni 27, 44, 70, 72, 81, 82, 115, 116, 126, 133, 271, 276; negustor moştean 118; v. şi **judeciri, rumâniri**.
muncă, la cetate turcească 227, 237; v. şi **dări şi slujbe, rentă feudală**.
munţi, ai unor boieri şi m-ri 20, 42, 180, 202, 222.

N

nastavnici v. **egumeni**.
nădragi 195.
nămesnici, nămesm (?) 223.
năpastă de bir v. **dări şi slujbe**.
negustori, cupeţi 38, 117, 118, 126, 134, 137, 141, 157, 161, 166, 191, 195, 206, 210, 220, 254, 266; cu locuri de prăvălie în oraş 118; cu părţi de sat 151; împrumută boier 38.
nuntă, domnească 247, 251; de ţigani 263.

O

oameni buni v. **jurători.**
om domnesc v. **hotarnici.**
oaste 227, 237, 277; străină 70.
obrațe de vie 34, 73.
obroc, oca v. **măsuri.**
ocne, în onomastică 51, 151, 195. 221, 223.
ogoare 163, 229; ogoare dintr-o delniță 222.
ogrăzi 153, 168, 175.
oi dăruite de un boier unei m-ri 258; date la înfrățire 34; pierdute de păcurar 40; oaie seacă v. **dări.**
olac v. **dări și slujbe.**
opăcinaș v. **dări și slujbe.**
orașe și tîrguri:
cetate de scaun v. **București,** oraș; cetatea tîrgului 79; pălăngi 18, 280;
ulițe 92, 118, 144, 220; mahalale 68, 92, 254;
poduri 158; foișor 85; case, locuri de casă 61, 85, 92, 138, 158, 167, 175, 191, 198, 205, 206, 242, 254, 266, 282; vii și grădini 7, 56, 85, 92, 126, 127, 163, 246, 259, 283; mori 242, 246, 259, 283;
prăvălii 85, 118, 141, 144, 205, 206, 210, 220, 254; pivnițe 14, 85, 144, 158, 167, 206, 220, 254, 266; negustori și meseriași 14, 38, 61, 68, 85, 118, 126, 141, 167, 191, 205, 206, 210, 218, 220, 242, 245, 254, 261.266, 283;
școală domnească 171, 180, 202; grămătici. logofeți de acte domnești: passim; biserici 45. 56, 60, 126, 206, 218. 242, 254; mănăstiri 11—13, 24, 26, 38, 56, 60—62, 85, 103, 146, 162, 171, 187, 206, 210, 224, 254, 259, 261, 263, 266, 280; popi, diaconi 14, 61, 68, 115, 126, 138, 163, 167, 206, 242, 254, 259, 261, 266, 278, 281, 283;
pîrcălabi, județi, pîrgari, bătrînii orașului 25, 27, 56, 61, 68, 126, 163, 175, 191, 210, 218, 238, 242, 259, 261, 278, 283; pîrcălabi de oraș poruncesc în sate 139;
rumâni fugiți în orașe 8, 9;
v. și Argeș, Brăila, București, Buzău, Caracal, Cîmpu-lung, Craiova, Floci, Gherghița, Ocna-Mare, Pitești, Ploiești, Rîmnic, Slatina. Tîrșor, Tîrgoviște, Tîrgu-Gilort, Tîrgu-Jiu, Turnu-Severin, orașe.

P

paharnici 2, 3, 5, 12, 13, 19, 31, 33, 62, 63, 66, 76, 84, 92, 100, 111, 112, 121, 124, 130, 134, 138, 141, 150, 156, 160, 168, 174, 179, 180, 190, 192, 194, 195, 198, 208, 209, 213, 216, 227, 237, 251, 252, 270. 271, 281, 284; mari paharnici 81, 124; în sfatul domnesc v. **divan.**
palangă 18, 280.
panduri, pradă mănăstire 136.
pașă 2, 227, 237, 280.
pași <măsură> 34.
patriarhii, patriarhi (papi) 11—13. 46, 47, 50, 55, 60, 72, 223.
pază la mănăstire, făcută de sat scutit 137.
păcurar, rumân boieresc 104—106, 146; dă ocină pentru oi pierdute 40.
păduri 18, 27—29, 31, 32, 34, 35, 37, 38, 40, 51, 52, 54, 56, 65, 67, 70, 71, 73, 75, 76, 79, 82, 85, 88, 92, 98—100, 103, 108, 109, 111, 112, 115, 117, 120, 123, 125, 130, 134, 137, 138, 141, 147, 151, 153, 154, 160, 161, 165, 168, 170, 176, 180, 190, 194, 195, 202, 203, 209, 213, 217, 222, 225, 227, 229, 230, 237, 245, 249, 251, 257, 265, 270, 271, 275, 276, 281, I, II.
păhărnicie v. **dări.**
părpăr v. **dări și slujbe, rentă feudală.**
pătură 34.
pescari 44, 83.
pește, pescuit v. **dări, gîrle, vînătoarea de pește.**
pietre de moară 89, 228.
pitari, 3, 12, 31, 92, 112, 126, 127, 188, 212, 221, 226, 232, 233, 236, 267. 272, 278; mari pitari 23, 35, 37, 60.
pivnicer 141.
pivnițe din orașe 14, 85, 144, 158, 167, 206, 220, 254, 266; din sate 28 125, 154, 184, 267.
pîine v. **grîu.**
pîrcălabi 6, 74, 75, 81, 84, 165, 195, 235, 250, 263; ai unor orașe 25, 139, 191; pîrcălab mănăstiresc 211.
pîrgari v. **județi.**
plai de vie 34.
plasă <moșie> 85, 160.
plug 224.
poartă pentru care 118.
poduri 19, 138, 158.
podvoade v. **dări și slujbe.**
pogoane v. **măsuri.**
pomi, pomet 58, 64, 126, 130, 141, 150, 209, 213, 214, 218, 222, 255, 270, 276, 281.
popi 5, 7, 14, 20, 25, 27, 28, 31, 32, 34, 36, 39, 40, 45, 53, 56—59, 61, 67, 68, 73, 77, 81, 82, 86, 91, 92, 99, 104—107, 115, 126, 127, 137, 138, 142, 144—146, 148, 151, 163 165, 167, 169, 171, 181, 183, 186, 192, 195, 200, 204, 206, 211. 212, 214, 215, 217, 218, 220 222, 226, 232,—234, 236, 241 243, 245, 246, 250, 252—254, 259, 261 263, 266—268, 270 272, 277, 278, 281—283; stăpîni de părți și țigani 230, 263, I; rumâni, cnezi rumâniți 71, 79, 222, 258; scriu zapis 94, 96, 104—107, 129, 192, 196, 214, 245, 249; traducător 182; clisearhi, cliseari domnești 56, 60, 61, 68, 126, 127, 145, 163, 206, 214, 218, 220, 254, 263; egumen 85.

porei v. **dări, rîmători.**
portari 61, 120, 121, 129, 138, 144, 147, 167, 170, 239, 253; mari portari 138, 141, 143, 150, 271, I; al doilea ~ 68, 210; ispravnici de jurători 2, 128, 239; ctitor 45.
posluşanie v. **rentă feudală.**
postav 39, 86, 141, 195.
postelnici 1—3, 10, 12, 16, 19, 22, 23, 28, 31—33, 39, 40, 44, 45, 51, 55, 56, 69, 70, 75, 76, 78, 84, 86, 89, 91 98, 100, 103, 105, 106, 109—111, 113, 115 117, 124—127, 130, 132, 134, 138, 141, 149 151, 162, 164, 166, 168, 173, 176, 180—182, 185, 186, 193, 195, 198, 200, 205, 209, 211—216, 218, 221, 225 230, 237, 243, 250, 251, 263, 268, 270—272, 274, 277, 278, 281, I, II; mari postelnici 7, 12, 32, 74, 85, 93, 95, 100, 111, 112, 124, 127, 176; mari ~ în sfatul domnesc v. **divan**; postelnic al doilea 203; postelnicel 202; birari de roşii 25; pîrcălab de oraş 25; jurători, tocmelnici 51, 231.
potir 45.
poveri de sare v. **dări şi slujbe, măsuri.**
pradă v. **jafuri.**
pradă <amendă> 89, 235, 274; luată pe nedrept de un boier de la un ţigan 122, 148.
prăvălii (locuri de ~) 85, 118, 141, 144, 205, 206, 210, 220, 254.
preţuri: în bani, ale unor:
sate şi părţi definite (cîtimi de sat) 16, 19, 23, 28, 33, 35, 37, 38, 40, 56, 70—73, 79—82, 92, 103, 112, 115—117, 130, 134, 141, 153, 166, 190, 194, 195, 227, 237, 271; părţi măsurate în stînjeni 3, 17, 38, 54, 56, 81, 91, 93—99, 100, 110 112, 120, 208, 217, 243, 255, 271, 284, I, II; fălci 188, 189, 196, 215, 233, 234, 236; funii 27, 138, 168, 170, 245, 268; delniţe, delniţe cu vecini 22, 88, 142, 181, 186, 192, 222, 276; pogoane şi rînduri de vie 56, 85, 156, 163, 164, 271, 277, 1; buciumi fără loc 277; mori, roţi şi vaduri de moară 31, 157, 163, 228, 246, 276, 283; lemnărie de moară 251; pivniţe, locuri de prăvălii 14, 85, 141, 205, 206, 220, 254; case şi locuri de casă 61, 68, 92, 184, 222, 266; rumâni cu părţi 32, 81, 82, 99, 105—107, 155, 222, 250, 267, 271, 272, 276, I; rumâni fără părţi 143, 195; ţigani 33, 40, 70, 78, 141, 195, 230, 247, 251, 257, 263, 277; cai 65, 239, 271; aba 271; ceară 73; grîu 73; vin 64, 73; stînjeni de moşie daţi pentru cal 123.
pribegie v. **boieri, doamne.**
pristav 245.
proegumen v. **egumen.**
pucioasă: lacul pucios 51.
puşcari 40.

R

răufăcători 47; jefuesc mănăstiri 85; răufăcător desmoştenit 155.
răvaşe v. **acte.**
răutăţi v. **jafuri.**
răzoare v. **măsuri.**
răzvală 91.
rentă feudală:
poslușanie, ascultare 4, 21, 135, 136, 139, 152, 187; clacă, lucru boieresc, treabă, ajutor 4, 21, 46, 47, 135, 136, 139, 152, 153, 187, 256, 258, 279, 280; cărături 139, 152; vînătoare de peşte 256; munci făcute de ţigani 153;
daturi 102, 279; găleată 279; dijmă 102; dări în bani 90; părpăr de cară şi cîrmă 199, 256, 260.
rîmători, dăruiţi unei mănăstiri 258.
rînduiala ţării 275.
robi, robie 46, 47, 82, 120, 158; robia turcilor şi tătarilor 77, 87, 94—97, 109, 110, 112; răscumpărări (scăpări) din robie 99, 130, 141, 205; rob liberat scapă de rumânie 87.
roşii 151, 211; bir şi birari de roşii 25, 48.
rumâni (vecini):
domneşti 29, 71, 79. 81, 82, 85, 103; boiereşti 1, 16, 22, 23, 27, 29, 33, 35, 37, 40, 56, 69 71, 76, 79 82, 87, 92, 98, 99 (?), 104 107, 112, 115—117, 121, 125, 130, 131, 134, 137, 140, 141, 146, 152, 153, 165, 174, 176, 180—182, 190, 193—195, 198, 202, 203, 208, 216, 222 (?), 227, 229, 231, 232, 237, 244, 250, 252, 257, 258, 267, 271, 272, 275, 276, I, II; mănăstireşti 24, 38, 60, 66, 76, 102, 124, 139, 179, 203, 211, 219, 240;
fac case, mori, pivniţe, slomnii 153, 258; cîrciumar 276; morar 276; păcurar 104—106; văcar 231; călugăr 176; rumâni călugăriţi nu pot ajunge egumeni 50; rumâni cu delniţe (ocină) 181, 222, 276; moşii de 5 rumâni 165; rumâni fără ocină 195; delniţă (moşie) fără vecin 40, 74, 100; bucate ale unor rumâni 104;
mutaţi de stăpîn dintr-un sat în altul 19, 201; daţi zestre 258; refuză să muncească 139, 152; fugiţi, întorşi la urmă 8, 9, 23, 55, 69, 87, 134, 203, 224, 240, 244, 252, 257, 276; se pot aşeza în slobozie 280; v. şi **judecire, rumânire.**
rumâniri:
moşneni rumâniţi de domn 38, 72, 82; rumâniţi de boieri 5, 27, 32, 70, 71, 79, 81, 82, 104, 115, 116, 143, 149, 154, 191, 222, 232, 267, 272, 276; pricini de rumânire 8, 56, 69, 71, 72, 79, 149, 171, 248, 279; asigurare dată unor vînzători de delniţe că nu vor fi rumâniţi 74; fiu plecat din sat al unui vecin, dat vecin 272; moşneni, zălogiţi şi apoi rumâniţi 276; obligaţia rumânilor judeciţi de a se revinde fostului stăpîn la ~ 143; v. şi **judeciri.**
ruptoare v. **dări.**

S

salcie 41.
sare, vama din ~ dăruită patriarhiei din Alexandria 223; v și **dări.**
sate și săteni:
sate domnești 8, 9, 29, 38, 72, 81, 82, 85, 203; catastif de ~ 115; domn răscumpără sat boieresc intrat pe mîna unui străin 38; ~ boierești și m-rești: passim;
sate scutite, cu întocmiri v. **dări și slujbe;** sat de milă v. **slobozii;** bătrînii satului 103;
sate pustiite, sparte, risipite 72, 135, 203; siliști și părți de sate boierești fără rumâni 40, 74, 100, 112, 149, 180; numărul rumânilor 40, 71, 79, 81, 134, 235;
v. și **prețuri, slobozii.**
săbier 144, 218.
sămăraș 118.
săpunar, călăraș 126.
scaun 200, 220, 235.
schiler (?) 250.
schimburi, de părți, vii ș. a. 19, 29, 31, 52, 131, 141, 151, 209, 213; rumâni mutați din satul lor prin schimb 19, 201; schimb de țigani 40.
scutiri v. **dări și slujbe.**
scule ‹podoabe› 153, 180, 193.
secure, aruncare cu ~ 271.
semnături, cu litere latine 33, 114; cu litere grecești v. **greci.**
serdar mare I.
sîrbi, în slobozii 135; căpitan de ~ 29.
slobozii (sate de milă) 8, 9, 55, 135, 203, 224, 280; cu întocmiri, ruptoare 90, 224; desființarea unor slobozii 55, 224.
slomni 258.
slugeri (sulgeri) 12, 40, 72, 82, 97, 98, 104—107, 111, 112, 131, 138, 143, 146, 190, 194, 195, 227, 237, 242, 244, 250, 255, 257, 275; mari slugeri 127, 131, 141, 169, 225, 227, 237, 258; în sfatul domnesc v. **divan;** ispravnic al Craiovei 225; dă carte 169; tocmelnic 72.
slugi boierești 81, 168, 271.
slugi domnești 9, 86, 152, 168; ~ oprite să intre în sate scutite 4, 21, 135, 173, 187; ~ cu dregătorii: passim.
slujbe răsplătite cu danii 18, 29, 72, 98, 119, 158, 168, 251; ~ în țară străină 251; v. și **dări și slujbe.**
sol, mare logofăt 276; mare vistier 71, 79.
spătari 12, 71, 79, 99, 104—107, 117, 121, 130, 144, 146, 150, 153, 173, 190, 194, 206, 210, 254, 271, I. II; mari spătari 32, 60, 76, 124, 141, 143, 227, 237, 268, 273, II; în sfatul domnesc v. **divan;** trimis domnesc la Țarigrad, jurător 273.
spee ‹coș› de grîu 73.
staroste, pîrcălab de oraș 25.
stegari 242; cizmar 85.
stînjeni v. **măsuri.**
stolnici 1, 40, 76, 105, 123, 146, 170, 176, 181, 190, 192, 194, 208, 209, 213, 216, 265, 270, 271, 281; mari stolnici 115, 124, 143; mare stolnic în sfatul domnesc v. **divan;** stolnici de la baltă opriți să ia venitul unei m-ri 256, 260.
străini în slobozii 55, 135, 203, 280; împiedicat să dobîndească sat 38.
stupi, în danii și preț 45, 100, 258; v. și **dări.**
sulgiu, berbec de ~ 46.
svit 198.

Ș

școală domnească, dascăli slavonești de la ~ 171, 180, 202.
șelari 126, 141, 205, 220, 266.
șetrari (mare șetrar) 54, 56, 167.
șifari (șefar) 121, 130, 143, 268.
șoimari 220, 246, 283.

T

tabără, domnul cu oastea în ~ 227, 231, 237.
taleri v. **bani.**
tătari, pradă și robesc 45, 91, 94—97, 100, 109—112; femeie roabă la ~ 77.
tefterdar, închide trimis domnesc 273.
tei 34.
teslari 126, 220, 246, 283.
tîlhari, pradă m-re 136.
toboșar, în onomastică 195.
topor, aruncare cu ~ 19.
treabă v. **rentă feudală.**
treapăd, luat de la rumâni 218.
turci, ulița lor 144; dau bani cu camătă 106, 107, 146; obligații de lucru pentru ~ 224, 227, 237; robi la ~ 87; rumâni fugiți la ~ 72.

Ț

țări străine, doamnă în ~ 251.
țelină (loc slobod) 48, 245.
țigani (sălașe) 4, 11, 24, 26, 33, 38, 40, 70, 78, 92, 122, 137, 141, 195, 198, 230, 247, 251, 257, 258, 264, 277; vătaf de ~ 263; se închină, se vînd 10, 263; țigan își răscumpără țiganca 122, 149, 278; munci făcute de ~ 153; martor 263; țigan ucis 264; țigani aduși din Moldova 195, 230; țigănie 263; v. și **prețuri.**

U

ucigaş 65.
ughi v. **bani.**
uliţe în oraşe 92, 118, 144, 220.
ulm 168, 277.
umblători de piatră 258.
ungurean în slobozie 135.
unguri, oastea lor în ţară 70.
urdă, în toponimie 215.

V

vaci 25; dăruite 258; în preţ şi schimb 52, 99, 175, 232, 272.
vama din baltă 260; din sare 223.
vameşi, în pricină cu m-re 199.
văcar 231.
vărar 20.
vătafi (vătahi) 8, 22, 23, 28, 31, 33, 35, 37, 52, 56, 75, 84, 89, 92, 94—97, 111, 130, 134, 137, 141, 150, 162, 190, 194, 195, 209, 213, 230, 244, 251, 255, 257, 265, 268, 275, 276; boieri hotarnici, tocmelnici 84, 104; vătaf de aprozi 156; de biglari 68; de croitori domneşti 126, 246, 283; de puşcari 40; de şetrari 167; de ţigani 263.
vedre v. **măsuri.**
vii 7, 15, 22, 24, 26, 27, 32, 34, 36, 45, 48, 53, 60, 64, 73, 76, 77, 82, 85, 103, 120, 124, 126, 127, 130, 138, 141, 147, 150, 151, 154, 161, 163—166, 180, 191, 195, 203, 209, 213, 214, 218, 222, 227, 237, 244, 249, 255, 257, 258, 270, 271, 277, 281, I, II;
via domnească 92; vie lucrată 56; vie părăsită 151; vii cu obraţe 34, 73; cu pivniţă 28, 125, 184, 267; culesul viilor 146; vii în descrieri de hotare 238, 274; buciumi vînduţi fără locul viei 277.
v. şi **preţuri.**
vin 269; la aldămaş 34, 64, 249; preţ 73; cărat de rumâni 152.
vinăriceri, opriţi să ia vinărici de la sate scutite 177, 269.
vinărici v. **dări, rentă feudală.**
viorar 67.
vistieri 10, 13, 54, 56, 61, 84, 87, 91, 113, 114, 130, 141—143, 145, 147, 164, 168, 208, 209, 213, 255, 265, 268, 275;
mari vistieri 16, 56, 71, 73, 76, 78, 79, 82, 83, 100, 111, 119, 121, 124, 131, 141, 157, 175, 190, 194, 227, 237, 271, 273, 277; mare vistier în sfatul domnesc v. **divan**; al doilea vistier 32, 76, 124, 159, 271;
creditori 1, 19; trimis domnesc, judecă 44, 83; sol 71, 79; închis la Ţarigrad pentru lipsă la haraci 273.
vistierie, logofeţi de ~ 54, 56, 143, 194, 214, 218, 265.
vişini 175.
vite 258, 276.
vizir, închide trimis domnesc 273.
vînătoare de peşte, clacă pentru ~ 256, 260.
vînzări: passim; ~ cu afirmarea dreptului de preemţiune 16, 35, 37, 88, 104—107, 114, 118, 120, 125, 126, 130, 141, 168, 175, 225.
vornici 2, 4, 19, 33, 38—40, 49, 61—63, 69, 83, 87, 89, 92—97, 104—107, 109, 110, 112, 113, 124, 132, 141, 146, 147, 150, 152, 159, 164, 165, 181, 190, 198, 210, 211, 216, 219, 251, 257, 258, 284, I;
mari vornici 9, 10, 12, 16, 41, 45, 49, 54, 56, 60, 66, 70, 71, 76, 79, 86, 91, 100, 111, 113, 121, 124, 130, 131, 141, 143, 173, 190, 194, 205, 216, 227, 237, 244, 248, 255, 260, 273, 275, II; mari ~ în sfatul domnesc v. **divan**; al doilea vornic 10, 56, 127, 144, 247, 251, 257, 259, 261; ispravnic al Craiovei 260; jurători, tocmelnici, hotarnici 2, 10, 41, 72, 100, 144, 171, 247, 273; slugă a marelui vornic 271;
v. şi **ispravnic în acte domneşti şi învăţătură.**
vulpi 271.

Z

zapise v. **acte.**
zălog, părţi şi sate puse ~ 19, 65, 118; rumâni zălogiţi <104—107>, 276.
zestre, dată de domn fiicei sale 82; ~ de boieri fiicelor 92, 125, 193, 205, 258.
zlătar 68.
zugravi 141, 220, 253, 266.

LISTĂ DE CUVINTE ŞI EXPRESII SLAVE ÎN DOCUMENTELE DE LIMBĂ ROMÂNĂ

az	= eu
biv, bivşih	= fost
biv vel	= fost mare
Blagoveştenia	= Bunavestire
Bogorodiţe	= Născătoare de Dumnezeu
brat	= frate
cin do cin	= din cap pînă în cap.
del	= parte
den, dni	= zi, zile
dol	= de jos.
ego	= (al, a) lui.
gor	= de sus
gospodin, gospodschi	= domn, domnesc
grad	= oraş
i	= şi
leat, vă leat	= an, în anul
mal (i)	= mic
méseţa	= luna
na ime, po ime	= anume
ot, ot tam	= din, de la, de acolo
pis, ispisah, napisah	= a scris
pocoinago, pocoinomu	= răposatului
pol	= jumătate
radi	= pentru
sin, sinu, snă	= fiu
star	= bătrîn
sud, sudstvo	= judeţ
sveti, sveta	= sfînt(ă)
ţeno	= preţ
u	= la, în
Uspenia	= Adormirea
varoş	= oraş

vel, velichi .... = mare
vnuc .... = nepot
Vovidenia .... = Intrarea în Biserică
vtori.................................. = al doilea
za .... = pentru
zde .... = aici.

† Милостїю Божїю, Їѡ Алеѯандрꙋ воевод (и господинъ) въсои земле Ѹггровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго (покоиннаго: покоинномꙋ) Їѡ Радꙋл воевод. Дават господство ми сїю повеленїю господства ми свѣтомꙋ и божествнѣи монастир глаголеми......, идеже ест храм......, и ѿтцꙋ егꙋмен......, ꙗже ест наставник въ свѣта монастир........ (болѣринꙋ господства ми, жꙋпан......). = † Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod (şi domn) a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului (răposatului) Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei şi dumnezeieştii mănăstiri numită..., unde este hramul... şi părintelui egumen ..., care este nastavnic al sfintei mănăstiri... (boierului domniei mele, jupan...)

† Пишет господство ми слꙋг господства ми.... = Scrie domnia mea slugii domniei mele...

Иначо да нѣст, по реч господства ми. = Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

И исправник, сам реч господства ми. = Şi ispravnic, însăşi spusa domniei mele.

И никто да не смѣет запрѣти пред сїю книг господства ми. = Şi nimeni să nu cuteze să oprească în faţa (înaintea) acestei cărţi a domniei mele.

† Въ имѣ ѿтца и сина и свѣтаго дꙋха, троицъ единосъщна и нераздѣлена, амин. = † În numele tatălui şi al fiului şi al sfîntului duh, troiţă cea de o fiinţă şi nedespărţită, amin.

т҃иі ѿтци, иже въ Никеꙗ. = 318 părinţi, cei de la Nicheia.

Ѹчил вел дворник (лѡгофет). = A învăţat marele vornic (logofăt).

Пис аз...... лѡгофет, мѣсеца......, дни, въ лѣт...... = Am scris eu... logofăt, luna..., zile, în anul...

Їѡ Алеѯандрꙋ вѡевѡд, милостїю Божїю господинь. = Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Пис аз...... сꙋдец със 12 пръгари ѿт варош ѿт...... сїе наш книг. = Am scris eu... judeţul cu 12 pîrgari din oraş din... această carte a noastră.

LISTA DOCUMENTELOR GREŞIT DATATE

1. — 1626 (7134) ianuarie 14. Cîrstea logofăt vinde lui Gherghe mare ban din Băleni o vie în dealul Sătenilor.
Acad. R.S.R., CLVIII/4.

2. — 1626 (7134) martie. Negoiţă vinde lui Vasilie Stîngaciu ocină la Mostişte.
N. Iorga, *St. şi doc.*, V. p. 298.

3. — 1627 (7136) octombric 30. Stan logofăt din Poeniţa se împacă cu Gherghe vătaf în pricina pe care au avut-o pentru o moşie.
Arh. St. Buc., Schitul Nămăeşti, II/4.

Pe baza analizei interne a documentelor de mai sus, s-a constatat că ele sînt greşit datate. Primul este, probabil, din 1664, al doilea, din ultimele două decenii ale sec. al XVII-lea, iar al treilea, din 1628.

DOCUMENTE ROMÂNEŞTI ÎN TRANSCRIERE CHIRILICĂ

Doc. nr. 4

1626 (7134) ianuarie 8.

† Милостїю Божїю Їѡ Ѧлеѯандрꙋ воєвод и господинь, сино прѣдобраго, милостиваго Їѡ Радꙋл воєвод. Дават господство ми сїю повеленїю господства ми сатꙋлꙋи Фльмьнзещи, чи іасте ал сфинтеи мьньстири де ла Ѧрџеш, ка сь фїе де акꙋм наинте ꙟ паче ши слобод де гьлѣть ши де фьн ши де ѡае сѣкь ши де кал ши де мїіаре ши де чѣрь ши де лꙋкрꙋл домнескꙋ ши де тоате слꙋжбеле ши мьнкътꙋриле кьте сьнтꙋ престе ан ꙟ цѣра домнией мѣле, пьнтрꙋ кь л-ам ертат домнїа мѣ, нꙋмаи сь-ши пльтѣскь бирꙋл ши дижма ши горщина, іар де алалте де тоате дьждиле сь аибъ паче, ка сь фїе де трѣба ши де послꙋшьнїіа сфинтеи мьньстири, сь лꙋкрѣзе де че ва требꙋи, кꙋм аꙋ фост ертаци ши де пьринтеле домнїеи мѣле Їѡ Радꙋл воєвод. Ши ам вьзꙋт домнїа мѣ ши картѣ пьринтелꙋи домнїеи мѣле ла мьна лор де ертьчюне де тоате, кꙋм скрие маи сꙋс.

Дерепт ачѣє ши вои, гьлетарилор и фьнари ши вои, тоате слꙋџили домнїеи мѣле, ѡри кареи веци ꙟбла де ачѣсте слꙋжбе ши дьжди, ꙟ врѣме чи веци ведѣ картѣ домнїеи мѣле, іар вои сь кьꙋтаци фоарте сь вь ферици ши ꙟ паче сь льсаци ши маи мꙋлт сь нꙋ-и бьнтꙋици, кь іам ертат домнїа мѣ. Ѿр чине ва врѣ сь-и трагь, немика ла мьна лор сь нꙋ се дѣ, фьрь щирѣ домнїеи мѣле; іар кареи ва трѣче шь-и ва траџе престе картѣ домнїеи мѣле, ачела ѡм маре чертаре авѣ-ва де кьтрь домнїа мѣ. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И <исправник> сам реч господства ми.

Пис мѣсеца генарїе и҃ дьни, лѣт ҂зрлд҃.

† Іѡ Ѧлеѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю Божїю господинь

Ꙋчил вел дворник.

Doc. nr. 31

1626 (7134) martie 16.

† Ꙗдекъ єꙋ, Панъ лѡгофет ѡт Ръмник ши непотꙋ мєꙋ Тꙋдор дє ꙟ Бꙋжорани, скрис-ам ачист запис ал нострꙋ съ фїє ла мъна Сїмен лѡгофетꙋл дє марє крєдинцъ, кꙋм съ се щїє къ ꙗм въндꙋт ꙋн вад де моаръ, ꙋндє аꙋ фост метохꙋл мънъстирен Говорен, ꙟ марџїнѣ ръꙋлꙋи, деспрє ѡраш, деспрє Ръмник, кът ва фї локꙋл метохꙋлꙋи тот, карє аꙋ фъкꙋт пъринтелє нострꙋ Тꙋдор лѡгофет скїꙟмб кꙋ Говора, дє ꙗꙋ дат моаръ пентрꙋ моаръ. Ши л-аꙋ кꙋмпърат Сима лѡгофет дє ла нои ачил вад дє моаръ, дела нои, дерепт ҂д҃ дє бани гата.

Ши ꙗр сь се щїє кь ам вънꙋт єꙋ Панъ лѡгофет а ноастръ партє дє ѡчинъ ден Џенꙋнѣни тоатъ, ꙟнсъ кьт аꙋ фост кꙋмпърат дє пъринтелє нострꙋ Тꙋдор лѡгофет тоатъ, ꙟнсъ партѣ лꙋ Кьрстїꙗн ши партѣ лꙋ Лепъдат ши партѣ Стоикъи, фєчорꙋл Станчюлꙋи, партѣ лор тоатъ, кꙋ вадꙋл дє моаръ ши дє ла Фръцїлъ в҃ локꙋрє ꙟ Сѣчюри ши дє ла Бинцꙋл ши дє ла Дънилъ а҃ лок ши дє ла Станчюл Скънтеескꙋл а҃ лок ꙟ Чириш ши дє ла Манѣ Глодѣнꙋл а҃ лок ꙟ Селищє Фолтен прєстє ръꙋ ши дє ла Фръцилъ ѡ селищє ꙟ сат ши партѣ Ѡанчен ши а Владꙋлꙋи лꙋ Чолан ши а Радѵлꙋи Томен ши а Ѡпрен, фєчорꙋл лꙋ Нан деꙟ Мънънилєщи, а лор партє тоатъ, кьт <съ ва ал>[1]ѣџє ꙟ сат ꙟ Џенꙋнѣни, дє ꙟ кьмпꙋ, дє ꙟ пъдꙋре, ден апъ ши деспрє тот хотарꙋл, ден Валѣ Хотарꙋлꙋи пьн ꙟ хотарꙋл Мънъйлєщїлор. Ши дє ла Стоика, фєчорꙋл Девен, а҃ лок ши дє ла Барбꙋл а҃ лок ꙟ Чирешꙋл. Ши алтє мошїи че се вор афла кꙋмпъратє аколо дє татъ-мєꙋ, Тꙋдор лѡгофет, тоатє лѣм вънꙋт єꙋ Сїмен лѡгофет дерепт ҂г҃ дє бани гата, ка съ-и фїє мошїє лꙋи ши фєчорилор лꙋи. Ꙗр непотꙋ-мєꙋ Тꙋдор н-арє трѣбъ аколо, къ ш-аꙋ лꙋѡат партѣ ꙟ Бꙋжорани.

Ши ла токмѣла ноастръ аꙋ фост мꙋлцї боꙗрї, анꙋмє: жꙋпан Фїєра вел лѡгофет и поп Ꙗнє ѡт Дальгоополю и Тꙋдор комис ѡт Мълдърищи и Матѳею ключѣр дѣскалꙋл и Сокол пехарник и Гюрма питар и Прока ѡт Ръмник и Стан ватах ѡт Пискꙋри и Манолє ѡт Бꙋжорани и Дїнкꙋл лѡгофет ѡт Могошоає и Владѵл ѡт Тьмьшищи и Ꙗлбꙋл комис ѡт Брѣзои.

Ши пентрꙋ криндинца, єꙋ ам пꙋс ши пєчѣтѣ мѣ ши ам скрис ши кꙋ мьна мѣ.

Пис Идоѯїє логофет и Радѵл лѡгофет ѡт Къмшор и Кирїꙗк постелник ѡт Щефоає, мѣсєца мартїє ѕі҃ дьни, въ лѣт ҂зрлд҃.

Фїєра вел лѡгофет
Сокол пехарник
Єꙋ Пана лѡгофет
Кирїꙗк постелник ѡт Щефоає
Ματθαιος κλουτζιαρης[2]

---

[1] Loc rupt.
[2] Toate semnăturile sînt autografe.

Doc. nr. 74

1626 (7134) mai 23, București.

† Жȣпан Трȣфанда бившеχ великїи постелник. Скрис-ам ачеста ал мїеȣ запис съ фїе ла мъна Икомане, мȣꙗрѣ лȣ Чернат пръкълабȣл де Їѡнещи ши ла мъна фїе-са Марїеи, ка съ се щїе кȣм ам кȣмпърат де ла динселе доаѡ дѣлнице ꙟ сат ꙟ Їѡнещи, де престе тот χотарȣл, дерепт ......[1] де бани гата, ꙟнсъ ѡчина фъръ рȣмъни. Ши ачесте дѣлнице фост-аȣ кȣмпърате де Чернат пръкълабȣл, бърбатȣл Икомане де Їѡнещи де ла Горȣн ши де ла Кокърцаю де Бандїещи, ꙟнкъ де ꙟ зилеле ръпосатȣлȣи Їѡ Радȣл воевод.

Ꙗр къндȣ аȣ фост акȣм, ꙟ зилеле домнȣ нострȣ Їѡ Ꙗлеѯандрȣ воевод, мї-аȣ въндȣт Команъ пръкълъбоаꙗ кȣ фїе-са Марїѫ ачѣсте в҃ дѣлнице че скрїȣ маи сȣс, ѡчинъ фъръ рȣмъни.

Дерепт ачѣꙗ, фъкȣтȣ-лѣм чест запис ал нострȣ, ка съ н-аибъ врeѡдинїѡаръ де ѡаменїи мїеи бънтȣꙗлъ, съ-и рȣмънѣскъ, къ мъртȣрисеск кȣм ам кȣмпърат нȣмаи пъмънтȣл, фъръ рȣмъни. Деч паче съ аибъ ши ꙟтр-алт кип съ нȣ фїе.

Ши пентрȣ маи маре кредїнцъ, пȣсȣ-нѣм ши печѣтѣ.

Пис Лепъдат логофет ȣ Бȣкȣрещи, мѣсеца маи к҃г дьни, въ лѣт ҂зрлд.
† Τρυφανδας <m.p.>

Doc. nr. 107

1626 (7134) iulie 6.

† Скрис-ам нои слъничєнї де жос, парте вор<никȣлȣи> Ивашко, ꙟсъ анȣме Стоика и Бъдїславȣ и Шърбан ꙟпръȣнъ кȣ алаци рȣмъни, ачеста а нострȣ запис, съ фїе де крединꙟцъ ла мъна слȣџелȣї Тȣдоран, кȣмȣ не-ȣ фъкȣт боѫри нощри възътори. Нои амȣ мерсȣ де не-мȣ токмитȣ нои кȣ спътарȣл Горган ши кȣ жюпънеса Стана ши кȣ фїе-са, жюпънеса Бища, съ не скȣмпъръмȣ нои. Ше не-м токмит дерептȣ ȣги с҃ѯ.

Ꙗпои, нои н-ам авȣт пȣтеръ ка съ не скȣмпъръм, че-мȣ сокотет кȣ вое а ностръ а тȣтȣрора ши кȣ вое мещиѫшилор де ꙟ сат, кȣм съ бъгъм пръ сȣлџерȣл Тȣдоран ꙟ сат, къ и съ ши маи каде, къ е ꙟ χотарȣ кȣ нои, дъкът алци стреини.

Ши амȣ мерсȣ нои де бонъ вое ностръ, де не-мȣ токмет кȣ сȣџерȣл Тȣдоран, пре ȣги с҃ѯ, ꙟсъ съ фемȣ нȣмаи нои ачещи ѡмени че скре маи сȣс жюдечи ши съ не дъмȣ нои пърцили де бани, че не ва фачи пре мошиниле ностръ.

Ши амȣ лȣат нои бани гата де ꙟ мъна сȣл<џерȣлȣи> Тȣдоран, ȣги с҃з пол, де-м дȣсȣ ꙟ мъна боерилор нощи, Горганȣ спатар ши жюпънесии Стане ши ꙟ мъна фиє-са, жюпънесеи Вишъи. Ꙟсъ дъꙟтрачещи бани не-ꙋ тꙋрнат ꙟнапои боєрнї ꙋги к̃, к-аꙋ фостꙋ бани тꙋрчещи, че н-а врꙋт боєрнї съ-и ѫ, кꙋмꙋ ѫꙋ лꙋатꙋ сꙋџерꙋ де ла тꙋрчи, къ а фостꙋ тотꙋ талере че аꙋ авꙋт леисъ. Дечи ле-м дат єръ ꙟ мъна сꙋџерꙋ, съ не де алци бани. Шї аꙋ ръмас дацн бани аи сꙋџерꙋл ꙟ мъна боєрилор ностри ꙋги р̃пз пол.

---

[1] Loc alb.

Ꙟнсъ съ съ щїє дъꙟтрачещи бани аꙋ лꙋт Шърбан ши Ѧрка ши Радꙋл ꙋги ѯ̃ де мъна сꙋџерꙋлꙋи съ де пре капꙋл лор съ съ скꙋмперъ. Ши аꙋ пꙋсꙋ зи кꙋ слꙋџер съ де бани ла зи ши кꙋ добъндъ, кꙋм с-аꙋ лꙋат де ла тꙋрчї. Ꙟсъ дъ нꙋ ворꙋ да бани ла зи, еи съ фие рꙋмънї ꙟ вечие.

Дꙋпъ ачеѫ, спътарꙋл Горган, дека аꙋ апренсꙋ де весте къ не-м въдꙋтꙋ нои сꙋлџерꙋ Тꙋдоран ши аꙋ фостꙋ бани аи лꙋи, елꙋ не-ꙋ маї мърит прецꙋл, де-ꙋ зисꙋ съ-и ꙟпле сꙋџерꙋл ꙋги т̃. Че ѫръ амꙋ мерсꙋ нои тоцї ла сꙋџерꙋл де не-мꙋ рꙋгат кꙋмꙋ съ ꙟпле бани ачеле т̃ де галбени ши не-мꙋ токмїтꙋ съ-и дъмꙋ ꙟпреꙋнъ, чене кът и ва фачи.

Ши амꙋ фъкꙋт ачестъ токмелъ кꙋ вое а ностръ а тꙋтꙋрорꙋ ши кꙋ щїре а тꙋторор мещеѫшїлор. Ши аꙋ фостꙋ ла ачестъ токмелъ а ностръ мꙋлцї ѡмени бони, анꙋме: ж<ꙋп>ън Лъꙋдат комїсꙋл ѡт Блъд<ени> и попа Зърнъ и Владꙋл и Славꙋл и Косте и Владꙋл Грама де сат и попа Савꙋл ѡт Ꙗнїноса и Негое ѡт Ръꙋџени.

И пис азъ, поп Добротъ ѡт Блъдещи, мѣсеца юлїе дьни ѕ̃, въ лѣт ҂з̃рлд.

Doc. nr. 135

1626 (7135) septembrie 2, București

† Милостїею Божїею Їѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ, синъ покойномꙋ Їѡ Радꙋл воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господство ми пърінтелꙋи Сергїе епискꙋпꙋл Мꙋкаческїи, наставникꙋл мънъстирїи Тисмѣна, храм Ѹспенїе Богородице, ка съ фїе волник кꙋ ачастъ карте а домнїи мѣле де съ стрънгъ ѡамени стрїинни пре силищѣ мънъстирїи, анꙋме Кълꙋгърѣни де ꙟ жꙋдецꙋл.... ......[1] карїи вор похти съ лъкꙋꙗскъ пре ачастъ ѡчинъ а мънъстирїи, мъкаръ сръб, мъкаръ арбънаш, мъкаръ грек, мъкаръ ꙋнгꙋрѣн, мъкаръ молдовѣн, мъкаръ армѣн, съ се апꙋче де локꙋ ши де хранъ, съ фїе де послꙋшанїе сфинтеи мънъстири. Пентрꙋ къ ачастъ силище де сат ръмас-аꙋ пꙋстїе, фъръ де ѡамени, ꙟнкъ ден зилеле ръпосатꙋлꙋи Михаил воевод, ꙗр акꙋм домнїа мѣ ам дат пърінтелꙋи Сергїе епискꙋпꙋл, наставникꙋл мънъстирїи Тисмѣна, ка съ-ши факъ сат де милъ ши слобозїе, съ-ши стрънгъ ѡамени стрїинни, фъръ дажде, съ фїе пре ачастъ силище, Кълꙋгърѣнїи, ꙗр де кътръ домнїа мѣ съ фїе ꙟ паче ши ертаци де

---

[1] Loc alb.

бир ши де гълѣтъ ши де фън ши де ѡае сѣкъ ши де кал ши де мїаре ши де чаръ ши де дижмъ де стȣпи ши де горщинъ де порчи ши де ѡи ши де каи де ѡлакȣ ши де подвоадъ ши де банїи де жȣдецȣ ши де мажъ ши де тоате слȣжбеле ши мънкътȣриле, кътe сънт престе ан ꙟ цѣра домнїи мѣле, де нимика вал саȣ бънтȣꙗлъ съ н-аибъ, пентрȣ къ ꙗм ертат домнїа мѣ, де акȣм пънъ ꙟ трей ани, съ фїе ꙟ паче, нименилѣ ꙟнтрȣ ей съ нȣ ꙟнтре.

Деспре ачѣꙗ ши вои, бирарилор ши вои, тоате слȣџиле домнїи мѣле, оричарїи де че слȣжбе вещи ȣмбла ꙟтр-ачест жȣдец, ꙟ врѣме че вещи ведѣ частъ карте а домнїи мѣле, ꙗр вои ꙟкъ съ кътаци фоарте съ въ ферици де ачастъ силнице а мънъстирїи, нименилѣ съ нȣ-и ꙟвълȣꙗскъ, къ ꙗм ертат домнїа мѣ, съ фїе нȣмаи де трѣба ши де послȣшанїе сфинтеи мънъстири, къ ачела-м маре чертаре ва авѣ. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник сам реч господства ми.

Пис ȣ Бȣкȣрещи, мѣсеца септемврїе в҃ дьни, въ лѣт ҂зрле.

† Іѡ Алеѯандрȣ вѡевѡда, милостїю Божїю господинь.

Иѡ Алеѯандрȣ воевода <m. p.>

Doc. nr. 210

1627 (7135) aprilie 13, București.

† Милостїею Божїею Іѡ Алеѯандрȣ воевода и господинъ, синь покоинаго Іѡ Радѵл воевода. Дават господстко ми сїю повелѣнїе господства ми сфинтеи мънъстири а домнїи мѣле де ꙟ Бȣкȣрещи, храм Свѣта Троицъ ши пъринтелȣи егȣменȣл Григорїе, ка съ фїе сфинтеи мънъстири нище пръвълїи аичѣ ꙟ ѡраш ꙟ Бȣкȣрещи, че сънт лънгъ пръвълїиле мънъстирїи Свети Геѡргїе, каре пръвълїи фостȣ-лѣȣ кȣмпърат Стелѣ спътарюл де ла Нороча ворникȣл ꙟкъ де ꙟ зилеле ръпосатȣлȣи мошȣлȣи домнїи мѣле Михнѣ воевод. Ши тот лѣȣ цинȣт мънъстирѣ Стелеи де ꙟ Бȣкȣрещи, карѣ ꙗсте метох ла Свѣта Троицъ, ачасте пръвълїи кȣ бȣнъ паче.

Ꙗр къндȣ ꙗсте акȣм, о фатъ а лȣ Герге Критико, анȣме Михелита ши кȣ а̃ фечор ал ей, анȣме Петрȣ, ей аȣ скорнит пъръ ши аȣ венит ꙟнаинтѣ домнїи меле ꙟ диван де сѣȣ пърът. де фаць кȣ егȣменȣл Григорїе ши аша пъръꙗ Михелита кȣ фїе-съȣ Петрȣ кȣм аȣ фост кȣмпърат ши тать-съȣ Геѡрге Критико в҃ пръвълїе де ла Нороча ворникȣл, деи пръвълїеле че-аȣ фост кȣмпърат Стелѣ спатар. Ꙟнтр-ачѣꙗ, домнїа мѣ ам кътат ши ам жȣдекат пре дирепт ши пре лѣџе ши ам алес домнїа мѣ де ꙟ диван пре слȣга домнїи мѣле Ꙗню втори портар, де съ ꙟтрѣбе негȣцъторїи ши бътрънїи ѡрашȣлȣи: фост-аȣ кȣмпърат Геѡрге Критико в҃ пръвълїи де ла Нороча ворникȣл аȣ н-аȣ кȣмпърат? Деч бътрънїи ѡрашȣлȣи, ей аȣ мъртȣрисит кȣ сȣфлетеле лор кȣм н-аȣ кȣмпърат нимика Герге, че аȣ шезȣт нȣмаи ꙟ кирїе ꙟтр-ачеле пръвълїи. Ши аȣ ръмас Михелита, фата лȣ Герге Критико ши фїю-съȣ Петрȣ де лѣџе ши де жȣдекатъ.

Ꙗр апои, пъринтеле Глигоріє егꙋменꙋл нꙋ сѣꙋ ꙟдꙋрат, че аꙋ милꙋит пре Михелита ши пре Пътрꙋ кꙋ к҃ де галбени, ка съ нꙋ маи аибъ лꙋкрꙋ нич еи, нич фечоріи лор, нич рꙋделе лор, че съ-ши ціє мънъстирѣ пръвъліиле кꙋ бꙋнъ паче, съ-и фіє де мошіє ши де нимини лѣ ѡпрѣлъ съ н-аибъ. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник Хриза вел логофет.

Пис Лепъдат ꙋ Бꙋкꙋрещи, мѣсеца априліє г҃і дьни, въ лѣт зрлє҃.

† Іѡ Ѧлеѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю Божїю господинь.

Doc. nr. 220

1627 (7135) aprilie 21.

† Єкрис-ам еꙋ попа Михалко ачест запис ал міеꙋ съ се щіє кꙋм ам вънꙋт еꙋ дъ бꙋнъ вое а мѣ Фотеи, маи дънаинте врѣме, а҃ пръвъліє дъ лъигъ ꙋличоръ, кꙋ локꙋл кьт се ва алѣџе пьнъ ꙟ фꙋндꙋл кꙋрцїи, дерепт ҂з҃ дъ бани. Ѧпои ꙗр ꙗм вънꙋт партѣ мѣ дън пимницъ жꙋмътате дьн гроапъ, ꙟнсъ рънꙋл дън сꙋс, дъспре ферестри ши дисꙋпра лѡк дъ ѡ пръвъліє ши дъ тр-алтъ пръвъліє, жос алатꙋрѣ кꙋ чѣꙗ пръвъліє, че ꙗм фост вънꙋт маи наинте, жꙋмътате дъ пръвъліє, кꙋ локꙋл кът се ва алѣџе пьнъ ꙟ фꙋндꙋл кꙋрцїє, дерепт ҂к҃ дъ бани гата.

Ши съ фіє ачѣсте пръвъліи ши пимници кꙋ локꙋл Фотеи ѡчинъ ши мошіє ѡхабникъ лꙋи ши фечорилор лꙋи ши непоцилор ши стренепоцилор ши де нименѣ нелегънат ꙟн вечіи. Ши сь-ши факъ ши карте домнѣскъ ѡри а ѡрашꙋлꙋи, кꙋм и ва фи воꙗ лꙋи.

Ши мъртꙋріи пре нꙋме: попа Ѳанасіє клисиꙗр и попа Басіліє и діекон Ꙗне господски и Мина зꙋграф и Бадѣ шелар и Драгꙋл скаꙋн и Фоте теслар и Кръстѣ, синъ попеи Єтанчꙋл и Ръдич теслар кꙋ фраціи лꙋи и Михаи шоимар и Нѣгое ал Добреи, негꙋцъторі, Пътрꙋ банꙋл и Манѣ и Юрга и Ника и Прока ши мꙋлци ѡамени бꙋни, че нꙋ ꙗм скрис ꙟ картѣ ачаста.

И аз Єфрем лѡгофет пис, мѣсеца априліє к҃а дьни, въ лѣт ҂зрлє҃.

† Єкрис-ам еꙋ попа Михалкѡ, пентрꙋ крединца, кꙋ мьна мѣ.

Doc. nr. 246

1627 (7135) iulie 5.

† Єкрис-ам еꙋ Єима, непоата Барбꙋлꙋи кълꙋгърꙋл чел бътрън, дъ ѡраш дъ Тръговище, ачест запис ал міеꙋ, ка съ се щіє кꙋм ам вънꙋт еꙋ жꙋпънꙋлꙋи лꙋ Михаи Єргопꙋл партѣ мѣ дън моаръ, ꙟнсъ ꙟтрачѣ моаръ ам фост дои пърташи пре доаѡ роате ши пре лѡк дъ грънинъ ши престе тот лѡкꙋл кьт се ва

алѣџе, еȣ ши Дȣка дїеконȣл. Ши ꙗсте моара ꙟ капȣл ѡрашȣлȣи дьн сȣс, че се зиче Моара дъ Сȣптȣ Малȣ.

Че ам въндȣт партѣ мѣ, жȣмътате дъ ꙟтр-ачѣ моаръ, ꙟнсъ ѡ роатъ, ши жȣмътати дъ гръдинъ ши дън тот лѡкȣл, кьт се ва алѣџе престе тот, жȣмътате. Ши ѡ ам въндȣт жȣпънȣлȣи лȣ Михаи дерепт ҂еᵧ҃їс дъ бани гата. Ши аȣ келтȣит ла алдъмаши бани......[1].

Ши ѡ ам въндȣт еȣ дъ бȣнъ воꙗ мѣ, ка съ-и фїи лȣи ши фечорилор лȣи ѡчинъ ши мошїе ѡхабникъ. Ши жȣпънȣл Михаи ашиждере аȣ кȣмпърат кȣ щирѣ а тоторор вечинилѡр дьн сȣс ши дьн жос, ꙟпрежȣрȣлȣ ачеи моаре ши дьнаинтѣ а мȣлци ѡамени бȣни, тинери ши бътръни ши преѡци варашани. Ши аȣ дат аи лȣи бани гата, кьци сънт маи сȣс скриши, ка съ-и фїе мошїе фечорилор ши непоцилор ши стренепоцилѡр ши дъ нименѣ нелегънат ꙟтрȣ вечїе.

Ши мъртȣрїи анȣме: Фота стар и Радꙋл ватах дъ кронторни домнещи и Пера теслар, бърбатȣл Симен и Нѣгое, синь Добрен и попа Вланкȣл и дїаконȣл Татȣл и дїакон Ѡне и Калоѣна теслар и Дръгич ал Кирфотѣскъи и Михаи шоимар и попа Дȣмитрȣ, синъ попии Нѣнчȣлȣи ши мȣлци ѡамени бȣни, че нȣ ꙗм скрис ꙟнтр-ачест запис.

И аз, стар Єфрем лѡгофет, пис мѣсеца юлїе е҃ дьнь, въ лѣт зрл҃е.

Doc. nr. 253

1627 (7135) iulie 24, Tîrgovişte.

† Адекъ еȣ, Добра, фата Барбȣлȣи де Воинещї, скрїȣ ши мъртȣрисеск кȣ ачеста ал мїеȣ запис кȣм съ се щїе къ ам въндȣт жȣпънȣлȣи Хризеи мареле логофът тоатъ партѣ мѣ де ѡчинъ де ꙟ Воинещї, де ꙟ хотар пънъ ꙟ хотар, дерепт ҂ѕ҃ де бани гата. Ши ѡ ам въндȣт де а мѣ бȣнъ вое, фъръ де ничи ѡ силъ, кȣ щїрѣ тȣтȣрор мегїꙗшилор де ꙟ сȣс ши де ꙟ жос ши де ꙟпрежȣрȣл локȣлȣи, ка съ-и фїе домнїеи лȣи мошїе ѡхабникъ.

Ши аȣ фост ла ачастъ токмѣлъ мȣлцї ѡамени бȣни мъртȣрїе, анȣме: де ꙟ Сътѣни, ȣнкѣшȣл Винтилъ ши де ꙟ Тръговище, Панъ армашȣл ши фечорȣл лȣи, Дȣмитрȣ ши де ꙟ Пїетрари, попа Пътрȣ ши попа Некȣла ши попа Радȣл ши Строе ши де ꙟ Къндещї, Їѡнȣл Сръбȣлȣи ши де ꙟ Џѣменеле, Їван ши де ꙟ Тръговище, Злате чизмарюл ши Дȣкȣл ши де ꙟ Воинещї, Татȣл.

Ши ам скрис еȣ, Ȣдрище Нъстȣрел де Фїеръщї, ꙟ ѡраш ꙟ Тръговище ꙟ лȣна лȣ юлїе, ꙟ кд҃ де зиле, въ лѣто ҂зрл҃е.

Винтилъ ѡт Сътени.

Недѣлко портарюл.

Єȣ Добра, фата Барбȣлȣи.

Пань армашȣл.

Єȣ Мина зȣграф ꙟнкъ щїеȣ.

Єȣ попа Василїе Дрьнческȣл мъртȣрїе.

---

[1] Loc alb.

Doc. nr. 256

1627 (7135) august 7.

† Милостїєю Божїєю Їѡ Алеѯандрȣ воєвода и господинъ, снъ покоиннаго Їѡ Радꙋл воєвода. Пишєт господство ми воаѡ, столничилор чє съ кїамъ дела балта Бистрєцȣлȣи. Дȣпъ ачѣꙗ въ даȣ ꙟ щирє домнїа мѣ пентрȣ рънДȣл свинтєи мънъстири Тисмѣна, храм Ѹспенїє Богородицє ши пъринтелȣи єгȣменȣл Теѡфил, къ лѣм фост фъкȣт домнїа мѣ картє ка съ-ши цїє дєн балта Бистрєцȣлȣи жȣмътатє ши дєн балтъ ши дє ꙟ кърмъ ши дєн пърпърȣ дє ла каръ ши дє ꙟ тот венитȣл чє се ва къдѣ, кȣм аȣ фост ши маи деннаинтє врѣмѣ, прє сѣмнє бътрънє, дєн Бръзогрълъ дирєпт Ковъчица, пънъ ꙟ Мъчєш, кът цинє тоатъ балта Бистрєцȣлȣи жȣмътатє; ꙗр вои съ въ цинєци партѣ домнѣскъ, кȣм аȣ цєнȣт ши алци столничи, пєнтрȣ къ ꙗстє бътрънъ ши дирѣптъ ѡчинъ ши дє мошїє а свинтєи мънъстири.

Ши кȣм ам възȣт домнїа мѣ ши кърци бътрънє алє алтор домни, ꙗр акȣм дє картѣ домнїи мѣлє н-аскȣлтаци, ничи лє даци чє ꙗстє дє ꙟ балтъ партѣ мънъстирїи, чє фачєци клъчи ла вънътоарє ши лор нȣ лє даци нємика, чє фачєци алтє лєџи, карє ачєст ѡбичѣю н-аȣ фост ꙟ цѣръ, ничи вєци съ въ цинєци партѣ домнѣскъ, чє въ ꙗстє кȣ дрєптатє, кȣм аȣ фост дє вѣкȣ.

Дерєпт ачѣꙗ, ꙟ врѣмє чи вєци ведѣ картѣ домнїи мѣлє, ꙗр вои съ късȣтаци фоартє съ въ фєрици дє партѣ мънъстирїи жȣмътатє, кȣм лє читєскȣ кърцилє бътрънє ши маи мȣлт съ нȣ маи кїи съ сє маи жълȣꙗскъ аичѣ, наинтѣ домнїи мѣлє, къ лє ѡприци партѣ мънъстирїи дє балтъ, къ апои бинє съ щици къ вою тримѣтє домнїа мѣ дє ѡ вор фачє фоартє ѡ чертарє марє, къ чє въ амєстєкаци ꙟ мошїа мънъстирїи, ȣндє н-авєци трѣбъ. Инако да нѣст, по рєч господство ми.

И исправник сам рєч господство ми.

Пис мѣсєца авгȣст ꙁ҃ дьни, въ лѣт ҂ꙁрлє҃.
† Їѡ Алеѯандрȣ вѡєвѡда, милостїю Божїю господинь.

FOTOCOPII

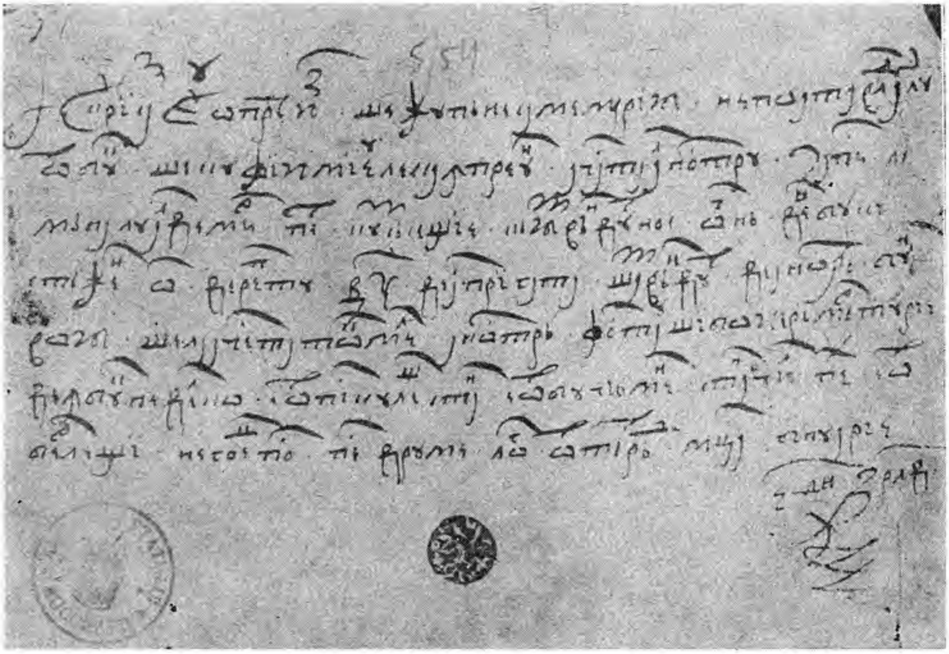

I = Doc. nr. 3.

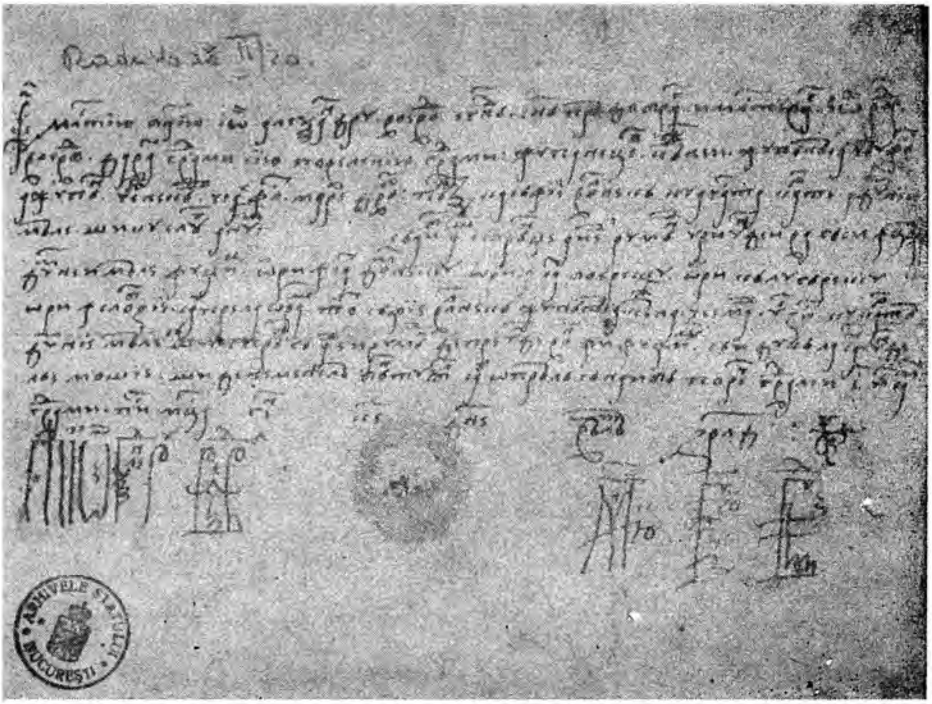

II = Doc. nr. 9.

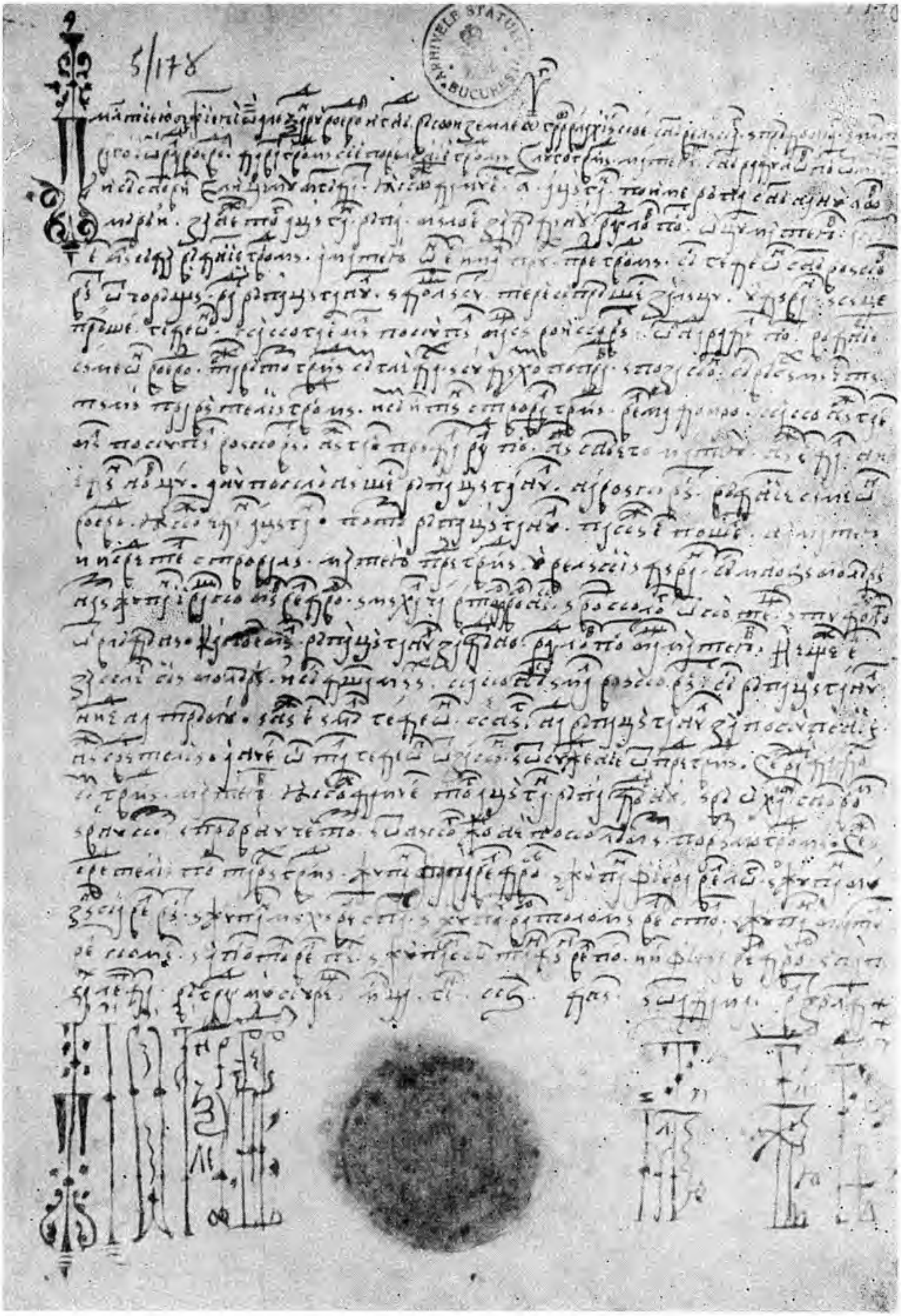

III = Doc. nr. 10.

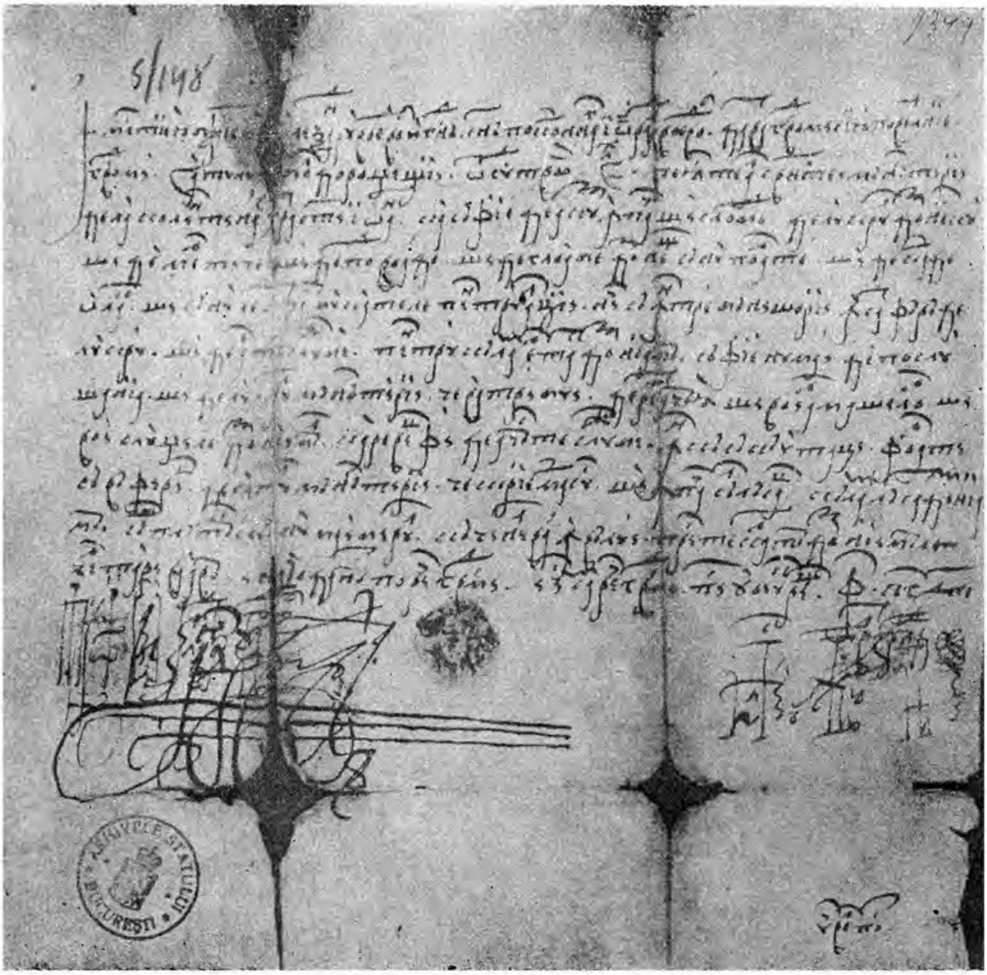

IV = Doc. nr. 21.

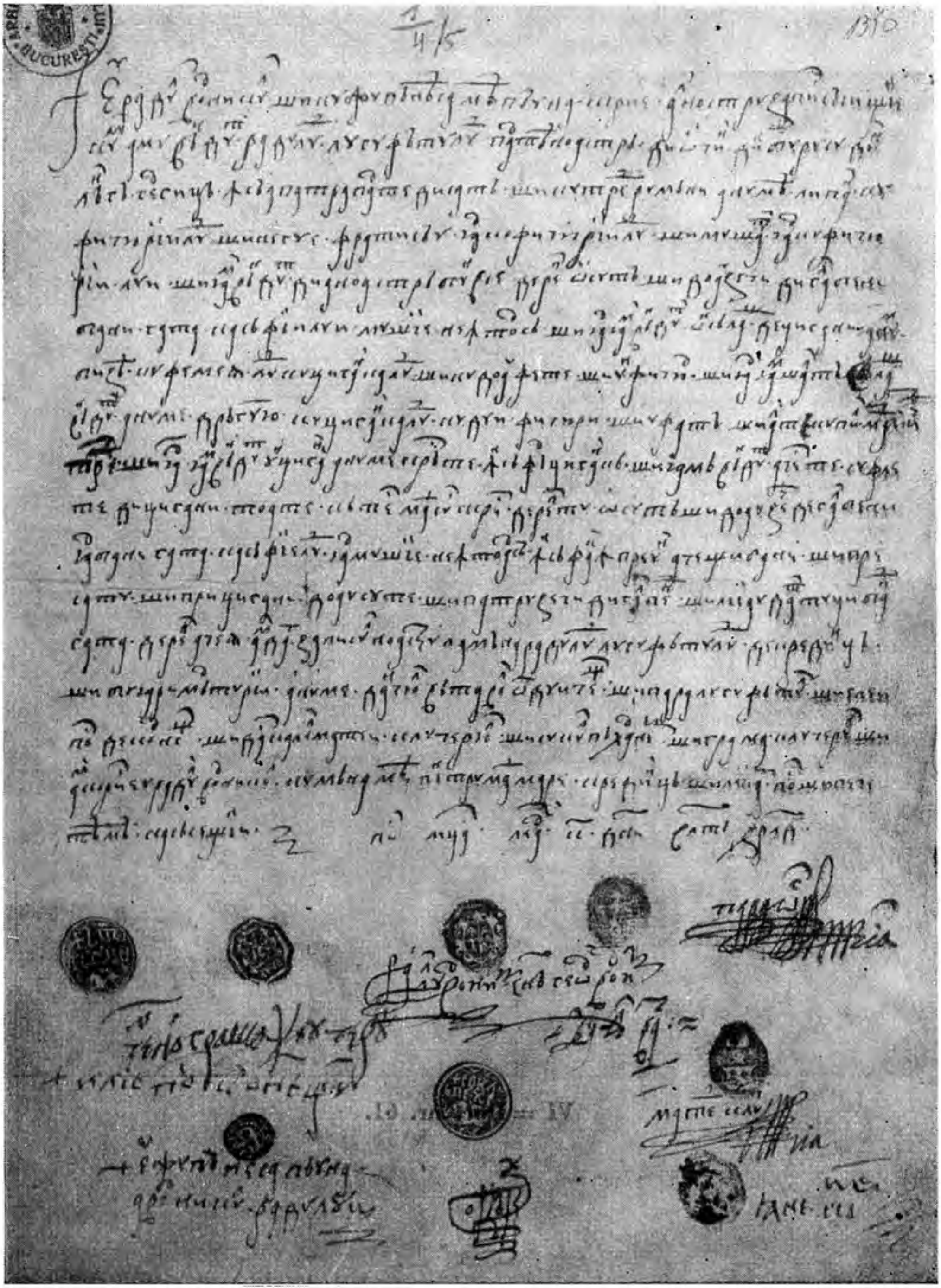

V = Doc. nr. 33.

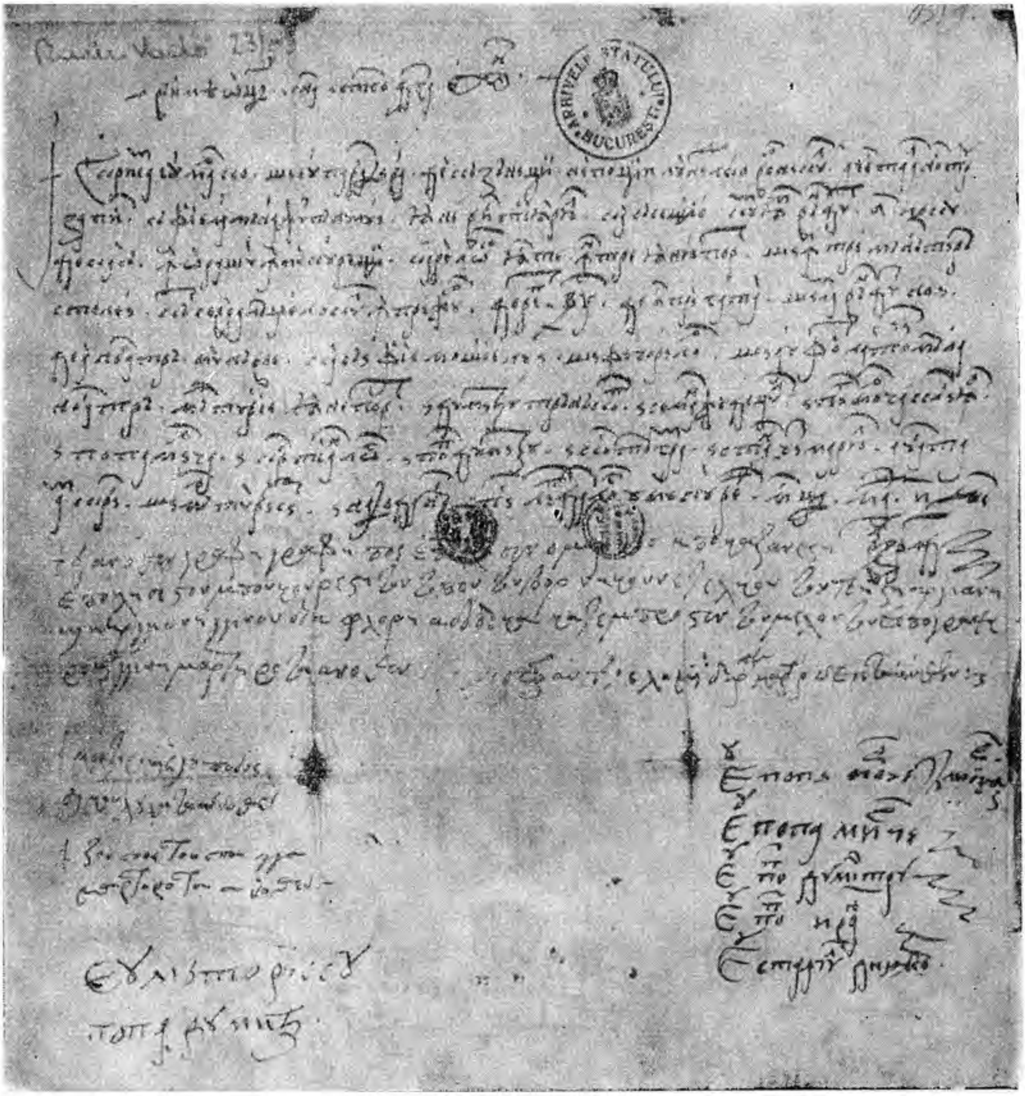

VI = Doc. nr. 61.

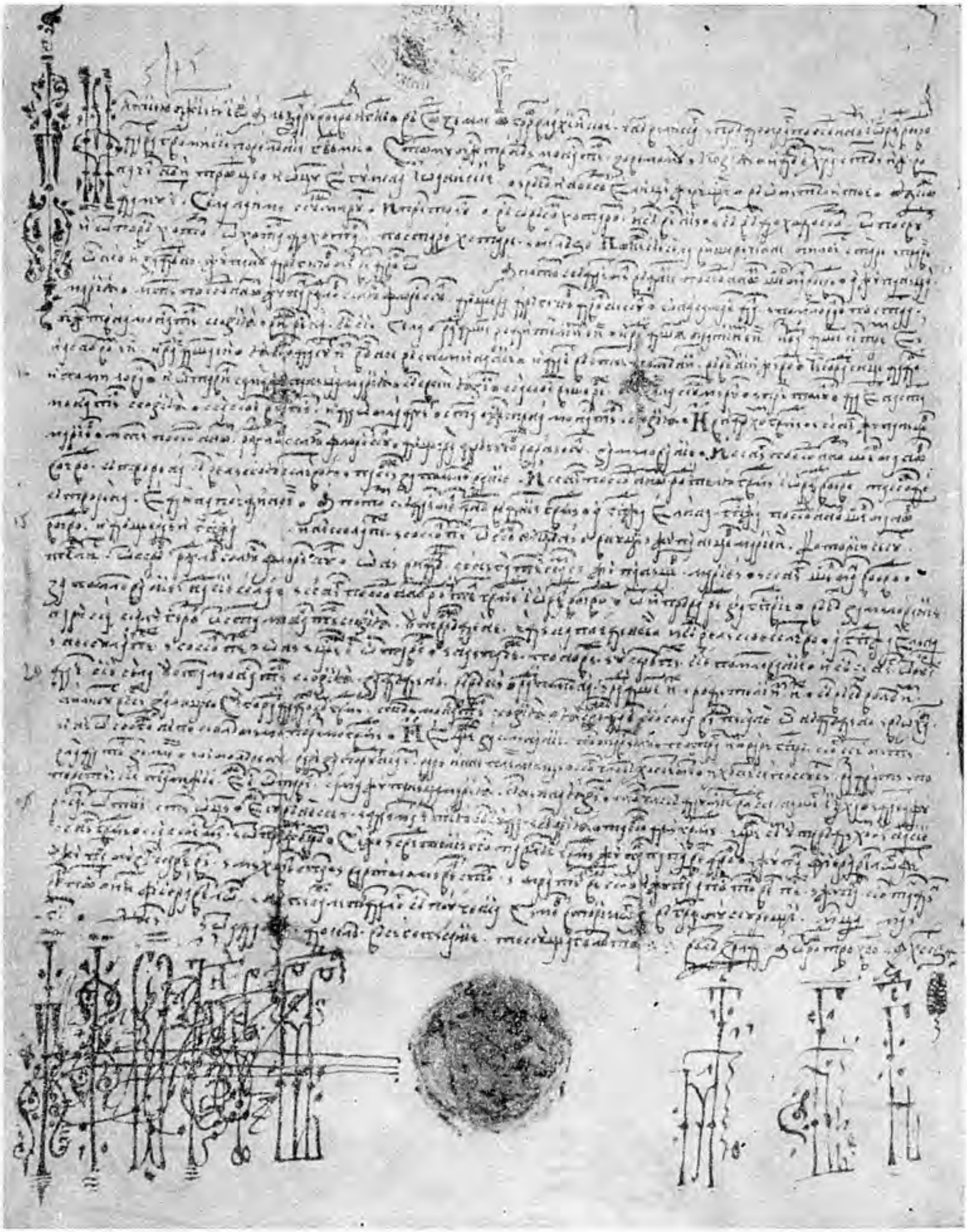

VII = Doc. nr. 66.

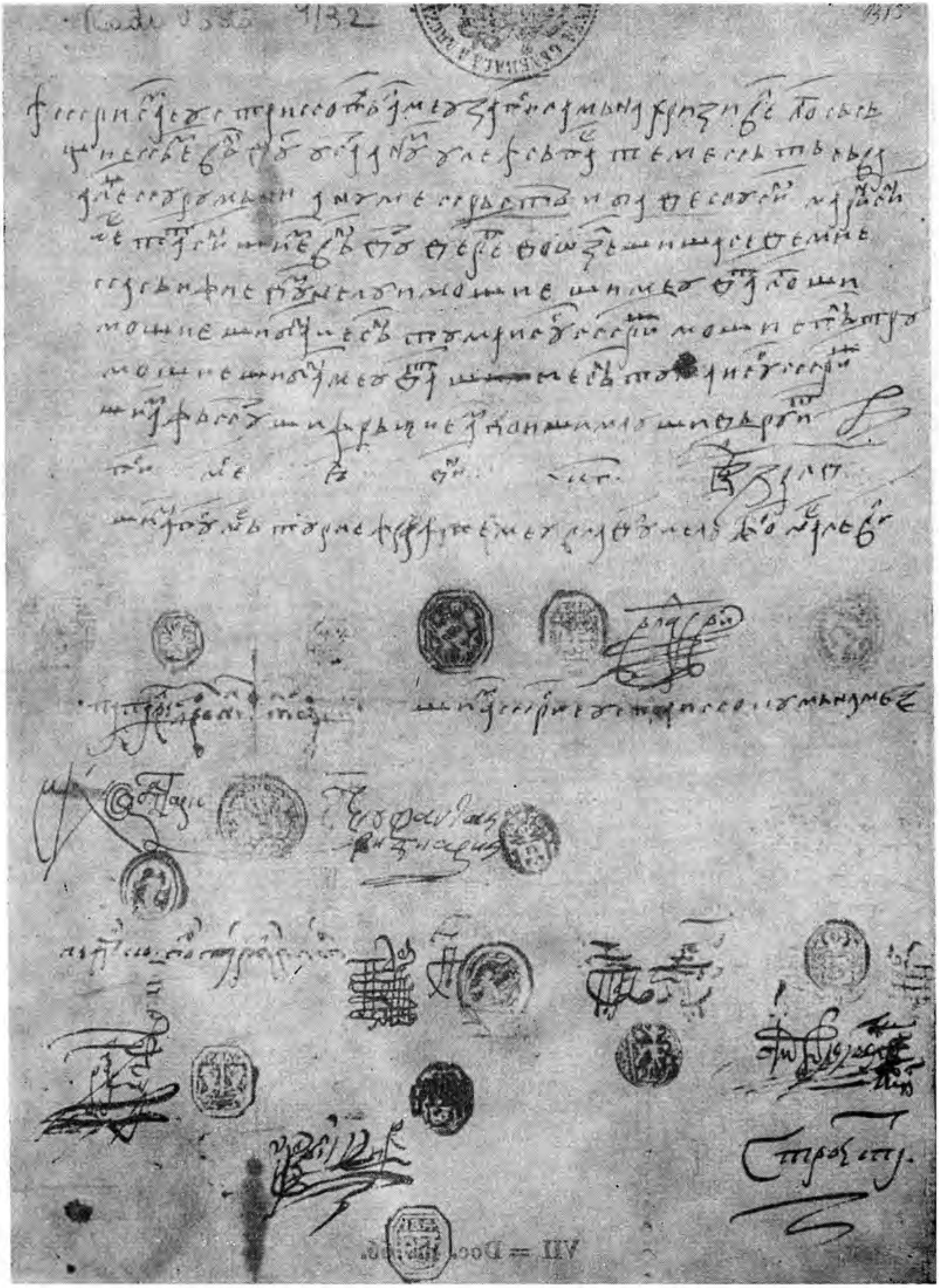

VIII = Doc. nr. 121.

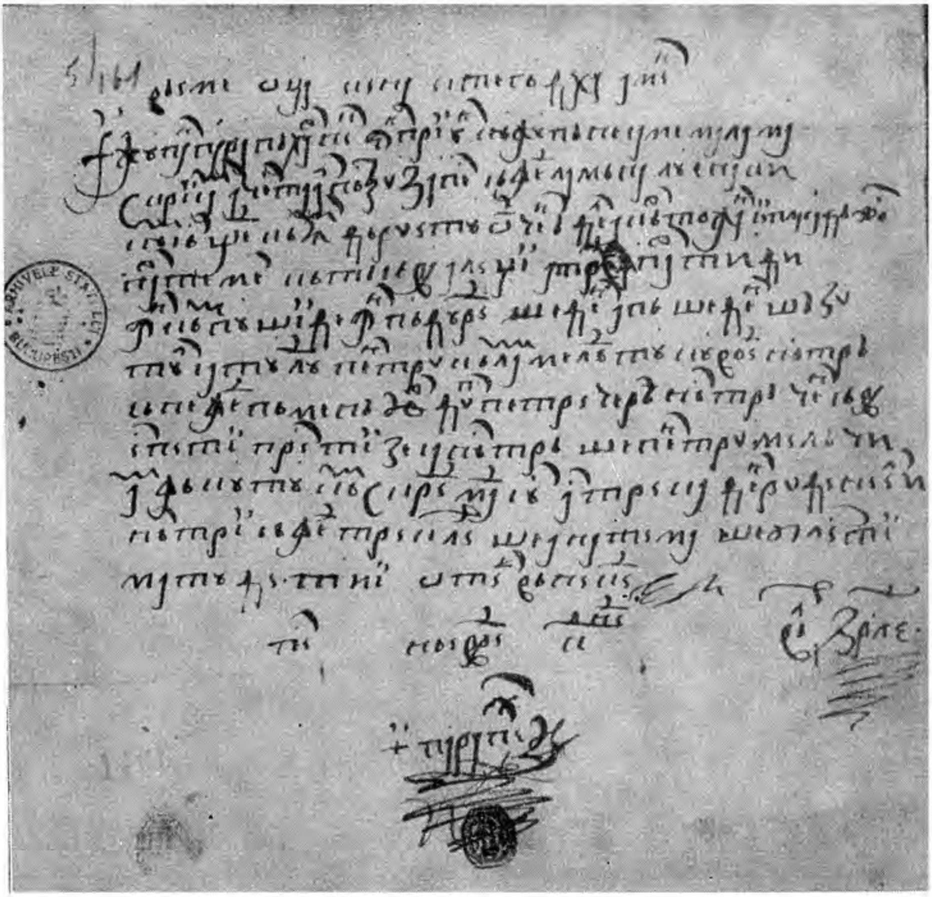

IX = Doc. nr. 160.

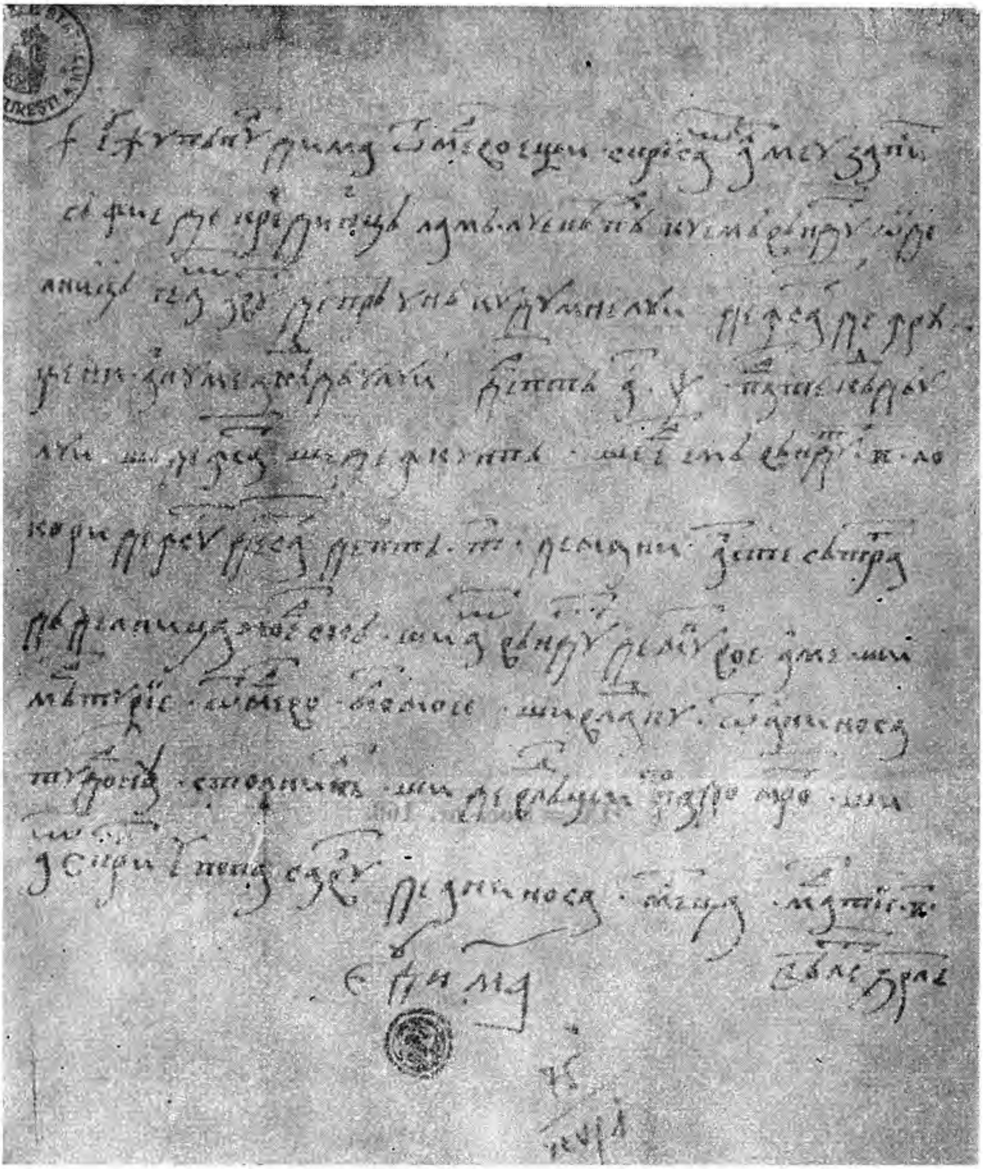

X = Doc. nr. 192.

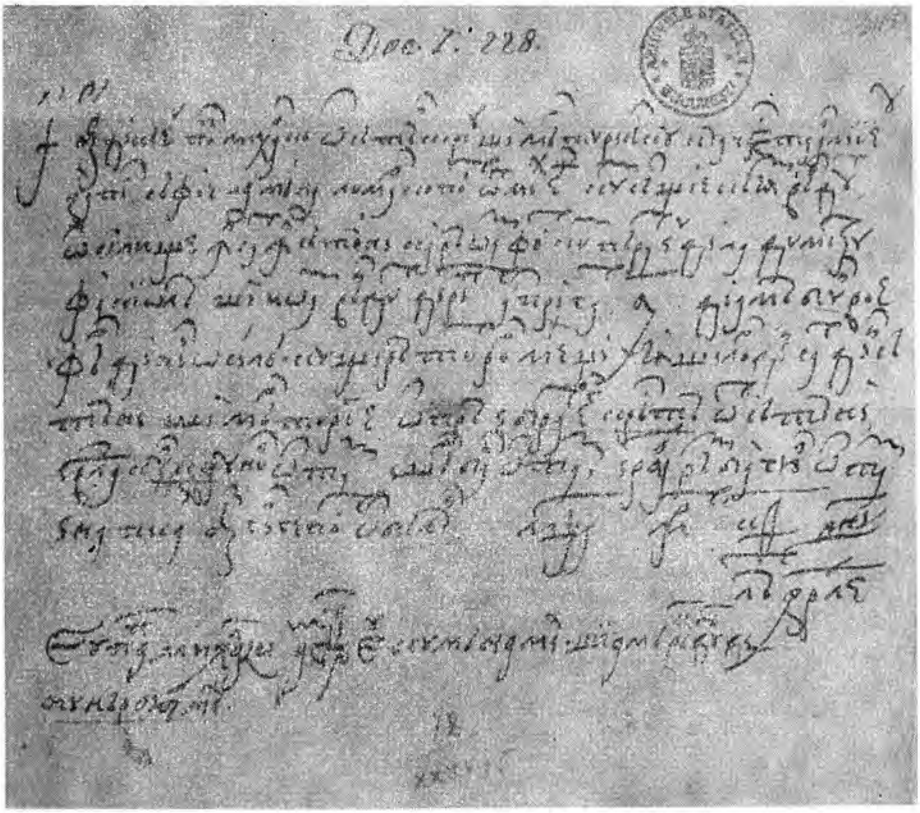

Doc. I. 228.

XI = Doc. nr. 200.

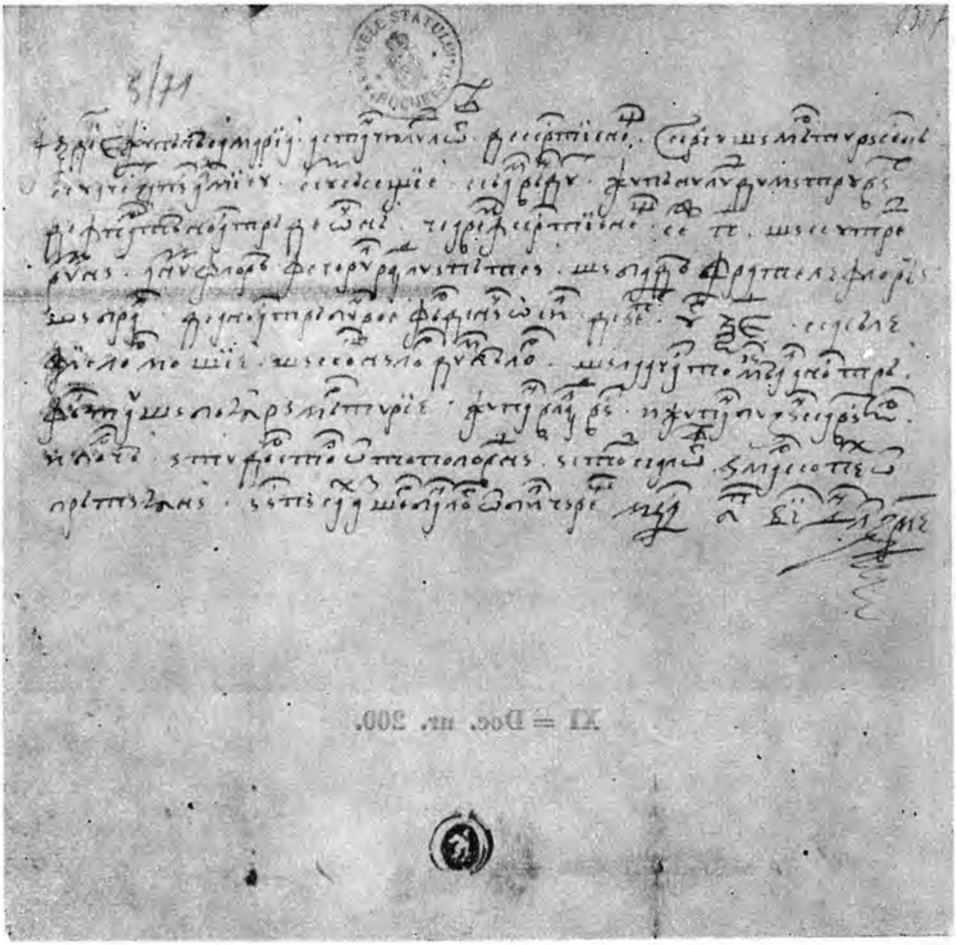

XII = Doc. nr. 208.

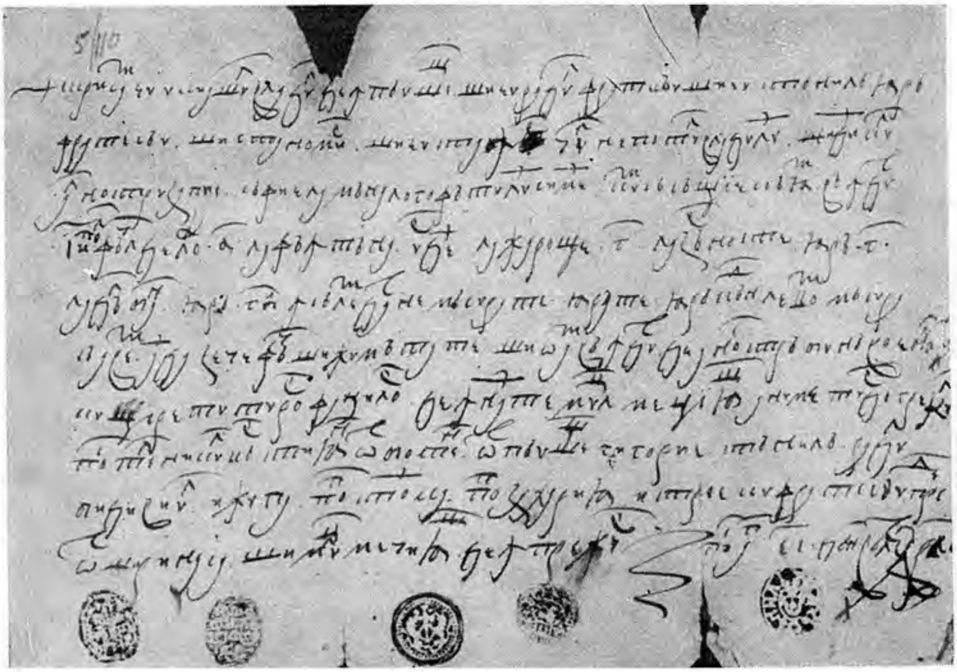

XIII = Doc. nr. 215.

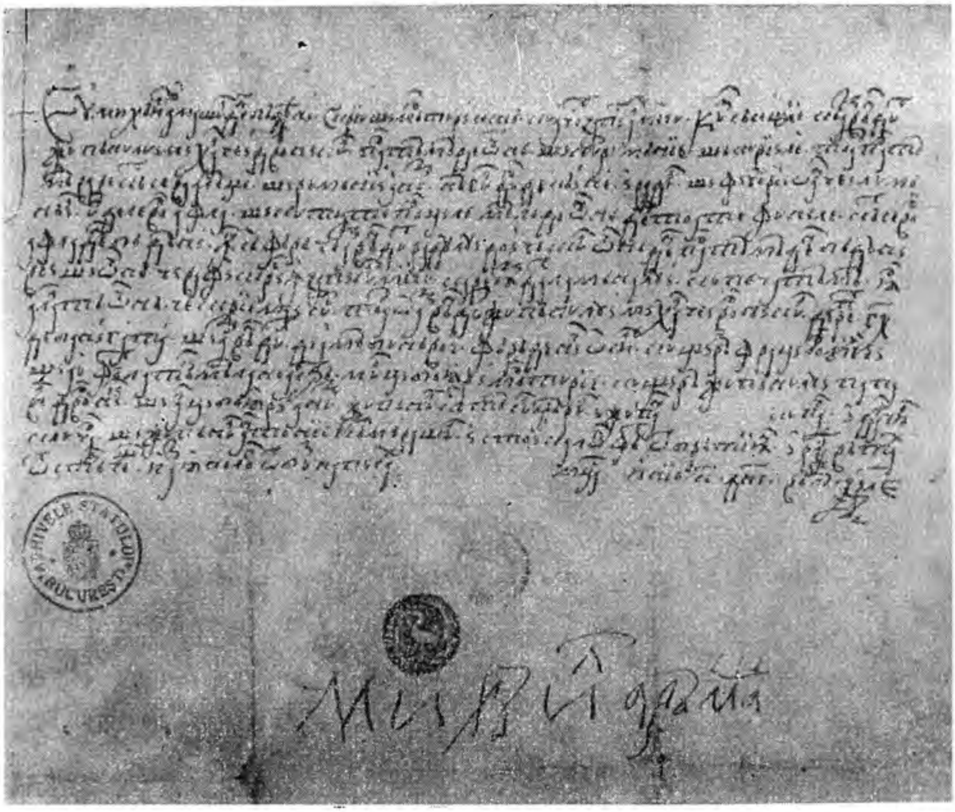

XIV = Doc. nr. 244.

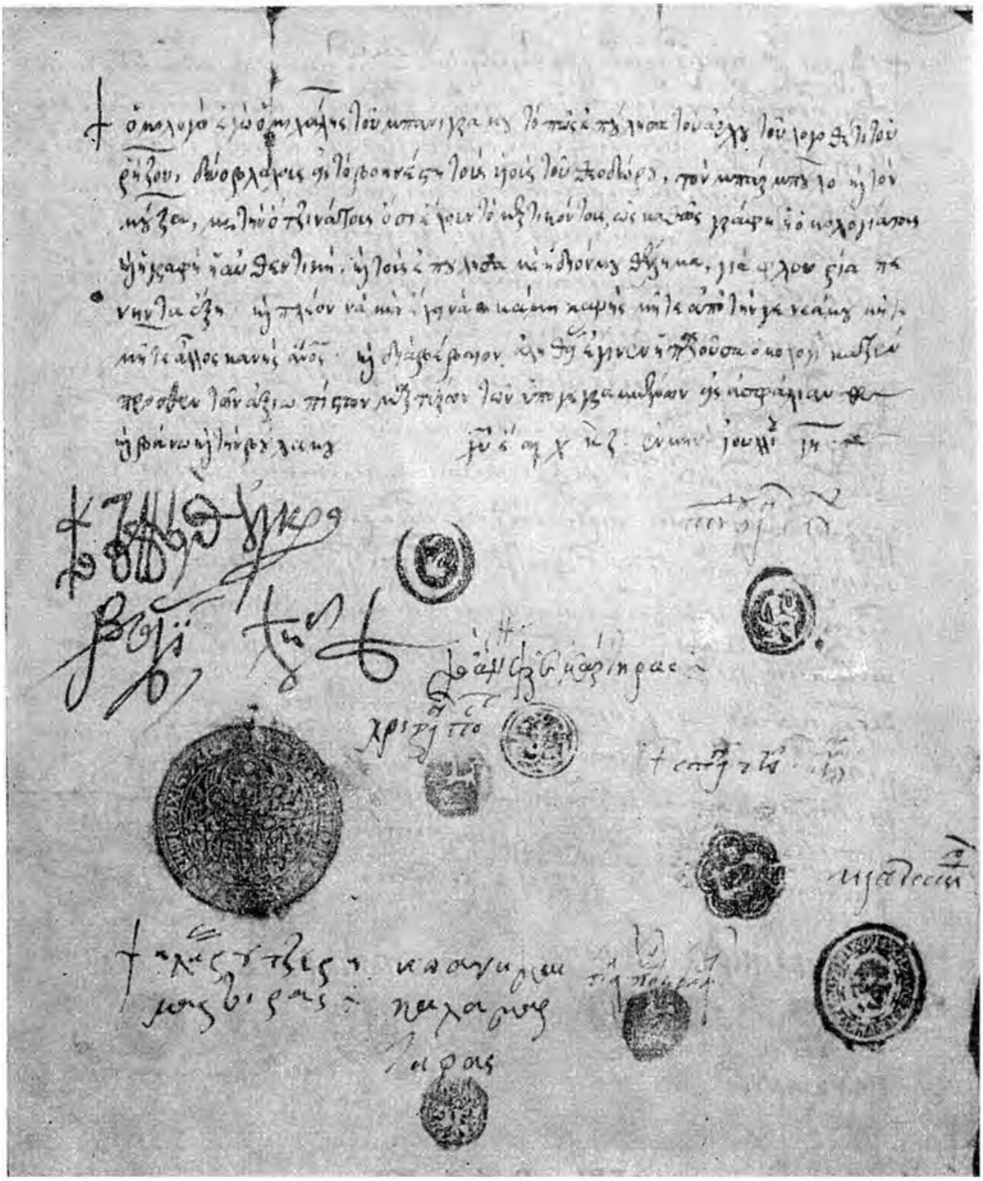

XV = Doc. nr. 250.

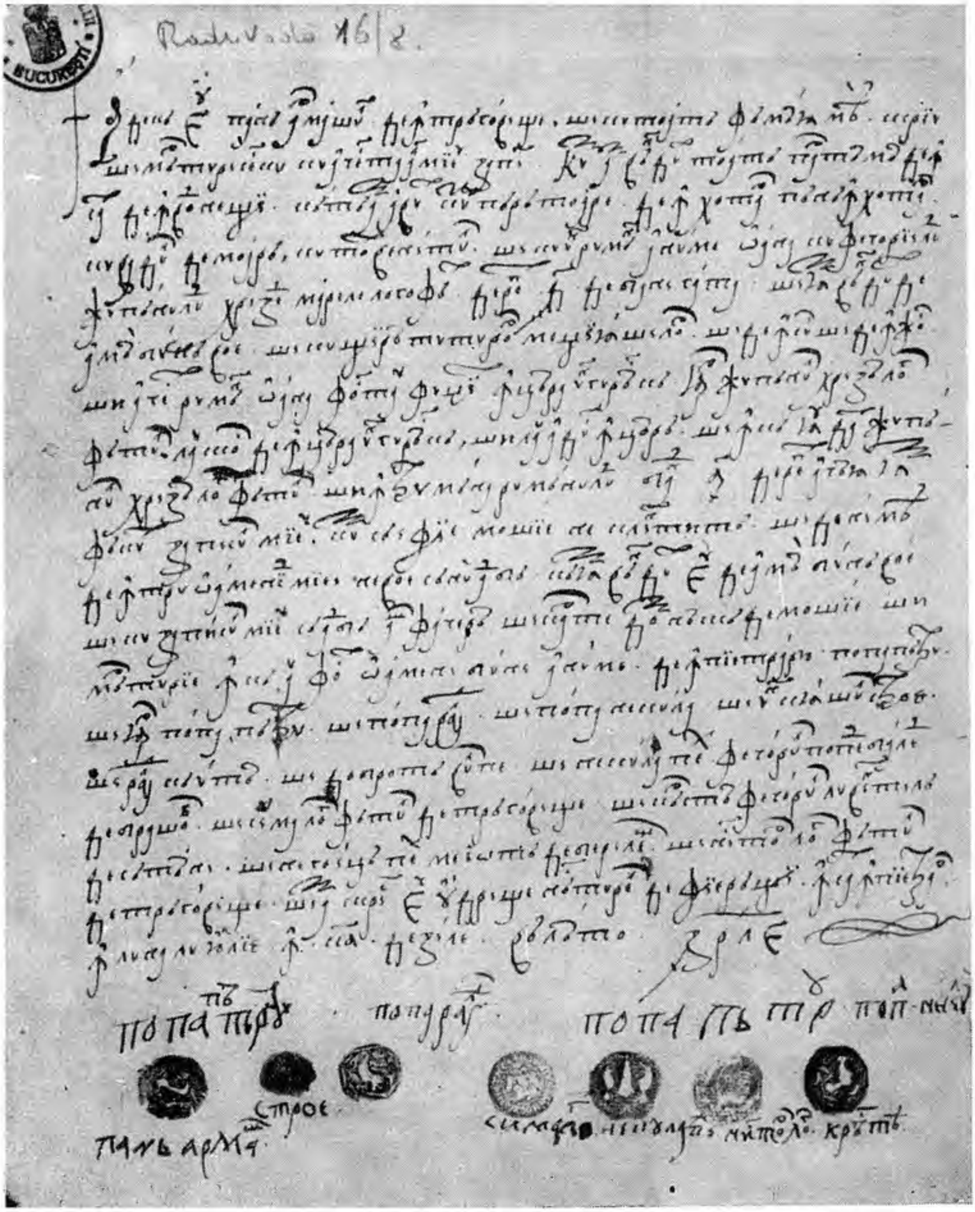

XVI = Doc. nr. 252.

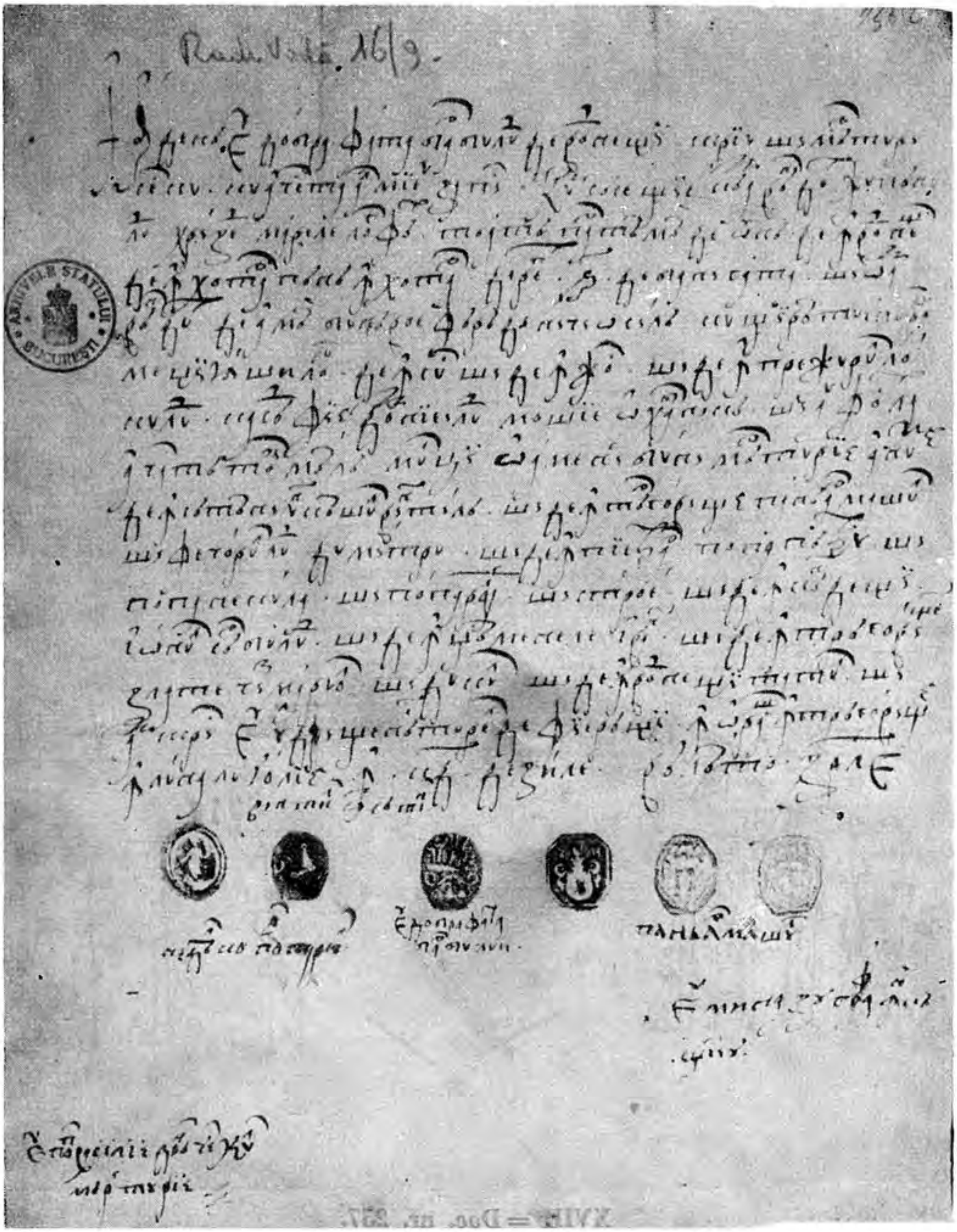

XVII = Doc. nr. 253.

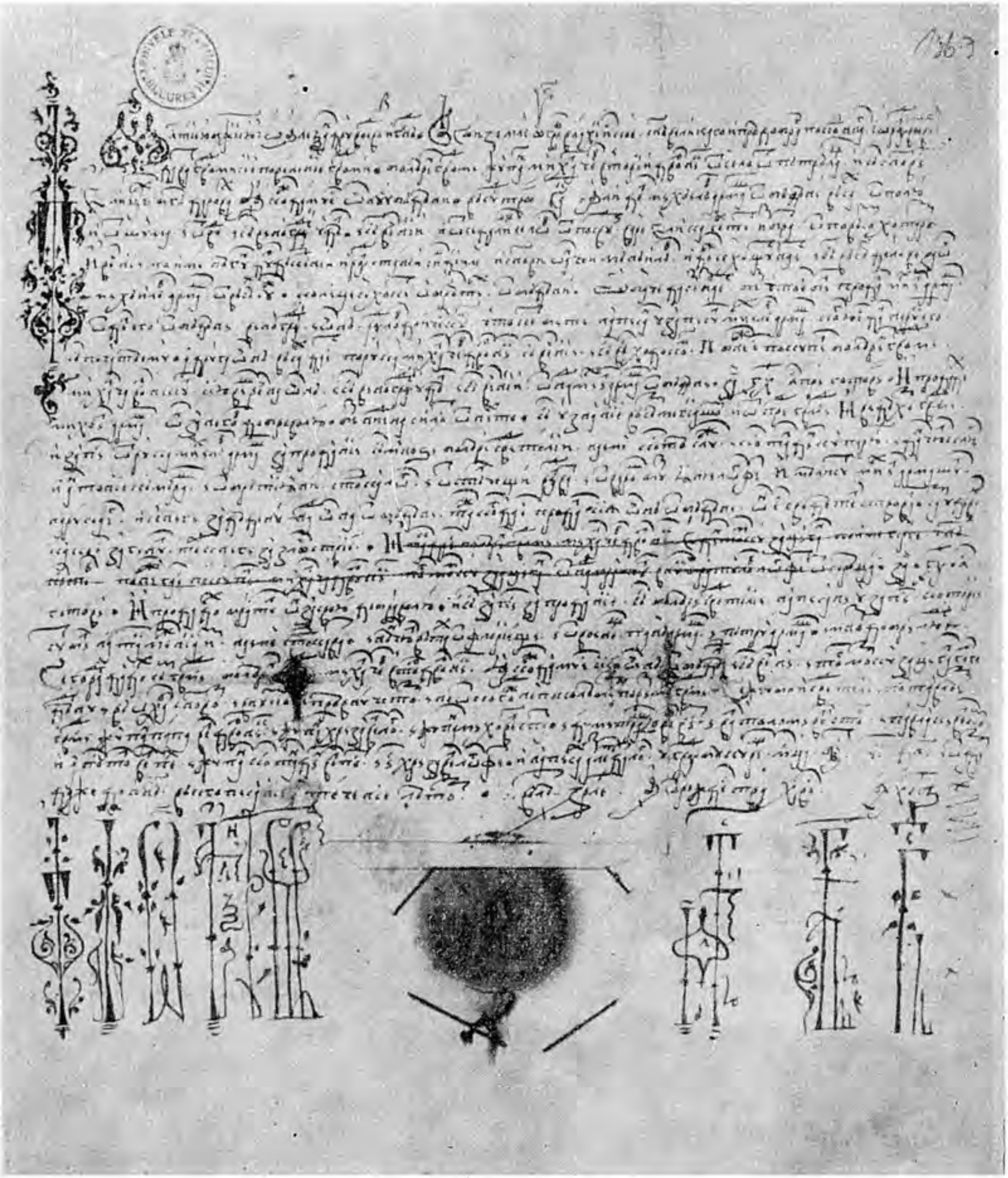

XVIII = Doc. nr. 257.

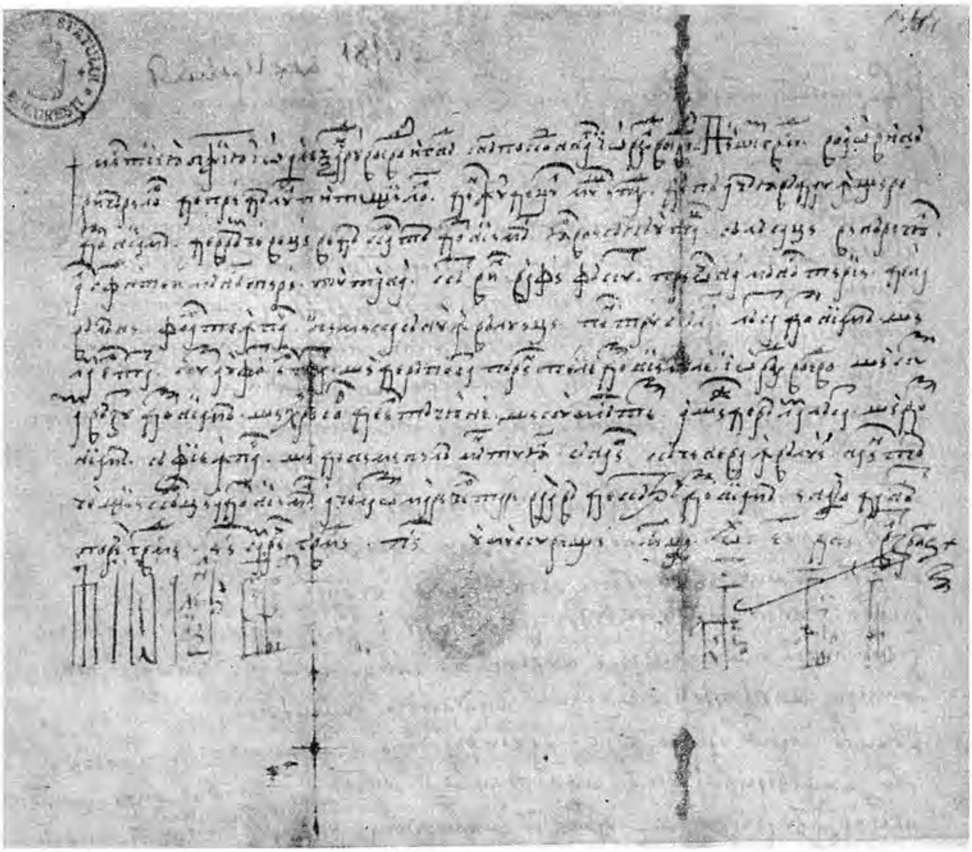

XIX = Doc. nr. 269.

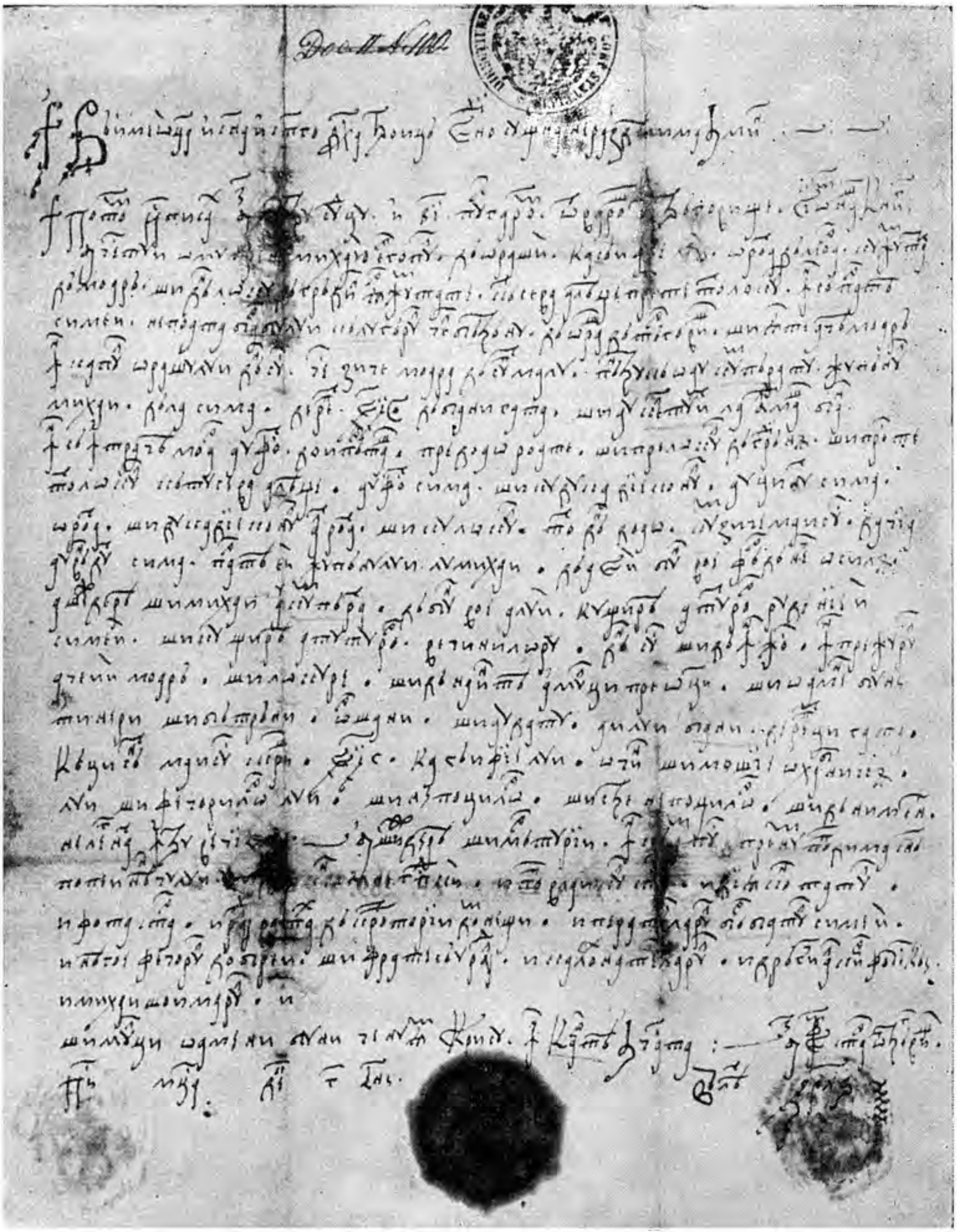

XX = Doc. nr. 283.

CUPRINS

Pag.

Cuvînt înainte V
Introducere.................................... VII
Prescurtări-Bibliografie IX
Rezumate în limba română XI
Rezumate în limba franceză XXVII
Documente 3
Indice onomastic 477
Indice de materii 547
Listă de cuvinte și expresii slave în documentele de limbă română 559
Lista documentelor greșit datate 561
Documente românești în transcriere chirilică 563
Fotocopii 573

Redactor responsabil: AL. VASILE

Tehnoredactor: P. BRUMĂ

Dat la cules 18.09.1964. Bun de tipar 12.10.1965. Apărut 1965. Tiraj 920 ex. legate. Hîrtie semivelină de 63 g/m^2. Coli editoriale 48,56. Coli de tipar 39,88 A 13948/1965. C.Z. pentru biblioteci mari 9(498.1) «1626:1627» C.Z. pentru bibliotecile mici 9 (R_1) «1626/1627»

Întreprinderea Poligrafică «Arta Grafică». Calea Şerban Vodă
nr. 133—135. Bucureşti, Republicii Socialiste România.
Comanda nr. 1146.

ERATA

Pag.	rînd	în loc de:	se va citi:
57	4 de jos	mărturesem.	mărturesem. Пис мѣсеца мартїе кѕ҃ дьни, въ лѣт ҂зрлд.
205	2 „ „	mare comic	mare comis
308	7 „ „	Бодї	Бодї
339	11 „ „	Станов и	Станови
360	3 de sus	Vişan,	Vişana,
381	13 „ „	Дȣнкв	Дȣккв
432	3 de jos	7135	7136
450	9 de sus	Лєна	Лєка
488	col. 1, r. 10 de sus	130;	129;
518	„ 1, r. 8 de jos	agă, mare	agă mare,
520	„ 2, r. 29 „ „	118;	117;
531	„ 1, r. 11 „ „	142;	141;
542	„ 2, r. 17 „ „	121;	120;
543	„ 2, r. 10 de sus	128,	127,

Lei 28